A német-török barátsági szerződés ratifikálása

Berlin, julius 3.

A német-török barátsági szerződés ratifikációs okmányainak kicserélésére *a csütörtöki nap folyamán Berlinbe érkezett a török küldöttség.* A küldöttség tagjainak névsorát nem közölték a nyilvánossággal és német politikai körökben semmit sem tudnak arról, hogy a küldöttséget maga *Szaradzsoglu* külügyminiszter vezetné. *Az okmányok kicserélése a legközelebbi napokban történik meg ünnepélyes keretek között.*

Részleteiben is elfogadta a Ház az ügyvédjavaslatot

Megszavazták a magyar-német társadalombiztosítási egyezményt. — A bizottság az igazságügyminiszter módosításával fogadta el a fajvédelmi javaslatot

Tasnádi Nagy András elnök délelőtt tíz órakor nyitotta meg a képviselőház csütörtöki ülését.

A Ház vita nélkül részleteiben is elfogadta *az ügyvédekre, ügyvédjelöltekre és az ügyvédi önkormányzatra* vonatkozó egyes kérdések szabályozásáról szóló javaslatot, majd *a magyar-német társadalombiztosítási szerződés becikkelyezéséről* szóló javaslatot tárgyalta.

Stitz János előadó ismertette a javaslatot és hangsúlyozta, hogy ez *nagy lépést jelent a magyar szociálpolitika fejlődésében.* Ez az első viszonossági szerződés s ezáltal sikerül biztosítanunk *a magyar munkásoknak külföldön a jogsegélyt és jogvédelmet,* ami a szociálpolitika egyik legnagyobb problémája.

A Ház a javaslatot *vita nélkül fogadta el,* majd mentelmi ügyeket tárgyaltak.

Uzonyi György előadó ismertette a mentelmi bizottság jelentését, amelynek alapján a Ház *Matolcsy* Mátyás mentelmi jogát öt ügyben, *Jodál* Gábor, *Zeöld* Imre Péter, *Gál* Csaba, *Lill* János és *Maróthy* Károly mentelmi jogát pedig egy-egy ügyben *felfüggesztette.*

Tasnádi Nagy András elnök tett ezután indítványt, hogy a Ház legközelebbi ülését *pénteken* déli *tizenkét* órakor folytassa, napirendjén *a további teendőkről való határozathozatallal.* A Ház az elnök napirendi indítványát elfogadta.

Mezey Lajos személyes megtámadtatás címén szólalt fel és visszautasította Matolcsy Mátyásnak a szerdai interpellációs ülésen személyével kapcsolatban tett kijelentését.

Az ülés déli tizenkét órakor véget ért.

A képviselőház *igazságügyi és közjogi* bizottsága csütörtökön délelőtt *Péchy* László elnöklésével ülést tartott s *Bocsáry* Kálmán előadásában részleteiben tárgyalta *a házassági törvény kiegészítéséről és módosításáról* szóló törvényjavaslatot. A kormány részéről *Radocsay* László igazságügyminiszter és *Antal* István igazságügyi államtitkár volt jelen az ülésen. Kiterjedt részletes vita folyt, amelyben a bizottságnak csaknem valamennyi tagja résztvett. Az előterjesztett indítványokra az igazságügyminiszter válaszolt. A bizottság délután három óráig tartó ülésen a törvényjavaslatot részleteiben elfogadta, *az igazságügyminiszter által elfogadott módosításokkal.* A bizottság jelentését a képviselőház pénteki ülésén terjesztik a plénum elé s azt *a Ház legközelebbi rendes ülésén fogja tárgyalni.*

Az uj budapesti német követ pályafutása

A Deutsche Allgemeine Zeitung ismerteti Dietrich von *Jagownak,* Németország új budapesti követének pályafutását.

Dietrich von Jagow főcsoportvezető *1892-ben született* Odera-Frankfurtban. Iskolai tanulmányainak befejezése után, 1912-ben a haditengerészet szolgálatába lépett és *mint tengeralattjáró tiszt résztvett a világháborúban.* Mint tengerészfőhadnagy vált ki 1920-ban a tengerészet kötelékéből és az Erhardt tengerészeti brigádban teljesített szolgálatot. Ennek kötelékében harcolt a Kapp-féle puccs alkalmával és Felsőszilézíában. Később Délnémetországba ment. Keresztneve alatt *mint Dietrich főhadnagy vezette 1921-ben az első SA-egységek egyikét.*

Később egészen az SA-tilalomig az SA-szervezet württembergi felügyelője volt, majd 1931-ben a délnyugati SA-csoport vezetője lett. A hatalom átvétele idején württembergi birodalmi biztos volt, majd vezetője lett majnafrankfurti székhellyel az V. főcsoportnak, 1934 julius 27-ike óta Jagow *a berlin-brandenburgi csoport vezetője volt.*

Jagow követi kinevezésével a felsőbb SA-vezetőség ötödik tagját rendelték a német birodalom külügyi szolgálatába.

Lawocznén tul törnek előre a honvédcsapatok

(A honvéd haditudósító század közlése.) Lawoczne népe leírhatatlan lelkesedéssel fogadta a magyar honvédeket. *Mire e sorok napvilágot látnak, honvédeink messze túl lesznek már az eddigi magyar-szovjet határ mentén fekvő és Magyarországtól egy hosszú vasúti alagúttal elválasztott Lawocznén.*

Égbenyúló ősrengeteggel borított hágón, a Beszkideken ereszkednek le végeláthatatlan, biztosított menetben a különböző honvédosztagok. Kanyargós szerpentinen *tábori tüzérosztály* tart a völgy felé, ezt *árkász- és utászalakulatok* követik, majd *kerékpáros és gyalogszázadok* hosszú sora. Felejthetetlen szép képben tárul elénk Galicia földje. A budapest—lawocznei vasútvonal a Beszkidek gerince alatt fut át, de az 1700 méter hosszú alagutat mégsem használhatjuk egyelőre, mert a szovjetcsapatok a vasúti vágányokat az alagút túlsó oldalán megrongálták. *Műszaki csapataink azonban már a helyszínen vannak és gyors ütemben folyik a pályatest kijavítása.*

Csapataink első célja Lawoczne. Ez a határmenti városka a népek országútján fekszik és az idők folyamán számtalanszor látta már szembenálló ellenfelek áldozatkész küzdelmét. Motorkerékpáros hírvivő robog felénk és megáll, jelentést hozott:

— *Lawoczne a miénk!*

Rohanva igyekszünk a kis városka felé. Épnek látszik. *A szovjetcsapatok visszavonulása nyilván olyan gyors volt, hogy az elől haladó honvédcsapatok megakadályozhattak minden esetleges rombolást, pusztítást. A pályaudvar teljesen sértetlen. A teherkocsikban és raktárakban sok értékes anyag hever.* Rengeteg telefon, rádiókészülék és egyéb távbeszélő-felszerelés, *élelmiszerkészleteknek azonban nyoma sincs.*

A honvédeket körülözönli a házaiból immár előmerészkedő lakosság. *Sírva, dadogva panaszolják, hogy a szovjet biztosai és katonái elharácsolták utolsó kis vagyontárgyaikat, élelmiszerkészleteiket is.* Csak úgy dől belőlük a panasz.

— *Semmire sem tellett nekünk,* — mondják, — *csak adóra!*

A görögkatolikus pap elmondja, *6000 rubel adót fizetett azért, hogy misézhessen és külön 1200 rubelt azért, mert adóalany.* A városka régi, öreg lengyel tanítónője hadarva meséli, hogy rádiójuk nem lévén, kizárólag az itt állomásozott szovjetkatonáktól hallottak híreket. *Többek között azt a hírt újságolták, hogy a szovjetcsapatok elfoglalták Varsót és Berlint teljesen rommá bombázta a vörös légiflotta.*

Mialatt meg-megállunk a lakosság csoportjai előtt, gyors ütemben vonulnak át honvédoszlopaink a porbavesző városkán. Csak sebtében rögzíthetjük papírra a szovjetállapot „világboldogító" mozaikjait. A szovjetterületen mindenütt a GPU utódja, a *NKVD* működött. Ez volt a legfőbb állambiztonsági rendőrség. A rettegett szervezet helyi ügynökei mindenütt ott szimatoltak. A szervezet valóságos állam volt az államban, s hatalma olyan nagy, hogy *jogában állott magasrangú szovjethivatalnokokat is letartóztatni.* A határszolgálatot is ennek az emberei ellenőrizték. A határőrségen álló vörös katona mellett ugyancsak egyenruhában és fegyveresen mindig ott állott a politikai megbizott és leste a katona minden szavát, mozdulatát. Megbizatása titkos volt és *a vele együtt szolgáló katonák legtöbbször nem is tudták, hogy egyikük a NKVD titkos ügynöke ...*

A túlsó sarkon az utcakeresztezésnél most egy ütegünk robog át. Leírhatatlan lelkesedés fogadja. *Egyik-másik jószívű tüzér lehajítja a nép közé kenyerének jelét, s az emberek csókolják, simogatják az ajándékba kapott magyar katonakenyeret! Síró tömeg nézi végig a daliás, piros-pozsgás honvédek végeláthatatlan sorát. Az arcokon az elmúlt idők szörnyű szenvedéseinek, örökös rettegéseinek, a nyomornak mélyen szántott barázdái látszanak.*

Az úton szemben szovjetfoglyokat kísérnek honvédeink. Rongyokba burkolt, szánalmas sereg. Beesett arcok, karikás szemek. *Ukránok.* Ezer veszedelmen át napok óta bujkáltak, az erdők sűrűjét járva jöttek át, mert *a háború hírére megszöktek a vörös hadseregből.*

Az átrobogó honvédalakulatok szakadatlanul vonulnak, az egész környék: porfelleg. Esteledik, hűvös szél kerekedik. Ruhánk nyirkos a párás levegőtől. Mögöttünk a havasi legelőkön mezei virágok virítanak és riadtan repkednek az előrenyomulás zajától nyugalmukból felvert maradak. *A honvédsereg élosztagai messze járnak már és itt mögöttünk egyre gyül a szovjetcsapatok sok hátrahagyott, értékes hadianyaga.* Öreg galiciai paraszt somfordál mellénk, barátságos mosolyunkra felderül az arca:

— *Nem kérünk mi semmit,* — mondja, — *nem akarunk mi mást, csak egy kis kenyeret ...*

Láthatatlanul

elfér a zsebben a „KIS BESSA"! Ha azonban alkalmas jelenet adódik, szempillantás alatt felvételre kész. Ez a létező legkisebb 6x6 cm-es fényképezőgép. Minden fotoszaküzletben szívesen megmutatják Önnek.

Kérjen ismertetőt fotokereskedőjétől, vagy a vezérképviselettől: SOLC TESTVÉREK Budapest, IV., Kecskeméti utca 8./1

Vegyen részt az ezévi 1500.— pengős Voigtländer BESSAPAN F pályázaton.

46. sz. modell 16 drb 4½x6 cm es
66 sz. modell 12 drb 6x6 cm felvételre

Ára: P. 126.— -tól.

Egy Aladár elindul dolgozni

Irta: Papp Jenő

Régen szerettem volna már látni egy eleven Aladárt. Tegnap aztán suttogva mutattak egyet, amint éppen elindult hazulról, hogy bemenjen a Répaaprító kft. irodáiba. Nem töltöm az időt azzal, hogy leírjam a nagy pillanatot, az időt, az eget s a meglapuló Rózsadombot, ahonnan ez az előkelő ember leereszkedett a mindennapi és közönséges élethez, mert elég, ha az arcát vetítem az olvasó elé, az Aladár-arcot, amelyen valójában rajta volt minden. Rajta volt ezen a nagyképen a diszkréten, de határozottan leplezett helytelenítés, hogy a napfény éppen akkor tünt el a Rózsadombról, mikor Aladárunk kilépett a villa kapuján. Bosszankodva vetett egy rosszaló pillantást a mennyei reflektorra, hogy éppen akkor romlik el, mikor ő fellép a színre, hogy dolgozni menjen. Szerény nézete szerint ugyanis ehhez a történelmi elhatározásához mennyezetvilágítás kell. Hadd lássák, hogy ő nem veti meg a munkát, bármilyen megalázó és piszlicsári is az, tekintve hogy ő méltóságos úr, aktiv korában hatalmas és fontos osztályt vezetett a minisztériumban, — most pedig indul befele egy szürke, szutykos vállalathoz, ahol répát apritanak az aktákon és még csak egy csinos titkárnőt se rendelnek ki előszobájába. A smucigok! ... Ezt félhangon dünnyögte, mérgesen, maga elé, miközben simára borotvált arca elvörösödött a dühtől.

Rajta ült ezen a kigömbölyödött arcon a vérig sértett önérzet, hogy neki csak havi kétszázötvenet mernek adni ennél a szecskavágó vállalatnál, de mit csináljon, mikor zsirosabb jövedelmet nem sikerült elcsipnie. Valahányszor eszébe jutott, hogy másoknak mi minden sikerült, mindannyiszor felágaskodtak benne összes vérengző hajlamai, ölni is tudott volna és ilyen gerjedelmek jelentkezésekor magasra emelte sétabotját és lesujtott vele a rózsadombi útszéli giz-gazokra. Drappszínű felöltő fedte tekintélyes termetét, fakuló állapotban s fejét puha zöld kalap tetőzte be, ugyancsak megfakulva.

Tekintete sok tiszteletreméltó bánatot hordott, sok keserűséget és mellőzést, amelyet pályája és egykori emelkedése érdekében szenvedett végig. Dereka is sok hajlongásra emlékezett. Ideges vállrángatózásai akkor keletkeztek, mikor a bürokrácia izgalmas létráin és a tehetségesebb kollégákkal vivott harcaiban sokszor alulmaradt. Csak szivósságának köszönhette, hogy mégis feljutott egy olyan közéleti csúcsra, ahol a nyilt kritikát és nyers visszautasítást már elnyomja a hatalom és a munkatársak kötelező tapintata. Valahányszor azonban megérezte, hogy most finoman félretolták és a háta mögött leszedik róla a keresztvizet: mindannyiszor rántott egyet a vállán és ebből a sűrű vállránditásból született meg mai ideges vállrángatódzása. Egyébként makkegészséges volt, becsvágya töretlen és lelkét emelkedettnek hitte, mikor ilyen drámai pillanatokban jelszavát hangoztatta: „Csak kitartani! ..." Ez a hűség önmagához s a világ irigysége volt az a két mentő elv, amelyben mindig vigaszt talált. Sőt ez volt minden ereje.

Aladársága birodalmába, a szürke vállalat felé sétálva tartott, lassan ment és méltósággal, hogy féltizenegy előtt be ne érjen. Autobuszra a pesti oldalon szeretett felszállni, az egészségügyi követelmények szemelőtt tartása miatt és elvárta, hogy mire a megszokott megállóhoz ér: az autobusz ne várassa őt sokáig. Ha az orra előtt indult el a kocsi, lehúzta őzbőr kesztyűjét, mint aki testi fenyítékre készül és ehhez nekigyürközik. Ott maradva egyedül a járdaszélén, tekintetét óvatosan körülhordozta a nyüzsgő környéken, hogy hányan voltak szemtanui megszégyenítetésének? ... Csak akkor nyugodott meg és állt vissza lelki egyensúlya, mikor megállapította, hogy sajnos: vele ezúttal a kiskutya se törődik. Ez fájt is, de jó is volt, mert igy csorbitatlan gőggel szállhatott föl a következő kocsira.

Hogy honnan volt szabadjegye: ez rejtély. Ő ezt a jegyet soha nem vette elő magától, csendben, csak felszólitásra s akkor villámló szemekkel mérte végig a vakmerő konduktort. Ellenben minden egyes alkalommal olyan tüntető éllel vágta az alkalmazott szeme közé, hogy „Szabadjegy! ..." — hogy a kalauz legtöbbször ijedten tisztelgett is

ÚJ MAGYARSÁG
Színház Zene.film Művészet
PÉNTEK, 1941 JULIUS 4

lelépett. Bent a vállalatnál szemérmes tájékozatlansággal fricskázta arrébb az eléje terjesztett aláirnivalókat s valahányszor az erőszakos igazgató előtte ismeretlen és érthetetlen szakkérdésekről referált: mindannyiszor hangos „áhá!...“ kiáltást hallatott, mint a vadász, akit a vad vesz üzőbe. A furfangos igazgató jól ismerte már őméltósága ijedelmét, amit az „áhá!...“ fejezett ki és ezekben a megrendült percekben azt iratott alá az „öreggel“, amit akart. Olykor óvatosan becsalogatta „az öreget“ az üzleti élet fogós dzsungeljébe, hogy az öreg megtanulja a leckét, de ilyen szakszerű expediciók után mindig szemrehányást kapott a kimerült és finnyás Aladártól, hogy „mit zaklat maga engem ilyen őrjítő lappáliákkal!“

— Elvi dolgokat tegyen elém, kedves barátom, koncepciókra vagyok kiváncsi és százszor megmondtam már magának, hogy én is csak irányitok. A kivitel és a részletek: a maga dolga!

Több névtelen levél figyelmeztette ugyan Aladárt, hogy az igazgató az orránál fogva vezeti őt, emelkedett elvei édesdeden szenderegnek a lomtárban s hogy ássa be magát a részletekbe is, mert az a fő, ott van a kutya eltemetve: de ez kényelmetlen volt, izzasztó és fáradságos munka, úgyhogy Aladár mellőzte és inkább csak az elvi felszinen maradt meg. Naplót vezettetett, hogy mennyi óra s hány perckor lépett be a vállalat helyiségeibe, ott mennyi időt töltött el s mikor távozott. Párnázott ajtaján tábla fityegett, hogy „Feleket déli 12 óra 30 perctől déli 1 óra 30 perc között fogadok“. Ebben a kritikus órában aztán ott ült az előszobában egy markos altiszt, akinek a vállalat tényleges hatalma, az igazgató azt az utasítást adta, hogy a hivatalos fogadási idő alatt senkit se eresszen be az elnök úr őméltóságához s ha valaki erőszakoskodik és mindenáron egyenesen a vezérrel akar tárgyalni: azt dobja ki. De erre még nem volt példa. Aladár csodálkozott is ezen, hogy ilyen hermetice elzárták a való élettől, de ma már helyesli a titkos utasítást, mert belátta, hogy ez igy jó, igy kényelmes és ez a világ rendje. Hogy ő csak reprezentál. Az angol király se tesz mást. Annak szabad? Lelkiismerete utolsó rezgelődését ezzel az angol példával hallgattatta el s amióta megtalálta ezt a megtámadhatatlan és magasztos magyarázatot, azóta nem lehet birni vele, annyira büszke arra, hogy titokban nem dolgozik és nem is ért a szakmához, amelyet annyi súllyal és annyi tekintéllyel reprezentál.

Felhivás a délvidéki iskolákba pályázó tanerőkhöz

Illetékes helyről felhivják a figyelmét azoknak a tanitóknak és tanároknak, akik a visszafoglalt délvidéki terület bármely iskolájába pályáznak és eddig pályázati kérelmüket még nem atdák be, hogy kérvényüket legkésőbb julius 10-ig nyujtsák be. Azoknak, akik a most visszafoglalt délvidéki területen laknak, pási, illetőleg városi, katonai parancsnoksághoz, a többi területről pályázóknak kérvényüket a vallás- és közoktatásügyi minisztérium V. (A. ügyosztályához (Budapest, Báthory-utca 12) kell beadniok.

A jelenleg tanitói vagy tanári minőségben működő pályázóknak a következő adatokat kell kérvényükben feltüntetni: Név, állomáshely, pontos lakáscim, az iskola címe és jellege, a tanerő minősége, a tanerő születési éve, vallása, szolgálatának kezdete, családi állapota, nyelvtanításra való képesitése, milyen nyelven tud tanitani, nyelvismerete a magyaron kivül, hol, mikor, milyen oklevelet vagy képesitést szerzett, melyek a szaktárgyai és van-e külön képesitése?

Azok, akik jelenleg nincsenek tanitói vagy tanári állásban, kérelmüket okmányaikkal együtt lehetőleg az egyetemi nyomdánál kapható kérdőiven adják be.

A pályázók kérvényükben igazolják, hogy milyen indok alapján kérik alkalmaztatásukat vagy áthelyezésüket. *A július 10-ike után beérkezett kérvényeket nem tárgyalják és nem foglalkoznak azokkal a kérvényekkel sem amelyeknek elintézéséhez a pályázó pártfogót vesz igénybe.*

ÚJ MAGYARSÁG
TELEFONSZÁMAI:
1-464-20, 1-464-28
1-464-29, 1-444-00

Itélet Szeleczky Zita fegyelmi ügyében

Az országos színművészeti és filmművészeti tanács Jalsoviczky Károly dr. elnöklésével csütörtökön délután tárgyalta *Szeleczky Zita fegyelmi ügyének fellebbezését.* A tanács tagjai Vojnovich Géza dr., Petrovay Zoltán dr., Gerster István és Vaszary János voltak. Az ügyet Cziffra András ismertette, a vádat Mednyánszky Miklós dr. ügyvéd képviselte, Szeleczky Zita védelmét Báthory György dr. budafoki ügyvéd látta el. A tanács az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta: *az engedély nélküli filmezés vádja alól Szeleczkyt felmentette, a szerep visszaadása miatt bűnösségét megállapította; végül a sajtónyilatkozattal elkövetett fegyelmi vétség vádja alól szintén felmentette.* A tanács az enyhitő körülmények figyelembe vételével Szeleczky Zitát feddésre ítélte.

Társulati megnyitó ünnepség a kolozsvári nemzeti szinházban

Kolozsvár, julius 3.

A kolozsvári nemzeti színház megkezdte munkáját. A társulat első ünnepi ülésére vitéz *Haász* Aladár minisztériumi osztályfőnök is Kolozsvárra érkezett. Az ünnepség, amelyen *Kemény* János báró tiszteletbeli főigazgató is résztvett, a Himnusszal kezdődött. Ezután Haász Aladár vázolta a színház fontos nemzetnevelő feladatait. Megemlékezett az elmúlt huszonkét évről, amikor az erdélyi magyar színészet megfeszített munkával szolgálta a magyarság ügyét.

Táray Ferenc, a színház igazgatója, hódolattal üdvözölte a kormányzót, majd köszönetét fejezte ki Hóman Bálint kultuszminiszternek kitüntető bizalmáért és Haász Aladár osztályfőnöknek a színház érdekében végzett fáradhatatlan munkásságáért. Üdvözölte Kemény János bárót, akinek vezetésével a magyar színészek hősiesen átküzdötték az idegen uralom súlyos éveit. Az ünnepség a Szózattal ért véget.

A kolozsvári nemzeti színház szeptemberben nyitja meg kapuit Harsányi Kálmán „Ellák“ című verses drámájával. A megnyitóig a társulat öt színdarabbal akar elkészülni. *A színház operai szaka a „Bánk bán“ előadásával kezdi műsorát.*

*** Nem lesz színház a Márkus-parkból.** A napokban felröppent annak a hire, hogy Erdélyi Mihály, aki olyan merészen és biztos kézzel tart kezében több kisebb színházat, rövidesen megnyitja az úgynevezett Márkus-parkot is, hogy ott francia operettet mutasson be. A hírek tudni vélték azt is, hogy Erdélyi Mihály már a szereposztásról is tárgyalt és a női főszerep eljátszására megnyerte az egyik kitűnő magánszinházi művésznőt. A hír azonban csak hír volt, nyári kiskacsa, mert Erdélyi Mihály annak közlését kéri most, hogy ilyenirányú tervei nincsenek és teljesen meg van elégedve azzal a sikerrel, amelyet az Erzsébetvárosi Színházban a „Becskereki menyasszony“ című operettel napról-napra elér.

*** A „Lesz, ami lesz“ premierje.** Csütörtökön az Uránia, Rádius és Corso filmszinházakban mutatták be a Hunnia „Lesz, ami lesz“ című filmvígjátékát, amely bohózati elemekkel átszőve, egy félreértés mulatságos történetét viszi a vászonra. A főszerepeket Ania Suli, Hajmássy Miklós, Vaszary Piroska, Mály Gerő, Kőváry Gyula és Bognár Elek játsszák. A filmről szombaton számolunk be bővebben.

Pacifista volt, szabadsághős lett!

A bur nép szabadságharcának egyik legérdekesebb alakja Krüger elnök fia, Jan Krüger. Miatt atyja népének elnyomatása ellen küzdött, a fiú az oxfordi egyetemet hallgatta és elfelejtette népének tradicióit, sőt pacifista szellemmel terhelten került vissza délafrikai hazájába. Elvakitott szemével nem látta meg atyja szabadságküzdelmének okait és ez oddig vezette, hogy ellentétbe került családjával. De egy csalódás helyes útra terelte gondolkozását és a pacifista lélek helyére a szabadsághős lelke költözött. Népének egyik vértanuja lett, mert felismerte a szabadságért való küzdelem célját és dicsőségét. Gyönyörűen megformált alakja Jan Krüger a Tobis nagy történelmi filmjének, amely „Krüger apó“ cimen nemsokára a magyar közönség elé kerül. A film főszerepét, Paul Krüger monumentális alakját Emil Jannings eleveníti meg, fiát, Jan Krügert pedig Werner Hinz játssza, a lelki tusakodások, vivódások és elhatározások páratlan ábrázolásával.

A Nemzeti Szalon kiállitása

A Szalonban a Szinyei-társaság ifjúsági kiállitást rendezett immár tizenhatodszor. Ezeken a tárlatokon sokszor feltünnek és biztató kitüntetésben részesülnek a jövő igéretei.

A kiállításon természetesen megérződik a fiatalság stíluskeresése, tiszteletreméltó izompróbálgatása és tapogatódzása. A vezető mesterek egyénisége és a különböző irányok követése természetesen rányomják bélyegüket a legtehetségesebbekre is. Szinte kedve kerekedik a szemlélőnek, hogy egyeseket, ketteseket és hármasokat osztogasson, kinek-kinek érdeme szerint.

Lágyan, a tónusokat és színeket összeolvasztva fest az egyik legkiválóbb kiállító, a termékeny Gábor Marianne Szőnyi István tanítványa. Édesapjának portréja, önarcképe és félhomályban festett négyfalközti jelenetei vérbeli festőnek mutatják.

Egyéni, kiforrott stílust alakított ki Hatvani Perlusz Gyula, aki a pasztellt engedelmes szolgájává tette. Levegős, elmosódott háttér elé rajzos előteret szeret tenni tájképein. Friss színlátását mutatja a Fertő-tó képe.

Cserey Zoltán határozottan hangsúlyozza ki a formákat, Bremay Imre finom festőiséggel, szeretettel kezeli az olajtehnikát, míg Iván Szilárd, Sziráky Lajos, Doer Ferenc képei kvalitásaik ellenére sem egyéniek még. Háromházi Ferger Ferenc Tavasza feltűnik párákból kicsillogó színeivel. Bak János Munkácsy bűvölete alatt látja a színeket, Istenes András pedig kísérteties hűséggel követi Aba Novák Vilmos lépteit. Marosán Gyula nagy kompoziciója mozgalmas, de hiányzik róla az egység nyugalma, vele szemben W. Lampl Mária freskóterve alakjainak szándékolt vagy szándéktalan kezdetlegessége ellenére is harmónikusan és nagyvonaluan hat. Román György egyénieskedésével tűnik fel, keményen megrajzolt feketebarna-fehér enteriörjein. Vidéky Brigitta római képén mélyen megérzi és szuggesztíven vetíti elénk a kövek idegenségét és a tájképi különbséget, ami Itáliában az utazó szemébe szökik. Szilvássy Margit nagy rutinnal kezeli a tónusokat, Sárospataki László buzgón törekszik egyéni nyelvre s Kovács Zoltán színei melegek és hízelgőek.

A szobrászok közül T. Kovács Imre méltóságteljes Anya gyermekével és Marosán László monumentális Parasztasszony szobráról már megemlékeztünk a főváros Ferenc József-pályázatával kapcsolatban, figyelmet kelt több kiállított szobraik közül Marosán szépen csoportosított, kisméretű, eldugott domborműve és Kovács Imre Jelen, jövő szimbóluma. Jankó János Vízhordófiú-ja megkapóan fejezi ki a viz súlyának a fejletlen, gyenge testre gyakorolt hatását. Artisztikus Palotai Gyula olaszos finomságú női feje, Poll Katalin paraszt férfiarca, igen eleven és realisztikus H. R. Martola ruganyosan lépő, tömegesen megmintázott női aktja, amelyen azonban erősen érződik a külföldi hatás. Üde tanulmány Trapli Gyula fiatal leánya és ugyancsak finoman mintázza a gyermektestet Tóth István Búcsúján.

Az akvarellfestők ismét feltünnek erejükkel. Imre István lágyan, vizesen kezeli az ecsetet fejábrázolásain. Dunai jelenete feltűnik szép színeivel, ezt jegyezhetjük meg Molnár Piroska temperáiról is. Várkonyi Ferenczy László az elfolyatást a friss vonalvezetéssel keverve temperamentumosan akvarellez. Gulyás Ferenc is kitünő vízfestő. Kasitzky Ilona fekete-fehér temperáit tussrajzszerűen kezeli, fantáziája a sejtelmet, a szubjektiv élményt érzékelteti meg és nagyítja fel. (Láz) Kazár László Temetése japános, többi ceruzarajzai a szecesszió kavargó vonalaira emlékeztetnek.

A felsorolt művészeken kívül még sok fiatal erő állit ki s teszi változatossá a Szalon évadzáró kiállítását. **r. sz. i.**

*** Eredeti bemutató a Bábszínházban.** Legfiatalabb kamaraszínházunk, a Nemzeti Bábszínház, miután száznál többször adta nagy sikerrel a „Toldi“-t, pénteken este mutatja be nyári új műsorát: Sima Ferenc „Baj van a mennyországban„ című humoros mesejátékát adja elő Hosszu Zoltán rendezésében. Az ujdonság tulajdonképpen első lépés az önálló magyar bábszínházirodalom megteremtése felé, mert a „Toldi“ Arany János époszának eredeti szövegével került színre, a „Baj van a mennyországban“ azonban teljesen eredeti alkotás. A cenzúra az új műsort, amelyen több kis tréfa is szerepel, csak **a 16 éven felüliek számára engedélyezte.**

Kabos Gyuláék ismét a meseautóban ülnek

A nemzetközi vásár alkalmával az egyik kisebb filmszínház azzal lepte meg a vásár közönségét, hogy felújitotta Kabos Gyulának, az önmagát „halandzsamesternek“ elkeresztelt, majd minden jóizlésű ember örömére Amerikába eltünt színésznek egyik kivénhedt filmjét. Ez a filmszínház, úgylátszik, most hasonló sikerekre pályázik, mert, amint a reklám mondja, „állandóan visszatérő nyári eseményként“ elővette a régi filmek porosodó polcáról a „Meseautó“ című ódon filmszenzációt. Az még nem lenne baj, hogy régi film újból a vászonra kerül, azonban nézzük csak meg a szereposztást, kik is játszanak a „Meseautó“-ban? A reklám szerint: „a pesti színpadok nagy nevei“. Igy például a közkedvelt Kabos Gyula mellett ott találjuk Törzs Jenőt, Gombaszögi Ellát és Perczel Zitát, nem beszélve még további néhány színészről, akik szintén nem hiányoznak az újság közé. Méltán meglepődhet a közönség, hogyan kerül ez a film, ez a százalékarányban is kimondottan zsidó film újból mozivászonra?! Ugy tudjuk, ha régi film bemutatóra kerül, ugyanúgy meg kell szerezni előadásához a cenzura-okiratot és a játszási engedélyt, mint az új filmnél. Ha pedig igy van, akkor miért töföghet végig most újból a körúton ez a meseautó, amely a mai viszonyok szerint kopott is, gyengécske is és hát éppen olyan „nagynevű“ színészeket visz a hátán, mint például Kabos Gyulát, akiből, többi társával egyetemben, éppen elege volt a keresztény magyar közönségnek!

Az Erzsébet-téren épitik fel az uj Nemzeti Szinházat?

Az új központi városháza és a vele kapcsolatos üzemi székházak díjnyertes terveinek továbbfejlesztése a városházi és a külső szakemberek bevonásával gyors ütemben halad előre.

A továbbfejlesztett tervek szerint *az üzemi székházak Károly-körúti főfrontja 17 méterrel mélyebben épül majd, mint a jelenlegi front, a körút tehát kiszélesül.* Szemben a Madách-úttal a közmunkatanács székházának szomszédságában térszerű bemélyedést létesítenek, ennek alapterülete 44×27 négyzetméter lesz. A Gerlóczy-utcát kilenc méterrel szélesítik ki, a Semmelweis-utca betorkolásánál pedig hatalmas térség létesül 70×40 négyzetméteres alapterülettel. Az új központi városháza és az üzemi székházak magasságát a Károly-körúton kilencemeletesre tervezik. A Deák-téri evangélikus templomot elhelyezik a Kamermayer Károly-utca és a Városház-utca keresztezéséhez, mert a templom jelenlegi helyén akadályozza a környék forgalmát és elzárja a kilátást az új városházára. *Szemben a Vilmos császár-úttal a Deák-téri saroknál épülne fel a városháza 129 méter magas tornya,* amely már a nyugati pályaudvartól kezdve látható lesz. A központi városháza mellett nagy földalatti és földfeletti autóparkoló helyeket is létesítenek, ahol hétszáz autó fér el. A Városház-utcai, műemléknek nyilvánított régi front a templomszárnnyal együtt megmarad. Terveket készítettek arranézve is, hogy a törvényhatósági közgyülési terem köralakú épületét az új városháza egyik udvarán építsék fel.

A szakemberek tervbe vették a Marokkói-udvar és a vele kapcsolatos épülettömb lebontását is. Az ilymódon kiszélesített Erzsébet-térre, a mai Nemzeti Szalón helyén épitenék fel a Nemzeti Színház új palotáját. A tervek azonban még nem véglegesek, azokat továbbfejlesztik és a kivitelezésre a háború után kerül sor.

*** Magyar művészek külföldön.** A külföldi hangversenyirodák a háborús nehézségek ellenére is erősen készülnek már a jövő évadra. A fiatal magyar művészek közül többen kaptak már meghivást. Igy Károlyi Gyula november havában hosszabb németországi és északi hangversenykörútra indul. Végh Sándor pedig Németországba, Olaszországba, valamint Hollandiába és Svédországba kapott meghivást zenekari hegedűestekre.

*** Előadják Greta Garbo egyik régi filmjét.** A budapesti közönség az utóbbi években ritkán jutott Greta Garbo-filmekhez. Egyik premierszínházunk most elhatározta, hogy a Metro ünnepelt színésznőjének egyik emlékezetes filmjét, a „Kareninа Anna“ című Tolsztoj-regény filmváltozatát reprizként műsorra tűzi.

*** Filmfelvételek Lillafüreden.** Néhány nap óta Lillafüreden készítik Orbók Attila „Egér a palotában“ című filmjének külső felvételeit. Az „egér“ szerepét Németh Romola, a tanár urat pedig vitéz Benkő Gyula játssza. A főszereplők listáját Somlay Arthur, Hajmássy Miklós, Erdélyi Mici, Zádor Gyöngyi és Puskás Tibor vezetik.

K

1951

II.
MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS

A
MŰCSARNOKBAN
HŐSÖK TERE
1951. NOVEMBER 4–DECEMBER 8–19

II. MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLITÁS

A magyar képzőművészek egy esztendőn át végzett munkájának eredménye most kerül a közönség szeme elé. Tavaly, amikor képzőművészeink az I. Magyar Képzőművészeti Kiállítást rendezték, akkor a közönségnek, a magyar dolgozó népnek kevés elképzelése volt a képzőművészeti életről, hiszen a fordulat éve után a tavalyi kiállítás volt az első, amelyen képzőművészeinknek a szocialista realizmus felé való törekvése meglátszott.

A II. Magyar Képzőművészeti Kiállítást azonban bizonyos felkészültséggel várja a közönség. Hiszen most már van mihez mérni a megtett utat. Az a negyedmillió látogató, aki a tavalyi kiállítást megnézte, az le tudja mérni, és le is akarja mérni, vajjon képzőművészeti életünk lépést tart-e a szocializmus építésével, előre halad-e a megkezdett úton vagy nem?

Révai József elvtárs, népművelési miniszter, megnyitóbeszéde az I. Magyar Képzőművészeti Kiállításon rámutatott a magyar képzőművészet eredményeire és hiányosságaira, melyeket a Kiállítás hozott felszínre. Az értékelés módot ad arra, hogy ahhoz mérve megvizsgáljuk, mit tett a magyar képzőművészeti élet az elmúlt egy esztendő alatt. Képzőművészeti életünk kétségtelenül elmaradt a grafika terén, — állapította meg Révai elvtárs —, a karikatúra és a művészi plakát műfajai iránt volt és még bizonyos fokig van ma is némi lebecsülés. A portréművészet sem részesült megfelelő megbecsülésben művészeink előtt. Azok a portrék, amelyek a múltban készültek, nem is léptek fel a jellemábrázolás igényével. Történelmi képfestésünk az I. Magyar Képzőművészeti Kiállításon úgyszólván nem volt. Végül összefoglalásképpen Révai elvtárs felhívta a figyelmet egyrészt arra, hogy a mű-

vésznek harcosan, pártosan kell kifejeznie népünk érzelmeit és gondolatait, másrészt arra, hogy az eszmei tartalomnak magas művészi formában való kifejezése elengedhetetlen tartozéka a szocialista-realista műalkotásnak. Képzőművészeink ezzel az útravalóval kezdtek a további munkához — a szocialista-realista művészetnek Magyarországon való kialakításához — az I. Magyar Képzőművészeti Kiállítás után.

Egy év múlt el azóta. Ez alatt az egy esztendő alatt képzőművészeink az eléjük állított feladatokból sokat igyekeztek megvalósítani, és kétségtelen sokat is valósítottak meg. Karikatúristáink most rendeznek kiállítást, ahol a magyar karikatúraművészet új útjait mutatják be. Az elmúlt évben több művészünk foglalkozott a mély, jellemábrázoló portré kérdésével, és ezeknek a kísérleteknek eredménye a kiállításon meg is mutatkozik. A történelmi festészetet — amelynek nálunk nagy hagyományai vannak — nagymértékben segítette elő a szeptember 29-én megnyílt Honvéd Kiállítás, amely tanulság volt arra, hogy művészeink nagy érdeklődéssel fordulnak a történeti témák felé, és a most megnyílt II. Magyar Képzőművészeti Kiállítás komoly eredményeket mutat ezen a téren a magyar forradalmi régmúlt és közelmúlt tematikájából egyaránt.

A II. Magyar Képzőművészeti Kiállítás kétségtelen fejlődést mutat az elsőhöz viszonyítva. Amikor ezekről az eredményekről beszélünk, feltétlenül rá kell mutatni arra is, hogy művészeink elmúlt évi munkáját milyen tényezők segítették. Elsősorban meghatározta képzőművészeink útját és feladatait a Magyar Dolgozók Pártjának II. Kongresszusa, amely világosan megszabta a képzőművészet helyét és jelentőségét a kultúrforradalomban. Másodsorban meg kell említenünk a Moszkvában rendezett »Magyar Képzőművészeti Kiállítás«-t. Az az értékelés, amelyet a kiállítás a szovjet műtörténészektől, műkritikusoktól és művészektől kapott, igen nagy jelentőségű volt művészeink munkájában. Harmadsorban nagyjelentőségű volt képzőművészeink moszkvai és leningrádi tanulmányútja, ahol személyesen is megismerkedhettek a szovjet képzőművészeti élet munkamódszereivel és eredményeivel.

A II. Magyar Képzőművészeti Kiállításnak kétségtelen hiányossága az, hogy nem teljes. Nem egy művészünk régi művel szerepel a kiállításon. Ennek oka az, hogy az elmúlt évben több olyan nagy-

jelentőségű pályázat volt, amely képzőművészeinket erősen igénybevette, és így nem volt lehetőségük olyan művek alkotására, amelyek méretüknél fogva kiállításra beküldhetők lennének. Ez a körülmény örvendetes, mert szaporítja az ország műalkotásait, sajnálatos, mert megakadályozza néhány művész megfelelő szereplését a kiállításon, és mindenféleképpen felhívja a figyelmet arra, hogy a jövőben a tervpályázatoknak is adjuk meg a megfelelő nyilvánosságot.

Az elmúlt év munkájának, a kapott útmutatásnak és segítségnek eredményét most mutatja be a II. Magyar Képzőművészeti Kiállítás. A kiállítás értékelését, az egyes művek gondos elemzését megadni a képzőművészeti kritika feladata lesz. Az azonban kétségtelen, hogy képzőművészeink a tavaly megkezdett úton továbbhaladtak, és komoly eredményeket mutatnak fel.

A II. MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLITÁS BIRÁLÓ BIZOTTSÁGÁNAK NÉVSORA

Antal Károly, Bán Béla, Benedek Jenő, Berda Ernőné, Bernáth Aurél, Bortnyik Sándor, Csáki Maronyák József, Csók István, Domanovszky Endre, Farkas Aladár, Győry Miklós, Kisfaludi Stróbl Zsigmond, Kolb József, Konecsni György, Mikus Sándor, Pátzay Pál, Pogány Ö. Gábor, Redő Ferenc, Szabó Iván, Szegi Pál, Szentgyörgyi Kornél, Szilágyi Jolán, Váli Zoltán, Végvári Lajos

FESTMÉNYEK

1. Balogh András	*Pesthörnyéki táj*	olaj	90x115
2. Balogh András	*Faültetés a Vérmezőn*	olaj	90x115
3. Barcsay Jenő	*Evezősök*	olaj	105x 46
4. Bartosi László	*Gyorsvasúton*	olaj	70x 76
5. Barta Ernő	*Hernádnémeti eső után*	olaj	70x 90
6. P. Bak János	*Dunántúli táj*	olaj	60x 80
7. Bán Béla	*Első szabad május 1.*	olaj	314x173
8. Bán Béla	*Sztrájk 1930*	olaj	314x173
9. Bán Béla	*Mama mesél*	olaj	120x150
10. Bán Béla	*M. L. megdicsért honvéd*	olaj	80x110
11. Barény Róbert	*Műteremlátogatás*	olaj	160x190
12. Benedek Jenő	*A tánács első ülése*	olaj	345x200
13. Benedek Jenő	*Rákosi elvtárs Túrkevén*	olaj	190x250
14. Benedek Jenő	*Partizánok*	olaj	70x100
15. Bernáth Aurél	*A Mémosz előtti tüntetés 1930-ban*	olaj	173x314
16. Bernáth Aurél	*A munkásmozgalom kezdete az építőiparban*	olaj	173x314
17. Bernáth Aurél	*Reggel a vitorlázók táborában*	olaj	103x130
18. Bernáth Aurél	*Budai dunapart*	olaj	85x120
19. Béres Jenő	*Az urak üzenete*	olaj	157x167
20. Bencze László	*Fiatal híradóstiszt*	olaj	100x190
21. Benkhardt Ágost	*Műterem*	olaj	120x150
22. Belányi Viktor	*Sárospatak, Rákóczi-vár*	olaj	60x 80
23. Bér Rudolf	*Palotás Gyula, a Ganz Villany sztahanovista esztergályosa munkamódszerátadása*	olaj	110x185
24. Biai Föglein István	*Csendélet*	olaj	90x120
25. Blaskó János	*Dunabogdányi kőbánya*	olaj	90x100
26. Boldizsár István	*Szőnyi István arcképe*	olaj	53x 68
27. Boldizsár István	*Dunaparti részlet a májusi áradáskor*	olaj	70x100
28. Bótos Sándor	*Répatisztítás*	olaj	120x 72
29. Breznai József	*Kollegisták*	olaj	145x170
30. Burghardt Rezső	*Erdő Római fürdőnél*	olaj	80x110
31. Burghardt Rezső	*Virágcsendélet*	olaj	55x 70
32. Boross Géza	*Habarcskeverők*	olaj	120x160
33. Czene Béla	*Traktoroslány*	olaj	85x155
34. Czene Béla	*Épül Dunapentele*	olaj	125x170
35. Csabai Kálmán	*Tanulókör*	olaj	100x130
36. Csáki Maronyák József	*Csendélet*	olaj	80x100
37. Csáki Maronyák József	*Mikus Sándor Kossuth-díjas szobrász arcképe*	olaj	80x100

38. Csáki Maronyák József	*B. A.-né Birky Ágnes arcképe*	olaj	80x100
39. Csáki Maronyák József	*Zrínyi*	olaj	100x150
40. Csernus Tibor	*Orlay Petrich S. festi Petőfit*	olaj	123x147
41. Csernus Tibor	*A termény behordása*	olaj	90x110
42. Csekey Zoltán	*Termelési hírek*	olaj	100x125
43. Csekey Zoltán	*Szabadságon*	olaj	100x130
44. Csók István	*Háború és béke* (triptichon)	olaj	280x100
45. Demjén Attila	*Asztalnál*	olaj	80x100
46. Demjén Attila	*Vasalóasszony*	olaj	80x 95
47. Diener Dénes Rudolf	*Tájkép*	olaj	70x 50
48. Dienes János	*Egy a sok közül*	olaj	115x 85
49. Dobroszláv Lajos	*Nagyhalászat Tatán*	olaj	100x140
50. Domanovszky Endre	*Zászlóátadás*	olaj	300x350
51. Dombrovszky László	*Falusi piac*	tempera	80x110
52. Döbröczöni Kálmán	*Nyári reggel*	olaj	70x 80
53. Dudás Jenő	*Tihanyi táj*	olaj	60x 80
54. Duray Tibor	*Ebéd*	olaj	30x 40
55. Duray Tibor	*Fürösztés*	olaj	30x 38
56. Edvi Illés Aladár	*Cséplés az apajpusztai állami gazdaságban*	olaj	70x100
57. Edvi Illés Aladár	*Cséplés a dömsödi tszcs-ben*	olaj	60x 90
58. Ék Sándor	*Vázlat »Rákosi elvtárs 1919-ben a salgótarjáni fronton« c. munkához*	olaj	70x115
59. Ék Sándor	*Vázlat »Petőfi Bemmel a nagyszebeni csatában« c. munkához*	olaj	70x115
60. Ék Sándor	*Vázlat a »Felszabadulás 1945-ben« c. munkához*	olaj	70x115
61. Elekffy Jenő	*Visegrád vidéke*	olaj	60x 80
62. Elekffy Jenő	*Konyhacsendélet*	olaj	60x 85
63. Fehér Ilona	*Május 1. Mágócson*	olaj	100x110
64. Félegyházi László	*Vagongyári tűzkovács*	olaj	90x140
65. Felekiné Gáspár Anna	*Orosz népmesék*	olaj	60x80
66. Fenyő A. Endre	*Illegális találkozó*	olaj	170x200
67. Ficzere László	*Dagasztó asszony*	olaj	140x210
68. Frank Frigyes	*Osváth Júlia Kossuth-díjas művésznő*	olaj	80x100
69. Fónyi Géza	*Műteremsarok*	olaj	60x 80
70. Gábor Móric	*Lenin Londonban, 1903*	olaj	90x130
71. Gecse Árpád	*Proletáranya*	olaj	55x 70
72. Glatz Oszkár	*Tót menyecske*	olaj	60x 80
73. Glatz Oszkár	*Leány könyvvel*	olaj	50x 70
74. Glatz Oszkár	*Magvető*	olaj	100x120
75. Graber Margit	*Frankel Leó a börtönben*	olaj	105x180
76. Halasi Horváth István	*Tavasz kezdetén*	olaj	50x 50
77. Herman Lipót	*Pór Bertalan Kossuth-díjas festőművész arcképe*	olaj	65x 80

78. Herman Lipót	*Magányos lovas*	olaj	75x110
79. Herman Lipót	*Katonaporté*	olaj	40x 50
80. Hetey László	*Sakkozó honvédek*	olaj	120x180
81. Hincz Gyula	*Műteremcsendélet*	olaj	140x180
82. Hincz Gyula	*Tanulmány*	olaj	110x160
83. Hincz Gyula	*Bem és Petőfi*	olaj	161x126
84. Imre István	*Felszállás előtt*	olaj	200x300
85. Imre István	*Hunyadi János*	olaj	150x180
86. Iván Szilárd	*Napraforgós csendélet*	olaj	70x 90
87. Iván Szilárd	*Népnevelő a hídépítésnél*	olaj	105x150
88. Iván Szilárd	*Műtermi csendélet*	olaj	60x 80
89. Jánossy Ferenc	*Bányászfiú*	olaj	50x 70
90. Jánossy Ferenc	*Reggeli*	olaj	60x 75
91. Jobbágyi Gaiger Miklós	*Hajógyár*	olaj	80x100
92. Kapos Nándor	*Kőbánya*	olaj	40x 60
93. Kádár György— Konecsni György	*»Vihar előtt«* *Dózsa seregének hajnali átkelése a Tiszán*	olaj	350x515
94. Kántor Andor	*Önarckép*	pasztell	60x 70
95. Kertész István	*Munka után*	olaj	55x 70
96. Kling György	*Kisgyermek*	olaj	40x 50
97. Kmetty János	*Építők*	olaj	60x160
98. Kontuly Béla	*Élmunkás*	olaj	70x 90
99. Kristóf János	*Csendélet*	olaj	60x 80
100. Kun István	*Alkony*	olaj	55x 80
101. Kunffy Lajos	*Falusi kovács*	olaj	100x120
102. Kunffy Lajos	*Csurgói menyecske*	olaj	70x 80
103. Kurucz D. István	*Freskóterv*	olaj	
104. Lukovszky László	*Tagosítás*	olaj	100x145
105. H. Mattioni Eszter	*Öregasszonyfej*	olaj	40x 50
106. Mácsai István	*Sárospataki parkrészlet*	olaj	50x 70
107. Mácsai István	*Zenélő fiatalok*	olaj	100x130
108. Mácsai István	*Messerer tanítja a magyar balettművészeket*	olaj	160x215
109. Márffy Ödön	*Parasztfelkelők*	olaj	60x 70
110. Medveczky Jenő	*Csendélet*	olaj	60x 80
111. Menyhárt József	*Vegyipari technikumon*	olaj	70x100
112. Mezey Artur	*M. I. éltanuló és kisöccse*	olaj	110x130
113. Metykó Gyula	*Vésztői táj*	olaj	50x 70
114. Miskolczi László	*Élmunkásnő*	olaj	30x 65
115. Mikus Gyula	*Lampionos felvonulás* (tanulmány)	olaj	45x 60
116. Miháltz Pál	*Kazánkovács brigád*	olaj	90x120
117. Miháltz Pál	*Tájkép*	olaj	60x 80
118. Mihalovits Miklós	*Dolgozó paraszt*	olaj	60x 80
119. Moldován István	*Tavasz*	pasztell	40x 50
120. Moldován István	*Régi munkahelyen*	olaj	130x220
121. Molnár József	*Magyar-szovjet barátság*	olaj	90x150

122. Molnár József	*Leiratkozó képzőművészeti főiskolások*	olaj	120x165
123. Molnár József	*Nagy László költő arcképe*	olaj	50x 70
124. Molnár C. Pál	*Az első március 15-e*	olaj	65x120
125. Monostori Moller Pál	*Három út*	olaj	80x105
126. Móricz Sándor	*József Attila versét mondja egy illegális összejövetelen*	olaj	130x200
127. Nagy Gyula	*Falusi táj*	olaj	50x 70
128. Nolipa István Pál	*Gyár környéke*	olaj	50x 70
129. Nurisány Zoltán	*Munkásnő*	olaj	50x 70
130. Orosz Gellért	*Csendélet*	olaj	70x100
131. Perlrott Csaba Vilmos	*Szentendrei dunai rész*	olaj	80x100
132. Pituk József	*Éltanuló*	olaj	60x 80
133. Pogány Géza	*Messerer betanítja a »Hattyúk tavát"-ot*	olaj	60x 70
134. Pór Bertalan	*Tájkép*	pasztell	50x 60
135. Pór Bertalan és művész-brigádja: Scholz E. és Ujváry L.	*»Urak országából dolgozók hazája«*	olaj	300x450
136. Prohászka József	*Május 1.*	olaj	80x100
137. Prohászka József	*Ropgyűlés*	olaj	80x 70
138. Repcze János	*Uj város épül*	olaj	100x150
139. Rozs János	*Vasmű*	olaj	80x100
140. Rozs János	*Ünnep falun*	olaj	100x160
141. Rozs János	*Vörösőrök*	olaj	100x120
142. Rozsda Endre	*Délutáni napsütés*	olaj	40x 55
143. Rudnay Gyula	*Szüreti mulatság*	olaj	80x100
144. Ruzicskai György	*Munka a ruházati szövetkezetben*	pasztell	55x 70
145. Ruzicskai György	*Élmunkás a gépnél*	pasztell	30x 40
146. Sajó Péter	*Utcabál alkotmányunk ünnepén*	olaj	110x 60
147. Scholz Erik	*Gyűlés falun*	olaj	125x180
148. Scholz Erik	*A hozzászóló*	olaj	140x170
149. Szabó Endre	*Kovácsok*	tempera	120x160
150. Szabó Endre	*Öntők*	olaj	70x100
151. Szabó Wladimir	*Csendélet*	olaj	50x 55
152. N. Szalontay József	*Falu szélén*	olaj	40x 50
153. Szalontai József	*Sódertárolás*	olaj	40x 50
154. Szalatnyai József	*Édesanyám*	pasztell	50x 70
155. Szentgyörgyi Kornél	*Harc a monitorokkal*	olaj	100x150
156. Szentgyörgyi Kornél	*Este a stadionban*	olaj	150x180
157. Szentiványi Lajos	*Romeltakarítás — tervmegbeszélés — az újjáépítés elindítása 1945*	olaj	170x315
158. Szentiványi Lajos	*Sztahanovista munkamódszer-átadás (1950)*	olaj	170x315
159. Szervánszki Jenő	*Kovácsműhely*	olaj	65x 80
160. Szilvássy Margit	*Virágcsendélet*	tempera	60x 65

161. Szobotka Imre	*Ürömi »Béke« tszcs*	olaj	70x100
162. Szobotka Imre	*Cséplés*	pasztell	50x 65
163. Szobotka Imre	*Gyűlik a termés*	olaj	100x125
164. Szőnyi István	*Freskóterv*	tempera	85x135
165. Szücs Pál	*A pentelei ipari szivattyú építése*	olaj	60x 80
166. Tokácsli Lajos	*Öreg halász*	olaj	40x 70
167. Toroczkai Oszwald	*Festő és a pihenő halászok*	olaj	110x165
168. Toroczkai Oszwald	*Tiszamenti tszcs*	olaj	160x270
169. Tóth B. László	*Kislányom*	tempera	40x 60
170. Tóth Tibor	*Konyhában*	olaj	80x100
171. Udvary Pál	*Csepel*	olaj	75x100
172. Udvary Pál	*A Vérmező újjárendezése*	olaj	100x150
173. Várdeák Ferenc	*Utca Sárospatakon*	olaj	60x 80
174. Várdeák Ferenc	*Sárospatak*	olaj	60x 80
175. Vass Elemér	*Illyés Gyula*	olaj	60x 68
176. Vén Emil	*Kodály Zoltán*	olaj	60x 80
177. Vydai Brenner Nándor	*1848*	olaj	110x 60
178. Vidéki Brigitta	*Tájkép*	olaj	50x 70
179. Vidovszky Béla	*Csendélet*	olaj	65x100
180. Vidovszky Béla	*A sárospataki Rákóczi-vár udvara*	olaj	70x 90
181. Vidovszky Béla	*Balaton Keszthelynél*	olaj	90x110
182. Winkler László	*Ady olvasásakor*	olaj	50x 70
183. Vörös Géza	*Vasúti őrház*	olaj	70x100
184. Zombori Moldován Béla	*A sztahanovista Ocsovai a »303-on«*	olaj	70x 75
185. Zsille Győző	*Illegális szeminárium*	olaj	140x200

MOZAIKOK

1. Hegyi György	*Népi táncok*	120x 31
2. Percz Jenő József	*Koreai harcos*	25x 18

GRAFIKÁK ÉS VIZFESTMÉNYEK

1. Aszódi Weil Erzsébet	*Villanymozdony*	rézkarc	40x 50
2. Aszódi Weil Erzsébet	*Épülő hajó*	rézkarc	35x 40
3. Aszódi Weil Erzsébet	*Hajógyárban*	rézkarc	40x 50
5. Barcsay Jenő	*Tanulmányok*	grafika	50x105
6. Barta Ernő	*Favágó*	szénrajz	50x 60
7. Bencze László	*Gondolj Koreára*	tollrajzok	30x 50
8. Beron Gyula	*A város*	rézkarc	20x100
9. Beron Gyula	*Eső*	vízfestmény	30x 40
10. Beron Gyula	*A Nemzeti Színház építkezése*	ceruzarajz	30x 20
11. Boldogfai Farkas Imre	*Szabó Ferenc Kossuth-díjas portréja*	ceruzarajz	50x 60
11a. Csiky András	*Uszályok*	vízfestmény	26x 38
12. Diósi Antal	*Gorkij-fasor*	vízfestmény	30x 40
13. Diósy Antal	*Körúti forgalom*	vízfestmény	24x 34
14. Domján József	*Vörös Október-brigád békeharca*	színes fametszet	70x130
14/a. Domanovszky Endre	*Krétarajzok*		50x105
15. Dudás Jenő	*Tihanyi táj a Csúcsheggyel*	tusfestmény	70x 85
16. Dudás Jenő	*Falurészlet szekérrel*	tusfestmény	50x 70
17. Dudás Máté	*Lóúsztatás és favágók*	fametszet	25x 20
18. Élesdi István	*Magyar tájak*	rézkarc	55x 70
19. Feledi Gyula	*»A királynál is hatalmasabb« Ady E.-vers illusztrációja*	színes kőnyomat	25x 19
20. Feledi Gyula	*Majakovszkij a bányászok között*	színes kőnyomat	40x 50
21. Ferenczy Valér	*Kossuth-híd*	rézkarc	40x 50
22. Fónyi Géza	*Csillések*	ceruzarajz	40x 50
23. Gánóczi Mária	*Salakszitáló*	rézkarc	30x 40
24. Glück Félix	*Kim-Ir-Szen*	linometszet	36x 24
25. Győrffy K. József	*Bányavidék*	fametszet	30x 35
25/a. Győry Dezső	*Tollrajz*		42x 32
26. Győry Miklós	*A fegyverkező parasztok »Forradalom« c. sorozat 3. képe*	tollrajz	30x 25

VITÉZ NAGYBÁNYAI HORTHY MIKLÓSNÉ
ŐFŐMÉLTÓSÁGA LEGMAGASABB VÉDNÖKSÉGE ALATT ÁLLÓ

„A MAGYAR MŰVÉSZETÉRT"

IV. KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁSÁNAK

KÉPES TÁRGYMUTATÓJA

1943 MÁJUS 16—30.

MŰCSARN

HŐSÖK-TE

ÁRA 2.— PE

Légrády Testvérek R. T. nyomása, Budapest. (Igazgató: Kertész Árpád.)

Minden magyar [illegible] át kell
érezni azt, hogy vérzés annak a
kis szerek, annak a világszerte meg-
tesült mi: „magyar mi vérzet."

Horthy Miklósné

TÁRGYMUTATÓ

I. TEREM.

1. *Knopp Imre:* A Kaffe Florian Velencében. Olajf. 3500.—
2. *Horváth József:* Magyar Madonna. Vízfestmény 3000.—
3. *Viski János:* Várakozó kocsi. Olajfestmény 800.—
4. *Udvary Pál:* Palóc leánykák. Olajfestmény 2000.—
5. *Gaál Ferenc:* Parkban. Olajfestmény 2000.—
6. *Horváth József:* Félkegyelmű. Vízfestmény 4000.—
7. *Barkász Lajos:* Hegyoldal. Olajfestmény 800.—
8. *Knoppné Curtis Gertrude:* Halászok Hollandiában. Olajfestmény 3500.—
9. *Szabó Dezső:* Őszi hangulat. Olajfestmény 800.—
10. *Vidovszky Béla:* Kőkapu ősszel. Olajfestmény 2500.—
11. *Glatz Oszkár:* Buják a csapóról. Olajfestmény. Nem eladó.
12. *Medgyessy Ferenc:* Honfoglaló. Bronz. 995.—
13. *Krusnyák Károly:* Asztaltársaság. Olajfestmény 6000.—
14. *Medgyessy Ferenc:* Magvető. Bronz 995.—
15. *Glatz Oszkár:* Munkára. Olajfestmény. Nem eladó.
16. *Kóbor Henrik:* Nógrádi táj. Olajfestmény 3000.—
17. *Kóbor Henrik:* Györök főutcája. Olajfestmény 2000.—
18. *Szlányi Lajos:* Erdei út olvadáskor. Olajfestmény 3000.—
19. *Vidovszky Béla:* Napsütött szobában. Olajf. 3000.—
20. *Horváth Béla:* Danubius hajógyár. Olajfestmény. 1580.—
21. *Vidovszky Béla:* Estefelé. Olajfestmény 3500.—
22. *Horváth Béla:* Téli hangulat. Olajfestmény 2000.—
23. *Komáromi Kacz Endre:* Holdfényszonáta. Olajf. 6000.—
24. *Győrffy István:* Üvegek. Olajfestmény 4500.—
25. *Szlányi Lajos:* Nyári délután. Olajfestmény 2000.—
26. *Döbrentey Gábor:* János gazda. Olajfestmény 2000.—
27. *Szlányi Lajos:* Kora tavasz a havasokban. Olajf. 3000.—

28. *Mihalovits Miklós:* Krisztus temetése. Olajf. 1600.—
29. *Gaál Ferenc:* Ősz a Margitszigeten. Olajfestmény 5000.—
30. *Rottmann Mozart:* A menyecske varr. Olajf. 3500.—
31. *Mikola András:* Erdélyi táj. Olajfestmény 3500.—
32. *Juszkó Béla:* Ijedelem. Olajfestmény 1500.—
33. *Matos Lajos:* Mária. Hársfa 750.—
34. *Mikola András:* Tájkép. Olajfestmény. Nem eladó.
35. *Antal A. József:* Szűz Mária. Színes terrakotta 450.—
36. *Juszkó Béla:* Idegen lovasok. Olajfestmény 2000.—
37. *Mikola András:* Márciusi napsütés. Olajfestmény 4000.—
38. *Belányi Viktor:* Műteremben. Olajfestmény 1800.—
39. *Horváth Béla:* Napsütés télen. Olajfestmény 2250.—
40. *Ungváry Sándor:* Anya és gyermeke. Olajf. 900.—
41. *Gaál Ferenc:* Kukoricatöréskor. Olajfestmény 3000.—
42. *Romek Árpád:* Napsütés. Olajfestmény 3000.—
43. *Czencz János:* Ábránd. Olajfestmény 10.000.—
44. *Horváth Béla:* Erdő. Olajfestmény 1500.—
45. *Gaál Ferenc:* Szénagyűjtés. Olajfestmény 3000.—
46. *Viski János:* Juhászbojtár. Olajfestmény 800.—

II. TEREM.

47. *Szüle Péter:* Fürdés után. Olajfesmény 3500.—
48. *Faddi Förstner Dénes:* Este. Olajfestmény 1800.—
49. *Kandó László:* Fogas. Olajfestmény 1500.—
50. *Fényes Adolf:* A falu téli álmát alussza. Olajfestmény. Nem eladó.
51. *Kandó László:* Műteremsarok. Olajfestmény 1500.—
52. *Faddi Förstner Dénes:* Dunapart. Olajfestmény 1800.—
53. *Zádor István:* Növények az ablak előtt. Tempera 1600.—
54. *Gulyás Sándor:* Tavasz. Olajfestmény 1500.—
55. *Herman Lipót:* Virágcsokor. Olajfestmény 1400.—
56. *Morinyi Ödön:* Olasz táj. Olajfestmény 1500.—
57. *Herman Lipót:* Tenger melletti villa. Olajf. 2400.—
58. *Matzon Frigyes:* Danaida. Gipsz 500.—
59. *Csók István:* Virágok babával. Olajfestmény 6000.—
60. *G. Fekete Géza:* Korsós nő. Gipsz 500.—
61. *Herman Lipót:* Parkrészlet. Olajfestmény 2400.—
62. *Gulyás Sándor:* Libák. Olajfestmény 1500.—
63. *P. Bak János:* Napraforgók. Olajfestmény 600.—

64. *lorbersbergi Lorberer Anna:* Tél. Olajfestmény 1200.—
65. *Cserepes István:* Virágcsendélet. Olaj-tempera. 2000.—
66. *lorbersbergi Lorberer Anna:* Utolsó napsugarak. Olajfestmény 1400.—
67. *Szüle Péter:* Krisztus. Olajfestmény 2500.—
68. *lorbersbergi Lorberer Anna:* Felhős naplemente. Olajfestmény 1600.—
69. *Szüle Péter:* Parasztleány. Olajfestmény 2500.—
70. *lorbersbergi Lorberer Anna:* Nyári reggel. Olajfestmény 1400.—
71. *Cserepes István:* Alkonyat a Gellért-hegyen. Olaj-tempera 1500.—
72. *Boldogfai Hajgató Ferenc:* Hegyek alján. Olajfestmény 650.—
73. *Farkas Lajos:* Október. Olajfestmény 950.—
74. *Faddi Förstner Dénes:* Kubikusok. Olajfestmény 1000.—
75. *Burghardt Rezső:* Erdő. Olajfestmény 2500.—
76. *Vesztróczy Manó:* Cseresznyeszedő nő. Olajf. 800.—
77. *Vesztróczy Manó:* Hegyoldal. Olajfestmény 1100.—
78. *Faddi Förstner Dénes:* Badacsonyi táj. Olajf. 1000.—
79. *vitéz Darvassy István:* Káposztáskert. Olajf. 1400.—
80. *Vesztróczy Manó:* Molnárné háza. Olajfestmény 800.—
81. *Morinyi Ödön:* Körmenet. Olajfestmény 1500.—
82. *Áldor János László:* Három fa. Olajfestmény 1500.—
83. *Marosán László:* Anya és gyermeke. Gipsz 450.—
84. *Csók István:* Kertben. Olajfestmény 6000.—
85. *Ferenczy Béni:* Fürdőző nő. Bronz 2500.—
86. *Áldor János László:* Legelő az erdőben. Olajf. 1200.—
87. *Morinyi Ödön:* Piac. Olajfestmény 1200.—
88. *Ruzicskay György:* Április. Pasztell 900.—
89. *vitéz Darvassy István:* Cséplés. Olajfestmény 1400.—
90. *Ruzicskay György:* Falusi virágzás. Pasztell 1000.—
91. *Várdeák Ferenc:* Zagyvapartján. Olajfestmény 900.—
92. *Juszkó Piroska:* Vasárnap. Olajfestmény 800.—
93. *Csupor László:* Tavaszi reggel. Olajfestmény 1200.—
94. *E. Gaál Ferenc:* Eső után (Nagybánya). Olajf. 500.—
95. *Vitéz Mátyás:* Szegény palóc udvara. Olajf. 600.—
96. *Ruzicskay György:* Virágzó gyümölcsfák. Pasztell 1200.—

III. TEREM.

97. *Boldizsár István:* Ködös napsütés. Olajfestmény 3500.—
98. *Boldizsár István:* Reggel a gyümölcsösben. Olajf. 4500.—
99. *Boldizsár István:* Búzaföld a hegyoldalon. Olajf. 5000.—
100. *Boldizsár István:* Vasalás az udvaron. Olajf. 3500.—
101. *Vass Elemér:* Tavasz. Olajfestmény 1800.—
102. *Benkhard Ágost:* Október végén. Olajfestmény 3500.—
103. *Vass Elemér:* A híd. Olajfestmény 1500.—
104. *Pátzay Pál:* Madách. Alumínium 3000.—
105. *Benkhard Ágost:* Fürdő leányok. Olajfestmény 6000.—
106. *Kocsis András:* Szent Borbála. Kemény ólom 1200.—
107. *Vass Elemér:* Zebegényi táj. Tempera 1500.—
108. *Benkhard Ágost:* Szeptemberi felhők. Olajf. 4000.—
109. *Benkhard Ágost:* Ködös őszi napsütés. Olajf. 2500.—
110. *Pátzay Pál:* Támaszkodó (1930). Gipsz. Haraszti kőben 12.000.—
111. *Kisfaludi Strobl Zsigmond:* Torzó. Bronz 3000.—
112. *Bányai Ödön:* Leányfej. Gipsz 900.—
113. *Sidló Ferenc:* Niobe. Bronz 4000.—
114. *Kisfaludi Strobl Zsigmond:* Két makrancos. Bronz 15.000—
115. *Sidló Ferenc:* Emlékek. Gipsz. Bronzban 5000.—
116. *Bory Jenő:* Burger Károly egyet. tanár képmása. Márvány. Nem eladó.
117. *Bory Jenő:* Gyermekszobor. Bronz 1500.—
118. *Pátzay Pál:* Allegoria. Dombormű. Kőben 8000.—
119. *Vass Elemér:* Csendélet korsóval. Olajfestmény 1500.—
120. *Szőnyi István:* Öregasszonyok. Tempera. Nem eladó.
121. *Szőnyi István:* Hegyoldal. Tempera 2000.—
122. *Turáni Kovács Imre:* Nyilazó. Bronz 1200.—
123. *Szőnyi István:* Barátnők. Olajfestmény 3000.—
124. *Csorba Géza:* Körösi Csoma Sándor. Bronz 2000.—
125. *Szőnyi István:* Őszi nap. Tempera. 1800.—
126. *Bernáth Aurél:* Marili játékokkal. Olajfestmény 4500.—
127. *báró Hatvany Ferenc:* Interieur. Pasztell 1200.—
128. *Bernáth Aurél:* Csendélet sakktáblával. Pasztell 2000.—
129. *báró Hatvany Ferenc:* Női arckép. Pasztell 1600.—
130. *Bernáth Aurél:* Festőnő. Olajfestmény 5000.—
131. *báró Hatvany Ferenc:* Tájkép. Pasztell 1600.—
132. *Bernáth Aurél:* Csendélet. Pasztell 1800.—

IV. TEREM

133. *Sóváry János:* Tanulmányfej. Terrakotta 700.—
133/a. *Jálics Ernő:* Lovasszobor. Gipsz 270.—
134. *Beck Ö. Fülöp:* Megbékülést hirdető angyal. Márvány 1500.—
135. *Ungvári Lajos:* Halászfiú. Gipsz. Fémből 1600.—
136. *Madarassy Walter:* Betlehem. Terrakotta (relief) 1000.—
137. *Mattioni Eszter:* Halak. Hímeskő 3500.—
138. *Szervátiusz Jenő:* Krisztusfej. Fa 600.—
139. *Kósa Huba Pál:* Női fej. Márvány 2000.—
139/a. *Kmetty János:* Csendélet. Olajfestmény 1400.—
139/b. *Medveczky Jenő:* Műterem. Olajfestmény 2500.—
140. *Istók János:* Hősi roham. Gipsz. Bronzból 2200.—
141. *Takács Ödön:* Jegesmedve. Tölgyfa 2000.—
142. *Sóváry János:* Leány korsóval. Terrakotta 600.—
143. *Abonyi Grandtner Jenő:* Ősmagyar nyilazó. Gipsz. Aluminiumban 1500.—
144. *Szomor László:* Fekete macska. Gipsz. Fémből 950.—
145. *Maugsch Gyula:* Ősmagyar. Bronz 800.—
146. *Huszár Imre:* Jegesmedve. Staturi olasz márv. 3000.—
147. *Abonyi Grandtner Jenő:* Szűz Mária. Terrakotta 1000.—
148. *Pásztor János:* Varrónő. Fa 4000.—
149. *Kallós M. Elek:* Zsuzsi. Patinázott gipsz. 2000.—
150. *Turáni Kovács Imre:* Az én kezem. Gipsz 1000.—. Fémből 1300.—
151. *Nesnera Ida:* Ruth. Terrakotta 130.—
152. *Damkó József:* Október hó elsején. Terrakotta 4000.—
153. *Kallós Ede:* Kölcsey Ferenc. Fösszöntvény. Aluminium öntvény patinázva 5800.—. Gipszből 3200.—
154. *Jankó János:* Kamasz. Gipsz 5000.—
155. *Cser Károly:* Fürdő után. Gipsz. Terrakottából 850.—
156. *Gách György:* Pihenés. Terrakotta 600.—
157. *Varga Oszkár:* Marokszedő leány. Gipsz. Bronzból 800.—
158. *Vass Viktor:* gróf Klebelsberg Kunó. Gipsz 600.—
159. *Kövesházi Kalmár Elza:* Madách. Tanulmány a szegedi emlékműhöz. Terrakotta 700.—
160. *Vass Viktor:* Női fej. (Tanulmány.) Gipsz 600.—
161. *Ősz Nemes György:* Halvány Szűz. Gipsz. Márványból 6000.—. Fémből 4600.—

162.	*Uitz László:* Férfifej. Terrakotta	500.—
163.	*Markup Béla:* Szfinx. Márvány	4000.—
164.	*Szandai Sándor:* Tersánszky J. Jenő. Bronz	980.—
165.	*Matéka Sándor:* Lehel vezér. Gipsz. Fából	2000.—
166.	*Balázs István:* Fekete Lajos költő. Gipsz. Nem eladó.	
167.	*G. Fekete Géza:* Honvéd. Gipsz	600.—
168.	*izbégi Villám Rózsa:* Kútfigura. Gipsz	500.—
169.	*zsákodi Csiszér János:* „Odavan." Gipsz	350.—
	Aluminiumból	2800.—
170.	*Ispánki József:* Gyermekfej. Terrakotta	600.—
171.	*Szabó Iván:* Nő virággal. Műkő	900.—
172.	*Abonyi Grandtner Jenő:* Női fej. Terrakotta	1000.—
173.	*Huszár Imre:* Fóka. Piszkei vörös márvány	2500.—
174.	*Molnár László:* Férfifej. Gipsz	400.—
175.	*Dózsa Farkas András:* Öntő legény. Gipsz	1000.—
176.	*Kallós Ede:* Madách Imre. Bronz	2500.—
177.	*Boda Gábor:* Tanulmányfej. (1937.) Gipsz. Kőben	2500.—
178.	*Boda Gábor:* A magyar ipar. Gipsz. (Relief). Terrakottában	1500.—
179.	*Horváth Géza:* Drapériás akt. Bronz	1600.—
180.	*Horváth Géza:* Olasz leány akt. Terrakotta	850.—
181.	*Varga Ferenc:* Zsákhordók. Terrakotta	850.—
182.	*Sz. Veszely Ilona:* Tanulmányfej. Karrarai fehér márvány	2500.—
183.	*Pál Mihály:* Férfifej. Mészkő	300.—
184.	*vitéz Szentesy Géza:* Madonna a gyermek Jézussal. Aluminium	3500.—
185.	*Antal Károly:* Primavera. Terrakotta	1000.—
186.	*Matzon Frigyes:* Arcmás. Gipsz. Nem eladó.	
187.	*Buzi Barna:* Foxi. Gipsz. Fémbeöntve	2000.—
188.	*Dózsa Farkas András:* Korsós leány. Gipsz	2000.—
189.	*zsákodi Csiszér János:* Prohászka Ottokár. Gipsz	450.—
	Aluminiumba öntve, márvány talapzattal	3000.—
190.	*Andrássy Kurta János:* Ló csikóval. Gipsz. Fémből	2500.—
191.	*Medgyessy Ferenc:* Fésülködő. Mészkő	2500.—
192.	*Rubletzky Géza:* Olvasó nő. Bronz	1000.—
193.	*Maugsch Gyula.* Kutya. Gipsz. Aluminiumból	1000.—
194.	*Rubletzky Géza:* Anya gyermekével. Bronz	800.—

195. *Siklódy Lőrinc:* Füttyentő csikós. Gipsz. Bronzból 1800.—. Aluminiumból 1600.—
196. *Martinelli Jenő:* Éj. Bronz, márványon 2200.—
197. *Pásztor János:* Rákóczi. Bronz 6000.—
198. *Borbereki Kovács Zoltán:* Akt. Olasz márvány 2800.—
199. *Schrotta János:* Fej. Diófa 1500.—
199/a. e. *Janikné Flamm Mária:* Mária. 1000.—
200. *Győri Dezső:* Szent Orsolya. Gipsz. Terrakotta 1000.—. Fából 1600.—
201. *Győri Dezső:* Szent Angéla. Gipsz. Terrakotta 1000.—. Fából 1600.—
202. *Dabóczi Mihály:* Imádkozó leány. Fa 300.—
203. *Boldogfai Farkas Sándor:* Szent László és a leányzó. Gipsz-relief. Fémből 1500.—
204. *Sz. Veszely Ilona:* Tánc. Diófa 1100.—
205. *Mattioni Eszter:* Angyali üdvözlet. Hímeskő 2000.—
206. *Karácsonyi Géza:* Bánat. Márvány 3500.—
207. *Szilágyi Nagy István:* Feszület. Gipsz. Fából vagy fémből 2500.—
208. *Pátzay Pál:* A Kormányzó Úr arcmása. Dombormű. Aluminiumból 3000.—
209. *Csúcs Ferenc:* Érmek. 13 drb. bronz. 1 drb ezüst 500.—

Vitrinben:

210. *Mikus Sándor:* Női akt. Bronz 650.—
211. *Eősze András:* Anyaság. Bronz 650.—
212. *vitéz Szentesy Géza:* Leányfej. Bronz 600.—
213. *Metky Ödön:* Boldog Margit. Terrakotta 870.—
214. *Benkő Rezső: Lili.* Terrakotta 150.—
215. *Nesnera Ida:* Finita. Bronz 240.—
216. *Borzai Szuchy Ferenc:* Napozó leány. Majolika 400.—
217. *pándi Kiss János:* Gondolkodó. Bronz 600.—
218. *Gách György:* Figyelő. Bronz 580.—
219. *Mikus Sándor:* Harisnyát húzó nő. Bronz 650.—
220. *Takács Ödön:* Sas. Körtefa 400.—
221. *Vedres Márk János:* Álló nő. Bronz 800.—
222. *Nesnera Ida:* Áldozat. Bronz 220.—
223. *Antal Károly:* Jégkorongozó. Gipsz. Fémben 1200.—
224. *Csikós Tóth András:* Balatoni hullámok. Vízfestmény 350.—

225. *Csikós Tóth András:* Daru. Vízfestmény 250.—
226. *Róna Emy:* Portrait. Tempera 500.—
227. *K. Harmath András:* Csavargók. Vízfestmény 300.—
228. *nagyenyedi Jeney Zoltán:* Alsóörsi kikötőben. Vízfestmény 300.—
229. *Demeczkyné Volf Irma:* Dombos vidék. Vízfestmény 200.—
230. *Bene József:* Disznópásztor. Vízfestmény 400.—
231. *Dömös Lajos:* Vörösvári táj. Tempera 250.—
232. *Böhm Lipót:* Öregasszony. Pasztell 200.—
233. *Gaál Sándor:* Este. Tempera 400.—
234. *Ajtoni Bundschuh Ottó:* Görbe utca. Vízfestmény 300.—
235. *Incze István:* Maros. Olajfestmény 400.—
236. *Páris Erzsi:* Iskolaudvar télen. Vízfestmény 300.—

V. TEREM.

237. *Hangai Szabó Miklós:* Csendélet almával. Olajf. 1000.—
238. *Schalk László:* Virágok. Olajf. 750.—
239. *Hrabéczy Ernő:* Olvasó fiú. Olajfestmény. 1000.—
240 *Bikky Sándor:* Pályaudvar. Olajfestmény. 700.—
241. *Miháltz Pál:* Tájkép. Olaj-tempera 1000.—
242. *Emőd Aurél:* Balatongyöröki országút. Olajf. 800.—
243. *Pataki Ferenc:* Napsütésben. Olajfestmény. 600.—
244. *Udvary Pál:* Itatás. Olajfestmény 1800.—
245. *Gábor Móric:* Május. Olajfestmény. 1000.—
246. *Emőd Aurél:* Nyár vége Zalában. Olajfestmény. 800.—
247. *Kutassy Imre:* Anya. Pasztell. 1800.—
248. *Halápy János:* Tihanyi panoráma. Olajfestm. 1500.—
249. *Gábor Marianne:* Téli utca. Olajfestmény 600.—
250. *Gábor Marianne:* Önarckép. Olajfestmény. 1200.—
251. *Gábor Marianne:* Szürkület. Olajfestmény. 700.—
252. *Halápy János:* Tihanyi tükörkép. Olajfestm. 2000.—
253. *Nagy Imre:* Pihenők. Olajfestmény. 5000.—
254. *Kákonyi István:* Alkonyat után Nagybányán. Olajfestmény. 800.—
255. *Gyelmis Lukács:* Házak a dombtetőn. Olajfestm. 600.—
256. *Molnár Róza:* Olvasó. Olajfestmény. 600.—
257. *Perlrott Csaba Vilmos:* Napsütéses táj. Olajf. 800.—

258. *Kutassy Imre:* Hegyritmus. Pasztell 1500.—
259. *Mágori Vargha Béla:* Önarckép. Tempera. 1200.—
260. *Erdős Géza:* Cséplés. Olajfestmény. 1200.—
261. *Gábor Móric:* Csendélet. Tempera. 1200.—
262. *D. Nagy Edit:* Hazafelé. Olajfestmény. 1200.—
263. *Fáber Gabriella:* Sárga tulipánok. Olajfestmény. 600.—
264. *Hrabéczy Ernő:* Sárkányozók. Olajfestmény. 1800.—
265. *lovag Ogonovszky Géza:* Virágkosár. Olajfestm. 640.—
266. *Boldogfai Hajgató Ferenc:* Tehenek a dombos úton. Olajfestmény. 1200.—
267. *Novotny Emil Róbert:* Pasaréti táj. Olajfestm. 800.—
268. *Orbán Gyula:* Csendélet. Olajfestmény. 940.—
269. *Hangai Szabó Miklós:* Csendélet citrommal. Olajf. 800.—

VI. TEREM.

270. *Basilides Barna:* Madonna a kis Jézussal. Olajf. 800.—
271. *Vadász Endre:* Körmöcbánya. Tempera. 800.—
272. *Mattioni Eszter:* Csendélet. Tempera 1500.—
273. *Rozgonyi László:* Kisvárosi tér. Olajfestmény. 900.—
274. *Madarassy Walter:* Madaras Madonna. Terrakotta. 1500.—
275. *Chiovini Ferenc:* Lovasok. Tempera. 1600.—
276. *Győri Dezső:* Szent Ferenc. Terrakotta. 1200.—
Fából 1800.—
277. *Szin György:* Szentendre. Olajfestmény. 800.—
278. *Remsey Jenő:* Nyár. Olajfestmény 1500.—
279. *Vadász Endre:* Szajnapart. Tempera. 600.—
280. *Pekáry István:* Atrani. Olajfestmény. 3000.—
281. *K. Róna Klára:* Ősz. Pasztell. 1200.—
282. *Molnár C. Pál:* Eső után. Olajfestmény. 3000.—
283. *K. Róna Klára:* Anya gyermekkel. Pasztell. 1200.—
284. *Ifj. Czene Béla:* Ünnep. Tempera. 900.—
285. *Hikády Erzsébet:* Szárnyas oltár. Tempera. 900.—
286. *Mattioni Eszter:* Tisza. Tempera. 1500.—
287. *gróf Batthyány Gyula:* Crescense. Olajfestm. 2000.—
288. *nádasdi Sárközy Elemér:* Csendélet citromokkal. Olajfestmény. 700.—
289. *Vadász Endre:* Halászbárkák. Tempera. 600.—
290. *Dabóczi Mihály:* Női akt. Fa. 600.—

291. *Molnár C. Pál:* Fürdőző. Olajfestmény. 1000.—
292. *Molnár C. Pál:* Elhagyott város. Olajfestmény. 2500.—
293. *Molnár C. Pál:* Fürdőzők. Olajfestmény. 1000.—
294. *pankotai Farkas Béla:* Női akt. Gipsz. 800.—
295. *Vadász Endre:* Csónakkikötő. Tempera. 600.—
296. *Apátfalvi Czene János:* Csendélet. Olajfestm. 800.—
297. *ifj. Czene Béla:* Nyár. Tempera. 1500.—
298. *Muhoray Mihály:* Vízimalom. Viasz-tempera. 800.—
299. *Zádor István:* Csendes sarok egy régi kastélyban. Olajfestmény. 1800.—
300. *Hikády Erzsébet:* Szántás. Viasz-tempera. 500.—
301. *gróf Batthyány Gyula:* Bakony. Olajfestmény. 2000.—
302. *Kákay Szabó György:* Őszi hangulat. Olajf. 2000.—
303. *Zádor István:* Műteremben. Tempera. 1600.—

VII. TEREM.

304. *Szentiványi Lajos:* Kanári. Tempera. 800.—
305. *Szabó Vladimir:* Vasárnap délután. Olajfestmény 900.—
306. *nagyborosnyói Bartha László:* Tájkép. Olajf. 1500.—
307. *Breznay József:* Beszélgetés. Tempera. 1800.—
308. *Iván Szilárd:* Tavaszi táj. Olajf. 1200.—
309. *Szabó Vladimir:* Búcsú. Olajfestmény. 700.—
310. *Szentiványi Lajos:* Kettesben estefelé. Olajtempera. 1640.—
311. *Farkas Eszter:* Pusztuló gyümölcsös. Olajfestm. 900.—
312. *Breznay József:* Esti kukoricapattogtatás. Tempera. 1350.—
313. *Bényi László:* Virágzó fák. Tempera. 700.—
314. *Bényi László:* Tavaszodik. Tempera. 700.—
315. *Breznay József.* Nyári délután. Olajfestmény. 950.—
316. *Vidéky Brigitta:* Majorban. Olajfestmény. 450.—
317. *P. Bak János:* Éva. Olajfestmény. 600.—
318. *kövendi Dengyel Tibor:* Kikötőbejárat Balatonföldváron. Olajfestmény. 300.—
319. *Cziráki Lajos:* Eső előtt. Olajfestmény. 450.—
320. *Pirk János:* Fahordás. Tempera 600.—
321. *Farkas Eszter:* Vihar előtt. Pasztell 600.—
322. *kövendi Dengyel Tibor:* Cirkusz mögött. Olajf. 800.—
323. *P. Bak János:* Olvasó nő. Olajfestmény 800.—

324. *Iván Szilárd:* Város széle. Olajfestmény 800.—
325. *kövendi Dengyel Tibor:* Virágok. Olajfestmény 700.—
326. *nagyborosnyói Bartha László:* Az irgalmas szamaritánus. Olajfestmény 2000.—
327. *Pap Gyula:* Őszirózsa. Olajfestmény. 900.—
328. *Iván Szilárd:* Festőnő. Olajfestmény. 800.—

VIII. TEREM.

329. *Tóth B. László:* A Duna Megyernél. Tempera 1000.—
330. *Krizsán Jánosné Csikos Antónia:* Borus alkonyat. Olajfestmény 1000.—
331. *Barta Mária:* Balaton. Olajfestmény. Nem eladó.
332. *Gálffy Lola:* Csendélet. Olajfestmény. 500.—
333. *Csáki Maronyák József:* Nyári vendéglő délelőtt. Olajfestmény 2000.—
334. *Holló László:* Csendélet. Olajfestmény 1000.—
335. *Csekei Zoltán:* Tavasz. Olajfestmény 900.—
336. *Holló László:* Önarckép. Olajfestmény 1000.—
337. *Csekei Zoltán:* Temető. Olajfestmény 900.—
338. *Holló László:* Útfélen. Olajfestmény 800.—
339. *Jakuba János:* Országúton. Olajfestmény 500.—
340. *Mohi Sándor:* Fiú zöld tónusban. Olajfestmény. 1300.—
341. *Krizsán Jánosné Csikos Antónia:* Bányászházak. Olajfestmény 700.—
342. *Marosán Gyula:* Csendélet. Olaj-tempera 650.—
343. *Basch Andor:* Gyümölcsök. Olajfestmény 1400.—
344. *Basch Andor:* Szilvák. Olajfestmény. 1400.—
345. *Krizsán János:* Tavasz. Olajfestmény 1400.—
346. *Biai Föglein István:* Műteremrészlet. Olajfestm. 1200.—
347. *Kosztolányi Kann Gyula:* Csendélet faszoborral. Olajfestmény 800.—
348. *Szobotka Imre:* Patak. Olajfestmény 800.—
349. *Diener Dénes Rudolf:* Fésülés. Olajfestmény 2000.—
350. *Szobotka Imre:* Dunapart. Olajfestmény 1200.—
351. *Kosztolányi Kann Gyula:* Szentendre. Olajf. 800.—
352. *Chovini Ferenc:* Téli táj. Olajfestmény 800.—
353. *Bolmányi Ferenc:* Tavaszi virágok. Olajfestm. 500.—
354. *Diener Dénes Rudolf:* Olvasó nő. Olajfestm. 1200.—
355. *Diener Dénes Rudolf:* Virágok. Olajfestm. 800.—

356. *N. Bánd Viktória:* Balatonnál. Olajfestmény 600.—
357. *Basilides Sándor:* Hazafelé. Olajfestmény 2300.—
358. *Hatvani Perlusz Gyula:* Pipáló hegyek Borszéken. Pasztell 700.—
359. *Kunffy Lajos dr.:* Virágcsendélet. Olajfestmény 1000.—
360. *Edvi Illés Aladár:* Istálló. Olajfestmény 800.—
361. *Jobbágyi Gaiger Miklós:* Park. Olajfestmény 800.—
362. *Basch Árpád:* Közelgő vihar. Olajfestmény 600.—
363. *Pécsi Pilch Dezső:* Magyar csendélet. Olajfestm. 2000.—
364. *Hatvani Perlusz Gyula:* Felsőbányai táj. Pasztell 700.—
365. *Basch Edith:* D. G. arcképe. Olajfestmény 800.—
366. *Kolozsvári Moldován István:* Híd. Olajfestmény 800.—
367. *Raáb Ervin:* Árnyas kert. Olajfestmény 1500.—
368. *Kássa Gábor:* Ősz a falu szélén. Vízfestmény 950.—
369. *Kássa Gábor:* Megérkezik a komp. Vízfestmény 1500.—
370. *Kövér Gyula:* Téli táj. Olajfestmény 1100.—
371. *Háromházi Ferge Ferenc:* Napraforgók Olaj-tempera 400.—
372. *Lakatos Artur:* Pécsi szőlők. Olajfestmény 900.—
373. *Bánáti Sverák József:* A kertben. Olajfestmény 950.—
374. *Monostori Moller Pál:* Parkrészlet. Olajfestmény 500.—
375. *Garay Ákos:* Ég a tanya. Olajfestmény 800.—
376. *izbégi Villám Rózsa:* Tigriskölykök. Gipsz 100.—
377. *Kárpáthi Jenő:* Dunamenti táj. Olajfestmény 5000.—
378. *Markup Béla:* Farkasok. Fa 800.—
379. *Garay Ákos:* Lovas bajtársak 1914-ben. Pasztell 1000.—
380. *Bokor Vilmos:* Február délután. Olajfestmény 800.—
381. *Jobbágyi Gaiger Miklós:* Kilátás a Batthyány-hegyre. Olajfestmény 900.—
382. *N. Bánd Viktória:* Pihenő csónakok. Olajfestmény 600.—
383. *Rácz Kálmán:* Barátok temploma. Olajfestmény 400.—
384. *Döbröczöni Kálmán.* Ősz. Olajfestmény 600.—
385. *Halasi Horváth István:* Ősz eleje a Bihar-hegységben. Pasztell 250.—
386. *E. Gáll Ferenc:* Nagybányai templomok. Olajfestmény 1500.—

387. *Bokor Vilmos:* Park hó alatt. Olajfestmény 500.—
388. *Gyoroki Pál:* Bodrogközi táj. Olajfestmény 700.—
389. *Bokor Vilmos:* Napos téli délelőtt. Olajfestmény 600.—

X. TEREM.

390. *Thorma Jánosné:* Pihenő tehenek. Pasztell 350.—
391. *Fenyves Edith:* Leány a korsóval. Olajfestmény 3000.—
392. *Kövesdy Géza:* Fürdőző gyerekek. Olajfestmény 1800.—
393. *Ferenczy Valér:* A Hunyady János-út. Olajfestm. 3500.—
394. *Böszörményi János:* Öböl. Olajfestmény 300.—
395. *Prohászka József:* Magyar leány. Olajfestmény 2000.—
396. *Pállya Celesztin:* Hetivásár. Olajfestmény 800.—
397. *Merényi Rudolf:* Pályaudvar télen. Olajfestmény 600.—
398. *Jakab Ödön:* Edwige. Olajfestmény 1200.—
399. *Zrinszky János:* Bolgár kertészház. Olajfestmény 450.—
400. *Guzsik Ödön:* Sümegi részlet. Olajfestmény 500.—
401. *maróthi Major Jenő:* Faluvége. Pasztell 1400.—
402. *András Gizella:* Olvasó leány. Olajfestmény 500.—
403. *Pintér József:* Őszi napsütés. Olajfestmény 600.—
404. *Barta Ernő:* Dunakanyar Tahinál. Olajfestmény 1500.—
405. *Solymássy C. Viktor:* Kazlak a Börzsöny aljában. Olajfestmény 800.—
406. *Onódy Béla:* Gyergyószentmiklósi táj. Olajfestm. 800.—
407. *Müller Ágosta:* Tanulmányfej. Olajfestmény 1600.—
408. *Onódy Béla:* Rálátás a Dunára. Olajfestmény 700.—
409. *Burghardt József:* A Ferencrendiek templomának részlete. Olajfestmény 1600.—
410. *Ifj. Kovács János:* Virágzó fák. Olajfestmény 1500.—
411. *csallóközi Farkas Lőrinc:* Külváros. Olajfestmény 850.—
412. *cs. Gál János:* Falusi udvar. Olajfestmény 2500.—
413. *tóvári Tóth István:* Kékruhás nő. Olajfestmény 600.—
414. *Rónai Géza:* Veresvíz Nagybányán. Pasztell 700.—
415. *Istokovits Kálmán:* Horányi rét. Tempera 3500.—
416. *Istokovits Kálmán:* Búcsú. Olaj-tempera 8000.—
417. *Istokovits Kálmán:* Két nő. Olajfestmény 5000.—
418. *Gulyás Ferenc:* Este a Dunán. Olajfestmény 650.—
419. *Fenyves Edith:* Önarckép. Olajfestmény 2500.—
420. *Orsos Ferenc:* Tihanyi udvar. Olajfestmény. Nem eladó.

421. *Benkő Antal:* Tisza-part. Olajfestmény 800.—
422. *Halvax Gyula:* Zalai táj. Olajfestmény 420.—
423. *Biró Antal:* Déry-u. Olajfestmény 400.—
424. *Gimes Lajos:* Kerti út. Olajfestmény 1600.—
425. *Gyimessy Kovács Gábor:* Vízimalom. Olajfestmény 500.—
426. *Dobroszláv Lajos:* Domboldalon. Olajfestmény 1500.—
427. *Fazekas Pál:* Faluvége Ökörmezőn. Olajfestmény 650.—
428. *Tordai Gross Károly:* Negoj. Olajfestmény 800.—
429. *Rácz Kálmán:* Mosónő. Olajfestmény 400.—
430. *O. Gulyás János:* Tavaszi reggel. Olajfestmény 700.—

XI. TEREM.

431. *Rácz Kálmán:* Utkanyar. Vízfestmény 400.—
432. *Várkonyi Ferency László:* Pilisszentlászló. Vízf. 300.—
433. *Horn Antal:* Erdő koratavasszal. Vízfestmény 250.—
434. *Diósy Antal:* Ligeti fák. Vízfestmény 500.—
435. *Diósy Antal:* Őszi hangulat. Vízfestmény 500.—
436. *Gallé Tibor:* Veszprémi utca. Kréta 500.—
437. *Varga Nándor Lajos:* Fekvő meztelen. Vízf. 700.—
438. *Jeges Ernő:* Svéd kisváros. Tempera 700.—
439. *Hende Vince:* Felcsút. Vízfestmény 400.—
440. *Csabai Kálmán:* Ősz. Vízfestmény 300.—
441. *Gallé Tibor:* Téli reggel. Kréta 500.—
442. *Németh László:* Üdülőház. Vízfestmény 250.—
443. *Elekfy Jenő:* Kacsák. Vízfestmény 400.—
444. *Elekfy Jenő:* Napos út. Vízfestmény 500.—
445. *Karácsonyi Irén:* Aratás. Vízfestmény 200.—
446. *Varga Nándor Lajos:* Jegenyék. Vízfestmény 600.—
447. *Ferenczy Noémi:* Vándor. Tempera 1000.—
448. *Karácsonyi Irén:* Aratás. Vízfestmény 200.—
449. *Varga Nándor Lajos:* Falu völgyben. Vízfestmény 700.—
450. *Elekfy Jenő:* Almák. Vízfestmény 400.—
451. *Elekfy Jenő:* Árnyas utca. Vízfestmény 500.—
452. *Csebi Pogány István:* Tihanyi emlék. Vízf. 350.—
453. *ifj. Szabó József:* Zuglói táj. Vízfestmény 800.—
454. *Hende Vince:* Dunapart. Vízfestmény 400.—
455. *Varga Nándor Lajos:* Erdőszéle. Vízfestmény 700.—
456. *Csebi Pogány István:* Délután. Vízfestmény 550.—

457. *Csebi Pogány István:* Vonatban. Vízfestmény 350.—
458. *Éless István:* Havas utca. Vízfestmény 600.—
459. *Horn Antal:* Kárpátaljai falu. Vízfestmény 250.—
460. *Jeges Ernő:* Kolozsvár. Tempera 700.—
461. *Csebi Pogány István:* Kukorica. Vízfestmény 500.—
462. *Biró György:* Dunapart Tahinál. Vízfestmény 400.—
463. *Horn Antal:* Az Ung folyó Hajasdon. Vízfestmény 250.—
464. *Bogáti Sándor:* Virágcsendélet. Vízfestmény 150.—
465. *Kuti Amy:* Téli reggel. Pasztell 300.—
466. *C. Rácz László:* Egymásközött. Olajfestmény 250.—
467. *Tóth B. László:* Napos utca. Tempera 600.—
468. *Kapitány József:* Áhítat. Kerámia 600.—

XII. TEREM.

469. *Feszty Masa:* Szent Margit és az Ő magyarjai. Szénrajz 500.—
470. *Bordás Ferenc:* Faluban. Fametszet 60.—
471. *Éless István:* Hazafelé. Grafika 800.—
472. *Komjáti Gyula:* Vasárnap. Rézkarc 100.—
473. *Koch Ernő:* Halászcsónak. Rézkarc 150.—
474. *Kaveczky Zoltán:* Kis falucska. Tónusos ecsetrajz 150.—
475. *Dudás Jenő:* Pásztor fiúk. Tusfestmény 600.—
476. *Dudás Máté:* Grafikák. Rézkarc. Darabja 50.—
477. *Koch Ernő:* Szélmalom. Rézkarc 150.—
478. *F. Antal Elemér:* Házvége. Tusrajz 450.—
479. *Péntek András:* Attila lakomája. Rajz 700.—
480. *Bordás Ferenc.* Sulykolás. Fametszet 60.—
481. *Fónyi Friml Géza:* Dunaparton. Paszteli 300.—
482. *Élesdy István:* Fák az Olt partján. Szénrajz 200.—
483. *Komjáti Gyula:* Romantikus táj. Krétarajz 300.—
484. *Győrfy K. József:* Kiűzetés. Fametszet 120.—
485. *Feszty Masa:* A megcsonkított Krisztus szobor. Szénrajz 800.—
486. *Győrfy K. József:* Fáradtan. Fametszet 80.—
487. *Komjáti Gyula:* Felvidéki táj. Krétarajz 350.—
488. *Fónyi Friml Géza:* Halászbárkák. Pasztell 300.—
489. *Élesdy István:* Sepsibodoki táj. Szénrajz 200.—
490. *Koch Ernő:* Szakadék Ravazdon. Pasztell 400.—

491. *Kaveczky Zoltán:* Árokszéli fűzfák. Ecsetrajz 200.—
492. *Szalay Lajos:* Rajzok. Tus 800.—
493. *Aszódi Weil Erzsébet:* Faluvégén. Rézkarc 160.—
494. *Koffán Károly:* Önarckép. Ceruzarajz 100.—
495. *Dudás Jenő:* Belkényparti fűzfák. Tusfestmény 600.—
496. *Tarjáni S. Jenő:* Fejek. Rajz. 300.—
497. *Aszódi Weil Erzsébet:* Aratók ebédet főznek. Rézkarc 160.—
498. *Feszty Masa:* Öreg fűzfa. Szénrajz 200.—
499. *Tarjáni S. Jenő:* Magyar vitézek. Rézkarc 180.—
500. *Czumpf Imre:* Téli napsütés. Tusrajz 300.—
501. *Varsányi Ferenc:* Tanktámadás. Szénrajz 500.—
502. *László Pál:* Falusi utca. Szénrajz 400.—
503. *F. Antal Elemér:* Anya gyermekével. Kréta 450.—
504. *Boldogfai Farkas Sándor:* Madonna. Gipsz. Fémből 900.—

XIII. TEREM.

505. *Koch Ernő:* Pannonhalma. Pasztell 600.—
506. *Freitag S. Zoltán:* Zebegényi fa. Vízfestmény 400.—
507. *Csekei Zoltán:* Népliget. Tempera-pasztell 900.—
508. *Juhászné Ráth Olga:* Tavaszi hangulat. Vízfestmény 300.—
509. *Harmos Károly:* Filmezők. Tempera 300.—
510. *Mohácsy A. Győző:* Szent István felajánlja a koronát Szüz Máriának. Vízfestmény 450.—
511. *Takács István:* A Naimi ifjú. Tempera 1000.—
512. *Diósy Antal:* Dunapart. Tempera 800.—
513. *gy. Takách Béla:* Óbudai udvar. Vízfestmény 500.—
514. *Kacziány Aladár:* Női tanulmányfej. Ceruzarajz 400.—
515. *Göllner Miklós:* Kék szoba. Vízfestmény 400.—
516. *Tipary Dezső:* Vörös ház. Vízfestmény 300.—
517. *Bod László:* Tájkép. Vízfestmény 150.—
518. *Metykó Gyula:* Vésztői holt Kőrös. Vízfestmény 500.—
519. *Jeges Ernő:* Balatonfüredi táj. Tempera 700.—
520. *Nagy István:* Vihar a Gyilkos tó felett. Vízfestmény. 500.—
521. *Hessky Iván:* Körtefa. Vízfestmény 400.—
522. *Márkus Imre:* Birkózó fiúk. Pasztell 400.—
523. *Nagy Sándor:* Ildikó hazajön. (Arany J.: Buda halála.) Tempera 3000.—

524. *Hessky Iván:* Parasztudvar. Vízfestmény 400.—
525. *Márkus Imre:* Burgonyagyüjtés. Pasztell 400.—
526. *Szilvásy Simon Margit:* Domboldal Mármarosban. Tempera 500.—
527. *Fazekas Pál:* Napsütésben. Vízfestmény 200.—
528. *Csikos Tóth András:* Horgász. Vízfestmény 300.—
529. *Freitag S. Zoltán:* A Balaton Gyenesdiásnál. Vízfestmény 400.—
530. *Csabai Wágner József:* Útszéli fák. Pasztell 800.—
531. *Incze István:* Alkony. Olajfestmény 600.—
532. *Márkus Imre:* A festő. Színes rajz 300.—
533. *Szigethy István:* Buffet. Tempera 800.—
534. *Beck Sch. Elsa:* Duna-hajók. Színes rajz 350.—
535. *Vidéky Brigitta:* Cigányleány. Vízfestmény 150.—
536. *Csabai Wágner József:* Vasárnap. Pasztell 800.—
537. *Czenz Éva:* Szentendrei utca. Pasztell 300.—
538. *Göllner Miklós:* Templomkert. Vízfestmény 350.—
539. *Szolnai Sándor:* Küküllőpart. Olajfestmény 400.—
540. *Füstös Zoltán:* Fürdő-móló. Pasztell 400.—
541. *Komáromi Kacz Endréné:* Pünkösd. Vízfestmény 980.—
542. *vitéz Pataky Ferenc:* Ligeti hangulat. Tempera 900.—
543. *Borzai Szuchy Ferenc:* Fürdőző nő. Majolika 500.—

XIV. TEREM.

544. *Czóbel Béla:* Csendélet. Olajfestmény 3000.—
545. *Barcsay Jenő:* Erdélyi táj. Olajfestmény 1000.—
546. *Paizs Goebel Jenő:* Reggel. Olajfestmény 800.—
547. *Vén Emil:* Csendélet. Pasztell 900.—
548. *Dési Huber István:* Rákoscsabai táj. Olaj-tempera 600.—
549. *Berény Róbert:* Táj fehér kecskével. Olajfestmény 1650.—
550. *Modok Mária:* Csendélet. Olajfestmény 1000.—
551. *Vörös Géza:* Műtermem ablaka. Olajfestmény 1500.—
552. *ilosvai Varga István:* Ezüstös színek. Olajfestm. 1000.—
553. *Duray Tibor:* Országúton. Tempera 900.—
554. *Dombrovszky László:* Tájkép. Olajfestmény 1200.—
555. *Fiedler Ferenc:* Hajnali kirakodás. Olajfestmény 800.—
556. *Berény Róbert:* Kora tavaszi táj. Olajfestmény 1750.—
557. *Sikuta Gusztáv:* Falusi utcarész. Olajfestmény 300.—

558. *Dombrovszky László:* Virágzó fa. Olajfestmény 900.—
559. *Duray Tibor:* Pihenő. Olajfestmény 900.—
560. *Marosán Gyula:* Patak-híd. Olajfestmény 600.—
561. *Heintz Henrik:* Esztena. Olajfestmény 1200.—
562. *Egry József:* Balatoni térben. Olajfestmény 2000.—
563. *Klie Zoltán:* Nemere. Olajfestmény 2200.—
564. *Egry József:* Reggeli fények. Olaj-pasztell 1600.—
565. *Heintz Henrik:* Hargitán: Olajfestmény 1200.—
566. *Perlrott Csaba Vilmos:* Csendélet szoborral. Olajfestmény 900.—
567. *Szilvásy Simon Margit:* Csendélet. Tempera 600.—
568. *Hincz Gyula:* Faluvége Gyergyón. Olajfestmény 2500.—
569. *Pap Gyula:* Csendélet. Olaj-tempera 900.—
570. *Kerényi Jenő:* Halászlegény. Gipsz. Pirobazalt 1200.— Fémből ugyanannyi.
571. *Szin György:* Parkrészlet. Olajfestmény 600.—
572. *Hincz Gyula:* Maros völgye. Olaj-tempera 3000.—
573. *Pohárnok Zoltán:* Nyári táj. Olajfestmény 500.—
574. *Kerényi Jenő:* Vízhordó. Pirobazalt 1500.— Fémből ugyanannyi.
575. *Frank Frigyes:* Virágok. Olajfestmény 1000.—
576. *Hincz Gyula:* Békás szoros. Olajfestmény 3000.—
577. *ilosvai Varga István:* Barna csendélet. Olajfestmény 1000.—
578. *Jándi Dávid:* Csendélet. Olajfestmény 800.—

XV. TEREM.

579. *Bolmányi Ferenc:* Őszi hangulat. Olajfestmény 600.—
580. *Reuter Ágost:* Erdei patak. Olajfestmény 1800.—
581. *Porter Paula:* Őszi hangulat a Dunán. Olajfestm. 620.—
582. *Endrédi György:* Ősz. Tempera 600.—
583. *Manajló Fedor:* Templom a Verhovinán. Tempera 600.—
584. *Koffán Károly:* Földhordás. Olajfestmény 600.—
585. *Bor Pál:* Reggeli napsütés a Balatonon. Olajfestmény 800.—
586. *Csont Ferenc:* Téli Balaton. Olajfestmény 1500.—
587. *Döbrentey Gábor:* Dombos út. Olajfestmény 900.—
588. *Kapos Nándor:* Földmunkások. Pasztell 1100.—
589. *Csont Ferenc:* Faluvége. Olajfestmény 1200.—

590. *Zárai Lucy:* Téli kép. Pasztell 1000.—
591. *Emanuel Béla:* Palicsi fények. Olajfestmény 600.—
592. *Rozs János:* Pihenők. Olajfestmény 600.—
593. *Klammer Mariska:* Dürnsteini utca. Olajfestmény 350.—
594. *Z. Gách György:* Kert. Olajfestmény 500.—
595. *Boros Géza:* Szegény asszony. Olajfestmény 950.—
596. *Erdélyi Béla:* Kárpátaljai fatemplom. Olajf. 600.—
597. *Szigeti Jenő:* Rózsadombról. Pasztell 800.—
598. *Rozs János:* Taligások. Tempera 700.—
599. *Prohászka József:* Erdőirtás. Olajfestmény 1000.—
600. *Mágori Vargha Béla:* Gyímes. Tempera 1000.—
601. *Sárdy Brutus:* Őszi alkony. Olajf. Nem eladó.
602. *Emanuel Béla:* Csend a Palicsi tavon. Olajfestm. 600.—
603. *Erdélyi Béla:* Latorcapart. Olajfestmény 600.—
604. *Endrédi György:* Kárpátalja. Olajfestmény 1000.—
605. *Kemény László:* Téli köd. Olajfestmény 800.—
606. *Biró József:* A Vierwaldstädti tó télen. Olajfestmény 2000.—
607. *Klimo István:* Napsütéses tanya. Pasztell 550.—
608. *Kemény László:* Kilátás a Rózsadombra. Olajfestmény 800.—
609. *Baky Győző:* Dunapart. Olajfestmény 700.—
610. *Telkessy Valér:* Cineráriák. Olajfestmény 800.—
611. *Redő Ferenc:* Alkonyat. Tempera 400.—

A KIÁLLITÓ MŰVÉSZEK NÉVSORA

(A kiállító művèszek névsorában a lakhely, utca és házszámok után feltüntetett számok a kátalógusban előforduló kiállított tárgyak sorszámait jelzik.)

Abonyi Grandtner Jenő, sz., József-u. 37. (143, 147, 172)
Ajtoni Bundschuh Ottó, f., Kerepesi-út 29. (234)
Áldor János László, f., Kelenhegyi-út 12. (82, 86)
András Gizella, f., Margit-krt 28. (402)
Andrássy Kurta János, sz., Szokol J.-u. 12. (190)
Antal A. József, sz., Alag, Szondy-u. 1. (35)
F. Antal Elemér, f., Üllői-út 119. (478, 503)
Antal Károly, sz., Százados-út 3. (223)
Apátfalvi Czene János, f., Telepes-u. 126. (296)
Asződi Weil Erzsébet, f., Liszt Ferenc tér 10. (493, 497)
P. Bak János, f., Rákospalota, Pázmány-u. 20. (63, 317, 323)
Baky Győző, f., Horthy M.-u. 40. (609)
Balázs István, sz., Ráday-u. 8. (166)
Bánáti Sverák József, f., Szentendre, Művésztelep. (373)
M. Bánd Viktória, f., Kossuth Lajos-tér 13—15. (356, 382)
Bányai Ödön, sz., Bajza-u. 70. (112)
Barkász Lajos, f., Csillaghegy, Mártondülő. (7)
Barta Ernő, f., Baross-u. 127. (404)
nagyborosnyói Bartha László, f., Budafoki-u. 41. (306, 326)
Barta Mária, f., Kruspér-u. 3. (331)
Barcsay Jenő, f., Áradi-u. 59. (545)
Basch Andor, f., Kelenhegyi-u. 12. (343, 344)
Basch Árpád, f., Százados-u. 9. (362)
Basch Edit, f., Városmajor-u. 48. (365)
Basilides Barna, f., Szalai-u. 3. (270)
Basilides Sándor, f., Mester-u. 33. (357)
Gróf Batthyány Gyula, f., Hunyadi J.-u. 23. (301, 287)
Beck Ö. Fülöp, sz., Damjanich-u. 32. (134)
Beck Sch. Elza, f., Újpesti-rkp. 6. (534)
Belányi Viktor, f., Vilmos császár-út 21. (38)
Bene József, f., Marosvásárhely, Apafy-u. 4. (230)
Benkő Antal, f., Margit-krt. 64/a. (421)
Benkő Rezső, sz., Fény-u. 6. (214)

Benkhard Ágost, f., Aréna-u. 84. (102, 105, 108, 109)
Bényi László, f., Aréna-u. 48. (313, 314)
Berény Róbert, f., Zebegény. (549, 556)
Bernáth Aurél, f., Klotild-u. 10. (126, 128, 130, 132)
Biai Föglein István, f., Klotild-u. 10. (346)
Bikky Sándor, f., Dembinszky-u. 10. (240)
Biró Antal, f., Felsőerdősor 5. (423)
Biró György, f., Hársfa-u. 59/b. (462)
Biró József, f., Mátyásföld, Corvin-u. 11/a. (606)
Bod László, f., Andrássy-u. 71. (517)
Boda Gábor, sz., Lehel-u. 14. (177, 178)
Bogáti Sándor, f., Hársfa-u. 59/b. (464)
Bokor Vilmos, f., Akácfa-u. 6. (380, 387, 389)
Boldizsár István, f., Aréna-u. 84/c. (97, 98, 99, 100)
Boldogfai Hajgató Ferenc, f., Rákospalota, Perczel-u. 10. (72, 266)
Bolmányi Ferenc, f., István-út 32. (353, 579)
Bor Pál, f., Eskü-u. 6. (585)
Borbereki Kováts Zoltán, sz., Thököly-u. 71. (199)
Bordás Ferenc, f., Székesfehérvár, Budai-u. 7—9. (470, 480)
Boross Géza, f., Nyíregyháza, Megyeháza. (595)
Borzai Szuchy Ferenc, sz., Kinizsi-u. 31. (216, 543)
Bory Jenő, sz., Andrássy-út 71. (116, 117)
Böhm Lipót, f., Szopory-u. 42. (232)
Böszörményi János, f., Baross Gábor-telep, Kassai-u. 23. (394)
Breznay József, f., Ady E.-u. 20. (307, 312, 315)
Burghardt József, f., Rákosszentmihály, (409)
Burghardt Rezső, f., Kelenhegyi-u. 12—14. (75)
Buzi Barna, sz., Benczur-u. 1. (187)
Chiovini Ferenc, f., Szolnok, Művésztelep. (275, 352)
Csabai Kálmán, f., Miskolc, Művésztelep. (440)
Csabai Wagner József, f., Mezőtúr. (530, 536)
Csáki Maronyák József, f., Üllői-út 109/a. (333)
Csebi Pogány István, f., Bercsényi-u. 6. (452, 456, 457, 461)
Csekel Zoltán, f., Lónyai-u. 15. (335, 337, 507)
Cser Károly, sz., Százados-u. 5. (155)
Cserepes István, f., József-u. 37. (65, 71)
Csikós Tóth András f., Zsolt-u. 1. (224, 225, 528)

Csók István, f., Vilma királynő-u. 32. (59, 84)
Csont Ferenc, f., Kálvin-tér 3. (586, 589)
Csorba Géza, sz., Százados-út 5. (124)
Csucs Ferenc, sz., Sashalom, Pozsonyi-út 50. (209)
Csupor László, f., Kálvária-tér 13. (43)
Czenz Éva, f., Róbert Károly-krt 57. (537)
Czencz János, f., Százados-út 3. (43)
ifj. Czene Béla, f., Szentes-út 36. (284, 297)
Cziráki Lajos, f., Andrássy-út 71. (319)
Czóbel Béla, f., Szentendre, Horthy Miklós-út 5. (544)
Czumpf Imre, f., Alföldi-út 16. (500)
Dabóczi Mihály, sz., Üllői-út 59. (202, 290)
Damkó József, sz., Ybl Miklós-tér 4. (152)
vitéz Darvassy István, f., Népszínház-u. 8. (79, 89)
Demeczkyné, Wolff Irma, f., Áldás-u. 4. (229)
kövendi Dengyel Tibor, f., Kmetty-u. 29. (318, 322, 325)
Dési Huber István, f., Ipar-u. 11. (548)
Diener-Dénes Rudolf, f., Aréna-út 13. (349, 354, 355)
Diósy Antal, f., Damjanich-u. 9. (434, 435, 512)
Dobroszláv Lajos, f., Felsőgalla. (426)
Dombrovszky László, f., Zebegény. (554, 558)
Dózsa Farkas András, sz., Sirály-u. 9/b. (175, 188)
Döbrentey Gábor, f., Péterffy Sándor-u. 41. (26, 587)
Döbröczöni Kálmán, f., Miskolc, Csabaikapu 50. (384)
Dömös Lajos, f., Peterdy-u. 5. (231)
Dudás Jenő, f., Madách-tér 1. (476, 495)
Dudás Máté, f., Andrássy-út 71. (476)
Duray Tibor, f., Bangha Béla-u. 2. (553, 559)
Edvi Illés Aladár, f., Ecsed-u. 7. (360)
Egry József, f., Gróf Tisza István-u. 18. (562, 564)
Elekfy Jenő, f., Csanádi-u. 5. (443, 444, 450, 451)
Élesdy István, f., Marosvásárhely, Sándor-u. 7. (482, 489)
Éless István, f., Rákóczi-út 4. (458, 471)
Emanuel Béla, f., Budafoki-út 17. (591, 602)
Emőd Aurél, f., Üllői-út 121. (242, 246)
Endrédy György, f., Ungvár, Kálvária-u 7. (582, 604)
Eőssze András, sz., Lejtő-út 11. (211)
Erdélyi Béla, f., Ungvár, Csendes-u. 3. (596, 603)

Erdős Géza, f., Ürömi-u. 38. (260)
Faber Gabriella, f., Felsőerdősor 1. (263)
Faddi Förstner Dénes, f., Peterdy-u. 39. (48, 52, 74, 78)
pankotai Farkas Béla, sz., Stefánia-út 1. (294)
Farkas Eszter, f., Horthy Miklós-út 126. (311, 321)
Farkas Lajos, f., Szerdahelyi-út 16. (73)
csallóközi Farkas Lőrinc, f., Délibáb-u. 25. (411)
boldogfai Farkas Sándor, sz., Kristóf-tér 2. (203, 564)
Fazekas Pál, f., Festetich-u. 4. (427, 527)
G. Fekete Géza, sz., Csaba-u. 7/b. (60, 167)
Fényes Adolf, f., Nagymező-u. 8. (50)
Fenyves Edit, f., Wesselényi-u. 60. (419, 891)
Ferenczy Béni, sz., Dohány-u. 37. (35)
Ferenczy Noémi, f., Deák Ferenc-tér 3. (447)
Ferenczy Valér, f., Damjanich-u. 46. (393)
Feszty Masa, f., Dísz-tér 10. (469, 485, 498)
Fiedler Ferenc, f., Hársfa-u. 59/b. (556)
Fónyi Géza, f., Damjanich-u. 12. (481, 488)
Frank Frigyes, f., Pasaréti-út 1. (575)
Freytag L. Zoltán, f., Trombitás-út 12. (506, 529)
Füstös Zoltán, f., Aréna-út 7. (540)
Gaál Ferenc, f., Andrássy-út 83. (5, 29, 41, 45)
Gaál Sándor, f., Kunszentmiklós. (233)
Gábor Marianne, f., Bimbó-út 11. (249, 250, 251)
Gábor Móric, f., Százados-út 3. (245, 261)
Gách György, sz., Alsóhegy-u. 1. (156, 218)
Z. Gács György, f., Ezredes-út 1/b. (594)
Cs. Gál János, f., Sashalom, Ditrich-u. 45. (412)
Gálffy Lola, f., Kelety Károly-u. 21. (332)
Gallé Tibor, f., Bulyovszky-u. 21. (436, 441)
Garay Ákos, f., Kinizsi-u. 10. (375, 379)
Gimes Lajos, f., Szent István-krt. 8. (424)
Glatz Oszkár, f., Városmajor-u. 32. (11, 15)
Göllner Miklós, f., Zárda-u. 34. (515, 538)
tordai Gross Károly, f., Nagyvárad, Rákóczi-út 2. (428)
O. Gulyás János, f., Bicskei-u. 6. (430)
Gulyás Sch. Ferenc, f., Törökbálint, Kossuth Lajos-u. 30. (418)

Gulyás Sándor, f., Mátyásföld, Liszt Ferenc-u. 4. (54, 62)
Guzsik Ödön, f., Somorjai-u. 4. (400)
Gyelmis Lukács, f., Mártonhegyi-út 5. (255)
Gyimessy Kováts Gábor, f., Nagybánya, Mikszáth-u. 26. (425)
Gyoroki Pál, f., Bangha Béla-u. 16—18. (388)
Győrffy István, f., Visegrády-u. 48. (24)
Győrfy K. József, f., Jurányi-u. 9. (484, 486)
Győry Dezső, sz., Lehel-út 14. (200, 201, 276)
Halasi Horváth István, f., Tégla-u. 16. (385)
Halápy János, f., Városmajor-u. 13. (248, 252)
Halvax Gyula, f., Vitéz-u. 15/b. (422)
Hangai Szabó Miklós, f., Podmaniczky-u. 73. (237, 269)
Harmos Károly, f., Komárom. (509)
Háromházi Ferger Ferenc, f., Szvetenay-u. 31. (371)
Hatvani Perlusz Gyula, f., Klauzál-tér 16. (358, 364)
báró Hatvany Ferenc, f., Hunyadi János-út 26. (127, 129, 131)
Heintz Henrik, f., Budafoki-út 41/b. (561, 565)
Hende Vince, f., Izabella-u. 65. (439, 454)
Herman Lipót, f., Kelenhegyi-út 12. (55, 57, 61)
Hessky Iván, f., Felcsut. (521, 524)
Hikády Erzsébet, f., Szentes-u. 36. (285, 300)
Hincz Gyula, f., Vilmos császár-út 74. (568, 572, 576)
Holló László, f., Debrecen, Margit-út 8. (334, 336, 338)
Horn Antal, f., Andrássy-út 71. (433, 459. 463)
Horváth Béla, f., Pacsirtamező-u. 27. (20, 22, 39, 44)
Horváth Géza, sz., Százados-út 3. (179, 180)
Horváth József, f., Sopron, Gyiróti-út 7. (2, 6)
Hrabéczy Ernő, f., Tűzoltó-u. 57. (239, 264)
Huszár Imre, sz., Ráday-u. 38. (146, 173)
Incze István, f., Marosvásárhely, Lajos király-út 100. (235, 531)
Ispánki József, sz., Rákóczi-út 59. (170)
Istók János, sz., Ybl Miklós-tér 3—4. (140)
Istókovits Kálmán, f., Szép-u. 5. (415, 416, 417)
Iván Szilárd, f., Nagybánya, Művésztelep. (308, 324, 328)
Jakab Ödön, f., Wekerle Sándor-u. 33. (398)
Jakuba János, f., Szőnyi-út 6. (339)
Jálics Ernő, sz., Horthy Miklós-út 40. (133/a)

Jándi Dávid, f., Rózsa-u. 95. (578)
e. Janikné Flamm Mária, sz., Szentendre, Budai-út 69. (139/a)
Jankó János, sz., Rákóczi-út 71. (154)
Jeges Ernő, f., Barlang-u. 14. (438, 460, 519)
nagyenyedi Jeney Zoltán, f., Rottenbiller-u. 46. (228)
Jobbágyi Gaiger Miklós, f., Orlai-u. 2/b. (361, 381)
Juhászné Ráth Olga, f., Mártonhegyi-u. 52. (508)
Juszkó Béla, f., Podmaniczky-u. 67. (32, 36)
Juszkó Piroska, f., Podmaniczky-u. 67. (92)
Kacziány Aladár, f., Margit-krt. 38/a. (514)
Kákay Szabó György, f., Attila-u. 87. (302)
Kákonyi István. f., Andrássy-u. 71. (254)
Kallós Ede, sz., Százados-u. 3. (153, 176)
Kallós M. Elek. sz., Szigony-u. 34. (149)
Kandó László, f., Wolff Károly-u. 60. (49, 51)
Kapitány József, sz., Rákospalota, Szöts Bertalan-u .54. (463)
Kapos Nándor, f., Thököly-út 17 (588)
Karácsonyi Géza, sz., Bangha Béla-u. 16—18. (206)
Karácsonyi Irén, f., Budafoki-út 41/b. (445, 448)
Kárpáthy Jenő, f., Kelenhegyi-út. 12. (377)
Kássa Gábor, f., Nagyszombat-u. 19. (368, 369)
Kaveczky Zoltán, f., Vend-u. 4. (477, 491)
Kemény László, f., Várfok-u. 14. (605, 608)
Kerényi Jenő. sz., Izabella-u. 62—64. (570, 574)
Keszi Harmath András, f., Podmaniczky-u. 8. (227)
Kisfaludi Strobl Zsigmond, sz., Százados-u. 3. (111, 114)
pándi Kiss János, sz., Lehel-út 14. (217)
Klammer Mariska, f., Veresegyháza, Tópart 20. (593)
Klie Zoltán, f., Wahrmann-u. 33. (563)
Klimó István, f., Kispest, Zrinyi-u. 103. (607)
Kmetty János, f., Deák-tér 3. (139/a)
Kóbor Henrik, f. Baross-u. 30. (16, 17)
Koch Ernő, f., Ajtosi Dürer-sor 5. (473, 477, 490, 505)
Kocsis András. sz., Rákospalota, Báthory-u. 47. (106)
Koffán Károly, f., Erzsébet-tér 7. (494, 584)
Kolozsvári Moldován István, f., Andrássy-u. 71. (366)
Komáromi Kacz Endre, f., Kelenhegyi-u. 12. (23)
Komáromi Kacz Endréné, f., Pilsudsky-u. 8. (541)
Komjáti Gyula, f., Győri-u. 24. (472, 483, 487)

Kósa Huba Pál, sz., Bogár-u. 2. (139)
Kosztolányi Kann Gyula, f., Sziget-u. 9. (347, 351)
ifj. Kovács János, f., Böszörményi-u. 5/a. (410)
Kövesdy Géza, f., Népszinház-u. 8. (392)
Kövesházi Kalmár Elza, sz., Józsefhegyi-u. 3/a. (159)
Kövér Gyula, f., Visegrádi-u. 23. (370)
Knopp Imre, f., Damjanich-u. 58. (1)
Knoppné Curtis Gertrude, f., Damjanich-u. 58. (8)
Krizsán János, f. Nagybánya, Művésztelep. (345)
Krizsánné Csikós Antonia, f., Nagybánya, Művésztelep. (330, 341)
Krusnyák Károly, f., Szinyei Merse-u. 21. (13)
Kunffy Lajos, f., Somogytur. (359)
Kutassy Imre, f., Tompa-u. 11. (247, 258)
Kuti Amy, f., SanMarco-u. 11. (465)
Lakatos Artur, f., Budafoki-út 17. (372)
László Pál, f., Pacsirtamező-u. 34. (502)
lorbersbergi Lorberer Anna, f., Kmetty-u. 19. (64, 66, 68, 70)
Madarassy Walter, sz., Cenkhegy-u. 9. (136, 274)
Mágori Vargha Béla, f., Budafoki-u. 9—11. (359, 600)
Manajló Fedor, f., Ungvár, Margitsziget 46. (583)
Markup Béla, sz., Várbazár. (163, 378)
Márkus Imre f., Hunyadi-tér 11. (522, 525, 532)
Marosán Gyula, f., Csömöri-u. 32. (342, 560)
Marosán László, sz., Magdolna-u. 12. (83)
Martinelli Jenő, sz., Százados-út 3 (196)
marothi Major Jenő, f., Ferry Oszkár-u. 55. (401)
Matéka Sándor, sz., Városmajor-u. 28/a. (165)
Matos Lajos, sz. Bosnyák-tér 17. (33)
Mattioni Eszter, f., Tompa-u. 19. (137, 205, 272, 286)
Maugsch Gyula, sz., Százados-út 3. (145, 193)
Matzon Frigyes, sz., Gömbös Gyula-u. 40/b. (58, 186)
Medgyessy Ferenc, sz., Százados-u. 5. (12, 14, 191)
Medveczky Jenő, f., Deák Ferenc-tér 3. (139/b)
Merényi Rudolf, f., Podmaniczky-u. 67. (397)
Metky Ödön, sz., Törökvész-út 42. (213)
Metykó Gyula, f., Nürnberg-u. 20. (518)
Mihalovits Miklós, f., Kelenhegyi-út 12. (28)
Miháltz Pál, f., Lágymányosi-út 17/a. (241)

Mikus Sándor, sz., Lehel-út 14. (210, 219)
Mikola András, f., Nagybánya, Petőfi-u. 11. (31, 34, 37)
Modok Mária, f., Szentendre, Horthy Miklós-u. 5. (550)
Mohácsi A. Győző, f., Újpest, Gárdonyi Géza-u. 30. (510)
Mohi Sándor, f., Dés, Kazinczi-u. 4. (340)
Monár C. Pál, f., Nagyboldogasszony-útja 65. (282, 291, 292, 293)
Molnár László, sz., Bajza-u. 41. (174)
Molnár Róza, f., Izabella-u. 65. (256)
Monostori Moller Pál, f., Erzsébet-u. 19. (374)
Morinyi Ödön, f., Benczur-u. 7. (56, 81, 87)
Muhoray Mihály, f., Vitézek-tere 1. (298)
Müller Ágosta. f., Vilmos császár-út. 21. (407)
D. Nagy Edit, f., Péterffy Sándor-u. 41. (262)
Nagy Imre, f., Csíkszereda, Zsögöd. (253)
Nagy István, f., Pestszentlőrinc, Állami lakótelep 71/2. (520)
Szilágyi Nagy István, sz., Ybl Miklós-tér 3. (207)
Nagy Sándor, f., Gödöllő, Erdő-u. (523)
Nesnera Ida, sz., Korompai-u. 10. (151, 215, 222)
Németh László, f., Horthy Miklós-u. 91. (442)
Novotny Emil Róbert, f., Kökörcsin-u. 3. (267)
lovag Ogonovszky Géza, f., Elemér-u. 24. (265)
Onódy Béla, f., Szentendre, Művésztelep (406, 408)
Orbán Gyula, f., Szondi-u. 79. (268)
Orsós Ferenc, f., Üllői-út 93. (420)
Ősz Nemes György, sz., Százados-u. 3. (161)
Paizs Goebel Jenő, f., Mária-u. 11. (546)
Pál Mihály, sz., Bajza-u. 41 (183)
Pállya Celesztin, f., Újpest, Hajnal-u. 15. (396)
Pataki Ferenc, f., Bogár-u. 5. (243)
vitéz Pataky Ferenc, f., Ráday-u. 22. (542)
Pap Gyula, f., Lehel-u. 14. (327, 569)
Páris Erzsi, f., Kelenhegyi-u. 12. (236)
Pásztor János, sz., Szüret-u. 15. (148, 197)
Pátzay Pál, sz., Villám-u. 26. (104, 110, 118, 208)
Pécsi Pilch Dezső, f., Andrássy-út 71. (363)
Pekáry István, f., Kisrókus-u. 13. (280)
Péntek András, f., Lehel-u. 14. (479)

Perlrott Csaba Vilmos, f., Dráva-u. 12. (257, 566)
Pintér József, f., Pécel, Faiskola-u. 21. (403)
Pirk János, f., Nagybánya, Művésztelep. (320)
Pohárnok Zoltán, f., Deák Ferenc-tér 3. (573)
Porter Paula, f., Városmajor-u. 28/c. (581)
Prohászka József, f., Kinizsi-u. 9. (395, 599)
Raáb Ervin, f., Mészáros-u. 52. (367)
Rácz Kálmán, f., Jászberény. (383, 429, 431)
C. Rácz László, f., Elemér-u. 17. (466)
Redő Ferenc, f., Aradi-u. 59. (611)
Remsey Jenő, f., Jókai-u 1. (278)
Reuter Ágost, f., Kinizsi-u. 10. (580)
Romek Árpád, f., Szüz-u. 5—7. (42)
Róna Emy, f., Kékgolyó-u. 20/a. (226)
K. Róna Klára, f., Wahrmann-u. 33. (281, 283)
Rónai Géza, f., Péterffy-u. 40. (414)
Rottmann Mozart, f., Vilma királynő-út 29. (30)
Rozgonyi László, f., Fő-u. 52. (273)
Rozs János, f., Vilmos császár-ut 8. (592, 598)
Rubletzky Géza, sz., Széher-u. 1/d. (192, 194)
Ruzicskay György, f., Kmetty-u. 19. (88, 90, 96)
Sárdy Brutus, f., Dózsa-u. 17. (601)
nádasdi Sárközy Elemér, f., Sip-u. 6. (288)
Sidló Ferenc, sz., Százados-u. 3. (113, 115)
Siklódy Lőrinc, sz., Tompa-u. 13. (195)
Sikuta Gusztáv, f., Király-u. 79. (557)
Solymássy C. Viktor, f., Révai-u. 10. (405)
Sóvári János, sz., Szobránc-u. 18. (133, 142)
Schalk László, f., Pozsonyi-u. 23. (238)
Schrotta János, sz., Százados-u. 3. (198)
Szabó Dezső, f., Sziget-u. 24 (9)
Szabó Iván, sz., Százados-u. 3. (171)
ifj. Szabó József, f., Nagy Lajos király-útja 120. (453)
Szabó Vladimir, f., Krisztina-krt 16. (305, 309)
Szalay Lajos, f., Gizella-ut 65. (492)
Szandai Sándor, sz., Láng László-u. 4. (164)
vitéz Szentesy Géza, sz., Németvölgyi-u. 88. (184, 212)
Szentiványi Lajos, f., Deák-tér 3. (304, 310)

Szervátius Jenő, sz., Kolozsvár, Rákóczi-kert 2. (138)
Szin György, f., Muzeum-krt 1/b. (277, 571)
Szigethy István, f., Bangha Béla-u. 12. (533)
Szigeti Jenő, f., Visegrádi-u. 66. (597)
Szilvásy Simon Margit, f., Üllői-ut 47. (526, 567)
Szlányi Lajos, f., Múzeum-krt. 18. (18, 25, 27)
Szobotka Imre, f., Lőcsei-u. 96. (348, 350)
Szolnay Sándor, f., Kolozsvár, Rákóczi-kert 2. (539)
Szomor László, sz., Csaba-u. 75 (144)
Szőnyi István, f., Baross-u. 21. (120, 121, 123, 125)
Szüle Péter, f., Lágymányosi-u. 17/b. (47, 67, 69)
gy. Takách Béla, f., Margit-rkp. 42. (513)
Takács István, f., Margit-krt 54. (511)
Takács Ödön, sz., Szent Domonkos-u. 5. (141, 220)
Tarjáni S. Jenő, f., Rákoscsaba, Mikes-u. 50. (496, 499)
Telkessy Valér, f., Hunyadi J.-u. 9. (610)
Thorma Jánosné, f., Veres Pálné-u. 7. (390)
Tipary Dezső, f., Baross-tér 3. (516)
Tóth B. László, f., Rákospalota, Kemény-u. 65. (329, 467)
Tóvári Tóth István, f., Győr, Szentháromság-u. 13. (413)
Turáni Kovács Imre, sz., Rákospalota, Eötvös-u. 124. (122, 150)
Udvary Pál, f., Kelenhegyi-u. 12—14. (4, 244)
Uitz László, sz., Sörgyár-u. 57. (162)
Ungváry Lajos, sz., Váralja-u. 3. (135)
Ungváry Sándor, f., Kelenhegyi-u. 12—14. (40)
Vadász Endre, f., Visegrádi-u. 21. (271, 279, 289, 295)
Várdeák Ferenc, f., Szolnok, Szent Ferenc-u. 5. (91)
Varga Ferenc, sz., Lendvay-u. 3. (181)
ilosvai Varga István, f., Szentendre. (552, 577)
Varga Nándor Lajos, f., Andrássy-út 71. (437, 446, 449, 455)
Varga Oszkár, sz., Pongrácz-u. 17. (157)
Várkonyi Ferency László, f., Kispest, Széchenyi-u. 7. (432)
Varsányi Ferenc, f., Schweidel-u. 14. (501)
Vass Elemér, f., Zebegény. (101, 103, 107, 119)
Vass Viktor, sz., Százados-ut 5. (158, 160)
Vedres Márk, sz., Fery Oszkár-u. 55. (221)
Vén Emil, f., Vilmos császár-ut 21. (547)
Vesztróczy Manó, f., Kelety Károly-u. 8. (76, 77, 80)

Sz. Veszely Ilona, sz., Andrássy-út 71. (182, 204)
Vidéky Brigitta, f., Bércz-u. 6. (316, 535)
Vidovszky Béla, f., Munkácsy Mihály-u. 27. (10, 19, 21)
izbégi Villám Rózsa, sz., Bangha Béla-u. 4. (168, 376)
Visky János, f., Horthy körtér 1. (3, 46)
Vitéz Mátyás, f., Damjanich-u. 23. (95)
Vörös Géza, f., Ujpesti rakpart 6. (551)
Zádor István, f., Nagymező-u. 8. (53, 299, 303)
Zárai Lucy, f., Ujpesti rakpart 11. (590)
Zrinszky János, f., Nagy Lajos király-útja 120. (399)
Zsákodi Csiszér János, sz., Százados-út 3. (169, 189)

A szovjet kultúra megismertetése, haladó nemzeti hagyományaink ébrentartása, a művészek és a nép kapcsolatának elmélyítése — Pártunk gondoskodásának és iránymutatásának eredménye. Ugyancsak a Párt biztosítja az eszmei irányítás mellett egyre szaporodó munkalehetőségekkel és állami ösztöndíjakkal a művészek munkájának anyagi feltételeit is. A Párt kezdeményezésére létesült alkotó munkájuk legmagasabb elismerése a Kossuth-díj, amelyben nem egy képzőművészünk részesült az elmult évek során, valamint a Munkácsy-díj, amely ebben az évben kerül elsőízben kiosztásra.

Hogy képzőművészeink mennyiben hasznosították a számukra nyitvaálló lehetőségeket, mennyire sikerült leküzdeniök a népellenes kapitalista kultúra káros befolyását, milyen mértékű fordulatot tudtak tenni „a nép életét, harcait, a valóságot ábrázoló, a nép győzelmét hirdető művészet" felé, azt ez az országos méretű kiállítás hivatott bebizonyítani. Bírálják el dolgozóink — azok, akiket ezek a képek, szobrok ábrázolnak; azok akiknek ezek az ábrázolások készültek — az eddigi eredményeket. Segítsék elő kritikájukkal művészeink további munkáját, hogy ez a kiállítás nemcsak képzőművészetünknek, hanem egész szocialista kulturánk építésének is egyik döntő állomása legyen.

„A Magyar Népköztársaság hathatósan támogatja a nép életét, harcait, a valóságot ábrázoló, a nép győzelmét hirdető művészetet."

Alkotmányunk évfordulóján elsőízben állnak képzőművészeink dolgozó népünk elé, hogy megmutassák, mennyire tették magukévá ezeket a törvénnyé vált irányelveket, milyen úton haladtak a felszabadulás óta és hová érkeztek ötéves tervünk első esztendejére.

Országunk óriási fejlődésen ment át a felszabadulás óta. Pártunk vezetésével ujjáépítettük a romokból hazánkat, győzelmet győzelem után arattunk a külső és belső ellenség ellen vívott harcban és sikeresen raktuk le a szocializmus alapjait. Mindez hazánknak nemcsak külső képét formálta szebbé, hanem átalakította magát a dolgozó népet is. Létrejöttek az új szocialista kultúra feltételei.

Népünk szocialista öntudatának kibontakozása és anyagi jólétének emelkedése ugrásszerűen megnövelte a kultúra iránti érdeklődést és azok számát, akik már nemcsak élvezői, hanem tevékeny résztvevői is a kulturális munkának. Soha még ilyen hatalmas, kulturára szomjas tömeg nem kísérte figyelemmel művészeink tevékenységét, mint ma. Sohasem nyílt még eddig alkalom arra, hogy a magyar művészet népünk legszélesebb rétegeiből is ilyen mértékben meríthessen friss erőket.

Az új helyzet szokatlan, eddig megoldatlan feladatok elé állította művészeinket. A nép állama a művészek magasztos hivatásává teszi a dolgozók szocialista szellemű nevelését és azt, hogy művészetük fegyverével a munka és a harc újabb hőstetteire lelkesítsék őket. Ahhoz, hogy helyt tudjanak állni, hogy valóban népünk nevelőivé válhassanak, művészeinknek először saját magukban kellett leküzdeniök a mult káros örökségét: az öncélúságot, a formalizmust, a kozmopolitizmust. A régi eszményeket újakkal kellett felcserélniök, de az új művészet, a szocialista realizmus útja nem állt mindjárt világosan előttük.

Mint a felszabadulás óta annyiszor és annyi területen, itt is a Szovjetúnió sietett segítségünkre. A mult évben megrendezett Szovjet Festőművészeti Kiállítás és a szocialista kultúra megismerése óta egyre tisztábban áll már képzőművészeink előtt a fejlődés egyetlen helyes útja.

De iránymutatást kaptak művészeink a marxizmus-leninizmusból, a munkásosztály pártjának forradalmi elméletéből is. Ez tanította meg őket arra, hogy „tartalmában szocialista, formájában nemzeti" művészetünknek haladó nemzeti hagyományaink alapjára kell épülnie.

Művészeink új erőt merítenek abból, hogy kapcsolatuk szorosabbra kovácsolódott a néppel. Mindinkább magával ragadja őket munkásosztályunk és dolgozó parasztságunk szocializmust építő lendülete.

FESTMÉNYEK

1. **Bajnai Tóth Lajos**	*Parasztfiú*	olaj
2. **P. Bak János**	*Építőmunkás*	olaj
3. **P. Bak János**	*Gépjavító üzem*	olaj
4. **Barna Miklós**	*Csendélet*	olaj
5. **Barta István**	*Előadónő*	olaj
6. **Bartosi László**	*Önarckép*	olaj
7. **Bán Béla**	*Önarckép*	olaj
8. **Bán Béla**	*Kónyi elvtárs, a Ganz Villamossági sztahanovistája*	olaj
9. **Belányi Viktor**	*Önarckép*	olaj
10. **Bencze László**	*Tszcs. Sztálin születésnapjára készülődik*	olaj
11. **Benedek Jenő**	*Szovjet-Magyar barátság*	olaj
12. **Benedek Jenő**	*A nép fiai*	olaj
13. **Benedek Jenő**	*Mit láttam a Szovjetunióban?*	olaj
14. **Benkhard Ágoston**	*Búzakeresztek*	olaj
15. **Berda Ernő**	*A béke harcosa*	olaj
16. **Berda Ernő**	*Ifjú harcosok találkozása*	olaj
17. **Berény Róbert**	*Majális, 1950*	olaj
18. **Bernáth Aurél**	*Festő-műterem*	olaj
19. **Bernáth Aurél**	*Május 1. (freskótervrész)*	olaj
20. **Bernáth Aurél**	*Család*	olaj
21. **Biai Főglein István**	*Bábszínház Május 1-én*	olaj
22. **Boldogfai Hajgató Ferenc**	*Hídépítők*	olaj
23. **Boross Géza**	*K. L. Kossuth-díjas tudós arcképe*	olaj
24. **Bótos Sándor**	*Kovács sztahánovista*	olaj
25. **Breznay József**	*Laboratórium*	olaj
26. **Breznay József**	*Úttörők*	olaj
27. **Burghardt Rezső**	*Májvák*	olaj
28. **Chiovini Ferenc**	*Hazafelé*	olaj
29. **Czene Béla**	*Belépés a termelőszövetkezetbe*	olaj
30. **Csáki-Maronyák József**	*Úttörő felköszönti nagyapját*	olaj
31. **Csáki-Maronyák József**	*Levél Sztálinnak*	olaj
32. **Csekei Zoltán**	*Traktorosbrigád*	olaj
33. **Csekei Zoltán**	*Tervértekezlet a kiskúnfélegyházi gépállomáson*	olaj

34.	**Csernus Tibor**	*Aratók pihenőben*	olaj
35.	**Csernus Tibor**	*A tilosban*	olaj
36.	**Csupor László**	*Kajakozók a Dunán*	olaj
37.	**Dala József**	*Szabad Május, Mezőkövesd*	olaj
38.	**Dienes Dénes Róbert**	*Boldog család*	olaj
39.	**Dobroszláv Lajos**	*Tatabányai bányász arcképe*	olaj
40.	**Dobroszláv Lajos**	*Bányászok robbantás után*	olaj
41.	**Domanovszky Endre**	*Tanulmányfej*	olaj
42.	**Domanovszky Endre**	*Dolgozók esti iskolája*	olaj
43.	**Dr. Domonkos Imre**	*Hajrá!*	olaj
44.	**Döbröczöni Kálmán**	*Parasztfiú*	olaj
45.	**Duray Tibor**	*Éltanuló lettem*	olaj
46.	**Duray Tibor**	*Élmunkás-páholy*	olaj
47.	**Edvi Illés Aladár**	*Szénagyüjtés*	olaj
48.	**Ék Sándor**	*Felszabadítás*	olaj
49.	**Ék Sándor**	*Rákosi elvtárs portréja*	olaj
50.	**Ék Sándor**	*A Dunánál*, 1945	olaj
51.	**Fehér Ilona**	*Sztálin-kantáta*	olaj
52.	**Fejes Gyula**	*Tervmegbeszélés*	olaj
53.	**Felekiné Gáspár Anna**	*Készülődés Május 1-re*	olaj
54.	**Felekiné Gáspár Anna**	*Házdíszítés a Felszabadulás ünnepére*	olaj
55.	**Felekiné Gáspár Anna**	*A füttyös kalauznő*	olaj
56.	**Fenyő A. Endre**	*Készülődés egy illegális tüntetésre*	olaj
57.	**Fenyő A. Endre**	*Egyéni tanuló*	olaj
58.	**Ferenczi Valér**	*Kossuth-híd, lovakkal*	olaj
59.	**Félegyházi László**	*Bútorgyári sztahánovista*	olaj
60.	**Eiczere László**	*Kossuth-díjas vasutasok*	olaj
61.	**Fényi Géza**	*Olvasók*	olaj
62.	**Gábor Móric**	*Lenin*	olaj
63.	**Gera Éva**	*DISZ Kongresszus előtt*	olaj
64.	**Glatz Oszkár**	*Nehéz lecke*	olaj
65.	**Gönczi Tibor**	*A tszcs. is a békére szavaz*	olaj
66.	**Gráber Margit**	*Népnevelő a bányászcsapatnál*	olaj
67.	**Gyalmis Lukács**	*Ott kel fel a Nap (A szocializmus felé)*	olaj
68.	**Harczi István**	*Korsós lány*	olaj
69.	**Hermann Lipót**	*Fejér Lipót Kossuth-díjas matematikus arcképe*	olaj
70.	**Hermann Lipót**	*Virágcsendélet*	olaj
71.	**Cz. Hikádi Erzsébet**	*Hídépítő*	olaj
72.	**Horváth József**	*Valakit várnak*	vízfestmény
73.	**Imre István**	*Őr télen*	tempera
74.	**Imre István**	*Folyamőr*	olaj
75.	**Imre István**	*Repülő*	olaj
76.	**Istókovics Kálmán**	*Lánchídi rohammunka*	olaj
77.	**Iván Szilárd**	*Mozaikterv*	olaj

78. **Jánosi Ferenc**	*Katonák az üveggyárban*	olaj
79. **Jobbágyi Geiger Miklós**	*Csikók*	olaj
80. **Józsa Sándor**	*Agitáció*	olaj
81. **Kandó László**	*Rákosi Mátyás portréja*	olaj
82. **Kaposy Ödön**	*Ifjúmunkás*	olaj
83. **Kapussy György**	*Építik a Margithidat*	olaj
84. **Kazinczy János**	*Megbeszélés a gépállomáson hajnalban*	olaj
85. **Kazinczy János**	*Traktorok felvonulása*	olaj
86. **Kákonyi István**	*Traktoros brigád neveli a dolgozó parasztságot*	olaj
87. **Kádár György**	*Illegális plakátragasztók*	olaj
88. **Kárpáthy Jenő**	*A műteremház újjáépítése*	olaj
89. **Kling György**	*Beszolgáltatás*	olaj
90. **Kmetty János**	*Csendélet*	pasztell-kréta
91. **Kontraszty László**	*Délután*	olaj
92. **Kövesdy Géza**	*Bevonulnak az új gépállomás traktorjai*	olaj
93. **Kun István**	*Bajai hídépítők*	olaj
94. **Kurucz D. István**	*Szántó Kovács János tárgyalása*	olaj
95. **Kurucz D. István**	*Őrségen*	olaj-temp.
96. **Lakos Alfréd**	*Öreg analfabéta leckéje*	olaj
97. **Sz. Lám Ilona**	*Ebédelő parasztok*	olaj
98. **Legendi József**	*Eskütétel*	olaj
99. **Lelkes István**	*Épül az új Csepel*	olaj
100. **Litkei József**	*Kubikos-brigád*	olaj
101. **Lukácsné Bernáth Ilma**	*A dorogi bánya felszínén*	olaj
102. **Luzsica Lajos**	*Vájár*	olaj
103. **Makkay József**	*Falusi orvos gyermeket vizsgál*	olaj
104. **Marosán Gyula**	*Parlamenter-szobor leleplezése Vecsésen (vázlat)*	olaj
105. **Martyn Ferenc**	*Tavasics Mihály*	olaj
106. **Márffy Ödön**	*Szüretelők*	olaj
107. **Mácsai István**	*Reggel a gyermekotthonban*	olaj
108. **Mácsai István**	*Épül a falu*	olaj
109. **Medveczky Jenő**	*Kóritz László sztahánovista portréja*	olaj
110. **Menyhárt József**	*Gőzkalapácsnál*	olaj
111. **Mezey Artur**	*Kovácsműhely*	olaj
112. **Mihalovits Mihály**	*Lépjenek be a termelő szövetkezetbe*	olaj
113. **Mihaltz Pál**	*Vízvezetéket építünk a falunak*	olaj
114. **Moldován István**	*Falusi traktorista lány*	olaj
115. **Moldován István**	*Szavazás Romániában*	olaj
116. **Moldován István**	*Fiatal életek indulója*	olaj
117. **Molnár C. Pál**	*A gyár*	olaj
118. **Molnár Zoltán**	*Leányfej*	olaj
119. **Morinyi Ödön**	*Kéményseprő*	olaj

120. **Móritz Sándor**	*Összeállítják a szovjet kultivátort*	olaj
121. **Nolipa István Pál**	*Város szélén*	olaj
122. **Nuridsány Zoltán**	*Hazajött a fiunk*	olaj
123. **Orosz Gellért**	*Bevonulók az állomáson*	olaj
124. **Pap Gyula**	*Győztes műszak a nagykalapácsnál*	olaj-temp.
125. **Pál György**	*Gyülekezés a felvonulásra*	olaj
126. **Perlott Csaba Vilmos**	*Szentendrei Duna-kanyar*	olaj
127. **Pilényi P. Oszkár**	*Öreg fuvaros*	olaj
128. **Piri Kálmán**	*Termelőszövetkezeti csoport értekezlete*	olaj
129. **Pór Bertalan**	*Rákosi elvtárs és felesége parasztküldöttekkel beszélget*	olaj
130. **Pór Bertalan**	*I. V. Sztálin, portré*	olaj
131. **Prohászka József**	*Sajtótájékoztató*	olaj
132. **Rákosi Zoltán**	*Májusi lobogó*	olaj
133. **Rimoczi József**	*Első beszolgáltatók*	olaj
134. **Repcze János**	*Kövezők*	olaj
135. **Román György**	*Téglagyár Óbudán a Mátyás-heggyel*	olaj
136. **Rozs János**	*Első termés*	olaj
137. **Rozs János**	*Május 1.*	olaj
138. **Rozs János**	*Úttörők*	olaj
139. **Rudnay Gyula**	*Falusi táj kocsival*	olaj
140. **Ruzicskay György**	*Forgalom a Kerepesi-úton*	pasztell
141. **Sajó Péter**	*Ifjú kovácsok az ajakkalapácsnál*	olaj
142. **Sarkantyú Simon**	*A Magyar Népköztársaság biztosítja a dolgozóknak a művelődéshez való jogot*	olaj
143. **Sárdy Brutus**	*Kőbánya, Üröm felett*	olaj
144. **Scholz Erik**	*Felszólaló*	olaj
145. **Scholz Erik**	*Szénosztályozóban*	olaj
146. **Soós István**	*Kirakodás Fonyódon*	olaj
147. **Szabó Endre**	*Bányász*	olaj
148. **Szabó Vladimir**	1945.	olaj
149. **Szabó Vladimir**	*Molière a tanyán*	olaj
150. **Szalmás Béla**	*Vásárcsarnoki munkások*	olaj-temp.
151. **Szalontai József**	*Kubikosok*	olaj
152. **Szecsődi Mártonné**	*Üzemi bölcsőde*	olaj
153. **Szentgyörgyi Kornél**	*Szénlapátoló*	olaj
154. **Szentgyörgyi Kornél**	*Séta a Margitszigeten*	olaj
155. **Szervánszky Jenő**	*Utcakertek a Váci-úton*	olaj
156. **Székelyné Kasznár Aranka**	*Munkamódszer megbeszélés a bányában*	olaj
157. **Szobotka Imre**	*Út a termelőszövetkezetig*	olaj
158. **Szőllősi M. László**	*Sztálini műszak*	olaj
159. **Szőnyi István**	*Krumpliszedők*	olaj
160. **Szőnyi István**	*Üdülőben*	tempera

161. **Tiszavölgyi János**	*Szerelőbrigád*	olaj
162. **Toroczkai Oszwald**	*A termelőcsoport hazatér*	olaj
163. **Tóth B. László**	*Munkában a szerelőbrigád*	tempera
164. **Törzs Éva**	*Munkásasszony*	olaj
165. **Tüske István**	*Április 4.*	olaj
166. **Udvary Dezső**	*Lánchíd-építés*	olaj
167. **Udvary Pál**	*Hálófoltozók*	olaj
168. **Váci András**	*Tárlatvezetés a szovjet kiállításon*	olaj
169. **Várdeák Ferenc**	*Javítják a pontonhajót*	olaj
170. **Vesztróczy Manó**	*Önarckép*	olaj
171. **Vén Emil**	*Bartók Béla portréja*	olaj
172. **Vidéki Brigitta**	*Úttörő leány*	olaj
173. **Vidovszky Béla**	*Balaton reggel*	olaj
174. **Vidovszky Béla**	*Kis utca Sümegen*	olaj
175. **Vidovszky Béla**	*Reggeli csendélet*	olaj
176. **Vincze Lajos**	*A barátok*	olaj
177. **Vidai Brenner Nándor**	*Sztahánovista kézifejtés*	olaj
178. **Winkler László**	*Sztálin-kantáta*	olaj
179. **Zádor István**	*Somlay Artur Kossuth-díjas színművész portréja*	olaj
180. **Zemplényi Magda**	*Zászlót himező parasztlány*	olaj
181. **Zentai János**	*Generátortöltés*	olaj

GRAFIKÁK

1. **Aszódi Weil Erzsébet**	*Szerelőcsarnok*	rézkarc
2. **Aszódi Weil Erzsébet**	*Ostrom után*	rézkarc
3. **Balogh András**	*Gyermekjátszótér*	pasztell
4. **Barcsay Jenő**	*Tanulmányok*	rajz
5. **Beck Judit**	*Anya gyermekével*	vízfestmény
6. **Beck Schwarz Elza**	*Lánchíd újjáépítése*	színes rajz
7. **Beck Schwarz Elza**	*Vasárnap délután*	színes rajz
8. **Bencze László**	*Kubikusok*	tollrajz
9. **Bencze László**	*Tszcs. Sztálin születésnapjára készül*	ceruzarajz
10. **Beron Gyula**	*Sztálin-út zászlókkal*	vízfestm.
11. **Beron Gyula**	*A Sztálin-híd utolsó íve*	rajz
12. **Béres Jenő**	*Partizán*	szénrajz
13. **Bíró György**	*Alföld*	vízfestm.
14. **Bokor Vilmos**	*Elkészült az új Margit-híd*	vízfestm.
15. **Bordás János**	*Napfény*	fametszet
16. **Bordás János**	*Felszabadulás*	fametszet
17. **Bordás János**	*Termésbehordás*	fametszet
18. **Bornemisza Géza**	*Szőlőnyitás*	vízfestm.
19. **Csiky András**	*Épülő Sztálin-híd uszállyal*	vízfestm.
20. **Diósy Antal**	*Fuvarosló*	vízfestm.
21. **Domján József**	*Készül a gyógyszer*	színes fametszet
22. **Dudás Jenő**	*Tihanyi magtár*	tus
23. **Egri József**	*Delelés*	olaj-pasztell
24. **Elekfy Jenő**	*Aratás után*	vízfestm.
25. **Elekfy Jenő**	*Hóolvadás*	vízfestm.
26. **Erdei Sándor**	*Megvédjük a békét*	karikatura
27. **Erdei Sándor**	*Tito*	karikatura
28. **Erdős János**	*Sztahánovista arcképe*	ceruza
29. **Ék Sándor**	*Felszabadítás*	szén
30. **Ék Sándor**	*Szovjetparlamenterek meggyilkolása*	szén
31. **Farkasházi Miklós**	*Hazafelé*	rézkarc
32. **Fazekas Pál**	*Gyár a Tisza-parton*	vízfestm.
33. **Ferenczy Valér**	*Budai dunapart*	rézkarc

K.

I.
MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS

MŰCSARNOK
HŐSÖK TERE
1950

K.

Herman Lipót

Imre István

I. M. Képzen

Miáll

Mücsarnok
1950

fd.

Bpvržtpály 1941.

e/el

(lásd a cirnet bent!)

HÁZI PÉLDÁNY.

Budapestet ábrázoló művészi vízfestmény pályázaton résztvevők és pályaműveik jegyzéke.

(Fővárosi Képtár 1941.)

ADAMFFY LÁSZLÓ

/XIII.terem./ Ferenc József híd. 1 drb.

BAKKY SÁNDOR

/IX.terem./ Hajó a Dunán.
Kikötő a Horthy Miklós híddal.
Dunai látkép.
Hajó a pesti oldalon. 4 drb.

BALLAGÓ IMRE

/VII.terem./ Közeleg az est.
Beszélnek a falak. 2 drb.

R.BARABÁS GIZELLA

/ XIII.terem./ Feljárat a Mátyás-templomhoz.
Jégzajlás a Dunán.
Széchenyi fürdő,Városliget.
Margitszigeti romoknál. 4 drb.

BÁNÁTI SVERÁK JÓZSEF

/VII.terem./ Budapest I.
Budapest II. 2 drb.

BÉNYI LÁSZLÓ

/VII.terem./ Gellérthegyi kilátás.
A Magyar színház előtt. 2 drb.

BIAI FÖGLEIN ISTVÁN

/XII.terem./ Országház-tér.
Szabadság-tér.
Margit-körut.
Keleti p.u.
Apponyi-tér. 5 drb.

BIRÓ GYÖRGY

/IX.terem./ Pesti táj.
Színvázlat.
Pesti részlet. 3 drb.

BRESZNAY IMRE

/I.terem./ A Duna.
A Lánchid.
Döbrentei-tér.
Kilátás a Rózsadombról. 4 drb.

Budapestet ábrázoló művészi vizfestmény pályázaton részt-

vevők és pályamüveik jegyzéke.

(Fővárosi Képtár 1941.)

ADAMFFY LÁSZLÓ

/XIII.terem./ Ferenc József hid. 1 drb.

BARKY SÁNDOR

/IX.terem./ Hajó a Dunán.
Kikötő a Horthy Miklós hiddal.
Dunai látkép.
Hajó a pesti oldalon. 4 drb.

BAGLAGÓ IMRE

/VII.terem./ Közeleg az est.
Beszélnek a falak. 2 drb.

R.BARABÁS GIZELLA

/ XIII.terem./ Feljárat a Mátyás-templomhoz.
Jégzajlás a Dunán.
Széchenyi fürdő,Városliget.
Margitszigeti romoknál. 4 drb.

BÁNÁTI SVERÁK JÓZSEF

/VII.terem./ Budapest I.
Budapest II. 2 drb.

BÉNYI LÁSZLÓ

/VII.terem./ Gellérthegyi kilátás.
A Magyar szinház előtt. 2 drb.

BIAI FÖGLEIN ISTVÁN

/XII.terem./ Országház-tér.
Szabadság-tér.
Margit-körut.
Keleti p.u.
Apponyi-tér. 5 drb.

BIRÓ GYÖRGY

/IX.terem./ Pesti táj.
Szinvázlat.
Pesti részlet. 3 drb.

BREZNAY IMRE

/I.terem./ A Duna.
A Lánchid.
Döbrentei-tér.
Kilátás a Rózsadombról. 4 drb.

AJTONI-BUNDSCHUK OTTÓ

/XIII.terem./

A Duna télen.
Gr.Széchenyi sziget.
Gr.Széchenyi sziget bejárata.
Halászbástya.
Uri-utcai udvar. 5 drb.

CSEBI POGÁNY ISTVÁN

/IV.terem./

Hajók az Erzsébet-hídnál.
Mátyás templom. 2 drb.

CSERMELY JÁNOS

/XV.terem./

Kilátás a Gellérthegyről.
Dunai részlet az Országházzal.
Vajdahunyad vára. 3 drb.

CSÓKA IMRE

/XIII.terem/

Országház.
Szent Margit kápolna a Margitszigeten.
Szent Gellért Gyógyfürdő.
Kilátás a Gellérthegyről.
A magyar Névtelen Katona sirja a Milleniumi Emlékműnél.
Ferenc József-hid. 6 drb.

CZAKÓ ZOLTÁN

/I.terem./

Budapest látképe. 1 drb.

DADAY FERENC

/I.terem./

Rókus kápolna.
Királyi vár.
Apponyi tér.
Petőfi tér.
Halászbástya. 5 drb.

DELI ANTAL

/VII.terem./

Kilátás az Országháztól.
Koronázó templom. 2 drb.

DIÓSY ANTAL

/V.terem./

Ferenc József hid.
Budai Dunapart.
Kilátás a Gellérthegyről.
Kilátás a Dunára.
Hajó a kikötőben.
Országház a Margithiddal.
A királyi vár.
Halászbárkák a Ferenc József rakparton.
Dunapart az Országház előtt.
Ferenc József rakpart.
Pesti Lánchidfő.
Kikötő a Ferenc József rakparton.
Akácfa utca.
Szigeti csónakház. 14 drb.

DOGR FERENC
/VIII.terem./ Kilátás a Gellérthegyről.
Kilátás a Rózsadombról.
Margitszigeti részlet.
Királyi vár.
Hősök tere,
Szabadság-tér.
Kilátás a Halászbástyáról.
Dunapart. 8 drb.

DÚL LAJOS
/I.terem./ Horthy-hid.
Jánoshegy,
Aquincumi romok. 3 drb.

EMŐD AURÉL
/II.terem./ Horthy Miklós bástya-sétány.
Országház.
Bécsi kapu.
Margitszigot.
Budai Dunapart az Országház felől nézve.
Mzeumkert.
Gellérthegy.
Rálátás a Dunára a Halászbástyáról.
Budapest a Gellérthegyről nézve. 9 drb.

Erdős Géza
ERDŐS GÉZA
/VIII.terem./ Rálátás a Dunára. 1 drb.

ÉLESDY ISTVÁN
/IV.terem./ Vajdahunyad.
Régi utca a Várban. /Verbőczy utca./
Halászbástya a Mátyástemplommal.
Pest látképe a Hármashatárhegyről.
Flórián-téri templom. 5 drb.

ÉLESS ISTVÁN
/IV.terem./ Halászbástya.
Kossuth Lajos utca.
Részlet a Halászbástyáról.
Millenniumi Emlékmű.
Vajdahunyad.
Királyi vár a Gellérthegyről nézve. 6 db.

FABER GABRIELLA
/IX.terem./ Dunaparti sétány.
Városliget.
Dunahidak.
Kilátás a Gellérthegyről.
Bécsikapu-tér.
Erzsébet-hid. 6 db.

cs. FARKAS LORINC
/XII.terem./ Lövölde-tér.
Műcsarnok.
Hősök tere - balra a jugoszláv követséggel. 3 db.

Csallóközi alak
levele

DOOR FERENC

/VIII.terem./ Kilátás a Gellérthegyről.
Kilátás a Rózsadombról.
Margitszigeti részlet.
Királyi vár.
Hősök tere.
Szabadság-tér.
Kilátás a Halászbástyáról.
Dunapart. 8 drb.

DÚL LAJOS

/I.terem./ Horthy-hid.
Jánoshegy.
Aquincumi romok. 3 drb.

EMŐD AURÉL

/II.terem./ Horthy Miklós bástya-sétány.
Országház.
Bécsi kapu.
Margitsziget.
Budai Dunapart az Országház felől nézve.
Mzeumkert.
Gellérthegy.
Kilátás a Dunára a Halászbástyáról.
Budapest a Gellérthegyről nézve. 9 drb.

ERDŐS GÉZA

/VIII.terem./ Kilátás a Dunára. 1 drb.

ÉLESDY ISTVÁN

/IV.terem./ Vajdahunyad.
Régi utca a Várban. /Verbőczy utca./
Halászbástya a Mátyástemplommal.
Pest látképe a Hármashatárhegyről.
Flórián-téri templom. 5 drb.

ÉLESS ISTVÁN

/IV.terem./ Halászbástya.
Kossuth Lajos utca.
Részlet a Halászbástyáról.
Millenium Emlékmű.
Vajdahunyad.
Királyi vár a Gellérthegyről nézve. 6 db.

FABER GABRIELLA

/IX.terem./ Dunaparti sétány.
Városliget.
Dunahidak.
Kilátás a Gellérthegyről.
Bécsikapu-tér.
Erzsébet-hid. 6 db.

cs. FARKÁS LORINC

/XII.terem./ Lövölde-tér.
Műcsarnok.
Hősök tere - balra a jugoszláv követséggel. 3 db.

FARKASFALVY IMRE

/I.terem./

Tabán.
Corvin-tér.
Kilátás a Galgóczy-utról. 3 drb.

FELLEGI JÓZSEF

/I.terem./

Budapest látképe.
Halászbástya részlet.
Mátyástemplom részlet. 3 drb.

FERRY ANDAL

/XV.terem./

Aquincum.
Budai részlet a Gellérthegyről. 2 drb.

FIEDLER FERENC

/I.terem./

Királyi vár délután.
Napnyugta Budapesten.
Park forrással és a Gellértszoborral.
Téli Budapest. 4 drb.

FLATT ÁGOSTON

/XII.terem./

Városligeti tó.
Kisceli kastély.
Károlyi palota.
Vajdahunyad vára.
Margitsziget. Mihály kápolna.
Halászbástya, Kőmuzeum.
Halászbástya. 7 drb.

GADANYI JENŐ

/XII.terem./

Lánchid.
Ferenc József hid.
Budapesti látkép.
Sashegy. 4 drb.

GALLÉ TIBOR

/IV.terem./

Országház.
Szent István szobor.
Duna.
Buda.
Budai utca.
Halászbástya. 6 drb.

GALLÓ MIHÁLY

/XIV.terem./

Halászbástya.
Vajdahunyad vára.
Látkép a Gellérthegyről. 3 drb.

GEBHARDT BÉLA

/I.terem./

A legszebb város.
Duna partján. 2 drb.

PARKASFALVY IMRE

/I.terem./

Tabán.
Corvin-tér.
Kilátás a Galgóczy-utról. 3 drb.

FELLEGI JÓZSEF

/I.terem./

Budapest látképe.
Halászbástya részlet.
Mátyástemplom részlet. 3 drb.

FERRY ANTAL

/XV.terem./

Aquincum.
Budai részlet a Gellérthegyről. 2 drb.

FINDLER FERENC

/I.terem./

Királyi vár délután.
Napnyugta Budapesten.
Park forrással és a Gellértszoborral.
Téli Budapest. 4 drb.

FLATT ÁGOSTON

/XII.terem./

Városligeti tó.
Kiscelli kastély.
Károlyi palota.
Vajdahunyad vára.
Margitsziget. Mihály kápolna.
Halászbástya, Kőmuzeum.
Halászbástya. 7 drb.

GADANYI JENŐ

/XII.terem./

Lánchid.
Ferenc József hid.
Budapesti látkép.
Sashegy. 4 drb.

GALLÉ TIBOR

/IV.terem./

Országház.
Szent István szobor.
Duna.
Buda.
Budai utca.
Halászbástya. 6 drb.

GALLÓ MIHÁLY

/XIV.terem./

Halászbástya.
Vajdahunyad vára.
Látkép a Gellérthegyről. 3 drb.

GEBHARDT BÉLA

/I.terem./

A legszebb város.
Duna part-ján. 2 drb.

SOMOGYI KAIDL IDA
/I.terem./

Országház.
Lánchíd.
Kilátás.
Margit-hid.
Kilátás a Várból.
Kilátás a Gellérthegyről.
Óbuda.
Hidak. 8 drb.

GULYÁS FERENC
/XI.terem./

Városliget részlet.
Gül-Baba utca.
Szalag utca.
Régi Lóverseny tér. Cirkus.
Kapucinus utca.
Hunyadi János ut.
Semmelweis szülőháza I.
Hősök tere részlet.
Koronázó templom alatt.
Fő utca.
Gellérthegyről.
Váraljai részlet.
Csalogány utca.
Szarvas-tér.
Semmelweis szülőháza II. 15 drb.

GYERMELY IMRE
/I.terem./

Horgászók.
Vilmos császár-ut
Dunapa-rt. 3 drb.

Z.HADZSY OLGA
/XV.terem./

Régi ház a Verbőczy utcában.
Házak a Tárnok utcában.
Kapu a Verbőczy utcában.
Részlet a Halászbástyáról.
Aradi vértanuk börtöne.
Kapisztrán tér, helyőrségi templom.
Két régi ház a Tárnok utcában. 7 drb.

HÁMORY FERENC
/VII.terem./

Margithid.
Csónak utca.
Parlament. 3 drb.

HÁNY GÉZA
/I.terem./

Halászbástya a Szt.György szoborral. 1 drb.

HEGEDÜS LÁSZLÓ
/VII.terem./

Erzsébet-hid.
Dunai hajó.
Horgász a Ferenc József hidnál.
Rakpart.
Vár.
Margithid a szigetről.
Országház. 7 drb.

HELBING ERENC

/I.terem./ Tél a Dunán.
Halászbárkák a Dunán. 2 drb.

HENDE VINCE

/V.terem./ Andrássy ut nyáron.
Budapest.
Szeles Andrássy-ut.
Margithid.
Tél Budapesten.
Buda és Pest.
Budapest a Margitszigettel.
Andrássy ut téli napon.
Rózsadomb.
Budapest télen.
Budai vár.
Dunapart Budapesten.
Budapest tavaszkor.
Tél Budán.
Mussolini tér és Andrássy ut.
Budapest őszi ködben.
Budai Dunapart.
Szt.István park és Rózsadomb.
Budapesti látkép.
Parlament a Dunával.
Budai részlet. 21 drb.

HESSKY IVÁN

/IV.terem./ Szentháromság tér.
Kolossy-tér.
Rác-templom. 3 drb.

Cz.HIKÁDY ERZSÉBET

/IV.terem./ Dunapart. 1 drb.

HINCZ GYULA

/VIII.terem./ Kilátás az Országházra.
Reggel a Halászbástyán.
Mátyás templom.
Országház tornya.
Országház.
Budai látkép.
Dunapa-rti este. 7 drb.

IMRE ISTVÁN

/X.terem./ Mátyástemplom.
Ráctemplom.
Szt.Imre fürdő.
Hősök tere.
Bécsikapu-tér.
Királyi vár a Tabánból.
Szálloda a Margitszigeten. 7 drb.

HELBING FERENC

/I.terem./ Tél a Dunán.
Halászbárkák a Dunán. 2 drb.

HENDE VINCE

/V.terem./ Andrássy ut nyáron.
Budapest.
Szeles Andrássy-ut.
Margithid.
Tél Budapesten.
Buda és Pest.
Budapest a Margitszigettel.
Andrássy ut téli napon.
Rózsadomb.
Budapest télen.
Budai vár.
Dunapart Budapesten.
Budapest tavaszkor.
Tél Budán.
Mussolini tér és Andrássy ut.
Budapest őszi ködben.
Budai Dunapart.
Szt.István park és Rózsadomb.
Budapesti látkép.
Parlament a Dunával.
Budai részlet. 21 drb.

HESSKY IVÁN

/IV.terem./ Szentháromság tér.
Kolossy-tér.
Rác-templom. 3 drb.

Cz.HIKÁDY ERZSÉBET

/IV.terem./ Dunapart. 1 drb.

HINCZ GYULA

/VIII.terem./ Kilátás az Országházra.
Reggel a Halászbástyán.
Mátyás templom.
Országház tornya.
Országház.
Budai látkép.
Dunapa-rti este. 7 drb.

IMRE ISTVÁN

/X.terem./ Mátyástemplom.
Rácstemplom.
Szt.Imre fürdő.
Hősök tere.
Bécsikapu-tér.
Királyi vár a Tabánból.
Szálloda a Margitszigeten. 7 drb.

ISTOKOVITS KÁLMÁN

/VI.terem./

Palatinus fürdő.
Bárkák.
Gellérthegyi kereszt.
Gellértfürdő.
Lágymányosi híd.
Ferenc József híd.
Gellérthegy.
Palatinus strand.I.
Citadella.
Fedett uszoda.
Palatinus strand.II.
Lágymányosi halásztanya.
Dunapart este.
Erzsébet híd.
Palatinus duna-uszoda. I.
Budapesti látkép.
Palatinus duna-uszoda.II. 17 drb.

JÁROSSI GYULA

/I.terem./

Részlet a Halászbástyáról.
Sétány a Halászbástya alatt.
Budai lépcsők. /Kagyló utca./ 3 drb.

JUHOS BÉLÁ

/II.terem./

Döbrentei tér.
Bécsikapu tér.
Gül Baba sírja.
Halászbástya.
Gellértfürdő.
Rózsadomb.
Buda a pesti oldalról.
Budapest a Rózsadombról.
Az uj Tabán.
Halászbástyai részlet.
Látkép a Halászbástyáról. 11 drb.

nagyenyedi JENEY ZOLTÁN

/XII.terem./

Milleneumi Emlék.
Tabán, Görög utca.
Tabán - Fehérsas tér. Török hárem.
Virágh Benedek utca.
Lebontott régi ház. 5 drb.

KARAY GYULA

/ I.terem./

Lánchid.
Erzsébet-híd.
Lánchid. II.
Lánchid. III.
Ferenc József-híd.
Erzsébet-híd. II.
Ferenc József-híd. II. 7 drb.

KASSELIK LÁSZLÓ

/XV.terem./

Halászbástya.
Vajdahunyad vára. 2 drb.

ISTOKOVITS KÁLMÁN

/VI.terem./

Palatinus fürdő.
Bárkák.
Gellérthegyi kereszt.
Gellértfürdő.
Lágymányosi hid.
Ferenc József hid.
Gellérthegy.
Palatinus strand.I.
Citadella.
Fedett uszoda.
Palatinus strand.II.
Lágymányosi halásztanya.
Dunapart este.
Erzsébet hid.
Palatinus duna-uszoda. I.
Budapesti látkép.
Palatinus duna-uszoda.II. 17 drb.

JÁROSSI GYULA

/I.terem./

Részlet a Halászbástyáról.
Sétány a Halászbástya alatt.
Budai lépcsők. /Kagyló utca./ 5 drb.

JEGES ERMŐ

/II.terem./

Döbrentei tér.
Bécsikapu tér.
Gül Baba sírja.
Halászbástya.
Gellértfürdő.
Rózsadomb.
Buda a pesti oldalról.
Budapest a Rózsadombról.
Az uj Tabán.
Halászbástyai részlet.
Látkép a Halászbástyáról. 11 drb.

nagyenyedi JENNY ZOLTÁN

/XII.terem./

Millenaumi Emlék.
Tabán, Görög utca.
Tabán - Fehérsas tér. Török hárem.
Virágh Benedek utca.
Lebontott régi ház. 5 drb.

KARAY GYULA

/ I.terem./

Lánchid.
Erzsébet-hid.
Lánchid. II.
Lánchid. III.
Ferenc József-hid.
Erzsébet-hid. II.
Ferenc József-hid. II. 7 drb.

KASSELIK LÁSZLÓ

/XV.terem./

Halászbástya.
Vajdahunyad vára. 2 drb.

KAUDERS

/XV.terem./ Országház.
Mátyástemplom. 2 drb.

KÁSSA GÁBOR

/ I.terem./ Uszó jégtáblák.
Ködös délután.
Téli hangulat.
Kilátás a Gellérthegyről. I.
Kilátás a Gellérthegyről. II.
Kilátás a Gellérthegyről. III.
Uszályhajók a Margithidnál.
Uszályhajók az Országháznál. 8 drb.

KMETTY JÁNOS

/IV.terem./ Budai részlet.
Rilátás a Dunára.
Dunaparti részlet.
Kilátás a Halászbástyáról.
Országház-tér.
Királyi vár.
Pesti rálátás. 7 drb.

KOFFÁN KÁROLY

/VII.terem./ Kilátás a Horthy Miklós hidról. 1 drb.

KORONTHÁLY JENŐ

/I.terem./ Látkép a Várhegyről.
Látkép a Margithiddal.
Látkép a Lánchiddal. 3 drb.

KOTCIÁN JÓZSEF

/I.terem./ Kilátás a Gellérthegyről.
Gellérthegy.
Halászbástya.
Királyi vár. 4 drb.

KUGLER EDE

/XIV.terem./ Dunapart.
Szerb templom környéke.
Halászbástya.
Szentháromság tér. 4 drb.

KUNT ERNŐ

/XI.terem./ Margithid. 1 drb.

KUTASI IMRE

/XIII.terem./ Milleneumi emlékmü.
Opera.
Nemzeti szinház.
Pénzügyminiszterium.

/folytatás a tulsó oldalon./

KAUDERS

/XV.terem./ Országház.
Mátyástemplom. 2 drb.

KÁSSA GÁBOR

/ I.terem./ Uszó jégtáblák.
Ködös délután.
Téli hangulat.
Kilátás a Gellérthegyről. I.
Kilátás a Gellérthegyről. II.
Kilátás a Gellérthegyről. III.
Uszályhajók a Margithidnál.
Uszályhajók az Országháznál. 8 drb.

KMETTY JÁNOS

/IV.terem./ Budai részlet.
Rálátás a Dunára.
Dunaparti részlet.
Kilátás a Halászbástyáról.
Országház-tér.
Királyi vár.
Pesti rálátás. 7 drb.

KOFFÁN KÁROLY

/VII.terem./ Kilátás a Horthy Miklós hidról. 1 drb.

KORONTHÁLY JENŐ

/I.terem./ Látkép a Várhegyről.
Látkép a Margithiddal.
Látkép a Lánchiddal. 3 drb.

KOTCIÁN JÓZSEF

/I.terem./ Kilátás a Gellérthegyről.
Gellérthegy.
Halászbástya.
Királyi vár. 4 drb.

KUGLER EDE

/XIV.terem./ Dunapart.
Szerb templom környéke.
Halászbástya.
Szentháromság tér. 4 drb.

KUNT ERNŐ

/XI.terem./ Margithid. 1 drb.

KUTASI IMRE

/XIII.terem./ Milleneumi emlékmű.
Opera.
Nemzeti szinház.
Pénzügyminiszterium.

/folytatás a tulsó oldalon./

Jáki kápolna.
Szent István szobor.
Széchenyi fürdő.
Horthy Miklós híd.
Vár.
Országház. 10 drb.

LAKATOS ARTUR

/I.terem./

Vár a Tabán felől.
Gellérthegyi látkép.
Vár a Naphegy felől.
Horthy Miklós híd. 4 drb.

LAKATOS MIHÁLY

/XIII.terem./

Királyi palota.
Szt.Gellért szobor.
A magyar Duna völgye. 3 drb.

LAMPERT ANDRÁS

/I.terem./

Budapest látképe. 1 drb.

LAZNTZKY REZSÖ

/XII.terem./

Reggel a Dunán.
Budai részlet.
Árad a Duna.
Schmidt kastély.
Hiszek Magyarország Feltámadásában. 5 drb.

MAROSÁN GYULA

/III.terem./

Fővárosi Képtár kertje.
Calvin tér.
Lánchid.
Szépmüvészeti Muzeum.
Országház.
Lánchidra rálátás.
Fehér-Duna.
Tabán.
Józsefvárosi templom.
Józsefvárosi templom.II. 10 drb.

MÁTRAI VILMOS

/I.terem./

Kilátás a Gellérthegyről.
Lánchid.
A Ferenciek előtt.
A Mátyás templom.
Halászbárkák a Dunán. 5 drb.

MENDLIK LAJOS

/I.terem./

Kilátás a Gellérthegyről.
Dunapart. 2 drb.

./.

V. MÁJERSZKY RÓBERT

/XIII.terem./ Ferenciek temploma.
Kossuth Lajos-tér.
Milleniumi emlékmü. 3 drb.

NAGY ISTVÁN

/I.terem./ Budapesti látkép.
Országháza.
Erzsébet-hid. 3 drb.

NAGY-BÁNYAI NAGY ZOLTÁN

/VII.terem./ Citadella Kelenföld felöl.
Dunai részlet az Országházzal.
Vajdahunyad vára. 3 drb.

ÖSZ DÉNES

/X.terem./ Budapest.
Kigyó utca.
Budapest a Hármashatárhegyről.
Andrássy ut.
Nemzeti Kamara az Andrássy uton.
Rókus kápolna.
Nemzeti lovarda.
Kálvin-tér.
Országház felé. 9 drb.

PÁLLA JENÖ

/XIV.terem./ Parlament a Halászbástyáról.
Blaha Lujza tér.
Duna-részlet a királyi várral. 3 drb.

PÁRIS ERZSI

/I.terem./ Királyi várpalota.
Kilátás Pest felé a Tabánból.
Kilátás a Margithid alól/Pálffy-tér felé./ 3 db.

POHÁRNOK ZOLTÁN

/X.terem./ Marokkói udvar.
Váci utca.
Kilátás a Svábhegyről.
Gül Baba sirja.
Ferenc József tér.
Erzsébet tér.
Apponyi tér. 7 drb.

RÁFAEL VIKTOR

/I.terem./ Gellérthegyi részlet.
Az uj Tabán.
Az Erzsébet hid. 3 drb.

V. MÁJERSZKY RÓBERT

/XIII.terem./ Ferencjek temploma.
Kossuth Lajos-tér.
Millenium emlékmű. 3 drb.

NAGY ISTVÁN

/I.terem./ Budapesti látkép.
Országháza.
Erzsébet-hid. 3 drb.

NAGY-BÁNYAI NAGY ZOLTÁN

/VII.terem./ Citadella Kelenföld felől.
Dunai részlet az Országházzal.
Vajdahunyad vára. 3 drb.

ÖSZ DÉNES

/X.terem./ Budapest.
Kigyó utca.
Budapest a Hármashatárhegyről.
Andrássy út.
Nemzeti Kamara az Andrássy uton.
Rókus kápolna.
Nemzeti lovarda.
Kálvin-tér.
Országház felé. 9 drb.

PÁLLA JENŐ

/XIV.terem./ Parlament a Halászbástyáról.
Blaha Lujza tér.
Duna-részlet a királyi várral. 3 drb.

PÁRIS ERZSI

/I.terem./ Királyi várpalota.
Kilátás Pest felé a Tabánból.
Kilátás a Margithid alól/Pálffy-tér felé./ 3 db.

POHÁRNOK ZOLTÁN

/X.terem./ Marokkói udvar.
Váci utca.
Kilátás a Svábhegyről.
Gül Baba sírja.
Ferenc József tér.
Erzsébet tér.
Apponyi tér. 7 drb.

RÁFAEL VIKTOR

/I.terem./ Gellérthegyi részlet.
Az uj Tabán.
Az Erzsébet hid. 3 drb.

RÉVFY ISTVÁN

/XV.terem./ Halászbástya.
Hunyadi János ut.
Vajdahunyad vára.

SIMON BÉLA 3 drb.

/XII.terem./ Országház.
Petőfi tér.
Budapesti látkép.

SOMLAI GYULA 3 drb.

/III.terem./ Tabáni park.
Kilátás a Halászbástyáról.
Gül Baba sírja.

SPANNRAFT ÁGOSTON 3 drb.

/XII.terem./ Néhai Tabán.
Tabáni utca.
A koronázó Mátyás templom.

SPÁNYI ILONA 3 drb.

/IX.terem./ Országház.
Vajdahunyad vára.
Petőfi tér.
Kálvin tér.

SZABÓ CSAPÓ MÁRTON 4 drb.

/IV.terem./ A Lövölde tér és
Király utca sarok.

SZABÓ LÁSZLÓ 1 drb.
/I.terem./

Savoyai Jenő szobor.
Lánchid.
Vár,Szentháromság szobor.
Budapest látképe. I.
Budapest látképe. II.
Kilátás a Dunára.

SZÉLPÁL KATÓ 6 drb.

/VII.terem./ Kilátás a Dunára.

SZILVÁSY LAJOSNÉ 1 drb.

/VII.terem./ Tengerész emlékmű a Horthy Miklós híddal.
Milleniumi emlékmű.
József nádor rakpart a Műegyetemmel.

SZŰCS PÁL 3 db.
/I.terem./

Királyi vár.
Parlament.
Bécsikapu tér.
Kiscelli kastély.
A pesti szerb templom kapuja.
Mátyás emlék a régi Domonkos templomon. 6 drb.

RÉVFY ISTVÁN

/XV.terem./ Halászbástya.
Hunyadi János út.
Vajdahunyad vára.
3 drb.

SIMON BÉLA

/XII.terem./ Országház.
Petőfi tér.
Budapesti látkép.
3 drb.

SOMLAI GYULA

/III.terem./ Tabáni park.
Kilátás a Halászbástyáról.
Gül Baba sírja.
3 drb.

SPANNRAFT ÁGOSTON

/XII.terem./ Néhai Tabán.
Tabáni utca.
A koronázó Mátyás templom.
3 drb.

SPÁNYI ILONA

/IX.terem./ Országház.
Vajdahunyad vára.
Petőfi tér.
Kálvin tér.
1 drb.

SZABÓ CSAPÓ MÁRTON

/IV.terem./ ~~[illegible]~~ A Lövölde tér és
Király utca sarok.
1 drb.

SZABÓ LÁSZLÓ
/I.terem./ Savoyai Jenő szobor.
Lánchid.
Vár, Szentháromság szobor.
Budapest látképe. I.
Budapest látképe. II.
Kilátás a Dunára.
6 drb.

SZÉLPÁL KATÓ

/VII.terem./ Kilátás a Dunára.
1 drb.

SZILVÁSY LAJOSNÉ

/VII.terem./ Tengerész emlékmű a Horthy Miklós hiddal.
Millenium emlékmű.
József nádor rakpart a Műegyetemmel. 3 db.

SZÜCS PÁL
/I.terem./ Királyi vár.
Parlament.
Bécsikapu tér.
Kiscelli kastély.
A pesti szerb templom kapuja.
Mátyás emlék a régi Domonkos templomon. 6 drb.

GY.TAKÁCH BÉLA
/XII.terem./

Befagyott Duna.
Májusi reggel.
Mátyás templom.
Reggel a Dunán.
Halászbajók.
Hunyadi János ut.
Halászbástya.
Budapest a Rózsadombról. 8 drb.

TAKÁCS TAMÁS
/XV.terem./

Vár.
Tabán.
Bazilika. 3 drb.

TALLÓS ILONA
/III.terem./

Halászbástya.
Látkép a Halászbástyáról.
A szerb templom.
Tabáni park.
Margitszigeti gyógyfürdő részlete. 5 drb.

Dr.D.TUTLÁK RÓZSA
/I.terem./

Szt.Gellért szobor.
Szebeny Antal tér.
Vár a Gellérthegyről nézve.
Kilátás a Gellérthegy déli oldaláról. I.
Kilátás a Gellérthegy déli oldaláról.II. 5 db,

TIBAI TAKÁCS JÁNOS
/XIII.terem./

Kilátás a Hegedüs villából.
A pesti Dunapart.
Budapesti aquarell hangulat. 3 db.

TORDAI SCHILLING OSZKÁR
/XII.terem./

Hősök tere.
Széchenyi fürdő.
Szent István parki házcsoport.
Városliget. Vajdahunyadi vár.
Házak a Szt.István parkban. 5 drb.

nemes TÖRÖK JÁNOS
/I.terem./

Parlament.
Kilátás a Gellérthegyről.
Koracsz a Gellérthegyen. 3 drb.

TUKI-JORBÁGY MIKLÓS
/I.terem./

Dunai látkép a Gellérthegyről.
Régi budai udvar. 2 drb.

VADONNÉ PERÉNYI IRÉN
/XV.terem./

Bástya.
Rákóczi-uti forgalom.
Vajda-Hunyad vára.
Rókus.
Bazilika.
Andrássy szobor.
Látkép a Gellért-szobortól. 7 drb.

GY.TAKÁCH DÉLA

/XII.terem./

Befagyott Duna.
Májusi reggel.
Mátyás templom.
Reggel a Dunán.
Halászhajók.
Hunyadi János út.
Halászbástya.
Budapest a Rózsadombról.

8 drb.

TAKÁCS TAMÁS

/XV.terem./

Vár.
Tabán.
Bazilika.

3 drb.

TALLÓS ILONA

/III.terem./

Halászbástya.
Látkép a Halászbástyáról.
A szerb templom.
Tabáni park.
Margitszigeti gyógyfürdő részlete.

5 drb.

Dr.D.TETLÁK RÓZSA

/I.terem./

Szt.Gellért szobor.
Szebeny Antal tér.
Vár a Gellérthegyről nézve.
Kilátás a Gellérthegy déli oldaláról.I.
Kilátás a Gellérthegy déli oldaláról.II.

5 db.

TIBAI TAKÁCS JÁNOS

/XIII.terem./

Kilátás a Hegedüs villából.
A pesti Dunapart.
Budapesti aquarell hangulat.

3 db.

TORDAI SCHILLING OSZKÁR

/XII.terem./

Hősök tere.
Széchenyi fürdő.
Szent István parki házcsoport.
Városliget. Vajdahunyadi vár.
Házak a Szt.István parkban.

5 drb.

nemes TÖRÖK JÁNOS

/I.terem./

Parlament.
Kilátás a Gellérthegyről.
Koraósz a Gellérthegyen.

3 drb.

TURI-JORBÁGY MIKLÓS

/I.terem./

Dunai látkép a Gellérthegyről.
Régi budai udvar.

2 drb.

VADONNÉ PERÉNYI IRÉN

/XV.terem./

Bástya.
Rákóczi-uti forgalom.
Vajda-Hunyad vára.
Rókus.
Bazilika.
Andrássy szobor.
Látkép a Gellért-szobortól.

7 drb.

VARGA HANNA

/XIII.terem./ Vajdahunyadi vár. 1 drb.

farádi VÉRTES IZABELLA

/XIII.terem./ Gellért szobor.
Várhegy a Dunával.
Szt.Vincéről nevezett középső ferencvárosi plébániatemplom. I.
Szt.Vincéről nevezett középső ferencvárosi plébániatemplom. II. 4 drb.

VIDÉKI BRIGITTA

/XI.terem./ Citadelláról.
Duna a Gellérthegyről.
Tabáni templomok.
Tabán.
Orom utca.
Szt.Gellérthegyi sétányok. 6 drb.

ASZÓDI WEIL ERZSÉBET

/IX.terem./ Halászbástya.
Mátyástemplom.
Sziklatemplom.
Vár részlet.
Gellérthegy.
Belvárosi templom.
Vajdahunyad vára.
Siklófeljárat.
Átjáró a Váci utcában. 9 drb.

ZÁDOR ISTVÁN

/V.terem./ Kilátás egy rózsadombi villából.
Januári napsütés a bástyasétányon.
A behavazott Ferenciek temploma.
Budai Lánchidfő.
A Serház-utca Óbudán.
A Király-lépcső télen.
Áprilisi délelőtt a Deák-téren.
Az Erzsébet-híd nyáron.
Zivataros délután.
A befagyott Duna.
A Vilmos császár út a Fonciere ablakából.
Ködös téli nap az Erzsébet téren.
A Károly király út télen.
Márciusi délelőtt a Ferenc József téren.
A kiáradt Duna.

ZRINSZKY JÓZSEF

/ IV.terem./ Legrégibb budai ház.

1941. julius 1.

VARGA HANNA

/XIII.terem./ Vajdahunyadi vár. 1 drb.

Farádi VERES IZABELLA

/XIII.terem./ Gellért szobor.
Várhegy a Dunával.
Szt.Vincéről nevezett középső ferencvárosi plébániatemplom. I.
Szt.Vincéről nevezett középső ferencvárosi plébániatemplom. II. 4 drb.

VIDÉKI BRIGITTA

/XI.terem./ Citadelláról.
Duna a Gellérthegyről.
Tabáni templomok.
Tabán.
Orom utca.
Szt.Gellérthegyi sétányok. 6 drb.

ASZÓDI WEIL ERZSÉBET

/IX.terem./ Halászbástya.
Mátyástemplom.
Sziklatemplom.
Vár részlet.
Gellérthegy.
Belvárosi templom.
Vajdahunyad vára.
Siklófeljárat.
Átjáró a Váci utcában. 9 drb.

ZÁDOR ISTVÁN

/V.terem./ Kilátás egy rózsadombi villából.
Januári napsütés a bástyasétányon.
A behavazott Ferenciek temploma.
Budai Lánchidfő.
A Serház-utca Obudán.
A Király-lépcső télen.
Áprilisi délelőtt a Deák-téren.
Az Erzsébet-híd nyáron.
Zivataros délután.
A befagyott Duna.
A Vilmos császár ut a Fonciere ablakából.
Ködös téli nap az Erzsébet téren.
A Károly király ut télen.
Márciusi délelőtt a Ferenc József téren.
A kiáradt Duna.

ZRINSZKY JÓZSEF

/ IV.terem./ Legrégibb budai ház.

1941. julius 1.

Jure Jelvánc

Arcadb

Bpi vizf. pályázat
katal.

1941

196/Pg

Jd

Bp vizf pály 1941

(Fővárosi képtár)

A IV. Magyar Képzőművészeti Kiállítás

III. Grafika

Képzőművészetünk fejlődését a IV. Magyar Képzőművészeti Kiállításon a szobrászat mellett leginkább a grafikai alkotásokon mérhetjük le. Általános mesterségbeli emelkedés, érzékeny szem, őszinte hang érződik a legtöbb művön. *Barcsay Jenőnek* hatalmas tudással alkotott rajzai, melyekben oly mélyen kutatja egy-egy vonás vagy izom életét, hogy szinte csontig levetkőzteti alakjait, egészséges hatással vannak a fiatal grafikusokra. Egyre többen fürkészik ezzel az elmélyüléssel a mai embertípusokat, mindennapi életünket, s a grafikai anyag e téren felül is mulja festészetünk eredményeit. Az örökké-keresésben példamutató *Bencze László* elmélyült munkásrajzai mellett a fiatal grafikusok, mint *Raszler Károly* és *Bokor Miklós* kutatják szenvedélyesen dolgozóink típusait; nem elégednek meg felületes ábrázolással, egy-egy munkától rovátkált arcból kihámozzák a nemes egyéniséget. Illusztrációs grafikusaink izmosodó művészete is ebben az irányban halad. Bár e téren a kiállítás sok megoldásra váró problémát vet fel — ilyenek a képmellékletszerű vagy szövegközti illusztráció kérdése, a tónusnélküli vonalas illusztráció jogossága, vázlatosság stb. — azonban *Raszler Károly* Mikszáth-illusztrációi, *Gacs Gábor* Gorkij regényalakjaihoz készült gondos tanulmányrajzai, a fejlődő *Kass János* szellemes, az írásmű tartalmát jól jelenítő tollrajzai bizonyítják a mélyebb emberábrázolásra való igényt.

Az elmélyült emberábrázolás iránti fogékonyság azt bizonyítja, hogy grafikusaink nyitott szemmel járnak szüntelenül változó életünkben, ezért törvényszerű náluk a *témakör kibővülése is.* Mind több grafikusunk rajzolja népünk mindennapi életét. Az átalakuló, forrongó falut választja témájául *Gyürü Miklós* három, «Uj épül a régi helyett» című rézkarcában, *Zádor István* cséplést ábrázoló szénrajzában és *Varsányi Pál* szép fametszeteiben. A vízfestmények közül *Reich Károlynak*, az iskolaudvaron játszó gyerekek gondtalan örömét, pajkosságát érzékeltető képe emelkedik ki a mindennapok életének szépségével, sokrétűségével foglalkozó művek közül.

Grafikusművészeink megbirkóznak a drámai konfliktusok megalkotásával is, sajnos azonban itt is csak a történelmi témákban találunk ilyenirányú kezdeményezéseket. A színvonalban idén sem igen magas vízfestményanyagból mélyebb eszmeiségével, reális formájával kiemelkedik a magyar nép felszabadulási harcát bemutató akvarellsorozat. Elsősorban az igen tehetséges *Reich Károly* műveit («A «dicsőséges» Mária Terézia-kora» és «Katonafogdosás»), *Imre István* képét («Díszszemle»), *Papp Gábor* és *Szentgyörgyi Kornél* festményeit («Munka nélkül» illetve «Ki merre lát...») lehet elsősorban megemlíteni. Elgondolkoztató az a tény, hogy e sorozat megrendelésre készült. A jó, konkrét megrendelések segítik a realizmus kibontakozását.

Jól érzékelteti a történeti levegőt *Háy Károly László* krétarajza («Frankel Leo Marx-szal Londonban») és az igen tehetséges, fiatal *Feledi Gyula* kőrajza, a «Föltámadott tenger». Mély humanizmus, pártos történelemszemlélet ízzik a tavaly végzett főiskolás *Csanádi Andrásnak*, az erdélyi függetlenségi mozgalmak történetéből vett jeleneteket ábrázoló linoleummetszeteiben. A harcba induló, családjától búcsúzó székelyt (ismét eljött az az óra), az eképhúzó parasztokat (Bástа szekere) megelevenítő műveinek mélysége, vagy «Hírmondó» című metszetében a vészhírtől megkövülő asszonyok és a sebesült, fáradtan vánszorgó hajdú alakja az erdélyi népballadák tragikus drámaiságát idézi.

Tájábrázolásban is friss kezdeményezéseket találunk a grafikai anyagban. Ha az ipari tájak még most is elég szokványosak, ezen a téren is van fejlődés: *Szücs Pál* művei például sokkal emberibbek, mint az elmult években készültek; és a fiatal grafikusok közt sok tehetséges művész kutatja elmélyülten a hazai táj szépségeit. (*Bokor Miklós, Vincze Gergely, Feledi Gyula, Würtz Ádám, Muray Róbert* és az igen sokra hivatott *Gross Arnold.*)

A grafikai anyag szép eredményei tehát művészetünk fejlődését hirdetik. Egészséges tünet a sokszorosító grafika számbeli és minőségi megerősödése. E technikák oly régi gyakorlói, mint például *Komjáti Gyula* mellett a fiatalok is szívesen választják a rézkarc, linoleummetszet stb. technikáját. Jelentős ez azért, mert a kormányprogramm teljesítésével egyre nagyobb lesz a nép igénye a jó műalkotások iránt, s ezt nem kis mértékben a viszonylag olcsó sokszorosító grafika tudja majd kielégíteni.

Azonban a sok biztató jel mellett negatív tüneteket is találunk: igen kevés festőművész állít ki grafikai művet. Kevés festőművészünk rajzol még az egy-egy konkrét műhöz szükséges vázlatkészítésen kívül. Pedig nem véletlen, hogy a mult nagy realista festői — elég csak Leonardo, Dürer, Breugel, Rembrandt, Rjepin művészetére utalni — a leggyorsabb műfaj, a grafika segítségével követték a szüntelenül változó életet. Abban, hogy festőművészeink ritkán nyúlnak a grafika műfajához, a műteremben egubózás veszélye rejlik.

A grafikai anyag nívóját nem éri el a kiállítás karikatúraanyaga. *Kaján Tibor* és *Pór Bertalan* kiváló művészkarikatúráinak humorát hiába keressük a nagyobb témát felölelő, külpolitikai vagy az itthoni élet negatívumait ostorozó karikatúrákban. Nem nyujtanak élményt e művek művészi megoldásukkal sem. Karikatúraművészeink még nem tanulmányozták eléggé *Daumier* műveit és nem tanulnak eléggé a *Kukrinyikszi*-kollektíva alkotásaiból. Ugyanis, ha pl. Daumier karikatúráira gondolunk, eszünkbe juthat, hogy e nagy művész ugyanolyan elmélyülten, képszerűen komponálta karikatúráit is, mint egyéb műveit. Az ő emberei mindig reálisak voltak, s nem elvont karikatúra-sémák, ő csak merészen túlzott, és ha szükséges volt, a fantasztikumig kiélezett egy-egy vonást, de megmaradt a realitás keretein belül. A mi művészeink karikatúráin kevés az ilyen realista értelemben vett szatírikus alak, a módoros sémák pedig nem adhatnak elég élményt, így nem elég meggyőzőek.

A grafikai anyag is tehát, hasonlóan a festészetihez és szobrászatihoz, művészetünk fejlődését bizonyítja. Azonban minden területen sok probléma sürgeti a megoldást. A fejlődés, a realista kibontakozás záloga csak a sok tisztázó elvi vita lehet.

Németh Lajos

Szabad Nép
1954. jan. 19.

SÁRA január 13-án Stockholmba utazott a szovjet szabadfogású birkózók válogatott csapata.

ra összefüggő átválthatóság kérdésében nem hozott semmiféle határozatot, hanem elnapolta azt addig, amíg nyilvánosságra hozzák a Randall-bizottság jelentését.

De nem ez az egyetlen szépséghibája a konferenciának. Az értekezleten — amelynek a tervek szerint szorosabbra kellett volna kovácsolnia a birodalom országainak egységét — éles ellentétek robbantak ki az egyes tagállamok között. Kanada pénzügyminisztere például mindjárt az értekezlet elején bejelentette, hogy a kanadai küldöttség nem vesz részt a konferencia munkájában olyan mértékben, mint a sterlingterület országainak képviselői. Majd rohamra indult a «birodalmi vámrendszer» ellen, amely a birodalom országainak kedvezményesebb vámtételeket szab, mint kívülálló országoknak (például Amerikának). Ugyancsak heves vitára került sor az úgynevezett «birodalmi készletfejlesztési» terv körül is, amely előírja, hogy a birodalom országai elsősorban azokat a gazdasági ágakat fejlesszék, amelyek a dollárterületről behozatalra kerülő cikkeket termelik. Ausztrália az értekezleten élesen ellenezte ezt a tervet. Ez első pillantásra rejtélyesnek tűnő dolog. Miért védelmezi ez a két ország az Egyesült Államok érdekeit? Erre a kérdésre választ adnak azok a statisztikák, amelyek arról számolnak be, hogy ebben a két országban az utóbbi időben különösen megnövekedtek az amerikai tőkebefektetések. Így vált az Egyesült Államok a sydney-i konferencia láthatatlan részvevőjévé.

Mi tehát a sydney-i értekezlet mérlege? A konferencia nem oldotta meg az angol gazdaság súlyos nehézségeit. Bár az értekezlet részvevői előtt — mint ez nyilatkozataikból és a záróközleményből kiderül — világos volt, hogy a brit birodalom országainak gazdasági problémái megoldásánál saját érdekeikből kell kiindulniok, az értekezletnek nem volt elég bátorsága ahhoz, hogy következetesen erre az útra lépjen. Az angol sajtó egy része éppen ezért élesen bírálja a tanácskozást. «Az értekezlet éppen annyit produkált — írta a «Daily Herald» — mint a legutóbbi; érdemben tehát semmit». Ez így talán túlzás; mindenesetre az értekezlet teljes élességében tárta fel az amerikai-angol gazdasági ellentéteket, s rávilágított arra, hogy ezek az ellentétek évről évre növekednek.

ÁRKUS ISTVÁN

ellenőrzik a minőségét, utoljára a nyomás- és szikravizsgá... Gyarmati János igazgató örömmel vizsgálja a kész gyujtógyertyákat; az idén eddig csupa kifogástalan minőségű darab készült.

(Makai Margit felvételei)

Három megyében vannak hóakadályok

A közlekedés- és postaügyi minisztérium útosztálya jelenti:

Hóakadályok vannak a következő helyeken:

Komárom megye: A 812-es számú kisbér—pápai út 5—8 km között Kisbér—Bakonyszombathely és Bakonybánk között, tata—csákvári út 2—9 km között.

Veszprém megye: A 74-es számú veszprém—keszthelyi út 11—13 km szakaszán Hidegkút és Tótvázsony között, a 83-as számú győr—pápai út 33—34 km szakaszán Takácsi község közelében, a 86-os számú pápa—jánosházi út 5—15 km szakaszán Kéttornyúlak és Kerta községek közelében.

Borsod megye: A vámosújfalu—vilmányi összekötőút 20—30 km szakaszán egyméteres hóakadály. A hidasnémeti bekötőúton Zsujta és Réked között félméteres hóakadály.

A többi megyében minden út szabad. (MTI)

A RÁDIÓ MŰSORÁBÓL

SZERDA

KOSSUTH-RÁDIÓ:

4.30—8.20-ig: Reggeli zenés műsor a munkába induló dolgozóknak. — Közben: **4.50:** Hírek — **5.30:** A «Szabad Nép» vezércikke. — **6.00:** Falurádió. — **6.30:** Színházak és mozik műsora. — **6.45:** A «Szabad Nép» vezércikke. — **7.00:** Hírek — **7.30:** Naptár. — **8.20:** Zenekari muzsika, Hgl. — **9.20:** Ifjú Technikus. Lapszemle. — **9.40:** Daltanulás Bihar: Békét. — **10.00:** Hírek. — **10.10:** Szovjet szerzők könnyű dalaiból Hgl. — **10.30:** Derék Jankó. Óvodások műsora. — **11.00:** A Fővárosi Népi Zenekar játszik. — **11.30:** Vidám táncdalok. — **12.00:** Hírek Belföldi lapszemle. — **12.15:** Déli hangverseny. Hgl — **13.00:** Fali Leó operettjeiből. — **14.15:** Úttörőhíradó — **14.40:** Népi zene népi kórusok. Hgl. — **15.40:** Könnyű zene, könnyű percek. — **16.00:** Vörös hajó. Sós Magda ifjúsági rádiójátéka. — **16.40:** Válaszolunk falusi hallgatóink kérdéseire. — **17.00:** Hírek — **17.10:** Szív küldi szívnek szívesen. — **17.40:** Kedves hallgatóink! Levél-válaszok — **18.00:** Az Ifjú Figyelő Ifjúsági műsor. — **18.30:** A magyar rádió énekkara énekel. Hgl. — **19.00:** Hangos Ujság — **19.30:** Jó munkáért szép muzsikát. — **20.00:** Hírek. — **20.15:** Szivárvány. Zenés irodalmi tarkaest. — **21.15:** Románcok. Hgl — **21.30:** 800 millió . . — **22.00:** Hírek. Sport. — **22.10:** Tíz perc külpolitika. — **22.30:** Tánczene. — **23.50:** József Attila műfordításaiból. — **23.00:** Előadóművészeink műsorából — **24.00:** Hírek.

PETŐFI-RÁDIÓ:

6.00: Szórakoztató zenekari muzsika, Hgl. — **6.30:** A kis iskolások műsora — **6.40:** Torna. — **6.50:** Reggeli zene, Hgl — **7.10—11.30-ig:** Azonos a Kossuth-rádió műsorával — **14.00:** A magyar rádió kisegyüttese játszik. — **14.30:** Szanó: Moldován rapszódia. — **14.50:** Mire jó a C-vitamin. Előadás — **15.00:** Hrennyikov filmzenéjéből. — **15.30:** Ki mit szeret. Irodalmi műsor a hallgatók kívánságára. — **16.00:** Csehszlovák zenekarok műsorából. Hgl — **17.00:** A KIOSZ budapesti titkárság férfikara énekel. — **17.20:** Couperin: A szerelmes fülemüle Hgl. — **17.25:** A dollár álarc nélkül. Előadás — **17.40:** Édes anyanyelvünk. A rádió nyelvművelő előadása. Irta: Deme László — **18.00:** Brahms: F-dur szonáta — **18.30:** Az épülő kommunizmus nagy országában. — **19.00:** Gyurkovics Mária Kossuth-díjas érdemes művész és Svéd Sándor Kossuth-díjas kiváló művész operettdalokat énekelnek. — **19.40:** Sporthíradó. — **20.00:** Operaközvetítés Verdi: Aida. — **22.35:** A magyar rádió népi zenekara játszik.

IDŐJÁRÁS

A Meteorológiai Intézet jelenti: várható időjárás ma estig: felhőátvonulások, legfeljebb az ország északi és keleti megyéiben kisebb futó havaseső, futó havazás. Mérsékelődő északnyugati-északi szél. A szélvédett helyeken reggeli ködképződés. A napjali hőmérséklet alig változik. Az éjszakai lehűlés erősödik. A síkosság fokozódik.

A fűtés alapjául szolgáló várható napi középhőmérséklet ma Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár és Hajdú-Bihar megyében mínusz 1—mínusz 4, máshol 0—plusz 3 fok között lesz.

Hójelentés: A Meteorológiai Intézet jelentése szerint az országban a következő helyeken van síelésre alkalmas hó: Budai hegyek 27, Dobogókő 29, Börzsöny 15, Törökmező 16, Kékes 44, Galyatető 41, Mátraháza 35, Lillafüred 16, Mecsek 15, Bakony 37 cm. (MTI)

A budapesti színházak mai műsora

Operaház: Bánk bán (7). — **Az Operaház Erkel Színháza:** Coppélia (16. bérlet, 4. sz., 8). — **Nemzeti Színház:** Bánk bán (7). — **Katona József Színház:** Pygmalion (7). — **Madách Színház:** Hűség (7). — **A Magyar Néphadsereg Színháza:** Cyrano de Bergerac (7). — **Fővárosi Operettszínház:** Nincs előadás. **Ifjúsági Színház:** A kőszívű ember fiai (7). — **Ifjúsági Színház Kamaraszínháza:** Mátyás király Debrecenben (4). — **Zeneakadémia:** Hernádi Lajos szonáta-estje («C» bérlet, 1. est, 8). — **Bartók terem:** Vaszil Csernaev hegedűestje (8). — **Fővárosi Vig Színház:** Nincs előadás. — **Vidám Színpad:** Nem a tükör görbe (7). — **Déryné Színpad** (Váci-út 63.): Nebántsvirág (fél 8). — **Állami Bábszínház:** Sztárparádé (fél 8). — **Artista Varieté:** Nevetni emberi dolog (fél 7, fél 9).

SZABAD NÉP

A Magyar Dolgozók Pártjának központi lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság

Kiadja a SZABADSÁG lapkiadóvállalat

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: *343—100, *142—220.

SZIKRA Lapnyomda.

x x x x - x

A KIÁLLÍTÁS MEGTEKINTHETŐ:

1972. MÁRCIUS 17 — ÁPRILIS 1.

HÉTKÖZNAP	9,30 — 18 ÓRÁIG
SZOMBATON	9 — 14 ÓRÁIG

72,094 Képcsarnok V. Ny.

IMRE ISTVÁN

kiállítása

1918-ban született Tyukodon.

1936-ban érettségizett a debreceni Református Kollégium gimnáziumában.

1936-1941-ig a Képzőművészeti Főiskolán Réti István, Szőnyi István és Elekfy Jenő növendéke.

1941-1947 decemberéig katonai szolgálat, front, hadifogság.

1948-1957-ig a néphadseregben nevelőtiszt, majd a honvéd képzőművész stúdió tagja.

1948 óta rendszeresen szerepel hazai és külföldi kiállításokon.

1950-ben Munkácsy- és

1953-ban Kossuth-díjat kapott.

Önálló kiállításai:

1957. Budapest

1958. Szeged

1968. Budapest

1969. Miskolc

1971. Szeged

A KÉPCSARNOK

MEGHÍVJA ÖNT

IMRE ISTVÁN

KOSSUTH-DÍJAS FESTŐ

KIÁLLÍTÁSÁNAK

ÜNNEPÉLYES MEGNYITÁSÁRA

1972. MÁRCIUS 17-ÉN

PÉNTEKEN DÉLUTÁN FÉL 6 ÓRÁRA

MEGNYITJA:

KISS SÁNDOR

MUNKÁCSY-DÍJAS SZOBRÁSZ

DERKOVITS GYULA TEREM

SZOMBATHELY, BAJCSY ZS. U. 27.

A MAGYAR KATONA A SZABADSÁGÉRT

(Főv. Képtár.)

KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS
KATALÓGUSA

Bp. 1957.
Magy.-Orsz.

A Honvédség Napján, a dicsőséges pákozdi csata évfordulóján nyitja meg kapuit „A magyar katona a szabadságért" képzőművészeti kiállítás.

A kiállítás tanúbizonyság arra, hogy képzőművészeink milyen odaadással igyekeznek a szocializmust építő, a békéért harcoló magyar nép erőfeszítéseihez méltó műveket alkotni. Művészeink egymásután számolják fel a közelmult formalista maradványait, közérthető nyelven szólnak, és így megtalálják az utat a magyar dolgozók szívéhez.

Művészeink azonosulnak a néppel, örömmel tükrözik vissza a nép alkotó életét, kialakuló intézményeink fejlődését. Ennek megfelelően az utóbbi időben egyre nagyobb érdeklődéssel fordultak békénk védelmezője, a Néphadsereg felé. Az első Magyar Képzőművészeti Kiállításon még csak egy teremnyi anyag foglalkozott a Néphadsereg életével ; — szerény kezdet volt, de nagyszerű mozgalmat indított meg, melynek eredménye ez a kiállítás. A magyar képzőművészek lelkesen határozták el, hogy a Honvédség Napja, néphadseregünk nagy ünnepe tiszteletére felajánlásképpen képeket, szobrokat, grafikákat készítenek, hogy a dicső mult és a boldog és harcos jelen bemutatásával hozzájáruljanak honvédeink öntudatának emeléséhez, fokozzák népünk szeretetét a Néphadsereg iránt. Ezzel kapcsolatban figyelemreméltó törekvés volt — melynek eredményeit is megmutatja ez a kiállítás — szabadságharcos hagyományaink felkutatása, a nagy népmozgalmak ábrázolása, Néphadseregünk haladó hagyományainak keresése. Művészeink annak a gondolatnak kifejezésére törekedtek, hogy mai honvédségünk nem a régi, az uralkodók, földesurak és tőkések szolgálatában álló hadseregek utóda, hanem a forradalmi nép fegyveres felkeléseinek, Dózsa parasztjainak, Rákóczi kurucainak, 1848—49 honvédeinek méltó örököse.

Ezzel kapcsolatban művészeinknek rengeteg nehézséget kellett legyőzniök. A realista, haladó történelmi festészet megvalósítására vállalkozni azt igényelte, hogy elsősorban helyesen értékelt történeti munkák álljanak rendelkezésre. Igényelte azt is, hogy az eseményekre vonatkozólag minél több, részletekbe menő adat kerüljön feltárásra, hogy necsak általánosságok jellemezzék a képeket, szobrokat, rajzokat, hanem eszmével telített, a kort hűen megelevenítő képzőművészeti alkotásokká lehessen alakítani az egyes műveket. Továbbá nem utolsó sorban feladat volt a hiteles, megbízható kellékeket, kosztümöket, környezeti és táji viszonyokat feltárni, hogy a mű valóban realista alkotás legyen minden ízében. Itt nagy mértékben veszélyeztette

művészeinket a fasiszta korszak néhány történelmi festménye, mely sematizálta a kosztümöket, megoldási formákat. A történelmi hitelesség azonban minden jószándék ellenére még nem tökéletes, hiányzanak hozzá a jó történelmi monografiák, az adatok részletekbe menő feltárása, hiányzik hozzá egy magyar történeti kiállítás, mely az anyagi kultúra hiteles emlékeit mutatja be.

Az egyetlen megbízható támasz volt művészeink számára a magyar nemzeti képzőművészet történelmi festészete, melyet sok művészünk alaposan tanulmányozott is. Olyan területe ez a fejezet művészetünknek, melyet csak az utóbbi hónapokban kezdtek szakembereink értékelni és megbecsülni. A magyar művészet történelmi irányzatát a közelmult művészettörténete általában elvetette. Az utolsó 60—70 év művészetpolitikája nem akart különbséget tenni a művészileg magas fokon álló, haladószellemű történelmi festészet és a müncheni kelléktárszemlélettel fűszerezett hamis történelmi frazeológia között, amely csupán az olcsó látványt, a tömegeket magávalragadó külső bravurokat kereste. Éppen a sok hazugság és visszaélés miatt művészeink irtóztak a történelmi események ábrázolásától. Vitákban, és írásban mást sem tettek, mint történelmi festészetünket a nyugati látványos festészet körébe utalták. Holott, míg nyugaton a XIX. századi történelmi festészet reakciós, vagy legjobb esetben, kevés kivétellel közömbös, addig a mi történelmi festészetünk nagyrésze igen haladó. Nálunk a szabadságharcot követő rémuralom és cenzúra kifejlesztette a történelmi festészet szinte egyedülálló virágzását. A művészek jól kiválasztott történelmi példákon keresztül szóltak a tömegekhez, a képzőművészet a haladó nemzeti eszmék egyik legfontosabb előharcosa lett. Amint Arany János a Toldiban pozitív nemzeti hős típusát alkotta meg, ugyanígy a mi történelmi festőink életrehozták és közismertté tették Dózsát, Dugovics Tituszt, Hunyadi Jánost és Lászlót, a két Zrinyi Miklóst, az egri nőket, Zrinyit és Frangepánt, Dobozit, stb. Ezek a hősök a hazaszeretet és az áldozatkészség példaadó típusává magasztosultak mestereink ecsetje alatt, vagy tragikus sorsukkal állandó éberségre intettek a reakcióval szemben.

Ennek a kiállításnak Néphadseregünk és képzőművészetünk ünnepi összekapcsolása mellett más jelentősége is van: képzőművészeti életünk további fejlődésének újabb eredményeit és a régebbi magyar történelmi festészet jelentős anyagát egy helyre gyüjtötte össze, hogy tanulságul szolgáljon a fejlődő képzőművészeti életnek és egész dolgozó népünknek és megedzze őket a békéért vívott harc további nagy feladatainak teljesítésére.

V. L.

FESTMÉNYEK

1. Abonyi Tivadar	Buda ostroma	olaj
2. Balogh András	Kuruc szabadságharcos	olaj
3. Bán Béla	M. L. megdicsért honvéd	olaj
4. Bánovszky Miklós	Katonák a kultúrteremben	olaj
5. Benedek Jenő	Népnevelő honvédek	olaj
6. Benedek Jenő	A nép fiai	olaj
7. Benedek Jenő	Partizánok	olaj
8. Bencze László	A honvéd otthon	olaj
9. Benczúr Gyula	Budavár visszavétele	olaj
10. Béres Jenő	Az urak üzenete	olaj
11. Borsos József	A nemzetőr	olaj
12. Bizi Főglein István	Kossuth díszszemléje Gödöllőn	olaj
13. Bótos Sándor	Dobos	olaj
14. Breznai József	Röpgyűlés	olaj
15. Broczky Károly	Mészáros Lázár	olaj
16. Brocyky Károly	Kmety György	olaj
17. Burghardt Rezső	Honvéd családjával	olaj
18. Burghardt Rezső	Gyakorlaton	olaj
19. Czene Béla	Dózsa ceglédi beszéde	olaj
20. Csáki Maronyák József	Zrinyi Miklós	olaj
21. Csekei Zoltán	Pihenő	olaj
22. Csekei Zoltán	Szabadságon	olaj
23. Csupor László	Forradalmi emlékek	olaj
24. Dobroszláv Lajos	Páncélos katona	olaj
25. Domanovszky Endre	48-as zászlók átadása	olaj
26. Domonkos Imre	Magyarok a Vörös Hadseregben	olaj
27. Döbrentei Gábor	48-as népfölkelők	olaj
28. Ék Sándor	Dunánál	olaj
29. Ék Sándor	Felszabadítás	olaj
30. Forgó Mihály	Őrség 1919	olaj
31. Farkas György	Zalka Máté a spanyol fronton	olaj
32. Frank Frigyes	Zrinyi Miklós a költő és hadvezér	olaj
33. Felekiné Gáspár Anna	Az elmélet fegyverével	olaj
34. Gábor Móric	Rákosi elvtárs Salgótarjánban a katonák között	olaj
35. Greguss Imre	Honvédtábor	olaj
36. Gyimesi Lajos	A debreceni győzelem után	olaj
37. Herman Lipót	Sós István honvéd	olaj
38. Herman Lipót	Petőfi	olaj
39. Hollósi Simon	Zászlóvivő	olaj
40. Imre István	Folyamőr	olaj
41. Imre István	Határőrök	olaj
42. Imre István	Hunyadi	olaj
43. Istokovits Kálmán	Rozgonyi Cicelle	olaj
44. Istokovits Kálmán	Rákóczi Esze Tamás táborába érkezik	olaj
45. Istókovits Kálmán	Felszabadító harc Budán	olaj
46. Ismeretlen magyarországi festők	Kurucok harca I.	olaj
47. Ismeretlen magyarországi festők	Kurucok harca II.	olaj
48. Jakobey Károly	Táncsics a börtönben	olaj
49. Jeges Ernő	Magyar légionáriusok a palermói csatában	olaj
50. Jobbágyi Gaiger Miklós	Petőfi és Bem	olaj
51. Kontuly Béla	A hazatérő Rákóczit Esze Tamás fogadja	olaj
52. Kovács Mihály	Csatakép	olaj
53. Kovács Mihály	Önarckép	olaj
54. ifj. Kovács János	Esze Tamás találkozása Rákóczival	olaj
55. Kupeczky János	Rákóczi kori vitéz	olaj
56. Lakos Alfréd	Könyvcsendélet Petőfi arcképével	olaj
57. Lányi Sámuel	Önarckép	olaj

59.	Legendi József	Alhadnagy bajtársnő	olaj
60.	Lotz Károly	Táborozó huszárok 1848	olaj
61.	Madarász Viktor	Dózsa népe	olaj
62.	Madarász Viktor	Tanulmány Zrinyi Miklóshoz	olaj
63.	Madarász Viktor	Zrinyi Ilona a vizsgálóbíró előtt	olaj
64.	Madarász Viktor	Zrinyi és Frangepán a börtönben	olaj
65.	Mattióni Eszter	Vencel István kitüntetett honvéd	olaj
66.	Marosán Gyula	Szervitatéri harcok	olaj
67.	Marosán Gyula	A parlamenter szobor leleplezése	olaj
68.	Mácsai István	Bem József tábornok	olaj
69.	Mányoki Ádám	II. Rákóczi Ferenc	olaj
70.	Márffy Ödön	Thököly-felkelés	olaj
71.	Moldován István	Sakkozó honvédek	olaj
72.	Molnár József	Hazatérés	tempera
73.	Molnár C. Pál	1849 május 21.	olaj
74.	Morinyi Ödön	Megdicsért honvéd	olaj
75.	Munkácsy Mihály	Tépéscsinálók	olaj
76.	Makai József	Vak Bottyán	olaj
77.	Mihalovits Miklós	Csatajelenet 1848	olaj
78.	Nuridsány Zoltán	Falujáró honvédek	olaj
79.	M. Szücs Ilona	Szabadságharcos kiképzés	olaj
80.	Orosz Gellért	Sztálin életrajza	olaj
81.	Pap Gyula	Lenin, Szamuelli	olaj
82.	Prohászka József	Vöröshadsereg 1919.	olaj
83.	Rákosi Zoltán	Hunyadi János	olaj
84.	Réti István	Kossuth Lajos	olaj
85.	Rozs János	1919. Vöröshadsereg	olaj
86.	Rozs János	1919. Vörösőrök	olaj
87.	Sarkantyu Simon	Agitáló honvédek	olaj
88.	Sárkány Gyula	Kisdobos	olaj
89.	Schwalm László	Figyelő	olaj
90.	Szabó Endre	Rákóczi és Esze Tamás Találkozása	olaj
91.	Szabó Wladimir	Népnevelők falun	olaj
92.	Szabó Wladimir	Látogatás	olaj
93.	Szemerei Kollektiva	Rákosi elvtárs a hadifoglyok között	olaj
94.	Szentgyörgyi Kornél	Harc a monitorokkal 1919.	olaj
95.	Szervánszky Jenő	Menetelő katonák	olaj
96.	Székely Bertalan	Thököly Imre búcsúja	olaj
97.	Székely Bertalan	Dobozi és hitvese	olaj
98.	Székely Bertalan	Egri nők	olaj
99.	Székely Bertalan	Zrinyi kirohanása	olaj
100.	Szilvási Pál	Őrségen	olaj
101.	Szinte Gábor	Szabadságon	olaj
102.	Tamási Miklós	Gábor Áront őrnaggyá nevezik ki	olaj
103.	Tóth B. László	Dózsa népe	olaj
104.	Udvari Pál	Piski csata	olaj
105.	Udvari Pál	Vak Bottyán lovasrohama	olaj
106.	Urbán József	Szabadságos katona	olaj
107.	Veszprémi Endre	Határőrök	olaj
108.	Vydai Brenner Nándor	Csobánc vár ostroma	olaj
109.	Vidovszky Béla	Stromfeld Aurél	olaj
110.	Wagner Sándor	Dugovics Titusz	olaj

SZOBROK

1.	Ambrózi Sándor	Katonanő	gipsz
2.	Borics Pál	Bevonuló ujonc	gipsz
3.	Baksa Sós György	Petőfi	gipsz

4. Balázs István	Szamuelli	gipsz
5. Balázs István	Stromfeld	gipsz
6. Barta Lajos	Olvasó honvédek	gipsz
7. Biró Iván	Szabadságharcos kiképzés	gipsz
8. Boldogfai Farkas Sándor	Hajdu	gipsz
9. Farkas Aladár	Tüntetés 1930 szept. 1.	bronzdombormű
10. Farkas Aladár	Toborzás a Vöröshadseregbe	bronzdombormű
11. Ferenczi Béni	Bem-plakett	bronz
12. Ferenczi Béni	Bem lovon	gipsz
13. Herczeg Klára	Honvéd-család	gipsz
14. Herczeg Klára	Ujoncfogadás	terrakotta
15. Istók János	Rohamozó 48-as honvéd	bronz
16. Istók János	Előre	bronz
17. Istók János	Bem	bronz
18. Ispánky József	Esze Tamás	gipsz
19. Kamotsay István	Petőfi-dombormű	gipsz
20. Kamotsay István	Lenin és Szamuelly találkozása (dombormű)	gipsz
21. Kerényi Jenő	Hunyadi János	gipsz
22. Kirchmayer Károly	Szabadságon	fa
23. Kisfaludy Strobl Zsigmond	Magyar-török csatajelenet	gipsz
24. Kisfaludi Strobl Zsigmond	Magyar honvéd a XVIII. századból	bronz
25. Kisfaludi Strobl Zsigmond	Magyar huszárlovas	bronz
26. Kisfaludi Strobl Zsigmond	Néphadsereg katonája	gipsz
27. Korányi Felicitasz	Bem József (plakett)	gipsz
28. Kőszegi György	Fegyvertisztogatás	gipsz
29. Kunvári Lilla	Esze Tamás	gipsz
30. Madarassy Walter	Dózsa György	gipsz
31. Makrisz Agamemnon	Görög szabadságharcos	bronz
32. Marosán László	Dózsa György	gipsz
33. Matei Aurél	Uj utak felé	gipsz
34. Medgyessy Ferenc	Vak Bottyán (vázlat)	gipsz
35. Medgyess Ferenc	Bocskay István (vázlat)	agyag
36. Mikus Sándor	I. V. Sztálin	bronz
37. Mikus Sándor	Zászlóvivő	bronz
38. Molnár Jenő	Folyamőr	gipsz
39. Olcsai Kiss Zoltán	Rákosi elvtárs 1919-ben	gipsz
40. Orbán József	Zrinyi Miklós	karrarai márvány
41. Oláh Sándor	Gránátvető	gipsz
42. Palotai Gyula	Jelen és jövő	gipsz
43. Palotai Gyula	Honvéd	gipsz
44. Simon Ferenc	Kilián György (plakett)	bronz
45. Sóvári János	Bercsényi Miklós	gipsz
46. Stöckert Károly	Olvasó honvédek	gipsz
47. Szabó István	Szovjet harcos	gipsz
48. Szabó István	Katonafiú hazatér	gipsz
49. Szabó Iván	Vörös katona	bronz
50. Szabó Iván	Táncoló kuruc	bronz
51. Szentesi Hiesz Géza	Esze Tamás (plakett)	bronz
52. Szentesi Hiesz Géza	Vak Bottyán (plakett)	bronz
53. Székelyné Komor Anna	Honvéd	terrakotta
54. Szöllősi Endre	Barátkozás	gipsz
55. Takáts Ödön	Céllövő honvéd	gipsz
56. Tar István	Zrinyi Miklós	gipsz
57. Tar István	Landler Jenő (dombormű)	gipsz
58. Ungvári Lajos	Gránátvető honvéd	gipsz
59. Várady Sándor	Felszabadító szovjet harcos	gipsz
60. Forgács Hann Erzsébet	Csasztuska	gipsz
61. Pandi Kis János	Csapatzászlós	gipsz
62. Sabóczi Mihály	Dózsa népe	gipsz
63. Medarassy Walter	Plakettek	agyag

GRAFIKÁK

1. Aszódi Weil Erzsébet	Honvédek a cséplésnél	rézkarc
2. Aszódi Weil Erzsébet	Honvédek a régi munkahelyükön	rézkarc
3. Aszódi Weil Erzsébet	Honvédek szabadságon	rézkarc
4. Aszódi Weil Erzsébet	Honvédek a könyvnapon	rézkarc
5. Barabás Miklós	Petőfi Sándor	kőrajz
6. Benczur—Rusz	Harc a temetőben	fametszet
7. Benczur—Rusz	Visszatért Lenkei-huszárok	fametszet
8. Boldogfai Farkas Imre	Farkas Mihály	ceruzarajz
9. Caymox Baltazár	Bocskay István	rézmetszet
10. Derkovits Gyula	Dózsa-sorozat	fametszet
11. Domján József	Budai Nagy Antal 1437—38-as parasztfelkelése	színes fametszet
12. Ék Sándor	Vázlat a „Bolsevik röplap a lövészárokban című műhöz	szén
13. Ék Sándor	Vázlat „Petőfi Bemmel a nagyszebeni csatában" című műhöz	szén
14. Ék Sándor	Vázlat a „Rákosi elvtárs 1919-ben a salgótarjáni fronton" című műhöz	szén
15. Ék Sándor	Vázlat a „Felszabadulás 1945." című műhöz	szén
16. Fónyi Géza	Szabadságharcok (mozaikterv)	színes rajz
17. Glück Félix	Pihenő	színes linómetszet
18. Győri Dezső	Dózsa-terv I.	tollrajz
19. Győri Dezső	Dózsa-terv II.	tollrajz
20. G. Szabó Kálmán	Dózsa György utolsó csatája	fametszet
21. G. Szabó Kálmán	Rákóczi-előőrs	fametszet
22. Istókovits Kálmán	Bem tábornok földet oszt a parasztoknak	vízfestmény
23. Istókovits Kálmán	Harcoló 48-as honvédek	vízfestmény
24. Istókovits Kálmán	A szegedi csata	vízfestmény
25. Ismeretlen	Csikós szabadcsapat	ceruzarajz
26. Komjáti Gyula	Bem apó	rézkarc
27. Komjáti Gyula	Rézkarcok	
28. Munkácsy—Rusz	Honvéd újoncozás	fametszet
29. Pelbárt Oszkár	Szovjet katonák	ceruzarajz
30. Renner	Zrinyi Miklós, a költő és hadvezér	rézmetszet
31. Plasse-Stephani	Thököly Imre	rézmetszet
32. Pettenkoffen	Buda ostroma	kőrajz
33. Szeremley Miklós	Szolnoki csata	kőrajz
34. Szinyei—Rusz	Előőrs	fametszet
35. Than Mór	Csatajelenet	vízfestmény
36. Than Mór	Buda ostroma	kőrajz
37. Than Mór	Damjanich Acsinál	vízfestmény
38. Tóth B. László	Tanuló honvédek	kréta
39. Tóth B. László	Olvasó honvéd	kréta
40. Zádor István	Folyamőrök DISZ vezetőségválasztó ülése	szénrajz
41. Zádor István	Díszőr a csapatzászló előtt	szénrajz
42. Zádor István	Laktanya-könyvtárban	szénrajz
43. Zichy Mihály	Petőfi a táborban	ceruzarajz
44. Zilahy Edith	Olvasó bajtársnő	kréta

EGYÉBEK

1. Benkő Erzsébet	Sztálin	gobelin
2. Hegyi György	Dózsa György	mozaik
3. Rácz András	II. Rákóczi György	mozaik

Csáki Maronyák József : Zrinyi Miklós

Imre István: Hunyadi

Mácsai István: Bem József tábornok

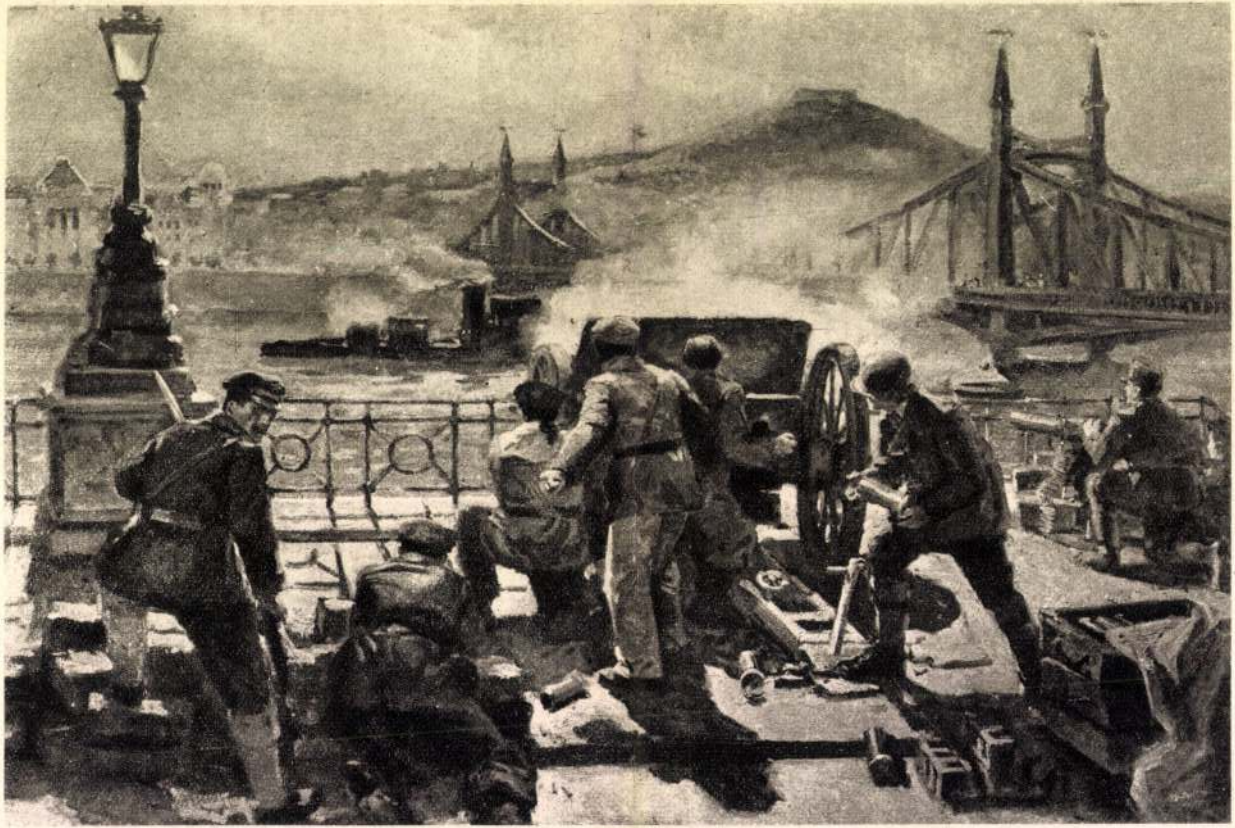

Szentgyörgyi Kornél: Harc a monitorokkal 1919

Benedek Jenő: Partizánok

Moldován István: Sakkozó honvédek

Molnár József: Hazatérés

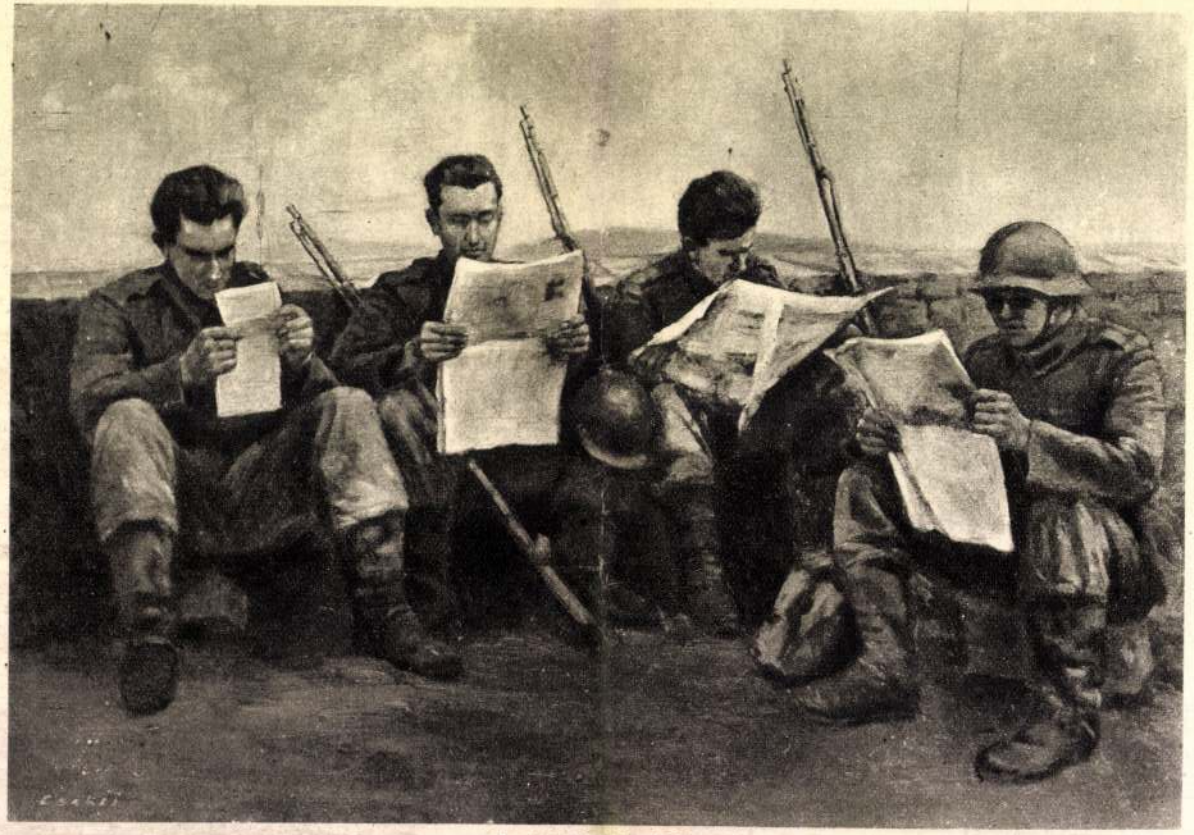

Csekei Zoltán: Pihenő

Tar István: Zrinyi Miklós

Stöckert Károly: Olvasó honvédek

Felelős kiadó: Redő Ferenc

51/4454 — Egyetemi Nyomda Budapest.) — (F.: Erdős László ig.

Gyere Gyuri
Gyuri Gyula
Gyuri Gyula
Gyuri Gyula

A nyári tárlat

Művészeink növekvő alkotókedve tette szükségessé, hogy az évi nagy kiállítások mellett nyáron is seregszemlét tartsunk.

Az első nyári tárlat számszerint legnagyobb — egyben legproblematikusabb — része a festészeti anyag, a legjobb a grafikai, míg a szobrászatot csupán a kisszámú portré és kisplasztika képviseli. Vannak értékes, szép művek a kiállításon. *Bencze László* «Díjkiosztás után»-ja, *Bernáth Aurél* finomtónusú, nála szokatlan bensőséggel ható, formailag is a realizmushoz közelebb álló családábrázolása, valamint tájképei, *Scholz Erik* kis úttörője és a konzervgyári munkásnőket megörökítő életteli pasztellje, vagy *Nagy Gyula* Kosztára emlékeztető «Kapáló asszony»-a — hogy csak egypárat említsünk — mind arról tanuskodnak, hogy mai életünk ábrázolása egyre több művészünknek szívügyévé vált. A tájképek közül kiemelkednek szépségükkel: *Balogh András* monumentális fasora, *Dobroszláv Lajos* tatai képei, *Szalay Zoltán* «Télutó»-ja, valamint *Luzsica Lajos, Szinte Gábor* és mások ábrázolásai. *Ék Sándor* két szép, élménygazdag salgótarjáni tájrajzzal szerepel a kiállításon. *Kolozsvári Pál* «Táblamunka» című rézkarca, *Elesdi István* folyóparti képe és *Bokor Miklós* élmélyedt ceruzarajzai a grafikai anyag színvonalas művei közül valók. Szép plaketteket készítettek *Kallós Elek, Martsa István* és *Somogyi Árpád*.

A tárlat egyik érdekessége, hogy a fiatalabb művésznemzedék sok tagja vett részt rajta. *Jánosi Ferenc* zsennyei képén előző, a színfoltokra felépített munkáival szemben örvendetes fejlődés látható. *Kokas Ignác* «Jegyzetelő lány»-a egyike a legérdekesebb képeknek. Jól szerepeltek a többi fiatalok is: *Bazsali Ferenc, Gordon György, Bolgár József, Aczél Ilona, Izsák József* és *Tóth Imre* is. Tehetségük egyik legfőbb bizonyítéka az az igényesség, amely még a gyengébb alkotásokat is jellemzi. A mai élet azonban csak szűkös témakörön keresztül érvényesül műveikben. Az itt-ott fellelhető modellszerűség a főiskolai tanulóévek posztimpresszionista hatásának maradványa.

Legszembetűnőbb a fiatalok előretörése a grafikában. *Gross Arnold* és *Szemerédy Miklós* sok lírával telített rézkarcai a technika kiváló ismerőinek mutatják be mindkét művészt. Élenjáró grafikusaink között van a helyük, éppúgy, mint *Csanády Andrásnak*, aki Petőfi műveihez készített fametszet-illusztrációval szerepel a tárlaton.

Mindezek ellenére mégsem lehetünk megelégedve a nyári tárlattal. Építő életünk nagyon hiányosan tükröződik a művekből. A festmények túlnyomó többsége — minőségileg sem indokoltan — tájkép vagy csendélet. Nagyobb koncepciók csak nyomokban vannak meg: *Benedek Jenő* «Családi örömök» című szép vázlata gazdag tartalmú műnek ígérkezik. *Vidai Brenner Nándor* «Forradalmár temetése» című rézkarca, valamint bányászvázlata drámaiságával gazdag emberábrázolásra nyujt alkalmat és nagy méret után kínálkozik. De az egyes kivételektől eltekintve a művekből adódó összkép szegényes.

Ha megnézzük a tájképeket, azok felölelik ugyan hazánknak vidékeit, városait, hegy-völgyeit, de legtöbbjük akár húsz évvel ezelőtt is készülhetett volna. Nagyrészben szokványosak, színekben szegényesek vagy túl tarkák. Az utóbbi években elhanyagolt, helytelenül öncélúnak bélyegzett táj- és csendéletábrázolás egyébként nagyobb szerepet kapott a művészek munkásságában. Azonban ez az előretörés nem a mai témák gazdagodásával párhuzamosan történik, hanem azok rovására.

Az emberábrázolás még mindig nem kapta meg a maga jogos, elsődleges szerepét. *Hetey László* «Műteremben» című képének két szenvtelen, fáradt emberénél sokkal előbb, valóságosabb az előtér almája, süteménye. Ha az ember ennyire csak látványná süllyedt, mit ér akkor az a gondosan egybefoglalt tónusgazdagság? Még *Móricz Sándor* is — kinek üzemi képei egyébként nagy fejlődést árulnak el (igen jó az «Esztergályos») — tanulólánya megfestésére kevesebb gondot fordított, mint a gép csillogó alkatrészeire.

A tartalmi korlátozottságból, bizonytalanságból fakad a művek formavilágának tarkasága is. A tartalmi szegénység, az ösztönösség, az öncélú formakultusz a legkülönbözőbb címek alatt fellelhető — hol az igényesség, a színvonal «jegán», hol pedig egyszerűen a mesterségbeli fogyatékosságok takarójaként. A tehetséges *Csernus Tibor* igen kifejező akvarellje mellett két, a felismerhetetlenségig kusza Cooper-illuszráció látható. Vajjon mit ad ez az ösztönös játék az olvasó fiataloknak?

A naturalizmus és a sematizmus nem kevésbbé, sőt fokozott mértékben jellemzi ezt a tárlatot. Itt a tudás s a mélyebb meglátások iránti érzék hiánya keveredik a szocialista realizmus fogalmának egy még mindig meglévő, gyökerében helytelen értelmezésével, a fotografizmussal. *Szlovák György* repülős képénél egy hasonló tárgyú, közepes fénykép is többet mond. *Boldogfai Farkas Imre* nagy technikai tudással rendelkezik, de ez nem párosul nála mélyebb életlátással, portréi modorosak, feiszínesek, fényképmásolásnak hatnak. *Gadó Imre* «Csudajó» című kis képe a véletlenszerű kompozíció, a kiérletlen színek és az édeskés megfestés miatt bántóan naturalista, gyenge — hasonlóan tartalmának sematizmusához. A naturalizmus jellemzi többé-kevésbbé *Sárdy Brutusz, Vidovszky Béla, Beron Gyula* tájképeit, illetve városképeit.

Előfordul, hogy ismert nevű művészek — mint például *Imre István* — akik már bebizonyították nagyobb képességeiket, bizony gyenge munkákat állítottak ki.

De mindezeken túl, szép számmal akadnak a kiállításon oda nem való alkotások. Ilyenek például: *Varga Hajdu Istvánné, Somogyi Imre* akvarelljei, *Czene Béla, Jakuba János, Kejes Gyula* festményei vagy *Legéndy József* érzelgős képe. A kultúrforradalom nagy mértékben megnövelte az érdeklődést a képzőművészeti alkotások iránt, s ez fokozott mértékben emeli művészeink felelősségét. Tárlataink egyik legfőbb szerepe, hogy neveljék a művészethez közeledő dolgozók sokezres tömegét. Dolgozóink azt várják a művészektől, hogy műveikben az ő életükről, örömeikről, munkájukról, problémáikról beszéljenek, magasrendű művészi formában örökítsék meg gazdag életük valóságát. A képzelet merészebb szárnyalását kérik számon és olcsó hatások helyett igaz, gazdag színeket — egyszóval a valóságot és a szépséget igénylik.

Artner Tivadar

Egy falusi múzeumban

Csou En-laj elvtárs Moszkvába érkezett

A moszkvai rádió jelentése szerint Csou En-laj, a Kínai Népköztársaság miniszterelnöke és külügyminisztere Varsóból Moszkvába érkezett.

Csou En-lajt Molotov szovjet külügyminiszter fogadta.

A Béketanács távirata Glezosz elvtárs szabadonbocsátása alkalmából

Az Országos Béketanács táviratban köszöntötte a görög béketanácsot Manoliasz Glezosz, a görög nép nagy békeharcosa szabadonbocsátása alkalmából.

A bolgár népgazdaság eredményei 1954 első félévében

Szófia, július 28. (TASZSZ)

A bolgár lapok július 28-án jelentést közöltek a bolgár népgazdasági terv 1954 első félévi teljesítéséről.

A jelentés rámutat, hogy az ipar termelési tervét 1954 első felében 98 százalékra teljesítették, a termelés 1953 első felének képest hét százalékkal emelkedett.

A jelentés kiemeli, hogy a tavaszi vetési terv teljesítése eredményeképpen a zab vetésterülete 6.4 százalékkal, a napraforgóé 8.9 százalékkal, a cukorrépáé 2.6 százalékkal, a burgonyáé 3.7 százalékkal növekedett. Az ország gépállomásai 8.7 százalékkal túlteljesítették a tavaszi vetési tervet és 14.4 százalékkal több területet vetettek be, mint tavaly.

1954 első felében lényegesen gyarapodott a mezőgazdaság anyagi és technikai bázisa: 1267 új traktor (15 lóerős traktorokra átszámítva) és 217 gabonakombájn állt munkába. A termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok állatállománya is gyarapodást mutat.

A jelentés adatokat közöl a kiskereskedelmi áruforgalom, a közlekedés, és a posta fejlődéséről, a beruházásokról, valamint a közoktatásügy és az egészségvédelem eredményeiről.

— ATTLEE ÉS BEVAN ELFOGADTA a Japánba szóló meghívást. A két munkáspárti politikus Kínából utazik majd Japánba — jelenti a «Reuter».

A „Pravda" a két rendszer békés együttéléséről és a kapitalista országok politikájában kialakult két irányzatról

A «Pravda» igen érdekes cikkben foglalkozik a két rendszer közti békés együttélés kérdésével. A cikk, amelyet V. Kortunov írt, rámutat, hogy mostanában az egész emberiség figyelme a szocialista tábor és az imperialista tábor országai kölcsönös kapcsolatának problémájára összpontosul. A szovjet állam külpolitikája abból az elvből indul ki, hogy a szocializmus és a kapitalizmus békésen élhet egymásmellett. Az Egyesült Államok agresszív körei viszont határozottan elutasítják a szocializmus és a kapitalizmus békés egymásmellettélésének eszméjét és nyiltan hangoztatják, hogy céljuk a népi hatalomnak a szocialista tábor országaiban való megdöntése, a tőkésrend helyreállítása az amerikai monopóliumok égisze alatt.

A cikk megállapítja, hogy

a kapitalista országokban a Szovjetunióval, Kínával, az európai népi demokratikus országokkal való kapcsolat terén két irányzat alakult ki:

a leginkább agresszív körök igyekeznek fegyveres háborút kirobbantani a szocialista államok ellen; a burzsoázia más körei, amelyek sokkal józanabbul ítélik meg a nemzetközi porondon kialakult erőviszonyokat, inkább szeretnék megóvni a békét és továbbfejleszteni gazdasági kapcsolataikat a demokratikus tábor országaival.

A történelmi fejlődés tapasztalata azt mutatja, hogy a Szovjetunió ellen megkísérelt katonai kalandok mindig súlyos vereségekkel végződtek a kapitalista országok számára. A békés üzleti, gazdasági kapcsolatok viszont kölcsönös előnyökkel járnak. A fenyegetés, a zsarolás és az agresszió politikája még kilátástalanabb és kalandosabb a mai viszonyok között, amikor a Szovjetunió ereje sokszorosan megnőtt, amikor kialakult a demokrácia és a szocializmus legyőzhetetlen tábora, amely kilencszázmillió embert egyesít. Nem véletlen, hogy *most még a burzsoá személyiségek is kénytelenek beismerni, hogy a békés egymásmellettélés elsősorban a kapitalista országoknak jelent előnyöket.*

A szerző rámutat, hogy a szocializmus és a kapitalizmus békés egymásmellettélésének gazdasági alapja a nemzetközi gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok.

Sem a szocialista, sem a kapitalista tábornak egyetlen országa nem tudna normálisan fejlődni a más országokhoz fűződő széleskörű gazdasági kapcsolatok nélkül.

Az országok közti nemzetközi gazdasági kapcsolatok megteremtése objektív gazdasági szükségesség, amelyet a termelés fejlődése követel meg. A kapitalista országokhoz fűződő kölcsönösen előnyös feltételeken alapuló gazdasági kapcsolatok kiszélesítése fontos eszköze a két tábor közti üzleti együttműködés kérdései békés rendezésének.

A szocializmus és a kapitalizmus békés egymásmellett létezésének politikája, amelyet a szovjet kormány folytat, *feltételezi a két rendszer gazdasági versenyét.* A Szovjetunió, Kína, az európai népi demokratikus országok dolgozói szilárdan meg vannak győződve arról, hogy ebben a békés versenyben — nyilvánvaló fölénye folytán — a szocialista rendszer legyőzi a kapitalista rendszert. *A marxisták sohasem titkolták, s nem is titkolják azt a meggyőződésüket, hogy az elavult kapitalista rendszer túlélte magát. De más dolog a kapitalizmus történelmi fejlődési perspektivájának tudományos értékelése, és más dolog a Szovjetunió kapcsolata a kapitalista országokkal.*

Megcáfolva azt az imperialista rágalmat, amely szerint a Szovjetunió a «forradalom exportjával» állítólag rá akarja erőszakolni saját rendszerét más népekre, a cikk megállapítja, hogy a szovjet emberek azt az egyedül helyes nézetet vallják, hogy

minden népnek magának kell megoldania országa társadalmi és államrendszere jellegének kérdését és senkinek sincs joga kívülről egy más rendszert rákényszeríteni, akár jó, akár rossz legyen az.

A kapitalizmus sorsát minden országban az adott ország belső fejlődési folyamata, a néptömegek harca határozza meg. Csak az angol nép dönthet afölött, hogy Angliában legyen-e kapitalizmus, vagy sem, csak a franciák határozhatják meg, milyen rendszer legyen Franciaországban, csak az olaszoknak van joguk ahhoz, hogy társadalmi és gazdasági rendszert válasszanak Olaszország számára. A marxizmus-leninizmus azt tanítja, hogy *gyökeres szociális átalakulás, átmenet az egyik társadalmi rendszerből a másikba csak akkor lehetséges, ha megértek a megfelelő anyagi előfeltételek, ha a néptömegek meggyőződtek a változás szükségességéről és aktívan harcolnak érte.*

A Szovjetunió és a népi demokratikus országok

nem avatkoznak be és nem szándékoznak beavatkozni más országok belügyeibe és sohasem engedik meg, hogy a külföld beavatkozzék az ő ügyeikbe.

A benemavatkozás elve a népek közötti eredményes, békés együttműködés tág lehetőségeit nyitja meg, tekintet nélkül a szociális rendszerek különbözőségére.

A két rendszer egymásmellettélésének, a vitás nemzetközi kérdések rendezésének eszméje — folytatja a «Pravda» cikke — a tőkés országok lakosságának egyre szélesebb rétegeit hódítja meg, elismerést nyer sok tőkés ország uralkodó politikai köreiben is. A cikk ennek alátámasztására több idézetet hoz az angol polgári sajtóból, majd rámutat, hogy

a tőkés világ legmesszebbre látó vezetői a történelmi tények kérlelhetetlen logikájának befolyására fokozatosan hajlani kezdenek a Szovjetunióval, Kínával, az összes népi demokratikus országokkal folytatott békés együttműködés eszméje felé.

Feltétlenül tekintetbe kell venniök, hogy az ilyen együttműködés kétségtelen előnnyel jár, viszont a tőkés és a szocialista rendszernek a jelenlegi erőviszonyok mellett a világporondon való megütközése, katasztrofális következményekkel járna a kapitalizmusra nézve. *Ezzel kapcsolatban a cikkíró idézi Nehrunak és Churchillnek a békés együttélés mellett állástfoglaló kijelentését.*

Ilymódon — állapítja meg a cikkíró — a szocializmus és a kapitalizmus békés egymásmellettélésének eszméje egyre népszerűbbé válik. *Ez komoly nyugtalanságot kelt az úgynevezett «erőpolitika» hívei körében,* különösen az Amerikai Egyesült Államokban. Mostanában az Egyesült Államokban és néhány más tőkés országban, nyilvánvalóan a kormánykörök sugallatára, olyan kampány indult, amelynek az a célja, hogy megfossza hitelétől a két rendszer békés egymásmellettélésének eszméjét.

Kortunov befejezésül azt írja, hogy a béke ellenségeinek jól emlékezetükbe kell idézniök, hogy *az egymásmellettélés eszméjének tagadása, az «erőpolitika», a háborús politika, csak az agresszorok pusztító vereségével, az egész tőkés rendszer pusztulásával végződhet.*

A vietnami néphadsereg és a francia fegyveres erők közös nyilatkozata

Peking, július 28. (Uj-Kina)

A «Vietnami Tájékoztató Iroda» jelentése szerint a vietnami néphadsereg és a Francia Unió indokínai fegyveres erői főparancsnokságának küldöttségei között az északvietnami Trung Giában megtartott helyszíni katonai értekezlet keddi záróülésén a következő közös nyilatkozatot adták ki:

Észak-Vietnamban 1954 július 27-én hatályba lépett a vietnami ellenségeskedések megszüntetéséről szóló, a genfi értekezleten aláírt egyezmény. Ettől a naptól kezdve minden katonai tevékenység korlátozódik és 1954 augusztus 11-én végleg és teljesen megszűnik Indokína minden más részében is. Ezzel az 1954 július 4-én Trung Giában

hető, hogy a tűzszüneti parancs kedden hatályba léphetett Észak-Vietnamban és az előbb említett meghatározott időpontokban hatályba lép Közép- és Dél-Vietnamban is.

2. *Behatóan megvitatták a genfi katonai bizottság által a hadifoglyok ügyében elért egyezmények végrehajtását és ennek eredményeként megállapodás jött létre a hadifoglyok életviszonyainak megjavítását célzó intézkedésekről, valamint a beteg és sebesült hadifoglyok átadásának biztosításáról.*

A két küldöttség közös erőfeszítései folytán a Trung Giában megtartott katonai értekezlet jó eredményeket ért el és kedvező légkört teremtett a fegyverszünet számára, amivel hozzájárult a genfi értekezlet si-

Jean-Paul Sartre nyilatkozata a Szovjetunióban tett látogatásáról

Jean-Paul Sartre, neves francia író a Szovjet Irók Szövetségének meghívására nemrégiben egy hónapot töltött a Szovjetunióban. Meglátogatta Moszkvát, Leningrádot és Üzbekisztánt. Párizsba való visszatérése után a «Libération» című lap munkatársa beszélgetést folytatott Sartreral.

A «Libération» munkatársának arra a kérdésére, hogy utazása során szabadon beszélhetett-e bárkivel, Sartre kijelentette:

«Mindenekelőtt el kell mondanom, hogy a lehető legszélesebb körben nyiltan és könnyen érintkezhettem bárkivel. Egyetlen esetben sem tapasztaltam megszorítást. Azok a nem szovjetbarát vélemények, akik a

Sartre elismeréssel nyilatkozott a szovjet ifjúság neveléséről és megállapította, hogy a Szovjetunióban mindenki tetszése szerint választhatja meg foglalkozását és a legjobb körülmények között készülhet fel arra,

«A szovjet embert a saját élete és a társadalmi élet szüntelen és harmonikus előrehaladásának vágya fűti»

— mondotta Sartre. A szovjet ember mindenütt a verseny rendszerében él. Igen, a szovjet társadalom minden színvonalán versenyben álló társadalom. Gyakran mondották nekem: *«Az egyenlőség szerintünk azt jelenti, hogy mindenkinek lehetősége van arra, hogy bármilyen társadalmi állást el-*

A mezőgazdaság élenjáró tapasztalatainak kiállításán

Tények és adatok

Ezekben a napokban a szovjet nép figyelme az augusztus elsején megnyíló mezőgazdasági kiállítás felé fordul.

A Szovjetunió 94 ezer kolhozából, 4700 szovhozából és több mint 9000 gép- és traktorállomásáról százezrek indítottak tavaszszal versenyt, hogy résztvehessenek ezen a kiállításon. A döntőbizottságok már felülvizsgálták a jelentkezéseket. Határozataik nyomán

nyolcszáz legjobb kolhoz, háromszáz szovhoz, kétszáz gép- és traktorállomás, több mint háromszáz állattenyésztő farm, sokezer kiváló mezőgazdasági dolgozó és sok ipari üzem vesz részt

az élenjáró tapasztalatok nagy kiállításán.

A kiállításon nemcsak a szövetséges köztársaságok kaptak külön pavilonokat, hanem a mezőgazdaság egyes ágai is. Így a mezőgazdasági kiállítás nemcsak a szovjet mezőgazdaságról, annak legjobb eredményeiről ad majd átfogó képet, hanem az élenjáró tapasztalatoknak valóságos élő, ezer színekben pompázó tankönyve lesz, melynek egy-egy fejezetét képezik majd a «szakosított» pavilonok. A *«Földművelés»*, a *«Gabona»*, a *«Cukorrépa»*, a *«Burgonya és zöldségfélék»* kiállítási helyiségei.

A «Gabona» pavilonban például ott lesznek a krasznodari vidék Kirov kolhozának eredményeit bemutató dokumentumok. Ez a kolhoz 1953-ban hatezer hektárról átlagban 23 mázsa őszibúzát takarított be. Egyes brigádjai jóval felülmúlták ezt az eredményt is, például I. L. Piveny brigádja 120 hektáron átlagosan 34 mázsa gabonát termesztett.

Nagy érdeklődésre tarthat számot a *gabonanemesítők* részlege. Az agronómusok, a tudományos-kutatóintézetek dolgozói 350, általuk nemesített és kikísérletezett gabonafajtát állítanak ki.

Az egyik hibrid, mely a tarackbúza és a nemesbúza keresztezéséből keletkezett, jó talajon, gondos megművelés mellett hektáronként 70 mázsát vagy ennél is többet terem.

A hibrid-gabonafajták óriási előnye, hogy a vetés nem dől meg, s ezáltal még könnyebbé és gyorsabbá válik a gépesített betakarítás.

A «Burgonya és zöldségfélék» pavilonjában is sok érdekesség várja a látogatót. A moszkvai terület Vorosilov kolhoza például

hatalmas káposztafejeket mutat be, melyekből tavaly hektáronként 602 mázsás termése volt

36 hektáron. A pavilonhoz nyitott kísérleti részleg is tartozik. Itt a gyakorlatban mutatják majd be a burgonya négyzetes-fészkes ültetési módját, vagy például azt, hogyan kell zöldségféléket tőzegcserepekben termeszteni.

Külön pavilonokban kaptak helyet a gyapot, az olajosmagvak és az ipari növények. A kiállításon az üzbég, turkmén, kirgiz, kazah köztársaságok legjobb gyapottermesztő kolhozai mutatják be eredményeiket. Az olajosmagvak és ipari növények kiállítási anyagai hét termet töltenek meg. A len, dohány, gyógynövények stb. közt a legkiemelkedőbb helyet a napraforgó foglalja el, amelyet a Szovjetunióban az olajosmagvak vetésterülete 70 százalékán termesztenek. Ezekben a termekben ismertetik és propagálják a napraforgó és a ricinusbokor ültetésének négyzetes-fészkes módszerét.

Itt mutatja be tudományos munkájának nyozó kutatóintézet kollektívája is. Az intézet dolgozói

olyan új olajosnövényfajtákat kísérleteztek ki, amelyeknek olajtartalma eléri az ötven százalékot,

köztük magas olajtartalmú, betegségeknek ellenálló napraforgó- és lenféléket, nem megrepedező, száraztermésű ricinusféléket.

A szovjet mezőgazdaság gépesítésének hatalmas arányait demonstrálja a kiállítás egyik legnagyobb pavilonja, *«A mezőgazdaság gépesítése és villamosítása»* pavilon. A betonból és üvegből készült épület 26 termében több mint 800 géptípust mutatnak be, traktoroktól egészen a mezőgazdaság szolgálatában álló repülőgépekig.

A kiállításon már itt lesznek a szűz- és parlagföldeket meghódító legjobb gépállomások képviselői is.

Bemutatják, hogyan érték el ilyen rövid idő alatt az első magas terméshozamot.

«A kolhozfalu épületei» — így nevezték el a kiállítás egyik legérdekesebb részét. Itt azt mutatják be a látogatóknak, hogyan néz ki egy kolhozfalu és a majorság, az élenjáró gépállomások épületei, berendezései. A kultúra, kényelem, a bonyolult modern technikai berendezés vonja itt magára a látogatók figyelmét.

A *«Vízgazdasága»* pavilon azt mutatja be, hogyan használják ki a vízierőt és az erőműtelepeket a Szovjetunió mezőgazdaságában és hogyan változtatják át a pusztaságot vagy mocsarat termőföldé.

A kiállítás legérdekesebb és leggazdagabb részei közé tartozik a «Micsurin-kert». A több mint hathektárnyi területen 560-féle gyümölcsfát gyüjtöttek össze. Vannak itt olyan alma- és meggyfafajták, amelyek a szibériai éghajlathoz szoktak már. A kertben összesen 2300 gyümölcsfát ültettek el, de jónéhányezer gyümölcsfát és bokrot ültettek szét az egész kiállítás területén is. A látogatók a kolhozok, szovhozok, majorok fásításának különböző módjaival ismerkedhetnek meg itt. Minden pavilonnál kertet létesítettek olyan növényzettel, amely jellemző az adott országrész növényvilágára.

Bemutatja a kiállítás az ország háromszáz legjobb állattenyésztő-telepének eredményeit. A látogatók megismerkedhetnek például a Moszkva-terület lukovici kerületében lévő Sztálin kolhoz állattenyésztőinek sikereivel. Itt 1953-ban 28 fejőstehéntől átlag évi 4373 liter tejet nyertek. Itt lesz a Cserkaszk-terület zolotonoszki kerületében lévő Bolsevik kolhoz két fejőnője, a szocialista munka hőse, *E. A. Kiricsenko* és *K. V. Reva*. Az ő hírük bejárta az egész országot:

az utóbbi években az átlagos tejhozamot évi nyolcezer literre emelték!

Az egyik groznijterületi, már huszonöt éve működő juhtenyésztő szovhoz elhozta ide törzskönyvezett juhait, amelyeknek súlya 100—111 kilogramm és évente 18 kilogramm kiváló minőségű gyapjút adnak.

Az állandó Összszövetségi Mezőgazdasági Kiállításon bemutatott eredményeket, módszereket népszerűsíteni fogják az egész országban mindenféle módon, a brosuráktól kezdve a dokumentumfilmekig. A kiállítás látogatóinak segítségére lesznek a legkiválóbb tudósok is, akik beszélgetéseikben, a látogatóknak tartott előadásaikban ismertetik a szovjet kolhozok és szovhozok legnagyszerűbb tapasztalatait s a szovjet mezőgazdaságtudomány legújabb eredményeit.

Negyven év után magyar atletikai győzelem a svédek ellen

A férfiak küzdelmében: Magyarország—Svédország 110:102
Női csapatunk 70:36 arányban nyert Stockholmban

Stockholm, július 28.

A svéd fővárosban szerdán folytatták a magyar—svéd atletikai viadalt. A versenyszámok megkezdése előtt *Tage Eriksson*, a svéd atletikai szövetség elnöke, aki egyben a stockholmi olimpiai stadion igazgatója, rövid beszédben ismertette a közönség előtt, hogy *a stadionban szerdára virradó éjszaka tűz ütött ki, s az egyik lelátó leégett.* Az igazgató kifejezte azt a reményét, hogy a stadion, a svéd sport fellegvára, rövidesen újra régi formájában állhat a sportolók, a közönség rendelkezésére. A lelátó leégett részét különben elkerítették. Igy is *több mint 15.000 nézője* volt a szerdai versenyeknek.

A viadal ezen a napon is rendkívül érdekesen alakult, számos ragyogó küzdelmet és kiváló eredményt hozott. Rendkívül örvendetes *a fiatal magyar atléták jó szereplése.* Több csúcseredmény is megdőlt. A még ifjúsági korban levő *Mihályfi* a súlylökésben a 19 éve fennálló magyar csúcsot döntötte meg. *Iharos* az 1500 m-es síkfutásban alig párhetes saját rekordját javította meg. A női gerelyvetésben *Vigh Erzsébet* túldobta a 48-as határt.

Súlylökés: 1. R. Nilsson 16.20. 2. Mihályfi 15.81, új országos csúcs (régi 15.77, Darányi, 1935). 3. Edlund 15.24. 4. Kövesdi 14.98.
200 m (női): 1. Greminger né 25.5. 2. Dénes 26.4. 3. Mertensson 26.7. 4. Magnusson 27.
200 m: 1. Adamik 21.8. 2. Carlsson 22. 3. Magnusson 22.2. 4. Varasdi 22.8.
80 m gátfutás (női): 1. Gyarmati 11.7. 2. Cronholm 11.8. svéd csúcs, 3. Németh 11.9. 4. Hedberg 12.3.
Távolugrás: 1. Földessy 741. 2. Eriksson 709. 3. Zajki 700. 4. Pettersson 681.
Gerelyhajítás (női): 1. Vigh Erzsébet 48.21, új országos csúcs (régi Vigh E. 48 m), 2. Almqvist 45.57, 3. Laczó 42.23, 4. M. B. Nilsson 40.23.
110 m gát: 1. Johansson 14.9, 2. Retezár 15.2, 3. Csenger 15.6, 4. Swartz 15.6.
1500 m: 1. Ericsson 3:45, 2. Iharos 3:46, új országos csúcs (régi Iharos 3:46.4), 3. Rózsavölgyi 3:49, 4. Karlsson 3:54.
Diszkoszvetés (női): 1. Serédi 45.05, 2. Józsáné 44.53, 3. Schönborg 41.77, 4. Olander 41.26.
3000 m akadályfutás: 1. Söderberg 8.53, új svéd csúcs, 2. Rozsnyói 8:56.2, 3. Jeszenszky 9:02.8, 4. Karlsson 9:10.2.
10.000 m: 1. Kovács 30:02.2, 2. Th. Nilsson 30:09.6, 3. Juhász 30:19, 4. Albertsson 30:25.2.
Magasugrás: 1. Nilsson 207, 2. Holmgren 190, 3. Hemela 180, 4. Zarándi 165.
Kalapácsvetés: 1. Németh 56.37, 2. Asplund 55.20, 3. Csermák 55, 4. Johansson 47.71. — A verseny egyik legnagyobb meglepetése, Csermák nagyon rossz napot fogott ki: erősen zavarta az, hogy a védőrács túlságosan közel volt a dobókörhöz.
4x100 m váltó (női): 1. Magyarország (Greminger né, Dénes, Gyarmati, Neszmélyi) 48, 2. Svédország 49.9.
4x400 m váltó: 1. Magyarország (Bánhalmi, Adamik, Solymosi, Szentgáli) 3:15.4. 2. Svédország 3:15.6.

Ezzel véget ért a kétnapos stockholmi viadal, amelyet Európaszerte nagy érdeklődés kísért. Válogatott atlétacsapatunk e fontos mérkőzésen *igen értékes győzelmet aratott, s megerősítette második helyét az európai országok atlétáinak sorrendjében.* A magyar—svéd atletikai találkozók negyvenéves történetében először, *férficsapatunk 110:102 arányban legyőzte a svéd válogatottat.* Női csapatunk még a vártnál is biztosabban, *70:36-ra győzött a svéd női atléták ellen.*

Válogatottjaink győzelmei, jó eredményei biztatóak a küszöbönálló főiskolai világbajnokság és az Európa-bajnokság előtt.

A XII. Nyári Főiskolai Világbajnokság

Elindult Budapestre a szovjet sportküldöttség

A XII. Főiskolai Világbajnokságon részvevő 220 főből álló szovjet főiskolás sportküldöttség szerdán reggel elindult Moszkvából Budapestre. A szovjet főiskolás sportolók, akik a különböző szovjet városok egyetemeinek hallgatói, atletikában, tornában, úszásban, műugrásban, vízilabdában, kosárlabdában, röplabdában, szabad- és kötöttfogású birkózásban, ökölvívásban és súlyemelésben indulnak az FVB versenyein.

A Budapesten szereplő legismertebb szovjet sportolók között van: *Ignatyev*, a 200 és 400 m-es síkfutás szovjet rekordere, *Bagrejev* 1500 m-es bajnok, *Szanadze* gyorsfutó, *Ofbepian* súlylökő, *Manyina*, a talajtorna és lóugrás világbajnoka, *Azarjan*, a férfiak gyűrűversenyének világbajnoka, *Vilhoszkij* és *Medvegyev* súlyemelő-világcsúcstartók, *Terjan* és *Kulajev* birkózók, *Minaskin* és *Balantyin* úszók, *Sztyepanov* és *Socikasz* ökölvívók.

Külföldi sportolók érkezése

Kedden a későesti órákban érkezett meg Budapestre a tíz kosárlabdázóból álló *equadori* sportküldöttség.

Szerdán délben a ferihegyi repülőtéren fogadták *Mihail Peszljakot*, a Szovjetunió Összszövetségi Testnevelési és Sportbizottsága elnökhelyettesét, az FVB-n szereplő

A fővárosba érkezett külföldi sportküldöttségeket Budapest legszebb szállóiban, valamint a gellérthegyi két diákotthonban helyezték el. A vendégeket mindenütt a legnagyobb kényelemmel veszik körül. A szállókban 30 tolmács áll a külföldi sportküldöttségek rendelkezésére. Mindenütt van orvosi ellátás.

A külföldi ujságírók, rádióriporterek és filmoperatőrök a Béke Szállóban kapnak elhelyezést. Itt laknak egyébként a külföldi sportvezetők, játékvezetők és versenybírák is.

Öt sportágban indulnak a kínai sportolók

A már hazánkban tartózkodó kínai főiskolás sportküldöttség tagjai szorgalmas edzésekkel készülnek a XII. Nyári Főiskolai Világbajnokság küzdelmeire. Az edzéseken kívüli szabadidejüket pihenéssel és a főváros nevezetességeinek megtekintésével töltik.

A kínai sportolók FVB-előkészületeiről *Jen Su-min*, a kínai sportküldöttség vezetőségének tagja a következőket mondotta:

— Kínában igen nagy érdeklődés előzi meg a XII. Nyári Főiskolai Világbajnokságot, hiszen a Kínai Népköztársaság megalakulása óta a budapesti FVB az első nagy világverseny, amelyen Kina sportolói is szerepelnek. A közép- és főiskolai válogató-versenyek legjobbjaiból került ki a Budapes-

☆ ☆ HÍREK ☆ ☆

Fájdalommentes zene[illegible]

Mint a «Newsweek» című amerikai hetilap írja, «Az RCA hanglemezgyár feltalálta a klasszikus zene legújabb, fájdalommentes élvezési módját». A gyár által most bemutatott lemezen «két óra, harmincöt perc és tizenhat másodpercnyi időtartamra sűrítik Beethoven, Brahms, Csajkovszkij, Dvorzsák, Franck, Grieg és Rimszkij-Korszakov válogatott, eredetileg összesen öt óra, ötven perc és tizenhét másodpercig tartó műveit. Az izgalmas újítás segítségével Beethoven V. szimfóniáját, melynek eredeti időtartama harminckét perc, tizenkét másodperc, most tizenöt perc, negyvenegy másodperc alatt játsszák el».

Lelki szemeinkkel már látni véljük az RCA-gyár jövőbeni hirdetéseit: «Hallgassa meg legújabb rekordlemezeinket! Garantáltan fájdalommentes! Csajkovszkij 1812-es nyitány: öt perc, tizenkét másodperc! A zenekedvelők óvakodjanak a hamisítványoktól, amelyek eredeti terjedelemben mutatják be a klasszikus zeneműveket! Csak RCA-védjeggyel valódi!»

— NAGY ARATÁSI-CSÉPLÉSI NÉPÜNNEPÉLY lesz vasárnap a hajdúmegyei Nyíradony községben. Ezen a környező falvakból is sok dolgozó paraszt vesz részt. Az ünnepélyen fellép a magyar néphadsereg Vörös Csillag Érdemrenddel kitüntetett művészegyüttese is.

— Magyar úttörőcsoport érkezett Szófiába. Hétfőn délelőtt magyar úttörőcsoport érkezett Szófiába. A magyar úttörők a feketetengeri nemzetközi úttörőtáborban töltik nyári szünidejüket.

— KAPOSVÁR HATÁRÁBAN befejezték a repülőtér építését. Terv szerint Kaposvárt augusztus 20-án kapcsolják be az ország légiforgalmába.

— SZÁLLODA ÉPITÉSÉBE fogtak Balatonberényben. A községet forgalmas fürdőteleppé fejlesztik.

— A bajai járásban befejeződött az aratás, s már a századik cséplőgép is megkezdte a munkát.

— A recski erdőgazdaság gépesítését megkezdték. Szerdán reggel munkába állítottak két motoros fűrészgépet, a rönkök vontatásához pedig egy lánctalpas traktort.

— AZ ALKOTMÁNYÜNNEPI MEGYEI VÁSÁROKAT a következő városokban rendezik augusztus 20-án és 21-én: Pécs, Kiskunhalas, Békéscsaba, Miskolc, Hódmezővásárhely, Székesfehérvár, Debrecen, Eger, Tata, Salgótarján, Vác, Kaposvár, Nyíregyháza, Szolnok, Szekszárd, Szombathely, Veszprém és Nagykanizsa.

— Gyárfás Miklós, Illés Lajos és Bárány Tamás író a magyar-bolgár kulturális egyezmény keretében háromheti tartózkodásra Bulgáriába utazott.

— A győrmegyei téglagyárak dolgozói vállalták, hogy tervük túlteljesítésével a szigetközi falvak újjáépítéséhez gyártanak téglát.

— A RÉPÁSHUTAI SZLOVÁK MŰVÉSZEGYÜTTES augusztusban Szabolcs és Nógrád megye szlovák nemzetiségű községeiben mutatja be műsorát.

— Harminc pár gazdacsizmát ajánlott fel a Rakamazi Cipő KTSZ az árvízkárosultak megsegítésére.

— JÚLIUSBAN ELKÉSZITIK a húszezredik tehergépkocsit — ezt vállalták a Csepel Autógyár dolgozói. A húszezredik gépkocsialváz már el is készült.

— Keskenyfilmmozit adtak át rendeltetésének július 25-én Gánt és Mátyásdomb községekben.

— BUDAPESTI ORVOSOK önkéntesen indultak el az árvízsujtotta vidékekre. Győrött és környékén 30 orvos és 18 asszisztensnő van Budapestről.

— Megkezdték a Dunapart fertőtlenítését, tisztítását, hogy az áradás után ismét a budapesti dolgozók rendelkezésére álljanak a strandok, csónakházak és üdülők.

— KISORSOLJÁK AZ ÁRVIZKÁROSULTAK JAVÁRA felajánlott képzőművészeti és iparművészeti alkotások egy részét. A sorsjegyeket augusztus 3-tól 5 forintért árulják.

— Húszezer forintot ajánlott fel az árvízkárosultak javára a szeghalmi járási kultúrház kultúrcsoportja.

— Stanculeanu Lucilia, a bukaresti Folklor Intézet munkatársa a magyar-román kulturális egyezmény keretében kétheti tanulmányútra Budapestre érkezett. (MTI)

— HÁROMSZÁSZEMÉLYES kultúrotthont építettek a nagykanizsai vasutasok számára, mozival, könyvtárral, társalgóval, tágas színházteremmel.

— «Fekete porcelánt» készítenek a híres sárospataki fazekasok. Az újfajta agyagedényeket színük, tartósságuk, keménységük és csengésük miatt nevezték el fekete porcelánnak.

— ÖT BORSODI FRONTBRIGÁD három nappal határidő előtt teljesítette júliusi tervét. A sajókazinci Z. Tóth József brigádja már 1000 tonna szenet termelt havi tervén felül.

— Kreppnylon harisnyák próbagyártását kezdték meg az Óbudai Harisnyagyárban.

— Már tíz vagon új búzát őrölt eddig a miskolci István-malom. Miskolc dolgozói e hét végén már új kenyeret esznek.

— ÚJ ÁLLATKÓRHÁZAT létesítenek Budapesten a XIII. kerületben.

— Bánréve vasutasai már hosszabb ideje párosversenyben állnak Lénárdfalva csehszlovák vasútállomás dolgozóival. A második negyedévi eredmények alapján a csehszlovák államvasutak vándorzászlját Bánréve nyerte el.

— PETER ZLATEREV bolgár szobrász a magyar-bolgár kulturális egyezmény keretében egyhavi tanulmányútra Magyarországra érkezett.

A budapesti mozik műsora július 29—augusztus 4-ig

A KIS MUCK TÖRTÉNETE: SZIKRA (Lenin-krt. 120.) f10, f12, h2, 4, n7, f9; SZABADSÁG (Bartók Béla-u. 64.) 10, 12, 2, 4, n7, f9; SZIGET (Margit-

3. hétre prol A-terem: f4, h6, 8; FÉNY (Ujpest) prol. 6, n9, v. 4. — Civil a pályán: BÁNYÁSZ (Józsefkrt. 63.) B-terem: 4, n7, f9. — Nézz a tükörbe:

Imre István

Nikelszky G.:

„FIGYELŐ"
ÚJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT
Budapest, XIV., Nürnberg-u. 42.
Telefon: 296—534

Lap: Dunántúli Napló, Pécs
Megjelent: 1948 DEC. 7.

tovább 3

93

Szegedi festők tárlata a Város Múzeumban

VASÁRNAP délelőtt nyílt meg a Rákóczi-úti Városi Múzeumban, helyi képzőművészeink rendezésében, a szegedi képzőművészek kiállítása, mint a szabadszervezet 48. tárlata. Egy egészen más táj- és emberszemlélet jött el hozzánk a Tisza mellől. Az alföldi ember lelkisége közelebbi felénk, hogy a mi dunántúli szelíd, dombos vidékünk képzőművészetével ölelkezzék.

AZ UJAT akarás természetesen Szegeden is csak úgy mutatkozik, mint nálunk. De más kérdés, hogy a racionális valóságlátást jellemzi-e valóban ez a képzőművészeti egybefogás? Ha például Erdélyi Mihály munkáit vesszük elsősorban szemügyre, megnyilatkozik-e valóban ezekben a szegedi tájak, a Hangulat a Tiszán, Télikert vagy a Születésnapi ajándék művekben? Vagy ha inkább Dorogi Imre Házak lovakkal, vagy az Asszony gyerekkel képeket emeljük ki a nagymére ű Tápéi Krisztus barna-vörös sok-alakos kompozicióból, mely Juhász Gyula verséhez készült. Vagy mit mond Vinkler László Ősz-e, a Tiszapart és ugyanott a városban mit képvisel az absztrakció?

TÁPAI Lajos hatalmas Szegedi kishalász-a, Balázs Árpád tiszaparti munkásai, Csertő Ferenc jó öregmagyar tanulmányfeje (Öregség), Rimanóczi Géza Tiszapart-ja, Vlasics Károly másfajta, világos tónusú, kissé plakátos Hazafelé, Sajtosok, Behordás képei, Mihály István, Tóbiás György, Torma Imre, Csizmazia Kálmán nyert még bemutatást és két akvarellista. Az egyik a Pécsről Szegedre származott finn származású kedves ismerősünk (az egyetlen nő kiállító), a megszínesedett Szőné Ainó Hakulinen (Tiszaparti fűzfák, Tápéi udvar) és a már szétesően túlszínes Imre István (Vasalónő, Mosónő), egészítik ki az érdemes sorozatot. Ebben a csokorban a szürrealizmus az expresszionizmussal a kuoizmus a naturalizmussal szépen megfér egy bokréában. — S ebben a szegedi gyüjtésben a realizmus is helyet kapott pár nemes példányban.

AZONFELUL dicséretes is, hogy a szegediek áldozatosan kitettek magukért s nem apró-cseprő, hanem a legtöbben nagyobbszabású, komoly művekkel szerepelnek. A szépen rendezett kiállítást a szegedi művészek részéről Vinkler László nyitotta meg.

Nikelszky Géza

Bármerre járunk Baranyában, a ködös december eleji napokban, a községek határában mindenütt szorgalmas munkával találkozunk. Három gépállomás traktorai a szószoros értelmében éjjel-nappal hasítják a barázdákat, ló- és igafogatok huzzák az ekét, hogy

minél több föld kerüljön szántásra a tavasziak alá.

Baranyában néhány helyen még

vetnek is,
20-ig vége
legtöbb he
túl vannak
szántás, m
ennek Ma
nagy jeler
veszély mi
össze. jó r
sokkal t
raktároz
nyebb h

Túlteljesítettük az őszi

A gazdasági felügyelőségre hétről-hétre beérkeznek a jelentések az ütemtervben megállapított munka végzéséről. A legutolsó szombati jelentés szerint az őszi szántás a villányi járás kivételével már mindenütt túl van a 90 százalékon.

Első helyen a siklósi járás áll. Ez annál örvendetesebb, mert nemrég még a megye legelmaradottabb járása volt. Kiváló eredményük azt

bizonyítja,
cia gazdas
itteniek is
ke. Ebben
tási előirá
így alaku
za: 41032
hold, 938
irányzat
161.3 szá
összes sz

14

B. E. V. V. nyomdája. 1922. V. 10.000. — 3146. sz.

Átvitel

Imre István

MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZEK SZABADSZERVEZETE
PÉCSI CSOPORTJA XLVII. KIÁLLÍTÁSA

SZEGEDI MŰVÉSZEK
A PÉCSI VÁROSI MÚZEUMBAN

1948 december 5—12-ig.

KATALÓGUS

Balázs G. Árpád	Hidépítők
" "	Tiszaparti munkások
" "	Macedón lány
" "	Vizió
Csertő Ferenc	Öregség
" "	Csendélet
Csizmazia Kálmán	Soproni utca
Dorogi Imre	Asszony gyerekkel
" "	Házak lovakkal
" "	Tápéi Krisztus
Erdélyi Mihály	Téli kert
" "	Hangulat a Tiszán
" "	Születésnapi ajándék
" "	Tavaszi kép
Imre István	Vasaló nő
" "	Mosónő
Mihály István	Diák a hollóval
" "	Hóolvadás
Rimanóczi Géza	Tiszapart
" "	Csodavirág
Sz.-né Ainó Hakulinen	Tápéi udvar
" "	Tiszaparti fűzfák
Tápai Lajos	Szegedi kishalász
Tóbiás György	Arckép
" "	Meditáció
Torma Imre	Szárvágók
" "	Pásztorfiú
Vinkler László	Tiszapart
" "	Ősz
" "	Részlet egy szegedi utcából
Vlasics Károly	Hazafelé
" "	Sajtosok
" "	Behordás

A képek árai a Városi Múzeum irodájában tudhatók meg.

KULTURA KÖNYVNYOMDA. PÉCS 344

~~Glatz Oszkár~~

Imre István

Glatz Oszkár-kiállítás nyílt Székesfehérvárott

Alkotmányunk ünnepének előestéjén, augusztus 19-én szerdán este Székesfehérvárott kiállítás nyílt *Glatz* Oszkár Kossuth-díjas festőművész, a Magyar Népköztársaság kiváló művésze műveiből. A megnyitó ünnepségen Glatz Oszkár életét, munkásságát *Imre* István Kossuth-díjas festőművész ismertette. A kiállítás szeptember 20-ig tekinthető meg.

(2)

Magyar Nemzet
1953. aug. 22.

a Tagtársaink kaphatják meg, akik tagdíjaikkal hátralékban nincsenek.

Kiváló tisztelettel
AZ ELNÖKSÉG.

Folyó évi tagsági díj ..... *10 P*

Tagdíjhátralék ..... *évre* ..... *P*

Tagdíjhátralék ..... *évre* ..... *P*

Összesen ..... 10 *P*

Furkee

14/13.

33.200. — K. M. E. Ny.

~~Hende Vince~~

Imre István
Istókovits Kálmán
Jeges Ernő
Kása Gábor

Szépművészet

1941. 207. l.

15/B

Céd

Budapest Székesfőváros az elmult év folyamán pályázatot hirdetett Budapestet ábrázoló vízfestményekre. A pályázat igen jó eredményt hozott.

A bíráló-bizottság döntése alapján Budapest Székesfőváros Polgármestere I. díjjal jutalmazta *Hende Vince*: „Tél Budapesten" című pályamunkáját; II. díjjal jutalmazta *Gallé Tibor*: „Budai utca", *Diósy Antal*: „Akácfa-utca", *Jeges Ernő*: „Budapest a Rózsadombról" és *Zádor István*: „A Király-lépcső télen" című pályamunkáit; III. díjjal jutalmazta *Csebi Pogány István*: „Hajók az Erzsébet-hídnál", *Élesdy István*: „Pest látképe a Hármashatárhegyről", *Hesky Iván*: „Kolossy-tér", *Hincz Gyula*: „Budai látkép", *Imre István*: „Mátyás-templom", *Istókovits Kálmán*: „Ferenc József-híd", *Kása Gábor*: „Kilátás a Gellérthegyről", *Ősz Dénes*: „Kígyó-utca", *Szücs Pál*: „Mátyás-emlék a régi Domonkos-templomon" és *Gy. Takács Béla*: „Budapest a Rózsadombról" című pályamunkáit.

SZÉPMU

HAVI FOLYÓIRAT, MEGJELENIK MINDEN
FELELŐS SZERKESZTŐ VITÉZ NAGY ZOL
KÁROLYI-U. 28. TEL.: 182–610. — KIADÓH
BUDAPEST, VIII. MÚZEUM-KRT. 6. TELEFO
KÉZIRATOKAT NEM ADUNK VISSZA — F
— POSTATAKARÉKPÉNZTÁRI CSEKKSZÁM
37.473. — KIADÓTULAJDONOS: KIR. M

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem adunk vissz

BILDENDE KUNST

MONATSCHRIFT — SCHRIFTLEITUNG:
ÖDÖN MARIAY U. ZOLTÁN VITÉZ NAGY

ADMINISTRATION: KGL. UNG. UNI-
VERSITÄTSDRUCKEREI, BUDAPEST VIII.
MÚZEUM-KRT. 6.

JAHRESABONNEMENT RM. 20.

HIREK

Az elsötétítés július 8-án, kedden 8 óra 40 perckor kezdődik és hajnalban 3 óra 55 perckor ér véget

„Magyar nehézbombázók" a rádióban

A magyar rádió július 11-én 18 óra 15 perckor megismétli a m. kir. Honvédség haditudósító századának »*Magyar nehézbombázók Oroszország fölött*« című rádióközvetítését. A közvetítés ismétlését az teszi indokolttá, hogy a magyar rádióhallgató közönség igen nagy tömegei nem tudták ezt a rendkívül érdekes közvetítést meghallgatni, amikor folyó hó 5-én szerepelt a rádió műsorában és tömegesen fordultak a megismétlésre való kérésükkel a rádió igazgatóságához.

— **HÓMAN MINISZTER AZ IPARMŰVÉSZETI ISKOLA JUBILÁRIS KIÁLLÍTÁSÁN.** *Hóman* Bálint vallás és közoktatásügyi miniszter megtekintette az Országos Iparművészeti Iskola hatvanéves fennállása alkalmából rendezett kiállítást és elismerően nyilatkozott az iskola tanműhelyeiben folytatott munka eredményeiről.

— **GÉPFEGYVERTŰZZEL** árasztották el az angol repülők tegnap Palermo utcáit és köztereit. Három polgárt megöltek és 18-an súlyosan megsebesültek. *(NST)*

— **KITELEPITIK A ZÁGRÁBI ZSIDÓKAT.** Az usztasa rendőrség most készíti elő a zágrábi zsidók kitelepítését. A horvát fővárost majd nem teljesen zsidómentessé akarják tenni.

— **AZ AMERIKAI NÉMET ÉS OLASZ KONZULI TISZTVISELŐK július 15-én térnek haza. Welles helyettes külügyminiszter bejelentése szerint az amerikai német és olasz konzuli tisztviselők július 15-én indulnak vissza hazájukba Newyorkból az America gőzös fedélzetén.**

— **TIZENKÉTÉVI FEGYHÁZAT KAPOTT A SÓGORGYILKOS KERESKEDŐ.** A nagykanizsai törvényszék szándékos emberölés büntette miatt 10 évi fegyházra ítélte *Goldschmied* Ignác keszthelyi kereskedőt, mert meggyilkolta sógorát, *Havay* István földbirtokost. Goldschmied ugyanis 1930 nyarán egy este holtan találta feleségét Havay házában, ahol együtt laktak. Havayt tartotta az asszony gyilkosának és mikor a pécsi tábla Havayt felmentette, zsebkésével össze-vissza szurkálta, úgy hogy belehalt. A törvényszék ítéletét a kúria *Szolnok*-tanácsa most megváltoztatta és *Goldschmied Ignác büntetését 12 évi fegyházra emelte fel.*

— **LEBONTJÁK A BOSZPORUSZI KŐOLAJTARTÁLYOKAT. A kőolajtársaságok elköltöznek Istanbulból, tartályaikat Ankarába helyezik át.**

— **ÚJ FŐISPÁNOK.** A kormányzó a belügyminiszter előterjesztésére *Mikó* László, Udvarhely vármegye főispánját állásától felmentette és Maros-Torda vármegye és Marosvásárhely főispánjává nevezte ki. Udvarhely vármegye főispánja dr. *Sebesi* Ákos eddigi alispán lett.

— **SÚLYOS ÍTÉLETEK BULGÁRIÁBAN ÁRDRÁGÍTÓ KERESKEDŐK ELLEN. Bulgáriában sok kereskedőt ítéltek el a napokban árdrágítás miatt, 5000 léváig terjedő pénzbüntetésre. Ruszesukban sok zsidót megbüntettek, mert törvényes tilalom ellenére bolgár cseléd-lányokat foglalkoztattak.**

Kenyér
gondja nem lehet, mert a Szervezésnél napi keresete 10 pengő
Erzsébet-körút öt

— **PAPÍRPÉNZÖZÖN.** Angliában a papírpénzforgalom az elmúlt két hónap alatt hallatlan mértékben megnövekedett. Pillanatnyilag 643 millió font papírpénz van forgalomban, ami nagyobb összeg, mint bármikor.

— **FOSZTOGATNAK ANGLIÁBAN.** Az alsóházban felszólították a belügyminisztert, hogy vessen véget a bombázott angol városokban és községekben a fosztogatásoknak. Egyedül Londonban a mult év folyamán több mint 4500 fosztogatás történt.

Az ideális **SANGHAY BAR** szórakozóhely
Hűsített, hangulatos helyisége egész nyáron át
este 9-től éjjel 2-ig nyitva
Kitünő varieté műsor. Tánc. Ragyogó Sanghay-görlök
Directrice: *La Bella Novotna* Dizőz: **Bodnár Piri**
Horthy Miklós-út 60. Tel. 257-430

LÁNGSZÓRÓKKAL FÜSTÖLIK LE AZ ELLENSÉGET A FÁKRÓL

Izgalmas csatakép a keleti frontról

Valahonnan a keleti hadszíntérről, július hó. Csin.. bumm..., a gránát a tó piszkos-sárga vizének közepébe csapódott. Vastag iszapáradat fröcscsent a magasba és majdnem magával sodorta a partra kikötött tutajt. Az ellenséges üteg odaát az erdős domboldal tetején rejtőzik. Vajjon az ellenség jól beásta itt magát? Hiszen az elmult órák alatt fejvesztetten menekült és rengeteg értékes felszerelést, számtalan foglyot hagyott hátra.

Nehéz, mocsaras terepen súlyos harcokat vívnak a német katonák. Mint Lorenz *Bersch*, a *Berliner Börsen-Zeitung* haditudósítója írja, a harcokat megnehezíti az, hogy *a terep teljesen áttekinthetetlen.* A mocsaras terep mögött erdős hegyoldal húzódik. Ideális védelmi vonal az ellenség számára.

Páncélkocsik a tavon át

Az előrenyomuló német csapatok *két rohamosztagot* küldenek ki felderítésre. Balra három páncélkocsi és egy motoros csapat indul a tavon át, hogy oldalról közelítse meg az ellenséget.

Eltelik egy óra... Aztán mégegy.

A rohamcsapatokról semmi hír. Csupán a *páncélosok rádiója* számol be erős ellenséges ellenállásról. Egy második híradás később bemondja: M. falut megtisztítottuk az ellenségtől. Eddig a faluig a térkép szerint mindössze *három és félkilométernyi* a távolság. A falu, amely keskeny völgykatlanban fekszik, mindössze pár házból áll, de beleesik a tervezett előnyomulási útvonalba. A bolsevikek ennyire megkönnyítenék a munkánkat?

Bolseviki taktika

Ezalatt az elsőszámú rohamcsapat minden ellenállás nélkül átkelt az erdőn. Viszont a második számú rohamcsapat, miután erős ellenséges erőket fedezett fel, balra nyomult és csatlakozott az elsőszámú rohamcsapathoz. Mögöttük a völgyben terül el M. helység, amelyen a páncélos felderítők nyugodtan átvonultak. Abban a pillanatban, amikor a két rohamcsapat vissza akart fordulni, hirtelen hatalmas tüzet kapott. Az útszéli bokrokból, a bozótból *gépfegyvergolyók zápora korbácsolja az utat.* A visszavonulási út el van vágva. M. helységből, amelyben még az imént ellenségnek nyomát sem lehetett látni, süvítenek a puskagolyók.

Tehát ismét a többízben tapasztalt *átkozott bolseviki taktika:* az ellenfelet egérfogóba engedni s aztán orvul hátbatámadni. A rohamcsapatok fedezéket keresnek. Igen ám, de *felülről is* lövik őket. A fák koronáira kapaszkodtak fel a mongolok s onnan tüzelnek, embereink közül néhányat súlyos találat ér. Most már minden oldalról ropognak a fegyverek. A bajtársak hősies elszántsággal harcolnak a láthatatlan ellenféllel. Mert láthatatlanná váltak, hol a földbevájt lyukakban kuksolnak, fejük fölött zöld lomb, hol a bozótból tüzelnek, hol a fák tetejéről. Ahogy embereink kidugják a fejüket a fedezékből, gyilkos tűz zápora árasztja el őket, elölről, hátulról, minden oldalról.

Hála Istennek, a *páncélosok* meghallották a heves tűzharcot és visszaindulnak a völgybe vezető úton. Itt éri őket *a bolseviki tüzérség* támadása. Az egyik gépet súlyos találat érte. A két másik gépnek sikerült továbbjutni s a nehéz harcba keveredett rohamcsoporthoz csatlakozni. Sokat nem segíthet ugyan ez, mert a gépfegyvermunició is fogytán van már.

„Dürfen wir Igel bilden?"

Ebben a válságos pillanatban, bármennyire valószínűtlennek is tűnik fel, az egyik páncélkocsi szétlőtt rádiókészüléke hirtelen működni kezd. A körülzártak boldogan lélegzenek fel. Küldik a választ hátra: »*Dürfen wir Igel bilden?*« s rá jön a válasz: »*Erősítést küldünk, a rohamgyalogság már indul!*«

Alkonyatkor a völgy ismét harci lármától hangos. Rövid idő mulva megállapíthatjuk, *alapos munkát végeztünk.* Nehéz gyalogsági ágyúkból küldjük üzeneteinket az erdőbe. *lángszórókkal füstöljük le a mongol vadmacskákat a fákról.* Megállapíthatjuk: *naguméretű »nagytakarítást«* végeztünk. Egy óra sem telik bele és gyalogságunk visszavetette az ellenséget, amely olyan sebesen hordta el az irháját, ahogy csak birta. Raffináltan kiépített s régóta készen álló remek állásaik üresen maradtak.

— **RENDKÍVÜLI KÖZGYÜLÉSRE HÍVTÁK ÖSSZE A BOLGÁR KÉPVISELŐHÁZAT. A királyi rendelet értelmében a szobranje szerdán ül össze s a felszabadított területek pótköltségvetésével, a belső kölcsönnek kettőről három és félmilliárd lévára való emeléséről szóló javaslattal és más gazdasági kérdésekkel foglalkozik.**

— **AZ OKLEVELES GAZDÁK ÖSSZEÍRÁSA.** A Magyar Gazdatisztek Országos Egyesülete azzal a kérelemmel fordult a földmüvelési miniszterhez, hogy rendelje el az okleveles gazdák hivatalos összeírását.

— **A MAGYAR GAZDATISZTEK ORSZÁGOS EGYESÜLETE** augusztus 15—20. között rendezi a Kolozsváron végzett öreg gazdászok nagytalálkozóját. Felvilágosítást nyujt a Magyar Gazdatisztek Országos Egyesülete (Arany János-utca 5.).

AUGUSZTUSI KÖLTÖZTETÉSÉT
már leköthet: **HERENDI** bútorszállítónál, Endresz György-tér 4/B. Tel. 153-840

— **ÖSSZEÜLT A SZERB SZENT SZINÓDUS. A szerb óhitü egyház szent szinódusa hétfőn összeült. Ezzel újra megkezdődött a szerb egyház egyházi élete.**

— **LEVÁGTA KEZEFEJÉT A GYALU.** *Csillaghegyen Fehér* János asztalos műhelyében munka közben baleset érte *Károgi* Károly asztalossegédet. A gyalu levágta a kezefejjét. A mentők kórházba vitték.

— **SÓSAV.** *Budafokon* a Zápolya-utca 2. számú házban *Tóth* Józsefné háztartási alkalmazott szerelmi bánatában sósavval megmérgezte magát.

— **A BUDAPESTET ÁBRÁZOLÓ MŰVÉSZI VÍZFESTMÉNYEK** pályadíjainak odaítélésére kiküldött bizottság a 600 pengős I. díjat *Hendo* Vince festőművésznek, a 400 pengős II. díjat *Gallé* Tibornak, *Diósy* Antalnak, *Teges* Ernőnek és *Zádor* Istvánnak, a 300 pengős III. díjat *Csebi Pogány* Istvánnak, *Elessdy* Istvánnak, *Hesky* Ivánnak, *Hincz* Gyulának, *Imre* Istvánnak, *Istókovits* Kálmánnak, *Kása* Gábornak, *Ősz* Dénesnek és *Szűcs* Pálnak ítélte oda.

— **A FINN PARLAMENT** hétfőn elfogadta a kormány létszámának növeléséről szóló törvényjavaslatot. Eszerint eggyel több miniszter lesz Finnországban.

— **OLASZ TEJET KAPTAK A GÖRÖG GYEREKEK.** Görögországban 45 helységben megkezdték annak a tejmennyiségnek a szétosztását, amelyet a Duce küldött a görög gyermekeknek.

— **KIESETT AZ AUTOBUSZBÓL ÉS MEGHALT.** *Rolli* József székesfehérvári autobuszkalauz menetközben nekitámaszkodott a kocsi jobboldalán levő ajtónak. Az ajtó egy kanyarodóban kinyílt és a kalauz a járdára zuhant. Koponyaalapi törést szenvedett és azonnal meghalt.

— **TOVÁBB FEJLESZTIK A SZENTGOTTHÁRDI ISKOLASZANATÓRIUMOT.** 1940-ben és 41-ben 449 tanulót gyógyítottak és tanítottak a szentgotthárdi iskolaszanatóriumban. A növendékek majdnem kivétel nélkül sikerrel vizsgáztak és mind egészségesen hagyhatták el az iskolaszanatóriumot. Legfelsőbb helyről már értesítették az iskolaszanatórium vezetőségét, hogy a szanatóriumot a jövő esztendőre tovább fejlesztik.

— **AZ ERDÉLYI MENEKÜLT MAGYAROK MEGSEGÍTÉSÉRE** alakult bizottság, amely gróf *Teleki* Pálné elnöklete alatt működik, kéri azokat a magyar nőket, akik a már működő munkatársakhoz hasonlóan teljesen önzetlenül és ellenszolgáltatás nélkül hajlandók foglalkozni a bizottság munkájával, jelentkezzenek az irodában délelőtt 12—2 között (IV., Városház-u. 16. sz., II/2. telefon: 188—280, 182—204).

— **HÁZASSÁG.** *Jámbor* Emil áll. gimnáziumi tanár (Budapest) július 17-én d. u. 6 órakor vezeti oltárhoz *Polyánszky* Hedvig állami tanítónőt (Pestszentlőrinc), a pestszentlőrinci plébánia-templomban.

— **ÖTÉVES A SOPRONI NYÁRI EGYETEM.** Az augusztusban megnyíló soproni nyári egyetem az idén lesz ötéves. Jelentkezni lehet: Sopron Idegenforgalmi Irodájában (Sopron, Várkerület 44.).

— **AZ ESZTERGOMI KATOLIKUS NYÁRI EGYETEM** rendezésében a magyar katolikus írók jólsikerült irodalmi estet tartottak.

— **ÚJ ORGONÁT KAPOTT AZ ESZTERGOMI FŐSZÉKESEGYHÁZ.** Az új orgonát *Lepold* Antal prelátus-kanonok szentelte fel és *Sugár* Viktor, a budapesti koronázó főtemplom karnagya játszott rajta elsőnek.

— **VITÉZI VÁROMÁNYOSOK TÁBOROZÁSA SZOMBATHELYEN.** A vasmegyei Vitézi Szék 80 vasmegyei vitézi városmányos részvételével Szombathelyen háromnapos táborozást rendezett.

— **A GÖRÖG ORTODOX EGYHÁZ SZINÓDUSA** megerősítette *Damaszkinosz* érsek kinevezését a görög egyház fejévé. A kinevezés már 1938 novemberében történt, de a görög államtanács személyi kifogások miatt törvénytelen módon megsemmisítette.

— **HATALMAS FELHŐSZAKADÁS TÖRÖKORSZÁGBAN.** Törökország több vidékén három napja erős felhőszakadások voltak, amelyek komoly károkat okoztak.

— **GYÁSZROVAT.** *Papp* József kormányfőtanácsos, az IPOK elnöke 63 éves korában elhúnyt. Az IPOK a maga halottjának tekinti és úgy temetteti el.

Ifj. *Tóth* Géza, a Pesti Ujság tisztviselője hosszas szenvedés után 25 éves korában elhúnyt. Temetése e hó 10-én, csütörtökön d. u. 5 órakor lesz Rákosligeten.

Este 2-3 szem **ARTIN** reggelre normális ürülés
Enyhe, biztos hashajtó

Esti lap

SZINHÁZ ÉS FILM

Megkezdték a Magyar Művelődés Házának átalakítását

A *Magyar Művelődés Háza* nagy sikerrel fejezte be első évadját *Novágh* Gyula igazgatása alatt. A közművelődés célját szolgáló színház mérlegét annakidején már ismertettük és megírtuk, hogy a székesfőváros *újabb 90.000 pengőt* fordít a Magyar Művelődés Házának korszerű színpadtechnikai eszközökkel való felszerelésére. A jelentős összeg kiutalása megtörtént és a főváros mérnökeinek és *Novágh* Gyula igazgatónak vezetése alatt megkezdődtek az átalakítás munkálatai. A színházat új világítási berendezéssel és színpadi gépezettel szerelik fel, majd az egész színpadot vastraverzes alapépítménnyel látják el. Az átalakítások után, amelyeknek második részlete *újabb 60.000 pengő költséggel* az ősszel kezdődik meg, a Művelődés Házának színpada *modernebb lesz, mint az Operaház hatalmas színpadi berendezése.*

A Magyar Művelődés Háza a jövő évre szóló *bérletek* kiadását egész nyáron minden délelőtt folytatja.

A CSOMÓRAKÖTÖTT EMBER

A *Fényes Cirkusz* új műsorának kétségtelenül egyik legnagyobb attrakciója a *Florida-trió*, amelynek két artistája szabályszerűen csomóra köti a harmadikat, mintha csak egy zsebkendő vagy nyaksál lenne. Ez a csontnélküli ember olyan kicsire összehajtogatható, hogy egy közönséges kis bőröndben elfér, lábait a nyaka fölött masnira kötik, karjait pedig úgy lehet használni, mint a zsineget. Ehhez hasonló mutatvány Budapesten még sohasem került a közönség elé. Csodálatos könnyedséggel pereg ez a mutatvány, amelyet a cirkusz új műsorának többi nagy száma követ: ragyogó artistanők, idomítók és a cirkusz felejthetetlen humoristái.

A Magyar Zenei Szemle legutolsó száma most jelent meg. Egyik érdekessége Isoz Kálmán tanulmánya a régi pest-budai zeneműkereskedelemről és zeneműkiadásról.

KÁROLYI-KERT
MA BRAHMS-EST
½7 órakor Vez. Rajter. Közr. Wanda Luzatto

Carmine Gallone, a klasszikus filmek nagy rendezője, készítette Marcel Prévost regényéből az Örök szerelem című új olasz irodalmi filmet, amely Manon Lescaut annyi változatban feldolgozott történetét eleveníti fel. A filmet Puccini muzsikája kíséri, a klasszikus zeneszámokat Gigli és Maria Caniglia énekli.

A magyar film érdekében

A belügyminiszter rendeletet adott ki, amelynek értelmében a mozgófényképüzemek engedélyesei ezévi augusztus elsejétől kezdve kötelesek a műsort játszási évadonként úgy összeállítani, hogy az évadnak mind első, mind második felében a bemutatott játékfilmek egyharmada Magyarországon készült, 1200 méternél hosszabb és az Országos Mozgóképvizsgáló Bizottság részéről az arányszámba beszámíthatónak minősített magyarnyelvű hangos játékfilm legyen.

A rendelet a továbbiakban megállapítja a haszonrészesedés ellenében játszásra kikötött mozgófényképek legmagasabb százalékos kulcsát és rendelkezik a mozgófényképek játszási idejének meghosszabbításáról is.

Négy évre szerződtette a Nemzeti Színház Naszódy Sándort

Naszódy Sándort, a Nemzeti Színház ösztöndíjas fiatal jellemszínészét, újabb négy esztendőre szerződtette *Németh* Antal. *Naszódy* Sándor jövőre új szerepkörben mutatkozik be.

Bérletváltás a Vígszínház jövő évadjára

A Vígszínház szétküldte a jövő évadra szóló bérleti felhívását éspedig egyelőre a régi bérlőihez. Július 15-ig minden régi bérlőnek fenntartják eddigi helyét. Aki azt nem veszi igénybe, annak eddig bérelt helyét az új előjegyzők számára szolgáltatják ki.

Gyilkosság a tengerparton

Ártatlan tengerparti szórakozás is végződhet bűnüggyel, ahogy az a *Metro Nagy riport* című bűnügyi filmjéből kiderül. Nyaralóhelyen gyilkosság történik a szépségverseny alatt és sok embert vesz veszedelembe sodor. A gyilkosságot a nagy riporter deríti ki, akit *Franchot Tone* személyesít meg a filmen.

Vad, egzótikus miljőben, áthatolhatatlan őserdők mélyén játszódik ez az új dzsungel-film, amelyet Fenevadak szigetén címmel rövidesen Budapesten is bemutatnak. A vérfagyasztó kalandok mellett lepergetik Stan és Pan új bohózatát, amelynek címe: Életmentés mindhalálig.

SPORT

Két levél a mesterkérdésről

»Tanítsuk jobban vívni diákjainkat« című kis cikkünk és a vele kapcsolatban közölt két vélemény nyomán újabb két levél érkezett hozzánk.

1.

Rövidesen a következőkben válaszolunk az »Egy sportmester« aláírással jelzett közleményre:

A cikk írója tájékozatlan a testnevelő tanárok képzését és tudását illetően. Az »Egy sportmester« cikkével nem is érdemes polemizálni. Ne akarjon senki olyan téren működni, ahová egyáltalán nem való. Az iskola, az ott üzött sportoktatás és irányítása a tanáré. Ezen nincs mit vitatkozni. A sportmesternek az iskolában és a sportok irányításában helye nincsen és nem is lehet.

»Több testnevelési tanár.«

2.

Az utóbbi időkben egyes sportágakban nagy a visszaélés, aminek oka, szerény véleményem szerint, a jól képzett sportmesterek hiánya. Ezért örömmel kell fogadni »Egy sportmester« állásfoglalását.

A magyar sportnak igazán nagy szüksége van megfelelő számú, jól képzett sportmesterre. Régen megállapították ugyanis, hogy a mesterképzés mai »gyorsforraló« rendszere nem megfelelő. A testnevelő tanároknak minden előképzettségük megvan ahhoz, hogy jó sportemberek legyenek, de nem áll módjukban az általuk kiválasztott *egyes sportágakban* a szükséges szakismeretet és gyakorlatot megszerezni.

A sportmester-jelöltek viszont még ha megfelelő szakismerettel rendelkeznek is az általuk kiválasztott sportágban, a tanfolyamok rövid ideje, vagy a maguk elégtelen szellemi adottsága miatt nem képesek a nevelőmunkához elengedhetetlen ismereteket megtanulni.

Vannak sportmesterek, akik felismerve az oktatáshoz feltétlenül szükséges ismeretek fontosságát, önművelés útján képezték ki magukat. Azonban sok olyan sportmester van, aki nem rendelkezik az alapos tudáshoz szükséges szakismerettel. Ez viszont nem az ő hibájuk, hanem azoké, akik egyrészt nem adtak módot számukra az ismeretek megszerzéséhez, másrészt megengedték, hogy ilyen hiányokkal oktassanak.

Amíg a sportágak nem álltak olyan magas színvonalon, mint ma, a versenyzőkből vagy a rátermett sportemberekből lett sportmesterek többé-kevésbé jól ellátták feladataikat a tanfolyamokon szerzett tudással. Azonban egyrészt a sport hatalmas fejlődése, másrészt az a körülmény, hogy *a sport nem öncélú kedvtelés, hanem a nemzetnevelés egyik legfontosabb tényezője*, ma már megköveteli, hogy a sportmesterek minden vonatkozásban alapos felkészültséggel rendelkezzenek és lépést tartva az állandó fejlődéssel, magukat tovább képezzék.

A fontos nemzeti hivatás szem előtt tartásával két helyről nyerhetik a sportágak a sportmesterek utánpótlását: 1. intelligens, hivatásérzettel áthatott, áldozatos érzésű, oktatásra rátermett sportemberek köréből és 2. a kitűnő alapokal rendelkező testnevelő tanárok táborából.

Mind a két csoporthoz tartozó oktatókra szükség van, mert megfelelő számú jó sportmester csak így nevelhető. Nagy szüksége van a mindjobban fejlődő sportoknak a testnevelő tanárokra. Nem hiába igyekezik egy-egy szakszövetség, hogy sportja részére *a testnevelő tanárokból kapjon oktatói utánpótlást.* Különösen vidéken van a sportmester testnevelő tanárokra nagy szükség.

A sportmestereknek nagy feladataik vannak, azonban a jelöltek kiképzése még nem megfelelő. Nem lehet ugyanis vitás, hogy *aki oktat, az nevel, nevelni pedig csak alapos felkészültséggel szabad.*

Amint látható, a sportmesterkérdésnek sok mellékhajtása van. A kérdést a most folyamatban levő általános sportátszervezéssel kapcsolatban *intézményesen* kellene megoldani. Ez a megoldás pedig sürgős, mert ha nem cselekednek gyorsan az illetékesek, helyrehozhatatlan károk származnak a késedelemből.

Dobránszky István
műegyetemi okleveles ökölvívómester

Nem rendeznek az idén kerékpáros világbajnokságokat. Az UCI berlini ülésén kimondották, hogy a háborúra való tekintettel az 1941. évben sem rendeznek kerékpáros világbajnoki versenyt.

Színházak műsora

ERZSEBETVÁROSI: Becskereki menyecske (8). — **UJPESTI SZINHAZ:** Fiatalság boldogság (8). — **BABSZINJATEK:** Baj van a nemzetőrségben (8). — **MUSZINKOR:** Marika hadnagya (½6, 8). — **FENYES CIRKUSZ:** Mától kezdve minden d. u. 4 és este 8: A cirkusz királynői 1941.

Mozik műsora

Rövidítések: Sz = szombat; V Ü = vasárnap és ünnepnap; M = matiné

ADMIRÁL (353—707): **Judith** (Előadások kezdete: ¼4 ½6 ⅛8 ½10-kor; V Ü ½2 órakor is). Vasárnap délelőtt 11 órakor: **Kék madár.** — **ALKOTÁS** (355—374): **3 Codona** (Előadások kezdete: ¼4 ⅛6 ⅛8 ½10; V Ü ½2 órakor is). Vasárnap d. e. 11-kor: **Ember vagy gazember?** — **ANDRÁSSY** (124—127): **Éjféli tangó** (Előadások: ¾4 ¾6 ⅞8 ¾10; V Ü 2 4 6 8 10 órakor). — **ÁTRIUM** (154—024, 153—034): **Az asszony, az orvos és a harmadik** (½6 ⅛8 ½10; Sz V Ü ¼4-kor is). — **BELVÁROSI** (384—563): **Erzsébet királyné** (Jobbterem mindennap: 4 6 8 10; balterem V Ü ¾5 ¾7). — **BELVÁROSI HIRADÓ FILMSZINHÁZ** (181—244): **Az első szovjet haretéri felvételek. Németország légihadereje. A kassai bombatámadás. Rajzos híradó Orcszországról. Magyar, Ufa, Luce és Fox híradók. Színes rajzfilm.** (Folytatólagos egyórás előadások 10—24 óráig.) — **BROADWAY** (422—722): **Ujhold** (¼4 ½6 ⅛8 ½10; Sz V Ü ½2-kor is). — **BUDAI APOLLO** (351—500): **Nagyvilági nő** (Előadások kezdete: ½5 ¾7 9; vasárnap és ünnepnap: ½2 ¼4 ½6 ⅛8 ½10). — **CAPITOL** (134—337): **Cisco és a Lady** (4 6 8 10; V Ü 2-kor is). — **CASINO** (383—102): Második hétre prolongálva! **Légy résen, Andy Heardy** (½6 ¾8 ¾10; Sz V Ü ¼4 órakor is). — **CITY** (111—140): **A férj közbeszól** (¾6 ¾8 ¾10; Sz V Ü ¾4-kor is). — **CORSO** (182—818): **Lesz ami lesz** (½6 ⅛8 ½10; Sz V Ü ¼4-kor is). — **CORVIN** (139—584, 138—988): **Elveszett a feleségem** (¼4 ½6 ⅛8 ½10; V Ü ½2 órakor is). — **DÉCSI** (121—343, 125—952): **Két anya** (Előadások kezd: ½6 ⅛8 ½10; V Ü ¼4 órakor is). — **ELIT** (114—502): **Árvíz Indiában** (Mindennap: 4 6 8 10). — **GLORIA** (427—321): **Hulló csillagok** (½5 ¾7 9; Sz V Ü ¼4 ½6 ⅛8 ½10 órakor). — **HIRADÓ FILMSZINHÁZ** (222—499): **Az első szovjet haretéri felvételek. Németország légihadereje. A kassai bombatámadás. Rajzos híradó Oroszországról. Magyar, Ufa, Luce és Fox híradók** (Folytatólagos egyórás előadások 9—24 óráig). Hűtött nézőtér. — **HOLLYWOOD** (225—003): **Egyetlen éjszaka** (Mindennap: ¼4 ½6 ⅛8 ½10-kor). — **IPOLY** (292—626): **A kék madár** (Előadások kezdete: 5 ⅛8 és ½10-kor; V Ü ¾3-kor is). — **JÓZSEFVÁROSI** (134—644): **Isten vele, tanár úr!** (¼4 ½6 ⅛8 ½10; V Ü ½2-kor is). — **KAMARA** (423—901): **Havasi napsütés** (Mindennap: 11 2 4 6 8 10). — **KULTUR KERTMOZI** (188—120): **Végzet** (Előadások kezdete: 5 ⅛8 ½10; V Ü ¾2 ¾4 ¾6 ⅞8 ¾10-kor). — **LLOYD** (111—994): **Pepita kabát** (½6 ⅛8 ½10; V Ü ¼4-kor is). — **NYUGAT** (121—022): **Meseautó** (½5 7 ½10; V Ü 2-kor is). — **ODEON** (422—785): **A kék madár** (Folytatólagos előadások kezdete: ½5 ¾7 ½10-kor; szombaton ¼4 ½6 ⅛8 ½10 órakor; V. és Ü. ½2 órakor is). Vasárnap délelőtt 11 órakor: **Toprini nász.** — **OLYMPIA** (423—188): **A kék madár** (Mindennap: 11 2 4 6 8 10). — **ORIENT** (114—926): **Mindenki mást szeret** (Folytatólagos előadások: ¼4 ½6 ⅛8 ½10; V Ü ½2 órakor is). — **PALACE** (221—222): Nyolcadik hétre prolongálva! **A Manderley-ház asszonya** (Mindennap: 11 2 ½5 7 ½10). — **PÁTRIA** (145—673): **Árvíz Indiában** (4 6 8 10; V Ü 2 órakor is). — **PHÖNIX** (233—242): **Hindu lándzsás** (11 5 ⅛8 ½10; Sz V Ü 11 3 5 ⅛8 ½10). — **RADIUS** (122—098, 120—564): **Lesz, ami lesz** (½6 ¾8 ¾10; Sz V Ü ¼4-kor is). — **RIALTO** (224—443): **Szerelem beleszól** (¼4 ½6 ⅛8 ½10; V Ü ½2-kor is). — **ROYAL APOLLO** (222—002): Második hétre prolongálva! **Lützow sasok** (Előadások: ½6 ⅛8 ¾10; Sz V Ü 4 6 8 10). — **SAVOY** (146—040): **Árvíz Indiában** (¼4 ½6 ⅛8 ½10; V Ü ½2-kor is). — **SCALA** (114—411): **Eszményi asszony** (¼6 ⅛8 ¾10; Sz V Ü 3-kor is). Nyitott tető! — **SIMPLON** (268—998, 268—999): **Árvíz Indiában** (5 ⅛8 ½10; V Ü 3 ½6 ⅛8 ¾10). — **STUDIO** (225—276): **Gibraltár** (¼4 ½6 ⅛8 ½10; V Ü ½2-kor is). — **TIVOLI** (225—602): **Feketeszárú cseresznye** (Folyt. előad.: ¾4 ¾6 ⅞8 ¾10; V Ü ¾2-kor is). — **TURÁN** (120—003): **Judith** (11 ½2 4 6 8 10; V Ü 11 2 4 6 8 10-kor). — **URÁNIA** (146—046): **Lesz ami lesz** (5 ⅛8 ½10; Sz V Ü ¼3-kor is). — **VESTA** (222—401): **Halálbrigád** (11 ½2 ¼4 ½6 ⅛8 ½10; V Ü 11 2 4 6 8 10).

ÓRIÁSI SIKER!
Váltsa meg a jegyét előre!
Lützow sasok
2-ik hétre prolongálva!
ROYAL APOLLO

A férj közbeszól!
Claudette Colbert, Don Ameche, Francis Lederer vígjátéka
MA! Paramount-film. CITY

Hende Vince

Gyure Lajos

— **A Budapestet ábrázoló vizfestmények pályadijainak nyertesei.** Szendy Károly polgármester pályázatot hirdetett a magyar fővárost ábrázoló művészi vizfestményekre. A 600 pengős I. dijat Hende Vince festőművész kapta, a 400 pengős II. dijban részesültek: Gallé Tibor, Diósy Antal, Jeges Ernő és Zábor István festőművészek. A biráló bizottság a 300 pengős III. dijban a következőket részesitette: Csebi Pogány Istvánt, Éleedy Istvánt, Hesky Ivánt, Hincz Gyulát, Imre Istvánt, Istókovits Kálmánt, Kása Gábort, Ősz Dénest, Szücs Pált és Gy. Takács Bélát.

Pesti Hirlap

1941. jul. 9.

15/Pg

M. KIR. POSTATAKARÉKPÉNZTÁR

ÁRVERÉSI CSARNOK

BUDAPEST, IX., LÓNYAY-UTCA 30—32.

8939/7ű szám.

Nagyméltóságu
Méltóságos
Nagyságos Szentiványi Gyula ur
urnő

fe 1

H.

Lónyay utca 16

Á. 4—59.

Lap: Szabad Nép
Megjelent: 1949 JUL. -3.

A NÉPHADSEREG KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁSA

Szombat délután ünnepélyes keretek között, *Nógrádi* Sándor elvtárs, altábornagy, *Csillag* Miklós elvtárs, az MDP kultúrpolitikai osztályának helyettes vezetője, *Antal* Jánosné, a kultuszminisztérium művészeti főosztályának vezetője jelenlétében nyílt meg a Fővárosi Képtárban *a néphadsereg képzőművészeti kiállítása*. Király Béla ezredes megnyitó beszédében a dicső *Szovjet Hadsereg* példáját említve a következőket mondotta: *„A honvédség is a nép nevelője, a nép iskolája. Iskola tehát arra is, hogy fejlessze népünk egészséges művészi ízlését és bevezesse népünket a képzőművészet világába."*

A kiállítás képei kifejezik a szovjet iránti tántoríthatatlan hűségüket és a magyar nép izzó gyűlöletét az imperialisták ellen. Sok honvéd-művész *Lenin, Sztálin, Rákosi* Mátyás és *Farkas* Mihály arcképét festette meg. Az első terem egyik legszebb darabja *Lengendi* József örvezető képe, melynek címe: *Tanulással készülj a béke megvédésére.* Zöld katonaládán ülő fiatal honvédet ábrázol a kép, aki *Marx* könyvét olvassa. S egy másik kép a szomszéd teremből: *„Csendes órák"*, ez a címe. Elmondja, hogy *a mi honvédeink pihenőóráikat olvasással, rádióhallgatással, sakkozással töltik.* „Csak" ezt ábrázolja, de megmutatja a mi honvédeink emberi életmódját. E kiállítás komoly jelentőségű hivatásos művészeink felé, bizonyságul annak, hogy *a szocialista-realizmus tág lehetőségei között a honvédség életének, ábrázolása gazdagítaná művészetünket.*

Tüske János törzsőrmester: Falujáró törzsőrmester

Ez az első kiállítás örvendetes eredményeket mutat: *Schwamm* László fiatal honvéd, komoly szobrászi képességekkel rendelkezik. Partizán-szobra érett művészi alkotás. Nem kevésbé kitünő *Tüske* István törzsőrmester majus elsejei olajfestménye és falujáró katonája. *Ősz* Mihály honvéd, pécsi festménye, *Kardos* Károly „Lövegszín" című képe, *Szabó* Sándor tollrajzai értékesen ábrázolják a honvédség életét. *Imre* Sándor százados teremnyi munkája között sok érdekes mű szerepel. *Hevesi* László hadnagy szobrai szintén figyelemreméltó alkotások. *Goda* Ede és a kitünő *Szabó* Iván szobrászok munkáit már régen ismerjük.

A kiállítás nyitva: július 2-től 10-ig, naponta 10—18 óráig.

nincs. Mélyépítőipar: Szerencsi gyár Répaúsztató ép. Magasé Élüzem nincs.

VIII. FAIPAR

Lemezgyárak: Furnir- és művek N. V., Ujpest. Fürészüze üzem nincs. Bútorüzemek: Élüze

IX. DOHANYIPAR

Dohánygyárak: Egri Dohányg

X. NYOMDAIPAR

Lapnyomdák: Hirlapnyomda
Könyvnyomdák: Révai Nyomd
Papirfeldolgozó üzemek: Dávid gyár N. V.

XI. KÖZLEKEDÉS

Vasút: Celldömölki Állomás, Pályafenntartó Műhely, Szom Fütőház, Püspökladányi Osztály ség. BSzKRt: Ferencvárosi Pu., György-úti főműhely, Récsei E rázs, Pécsi Közlekedési Válla józás: Balatoni Hajózási Rt., „D renc" gőzös. Gépjárművek: „G toros. Autotaxi N. V.

POSTA: Központi Járműtelep, Kábel- hivatal, Keleti Postahivatal, Teréz Táv-

I Reali d'Inghilterra visitano il Colosseo.

Tanulunk tőlük. Ez egy másik döntő feltétele a pártszerű vezetésnek.

kultúra főbb kérdéseiről.

Kettős szám. **ára: 6.— forint.**

Előfizetési ár: negyedévre 7.50 Ft. Kapható a könyvkereskedésekben. IBUSz-pavillonokban és a pártszervezetek terjesztőinél. Kiadóhivatal: **Budapest, V., Vörösmarty-tér 4. sz.**

bevezettük, hogy a pártvezetőség tagjai személyesen járjanak ki falura, ellenőrizni falujáróink munkáját. Ez nemcsak a falujáró munkának, hanem vezetőségi tagjainknak is használ. Szélesedik látókörük, növekszik

Csáky-Maronyák József: Koncesni György

Imre István: Gyapotszüret

Imre István

festő

Szabad Művészet

1957. 450. l.

452. l. 455. l.

(Keppel)

456. l.

BELLINI, GENTILE

14. A guárdián megszenteli a keresztet

BELLINI, GIOVANNI

15. Magdolna
16. Alberetti madonna
17. Madonna, Szent György és Szent Pál
18. Madonna a gyermekkel

BELLINI ISKOLA

19. Szent Katalin

Imre István

festő

Szabad Művészet

1957. 246. l.

Szóval: Háromszázhetven

Pozsony 1911 a

Látta:
Csányi kánk
épitem

Imre István

Szegedi festő

Munkásarszony
Külvárosi nyárfák
Mosónő
Vasalónő
Kisleányfej
Trodában

Szeged 1948 nov

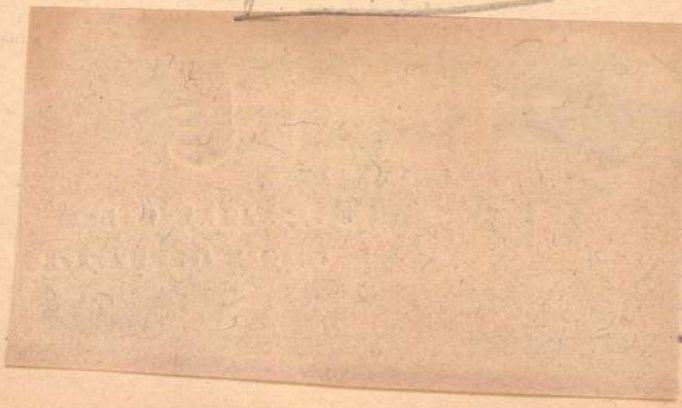

A m.kir. vall. és közok
alatt a keb. számv. VII
ének másolata.

Költségvetési év: 1932/
gatása" cim. Müemlékek C
ték: nincs.

A M
megjelent "Visegrád" ci
kapcsolatban felmerült
azaz Ötszáz pengőt enge

Imre István
festő, Ónagy

1.

Szabad Művészet

1950. 139. l.

M É L T Ó S Á G O

Méltóságod nagybecsü leve
vettem s igy már nem tehetek e
tóságodat Budapesten felkeresc
kegyeskedjék Pozsonyba felfár
ni a tenni valókban. /Ha ugyan
rem Méltóságodat, ~~e~~ngem nehány

Mar

POZSONY 1913 február hó 1

Imre István

l.

Szabad Művészet

1950. 9. sz. 366-l.

Imre István

festő

Szabad Művészet

1950. 9. sz. 367. l.

Háztartási alkalmazottak munkaadói igazolványa dara

Fizetési meghagyá

Az 1927 : XXI. t.-c. 188. §-a, illetőleg az 1928 : XL.
hogy a fenti kimutatásban részletezett és az alul feltüntet
esedékessé vált betegségi biztosítási járulékokat és bales

azaz 9 **Pengő**

való hivatkozással haladéktalanul fizesse be.

A fizetés elmulasztása esetében a kimutatott ta
és az 1928 : XL. t.-c. 183. §. utolsó bekezdése, illetőleg a 2
számítandó havi 0·75%-os késedelmi pótlékokkal együtt közi

A fizetési meghagyás, illetőleg kimutatás ellen az
t.-c. 161. §-a értelmében a kézbesítéstől számított 8 nap

Kelt 1934 . Jul. 16.

P. H.

A munkaadó törzsszáma és címe:

123771

Dr. Szentiványi Gyula

H.

Lenke tér 7.

Imre Istrán

l.

Szabad Művészet

1950.10.415:l

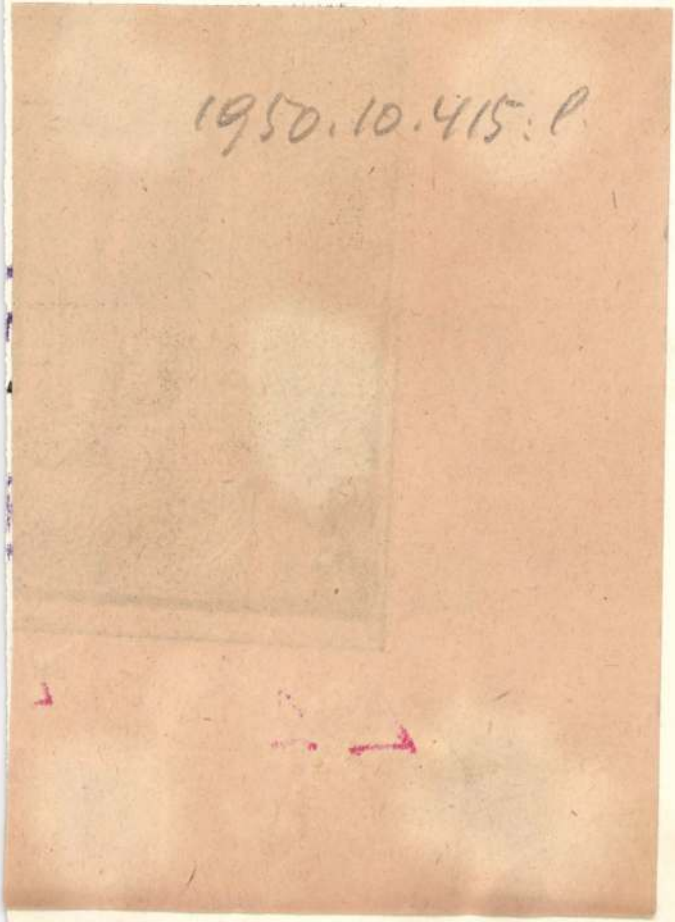

R V É N Y

rádra való továbbitás céljából

zt.

24.-én.

Imre István

Imre István

Szabad Nép 1953 március 31.

1953-ban Kossuth díjat kapott.

IMRE ISTVÁN
festőművész

«Almaszüret» című, Szentgyörgyi Kornél festőművésszel közösen festett művéért

egyenesen Béthaisra
kellene a monographiát
küldeni

folyó hó 12-én fog tartatni
Ez alkalomból

Ezt nemcsak bizottsgunkhoz,
hanem a megjéhez is Horos
kötelekek fügnek

és különösen körjönetet is

~~[illegible]~~,

~~és kegyeleteit melyeket ezt~~

Az emlekunnepre
vit

Kérem utána nezni,
hogy kellő időbe
elküldessene

592

Ámos István

festő

Szabad Művészet

1950. 8. sz. 285. l.
294. l.

A-müemlékek or
kiállitott régibb össze
73 (hetvenhárom) dar
Róbert festőművész a
aquarellt üvegezett ke
és egy üveg hiányáva
átvétettek.

A 73 db-felvétel
máradatott)
A Nádler Róbert-fé
volt, eperről a la
Bp-1901. április

Imre István

festő

Szül. 1918

l.

Szabad Művészet

1950. 8 7. 300. l.

Krassó-Szörén

Krassova, várrom.
Német-Facset, várrom.
Turnul, „Ovidius torny
Valkó, csúcsíves templo
Zsidóvár, várrom.

Imre István

festő

Szabad Művészet

1950. 209. h.

-

es kas-
ra megy

Bevétel		Kiadás	
korona	fill.	korona	fill.

MŰEMLÉKEK ORSZ. BIZOTTSÁGA
287/1909
számhaz!

Folyó szám	Kelet hó	Kelet nap	Tárgy
			A szepesmegyei
			munkálatoira fo
			3302. szám alatt
			kintalt 2350 ka
			elszám
1.	1909. II.	3.	Kintallatott
2.	1908 IV.	22.	Kifizettelett Parzsit
			1% nyugta szoin
3.	1908. V.	21.	Kifizettelett Kranoz,
			nak 2% nyugta sz
4.	1909. I.	30.	Kifizettelett Parzsitn

Imre István

festő

l. Szabad Művészet

1950. 212. l.

Kassai	1871	[illegible]
Munkácsi	1870	Minoritát. "
Nagyvónai l. sz.	1871	
Nyitrai	"	
Pein	"	
Rosnyói	1868	
Szatmári	1870	
Szekesfehérvári	1871	
Szepesi	1870	
Szombathelyi	1871	
Vóvri	1869	

Imre István

szegedi festő

Citerázó fiúk

Ülő leány

Szeged 1948. nov

Budapest, 1928. május 22.

om !

ives figyelmedet felhivni, hogy a zsám-
elhanyagolása végett megszólják a Bi-
ll hallanom, hogy Csonka-Magyarország
Bizottság nem törődik.

mióta a biztositási munkálatokat végre-
semmi ! ⊛

nzből, amely rendelkezésemre állott min-
mellékhajó biztositására nem jutott
kéftem - hogyha másképen nem - rom ál-
zavam meghallgatás ra nem talált.

yik ülésünkön szóbahozni.

rjesztést bátorkodom a Bizottsághoz in-

Imre István

graphus

l.

Szabad Művészet

1949. 344-l.

BÉTA
IRODALMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
BUDAPEST, VI., ARADI-UTCA 10

TELEFON: AUT. 207-54-57

Budapest, postabélyeg kelte.

Van szerencsénk mellékelten megküldeni a Kóbor Tamás válogatott müveiért az 1.-én esedékessé váló részlet kiegyenlitéséhez szükséges postatakarékpénztári

Imre István

középiskolai vajdasági
oklevelet kapott 1941-ben

Ferk. pzomfoisk. vk
1939-41. 176. P.

Állás,hivatali beosztás
elnök,egyet.ny.r.tanár
müsz.főtanácsos,müegy.ny.r.k.tanár
előadó,egyet.m.tanár
müemléki őr,egyet.~~ny~~m.tanár
" "
" "
irodatiszt

Imre István

l.

Ferk/pzomfoisk/vk

1939-41. 178. l.

II. JÓZSEF,
mellszobrocska.
Bécsi munka, XVIII. század.
Bronz, mag. 20 cm.

PUTTÓ,
lovon áll.
XVIII. század.
Bronz, mag. 11 cm.

GYERTYATARTÓ,
szára török alak.
XVIII. század.
Réz, mag. 12 cm.

KERESZT,
XVIII. század.
Bronz, mag. 5 cm.

KERESZT
Balkáni munka, XVIII. század.
Bronz, mag. 7·5 cm.

KRISZTUS-TEST,
XVIII. század.
Bronz, mag. 8·8 cm.

EREKLYETARTÓ,
keresztalakú, talpas, ovális középsőrészében apró-alakos Kálvária, vörös kövekkel.
XVIII. század.
Mag. 27 cm.

Imre István

festő

Bud. 1918.

Szabad Művészet

1951. 1981.

jegyzék

hó 1.-én kifizetendő illetményekről.

9		10		11		12		13	
v o n á s o k									
fizetési előleg		pénzintézeti központi kölcsön		letiltások		had-felszerelési adó		állami nyeremény kölcsön	
P	f	P	f	P	f	P	f	P	f
							3,02		
							2,12		
							,36		

Jávor Iván

festő (?)

Szabad Művészet

1957. 381. l.

25./ Fegyelmi büntetések : . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Budapest, 1936. március

Az adatok helyességét —
az okmányok és a nyilvántartások
alapján igazolom.

. . . . . .
elnök

Imre István

rajztanárjelöltt

Ferkèpzomfoiskèvk

1939-41. 157. l.

Eigit
ter: pe
lium tu
plices
timus.
bēas et bñdicas
Hec do ✠ na: l
hec scā sacri ✠ fi
primis: que tibi c
sia tua sctā catho
care: custodire: a
re digneris: toto

Imre István

rajztanárjelölt

1. Ferk pzomfoiskèvk

1939-41. 144. l.

					528,72	
					216,[illegible]	
					330,71	
					50,71	
0 ∓		0 ∓		0 ∓	3307,42 ∓	

M. kir. állami nyomda. Budapest, 1941. — 6604

Számfejtette

Osszegezte :

Ellenőrizte :

Imre István

l. Ferkèpzomfoiskèvk

1939-41. 101. l

105. l. 132. l.

461 1944

1944 XI 14.

Nagytekintet

~~Fintelettel van [illegible]~~

Maulbertsch freskó

munkáiva a nem. v

minister úr 57 265 57.541
57 337 56.257

Dr. Lux Kálmán lapeiher

jan ~~kintalt~~ 13630

halmi millenaris em

Möltrégeire 53.774/1943.III.

Imre István

Szabad Művész

1957. 11. sz. 482. l.–
491. l.

Imre István

vod

Képzőművészetünk
tíz éve.] Bp. 1955.
(Keppel.)

] Mücsarnok.

Imre István
Kossuth-díjas
festő

Miskolci orsz. képzőmův.
Kiáll. 1955.

Folyópart, olajf.
Műcsarnok, vízf.
Leanyfej, lágykarc
Pityu alrik, vízf

Imre István

festő

Szegi P.: A III. M.
Képzőmű. Kiáll. fest-
menyei.

Szabad Művészet

1953. 12. l.

(Kép)

(Imre István)

cikke

(I. Orsz. Képzőmű-
vészeti Tanácskozás.
Képzőművészetünk
mai helyzete.
Szabad Művészet.
1953. 57–67. l.

< Imre István >

cikke

< > I. Orsz. Képzőművészeti Tanácskozás. Képzőművészetünk mai helyzete. Imre I. beszámolója.

Szabad Művészet

1953, 57-67. l.

Imre József

Szabad Művészet

1953. 92. l. (Az I. Orsz. Képzőműv. Tanácskozás.)

Imre István

Kajd

Szabad Művészet
1955. 247. l.

~~Fónyi Géza~~
Imre István
Iván Szilárd
Izsák József
Kádár György
~~Konecsni György~~
Kokas Ignác
Konecsni György
Legéndi
Mácsai István
Miha Nándor
Scholtz Erik
Soltra Elemér
Szabó Vladimir
Szentiványi Lajos
Szervánszky Jenő
Szinte Gábor
Szőnyi István
Veszprémi Endre

18

Rényi P.: A VI.M.Képzm.Kiáll.
---
festményeiről. MN. 1956. jan.28

Imre István, 189.l.
Jakuba János, 189
Jánossy Ferenc, 189
Kántor Andor, 188.l.
Konok Tamás, 190.l.
Mikus Gyula, 190
Novotny Emil Róbert, 190
Pallay József, 190
Piri Kálmán, 190
Sárdy Brutus, 188.l.
Szabó Vladimir, 187,190.l.kép
Szinte Gábor, 189.l.
Tar László, 186.l. Kép, 189.l.
Váci András, 189.l.

Wellisch J.: Tájképek a VI.M. Képzm.Kiállitáson. SZABAD MÜVÉSZET, 1956, 4.sz.

18

./.

Vidéky Brigitta, 189.l.

Vidovszky Béla, 188.l.

Vörös Géza, 188-189.l.

Zilahi Edit, 189.l.

./.

Imre István, festő, sz. 1918.

A Képzm.Főiskolán Réti,majd Szőnyi voltak mesterei. Nyaranta a nagybányai festőiskolában tanult. A 2.világháboru után szovjet ~~xxxxxx xxxxxxxxx~~ hadifogságban volt. A világ első szocialista országának élete és népe nagy hatással volt rá. Itt ismerte meg a szocialista-realista müvészet elvét. Hazatérve hosszabb ideig politikai nevelőmunkával foglalkozott. A Néphadsereg alezredese, a M.Néphadsereg Képzm.Studiójának vezetője, ezenkivül fontos müvészetpolitikai tevékenységet fejt ki. Müveiben néphadseregünk életét dolgozza fel és történelmünk kimagasló egyéniségeit örökiti meg. Kossuth-és Munkácsy-dijas.

Uj M.Képzm.III.
1953. 83.1.
és képek

U.a IV.1954.
126.l. és kép

Ujabban tájképeket és virágcsendéleteket, akvarelleket fest.

(1)

Imre István

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ 59.62.l.

~~Gacs Gábor 50.l.~~

~~[illegible]~~ 58.l.

~~[illegible]~~ 52.l.

~~Gross Arnold 50,56.l (képpel)~~

~~Gyenes Tamás~~ 52.l (képpel: Tornyai)

~~Győri Dezső~~ 55.l.

~~Herczeg Klára 55.l.~~

~~Hintz Lula 60.l.~~

~~Hock Ferenc 58.l.~~

Imre István 58.l.

Izsák József 58.l.

Juhász Ferenc 50.l.

Artner T.: Az V.M. képrm. kiáll. SzM. 1955.

Imre István és
Szentgyörgyi Kornél

É. K. Sándor: Festészetünk néhány kérdése a III. M. Képzőműv. Kiáll. Margitán.

Szabad Művészet

Szabad Művészet
1953. 5. l.
(Kép)
12, 14. l. 15. l.

(2)

Zsirai István

és Szentgyörgyi Kornél

Almaszüret c.
festményükért
1953. Kossuth-dí-
jat kaptak.

Szabad Művészet

1953. 94. l. (1953 kép-
zőművészeti Kossuth-
díjai és Munkácsy-dí-
jai.)

(2)

Sarled Library

~~Hende Vince/Körut, vizf./~~

~~Horváth József /Reggel, Öregek lettünk, vizf./~~

Imre István /Pityu, vizf./

Kass János /Függeszkedők, Gépnél, Két figura, tusr./

Kássa Gábor /Tatai parkrészlet vizf./

Kaveczky Zoltán / Rőzsehordó, Tájkép tehenekkel, rézmaratás/

Képes Judith /Etetés, szénr./ vizf.

Komjáthi Gyula /Virágzás, Párviadal, Fiatal anya November, rézk./

Kondor Béla /A jó legyőzi a gonoszt, Apokalipszis bábokkal és masinákkal, réz, Tanulmány, kr.

Kórusz József /Vizhordók, rézk./

Kovács József /Tanya, rézk./

Krajcsirovits Henrik/Moripénztárnál, linometsz/

12

Tavaszi Tárlat, 1957 /Műcs./

Imre István

Szabad Művészet

1952. 6-7. 259. l.

...bengesitve tisztelettel vissza-

...i szeptemberhó 8.

A VALLÁS ÉS KÖZOKT. M. K. ...

Ugyházy

számv. igazgató. h.

Imre István
festő

Szabad Művészet

1952. 6-7. 256. l.

Budapest.

Rippl-Rónai cédulákat irni,
tanom a könyvtárban.
egyek.

szivélyesen üdvözlöm

/Kerényi Jenőné/

Ybl Ferenc

Szabad Művész t.

1952. Yn. 193. l.

Singer, Hans Wolfgang

Julius Schnorr von Carolsfeld.
Künstler-Monographien. 103.
Bielefeld u. Leipzig, 1911. Velhagen u. Klasing
8-r, 6, 116 l, 109 képpel.
Eredeti egész vászonk.

I. 2. p. e.

2.—P

Imre István

Szabad Ifjúság

1952. 4.14. 173.1.

Patai József

A biblia képekben. Klasszikus és modern mesterek remekművei. Összeállította és szöveggel ellátta —. Második kiadás. H. és é. n. Mult és jövő művészeti folyóirat kiadása. Eredeti egész vászonkötés. Nagy 8-r, 240 l. Herman Lipót-nak ajánlott példány

I. d. p. k.

3.-P.

Imre István

Szabad Művészet

1952. 4. n. 20 l.

Szirmay-Pulszky, H. von

Genie und Irrsinn im ungarischen Geistesleben.

München, 1935. Ernst Reinhard Verlag.

8-r, 4, 212 l., fűzve.

I. 3. p. h.

Sz.-P

Imre István

festő

Szabad Művészet

1952. 5. sz. 204. l.

Fülep Lajos

Magyar művészet.
Gondolat és irás. II.
Bpest, 1923. 8-r 189, 2 l. Athenaeum.
Füzve.

I. 3. p. h. —.80 P

Imre István

fessö

Életr.

Ujmagyképzőm. II.

22. t. 62. l.

SCHULEK JÁNOS

Müépitész.

A Müemlékek Országos B

Ezennel van

illetve leltári tárgyakat a B

1./ A visegr

11 drb. rajzot.-

2./ 6 drb. vi

3./ Ernyey t

továbbá :

4./ A lőcsei

Miskovszky-féle rajzot.-

5./ A lőcsei

Imre István

festő sz. 1918

Életr.

Ujmagyképz. 92. l.

(1950)

1775

Gyüjte

A hely neve	A tárgy megnevezése	
Eperjes,	Fehérváry Jákob Muzeuma	

Imre István

Szabad Művész

1957. 12. 12. 532. l.

tságának

Budapest.

gy az idei elöadás-sorozatban

27-én

kiváló tisztelettel

Medgyaszay István

Imre István

Szabad Művész

1957. 12 n. 538. l

rtesiteni, hogy a m. kir. igazság-
i palota magas földszintjén és első
ngedélyezett.
k a helyiségek belső felében fognak
épzést nem érintenek.
n is nagybecsü tudomással birjon a
bátor bejelenteni.
évi junius hó 11. napján.

AR KIR. KURIA

Kürüchéry

Imre István

Szabad Művészet

1951. 12. 12. 571. l.

ktatásügyi miniszternek jelen kelet
zámv. VII. és csekkosztályhoz intézett

számvevőséget, hogy . . . . . .
s épitész
. . . . . .
k.Országos Bizottsága . . . . . :/
. . . . . .történt hivatalos
lt utiköltségeiről és napidijairól
m által érvényesitett utiszámlája
a r m i n c n é g y . . . . . .P
számu kiadási csekkszámla terhére
29. évi .julius....hó .17... -én.

Imre István

Szabad Művész

1952. 6. 4 266. l.

Condivi

Michelangelo élete.
Fordította gróf Zichy Raphaelné
A Napkelet könyvtára 13. sz.
Bpest, 1926. 8-r, 120 l. Füzve.

I. 4. p. h.

—.80

Imre István festőművész
Kezdődik az iskola
Németh: ~~Kiállítás a Műcsarnokban~~ Lajos: Tavaszi tárlat
Szabad Nép, 1952 május 25. 8. l.

R G Y U L A Urnak,

z.elnökének

Budapest.

ber hó 20-án 904 sz.a.kelt becses

tkozással van szerencsém Sztehló

dőberényi utiszámláját 24 K.64 fil-

tisztelettel visszaküldeni .

908 évi január hó 30-án.

számv. aligazgató.

Imre István festőművész
Végvári: A II.Magyar Képzőművészeti Kiállitás
Szabad Nép, 1951, november 4, 9 l.

Hunyadi

os in Pozsony

An

ion für Kunstdenkmale
in

BUDAPEST.

: Militärkommando gerichtete
. August 1917 wird diensthöfl.
t Kupfer gedeckten kirchlichen
Kirche in NAGYFÖDEMES, kommis-
n müssen, da die Kupferbeschaf-
ltung eine dringende Notwendig-

Königsberg

Imre István
Két gyerek, vizf
Dunai jelenet, vizf.
Téglarakók, vizf.
Fej, vizf.
Fej, vizf.

XVI. Tavaszi Szalon. Nemzeti Szalon, 1941, julius, 7 l.

lan fínomságú viaszszobrocskáin kívül
ijtése régészeti tárgyakra is kiterjedt,
a képtár jelentőségével; főként érem-
yházi régész, Schnütgen közvetítésével
i és muzeális érzékét bizonyítja, hogy
szakkönyvtárat létesített. Megszerezte
el kísérte az új megjelenéseket, járatta
ai és hasonmásos kiadványokra, többek
l nem mult színes nyomataira. Bátran
ptárak könyvtáraival egy szinten állott.
magánkönyvtára is volt, mint ahogy
em az esztergomi bazilika belső művészi
z érsekiszékben, Vitéz és Bakócz, ő is
veket részben külföldi útjairól hozott
n gyűjteményszerűen, a nagyközönség-
g felépíttette a Dunára néző új prímási
ülön épületszakaszt biztosított szeretett
ínom műveltségű és világlátott Masz-
budavári plébános, később esztergomi
meg első, 1891-ben második kiadása.

MDK

Mre István

Ankét a képek méretéről. Szabad Művészet 1951.
7.sz. 331 [illegible] l.

MDK

Imre István

Wellisch J: Tájképek a VI. M.Képzm. Kiállitáson. S
Szabad Müvészet, 1956. 4.sz. 189 l.

MDK

Imre István

és Szentgyörgyi Kornél Munkácsy-díjas festőművész Almaszüret című képükön dolgoznak. (fénykép repr.)

December második felében... (képfelirat.)

Nők Lapja, Bp. 1952. december 4. [20. l]

MDK

Imre István, festő

Aquarelleket állított ki. Témái: virágos ablak; lábadozó gyermek; fiókos szekrény; havas városkép. (Két festménye: Február (1956) – azonos az említett városképpel – és Mislányfej (1956) repr.)

(Fedor): Imre István kiállítása.

Nők Lapja, Bp. 1957. november 14. [3. l.]

MDK

Imre István

Rogány Ö.C: 1. Magy. Képzőm. kiáll. Szabad Nép, 1950. aug. 27. 11 l.

MDK

Imre István

Mosónők, vizf.

Őszi Tárlat. Műcs. 194o. okt. 22 l.

MDK

Imre István

Női fej, Vernis-mou

Őszi Tárlat. Műcs. 194o. okt. 21 l.

MDK

Imre István

Táj, rézk.

Dunaföldvár, rézk.

Őszi Tárlat. Műcs. 1940. okt. 21 1.

MDK

Imre István örmagy

testménye: szovjet katona karján mosolygó gyermeket tart és keresztet nyújt neki – szerepel az ifjú művészeknek a Nemzeti Szalonban rendezett kiállításán.

– Zs. M. –: Ifjú művészek.

Nők Lapja, Bp. 1950. június 29. [9. l.]

MDK

Imre István

Diszszemle, festm.

Németh L.: IV. M. Képzőművész. Kiáll. Szab. Nép, 1954, jan. 19.

Imre István

Rézkarcok, rézkarc

" "

Magyar Rézkarcok, Tamás Galéria, Bp. 194o. május, kiállitás katalogusa.

MDK

Imre István

r.sz.i: A N.Szal. kiáll. Uj Magyarság, 1941. jul.4.
6 l.

MDK

Imre István
Mátyástemplom, vizf.

Fiatal magyar képzőműv. Főv. Képtár 29. kiáll.
1946. dec. 9 l.

MDK

Imre István festőmüv.

Magyar Nemzet cikke. 1953. febr. 28. 5 l.

kerek ~~épület~~, előtte 6 dór osz-
nban Rudnay címerével, felette 2
laternával. A bejárat két szélén
1900-ban ranoválva. Oltára karra-
készittette, felette a temp-
um, készittette Bogósich Mihály.
egri festőtől: Szt. Anna, Joachim
ária ünnepeiről. Mellékoltáron
dor primás ~~1828-tól, Johann Baptist~~

1856, 282-283 l, képe 297 l - Eszter-
n. 1908, 53 l, képe 50 l - Zádor-
zete Magyarországon. Bp. 1943, 170,
m V és MV. Bp. 1951, 9 l/

MDK

Imre István

és Szentgyörgyi Kamél almát szüretelő lányokat ábrázoló képe szerepel a III. Magyar Képzőművészeti Kiállításon.

Szurdi Márta: A III. Magyar Képzőművészeti Kiállításon.

Nők Lapja, Bp. 1952. december 25. [10-11. l.]

MDK

Imre István

Magyar reklámfilmek - külföldön. Népszava, 1958. febr. 5. 8 l.

Mucsfa /Tolna/

Ev.templom, homlokzati toronnya

Kemény Lajos-Gyimesy Károly: Ev
615 l/

Imre István M.D.K.

Évi , repr.

Művei az angyalföldi Kulturotthonban rendezett kiállításon

Hajó Daru 1965. márc. 8.

Gyuri István.

A moszkvai magyar képzőművészeti kiállításon műve szerepelt.

Kisújság, 1951. ápr. 29.

Ghyczy István.

A moszkvai magyar képzőművészeti kiállításon műve szerepelt.

Magyar Ifjúság, 1951. ápr. 28.

Imre István.

A moszkvai magyar képzőművészeti kiállításon „Folyamőr" c. képe szerepelt. (említve.)

Szabad Nép, 1957. Máj. 9.

-1-

Imre István, festő

M.D.K.

„Hunyadi" c. képe főalakjában -kissé talán irodalmi példák hatására- a hos kicmelhedő vezetőjének alakját örökítette meg... melyhez a munkásosztály világnézete oldaláról közeledett... Kétségtelen, hogy a beállítás nem nélkülös nemi szimpadiasságot, ezt azonban a művész gyakorlatlanságának kell betudni."
(a képet közli)
Láncz Sándor: A szocialista realizmus művészetéből, 1949-1956.

Művészettörténeti Értesítő, 1965.XIV.évf. 2. sz.

117. old.

M.D.K.

Imre István, festő

Szentgyörgyi Kornéllal hörösen készítek „Almaszüret" c. képét hőrli:

Láncz Sándor: A szocialista realizmus művészetéből 1949-1956

Művészettörténeti Értesitő, 1965, XIV. évf. 3. sz.

129. old.

MDK

Imre István

Mátyástemplom

Ráctemplom

Bpvizfpály 1941. Főv.Képtár. Házi példány

6 l.

MDK

Imre István

Hunyadi, repr.

Magyar katona a szabadságért. Főv. Képt. 1951. szept.

8 l.

MDK

Imre István

Folyamőr, of.

Határőrök, "

Hunyadi, "

Magyar katona a szabadságért. Föv. Képt. 1951. szept. 3 l.

Imre István őrnagy

MDK

honvédség

Szabadság, kenyér, of.

Ifjusági Képzőm. és Iparm. Kiáll. N. Szal. 1950. jun.

11 l.

MDK

Imre István

Folyamőr

A nagy kiáll. kérdőívei. Világosság, 1950. szept. 12.

MDK

Imre István-Szentgyörgyi Kornél

Almaszüret, festm.

Képzőművészetünk 10 éve. Műcs. 1955. Kép.

MDK

Imre István

2.M.Képzőmüv.Kiáll. Szab.Nép, 1951, nov.4. 9 l.

Imre István

MDK

festőművész 300 pengős 3. díj

Bpestet ábrázoló vizf. ... Pesti Hirlap, 1941. jul. 9.

MDK

Imre István

„Almanszüret"

(Szentgyörgyi Kornéllal közösen festékek:

Mücs. – III. Képrőmünd. kiáll. – M. N. 1952 XII. 27-5. l. Dutta M.

MDK

Imre István festő

3oo pengős III. dij.

Bpestet ábrázoló vizf.-ek... Magyarország, 1941. jul. 8. 7 l.

MDK

Imre István festőművész.

dm: Magyar katona a szabadságért. Kis Ujs. 1951. máj. 8. 4 l.

MDK

Imre István

Asztalos S: Megjegyzések a képzőmüv. vitához.
Magy.Nemz. 1952. máj. 25. 5 l.

Imre István.

Hunyadi nándorfehérvári győzelmét festi meg „A magyar katona a szabadságért" c. képzőművészeti kiállításra. (említve)

Kis Ujság, 1951. Máj. 8.

Imre István

A földalatti gyorsvasút állomásépület lépcsőcsarnokába két darab freskó kerül, melyet műrével megpályázott.

Magyar Nemzet, 1951. Aug. 9.

Gyuri Gitván.

A Magyar Képkörtársaság Képzőművészeti Kiállításán, Bukarestben, akvarelljével szerepelt.

Romániai Magyar Szó, Bukarest, 1952. Máj. 6.

Imre István.

„Magyar katona a szabadságért" c. képzőművészeti kiállításra beküldött műrét a zsüri elfogadta.

Szabad Nép, 1951. Sept. 15.

Szabó István.

„A magyar katona a szabadságért" c. képzőművészeti kiállításon „Hunyadi" és „Katonák" c. festményei szerepelnek.
(említve.)

Szabad Nép, 1951. Okt. 4.

Gyurkovics István.

„A magyar katona a szabadságért" c. kiállításon „Határőrök" c. képe szerepelt, (említve.) és „Hunyadi" c. képe. (említve).

Magyar Nemzet, 1957. Okt. 24.

Gyurkó István.

Horváth Márton „Megjegyzések a képzőművészeti vitához" c. füzetében a II. Képzőművészeti Kiállítással kapcsolatban „Hunyadi" c. festményét elemzi.

Magyar Nemzet, 1952. Máj. 25.

Imre István,

festőművész,

A III. Magyar képzőművészeti kiállításon Szentgyörgyi Koméllal közösen festették „Almaszüret" kompozícióval szerepelt. (említve)

Magyar Nemzet, 1952. dec. 11.

Ynne Sztoán
festő

M.D.K.

„Tükör" (vegyes)

Művészet, 1965. december - 28 kap

Imre István
festő

M.D.K.

Akvarelljeivel vett részt
a tárlaton.

D. Fehér Csurka: A X. Magyar Képzőművészeti Kiállítás
Művészet, 1965. november - 28 kap

Imre István
festő

M.D.V.

Méltatás.

D. Fehér Zsuzsa: Utcák – terek művészete 1959-ben.
Élet és Irodalom, 1960. febr. 12.

20 l.

Imre István MDK

Sz. 1918

Résztvett az 195o.évi ElsőMagyar Képzőmüvészeti Kiállitáson/a neonaturalisták között emlitve/

Pogány Ö.Gábor:Magyar festészet a XX.században. Bp.1959.67.1.

MDK

Imre István

III. dij

Mátyás-templom, vf.

Szépmüvészet, 1941. 2o7 l.

MDK

Imre István

Felszállás előtt

Asztalos S: 2. M.Képzőm. Kiáll. Magy.Nemz, 1951. dec.1.

MDK.

Imre István

Neve pusztán megemlitve

Művészet 1965 ápr.lap -

MDK

Imre István

Szobabelső, akv.

Déligyümölcs, akv.

IX. Magyar Képzőm.Kiáll. kat. Műcs. 1962. 21.l.

MDK

Imre István

Balaton, akv.

Évi, akv.

IX. Magyar Képzőm.Kiáll. kat. Mücs. 1962. 21.l.

Imre István, festő

MDK

Jún. 18-án, a Kulturális Kapcsolatok Intézetében kiállítás nyílt meg Jan Spychalski lengyel festőművén alkotásaiból.

Imre István festőművész emlékezett meg az 1946-ban elhunyt kitűnő lengyel festőről, akinek munkássága az elmúlt években vált ismeretessé.

–: Lengyel festőművész kiállítása a Kulturális Kapcsolatok Intézetében

Népszabadság, bp. 1959. jún. 19. 10. l

MDK

Imre István

Folyópart, of.

Miskolci O.Képzőmüv.kiáll. Herman Ottó Muz. 1955.

17 l.

MDK

Imre István

Mücsarnok, akv.

Leányfej, lágy-karc

Pityu alszik, akv.

Miskolci O.Képsőn. kiáll. Herman Ottó Muz. 1955.

20 l.

MDK

Imre István, festő

Kezdődik az iskola. Of.-

Mücs.-Tav. tárl. 1952 máj. 10-jun. 4.-Kat.
8. l.

MDK

Imre István. festő,
ismert nevű művész, most gyenge
munkát áll. ki:

Szbdsg. 1954. VII. 29. - 3. l. - Artner T.: A nyári tárlat.

MDK

Imre István, 58. l.

Artner T.: Az V. A. képzőm. kiáll.
FzM. 1955

Imre István, grafikus MDK.

A Tanácsköztársaság 40. évfordulója alkalmából kiadott albumban szerepel művével.
(Képzőmüv. Alap kiadása)

—: Magyar grafikusok a Tanácsköztársaságról

Népszabadság, Bp. 1959. márc. 7. 4.C

MDK

Imre István /sz. 1918/

festő

Repr.:

79. Hunyadi János. 1951.
o.v. 150x180. Honvédelmi Minisztérium.

Aradi Nóra: Száz kép a magyar történelemből.

Bp. 1955.

MDK

Imre István

Tematikus festményei (a szoc. országok 1959-es Sz. U.-beli képzőmův.-i kiállításának anyagából) említve, mint a magyar festők Kolorit-rezelésének jellemző példája.

b (1956) „Árvíz" c. képe b elemezve.

L. Aljosina: A népi Magyarország művészete.

Szovjet Művészettörténet, XIV. Bp. 1959. 11. l.

MDK

Imre István festőművész

Kossuth-díjas. Balázs G. Árpáddal szerepel a kettejük munkásságát bemutató, a Horváth Mihály utcai (Szeged) képtárban a Műcsarnok és a Móra Ferenc Múzeum által közösen rendezett kiállításon.

Szelesi Zoltán-Kelemen Ferenc: Három kiállításról.

Tiszatáj, Szeged, 1958 április. 2. l.

MDK

Imre István (festőművész)

Műve: Lislány – repr.

(kéjalaírás)

Tiszatáj, Szeged, 1958 április.
G. l.

MDK

Imre István festőművész

Pár évvel ezelőtt festett katonaképei szerepeltek a budapesti országos tárlatokon. Most akvarelleket állított ki. Művei részben gyermekképek, részben enteriőrt, csendéletet, fiatal nőt ábrázolnak.

Szelesi Zoltán – Kelemen Ferenc: Három kiállításról.

Tiszatáj, Szeged, 1958 április. Z. l.

MDK

Imre István, festő:

„Kezdődik az iskola"

„Nagymama és a vörösnyak-
kendős nincka."

Mincs. - Tav. tárlat: M.N. 1952 V. 18. - 5. l. Dutra M.

1-19.

MDK

Imre István, festő.

Hunyadi.

(H. alakja tulságosan is mai.)

Határőrök.

(alakjai inkább mint látványok szerepelnek és nem mint eszméket hordozó típusok.)

Főv. Képtár – Szépzőm. kiáll.: II. A magy. katona a szabadságért." – Sz. N. – Végvári L. 1951 IX. 4. – 6. l.

MDK

Imre István, festő,

Folyamőr

(Mumrácsy díjjal kitüntetve.)

Két másik katona portré.

Műcs. (?) - I. M. Képröm. kiáll. portréképei, - Kis Ujs.
1950 aug. 24. - 4. l. - Nagy T.

MDK

Imre István, festőművész.

a Szöv. pártszervezetének titkára.

és Elnöks.-nek tagja

Magy. Képzőmův. és Iparmův. Szöv. körgyül.-nek 2. napja.

MN 1952 V. 27. - 5. l.

MDK

Imre István

Bécsikapu tér

Királyi vát a Tabánból

Szálloda a Margitszigeten

Bpvizfpály 1941. Főv.Képtár. Házi példány
6 l.

Imre István,örnagy
festö

"Szabadság, kenyér" c. olajképén igen festöien ábrázol egy gyermeket tartó szovjet katonát. Szép megoldásokban bövelkedik,kár,h.erös szineket használ.

A kiáll. megrendezésének célja,h. a rejtett tehetségek előtörjenek és képzömüvészetünk fejlödését biztositsuk.

Végvári Lajos: Ifjusági képzö- és ip.müv. kiáll. Nemzeti Szalon. A népmüv. miniszt. által rend. kiáll. Magyar Nemzet.1950 jun. 1o.

Imre István

Esti Hírlap 1958 márc. 13.

III. évf. 6. l. h.

□ IMRE ISTVÁN Kossuth-díjas festőművész a Szegedi Múzeumban március 15-én nyitja meg gyűjteményes kamara-kiállítását. A megnyitóbeszédet dr. Bálint Sándor egyetemi tanár mondja.

Rónay Mária

Imre István és Szentgyörgyi Kornél: Almaszüret,o.f.

SZABAD MÜVÉSZET

1953.jan.1.sz. 5.l.

/Ék S.: Festőművészetünk néhány kérdése a III.M.
Képzm.Kiállitás kapcsán/

Rónay Mária

Imre István: Aratók, of.

SZABAD MÜVÉSZET

1953.jan.1.sz. 12.l.

/Szegi P.: A III.M.Képzm.Kiáll.festményei/

Rónay Mária

Imre István: Hunyadi, of.

SZABAD MŰVÉSZET
1951. ~~szept. 9.~~ okt. 10. sz. 433.l.

/Szegi P.: A M.Katona a Szabadságért/

Rómay Mária

Imre István: Gyapotszüret, of.

SZABAD MÜVÉSZET

1954.jan.-febr.sz. 22.l.

/Pogány Ö.G.: A IV.M.Képzm.Kiállitásról/

Rónay Mária

Imre István: Freskóterv

SZABAD MŰVÉSZET

1951. ~~szept. 9.~~ okt. 10. sz. 455.l.

/Végvári L.: A Földalatti Gyorsvasut állomásának freskótervei/

Rónay Mária

Imre István: Felszállás előtt, of. 200x300 cm/

SZABAD MŰVÉSZET

1951.nov.11.sz. 491.l.

/Radocsay D.: Megjegyzések a II.M.Képzm.Kiállításról/

Rómay Mária

Imre István: Folyamőr, of.

SZABAD MŰVÉSZET

1950. aug. 8. sz. 285.l.

/Pogány Ö.G.: Az I.M.Képzőmüv.Kiállitás előzményei./

Badál

Imre István pilótákat ábrázoló olajfestményén dolgozik
/Gink Károly felv./

.Müvelt Nép

I,évf.6.sz./1950.aug./ 25.1.

/ Képzőművészeink készülnek az I. Magyar Képzőművészeti kiállitásra /

Szűts Béláné

Imre István és Szentgyörgyi Kornél:
Almaszüret c. festménye

Irodalmi Ujság: 1953. jan. 1.
IV. évf. 1sz. 6 lap.

MDK

Imre István

Szt.Imre fürdő

Hősök tere

Bpvizfpály 1941. Főv.Képtár. Házi példány

6 l.

Imre István
festőművész MDK

grafikai müveiből kiállitás nyilt a szegedi Móra Ferenc muzeumban.

Müterem 1958 I. évf. 5. sz. 47.o.

MDK

Imre István festő

Bencze László: Válasz Bernáth Aurélnak Csillag, 1954.VIII.évf.augusztus 1567.l.

Imre István : Felszállás előtt

II. M. Képzőm. kiáll. 1957. nov.

mosok bére 1
Helyreállításokra kiutalt rendkívüli ellátmány 7
Horthy Miklós ösztöndíj 13

járulék 11
Ipari Általános Segítőalap 12
Ipariskolai számadások bevételi forgalmi összege 13
Ipariskolai tanulóotthon (diákasztal) tartaléktőke alap 12

járulás .....
Külön rendelettel utalt ellátmányo
Külön számadások vételei .....

T	U	V	Z
Tanárok Háza járuléka 11 Tanfolyamok térítése iparisklóknál ... 3 Tantermek használatáért fizetett díjak 3 Tanulmányi kirándulási alap ..... 12 Tanulmányi utazásokra kiutalt összeg .. 6 Tanulók részéről tévesen befizetett díjak visszautalása ..... 13 Tanulóotthon tartaléktőke alap (iparisklóknál) ..... 12 Tanulóotthoni (diákasztali) beszerzésekre az igazgató részéről adott ellátmányok bevételezése . 13 Tanulóotthonok alkalmazottainak tiszteletdíja és bére.... 1 Tatarozási költségekre kiutalt összeg .... 7 Tehetséges falusi tanulók iskoláztatására szedett járulék . 11 Telefonbeszélgetések után járó térítések 2 Testnevelési díj alap. 12 Térítmények, melyek felhasználhatók....2, 3 Térítmények, melyek nem használhatók fel 10 Téves elszámolásból eredő térítmények. 13 Tiszteletdíjak 1		Városi dologi hozzájárulás .....2, 3, 4 Világítási térítmény.. 3	

Imre István festő

Este a stadionban

Gyuire István

Az oroshári Fegyveres Erők Klubjá-
ban rendezett tárlaton szerepel.

Békésmegyei Népújság 1966. jún. 24.

Imre István MDK

Táj

Dunaföldvár, rézkarcok

Műcsarnok 1940 Őszi tárlat

Imre István MDK

Női fej, Vernis-mou

Mücsarnok 194o Őszi tárlat

Mère Ladvèn

Noël 1913, Vermis-mon

Missionnaire Jésuite Chinois

Imre István

MDK

Mosónők, vizf.

Mücsarnok 194o Őszi tárlat

Imre István MDK

Fej, vizf.

Dunai jelenet, vizf.

Hétcsarnok 1940 A magyar művészetért c.kiáll.

Imro Ladvěn

Tej. vlst.

Dunaj Jelenec, vlst.

Imre István MDK

Akt, vizf.

Mücsarnok 1940 A magyar művészetért c.kiáll.

MDK

Imre István

Sztrájkoló aratók, of.

MNG. Magyar forradalmi művészet. Műcs. 1957.

z ő k ö n y v

MDK

Imre István

Dorogi szénelosztó, temp.

IX. Magyar Képzőm. Kiáll. kat. Műcs. 1962. 14.l.

Imre Istvánné Scultéty Éva

festő

1917 dec. 11. Szeged

Kép Frisk 1941

MDK

Imre István [festőművész]

Dunaparton c. képe szerepel a VI. Magyar Képzőművészeti Kiállításon. (repr.)

A VI. Magyar Képzőművészeti Kiállításon. (reprodukciók)

Nők Lapja, Bp. 1956. január 5. [10-11. l.]

Ivanyi István
festő

Szabad Művészet

1957. 433. l.
(Képpel)
436. l.

Nyáry László
miniszteri számvizsgáló

ogi ellátmány 2, 3, 4
ogi hozzájárulás
árosi, községi) 2, 3, 4
Elhelyezési költségre kiutalt dologi ellátmány 3
Ellátási díjak, amelyek felhasználhatók 2, 3
Ellátási díjak, amelyek nem használhatók fel 10
Élelmezési térítmények 2
Épület helyreállítására kiutalt összeg 7
Évkönyv (értesítő) díj alap 12
Felhasználható térítmények 2, 3
Fel nem használható díjak 10
Felszerelésekre kiutalt rendkívüli ellátmány 7
Felvételi díjak 10
Filmdíjak 11
Fűtési térítmények... 3
Fűtőszolgák bére.... 1

O

ıdíjak 1
vosi vizsgálati díj
iparisköláknál) ... 13
képzőköri díj alap 12
töndíjakra kiutalt
sszeg 13

P

Pótdíjak..... 1

R

Rendkívüli beszerzésekre kiutalt összeg 7
Rendkívüli felszerelésekre kiutalt összeg 7
Rendkívüli munkadíjak 1
Ruhaneműekre kiutalt összeg 2

S

Selejtezett tárgyakb
befolyt bevételek
Számadási keresztül
vezetések .....
Személyi járandósá
gok .....
Szerszám- és anyag
használati díjak 1

Imre István

festő

Szabad Művészet

1951. 481. l.

(a 10-ik szám-
ban)

902.

zágos bizottsága.

A beadvány
- száma: 30.535 — 190 2
- kelte: VI/1 — 1902
- beérkezése: VI/15 — 190 2

Határidő:

Előirat száma:

Utóirat száma:

Exp. 1902. junius hó 16. Ma

Nagyságos

Möller István urnak,

műépítész, a műemlékek orsz. bo

a. tanú.

I

Imre István, f.

1918 febr 24 Tynkod

Képe Fořisk. 1941

Jura István

TAVASZI TÁRLAT

1957

TAVASZI TÁRLAT

1957

MŰCSARNOK

A kiállítást rendezte:
MAKRISZ AGAMEMNON

A rendező munkatársa és a katalógus szerkesztője:
KISDÉGINÉ KIRIMI IRÉN

A Műcsarnok kiállítása:
1957. április 20 — június 16

Felelős kiadó: Luzsicza Lajos — 571634 Athenaeum (F. v. Soproni Béla)

Aki figyelemmel kísérte az elmúlt években megrendezett nagy kiállításokat, talán bizonyos meglepetéssel fogadja a Tavaszi Tárlat anyagát. Nem a szokásos nemzeti kiállítások évi seregszemléjével állunk itt szemben, hanem a művészek olyan magukrendezte tárlatával, amelyben minden ma élő és küzdő törekvés helyet kapott. Olyan műveket is láthat itt a közönség, amelyeket — hosszú éveken át — adminisztratív intézkedések zártak el előle. Megállapíthatja, hogy az új kulturális politika bátran, kicsinyes aggályoskodás nélkül adott teret művészeinknek, lemondva a képzőművészet egységének hamis látszatáról.

Persze ez nem jelenti azt, hogy mindennel egyet is értünk. Nem csinálunk titkot abból, hogy elsősorban a realista törekvéseket támogatjuk — azokat a művészeket, akik alakuló szocialista társadalmi rendünket a leghívebben, a legmagasabb színvonalon tükrözik művészetükkel. Ez azonban — amint kiderült — nem egyszerűen „tematika és közérthető ábrázolás" kérdése. Művészetpolitikánk leszámolt ezzel a szimplifikáló tendenciával. A problémák, a nyitott kérdések így természetesen mind felszínre kerültek, de legalább szembenézhetünk velük. A kiállítás legnagyobb pozitívuma, hogy feltárja képzőművészetünk állapotát a maga teljességében, s számot vet minden égető kérdéssel. Ezek a kérdések az elmúlt esztendőkben is felmerültek, de hamis sietségünkben kikerültük, elhallgattuk őket. A Tavaszi Tárlat őszintén elénk tárja mindet, s ez megkülönbözteti ezt a kiállítást az eddigiektől.

A művek elbírálásának módszere merőben különbözött az elmúlt évek gyakorlatától. Ezúttal nem egy, hanem négy, egymástól függetlenül működő bizottság elé küldték művészeink munkáikat — tehát ki-ki maga választhatta meg bíráját. A négy zsüri-bizottság összetétele körülbelül megfelel művészetünk főbb irányzatainak — rokonszellemű művészek kerültek együvé. A kiállítás szemléletesen mutatja — művekkel — ezt a polarizálódást. A közönség szempontjából rendkívüli jelentősége van a rendeződésnek —

számot vethetünk azokkal a tendenciákkal, amelyek képzőművészetünk alakulását jellemzik. Az elmúlt években erre nemigen volt mód — nemcsak a kimaradtak miatt, de azért is, mert a különböző művészi karakterű alkotók egy látszólagos, mesterségesen megszervezett „egység"-ben kaptak helyet. A hivatalos irányítás, mint ismeretes, nem egyszer hátráltatta a fejlődést — beleszólva az alkotómunka részleteibe is. Egy elképzelt irányvonal mentén gyenge művészeket is piedesztálra emelt, s ezzel nemcsak a művészi közéletet zavarta meg, de a képzőművészetszerető egyszerű emberek helyes ízlésének a kialakulását is nehezítette.

Igaz azonban, hogy művészeink egy része már csak az eltelt idő rövidsége miatt sem állapíthatta meg pontosan saját helyét a különböző törekvések alakuló frontjában. A régi érdek-csoportosulások maradványai is nehezítik még a teljes elrendeződést. A két szélsőség, az ún. „naturalisták" és absztraktok pólusa között gazdag, változatos skálát láthatunk. A tagozódást nem annyira a „táborok" szembenállása, hanem inkább egy-egy vezető egyéniség erősen karakteres művészete szemlélteti.

A „naturalistákkal" és absztraktokkal kapcsolatban — mind a közönség, mind a szakma körében — a legellentétesebb vélemények alakultak ki. A vitákat az élet dönti el véglegesen. A széles társadalmi bázissal rendelkező naturalisták egységes fellépése eloszlatja azt a ködöt, amit a régebbi évek művészetpolitikája a „közérthetőség" problematikája körül megteremtett. A kritikának lehetősége van arra, hogy a kiállítás kapcsán foglalkozhassék nemcsak a naturalizmus, a rossz emlékű sematizmus okozta károkkal, hanem a nyárspolgári „esztétikának" az elmúlt években megszilárdult erős állásaival is, amelyek ideológiai fronton annyi összevisszaságot és zűrzavart támasztottak, s egy-egy kiváló művészünket valósággal elriasztották az időszerű, társadalmi érdekű tárgyválasztástól.

A konstruktivista irányzatok első szereplése a művészetben járatlanok előtt meglepetésekkel, meghökkenésekkel szolgál. Sokan soha nem is láttak ilyen képeket, s igen sokan vannak olyanok, akik semmi értelmét nem látják e művészetnek. Az idegenkedésben nagy része van annak, hogy hosszú évekig elzártuk ezeket a művészeket a szerepléstől — de nagyobb része természetesen annak van, hogy ábrázolásmódjuk, formanyelvük elvont, műveik tartalma nehezen közelíthető meg. Merész, kalandos kísérleteik a képzőművészet kifejező eszközeinek határait feszegetik és felfedező útjuk

végigkísérése nincs minden tanulság nélkül — még annak sem, aki nem ért velük egyet. Művészetpolitikánk itt, ezen a legkényesebb ponton is leszámolt a hamis egyszerűsítésekkel : nem titkolja, hogy nem ért egyet az absztraktok művészi módszereivel, de mégis teret enged kísérleteiknek. A „betiltás nem érv" a művészeti vitában — ez a felismerés érvényesül most ezen a kiállításon.

A Tavaszi Tárlat olyan képet ad művészetünkről, mintha egy nagy verseny kezdetét látnánk, s most vesszük számba az indulókat. A döntés társadalmunk alakulásával születik majd meg. Az elmúlt években sokat beszéltünk a közönség és a művészet kapcsolatáról — de sokszor volt úgy, hogy *csak* beszéltünk róla. Most szinte minden azon múlik : milyen lesz ez a kapcsolat, milyen lesz az a kölcsönhatás, amiből a felépülő szocializmus új művészete táplálkozik és alakul.

A BÍRÁLÓ BIZOTTSÁG TAGJAI

A

Burghardt Rezső
Ék Sándor
Konecsni György
Molnár C. Pál
Kontuly Béla
Imre István
Kisfaludi Stróbl Zsigmond
Grandtner Jenő
Antal Károly
Kiss István

B

Bernáth Aurél
Szőnyi István
Elekffy Jenő
Csernus Tibor
Miskolczy László
Pátzai Pál
Mikus Sándor
Kiss Kovács Gyula
Tar István
Reich Károly

C

Domanovszky Endre
Barcsay Jenő
Fónyi Géza
Ridovits László
Sarkantyú Simon
Somogyi József
Huszár Imre
Vigh Tamás
Csohány Kálmán
dr. Újvári Béla
Segesdy György

D

Korniss Dezső
Medveczky Jenő
Vilt Tibor
Megyeri Barnabás
Köpeczi Boócz István
Novotny E. Róbert
Illés Gyula
Gyarmathy Tihamér

FESTMÉNY

Aczél Ilona	Önarckép	olaj	78x50 cm
Anna Margit	Bábu	olaj	23x33 cm
	Fej	olaj	30x43 cm
	A gyermek és az ostor	olaj	35x44 cm
Arató István	Interieur	olaj	70x90 cm
Arató János	Virágok	vegyes techn.	27x40 cm
Azbej Imre	Az ég és föld felfedezői (freskóterv)	tempera eternit	23x54 cm
Áron Nagy Lajos	Hazafelé	olaj	30x40 cm
	Leány virággal	olaj	30x40 cm
P. Bak János	Leány arckép	olaj	40x50 cm
	Trió	olaj	50x45 cm
Bakky Sándor	Tihanyi táj	olajtempera	60x80 cm
Balázs József	Csendélet	olaj	40x50 cm
V. Balás László	Csendélet	olaj	80x100 cm
	Asztal gyümölccsel	olaj	70x100 cm
Balogh András	Juditka	olaj	40x50 cm
Balogh Ervin	Karnevál	olaj	100x110 cm
Balogh István	Paraszthház	pasztell	46x29 cm
Bartha László	Ablakban	olaj	75x55 cm
Basilides Barna	Éjjeliőr	olaj	72x92 cm
	Vörösberény	olaj	60x80 cm
Basilides Sándor	Vörösruhás leányka	olaj	40x50 cm
Batári László	Április	olaj	30x40 cm
	Zivatar után	olaj	100x135 cm
Bálint Endre	Éjféli látomás	olaj	84x42 cm
	Népmese	olaj	96x71 cm
	Ördögtánc	olaj	70x40 cm
Bánovszky Miklós	Márciusi tájkép	olaj	85x65 cm
Beck Judit	Somló István Kossuth-díjas színművész	olaj	60x80 cm
Bene Géza	Falu	olaj	46x37 cm
	Tájkép	olaj	51,5x44,7 cm
Bencze László	Barátok	olaj	50x60 cm
	Földosztás	olaj	62x76 cm
	Önarckép	olaj	120x105 cm
Benedek Jenő	Műterem	olaj	70x100 cm
	Olvasó	olaj	70x100 cm
Benkhard Ágost	Dömösi dunapart		
	Falerakodóhely	olaj	70x90 cm
	a dunaparton	olaj	80x100 cm
	Kilátás a Dunára	olaj	70x78 cm
Berényi Ferenc	Tiszagát	olaj	80x90 cm
Bernáth Aurél	Napnyugta	olaj	82x116 cm
	Szőlőkötöző lány	pasztell	53x71 cm
Bényi László	Kalotaszeg	olaj	50x60 cm

Bér Rudolf	Ablak	olaj	80x100 cm
	József Attila	olaj	60x80 cm
	Festőnő	olaj	115x80 cm
Biai Föglein István	Cirkusz	olaj	50x60 cm
Biró Géza	A kis beteg	olaj	25,5x35,5 cm
	Péceli táj	olaj	50x60 cm
Bizse János	Kompozíció I.	olaj	50x60 cm
	Kompozíció II.	olaj	50x60 cm
Blahos Rudolf	Domboldalon	olajtempera	50x70 cm
Blaski János	Görög leányfej	olaj	38x40 cm
Bod László	Öreg piktor	olaj	40x60 cm
	Tavaszi táj	olaj	70x100 cm
Boldizsár István	Siófoki táj	olaj	60x80 cm
	Hajójavító	olaj	60x80 cm
Bokor Vilmos	Reggel a Dunánál	olaj	68x81 cm
Boldogfai Hajgató Ferenc	Dunakanyar	olaj	60x80 cm
Bolgár József	Gitáros lány	olaj	120x100 cm
Bolmányi Ferenc	Fa alatt	olaj	60x80 cm
	Pimpi	olaj	55x75 cm
Bor Pál	Szénagyűjtők	olaj	60x75 cm
Bornemisza Géza	Reggel a sínek mellett	olaj	60x80 cm
Bornemisza László	Sárga virágok	olaj	30x40 cm
Boross Géza	Falu végén	olaj	100x130 cm
Bótos Sándor	Melinda	olaj	80x110 cm
Bottyán János	Mozdonyszerelde	olaj	30x40 cm
Breznay József	Csendélet	olaj	60x80 cm
	Tájkép	olaj	60x80 cm
	Vacsora	olaj	85x110 cm
Burghardt Rezső	Feleségem arcképe	olaj	95x125 cm
	Téli táj	olaj	98x78 cm
Chiovini Ferenc	Téli utca	olaj	60x80 cm
	Vásár	olaj	60x80 cm
Czene Béla	Földosztás	tempera	75x100 cm
Czóbel Béla	Dunai táj	olaj	65x81 cm
	Kertben	olaj	73x92 cm
	Vöröskancsós csendélet	olaj	46x55 cm
Csabai Kálmán	Női arckép	olaj	80x106 cm
Csáki Maronyák József	Tihanyi halászhajók	olaj	80x100 cm
	Eső után	olaj	66x100 cm
Nyirőné Csernó Judit	Csendélet	tempera	22x30 cm
Csernus Tibor	Esti iskola	olaj	140x120 cm
	Újpesti parton	olaj	150x140 cm
Csók István	Vízhordó lányok	olaj	80x100 cm
Csupor László	Kéklő hegyek	olaj	125x100 cm
Deli Antal	Festő	pasztell	62x52 cm
Dienes István	Déli pihenő	olaj	70x80 cm
Dienes János	Önarckép	olaj	80x60 cm
	Parasztkonyha	olaj	130x105 cm
Domanovszky Endre	Halász	olaj	125x100 cm
	Korsós nő	olaj	85x105 cm
ifj. Dombrovszky Szaniszló	Falusi utca	olaj	60x81 cm
	Nagymarosi utca	olaj	60x81 cm
Domonkos Imre	Fekete fazék	olaj	60x80 cm
Doór Ferenc	Apám arcképe	olaj	60x80 cm
Duray Tibor	Önarckép	olaj	115x90 cm
Edvi Illés Aladár	Óbudai szakadék	olaj	32x37 cm

Eigel István	Csendélet csukával	olajtempera	50x60 cm
	N. L. arcképe	olaj	80x100 cm
Elekfy Jenő	Gyümölcsöskert	olaj	70x100 cm
	Tarló	olaj	70x100 cm
Erdős Géza	Piac Patakon	gouache	30x40 cm
	Délutáni fények	gouache	30x40 cm
Erdősi András	Munkásgyűlés (freskóterv)	tempera	118,5x55,5 cm
Ék Sándor	Este a vízparton	olaj	130x140 cm
	Tüntetés, 1912.	olaj	80x90 cm
Élesdy István	Kora tavasz	olaj	60x80 cm
Faber Gabriella	Bajai Fő tér	olaj	58x82 cm
Faragó Pál	Tájkép	olaj	39x49 cm
Fáy Győző	Hóolvadás	olaj	95x67 cm
	Reggeli	olaj	105x93 cm
Fenyő A. Endre	Kora tavasz a Balatonnál	olaj	80x90 cm
Feszty Masa	Ádám Jenő Kossuth-díjas	olaj	50x70 cm
Fónyi Géza	Tanulmány	olaj	58x78 cm
	Olvasó nő	olaj	70x60 cm
Frank Frigyes	Csendélet	olaj	51x100 cm
	Orgonás csendélet	olaj	55x65 cm
Freytag Zoltán	Csikók	olaj	40x60 cm
Gadányi Jenő	Tájkép	olaj	45x35 cm
	Tájkép	olaj	90x70 cm
Galamb Erzsébet	Műterem	olaj	118x88 cm
Gábor Marianne	Berta néni teljes díszben	olaj	75x100 cm
	Utca Óbudán	olaj	60x80 cm
Gábor Móricz	Tavaszi virágok	tempera	50x60 cm
Gádor Emil	Hóvirágárus	olaj	50x60 cm
Gálffy Lola	Interieur	olaj	60x52 cm
	Kert	olaj	60x75 cm
Gánóczy Mária	Horgász	olaj	50x60 cm
Gera Éva	Csendélet	olaj	50x60 cm
Giron Emánuel	Csendélet I.	olaj	35x30 cm
	Csendélet II.	olaj	40x50 cm
Glatz Oszkár	Kertész öröme	olaj	70x55 cm
	A kis vándor	olaj	46x62 cm
Gomola József	Vidám vásár	olaj	50x60 cm
Göldner Tibor	Nagymarosi lejtős utca	olaj	55x68 cm
Göllner Miklós	Csendélet	olaj	30x40 cm
	Rózsadombi részlet	pasztell	50x60 cm
	Öreg bútorok	pasztell	60x65 cm
Gráber Margit	Csendélet	olaj	50x65 cm
Gulyás Dénes	Ablaknál	olaj	80x100 cm
	Március	tempera	50x70 cm
Gyarmathy Tihamér	Anyaság	olaj	60x80 cm
	Kozmikus kompozíció	olaj	50x60 cm
	A régi hős emlékei	olaj	60x80 cm
Gyelmis Lukács	Önarckép	olaj	40x55 cm
Győrffy István	Csendélet	olaj	60x72 cm
	Otthonom	olaj	82x90 cm
Halápy János	Interieur	olaj	60x80 cm
Halasi Horváth István	Tavasz kezdetén	pasztell	50x70 cm
Hikádi Erzsébet	Külváros	tempera	30x40 cm
Hock Ferenc	Dunabogdány	olaj	60x80 cm
Holló László	Arcképtanulmány	olaj	65x54 cm
	Batyuzó nő	olaj	81x65 cm
Holba Tivadar	Mártély ősszel	olaj	49x62 cm

~~Horescu János~~	Külvárosi csend	olaj	50x60 cm
Ilosvai Varga István	Zöldfa kocsma	olaj	63x67 cm
	Ház pirosruhás lánnyal	olaj	50x60 cm
Imre István	Árvíz	olaj	75x105 cm
Imreh Zsigmond	Bodrog	pasztell	47x39 cm
	Park	pasztell	47x43 cm
	Miskolci utca	pasztell	57x41 cm
Ircsik József	Csendélet	gouache	24,5x20 cm
Istókovits Kálmán	Önarckép	olaj	80x52 cm
	Vásár	olaj	100x52 cm
Izsák József	A vándor munkás	olaj	90x115 cm
Iván Szilárd	Balatoni táj	olaj	55x80 cm
	Balatoni táj	olaj	85x95 cm
	Tájkép	olaj	50x60 cm
Jakuba János	Parasztudvar	olaj	80x100 cm
	Szőlőkötözés	olaj	80x100 cm
	Tavaszi délután	olaj	60x80 cm
Jancsek Antal	Csendélet	olaj	50x59 cm
Jets György	Félakt	olajtempera	60x80 cm
Jobbágyi Gaiger Miklós	A zsennyei alkotóház	olaj	100x80 cm
	Zsennyei fák	olaj	100x80 cm
Kádár György	Csendélet	olaj	65x80 cm
Kákay Szabó György	Kora tavasz	olaj	25x30 cm
Kántor Andor	Dunapart	olaj	65x80 cm
	Havas kert	olaj	60x80 cm
	Szentendre	olaj	70x90 cm
Kántor Lajos	Téli Duna	olaj	40x50 cm
Kássa Gábor	Piac a Pipa utcában	olaj	48x58 cm
Kassák Lajos	Kompozíció	olaj	100x70 cm
Kazinczy János	Tavaszi táj	olaj	60x70 cm
	Téli táj	olaj	60x70 cm
M. Kemény Judit	Alvó ház	tempera	33x26 cm
Kemény Nándor	Tájkép	olaj	90x80 cm
Kertész József	Csokor napsütésben	olaj	60x80 cm
Kling György	Farkasrét	olaj	70x80 cm
Kmetty János	Csendélet	olaj	80x65 cm
	Műteremrészlet	olaj	52x37 cm
	Szobarészlet	olaj	42x28 cm
Konecsny György	Bányászok	olaj	100x130 cm
Konok Tamás	Konflisállomás	pasztell	70x40 cm
	Cirkusz	pasztell	50x70 cm
Kontuly Béla	Budapest drámája	olaj	120x135 cm
	Március	olaj	80x100 cm
Korniss Dezső	Éjfél	olaj	75x80 cm
	Miska	olaj	48x31 cm
	Sphinx	olaj	60x40 cm
Kórusz József	Karnevál a Parlamentben	olaj	110x150 cm
Kőrösy Lajos	Sashegy	olaj	70x85 cm
	Kora tavasz	olaj	80x100 cm
Kristóf János	Falu	olaj	70x95 cm
Krusnyák Károly	Munkaasztalnál	olaj	80x90 cm
Kunffy Lajos	Somogytúr hóolvadás után	olaj	65x81 cm
	Jéghordás	olaj	65x81 cm
Kühnel Szabó József	Lajosforrás	tempera	63x73 cm
Lakatos Artúr	Eső utáni táj Komló vidékén	olaj	55x75 cm
Lipták Pál	Udvar	olaj	60x50 cm
Litkei József	Tavaszi táj	olaj	80x100 cm

Lukácsné Bernáth Ilma	Dunakanyar	olaj	85x68 cm
	Napraforgó	olaj	55x39 cm
Luzsicza Lajos	Falucska a Tátrában	olaj	60x80 cm
	Ősz az Alacsony Tátrában	olaj	60x80 cm
Martyn Ferenc	Tengerparti emlék I.	olaj	30x40 cm
	Kompozíció I.	olaj	50x60 cm
	Kompozíció II.	olaj	50x60 cm
Magyar Mannheimer Nelly	Táj vízeséssel	olaj	27x16 cm
Masznyik Iván	Végállomás	olaj	60x80 cm
Mattioni Eszter	Virágcsendélet	olaj	80x64 cm
	Visegrád Marosról	olaj	50x60 cm
	Kislány virágokkal	tempera	60x70 cm
Mácsai István	Női akt	olaj	100x80 cm
Márffy Ödön	Komor hegyek	olaj	100x70 cm
	Tó partján	olaj	81x65 cm
Medveczky Jenő	Erato	olaj	68x90 cm
	Strand	tempera	131x69 cm
Meggyes László	Napsütés	gouache	29x19 cm
Mersits Piroska	Téli táj	tempera	30x42 cm
Miha Nándor	Nő az ablak előtt	olaj	120x100 cm
Mihalovits Miklós	Öreg ember	olaj	40x50 cm
Miháltz Pál	Csendélet képpel	pasztell	48x63 cm
	Otthon	olajtempera	70x100 cm
Miklósi Mária	Esőben	olaj	70x90 cm
	Nyári konyha	olaj	70x80 cm
Miskolczi László	Leányka	olaj	60x70 cm
	Reggeli hangulat	olaj	110x130 cm
Mohácsy Á. Győző	Dózsa széjjeltépi a keresztes had feloszlatásáról szóló írást	tempera	81x61 cm
Mohácsi Ferenc	Fürdés után	olaj	70x90 cm
	Havas eső	olaj	70x95 cm
	Rákospalotai utca	olaj	70x100 cm
Moldován István	Tavaszi táj	olaj	65x80 cm
Molnár József	Önarckép	olaj	60x90 cm
Molnár C. Pál	Hunyadi Mátyás a vadkanvadászaton	olaj	70x160 cm
	Ballada és románc	gouache	21x30 cm
	Románc	gouache	21x30 cm
Monostori Moller Pál	Délfrancia városkép	olaj	83x62 cm
	Színek és formák	olaj	65x75 cm
Móritz Sándor	Tél	olaj	85x110 cm
Nádas József	Magda	pasztell	35x28 cm
Nemes József	Csendélet	olaj	60x74 cm
Nemcsics Antal	Konflisok	olajtempera	50x66 cm
	Vásár Baján	olajtempera	50x68 cm
Novotny Emil Róbert	Az utcán tavasszal	olaj	60x81 cm
	Csendélet	olaj	70x60 cm
Nuridsány Zoltán	Tájkép	olaj	75x100 cm
Orosz Gellért	Kompozíció	olaj	80x60 cm
	Benső táj kora tavaszon	olaj	60x50 cm
Országh György	Tavaszi csendélet	olaj	55x68 cm
Ország Lili	Hold	olaj	25x45 cm
	Kompozíció	olaj	120x45 cm
	Kompozíció	olaj	40x40 cm
Óvári László	Répaszedés	olaj	35x40 cm
Ördögh László	Újpesti szabadkikötő	olaj	130x100 cm
Ősz Dénes	Alighanem hó lesz	olajtempera	120x150 cm
	Önarckép	pasztell	60x80 cm

Pap Gyula	Gyümölcscsendélet	olajtempera	50x70 cm
Papp Zoltán	Kert alatt	gouache	30x40 cm
Patay László	Tél	tempera	45x55 cm
	Várakozó	tempera	100x120 cm
Pázmán József	Tavaszi színek	olaj	70x60 cm
Pekáry István	Árva Juli esküvője	olaj	41x65 cm
	Tóparti falu	olaj	45x81 cm
Péter Mária	Balatoni szőlők	olaj	44x64 cm
Piri Kálmán	Műteremsarok	olaj	50x70 cm
Pirk János	Kaszakalapáló	olajtempera	87x74 cm
	Napraforgó	tempera	70x60 cm
Pólya József	Fények játéka	olaj	50x60 cm
	Palánk mögött	olaj	50x60 cm
Radnai József	Kukoricaszár kúpok	olaj	35x45 cm
Repcze János	Kordélyosok	tempera	51x62 cm
Ridovics Ferenc	Piac	tempera	80x100 cm
Ridovics László	A festő	olaj	100x85 cm
	Tájkép	olaj	80x60 cm
Román György	Ólomlovasok	olaj	25x37 cm
Ruzicskay György	A piski csata	olajpasztell	50x35 cm
Sarkantyú Simon	Gitáros	olaj	80x100 cm
	Téli táj	olajtempera	70x100 cm
Sárdy Brutus	Nyári felhők	olaj	36x30 cm
	Tavaszi szántás	olaj	42x53 cm
Schéner Mihály	Alvó gyermek	olaj	60x80 cm
	Nárciszok kukával	olaj	60x80 cm
Scheiner János	Szeptember	olaj	40x50 cm
Scholz Erik	Reggel	olaj	70x90 cm
Sikuta Gusztáv	Asztalka az ablak előtt	olaj	40x60 cm
	Ház fák között	olaj	45x50 cm
Sinkó Károly	Nagymarosi dunapart	gouache	40x30 cm
Somogyi Imre	Télutó a Szabadsághegyen	olaj	75x100 cm
Somogyi János	Hajógyári hegesztők (vázlat)	olajtempera	40x50 cm
Stark Anna	Ravatalon	olaj	20,5x14,5 cm
Sugár Gyula	Szőlőnyitás	olajviasz	46x33 cm
Szabó Vladimir	Falusi jelenet	olaj	125x100 cm
	Táj libákkal	olaj	80x100 cm
Szalay Ferenc	Pulykavásár	tempera	80x100 cm
Szalai Zoltán	Olvasó	olaj	60x75 cm
Szalatnyai József	Zsuka	pasztell	30x43 cm
Szalmás Béla	Csendélet	olaj	40x70 cm
Szántó Piroska	Nő	pasztell	75x50 cm
Szemerey Zoltán	Csendélet	olaj	55x68 cm
Szemerey Zoltán	Öregasszony	olaj	60x40 cm
Szentiványi Lajos	Hajóépítők	olajtempera	90x120 cm
	Lelátás a Badacsonyra	olajtempera	110x80 cm
	Nyárutó Bélatelepen	olajtempera	60x70 cm
Szentgyörgyi Kornél	Otthon	olaj	80x100 cm
Szigethy István	Sugárzó ifjúság	olaj	50x60 cm
	Nagymaros	olaj	88x69 cm
Szilvássi Pál	Udvar	pasztell	32x45 cm
Szilvásy Margit	Hazafelé	olaj	70x90 cm
	Balaton	olaj	100x80 cm
	Szelíd őszi délután	olaj	100x80 cm
Szlávik Lajos	Salakdomb	gouache	37x27 cm
Szőnyi István	Holdvilágnál	tempera-olaj	90x100 cm
Tallós Ilona	Csendélet	olaj	58x70 cm
	Fésülködő kislány	olaj	80x60 cm
	Falusi utca ősszel	olaj	60x80 cm

Tamás Ervin	Művésztelepen	olaj	90x110 cm
Tarai Teréz	Erzsike	olaj	28x35 cm
Tarnai Taska András	Csepeli táj	olaj	55x68 cm
E. Tassy Klára	Rózsák	gouache	50x60 cm
	Domboldal	gouache	50x60 cm
Tehel Péter	Kompozíció	olaj	30x33 cm
Tóth Ferenc	Udvar	tempera	36x47 cm
Tóth Imre	Csendélet két citrommal	olaj	58x50 cm
M. Tóth István	Csendélet	olaj	50x60 cm
Tóth B. László	Csilla fehér kötényben	tempera	45x60 cm
	Vízparti részlet	tempera	35x50 cm
	Emőke az ablaknál	tempera	80x100 cm
Tóth László	Női portré	olaj	55x68 cm
Túry Mária	Önarckép	olaj	85x50 cm
Udvardi Erzsébet	Öregasszonyok	tempera	50x70 cm
	Külváros	tempera	50x70 cm
Udvary Pál	Önarckép	olaj	85x70 cm
Újvári Lajos	Szövőnők	olaj	40x50 cm
	Kompozíció-vázlat	gouache	38x28 cm
Vajda Júlia	Kompozíció	olaj	44x34 cm
	Kompozíció	olaj	36x25 cm
	Kompozíció	olaj	66x57 cm
Varga Nándor Lajos	Dombtetőn	olaj	32x42 cm
Vass Elemér	Csendélet	olaj	115x56 cm
	Interieur	olaj	56x44 cm
Váci András	Olvasó lány	tempera	50x60 cm
Várdeák Ferenc	Szinva	pasztell	24x32 cm
Vecsési Sándor	Falu télen	olaj	60x80 cm
	Kútnál	pasztell	70x56 cm
Veszelszky Béla	Arckép	olaj	30x40 cm
Végvári János	Készülődés a népitánc-versenyre	olaj	75x100 cm
Vén Emil	Zakariás fotomester	olaj	80x100 cm
	Műterem télen	olaj	80x100 cm
Vidéky Brigitta	A Lámpa utca végén Oliva Gyula háza	olaj	60x80 cm
	A Lámpa utca reggel	olaj	60x80 cm
Vidovszky Béla	A visegrádi Mátyás király-palota feltárása	olaj	75x100 cm
	Sümegi utca	olaj	63x81 cm
Vincze Lajos	Kínai paraszt	olaj	30x40 cm
Vörös Géza	Hegy utca	olaj	90x110 cm
	Kövezik az utcát	olaj	75x90 cm
Vydai Brenner Nándor	Csobáncvár ostroma	olaj	50x60 cm
Xantus Gyula	Reggel	gouache	30x42 cm
Zemplényi Magda	Kompozíció	olaj	120x70 cm
Zilahy György	Dolgozók iskolája	olaj	120x105 cm
Zombori Moldován Béla	Leányom	olaj	80x100 cm

GRAFIKA ÉS AKVARELL

Aszódi Weil Erzsébet	Gépállomáson	rézkarc	30x40 cm
	Kalocsa határában	rézkarc	30x40 cm
Barcsay Jenő	Kompozíció	ceruza	9x17 cm
	Tanulmány I.	ceruza	23x32 cm
	Tanulmány II.	ceruza	22x33 cm
	Tanulmány III.	ceruza	26x34 cm
	Tanulmány IV.	ceruza	12x14 cm
Barta Mária	Rózsika	akvarell	50x60 cm
Berényi Ferenc	Zagyvapart	akvarell	30x40 cm
Beron Gyula	Árok	akvarell	37x30 cm
	Udvar	akvarell	36,5x28,5 cm
	Hó	akvarell	42,5x31,5 cm
Bornemisza Géza	Őszi est	akvarell	47x37 cm
Bozóky Mária	Illusztrációk I—III.	tus	40x70 cm
	Illusztrációk IV—VI.	tus	40x70 cm
	Illusztrációk VII—IX.	tus	70x40 cm
Bőhm Lipót (Poldi)	Akt	ceruza	25x40 cm
Csanády András	Székelyudvarhelyi legelő februárban	linómetszet	23,5x31 cm
Csebi Pogány István	Tulipánok és a festő	akvarell	60x52 cm
	Füredi csendélet	akvarell	63x48 cm
Csohány Kálmán	Variációk Weöres Sándor verseihez I—III.	tus	50x60 cm
	Variációk Weöres Sándor verseihez IV—VII.	tus	50x60 cm
	Tollrajzok I—V.	tollrajz	
	Tollrajzok VI—X.	tollrajz	50x60 cm
Diósy Antal	Akácfa utca	akvarell	36x27 cm
	Debreceni nagyerdőn	akvarell	27x36 cm
	Halászhajó a Tiszán	akvarell	23x29 cm
Dobóczky Imre	Kompozíció	ceruza	55x65 cm
	Ritmus	ceruza	55x65 cm
Dobroszláv József	Újpesti rakpart	akvarell	30x40 cm
Dobroszláv Lajos	Zsennyei táj	akvarell	20x30 cm
Donáth Gyula	Őszibarackfa	tusrajz	24x35 cm
Drégely László	Krétarajzok	kréta	75x33 cm
Ducsay Béla	Erdélyi bivalyok	rajz	43x60 cm
Dudás Jenő	Tihanyi cséplés	tusfestmény	80x90 cm
Endrédy György	Kukoricát morzsoló	krétarajz	50x60 cm
Élesdy István	Halászbárkák	tus	30x44 cm
Faber Gabriella	Város télen	akvarell	65x47 cm
Feledy Gyula	Bányászok	rézkarc	30x40 cm
	Leszállás (bányászok)	diófapác	26x16 cm
Ferenczy Noémi	Hazatérő napszámoslányok (gobelin-vázlat)	akvarell	33,5x34 cm

Gacs Gábor	Kompra várók, hordárok I—IV.	rézkarc	50x60 cm
	Tanya ősszel, Mártélyi táj	akvarell	33x21,5 cm
	Önarckép	pittkréta	15,5x20 cm
Gábor Jenő	A pécsi bányában	fametszet	50x60 cm
Gácsi Mihály	Dózsa-sorozat, I. lap	linómetszet	34x50 cm
Giron Emánuel	Csendélet III.	akvarell	35x45 cm
Göncz Tibor	Don Quijote-illusztráció	színtollrajz	50x60 cm
	Don Quijote-illusztráció	szín. tollrajz	50x60 cm
Görög Rezső	Szinva patak	rézkarc	39x24 cm
	Kókai-tanya	rézkarc	38x30 cm
Gross Arnold	Dunántúl	rézkarc	20x25 cm
Gruber György	Illusztrációk	tollrajz	50x40 cm
Hende Vince	Körút	akvarell	30x40 cm
Horváth József	Reggel	akvarell	80x100 cm
	Öregek lettünk	akvarell	50x60 cm
Imre István	Pityu	akvarell	34x40 cm
Kass János	Függeszkedők	lavírozott tus	14x18 cm
	Gépnél	lavírozott tus	14x18 cm
	Két figura	tus	14x18 cm
Kaveczky Zoltán	Rőzsehordó	rézmaratás	31x40 cm
	Tájkép tehenekkel	rézmaratás	30x42 cm
Kássa Gábor	Tatai parkrészlet	akvarell	19x23 cm
Képes Judit	Etetés	szén	50x35 cm
Komjáti Gyula	Virágzás	akvarell	35x50 cm
	Párviadal	rézkarc	23x31 cm
	Fiatal anya	rézkarc	18x24 cm
	November	rézkarc	18x26 cm
Kondor Béla	A jó legyőzi a gonoszt	réz	14,5x14,5 cm
	Tanulmány	krétarajz	24x34,5 cm
	Apokalipszis bábokkal és masinákkal	réz	24x18 cm
	Kiűzetés	rézkarc	14x20 cm
Kórusz József	Vízhordók	rézkarc	24x31 cm
Kovács József	Tanya	rézkarc	29,5x20 cm
Krajcsirovits Henrik	Mozipénztárnál	linó	25x50 cm
Lakos Lajos	Kézimunkázó	tollrajz	24,5x18,5 cm
Láng Rudolf	Állatképek	akvarell	43x58 cm
László Gyula	Mezítelenül	tintarajz	24x38 cm
	Pihenés	tusrajz	28x38 cm
Lukovszki László	Táj	tus	22x24 cm
Maknics Albert	Remetei táj	rézkarc	12x19 cm
	Tájkép	rézkarc	10,5x17 cm
Martonka Miklós	Napos táj	akvarell	30x40 cm
Monostori Moller Pál	Rőtlirajz	rajz	25x35 cm
	Színes rajz	rajz	15x17 cm
Nemes Takách Magda	Nyerges gólya	tus	30x47 cm
Novák Lajos	Gyümölcsszedők	szénrajz	16x24 cm
	Palántázók	szénrajz	20x28 cm
Nyergesi János	Ruhaszárítás	tusrajz	60x45 cm
Palicz József	Tanulmányok I—II.	tus	17x26 cm
Papp Iván	Szekér	akvarell	25x35 cm
Pleidell János	Ságvári-liget	akvarell	32x50 cm
Raszler Károly	Rajzok I—IX.	tollrajz	
Reuter Ágost	Falu vége	tollrajz	35x45 cm
Ruzicskay György	Kompozíció	ceruza	
Schey Ferenc	Malmozó lány	ceruza	40x50 cm
	Tanulmány	ceruza	50x70 cm
Séday Éva	Baross utca	ceruza	40x80 cm
Soltra Elemér	Gyümölcsösben	tusrajz	20x30 cm

Somodi László	Esti pihenő	akvarell	25x35 cm
Stark Anna	Fény és árnyék	ceruza	29x41 cm
Szalóky Sándor	Kora tavasz Csobánkán	akvarell	58x68 cm
	Téli reggel Pomázon	akvarell	58x68 cm
Szebényi Imre	Olvasó nő (tanulmány)	tusrajz	22x34 cm
Székács Zoltán	Napsütésben	akvarell	40x50 cm
Szudy Nándor	Kora tavaszi napsütés	akvarell	40x60 cm
Tóbis Ilona	Öregasszony	kréta	40x55 cm
Tölgyessy László	Virágzik a vadrepce	akvarell	20x30 cm
Varga László	Zenészek. Szörnyeteg	ceruza	60x45 cm
	Absztrakció. Bohóc	ceruza	60x45 cm
Varga Nándor Lajos	Páris ítélete	rézkarc	30x40 cm
Varsányi Pál	Széncsata, 1945.	linómetszet	39x51 cm
	Földalatti éhségsztrájk Vasason, 1934.	linómetszet	39x51 cm
Váci András	Dunántúli táj	rézkarc	16x22 cm
	Inotai tanyaudvar	rézkarc	32x26 cm
Vincze Lajos	Kínai munkásemberek I—VI.	tus	70x100 cm
Würtz Ádám	Münchhausen-illusztrációk I.	tollrajz	
	Münchhausen-illusztrációk II.	tollrajz	
	Dickens : Twist Olivér-illusztráció	tollrajz	
Zajti Ferenc	Dömsödi táj	akvarell	45x60 cm
Zemplényi Magda	Monotípia I.	monotípia	18x22 cm
	Monotípia II.	monotípia	21,5x16 cm
	Monotípia III.	monotípia	22x18 cm
Zórád Ernő	Cigányzene I—IV.	rajz	23x30 cm

SZOBOR

Alexovics László	Kapuvári férfi	bronz	45 cm
Ambrózy Sándor	Férfifej	gipsz	30 cm
Antal Károly	Rembrandt	gipsz	57 cm
	Csikók	gipsz	50 cm
	Flóra	diófa	130 cm
F. Antalffy Mária	Leány arcképe	terrakotta	25 cm
Baksa Soós Györgyi	Súlydobó	gipsz	58 cm
Balázs István	Parasztfej	gipsz	50 cm
Bartha Lajos	Szoborterv I.	gipsz	25x16x20 cm
	Szoborterv II.	terrakotta	24x13x9 cm
Berczeller Rezső	Ülő csoport, vázlat	terrakotta	39x18 cm
	Táncolók, vázlat	terrakotta	27x14 cm
	Táncolók, vázlat	terrakotta	22x14 cm
Bokross Birman Dezső	Vetkőző	gipsz	20 cm
Boldogfai Farkas Sándor	Madarak	gipsz	80 cm
	Ágaskodó ló	bronz	58 cm
Borsos Miklós	Érmek I—VI.	bronz	
	Érmek I—IX.	bronz	
Buzi Barna	B. Virág Melinda	terrakotta	50 cm
	Földrengés	körtefa	70 cm
Csillag István	Mozart	terrakotta	20 cm
	Balassi Bálint	bronzérem	8,5 cm
Csontos László	Álló nő	márvány	30 cm
	Fekvő nő	márvány	50x30 cm
Csúcs Ferenc	Érmek I—IX.	bronz	
Dabóczy Mihály	Fekvő nő	kő	40x60 cm
Deák László	Vetkőző	gipsz	30 cm
	Ruháját csavaró nő	bronz	20 cm
Dobándi Károly	Leányfej	gipsz	30 cm
Duray Tibor	Érmek I—IV.	bronz	
Engels József	Paolo Veronese	bronzérem	
	Masaccio	bronzérem	
	Iván	bronzérem	
Erdei Dezső	Korsós lány	alumínium	160 cm
Ferenczy Béni	Ülő akt, torzó	bronz	35 cm
	Németh László arcképe	bronz	50 cm
	Leányportré	bronz	35 cm
Földes Lenke	Szegények Párizs utcáján	márvány	25 cm
Garami László	Lány korsóval	fa	98 cm
Görömbey Imre	Fehér bot	gipsz	70 cm
Grandtner Jenő	Feleségem	gipsz	48 cm
	Zsuzsi	gipsz	35 cm
Gyenes Tamás	Szántó Kovács János	gipsz	100 cm
Halmágyi István	A zene	kő	38 cm
	Éneklő kislány	fa	50 cm

Horváth Lajosné Varga Ilona	Női portré	terrakotta	40 cm
Huszár Imre	Kakas	bronz	36 cm
Illés Gyula	Fej	márvány	35 cm
Ispánky József	Kuruc lovas	gipsz	60 cm
Jakovits József	Csodaszarvas	fa-dombormű	50x75 cm
	Angyal, 1954.	fa-dombormű	32x135 cm
Kalló Viktor	Anyám	gipsz	40 cm
	Horgász	gipsz	30 cm
	Gyöngyi	terrakotta	40 cm
Kallós Elek	Dr. Vendl Aladár	bronzérem	13 cm
Kákonyi István	Mackó	kő	120 cm
	Csikó	gipsz	25 cm
Kárpáti Anna	Judika	bronz	40 cm
	Leányakt	bronz	16 cm
	Szoborterv	bronz	22 cm
Kelemen Kristóf	Julika	bronz	40 cm
Kerényi Jenő	Béke	bronz	120 cm
	Mackó	bronz	15 cm
	Ijjász	bronz	30 cm
Kincses Mária	Akt	bronz	15 cm
	Pihenő	bronz	15 cm
	Pesti nő	bronz	15 cm
Kisfaludi Stróbl Zsigmond	Székely Mihály portréja	gipsz	60 cm
	A. Tihomiroff	gipsz	55 cm
Kiss Sándor	Lány virággal	terrakotta	30 cm
	Magda	terrakotta	45 cm
	Tavasz, Ősz	bronzérmék	
Kiss Kovács Gyula	Törülköző	bronz	25 cm
	Lány virággal	bronz	30 cm
	Érmek I—XXVI.	bronz	
Kocsis András	Szabadban	gipsz	56 cm
Konyorcsik János	Anya gyermekkel	gipsz	30 cm
	Tavasz	gipsz	30 cm
Kovács Ferenc	Férfifej	vörös márvány	40 cm
Kucs Béla	Tussolók	gipsz	30 cm
	Olvasó férfi	gipsz	15 cm
Kunvári Lilla	Férfifej	bronz	50 cm
Kühner Ilse	Napozó	gipsz	30 cm
	Vízbelépő	gipsz	30 cm
Laborcz Ferenc	Fürdetés	bronz	14 cm
Lesenyei Márta	Pihenő akt	mészkő	35 cm
	Öregasszony	bronz	40 cm
G. Lux Alice	Tanulmány egy kútfigurához	gipsz	40 cm
	Évi	terrakotta	40 cm
Madarassy Walter	Kisgyermek	bronz	21 cm
Makrisz Agamemnon	Női buste	bronz	60 cm
	Feleségem	bronz	30 cm
Marosán László	Lányfej	fa	60 cm
	Női fej	horganylemez	30x32 cm
Marton László	Apám arcképe	bronz	45 cm
	Akt	bronz	32 cm
	Ülő lány	márvány	46 cm
Martsa István	Golyózó fiú	bronz	8 cm
	Ló	bronz	25 cm
Medgyessy Ferenc	Lovas (Hunyadi-vázlat)	bronz	50 cm
	Halász	bronz	50 cm
	Napozó	bronz	60 cm

Megyeri Barna	Korsós lány	bronz	35 cm
	Férfifej	vörösréz-domborítás	30 cm
Mellis István	Fiam	gipsz	30 cm
Mészáros Dezső	Haját csavaró lány	bronz	35 cm
Mészáros Mihály	Női arckép	gipsz	70 cm
	Tanulmányfej	gipsz	40 cm
Mikus Sándor	Kötélugró lány	bronz	50 cm
	Fésülködő nő	bronz	45 cm
Nagy István	Kis borjú	gipsz	14 cm
Nyirő Gyula	Fej	bazalt	20 cm
	Nő és férfi akt	gránit	54 cm
Palotay Gyula	Ránky György	gipsz	40 cm
Pál Mihály	Kompozíció	terrakotta	24 cm
	Kompozíció	vörös márvány	20 cm
	Madár	gipsz	23 cm
Pándi Kiss János	Fürdőző	bronz	24 cm
	Új élet felé	gipsz	130 cm
Pátzay Pál	Fürdő után	bronz	23 cm
	Szilencium	bronz	28 cm
Petry Lajos	Füst Milán	bronz	40 cm
	Arcképtanulmány	gipsz	40 cm
Radó Károly	Kossuth	bronzérem	14 cm
Schaár Erzsébet	Lányfej	gipsz	40 cm
	Lány-buste	gipsz	40 cm
Segesdy György	Kertészlány	gipsz	155 cm
	Artistalány	bronz	25 cm
Simon Ferenc	Ülő akt	gipsz	16x23 cm
Somogyi Árpád	Simon István költő	bronz	40 cm
	Korsós lány	gipsz	160 cm
Somogyi József	Darvak	alumínium	100 cm
Szabó Iván	Éva	bronz	27 cm
id. Szabó István	Vájártanuló	fa	160 cm
Szabados Béla	Tanulmány	gipsz	25 cm
Szandai Sándor	Lantos nő	bronz	30 cm
	Lánykaképmás	samott	45 cm
Szántó Gergely	Érmek I—V.	bronz	
Szebényi Imre	Fiú hallal	gipsz	15 cm
	Balatonfüredi borpince bejáratához készült dombormű	kalapált vörösréz-domborítás	150 cm
Szentesy-Hiesz Géza	Emeric	bronz	46 cm
	Bányászok	fa-faragás	28x42 cm
Szöllősi Endre	Lovas	gipsz	49 cm
Tar István	Tornászlány	bronz	30 cm
	Horgászfiú	bronz	30 cm
	Halász	bronz	30 cm
Tráply István	Tanulmányfej	gipsz	17 cm
Turcsányi Árpád	Fürdőzők	gipsz-dombormű	30x50 cm
Varga Imre	József	fa	48 cm
	Női portré	gipsz	42 cm
Vigh Tamás	Házasság	diófa	15 cm
	Kincses Jánosné	gipsz	40 cm
Veszely Jelena	Cloe (furulyás)	gipsz	40 cm
Vilt Tibor	A tiszalöki erőmű hét-méteres szobrának gipsz modellje	gipsz	160 cm
Vedres Márk	Emberpár	bronz	30 cm
	Fiú kutyával	bronz	35 cm

Illés Kinla 18. l
Ilosvai Varga, 10. l
Imre István 10/15. l
Imreh Ilige 10. l
Iresik József 10. l
Ispánki József 18. l
Isdokovits Kalmán 10. l
Iván Tilárd
Izsák József 10. l

III. M. Képzőművészeti Kiállítás.
1953. dec. — 1953. márc.

FESTMÉNYEK

1.	**Bak János**	*Falusi békeküldöttek*	olaj	80x110
2.	**Bak János**	*Őszi táj*	olaj	60x50
3.	**Balogh András**	*Sziklák*	olaj	70x80
4.	**Bazsali Ferenc**	*Ifjúmunkás szabadságon*	olaj	117x154
5.	**Bán Béla**	*Illegális megbeszélés a budai hegyekben az 1930-as években*	olaj	240x250
6.	**Bán Béla**	*Tanulmány*	olaj	70x70
7.	**Bán Béla**	*Bányai elvtárs, a Petőfi-híd sztahanovistája*	olaj	80x60
8.	**Bánhidi Andor**	*II. Rákóczi Ferenc fogadja Nagy Péter követeit*		200x160
9.	**Bartha István**	*Tájkép*	olaj	70x50
10.	**Belányi Viktor**	*Önarckép*	olaj	60x80
11.	**Bencze László**	*Rákosi elvtárs Kodály Zoltán és Lőcsei János Kossuth-díjasokkal*	olaj	65x80
12.	**Bencze László**	*Vasárnapi kirándulók*	olaj	58x86
13.	**Benedek Jenő**	*Drága Rákosi elvtárs, jelentjük . . . !*	olaj	250x450
14.	**Benedek Jenő**	*Tanulmány*	olaj	70x100
15.	**Benedek Jenő**	*Tanulmány*	olaj	70x80
16.	**Benkhard Ágost**	*Vihar előtt*	olaj	80x70
17.	**Benkhard Ágost**	*Hollósy Simon arcképe*	olaj	60x90
18.	**Benkhard Ágost**	*Hegyalja*	olaj	120x100
19.	**Benkhard Ágost**	*Koratavasz*	olaj	100x80
20.	**Berény Róbert**	*Üdülők*	olaj	100x130
21.	**Berény Róbert**	*Festőnövendék*	olaj	150x120
22.	**Béres Jenő**	*Habeli néni*	olaj	125x105
23.	**Bernáth Aurél**	*Sztálinvárosi részlet*	olaj	119x83
24.	**Bernáth Aurél**	*Sztálinvárosi kikötő*	olaj	119x83
25.	**Bernáth Aurél**	*Leányom arcképe*	olaj	103x130
26.	**Beron Gyula**	*A Stadion állványban*	vízfestmény	62x52
27.	**Beron Gyula**	*Népstadion*	vízfestmény	74x64
28.	**Bezzegh Zoltán—Soltra Elemér**	*Hunyadi a tegyverkovácsok között*	olaj	120x200
29.	**Bér Rudolf**	*Látogatók a tszcs. gyümölcsösében*	olaj	150x120
30.	**Biai Főglein István**	*Fejés és tejmérés a Balaton-újhelyi Állami Gazdaságban*	olaj	117x87
31.	**Blaskó János**	*A Balaton Kenesénél*	vízfestmény	43x38
32.	**Boldizsár István**	*Kilátás a Parlamentből tavasszal*	olaj	100x145
33.	**Boldizsár István**	*Öreg festő munkaközben*	olaj	100x130
34.	**Boross Géza dr.**	*Tszcs-brigád munkában*	olaj	180x135
35.	**Breznay József—Mácsai István**	*Aratósztrájk 1894-ben*	olaj	450x240

Breznay József-et lásd még később is.

36. Breznay József—Mácsai István	*Tanulmány az »Aratósztrájk«-hoz*	olaj	35x45
37. Breznay József—Mácsai István	*Tanulmány az »Aratósztrájk«-hoz*	olaj	40x50
38. Breznay József	*Önarckép*	olaj	60x100
39. Breznay József	*Livia*	olaj	60x80
40. Burghardt Rezső	*Szépülő Budapest*		
41. Burghardt Rezső	*Virágcsendélet*	olaj	90x129
42. Burghardt Rezső	*Római fürdői erdő*	olaj	100x80
43. Czene Béla—Hikádi Erzsébet	*Kovács L. és Kórig G. sztahanovista instruktorok a kazincbarcikai erőmű építésénél*	olaj	125x175
44. Czene Béla	*Traktoroslány*	olaj	90x150
45. Csabai Kálmán	*Tavaszi eső*	olaj	57x44
46. Csabai Kálmán	*Óraközi szünet*	olaj	140x180
47. Csabai Kálmán	*Vadvirágok*	olaj	100x120
48. Csáky-Maronyák József	*Kocsis András szobrászművész arcképe*	olaj	73x95
49. Csáky-Maronyák József	*Rákosi elvtárs portréja*	olaj	80x110
50. Csáky-Maronyák József	*Szücs Pál grafikusművész arcképe*	olaj	80x100
51. Csáky-Maronyák József	*Ék Sándor arcképe*	olaj	100x150
52. Csekei Zoltán	*Fegyvertisztító*	olaj	120x90
53. Csekei Zoltán	*Híradó*	olaj	120x60
54. Csernus Tibor	*A Landerer-nyomdában kinyomják a 12 pontot*	olaj	160x210
55. Csók István	*Csendélet macskával*	olaj	79x70
56. Csók István	*Dunaföldvár I.*	olaj	55x65
57. Csók István	*Dunaföldvár II.*	olaj	50x60
58. Demjén Attila	*Gábor Áron*	olaj	285x190
59. Diener Dénes Rudolf	*Cséplés a »Vörös Rózsa« tszcs-ben*	olaj	77x68
60. Dienes István	*Cséplés a gönczi tszcs-ben*	olaj	110x87
61. Dienes János	*Mikor a mezőn nincs dolog*	olaj	140x100
62. Dienes János	*Partizán*	olaj	121x100
63. Dienes János	*Munkatársak*	olaj	116x100
64. Diósy Antal	*Hóolvadás*	vízfestmény	36x25
65. Diósy Antal	*Esős utca*	vízfestmény	36x25
66. Dobroszláv Lajos	*Tatabányai erőmű*	olaj	120x100
67. Dobroszláv Lajos	*Kilátás a tatai múzeumból*	olaj	117x90
68. Domanovszky Endre	*1. Magyar parasztküldöttség a Szovjetunióban* *2. Agronómusok a mezőn* *3. Felvonulás az Alkotmány ünnepén* *(A moszkvai nagyar mezőgazdasági pavillon pannói)*		1050x400
69. Dombrovszky László	*Cséplés a Nyéki tszcs-ben*	olaj és tempera	150x100
70. Domonkos Imre	*Tüzérek*	olaj	110x150
71. Döbröczöni Kálmán	*Diósgyőri nagykohó*	olaj	120x100
72. Dömös Lajos	*Hajóállomás*	vízfestmény	50x60
73. Edvi-Illés Aladár	*Sárospatak*	olaj	70x100
74. Edvi-Illés Aladár	*Öntözés a Kinkunságban*	olaj	46x70
75. Ék Sándor	*Felszabadulás*	olaj	320x200

76. Ék Sándor	*Rákosi elvtárs 1919-ben a salgótarjáni fronton*	olaj	320x200
77. Elekfy Jenő	*Szeptember*	olaj	100x75
78. Elekfy Jenő	*Partizánok*	olaj	100x80
79. Fehér Ilona	*Cséplés a Hódmezővásárhelyi Tangazdaságban*	olaj	100x140
80. Fejes Gyula	*A Rákosi Kórház harca Koreában*	olaj	110x140
81. Ferenczy Valér	*Sárospataki ház fákkal*	olaj	28x35
82. Félegyházi László	*Vasaló asszony*	olaj	140x90
83. Fenyő A. Endre	*Békés öregség*	olaj	70x57
84. Fenyő György	*Látkép 1952.*	olaj	70x50
85. Fónyi Géza	*Család*	olaj	70x80
86. Fónyi Géza	*Uj közönség a páholyban*	olaj	100x120
87. Fónyi Géza	*Műteremsarok*	olaj	70x90
88. Frank Frigyes	*Sztálingrádban kitüntetett mérnök*	olaj	65x72
89. Gábor Móric	*Hunyadfy István*	olaj	50x40
90. Glatz Oszkár	*Koreai és magyar pajtások a földgömb előtt*	olaj	135x125
91. Glatz Oszkár	*Kitüntetett utcatisztogató*	olaj	110x90
92. Glatz Oszkár	*Csalamádéthordó*	olaj	110x90
93. Glatz Oszkár	*Tanulmány*	olaj	80x60
94. Glatz Oszkár	*Tanulmány*	olaj	80x65
95. Gráber Margit	*Őszi virágok*	olaj	60x70
96. Gulyás Dénes	*Őszi fák*	vízfestmény	30x40
97. Gulyás Dénes	*Októberi reggel*	vízfestmény	30x40
98. Gyoroki Pál	*A munka hőse*	olaj	100x75
99. H. Mattioni Eszter	*Sztálinvárosi mozaikvázlat Béke étterem*	tempera	90x38
100. H. Mattioni Eszter	*Aratás a Marx tszcs-ben*	tempera	60x38
101. Halápy Ede	*Építkezés*	vízfestmény	30x40
102. Halápy Ede	*Gyár a Dunaparton*	vízfestmény	40x50
103. Hegyi György	*Sztálinváros építése*	mozaik	110x50
104. Hende Vince	*Buda nyáron*	vízfestmény	55x65
105. Hende Vince	*Jégtörő Mátyás*	vízfestmény	55x65
106. Herman Lipót	*Kisfaludi Stróbl Zsigmond Kossuth-díjas Kiváló Művész arcképe*	olaj	65x86
107. Herman Lipót	*Épül Sztálinváros 1952. szeptember*	olaj	100x75
108. Herman Lipót	*Sztálinváros, ó-városi részlet*	olaj	100x75
109. Herman Lipót	*Csók István Kossuth-díjas Kiváló Művész arcképe*	olaj	
110. Hetey László	*Sárospataki utca*	olaj	80x100
111. Hincz Gyula	*Agitátor egyéni gazdálkodóval*	olaj	145x115
112. Horesku János	*Lőcsei János Kossuth-díjas főmozdonyvezető*	olaj	110x80
113. Horváth József	*Piros kaláris*	vízfestmény	85x120
114. Horváth József	*Fiam*	vízfestmény	60x70
115. Imre István—Szentgyörgyi Kornél	*Almaszüret*	olaj	315x250
116. Imre István	*Aratók*	olaj	145x195
117. Iván Szilárd	*Sztálinvárosi táj*	olaj	55x79
118. Iván Szilárd	*Sztálinvárosi táj*	olaj	70x80

119. Iván Szilárd	*Szőnyi István arcképe*	olaj	100x70
120. Iván Szilárd	*Sztálinvárosi mozaikterv*	olaj	50x80
121. Jánossy Ferenc	*Nyári csendélet*	olaj	100x70
122. Jánossy Ferenc	*Látogatás a szülői házban*	olaj	120x100
123. Kádár György	*Mozaikterv a Földalatti Stadion állomásra*	olaj	120x60
124. Kádár György	*Mozaikterv a Földalatti Stadion megállóhoz*	olaj	120x60
125. Kmetty János	*Csendélet*	olaj	80x60
126. Kmetty János	*Önarckép*	olaj	180x80
127. Kokas Ignác	*Asztalos*	olaj	90x120
128. Konecsni György	*1848. március 15.*	olaj	125x160
129. Kontuly Béla	*Tervmegbeszélés a Földalattinál*	olaj	90x110
130. Kristóf János	*Kosárfonó lányok*	olaj	160x125
131. Krusnyák Károly	*A munka értékelése*	olaj	150x130
132. Kunffy Lajos	*Tanulmány*	olaj	148x97
133. Lakatos Artúr	*Mohácsi táj*	olaj	55x75
134 Lazetzky Rezső	*Knurr Pálné-utca*	vízfestmény	34x27
135 Legéndi József	*Ott épül Sztálinváros*	olaj	200x190
136. Legéndi József	*Kiváló harcos*	olaj	150x100
137. Lipták Pál	*Út*	pasztell	32x25
138. Litkei József	*Kilátás a Balatonra*	vízfestmény	30x40
139. Litkei József	*Tszcs-tagok a Balatonnál*	olaj	220x90
140. Lukácsné Bernáth Ilma	*A Miskolci Műegyetem építése*	olaj	70x50
141. Lukovszky László	*Villamosítás*		100x410
142. Marosán Gyula	*Borárostári-híd építése*	olaj	130x80
143. Mácsai István	*Őszi napsütés*	olaj	80x60
144. Márffy Ödön	*Önarckép*	olaj	65x80
145. Mihálovits Miklós	*Aratás*	olaj	70x115
146. Miháltz Pál	*Őszi mező*	olaj	80x60
147. Miháltz Pál	*Önarcképtanulmány*	olaj	26x35
148. Moldován István—Nagy Gyula	*A Munkácsy-Kiállításon*	olaj	225x150
149. Moldován István	*Tehenek a termelő-szövetkezetben*	olaj	110x98
150. Molnár C. Pál	*Helyszini jegyzetek*	olaj, 4 db.á	12x20
151. Molnár József	*Petőfi és Bem*	olaj	200x124
152. Morinyi Ödön	*Pór Bertalan*	olaj	114x96
153. Móritz Sándor	*Hűvösvölgy*	olaj	50x65
154. Móritz Sándor	*Szőlőhegy*	olaj	60x83
155. Nagy Gyula	*Falusi tájkép*	olaj	81x86
156. Nuridsány Zoltán	*Tájkép*	olaj	55x68
157. Orosz Gellért	*Virágcsokor*	olaj	40x60
158. Orosz Gellért	*Terményszállítás*	olaj	100x60
159. Orosz Gellért	*Kapátók a budapesti Szabadság tszcs-ben*	olaj	140x105
160. Papp Gyula	*Szerelik a Sztálinvárosi erőművet (mozaikterv)*	olaj	95x140
161. Pázmán József	*Faluvége*	olaj	60x50
162. Percz Jenő	*Kínai önkéntes*	mozaik	15x15
163. Perlott Csaba Vilmos	*Eső előtt*	olaj	105x78
164. Pilényi Oszkár	*Munkás*	olaj	80x60
165. Pór Bertalan	*Rákosi Mátyásné arcképe*	olaj	107x128
166. Pór Bertalan	*Önarckép-tanulmány*	krétarajz	44x55
167. Prohászka József	*Terménybeadás*	olaj	130x180

168. **Radnai József**	*Pécsi salakhegy*	vízfestm.	40x50
169. **Rákosi Zoltán**	*Rákosi elvtárs katonák között*	olaj	
170. **Repcze János**	*Munkamódszerátadás a hajógyárban*	olaj	110x90
171. **Rátz András**	*Acélöntés (mozaikterv)*		110x50
172. **Rozs János**	*Cséplés*	tempera	125x145
173. **Rozs János**	*Épitkezés*	tempera	125x145
174. **Rudnay Gyula**	*Bábonyi-utca*	olaj	70x50
175. **Ruzicskay György**	*Alföldi táj*	pasztell	68x55
176. **Sajó Gyula**	*Őszi táj játszó gyermekekkel*	olaj	125x100
177. **Sarkantyu Simon**	*A szekszárdi direktórium kivégzése*	olaj	186x130
178. **Sáros András**	*Vadvizek*	vízfestmény	45x36
179. **Sáros András**	*Régi Jászberényi utca*	vízfestmény	45x35
180. **Somodi László**	*Új Veszprém*	olaj	90x50
181. **Somogyi Imre**	*Tszcs az ötéves tervért*	olaj	165x125
182. **Sugár Gyula**	*Tarlóhántás megbeszélése*	olaj	75x100
183. **Sugár Gyula**	*Dunaföldvári táj*	olaj	70x90
184. **Szalmás Béla**	*Önarckép*	olaj	50x60
185. **Szalóky Sándor**	*Rómaifürdő novemberben*	vízfestmény	50x45
186. **Szegedy-Maszák György**	*Dolgozó művész arcképe*	tempera	60x45
187. **Szegvári Károly**	*Eső után*	olaj	80x60
188. **Szentgyörgyi Kornél**	*Rákosi elvtárs úttörők között*	olaj	280x150
189. **Szervánszky Jenő**	*Parkositott Teleki-tér*	olaj	130x85
190. **Szervánszky Jenő**	*Aratóünnepély*	olaj	80x100
191. **Szigethy István**	*Hajógyár és Kőbánya Visegrádon*	olaj	80x60
192. **Szilvásy Margit**	*Virágcsendélet*	olaj	100x80
193. **Szinte Gábor**	*Táncsics kiszabaditása*	olaj	225x155
194. **Szobotka Imre**	*Cséplés a brigád-tanyán*	olaj	75x50
195. **Szobotka Imre**	*Kombájn csépli a borsót Turkevén*	olaj	
196. **Szobotka Imre**	*Az Ürömi Cservenkov tsz. külső telepe*	pasztell	70x50
197. **Szőnyi István**	*1. Megérkezik az első Sztálinyec* *2. Megbeszélik a földosztást és az Alkotmányt* *3. A tszcs első megbeszélése* (A Moszkvai Magyar Mezőgazdasági Pavillon pannói)		1050x400
198. **M. Szücs Ilona**	*Önarckép*	olaj	60x84
199. **Tallós Ilona**	*Krumpliszedők*	olaj	55x45
200. **Tamás Ervin**	*Jőjj vasipari tanulónak*	olaj	120x90
201. **Tenkács Tibor**	*Kőbánya környéke*	olaj	60x50
202. **Tóth B. László**	*Cséplés*	olaj	60x80
203. **Tóth B. László**	*Földalatti Vasút épitése*	olaj	70x90
204. **Tüske István**	*Dunapart ködben*	olaj	90x75
205. **Udvary Pál**	*Fonyódi kikötő*	olaj	80x70
206. **Ujváry Lajos**	*Naplemente a bábolnai művésztelep udvarán*	olaj	70x100

Jure Istvan

207. **Ujváry Lajos**	*Agronómusjelöltek reggeli tapasztalatcseréje*	olaj	80x60
208. **Váci András**	*Békekölcsönjegyzés a Képzőművészeti Főiskolán*	olaj	296x220
209. **Várdeák Ferenc**	*Óbudai utca*	vízfestmény	25x20
210. **Vertel József**	*Medertisztítás*	vízfestmény	40x55
211. **Vidéky Brigitta**	*Csendélet*	olaj	70x85
212. **Vidovszky Béla**	*Balatonvidéki táj*	olaj	85x65
213. **Vidovszky Béla**	*Régi házak az egri vár alatt*	olaj	60x55
214. **Vidovszky Béla**	*Az egri vár*	olaj	100x60
215. **Vidovszky Béla**	*Téli napsugár a szobámban*	olaj	110x80
216. **Vince Lajos**	*Rohamcsónakos utász*	olaj	150x100
217. **Vince Lajos**	*A »Lépkedő« építi a Tisza—Beretlyó-csatornát*	olaj	100x80
218. **Vörös Géza**	*A Micsurin tszcs-ben*	olaj	80x60
219. **Vörös Géza**	*Hajóépítés*	olaj	80x60
220. **Vydai Brenner Nándor**	*Munkamódszerátadás a réselőgépen*	olaj	135x115
221. **Vydai Brenner Nándor**	*Frontfejtés*	olaj	135x120
222. **Zádor István**	*Üdülő dolgozók a lillafüredi Palotaszállóban*	olaj	100x80
223. **Zajti Ferenc**	*Szikes vizek*	vízfestm.	84x60

GRAFIKA

1. **Aszódi Weil Erzsi**	*Önarckép*	rézkarc	25x30
2. **Aszódi Weil Erzsi**	*Honvédek szabadságon*	rézkarc	45x45
3. **Aszódi Weil Erzsi**	*Víztorony épül Túrkevén*	rézkarc	25x30
4. **Balogh Margit**	*Dezse Ferenc sztahanovista portréja*	ceruzarajz	43x59
5. **Baranyó Sándor**	*Tanulmányfejek*	pasztell	45x35
6. **Barcsay Jenő**	*Leányfejek*	rajz	100x60
7. **Barcsay Jenő**	*Ülő nő, olvasó, modellek*	ceruzarajz	100x60
8. **Bánó Endre**	*Népstadion*	vízfestmény	48x60
9. **Bánó Endre**	*Nagykalapács*	vízfestmény	50x30
10. **Bánó Endre**	*Izzik a vas*	vízfestmény	50x70
11. **Beron Gyula**	*Betonkeverő*	ceruzarajz	58x48
12. **Beron Gyula**	*Épül a Népstadion*	ceruzarajz	70x55
13. **Beron Gyula**	*Pétőfi-híd*	ceruzarajz	62x47
14. **Bokor Miklós**	*A csepeli Dunaág* (a Hazánk tájai című sorozatból)	ceruzarajz	50x30
15. **Bokor Miklós**	*Rizsgyomláló úttörők Túrkevén* (a Hazánk tájai című sorozatból)	ceruzarajz	60x30

Imre István

Országos képzőművészeti konferencia

A Magyar Képző- és Iparművészek Szövetsége február 27-én és 28-án kétnapos országos képzőművészeti konferenciát rendez. Képzőművészeti életünk nagyjelentőségű eseménye lesz ez a kétnapos tanácskozás, amelynek anyagát később brosúrában is kiadják. Vidéki művészeinket is meghívták erre az országos tanácskozásra és *külföldi vendégek* is részt fognak venni az értekezleten. A képzőművészeti konferenciával kapcsolatban az Ernst Múzeumban *fotó- és vázlatkiállítást* rendeznek, ahol az évenként eddig megrendezett nagy képzőművészeti kiállítások festményeihez, szobrához készült vázlatok mutatnak rá egy-egy mű kialakulásának folyamatára. A konferencián a referátumot *Imre* István tartja, a vita *Ék* Sándornak, a Szabad Művészet új számában megjelenő kritikája alapján indul meg. A kétnapos értekezleten képzőművészeink legtöbbje felszólal. A viták során tisztázzák képzőművészetünk eredményeit és hiányosságait.

Magyar Nemzet
1953. febr. 11.

(2)

54006 szám.

Az érdekelt épit
tem Méltóságodat, hogy f.évi
terjesztése folytán utasitot
szerint Lux Kálmán kolozsvár
lom ablaktalpköveinek felvét
latti számlában felszámitott
dij után bélyegelt nyugtájár
fizessen ki.

Budapesten, 1904
A miniszter meg

A TAMÁS-GALÉRIA
CXII. KIÁLLÍTÁSA

112.

1940. maj. 5—20.

MAGYAR RÉZKARCOK

TAMÁS GALÉRIA
V., AKADÉMIA UCCA 8

ÁRA 30 FILLÉR

			Pengő
1.	Aba-Novák Vilmos: Kaszálók	rézkarc	50.—
1/a.	Antal Elemér: Királyi vár	„	60.—
	Antal Elemér: Dunapart	„	20.—
2.	ifj. Arató Gyula: Önarckép	fam.	100.—
3.	Bajor Ágost: Arcképtanulmány	rézkarc	50.—
4.	„ „ „	„	50.—
5.	Batthyány Gyula: Sétáló uraságok	„	20.—
6.	„ „ Mulató arszlánok	„	20.—
7.	Bem József: Tehén	„	20.—
8.	„ „ Veszélyes pillanat	„	20.—
8/a.	~~Beron Gyula: Tenger öböl~~	„	25.—
8/b.	„ „ ~~Francia város~~	„	25.—
9.	~~Cziráki Lajos:~~ Rézkarcok	„	100.—
10.	„ „ Intérieur	„	50.—
11.	~~Emánuel Béla:~~ Marika, Ádám és Éva	„	85.—
12.	„ „ „Ti nem láttok engem“	„	30.—
13.	~~Élesdy István:~~ Rézkarcok	„	100.—
14.	„ „ Régi római ház	„	20.—
15.	~~Ferenczy Valér: Lánchíd~~ (korai állapot)	„	40.—
16.	„ „ ~~Országház-utca~~ (első állapot)	„	40.—
17.	Gulyás Ferenc: Pince előtt	„	—
18.	„ „ Cigánylány	„	—
19.	Imre István: Rézkarcok	„	120.—
20.	„ „ „	„	90.—
21.	Istókovits Kálmán: Irgalmas szamaritánus	„	80.—
22.	Iván Szilárd: Éj	fam.	40.—
23.	„ „ Fametszetek		40.—
24.	Karay Gyula: Női akt	rézkarc	100.—
25.	„ „ Fametszetek	fam.	150.—
25/a.	Koffán Károly: Monogravurök	darabja	30.—
26.	Komjáti Gyula: Erdei út	rézkarc	50.—
27.	„ „ Rézkarcok	„	100.—
28.	Molnár C. Pál: Szent István	fam.	20.—
29.	„ „ „ „	„	20.—

		Pengő
30. Ősz Dénes: Férfiakt	rézkarc	100.—
31. „ „ Rézkarcok	„	120.—
32. Patkó Károly: Budapest, Hunyady J. út	„	Magánt.
Budapesti Duna	„	20.—
33. Rudnay Gyula: Vízhordó	„	45.—
34. „ „ Kártyázók	„	60.—
35. Somlai Gyula: Tanulmányfejek	„	130.—
36. „ „ Rézkarcok	„	90.—
37. Szőnyi István: Zebegényi búcsú	„	25.—
38. „ „ Holdvilág	„	22.—
39. Tarjáni S. Jenő: Aktkompozíciók	„	80.—
40. gróf Teleki Ralph: Halászbástya	„	40.—
41. „ „ Juventus forrás	„	40.—
42. Vadász Endre: Öreg Páris	„	25.—
43. „ „ Marseille	„	25.—
44. Varga Mátyás: Gabi	fam.	40.—
45. „ „ A megváltó	„	50.—
46. Varga N. Lajos: Edith	rézkarc	50.—
47. „ „ Ádám teremtése	„	60.—
48. Végh Gusztáv: Párisi emlék	„	—
49. Weil Erzsébet: Halászok utcája	„	40.—
50. „ „ Nápoly	„	50.—
51. Zádor István: Rembrandt műterme Amsterdamban	„	35.—
52. „ „ „ „ „	„	35.—

Tamás galéria

V, Akadémia ucca 8 - Tel.: 125-423

MODERN KÉPKIÁLLÍTÁSOK
MODERN KERETEZÉS
MODERN RÉZKARCOK

Restaurálás

szakszerű művészi kivitelben

NÉPVISELETI KIADVÁNYOK
CHRISTMAS KÁRTYÁK

Reprodukciók

régi és modern mesterek művészi tökéletességű színes nyomatai

BIRÓ MIKLÓS NYOMDA

Eperjes középkori kőfaragói és szobrászai.

Első közlemény.

Irta: dr. Iványi Béla.

Előző közleményünkben[1] foglalkoztunk Eperjes szabad királyi város középkori festőivel, ezeknek közéleti szereplésével, műtörténeti jelentőségével, a jelen közlemény feladata lesz Eperjes város középkori kőfaragóinak és szobrászainak életével és működésével foglalkozni.

Mindazok, amiket a festőkről szóló czikkünkben előrebocsátottunk, nagy egészben itt is megállanak. A szobrászat, a kőfaragás nemcsak mint építő-, de mint diszítőművészet virágkora szintén összeesik Eperjes monumentális építkezéseinek korszakával és itt is megállapíthatjuk, hogy a XV. század vége és a XVI. század eleje volt Eperjesen a szobrászok és kőfaragók existentiális fénykora.

Előre kell bocsátanunk, hogy itt is ugyanazon forrásból merítünk, mint a festőknél, de meg kell jegyeznünk azt, hogy míg a középkori latin és német terminologia a festőt félreérthetlenül egyetlen szóval — t. i. pictor, moler (mahler) — jelöli, addig a kőfaragót, a szobrászt a legritkább esetben nevezi sculptornak, hanem inkább lapicidának, ritkán muratornak, a német pedig rendszerint «steynmecz»-nek, de megtörténik gyakran az is, hogy a közönséges lapidum fractor, a steynbrecher, vagy a murator, maurer, kőműves alatt is kőfaragót kell érteni. Más szóval: a középkorban a falazás és kőfaragás fogalma még nem válik oly élesen kétfelé, mint mainapság és mivel nagyon gyakran előfordul az is, hogy a középkorban a kőfaragók egyúttal építési vállalkozók is, akik falazómunkát is vállalnak, nemcsak művészi kőfaragást, ennélfogva a kőfaragókról és kőfaragásról szólva, nem tudjuk kikerülni azt, hogy néha az építészet terére is át ne nyuljunk.

***

[1] Ld: A Múzeumi és Könyvtári Értesítő 1917. évi 2—3. füzetét.

Divald, Eperjes templomairól szóló művében[1] szintén azon a nézeten van, hogy Eperjes első kőépülete a templom volt. Szerinte az eperjesi Szent Miklós-főtemplom egyes részleteinek eredete visszanyulik a XIII. századba, bár erre a köveken kívül más, tehát irásos adata nincs. Ezen állitását hosszasan bizonyítja: a kövekkel. Már pedig, nézetem szerint, kövekkel kort pontosan bizonyítani nem lehet, csak hozzávetőleg. A pontos bizonyítékot csak irásos adatok szolgáltathatják, köztük a kőbe vésett feliratok is. A Divald által is ismert irásos adatok szerint pedig az eperjesi Szent Miklós plébánia *kő*-templom a XIV. században épült, valamint ekkor történik a városnak megerősítése, fallal való körülvétele is.[2] Más szóval, a század elején még faluszerű Eperjesnek (hiszen még 1324-ben is csak «villicus»-a van a helységnek s nem judexe)[3] fejlődése, izmosodása, népesedése a XIV. századra esik. Ezeknek az építkezéseknek a részleteit — sajnos — nem ismerjük, nem tudjuk tehát azt sem megmondani, hogy ezeknél a szükséges kőfaragó munkát ki vagy kik, mikor, hogyan és mennyiért végezték? Csak annyit tudunk, hogy a város erődítési munkálatainál szakértő — tervező — és tanácsadóként Nagy Lajos király megbizásából Ambrus diósgyőri kőmíves («murator») működött közre.[4]

Csak a XIV. század vége felé népesedik meg Eperjes városa olyannyira, hogy immár a város plébánosa kénytelen királyi beavat-

[1] Divald Kornél: Magyar városok művészete: Eperjes templomai. — Budapest 1904.

[2] Wagner és Fejér adatain kívül ld: Magy. Nemz. Múzeum: 1370. december 28. Diósgyőr; 1376. április 2. Buda és 1374. április 24. Regécz vára — N. Lajos király okleveleit.

[3] Eperjes város levéltára: 71. szám.

[4] Eperjes város levéltára: 49/a. szám.

bibliográfia» czím alatt, *dr. Szabó Ervin* igazgató pedig «A Városi Könyvtár fejlődése és helye a budapesti könyvtárügyben» czímű témáról tartott előadást.

Az előadások végeztével a könyvtár igazgatója pályadijat tűzött ki az előadások köréből vett legjobb dolgozatra, melyet *Németh Margit* gyakornok nyert meg. Utóbb — őszszel — *házi vizsgát* is tartottak a közgyűlés által eltörölt könyvtárvizsga anyagából, mert a mindennapos tapasztalat megmutatta, hogy *a könyvtárvizsga eltörlésének teljesen egyéni rendelkezése nem volt szerencsés gondolat, mert annak hiánya a személyzet szakképzettségét mélyen leszállította.*

A kezelő személyzet szakkiképzésének ezt a módját helyesnek kell tartanunk, mert végre is, az adott viszonyokhoz képest, elég szerencsésen oldja meg ezt a nehéz problémát. Mindenesetre jobb módszer ez, mint az a czélon túllövő, az egyetemi ifjúság által különben is a legkevesebb szimpathiával fogadott s így be sem vált kisérlet, mely a könyvtárnoki tudományoknak és teendőknek egyetemi tanszéken való előadásával akart a könyvtári intézmények részére szakmunkásokat nevelni.

Jobb, mert a könyvtár gyakornokai a *praktikus munka* élő, mozgalommal teljes izzó műhelyében magának a praktikus munkának a révén ismerkednek meg színről-színre a reális tennivalókkal, az elméleti részt pedig ugyanazoknak a beavatott erőknek az előadásaiból sajátítják el, akiknek gondoskodó, irányító vezetését működésük minden fázisában állandóan maguk mellett érzik.

Az eredmény különben már is igazolta a módszer helyességét: a székesfővárosi Nyilvános Könyvtár gyakornokai közül a vizsgát többen jó sikerrel letették s ügyes, nagyon használható tisztviselőivé váltak a könyvtárnak. Ezt látva, a könyvtár felettes hatósága most már állandóan és következetesen arra törekszik, hogy a személyzetből csak azok a tagok haladjanak előre, akik könyvtári ismereteikről ily módon is tanúságot tesznek.

Mélyen elszomorító körülmény, hogy Budapest székesfőváros ez áldásosan működő nyilvános könyvtára még ma is csak ideiglenesen, bérházban van elhelyezve. Ezt az állapotot a könyvtár napról-napra mind jobban sínyli, mert folytonosan gyarapodó anyagát, főként szépen fejlődő külön-gyüjteményeit, egyáltalában nem tudja czéljuknak és a tudományos kutatás által megkövetelt módoknak megfelelően elhelyezni. De Budapest fővárosnak, a kelet és nyugat határvonalán fekvő metropolisnak, az ezeréves magyar királyság empóriumának a méltóságához sem illik, hogy a magyar közművelődés elsőrendű és legjelentősebb központi tényezője: *a Nyilvános Könyvtár* alkalmatlan bérházban tengődjék rideg zsellérségen. Palota kell neki, mely tartalmával, külső-belső díszével, berendezésével és egész szervezetével vonzzon és arról tegyen hangos tanúságot, hogy a kultúra szent és áldást hozó törekvéseit Budapesten is annyira megértik, hogy örökbecsű s örökéletű törekvéseinek méltó oltárt tudnak emelni.

Hisszük és reméljük, hogy a háború fergetege által elodázott Kálvin-téri könyvtárpalota felépítése már legközelebb megvalósul.

Mihalik József.

kozásra a káplánok számát «pro cultu divino» 4—5 főre emelni.[1]

A város erődítési munkálatai Nagy Lajos uralma alatt nem készültek el, folynak még ezek a munkák Zsigmond országlása alatt is,[2] úgy, hogy csak a XV. század elején áll előttünk készen az az Eperjes, amelynek topographiája nagy egészben azóta sem sokat változott. Ekkorra már kialakultak a város negyedei («quartale»), a mai főutcza, a magyarok, a szlávok utczái, az árok-utcza és a falakon kívül eső alsó és felső külváros.

A készülődés, kialakulás, fejlődés eme nagy századában, amikor a köveknek nagy és jelentős feladat jutott, természetszerűleg a kőfaragóknak is kerülhetett bőven nemcsak falazó, hanem esetleg művészi munka is, ezekről azonban adataink, forrásaink — sajnos — mélyen hallgatnak.

1418-ban tűzvész sujtja a várost, amelyről Zsigmond király is megemlékezik. A királynak szavai szerint ekkor a házak *földig* porrá égtek, «edificia... funditus miserabiliter combusta existunt», amiből következik, hogy még ekkor is Eperjesen sok ház fából volt.[3] Arról, hogy e tűzvész utáni ujraépítkezésnél milyen szerep jutott a kőfaragóknak, ismét mélyen hallgatnak forrásaink.

Az adatok hallgatásából azt kell következtetnünk, hogy akkor tán nem is élt Eperjesen kőfaragó (lapicida). Ezt a feltevésünket megerősíteni látszik Eperjes város 1428. évi adólajstroma, amelyben a város háztulajdonos és adófizető polgárai mind névszerint felsoroltatnak. Ebben az adólajstromban kőfaragó után hiába kutatunk, mert itt csak egyetlen kőműves (murator) nevét olvassuk, aki ekkor a szlávok negyedében élt és ott volt háza. Ennek a kőművesnek neve Miklós volt.[4] Ugyanott élt ez a kőműves 1433—1436-ban is, aki mellett ugyanekkor feltűnik egy másik kőműves, t. i. az árok-utczai negyedben élő István «murator». Több mint tíz esztendő mulva, 1441-ből vannak az első pozitiv adataink arra, hogy Eperjesen akkor már nem egy, hanem több *kőfaragó* élt és működött. Ezek közül egyet névszerint is ismerünk, aki neve után itélve szláv ember lehetett, lengyel vagy cseh-morva, neve ugyanis *Joszt* vagy *Jodok* volt. A másik kőfaragó, akinek nevét a számadáskönyv el nem árulja, valószinűleg ezen Jodok társa *András* lehet. E kőfaragók művészi tevékenységéről nincsen tudomásunk, legalább az adatok ilyenről nem emlékeznek meg, ami érthető is, mert hiszen a husszita idők Eperjesig elvibráló mozgalmaiban sem tér, sem idő nem juthatott a művészi kőfaragásra. Ekkor az idők követelményéhez képest a kőfaragók tevékenysége főleg és elsősorban a hadviselés szolgálatában merült ki, ugyanis Jodokkal és társával Eperjes város tanácsa az ágyúkhoz és puskákhoz való kőgolyókat faragtatott, még pedig valami nagykaliberű ágyúhoz faraghattak Jodokék golyókat, ugyanis kétszáz kőgolyó kifaragásáért 24 forintot (2400 dénárt), egy más alkalommal pedig Jodok kőfaragó maga hét ágyúgolyó kifaragásáért 35 dénárt, egyért tehát 5 dénárt kapott.

Azonban ebben az esztendőben nemcsak kőgolyók faragásával bízzák meg Jodokékat, hanem valami kőfal kibontásával is. Nevezetesen a városi barchent-készítő házban valami ajtót törettek velük, amelyért összesen 14 dénárnyi jutalmat kapnak,[1] amely összeg, illetve az összeg kevés volta azt bizonyítja, hogy itt csak közönséges falbontásról lehet szó, de már például valami kőajtóbéllet művészi kifaragására nem gondolhatunk.

Mindezek és a következő többi adatok is természetesen csak arról emlékeznek meg, hogy hogyan és miképpen foglalkoztatja a kőfaragókat a város, de nem említik azt, hogy vajjon magánépítkezéseknél a kőfaragók közreműködnek-e?

Úgy látszik, ekkor leginkább a város ad a kőfaragóknak munkát, de főleg ágyú- meg puska kőgolyókat faragtat velük, amelyet 1443-ban már három kőfaragó végez, nevezetesen a már ismert Jodok vagy Joszt, továbbá András «murator» és *Pál*, akit a számadáskönyv hol mészégetőnek (cimentarius),

[1] Eperjes város levéltára: 67. szám.

[2] Eperjes város levéltára: 98., 102., 103. és 105. szám.

[3] Eperjes város levéltára: 116. szám.

[4] Eperjes város 1428. évi adólajstroma. — Sclavorum quartale: — Item Nicolaus murator habet V1/2 nesik. Eperjes város ltára: 147. szám. — U. ott 1433. június 2.—1436. évi adólajstrom. Eperjes v. lt: 159. szám.

[1] 1441. — Item lapicidis de labore lapidum ad pixides IIc.—XXIIIIc. den.

Item lapicidis pro aperitione hostii in parchano XIIII den.

Item lapicide Jodoco pro VII lapidibus XXXV den. Eperjes város levéltára: 210/a. szám. 5—7 lap.

hol pedig kőfaragónak (lapicida) nevez. Hogy ez az ágyúgolyó-faragás nem kivánt valami nagy szakértelmet és műizlést, azt a dolog természetén kívül még az is bizonyítja, hogy kőműves és mészégető is foglalkoznak ezzel a munkával, amelyért Jodok kőfaragó (vagy kőműves) 1443-ban összesen 5 forint és 25 dénárt (525 den.), Pál mészégető és kőfaragó összesen 5 forintot (500 dénárt), végül pedig András «murator» összesen 65 dénárt kapott.[1]

Legnagyobb arányokat a kő ágyúgolyók faragása 1444-ben öltötte, amikor is Jodok vagy Joszt kőfaragónak és társának vagy segédjének (socius) András kőfaragónak ilyen természetű munkákért a város tanácsa az egész esztendő folyamán 14 forint és 74 dénárt fizetett ki. Ugyanezen esztendőben Jodok és András vállalták valamelyik alsó torony (a Tarcza felé eső városfal mentén lévő valamelyik torony lehetett) bolthajtásának megépítését is, amely munkáért a várostól összesen 3 forint és 32 dénárt (332 dénárt) kaptak.

Végül ugyancsak ebben az esztendőben Jodok vagy Joszt kőfaragó (itt ugyan mawrer-nek mondja őt a számadáskönyv) két követ faragott az órához. Persze a számadáskönyv nem árulja el, hogy miféle két faragott kő volt ez? A valószinűség az, hogy ha napóráról volt szó, akkor talán két kő-mutatólapot faragott Jodok mester, ha pedig kerekes órára gondolunk, akkor itt kősúlyokat lehet esetleg érteni.[2]

1445-ben a város a kőfaragónak és segédszemélyzetének 116 dénárt fizet ki valamely munkáért, amelyről azonban nem tudjuk, hogy micsoda munka volt, mert a számadáskönyv nem részletezi.[1]

Jodok vagy Joszt kőfaragó, aki 1441-ben tünik fel először Eperjesen, s mint már említettük, valószinűleg cseh-morva vagy lengyel származású lehetett, még 1446-ban is Eperjesen működik, aki azonban nemsokára ezután meghalhatott, mert az 1451. évi adólajstrom már csak a feleségét említi.[2] Jodok mester, úgy mint eddig, 1446-ban is ágyú- vagy puskagolyókat farag és ebben az esztendőben a számadáskönyv őt megint kőművesnek (mawrer) nevezi. Ezen utolsó megállapítható ágyúgolyó-faragásért Jodok mester 20 dénárnyi jutalomban részesül.

1447-ben halt meg Giskra Jánosnak, a felvidék hatalmas zsebrák vezérének felesége. Úgy látszik, a felsőmagyarországi városok

[1] 1443. — Item Josth mawrer de sectione lapidum pixidum den. IIc.

Item Josth mawrer de sectione lapidum pixidum XXV — den. Ic.

Item Andree muratori pro labore et sectione etiam lapidum den. LXV.

Item Paulo cimentario pro sectione lapidum prixidum per ebdomadam den. II 1/2c.

Item Johanni steynmecz pro sectione lapidum pixidum den. Ic. XXV.

Item Paulo lapicide de sectione lapidum pixidum den. II 1/2c.

Item Johanni lapicide de sectione lapidum pixidum den. Ic.

Eperjes v. lt: 210/a. szám, 32—34. ll.

[2] 1444. Item lapicide dedimus pro fractura lapidum den. I 1/2c.

Item pro reparatione lapidum pixidum den. XXX.

Item lapicide de lapidibus pixidum den LXXX.

Item Jodoco lapicide de sectione lapidum pixidum den. I 1/2c.

Item *socio ipsius* Andree lapicide den. Ic. VIII.

Item solvimus Jodoco lapicide de sectione lapidum den. XXXVI.

Item Andree lapicide Dominus fortitudo den. LX.

Item solvimus Andree lapicide pro reparatione lapidum pixidum den. Ic. XXXII.

Item Jodoco lapicide de XXVI lapidibus solvimus den. LXXVIII.

Item de sectione lapidum XLII solvimus Andree lapicide den. Ic. XXV.

Item duobus lapicidis de sectione lapidum pixidum den. Ic. LXXXVI.

Item Josthe lapicide pro lapidibus pixidum den. Ic. minus IIII.

Item Andree lapicide pro sectione lapidum XXXII den. LXX.

Item Jodoco lapicide de sectione lapidum XXIIII den. LXXII.

Item solvimus duobus lapicidis pro labore medie ebdomade den. Ic. XXXII den.

Item lapicidis Jodoco et Andree de *testudine turris inferioris* IIc. (den.).

Item solvimus Josth mawrer *pro duobus lapidibus horologii* den. XXV.

Eperjes v. lt: 210/a. szám: 39—43 ll.

[1] 1445. Item lapicidis et coadiutoribus den. Ic. XVI.

Eperjes v. lt. 210/a. — 47. l.

[2] 1446. Item solvimus pro lapidibus pixidum Josth mawrer den. XX.

Eperjes v. lt: 210/a. — 52. l.

1451. Eperjes város adólajstroma. — Magyar negyed: «Jost steynmetczynne» fizet XXXII dénár adót, «Andris steynmetcz» fizet XLIIII dénárnyi adót.

Eperjes v. lt: 267. szám.

Giskráné síremlékére (tumba) adtak össze valami pénzösszeget, bár aránylag nagyon keveset, mert például Eperjes városa mindössze 28 dénárt adott.[1] Nem tudjuk ma már megállapítani, hogy ez a síremlék elkészült-e és ha elkészült, ki készítette azt el, hol lett az felállítva? Mindezen kérdésekre adataink nincsenek.

Az eddig említett eperjesi kőfaragókon, névszerint Jodokon, Andráson és Pálon kívül Eperjes város 1449—50. évi adólajstroma megemlít egy *József* nevű kőfaragót is,[2] továbbá az 1450. évi számadásokban előtünik egy *Benedek* nevű kőfaragó, akit azonban a kérdéses számadáskönyv hol «steynmecz»-nek, hol meg «steynbrecher»-nek nevez,[3] amiből láthatjuk, hogy ekkor még a források terminologiája a lapicida, murator, cimentarius, steynmecz, steynbrecher, mawrer neveket felváltva használja, azonban az adatok azt igazolják, hogy mindezen elnevezések alatt voltaképen mégis kővel dolgozó, követ faragó mesterembert értettek.

A számadáskönyvekben és adólajstromokban eddig említett kőfaragók közül aránylag legtöbbet tudunk András kőfaragóról, Jodok mester egykori társáról vagy segédjéről, aki 1450-ben valami előttünk ismeretlen kőfaragómunkáért a várostól 75 dénárt kap és aki az 1451-iki adólajstrom szerint Eperjes város magyar negyedében (a quartale hungarorumban) lakik, ennélfogva tehát valószinűleg magyar származású és akinek háza utáni adótétele ebben az esztendőben 44 dénár volt.[4]

Ez az András 1451-ben kőművesmunkát is vállal és a számadáskönyv ezért «mawrer»-nek is nevezi. Ezen esztendőben t. i. András mester valahol oromzatot («czynen») falaz, de a számadáskönyv legnagyobb sajnálatunkra nem mondja meg, hogy vajjon a város valamely erődtornyának, a város falainak, vagy pedig valamely épületnek oromzatát falazza-e, csak annyit tudunk megállapítani, hogy ilyenféle munkán dolgozik és hogy azért a várostól egy forintnyi (100 dénárnyi) jutalmat kap. Ugyanezen esztendőben András kőfaragó, (akit itt már «steynmecz»-nek nevez a számadáskönyv) ruhára egy forint és 20 dénárt kap a várostól.[1]

1452-ben találkozunk András kőfaragó (akit itt hol mewrer-nek, hol meg steynmecz-nek nevez a számadáskönyv) nevével utoljára, aki ebben az esztendőben csak ágyúkhoz való kőgolyókat farag, amely munkáért két forint és 50 dénárral (250 dénárral) jutalmazza őt a város.[2] Innen fogva András kőfaragó nevével többet nem találkozunk.

1449-ben és 1450-ben a már előttünk ismeretes András és Benedek kőfaragókon kívül, aki ekkor valami munkájáért a várostól 50 dénárnyi jutalmat kapott, előfordul egy meg nem nevezett, névtelen kőfaragó is (aki valószinűleg András lehetett), aki kőágyúgolyók faragásáért 50 dénárt, valami más, előttünk ismeretlen tevékenységért pedig két izben összesen 106 dénárt kapott.[3]

1456-ban Eperjes város zsellér-lajstromában előkerül egy *György* nevű kőfaragó neve, aki ekkor a város Slosser nevű negyedében lakik és akiről nevén kívül egyebet semmit sem tudunk.[4]

1465-ben Eperjes város adólajstromában egy új kőfaragó nevével találkozunk, nevezetesen *Simon* kőfaragóéval, aki a város második negyedében lakik és ebben az esztendőben nem fizet adót.[5] Ugyanezen esztendő-

[1] 1447. Item pro tumba sepulture domine Gyskra den. XXVIII.

Eperjes v. lt: 210/a. szám, 71. l.

[2] 1449—50. Eperjes város adólajstroma. «Joseph lapicida» — és «Andreas lapicida» fordulnak elő benne. — Eperjes v. lt: 252. szám.

[3] 1450. Dominica vor Purificationis. — Item deme Steynmetcz den. lc.

Dominica Spiritus Domini. — Item Andris Steynmecz den. LXXV.

Item Benden dem steynmetczen den. L.

Item eynem Steynmetcz den. VI.

Eperjes v. lt: 210/a. szám. — 86—87. l.

[4] Ld az előző hasábon a 2. számú jegyzetet.

[1] 1451. Dominica omnes gentes. — Item Andrasch mewrer dy czynen czu mawern den. lc.

Dominica populus Syon. — Item Andrasch steynmecz vor gewant fl 1 den. XX.

Eperjes v. lt: 210/a szám. — 98, 101. ll.

[2] 1452. Dominica omnes Gentes. — Item Andrasch mewrer buxinsteyn zu hawen den. lc.

Dominica suscepimus. — Item Andrasch steynmecz von buxinsteyn den. L.

Dominica ecce Deus adiuvat me. Item Andrasch steynmecz von buxinsteyn den. lc.

Eperjes v. lt: 210/a. szám, 111. l.

[3] 1449. Item dem steynmecz buxensteyn zcu hawen den. L. — Ld: még a 4. jegyzetet is.

Eperjes v. lt: 210/a szám. 80. lap.

[4] 1456. Eperjes város zsellér-lajstroma. «Quartale Slosser». — «Jorg Steynmecz.»

Eperjes v. lt: 298. l.

[5] 1465. október 1. Eperjes város adólajstroma.

ben Eperjes város zsellérlajstromában egy *Márton* nevű kőfaragó tűnik elénk és ezenkívül előfordul itt egy névszerint meg nem nevezett, ismeretlen kőfaragó is.[1]

1466-ban a városi számadáskönyvekben *Gáspár* és *Lőrincz* kőfaragók neveit olvassuk, akik egyenként 1/4—1/4 forintot kapnak a várostól, valamely előttünk ismeretlen munka elvégzése fejében. — Ugyanezen Gáspár és Lőrincz, a fentemlített Mártonnal együtt, előfordulnak Eperjes város 1468. évi adólajstromában is, köztük Lőrincz a magyar városnegyedben, nem lehetetlen tehát, hogy ez a Lőrincz kőfaragó magyar ember volt, mert ő 1470-ben is a magyar negyedben lakik, bár az 1475. június 24. körül felvett adólajstrom tanúsága szerint már a szlávok negyedében lakik.[2]

Ime tehát, a mozgalmas husszita idők letűntével, a folytonos hadikészenlét korának elmultával megszaporodik Eperjesen a kőfaragók száma, pedig csodálatosképpen ezt a sok kőfaragót a város nem is foglalkoztatja. Egymásután látjuk a kőfaragók neveit az ismeretlenség homályából előbukkanni, amiből csak azt lehet következtetnünk, hogy Eperjesen ekkor megszünt az ágyúgolyó-faragás, helyette megindult a nagyarányu magánépítkezés, ami a politikai és gazdasági viszonyok consolidálását rendszerint követni szokta. A magánépítkezés fellendülése, a polgárok házainak diszítése viszont munkaalkalom volt a kőfaragóknak, ez a körülmény Eperjesre csábította őket, úgy, hogy ekkor egyszerre, egyidejüleg több kőfaragó nevét látjuk Eperjesen szerepelni, anélkül, hogy a város foglalkoztatná őket. Erre ekkortájt nem is volt szükségük, mert hiszen minden valószinűség szerint megéltek ők a magánépítkezésekből is.

«Symon steynmecz» a második városnegyedben adómentes.

Eperjes v. lt: 345. szám.

[1] 1465. Registrum inquilinorum. — «Merten steynmetcz» és egy névtelen «steynmetcz» fordul itt elő.

Eperjes v. lt: 347. szám.

[2] 1466. Dominica Dominus illuminatio. — Item Caspar steynmetcz ort l.

Item Lorencz steynmecz ort l.

Eperjes v. lt: 349. szám.

1468. Eperjes város adólajstromában olvassuk Gáspár, Márton és Lőrincz «steynmecz»-ek neveit.

Eperjes v. lt: 365. szám. Ld. továbbá u. itt: 373. és 404. sz.

Simon kőfaragó.

A fentemlített kőfaragók közül körülbelül Simon mesterről tudunk legtöbbet, daczára annak, hogy ő a városnak aránylag keveset és inkább csak élete vége felé dolgozik. Róla megtudjuk állapítani, hogy a XV. század legutolsó évében még élt és működött és hogy 1502-ben még szó esik a számadáskönyvekben házáról,[1] azonban úgy látszik, ő maga ekkor már nincs életben.

1469-ben látjuk Simon mestert legelőször a város szolgálatában dolgozni, azonban a számadáskönyv nem részletezi és nem mondja meg, hogy miféle munkát vállalt Simon, csak annyit árul el, hogy a város őt e munkáért 1/2 forinttal jutalmazta.[2]

Eperjes város 1470. évi adólajstroma szerint Simon mester a város első negyedében, tehát előkelő helyen lakik, illetve itt van háza; az 1473—1480. évi bortartozási jegyzékből megállapíthatjuk, hogy ő is tartozik a városnak bor fejében, valószinű tehát, hogy italos ember volt, szerette a jó bort.[3] A város 1475. évi adólajstroma szerint már nem a város előkelő első negyedében lakik, hanem a harmadik városnegyedben, ekkor már itt van háza és ugyanitt látjuk nevét szerepelni Eperjes város 1478. évi zsellérlajstromában is,[4] míg az 1480-ban felvett adólajstrom tanusága szerint Simon mester a magyarok negyedében lakik, 1485-ben pedig, az ekkor felvett adólajstromból azt látjuk, hogy Simon mester a második városnegyedbe húzódott, ekkor az itteni háztulajdonosok közt olvassuk nevét.[5] Simon mester tehát mindenesetre nyughatatlan lélek volt. Innen, azaz 1485-től fogva 1491-ig azután állandóan a második városnegyed háztulajdonosai közt látjuk Simon kőfaragó mester nevét, ott van háza az 1486., 1488., 1489. és 1491. évi adólajstromok feljegyzéseinek tanusága szerint.[6]

[1] 1502. Alde scholt und alde Czinsze eyngenommen.

De domo Simonis lapicide den. lc. LXXXXII.

Eperjes v. lt: 598/a. szám, 201. l.

[2] 1469. Dominica misericordia Domini.

Item Symon steynmecz off arbeeth fl. 1/2.

Eperjes v. lt: 365/a. szám.

[3] Eperjes város levéltára: 373. és 389. számok.

[4] Eperjes város levéltára: 404. és 437. számok.

[5] Eperjes város levéltára: 445. és 476. számok.

[6] Eperjes város levéltára: 489., 505. és 510. számok.

1492-ben a már mindenesetre idősebb korú Simon mestert a város külső tanácsának tagjai közt, a centumvirek sorában látjuk, ami tehát azt jelenti, hogy nemcsak kora, de a tekintélye is emelkedik.[1]

1497-ben épül, vagy épül át Eperjes város alsó (tehát Kassa felé eső) tornyos kapuja, amelynek építésén vagy átépítésén többek közt Simon mester is dolgozik. Valószínű, hogy ő itt inkább falazómunkát vállalt és végzett, nem pedig valami művészi kőfaragó- vagy szobrászmunkát, hiszen nyilvánvaló, hogy egy erődkapura vagy erődtoronyra művészi munkát már csak azért sem pazaroltak, nehogy az ellenség egy esetleges ostrom alkalmával a drága és művészi becsű faragványokat kíméletlenül tönkre tegye. E tornyos kapun teljesített munkáért Simon mestert a város összesen 3 frt és 65 dénárral (365 dénárral) jutalmazta.[2]

A következő esztendőben, 1498-ban Simon mester a Szent Lénárd-kápolnán dolgozik, ahol valami apróbb falazási munkáért két dénárt kap.

1499-ben Simon mester egy *Szervácz* nevű kőfaragóval együtt ismét bizonyos falazó munkát végzett a városi majorság valamely épületén, amelyért egy ízben 25 dénárt, majd pedig Szerváczczal együtt 92 dénárt fizetett ki a város.[3]

Ez volt Simon mester utolsó, adatok által megállapítható munkája, innen fogva neve többé elő nem fordul, csak 1502-ben fizet valaki, aki úgylátszik Simon házát megvette, ezen ház vételára egyrésze, vagy pedig adóhátraléka fejében 192 dénárt.

Ennyit tudunk Simon kőfaragó életéről és működéséről.

[1] Eperjes város levéltára: 539/a. szám.

[2] Anno 1497. Sabbato post Ambrosii infrascripta sunt exposita ad labores turris seu porte inferioris.

«Simon Steynmecz»-nek fizetnek kétszer 100, kétszer 50 és egyszer 65 dénárt. — Eperjes v. lt: 598/a. szám, 107. lap.

[3] 1498. Anno nonagesimo octavo das Ausgebyn. Item Meyster Schymon Steynmecczyn dem 11 vor 1 Werck Stock. — Eperjes v. lt. 577/a. szám. — 1499. Sabbato ipso die Mathei appostoli. — Simoni lapicide pro muratione circa allodium den. XXV. — Sabbato ante Barnabe. — Servacio et Simoni lapicidibus pro muratione circa allodium civitatis den. LXXXXII. — Eperjes v. lt: 598/a. — 148, 153. ll.

Ami a fentebb említett *Márton* kőfaragót illeti, akinek nevét legelőször az 1465. évi zsellérlajstromban olvastuk, erről megállapíthatjuk, hogy 1470-ben, a városi adólajstrom tanusága szerint, háza van a város szláv negyedében, valószínű tehát, hogy maga is szláv eredetű ember volt,[1] 1478-ban azonban már nem a szláv negyedben lakott, nem itt volt háza, hanem a város kevésbbé előkelő részében, az árok (utczai) kerületben (quartale fossatum vagy csak: fossatum) látjuk nevét előfordulni, míg ezzel szemben 1485-ben egyszerre a magyar városnegyedben látjuk feltünni nevét, tehát ekkor már minden valószinűség szerint itt volt háza, végül 1486-ban ugyancsak a magyarok negyedében találkozunk nevével, még pedig utoljára.[2]

Erről a Mártonról tehát a most elmondottak alapján kettőt állapíthatunk meg, hogy t. i. épenúgy, mint Simon mester, ő is nyughatatlan lélek volt és hogy valószínüleg ő is inkább a magánépítkezéseknél dolgozott, bár ezt apodictice megállapítani róla nem tudjuk, mert az ezen korbeli városi számadáskönyvek elvesztek.

1478-ban Eperjes város adólajstromában előfordul egy *Hartwig* nevű kőfaragó mester neve, akinek a lajstrom szerint a város harmadik negyedében háza van.[3] Ennek a neve sem fordul többet elő.

Eperjes város fürdőháza (balneum) körül, az itt elterülő városnegyedben, a város 1485. évi adólajstomában egy *Boldizsár* nevű kőfaragó mester nevét olvassuk, akinek ebben a városnegyedben van a háza 1486-ban is, amint azt az ez évi adólajstrom tanúsítja, akinek nevét azonban az 1488. évi adólajstrom már az árok-negyedben (fossatum) említi, végül az 1489. évi adólajstrom szerint Boldizsár egyszerre az előkelő első városnegyedben tűnik fel, még pedig ekkor utoljára.[4] Innen fogva ennek a nyugtalan termé-

[1] Eperjes v. ltára: 375. szám.

[2] Eperjes v. ltára: 437., 476., 489. számok.

[3] Eperjes v. ltára: 437. szám. «Hertwigen steinmetcz.»

[4] 1485. június 24. körüli adólajstrom: Balneum: Steinmetcz Baltezar. — 1486. szeptember 24. körüli adólajstrom: Balneum: Baltezar stenmetcz. — 1488. szeptember 29-iki adólajstrom: Fossatum: Baltezar steinmetcz. — 1489. október 16. körüli adólajstrom: I. negyed: Baltazar steynmetcz. — Eperjes v. lt: 476., 489., 505., 510. számok.

szetű kőfaragónak még nevével sem találkozunk többé.

Ugyancsak 1485-ben Eperjes alsó külvárosában él egy *Imre* nevű háztulajdonos kőfaragó, aki az 1489. évi adólajstrom szerint a város tizenegyedik negyedében, (ami nem lehetett más, mint az említett alsó-külváros) lakik, viszont az 1491. évi adólajstrom tanúsága szerint ismét az alsó-külváros lakói közt fordul elő, ami azt bizonyítja, hogy az alsó-külváros és a tizenegyedik városnegyed voltaképen egy és ugyanaz, csak elnevezésbeli a fenti különbség.[1] 1491. után Imre kőfaragó neve sem fordul többet elő.

Brengiszeyn János kőfaragó.

Eperjes város 1480. évi adólajstromában, a magyarok negyedében meg van említve egy *János* nevű kőfaragó (Hans steinmetz),[2] a kiről meg lehet állapítani, hogy ez nem más, mint a város életében később nagy és előkelő szerepet vivő Brengiszeyn János mester, akinek közéleti szereplése hasonlít Péter festő vagy Goder Albert szerepléséhez.

Hogy mikor, honnan származott Eperjesre János mester, milyen nemzetiségű volt, vagy esetleg benszülött eperjesi polgár volt-e Brengiszeyn János, azt nem tudjuk. Valószínű az, hogy benszülött eperjesi volt, mert már korán a város élén látjuk őt a bírói tisztben fungálni, később pedig, mint bíróságot viselt embert, évek hosszú során látjuk őt polgártársai bizalmából az esküdt polgárok sorában szerepelni. Ezek közé pedig, meg a bírói tisztbe a város közönsége idegent alig emelt, legfeljebb akkor, ha az illető idegen valami előkelőség vagy inkább szellemi kiválóság volt.

Forrásainkból tehát csak annyit tudunk megállapítani, hogy Brengiszeyn János kőfaragó neve 1480-ban kerül először szemünk elé és ekkor a város magyar negyedében fekvő házában lakik. Azonban annak, hogy magyar származású lenne, ellentmond német hangzású neve.

Az 1485., 1486. és 1488. évi adólajstromok tanúsága szerint János mester már az előkelőbb második városnegyedben lakik, nyilvánvaló tehát, hogy magyar negyedbeli házán túladott és itt szerzett magának házat.[1]

A következő (1486-iki) esztendőben János kőfaragó, azaz «Brengzein» János nevét már az esküdt polgárok közt találjuk és ezek közt fordul elő neve 1487-ben is,[2] tehát elég korán belekerül a város vezetőinek sorába.

1492-ben a városi jegyzőkönyv Brengiszeyn Jánosra, mint bíróságot viselt férfiúra hivatkozik, sőt egy helyen János mestert egyenesen a város bírájának nevezi, tehát nyilvánvaló, hogy ebben az esztendőben ő volt Eperjes város bírája.[3]

János mester nevét 1494-ben ismét az esküdt polgárok közt látjuk és 1495-ben első ízben szerepel végrendelet tollbamondásánál végrendeleti tanúként.[4]

1503-ban Brengiszeynt ismét az esküdt tanácsbeliek sorában látjuk, amikor is egy alkalommal, mint helyettes bíró — iudex substitutus — Plawniczer Tamás bíró helyett «ipse qui tunc vicem iudicis gerebat» egy bizonyos ügyben ítéletet is hozott.[5] Az eddig felsorolt éveken kívül János mester, mint esküdt polgár, még a következő esztendőkben volt a belső tanács tagja, nevezetesen: 1497, 1498, 1499, 1500, 1501, 1503, 1504, 1505, 1506, 1509, 1510, 1511, 1513, 1514, 1515, 1517, 1518 és végül 1519-ben.[6]

[1] 1485.: Inferius: Emrich stenmetcz. — 1486. október 16. körül: XI. negyed: Emrich steynmecze. — 1491. ápr. 24. körüli adólajstrom: Alsó külváros: Eymrich steynmecze. — Eperjes v. lt: 476. és 510. számok.

[2] 1480. augusztus 10-iki adólajstrom. — Eperjes v. lt: 445. szám.

[1] 1485. ápr. 24. körüli, 1486. szeptember 24. körüli és az 1488. szept. 29. körüli adólajstromokban: «Hans steinmectz» a második városnegyedben látható. — Eperjes v. lt: 476., 489. és 505. számok.

[2] 1486. «am dynstag noch letare» esküdt János «Stenmecz». — 1487. «am dinstag noch Nativitatis Marie» esküdt: «Hans Brengzein». — Eperjes v. lt: 133. szám, 65—66. ll.

[3] 1492-ben: «tempore Johannis Brengeszeyn et suorum iuratorum . . .», — «Nos Johannes Brengeszeyn iudex». . . 1494. «tempore Johannis Brengeszeyn . . .». — Eperjes v. lt: 123. szám, — 77, 81, 88. ll.

[4] Eperjes város levéltára: 566, 569, 399. számok.

[5] 1503. február 17. «Brengseyn» János esküdt, mint iudex substitutus ítél. — Eperjes v. lt: 693. szám.

[6] Eperjes város levéltára: 508/a. szám: 93, 110, 129, 159, 179, 224, 241, 261, 280, 72, 29, 48, 8. ll. — 889. szám. — 890/a. szám: 2, 45, 67, 90. ll.

1519 után többé nem találjuk János mester nevét az esküdtek közt. Mint Péter festő vagy Goder Albert, úgy kortársuk Brengiszeyn János is gyakran jár városi megbízásból mindenféle kiküldetésben, ami János mester hasznavehetőségét, jó modorát, ügyességét bizonyítja.

1495-ben például Melczer Péterrel Sárosvár hatalmas várnagyához és Sáros megye alispánjához, Máriássy Istvánhoz küldik ki, majd a város bírájával együtt kétszer egymásután Kassára megy, ugyanezen esztendő nyarán megint a városbíróval és Péter festővel egyetemben Budán jár János mester az új plébános meghívása tárgyában. Ugyanis ezen évben a régi eperjesi plébános, Máté babérkoszorús, javadalmazásáról épen Brengiszeyn János jelenlétében lemondott.

Ezen esztendő (1498.) szeptemberében ugyancsak a város bírájával Szinyéren látjuk Jánost, majd pedig a város bírájával és jegyzőjével Sároson, a megyei törvényszék tárgyalásán vesz részt, ami a jogban való jártasságát bizonyítja. Mindezen kiküldetésekért a város neki és vele együtt eljáró társainak összesen 46 forint és 10 dénárt fizetett ki, amely utai közül legtöbbe került a városnak a budai, amely egymagában 38 forintot emésztett fel.[1]

A következő 1499-ik esztendőben János mestert a város plébánosával együtt Egerbe küldik ki, majd pedig István szabóval Kassán jár, amely utaiért társaival együtt összesen 3 forint és 19 dénárt fizetett ki a város. 1500 tavaszán ismét Budán látjuk János mesterünket, a város bírájával együtt, ahol nemcsak lefizették a királyi adót, hanem minden valószínűség szerint a királynál is voltak adóelengedésért kunyorálni. Később egy bizonyos Lang János ügyében Kisszebenben jár Brengiszeyn, ugyanezen év (1500.) őszén pedig, mindenszentek napja körül, valami gyujtogató miatt, úgylátszik ennek nyomozása tárgyában, bizonyos Bernáttal együtt Kassán látjuk János mestert, végül deczember 26-án Péter festővel, esküdt társával együtt Szécsre küldi őt a város, valamely előttünk ismeretlen ügy elintézésére. Az 1500-ik esztendőben teljesített kiküldetésekért a város neki és vele volt társainak összesen 44 forint és 77 1/2 dénárt fizetett ki, amelyek közül természetesen ismét az adóügyben tett budai út volt a legdrágább, nevezetesen 38 forint és 25 dénár.[1]

1500 után még csak egyetlen egy alkalommal látjuk Brengiszeyn Jánost kiküldetésben eljárni, t. i. 1503-ban, amikor őt a város valami előttünk ismeretlen ügyben Trencsénbe küldi Zápolyaiékhoz. Ez is drága kiküldetés volt, mert 11 forint és 28 1/2 dénárjába került a városnak.[2]

[1] 1498. Sabbato in profesto Agnetis (január 20.)
Johanni Brengiszeyn cum Petro Melczer ad dominum Stephanum Mariaschi ex parte Capitolum Thamasch lc. XL den.
Sabbato in profesto Palmarum (márczius 18.)
Domino iudici et Joanni Brengiszeyn Cassoviam LXXVII den. et IIIc. den.
In vigilia resurrectionis Christi (márczius 25.)
Judici et domino Joanni Brengiszeyn pro expensis Cassoviam, similiter duobus cursoribus uni Cassoviam alteri Bartpham, summa facit in toto IIc. LVIIII den.
Sabbato post Margarethe (július 15.)
Judici, Joanni Brengiszeyn et Petro Moler pro expensis Budam post plebanum novellum XXXVIII den.
In die festo Nativitatis Marie (szeptember 8.)
Domino iudici cum Joanne Brengiszeyn pro expensis ad villam Szoyna XXVII den.
Domino iudici et Joanni Brengiszeyn cum notario ad sedem Sarosiensem VII den.
Eperjes város ltára: 598/a. szám 114—123. ll.

[1] 1499. Sabbato post Georgii martiris (április 27.)
Plebano et Johanni Brengiszeyn ut se Agriam disponerent den. lc.
Stephano sartori et Johanni Brengiszeyn expensas Cassoviam cum ceteris civitatibus den. IIc. XIX.
1500. Iudica me Deus et discerne etc. (április 5.)
Domino Judici et Johanni Brengiszeyn expensas Budam versus cum censu regio fl. XXXVIII den. XXV.
Sabbato ante Crucis (május 2.)
Domino Thome Plawniczer et Joanni Brengiszeyn Czibinium pretextu Johannis Lang den. LXXIIII.
Die saturni ante omnium Sanctorum.
Johanni Brengiszeyn et Berenhardo ad Casscham pretextu Johannis Coltor et filii sui qui civitatem accendit den. IIc. minus grosso.
In die festo Stephani protomartiris (deczember 26.)
Johanni Brengiszeyn et Petro pictori ad Secz den. III LXXVIII 1/2.
Eperjes v. lt: 598/a. szám 147, 148, 166, 168, 175, 177. ll.

[2] 1503. In festo Simonis et Jude appostolorum (október 28.)

Mindezen adatokból azt látjuk, hogy Brengiszeyn Jánost a város aránylag kevesebb kiküldetésre használta fel, mint ecsettel dolgozó társait, amelynek egyik oka az is volt, hogy — amint azt látni fogjuk — János mester a XVI. század elején Eperjesen megindúló építkezésekből bőségesen kivette a maga részét, személyét erősen lekötötte a sok munka, úgy hogy neki voltaképen fizikai ideje sem volt arra, hogy ide-oda utazgasson. Ennélfogva a város, hacsak nem akarta az épitkezéseket hátráltatni, kénytelen volt János mestert a kiküldetések alól felmenteni.

Mint festő esküdt társait, úgy János mestert is, gyakran és szívesen hívták meg végrendeletalkotásokhoz és más egyéb ügyletekhez tanúnak, így 1495. újesztendő-napján látjuk őt először mint hites embert tanúként szerepelni, ezúttal Czirner Gáspárné, Borbála asszony végrendeleténél, majd később, 1496-tól kezdve egészen 1514-ig, öt esetben lehet János mesterről megállapítani, hogy végrendeletek alkotásánál tanúként közreműködött.[1]

A végrendeleteken kívül más ügyleteknél is jelen van János mester mint tanú. Így például, amelyről már történt említés, 1498-ban Máté babérkoszorús eperjesi plébános az ő jelenlétében mond le javadalmáról, az eperjesi plébániáról. 1504-ben Brengiszeyn János, Péter festő és Goder Albert festő jelenlétében is adja ki Eperjes városa a timár czéh oklevelét. 1508-ban Brengiszeyn János és társai barátságos egyezséget hoznak létre Binder György és leánya Krisztina között.[2]

Úgy látszik, Brengiszeyn vagyonos ember volt s Eperjesen 1505 körül több házzal bírt, amelyek közül 1505-ben egyet elad Sebesi Márknak. Ez a ház, az adásvételi bevallás szerint, Rimer Jeromos és Quak Simon házai közt feküdt és vételárát Márk az eperjesi tanács előtt Brengiszeyn Jánosnak teljesen le is fizette.[1]

1506-ban János mesterünk háza (valószínűleg az, amely a város első negyedében feküdt) leégett, amelynek újraépítésére a város tanácsa Jánosnak összesen egy forint és 11 dénárnyi segélyt — subsidium-ot — adott.[2]

1509-ben Brengiszeyn János valamely előttünk ismeretlen czímen (ami nem lehetett más, mint újra-leégés) ismét 3 forintnyi (300 dénárnyi) segélyt kapott a várostól.[3] Hogy a segélyezés oka a város első negyedében fekvő házának ismételt leégése lehetett, azt bizonyítja az 1510-ben felvett adólajstrom is, amely szerint Brengiszeyn ekkor többed magával nem fizet adót és ezeknek az adómenteseknek neve mellett a lajstromban ezt a megjegyzést olvassuk: «Hii liberi pronunciati sunt, *causa exustionis domorum suorum.*» De nemcsak 1510-ben, hanem később sem fizet e czímen János mester adót. Az 1511. július 13-ika körül, az 1512. szeptember 29-ike körül és végül az 1513. április 24-ikén felvett adólajstromok tanusága szerint Brengiszeyn a város első negyedében fekvő háza után még mindig adómentes.[4]

Később, 1516-ban és 1517-ben Brengiszeyn

Johanni Brengiszeyn ad Trenczinium den XIc. XXVIII[1/2].

Eperjes v. lt: 598/a. szám, 236. l.

[1] Brengiszeyn János a következő végrendeleteknél működött tanúként közre:

1. 1495. január 1. Czirner Gáspárné Borbála asszony végrendeleténél,

2. 1496. szeptember 3. Yak Jakab végrendeleténél,

3. 1503. márczius 27. Staynen Krisztina unokája Ágnes végrendeletével,

4. 1509. július 28. Czoewff Márton végrendeleténél s itt egyúttal végrendeletvégrehajtó is volt,

5. 1513. deczember 8. Cromer Györgyné Orsolya asszony végrendeleténél és végül

6. 1514. Cimerman Krisztina végrendeleténél.

Eperjes v. lt: 569., 594., 695., 805., 871. és 889. számok.

[2] Eperjes v. lt: 626. szám; 133. szám, 106. l.; 133. szám, 111. l.

[1] 1505. *Johannes Brengiszeyn et Marcus.*

Anno 1505. feria tertia post omnium Sanctorum Joannes Brengiszeyn coram nobis fassus est, quomodo providus Marcus de Sebes, domum, quam ab eo transacto tempore comparasset in vicinitatibus domorum Jeronimi Rimer ab aquilonari et Simonis Quak a meridionali plagis habitum et situatam plenarie et effective solvisset, ratione cuius solutionis omnimode dictus Joannes Brengiszeyn annotatum Marcum coram nobis quittum atque liberum pronuncciavit. — Eperjes v. lt: 133. szám, 108. lap.

[2] 1506. Super damnificatos per ignem.

Magistro Johanni lapicide in subsidium den. LXXXXIII. — Iterum den. XVIII.

Eperjes v. lt: 598/a. szám, 295. l.

[3] 1509. Sabbato post Galli confessoris (október 20.).

Johanni Brengiszeyn in subsidium den. IIIc.

Eperjes v. lt: 598./a. szám, 85. lap.

[4] Eperjes város levéltára: 846/a. szám, 54., 62., 70., 80. ll.

vagyoni viszonyai romladozni látszanak. Úgy látszik, a leégések megzavarhatták a vagyoni egyensúlyt, továbbá megszüntek a város középítkezései is, amelyeknél pedig János mester sokat keresett s ennek elmaradását is megérezhette, mert ezen esztendőkben János mesterünk adóhátralékos és ezenfelül még tartozik is a városnak, ami tehát azt bizonyítja, hogy a várostól kölcsönt vett fel. 1516-ban összesen 6 forint és 53 dénárt, 1517-ben pedig 7 forint és 6 dénárt törleszt.[1]

1519 után Brengiszeyn János nevével többé nem találkozunk. Ekkor már elöregedett, idős ember lehetett, aki sem nem dolgozott, sem a közügyekben részt nem vett. 1521-ben élete végét érezvén közeledni, végrendeletet alkot, amelynek töredéke Eperjes város levéltárában meg is maradt.[2] 1521 után meghalhatott János mester; halála idejét pontosan nem tudjuk ugyan, de az mindenesetre 1524 előtt következhetett be, mert 1524-ben a számadáskönyvek már csak feleségéről tesznek említést, aki ekkor a városnak valami adósság, tartozás fejében két forintot fizet.[3]

Amilyen kevés részt vett aránylag festőtársaihoz képest Eperjes város közéletében János mester, annyival bővebben vette ki részét a kőfaragásból és építésből. Meg lehet állapítanunk, hogy Brengiszeyn János rendkívül szorgalmas ember volt, aki, úgy látszik, szerette mesterségét és aki szivesen dolgozott. A XVI. század elején, főleg annak első és második évtizedében alig van Eperjes városának nagyobbszabású középítkezése, amelyből János mesterünk részt ne vállalna.

Daczára annak, hogy Eperjes város számadáskönyvei 1497-től fogva már összefüggően megvannak, mégis a XV. század végén János mestert még nem látjuk nyilvános építkezéseknél dolgozni, csak 1502-ben tünik fel neve középítkezéseknél, ami természetesen nem zárja ki azt, hogy esetleg magánépítkezéseknél ne vállalt volna munkát, amit azonban az adatok hiánya miatt megállapítani nem tudunk.

1502-ben a város egy új erőd tornyot építtetett a malom alatt, tehát valószinűleg a város falainak valahol az ároknegyed alatti részén, körülbelül a mai orthodox zsidó imaház és iskola környékén. Ennek a toronynak azonban János mester nem a kőfaragó-, nem a szobrász-, hanem a közönséges falazómunkáját vállalta és valószinűleg ezen építkezés ügyében (talán kövekért) járt valami Bertalan nevű emberrel Bártfán. Ennél a toronyépítkezésnél teljesített jó szolgálataiért adhatott neki a város fáradozásai jutalmául 200 dénár borravalót (bibales pro fatigis) és az itt teljesített kiadásait térithette meg neki a város, mert nyilvánvaló, hogy ezen év nyarán János mester ezen torony építési munkálatait is vezette, négy kőművese dolgozott itt megfelelő segédszemélyzettel, akik a kövek törését, a köveknek erre a czélra készült kétkerekű kézikocsin (biga) való hordását stb. végezték.[1]

Ennél az erődtoronynál nem sok kőfaragómunka akadt, de meg ilyenre nem is volt szükség. Itt az volt a fődolog, hogy jó erős, szilárd erődtorony épüljön, minden szobrászati diszítés nélkül, ami azonban mégis kő-

[1] 1516. Registrum antiquorum debitorum necnon censuum perceptorum.

Johannes Brengiszeyn solvit ad rationem censuum et debitorum suorum fl. II.

Johannes lapicida solvit ad rationem suorum censuum fl. III den. LIII.

1517. Registrum antiquorum debitorum necnon censuum perceptorum.

Johannes lapicida pretextu certorum censuum solvit fl. VII den VI.

Eperjes v. lt: 890/a. szám, 29, 30, 49. ll.

[2] Eperjes v. ltára: 670/a. szám, amelynek 1501. évszáma hibás s az valószinűleg 1521. lesz.

[3] 1524. Registrum antiquorum debitorum, necnon censuum perceptorum.

Domina Brengiszeynen solvit ratione debitorum suorum fl. II.

Eperjes v. lt: 890/a. szám, 200. l.

[1] 1502. Benedicta sit sancta Trinitas (május 22.).

Magistro Johanni lapicide bibales pro fatigis huc factis den. IIc.

Eidem Bartholomeo Bartpham cum lapicida Johanne den. XX.

In profesto divi Bonifacii (május 13.).

Pro expensio Joanni lapicide hic factis den. L.

Die saturni post Egidii abbatis (szeptember 3.).

Ad fabricam novelle turris inferius molendinum.

Pro una biga ad ducturam lapidum den. XVIII.

Sabbato post nativitatis Marie (szeptember 10.) magistro Johanni, similiter quatuor muratoribus cum amministratoribus Mathie et Michaeli super fractura lapidum den. 1½c. Iterum den. L.

Et Michaeli *pro sectione* fenestrarum den. L. minus obolo.

Sabbato post Mathei apostoli (szeptember 24.) lapicidis vel muratoribus den. IIc. minus XXXIIII.

Eperjes város lt: 598/a. szám, 206, 210. ll.

faragó szakértelmét igényelte, az a torony néhány ablaka volt, amely ablakok kerete, béllete faragott kőből készült, amelyet azonban nem János mester, hanem más készített el.

Azt a körülményt, hogy János mester és segédszemélyzete ezen erődtorony építésénél csak közönséges falazómunkát végzett, bizonyítani tudjuk az alacsony munkabérekkel is, mert míg János mester négy kőművessel és megfelelő számú segédszemélyzettel (köztük két kőtörővel) bizonyos időre csak két forintot, vagy két forint 34 dénárt kap, addig a valószínűleg renaissance stylusban tartott toronyablakok kőből való kifaragásáért egy ember kap 50 dénárt.

De nem ez az erődtorony volt Eperjes városa 1502. esztendőbéli legfőbb nyilvános építkezése, hanem volt ennél sokkalta fontosabb és előbbrevalóbb építkezés, t. i. a *Szent Miklós parochiális templom építése.*

1502-ben István szabó bírósága idejében, a külsőtanács, a centumvirek egyhangú hozzájárulása mellett, Eperjes város tanácsa elhatározza a Szent Miklós-főtemplom átépítését. A XIV. század második fele óta egészen a XVI. század elejéig az eperjesi Szent Miklós-főtemplomhoz, leszámítva persze apróbb javításokat, tatarozásokat, nem nyúltak hozzá. Fel kell tennünk ezt, mert hiszen ennek ellenkezőjére adataink nincsenek. Mivel pedig több mint egy századon át Eperjes városa mindenesetre nagyot fejlődött, amely fejlődést a városi adólajstromokból meg is lehet állapítani és ezek szerint a város népességének száma szaporodott, a népesség számával pedig a XIV. században épült kisszerű, szűk templom arányban nem állott és a fejlődő, szépülő városhoz, az akkori kívánalmakhoz nem is illett a régi főtemplom, ezért határozta el a polgárság annak átépítését és ezzel együtt annak kibővítését is.

1502. Judica vasárnapja (márczius 13.) előtti héten, tehát márczius elején kezdődött meg az építkezés, amely az akkori fogalmak szerint nagy arányokban folyt éveken át, amely építkezésről — szerencsénkre — a számadáskönyvekben pontos feljegyzéseink vannak, úgy, hogy az építkezés egész folyamatát figyelemmel kisérhetjük, névszerint ismerjük a főtemplom építkezésénél dolgozókat, meg tudjuk mondani, hogy kik voltak a kőművesek, ácsok, kőfaragók (akik itt már élesen meg vannak különböztetve a kőművesektől), kőtörők, lakatosok, mészégetők stb. stb., rögzíteni tudjuk az építkezés minden fázisát és megtudjuk ezen adatokból állapítani azt, hogy a középkorban a város legnagyobb szabású nyilvános építkezése, a parochiális főtemplom átépítése volt.

A munkálatok első mozzanata természetszerűleg a régi templom egy részének lebontása volt; *egy részének* azért, mert hiszen *a régi egyhajós templomból ekkor építettek háromhajós templomot.*

Miután 1501-ben Péter lőcsei kőfaragómester és András ácsmester beható szakértői szemle és tanácskozás után megállapították, hogy milyen úton-módon lehetne a Szent Miklós-templomot átépíteni,[1] a város tanácsa bizonyos alkudozások és előzetes tárgyalások után 1502 január 25-én egyezséget (condictamen) kötött Brengiszeyn János mesterrel és úgy látszik a most említett szakértő ácsmesterrel, Andrással, a Szent Miklós parochiális templom átépítése tárgyában. Ezen egyezség szerint a nevezettek tartoztak a Szent Miklós-templomot bolthajtásaival és minden szükséges részeivel együtt 500 forintért felépíteni, ennyiért vállalván az építés vezetését és a vele járó munkálatokat.

Az egyezség megkötése után János mester kétszer kint járt Lengyelországban, a hova vagy segédszemélyzet felfogadása, vagy pedig anyagok beszerzése miatt indulhatott. Valószínűbb az előbbi feltevés, mert hiszen kő, mész, fa stb. Magyarországon is elég volt, talán inkább volt hiány szakmunkásokban, amely feltevést igazolja az a körülmény is, hogy 1502 május 15-én valami János nevű szűcsmestert küldenek ki Lengyelországba a templomépítéshez felfogadott egyik kőfaragó behozatalára.[2]

Az építkezés megkezdésekor, úgy látszik

[1] 1501. Sabbato ante purificationis Marie (január 30).

Petro lapicide de Lewtschowia bibales signanter quod consilium prebuit pro structura ecclesie den IIc.

Die saturni ante Omnium Sanctorum (október 30.).

Carpentario Andree, qui conspexit *per quem modum debeat edificari tectum ecclesie* bibales den. XXV.

Eperjes v. lt: 598/a. szám 184. és 194. ll.

[2] 1502. Spiritus domini replevit orbem terrarum (május 15.).

Johanni pellifici Poloniam versus pro lapicida ecclesie den.

Eperjes v. lt: 598/a. — 206. lap.

János mester csak vezette a munkálatokat, ő maga például kőfaragómunkát nem végzett. Ekkor a kőfaragómunkákat bizonyos Miklós és Mihály kőfaragók végzik (talán ezek közül az egyik volt az, akiért János szűcs Lengyelországban kint járt), míg János intézi és vezeti a már említett bontási munkákat. A most említett Miklós és Mihály kőfaragók rövid ideig tartó szereplése után a templomépítéssel kapcsolatos összes kőfaragómunkát János mester vette át és innenfogva a kőfaragást is ő vezeti, megfelelő segédszemélyzettel.[1]

Az építés vezetése mellett csak 1502 nyarán (június 11-én) veszi át János mester a Szent Miklós-templom kőfaragómunkáit, még pedig többedmagával, az említett segédszemélyzettel. Eleinte a régi templom bolthajtásának széjjelbontásán dolgoztak, ennek megtörténte után elég gyorsan, már (1502 július 9-én) annyira előrehaladtak az alapozási munkákkal is, hogy júliusban *letesznik a templom új oszlopainak (első köveit) alapköveit is*, ami nagy ünnepségek közt és a város bírájának jelenlétében történt.

A régi templom lebontási munkáinak befejezésekor János mester és emberei száz dénárnyi borravalót kaptak és ugyanennyit adott nekik a város az oszlopok alapköveinek letétele alkalmával is.

A templom oszlopainak vésése (sculptio) és építése, összeállítása (locatio) most már János mester és segédei feladata lévén, ezek e munkán 1502 október elejéig dolgoztak. Azonban ezenfelül más kőfaragómunka is várt Jánosékra, t. i. nekik kellett kifaragniok bizonyos kőgerendákat (trabes) is, azaz más szóval a bolthajtások bordaköveit.

Természetesen, János mester és emberei ennél az építkezésnél rengeteg pénzt kerestek, legalább az akkori felfogás szerint. Így például csak magukért a bontási munkálatokért összesen 18 forint és 32 dénárt kapnak, a 200 dénárnyi (2 forintnyi) borravaló leszámításával. 1502-ben a templom oszlopainak faragásáért és összeállításáért mindössze 47 forint 58½ dénárt kapnak, a kőgerendák vagy kőbordák faragásáért pedig összesen 26 forint és 62½ dénárt fizet nekik a tanács, kapnak tehát 1502-ben János mester és társai mindenestől 94 forint és 53 dénárt. Ezenfelül 1502-ben Miklós és Mihály kőfaragók külön kaptak összesen 15 forint és 75 dénárt.

Vannak azonban a kőfaragással egybefüggő egyéb kiadások is. Így például a kövek szállítására szolgáló kétkerekű kocsi, a biga karbantartása, a kőemelő gép (tractum), a kőfaragók részére berendezett műhely fenntartása, a kőfaragóeszközök élesítése, függőón, mérőeszközök beszerzése stb. mind pénzbe került, úgy, hogy 1502-ben a kőfaragómunkák költségei és a vele összefüggő egyéb kiadások messze meghaladják a száz forintot, ami abban a korban rengeteg pénzösszeg volt.

Az 1502. esztendő folyamán tehát megkezdődvén a Szent Miklós parochiális egyház átépítése, ekkor a következő kőfaragómunkák kezdettek el, illetve készültek el. Először Miklós és Mihály kőfaragók dolgoztak az új templom oszlopainak vésésén, azután az «új»-nak nevezett János kőfaragómester, lebontván a régi templom lebontandó részeit, folytatja az új oszlopok faragását, építését és összeállítását, amely munkával emberei segítségével őszre el is készül. Őszszel (1502 október havának vége felé) János mester segédeivel megkezdi a nagy kőgerendák, kőbordák vésését és faragását, ezeken dolgozik a tél folyamán is, sőt átnyúlik ez a munka az egész 1503. esztendőre, sőt 1504-re is, és ezen kőbordák faragásán dolgozik 1504 nyaráig. Ezen esztendő nyarától egészen 1505 tavaszáig szünetelt a munka bizonyos okokból s csak a mondott év tavaszán folytatja újra és az 1505. esztendő július havában (e hónap elején) János mester *befejezi a Szent Miklós-főtemplom boltozási munkálatait.* Ekkor tehát magának a Szent Miklós parochiális templomnak (a tornyot, előcsarnokot, új szentélyt stb. leszámítva) kőfaragó- és kőművesmunkái nagyegészben készen állottak, azonban a templom részleteinek elkészítése átnyúlt még a következő évtizedbe is, hiszen még csak 1514-ben kerül sor a főtemplom tornyának építésére.

1503-ban a Szent Miklós-templom építése természetesen tovább folyik, ebben az évben a kőfaragók azonban csak «pro sectione mayorum trabium» kapnak a várostól pénzt, még pedig hatalmas összeget, más kőfaragómunkáról ez évben a számadáskönyvek nem tesznek említést. 1503-ban a számadáskönyvek feljegyzései szerint a város ezen nagy kő-

[1] A Szent Miklós-templom építésére vonatkozó összes s a számadáskönyvekben összefüggő egészet képező adatokat Eperjes város építészetéről szóló részben függelékként fogjuk közölni.

gerendák faragásáért összesen 259 forintot és 95 1/2 dénárt fizetett ki János mesternek és embereinek, akik ezt a munkát 1503 január derekától a következő (1504.) esztendő január 5-éig megszakítás nélkül folytatták.

1504-ben január hava elejétől június közepéig dolgoznak a főtemplomon a kőfaragók, akiket a számadáskönyv ugyan névszerint meg nem nevez, de akik nem lehetnek mások, mint János mester és társai. Nem mondja meg a számadáskönyv azt sem, hogy vajjon micsoda kőfaragómunkán dolgoztak ekkor János mester és társai, csak annyit árul el, hogy «magistris lapicidarum ad rationem condictaminis» kifizetett a város 23 héten át összesen 84 forintot és 75 dénárt, azt tehát, hogy vajjon János mester és emberei folytatólag a nagy kőgerendákat vagy kőbordákat faragták-e, vagy pedig például a templom boltozatának közönséges falazómunkáit végezték-e, a számadáskönyv ezévi feljegyzéseiből megállapítani nem tudjuk, de a valószinűség az, hogy már ekkor a bolthajtásokon dolgoztak, amelyet — amint már említettük — 1505-ben szerencsésen be is fejeztek. Az 1505. évi számadási feljegyzésekből már egész határozottan meg tudjuk állapítani, hogy ekkor a bolthajtás megkonstruálásán is dolgoznak a kőfaragók. 1505 március 25-ikétől egészen augusztus 19-éig dolgozik János mester a Szent Miklós-főtemplomon és mivel ekkor «murator»-okkal, azaz kőművesekkel együtt dolgozik, ennélfogva nyilvánvaló, hogy a bolthajtásoknak nem csak kővázán, ezeknek faragásán dolgozott, hanem a boltozatok falazómunkáit is ekkor végezte, a már kifaragva lévő bordák összeillesztésével együtt. Ezért a vegyes természetű munkáért János mester, embereivel és a vele dolgozó kőműves segédszemélyzettel együtt, a várostól összesen 65 forintot és 92 dénárt kapott, amely összegben már bennefoglaltatik a templom bolthajtásainak befejezésekor János mesternek (áldomásképen) jutalmul és borravalóul kifizetett 200 dénár is.

Mindezen költségekhez természetesen minden évben hozzá kell számítani a kovácsnak a kőfaragószerszámok élesítéseért kifizetett pénzeket, továbbá azon bódénak vagy műhelynek fentartási költségeit, amelyben a kőfaragók dolgoztak.

Az 1505-ik esztendő végén, úgy látszik a Szent Miklós parochiális templom főrésze, nevezetesen a templom hajója nagyjában készen állott. Boltozatok alá került ekkor már a három, egymástól oszlopokkal elválasztott hajó, azonban még nem volt készen a fő- és mellék- (vagy oldal) szentély (sanctuarium collaterale), nem volt készen a templom előcsarnoka, a torony és még sok minden egyéb. 1505-től 1509-ig, úgy látszik szünet állott be a templomi építkezés kőműves- és kőfaragómunkáiban. Ekkor ugyanis a templom már készen álló részének belső munkáit, a templom belső felszerelését végezték, továbbá a templom hajójának fedését stb., amint ezt az 1506. évi számadási feljegyzésekből látjuk.[1] 1509-ben ismét tovább folyik az építkezés és ekkor János mester valami javítási munkáért, vagy valami átalakításért, amelyet a templom bolthajtásán eszközölt, egy ízben 50 dénárt kapott, másodszor pedig 3 forintot (300 dénárt), ezenfelül pedig a számadáskönyv megfelelő helyén «super porticu parochialis ecclesie» olvasunk építkezési kiadásokról szóló feljegyzéseket. Szóval ekkor készül a templom pitvara, előcsarnoka, amelynek kőfaragómunkáit szintén János mester végezte, amelyért a várostól összesen 11 1/2 forintot kapott. Ugyanezen esztendőben épül a templom (északi) oldalszentélyének boltozata is, melynek építkezésénél megint csak János mestert látjuk közreműködni, de ezuttal nem egyedül, hanem Mihály kőfaragómesterrel együtt. Ezen oldalszentély boltozatának készítéséért a város János és Mihály kőfaragónak együtt összesen 25 forint és 87 dénárt fizetett ki. 1510-ben még mindig épül az «új» szentély boltozata és ugyanekkor épül a régi szentély tetőzete is. Az új szentély boltozatán természetesen 1510-ben is János mester dolgozik, még pedig ezen esztendőben már egyedül, amikor az egyezség (condictamen) szerinti kőfaragó-munkákért a város 43 forintot fizet neki. Voltak azonban egyezségen kívüli (extra condictamen) kőfaragó-munkák is. Így például valami kápolnához János mesternek egy követ kellett faragnia, hogy micsoda követ, azt természetesen a számadáskönyv nem mondja meg. Ezért a különmunkáért a város 26 1/2 dénárt fizetett és, a munkabér után következtetve, itt valami nagyszabású kőfaragásra nem gondolhatunk. Ezenfelül az új oltárok köveibe a szent ereklyék befogadására János mester egy-egy

[1] Az 1507—1508. esztendőkből hiányzanak a városi számadási feljegyzések.

nyílást vésett, amely munkáért a város 52 1/2 dénárral jutalmazta.

1510-ben és 1511-ben még javában folynak a Szent Miklós-főtemplom építkezési munkálatai, 1512—1513-ban egy kissé lanyhulni látszik az építkezés, 1514-ben kezdik meg a templomtorony építését, amelyet azután 1515-ben be is fejeznek.

Az új szentély boltozatán kívül 1510-ben János mester magán a szentélyen *(concha*[1] parochialis ecclesie) is dolgozott, de úgylátszik, hogy ebben az esztendőben csak elkezdte ezt a munkát, mert mindössze 400 dénár (4 forint) munkabért fizet neki a város a szentélyen végzett munkálatokért s ezt is két részletben fizeti, felét 1510 december 21-én, a másik felét pedig 1511 január hava első napjaiban.

Ezt a munkát folytatja 1511 februárjában, amikor Jánosunk ismét «super concha *nova* ecclesie Sancti Nicolai» dolgozik megfelelő segédszemélyzettel. Ebben az évben a szentélyen teljesített kőfaragómunkáért János mester «ad condictaminis rationem», azaz egyezség szerint 16 forintot kap a várostól, pedig a tél végén és a tavasz elején dolgozott csak e munkán. Ekkor egyik segédmunkása, az egyik kőfaragó két napon keresztül valami rendkívüli kőfaragó munkán dolgozott «extra condictamen» egyezségen kívül, amelyért 32 dénárt fizet neki a város. Ebből a tételből meg tudjuk tehát állapítani, hogy ekkor egy kőfaragó napi munkabére aránylag igen magas: 16 dénár volt, ami mai pénzben kifejezve körülbelül két és fél korona. Ez az akkori viszonyokhoz képest nagy munkabér volt, különösen ha figyelembe vesszük az akkori pénz magas vásárlási képességét.

Ugyancsak 1511-ben dolgoznak a kőfaragók a Szent Miklós-főtemplom új bolthajtásain és oszlopain is, még pedig a szentély munkálataival egyidejűleg. Minthogy a Szent Miklós-templom hajójának boltozási munkálatai már 1505-ben[2] befejezést nyertek, valószínű, hogy itt már csak az új szentély (concha nova) boltozatairól van szó, a hozzátartozó oszlopokkal együtt. Ezeken a munkákon is a condictamen szerint János mester dolgozott, de nem egyedül, hanem vele dolgozik *Albert* kőfaragó is, aki János mester fivére volt. Ez az Albert mester a számadáskönyv feljegyzése szerint a templom oszlopain dolgozott valamit, de hogy mit, azt a számadáskönyv el nem árulja. Ebben az esztendőben János mester a Szent Miklós-főtemplom bolthajtási munkálataiért egyezség szerint összesen 32 forintot kapott a várostól, míg fivére, Albert kőfaragó, a templom oszlopain végzett munkáért 100 dénárnyi (1 forint) jutalomban részesül. Ugyancsak 1511-ben készülhetett el a Szent Miklós-templom chorusa, karzatja is, amelyen azután elhelyezték az orgonát is. Az orgona székének elhelyezése ismét a kőfaragókra és segédmunkásaikra várt, akik ezért a munkáért 3 forintot és 42 dénárt kaptak a várostól, amihez még 75 dénár járult «pro depositione stationum» czímén.[1] Hogy itt a számadáskönyv mit ért a «statió»-k alatt, nem mondja meg.

1512-ből nincsenek feljegyzéseink a Szent Miklós parochiális templom építésére vonatkozólag, azonban 1513-ból már ismét vannak és ezek szerint János mester ekkor a templom valamely oszlopán, illetve valamely oszlop elhelyezésén dolgozott, ugyanekkor dolgoznak még a templomon kőművesek is. Úgy látszik, ebben az esztendőben faragta János mester a főtemplom kőablakrámáit is. A templom valamely oszlopán végzett elhelyező munkáért 2 forint 31 dénárt, az ablakrámák faragásáért pedig három ízben összesen öt forintot fizetett ki neki a város és mivel a számadások szerint ádvent második vasárnapján az ablakfaragásért János mester a végső munkabért (finalis solutio) kapja, azt kellene feltennünk, hogy ekkor az ablakok kőfaragó-munkája teljesen el is készült. Azonban a dolog nem így volt, mert még a következő (1514.) esztendő elején János mester a templomablakok faragásáért összesen 11 forintot kapott és noha ez évben épült a Szent Miklós-főtemplom tornya, és noha az ablakfaragás ennek a terhére van elszámolva, mégis alig hihető, hogy néhány apró toronyablak faragásáért a két-

[1] A concha szó itt szentélyt jelent. Du Cange szerint a concha szó 4. jelentése: Pars aedis sacrae, in qua scilicet sacra mysteria peraguntur et *ubi stat altare*.

Glossarium 1883. évi kiadás, II. k. 477. l.

[2] 1505. Magistro Johanni cum suis complicibus bibales *pro consumatione testudinis* den. II.

Eperjes v. lt: 598/a. szám, 259. l.

[1] 1511. Lapicidis pro depositione stationum den. LXXV.

Eperjes v. lt: 598/a. szám 67. l.

szeresnél is többet kapott volna János mester, mint a főtemplom hatalmas ablakainak véséseért. Valószinű tehát, hogy a finalis solutio csak az 1513. költségvetési év végére értendő, nem pedig a munka befejezésére céloz, amelyet tehát János mester 1514-ben tényleg folytatott és ekkor be is fejezett. Mindezeken felül János mester előttünk ismeretlen kőfaragómunkákért ez évben hét forintot kapott a várostól, de még azt sem árulja el a számadáskönyv, hogy vajjon e munkákat a templomon vagy más épületen végezte-e?[1] Valószinűbb, hogy inkább a templomon.

Amint már említettük, 1514-ben megindul a Szent Miklós-főtemplom tornyának építése is. A tornyot magát vagy maga János mester, vagy valami Bálint nevű «architector», míg annak tetejét, fedelét valami Márk mester tervezte.[2]

Serényen folyt a munka az egész 1514-ik esztendőn át és maga János mester teljes segédszemélyzetével egészen késő őszig dolgozott. Ebben az évben a torony építésen sok pénzt keresett, mert neki és segédszemélyzetének összesen 91 forint és 2 dénárt fizetett ki a város munkabér fejében. Ezenfelül a toronyépítésnél felmerült kőfaragási mellékkiadások fejében, nevezetesen: a kovácsnak a kőfaragó-szerszámok élesítéséért, a kőfaragó-bódé vagy műhely karbantartásáért, a torony építésnél a kövek emelésére szolgáló emelőgéphez való csigák vételéért kifizetett még a város 5 forint és 49 dénárt, úgy, hogy a Szent Miklós-főtemplom tornyának építkezésénél csak a puszta kőfaragó-munkák költségei majdnem elérik 1514-ben a száz forintot.

Azonban 1514-ben még nem készült el a templom tornya, folyt ennek építkezése még 1515-ben is. Ezen esztendő január 13-ától egészen július elejéig dolgoznak még János mester és emberei, akik ezért a munkáért erre az időre összesen 70 forintot és 88 dénárt kaptak a várostól, azzal a borravalóval együtt, amelyet a város minden egyes kőfaragónak «pro consumatione turris» azaz a torony kőfaragó munkáinak befejezéséért jutalmul adott.

Ugyancsak 1515-ben faragnak a kőfaragók négyszögű kőlapokat is, az egyház előcsarnokának kikövezésére.

1515-ben tehát nagyban és egészben (*külsőleg*, de belső berendezése még soká készült) *készen állott* Isten dicsőségére *az eperjesi Szent-Miklós parochiális templom*, még pedig abban a külső formában, amelyben ma is ismerjük, mert hiszen 1515-től máig, tetőleégésektől és a torony legújabban történt restaurálásától eltekintve, nagyobbszerű változtatás a templom külsején nem történt. 1502-től 1515-ig, tizennégy hosszú esztendőn át tartott az építés hatalmas munkája, amelyből az oroszlánrész Brengiszeyn János kőfaragó mestert illeti, akinek ez volt élete legnagyobb műve. Alkotására méltán lehetett büszke, hiszen még mai elhanyagolt állapotában is szívesen gyönyörködünk munkájában, amelyhez nemcsak vésőjével, de úgy látszik tervező, alkotó tehetségével is hozzájárult.

Azonban nem ez volt Brengiszeyn János egyetlen alkotása. Ott látjuk őt bámulatos munkaerejével és munkabírásával a város minden középítkezésénél.

1504-ben kezdi a város az új bormérőházat (domus vini) vagy városi vendéglőt építtetni, mely szintén nagyobb szabású építkezés volt. Ezen az épületen két kőfaragó dolgozott, névszerint Lőcsei Miklós és természetesen Brengiszeyn János, megfelelő segédszemélyzettel, akikhez számítandó a két kőtörő (lapidum fractor) Mihály és Máté. 1504 június vége felé kezdik e bormérő-házat építeni és november derekáig dolgoznak rajta. A bormérő-házon, úgy látszik főleg közönséges falazómunkát végeztek, kőfaragó-munkát csak kevesebbet, úgy hogy Jánosnak és Miklósnak ennél az építkezésnél művészi képességeik érvényesítésére sokkal kevesebb tér nyilhatott, mint pl. a Szent Miklós-főtemplom építésénél.

Jánosnak és Miklósnak a bormérő-ház építése körül 1504-ben teljesített működésükért a város összesen 26 forint és 66 dénárt fizetett ki.

1505-ben természetesen tovább folyik a

[1] 1513. Sabbato ante Jacobi apostoli (július 23.) Johanni lapicide ad rationem fl. II.
Dominica tertia adventus Domini (deczember 11.) Magistro Johanni lapicide ad rationem laborum fl. II.
Dominica quarta adventus Domini (deczember 18.) Magistro Johanni lapicide ad rationem suorum laborum fl. III.
Eperjes v. lt: 598/a. szám, 20, 22, 23. ll.

[2] 1514. Magistro Marco, quia *tectum turris proiecit* fl. II. den. LXV.
Eperjes v. lt: 598/a. szám, 25. l.

bormérő-ház építése, még pedig, úgy látszik ekkor sokkal nagyobb arányokban, mint az előző esztendőben. Most is János és Miklós vezetik az építkezést, de úgy tünik, nagyobb számú kőfaragó- és kőművessegéd személyzettel, mint tavaly.[1] Folyik a munka kora tavasztól késő őszig és János mester embereivel, t. i. a vele dolgozó kőfaragókkal, kőművesekkel és egyéb segédmunkással együtt az egész esztendőn át teljesített munkákért összesen 111 forint és 66½ dénárnyi munkabért kapott a várostól.

Nem készült el a bormérő-ház 1505-ben sem, csak 1506-ban lett az épület készen, amikor János és Miklós kőfaragók, a kőműves és kőfaragó segédszemélyzettel együtt 28 forint és 63 dénárnyi munkabért kaptak a várostól, amely összegből csak két forintot és 22 dénárt kapott Miklós mester.

Minthogy a bormérő-házzal egyidejüleg folyt a Szent Miklós-főtemplom építése is, és így ki van zárva az, hogy János mester egyszerre két helyen dolgozott légyen, ennélfogva fel kell tennünk, hogy ő csak vezette, irányította az építkezéseket, felügyelt annak rendes menetére és alig hihető, hogy ő az épületek állványain falazott volna, azonban az sokkal valószínűbb, sőt tény, hogy ő maga sajátkezűleg faragta a kényesebb, a művészi kőfaragó-munkákat, így például a Szent Miklós-templom oszlopait, valószínüleg az oszlopfőkkel stb. együtt; a bolthajtások bordázatát; a kapu, az ablak bélleteket, rámákat stb. stb.

Az 1505-ik esztendőben a javában épülő Szent Miklós-főtemplom, továbbá a bormérőház mellett még a város valamely újonnan emelt erődtornyán is dolgozott János mester, igaz azonban, hogy csak rövid ideig. A számadáskönyv feljegyzéseiből azt lehet következtetni, hogy ez a munka is valószínüleg csak egyszerű falazás volt, amelyért János mester, a vállalkozó, 6 forint 81 dénárt kapott a várostól.[2]

1506-tól 1509-ig a bormérőház építéséről nem olvasunk számadási feljegyzéseket, ekkor azonban újra felszinre kerül ennek építkezése, illetve az építkezések kiegészítése. Ugyanis ekkor a városi bormérő-házban valami kőlépcsőt építenek, amelyről azonban nem lehet megállapítani, hogy vajjon pinczelépcső, vagy emeletre vivő lépcső volt-e? Ezt a lépcsőt is János mester faragta, Miklós mesterrel együtt, amely lépcső faragásáért a város Jánosnak összesen 15 forintot fizetett ki és ezenfelül az épülő bormérőház mellett felállított kőfaragó-bódé javításáért 5 dénárt, Antal kovácsnak pedig a kőfaragó-szerszámok élesítéseért 1 forint és 41 dénárt fizettek ki.

1510-ben épülnek a város elő (külső) falai (antemurale civitatis), amelyen azonban ekkor csak kőművesek dolgoznak, itt tehát művészi faragásról szó nincsen. E külső városfalak építése még 1512-ben is folyik, amikor már ezen építkezésnél Miklós kőfaragónak is van szerepe, akiről különben még lesz szó. Brengiszeyn János ennél az építkezésnél úgy látszik, nem volt érdekelve.

1511-ben János mester a város középső kapuján dolgozott, faragott valamit, de hogy mit, azt a számadáskönyv elhallgatja. Azonban csak valami csekély jelentőségű kőfaragásról lehetett szó, mert ezért a város mindössze 10 dénárt fizetett ki János mesternek.[1]

1511-ben épül az eperjesi új városháza (curia), az az épület, amely még ma is városházául szolgál. Az új városház építési munkáinál a vezetőszerep szintén János mesterünk kezében van. 1511 június végén kezdi meg János mester az építést három kőművessel és ennél az építkezésnél látjuk dolgozni János mester fivérét, Albert kőfaragót is. Június végétől október végéig folyik az építkezés, amelyért János mester fivérével, Albert kőfaragóval és a kőművesekkel együtt összesen 31 forint és 35 dénárt kapott a várostól, ezenfelül Félix kovácsmester a kőfaragó-

Brengiszeyn Albert

[1] Exposita super structura domus vini nove . . . Az itt olvasható feljegyzések szerint: «lapicidis», «magistro Johanni cum suis», . . . «cum suis complicibus», . . . «cum omnibus coadiutoribus», . . . «lapicidis cum ceteris aliis» történnek a munkabér kifizetések. — Eperjes v. számadáskve, 598/a. szám, 276—7. ll.

[2] 1505. Sabbato post Nicomedis martiris (június 4.) Magistro Johanni cum suis muratoribus circa *turrim novam* den. VIc. LXXXI.

Ipso die Felicis et Aucti exposita (augusztus 30.) Carpentariis pro reformatione officine lapicidarum den. XXXII.

Eperjes város lt: 598/a. szám, 269—71. l.

[1] 1511. Die solutionis post Lucie virginis. Johanni lapicide pro labore circa portam mediam den. X.

Eperjes v. lt: 598/a. szám, 42. l.

szerszámok élesítéseért egy forint 56 dénárt kapott, a kőfaragók bódéjának tisztítása pedig 65 dénárjába került a városnak.

1512-ben már csak Miklós kőfaragó mester dolgozik a városházán, mert úgy látszik, János mester már nem győzte egymaga az összes nyilvános építkezéseket ellátni, elég dolgot adott neki a Szent Miklós-főtemplom építkezése.

Ennyit tudunk Brengiszeyn János kőfaragó mester szakmabeli működéséről megállapítani.

Végigkisértük Brengiszeyn Jánost élete egész működésén, figyelemmel kisértük pályafutását és láttuk azt, hogy János mester városának szorgalmas, törekvő, munkaszerető, tevékeny, dolgos polgára volt, aki szerette hivatását és azt szívesen űzte. Részt vett ő városa közügyeiben is, de szaktudásának és művészetének sokkal nagyobb hasznát vette a város, úgy hogy festő kortársaival szemben ő többet dolgozik és sokkal kevesebbet diplomatáskodik. János mester jobban szeret tervezni, faragni, vésni, építkezéseket vezetni, mint a város ügyeiben ide-oda járkálni, bár ez utóbbira is nagyon jól tudta őt városa használni, de a sok és nagy arányú építkezés fizikai időt sem engedett Jánosnak arra, hogy sokat utazgasson.

János jómódú s ennélfogva tekintélyes polgára Eperjesnek, akinek jó tulajdonságait és személyes képességeit a város közönsége honorálja is, amennyiben Brengiszeynt fiatalabb korában a város bírájává, később pedig — amint már láttuk — évek hosszú során át tanácsbelivé, esküdtpolgárrá választották.

Szaktudásának, műizlésének tanusága és egyúttal életének legnagyobb és maradandó műve a Szent Miklós-főtemplom kőfaragómunkája. Odafent, Eperjes főterén, a parochiális egyházon még ma is élvezhetjük régesrég elporladt kezének alkotásait, megfigyelhetjük, tanulmányozhatjuk tervezőképességét, teremtő erejét, s még ma is gyönyörködhetünk forma- és szépérzékében.

A haldokló középkor utolsó éveiben mindenesetre Brengiszeyn János volt Eperjes város egyik legkimagaslóbb és legszorgalmasabb kőfaragója.

Imre Julia, textiltervező iparművész MDk

A brüsszeli világkiállításon aranyérmet nyert, most hosszabb tanulmányútra Kínába utazott.

—: Ma hallottuk 2.1.

ESTI HIRLAP, bp. 1960. aug. 28.

(1

~~Gábriel Frigyes~~, 170.l.
~~Havas Sándor, 170.~~
~~Hornicsek László, 170~~
~~Horváth Lajos, 170~~
~~Horváth Piroska, 169.l.~~
~~Hübner Aranka, 169.l.~~
Imre Julia, 169,170.l.
P.Juris Ibolya, 167,169,170,171 képpel
Kenessey Eszter, 169.l.
Kordovaner József, 170,171.l.
Kovács Ilona, 169.l.
Kozmutza Theodora, 169.l.
Krasznai Mária 169.l.
Kürthy Ödönné, 169.l. képpel
Lendvai Ilona, 170.l.

Domanovszky Gy.: Textilmüvészetünk a III.Iparm.és Népm.Kiállitáson. SZABAD MÜVESZET, 1956 4.sz.

K. O. K.

IMRE József festő

Freskói a téli Gyermekvárosban

Magyar Nemzet 1960. (XVII.) 127. sz. 11. o.
Új művészeti alkotások a Téli Gyermekvárosban

Imre János

csákvári fazekasmester

Kresz Mária: Fazekas, kossós, tálos Bp. 1960.

330.0.

Imre János

csárvári fazekas

1890-es evekben vándorútján Zomborban járt

Kiesz Mária: Fazekas, korsós, tálos Bp. 1960.

328.o.

M.D.K.

Imre János

Nagykanizsai Felsőfoku Mezőgazdasági Technikum
épitésvezetője,
Epitész: Kiss Imre

Magyar Epitőművészet 1967/6. 5.1.

Imre János

festő

A kecskeméti Fegyveres Erők Klubjában rendezte kiállítását Imre János és Kiss J. Zoltán szobrász.

– : Sirek

Műveszet, 1972. december – 45. oldal.

IMRE JANOS, rajztanar

Nyir5gyhaza régi templomaról az első rajz 44.5+28.5 cm. ceruzarajz. alairas nélküli talan VL benyomat sejthető. Németh Péter szerint ez Imre Janos helybeli rajztanar munkaja. 3. sz. kép. rekete repr. 121. old

FAZEKAS ÁRPÁD: Nyiregyháza középkori temploma
119. old

Szabolcs-Szatmári Szemle, 1973. VIII. 2. sz.

Imre Jenő.

A magyar katona a szabadságért c. képzőművészeti kiállításon műveivel szerepelt.

Kis Ujság, Budapest, 1957. Okt. 2.

MDK

Imre Jenő

Hunyadi, festm.

Tamás E: Magy. katona a ... Kis Ujság, 1951. okt. 2. 4 l.

MDK

Imre Jenő

Tamás E: Magy. katona a ... Kis Ujság, 1951. okt. 2. 4.l.

Imre János

fömérnök

rézben illusztálta

az alábbi füzetet.

Kiss Lajos: Nyíregyháza régi temploma.

Nyíregyháza 1924.

19. I.

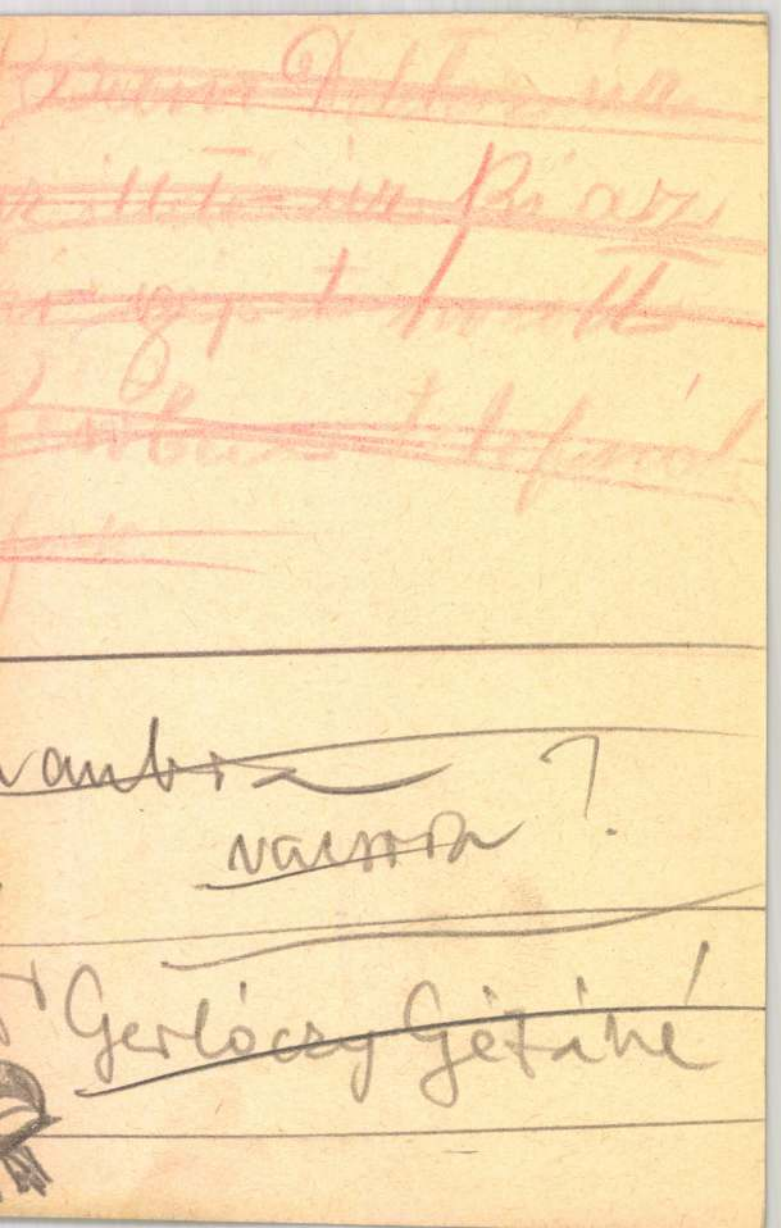

Imre János

műkedvelő festő

Nyíregyházán

1930-as években

Hünck

228-l.

3

Garofalo körképei, XVI sz: Jézus születése. Fa, tempera és olaj, 50×43 cm.

Gerevich: PA, 232 l. – 233 l.
Garofalo működése: Perugino. Replikája a Vatikáni Képtár raktárában.

—

Magyarország II. 77. szám. – Bertinelli gyűjtemény.

Imre János

debreceni könyvkötő

1780. az évek

l.

Magyar Könyvszemle

1926. 298-l.

BUDAPEST
1936 JUIN 18-7.

BUDAPEST
1936 JUIN 18-7.

BUDAPEST
1936 JUIN 18-8.

IMRE JÚLIA

Imre Júlia textiltervező, szövött selyemanyag tervezői diplomáját 1952-ben szerezte meg. A felszabadulás utáni években népes volt az Iparművészeti Főiskola textil tanszaka. Talán azért, mert az étel mellett ruhában is annyi hiányt szenvedtek az emberek. Évről évre erőteljesebben nőttek az öltözködés iránti igények. Imre Júlia is úgy indult el a Hajdúságból, bizonytalan ruhatervezői törekvésekkel, mint számtalan társa, akikből részben főiskolás lett, aztán a főiskolai szakosodás során divattervező, nyomott, illetve szövött anyag tervező. Kevesen mertek a szigorú „szövős" csoportba menni. Kérlelhetetlen tanárok – Hajós és Szemmáry professzorok – tanítottak technológiát, géptant. Megerőltető szellemi próba volt az a stúdium.

Imre Júlia habozás nélkül indult a szakosodáskor választott hivatása felé. A kötelező néprajzi gyűjtés alkalmával már azokat a mintákat kereste, amelyek alkalmasak voltak selyemszövéshez. A fiatal művészjelölt következetesen készült a selyemiparba, tervezőnek.

A főiskoláról kikerült, lazán körvonalazott elhatározású tervezők sokat szenvedtek eleinte a gyárakban. Nem egyet el is tántorított a rideg fogadtatás. Imre Júliának ilyen gondja sohasem volt. A képzett, tehetséges és szerény fiatal lányt szeretettel, kollégaként fogadta a gyár. A gyári közösség, a kollektív munka otthonos volt számára. Még ma is, mikor a Magyar Selyemipari Vállalat gyártmányfejlesztési és tervezési feladatokkal megbízott vezető művésze, mindig örömöt érez, ha megindul a gép, s megvalósítja, amit ő papírra fektetett.

E jó érzés egyik feltétele az, hogy a művész ne csak rajzolni tudjon, hanem jól értsen a szövéshez is. Imre Júlia szabad idejében, a maga kedvtelésére, remekbe készült selyemgobelineket sző. Kapásból mondja meg, hányat kell visszakeresnie a szövőnek a jacquardkártya lyuksorán, ha valami hiba esik. Nem jön zavarba akkor sem, ha kísérletezés közben neki kell a gép mellé állnia. Minden, a terve megvalósításához szükséges munkafázisban teljes emberként tud helytállni. Nem a rajzteremben él, hanem a gyárban. Gépsorok és gazdasági problémák, fonalfajták és különböző minőségű festékek egyaránt komponensei a mű létrejöttének. Csak valamennyi ismeretében és birtokában jöhet létre a „teljes értékű minőség".

Imre Júlia a hernyóselyemtől a poliamid szálig minden alapanyaggal foglalkozott már, s mindig az anyag erővonalaiban haladva éri el kitűnő eredményeit. Ruházati anyagokon kívül tervez függönyt, bútorkárpitot, szőnyeget és faliképet is. Gazdag, sajátos képzeletvilágának megjelenítésében a népi motívumok fonódnak össze az anyag adta technológiai sajátosságok geometriájával. Akkor is modern, ha régi mintát idéz, mert szellemében, ízlésében, minden gondolatában mai. Nem népieskedő, nem modoros. Természetes kedvességgel van jelen a kifogyhatatlan népművészeti tudás munkáiban, nem ráaggatott díszítésként, hanem a lényeg mélyén.

A brokát, mely a gyáripari tervezés során csaknem elvesztette művészi jelentőségét, keze nyomán a régi

IMRE Julia Ipr Műv. 1972/2.

olasz és török kelmék értékével ragyog fel, mai technikai szinten. A terjedelmesített poliamid szálat például úgy használja fel, hogy az sajátosan dekoratív, plasztikus mintát ad, de nem öncélúan, hanem öltözéknek kiválóan alkalmas anyag alkotóelemeként. Valamennyi tervének jellegzetessége az ösztönösen jó ritmusú térformálás és a biztos arányérzék. A szálakat, az antik brokátok gyakorlatának megfelelően, kifogyhatatlan ötletességgel irányítja. Úgy el lehet gyönyörködni mintáin, mint a régi takácsmesterek mustráin, mert azonos ügyszeretet, azonos gondolatvilág fogja át őket.

Imre Júlia sokat utazott. Technológiai felkészültségét, élményanyagát gyarapította a nyugati országokban, és a Távol-Keleten, Kínában, a selyem őshazájában is. Kiegyensúlyozott színvilága, érzékeny rajzkészsége, kombinatív variációs készsége olyan alapok, melyek mélyülhettek, gazdagodhattak, de egyéniségén semmi sem változott, nem került soha idegen hatások alá.

Megbecsült tagja az iparművészek társadalmának. A Magyar Képzőművészek Szövetségének tagja. 1955-ben iparművészeti pályázaton több díjat nyert, s részt vett a III. Országos Népművészeti és Iparművészeti Kiállításon, 1957-ben elnyeri a VIT-Kiállítás díját. 1958-ban pedig a Brüsszeli Világkiállítás I. díját. 1959-ben részt vesz a IV. Országos Iparművészeti Kiállításon, 1960-ban önálló kiállítása nyílik a Fényes Adolf-teremben, 1967-ben részt vesz a zsennyei művésztelep szombathelyi kiállításán.

1971 októberében az Iparművészeti Tanács rendezésében, a „Művész az iparban" sorozat első olyan kiállításán, melyet az Iparművészeti Múzeumban rendeztek, s ez jelentős elvi állásfoglalásnak is tekinthető, a gyáripari művészet elismerése terén, Imre Júlia volt a kiállító. A finoman rendezett kamara kiállítás bizonyítéka volt annak, hogy a magyar selyemipar valóban világszínvonalon tud termelni. Bárcsak alkalma lenne a közönségnek arra, hogy a kiállítóterem után kirakatokban is találkozzék a sikeres anyagokkal. Mert minden iparművészeti alkotásnak az a próbája, megkívánja-e, környezetébe vinné-e az ember. Imre Júlia textíliáinál pillanatnyi habozás sem kell a döntéshez.

Révész Zsuzsa

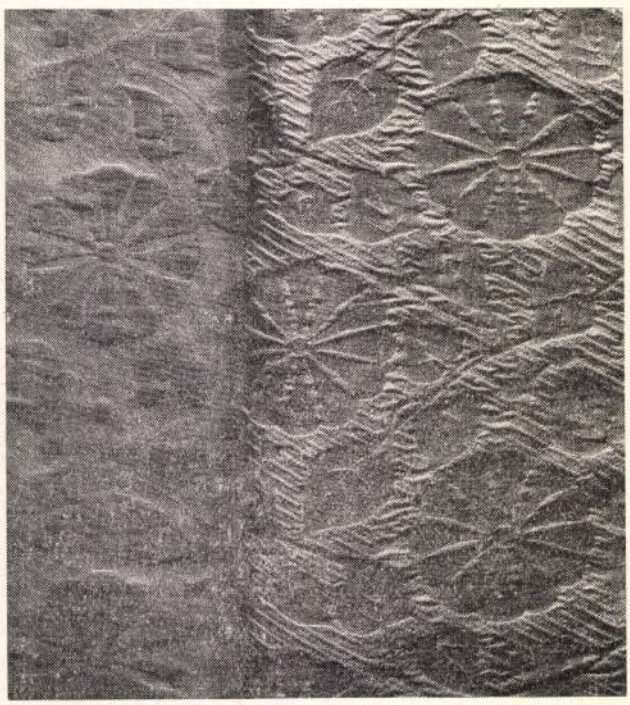

SAJTÓFIGYELŐ
MAGYAR HÍRLAP
BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 81
Telefon: 138-068, 337-748, 340-726

1972 FEB 8
HAJDU-BIHARI NAPLÓ
Debrecen

Imre Júlia textiltervező — 1021 szám.

Három egyetem kulturális tervei

Debrecen szellemi életének — egyetemváros jellege miatt — fontos területe az egyetemek kulturális tevékenysége. A város művelődési intézményei és az egyetem közötti kapcsolatot, valamint az egyetemisták művelődését, szórakozását biztosító programokat a kulturális bizottságok szervezik. Titkáraiknál — néhány nappal a vizsgaidőszak után — eredmények, gondok, tervek után érdeklődtem.

Agrártudományi Egyetem

A hallgatók mintha a képzőművészettel rokonszenveznének leginkább. Az elmúlt év legsikeresebb rendezvényeinek egyike két szobrász- és két festőművész bemutatója volt, s az idei „évadot" is ilyen jellegű kiállítás nyitja meg: február 17-én Imre Júlia textiltervező művész mutatkozik be a tavalyi, Iparművészeti Múzeumban tartott kiállításának kibővített anyagával. A Debreceni Művésztelep alkotói közül Topor András, Tenk László, Cs. Uhrin Tibor, valamint Prim Zoltán szerepelnek tárlattal, a képzőművészeti kör pedig Baska József budapesti festőművész meghívását vette tervbe.

Az egyetem színjátszó köre, az 1967 óta 20—22 fővel működő CERES együttes sikeres jugoszláviai vendégszereplése óta sem tétlenkedett (bár rendezőgondokkal küszködve nehezebben dolgoznak). Zágráb és Gödöllő után Szeged nevét írhatják naplójukba, ahol az országos fesztiválon egy oratóriumot mutatnak be, majd Szicíliába utaznak és április 20—26-a között az amatőr színjátszók palermói fesztiválján lépnek fel egy Balázs Béla-adaptációval. 1973 áprilisára Nancyba, világfesztiválra szóló meghívást kaptak.

A negyven tagú énekkar jó ismerőse Hajdú-Bihar megyének. 1971-ben — többek között — Pocsaj-Esztár kultúrház avatóján, Biharugra, Nyírgelse, Balkány és Tiszalök közönsége előtt léptek fel. Április első felében Hajdúszoboszló megyei kórusversenyre, nyáron Keszthely országos fesztiválra, a jövő évben Finnország többhetes turnéra várja őket. A népitánccsoport tagjai az énekkarral közösen járták be a megye falvait, s decemberben felléptek a II. országos agrártudományi napok műsoros estjein is. A Művelődésügyi Minisztérium harmincezer forintos anyagi támogatással segítette a tevékeny együttest.

Aktív a „házi" kulturális élet: a kollégiumi rádióstúdió rendszeres irodalmi műsorral jelentkezik, ahol főleg elsőéves hallgatók kapcsolódhatnak be a közösségi munkába. Lux névvel nyolctagú tánczenekar alakult, akik hétvégi összejöveteleken muzsikálnak. A közeljövőben várható az ifjúsági klub megnyitása is. Az egyetem négyszáz fős színházteremmel rendelkezik. Sok országos szintű szakmai konferencia mellett itt zajlott le a tavalyi év legsikeresebb rendezvénye, Keres Emil előadóestje is. Az idei tervben — anyagi okokból — háttérbe szorult a fővárosi művészek szerepeltetése; az agrárosok inkább színház- és hangversenybérleteket vásárolnak, így még szorosabb kapcsolatba kerülnek Debrecen kulturális-szellemi életével.

Orvostudományi Egyetem

A kulturális bizottság legfőbb törekvése, hogy anyagi lehetőségeihez képest minél sokoldalúbb rendezvényekkel elégítse ki a kevés szabad idővel rendelkező orvostanhallgatók differenciált érdeklődését. Ilyen elgondolások alapján született meg egy képzőművészeti előadássorozat terve is, melynek előadója, Tenk László, a Debreceni Művésztelep fiatal alkotója a képzőművészet mai állapotával és jövőjével, az amerikai hatással, a modern magyar szobrászattal és festészettel, a képző- és építőművészet viszonyával foglalkozik majd. Az idei első tárlat Cs. Uhrin Tibor Debrecenben eddig még ki nem állított tűzzománc képeiből nyílik. Később — a nyári, egyetemi és főiskolai fesztivál előzményeként — medikus képzőművészek kiállítására kerül sor. A népművészeti tárgyú kiállítások a Mezőkövesdi Matyó Háziipari Szövetkezet termékein kívül mezőtúri népi kerámiák bemutatását is tervezik.

Februárban kerül sor Tompa László előadóestjére. Az egyik évfolyam Ladányi Mihály költőt látja vendégül, s verseiből a DOTE Irodalmi Színpada mutat be válogatást. Szoros kapcsolatot alakítottak ki a város kulturális intézményeivel. Négyszázötven színházi bérletet vettek (gyakorlatilag: lekötöttek egy teljes házat), s a hat bérletes darab lejátszása után vitára szeretnék meghívni a Csokonai Színház művészeit és rendezőit, akiket bizonyára érdekel a nézőközönség zömét alkotó egyetemisták véleménye.

Áprilisban háromszáz bérlettel indul a filmklub; hat előadásán az új hullám filmjei és a Bergmann-trilógia szerepelnek. Tervezik a „balázsbélások" bemutatását, s meg szeretnék hívni a Filmművészeti Főiskola diplomázóit, akik egyetemista közönség előtt eddig csak a budapesti Eötvös-klubban szerepeltek vizsgafilmjeikkel.

Az egyetem amatőr filmkörének tagjai rendszeresen jelentkező, ún. DOTE-híradók készítésével tudósítja a medikusokat a mindennapi eseményekről, a világjáró kör dia-, vagy filmvetítésekkel illusztrált élménybeszámolókat tart, legutóbb pedig politikai vitaestet rendezett a kulturális bizottság Ipper Pállal — s mindez pezsgő „belső" életre vall. Többen beneveztek a „Ki mit tud?"-ra is; Doktor Ferenc (szavalat) már túl is jutott az első selejtezőkön. Csiba László és Fazokas Béla (pódium) Peter Hantke egyik darabjával indulnak. Beadta nevezését a Bokor Gyula vezette egyetemi tánczenekar is.

A DOTE kulturális bizottsága — kihasználva a „szomszédságot" — szeretne szorosabb együttműködést kialakítani a Kossuth egyetemmel, az idén például 150 előadóest-bérlet vásárlását tervezik, hogy orvostanhallgatók is látogathassák a Kossuth rendezvényeit. Mindenképpen kifizetődő lenne a kapcsolat mindkét fél számára, hiszen így egy művész leutazása két alkalmat, két előadóestet helyettesít, s a két részre osztott költségek is kisebbek, mintha mindkét fél külön-külön rendezné a műsort.

Kossuth Lajos Tudományegyetem

A kulturális bizottság februári programja a „hiányokat törleszti". Több olyan rendezvény, amely a múlt félévben (lemondás vagy betegség miatt) elmaradt, most kerül sorra. A művészeti magazin decemberber elmaradt előadása február 14-én, Berek Kati előadóestje a hónap második felében lesz megtartva. Február huszonkettedike az őszi hangversenysorozat egyik elmaradt koncertjének, a Tátrai-vonósnégyes vendégszereplésének időpontja.

A tavaszi hangversenysorozat mindhárom koncertjére az aulában kerül sor. Az első alkalommal Tsuyoshi Tsutsumi japán gordonkaművész, másodszor Antal István és Hidy Ferenc zongoraművészek szonátapáros játékát élvezhetik a zenebarátok. A harmadik estre a Liszt Ferenc kamarakórus meghívását tervezik. Zenei csemegének ígérkezik a valparaisói egyetem március másodikai dalestje. A chilei együttes a világ egyik leghíresebb kórusa, akik eddig több mint harminc országban mutatták be dél-amerikai dalokból összeállított műsorukat.

A népszerűvé vált művészeti magazin sorozatban az idén is láthatunk három előadást. A sorozat első része, a Devecseri Gábor-emlékest egyben országos premierjét is jelenti a budapesti Irodalmi Színpad műsorának, amelyet Huszár Zsuzsa, a költő özvegye rendezett és az országban első alkalommal Debrecenben mutat be. Csernus Mariann, Gordon Zsuzsa és Madaras József színművészek is fellépnek az esten. A második előadás Komlós János előadóestje, a Mikroszkóp Színpad társulatának közreműködésével. A művészeti magazin harmadik része Babits Mihály „Jónás könyve" című művének bemutatása a fővárosi Irodalmi Színpad tagjaival, Sinkovits Imre főszereplésével.

Janus Pannonius születésének 500. évfordulója emlékére rendezik a reneszánsz esteket. Az első alkalommal Janus Pannonius és Balassi műveiből ad elő Surányi Ibolya; a második előadáson Jancsó Adrienne, valamint neves énekesek, zenészek reneszánsz költők és komponisták műveit elevenítik fel. A harmadik rendezvény egyetlen színész műsora: Gábor Miklós emlékszik vissza Hamlet szerepeire.

Az első képzőművészeti rendezvény — a munkásmozgalmi plakátkiállítás — már a vizsgaidőszak utolsó napjaiban megnyitotta kapuit és február közepéig lesz megtekinthető. Az ezt követő Hrabéczy Ernő emlékkiállítás a XX. századi debreceni képzőművészet kiemelkedő alkotóegyéniségét mutatja be. Később Segesdy György szobrászművész tárlatára és az Erasmus-emlékkiállításra kerül sor. A felsőfokú oktatási intézmények május elején kezdődő művészeti fesztiválján a Kossuth egyetem a képzőművészeti szekcióban vállalta a házigazda szerepét. A képzőművészeti anyagok az Egyetem Galéria tárlatsorozatában, a díszudvarban lesznek kiállítva. A fesztivál országos záróünnepélyét az aulában tartják.

A filmművészet iránt érdeklődő egyetemi hallgatók számára a filmklub Debrecenben még nem játszott filmeket mutat be tíz előadásban. A hagyományos filmesztétikai vitakör után új kezdeményezésként említhető a filmesztétikai szabadegyetem. Az egyetem művészeti együttesei, a népitánccsoport és a Corelli zenekar a számos hazai fesztiválon való szereplés mellett tavasszal lengyelországi turnéra indulnak, a Főnix együtteshez érkezett — vendégszereplésre szóló — meghívások száma jóval tíz fölött van.

A KLTE kulturális bizottsága elégedett a rendezvények látogatottságával. Az előadóesteket gyakran ötszáz fős közönség (azaz telt ház) előtt tartották, az Egyetem Galéria legnépszerűbb kiállításain — az „India művészete" bemutatón és a Berczeller-szoborkiállításon — mindkét alkalommal ötezer körül mozgott a látogatók száma.

N. I.

A Megyei Művelődési

TÉLI VÁ

FÉRFI TÉLIKABÁTOK ● F

FÉRFIZAKÓK ● FÉRF

30–40 százalékos árengedménnyel

Férfiú

rekamié, kombinált-rő, könyv-ágy, varró- ágynemű- ba-berende- zalagfűrész, tizedmázsa, compresszor, kazán ra- ácsos daráló kézikocsi, olajfestmény Árpád tér

tt sürgősen asszekrény, ny, könyv- légarnitúra, bútor, asz- képek, kis- ly, előszo- nyó u. 57.

útor, nagy otel, szék, rény, nagy ogas, gáz- tv-antenna. 3-tól. Baj- 35—37. I.

verők, sez- , kétajtós, rények, fé- asztalok, do- fotelek, lok, ebéd- r eladók. 13.

ÁS

iskolásokat özépiskolásо- orrepetálok. u. 11.

lásokat kor- kó u. 4.

zást laká- k. Hámán II. 10.

ermekgondo- lakásomon, ság u. 33.

l érettségire piskolai ta- . Ajánlato- igére a ki-

pkocsivezető

GÉP ÉS SZERSZÁM

Eladó új női Túra kerékpár olasz dinamó-felszereléssel, új Harmat légszivattyús, magasnyomású permetezőgép. Pázsit u. 9/B.

Írógépet keresek megvételre. Vörös Hadsereg útja 63. Esernyőjavító műhely.

Hegesztőtrafó, villanymotorok, vízszivattyú, írógép, tv, rádiók, zsebrádiók, mosógép, padlókefélő, porszívók, Warsawa-, Volga-, Skoda-blokkok, mindenféle főtengelyek, autó külsők, autó-motoralkatrészek eladók. Arany János u. 13.

6 lóerős fűrészgép eladó. Bellegelő 301. Kristóf János asztalosnál.

ÁLLAT

Múlt héten csütörtökön elveszett ordasszínű német juhászkutyám. Megtalálója jutalom ellenében értesítsen: 16-973

Szerdán reggel másfél éves fekete hím tacskó kutya, Raxi névre hallgat, elveszett. Megtalálója jutalom ellenében hozza vissza. Hatvan u. 26.

Hamphsire-i naposcsibe saját állományból, tiszta vérvizsgázott, előjegyezhető február 6-tól. Hajdúböszörmény, Szilassi u. 115.

Egyéves sötétbarna, hím, német vizsla kutyám elkóborolt. Kérem a becsületes megtalálót, hogy magas jutalom ellenében a Szemklinikán adja le. Alberth professzor.

Német vizsla kölyökkutyát vennék. Ajánlatokat szerdán reggel 8-tól a Sárosi u. 14. sz. várok, Zelenák.

EGYÉB

Írógép kölcsönző a Darabos utcáról elköltözött a Béke u. 38. I. emelet 1. alá. (Kozmetika fölött) Gabányiné.

Szerelőipar kivitelezéséhez anyagiakkal rendelkező társat keresek. „Fűtés" jeligére a kiadóba.

Olajkályhát (minikalort) azonnal vennék. Hatvan u. 52. Húsbolt.

Műszörme bunda, új hevevő, kombinált szekrény, rekamié eladó. Arany János u. 13.

Eladó üvegezett válaszfal ajtóval, kisméretű ablak, olajkályha, nagyméretű konyhaszekrény. Érdeklődni 16 óra után, Bethlen u. 41. Kissék.

48-as új női középzöld fordított bőrkabát eladó. Hatvan u. 53. fszt. 2. jobbra.

Mély gyermekkocsi jó állapotban eladó. Vígkedvű M. u. 9.

Toll, dunyha, párna felvásárlása. Pásti u. 4. az udvarban.

NDK mély gyermekkocsi, 200 literes vashordó eladó. Dimitrov u. 49.

PB gázpalack rezsóval eladó. Április 4. u. 51. I. 6.

Dunyha, párna, használt toll felvásárlása. Bajcsy-Zsilinszky u. 42.

Menyasszonyi ruhák, bundák kölcsönzése. Viola u. 4., Honvéd utcából, kilencemeletesben.

Sódert szállít, mindenfajta fuvart vállal szállítási megbízott. Bundi u. 17.

Közületek, magánosok részére parkettjavítást, -csiszolást, -lakkozást vállalok. Sipos Csaba kisiparos, Debrecen, K. Tóth u. 18/B.

Parkettcsiszolást, -lakkozást, parkettázást garanciával. Bőné Lajos, Domokos Lajos u. 8. Telefon: 16-973

Étkezdék, üzemi konyhák! Valódi lapos libamájbab, fehér dughagyma eladó. Brassai u. 11. Kishegyesi útból.

Garázs kiadó. Érdeklődni a 15-282 telefonon. Szombaton déltől, hétköznap 16 -ig.

talán állapotban magas, kombinált ocsi igényesnek el- ászék. Vörösmarty

vagy 62-es paróka ez fafejet keresek. fargit, Vörös Had- a 56. II. 3.

ÁSA
INKET
itorokat
rezhet be
ben,
lre is
EN,
A 25. SZ.
TSZ
znak
i üzemegysége
írót keres azon-
entkezés: Kál-
el felveszünk
tkezés: Debre-
z telepvezetőjé-
el a Piaci Ki-
u. 7.

HÁZIKERT TULAJDONOSOK, EGYÉNI TERMELŐK FIGYELEM!

Cseréljék ki burgonya vetőgumójukat, így több termésük lesz. Vásároljanak fémzárolt, államilag ellenőrzött vetőburgonyát. A fémzárolás garantálja az egészséges jó vetőgumót. Vásárolható: Gülbaba fajta 305,— Ft/q áron.

MEGRENDELHETŐ:

Vetőmagtermeltető és -értékesítő Országos Vállalat Hajdúsági Központja

Debrecen, Vörös Hadsereg útja 54. I. em.

MEGRENDELÉSEKET FEBRUÁR 29-IG KÉRJÜK

AUTÓ-MOTORSZERELŐ, ESZTERGÁLYOS, MARÓS, LAKATOS, ELEKTROMOSSZERELŐ, CSŐSZERELÉSBEN JÁRTAS, HEGESZTENI TUDÓ LAKATOS, SZERSZÁMKÉSZÍTŐ SZAKMUNKÁSOKAT, VONTATÓVEZETŐT, DIESEL EMELŐVILLÁS TARGONCAVEZETŐT, KŐMŰVEST, A FENTI SZAKMÁBAN JÁRTAS BETANÍTOTT ÉS SEGÉDMUNKÁSOKAT, ÉS UDVARTAKARÍTÓT

ALKALMAZ AZ

AFIT

XIII. SZ. AUTÓJAVÍTÓ VÁLLALAT 3. sz. Üzemegysége.

Jelentkezés:

Debrecen, Balmazújvárosi út 14. munkaügy.

200

HASZNÁLT diavetítőt fényképezőgépet mozigépet

VESZ-ELAD

az OFOTERT

DEBRECEN

Vörös Hadsereg u.24.

1000.– Ft-on felüli vásárlás OTP hitelre is!

6 havi garancia!

Kelmeraktárba adminisztratív ismerettel rendelkező anyagkiadó férfi segédmunkást, valamint három műszakos munkakörbe gépikötő betanulókat felvesz a Finomkötöttáru-gyár. Debrecen, Görbe u. 4. szám.

Gyors- és gépírót felvesz a Hajdú-Bihar megyei Vegyesiparcikk-kiskereskedelmi Vállalat Debrecen, Kossuth u. 12—14. sz.

Kőműves, vasbetonszerelő, villanyszerelő szakmunkásokat, brigádokat is, építőipari könnyűgépkezelőket, kizárólag debreceni munkahelyeinkre alkalmazunk. Jelentkezés: Debreceni Építőipari Vállalat, Irinyi u. 20. munkaügy.

Nagy gyakorlattal rendelkező főkönyvelőt keres, mérlegképes vagy okleveles vizsgával építő- és szakipari szövetkezet március 1-re. „Helyi szövetkezet" jeligére a kiadóba.

Hegesztő, lakatos, esztergályos szakmunkásokat és segédmunkásokat, gépkocsivezetői vizsgával rendelkező autópanter daruvezetőt alkalmaz a MÁV Járműjavító Üzem.

Autószerelőket, karosszérialakatosokat, autóelektromos-szerelőket, rugókovácsokat keres felvételre a VOLÁN 6. sz. Vállalat debreceni, hajdúszoboszlói és berettyóújfalui telephelyére. Jelentkezés: Debrecen, Szoboszlói út 6.

AGROKER Vállalat állandó munkára gépírót alkalmaz. Jelentkezés: Vágóhíd u. 7. anyagosztály.

A Debreceni Általános Szolgáltató Ipari Szövetkezet művirággyártó részlegéhez — elsősorban csökkent munkaképességű — női dolgozókat keres felvételre. Jelentkezni lehet: Debrecen, Rákóczi u. 37. sz. alatt a közgazdasági osztályon.

Út- és mélyépítésben gyakorlattal rendelkező építésvezető helyettest, munkavezetőt, valamint normást és anyagbeszerzőt keres: a Mezőgazdasági Út-, Víz-, és Mélyépítő Tsz-ek Önálló Közös Vállalkozása. (Debrecen, Tanító u. 14-16.)

A 109. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet raktárost alkalmaz középiskolai végzettséggel. Számviteli képesítéssel rendelkezők előnyben. Fizetés megegyezés szerint. Jelentkezés az intézet igazgatóságán, Budai Ézsaiás u. 8/A.

Talajjavító Vállalat gyakorlattal rendelkező, 15 tonnás úthengerre és MTZ—E 153-as rakodógépre, gépkezelőt alkalmaz. Fizetés megegyezés szerint. Jelentkezés: Debrecen, Simonffy u. 57. építésvezetőség.

Lányokat 15 év felett fonó, szövő átképzősként, valamint férfiakat betanított munkásként felvesznek. Levélbeni jelentkezésre részletes tájékoztatást adunk. Újpesti Gyapjúszövőgyár, Budapest IV., Berni út 1. szám.

Magyar Pamutipar Budapest, IV. kerület, Újpest, Erkel u. 30. felvesz 15. életévüket betöltött lányokat, szövő, fonó, cérnázó, csévélő betanulóknak. Szállást biztosítunk. Jelentkezés: személyesen vagy levélben a gyár munkaügyi osztályán.

Építőipari gépkezelőket, asztalos, kőműves, vb-szerelő, fűtés-, víz-, gázszerelő szakmunkásokat, asztalosipari művezetőt (technikumi végzettséggel) felvesz a Hajdú-Bihar megyei Tanácsi Építőipari Vállalat, Debrecen, Simonffy u. 34. munkaügyi osztály.

A Debreceni Dohánygyár felvételre keres 5 éves szakmai gyakorlattal rendelkező közgazdasági technikumot végzett dolgozókat és mérlegképes könyvelőt.

k köszönetet
felejthetetlen

KLÓSNÉ

tek, ravatalá-
ot helyeztek és
nkban osztoz-

ászoló család

Fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett jó édesanyánk, anyósunk, nagymamánk és keresztanyám

NAGY JÓZSEFNÉ
Szekeres Júlia

77 éves korában, egy heti betegség után elhunyt. Temetése február 10-én, csütörtökön délután 2 órakor lesz a Köztemető I. o. ravatalozójából, a ref. egyház szertartása szerint.

A gyászoló család

Lakás: Sarkantyú u. 5.

Ezúton mondunk köszönetet kedves rokonainknak, barátoknak, ismerősöknek, a Posta és az Állatforgalmi és Húsipari Vállalat dolgozóinak, valamint mindazoknak, akik drága halottunk

ÜZV. ABAF IMRÉNÉ
Orosz Julianna
postavonalmester özvegye

temetésén megjelentek, ravatalára koszorút, virágot helyeztek és mély fájdalmunkban résztvevő szívvel osztoztak.

A gyászoló család

FON: 13–925

Felhívjuk a vállalatok, szövetkezetek figyelmét — a korlátozott példányszámra való tekintettel — igényeiket a Hajdú megyei Lapkiadó Vállalathoz személyesen vagy telefonon február 8-ig jelentsék be.

Imre Júlia textiltervező

1021

1971 OKT 28

1971. OKTÓBER 28., CSÜTÖRTÖK

Művész az iparban

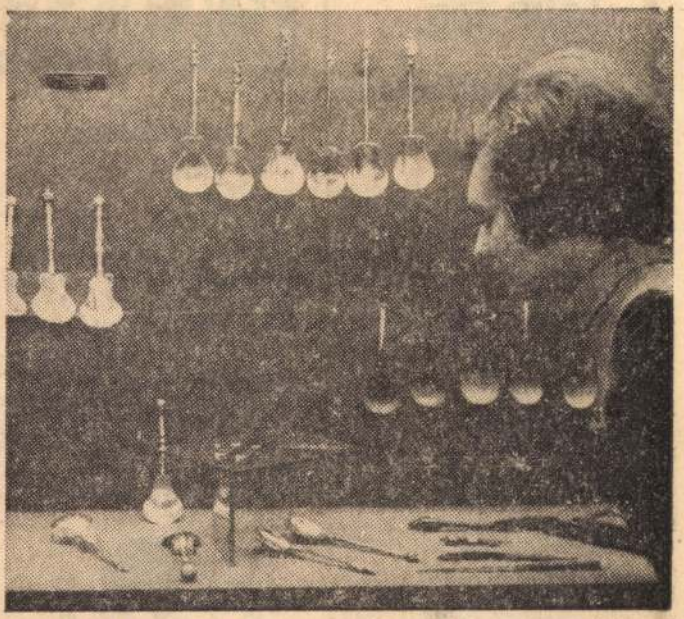

címmel nyílt meg Budapesten az Iparművészeti Múzeumban Imre Júlia textiltervező kiállítása. Ugyanott látható az evőeszköz-bemutató is.

(Foto: Gábor)

PEST MEGYEI HÍRLAP

SAJTÓFIGYELŐ
MAGYAR HÍRKÖZLŐ
BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 138-068, 337-748, 340-728

Vöröskere

Töb
eredm
m

Szerdán délelőtt *Dabason* tartotta kibővített ülését a Magyar Vöröskereszt Pest megyei vezetősége, amelyen részt vett *dr. Madár János*, a Vöröskereszt országos vezetőségének tagja, a Pest megyei KOJÁL igazgatója és *Raffay Béla*, a járási hivatal elnökhelyettese.

Szarvas Sándorné, a Vöröskereszt dabasi járási titkára beszámolójában arról beszélt, hogy a taglétszámmal együtt nőtt a vöröskeresztes alapszervezetek száma. A számszerű növekedéssel egyidőben hatékonyabbá vált a termelőszövetkezetekben és az ifjúság körében végzett egészségügyi felvilágosító munka. Az előadások többségét filmvetítésekkel teszik színesebbé, érdekesebbé. A nevelő-felvilágosító munka

Sok cikk jelent meg a közelmúltban a váci Földvári téri lakóteleprõl. Úgy gondolom, a panaszkodó lakók nevében szólok, amikor ismét ezzel a témával foglalkozom.

Nem tudom, hogy a városi tanácsnak mi az elképzelése a területrendezéssel kapcsolatban, de egy biztos: az itt lakók már nagyon sok ígéretet kaptak arra vonatkozóan, hogy betemetik a gázárkokat és par-

M.D.K.

Imre Julia

Szövött textil-tervező iparmüvész, aki munkáival számos hazai dijat nyert. 1958-ban a Brüsseli Világkiállitáson aranyéremmel tüntették ki. 1961-ben a Fényes Adolf teremben volt kiállitása. A Magyar Selyemipari Vállalatok kilenc gyárának gyártmányfejlesztési osztályvezetője. 1960-ban tanulmányuton járt Kinában. Frank János: "Imre Juliánál" cimmel hozza a müvésszel folytatott interjuját.

Élet és Irodalom, Bp. 1968. dec. 14.
50. sz. XII. évf. 8. lap

Imre Julia ip.m.főisk.hallg.
Selyemanyagterv

Ernst Múzeum. I. iparművészeti kiállítás. 1952.
16 l.

magasabb helyen a kelet
körtetagu, befalazott k
ban áll. A hajó XV. szá
ablak a déli falban. A
öldökgyámos kaput 1932-
Fölötte XV. századi hal
tető a hajó felett, uja
regtető a szentély fele
Ujabb fagalériás, hegye
Belseje: Igen hosszu ha
dongaboltozatos szentél
ban eredeti lehet. Félk
tőszéke meredekebb volt
kő-orgonakarzat, fa mel
ablakkal. Előtte előcsa
lakkal.
Berendezés: Nagyrészt u

Imre Júlia [iparmüv.] NDK

Az iparművészetés népművészet harmadik díját kapták:

Bányász Erzsébet
Csekovszky Árpád
Illés Irén
Imre Julia és
Steiner Istvánné.

M : Ifjuségi kiállitás nyilt a Nemzeti Szalonban.

Esti Hirlap, II.évf.127.sz. 1957.jun.2.vas.
2.oldal

Imre Tália, iparművén MDh

Borda Jánossal és Sor Tiborral közösen rendezett kiállítását a fényes Adolf-teremben megnyitották jan. 8-án.

– Hír

Népszabadság Bp. 1960. jan. 9. 10.l

Imre Julia, iparművész textiltervező

M Oh

„A fiatal, öntöndíjas iparművész egyik alkotása a brüsszeli világkiállításon nagydíjat nyert.
Most a fényes Adolf Teremben mutatta be textilterveit.
Témszálas, nyüstös, kisestélyi ruhaanyagai, domborúmintás jacquardselymei, brokátjai, könyvborító és tapétaanyagai — mind az arvatott művészek a gyáriparral kötött szövetsége jelentőségét tanúsítják."

P. I.: Jegyzetek kiállításokról

Népszabadság Bp. 1960. jan. 28.

8.1

MK SAJTÓFIGYELŐ

MAGYAR HIRDETŐ BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51

Telefon: 138-068, 337-748, 340-726

Imre Júlia textiltervező

MAGYAR HÍRLAP

1971 OKT 23

méhyek között halt meg férje magánszigetén, ez év tavaszán.

MŰVÉSZ AZ IPARBAN CÍMMEL PÉNTEKEN az Iparművészeti Múzeumban megnyílt Imre Júlia textiltervező kiállítása. A kiállításon látható ruhaanyagok a divattervezéssel foglalkozó vállalatok tervezőinek munkája nyomán jelennek meg a bemutatók kollekcióiban.

Imre Júlia

Az Iparművészeti Múzeumban van kiállítása textiliái: ruha - bútorbevonó - függöny-anyagokat állított ki.

Bajár Iván: Kiállításról kiállításra.

Magyar Hírlap, 1941 okt. 26.

Juhász Júlia

Az Iparművészeti Tanács rendezésében lakástextil kiállítás volt 1963. nov. 4-18-ig az Iparművészeti Múzeum helyiségeiben. Kiállítók a Lakástextil Vállalat egyesült gyáregységei. A kiállítás anyaga: szőnyegek, bútorszövetek, falvédők, falikárpitok, ágytakarók, takarók. — J. F. neve a tervezők közt szerepel.

Iparművészet, 1963. 5. sz., 57. l.; K. Á.: „Lakástextil 1964"

Imre Julia

textilterveső, Ziállítása nyílt
az Iparművészeti Múzeumban

Pestmegyei Hírlap 1971 október 28
6. old.

Imre Júlia

Frank János: Imre Juliánál.
Élet és Irodalom, 1968. 50. sz. 8. l.

Az 1968.évi magyar művészettörténeti irodalom bibliográfiája. - Művtört.Írt.1971.2.sz.149-182.l.

163. l.

Pierre Julien

Gyure Júlia, iparművész,
textiltervező

Kiállítása nyílik az Iparművészeti
Múzeumban.

— : Kulturális hírek

7.

Népszabadság, Bp. 1971. okt. 22.

Imre Júlia

Szerepelt a IV. Orsz. Iparművészeti Kiállításon (1959). Gergely István ennkíti kritikájában (Művészet).

Révész Erzsa: Textilművészetünk negyedszázada; Ipari Művészet 1971. 5. sz. 4. l.

1945. III. 9-Petőfi 11.22 ka.

Láttuk, hallottuk

Imre Julia, ipari textil-tervező

- Imre Julia, ipari textiltervező kiállitás, egészen más tipusu problémákat érint. Az emberi lélek állapotainak szövött anyagba való átültetésére törekszik, de az általa tervezett anyagok, mindennapjaink állandó környezetébe lépnek be, ruhaanyagok, lakástextiliák, melyeket a boltokban megvásárolhatunk. Imre Julia, a Magyar Selyemipari Vállalat vezető gyártástervezője és itt a szónak szó megtévesztő. A hagyományos hernyóselyemnek szinte alig van már köze ennek a sok üzemet magában foglaló vállalatnak. Többnyire a korszerü müszálas anyagokból, vagy müszál és hagyományos anyagok, pamut, gyapju, len és tisztaselyem keverékéből készitik termékeit. Modern, nagyipari technológiával dolgozó

gépsorai, lyukszalagos irányitásra szőnek és az esetleges szö
véshibákat, fotocellás rendszer ellenőrzi. Imre Julia ruhaanya
gai nagyon széles kört ölelnek fel. Az ingek és bluzok könnyü,
csikos vagy mintás anyagától, az estélyi ruház reprezentativ
ezüstbeszövéses, kasmirmintás vagy brojkátanyagáig terjednek,
ennek megfelelően forma és szinviláguk a legváltozatosabb kom
binációkat mutatja. Lakástextiliái az otthonokat öltözteti.
Fényzáró függönyanyagok, bútorszövetek és egyebek tartoznak
ebbe a körbe, mindazok a szőtt anyagok, melyek egy lakásban e-
lőfordulnak. Ezt a tervezői tevékenységet egyfelöl a nagyipari
technológia határozza meg, másfelöl a mindenkori [illegible], [illegible]
a selyemszövet kinai és kasmir[illegible] tradiciója. Imre Jlis érde
me, hogy a nagyon [illegible]sen értelmezett magyar népmüvészeti
formavilág [illegible]ivel, egyéni fantáziájával, lazitani tud ezeken
az [illegible] megkötöttségeken.

A kiállitáson két karosszék is szerepel az Iparmüvészeti Múzeum
gyüjteményéből. Az egyik egy barokk, a másik egy biedermeier
garnitura egy darabja, melyeknek bútorszövetét, stilushü mintá
zattal, Imre Julia készitette. A biedermeier karszékm korhü
hatásu zöld textilje, hosszú sávokban, mély terakotta szinü
virágmintákat mutat és csak alapos szemlélődéssel lehet észre
venni, hogy a virágok formájában a sárközi népmüvészet virág-
mintái csengenek vissza.

Imre Júlia textiltervező

1021.

Selymek és kárpitok

A **Művész az iparban:** az Iparművészeti Tanács már szinte hagyományossá vált kiállítássorozata. Több bemutatójáról lapunkban is hírt adtunk. A legutóbbit — *Imre Júlia* textiltervező munkáiról — az Iparművészeti Múzeumban rendezték.

A szövött selyemanyagok tervezése nem tartozik a leghálásabb és leglátványosabb művészi feladatok közé. Semmiképp nem teszi az alkotó nevét ismertté a szűk szakmai körön kívül. Ezért kell megemlítenünk, hogy Imre Júlia a brüsszeli világkiállításon első díjat nyert, több kiállításon szerepelt itthon is szép sikerrel, és a Magyar Selyemipar Vállalat vezető gyártástervezője.

A nem szakember számára az alkotás megítélése is nehezebb, mintha más iparművészeti ágak termékeivel kerül szembe. Ízléses, szép, finom színvilágú — legfeljebb ennyi telik a laikus kiállításnézőtől. Gyönyörű lenne nyári Chanel-kosztümre — jegyzi meg a gyakorlatiasabb tárlatlátogató egy-egy anyag előtt.

A lényeghez csak a szakemberek tudnak hozzászólni. Mennyire használja ki Imre Júlia a nagyipari technológia lehetőségeit, hogyan él a hagyományos fonalakkal, a hernyoselyemmel, a viszkózzal és a legkorszerűbb alapanyagok, a terjedelmesített poliamid és poliészter szálak tulajdonságaival? Tiszta poliészterből szőtt biedermeier bútorkárpitját, gyöngyházfényű poliamid „selymeit", jersey jellegű, de nem húzódó fémszálas esti ruhaanyagait nézegetve szívesen fogadjuk el a szakmabeliek nagyon elismerő véleményét.

És ami a **Művész az iparban** sorozat örök problémáját illeti, ezúttal őszintén egyértelmű választ kapunk: ezek még nem kapható, hanem a tervezés, a gyártási kísérlet stádiumában levő új termékek.

o. k.

KÓNYA KÁLMÁN FELVÉTELEI

NŐK LAPJA
Budapest

SAJTÓFIGYELŐ
MAGYAR HÍRLAPTÖ BUDAPEST, IX., Üllői út 81
Telefon: 138-068, 337-748, 340-726

lárdultak, ruházkodtam. Tildának nyoma tűnt, mintha másik szélességi fokra költözött volna.

Egy napon, mintha semmi se történt volna, beállított hozzám a hivatalba. Nem is a régi Tilda, kicserélt nő. Választékosan elegáns volt, háromnegyedes kosztümjében, a ritka fátyollal dekorált kalappal, dereka is karcsúbb, mint valaha. Most lépett ki a Lanciából.

— Szia, Andris. Remélem, nem haragszol.

Leült a székre, rágyújtott. Külföldi cigarettája volt. Astor. Fújta a füstöt az arcomba.

— Látom, egész tűrhetően vagy. Kiheverted — mondta, és hanyagul dobta át finom lábszárát a túl rövid szoknyában.

— A gyerekbetegséget hamar kiheverjük...

— Úgy! Nálam sokkal nehezebben sikerült. Megpörkölődtem, Andris, ez az igazság.

— Te akartad, hogy elváljunk.

— Igen. Akkor még nem sejthettem, hogy újabb koloncot kerítek a nyakamba. Nélküled valahogy nem megy. Az első férfi voltál, nem tagadhatod.

Mintha jelzést kaptam volna, hogy vigyázzak. Tilda hazudik. Rájöttem, amikor még velem volt. Valamire készül. De mire?

— Évfordulónk van, ha nem tudnád. Ma két éve vittél fel a lakásodra. Emlékszel?

— Nem emlékszem, ne haragudj. S ha emlékeznék is. Hervatag dolgok ezek, mint síron a koszorú.

Elbűvölően nézett a homlokára tolt fátyol mögül.

— Magad se hiszed, amit mondasz. Nem is kezdtél nővel, mióta eljöttem. Elég bizonyíték.

— Honnan tudod?

— Érd be ennyivel, tudom.

A kezem után nyúlt és folytatta:

— Szeretnék találkozni veled. Legyünk jó barátok, Andris.

Szalóme jutott eszembe. A bibliai Szalóme. Képe mégis együtt jelent meg a kísértéssel. Írott szabályok közt folyik az életem. Egyszer én is átléphetek rajtuk. Tilda szebb, mint valaha. Nehezen mozdultam el a holtpontról.

— Nem bánom. Végeredményben szabad vagyok. Te is.

A Fekete Kulacsban találkoztunk, a megszokott asztalnál. Tilda rendelkezett így. Elmondta, hogy az a tag, akivel jóban volt, lelépett. Nyom és krízisek nélkül tűnt el az életéből. Többféle italt ittunk aznap. Beszívtam istenesen, de rajta nem látszott több szalonmámornál. Tudott a Rózsadombon egy lakást, valamelyik zugutcában. Úgy tálalta magát, mint egy tapasztalt lokálnő, ismerte a játékokat. Kicsit meglepett, igaz, de csöppet se zavart. Nem tartozott hozzám. Nem volt a feleségem.

Harmadik vagy negyedik kiruccanáson történt, pontosan nem emlékszem.

— Te voltál a Nikodémusz-ügy jegyzője? — kérdezte. — A kémperre gondolok. A bizonyítás még folyik.

Váratlanul ért, ahogy bedobta. De nem sejtettem, hová akar kicsapni.

— Igen. Honnan tudod, hogy van ilyen per egyáltalán? Sajtónyilvánosság nélkül folytatják.

— Ó, te együgyű írástudó! — A beavatottak fölényével mosolygott. — Mi nők mindent tudunk. Egyik védőügyvéd barátnőjétől hallottam. Nem nagy eset.

— Szabványos hírközlési fórum — tréfálkoztam gyanútlanul. — Az államtitkok mindig az ágyban lepleződnek le.

— Izgatóan érdekes ügy. Szeretném látni a jegyzőkönyvi vallomásokat. Éppen csak bepillantanék. Ugye, megmutatod? — szorította meg a karomat.

Jogászpályám egyetlen baklövését követtem el akkor. Dicsekvésből. Hogy megjátsszam a beavatottat.

— A lakásomon őrzöm a jegyzőkönyvnek egy részét. A gyorsírást kell átfésülnöm. Megmutathatom, de csak ítélet után.

Több szó nem esett az ügyről. Mintha mellékes kérdés lett volna, amit el is lehet felejteni. Tilda beszélt mindenféléről, megállás nélkül. Közben hozatta a nehéz italokat. „Így részegen vagy imádnivaló." „Sajnálom, hogy nem vagy a férjem" — hangoztatta.

Egyik világos percemben megragadtam Tilda vállát.

— Nem tudom... kifizetni a... számlánkat. Nincs elég... pénzem — dadogtam.

— Van nálam. Kölcsönzök, ha kell. Nem adok haza semmit. Légy nyugodt.

Elvesztettem a kapcsolatomat a külvilággal. Mintha mélyvízből figyelnék valószínűtlen, csepfolyós árnyékokat.

Az ágyamban ébredtem másnap. Forgattam a fejem, bedugaszolt palackot, melyet alkoholgőzök feszítettek. Megpróbáltam emlékezni. Itt kell lennie valahol Tildának is — derengett bennem — velem volt, illatát érzem az ágykabáton. Kitámolyogtam a fürdőszobába.

Ott se volt. Hullarészegen aludtam, hogyan is búcsúzhatott el? Délután háromra járt az idő. Az íróasztalra esett a tekintetem. Mi ez? Nyitva felejtettem a fiókot? Közelebb léptem. Föl volt feszítve a zár.

A Nikodémusz-ügy! Eltűntek a jegyzőkönyvek.

A Térffy-féle büntető törvénykönyvet a szélső fiókban tartom. Kikerestem a rám vonatkozó rendelkezést. Államrend elleni bűncselekmény és hivatali titok megsértése.

Háromévi börtön a legenyhébb ítélet. Bűnsegédi bűnrészes vagyok. Senki se mossa le rólam a börtönt, ha nem tudom visszakapni az iratokat. De visszakapom. Tilda a szüleinél lakik.

Rohantam Joviczáékhoz. Csodálkozó, nagy szemet meresztettek.

— Tilda fél éve nem lakik itt. Otthagyta az állását. Valami férfivel él. Hol, merre, mi sem tudjuk. Miért keresed?

Hallgattam. Minek keserítsem el őket még jobban? Elköszöntem.

Több napon át kutattam Tilda után. Presszókban és grillekben, ahol megfordulhatott. A nagy bejelentőben is. A nyomozati osztályon értesültem, hogy körözik. Másnap letartóztatták.

Ismertem a rendőri nyomozás mechanizmusát. Egy napom van hátra, esetleg kettő. Nem bujkálok a törvény elől. Én, Bolyki András, nem tehetem meg. Megszegtem a hivatali esküt, még ha szándéktalanul is. Könnyelműségem — az én sajátos helyzetemben — egyenlő súlyú a tettel. Így látnám, ha személyiségemből kilépve, magam ülnék a bírói pulpituson.

Nincs bennem indulat, se harag, azt se mondhatom, hogy félek. Várom, míg értem jönnek.

Kondor Lajos rajza

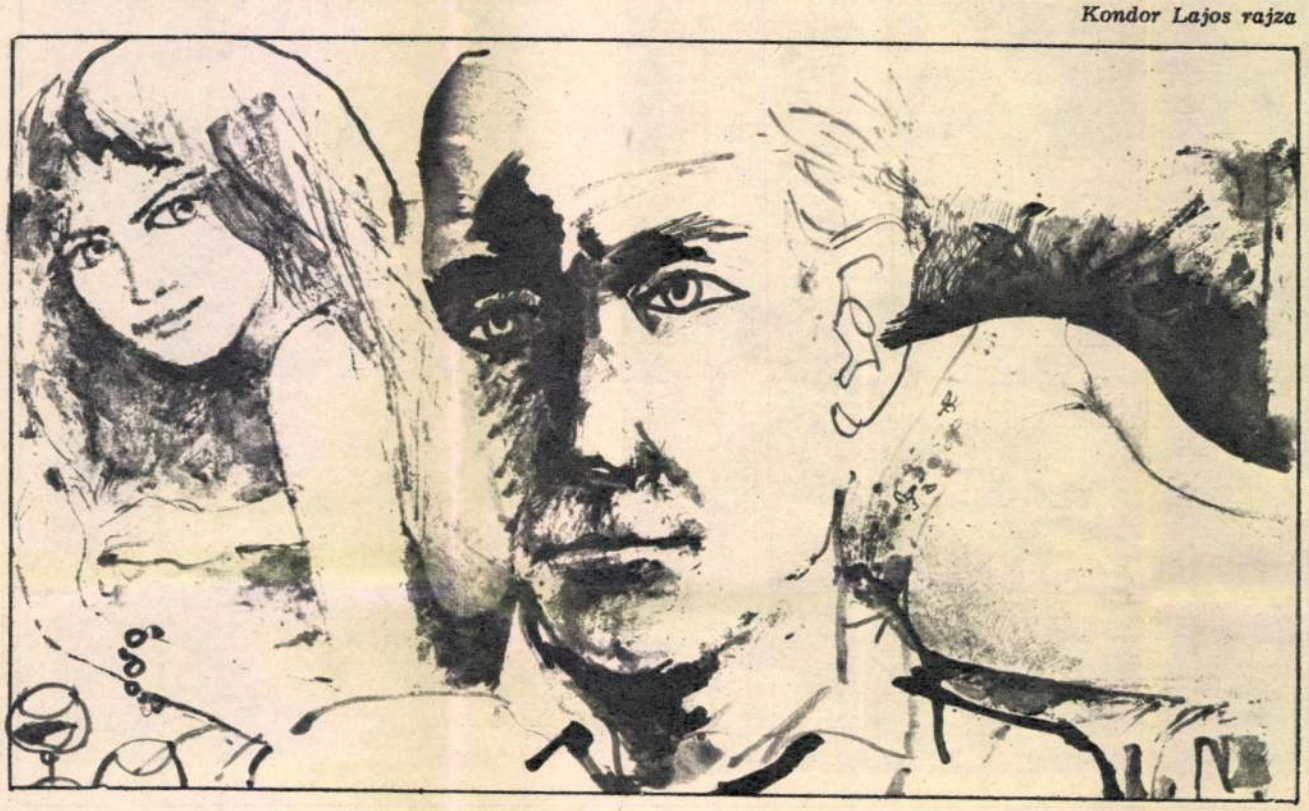

Tasnádi Varga Éva:

ÚJ KÖTÉS

Nap záporozza nyilait,
ködmönöm alját még a szél
szegte be,
most szétnyílt, mert rálehel
az április,
nem tudom, hogy jól tette-e,
mert novemberben halni akartam é
rőt lombok keringtek vállam köri
most meg fűszálat formálok
gyűrűvé,
l talán, ki ennek örül,
s új kötést sodornak majd napjaim,
negindul a folyó, zöld sás énekel,
olnap már neont látok, ólombetűt.
egy kék autóbuszt érek el.

Hajaddal lobogózd a hegy fokát

Most menj tovább.

MK SAJTÓFIGYELŐ

MAGYAR HÍRLAP

BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51

Telefon: 138-068, 337-748, 340-726

1975 MÁR 7

Imre Júlia textil-

Esti Hirlap

tervező iparművész

IMRE JÚLIA textiltervező iparművész kiállítása nyílik ma délután 4-kor a Kulturális Kapcsolatok Intézetének Dorottya utcai kiállítótermében. Megnyitja: Frank János művészettörténész.

Imre Lajos, grafikus

96.

Imre Lajos : Munkája

Tiszatáj, Szeged, 1980. aug.

XXXIV/8

Imre Julia
textilművész

MDK

A Fényes Adolf teremben kiállit.
A brüsszeli kiállitáson I. dijat kapott.
több arany éremmel kitüntetve.

Esti Hirlap 34 sz. 1960 febr. 10 2 old.
/Cs.M. cikke/

Imre Julia M.D.K.

Nylon fémszálas ruhaanyag. repr.

Ipari művészet Bp. 1960.

Imre Julia textiltervező M.D.K.

Részt vett az Országos Butor szövet Kiállításon

Magyar Építőművészet 1968/2. 56-57.l.

Imre Julia textiltervező M.D. .

Aranybrokát, repr.

Ipari művészet Gy. 1960.

MDK

Imre Julia

V. Orsz. Iparm. kiáll. Mücs. 1965.

MDK

Imre Julia

textil

4. Orsz. Iparművv. kiáll. MÜcs. 1959.dec.

MDK

Imre Julia

Dréher fémszálas alkalmi ruhaanyag

Nylon fémszálas stóla

" " "

Dréher függöny

Borda J. Imre J. Sor T. iparm. kiáll. Fényes Adolf terem, 1960.

MDK

Imre Julia

aprómintás kisestélyi ruhaanyag

könyvborító selyem

" "

csikos tapéta

Borda J. Imre J. Sor T. ipaprm. kiáll. Fényes Adolf terem, 1960.

MDK

Imre Julia

Népviseleti ruhaanyag

Jacquard kisestélyi

Nyüstös kisestélyi

Borda J. Imre J. Sor T. ipaműv. kiáll. Fényes Adolf terem, 1960.

MDK

Imre Julia

Himzőláncols dekorációs anyag

Dreher fémszálas bolyhos ruhaanyag, több szinben

Jacquard aprómintás ruhaanyag

Domboru mintás jacquard "

Borda J. Imre J. Sor T. ipam. kiáll. Fényes Adolf terem, 1960.

NDK

Imre Julia

Virággally-mintás jacquard ruhaanyag

Rojtos kisestélyi

Csikos bakfis ruhaanyag, nyüstös

" " " "

Borda J. Imre J. Sor T. ipar. kiáll. Fényes Adolf terem, 1960.

Juste Júlia ipatmüvész

Szövegben emlitve: szöntjeg

1965. dec. 25. Magyar Nemzet

az V. Iparművészeti Kiállástól

Imre Julia textiltervező M.D.

Műve a kiállításon

Balog János: A lakás művészete az V. Magyar Iparművészeti Kiállításon

Magyar Nemzet 1965. dec. 25. 4.l.

MDK

Imre Julia, textil

4. orsz. iparmüv. kiáll. Mücs. 1959.

MDK

Imre Julia

Fémszálas nyüstös kisestélyi ruhaanyag

" " " "

" " " "

Dreher kisestélyi "

Borda J. Imre J. Sor T. iparm. kiáll. Fényes Adolf terem, 196o.

MDK

Imre Julia

Dréher kisestélyi ruhaanyag

" " "

Fémszálas estélyi "

Borda J. Imre J. Sor T. iparm. kiáll. Fényes Adolf terem, 1960.

MDK

Imre Julia

Nyüstös kiskosztüm anyag

" " "

Jacquard estélyi ruhaanyag

Nylon és fémszálas alkalmi ruhaanyag

Borda J. Imre J. Sor T. iparm. kiáll. Fényes Adolf terem, 1960.

Imre Julia textiltervező M.D. .

Sely embrokát .repr.

Ipari müvészet Bp. 1960.

MDK

Imre Julia

Repr.

IV.Országos Iparmüvészeti Kiállitás.Mücsarnok.
Budapest 1959.Dec.18 - 1960.Jan.31.Kat.

MDK

Imre Julia, ip.m.

169,17o,1.

Domanovszky Gy.: Textilmüvészetünk a III.Iparmüv. és Népmüv. kiállitáson. Szabad MÜVÉSZET. 1956. 4.sz.

MDK

Imre Julia

Imre Julia / textil/ műveivel szerepelt a IV. Orszg.Iparm.Kiall.-on.

IV.Országos Iparművészeti Kiállítás.Műcsarnok. Budapest 1959.Dec. 18 - 1960.Jan.31.Kat.

Tanne Julia
iparművész

M.D.K.

A Fenyes Adolf teremben tart
kiállítást.

Kiállításai. 41.
Magyar Nemzet, 1960. jan. 31.

M.D.G.

Mme Peltier
Professeur

A Trouvé Isabelle toute
disposée.

Mlle Peltier 1re
Diplôme Avenir, 1930, fin. 34.

M.D.K.

Imre Julia
iparmüvész

Feinyes Adolf teremben kiállitáson
vesz részt.

Kiállitások 4 l.
Magyar Nemzet, 1960 gún. 10.

M.D.K

Imre Julia
iparművész

A Fenyes Adolf teremben
~~Az Ernst Museumban~~ kiállításon
vesz részt.

Kiállítások. 10 l
Magyar Nemzet, 1960. jan. 17.

MDK

Imre Julia, III.é.szövöttanyagterv.

Ifjusági képzőm és iparm. kiáll. N.Szsl. 1950.jun.

Imre Julia
iparmüvész

M.D.K

Ruhaanyagterveiről.

Gergely István: A IV. Magyar Iparmüvészeti Kiállítás. – 16 l
Müvészet, 1960. augusztus.

MDK

Imre Júlia textiltervező

III. díjat nyert a Nemzeti Szalonban rendezett Ifjúsági Kiállításon.

300 művész több mint 600 alkotásából válogatták az Ifjúsági Kiállítás anyagát.

Magyar Ifjúság, Bp. 1957. 22. sz. [4. l.]

Imre Julia MDK

ipari művész

Ruhaszövet/Hungaria Jacquard Szönyeggyér/

Repr.

Ipari Művészet 1958. 2. szám. 76. lap után
Első képtábla 2. kép.

Imre Júlia (textiltervező)

1975-ben a Munkácsy-díj III. fokozatával tüntették ki.

Népszava, 1975. ápr. 3. 103. erf. 78 n. 4 p.

Imre Julia textiltervező-művész

Az itt felsorolt művészek kiállitásának megnyitását ismerteti a lap kulturális eseményeket tudósitó rovata:
Imre Julia textilmüvész, Kulturális Kapcsolatok Intézetében márc. 7.
Swierkiewicz Róbert grafikus, Studió Galériában március 5.
Wessely Ilona grafikus, Csók István Galéria március 6.
Bényi László festőmüvész, Győri Képcsarnok, március 6.
Balogh Ervin festőmüvész, miskolci Szőnyi István Terem, márc. 6.
Kovács Nagy Ira festőmüvész, szekszárdi Szinyei Merse Terem, március 6.-

Élet és Irodalom, Bp. 1975. márc. 1.
XIX. évf. 9. sz. 2. lap.

Imre Julia

A Magyar Selyemipari Vállalat vezető müvésze, a kiállitáson lakástextiljei és ruhatextiljei serepelnek a Kulturális Kapcsolatok Intézetében.

Magyar Hirlap 1975 71/6
Bojár:Kiállitásról kiállitásra

Imre Júlia textiltervező-iparművész

Felszabadulásunk 30. évfordulója alkalmával művészeti díjakat adtak a Férnek Klubban: Munkácsy Mihály-díj III. fokozatát kapta a művész.

Magyar Nemzet, 1975. ápr. 3.

Imre Júlia textiltervező-iparművész

A kulturális miniszter 1975. ápr. 4.-e alkalmából a művésznek a Munkácsy Mihály-díj III. fokozatát a domá-nyozza.

Zalai Hírlap, 1975. ápr. 3.

Imre Julia

textiltervező iparmüvész a Munkácsy Mihály dij _III- fokozatát kapta 1975-ben.

Magyar Hirlap 1975 92/5

Imre Júlia, Textilművész

L. Pauli Anna

Tordoy Alíz: Textil a lakásban

2.

Esti Hírlap, Bp. 1979 aug. 30

Imre Júlia, textiltervező-iparművész

Munkácsy M.-díj: 1974.

–: Művészeti díjasok 8.

EST I HIRLAP, Bp. 1975. ápr. 2.

Imre Julia, textilművész

kiállít a Kult. Kapcsolatok

Intézetében.

— :□ Imre Julia 2.

EST. I HIRLAP, Bp. 1975. márc. 4.

Gyurefalia, textil-tervező iparművész

Munkácsy M.-díj III. f.

— Kiosztották az idei irodalmi és művészeti díjakat 6/1

NÉPSZABADSÁG, Bp. 1975. ápr. 3.

Imre Julia
textilterverő

Kiállításán bemutatott két selyem gobelint. Egy madarast és egy vizagost. Imre Julia szépséges anyaga a gyárépanunk büszkesége.

Révész Ilsuzsa: Imre Julia szövött selyem anyag...
Művészet, 1972. julius - 47 oldal

Imre Julia
iparművész

Az Iparművészeti Múzeumban rendez-
tek meg a „Művész az iparban" című
kiállítást. Ezen a bemutatón Imre Julia
mutatta be selyemanyag sorozat.

Kovész Ismerse: Imre Julia szőrött selyem anyag...
Művészet, 1972. július - 47 oldal.

Imre Julia
ipanművész

„Szövött kompozíció"
(repro)

Révész Zsuzsa: Imre Julia, szövött sebgemanyag...,
Művészet, 1972. július - 47 oldal

Imre Julia
textilkeverő

A kiállításon bemutatott anyag mintáraba a népművészet és a modern geometrikus vilés ötöző zetéből hevert alkotás.

Révész Iszerza: Imre Julia növött selyem anyag...
Művészet, 1972. julius – 47 oldal

Imre Julia
textilterverő

Imre Julia kiállításán bemutat-
ta a hernyóselyemtől a legkülön-
bözőbb műszálig az anyag felhasz-
nálását.

Révész Ismerosa: Imre Julia szövött selyem anyag...
Művészet, 1972 julius – 47 oldal

Imre Julia
textilkervező

Imre bejárta a nyugati országokat, volt hetelen, Kinában is megfordult. Szamos díjat kapott itthon, de az első díjat a Brüsszeli Világkiállításon nyerte el.

Révész Ismersa: Imre Julia szörött selyem anyag...
Művészet, 1972. julius – 47 oldal.

Imre Julia

Textilterverő

Imre Julia vízéhenyrajzkultúrája, mértéktartó szinvilága, fölényes technikai tudása a gyártmány fejlesztési és terverési mélto pozíciót biztosítottak számára.

Révész Zsuzsa: Imre Julia szövött selyem ianyag...
Művészet, 1972. julius – 47 oldal.

Imre Julia

Művész az iparban címmel nyílt meg a Debreceni Agrártudományi Egyetemen Imre Julia textilterrező kiállítása.

Magyar Hírlap 1972/49 Sold.

Imre Julia
textiles

Az Iparművészeti Vállalat -
mainy tagja lett.

---: Határozat.
Művészet, 1973.május - 44.oldal

Imre Júlia

Művész az iparban címmel péntekén az Iparművészeti Múzeumban megnyílt Imre Júlia textiltervező kiállítása. A kiállításon látható ruhaanyagok a divattervezéssel foglalkozó vállalatok tervezőinek munkája nyomán jelennek meg a bemutatók kollekcióiban.

Magyar Hírlap 1971/295 Sold.

Imre Juha 1.

(Iparmüvészeti Múzeum) különböző szövéstechnikával előállított ruha-bútorbevonó-és függönyanyagokat állított ki, olyan termékeket tehát, amelyeken a faktúrának – a maga alkalmazott területén – még fontosabb szerep jut, mint egy-egy grafikai munkán.

Bojár Iván: Kiállításról – kiállításra.

Magyar Hírlap 1971/298 6 old.

Imre Julia

Két textiliájának reprója.

Ipari Müvészet; 1972/2, 18. l.

Imre Julia

A debreceni Agrártudományi Egyetem meghivására az Iparmüvészeti Tanács kiállitást rendezett munkáiból 1972 februárjában.

Hirek; Ipari Müvészet, 1972/2, 29. l.

Tagja a Magyar Képzőművészek Szövetségének. 1955-ben iparművészeti pályázaton több dijat nyert, részt vett a III. Országos Népművészeti és Iparművészeti Kiállitáson, 1957-ben elnyeri a VIT-kiállitás diját, 1958-ban a Brüsszeli Világkiállitás I. diját.

Révész Zsuzsa - Imre Julia; Ipari Művészet, 1972/2, 18. l.

Imre Julia 4.

1959-ben részt vesz a IV. Országos Iparmüvészeti Kiállitáson, 196o-ban önálló kiállitása van a Fényes Adolf Teremben, 1967-ben részt vesz a zsennyei müvésztelep szombathelyi kiállitásán, 1971-ben a Művész az iparban sorozat első kiállitásán azIparmüvészeti Muzeumben.

Révész Zsuzsa - Imre Julia; Ipari Müvészet; 1972/2, 18. l.

Imre Julia 1.

Textiltervező. Szövött selyemanyag tervezői diplomáját 1952-ben szerezte. Hajdúsági származású. A kötelező néprajzi gyüjtés során azokat a mintákat kereste, amelyek alkalmasak voltak a selyemszövéshez. A Magyar Selyemipari Vállalat gyártmányfejlesztési és tervezési feladatokkal megbizott vezető müvésze.

Révész Zsuzsa - Imre Julia; Ipari Művészet, 1972/2, 17. l.

Szabad idejében selyem-gobelineket sző. A hernyóselyemtől a poliamid szálig minden alapanyaggal foglalkozott már. Tervez függönyt, butorkárpitot, szőnyeget és faliképet. Eredeti módon elevenítette fel a brokátot. Járt tanulmányuton a nyugati országokban és Távol-Keleten, Kinában, a selyem őshazájában.

Révész Zsuzsa - Imre Julia; Ipari Müvészet, 1972/2, 18. l.

Ynre Júlia 2

(De az, hogy egyáltalán szerepelhet, s hogy mindkettő, – grafika és textil egyaránt, – anyagot alakít, jól példázza, hogy a képzőművészet fogalma alá miért tartozhatnak olyan egymástól távol eső területek, mint jelen esetben a gondolatokat hordozó képgrafika, és a csak díszítésre szolgáló textiliák.

Bojár Iván: Kiállításról-kiállításra.

Magyar Hírlap 1971/298 6 old

Imre Júlia 3

Érdemtelenül nem mutatós ez a kiállítás. A Magyar Selyemipari Vállalat üzemeiben készült, tisztaselyem, viszkoz, poliamid és poliészter, nyüstös és jacquard technikával megoldott, motívumokkal borított anyagok tablókra feszítve, sima felületekként nem árulják el igazi szépségüket.

Bojár Iván: Kiállításról-kiállításra.

Magyar Hírlap 1971/298 6 old.

Imre Júlia 4

Általában: talán a nagymintás, belső épi-
tészeti dekorációs textileket kivéve, sem-
milyen más anyag sem érvényesül ily
módon kiállítva. Sokkal szerencsésebbek
azok a bemutatók, amelyeken a rendeltetésnek
megfelelően, gyűrötten, esve, húzottan, akár
függönyként fellógatott, akár puhakent fel-
dolgozott textiliák igazi hatását, szépségét
élvezhetjük.

Bojár Iván: Kiállításról - kiállításra.

Magyar Hírlap 1971/298 6 old.

Imre Julia
textilterező

Imre Julia a brüsszeli világ kiállitáson első díjat nyert. Itthon is több kiállitáson szere-pelt

O.k.: Selymek és kárpitok.
Nők Lapja, 1971. nov. – 48 szám

Imre Julia
textiltervező

Az Iparművészeti Múzeumban rendezték a „Műrész az iparban" kiállítást, amin Imre Julia mutatta be textilművét.

O.k.: Selymek és kárpitok.
Nők Lapja, 1971. nov. – 48 szám

Imre Julia
Textilterverő

„Anyagtervek"
(repro)

O. k. Selymek és kaipitok
Nők Lapja, 1971 nov. – 48 szám

Imre Julia

Textilterverő

A művésznő részt vett 1971-ben Művész az iparban sorozat kiállításán az Iparművészeti Museumban.

— Kiállítási naplar

Művészet, 1975 márc. – 49 oldal.

Imre Julia
textilterező

1960-ban volt egyéni kiállítása a művészmúzeum a Ferenczy Adolf Teremben. Mostani kiállítása eredményét adó eddigi munkásságáról.

—: Kiállítási naptár
Művészet, 1975. márc. — 49 oldal.

Imre Julia
textiltervező

A művésznő számos díjat nyert pár-
művészeti pályázatokon. 1957-ben a
VIT kiállítási díjat nyerte el, 1958-ban
a Brüsszeli Világkiállításon I. díjat nyert.

— : Kiállítási naptár
Művészet, 1975. márc. — 49 oldal.

Imre Julia
textiltervező

A Művészeti 1952 óta foglalkozik
magyipari textiltervezéssel a Ma-
gyar Selyemipari Vállalatnál.

—. Kiállítási naptár
Művészet, 1975. márc. – 49 oldal.

Imre Julia
textiltervező

A művésznő 1952-ben diplomázott az Iparművészeti Főiskolán.

— Kiállítási naptár
Művészet, 1975. márc. - 49 oldal.

Imre Julia
textiltervező

A Kulturális Kapcsolatok Intézete-
inek Kiállító Termében március
7-én nyílt meg Imre Julia textil
tervező kiállítása.

—: Kiállítási naptár
Művészet, 1975. március - 49 old.

Imre Julia
textilterező-

Mostani kiállításának jelentős részében legújabb textiljeit mutatja be, magyarországi gyártásra tervezett szőnyegek, lakástextíliák, gyapjú falképek szerepelnek a tárlaton.

— : Kiállítási naptár
Művészet, 1975. márc. — 49 oldal.

Imre Júlia textiltervező iparművész

A KIÁLLÍTÁSI INTÉZMÉNYEK

MEGHÍVJA ÖNT

IMRE JÚLIA

TEXTILTERVEZŐ IPARMŰVÉSZ

KIÁLLÍTÁSÁNAK MEGNYITÁSÁRA

1975. MÁRCIUS 7-ÉN PÉNTEKEN DÉLUTÁN 16 ÓRÁRA

MEGNYITÓ BESZÉDET MOND:

FRANK JÁNOS

MŰVÉSZETTÖRTÉNÉSZ

KULTURÁLIS KAPCSOLATOK INTÉZETÉNEK KIÁLLÍTÓTERME

BUDAPEST, V., DOROTTYA UTCA 8

A KIÁLLÍTÁS NYITVA: 1975. MÁRCIUS 7–23-IG.

MEGHÍVÓ

Imre Julia textiltervező iparművész

A Munkácsy Mihály-dij III. fokozatával tüntették ki, mint a lap irja: "Dijak, kitüntetések - 1975" cimmel.

Élet és Irodalom, Bp. 1975. ápr. 5.
XIX. évf. 14. sz. 2. lap.

Imre Kálmán építész

Résztvett az alábbi pályázaton
(makett, rajzó)

N.N: Amsterdami városháza
tervpályázata 1968

Magyar Építőművészet 1970/2 2 old.

Imre Lajos, grafikus

Kranzuchorka. Metnet: Reger

Imre Lajos: Minkája 58.

Tiszatáj, Szeged, 1980-aug. XXXIV/8.

Imre Lajos, grafikus

„Bögözi részlet" (linoleum, 1979);

Kgr

Imre Lajos: Munkája 21

Tiszatáj, Kecsed, 1980. aug. XXXIV/8

Magyar Hirdető
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest, V., Petőfi S. u. 17.
Telefon: 188-296, 188-307

VALÓSÁG

1024 Incze János

Incze János (Románia):
Tél

sodik cel, de ...
megkíván, nem jogos és nem is célszerű. Deák, aki ne...
hanem egyben nagy taktikus is, joggal reménykedett,
az udvar vezető köreiben meghallgatásra talál.

A magyar nemzeti mozgalom birodalombarát szárny...
a húsvéti cikk megjelenése után nem volt érdemleges v...
összeülő országgyűlés ebben a tekintetben adott, az ne...
ügyes berendezkedés részletekbe menő kidolgozása és ...
hetes bizottság munkálataitól a kiegyezés létrejöttéig p...
de ennek taglalása inkább a bécsi kormánypolitika tö...
A történetkutatónak ebben a vonatkozásban azt kell me...
fogadta el Bécs végül is a deáki álláspontot? Ennek a k...
azonban jelen előadásunk keretei között nem tudu...
egyetlen körülményre kívánunk utalni. A magyar politi...
az ajánlat elfogadását messzemenően megkönnyítette.
teljességgel a birodalom iránti magyar lojalitást bizonyította. Amikor a Poroszország
elleni háború kirobbant, Pesten a régi poroszellenes hagyományokhoz híven az
osztrák fegyverek győzelmét kívánták és várták. És amikor a feltételezések és remé-
nyek ellenére a königgrätzi katasztrófa következett be, nemcsak a magyar követe-
lések fokozásától tartózkodtak, nemcsak a bismarcki együttműködési ajánlatokat
utasították vissza, hanem még a kisnémet egyesítés iránt szimpátiát mutató és
anschluss-nosztalgiákat eláruló osztrák polgári köröket is megrótták. A magyar poli-
tikai vezető réteg 1866-ban az egyik legfontosabb birodalomfenntartó erőnek bizo-
nyult. Amikor 1867 februárjában sor került az Andrássy-kormány kinevezésére, azaz
a magyar kívánságok teljesítésére, a döntésben bizonyára ez a felismerés is szerepet
játszott.

Előadásunkban a magyar nemzeti mozgalomnak a politikai nacionalizmus kiala-
kulásától megtett útját vázoltuk. A magyar politikai nacionalizmust azon nemzeti
mozgalmak típusaként tárgyaltuk, amely céljai megvalósulását a soknemzetiségű
állam keretei között kereste. A kiegyezést ebben a vonatkozásban a magyar nemzeti
törekvések megvalósulásaként lehet felfogni. Az 1867-es XII. törvénycikk biztosította
mindazt, amit ez a nacionalizmus eredetileg programjába vett: a birodalmon belüli
magyar különállást, a történelmi Magyarország területi integritását és a szentistváni

Imre Lajos, grafikus

Imre Lajos: munkája 5

Tiszatáj, Szeged, 1980. aug. XXXIV/8.

MH SAJTÓFIGYELŐ
MAHIR
1091 BUDAPEST IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 337-748, 340-726

NÉPSZAVA

1983 JUL 0 91

Imre Lajos
1021

Imre Lajos **RENESZÁNSZ KAPUBOLT**

12

Csa

Manökenméretre

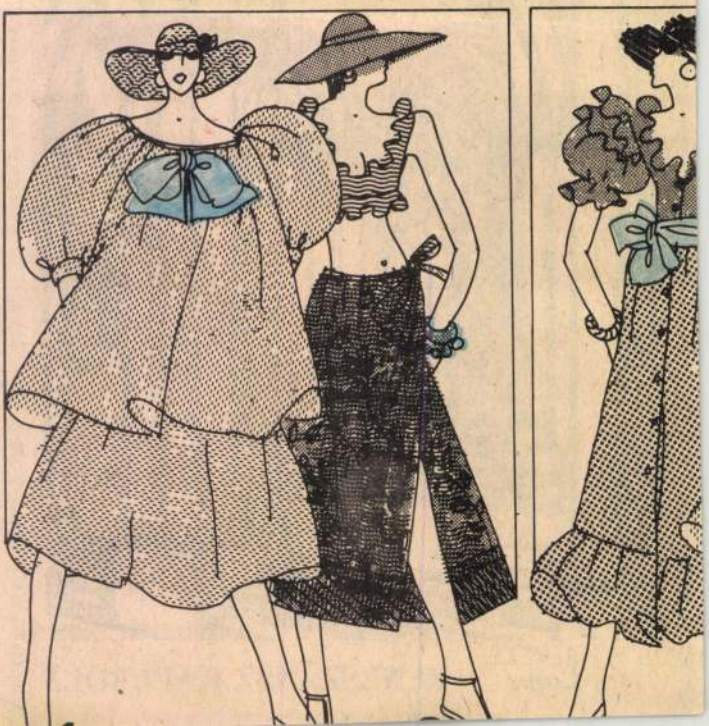

Imre József

antalos XVIII. sz

l.

Entzszudvarhelyi rk

templ

107. l.

mdk.

dr. Imre József

Szorongás e. felvétele

Kép. a 11. sz. hátsóborítóján

/. Az orvos-egészségügyi Dolgozók szakszervezetének
I. Nemzetközi fotokiállítása.
Népművelés 1959, 11. sz. hátsóborítólap

K.D.K.

IMRE József

Fóti gyermekváros, ovóda freskó

Reischl-Templeni: A fóti gyermek-
város
Magyar Épitőművészet 1960. 1. sz. 10. l.

Imre Lajos, grafikus

Vaja. Mehet: Rém

Imre Lajos: Munkája 69

Tiszatáj, Szeged, 1980. aug. XXXIV/8

Imre Lajos, grafikus

Karcagi tanya. (fametnat, 1979.) i Repr

Imre Lajos; Munkája 79.

Tiszalaj, Szeged, 1980. ang.

~~XXXIX~~ XXXIV/8.

Imre Lajos, grafikus

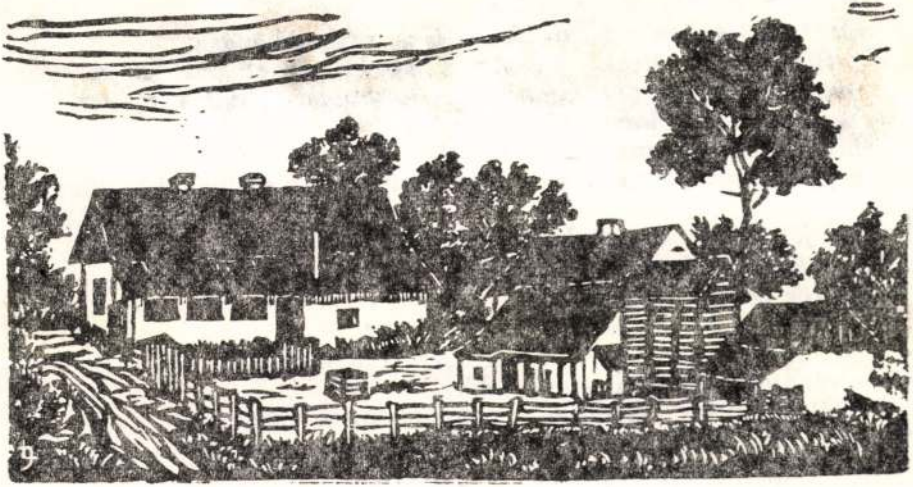

Kabai [illegible] (fametrek [illegible])

[illegible]

IMRE LAJOS

BIBÓ István: Imre Lajos kiállítása elé. = Ráday Gyűjtemény Évkönyve VI. (1989) 363-364.p.

Kecskemét, 1987 kiáll.

az újkor elején, a kat
keinek jelentkezésekor
időnként visszaélésekh
/1623-1644/ előbb, 162
a Coelestis Jerusalem
hogy szentté nem avato
részesüljenek. Ugyanak
attribútumaival történ
szentté avatási eljárá
tozás, hogy V. Szixtus
cióra bizta 1587-ben a
VIII. Orbán egy új elj

IMRE Lajos

KOÓS Judit: A hagyomány nem szakad meg : IMre Lajos metszetei és rajzai. = Tiszatáj, 45.évf. 3.sz. 1991 92 - 95.p. ill.

Imre Lajos, grafikus

L.: Hornyák Mihály
[95. old.]

Imre L.: Dévai
Tiszatáj, Szeged, 1980. okt.

96.
XXX IV/10.

Imre Lajos, grafikus

Metszet: Repr

Imre L.: Gyulafehérvár, a volt fejedelmi palota lépcső háza 75

Tisztáj, Szeged, 1980. okt. XXXIV/10

Imre Lajos, grafikus

BETHLEN GÁBOR MAROSILLYEI SZÜLŐHÁZA
(IMRE LAJOS METSZETE)

Imre L. Bethlen 34

Tiszatáj, Szeged, 1980. okt.

XXXIV/10

Imre Lajos, grafikus

A NAGYENYEDI KOLLÉGIUM (IMRE LAJOS METSZETE)

Imre ...

42.

Tiszatáj, heged, 1980. okt.

XXXIV/60

Imre Lajos, grafikus
[Imre]

A FOGARASI VÁR (IMRE LAJOS METSZETE)

Imre L: A fogarasi vár 52.

Tiszatáj, Szeged, 1980. okt. XXXIV/10

Imre Lajos, grafikus

IMRE LAJOS METSZETE

Imre Lajos: M... 96

Tiszatáj, Szeged, 1981. jan. XXXV/1.

Imre Lajos, grafikus

L.: Kokas Ignác

[Tandi L.: Kiállítási jegyzetek c. sikk végén]

Imre Lajos: Metszete 112

Tiszatáj, Szeged, 1980. nov. XXXIV/12

IMRE LAJOS grafikus

Forrás, 1987.8. 96.p.

IMRE LAJOS GRAFIKÁI

A Duna Melléki Református Egyházkerület Ráday Múzeuma, Imre Lajos grafikáit bemutató kiállítást rendezett. A kiállítás megnyitóját dr. Bibó István művészettörténész, az MTA Művészettörténeti Kutató csoportjának munkatársa tartotta, 1987. június 14-én.

MEGHÍVÓ

IMRE LAJOS

41. Vásárhelyi ÖT

Mészáros J.

nue^BSvészek lex.,

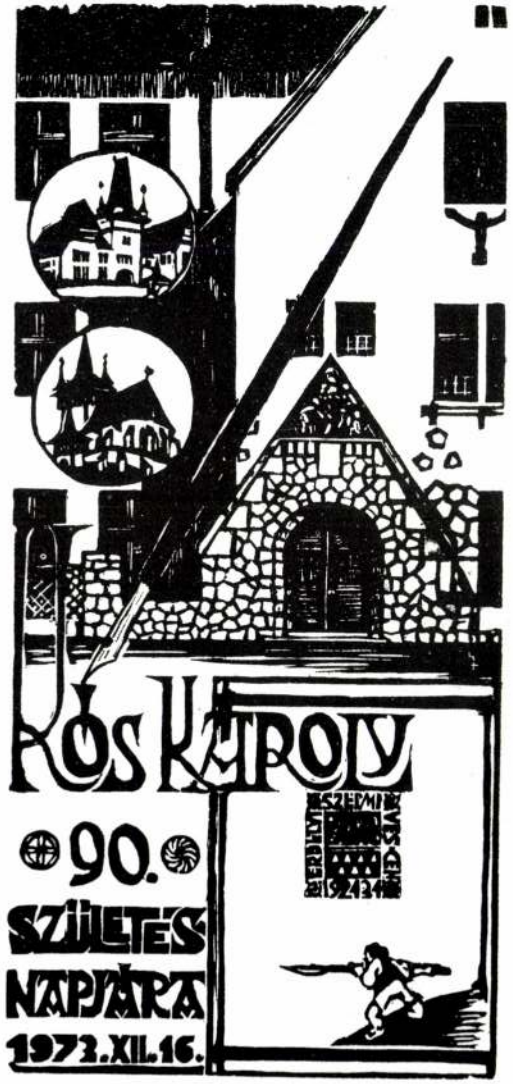

Főprint Nyomda 87074

Kecskeméti Református Templom

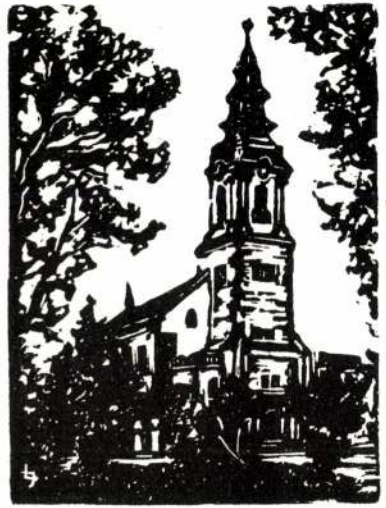

Ráday Múzeum

A Duna-Melléki Református Egyházkerület
RÁDAY MÚZEUMA
tisztelettel meghívja

Imre Lajos grafikus

kiállítására,

melyet 1987. június 14-én 10.15 órakor
dr. BIBÓ ISTVÁN művészettörténész,
az MTA Művészettörténeti Kutatócsoportjának
munkatársa nyit meg
(Kecskemét, Szabadság tér 7.,
a Cifra Palota felőli feljárat)

IMRE LAJOS

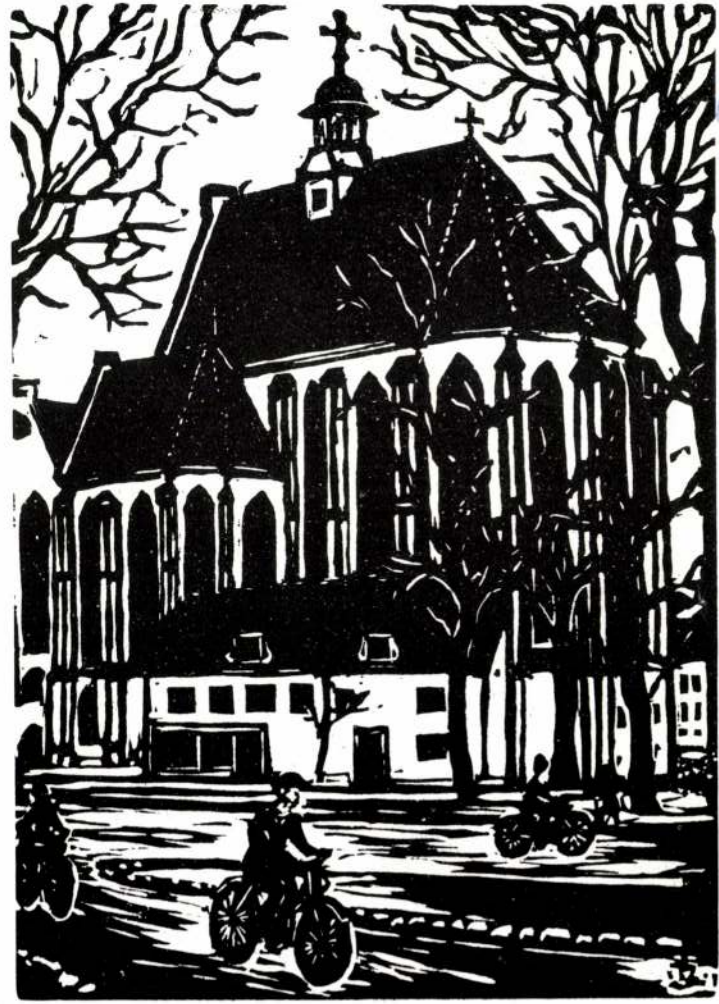

Uttrecht, Janskerk

Kaszáló

A fametszet és linóleummetszet meglehetősen intim műfajok, még a grafikán belül is: nem igénylik a nagy méreteket, s egy átlagos nagyságú dúc akár egy lakótelepi lakás konyhájában is elkészíthető. Imre Lajosnak e kettő a legfőbb – szinte kizárólagos – műfaja, s mégis a változatosság az első, ami műveit végignézve szemünkbe tűnik. Pedig nem kísérletezik, nem akar mindenáron újat hozni, s „kis" műfajának határait alig lépi át más műfajok felé; de igenis tágítja mélységben és magasságban. Ez magyarázza témákban, formákban, kompozícióban; s művészete ennyiben a népművészettel is rokon. Kevés lehetőség birtokában maximális változatosság, szűk keretek közt teljes kiérleltség, formai egyszerűség mellett többrétegű mondanivaló kifejezése – ezek munkáinak jellemző vonásai. S mindezek mögött valami mélyebb, mindig azonos tartalom. Témái: templomok, iskolák, kollégiumok; előd ök, példaképek, mesterek; épületek, utcaképek, tájak; igék, feliratok, köszöntések. S ezekkel – mint minden igazi művész – akármiről beszél, mindig ugyanazt mondja anélkül, hogy meg lehetne unni: az erdélyi gyökerű magyar református hagyományok élő üzenetét a jelennek s – reméljük – a jövőnek is.

Bibó István

Kollégiumudvar Sárospatakon

SAJTÓFIGYELŐ
BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 138-068, 337-749, 340-726

TISZATÁJ

1982 3

1021

IMRE LAJOS METSZETE

Imre Lajos

Edgár önéletrajzi regényeik, emlékezéseik, emlékir
látott az első gyűjtemény is. (*Tiszta beszéd.* Publi
gyűjtötte és az utószót írta Bernáth Ernő. Krite
Lehetséges tehát, sőt szükséges a teljes közír
tanulságainak, mai mondanivalóinak közvetítése.

Tamási Áron publicisztikája lényeges vonásai
ságával: kezdetei az első írói sikerek idejére (az 1923—24-es évekre) esnek, kiérlelődése az évtized végéig tartó tapogatózás után a Brassói Lapokban való jelentkezéssel kapcsolódik össze, ahol *Tiszta beszéd* címet viselő rovatát megjelenteti, a tetőzés ideje az 1936—37-es évek — a Vásárhelyi Találkozó előkészületeinek és megvalósulásának időszaka — s az első nagy periódus a harmincas évek végén már nyomasztó bel- és világpolitikai eseményekkel, majd a kirobbanó második világháborúval a háttérben, 1940 tavaszán zárul. Ez után — a más és más világnézeti meghatározottságú 1940—1944-es, 1945—1947-es, majd a több évi megszakítás után az 1953—1965-ös szakaszokban — már háttérbe szorul a közíró Tamási Áron, s publicisztikai jelentkezései csupán kísérő motívumai újrainduló szépírói munkásságának. Többszörösen indokolt tehát, hogy figyelmünket elsősorban az 1923—1940 közé eső első periódus írói példájára, mondanivalójára fordítsuk.

Az 1923—1940 közötti években ugyanis a szépírói pálya úgyszólván elválaszthatatlan a közíróitól: az utóbbi csúcsai egybeesnek az előbbi kiteljesedéseivel. S ez nem is lehet másként annál az írónál, aki 1929-ben, a romániai magyar irodalom történetében oly nevezetes „vallani és vállalni"-vita kapcsán ezt írta: „Nekem most nem műformák és elvi kérdések jelentik az irodalmat, hanem a fájdalom és az öröm, a panasz és a gyermekes kuncogás, a népem sorsa, amely bennem vonaglik, a harc minden hazug és gonosz ördögfia ellen: egyszóval az élet." (*Így van.* Erdélyi Helikon, 1929. 9. 697.)

A közíró Tamási Áron 1923-as jelentkezése, akárcsak a szépíróé, összekapcsolódik a Tizenegyek Antológiájában együtt nyilvánosság elé lépő fiatalok törekvéseivel. Közülük legközelebb talán Balázs Ferenchez áll, aki a falu népében, s konkrétan a

MH SAJTÓFIGYELŐ
MAHIR
1091 BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 337-748, 340-726

KÖNYVTÁROS

1979 1 2

Imre Lajos grafikus-
művész

6/1

1021

Ára: 8,— Ft
HU ISSN 0450-7886

IMRE LAJOS grafikáiből

(Cikkünket lásd a 749. oldalon)

Tiszatáj, 1987.5.

A szó és az ember — ez a két fogalom nemcsak kutatói koncepciójában, tanári egyéniségében is egybeforrt. Sokat, nagyon sokat lehetett tanulni Tőle a szóról, a nyelvről, de nem kevesebbet az emberről, az embertől is. Volt diákjainak százai emlékezhetnek rá: ha valaki kitűnően vizsgázott nála, a jó jegyet megtetézte egy meleg kézszorítással is. Apró gesztus, de kifejezi feledhetetlen egyéniségének egyik igen jellemző vonását: a munkának és kiküzdött eredményének méltánylását, megbecsülését. Ezt a csalhatatlan értékmérőt is örökségül adta nekünk.

De bármily gazdag és betetőzött életművet hagyott maga után, bármennyi emberi és tudományos értékkel ajándékozott is meg hosszú élete során, hirtelen elvesztésével, most mégis kifosztottnak érezzük magunkat és igazságtalanul rövidnek a számára kiszabott időt. Alkotó erejéből ugyanis még sokra tellett volna, munkabírása s kedve sem merült ki, csak döbbenetes váratlansággal félbeszakadt.

Folytatását már csak tanári és tudósi példaképének továbbításától, emlékének a tanítványok hivatástudatába való beépülésétől remélhetjük. Úgy legyen.

BENEDEK PIROSKA

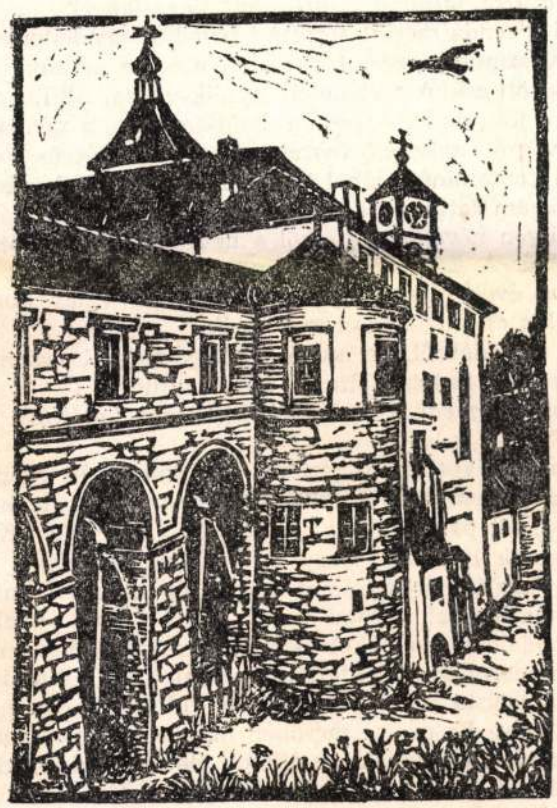

Szegedi műhelyek

A gének mérnöke

BESZÉLGETÉS VENETIANER PÁLLAL

Dr. Venetianer Pál, a Magyar Tudományos Akadémia Szegedi Biológiai Központjában a biokémiai intézet vezetője. Fő kutatási területe a molekuláris genetika, a génműködés szabályozása — az az utóbbi évtizedben oly nagy port fölvert tudományos terrénum, amit génsebészetnek is neveznek.

— *Már az Ön neve is azonnal kíváncsivá teheti az embert. Miféle név, honnan ered ez a fura, latinosan írott-ejtett Venetianer?*

— A családi legenda szerint fordítási tévedés, egy leiterjakab következménye: minden valószínűség szerint a család eredete az inkvizíció idején Spanyolországból kiűzött zsidók történetéig nyúlik vissza. Állítólag ez a szefárd família Valenciából jött, és II. József uralkodása alatt, a németesítések idején a névváltoztatást végző tisztviselő összekeverte Valenciát és Veneziát, azaz Velencét, s a kettő kontaminációjából keletkezett az eredeti szándék szerint „velencei" jelentésű, ám latinos írásmódú Venetianer. Annyi tény viszont, hogy ez az egyetlen, ilyen néven vagy erről a névről magyarosítottan ebben az országban élő család. A kórusnévadó Vándor Sándor például Venetianer volt, akárcsak a húszas évek híres operettprimadonnája, Vaály Ilona...

— *A közvetlen család honnan származik?*

— Őseim a Felvidékről, de apám Somogy megyei származású. Én már a fővárosban születtem. Szétszóródtunk, vándoroltunk...

— *Mit hozott magával a családból, mennyire határozta meg életpályáját ez a háttér?*

— Iskoláimat Budapesten végeztem, s mindig, már gimnazista koromban is erősen természettudományos érdeklődésű voltam. Ugyanakkor elég bizonytalan is, ami a konkrét pályát illeti; egy időben a mérnöki hivatással is kacérkodtam, talán annak hatására, hogy apám is mérnök volt. Nagyapám orvos volt, s általában: családi örökségként csupán egyfajta értelmiségi beállítottságot hozhattam magammal, semmi egyéb meghatározó, konkrétan föllelhető vonzerőt, úgy gondolom nem. Több nemzedékre visszamenően többségében tanítók, orvosok és mérnökök jelentették e tekintetben a familiáris múltat, bennem azonban gimnazista koromban hirtelen feltámadt egy hobbiszerű érdeklődés a biológia iránt. Ez persze merőben más típusú biológia volt, mint amivel ma foglalkozom: etológiának, az állatok életének, viselkedésének tanulmányozásával foglalkozó tudománynak lehet nevezni. Később szívem szerint leginkább matematikus lettem volna...

— *A leendő természettudós első, ösztönös tisztelgése a reáltudományok királynője előtt?*

változat pedig kereken *ötven versszak*. Téves az is, hogy Éluard verse 1942-ből való, hiszen saját vallomásából tudjuk, hogy 1941 nyarán írta.)

Abból, hogy Illyés barátja, Gara László sem ismerte föl a párhuzamot (hiszen nyilván szóvá tette volna); Alföldy Jenő sem utalt rá; Illyés monográfusa, Izsák József sem említi (Illyés Gyula költői világképe 1950—1983. Bp. 1986. 111—114.), arra következtetek, hogy nem nyilvánvaló e rokonság, tehát érdemes tudatosítani, hirdetni, terjeszteni.

Ez volt a célom.

SZABÓ T. ATTILA (1906—1987)

Végső út a Házsongárdba

BÚCSÚ SZABÓ T. ATTILÁTÓL

1987. március harmadikán az esti, éjszakai órákban izgatott hangú, elakadó hangú telefonok hozták, vitték a Kolozsvárról érkezett, megdöbbentő hírt: meghalt Szabó T. Attila. Hirtelen és váratlanul, tragikus gyorsasággal tört rá a szívhalál a város egyik utcáján, éppen akkor, amikor rendes szokása szerint — az Erdélyi Magyar Szótörténeti Tár kéziratának egy részletével a táskájában — a szótári munkaközösség megbeszélésére sietett. Januárban múlt 81 éves. Józan, hideg fejjel gondolkozva valójában azt kellene mondanunk: szép kort ért meg. És mégis, mindenki, aki egy kicsit is ismeri életét, életművét, mélyen elkeseredve mondhatja: soha váratlanabb, időnap előtt érkező halált, mint az övé. Nemcsak teljes testi és szellemi frissessége volt az, ami elaltatta bennünk az életkora miatti aggódást, hanem a szorongó drukkolás is ott munkált lelkünkben: bárcsak sikerülne betetőznie a nagy vállalkozást, befejeznie a Szótörténeti Tár tíz kötetre tervezett, egész Európában páratlannak ígérkező hatalmas alkotást, melynek nagyszerűségéről az eddig megjelent négy kötet mindnyájunkat meggyőzött. Mi lesz a mű sorsa? Van-e remény a befejezésére? Vagy megszületik a sok torzót látott magyar nyelvtudomány legnagyobb torzója?

De nemcsak a mű sorsáról van szó. Szabó T. Attila már régóta szimbólum volt minden erdélyi és itthoni magyar számára: a humánum, a munka, a nyelv megtartó erejébe vetett hit szimbóluma, a nyelv- és néptörténeti értékek gyökereibe való kapaszkodás szimbóluma a túlélés reményében. Vele nemcsak az erdélyi, hanem az egész magyar nyelvtudomány legnagyobb személyisége távozott sorainkból.

*

Egyik — még ezután megjelenendő — írásában ezt vallja magáról: „1906. január 12-én születtem a Nagy-Küküllő megyei Fehéregyházán, abban a faluban, ahol utoljára látták Petőfi Sándort. Másfél éves koromban elvesztettem édesapámat, és édesanyám öt gyermekével idegenből a család fészkébe, Désre költözött vissza. Nehéz élet kezdődött számára, számunkra Désen, mikor a nagy családot özvegy édesanyámnak felekezeti tanítónői fizetéséből kellett fenntartania. Tisztes szegénységben nevelkedtünk. Magam a VI. gimnáziumig bezáróan Désen folytattam, majd a kolozsvári Református Kollégiumban fejeztem be középiskolai tanulmányaimat. Az érettségi után a Kolozsvári Református Teológiát végeztem el úgy, hogy a III. évben ösztöndíjjal a skóciai Edinburgh és St. Andrews egyetemén hallgattam a teológiai előadásokat. A teológiai tanulmányok befejezése után a kolozsvári román egyetemen szereztem tanári képesítést. Először 1930-tól a Nagyenyedi Bethlen Kollégium Tanítóképzőjében, majd — egyévi állástalanság közbeiktatásával — a Zilahi Református Wesselényi Kollégiumban helyettes tanárként működtem. Minthogy még teológus koromban Kelemen Lajos tanítványaként a levéltári kutatás bűvöletébe estem, felhagyva a tanári munkával, 1936 márciusától tanárom mellett az Erdélyi Múzeum levéltárosa lettem. 1940 őszén az egyetemi tanári

Valaki befut, mellkasa holmi ziháló fújtató.
Pirospozsgás, akár egy újdonsült istenség.
Ráköp az egyik könyvre.
És aztán sorban a többire is.
Istenesen letiporja mindet.

Megfáradt már, elég soká loholt.
Tátog előtte a puszta térség.
Lábak taposta néma út.
A távfutó összecsuklik és kiadja lelkét.
Alapkönyv lesz belőle, végszó, ritka
Jel, mit meghaladni többé nem lehet.

Szuszogás hallszik, a háttérből
Kiválik valaki. Egy másik
Hosszútávfutó. Lihegve lassít, leköpi a
Jelet, elrohan, és belevész a láthatárba.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC fordításai

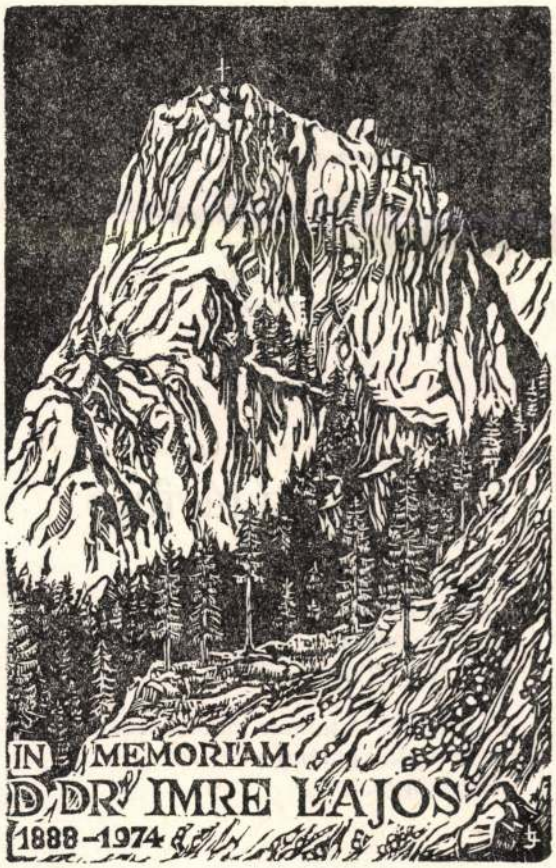

Szalmaszál

Egy szalmaszál teljes ifjúságát
Egy szalmazsákban töltötte,
És szentül hitte, hogy a világnak
Egyetlen dimenziója van:
A súlya.

E súly naponta oly hatalmas
Erővel nyomta őt, hogy maga volt a kétségbeesés.
Honnét is tudhatnátok, milyen érzés lehetett,
Ti, akik nem töltöttétek teljes ifjúságotokat
Egy szalmazsákba zártan?

A hebehurgya szalmaszál már
Szeleburdin szálldogál, s az éjszakák is könnyeden
Lebegnek mint a nappalok —
Még puha por sem települ rá,
Hogy pihenne pár órácskát délután . . .

Mintha nem is szalmaszál volna,
Hanem legalábbis tollpihe, mint ama
Angyal szárnyából elröppent pihe,
Melynek szomszédja volt a szalmazsákban —
Oly pehelykönnyűnek érzi magát!

Ugyan megsejti hébe-hóba, hogy
Végtére a levegőég is csak egy
Hatalmas mélykék szalmazsák,
Amelyen horkol fönn a gazda.

A hosszútávfutó

Puszta mezőség.
Léptek döngölte néma út.
Elvétve néhol
Egy-egy könyv a porban.

Egymástól hatalmas távolságra.
Néhány kőkemény
Alapkönyv.

Továbbélő álom

Az álom képei repesve összefogták
a mormoló tüzet a halvány ligetekkel,
és ébredtem, és élt a kép, bennem botorkált,
s a sejtelmes rügyek fénybolyha sem ijedt el,
s míg tömbökként a reggel . . . előállt, nem dörejlett
se zaj, se hang, se szó. Csak rámláttak a kertek,
s az érintetlenül gomolygó levegőben
megint jelen volt minden,
min tudatlan tűnődtem.
. . . Hát nem láttam talán,
hogy önmaga értelme
úgy tölt be mindent, mint a láng
mozgását terjedelme?
Eloszló képzetekből
mind láthatatlanabb,
ám . . . együtt lengtek lengve
a délelőtt alatt.
(Csak álltam itt, az ágak
között, feledve . . . mit?
Magamat. S van varázslat.
Mint álom melegít.
S a kert, a fák, a láng,
csak élt, csak éltek, élt,
el sem fogyasztva egymást
a képek képeként.)

BELÁNYI GYÖRGY

Hamlet naplójából

(1.)

Arra gondoltam ma, hogy nem méltó hozzám a bosszú.
A csarnokban, hol napi sétámat végzem, fehér fény
csordogál gyakorta, mintha álmukban újraszülnék
a köveket, mintha csak szétesett volna minden nap-

sugár a falban. Rettent az éjféli óra, mikor
sárga zsákban hurcolja halottaim a hold és a
sziklák hosszú, ezüst szakállt bontanak a szélben. Jöjj,

Ophélia, ússz át a testemen hozzám. Véres, nagy
tengerre űl a Nap, s a gyilkosok reszketeg, térden
csúsznak a múlt felé. Engem tán befogad egy tárgy is,
de nincsen nyugta már a csöndnek nélkülem, a világ

meg habozni látszik a világban. Hideg volt, egész
nap. Most látom, közeleg az éj, hogy sápadt madár ver-
gődik a csarnok vak oszlopai közt, dátum, dátum

(2.)

A legjobb az, ha mégis magamból indulok ki. De
fogvatart a képzelet nyomasztó játéka, de
kitaszít súlyából minden eltervelt szándék, fé-
lek. Ha van nap, ha ölni ne szeretnék, hazugság

az. Ma is, hogy kihevülten megálltam a parton,
egy darab kőnek néztem a tengert, mit fej fölé
emelni feladat, egy szemétdombnak a sziklát,
hová ejteni e nagy kőt kell nekem. Szétporlik

alattam a föld. S a múltban aztán tényleg már úgy
bánnak velem, ahogy nekik jó, azt hagyják meg, mi
többé nincs. Leleplezek egy disztelen fát. Tanúm
az éj, hogy a gyilkosénál van még nagyobb magány,

hogy a madarak, összebújva is, napról napra
csontjukban érzik, mily nyugtalan az ég terhe. Jön
a szél, szobáinkban megzörren a kárpit, s víz mos-
sa már a lépcsők fokát, elég volt mára, elég —

(3.)

Az öröklét is az, hogy mindég van egy nap. Reggel, most,
hogy visszasodródok magamhoz a tükörből, még nincs
emlék, se álom bennem, és én olyan tisztán tartom

átszökött a partizánokhoz, az ukránokhoz, lányka, magyar asszonyka, hát törleszteni akarsz? nincs miért, nincs mit, gondolta, meg hogy ti meg tán 49-ért törlesztetek? semmi közöm ahhoz a világhoz. mert vörös magyar lett a szigeti asszony.

---

európa szabad lesz, a szigeti asszony berlinben már kapitány.

föld kenyér szabadság; enyém a föld, tiéd a lekvár, magamén aratok! férjedet fiadat hazahozza az mkp.

kaptál földet, adj kenyeret, lakat alá a feketézőkkel! és mégis lesz kenyér! nemzeti parasztpárt. építő munkára hív a szocdem. párt. munkásegység a nemzet érdeke, egységbe ifjúság.

termelj többet, hazádat építed! én itt, máramarost? több gép, több kenyér, építsük fel a vasutat a népnek; tényleg, az hazavisz szigetre! nem a tőkéseknek építjük az országot.

itt élned, halnod kell, független kisgazda párt. otthon újra hazátlan a magyar, de talán nem sokáig, gróza azt mondta. haza kéne menni. jaj, a havasba, oda, a havas alá, máramarosba.

férfi? olyan már nincs. nem lehet. beleőszült. hogy a harcnak vége lett, újra otthon, a gyerekeivel, szerelme nélkül, örökre szerelem nélkül. majd a gyerekek.

elhagyott sírt talált, hogy leszerelt, ezt a hantot gondozza. tizenkét orosz katonát földeltek itt el. talán az ő ura sírját is gondozza valaki a nagy orosz rónán. Jesszusom, Máriám.

KÁRPÁTI KAMIL

Egy noah-noah N. L. könyvesboltjában, így, éjszaka

Nagy Lajos a könyvesboltból
keménykalapban, savanyún,
lépcsőjére, nézi, ki lép.
Fölös csengő ajtón riog.

— Nagy úr! Csak egy noah-noah!
(Kifordul az üres tenyér,
jelezni azt, hogy nincstelen.)

— Akkor hát itten mit akar?

— Március van, és hull a hó...

— Átlátszó még az ablakom.
Bámulok ki, és repülök.
Magától menten zuhanok.

— Nem, nem, hisz én is idekint,
fekete fa, a gyökerem
ezer ágbogát kivontam!
Óvatosan a Föld felé
pillantson csak: a koronám!

— Fekete lyuk és korona...
Mit hord a talpán maga most:
koronáját, vagy talpa szól?

— Szarkazmus-szárnya ép, Nagy úr!

— Remélem, az.

— S hogy észrevesz,
Magritte forog a sírban most.

— Kiről dünnyög orra alatt?

— Magritte festő, a szürreál...
A belga ő, ki álmodott
felhőre hágó disputát.
Persze csekély eltérés van:
keménykalap csak ön fején;
látja, ugye, én mint vagyok.

— Látom. Magánál szebb a hó.
S amint már mondtam: fölröpít.

— Amint már mondtam: engem is;
fekete fát és gyökerét,
s gyökérszálúra, mint a lány
sötét hajába gyöngyöket,
fölfűzve rög s mi benne hál:
virág, féreg, ibolyamag.
Láthatja, Nagy úr, repülünk.

— Nem csal? S ha lépcsőm emeli?

— De hol találtam volna meg
könyvesboltjának ajtaját,
ha nem repülök magam is?

Imre Lajos

SAJTÓFIGYELŐ
MAHIR

1091 BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 337-748, 340-726

Arafi Emőné

NÉPSZAVA

1981 JAN 11

1021

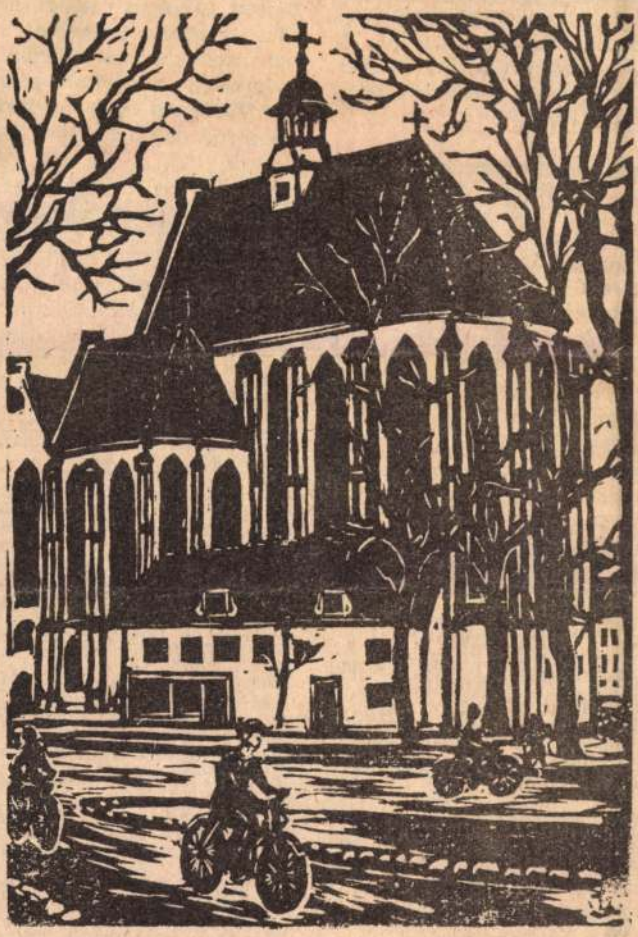

Imre Lajos: HOLLAND TEMPLOM

éves gépkoc
kos, s szer
elütötte Be
éves nyug
ki lakost. A
színen megl

— **Friss Antal,** a Könnyűipari Tervező Vállalat nyugalmazott igazgatója, a Szocialista Hazáért Érdemrend kitüntetettje, aki 1927 óta volt a párt tagja, 72 éves korában elhunyt. Hamvasztás utáni búcsúztatása január 21-én 15 órakor lesz a Farkasréti temetőben.

Évforduló

SZIJÁRTÓ LAJOS
(1896—1966)

a munkásmozgalom harcosa, országgyűlési képviselő, volt építésügyi miniszter születésének 85. évfordulója.

ALEKSZ BORKANYUK
(1901—1942)

Kárpát-Ukrajna hős kommunista vezére, az ellenállási mozgalom mártírja 80 éve született.

DOMENICO CIMAROSA
(1749—1801)

velencei operaszerző, a XVIII. századi olasz vígopera műfajának legkiválóbb képviselője 180 esztendeje halt meg.

Színházműsor

VASÁRNAP

Erkel Színház: A világ teremtése (Failoni b. 2. ea., de. 11), Turandot (12. b. 3. ea., 7), **Nemzeti Színház:** Az úrhatnám polgár (de. 11), Bánk bán (7), **Fővárosi Művészházak:** Nem élhetek muzsikaszó nélkül (7), **Népszínház — Városmajori Színház:** Ez lett a vesztünk... (7), **Népszínház — Józsefvárosi Színház:** Veszélyes fordulóra (7), **Madách Színház:** A doktor úr (fél 3), Az ember tragédiája (G. b., 7), **Egyetemi Színpad:** Az öltöztető (7), **Vígszínház:** Popfesztivál (fél 3), A 88. utca foglya (Góth Sándor b. 2. ea., fél 8), **Pesti Színház:** Deficit (fél 3), Equus (fél 8), **Operettszínház:** János vitéz (fél 3), Chicago (H. b. 3. ea., 7), **József Attila Színház:** A koronatanú (Vasutas 2., fél 3), Pajzán históriák (7), **Thália Színház:** A hétfejű tündér (de. 11), Házszentelő (7), **Vidám Színpad:** Így élni jó... (fél 3), Két férfi sakkban (7), **Mikroszkóp Színpad:** Hogyan? Tovább! (fél 9), **Radnóti Miklós Színpad:** Concerto (7), **Egyetemi Színpad:** Bors néni (fél 11), **Ódry Színpad:** West Side Story (du. 3), **Játékszín:** Egerek és emberek (7), **„Színházi esték a Vigadóban":** Altona foglyai (éjjel fél 11), **Bp.-i Gyermekszínház:** Karácsonyi ének (de. fél 11), Szíporka és a Sárkány (du. 3), **Bábszínház — Népköztársaság útja:** Öz (de. 11, és du. 4), **Jókai tér:** A csodálatos kalucsni (de. fél 10 és fél 12), **II. ker**

MAGYAR HIRDETŐ
BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 138-068, 337-748, 340-726

Imre Lajos

TISZATÁJ

Grafikusművész

1981 1

1021

IMRE LAJOS METSZETE

jusza és haja, fölöslegesen, [illegible]
gása a játék elején az Arturo Uit és a Kecskeméte
zott táncos színházat (Revizor!) idézi fölöslegesen.

A színpad elején a kifeszített világtérkép besza
tervezett kelet-európai térképre állított, néhány fo
élet végeladásának döbbenetes drámáját láttuk. Ner
nem megrázó sorsvallomást glóbuszunknak ebből az
a kínzó jelenérvényűségben, hogy szekrényekkel, hurkatöltővel, süvegcukorral, tárgyaikkal együtt elhagynak bennünket azok az életek, akikkel *megtörtént*. Külső és belső leltárhiányunkban nem tehetünk mást, mint vacogunk.

ABLONCZY LÁSZLÓ

SAJTÓFIGYELŐ
MAGYAR HIRDETŐ
BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 138-068, 337-748, 340-726

Imre Lajos

Tiszatáj

1980 1 11

1021

IMRE LAJOS METSZETE

vállal velük. Elsősorban kortársaival, azokkal a harmir
nek meg az élet sok olyan csatájában, mint az otthon
zedékváltás, élik a szerelem próbáit, a személyiség me
éveit. Megbocsátó líra, együttérző szomorúság, pontos r
záló képesség, érzékeny felületi megmunkálás, a realit
szinte rajzos festéstechnika komplexen, egyforma han
zsa magával ragadó szobrászatát, mely egészében túlmutat önmagán,
nemzedék életérzését önti formába.

Tóth Valéria annak a hitnek szenvedélyes képviselője, hogy rohanó, elgépiesedő és eltárgyiasuló világunkban *a művészet közvetítő kapocs lehet ember és ember között:* a szépség, a tiszta harmónia olyan sziget, ahol feltöltődhetünk, ahol érzéseinket kiteljesíthetjük, emberi mivoltunkban megerősödhetürk. A klasszikus szépségeszmény újrafogalmazója nemcsak azért, mert egyetlen témája az ember. Ez a figurativitás túlmutat a külső burkon, emberi tartást, művészi alapállást fejez ki. A klasszikusan szép lányalakok nemes metszésű arcai, leomló hajkoronájuk, testük finoman erotikus vonalvezetése, hullámzó drapériáik ennek a szépségeszménynek és harmóniaigénynek megnyilvánulásai.

Farkas Pál szoborkiállításán két forrásból táplálkozó alkotásokat láthattunk. Egyikhez az emlékművek, tervek és vázlatok tartoznak, a másik csoportba zsáner-

1021 Imre Lajos

IMRE LAJOS METSZETE

templomban. Ennek érdekében ug
mellyel mintegy húsz éve minder
tagokat (a régiek közül már egy
sában és négy évtizedes vezetéséb
lalják e korántsem könnyű mű
akadálynak. Hiszen ez az esztend
sának ünnepe, hanem egyszersmir
is — volna-e méltóbb tisztelgés a
gyar zeneszerző emléke előtt, mi
templom felavatására írott művén
a dalárda — Séner máig nem múl
magasrendű zenemű előadására,
Schröderné levele július 31-én ér
hunyt el Liszt Ferenc —, s a dátu
jelet látott: most sikerrel kell járn
rült ki egyértelműen, hogy valóba

A levél, amely kerekdedségük
latosan — épp elveszíteni kezdő, r
talmazta:

Tisztelt Uram!

Istenben megboldogult férjem
miért is elnézését kérem, de talár
tudomására hozom, hogy drága h

Elhunyt hitvesem ugyanis, mi
közeledtére következtetett, engem –
pette kitartó és néki holta után is engedelmeskedni kész feleségét — bízo
meg azzal, hogy függőben maradt üzleti ügyeit elrendezzem, és nevének tis
taságát életem végéig fenntartsam.

Szerény üzletünket feledhetetlen emlékezetű párom még betegsége kezd

1981 SEP
I
TISZATÁJ
SAJTÓFIGYELŐ
BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 138-068, 337-748, 340-735

/ 1021

IMRE LAJOS METSZETE

5

Imre Lajos

Egy régi éjszaka Szen

korán sötétült
az évre nem emlékszem
ezerkilencszázhatvanegy va
kutyák a fövenyen
rozsdás uszályok a folyón
fönn sirályok félholdjai
s a bérc alatt
hová uhubaglyok vájták dö
tábortűz lobogott
emlékszem az énekszóra
hangjaiban megcsillantak tá
harang bondult
s a kései órán
éledtek mestereim: régmúlt népek
régporladt költők
névtelenek és
haláltalanok

1982 3
TISZATÁJ
SAJTÓFIGYELŐ
BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 138-068, 337-748, 340-726

Imre Lajos, grafikus

IMRE LAJOS METSZETE

Imre La 5

Tiszatáj, [illegible] XVI/3

Imre Lajos, grafikus

Metrek, Repr.

Imre Lajos: Metszet

29.

Tiszatáj, Szeged, 1982. márc.

XXXVI/3

MK SAJTÓFIGYELŐ
MAHIR
1091 BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 337-743, 340-726

Imre Lajos,
grafikusművész

NÉPSZAVA

1981 FEB 8

1021

9

Imre Lajos ALFÖLDI TÁJ

10

(Folytatás a 9. oldalról)

messze északon — miért tud-
nak japán vagy bolgár agya-
got adni bárkinek, ha egy-
zer szegényebbek, mint mi
vagyunk, ha feleannyian
vannak, s ha polgárosult
kultúrájuk alig százeszten-
dős. *Vagyis: lehetetlen álla-
pot, hogy a mi keramiku-
sainknak csupán kevese le-
gyen képes magas hőfokon
égetett, vizet át nem eresztő
használati tárgyakat készíte-
ni elfogadható áron.* Épp
ilyen abszurd, hogy nagyüze-
meink többsége csak úgy
hajlandó felvenni a tervezői
állásra elszánt végzett kera-
mikust, textilest, ötvöst stb.,
a az „elfelejtkezik" iparmű-
nyek. A felvetődő kérdések működésük ötödik esztendejében jogosultabbak, mint valaha.

4

Az idő múlásával párhuzamosan fokozódik a formatervezés *valóságos* hatékonyságának *relatív* lemaradása. „Úgy tűnik — mondja *Karmazsin László* —, ma nincsenek megfelelő eszközeink a megváltozott gazdasági-társadalmi viszonyok új adottságaihoz való rugalmas és pozitív alkalmazkodásra. Az újonnan életre hívott Tájékoztató Központ a maga li-

SAJTÓFIGYELŐ

MAGYAR HÍRDETŐ BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 138-068, 337-748,340-726

1980 10

Tiszatáj
Imre Lajos, grafikus

1021

IMRE LAJOS METSZETE

sz a meggyőző

HORNYÁK LÁSZLÓ RAJZA

1021

BETHLEN GÁBOR MAROSILLYEI SZÜLŐHÁZA
(IMRE LAJOS METSZETE)

régi pictorokat és térképészeket azt mondja
a tündér és a vadász marc
tíz ujjal tépi Édesfagyökér ors
nagyszélű szürke kalap alól né
senki se kérdi meddig tart mi

SAJTOFIGY
MAGYAR HIRDETŐ
BUDAPEST, IX., ÜLLŐ
Telefon: 138-068, 337-748,34
1980 1 n'
Tiszatáj
Imre Tajos, grafikus

Édesfagyökér

ki vagy mi vagy te Édesfagyökér
ország aranyház szerelem vagy te Édesfagyökér
almazöld sáv égboltom alján fénypalló

(Kátránnyal kimázolt csomagolópapír az arcokon?
Süllyedés a hulladékok párolgó völgyébe?
Az ól-fölcicomázás tökéletesítése villogókkal?

1021

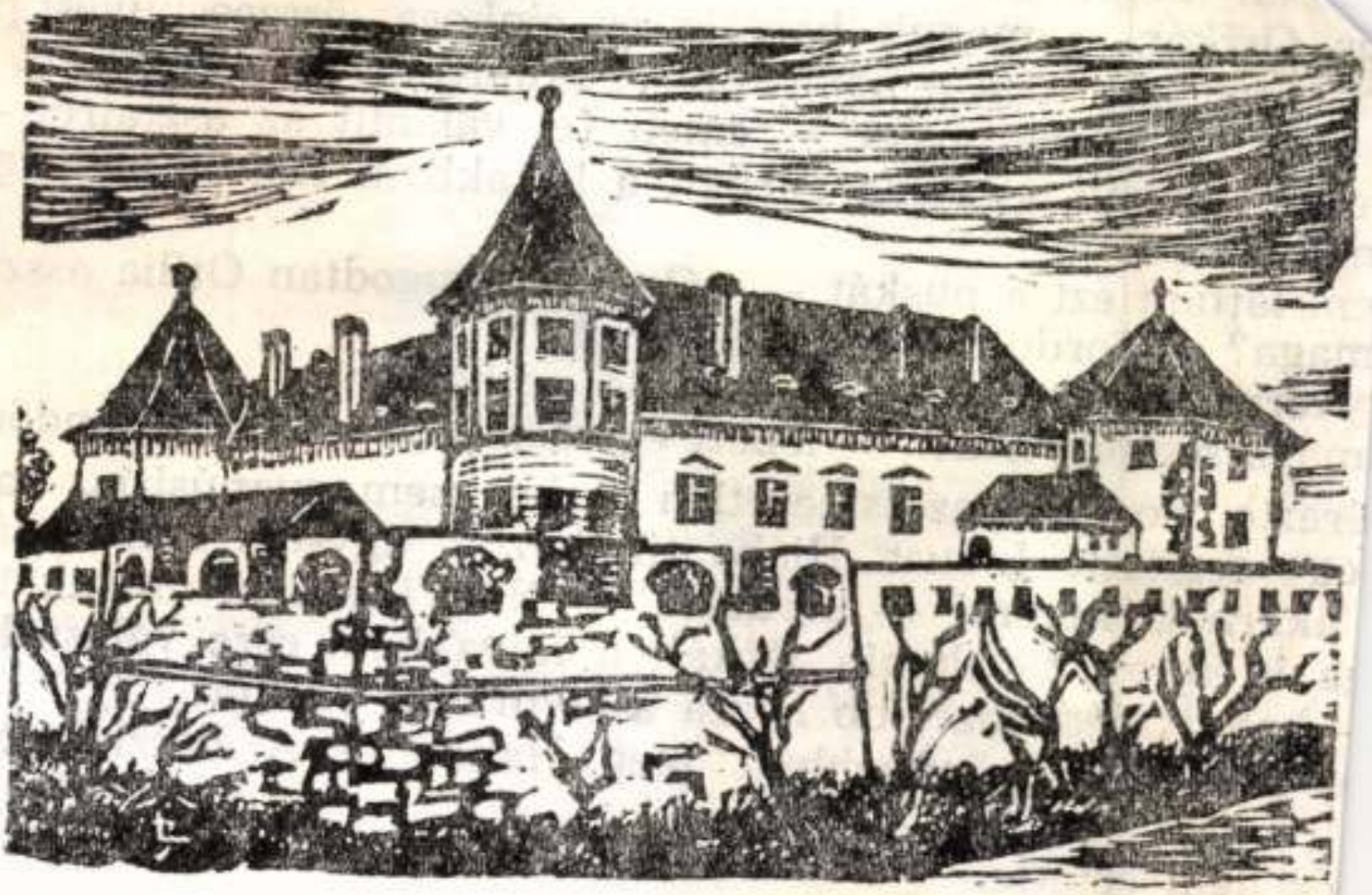

A FOGARASI VÁR (IMRE LAJOS METSZETE)

fiak voltak, s az egyikük — őszhajú, magas férfi, az arcát
m Hakli Zsigmond nem tudta jól
negszólalt.
ár, a maguk barátja és cinkosa,
Szatmárban, meg a homokon... Mindenü
ek. Ez a vadászpuska — emelt fel valan
olt. A többit állítólag elásták a kutakba
mi embereink.
em láttam ezt a puskát — válaszolt nyug
maga? — fordult a férfi Haklihoz.
yverrel sosem láttam — mondta az halk
maga segített neki? — lépett egészen köz
érezte, hogy ez az ismeretlen ember ne
ogy segítette Libust. Hiába tiltakozna,
akarnak, kérem? — kérdezte. — Nem i
ga is keresett valamit, járkált a falvakban, erre válaszoljon... Mit
- hajolt még közelebb hozzá a civilruhás rendőr.
, persze — könnyebbült meg Hakli. — A deszkákat kerestem.

őr nem értette.
l építkeztek, oda mentem...
van. Tudjuk — bólintott rá a rendőr.

SAJTOFIGYELŐ
MAGYAR HIRDETŐ
BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 138-068, 337-748, 340-726
1980 1 n.
Tiszatáj
Ymre Hajos, grafikus

MTI SAJTÓFIGYELŐ

1091 BUDAPEST IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 337-748, 340-726

1981 DEC 13

NÉPSZAVA

Imre Lajos, grafikus

számon kero.

1021

Imre Lajos **PATAKI KOLLÉGIUM**

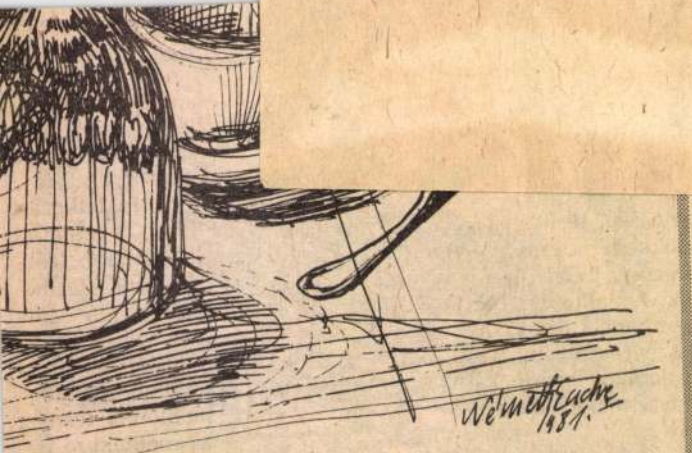

CSENDÉLET

Imre Lajos, apostilus

IMRE LAJOS METSZETE

Imre L

Tiszai

96

XXXVI/6

Bajvolgyelo
NÉPSZAVA
Imre Lajos
1983 OKT 8
Fuko u.
1021

Imre Lajos **RENESZÁNSZ LÉPCSŐ**

Köntös-Szabó Zoltán

Igen nyugaln

Minden hónap első szerdáján kijövök a Megyeri temetőbe, vágott virágot hozok, megkaparom, illetve megtakarítom a sírt, emlékezem egy sort, hagyom párába lábadni a szememet, nem restellem érzelmeimet, elvégre dalszerző vagyok, illetve voltam, illetve lettem szinte, eh; mindegy.

A dalszerző

Kilenc, illetve tizenegy hónapja temettem el a feleségemet, és maradtam társtalan, illetve élek egy fedél alatt egy jóravaló teremtéssel, szomszédaim, távoli rokonaim nem tudnak, illetve nem akarnak belenyugodni életem ilyetén alakulásába. Ki szabja meg, illetve kényszerít arra, hogy teljesen magányosan éljek, mi lesz, ha legyűr egy váratlan kór, és hosszú ideig horpasztok az ágyban, ki visel gondot rám, illetve ki ad bár egy pohár vizet, erre nem gondol se Pityi, se Palkóné, eh; mindegy.

Élettársam néhány évvel később született, mint a feleségem, de nem a kor, illetve a korkülönbség dönti el: megfér vagy sem egymásra szorulva két szeretetre, illet-

leveleink és irataink rendezgetése közben előkerült Karády levele, illetve a Zeneszerzők Szövetségének válaszlevele, nem tudom, mi ütött belém, villamosra, illetve metróra kaptam és elmentem a Gerlóczy út 3-ba, fúrdalt a kíváncsiság: milyen hatást tesz rám a helyszín, ahol elfogadták versdalaimat, hát bizony, alaposan elszomorodtam, hol van már a Zeneszerzők Szövetsége, helyében egyszintes épület, felében villanyborotva-szerviz, felében parókaszalon, jött hogy sírjak, eh; mindegy.

Lesújtva keveredtem ki a Tanács körútra, szálltam metróra a Deák téren, és már majdnem kaptam fel a 12-es villamosra, amikor valami sugallat, illetve intuíció hatására belevetettem magam a Lehel téri piac forgatagába, amikor is váratlan egy rokonszenves teremtés állta utamat, és kínált megvételre egy régi könyvet, gépiesen nyúltam zsebembe, kotortam bukszámba, vettem meg olcsón, illetve jutányosan a kíváncsiságot csigázó könyvet. Attól a könyvvásártól datálódik özvegységem, illetve magányosságom megszűnte, úgyszintén szomszédaim, távoli rokonaim megvetése, eh;

Imre Lajos festő

MAHIR
Sajtófigyelő

NÉPSZAVA
1983 OKT 15

1021

Imre Lajos PATAKI KOLLÉGIUM

gatására, de arra is, hogy
vessék, váltsák fel a tette
napi munkában. És tettet
tettet az, ha másokat figy
tárjuk a hibákat, ha javasl
mélyiségünkkel és aktivitá
a jót, amely csökkentheti

Úrrá tudunk-e lenni gon

Bizonyosan. S ehhez a legtöbb és legfőbb tartalékaink a munkában vannak. Beleértve ebbe az egész gazdasági struktúrát, annak módosítását is, ha kell, bele az irányítás gyakorlatát, a vezetést, végrehajtást és ellenőrzést. Takarékoskodhatunk persze az árammal, a papírral, az indigóval is, de igazán takarékoskodnunk elsősorban az ember energiájával kell, nehogy rossz, önző, fölösleges célokra pazarolódjék. A kiút, az eredményes munka legfontosabb és legbiztonságosabb feltétele az ember, gondolkodása, munkaereje, szellemisége, világnézete, aktivitása. Éppen ezért figyelnünk kell egymásra, óvni és segíteni egymást, hogy életünk féltett kincsei megmaradjanak. És féltett kincseken én mindenekelőtt azt a harmincnyolc esztendőt értem, amelyet a felszabadulás után megéltünk, amelybe beleöltük és beleadtuk életünket, gondolatainkat, érzelmeinket, álmainkat, két kezünk erejét.

Aggodalmainkat ne próbálja rózsaszínűre festeni senki, de aggodalmainkat ne is akarja senki a reménytelenség sivatagos ösvényeire vezetni. És panaszkodni is fogunk még, igen. Mert emberek vagyunk, akiket érhet baj és bánat, gond és szomorúság. Elfeketedhet fölöttünk az ég, lehet, hogy igényeinket is még közelebb kell vinni lehetőségeinkhez. Csak azt ne higgyük, hogy a feladatainkat más fogja helyettünk megoldani, csak azt ne higgyük, hogy örökös panaszainkkal helyettesíthetjük a munkát, a hitet, a szándékot és az akaratot.

Rajtunk múlna minden?

Rajtunk is múlik. S az ember épp azért ember, hogy végzi a dolgát, vállal és küzd, újrakezd örökösen, nem engedi legyőzni magát. Amíg béke van, addig van reménységünk. Amíg dolgozni bírunk, van tennivalónk. Amíg szocialista közösségben élünk, van kibe s mibe kapaszkodnunk.

Az erdő azért erős, mert lenn a mélyben a gyökerek egy-

Imre Lajos

Imre Lajos grafikusművész munkáiból rendez kiállítást novemberben a hódmezővásárhelyi Petőfi Művelődési Központ. A helyi születésű fiatal mester Tisztelet a szülőföldnek címmel ez alkalommal Vásárhelyt és környékén készített linómetszeteit mutatja be

Képünkön: Tanyasi udvar című alkotása

Népszava

1985. XI. 4.

Imre Lajos

Népszava
1985. XI. 16.

Imre Lajos **MEGÚJULÁS**

munka mellett továbbra is végzett mozgalmi tevékenységet, és az első világháborút megelőző években a főváros IX. kerületi pártszervezetének alelnöke. Rendszeres és tevékeny résztvevője a *Szocalista Diákok Szervezete* és a *Galilei Kör* rendezvényeinek, s hallgatója a *Szabó Ervin* vezette szemináriumnak. Képzett marxistává fejlődött.

Az első világháború kirobbanásakor behívták katonának, megjárta az orosz front poklát. Körülményei szerencsés alakulása folytán a katonai szolgálat mellett befejezhette egyetemi tanulmá-

vosa a *Munkás Testedző Egyesületnek*, majd az úszószakosztály elnöke. Az *Alkoholellenes Munkásszövetség* elnökeként az egyletet a kommunista és a baloldali szociáldemokrata szervezkedés egyik legális fedőszervezetévé fejlesztette. Megindította és szerkesztette a *Munkássport és egészségügy*, majd a *Munkáskultúra* című folyóiratokat.

Arató Emilt a húszas évek derekától szoros barátság fűzte *Stromfeld Aurélhoz*. Vele együtt az MSZDP sorain belül szerveződő baloldali ellenzék egyik vezetője. Befolyása az MSZDP III. ke-

Imre Lajos

Népszava
1986. IV. 19.

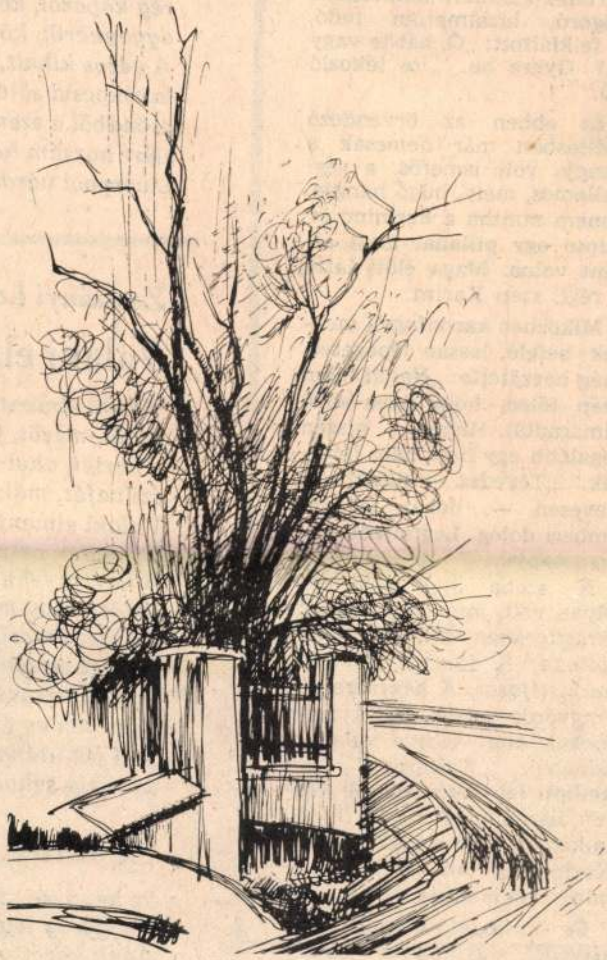

Imre Lajos RÉGI KAPU SOPRONBAN

rom napja . . .

A szoba alig változott. Olyan volt, mint régen, mint virágkorában. Mint virágkorukban. A falon a *Middelharnisi fasor*. A hencseren a lángvörös terítő széles rojtokkal, alig vesztve valamit színéből. „Kallipygos" — kiáltott fel önkéntelenül. „Te vén disznó, még mindig ilyesmiken jár az eszed?" — és Karin alaposan hátba vágta, mint ahogy hajdanában.

És kacagott hozzá teljes szívéből, gyöngyöző kacagással, mint akkor, mint annyiszor, amikor évődve bakalódtak.

A szirom lehull h
ki visszajön még
Ha megérkezik b
fejével biccent: .
Valaki elment, n
Már csak egy szü
Szél fut utána —
de nincs sehol, d

Se hang, se

Se hang, se szín
Hallgatag fegyen
Águk között a sz
mint kihúzott m

Imre Lajos

Imre Lajos **MÁRTÉLYI SZÉLMALOM**

Nyíregyháza 1986.

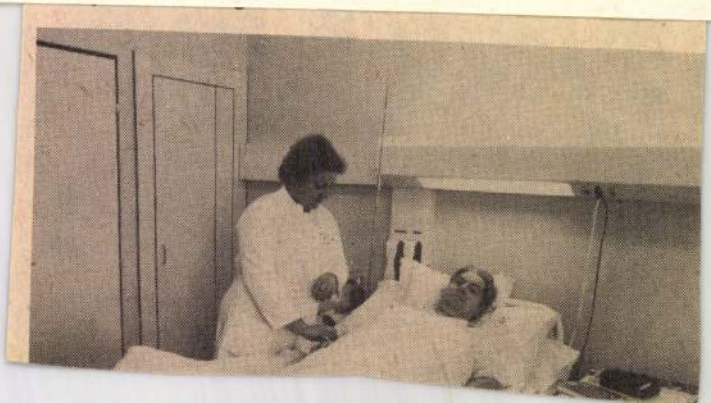

Jurre Lajos

Kiállítás a soproni Liszt Ferenc
Művelődési Központban

Népszava 1986. 11. 26.

IMRE Lajos

Jegyzet

Örök életnek lehetősége

Amikor Márta – János evangéliuma 11. részében – mintegy szemrehányó hangon felpanaszolja Jézusnak, hogy bizonnyal az Ő távolléte miatt halt meg testvére, Lázár, nem tudta hinni azt a valóságot, hogy Ő nem késik soha, nincs időzavarban, nem követ el mulasztásokat. Most, a drámai percekben a Mester nem korholja ezért Mártát, és számunkra is tanulságos módon csak röviden szól arról, hogy ne szomorkodjon, mert testvérét fel fogja támasztani. Sokkal többet mond el (25., 26. versek), mint a halott hihetetlen megelevenítésének ényét (aki később végérvényesen meghal majd testiképpen). Magáról beszél, le mindnyájunk javára. Többet mond még az angyalnál is, aki a húsvéti römhírt adta tudtul a szent asszonyoknak, hogy a Mester nincs a sírban, mert ltámadott.

Ezen az evangéliumon is túlmutat ez a párbeszédben elhangzott néhány ó, mert az angyali híradásnál sokkal többet jelent ki. Először is azt, hogy *Ő aga a feltámadás*, ezért aki *egy* Övele lélekben, az már az örök élet részese y, hogy a testi halál az ilyenek számára nem rettenet, nem is elszakadás egy voli, sötét világba az utolsó napig, hanem olyan elköltözés, amely egyben *Vele való maradást is jelenti* (26. vers).

Az önmagáról bizonyságot tevő Jézus arról is szól, hogy *Ő az élet* emcsak ezen a helyen, hiszen jól ismerjük a másik Igét: „Én vagyok az út, igazság és az élet"). Ez pedig nekünk nem csupán az örök életet jelenti, ég kevésbé csak erre a földi létre értendő, hanem a mennyei boldog lakozás ellett *minőségi* e világi életet is jelent. Az Őt követők részt kapnak Uruk sztaságából, erejéből, sőt életderűjéből is, miközben a reménység tölti el zívünket. Az Ő tanítványai ajkán sohasem hangzik fel az ismert keserű fakadás: Hát élet ez!? Olyan földi életet biztosít az övéinek, melyet érdemes élni még a kereszthordozásban roskadozva is (tekintsünk Pál szenvedésljes életére, mely apostolságában jutott osztályrészül). Nem válunk gyalokká Krisztus követésében, bűntelenekké sem, és nem lehetünk olyan szták, mint Ő volt még emberi testben járva is, de messzire látszóan tékesebb, örömtelibb, szeretetben sokkal gazdagabb életfolytatásra nyerünk őt, mint a nem hívő emberek.

Te vagy örök élet" – éneklejük mintegy feleletként az Ő „bemutatkozára" a 294. dicséretben. Mártával együtt pedig a Biblia lapjairól azt tudjuk eg, hogy az egyre értékesebb, gazdagabb földi élet után az örökké tartó ldogság a mennyben csakis *hit által* lehet a mienk. Jó hát, ha boldog ennel tudunk felelni habozás nélkül a Betániában elhangzott és nekünk is, a is feltett kérdésre: „Hiszed-é ezt?"

Keresztessy Attila

Mi az a többlet, mit iskoláink tudnak adni?

(Folytatás az 1. oldalról)

békesség és a kölcsönös tisztelet az, amire ezekben a nehéz átmeneti években nemzetünknek szüksége van. Bárcsak egész nemzetünkön erőt venne az az hogy *szükségünk van egymásra, mindazokra, akik tudnak a jövőbe nézni*, és újat i, és akik képesek megújulni.

ljuk, hogy a névtábla kicserélésével még nem válik reformátussá az iskola. A olyamatoknak hosszabb időre van szükségük, amíg megérnek és elvégzik ájukat. Ezért jóindulatot és nyitottságot kérünk mindazoktól a nevelőktől, akik em tudtak visszakapcsolódni a református nevelés 4 és fél százados hagyomáoz. Nem szeretnénk senkin lelki erőszakot elkövetni. Tiszteljük azokat, akik más zetekből vannak ebben az iskolában, és örölünk annak, hogy a felekezetek tudnak működni ebben az országban. Tiszteljük azokat is, akiknek más a ézetük. Fontos, hogy kölcsönösen megbecsüljék egymást mindazok, akik ezért sért, ezért a hazáért, ezért a nemzetért és népért élnek és munkálkodnak.

rendszer összeomlott, de nem értékelődött le az a szaktudás, az az egyéni llás, az a becsület és az a tisztesség, ami az elmúlt években vagy évtizedekben vilvánult.

ljuk, hogy az egyháznak nem elég birtokba venni egy iskolát, hanem meg kell azt evangéliumi tartalommal. Mi az a többlet, amit egy református iskola tud nevelőknek és diákoknak egyaránt? *Ez a szeretet kettős parancsának esülése az ember életében, szívében.* Szeresd Istent és szeresd felebarátodat, nagadat. Ez a keresztyénség lényegének, Jézus üzenetének a legtömörebb oglalása. Az iskola, a nevelők szakmai munkájához és emberségéhez tként kell engedni az isteni szeretet erőinek érvényesülését, amely egymás tiszteletében, a tanuláshoz való áldozatos odahajlásban rejlik.

yen ez az iskola, mint az ősi református iskolák – a debreceni, a sárospataki, a és a nagyenyedi kollégium, és ezeknek a filiái – magyar hazát és népet tkészen szolgálni akaró ifjúság iskolája, szabad és nagy személyiségformáló a.

iákokhoz szólva, kifejtette: – Érdemes dolgozni, érdemes felfedezni ezt a t, amelyik Isten csodálatos, szép világa, a teremtett mindenségé, mert meritek benne a történelmet formáló Isten akaratát, és megismeritek benne aki a ti életetekben is munkálkodni akar, aki szeret benneteket és elhív teket egy szép küldetésre, szép és igaz életre. Ti is legyetek nyitottak az élium előtt! Isten az ember barátja. Az Ő törvényei a mi életünket szolgálják. nagy személyiségek állnak előttetek példaképpen a református kollégiumok ő munkája eredményeként, mint Szegedi Kis István, az iskolákat alapító nagy nátor; Mélius Juhász Péter debreceni reformátor; Károlyi Gáspár, annak a ának a fordítója, amely meghatározta a magyar irodalomnak a történetét és ét; Szenci Molnár Albert, a modern magyar próza atyja; Apáczai Csere János, almas nevelőegyéniség; Maróthi György, Hatvani István és a Bolyaiak, a észettudományoknak az elültetői Magyarországon. Kőrösi Csoma Sándor mas egyénisége, Csokonai Vitéz Mihály, Fazekas Mihály, Arany János, Kölcsey nc költők, Ady Endre, és hogy a maiak közül említsek még valakit: Bay Zoltán, ghírű atomtudós és *Sütő András*, a nagy erdélyi író. Őket mind a református ák nevelték.

lőtted a küzdés, előtted a pálya, / Az erőtlen csügged, az erős megállja." – lja a költő. Kívánok Nektek jó iskolai évet, sok szép eredményt és sok örömet – lotta a püspök.

Hit, haza, emberiség

A másság keresése

A 460. tanév kezdődött Sárospatakon

Vége a nyárnak, benépesült a város, hangos az iskolakert, ismét lüktet az élet, visszajöttek a pataki diákok. A 950 gimnazista nyári élményeit meséli az ősi falakkal határolt udvaron. Gyülekeznek, hogy együtt vonuljanak a református templomba.

Szerény, mértéktartó, a pataki hagyományokhoz méltó módon tartotta a Sárospataki Református Kollégium Gimnáziuma a tanévnyitót. Nem ünnepelt, célt és feladatot tűzött maga elé. Ezt szolgálta a felirat a bejárat fölött: „Féljétek az Istent és néki adjatok dicsőséget". Ezt szolgálta *Török István* igazgatóhelyettes igehirdetése, melyben arról szólt, hogy Isten a maga képmására teremtette az embert. Így a jelenlévők valamennyien Isten követei. Kívánta, hogy a megszerzett ismeret krisztusi gondolat képévé formálódjon mindenkiben.

A tanári kar nevében *Dizseri Sándor* igazgató köszöntötte a diákokat, szülőket, nagyszülőket, volt diákokat, vendégeket, akik megtöltötték a templomot. Ismertette azokat az „üzeneteket", amelyek a reménység és a jövőbe tekintés alapjai. A diákok egyéni értékeit kívánják növelni, erőssé, széppé formálni, szellemi védelmet nyújtani a gátló, romboló hatások ellen. Építés, nevelés és a védelem ügyét szolgálják az átadott ismeretek, tapasztalatok, hálaadások, ösztönzések, követelések és tiltások. Az igazgató felhívta a figyelmet arra a kálvini lelki-szellemi készségre, belső állapotra, amely szinte kilégítetlenül kereső, amely teljesen nyitott minden és mindenki felé. Ez ma is nemcsak a legkívánatosabb, hanem legelkerülhetetlenebb állapot ahhoz, hogy a tehetség megfelelő magas értelmi és erkölcsi szintre jusson. Határozottan keresik azt a másságot, azt a többletet, amelyet a református keresztyén nevelés megvalósítása jelenthet. A honismeret tudatos ápolásával alapos történelemismeretre, a múltból táplálkozó, de a jövőt mutató hazaszeretetre nevelik a fiatalságot. Elemi igénynek tartják a világnyelvek elsajátítását. Szólt az igazgató az internátusok helyzetéről (600 diák otthona). A gimnázium testébe ágyazottan bár, önálló, erős pedagógiai igényeket, jellem- és közösségformáló egységeket kívánnak megerősíteni bennük.

A közelgő Comenius-évforduló (1992-ben ünnepeljük születésének 400. évfordulóját) kiváló alkalmat ad a gimnáziumban rejlő szellemi-lelki erők mozgósítására. Lehetősége lesz felelevéníteni azt a történelmi kort, amelyet Patak „nagyasszonya", Lorántffy Zsuzsanna is oly emlékezetessé tett a nagy nevelő idehívásával – hangsúlyozta az igazgató.

Ékes szavakkal köszöntötte a tanévnyitó résztvevőit *Szabó Dániel* egyházkerületi főgondnok az egyházkerület elöljárói és több mint 300 gyülekezet nevében. Isten áldását kérte a jelenlevőkre, miközben szólt az elődökről, a haladó örökséget hordozó közösségekről.

Újabb tanévét kezdte meg tehát az 1531-ben alapított Pataki Kollégium, amely a kor európai műveltségét közvetítette, a hazai és külföldi előzményekre épített és otthona volt a tájból fakadó magyar művelődésnek. Jellemző volt rá, amit Bajkó Mátyás állapított meg a protestáns iskolakollégiumokkal kapcsolatban: „Az oktató tevékenység szerencsésen ötvöződött a nevelő munkával, az intézmény iskolai funkciója nevelő szerepével."

Takáts Gyula Dénes

Nagykollégium. Imre Lajos metszete

Áprily Lajos:

MENEDÉK

S mikor völgyünkre tört az áradat
s már hegy se volt, mely mentő csúccsal intsen,
egyetlenegy kőszikla megmaradt,
egyetlen tornyos sziklaszál: az Isten.

Merre halad a keresztyén erkölcs?

A dániai egyetemváros, Aarhus adott otthont a Societas Ethica nevű európai etikai kutatószervezet ez évi ülésszakának augusztus 26–30. között. Az 1964-ben alapított tásaság, mely kezdettől fogva célul tűzte ki Európa etikai-erkölcsi integritásának ápolását, hagyományaihoz híven ez alkalommal is etikai alapkérdéseknek szentelte az együttlétet. Megrendült politikai és erkölcsi alapok korában élve teológusok és filozófusok közösen kerestek választ az etikai megalapozás és a konkrét etikai fejlődési irányok kérdéseire.

A hely szelleméből következett, hogy több előadás dolgozta fel *K. E. Logstrup*-nek, a XX. századi dán teológia legnagyobb hatású egyéniségének munkásságát. A felekezeti határokon felülemelkedő közös gondolkodásban egyaránt szóhoz jutottak protestáns és római katolikus teológusok, valamint a nem keresztyén filozófiai etika egy képviselője is. Az európai horizontot tágította ki egy japán teológiai professzor értékes referátuma, amelyik az európai gondolkodási kategóriáktól eltérő keleti etikai mentalitás megértésében nyújtott segítséget.

A mintegy 80 fős konferenciára 4 magyar teológus kapott meghívást: *Boda László* római katolikus moráltheológus, *Reuss András* evangélikus teológiai tanár, *Kocsis Elemér* püspök és *Bölcskei Gusztáv* teológiai tanár.

A Societas Ethica ez évi gyűlésén megtörtént a négyévenként esedékes tisztújítás. A szervezet az elkövetkező négy évre holland teológust választott elnökévé és titkárává. A négy új elnökségi tag egyikének Bölcskei Gusztávot választotta a közgyűlés.

Bölcs szívvel

Pedagógus–lelkipásztor találkozó Nagyszekeresen

„Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk" – a 90. zsoltár fenti szavaival hívogatta az érdeklődőket *Balogh Lőrinc*, a nagyszekeresi iskola igazgatója, *Kuknyó János*, a Megyei Pedagógiai Intézet igazgatója és *Csűri Lajos*, a rendezvény lelkipásztor-házigazdája.

A lelkész–pedagógus találkozó egy, az öntevékeny falusi színjátszás legjobb hagyományait új elemekkel ötvöző, pompás előadással, Petőfi Sándor: *A helység kalapácsa* című komikus eposzának bemutatójával kezdődött, *Csorba Piroska* költő („civilben" maga is falun élő-dolgozó pedagógus) dramatizálása nyomán.

A rövid, pergő színjáték kiváló nyitánynak, feszültségoldónak bizonyult, a szellemes „sarló-kalapácsos" díszlettel. A pap–pedagógus vendégeket jóízű kacagással egymáshoz-szelídítő fiatalok megérdemlik, hogy a teljes szereposztást közhírré tegyem: Fejenagy: *Dorogi Zsolt*, Erzsók asszony: *Horváth Andrea*, Bagarja: *Balla Géza*, Bíró: *Czmór István*, Kisbíró: *Zámbori Attila*, Kántor: *Károly József*, Csepü Palkó: *Kovács Szabolcs*, Cigányok: *Csűri Dóra, Károly Viktória, Tóth Géza*, Márta asszony: *Király Éva*, Narrátor: *Fülep Beáta*, Harangláb: *Ecsedi János*.

A szereplők közül különösen a szépbeszédű Fülep Beátát látnám szívesen „anyanyelv-gyógyítóként" a városi gyülekezetek gyermekei közt…

Csűri Lajos rövid házigazdai köszöntőjének legfontosabb gondolata: gyermekeink védelmében minden eddiginél szorosabb, *új szövetséget* kell kötnie a pedagógusoknak és lelkipásztoroknak.

A XV. században épült, gyönyörű, egy gótikus „halszálka" töredékét ma is híven őrző nagyszekeresi templomban minden résztvevő a zsoltárban kért *bölcs szívvel*, indulatok, keserűség nélkül vett részt a beszélgetésben. Tudván, hogy a pedagógusok-lelkipásztorok együtt-szolgálása – amelynek a korábbi időkben annyi szép példáját tapasztalhatta a magyarság – *igenis lehetséges*, még a tudatos egymástól-elrekesztés, egymás-ellenhangoltság évtizedei után is. Felismerték azt is: minden értelmetlen-méltatlan vetélkedés, számonkérés, szemrehányás azokra hatna vissza, akik ismét *közös* gondozottjaik: a gyermekekre.

E *szolgálati béke* jegyében határozták el, hogy sort kerítenek a szatmári pedagógusok bibliai-hitéleti-egyháztörténeti továbbképzésére, természetesen kötöttségek nélkül, nem kötelező jelleggel, hanem kinek-kinek szellemi-lelki igénye szerint. Ugyancsak megvalósításra kerül Szatmárban, a „zsindelykócsagok" földjén, az iskolai *lelkigondozói szolgálat*, amelyben pedagógusok-papok közösen próbálják segíteni a válsághelyzetbe került gyermekeket-családokat, valamelyest tehermentesítve ezzel a csak a nagyobb településeken fellelhető nevelési tanácsadókat.

A közel kétórás beszélgetés során *dr. Arday András* egyházmegyei gondnok kimondta azt is: sehol, még az ország legkeletibb végein sincs okunk kisebbségi érzésre, hiszen elég, ha felpillantunk a nagyszekeresi templom mennyezetére, s máris nyilvánvaló, itt voltunk, s ma is itt vagyunk, *Európában*. Nincs, nem is lehet bennünk helye a

kényszeres „felzárkózásosdinak" – tette hozzá –, hiszen – adott a példa – hitünk és anyanyelvünk egyik legfőbb formálója, Károli Gáspár, a közeli Nagykároly szülötte sem versenyzett a kortárs európai bibliafordítókkal, nem akart mindenáron az első lenni, Isten kegyelmére bízta nagy műve elkészültének időpontját.

Ha Szatmár minden iskolaigazgatója és református lelkésze nem is lehetett jelen ezen az ott élő gyermekek jövője szempontjából sorsfordító rendezvényen, ahhoz épp elég szépszámú vendég gyűlt össze, hogy szertevigyék a gyermeki lélek, a gyermeki értelem gondviselői közt létrejött *új szövetség* hírét.

Petrőczi Éva

Nyilatkozat az ének-zene oktatás ügyében

Megalakult a Református Egyházzenészek Munkaközössége

Egyházunk tudományos szervezete, a Doktorok Kollégiuma augu utolsó hetében tartott ülésén (melyről lapunk szeptember 15-i szám már hírt adtunk) a Hymnológiai szekció tagjai egyházzenei munk eredményesebbé tétele érdekében (tizenöten) létrehozták a Refor Egyházzenészek Munkaközösségét. Nevükben *Draskóczy László* ideig elnök eljuttatta lapunkhoz nyilatkozatukat, amit az alábbiakban isn tünk.

Céljuk a református gyülekezeti éneklés és egyházi zene gondozása és képviselete: 1. A bővülő egyházzenei képzés oktatási alapjainak kidolgozása, 2. Egyházi iskolák ének-zene oktatásának szakmai segítése, 3. Énekeskönyvek, énekgyűjtemények szerkesztése különböző alkalmakra, 4. Egyházzenei kiadványok és egyházi kiadványok zenei részének felügyelete, lektorálása, 5. Kántorok, ének- és zenekarok munkájának segítése, 6. Gyülekezeti hangszerek ügye, 7. Együttműködés határainkon túl élő magyar református egyházzenészekkel, 8. Külföldi egyházzenei kapcsolatok ápolása, 9. Zenei események szervezése, egyeztetése, 10. Egyházzenei sajtó, 11. Egyházzenei könyv-, irat- és kottatár létesítése, 12. Zenei alap (alapítvány) létrehozása és kezelése.

A Munkaközösség tagja lehet, aki az öt hymnológiai munkaág (teológiai, történeti, irodalmi, zenei, lexikai) közül legalább egyben járatos, nyilatkozatban vállalja az aktív közreműködést az általa megjelölt területen, a Munkaközösség tevékenységét anyagilag is készt támogat-

ni (az anyagi terhek hordozásába den tag önként vállalt mértékbe részt), valamint akit a Munkak két tagja ajánl és plénuma kétha többséggel tagjává fogad.

Az Egyházzenészek Munkaköz nyilatkozatot hozott a teológusok zene oktatását illetően, mely megdöbbenve vették tudomásul, hangszeres zene tanulása Debre fakultatív lett. A gyülekezeti alkal legalább 90%-ban a lelkészre h énekvezetés, illetve a kántori sz Éppen ezért a Munkaközösség képtelenségnek tartják a Debrece formátus Teológiai Akadémia karának döntését, hiszen éppen az van leginkább szükségük a hang játék ismeretére, akiknek az éne sége gyenge.

Tudomásuk szerint a döntés tékes ének-zene tanárok megkér nélkül történt, így kívánatosna ják, hogy a budapesti gyako hasonlóan az ének-zene tanár Del ben is legyen a tanári kar telje tagja.

Tanévnyitó Törökszentmiklóson

„Olyan iskolát óhajtanék, mely az emberiségnek a legigazibb műhelye"

Az 1991–92-es tanév nyitó ünnepélye történelmi jelentőségű volt iskolánkban. A városi önkormányzat a törökszentmiklósi reformátusok által alapított általános iskolát visszaadta az egyházközségnek.

Az ünnepélyen jelen volt *dr. Kocsis Elemér*, a tiszántúli egyházkerület püspöke, *Szabó József* és *Szabóné Csökmei Edit* helyi lelkészek, a megyei önkormányzat nevében dr. *Bottyán Menyhért*, továbbá *Szegő János*, a város polgármestere, lakóhelyünk intézményeinek, gazdálkodó egységeinek vezetői, valamint a „Tehetségnevelésért" létrehozott alapítvány szponzorai is képviseltették magukat.

A köszöntések során a református egyházközség és az iskola igazgatósága a „Vezető pedagógus" kitüntető címet adományozta *Sütő Zoltán* nyugalmazott kántortanítónak, *Tóth Péterné* nyugalmazott szaktanítónak és *dr. Gyergyói Jánosné* nyugalmazott tanítónak.

Az ünnepélyes pillanatok után a Himnusz éneklése következett, mely bizonyította, hogy a több mint 2000 jelenlevő közös reményekkel, lelkesedéssel várja a tanévkezdést, az újrakezdést.

Tanévnyitó beszédet dr. Kocsis Elemér püspök mondott, melyet lapunk 1. és 3. oldalán ismertetünk. A püspök megnyitotta az iskola 272. tanévét, majd egy Károli-bibliát és egy Énekeskönyvet ajándékozott az iskolának.

Nagy tetszést aratott az iskola énekkara, amely a 42. zsoltárt adta elő, utána pedig az óvodáskorból kinőtt előosztályosok rövid műsorral kedveskedtek.

Az új tanévet köszöntő szavalat után *Nagy Kálmán*, az iskola igazgatója szólt az egybegyűltekhez. „Az iskolánk és valamennyiünk életében igen jelentős ez a nap, 43 év eltelte után ismét református iskolaként köszönthetjük az új tanévet – mondotta egyebek között az igazgató. – Tudjuk, hogy teendőink sokasága csak őszinte elszántsággal, a megvalósulásba vetett hittel valósítható meg. Az 1991/92-es tanévet 718 tanulóval, 28 tanulócsoporttal indítjuk. 64 fős nevelőtestületünk az 1991/92-es tanév feladatainak ellátására felkészült. Meghatá hosszabb és rövidebb időre szóló teendőinket, me tük a célok eléréséhez vezető utat, amit legtömö Lorántffy Zsuzsanna – a nagy református iskolaal gondolatai fejeznek ki: *»Olyan iskolát óhajtanék, m emberiségnek a legigazibb / műhelye lenne, mely ne / a tudományokra oktatná az / ifjúságot, hanem min ami / az emberi természetet teszi, / úgy hogy innen m ki nem / csonkán, hanem mint egész ember kerüljö*

Köszönöm Szabó József nagytiszteletű úrna fáradságot nem kímélő munkáját, amivel hozzás bennünket a tanév előkészítéséhez. Köszönöm a önkormányzatnak az 1 200 000 forintos külön tá tását. Tárgyi feltételeink további javításához ad s get a Művelődési és Közoktatási Minisztériu elfogadott pályázatunkra kapott 400 ezer forint."

A tanévnyitó ünnepély a Szózat eléneklésével

Kiss Sár
igazgatóhe

KAVARÓ

(Szatmár és Bereg lakóinak)

Már nem az éhség
hajtja járomba őket
a rézüst forró
öble körül,

sem a szilva-manna
zamat;
cibere-hullámok hátán,
kavarórúd ütemére

átringatózni az éjt
miért gyűlnek hát össze,
miért?
Törzs és totem kötelez,

de mégsem
a rítus kedvéért
robotolnak pirkadatig.

Inkább az agora
örök vágya hevít
öreget-fiatalt:
a tyúk-csípdeste

alig-gyöp,
a morc korcs
őrizte udvar
hordószónokait…

És hogy a holtak
élő kezével parolázhat,
aki izmát nem kímélve
beáll, az sem utolsó:

sokszáz tenyér
koptatta simára a fát,
és sokak címere-foltja
díszlik az üstön…

P. É.

Színpadon. *(mh)*

IMRE LAJOS

Az Imre Lajos fametszetsorozatait bemutató kiállítás vasárnapig látható a Duna Galériában (Bp. XIII., Pannónia u. 95.). *(mh)*

Magyar Hírlap 2005. 08. 03. 21.o

Agoston Béla és Révész

Imre Lajos grafikái a Duna Galériában

A Duna Galériában (Bp. XIII., Pannonia u. 95.) szerdán délután öt órakor Bibó István művészettörténész nyitja meg Imre Lajos grafikusművész kiállítását. A tárlat augusztus 7-ig tekinthető meg. (H. É.)

M. Nemzet 2005. 07. 9. 14. o.

IMRE Lajos

KOÓS Judith: A hagyomány nem siakad meg. Imre Lajos metszetei és rajzai = Tiszatáj, 45. évf 3. s. 1991 92-95. p. ill.

ıdelkeznek a Kutatócsoport
témafelelősei.

ettes akadémiai szervek és
ény előtt az igazgató kép-
seli a Kutatócsoportot kül-
sintézményekkel szemben, s
pizásából és felhatalmazása
ttműködési és ösztöndijas
ldalu munkaterveket/ köt
ézményekkel.

ráció történetét országonként mutatja be a német Rudolf von THADDEN és a francia Michelle MAGDELAINE által szerkesztett gyűjteményes tanulmánykötet, mely a nagyközönséghez szól és egyszerre jelent meg németül és franciául (*Die Hugenotten.* München 1985, Verlag C.H. Beck és *Le Refuge Huguenot.* Paris 1985. Armand Colin.). Megemlítjük, hogy a Réforme c. havilap 1985. március 15-én külön számot adott ki „L'Édit de Nantes est révoqué" címmel. A *Neue Züricher Zeitung* 1985. október 11-i száma a „Literatur und Kunst" rovatban (29-31. lap) több tanulmányban ismertette a francia hugenották svájci megtelepedését, valamint – részben eddig nem ismert – velencei követjelentések alapján, a nantesi ediktum visszavonásának visszhangját a római Kúriában. (Victor CONZEMIUS: *Päpste, Bischöfe, Theologen. Die katholiken und der Wiederruf des Ediktum von Nantes.)*

*

1685. október 29-én Potsdamban bocsátotta ki Frigyes Vilmos brandenburgi választófejedelem ediktumát, amely a Brandenburgi menekülő francia hugenottákat nemcsak befogadja, hanem számukra teljes vallásszabadságot és jelentős gazdasági kedvezményeket biztosít. Az ediktum 300. évfordulója alkalmából rendezte meg a Német Demokratikus Köztársaság Történelmi Társulata és Tudományos Akadémiájának Központi Történeti Intézete, 1985. október 25-26-án. Ezen a Német Szövetségi Köztársaság és Franciaország több szakembere is résztvett, Magyarországot pedig e sorok írója képviselte. Az előadások széles történeti távlatban vizsgálták a potsdami pátens kibocsátásának nemzetközi politikai hátterét, a hugenotta emigráció európai hatását és főleg a Brandenburgba települt francia protestánsok társadalmi összetételét, valamint új hazájukban létrejött településeik életét és jelentőségét a porosz fejlődésben, gazdasági és kultúrális vonatkozásban egyaránt. A konferencia előadásai sokszorosított kiadásban, könyvalakban is megjelentek: *Hugenotten in Brandenburg-Preussen.* (Kiadta Ingrid Mittenzwei. Berlin, Akademie der Wissenschaften der DDR, Zentralinstitut für Geschichte, 197. 366 l. Studien zur Geschichte Nr. 8.) Ugyanakkor jelent meg, szintén az Akadémiai Központi Történeti Intézet kiadásában a berlini hugenotta kolónia életét és kimagasló személyeit bemutató népszerű kiadvány, számos színes és fekete-fehér illusztrációval. (Conrad GRAU: *Berlin, Französische Strasse. Auf den Spuren der Hugenotten.* Berlin 1987. 43. l. Illustrierte historische Hefte 45.). A kiadvány bemutatja az emlékév alkalmából restaurált berlini hugenotta városnegyed főbb épületeit, köztük a református templomot is.

Benda Kálmán

IMRE LAJOS KIÁLLITÁSA ELÉ

Imre Lajos munkáival kapcsolatban két fontos dologról szeretnék röviden szólni: egyrészt arról az emberi magatartásról, pontosabban világnézetről, melyet művei mögött érzek; másrészt arról a művészi teljesítményről, mely e művekben testet ölt.

Amit a világnézetről mondani szeretnék, azon a gondolatmeneten alapszik, melyet Fülep Lajos 1956. nyarán Rembrandt születésének 350. évfordulója alkalmából fejtett ki, s amelyet – anélkül, hogy Imre Lajost Rembrandthoz, magamat Fülephez mérném – ezúttal is érvényesnek érzek. Miről is van szó ebben a párhuzamban?

Rembrandt akkor élt, amikor az emberiség tudatában éppen lezajlott az addig ismert világ hirtelen-váratlan decentralizációja: felfedezték, hogy nem a Föld a világ közepe, s hogy Európán-Ázsián kívül más földrészek is vannak. Az európai ember s megszokott környezete egyszerre parányivá zsugorodott, kicsivé és jelentéktelenné vált; egyúttal azonban nagy kihívás támadt, amely egyszerre volt lehetőség és kísértés is; t.i. az ember ura lehet ennek a kitágult világnak is, de a kitágult Földnek mindenképpen. S az uralkodók, politikusok, katonák, kereskedők erre a kihívásra nem is válaszolhattak másként, mint nagy hódításokkal, utazásokkal, felfedezésekkel, kalandokkal, gyarmatosítással; s az első eredmények, úgy látszott, mintha őket igazolnák.

A németalföldi festészet válasza azonban radikálisan más volt. Minél kisebb lett az ember a világban, annál fontosabb lett e festők számára: annál több gonddal, és szeretettel, annál több részvéttel és szolidaritással ábrázolták, s ennek csúcsa Rembrandt művészete. S Fülep Lajos szerint Rembrandt

azért kortársunk (megemlékezésének ez a címe: Kortársunk, Rembrandt), mert a XX. században hasonló – csak még robbanás-szerűbb – decentralizációs periódusban élünk: az ember végképp semmivé zsugorodott, miközben lehetőségei, veszélyei és kísértései óriásira nőttek. Rembrandt és a németalföldiek válasza tehát ma is aktuális.

S itt érzem a párhuzamot Imre Lajos magatartásával. A maga csöndes módján, a maga „kis" műfajában ugyanazt a választ adja korunk kérdéseire, mint a németalföldiek a maguk idejében: elsődlegesen nem az a fontos, ami a világban, a világegyetemben történik, hanem ami bennünk és közöttünk történik. Kiállított műveit végignézve is ugyanaz volt az élményem, mint amikor megkaptam tenyérnyi vagy bélyegnyi metszettel díszített újévi üdvözleteit egy templom vagy egy erdélyi műemlék képével, s körötte az igével: „Békesség néktek" hogy tudniillik ez a művész nem akart mást, mint arra figyelmeztetni: „egy a szükséges dolog". (Persze az a magatartás, ez a világnézet nagyon is konkrét, helyhez-időhöz kötött formában fejeződik ki, hiszen Imre Lajos témáit s jelképeit zömmel az erdélyi gyökerű magyar református hagyományokból meríti, s e hagyományok élő üzenetét közvetíti.)

Munkásságának legfőbb művészi értéke és teljesítménye a fametszet és linoleummetszet lehetőségein belül elért igen nagy változatosság. Pedig nem kísérletezik nem akar mindenáron újat hozni, s „kis" műfajának határait alig lépi át más műfajok felé; de igenis tágítja mélységben és magasságban. Ez magyarázza a szűk keretek közt különösen is feltűnő változatosságot témákban, formákban, kompozícióban; a művészete ennyiben a népművészettel is rokon. Kevés lehetőség birtokában maximális változatosság, szűk keretek közt teljes kiérleltség, formai egyszerűség mellett többrétegű mondanivaló kifejezése – ezek munkáinak jellemző vonásai. S mindezek mögött a már említett mélyebb, mindig azonos tartalom. Témái: templomok, iskolák, kollégiumok; elődök, példaképek, mesterek, épületek, utcaképek, tájak; igék, feliratok, köszöntések. S ezekkel – mint minden igazi művész - akármiről beszél, mindig ugyanazt mondja, anélkül, hogy meg lehetne unni.

Kérem, nézzék meg a kiállítást.

Bibó István

(Elhangzott 1987. június 14-én Kecskeméten, Imre Lajos gyűjteményes kiállításának megnyitásán. A kiállítást rendezte a Ráday Múzeum.)

IGAZGATÓI JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNY 1985. ÉVI MUNKÁJÁRÓL

1985. folyamán a gyűjtemény személyi állományában az alábbi változások történtek. Február 1-jével a múzeum vezetését Kozmácsné Fogarasi Zsuzsa magyar-történelem szakos gimnáziumi tanár vette át megbízott igazgatói minőségben. Ugyancsak a múzeum állományába került Somodi Ferencné adminisztrátor. A múzeumtól október 31-vel megvált Madácsi Lászlóné, helyébe november 1-jével Mónus Gáborné került. A könyvtárból október 1-jével Kovácsné Pázmándi Ágnes egy éves időtartamra ösztöndíjjal Franciaországba utazott. Helyébe távolléte idejére október 15-én Hubai Péter református lelkipásztor került. Október 1-jétől december 31-ig állt alkalmazásunkban Botta Ádám segédkönyvtárosként és raktárosként. Novemberben az Egyházkerületi Közgyűlés Nagy Editet, a levéltár megbízott igazgatóját egyházkerületi levéltárossá, és ebben a minőségben a levéltár igazgatójává választotta.

Jelenleg a gyűjteményben tizen dolgoznak teljes, hatan töredék munkaidőben állandó státusban és heten szerződéses megbízással. Az intézmények szerinti személyi elosztás az alábbi: gyűjteményvezetés és adminisztráció 2, könyvtár 11, levéltár 3, múzeum 3. Ehhez járulnak a teremőrök és a takarítószemélyzet (4 személy).

Pintér Mihály könyvtáros az év folyamán bevégezte a Teológiai Akadémia hároméves levelező tagozatát. Kovács Judit francia nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. Adorján Tass a IV. évet végzi az Iparművészeti Főiskola Restaurátori szakán levelező hallgatóként. Kozmácsné Fogarasi Zsuzsa ugyancsak levelező tagozaton az Eötvös Lóránd Tudományegyetem művészettörténelem szakán az I. évet végzi.

IMRE Lajos

Reményik Sándor:

CSENDES CSODÁK

Ne várd, hogy a föld meghasadjon
És tűz nyelje el Sodomát.
A mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.

Tedd a kezedet a szívedre,
Hallgasd, figyeld hogy mit dobog,
Ez a finom kis kalapálás
Nem a legcsodálatosabb dolog?

Nézz a sötétkék végtelenbe,
Nézd a kis ezüstpontokat:
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feléjük szárnyat bontogat?

Nézd árnyékod hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled.
Nem csoda ez? – s hogy tükröződni
Látod a vízben az eget?

Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szirom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: Jövök.

Jegyzet

Számonkérés

Napjainkban sok embert foglalkoztat a számonkérés gondolata. Az egyházban éppen úgy előretört ez a hang, mint a világban. Kétségtelen: az embernek egyetlen cselekedete sem marad következmény nélkül, legyen az jó vagy rossz. A Példabeszédek könyve szerzője írja: „Ha tejfölt köpülnek, vaj lesz belőle, ha az orrot erősen fújják, vér jön belőle, és ha haragot szítanak, per lesz belőle." (30,33). Nagyon jól kell tudnuk, hogy felelősek vagyunk minden tettünkért, sőt azért is, amit elmulasztottunk megtenni: „Aki tudna jót tenni, de nem teszi, bűne az annak." (Jak. 4,17). Tudatában vagyunk, hogy Isten „számon kéri a kiontott vért" (Zsolt. 9,13), de azt is tudja a zsoltáros, hogy jaj nekünk: „Ha a bűneinket számon tartod, Uram!" (130,3). Az Úr Jézus világosan tanítja, hogy számot kell majd adnunk az ítélet napján (Mt. 12,36). Elmondja példázatban Megváltónk, hogy „hasonló a mennyek országa egy királyhoz, aki számadást akar tartani szolgáival" (Mt. 28,32), de ismeri azt is, hogy van gonosz szolga, aki a maga részére elfogadja, kikönyörgi a kegyelmet és a bocsánatot, de ő maga már nem képes megbocsátani szolgatársának, aki neki sokkal kevesebbel tartozik.

Igen, itt azonnal felvetődik a kérdés, hogy persze vannak vezetők, akik sokkal többel tartoznak, s fülünkbe cseng az Ige: „Bízzatok vezetőitekben, és hallgassatok rájuk, mert ők vigyáznak rátok úgy, mint akik erről számot is fognak adni" (Zsid. 13,17). Mennyire háríthatom a felelősséget másra? Mennyire vagyok én felelős egy-egy történelmi helyzetben, s mennyire a vezetőm, vagy vezetőim, akikben bíztam? Lehet-e mondani ma, hogy én annak idején csak beosztott voltam, s ezért, s ezért nem vagyok felelős. Hol volt, akár 10-15 évvel ezelőtt is az az egységes lelkészi kar, akik *egy*emberként szembe mertek volna szállni és nemmel szavazni egy – egy ÁEH által kijelölt vezetőre? Azon kívül, hogy a legmerészebbek el tudták mondani: – Hát ilyenek vagyunk, testvérek, ezt érdemeljük!

Meggyőződésem szerint nincs felelősség-átruházásra lehetőség. Egyet viszont soha senkinek nem szabad elfelejteni legyen bárhol és bármilyen körülmények között: „Mindegyikünk maga fog önmagáról számot adni az Istennek" (Róm. 14,12). Engem az elmúlt évtizedekben és most is ez az Ige igazít el. A családomban, a gyülekezetekben, a községben rám bízott feladatokért egyedül nekem kell számot adni. Nem ruházhatom át senkire. Minden embernek Istentől függő autonóm embernek kell lennie. Ma sem szabad elfeledkezni arról, hogy minden dolgunk szeretetben menjen végbe! Legyen szeretet szívünkben Isten és embertársaink iránt.

A közelmúltban olvastam valahol, hogy egy nagyrabecsült orvos meghalt, s a fiai a hagyatékát rendezték. Ráakadtak egy kőkemény kenyérre. Ki akarták dobni, de a háziasszony elmondta ennek a kőkemény kenyérnek a történetét. Ez a kenyér valódi vándorutat tett meg. Nagyon nehéz idő volt az a háború után. Ezt a kenyeret a doktor úr egy asszonytól kapta, akinek meggyógyította a gyermekét. Ő viszont nagyon jól tudta, hogy a szomszédságban él egy idős asszony, akinek nagyon rosszul megy a sora. Neki adta hát a kenyeret. Az pedig egy fiatalemberre emlékezett, aki bevásárol neki és felhordja a szenet. A fiatalember sem fogyasztotta el, mert tudta, hogy néhány házzal odébb él egy nagy család, s nincs mit enniük, nekik adta a kenyeret. Ez a család pedig úgy döntött, hogy az orvosnak adják, mert oly sokszor segített már rajtuk. Ezzel a darab kenyérrel mindenki segíteni akart, s mindenki továbbadta. Senki nem evett ebből a kenyérből, de mennyien jóllaktak belőle! A szeretet tette felelőssé az embereket egymás iránt!

Tudunk-e mi ma, sokkal jobb körülmények között, mint Krisztus, lemondani önmagunkról és a másik embert sokkal többre tartani? Legyen az egyház „menedékváros" a vérbosszút keresők ellen! Hisz' így szól az Úr: „Enyém a bosszúállás, én megfizetek!"

Sándor Endre

Patak fényei

Lelkészkonferencia az ősi Kollégiumban

Igazában sose hunytak ki azok a fények. A Kollégium az 1952-es megszüntetése után – a szívekbe költözött. A fájdalmas „nagy szünetben" is világolt azonban a messzi századokban itt kigyúlt szellemi láng. Az egyházi kézben maradt Tudományos Gyűjtemények könyveiben, irataiban, múzeumi anyagában változatlanul kincset leltek a kutatók, érdeklődők. Az *Újszászy házaspár* szolgálatából sugárzott az útmutató, biztató fáklyafény… Kálmán bácsi öreg diófája alatt a népfőiskolás találkozókon ott „parlamenteztek" a nemzet újulni kész fiai, csendben reménykedve, hogy egyszer majd elkezdhetik építeni is a megálmodott országot. Istennek hála – megérhették. Újra felfénylett a láng a gimnázium visszakerülésekor, majd midőn ez év őszén a Teológia „nulladik" évfolyama is elindulhatott. S most megint örvendetes, fényhordozó esemény tanúi lehettünk Patakon, egy új – bár valójában a Kollégium régi hagyományait idéző – szolgálat születése alkalmával.

Többnapos nemzetközi lelkészkonferencia zajlott le itt október 22–25-én, hazai (tiszáninneni) és a Cseh-Szlovákiából, Kárpátaljáról, Romániából érkezett magyar református lelkipásztorok részvételével. (A nemzetközi jelző csak azt rögzíti, hogy a vendégek több országból jöttek.) A Romániából érkezettek zöme az erdélyi (kolozsvári) egyházkerületből, közelebbről is a Székelyföldről való volt, de néhányan képviselték a királyhágómelléki (nagyváradi) kerületet is. *Csiha Kálmán* püspök levélben küldte üdvözletét, *Tőkés László* püspök köszöntését a nagyváradi lelkipásztor tolmácsolta. Sajnálatos módon a jugoszláviai magyar református sággot ezúttal nem képviselhette senki. A hazai lelkipásztorok kevesebben vettek részt az alkalmakon, mint az szükséges és hasznos lett volna. Ez arra is int, hogy legközelebb még nagyobb körültekintéssel tűzzék ki a konferencia időpontját, s még hatékonyabb hírveréssel készítsék azt elő. A vendégek gyakorlati célú, széles körű „munkatalálkozókat" szeretnének a magyarországi lelkipásztorokkal: kapcsolatteremtés, elmélyült, sokoldalú eszmecserék végett, akár véleményütköztetések tanulságáért jönnek.

Most módjuk nyílott Sárospatakon, de autóbuszos kiránduláson más helyeken is a történelmi táj református múltjával-jelenével ismerkedni. Különösen az itt először megforduló székelyföldiek számára volt megindító élmény Sárospatak. Gönc, Vizsoly emlékhelyeinek szemlélése, s a helybeli lelkipásztorok őket oly szívesen látó szeretetének megtapasztalása, a már említetteken kívül Göncruszkán és Szerencsen is. Ez utóbbi városban találkoztak a gyülekezettel is, együtt hallgatták a székelyföldi (olasztelki) ifjú lelkipásztor biblikus – a mi legérdemesebb fiataljaink bizonyságtételével jólesően egybecsengő –, hittel szárnyaló prédikációját. A vajdácskai gyülekezet 25 vendég elszállásolását vállalta, azok egy bibliaórán igeszolgálattal és életes beszámolókkal viszonozták a gyülekezet példás áldozatkészségét.

Az egyházkerület elnöksége megjelenésével is kinyilvánította a konferencia iránti megbecsülését, szolgálat vállalásával is megerősítvén annak jelentőségét. *Dr. Mészáros István* püspök lélekgazdagító igehirdetésben szólt az egybegyűltekhez, *Szabó Dániel* főgondnok pedig az előadások sorában hézagpótló tájékoztatást adott a világmisszióról, a magyar evangéliumi keresztyénség missziói távlatairól, feladatairól. A vendégek beszámolóikban az otthoni egyházi és nemzetiségi helyzetüket tárták fel. Mind az ő egymás közötti tájékozódásuk, mind a hazai lelkipásztorok tájékoztatása szempontjából hasznosak voltak ezek a közlések, imádságaink és segítőkészségünk irányulásához eligazítást adtak. A székelyföldiek a nagyhírű sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium életrekeltésén fáradoznak; Kolozsvárt is az iskolaindítás a gond, Nagyenyeden a tanító- és kántorképzés újraindításának ügye. A kolozsvári Bolyai Egyetem feltámasztása még mindig csak álom, bár Nagyváradon már egy főiskola megkezdhette munkáját, három tanszékkel. Váradon református gimnázium is indult, 65 gyermekkel, Zilahon is, hasonló diáklétszámmal, de nagyon nehéz körülmények között. Szatmárnémetiben szintén működik már az iskola, 70 fiatallal. – Szlovákiában nagy gond a református pedagógus utánpótlás. Ennek kapcsán fel is vetette egy odavaló lelkipásztor a sárospataki Tanítóképző Főiskolának a Református Kollégium kebelébe visszavétele kérdését, sürgető hangsúllyal. – A kárpátaljaiaknak nincs református iskolájuk, lelkipásztoraik idősek, túlterheltek. Az ifjúsággal már egy év óta ők is foglalkozhatnának, de mind a lelkipásztorképzés, mind a pedagógusképzés tekintetében mitőlünk várják a segítséget. (Máris tanulnak erdélyi, szlovákiai, kárpátaljai diákok a Kollégiumban!)

A vendégek és a vendéglátók egyaránt végeztek igeszolgálatot a konferencián, vehették az egymás hite által épülés ajándékát. A hazaiak közül többen is történelmi, társadalmi és művelődéstörténeti előadásokat tartottak. Tájékoztatást nyújtottak a hazai református iskolázásról, hangsúlyozottan a pataki Kollégium életéről, a Teológia most indult évfolyamáról, a magyarországi református lelkipásztorság gyakorlati kérdéseiről. *Pándy-Szekeres Dávid* gimnáziumi tanár „Nemzettudat és teológiai reflexió" címmel tartott – vetítéssel is illusztrált – előadást. Az egyik hazai lelkipásztor ezt kiegészítette a magyar református iskolázás történelmi gyökereiről, a református értelmiségképzésről, ennek a nemzeti tudattal kapcsolatos szerepéről mondott hozzászólásával. *Korsós István* és *dr. Tóth Albert*, a Lelkészegyesület két vezető személyisége egyaránt a szervezet megújulásáról tájékoztatott. Dr. Tóth Albert hangsúlyozta az egyesület tevékenységének messze a határainkon túl is növekvő szerepét, jelentőségét, majd megemlékezett a jugoszláviai Vajdaságban működő Református Lelkészegyesületről, kérve a konferencia résztvevőit az ottani református atyánkfiaiért, de minden magyar testvérünkért való buzgó imádságra.

A konferencia programja zsúfoltnak bizonyult, annyi „kibeszélni" valója támadt a vendégek és a vendéglátók táborának, hogy sokszor csak fájdalom árán sikerült keretek közé szorítani az eszmecserét. Lehet, hogy a magasszintű előadások sok bölcsessége kihull majd az emlékezet rostáján, s inkább megmaradnak a szenvedélyes, vallomásos megnyilatkozások, vagy éppen a humoros-ízes hozzászólások, a testvéri őszinteségű személyes beszélgetések benyomásai. (Egy idősebb lelkipásztor felidézte, hogy milyen intő-biztató szóval illették a közösségbe frissen betagolódott ifjú szolgatársat: „Majd megügyelünk téged…" (El lehet ezt felejteni?) Úgy tűnik, a széles ölelésű összefogó szándék, az időszerű gondolat megvalósítói a lelki-szellemi-történelmi szükségszerűség „sodorvonalába" álltak be, midőn a „szomszéd magyarság" református lelkipásztorait Sárospatakra hívták. Abba a Kollégiumba, amelyet szolgálni kívánó szeretettel fel is ajánlottak: ősi hagyomány folytatásaként hadd legyen újra erőt, világosságot sugárzó lelki-szellemi „támaszpontja" a határainkon túli szomszéd tájak református magyarságának is.

Ami itt most elkezdődött, azt könnyebb lesz immár folytatni, annál is inkább, mivel egyre erősödő elemi igény támadt az összefogásra, a rendszeres kapcsolattartásra. A célját, időszerű feladatait kereső, e konferenciát mintegy kísérletképpen rendező Lelkészegyesület is hasznos és fontos, továbbviendő programra lelt az itt és most elindított szolgálatban. Hálát adunk Istennek e folytatást érdemlő kezdeményezésért, melyben Patak áldott fényei messze világítóan újra felragyogtak.

Denke Gergely

Tanterem a XIX. sz. végén (Sárospataki Református Múzeum). Imre Lajos metszete

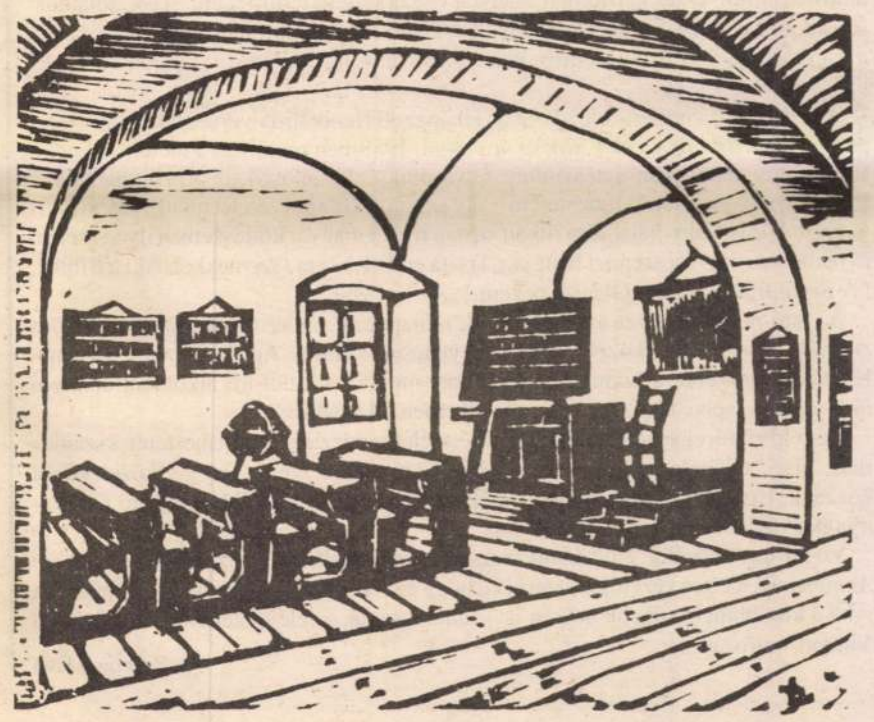

„Az Úr csodásan működik"

Hangverseny a Kálvin téri templomban

A Kálvin téri templomba, november 10-ére *Lipcsey Edit* énekestjére hívott a szolid, de tartalmában annál színesebb meghívó.

A bizonyságtétel eme formája különös élményt ígért a nagyszámú hallgatóságnak. Az imádság énekszóval történő megfogalmazása, annak magas fokú átéléssel való előadása a csak kevesekben rejlő és csak általuk elmondható bizonyságtétel vonzotta a gyülekezetet a hangversenyre.

Isten kinek-kinek megadta azt az adottságot, készséget, hogy a maga módján szóljon az Ő hatalmas dolgairól. Azoknak, akiket különös szeretetével vett körül, megadta azt is, hogy az általánosnál jóval magasabb szinten fogalmazzák meg a hálaadást mindazokért a javakért, melyeket kapunk a mi mennyei Atyánktól.

Az est *Molnár Miklós* lelkipásztor igeolvasásával és imádságával kezdődött, majd Bach: Reménységem és Isten él című művét hallottuk.

Valóban mennyi reménységen keresztül vezetett Isten bennünket életünk buktatóin, nehéz óráin keresztül, de örömteli perceinkben is erről tehetünk bizonyságot. Mindez azért valóság, mert Isten él, s igaz, amit a költő így fogalmazott meg: „Mert él a szépség, s Isten lelke is" – s ha kudarcok fájdalmas fényével is, de megtapasztalhatjuk megtartó szeretetét – a fájdalom szépségén keresztül is.

A bevezető két Bach-énekszám után az est címét adó, sokunk által ismert éneket hallottuk, Hallelujás könyvünkből: Az Úr csodásan működik címmel. S valóban megéreztünk ezen az esten ebből a csodás működésből valamit, mert szinte az előadó énekével szárnyalt a lelkünk, hol kimondhatatlan asszonyi lágy színnel, hol túláradó hangos örömmel, hol a crescendo sodró erejével vitt magával Lipcsey Edit, hol a piano vonzásából nem tudtunk szabadulni.

S valóban, ahogy az ének is mondja, a művésznő maga is „biztos kézzel hozta fel, mi most még rejtve itt", mert számunkra titkokat hozott ez az este, az Isten gyönyörűséges titkait adta át az énekszámokon keresztül.

Bach: Óh örvendj hív lélek, majd Stradella: Irgalmazz, Istenem és Marcesi: Ave Maria című művével zárult a hangverseny. S ahogy átélhettük az égbolt hódolatát, úgy hódolhatunk mi magunk itt lenn a földön Istennek, hogy ezen az estén megszólalt bizonyságtétel által lelkünk a világ durva, sokszor kegyetlen zajából különösen szép lelki régiókba juthatott el Lipcsey Edit művésznő által.

Valóban azt élhettük át, amit a költő így fogalmaz meg versében:

„Dalomban zúg a végtelen csodája,
Végigviharzik fáján, véresen.
Mert az ének és csakis a vágy az,
Ami kellett e földön énnekem.
(...)
Mert Isten csak a csendben szokott jönni,
Dalon repül és szent hangszert keres,
Legyen a lelkünk Isten orgonája.
Tükrözze vissza a művészetet."

Az énekszó bizonyságtételére hivatott művésznő avatott lélekkel szólaltatta meg az előadott műveket, már csak azért is, mert lelkészcsaládból származik. Művész édesanyja és lelkész édesapja már gyermekkorában megmutattak neki Isten csodálatos világából olyan rejtett titkokat és kincseket, melyek csak kevesek előtt válnak világossá. Így gyermekkora óta szinte eljegyezte magát e szép és különös bizonyságtétel formával, melyen nem volt könnyű eddig sem az út, de mint hallottuk a csodálatos zenés áhítat alkalmával, mégis győztes volt.

Lipcsey Edit sokoldalú művész, aki országot-világot bejárt már eddig is, szolgálatai közül legértékesebbeknek mégis a templomi hangversenyeket tartja, hangozzanak el azok akár egy fővárosi vagy vidéki templomban, vagy határon túl, mint például erdélyi hangversenykörútja alkalmával.

Kettős szolgálatát köszönhetjük meg ez alkalommal Lipcsey Editnek. Egyrészt azok, akik ismerjük őt régebbről, de azok is, akik most hallották először, valóban bizonyságot tehetünk arról, hogy Isten csodálatos világába vezetett bennünket az énekművész, másrészt az est perselypénzét a Budapesti Református Gimnázium javára ajánlotta. Köszönet e kettős szolgálatért.

Végül, köszönetet kell mondanunk *Máté János* orgonaművésznek és *Gulyás Magdolna* gordonkaművésznek is, akik ezt az estet maguk is színesebbé tették az orgona, illetve a gordonka megszólaltatásával.

Nagy Lenke

A kézfogás törvénye

Társadalmi szokássá vált, hogy Halottak napján nemcsak római katolikusok, hanc reformátusok és más vallásúak is felkeresik szeretteik sírját, és legalább egy s. virággal és gyertyagyújtással fejezik ki kegyeletüket az elköltözöttek iránt. És ez i van rendjén. Halottak napján a sötét temetők fényben „tündökölnek", mintha ezer kis csillag szállt volna le a földre. Néhány év óta azonban több is történt és történ nap mint nap: falvak és városok népe szinte versengve állít emléket a másod világháború elesett hőseinek és áldozatainak. Azoknak, akik 40 évig fasisztáki bélyegeztettek... Mert ezen a földön, akkor csak szovjet hősök lehettek, esetleg it amerikai vagy angol, de magyar...? Nos, ezt a gyászos múltat végre eltemettük most már fiaink neve is felkerül egy-egy emlékműre, oszlopra, vagy táblára. Azok a neve, akik „valahol Oroszországban" jeltelen sírokban feküsznek. És így azo letehetik virágaikat egy jelképes sírra, akik nem zarándokolhatnak el a korotoja urivi, vagy szerte oroszföldön nyugvó szeretteik sírjához, amelyet még egysz fakereszt sem jelöl. Október 23-a óta pedig egymást érik Budapesten és vidéken emléktábla-avatások az 1956-os szabadságharc hősei küzdelmének színhelyén. É ezzel sok évtizedes adósságot törlesztettünk.

Nem akarok ünneprontó lenni, távol áll tőlem, hogy bárkinek a kegyeletét megsért sem, de jó volna továbblépni a síroktól és az emléktábláktól: a halottaktól az élők felé, a haláltól az élet felé, a halottkultusztól és élők „kultusza" felé. Félő ugyanis, hogy ha túlságosan belesüppedünk a gyászba, elszalasztjuk az életet. Nem élhetünk örökké nagypénteki hangulatban. Bár igaza van a költőnek, amikor azt írja, hogy a holtak szétomló teste tartja a földet, amin élünk (Ratkó József), de az is igaz, hogy ezt a földet megtartani mégis csak az élők tudják. Ám tiszteljük és becsüljük halottainkat, tegyünk virágot sírjukra, adjuk meg nekik, amivel tartozunk, amit életükben nem adtunk meg, vagy nem tudtunk megadni. De nem lehet örökös gyászban és temetői hangulatban élni, mert ez megbénítja erőnket. Fordítsuk most szívünket és figyelmünket az élők felé. Amilyen odaadással áldoztunk a holtaknak, még nagyobbal áldozzunk az élőknek!

Rengeteg a tennivalónk és ezt helyettünk senki sem végzi el. Amíg a „babiloni vizeknél ültünk", addig minden okunk megvolt a sírásra, de lássuk meg végre, hogy az Úr hatalmasan cselekedett, amikor „kihozta Sion foglyait"! Szabad tehát örülnünk hinni és bízni. Hinni Istenben, bízni egymásban. A lecsüggesztett fejeket emeljük legalább olyan magasra, hogy meglássuk, amiket és akiket meg kell látnunk. Felső szűkölködőt, az otthontalant, a bűn szörnyű mélységeit. És az ellankadt kezeket erősítsük meg, hogy fel tudjuk emelni olyan magasra, hogy megtalálja a másik ember feléje nyújtott kezét: megbékélésre, megbocsátásra. Tanuljunk meg egy új törvényt: a kézfogás törvényét, és ha ezt megtesszük, bizonyos vagyok, hogy akik tegnap könnyhullatással vetettünk, holnap vigadozással aratunk majd.

(Püspökladány)

György Antal

Kettős Áprily-ünnep

színhelye volt a Várban, a Fortuna udvarban a Litea-könyvszalon: egy Genfben élő, származása szerint székely, állampolgársága szerint svéd költő-műfordító, a magát a „visegrádi nagyúr" tanítványának valló *Hendi Ilma* találkozott népes közönségével. Majd az esten közreműködő Jancsó Adrienne „tette közhírré" csöndes örömmel a parajdi Áprily-emlékház (cím: Parajd, Fő út 423.) megnyitását. Az október 15-i megnyitóra szóló, egyszerű meghívón az *Erdei jelenet* „A zápor sűrű cseppekben szakadt..." olvasható.

Hendi Ilma közönsége is hasonló hangulatban, esőverte üvegtető alatt hallgatta a költőnő bensőséges, a „hit büszkeségétől és alázatától sugárzó" (ahogyan a bemutatását vállaló *Bihari Mihály* mondta!) vallomását a huszadik század emberének sebzettségéről és a gyógyulás lehetséges útjairól. Szép, felkavaró írása egyben erkölcsi útmutató, amolyan mai „parainesis" akart lenni. „Hogy Budapesten vagy Párizsban válok-e pénz szolgájává, a világ fogyasztójává – mindegy" – figyelmeztetett esszéje egy különösen hagsúlyos részében. Fájdalommal szólt a vállalt mester, Áprily számára is oly fontos értékek pusztulásáról, az „E.T.-dajkálta" gyermekekről, s arról, hogy áltudósok, ál-művészek karrierharca helyett vissza kellene térni a schilleri gondolathoz: „és áll a harc, nagy emberügyekért." Továbbá – és elsősorban – azért, hogy Isten fenséges dolgaihoz ismét méltó módon közelítsünk, ne felületes, a „konjunktúrának" kijáró érdeklődéssel.

A *Jancsó Adrienne* értő előadásában elhangzott Hendi Ilma-versek közt nem szerepelt ugyan a *Bibliás szemek, Rózsa óra* című, 1989-ben megjelent kötetéből (Ecclesia), mégis elsősorban ezt ajánlom Olvasóink – különösen az Áprily-barátok – figyelmébe. Nem csupán a mesterére is oly jellemző Biblia-szeretet miatt, hanem azért is, mert Áprily Lajos halála óta ritkán szólalt meg a magyar költészetben ilyen szépen és nemesen a hitvesi szeretet hangja: „Tiszta ember, tiszta / szemekkel. Aki a Bibliát, / A Szent Írást először / Olvasta nekem... Az is ő volt."

A költő-műfordító ezen az estén egy idézetnaptárral, címe: *...és megmutatom teljes erőtöket...* is bemutatkozott. Ebben ugyancsak számos Áprily-idézet olvasható. Köztük a legszebb, a számunkra legtöbbet mondó, a hittel-író alkotókat az ároni örökség részeseivé tevő, így szól: „A lelkemen áll a palást."

Egy élő költő, egy méltó tanítvány hűsége életbe-idézte rég-holt mesterét, s számos más, hívő, elkötelezett művészt. Magáról keveset beszélt – mégis közel került hozzánk. Estje nem egyszemélyes tündöklés volt, sokkal inkább gyógyító és megnyugtató *írói szeretetszolgálat*.

Végül egy örömhír egyházunk versbarát tagjainak: *Jancsó Adrienne* és *Bakó Annamária*, a Litea vezetője azt tervezi, hogy a szép, otthonos könyvesbolt-teázóban – ha a korábbinál szűkebb helyen is – feltámasztják a felejthetetlen „Vers és dal a Várban"-sorozatot.

Petrőczi Éva

A hétszáz éves Svájc

Ha Svájc nevét halljuk, vagy olvassuk, a legtöbb ember ennek a kis országnak a semlegességére, békéjére, gazdagságára gondol. Valóban, mind a három tényező vonzónak tűnik a Svájchoz hasonló nagyságú országok lakosainak, így a magyarok számára is. Milyen jó lenne Svájcban élni, mondhatta a világháborúban szenvedő sokmillió katona, mert Svájcnak 1874 óta nincs honvédsége, kivéve a Vatikánban szolgálatot teljesítő „svájci gárdá"-t.

Ahhoz viszont, hogy Svájc ezt a sokak által netán irigyelt állapotot elérje, hétszáz évnek kellett eltelni, nem beszélve most az előző évezredek történetéről, amikor Svájcot a kelta származású helvét őslakosságról már Helvéciának nevezték. Az egymással laza kapcsolatban levő három tartomány – Schwyz, Uri, Unterwalden – lakossága 1291-ben szövetségre lépett, vagyis 1291 a svájci államszövetség alapítási éve. Időközben a tagállamok, az önálló kantonok és félkantonok száma huszonhatra növekedett. 1815-ben a bécsi kongresszus nyilvánította ki Svájc örök semlegességét. Az államban négy nyelv a hivatalos: a német, a francia, az olasz és a rétoromán, ez az őslakók nyelve. Az ország területe 41 288 négyzetkilométer, a lakosság száma kb. öt és félmillió.

Amikor a hétszáz éves Svájcról írunk, nem kívánjuk az ország rendkívül fejlett iparát – óragyártás –, mezőgazdaságát, bankrendszerét, idegenforgalmát ismertetni, mert számunkra sokkal fontosabb a svájci–magyar református egyházi kapcsolatok története. Ezek a szálak az 1500-as évek második felére nyúlnak vissza. A bázeli egyetemet látogató magyar diákok, illetve reformátorok: Dévai Bíró Mátyás, Kálmáncsehi Sánta Márton, Szegedi Kis István, Méliusz Juhász Péter, Huszár Gál előbb Zwingli, majd Kálvin hatása alá kerültek, és az 1567-es debreceni zsinaton jött létre a Magyarországi Református Egyház, elfogadva a Heidelbergi Kátét és a II. Helvét Hitvallást.

Ezek az érintkezések a későbbi évszázadokban sem szűntek meg. A svájci reformátusok fogadták be a gályarabságból szabadult prédikátorok egy részét, és számukra közel 15 000 ezüst forint adományt gyűjtöttek. Ez az összeg ma kb. 15 millió forintnak felel meg. Állandó segéllyel, ösztöndíjjal látták el a bázeli, genfi, zürichi egyetemeken tanuló magyar és erdélyi diákokat. A svájci reformátusok áldozatkészsége az itthon élő prédikátorok támogatásában is megmutatkozott. A berni tanács 1730-ban kétezer tallért küldött a nyomorgó magyar lelkészek számára, ebből 720 tallért az erdélyi prédikátorok kaptak. A debreceni Kollégiumnak 1756-tól kezdve huszonöt éven át esztendőnként 400 tallért küldtek a svájci testvérek, és ugyanebben az időben támogatták a bázeli magyar nyelvű Biblia kiadását is.

Később ezek a kapcsolatok lanyhulni kezdtek, de a századunk elején Alexandre Claparède, a genfi református egyház főgondnoka és magyar származású felesége révén újra megerősödtek. A házaspár segítette a Genfben tanuló magyar diákokat, a hazai szeretetszolgálatot. 1910-ben a főgondnok ezer arany korona értékű svájci frankot küldött a Kálvineum számára. A két világháború között és után a magyar teológiai oktatást a svájci irányzat erőteljesen befolyásolta. Gondolunk itt a XX. század nagy református teológusára, az 1968. dec. 10-én Bázelben elhunyt Karl Barthra, akinek számos magyar tanítványa volt, illetve lett belőlük professzor a budapesti, debreceni, kolozsvári, pápai és a sárospataki teológiai akadémiákon.

A II. világháború után Hollandián és az USA-n kívül a svájci reformátusok támogatták egyházunkat élelmiszerrel, gyógyszerrel, ruhaneművel, és ez történt 1956 után is. Szinte lehetetlen volna felmérni azoknak a segélyeknek, anyagi támogatásoknak a pénzbeli összegét, amit az egyházunk, főiskoláink, könyvtáraink, különböző személyek a svájci intézményektől (HEKS), magános adakozóktól az elmúlt évtizedekben kaptak. Ha mi nem is tudjuk a segítségek mértékét, mennyiségét, a mennyei Atya nyilván tudja, és az adományozók neve fel van jegyezve az élet könyvében.

Valóban, a svájciak mindig csak adtak és adnak. Adhatnak – mondhatná a kaján ember, mert a svájciak gazdagok. Erre azt feleljük: a Jézus példázatában szereplő ember szintén gazdag volt, de nem vette észre Lázár nyomorúságát, így nem tudott adni. A svájciak tudnak adni, ha kell a magyaroknak, ha kell a világ bármely részén élő, és bármilyen vallású nép számára, mert tudják, hogy a javaikat Istentől kapták, és vallják a Biblia szavaival: „Jobb adni, mint venni." Joggal vetődhet fel a kérdés: Mit adhatunk mi magyar reformátusok a svájci testvéreknek? Természetesen hálát, köszönetet a sok segítségért. Ez a hála azonban nemcsak a svájciaknak jár, hanem Istennek is, aki megtartotta hétszáz éven át ezt az országot.

Kérjük tehát Istent, hogy áldása legyen továbbra is Svájcon, hogy Jézus Krisztus visszajöveteléig, a világ végéig szeressék egymást, és együtt adjunk hálát a mennyei Atyának, aki egyszülött Fiát adta érettünk, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Dr. Takács Béla

Imre Lajos grafikája

IMRE Lajos grafikus

M E G H Í V Ó

1 9 9 4

M E G H Í V Ó

A Németh László Városi Könyvtár

tisztelettel meghívja Önt és kedves ismerőseit

1994. március 28-án 18 órára

a könyvtár olvasótermébe

"BARÁTAIM, SZÉP SZÁLFÁK S NEMES ERDŐK"

/Szabó Lőrinc: A fák között/

I M R E L A J O S

grafikáiból készült

k i á l l í t á s

megnyitására.

A kiállítást megnyitja és a TÁJAK EMLÉKEK című kötetet bemutatja:

DR. KOÓS JUDITH

a művészettörténeti-tudományok kandidátusa

MDK

Ø Imre Lenke

gyermekrajzoló

A Shankar's Weekly indiai hetilap pályázatának egyik nyertese.

Magyar Tibor: Rajzoló gyermekek....
Magyar Nemzet 1958. IX. 28. XIV. 229.

Tájkisérlet

IMRE MARIANN

kiállítása

Megtekinthető május 18-án, szombaton 18 - 21 óráig
Szentendre Fő tér 2.

Szeretettel várok mindenkit

T É L I
GALÉRIA

Imre Mariann

MTI SAJTÓFIGYELŐ

1091 BUDAPEST IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 337-748, 340-726

NÉPSZABADSÁG

1021

1983. január 13., csütörtök

Nagydíj Indiából

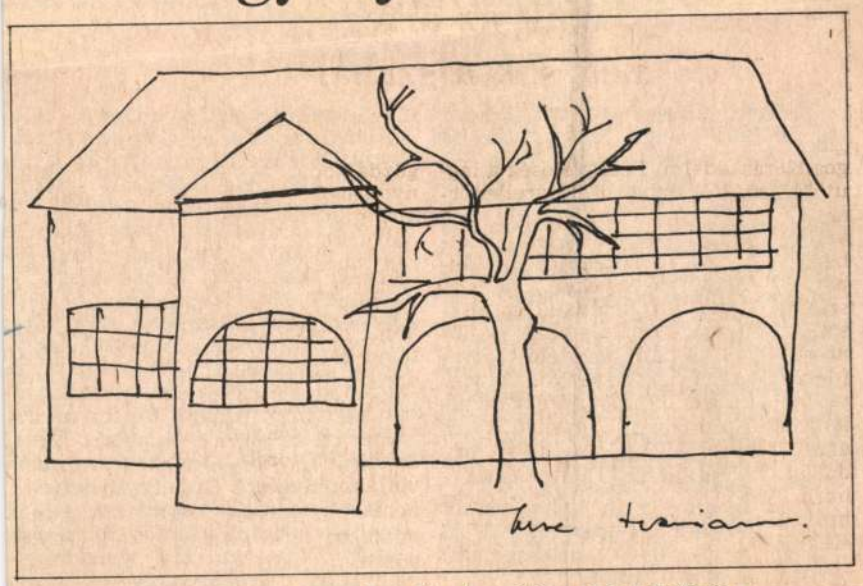

Emlékeztetőül: vázlat az útra bocsátó makói iskoláról.

Kisplasztikák a padlón, szoborfejek a szekrény tetején, énekkari diploma a falon és egy szorongó, kordnadrágos, kék köpenyes kislány a fotelban. A helyszín: Szeged, Tömörkény István gimnázium és művészeti szakközépiskola, igazgatói szoba. Az oktatási intézményben leendő zenészek, táncosok, iparművészek tanulnak, közöttük az első osztályos, a jegyzetlapra épületet skiccelő *Imre Mariann.*

— A makói iskolám — mutatja az elkészült vázlatot. — Itt találkoztam *Jámborné Balogh Tünde* rajztanárral, ha valaha igazi képzőművész leszek, azt neki köszönhetem. Az órákon, a szakkörökön ő foglalkozott velem: nemcsak ábrázolni, hanem látni is megtanított. Ugyanilyen hálás vagyok a szüleimnek. Medgyesbodzáson születtem, ott jártam óvodába és az általános iskola alsó tagozatába. A tanítók mondták: az átlagosnál ügyesebben rajzolok, jó lenne, ha hozzáértő pedagógusok foglalkoznának velem. A szüleim akkor a kedvemért városba költöztek. A makói Kun Béla általános iskola rajzszakköréért választották. Ötödikes vagy hatodikos koromban *aranydiplomát nyertem az indiai Shankars rajzversenyen.* A tavalyi krétarajzommal pedig a névadó *nagydíját* szereztem meg. Az emlékplakettet decemberben kaptam meg Budapesten.

Mariann munka közben.
PINTÉR ISTVÁN FELVÉTELEI

— *A díjnyertes mű témája?*

— Önarckép pávákkal. Arról szól, hogy rajzolok, s a különböző színű pávák körém sereglenek. Egyikük rózsaszín, mert segítőkész, a másik zöld, hiszen irigy.

A nemzetközi elismerés segített a középiskolai felvételinél.

Nyáron még nem tudtam a díjról. A képző- és iparművészeti szakra 180 társsammal együtt jelentkeztem. Egy hokedlit kellett rajzolnunk lábassal. Az igazságos döntés kedvéért senki nem szerepelt a nevén. Sorszámokat kaptunk, és a tanárok a nyolcadik, a 63., a 125. és a többi felvételiző teljesítményét értékelték. Szerencsére a legjobb negyven közt lehettem, és Szegeden maradhattam. Most a gimi kollégiumában lakom, és szabad időmben múzeumot, képtárat látogathatok. Élvezem a nagyvárost, a diákönállóságot.

— *Mi lesz érettségi után?*

— Szeretnék a Képzőművészeti Főiskolára bekerülni. Tudom, a gyermek rajzolóból nem mindig lesz művész. Én például emberfejeket még nem tudok ábrázolni. De nem törődök bele. Igazából persze sejtelmem sincs, milyen a hivatásos festők sorsa. Valójában nem is akarok ismert mester lenni. A főiskolai diplomával tanítani szeretnék valamelyik kisvárosban vagy faluban. Azért ott, hogy egyszer én is felfedezhessek valakit, hogy egyszer rám is olyan hálával gondoljanak, mint én a makói pedagógusomra.

H. K.

1983. január 13., c

A HÉT FILMJEI

VIADUKT

Élelmes fiatalember szorgoskodik az előjátszó mozi előcsarnokában. Karján — mintha pincér volna — a kínálat: jó fogású kötetek. Fekete alapon fehér betűk hirdetik az új kezdeményezést; a Népművelési Propaganda Iroda meg a Mafilm arra vállalkozott, hogy a Premier plan című sorozatában hozzáférhetővé teszi az új magyar filmek (történelmi) dokumentumait. Az első kiadvány a *Viadukt* megtekintéséhez csinál kedvet. Pontosabban szólva: egyszerre két funkciót is betölthet. Ha tetszik a film, akkor a gondosan összeállított füzet révén kielégíthetjük történelmi érdeklődésünket. Ha esetleg nem tetszik az új mozidarab, akkor viszont megtudhatjuk a dokumentum-összeállításból, hogy milyen lehetőséget mulasztottak el az alkotók.

Rögtön érdemes előrebocsátani, hogy legalábbis e sorok írójának az utóbbi szempontból hasznos a könyvecske. Matuska Szilveszter, a biatorbágyi vonatrobbantó, századunk egyik leghíresebb — leghírhedtebb? — magyarja ugyanis módfelett alkalmas az újólagos megfilmesítésre. (Egyszer már, *Merénylet* címmel, Thurzó Gábor és Bacsó Péter forgatókönyve alapján Várkonyi Zoltán is forgatott róla filmet, a főszerepet Básti Lajos játszotta, az érdekes alkotást két-három esztendeje a televízió is sugározta.) Matuska Szilveszter, az első világháborús katonatiszt története azért alkalmas a megfilmesítésre, mert hatásosan példázza egy — több! — elveszett nemzedék mentalitását. Azt, hogy emberek, egészen fiatalon, belekerülnek a háború forgatagába, megtanulnak ölni, és elfelejtenek normálisan élni. Következésképpen békeidőben — ráadásul egy vesztes világháború után, jószerivel képtelenek civil normák szerint cselekedni. Vagy ha látszólag élik is az állampolgárok mindennapi életét, a harc romantikájára,

A felbujtó és a felbujtott: Bács Ferenc és Michael Sarrazin.

megjelenítésében), a numerus clausus sújtotta pesti tánctanárnő (*Constanze Engelbrecht* játszotta) és a fajvédő, statáriumot előkészítő titkosügynököt megelevenítő *Bács Ferenc* — azért harcolnak, hogy Gömbös Gyula és Hitler Adolf hatalomra jutása elodáztassék, illetve kierőszakoltassék. Az ő konfliktusukra, leplezetlen összeütközésükre akár teljes filmet lehetett volna alapozni, amelyből elhagyhatónak vélném az olyan látványos — és közismert — mozzanatokat, mint például a bécsi gyorsvonat biatorbágyi kisiklatását. Annál is inkább, mert — és ezt igazán nem az akciórendező Ordódy Györgynek, a látványtervező Trauner Sándornak meg az operatőr Andor Tamásnak rovom fel — az igazi vonatszerelvény igazi fölrobbantása úgy hatott, mintha maketten látnánk. Mintha némi időkülönbséget érzékeltem volna a robbanás hangja és a kisiklás látványa között, s ez eleve megkérdőjelezi a bármily bravúrosan megvalósított jelenet létjogosultságát.

Márpedig ha a legfontosabb jelenet hitelessége megkérdőjelezhető, akkor illő eltűnődni rajta: nem kellett volna-e a leglátványosabb megoldás helyett intimebbekkel, ha úgy tetszik: kamaradarab jellegű filmmel kísérletezni? Lehetséges, hogy a két külföldi producer, a müncheni meg a hollywoodi számára kevésbé elfogadható lett volna bármelyik előbb említett mozzanat teljes kibontása, de talán őket is meg lehetett volna győzni arról, hogy szerencsésebb dolog jó filmet készíteni, mint rosszat. Mert bizony a Viadukt képkockáin alig ismerni rá az érzékeny, jó rendezőre Simó Sándorra. Sorra-rendre másodlagos, kommersz eszközöket alkalmaz, szemlátomást nem tud mit kezdeni a külföldi színészsztárokkal — akik közül nem egyet lekörözne a kevésbé ismert magyar művészek

IMRE MARIANNA

Értesítjük, hogy a Fölösp
Zoltán - volt Beloiannisz - u.
(tel.: 131-0366) az Önök által
példányokból 1
értékben.

Kérjük, szíveskedjenek -
számított **3 napon belül** - az á
átvételhez szükséges **bélyegző**
láról) gondoskodni.

Átvétel: 9-12^{h} között.

Budapest, 1992. dec. 11.

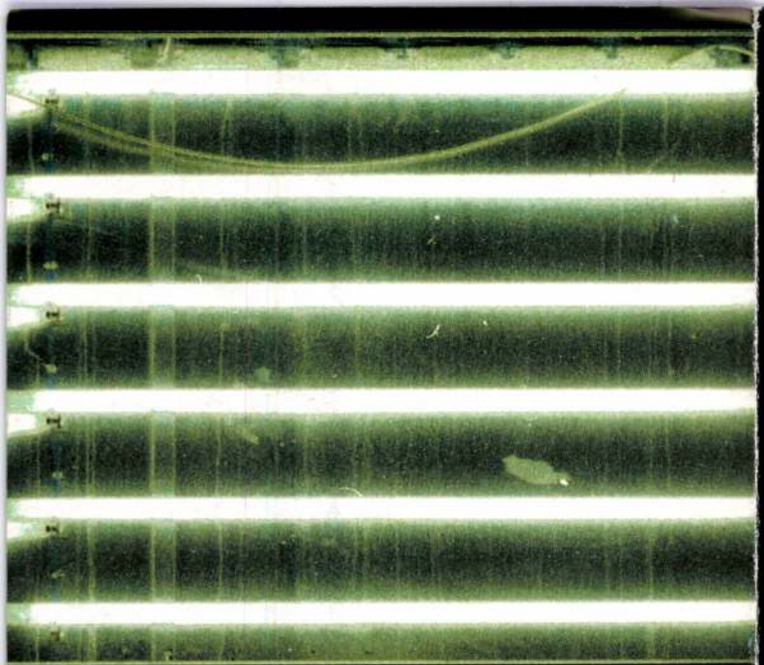

IMRE MARIANNA KIÁLLÍTÁSA

KITÖLTETLEN TEREK PASSZÍV KÉPZELETE /II/

ÓBUDAI PINCEGALÉRIA, FŐTÉR 1./ZICHY KASTÉLY/

1994. ÁPRILIS 6 - MÁJUS 1. MEGNYITÓ ÁPRILIS 6. 18 ÓRA

MEGTEKINTHETŐ: 14 - 18 ÓRÁIG HÉTFŐN ZÁRVA

SZOMBAT - VASÁRNAP 10 - 18 ÓRA KÖZÖTT

A BUDAPESTI TAVASZI FESZTIVÁL ÉS A FŐVÁROSI KÉPZŐMŰVÉSZETI ALAP TÁMOGATÁSÁVAL F.K. DR. MERÉNYI JUDIT

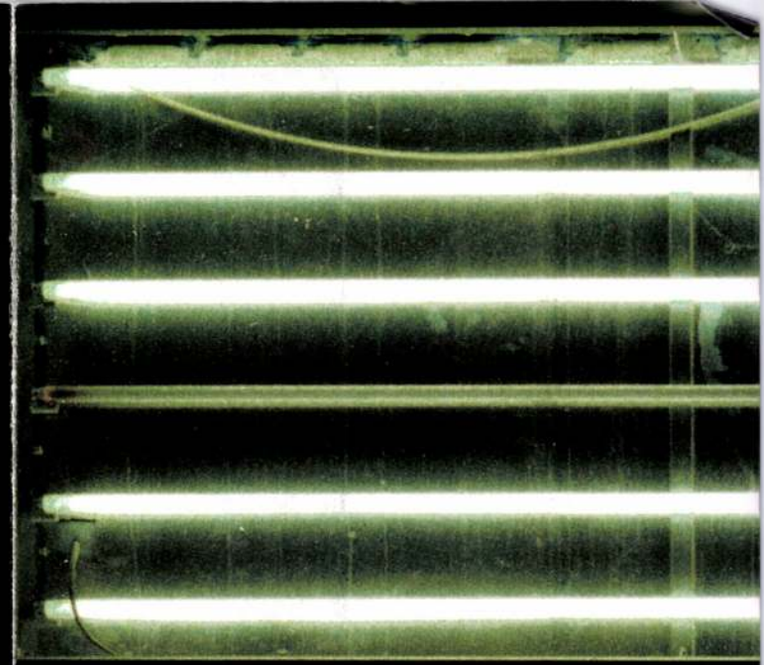

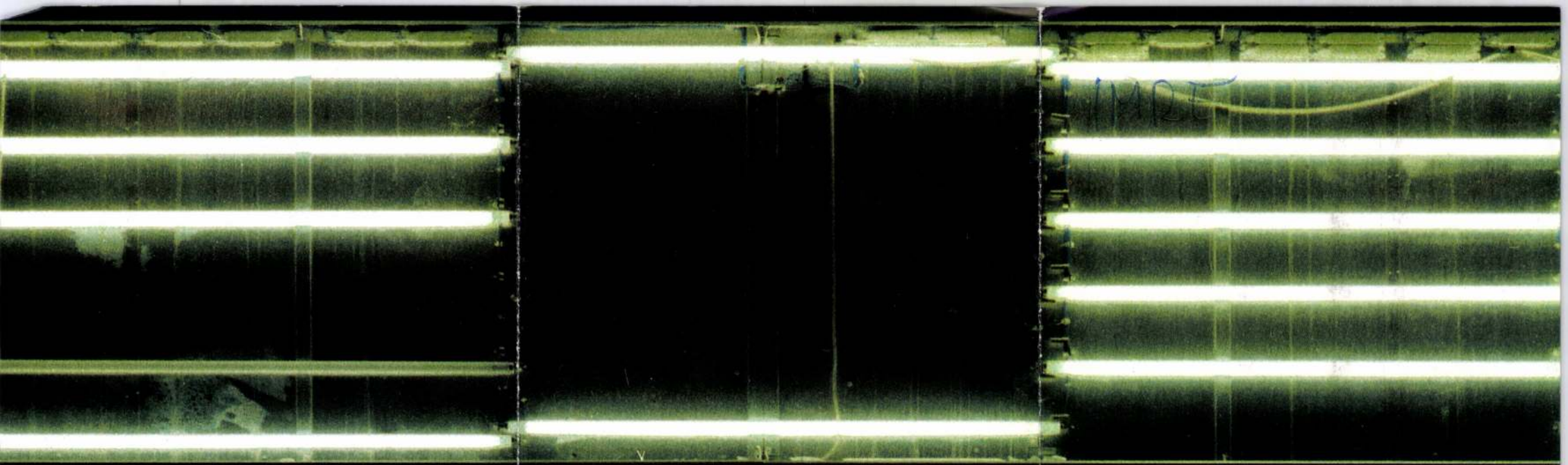

IMRE MARIANN

Új Művészet
2004. Márc.
XV. évf. 3.

32. old.

Fiatal Képzőművészek Stúdiója Egyesület
Studio of Young Artists Association

Budapest Galéria
Budapest Gallery

Kalandra való nagyszerű nap...
It's a fine day for an adventure...

izlandi, svájci és magyar képzőművészek kiállítása
Exhibition of Icelandic, Swiss and Hungarian artists

1998. február 10 - március 1.
10 February - 1 March 1998
megnyitó: 1998. február 10-én 17.00 órakor
opening: 10 February, 1998 at 5.00 pm

nyitva: hétfő kivételével, naponta 10.00 - 18.00 óráig
opening hours: 10 am to 6 pm, except Mondays

kurátorok/*curators:* Harm Lux, Beatrix Ruf,
Halldor Runolfson, Bencsik Barnabás

IMRE MARIANN

Budapest Galéria Kiállítóháza
Budapest Gallery Exhibition House

Budapest, III. ker., Lajos u. 158.
tel: 36 1 388 6784

Judith Albert

Steingrimur Eyford

Jürg Hugentobler

Imre Mariann

Haraldur Jonsson

Kámán Gyöngyi

Ute Klein

Lakner Antal

Niklaus Lenherr

Jozo Palkovits

Roskó Gábor

Katrin Sigurdardóttir

Philippe Winninger

Kalandra való nagyszerű nap...

It's a fine day for an adventure...

támogatók/*supported by:*
Pro Helvetia
Nemzeti Kulturális Alap
Független Képzőművészeti Műhelyek Ligája

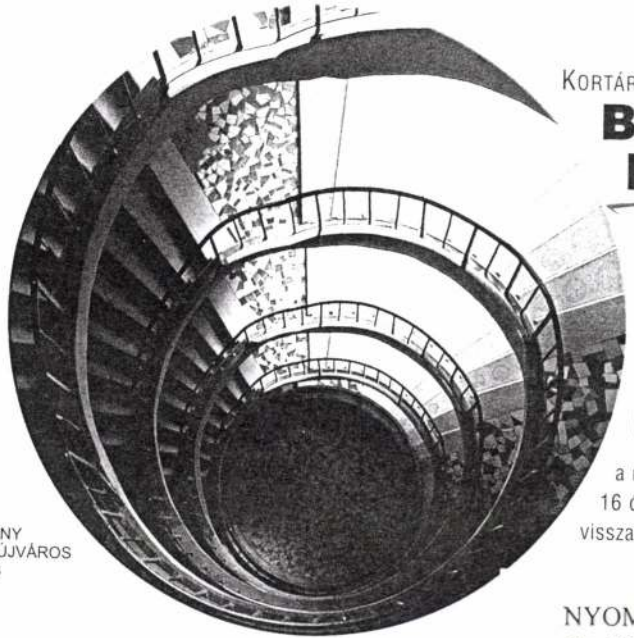

KORTÁRS MŰVÉSZETI INTÉZET – DUNAÚJVÁROS

BERHIDI MÁRIA
IMRE MARIANN
LOVAS ILONA

megnyitó: 2003. november 21., 18 óra

a kiállítást megnyitja:

Sulyok Miklós

művészettörténész

látható: 2003. december 19-ig,
hétfő kivételével naponta 10-18 óráig

a megnyitóra busz indul:
16 órakor, a Műegyetem elől
vissza: 21 órakor a Kortárs Művészeti Intézet elől

MODERN MŰVÉSZETÉRT KÖZALAPÍTVÁNY
KORTÁRS MŰVÉSZETI INTÉZET - DUNAÚJVÁROS
Institute of Contemporary Art - Dunaújváros
2400 Dunaújváros, Vasmű út 12. Hungary
tel/fax: + 36 25 412 220
e-mail: ica-d@dunanet.hu

támogatók: NKA, Dunaújváros Önkormányzata

NYOMTATVÁNY
Dr. Tímár Árpád
Budapest
Üllői út 119. IV/65.
1091

Raiffeisen
Galéria

Imre Mariann
Kótai Tamás

MEGHÍVÓ

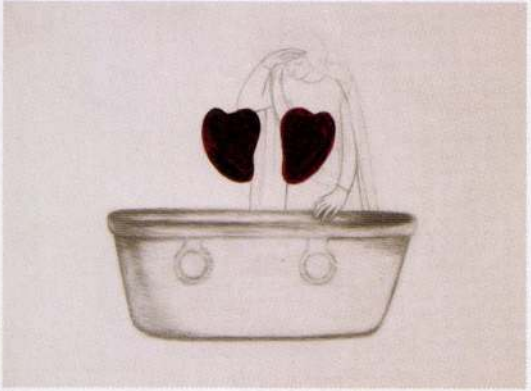

Tisztelettel meghívjuk Önt a **Raiffeisen Galériába**
2005. augusztus 29-én, hétfőn 17 órára

Imre Mariann és Kótai Tamás

kiállításának megnyitójára.

A kiállítást megnyitja: **Mélyi József, művészettörténész**

A kiállítás 2005. augusztus 29. és október 9. között látogatható – hétvégén is.

Raiffeisen Bank Rt.
1054 Budapest, Akadémia u. 6.

VELÜNK KÖNNYEBB Raiffeisen BANK

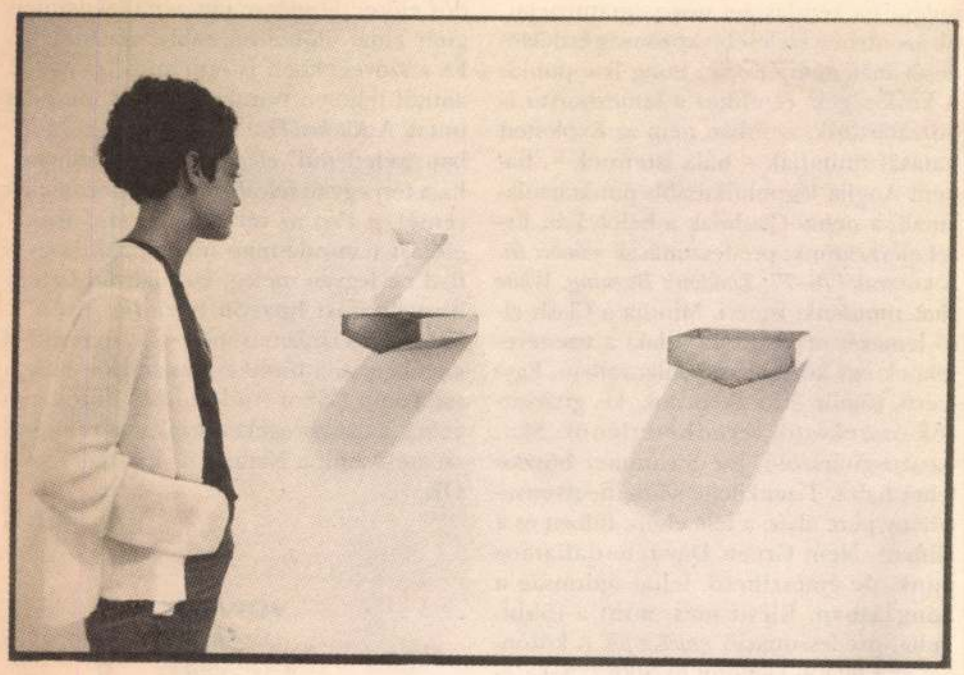

Képzőművészet

Határtalan idő-napló

Imre Mariann kiállítása

Létezik Budapesten egy galéria, amely – néhány társával együtt – következetesen azon munkálkodik, hogy jó művészetet mutasson be, és kicsit megpiszkálja az olykor álmatag magyar képzőművészeti életet azzal, hogy nem feltétlenül a legszélesebb körökben előforduló, már bevett neveket részesíti előnyben. A galéria vezetőjének, *Bencsik Barnabás*nak, sikerült egy olyan hely tradícióját megalapoznia, amelyet mindig érdemes felkeresni, ha izgalmas és gondolkodásra serkentő művészetet szeretnénk látni, és Imre Mariann *Határidő napló* című kiállítása ilyen.

A kiállítás három terme közül kettőben ugyanaz az elem ismétlődik összesen kilencszer: egy hosszában félbevágott üvegpohár talpával a falhoz ragasztva, valamivel alatta egy fémből készült, szintén a falhoz erősített vályúszerű tartó, az alján víz. Ez a megnyitó alkalmával a félbevágott pohárba helyezett, egész pohár méretű és alakú jégdarab elolvadt „változata", melyet eredetileg egy vékony tüllre emlékeztető anyagból vágott „lapok" fogtak közre. Ezek hol a fél pohárban, hol pedig „lefolyva", a fémtartóban fekszenek. Rajtuk ugyanaz a név (Sütő Istvánné) ismétlődik újra meg újra, mintha egy szépírásfeladatból kerültek volna egyenesen a mélyhűtőbe, onnan pedig a kiállítóterembe.

Az első két terem *vizuálisan* némileg elkülönül a harmadiktól. Itt három variációt látunk ugyanarra a témára: három különböző módon félbevágott üvegpohár és három különböző mintában kivésett fal kombinációit.

Az egy egységként, azaz installációként – is – felfogható kiállítás kulcsszava az idő, mint azt egyébként már a címe is sugallja. Ezzel együtt mind a cím, mind pedig az installáció az idő két különböző aspektusára utal. Az előbbi a hétköznapi, racionális, „üzleti" jellegére (lásd például „Az idő pénz", menedzserkalkulátor stb.); míg az installáció az idő elvontabb, szellemibb oldalára.

A kiállítóteremben az idő egyfajta szubjektív mérése több síkon is zajlik egyszerre. A legrövidebb intervallumot talán a jégdarabok olvadása jelenti (jelentette). Ezután következik a víz elpárolgásának ideje, majd pedig az a három hét, ameddig ez az egyszeri installáció ebben a térben látható. A tüll felirata, monotóniájából adódóan, egy újabb, az elkészüléséhez szükséges, egyszerre szubjektív és objektív időmennyiséget idéz fel. (És akkor még nem említettük a fal kivéséséhez, illetve a látogatónak a kiállítás megtekintéséhez szükséges időtartamokat.) Amikor bezár a kiállítás, eltűnik ez az erre a térre és időre készített installáció is, de mint műalkotás kapcsolatba került a kultúrával, annak részévé vált, és ezáltal egy emberi érzékekkel és ésszel nem hétköznapi módon regisztrálható idősíkba lépett, amit nevezhetünk tulajdonképpen művészettörténetnek is.

Bármilyen banálisnak tűnjenek is ezek a különféle időszeletek, mind ennek a kiállításnak a részeit képezik. Imre Mariann installációja többek között éppen arra tesz nagyon szelíd és finom eszközök javaslatot, teremt remek lehetőséget, hogy ezt végig is gondolhassuk. Ki-ki a maga által választott időintervallum alatt.

Timár Katalin

Stúdió Galéria (V., Képíró u. 6.). A kiállítás szeptember 16-ig vasárnap kivételével naponta 14 és 18 óra között tekinthető meg.

Az *ÚJ MŰVÉSZET* szeptemberi számából

Ember – kép
Marczell Péter: *A Kék Lovas* – Alexej von Jawlensky (1864–1941) genfi kiállítása

Kiállítás
András Edit: *Átfedések, helycserék* – Kortárs amerikai grafikai kiállítás Székesfehérvárott
Szegő György: *A Medúza bárkája*

Régiónk művészete
Szombathy Bálint: *A hetvenes évek művészete a Vajdaságban* – II. rész

Amerika
Deák Erika
„Black Male", A színes bőrű férfi

Kiállítási körkép
Vajdasági magyar képző- és iparművészek tárlata; Sarmaság László festményei; Trauner Sándor festményei; Bernát András képei; Olescher Tamás munkái; Klimó Károly és Robert Schad kettős kiállítása; Suzanne Király-Moss kiállítása; Vizsolyi János szobrai; Várady Róbert kiállítása

Panoráma
Hazai kiállítások
Külföldi kiállítások

Semmi különös, meghalt

Michael Ende

Semmi különös. Illetve A SEMMI KÜLÖNÖS hatalma érvényt szerzett a leírt szónak. Michael Endével csak az történt, amit a *Végtelen Történet* című metafizikus mesejátékában megírt: a szürke színű Semmi fokozatosan fölzabálja a Valamit. A Valami persze csak fikció, az alkotó elme fantáziálása, maga a történet. S nehéz lenne tagadni Michael Ende finom megfigyelését: eltűnnek a történetek a világból, ahogyan a sorsok is eltűnnek az emberek arcáról, nota bene: az arcok is a világból.

Én nagyon szerettem ezt a falvédőről lehímzett filozófust. Akár a *Momó*ra, akár ennek Hollywoodból leamortizált variánsára, a *Végtelen Történet*re gondolok. Egyszerűen szeretem azokat a gondolkodókat, akik nem a magas Akadémia aszexuális csendjének írják világértelmezéseiket. Másképp: Heidegger sokkal jobb, izgalmasabb, pontosabb, mint Ende, csak alig lehet érteni. Illetve, aki érti, az nem tudja elmagyarázni, hogy mit és miként érti. Végül is kétséges az olyan megértés, mely nem tudja a szavak explicitásában közölni magát, és megmarad a költészet bizonytalan érzéseinél. Tehát a filozófia nyomorúságán túl is van jelentősége az ilyen típusú gondolkodóknak, mint Michael Ende, Füst Milán vagy Exupéry.

Sajnos, ha az irodalmi körön túllép az ilyesfajta gondolkodásmód, s például film készül belőle, menthetetlenül a giccs aranykora fénylik fel. Wolfgang Petersen készített egy filmet a *Végtelen Történet*ből, s szándéka szerint nem is kívánta megkerülni a vizuális filozófia csapdáját. A speciális effektusokhoz felkérte Brian Johnsont, a zenéhez Klaus Doldingert. Mégis egy buckalakó típusú, elhülyült Spielberg-parafrázis született belőle. Nem is jöhetett ki más a filmgyártás végtelen seggéből, mert a film képtelen olyan dolgok megmutatására, mint a Semmi. A film, örökölve fotós édesanyjától a betegséget, a konkrét dolgok filozófiája. Michael Ende pedig az absztrakt dolgok konkrétságáról ír, ami az előbbinek pont az ellentéte. Így csak szürkekék gomolyfelhőket tud bemutatni a kamera, a hercegnő egy Cindy babából kimenstruált gyermekszínész, Fantázia birodalma pedig gigant költségvetésű műterem.

Bele se merek gondolni, mi fog történni akkor, ha egy ambiciózus producer arra ébred föl egy reggel, hogy itt az idő megfilmesíteni a *Momó*t. A *Momo* ugyanis az idő eltűnéséről szól (a *Végtelen Történet*, ugye, a tér elsorvadásán mereng, ami, ugye, az idő inverze), amire szerintem egyedül Tarkovszkij, esetleg Alain Resnais vállalkozhatna, de ez felettébb kivitelezhetetlennek tűnik. Így marad a két csapásvonal, olvasni Endét (s arisztokratikusan fanyalogni melodramatikus színezettségén), vagy moziban borzongani a maszkmesterek munkáin (ami viszont tökéletesen kizárja a mű valódi megismerését).

Kedves Michael! Innen, a szedőterem árnyékából úgy tűnik nekem, hogy Te már színről színre látod a Valamit és a Semmit. Remélem, boldogsággal tölt el, hogy földi életedben sem tévedtél akkorát, mint mi, ahogy kritikusoknál általában szokás. Ha van valami érdekes, akkor telefonálok, addig is:

Csók

Bakács Tibor Settenkedő

mutatni nem szükséges. Inkább arról, mennyiben más ez a lemez az anyazenekar zeneiségéhez képest.

A DCD 15 éve alatt a nyolc album mellett összeállt néhány nagyzenekari mű is, amelyet Lisa a csoport billentyűse, John Bannor segítségével rendezett albumba. Megszólal a szintetizált orkesztrális pillanatok mellett a melbourni Victorian Philharmonic Orchestra is, aztán az akusztikus számokban a legkülönfélébb, már a DCD-ből jól ismert népi hangszerpark, tevedobok, basszustablák, kínai dolcimer, indiai elefánt csörgők, görög buzuki stb. Ezek az akusztikus szerzemények a DCD utóbbi lemezeinek hangulatát idézik, bár azokénál kevésbé simulékonyak. A nagyzenekari témák (a megszólalásból is adódóan) az európai klasszikus zenei hagyományokból merítenek, előfordul barokkos díszítés, de számottevőbb az ő igazi talaja, a kelta kultúrából való töltekezés.

Lisa hangja éppoly széles skálán mozogva valósítja meg az elérni kívánt célt, mint a hangszeres festés, hol folkosan játékos és örömteli, máshol fájdalmasan nehéz és mély, akár egy operaénekes hangja. Az egész album nagyon nehéz, és hosszan igénybe veszi a koncentrációs készségünket, híján van minden popularitásnak. Bizonyosan szereti majd valamennyi Dead Can Dance-rajongó, de igazán értékelni valószínűleg a zenekar korábbi, „keltás" periódusának tisztelői fogják.

Rácz Mihály

ST GERMAIN BOULEVARD

The Complete Series
(F Communications)

Ha valamire, hát erre a zenére igencsak ráillik az acid-jazz kifejezés. Annak ellenére, hogy némileg másról van szó, mint amit e fogalomként elraktároztunk magunkban. Két fő összetevőből áll ez a zene, a nagyon finomra, majdnem puhára, de energikusan lüktetőre kevert acid-techno dobalapokra; amelyeket hallás után a sequencer gépi eleganciával biztosít szilárd váznak. Mindenesetre az ütősökért felelős Miguel „Punta" Rios kiváló munkát végzett. Erre kalandoznak rá a jó nyolc-tíz-tizenöt perces számokban a zenészek (Alexandre Destrez, Pascal Ohse, Édouard Labord és Malik) zongorán, trombitán, szaxofonon, fuvolán szép, színes dzsessztémákat, kis funkyt, néha pici bluest belehintve. És még nem szóltam Ludovic Navarre-ról, aki az egészet írta, hangszerelte, összerendezte és keverte (és például valaki basszusozik is).

Kivételerősítésként egy-két szerzeményben eltűnik minden technoelem, a *Street Scene* már egészen olyan, mint egy „valódi" acid-jazz, csak: még jobb. 15 percen át lassulnak, nyugtatnak, kalandoznak, és nem sajnálják zenei és hangzásbeli ötleteiket elsütögetni. Van elég, jut mindenhová egyenletesen. Ez a szerzemény gazdag lelőhely hangmintákat nyúlni trip-hop zenekarok (Portishead, Tricky stb.) számára. Néhol pedig már maguk próbálkoznak meg a trip-hop iskola kitágításával, az első kézből származó hangszeres zenélés metódusával. Nem is sikertelen kísérletek ezek a részükről.

Rácz Mihály

ALANIS MORRISSETTE

Jagged Little Pill
(Warner)

Alanis egy 20 éves kanadai csaj, jelenleg Los Angelesben él. Tízéves kora óta csinál lemezeket, s bár ez az első szélesebb körben elterjedt műve, a tapasztalat azért látszik. Ránézésre úgy tűnt, a lemez a könnyűzene talán legjelentősebb zsákutcájává fajult angolszász gitárzene egy darabja, de ez azért így nem igaz. Egyrészt sokkal több fantázia van benne, sőt, nem is gitárzene, annál sokkal naprakészebb. Bár gitároznak benne, nem is keveset, a ritmusszekció és a hangszerelés megmenti a dolgot. Ezenkívül a szövegek meglepően sokszor sikerültek jóra: elég bátor, nem buta és jó ritmusú úgy a felük.

Érdekes módon a lemez első feléről, az első hét számról meg még az utolsóról mondhatom el mindezt a jót. A lemez második fele már jóval cikibb: közhelyesek, néha koppintásízűek a dalok, okoskodóak a szövegek. Pedig nincs sok különbség a lemez két fele között: a dalok ugyanúgy szólnak, a szövegek alaphangulata sem nagyon változik, és mégis.

Mindazonáltal azt hiszem, ha Alanis a csajom lenne, azért büszke lennék a zenéjére. Biztos csinos is, bár a lemezborítón egyszer elzöldített, egyszer pedig elvörösített változatban látszik az arca. Bár az igazat megvallva, nem hiszem, hogy lenne bármi esélyem: egy ilyen csajnak minimum a producere a pasija, de a meleghangú köszönetnyilvánítások között is egy csomó pasi van; csak Madonna a kivétel, de róla is annyifélét hall az ember.

- weyer -

RANCID

...And Out Come The Wolves
(Epitaph)

Rancid. Miután a Green Day learatta a dallamos punk minden babérját a Bad Religion és a Dickies orra előtt, miután az Offspring elorozta a Nirvana-féle Smells Like... minden hangját, miután az MTV s a média ejtették az előző évek sztárjait. Hát ők is megérkeztek. Nyomukban néhány szapora kezű gitárzenekar, a Pennywise vagy Fat Mike bohóccsapata, az NOFX. Milliomosjelöltek. Pedig valóban punkok, ahogy a többi már említett csapat is. A média bennük láthatja a punkhullám további sikeres üzletmenetét. Predesztináció *namber van*. Tim Armstrong gitáros, Lars Frederiksen gitáros, Matt Freeman basszusgitáros, Brett Reed dobos. A punkban élek egész nap – vigyorog Armstrong, majd hozzáteszi, mindez családi hátteremből következik. Apám alkoholista volt, napjait totál részegen töltötte. Nem tehettem mást, mint hogy bezárkóztam a szobámba, és punkzenére üvöltöttem a világba. Ez volt a legbiztonságosabb, amit tehettem. Frederiksen: Két évvel ezelőtt állandóan belőve mászkáltam, majd halálra ittam magam. Nem lennék itt, ha ezek a srácok nem jelentenék számomra a családot. A megmenekülés kezdete 1991, a helyszín az East Bay egyik legendás punkklubja, a 924 Gilman Street. Predesztináció *namber tú*. Küllem. A mohikánfrizura és a lakatnyaklánc újdonság a ma ifjúsága számára, bár tudomásom szerint Wattie és az Exploited továbbra is megtartja rendes évi nosztalgiaturnéját, ők azonban a szélesebb közönség érdeklődését már nem élvezik. Long live punks. A külsőségek, és ehhez a lemezborító is hozzátartozik, azonban nem az Exploited hatását mutatják – hála istennek –, hanem Anglia legpolitikusabb punktársulatának, a néhai Clashnak a befolyását. Ezzel elérkeztünk: predesztináció *namber tri*. A korszak '76–77, *London's Burning, White Riot*, mindenki ismeri. Mintha a Clash első lemezét magyarázná valaki a tizenéveseknek egy korrekt szakdolgozatban. Egyszerű, tömör ötös akkordok, kis gitárintrók-összekötők tévedhetetlenül. Ska, basszusgitárszóló, Joe Strummer büszke lehet fiaira. Tizenkilenc szám, negyvenvalahány perc alatt, a fele elsőre fülben és a lábban. Nem Green Day-féle dallamos punk, de emészthető, tehát újdonság a hangzásban. Kicsit más, mint a többi. Tehát predesztináció *namber fór*. A közönség az Epitaph kiadótól további zenekarokat vár, amely zárójelben Brett Gurewitzé, a Bad Religion gitárosáé. Öngerjesztés, gerjesztődés. Rancid. Nézzünk pár hét múlva az amerikai slágerlistákra, könnyebben bejöhet, mint ötös a lottón.

- alfa -

TIMBUK 3

A Hundred Lovers
(BMG)

A Timbuk 3 1984-ben startolt a texasi Austinban, egyik legelső számuknak az a címe, hogy *The Future Is So Bright I Gotta Wear Shades* (Olyan fényes jövő, hogy napszemüveget kell viselnem), ami valamivel jobb poén, mint a név. Timbuk 2 helyett Timbuk 3, ami persze trió helyett duót takar – Pat MacDonaldot, aki a számokat írja, mindenféle hangszeren játszik és énekel, és nejét, Barbara K.-t, aki végig vokálozik, de elboldogul gitáron is –, plusz (a kezdeti években szolgáló kazettás magnó helyére szerződtetett) kisegítő dobost és basszusost. Amerikaiak. Ami a világsztárság alatti kategóriában azt jelenti, hogy szerencsés/szerencsétlen brit kollégáikkal szemben nem másfél év a futamidejük, amíg a gépezet feldobja és ejti őket, hanem sokkal több. Ők is elég hosszú ideje csinálják, de velem most randevúztak először. Egy normális amerikai előzenekar, minden a helyén, még az apró meglepetések is. Meg-megszólal például egy bluesos szájharmonika, de sehol a bluesséma, reggae-dobpergéssel startol egy szám, de egész más lesz belőle, itt egy Beatles-vokál, ott egy REM-kórus, egy kissé bátortalan rapbetét, funky basszus lökdös előre, de mégse tánczene, akusztikus gitár kínál ülőhellyel, tabla visz Indiába. És a szövegekben is épp annyi csavarás, amitől teljesen normális marad, de nem untat. A *Kitchen Fire* arról szól, hogy Indiában „véletlenül" elégnek fiatal asszonyok, ha a férj egy új feleségtől több hozományt remél, a *Prey* az imádkozási szokásokat elemzi („mindennap imádkozol, hogy a fiad ne legyen meleg, és a lányod ne egy olyan pasast hozzon haza, mint én"). Egészséges cinizmus még saját zenéjükkel szemben is, a füzetke illusztrációit akár a mi Tooth Gábor Andorunk is rajzolhatta volna, a dalszövegeket azzal a betűtípussal szedték, amit a Narancs is használ, szóval OK.

Sz. T.

VOIVOD

Negatron
(Hypnotic)

Rögtön az elején sietek kijelenteni, hogy a végtelenségig elfogult vagyok a Voivoddal, nemhogy becsmérlő, de még haloványabbra sikerült dicsérő szót sem hallok meg. Fájt is, amikor a csapásokról értesültem, az *Angel Rat* album munkálatai után távozott a basszusgitáros, oké, elismerem, egy jó zenésszel pótolható. És ez így is volt, az *Outer Limits* szerves továbblépést mutatott hiánytalan megszólalással, és szépséges pszichedelikus rocklemez lett. És ugye a rajongó a továbbiakra is kialakít egy képet, rosszabb esetben elvárást. Mert az sose jön be. Az igazi csapást az énekes, Snake kiválása jelentette, és ez már sok volt az idegrendszeremnek. Az ő énekhangja és stílusa iskola volt a műfajban...

A Voivod agya, zeneszerzője, szövegírója, grafikusa és dobosa Michel Langevin és a nem kevésbé alap Denis D'amour gitáros nem ingott meg, Eric Forrest basszusgitárost rábeszélték az énekesi teendőkre, és ő részt kért a szövegírásból is. Nos, az eredményt most próbálom az elvárásaim helyébe tölteni. A *Negatron* nagyon kemény album, mintha az utóbbi három meg sem történt volna. Persze ez így nem igaz, mert kellett azok tapasztalata is. De sehol a líraiság, szálldogáló pszichedelia, a lassúbb részek is feszesek. A hangzás olyan, mint egy Pitch Shifter-albumon, az indusztrial-metalhoz közeli. Ezzel együtt minden téma, gitár és ritmus nagyon voivodos, az ember nem tér magához a már szinte ijesztő technikai tudásról árulkodó váltások özöne alatt. A hangzás keménységére még rátesz Eric üvöltő éneke, bár néha hallatszik, hogy szorgalmas tanulója volt a Snake-iskolának.

A közel órás albumot egy Foetusszal közösen írt és általa énekelt és kevert szerzemény zárja, az indusztriális zaj poklában megmerítkezve.

Rácz Mihály

mutatni nem szükséges. Inkább arról, mennyiben más ez a lemez az anyazenekar zeneiségéhez képest.

A DCD 15 éve alatt a nyolc album mellett összeállt néhány nagyzenekari mű is, amelyet Lisa a csoport billentyűse, John Bannor segítségével rendezett albumba. Megszólal a szintetizált orkesztrális pillanatok mellett a melbourni Victorian Philharmonic Orchestra is, aztán az akusztikus számokban a legkülönfélébb, már a DCD-ből jól ismert népi hangszerpark, tevedobok, basszustablák, kínai dolcimer, indiai elefánt csörgők, görög buzuki stb. Ezek az akusztikus szerzemények a DCD utóbbi lemezeinek hangulatát idézik, bár azokénál kevésbé simulékonyak. A nagyzenekari témák (a megszólalásból is adódóan) az európai klasszikus zenei hagyományokból merítenek, előfordul barokkos díszítés, de számottevőbb az ő igazi talaja, a kelta kultúrából való töltekezés.

Lisa hangja éppoly széles skálán mozogva valósítja meg az elérni kívánt célt, mint a hangszeres festés, hol folkosan játékos és örömteli, máshol fájdalmasan nehéz és mély, akár egy operaénekes hangja. Az egész album nagyon nehéz, és hosszan igénybe veszi a koncentrációs készségünket, híján van minden popularitásnak. Bizonyosan szereti majd valamennyi Dead Can Dance-rajongó, de igazán értékelni valószínűleg a zenekar korábbi, „keltás" periódusának tisztelői fogják.

Rácz Mihály

ST GERMAIN BOULEVARD

The Complete Series
(F Communications)

Ha valamire, hát erre a zenére igencsak ráillik az acid-jazz kifejezés. Annak ellenére, hogy némileg másról van szó, mint amit e fogalomként elraktároztunk magunkban. Két fő összetevőből áll ez a zene, a nagyon finomra, majdnem puhára, de energikusan lüktetőre kevert acid-techno dobalapokra; amelyeket hallás után a sequencer gépi eleganciával biztosít szilárd váznak. Mindenesetre az ütősökért felelős Miguel „Punta" Rios kiváló munkát végzett. Erre kalandoznak rá a jó nyolc-tíz-tizenöt perces számokban a zenészek (Alexandre Destrez, Pascal Ohse, Édouard Labord és Malik) zongorán, trombitán, szaxofonon, fuvolán szép, színes dzsessztémákat, kis funkyt, néha pici bluest belehintve. És még nem szóltam Ludovic Navarre-ról, aki az egészet írta, hangszerelte, összerendezte és keverte (és például valaki basszusozik is).

Kivételerősítésként egy-két szerzeményben eltűnik minden technoelem, a *Street Scene* már egészen olyan, mint egy „valódi" acid-jazz, csak: még jobb. 15 percen át lassulnak, nyugtatnak, kalandoznak, és nem sajnálják zenei és hangzásbeli ötleteiket elsütögetni. Van elég, jut mindenhová egyenletesen. Ez a szerzemény gazdag lelőhely hangmintákat nyúlni trip-hop zenekarok (Portishead, Tricky stb.) számára. Néhol pedig már maguk próbálkoznak meg a trip-hop iskola kitágításával, az első kézből származó hangszeres zenélés metódusával. Nem is sikertelen kísérletek ezek a részükről.

Rácz Mihály

ALANIS MORRISSETTE

Jagged Little Pill
(Warner)

Alanis egy 20 éves kanadai csaj, jelenleg Los Angelesben él. Tízéves kora óta csinál lemezeket, s bár ez az első szélesebb körben elterjedt műve, a tapasztalat azért látszik. Ránézésre úgy tűnt, a lemez a könnyűzene talán legjelentősebb zsákutcájává fajult angolszász gitárzene egy darabja, de ez azért így nem igaz. Egyrészt sokkal több fantázia van benne, sőt, nem is gitárzene, annál sokkal naprakészebb. Bár gitároznak benne, nem is keveset, a ritmusszekció és a hangszerelés megmenti a dolgot. Ezenkívül a szövegek meglepően sokszor sikerültek jóra: elég bátor, nem buta és jó ritmusú úgy a felük.

Érdekes módon a lemez első feléről, az első hét számról meg még az utolsóról mondhatom el mindezt a jót. A lemez második fele már jóval cikibb: közhelyesek, néha koppintásízűek a dalok, okoskodóak a szövegek. Pedig nincs sok különbség a lemez két fele között: a dalok ugyanúgy szólnak, a szövegek alaphangulata sem nagyon változik, és mégis.

Mindazonáltal azt hiszem, ha Alanis a csajom lenne, azért büszke lennék a zenéjére. Biztos csinos is, bár a lemezborítón egyszer elzöldített, egyszer pedig elvörösített változatban látszik az arca. Bár az igazat megvallva, nem hiszem, hogy lenne bármi esélyem: egy ilyen csajnak minimum a producere a pasija, de a meleghangú köszönetnyilvánítások között is egy csomó pasi van; csak Madonna a kivétel, de róla is annyifélét hall az ember.

- weyer -

RANCID

...And Out Come The Wolves
(Epitaph)

Rancid. Miután a Green Day learatta a dallamos punk minden babérját a Bad Religion és a Dickies orra előtt, miután az Offspring elorozta a Nirvana-féle Smells Like... minden hangját, miután az MTV s a média ejtették az előző évek sztárjait. Hát ők is megérkeztek. Nyomukban néhány szapora kezű gitárzenekar, a Pennywise vagy Fat Mike bohóccsapata, az NOFX. Milliomosjelöltek. Pedig valóban punkok, ahogy a többi már említett csapat is. A média bennük láthatja a punkhullám további sikeres üzletmenetét. Predesztináció *namber van.* Tim Armstrong gitáros, Lars Frederiksen gitáros, Matt Freeman basszusgitáros, Brett Reed dobos. A punkban élek egész nap – vigyorog Armstrong, majd hozzáteszi, mindez családi hátteremből következik. Apám alkoholista volt, napjait totál részegen töltötte. Nem tehettem mást, mint hogy bezárkóztam a szobámba, és punkzenére üvöltöttem a világba. Ez volt a legbiztonságosabb, amit tehettem. Frederiksen: Két évvel ezelőtt állandóan belőve mászkáltam, majd halálra ittam magam. Nem lennék itt, ha ezek a srácok nem jelentenék számomra a családot. A megmenekülés kezdete 1991, a helyszín az East Bay egyik legendás punkklubja, a 924 Gilman Street. Predesztináció *namber tú.* Küllem. A mohikánfrizura és a lakatnyaklánc újdonság a ma ifjúsága számára, bár tudomásom szerint Wattie és az Exploited továbbra is megtartja rendes évi nosztalgiaturnéját, ők azonban a szélesebb közönség érdeklődését már nem élvezik. Long live punks. A külsőségek, és ehhez a lemezborító is hozzátartozik, azonban nem az Exploited hatását mutatják – hála istennek –, hanem Anglia legpolitikusabb punktársulatának, a néhai Clashnak a befolyását. Ezzel elérkeztünk: predesztináció *namber tri.* A korszak '76–77, *London's Burning, White Riot,* mindenki ismeri. Mintha a Clash első lemezét magyarázná valaki a tizeneéveseknek egy korrekt szakdolgozatban. Egyszerű, tömör ötös akkordok, kis gitárintrók-összekötők tévedhetetlenül. Ska, basszusgitárszóló, Joe Strummer büszke lehet fiaira. Tizenkilenc szám, negyvenvalahány perc alatt, a fele elsőre fülben és a lábban. Nem Green Day-féle dallamos punk, de emészthető, tehát újdonság a hangzásban. Kicsit más, mint a többi. Tehát predesztináció *namber fór.* A közönség az Epitaph kiadótól további zenekarokat vár, amely zárójelben Brett Gurewitzé, a Bad Religion gitárosáé. Öngerjesztés, gerjesztődés. Rancid. Nézzünk pár hét múlva az amerikai slágerlistákra, könnyebben bejöhet, mint ötös a lottón.

- alfa -

TIMBUK 3

A Hundred Lovers
(BMG)

A Timbuk 3 1984-ben startolt a texasi Austinban, egyik legelső számuknak az a címe, hogy *The Future Is So Bright I Gotta Wear Shades* (Olyan fényes jövő, hogy napszemüveget kell viselnem), ami valamivel jobb poén, mint a név. Timbuk 2 helyett Timbuk 3, ami persze trió helyett duót takar – Pat MacDonaldot, aki a számokat írja, mindenféle hangszeren játszik és énekel, és nejét, Barbara K.-t, aki végig vokálozik, de elboldogul gitáron is –, plusz (a kezdeti években szolgáló kazettás magnó helyére szerződtetett) kisegítő dobost és basszusost. Amerikaiak. Ami a világsztárság alatti kategóriában azt jelenti, hogy szerencsés/szerencsétlen brit kollégáikkal szemben nem másfél év a futamidejük, amíg a gépezet feldobja és ejti őket, hanem sokkal több. Ők is elég hosszú ideje csinálják, de velem most randevúztak először. Egy normális amerikai előzenekar, minden a helyén, még az apró meglepetések is. Meg-megszólal például egy bluesos szájharmonika, de sehol a bluesséma, reggae-dobpergéssel startol egy szám, de egész más lesz belőle, itt egy Beatles-vokál, ott egy REM-kórus, egy kissé bátortalan rapbetét, funky basszus lökdös előre, de mégse tánczene, akusztikus gitár kínál ülőhellyel, tabla visz Indiába. És a szövegekben is épp annyi csavarás, amitől teljesen normális marad, de nem untat. A *Kitchen Fire* arról szól, hogy Indiában „véletlenül" elégnek fiatal asszonyok, ha a férj egy új feleségtől több hozományt remél, a *Prey* az imádkozási szokásokat elemzi („mindennap imádkozol, hogy a fiad ne legyen meleg, és a lányod ne egy olyan pasast hozzon haza, mint én"). Egészséges cinizmus még saját zenéjükkel szemben is, a füzetke illusztrációit akár a mi Tooth Gábor Andorunk is rajzolhatta volna, a dalszövegeket azzal a betűtípussal szedték, amit a Narancs is használ, szóval OK.

Sz. T.

VOIVOD

Negatron
(Hypnotic)

Rögtön az elején sietek kijelenteni, hogy a végtelenségig elfogult vagyok a Voivoddal, nemhogy becsmérlő, de még haloványabbra sikerült dicsérő szót sem hallok meg. Fájt is, amikor a csapásokról értesültem, az *Angel Rat* album munkálatai után távozott a basszusgitáros, oké, elismerem, egy jó zenésszel pótolható. És ez így is volt, az *Outer Limits* szerves továbblépést mutatott hiánytalan megszólalással, és szépséges pszichedelikus rocklemez lett. És ugye a rajongó a továbbiakra is kialakít egy képet, rosszabb esetben elvárást. Mert az sose jön be. Az igazi csapást az énekes, Snake kiválása jelentette, és ez már sok volt az idegrendszeremnek. Az ő énekhangja és stílusa iskola volt a műfajban...

A Voivod agya, zeneszerzője, szövegírója, grafikusa és dobosa Michel Langevin és a nem kevésbé alap Denis D'amour gitáros nem ingott meg, Eric Forrest basszusgitárost rábeszélték az énekesi teendőkre, és ő részt kért a szövegírásból is. Nos, az eredményt most próbálom az elvárásaim helyébe tölteni. A *Negatron* nagyon kemény album, mintha az utóbbi három meg sem történt volna. Persze ez így nem igaz, mert kellett azok tapasztalata is. De sehol a líraiság, szálldogáló pszichedelia, a lassúbb részek is feszesek. A hangzás olyan, mint egy Pitch Shifter-albumon, az indusztrial-metalhoz közeli. Ezzel együtt minden téma, gitár és ritmus nagyon voivodos, az ember nem tér magához a már szinte ijesztő technikai tudásról árulkodó váltások özöne alatt. A hangzás keménységére még rátesz Eric üvöltő éneke, bár néha hallatszik, hogy szorgalmas tanulója volt a Snake-iskolának.

A közel órás albumot egy Foetusszal közösen írt és általa énekelt és kevert szerzemény zárja, az indusztriális zaj poklában megmerítkezve.

Rácz Mihály

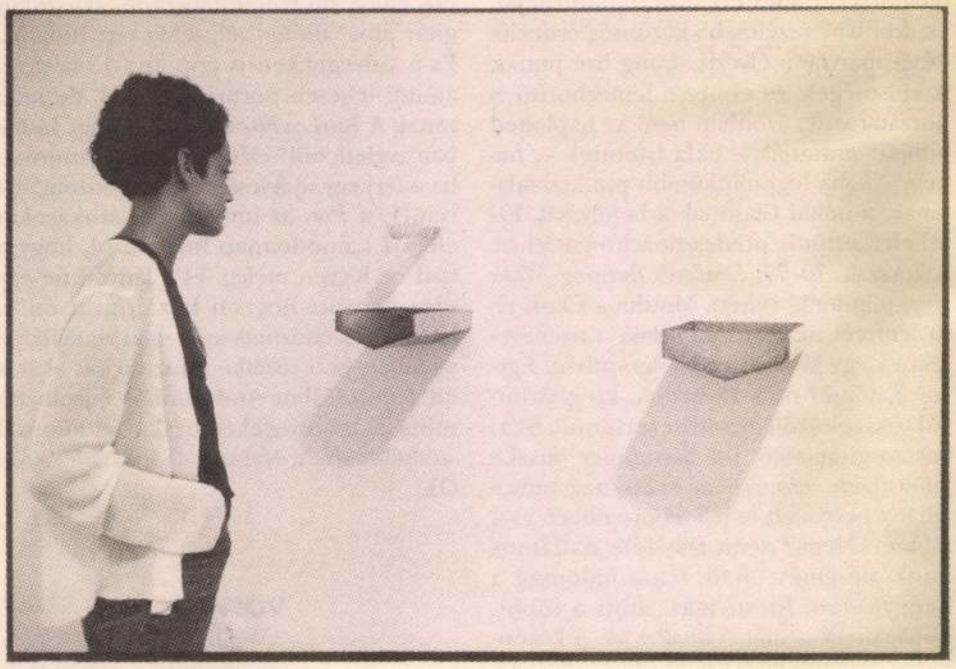

Képzőművészet

Határtalan idő-napló

Imre Mariann kiállítása

Létezik Budapesten egy galéria, amely – néhány társával együtt – következetesen azon munkálkodik, hogy jó művészetet mutasson be, és kicsit megpiszkálja az olykor álmatag magyar képzőművészeti életet azzal, hogy nem feltétlenül a legszélesebb körökben előforduló, már bevett neveket részesíti előnyben. A galéria vezetőjének, *Bencsik Barnabás*nak, sikerült egy olyan hely tradícióját megalapoznia, amelyet mindig érdemes felkeresni, ha izgalmas és gondolkodásra serkentő művészetet szeretnénk látni, és Imre Mariann *Határidő napló* című kiállítása ilyen.

A kiállítás három terme közül kettőben ugyanaz az elem ismétlődik összesen kilencszer: egy hosszában félbevágott üvegpohár talpával a falhoz ragasztva, valamivel alatta egy fémből készült, szintén a falhoz erősített vályúszerű tartó, az alján víz. Ez a megnyitó alkalmával a félbevágott pohárba helyezett, egész pohár méretű és alakú jégdarab elolvadt „változata", melyet eredetileg egy vékony tüllre emlékeztető anyagból vágott „lapok" fogtak közre. Ezek hol a fél pohárban, hol pedig „lefolyva", a fémtartóban fekszenek. Rajtuk ugyanaz a név (Sütő Istvánné) ismétlődik újra meg újra, mintha egy szépírásfeladatból kerültek volna egyenesen a mélyhűtőbe, onnan pedig a kiállítóterembe.

Az első két terem *vizuálisan* némileg elkülönül a harmadiktól. Itt három variációt látunk ugyanarra a témára: három különböző módon félbevágott üvegpohár és három különböző mintában kivésett fal kombinációit.

Az egy egységként, azaz installációként – is – felfogható kiállítás kulcsszava az idő, mint azt egyébként már a címe is sugallja. Ezzel együtt mind a cím, mind pedig az installáció az idő két különböző aspektusára utal. Az előbbi a hétköznapi, racionális, „üzleti" jellegére (lásd például „Az idő pénz", menedzserkalkulátor stb.); míg az installáció az idő elvontabb, szellemibb oldalára.

A kiállítóteremben az idő egyfajta szubjektív mérése több síkon is zajlik egyszerre. A legrövidebb intervallumot talán a jégdarabok olvadása jelenti (jelentette). Ezután következik a víz elpárolgásának ideje, majd pedig az a három hét, ameddig ez az egyszeri installáció ebben a térben látható. A tüll felirata, monotóniájából adódóan, egy újabb, az elkészüléséhez szükséges, egyszerre szubjektív és objektív időmennyiséget idéz fel. (És akkor még nem említettük a fal kivéséséhez, illetve a látogatónak a kiállítás megtekintéséhez szükséges időtartamokat.) Amikor bezár a kiállítás, eltűnik ez az erre a térre és időre készített installáció is, de mint műalkotás kapcsolatba került a kultúrával, annak részévé vált, és ezáltal egy emberi érzékekkel és ésszel nem hétköznapi módon regisztrálható idősíkba lépett, amit nevezhetünk tulajdonképpen művészettörténetnek is.

Bármilyen banálisnak tűnjenek is ezek a különféle időszeletek, mind ennek a kiállításnak a részeit képezik. Imre Mariann installációja többek között éppen arra tesz nagyon szelíd és finom eszközökkel javaslatot, teremt remek lehetőséget, hogy ezt végig is gondolhassuk. Ki-ki a maga által választott időintervallum alatt.

Timár Katalin

Stúdió Galéria (V., Képíró u. 6.). A kiállítás szeptember 16-ig vasárnap kivételével naponta 14 és 18 óra között tekinthető meg.

Az *ÚJ MŰVÉSZET* szeptemberi számából

Ember – kép
Marczell Péter: *A Kék Lovas* – Alexej von Jawlensky (1864–1941) genfi kiállítása

Kiállítás
András Edit: *Átfedések, helycserék* – Kortárs amerikai grafikai kiállítás Székesfehérvárott
Szegő György: *A Medúza bárkája*

Régiónk művészete
Szombathy Bálint: *A hetvenes évek művészete a Vajdaságban* – II. rész

Amerika
Deák Erika
„Black Male", A színes bőrű férfi

Kiállítási körkép
Vajdasági magyar képző- és iparművészek tárlata; Sarmaság László festményei; Trauner Sándor festményei; Bernát András képei; Olescher Tamás munkái; Klimó Károly és Robert Schad kettős kiállítása; Suzanne Király-Moss kiállítása; Vizsolyi János szobrai; Várady Róbert kiállítása

Panoráma
Hazai kiállítások
Külföldi kiállítások

Semmi különös, meghalt

Michael Ende

Semmi különös. Illetve A SEMMI KÜLÖNÖS hatalma érvényt szerzett a leírt szónak. Michael Endével csak az történt, amit a *Végtelen Történet* című metafizikus mesejátékában megírt: a szürke színű Semmi fokozatosan fölzabálja a Valamit. A Valami persze csak fikció, az alkotó elme fantáziálása, maga a történet. S nehéz lenne tagadni Michael Ende finom megfigyelését: eltűnnek a történetek a világból, ahogyan a sorsok is eltűnnek az emberek arcáról, nota bene: az arcok is a világból.

Én nagyon szerettem ezt a falvédőről lehímzett filozófust. Akár a *Momó*ra, akár ennek Hollywoodból leamortizált variánsára, a *Végtelen Történet*re gondolok. Egyszerűen szeretem azokat a gondolkodókat, akik nem a magas Akadémia aszexuális csendjének írják világértelmezéseiket. Másképp: Heidegger sokkal jobb, izgalmasabb, pontosabb, mint Ende, csak alig lehet érteni. Illetve, aki érti, az nem tudja elmagyarázni, hogy mit és miként érti. Végül is kétséges az olyan megértés, mely nem tudja a szavak explicitásában közölni magát, és megmarad a költészet bizonytalan érzéseinél. Tehát a filozófia nyomorúságán túl is van jelentősége az ilyen típusú gondolkodóknak, mint Michael Ende, Füst Milán vagy Exupéry.

Sajnos, ha az irodalmi körön túllép az ilyesfajta gondolkodásmód, s például film készül belőle, menthetetlenül a giccs aranykora fénylik fel. Wolfgang Petersen készített egy filmet a *Végtelen Történet*ből, s szándéka szerint nem is kívánta megkerülni a vizuális filozófia csapdáját. A speciális effektusokhoz felkérte Brian Johnsont, a zenéhez Klaus Doldingert. Mégis egy buckalakó típusú, elhülyült Spielberg-parafrázis született belőle. Nem is jöhetett ki más a filmgyártás végtelen seggéből, mert a film képtelen olyan dolgok megmutatására, mint a Semmi. A film, örökölve fotós édesanyjától a betegséget, a konkrét dolgok filozófiája. Michael Ende pedig az absztrakt dolgok konkrétságáról ír, ami az előbbinek pont az ellentéte. Így csak szürkekék gomolyfelhőket tud bemutatni a kamera, a hercegnő egy Cindy babából kimenstruált gyermekszínész, Fantázia birodalma pedig gigant költségvetésű műterem.

Bele se merek gondolni, mi fog történni akkor, ha egy ambiciózus producer arra ébred föl egy reggel, hogy itt az idő megfilmesíteni a *Momó*t. A *Momo* ugyanis az idő eltűnéséről szól (a *Végtelen Történet*, ugye, a tér elsorvadásán mereng, ami, ugye, az idő inverze), amire szerintem egyedül Tarkovszkij, esetleg Alain Resnais vállalkozhatna, de ez felettébb kivitelezhetetlennek tűnik. Így marad a két csapásvonal, olvasni Endét (s arisztokratikusan fanyalogni melodramatikus színezettségén), vagy moziban borzongani a maszkmesterek munkáin (ami viszont tökéletesen kizárja a mű valódi megismerését).

Kedves Michael! Innen, a szedőterem árnyékából úgy tűnik nekem, hogy Te már színről színre látod a Valamit és a Semmit. Remélem, boldogsággal tölt el, hogy földi életedben sem tévedtél akkorát, mint mi, ahogy kritikusoknál általában szokás. Ha van valami érdekes, akkor telefonálok, addig is:

Csók

Bakács Tibor Settenkedő

IMRE Mariann

SZUROMI PÁL:

Tárlat

Hangok

■ Néha egy-egy alkotó tisztára úgy viselkedik, mint egy naiv, eleven kisgyerek. Vagy éppenséggel úgy, akár egy megszállott természettudós. Elvégre mindketten kíváncsiak a felszín mögött leledző érdekesebb igazságokra.

Imre Mariann szegedi kiállításán mindenesetre egy rejtélyes hallgatózás színterén érezhetjük magunkat. A művésznő szinte odatapasztja fülkagylóit az Ifjúsági Ház galériájának falára, majd itt is, ott is állhatatosan fülel. Hátha meghallja a köznapi matériák lappangó üzeneteit. Hátha kapcsolatba kerül a profán anyagok misztikus szellemeivel. Pedig Imre voltaképpen festő, nemrég végzett a főiskolán. S mégis a prózai valóság belviszonyait fürkészi. Nem csoda így, ha bemutatóját is a Hallhatatlan hang címre keresztelte.

És tényleg: valami szokatlan, áhítatos csend honol a tárlaton. Ahol még a légy zümmögése is repülőzúgásnak tűnik. Mert Imre Mariann alig-alig bontja meg a kiállítási tér hófehér ragyogású egységét. Inkább csak tapintatosan alkalmazkodik, egyben finoman beépül a tiszta képzetű terembe. Amivel máris elárulja: számára a művészet korántsem egyféle kihívó önmutogatás. Ennél jóval egyszerűbb, korszerűbb, reduktivistább eszmékbe kapaszkodik.

Mit jelent ez a gyakorlatban? Először is azt, hogy az alkotó kisléptékű, négyzetes falkivágásokat készít. Ezzel akaratlanul is a valóságos téglák alakját idézi. Igaz, e formák hallatlanul leve-gős, másrészt enyhén mozgékony elrendezést mutatnak. Annál is inkább, mivel a legtöbb helyen a vakolat okkeresen nyers, anyagszerű és rusztikus felülete is előbukkan. Most jönnek azután a különféle méretű körkörös, félkörös és egyenes üvegbetétek, bennük érdemi vitalitás, alig van közöt-tük elevenebb szerkezeti, formai ko- herencia. Nos, itt lépnek be a lámpa- testek, amelyek folyton-folyvást égnek e bemutatón. Akkor is, ha nappali fényözönben fürdünk, akkor is, ha kora esti félhomályban. Úgyhogy ezúttal a sárgás, irányított fénynyalábok maguk is szerves, aktív kifejezőeszközök. Nekik köszönhető például, hogy a téglalap vakolat göcsörtös felülete úgyszólván plasztikai értékeket sugároz. Ám ennél is fontosabb, hogy az áttetsző üvegformák majdhogynem elvesztik anyagi zártságukat, konkrétságukat. És a vetett árnyékok segítségével mintegy szellemi lényként funkcionálnak.

Kiderül ugyanis: az üvegeknek rendkívül érzékeny vizuális lelkük van.

Ehhez azonban közelebb kell mennünk Imre Mariann objektjeihez. Innen látjuk csak igazán: a szelíd, változékony árnyképek tulajdonképpen kiváló térszervezők. Előfordul, hogy éppenséggel analóg, rusztikus felületek között teremtenek kontrasztos, érzékeny átmeneteket. Máskor meg pont ellentétes irányokat boronálnak össze. Ha viszont szuverénebb formát öltenek, akkor pedig egyenesen ámuldozhatunk. Minthogy olyanféle könnyed, elegáns és organikus vonalfutamok jelentkeznek az árnyékok belsejében, amelyeket a legkiválóbb grafikusok is nyugodtan megirigyelhetnének.

Persze nem szabad túlságosan belefeledkeznünk a részletekbe. Még akkor sem, ha valójában itt találjuk meg a szemrevalóbb optikai csemegéket. Ámde a kiállítás esztétikai értelme mégiscsak a műtárgyak összességéhez kötődik. Csak ezt embertelenül nehéz szavakra fordítani. Nyilvánvaló ugyanis: szó sincs itt valami illusztratív, konkrétabb tematikáról. Arról azonban biztonsággal meggyőződhetünk, hogy a művész jóformán szisztematikusan végigzongorázza azokat az anyagi, szerkezeti és látványbeli lehetőségeket, amiket e kontrasztos árnyakból és árnyékhatásokból ki lehet bontani. Így aztán egy filozofikus töltetű installációs „életpályát" észlelünk, ahol a prózai, racionális és misztikus elemek dinamikája végül is a nyugalom, a harmónia és az azonosulás gesztusaiba torkollik.

Imre Mariann mindenesetre rokonszenves igényességgel kezdi pályáját. Nála az objektív, tárgyias, konstruktív szemlélet éppúgy meghatározó, akárcsak a mellette munkáló lírai magatartás. Aligha-nem innen adódik, hogy hason-szellemű fiatal társai közül ő az egyik legkifinomultabb, legpuritánabb egyéniség. Aki ösztönösen is magában hordozza Pilinszky János korszakos intelmét. Azt az evidenciát, hogy eredendően a csendből születik a szó, s lényegében oda is hullik vissza. *(A kiállítás szeptember 8-áig látható.)*

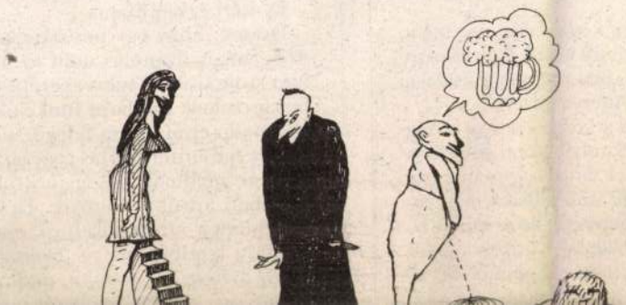

BUDAI KATALIN:

Rádió

Szerencsétlen visszatérés

■ Vasárnap este kicsit ünneplőben a szív. Rádiószínházi bemutató, ráadásul ős. A darab hagyatékból került elő, Major *Anna*, a rádióra alkalmazó sáfárkodott vele. Az örökhagyó Galgóczi Erzsébet, s miatta vették éppen most elő az „irodalmi forgatókönyvnek" nevezett, eredetileg TV-játék alapjául szolgáló bő szinopszist, hogy évfordulós megemlékezést sikerítsenek belőle. Galgóczi Erzsébet augusztus 27-én hunyt el, öt évvel ezelőtt. Nem volt még hatvan éves.

Emlékeznünk mindenképp illenék, hogy tisztázhassuk a zavart vele kapcsolatban, s egy letudott gyászóránál maradandóbb helye legyen a közelmúlt irodalmának ma igen ritkán lapozott történetében (nevezetesen tisztázni azt, hogy valaki teljesen jogosan kerül-e bele a ritkán lapozandók egyébiránt igen népes táborába). Ilyen csökönyös, a szociográfiai vizsgálódás s a falukutató írók hagyományaiból merítő, oknyomozó-riporteres írói alkat hogyan illeszkedett volna a rendszerváltás első s mostani második etapjába, hogy viselte volna e politikai vakjátszmákkal teli zűrös, nyűgös időket, a lecsúszást, az ellehetetlenülő körülményeket, a félig vitt megoldásokat. Talán a szíve el sem bírta volna az elmúlt öt év ötven évnek számító eseménytorlódását, mikor annak gyötrésében és izgatásában az előző negyven is megtette a magáét. Irodalomtörténeti értékelése (egy breviárium már készült tavaly, *Vasy Géza* szerkesztésében) talán akkor válik igazán sürgetővé, mikor egyre kényelmetlenebb lesz a „szócső" (milyen avitt a fogalom, de röviden igen nehéz helyettesíteni) nélkül maradt embercsoportok elszaporodása, kínossá helyzetük (helyzetünk) pontos bemérésének és artikulálásának hiánya. Kirajzolódnának művei magaslatai és mélypontjai, az alkotói csapdákat elkerülni nem tudó, a nyelvben létezéssel kevéssé számoló aritmiás műnket *A színésznő szabadságon* című, tisztázatlan műfaji fogantatású és készültségi fokú dolgozat kapcsán. Ami a „kis falujába visszatérő híresség és irigy és hízelgő családja" címszóba belefér, az bele is került (s még csak nem is tudni pontosan, kinek a jóvoltából). Öt év távollét, a gondokból-örömökből kimaradás, a siker mércéjeként emlegetett Montevideo és fehér Mercedes, szóróajándékokkal lekenyerezett rokonság, Ausztráliából visszatelepült gyerekkori udvarló, a falu morbid büszkesége, a temetőben fenntartott díszsírhely, az elszórt utalások társadalmi visszaélésekre (valutázó benzinkutas-unokaöccs, ráksalátát is szervírozó, ügyeskedő kocsma-gebin — ó, boldog, romlatlan békeidő!) — elképesztően közhelyes tárgy-katalógus a félmúltból. Van még egyiptomi szerető, részeges, ám szabadon individualista nagynéni, aki természetesen le fog esni a bicikliről, ha már állandóan ettől óvják. S ki gázolja el? A kétpercenként a Merci vezetéséért ácsingózó másik unokaöccs.

Pesze, eltussolják. A családi véd- és dacszövetségből ennyire még futja (holott a művésznő hangsúlyozottan tisztalelkű).

Nyögvenyelős az egész, bár némely életrajzi áthallások bennünket már nem is zavarhatnak, lúdbőröztetőek a „színház kegyetlen pálya", „a faluban kegyetlen a verseny", a „fékentartani a motort — ez az autóvezetés"-típusú mondatok, pedig *Bodnár Erika* (többszörös Galgóczi-hősnő), *Moór Marianna, Avar István* szájából gomolyognak elő. Az iszákos nagynéni *Hacser Józsa* elővezetésében mértéken felül csukladozik, göcög, harákol, szürcsöl, mint ahogy az egész helyszínrajz a heherészésekben és sikkantgatásokban véli megtalálni a jellemzés kulcsát. Esetlen sietség, tényzsúfoltság — bár a bővebb lére eresztés sem ígérne sokkal jobbat.

Lett volna lehetősége pedig *Sumonyi Papp Zoltán*nak és *Pós Sándor*nak, hogy

BÉREVŐ

a Kosztolányi téren

Majdnem két egész hónappal ezelőtt, egészen pontosan 1995. július 5–én délután háromnegyed négy körül a Kosztolányi Dezső téri autóbusz–pályaudvar büféjében Bérevő 2 küzdelmes életének legborzalmasabb nagyfröccsét fogyasztotta el. Súlyos okunk van arra, hogy ezt a tragikus eseményt e jeles fórumon mélyebb vizsgálódás tárgyává tegyük.

Bérevő 2 magyar kocsmában fröccsöt többé nem iszik.

Ezt a sorsfordító döntést több tényező váltotta ki, közülük az egyik nyilván a tapasztalat förtelmes, undort s borzadályt keltő mivolta, melynek hű leírásához egy Dante tollára lenne szükség. Szeretnénk hangsúlyozni, hogy az elmondottakban retorikai túlzás nincs. Az is hangsúlyozni kívánjuk, hogy Bérevő 2, amikor borzalmasnak minősít egy fröccsöt, nem a levegőbe beszél. A legszigorúbb számítás szerint is minimum negyedszázada vizsgálja a fővárosi kocsmakultúra aspektusából a hazai bortermelést, ez a kutatómunka fárasztó volt, költséges és a legkevésbé sem veszélytelen, örömet ritkán okozott, szenvedést annál inkább, Bérevő 2 azonban tudta, milyen keresztet vett magára, éppen ezért nem válogatott a feladatokban, hanem itta önfeláldozóan, ami elébe került.

Huszonkét évvel ezelőtt például ivott a Nagyvárad téren egy fröccsöt, ami oly baromi rossz volt, hogy Bérevő 2 visszament másnap is meg harmadnap is meg három esztendőn át minden áldott nap, mert biztos volt benne, hogy ily vadállati módon szörnyűséges bort kizárólag speciális feltételek mellett, különös szerencsével és csak kis mennyiségben lehet előállítani. Tévedett.

Nincs e helyt módunk Bérevő 2 negyedszázadon át vívott heroikus harcát akár csak körvonalaiban ismertetni, egyszerűen kérnünk kell az olvasót, higgye el, hogy Bérevő 2 megtette mindazt, ami e tárgykörben egyáltalán elvárható. Ha tehát most azt mondja, *elég volt!* — és azt mondja —, akkor ezen döntésével huszonöt évet dob el az életéből, nagyobbrészt vért, verítéket és könnyeket, részint pedig azt a naiv bizalmat, hogy ez az ország egyszer majd legalábbis félkomfortos lesz, azaz úgyszólván lakható, Bérevő 2 pedig csaknem olyan otthonosan érzi majd benne magát, mint egér a lukban.

Soha.

Tulajdonképp van abban valami, hogy egy nemzet sorsa a nép szellemi–erkölcsi állapotától (is) függ, kár, hogy [illegible] erre vonatkozó[illegible] gészlussal a gyakorlatban.

Most viszont, nem éppen kegyeletes bese[illegible]dmód elsajátítása.

Ezek a dolgok a nép kollektív önbecsülését fejezik ki. Ahol jó sajtok, sonkák, borok etc. készülnek, ott az emberek szeretnek és tudnak élni, szeretik és tisztelik önmagukat. Vegyünk két kijelentést, az első: *„Mi, bergengócok, nagyon jó bort csinálunk, ugyanis nekünk, bergengócoknak, csak a legjobb az, ami elég jó, a silányabb minekünk nem köll." A második: „Mi, bergengócok, kénytelenek leszünk jobb bort csinálni, merthogy ezt a mostanit a burkus nem veszi meg."*

Innen szinte kár is folytatnunk, ez a két kijelentés ugyanis két modellt körvonalaz, az első működő, életképes, a második sose lesz az. Nincs Európában olyan ép lelkű nemzet, amelyik nem *a maga kedvéért* csinál jó bort (sört, whiskyt, sonkát, sajtot), amelyik ezzel nem *önmagát* akarja megtisztelni mindenek előtt. A sikeres terméket persze el lehet és el is kell adni külföldön, de az másik ügy. (Mellesleg ezen alapvető kultúrjavak köréből idegenben csak az piacképes, ami a szülőföldjén nagy becsben áll.)

Mármost az az ország, amely önmagának bor gyanánt évtizedek óta moslékot állít elő, ahol az emberek ilyesmit zúdítanak egymás vályújába, majd alázatosan fellafatyolják és eszükbe se jut, hogy biológiailag azért mégiscsak különböznek a disznótól (mellesleg nem is olyan nagyon különböznek), szóval ez az ország egész egyszerűen *lenézi* önmagát. (Miközben azt szeretné, ha mások becsülnék, sőt valamilyen kisebbfajta nemesi címet is kapna.) És nemcsak az ország — vagy a nemzet — nézi le, veszi semmibe önmagát, hanem a polgárok egyenként is, ennek a leggusztustalanabb manifesztációja az, amikor a szőlősgazda *a saját fogyasztására készülő bort is hamisítja.* Márpedig emberemlékezet óta hamisítja azt is, és ez csak látszólag agyrém, valójában a nemzettudat megjelenése a mindennapi gyakorlatban, a szőlősgazda, ha egyáltalán szabad méltatlan lényét ezzel a patinás szóval jelölnünk, egyszerűen leképezi azt a kulturális mintát, amibe beleszületett. Pszichopata lenne, ha nem ezt tenné.

Viszont Bérevő 2 úgy érzi, ebből a mintából neki elege van.

Elköltözni innen nem tud meg nem is akar, útja tehát a hétköznapok újfajta forradalmisága leend. Ez már nem is jövő, hanem folyamatos jelen, Bérevő 2 július ötödike

(Elhangzott 1995. augusztus 27-én regényt Galgóczi Erzsébet írta.

[illegible] tiroi pálya. S milyen tanulságos (összetartozó) lehetne egy Galgóczi-Tar Sándor összevetés: Helyzetük, a történelmi körülmények és meghatározottságok elérő kezelése és feldolgozása, egy, már jelentősen különböző irodalmi beszédmód elsajátítása.

Dorosz Károly rajza

KOLLER LŐRINC: **Televízió**

Se alá, se fölé!

■ Ízlelgessük egy kicsit a következő mondatot: *„Ezt a kijelentést sem túlértékelni, sem alábecsülni, nem szabad!"* Azért javaslom ízlelgetni, mert az elmúlt héten ez az eligazító jellegű gondolat minden egyéb gondolatnál többször hangzott el a magyar televízióban, de ha széjjelebb tekintünk, akkor azt is megállapíthatjuk, hogy az egész tömegkommunikációban, beleértve az írott sajtót, az elektromos sajtót, sőt közel járunk az igazsághoz, ha azt mondjuk, ez a mondat uralt mindent, amerre magyar szóból ért az ember — a Kárpát-medencében, meg ahol csak két szórványmagyar összehajolt, Montevideótól Stockholmig, Saskatchewantól Sidney-ig: csak semmi túlértékelés, semmi alábecsülés! Ezek után vágjunk is a közepébe: a nemzet miniszterelnökéről beszél így a nemzet fia, a nemzet miniszterelnöke ugyanis bármilyen kijelentést tesz, rögvest elhangzik az intelem — ld. föntebb: sem túl, sem alá stb.

És azért ez egy dráma.

Dráma, hogy egy miniszterelnöki megnyilvánulás után az állam polgárának szervezetében csak azért akar mellénybe bújni, mert fázik. Ebben a mellény-ügyben ugyanis van egy nagy kérdőjel: mit ért azalatt a miniszterelnök, hogy *korán?* Nem kívánok a dolgok elébe vágni, a frakció erről úgyis éjfélig vitatkozik majd, ezért csak annyit jegyeznék meg, hogy egyelőre ne értékeljük túl, viszont ne is becsüljük alá. A frakció végeredményben azért van, hogy tisztázza a mellény-kérdést (kőkeményen foglaljon állást), a koalíciós partner dolga az, hogy várjon, amíg a frakció dönt, ez az idő kiválóan alkalmas arra, hogy mentálisan fölkészüljön az újabb béka problémamentes benyelésére, ami különben már amúgy is kiválóan megy. Legföljebb tévényilatkozatot tehet valamelyik vezetője, dehát ő sem mondhat többet, minthogy ne értékeljük se így, se úgy. Kisvártatva megjelenik majd egy miniszterelnökhöz közel álló politikus, aki már többet tud az ügyről, így a közelálló biztonságával int arra, hogy a kijelentést nem szabad túlértékelni, viszont az is igaz, hogy alábecsülni sem. Legutóbb már az a politikus nyilatkozott meg, ame-

[illegible] don az előbbi alakzatokhoz kapcsolódnak. Mint valami okos műszerek vagy anonym puritán „filhallgatók", és latszólag nincs tovább. Elemi formák, elemi objektek gondosan kitervelt rítmus-lánca sorakozik előttünk.

Csakhogy ezek az instalációk vajmi keveset érnek önmagukban. Alig van

ES 1995. aug. 11. 17

IMRE Mariann

A Budapest Galéria, a Budapesti Tavaszi Fesztivál Rendezősége és a Fiatal Képzőművészek Stúdiója Egyesület tisztelettel meghívja Önt

Pedro Casqueiro	**Baksai József**
Alda Nobre	**Chilf Mária**
Fátima Pinto	**Deli Ágnes**
Filipe Rego	**Gerhes Gábor**
Ruth Rosengarten	**Imre Mariann**
Paula Ruella	**Július Gyula**
Jorge Varanda	**Várnai Gyula**

portugál és magyar művészek közös kiállításának megnyitójára 1994. március 17-én 18 órára a Budapest Galéria Kiállítóházába (Budapest III., Lajos utca 158.)

A kiállítást DR. ANTONIO BAPTISTA MARTINS, a Portugál Köztársaság nagykövete nyitja meg.

A kiállítás megtekinthető 1994. április 14-ig hétfő kivételével naponta 10-18 óráig.

A kiállítás a Budapesti Tavaszi Fesztivál, a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete, a Budapest Galéria, a Portugál Köztársaság Nagykövetsége és a Fővárosi Önkormányzat valamint portugál részről a Calouste Gulbenkian Alapítvány és a Lisszaboni Nemzeti Képzőművészeti Társaság támogatásával jött létre.

Felelős kiadó: Zsigmond Attila főigazgató

NA-NE GALÉRIA

REDUKCIÓ

ERDÉLYI GÁBOR
GÁL ANDRÁS
IMRE MARIANN
KORONCZI ENDRE
SZABÓ DEZSŐ
SZALAI ATTILA
VESZELY BEÁTA

1994. ÁPRILIS 27 - MÁJUS 9

MEGNYITÓ: 1994. ÁPRILIS 27-ÉN 18 ÓRAKOR
A KIÁLLÍTÁS MEGTEKINTHETŐ: NAPONTA 12-20 ÓRÁIG

CÍM: 1093 BUDAPEST, LÓNYAY UTCA 41.
TELEFON: 217-7854

ANDOCS / *Komitat Somogy* / 167
(Franziskaner-)Pfarrkirche Mariä Himmelfahrt

Die frühere, zu Allerheiligen eingeweihte Kirche wurde Ende des 14. Jh. im gotischen Stil erbaut. 1743–1767 gründlich umgebaut und erweitert, hat die Kirche heute einen gotischen Chor und ein barockes Schiff. Seit dem ersten Drittel des 17. Jh. ist sie ein bedeutender Wallfahrtsort. Die bemalte, geschnitzte Gnadenstatue der Königin der Engel, entstanden um 1510, das Werk eines ungarischen Meisters, steht in der Mitte des Hochaltars zwischen den zur selben Zeit geschaffenen Gestalten der hl. Katharina und hl. Dorothea.
Neben der Madonna auf dem Hochaltar stehen die Heiligen Stephan, Ladislaus sowie Franziskanerheilige und die Gestalten von Franziskus und Antonius. Die Kanzel, Nebenaltäre und Kirchenbänke datieren aus der Mitte des 18. Jh. Im Kirchenschiff ist ein Renaissance-Grabstein sichtbar, unter der Kirche befindet sich die Krypta mit den Grabstätten der Stifter. (T. K.)

ÁRPÁS / *Komitat Győr-Moson-Sopron* / 63
Pfarrkirche Apostel St. Jakob

Die ehemalige Abteikirche der Prämonstratenser wurde in der ersten Hälfte des 13. Jh. im romanischen Stil erbaut. Die in der Türkenzeit ausgestorbene und zur Ruine verkommene Propstei schenkte Rudolf I. 1601 den Klarissinnen von Nagyszombat (Trnava in der Slowakei). Diese ließen um 1750 die Kirche teilweise im Barockstil umbauen. 1782 verfügte Joseph II. die Auflösung der geistlichen Orden. Seither ist St. Jakob Pfarrkirche. Die einschiffige Kirche mit geradem Chorabschluß hat an der Westseite zwei Türme. Die beachtenswerte architektonische Sehenswürdigkeit an der Fassade ist das Portal mit halbkreisförmigem Tympanon, ursprünglich mit Relief, heute leer. Der Hochaltar wurde 1666–1667 aufgerichtet, die Nebenaltäre, das Taufbecken und die Kanzel stammen aus dem 18. Jh. (T. K.)

BAJA / *Komitat Bács-Kiskun* / 210
Pfarrkirche St. Peter und Paul

Die Stadt hatte im 14. Jh. zwei Pfarrbezirke, die beide nach der Türkenzeit neu gegründet wurden. Einer wurde bis 1781 von den Franziskanern geleitet, während der 1722 gegründete eher den eingewanderten Slowaken, Deutschen und der ungarischen Bevölkerung diente.
Die erste Kirche der ungarischen Pfarre wurde schon 1722 gebaut, erwies sich aber schon bald als zu klein. Dank des Wohlwollens des Patrons Antal Grassalkovich erhielt die Kirche 1765 den barocken Hochaltar mit der Dreifaltigkeits-Skulpturenkomposition. Das Altarbild zwischen den Säulen stellt den Abschied von St. Peter und Paul dar. Von der kunstvollen Einrichtung müssen die Kanzel und das Empire-Epitaph des Adligen György Polimberger, dessen Relief vom Wiener Meister Jacob Schroth geformt wurde, genannt werden. (B. D.)

BAJA / *Komitat Bács-Kiskun* / 211
(Franziskaner-)Pfarrkirche St. Anton von Padua

Der Orden ließ sich im 13. Jh. in der Stadt nieder und kam auch während der Türkenzeit den seelsorgerischen Pflichten gegenüber den einheimischen Katholiken nach. Mit dem Bau der heutigen barocken Franziskanerkirche wurde um 1720 begonnen, 1756 wurden die Arbeiten beendet. Die Stirnfront schmücken die Skulpturen der Jungfrau Maria, des hl. Josephs und St. Anton von Padua. Künstlerisch besonders anspruchsvoll im dreigewölbigen Kirchenraum ist die Kanzel mit der Gestalt des Erzengels Michael am Schalldeckel und den Evangelisten an der Brüstung. Die Sakristei wurde Mitte des 18. Jh. gebaut, darin befindet sich der freistehende Rokoko-Schrank von 1761. (B. D.)

BAJA / *Komitat Bács-Kiskun* / 213
Kalvarienkapelle, -Skulpturengruppe und Kreuzwegstationen

Die 1836 in klassizistischem Stil gebaute Kapelle wurde von Károly Gfeller entworfen. Von den „Akteuren" der Kalvarienszene wurden die getönten Barockskulpturen von Maria Magdalena, der Jungfrau Maria und dem hl. Johannes, dem Evangelisten 1795, die Gestalten Jesu Christi und der beiden Schächer erst später gefertigt. (B. D.)

BALATONALMÁDI-VÖRÖSBERÉNY / *Komitat Veszprém* / 168
Pfarrkirche St. Ignatius von Loyola

Die Besitztümer der Nonnen aus dem Veszprém-Tal schenkte Kaiser Ferdinand II. den Jesuiten, die 1626 in die Bischofsstadt gekommen waren, mit der Bedingung, vom Einkommen ein Gymnasium zu errichten und dieses zu betreiben. Auch das Gut von Vörösberény gelangte in den Besitz der Jesuiten, die mittelalterliche Kirche, die inzwischen der reformierten Kirche gehörte, konnten die Jesuiten allerdings trotz jahrzehntelanger Bittstellung und sogar königlichen Verdiktes nicht zurückerhalten.
Deshalb errichteten die in der Gemeinde lebenden Mönche 1748 für sich und die katholischen Gläubig eine kleinere Kapelle, deren Chorgewölbe die he durch die Sakristei erreichbare Kapelle Zum Heiligen Grab ist. Der Besitz des 1773 aufgelösten Ordens wurde anfangs von der königlichen Kammer verwaltet, später erhielt ihn der Studienfonds. Der Fonds stellte in der Wirtschaftszentrale von Vörösberény den letzten Gutsverwalter der Jesuiten Gáspár Buffleur an, der aufgrund der schon früher erstellten Pläne mit dem Bau von Kirche und Kloster begann. Planmäßig sollte zur linken Seite des Triumphbogens das z Nordkirchenwand U-förmig angelegte Kloster baut werden, sein Straßentrakt wurde aber nie fertig. Die Kirche wurde im Oktober 1779 eingeweiht. Zwanzig Jahre später, im Juni 1799, suchte der berühmte Naturwissenschaftler Pál Kitaibel die Kirche auf und trug in sein Tagebuch ein: „Pater Bufler, der nach der Auflösung noch acht Jahre lang Administrator blieb und an dessen rhetorisches Talent und Wohltätigkeit sich viele erinnern, hat eine schöne Kirche gebaut... Die Kirche ist nicht nur ein stabiles u schönes Bauwerk, das Kircheninnere schmücken sc ne Altäre und die ganze ist farbenprächtig bemalt. D Altarbilder und die gesamte Malerei sind das Werk des geschickten Veszprémer Malers Ferenc Xavér Bucher, der in Öl-, Fresken- und Porträtmalerei gleichermassen bewandert ist und von dem viele Werke in dieser Gegend besichtigt werden können."
Der im eidgenössischen Schaffhausen geborene Ferenc Xavér Bucher verstarb 63jährig, 1811, in Veszprém. Nur wenige seiner Werke sind bekannt, die Gemäld in den Franziskanerkirchen des Bischofssitzes, in d Pfarrkirchen von Zirc, Kapocs und Szentgál zeugen aber von seinem Können.
Das Malprogramm, das sich in der Kirche entfaltet, knüpft einerseits an die traditionellen Themen der Jesuiten: die Gewölbefresken sind Szenen aus dem Leben des hl. Ignaz. Andererseits beziehen sich die ergänzenden Figuren und Szenen auf Gründung und Bau der Kirche. Diese Doppelheit läßt den Schluß zu, daß der Jesuit Gáspár Buffleur das ganze Malpr gramm bestimmte, darin eine allgemeine Ordens matik eingliederte, aber auch die Märtyrer von Kass (Košice in der Slowakei), Kaiser Ferdinand III. und den Györer Bischof György Széchényi erscheinen läßt, die sich für das Wirken der Jesuiten in Ungarn eingesetzt hatten; außerdem die Kirchenstifter von Vörösberény mit den Plänen und ihnen gegenüber die ehemaligen Besitzer der Region, die Nonnen aus dem Veszprém-Tal. Am gelungensten sind die aus den Fenstern an der Nordseite in die Kirche blickenden Zeitgenossen: in den Chor Gáspár Buffleur, ins Schiff d

IMRE Mariann

Fiatal Képzőművészek Stúdiója Egyesület

Stúdió Galéria

Imre Mariann

Határidő napló

1995. augusztus 26 - szeptember 16.
megnyitó: augusztus 25. péntek 19 órakor
megnyitja: Selley Lellé

nyitva: hétfő - szombat 14 - 18 óráig

Stúdió Galéria 1053 Budapest, V., Képíró u. 6. Tel: 267 2033 Fax: 342 5380

IMRE MARIANN

Kalandra való nagyszerű nap...

It's a fine day for an adventure...

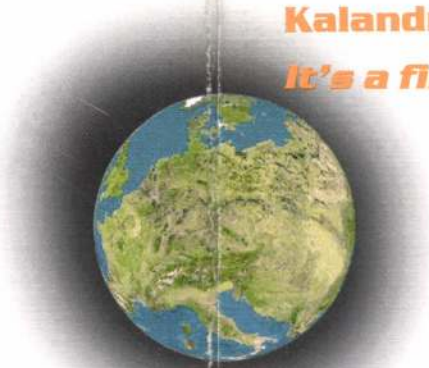

támogatók/*supported by:*
Pro Helvetia
Nemzeti Kulturális Alap
Független Képzőművészeti Műhelyek Ligája

Fiatal Képzőművészek Stúdiója Egyesület
Studio of Young Artists Association

Budapest Galéria
Budapest Gallery

Kalandra való nagyszerű nap...
It's a fine day for an adventure...

izlandi, svájci és magyar képzőművészek kiállítása
Exhibition of Icelandic, Swiss and Hungarian artists

1998. február 10 - március 1.
10 February - 1 March 1998
megnyitó: 1998. február 10-én 17.00 órakor
opening: 10 February, 1998 at 5.00 pm

nyitva: hétfő kivételével, naponta 10.00 - 18.00 óráig
opening hours: 10 am to 6 pm, except Mondays

kurátorok/*curators:* Harm Lux, Beatrix Ruf,
Halldor Runolfson, Bencsik Barnabás

Budapest Galéria Kiállítóháza
Budapest Gallery Exhibition House

Budapest, III. ker., Lajos u. 158.
tel: 36 1 388 6784

Judith Albert

Steingrimur Eyford

Jürg Hugentobler

Imre Mariann

Haraldur Jonsson

Kámán Gyöngyi

Ute Klein

Lakner Antal

Niklaus Lenherr

Jozo Palkovits

Roskó Gábor

Katrin Sigurdardóttir

Philippe Winninger

IMRE Mariann

1968
Medgyesháza
Born at Medgyesháza
1991
Magyar Képzőművészeti Főiskola Budapest, festő szak
Diploma at Hungarian Academy of Fine Arts, Budapest
1991–1994
Magyar Képzőművészeti Főiskola posztgraduális képzés
Mesterek: Sváby Lajos, Tölg-Molnár Zoltán, Konok Tamás
Postgraduate studies at the Hungarian Academy of Fine Arts, Budapest.
Member of the Studio of Young Artists
& the Association of Hungarian Artists

Díjak, ösztöndíjak / Prizes and scholarships
Barcsay-díj
Barcsay prize
Salzburgi Nyári Akadémia ösztöndíja
Summer Academy, Salzburg (scholarship)
Hermann Lipót-díj
Lipót Hermann Prize
A Karl-Hoffer-Gesellschaft Alapítvány ösztöndíja, Berlin
Karl-Hoffer-Gesellschaft Foundation Grant, Berlin
Derkovits-ösztöndíj
Derkovits Grant

Egyéni kiállítások (válogatás) / **Individual Exhibitions** *(selection)*

1992
"In memoriam...", Makó, Zsinagóga
"In memoriam...", Synagogue, Makó
1993
„Szintek", (Chilf Máriával) Liget Galéria, Budapest
"Levels", (with Mária Chilf) Liget Gallery, Budapest
1994
„Kitöltetlen terek passzív képzelete", Óbudai Pincegaléria, Budapest
"Passive imagination of empty spaces", Óbuda Gallery, Budapest
1995
„Hallhatatlan hangok", Szeged, Ifjúsági Ház
"Indaudible voices", Youth Center, Szeged
„Határidő napló", Stúdió Galéria, Budapest
"Bill book", Stúdió Gallery, Budapest
1996
„Tájkísérlet I." Téli Galéria, Szentendre
"Landscape experiment I.", Téli Gallery, Szentendre
„Tájkísérlet II." Farrera, Spanyolország
"Landscape experiment II.", Farrera, Spain
„Szt. Cecília", Liget Galéria, Budapest
"St. Cecilia", Liget Gallery, Budapest

Csoportos kiállítások (válogatás) / **Group Exhibitions** *(selection)*

1991
Víz pályázat, Gödöllő
„Diploma", Barcsay-terem, Budapest
Iskola Galéria, Makó
1992
Makói Művésztelep kiállítása, Zsinagóga, Makó
1993
„Tér-képzetek", Budapest Galéria Kiállítóháza, Budapest
"Images of space", Budapest Gallery, Budapest
„Kék terem", Királyi Akadémia, Hága, Hollandia
"Blue Hall", Royal Academy, The Hague
„Gallery by nights" (Chilf Mária, Páldi Lívia, Szűcs Tibor), Budapest, Stúdió Galéria
"Gallery by nights" (with Mária Chilf, Lívia Páldi, Tibor Szűcs), Studio Gallery, Budapest
„Könyvtárgyak", Országos Széchényi Könyvtár, Budapest
„Book-objects", Széchényi Library, Budapest
Makói Művésztelep kiállítása, Zsinagóga, Makó
Salzburgi Nyári Akadémia tárlata
„Epigon", Hamburg
"Epigon", Hamburg
1994
Hét portugál, hét magyar művész kiállítása, Budapest Kiállító Terem
„Redukció", Na-Ne Galéria, Budapest
"Reduction", Na-ne Gallery, Budapest
„Budapest–Berlin", Künstlerwerkstatt Bahnhof Westend, Berlin
"Budapest–Berlin", Künstlerwerkstatt Bahnhof Westend, Berlin
„Alagút", Magyar Intézet, Prága
"Tunnel", Hungarian Institute, Prague
Budapest–Berlin, Palace of Exhibitions, Budapest
Portugese–Hungarian exchange exhibition, Lisbon–Budapest
1995
St. Jacobi templom, Hamburg
Hungary–Hamburg Cultural Agreement
Muraszombat Kisplasztikai Biennálé
12th International Small Sculpture Biennal Muraszombat, Slovenia
1996
„Legkevesebb", Ernst Múzeum, Budapest
"Least", Ernst Museum, Budapest
1997
„Rejtőzködő", Ernst Múzeum, Budapest
"Hidden", Ernst Museum, Budapest

TERMÉSZET ÉS MŰVÉSZET

NATURE AND ART

PRÍRODA A UMENIE

28. 02. 1998–25. 03. 1998

A Magyar Képzőművészeti Főiskola hallgatóinak kiállítása

Exhibition of the students of the Hungarian Academy of Fine Art

Výstava študentov Vysokej Školy výtvarných umení v Maďarsku

K-13428

Magyar Tudományos Akadémia Művészettörténeti Kutatóintézet Könyvtár Budapest

Revízió
1999

GALÉRIA MEDIUM

SZLOVÁK KÉPZŐ- ÉS IPARMŰVÉSZETI AKADÉMIA, POZSONY
ACADEMY OF FINE ART AND DESIGN, BRATISLAVA
VYSOKÁ SKOLA VÝTVARNÝCH UMENÍ, BRATISLAVA

IMRE MARIANN

2095
Pilisszántó
Akácfa 37/9

KORTÁRS MŰVÉSZETI INTÉZET – DUNAÚJVÁROS

BERHIDI MÁRIA
IMRE MARIANN
LOVAS ILONA

megnyitó: 2003. november 21., 18 óra
a kiállítást megnyitja:
Sulyok Miklós
művészettörténész
látható: 2003. december 19-ig,
hétfő kivételével naponta 10-18 óráig

a megnyitóra busz indul:
16 órakor, a Műegyetem elől
vissza: 21 órakor a Kortárs Művészeti Intézet elől

MODERN MŰVÉSZETÉRT KÖZALAPÍTVÁNY
KORTÁRS MŰVÉSZETI INTÉZET - DUNAÚJVÁROS
Institute of Contemporary Art - Dunaújváros
2400 Dunaújváros, Vasmű út 12. Hungary
tel/fax: + 36 25 412 220
e-mail: ica-d@dunanet.hu

támogatók: NKA, Dunaújváros Önkormányzata

Németi
Tivadar Árpád
Budapest
Táltos utca 60.
1021

IMRE MARIANNA

Új művészet

1999/ jún.

5.o.

olni s Szabó Pál Zoltán is tudná

girtam ezt 8 s kértem, irja meg,
tér iumtól s az Akadémiától, mert
mlálnom pénzeimet a bibliai ház-

olni.
em néhány sort s ird meg, nem tudnánk-e
lnap a fülemet operálja Volkmann
8-lo napig benn fekszik a klinikán,
megküldené ez a hires a kéziratomat
mehetnénk a Kulturába is. Talán

kányban vagy máshol.
küldve szeretettel ölel:

Géza →1

megkapta a difteritist, de megkapták

MARIANN

Nyíltan rejtőzködők

A lélektan a megmondhatója, hogy minden művész, még a legmagánosabb és legzárkózottabb fajta is, exhibicionista. Önmagát érzi, ha már nem óriásnak, legalább olyan fontosnak, akit nem lehet kihagyni – sem tanulmányból, sem könyvből, sem kiállításról. Már ezért is figyelmet érdemel, hogy tucatnyi – ráadásul fiatal, pályakezdőként tehát ösztönösen is feltűnni vágyó – művész rejtőzködőnek minősíti magát egy kollektív kiállításon. Amely, természetesen, nagyon is nyilvános, csak éppen a rejtőzködés problémájával foglalkozik.

Az apropó Heidegger. Tőle is egy olyan idézet, amely paradoxon formájában utal arra a zavarba ejtő jelenségre, miszerint az univerzum látható-érzékelhető mozzanataihoz hozzátartozik azok holdudvara: mindez, ami nem látható-érzékelhető, ami szemünk, végső soron a tudatunk elől rejtve marad, hogy holott tudjuk, hogy létezik, csak azt nem, hogy hol és pontosan micsoda. Vagyis: a tudott és a rejtélyes dolgok nem antagonisztikusak, hanem egymást kiegészítve érzékelhetik a világegyetem dimenzióit.

A probléma, így megfogalmazva, filozofikus és nem stilisztikai. Nemcsak megmozgatta a témakör jegyében kiállításra összeverbuvált alkotók képzeletét, hanem egyszersmind azt is eredményezi, hogy az ily módon született és egybegyűjtött anyag változatos. A művek ugyanis műfajukat, megjelenítési módjukat és anyagukat tekintve egyaránt nagyon különbözőek.

Rejtőzködő
Kiállítás az Ernst Múzeumban
Megtekinthető október 12-éig

Hogy példákat mondjak: Fábián Nóemi régi levelek anonim íróit idézi meg az iratok viaszöntvényeiből szerkesztett reliefjén; Szoboszlai János egy – feltehetően általa kitalált – francia hölgy, Monique L. képeiként állítja ki saját munkáit; Kopasz Tamás olyan sötét felületeket fest, hogy szinte semmit nem látni rajtuk; Nemes Csaba és Veress Zsolt kólás csendélete mögül iszogatást ábrázoló zsáner tárulkozik fel, ha elsétálunk előtte.

Nem folytatom; egyrészt azért, mert a művek konceptuálisak: az idea – rejtvény – a lényegük, a megformálás miként je másodlagos. (Ha tehát elmondom a megfejtést, már kevés nézni való marad rajtuk.) Másrészt visszatart az is, hogy jó néhány résztvevő gondolatához nem sikerült közel férkőznöm. Nem tudom például, mire utal Gyorsuló idő címen Beöthy Balázs fotóján a férfi és a nő szembeállítása; az sem világos, hogyan is rejtőzködik a robot Gerhes Gábor művében, ha egyszer ott áll a család háta mögött. S bár tetszett, mert drámai erőt szuggerált Imre Mariann faliképe (a szürke fotókon vörös varrás oly módon, hogy a lelógó cérna elfolyó vért asszociált), szintén nem jöttem rá, hogy mi, miért vagy hogyan rejtőzködik benne.

De nem kukacoskodom tovább. A kiállítás – egyenetlensége ellenére, illetve azzal együtt – rokonszenves akció. Nem holmi névsorolvasásos, össznépi rendezvény, hanem koncepciózus vállalkozás. Ilyenekre és ehhez hasonlókra van – lenne – szükség. A szándék már manifeszt, a teljesítmény sem fog elmaradni.

• Vadas József

Tárlatlátogató
MAGYAR HÍRLAP
1997. szeptember 30.

IMRE MARIANN

ÚJ MŰVÉSZET

2000/dec.

P-9765

11.o.

1124. VAS ISTVÁN - I

Bp

Igen tisztelt Uram!

Kedves sorai m

Kevesen vannak, akiknek vélemény
volna számomra mint az Öné és -
sokszor elszomorit, hogy Ön oly
nek valóban sikerült köztünk sze
ha alkalomadtán Pesten tartózkod
lyesen is megismerhessem.

Szerete

BUDAI Enikő

Beate **DANIEL**

CHILF Mária

Lutz **JELINSKI**

FAZAKAS Péter

Volkhard **KEMPTER**

IMRE Marianna

Dörte **MEYER**

KAPITÁNY András

Richard **SCHÜTZ**

TÓTH Ákos

IMRE MARIANNA

A megnyitót támogatja a Hungarovin Rt.

A Hochschule der Künste Berlin,
a Karl-Hofer-Gesellschaft, a budapesti Goethe Intézet,
az Iparművészeti Főiskola, a Képzőművészeti Főiskola
és a Műcsarnok meghívja Önt a

BERLIN / BUDAPEST

című kiállítás megnyitójára

1994. október 7-én 16 órára a budapesti
Goethe Intézetbe (Budapest VI. Andrássy út 24.).
Bevezetőt mond

BEKE LÁSZLÓ
a Magyar Nemzeti Galéria főosztályvezetője.

18 órakor a Kiállítási Csarnokban
(Budapest Városliget, Olof Palme sétány 1.)
a kiállítást megnyitja

JÜRGEN SCHLEICHER
a Karl Hofer Társaság elnökségének tagja.

A megnyitón közreműködik a berlini boris blacher ensemble
és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola fúvós kvintettje.

Die Hochschule der Künste Berlin,
die Karl-Hofer-Gesellschaft, das Goethe-Institut Budapest,
die Budapester Hochschule für angewandte Kunst,
die Akademie für bildende Kunst und die Kunsthalle
laden ein zur Eröffnung der Ausstellung

BERLIN / BUDAPEST

am 7. Oktober 1994 um 16 Uhr
im Goethe-Institut Budapest;
Einführung

LÁSZLÓ BEKE
Ungarische Nationalgalerie

und um 18. Uhr im Kiállítási Csarnok
Einführung

JÜRGEN SCHLEICHER
geschäftsführendes Vorstandsmitglied
der Karl-Hofer-Gesellschaft

Zur Eröffnung spielen das boris blacher ensemble Berlin
und das Bläserquintett
der Liszt Ferenc Musikakademie

Imre Mariann

Új szerzemények

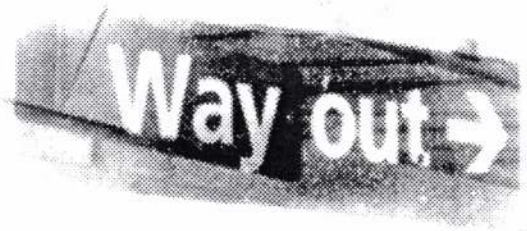

a Modern Művészetért
Közalapítvány gyűjteményéből
New Acquisitions from the Collection of Public Fund for Modern Art II.

A művek adományozás, illetve vásárlás útján kerültek a gyűjteménybe. Köszönjük a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának a gyűjtemény fejlesztéséhez nyújtott támogatást.
The new pieces were either donated by the artists or were purchased with the support of the Ministry of National Cultural Heritage. We would like to thank the Ministry for their support.

támogatóink *supporters*
Dunaújváros Önkormányzata, UTI, Dunanet, No 1. Számítástechnika, DTV, OKITEKI, Pro Helvetia - LIGA

megnyitó *opening at* 1999.03.12., 18.00
megnyitja *opening speech by* Páldi Lívia
nyitva *open* 1999.03.12 - 04.09.
hétfőnként zárva *mondays closed*

IMRE MARIANN

Ádám Zoltán: Beteg város, 1996
Beöthy Balázs-Németh Hajnal: Néha Hajnal, Bárhol Balázs I-IV,. 1997
Csörgő Attila: Forgástest, 1992
Csörgő Attila: Háromszög esemény, 1998
Erdélyi Gábor: Holdjáték, 1997
Erdélyi Gábor: Illan, 1997
Imre Mariann: Szent Cecília, 1997
Hajdú Kinga: Megmutatás és eltüntetés, 1992
Hajdú Kinga: November, 1996
Hajdú Kinga: Mint egy erdő, 1996
Herczeg Nándor: Táj, 1995
Kósa János: Művészettörténet, 1994
Kósa János: Könyvtár, 1996
Kósa János: Motort katoptrikus szemszögből rajzoló, 1994
Lakner Antal: Metro Istanbul, 1997
Lakner Antal: Freehand 2, 1998
Szabó Dezső: Tengeralattjáró, 1998
Veress Zsolt: Anonim, 1997

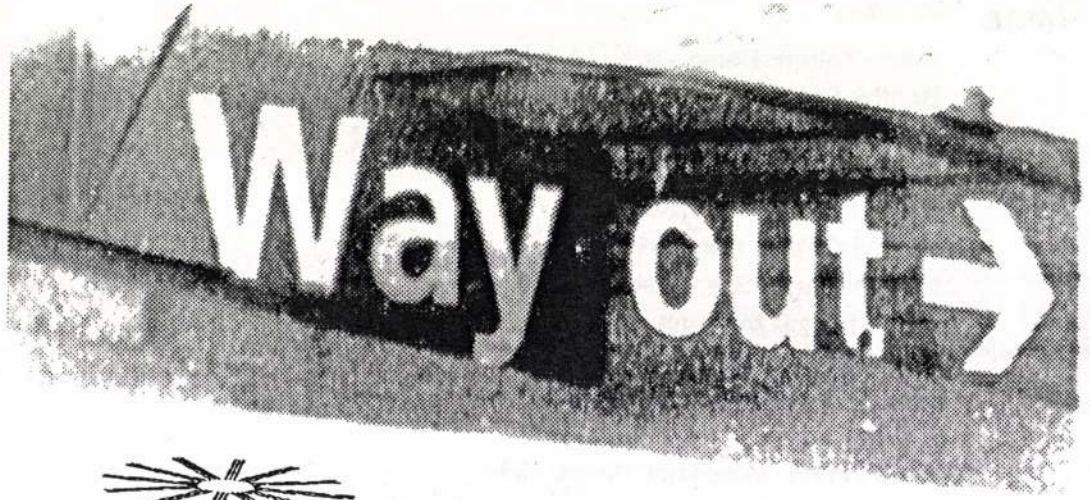

Kortárs Művészeti Intézet - Dunaújváros
Institute of Contemporary Art (ICA-D)
H U N G A R Y
2400 Vasmű út 1 T/F: 36 25 412 220
ica-d@dunanet.hu http://www.ica-d.hu

Imre Marianna

IMRE MARIANNA

Szent Cecília című kiállítása

Megnyitó: **1997. MÁJUS 27. KEDD 18.00 ÓRA**

Megtekinthető: 1997. május 27. - június 20.
kedd kivételével naponta 14-18 óráig
1146 Budapest, Ajtósi Dürer sor 5.

LIGET GALÉRIA

IMRE Mariann

mre Mariann
Bakos Gábor
Becsey Zsuzsa
Erdélyi Gábor
Nagy Imre
Nagy Gábor György
Linter Tamás
Schneemeier Andrea
Balázs Áron
Erdődy József A.
Kovács Lola
Kenedi Erzsébet
Nemes Nikolett
Chilf Mária
Herczeg Nándor

Szegedy-Maszák Zoltán
Györfi Gábor
Kapitány András
"C" csoport:
Bánföldi Zoltán
Deli Ágnes
Gulyás Ágnes
Illés Erika
Koroknay Zsolt
Nagy Csaba
Nagy Imre
Pál Dániel
Pápai Miklós

MEGHÍVÓ

A Magyar
Képzőművészeti
Főiskola hallgatóinak

TÉR-KÉPZETEK III.

című, két részes kiállítására
a
Budapest Galéria Kiállítóházába
Budapest, III. Lajos u. 158.

Két megnyitót tartunk:

1. 1993. január 21-én,
csütörtökön, 15-20óráig
2. 1993. február 12-én,
pénteken, 15-20 óráig

a kiállítás február 15-ig, hétfő
kivételével naponta 10-18 óráig
látogatható.

Felelős kiadó: Zsigmond Attila főigazgató

Imre Mariana

állítás

ÉKINTET
.eti kiállítás
ie del Friuli –
go Fotografia
nber 16.

ÉRT CAPA
ıgyar származású
ɔművész
:rospektív kiállítása
ılius 5.- szeptember 29.
Cagliari – Centro Culturale
il „Ghetto"
október 11-
2003. január 12.
Siena – Santa Maria alla Scala

MAGYAR KÉZMŰVESKIÁLLÍTÁS ÉS -VÁSÁR

Olaszország különböző városaiban
szeptember - november
Mesterségbemutatókon az olasz közönség megismerheti a fafaragók, fazekasok, szövők, hímzők, kovácsok, hangszerkészítők, mesterségbeli fortélyait, a játszóházakban pedig gyermekek és szüleik maguk is kipróbálhatják a mesterségeket. A hagyományos kirakodóvásárokon a tárgyak megvásárolhatók. A programot régi vásári hangulatot idéző maskarások, bábosok, zenészek és táncosok teszik elevenné és színessé.
Rómában a spanyol lépcső melletti téren, a Piazza Mignanellin szeptember 13-15 között tart a kézművesvásár.

ÚTIKÁRPITOK

Como – Museo della Seta
november - 2003. február
Itáliában rendkívül nagy szerephez jutottak az olajalapú vagy földfestékkel vászonra festett nagyméretű figurális vászonfalak. Alkalmazták az útikárpitokat az egyházi, liturgikus szerepkörben ugyanúgy, mint a világi életben. Nagy előnye az utaztathatósága, könnyen kezelhető és mindenhol feltehető volt. E művészettörténeti előzmények alapján jutott arra az elhatározásra tíz festőművész és tíz textilművész, hogy ezt az elfeledett műfajt felfedezzék. Ki-ki saját értelmezésében, saját megközelítési módján fogalmazta meg, hogy a XXI. században mit üzen, miről szólhat az útikárpit. A selyemiparáról híres Como selyemmúzeumában rendezik a kiállítást.

KORTÁRS KÉPZŐMŰVÉSZEK SZABADTÉRI KIÁLLÍTÁSA, HÁROM KORTÁRS MAGYAR MŰVÉSZ SZABADTÉRI INSTALLÁCIÓI

Trieszt, Parco Miramare
október 3.- december
Októbertől decemberig Trieszt egyik leghangulatosabb parkjában állítja ki szabadtéri installációit Gerhes Gábor, Imre Mariann, Koronczy Endre és Szabics Ágnes.

IMRE Mariann

1968-ban született Medgyesegyházán
Jelenleg a Képzőművészeti Főiskola hatodéves hallgatója.

1968 born in Medgyesegyháza
Presently studies at the Academy of Fine Arts,
student in the sixth year.

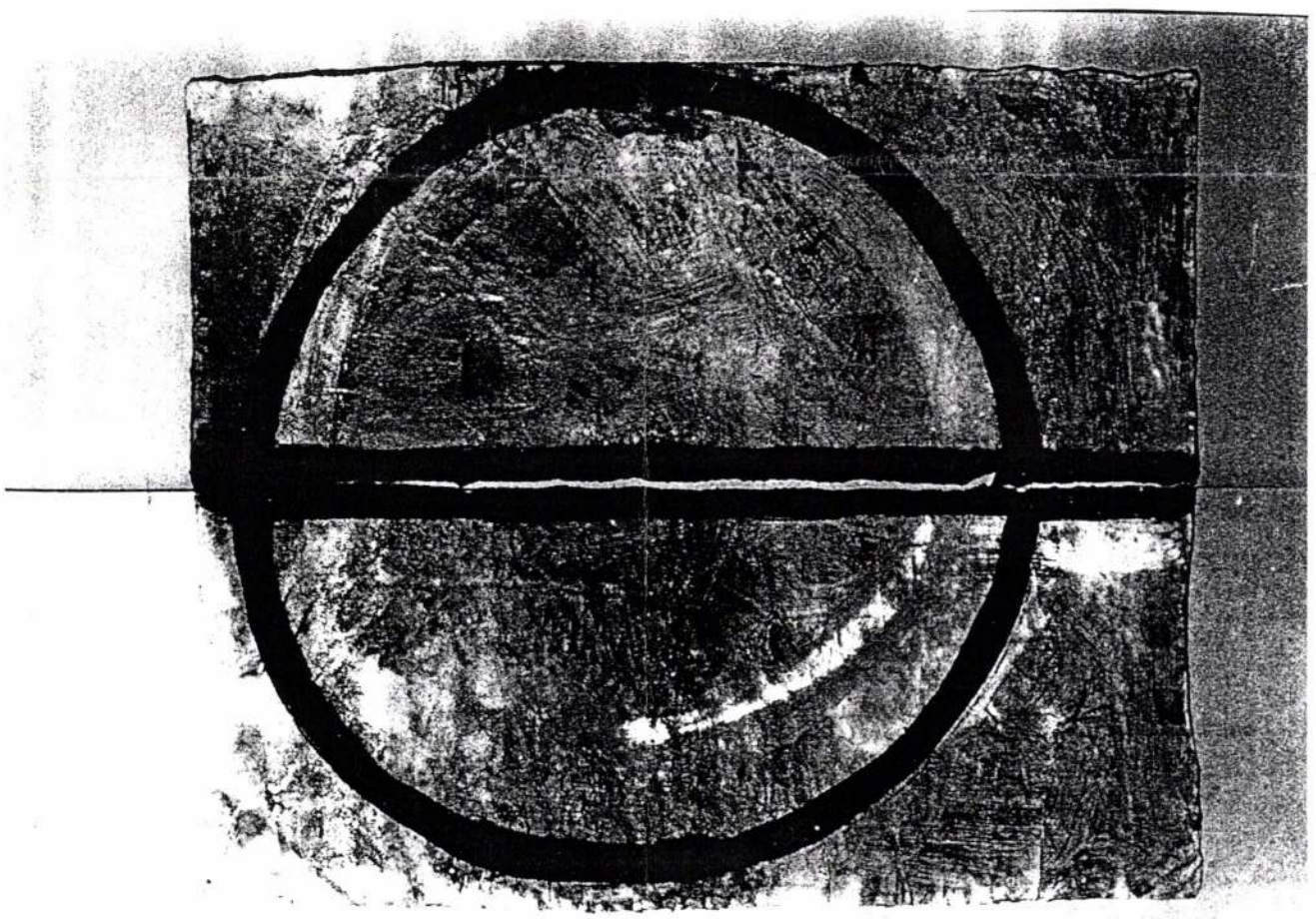

I

Imre Márta

MDK

"Evés közben"

"Felszólalás előtt"

B.T. :Megyei képzőművészeti kiállítás Törökszentmiklóson.
TISZAVIDÉK. 1958. ápr. 10.

Magyar Hirdető
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest V., Petőfi Sándor u. 17.
Telefon: 188-296, 188-307

1965 JAN 5.
PEDAGÓGUSOK LAPJA

Imre Márta

A SZOLNOKI TÁRLATRÓL

A szolnoki Szigligeti Színház előcsarnokában képzőművészeti kiállítást rendeztek a megye rajzszakos tanárainak, az Ábá Novák studió tagjainak alkotásaiból.

A festmények, rajzok *Antal Lajos, Csendes Károly, Imre, Márta, Molnárné Csizi Jolán, Pogány József, P. Sebők Margit, F. Szabó Mária* tehetségéről vallanak. Több kép gazdára is talált, F. Szabó Mária »Margaréták« című csendéletét már a megnyitás alkalmával megvásárolta a tanács.

További alkotásokra serkent a művelődési osztálynak az az intézkedése, amely a studió tagjai számára alkotó napot engedélyez a jövőben.

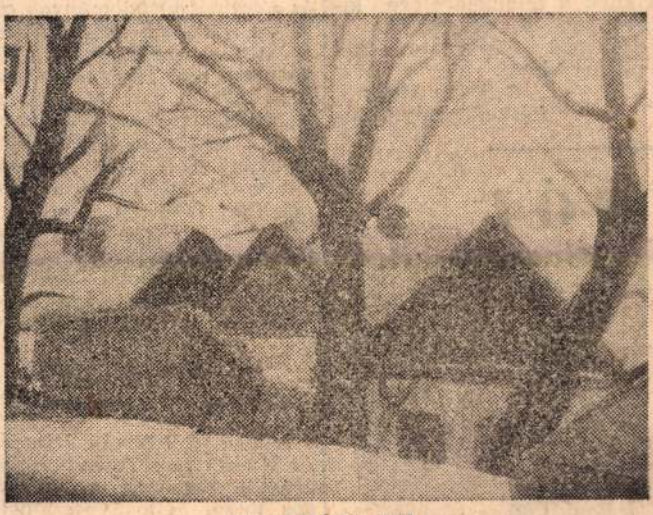

Imre Márta: Tél

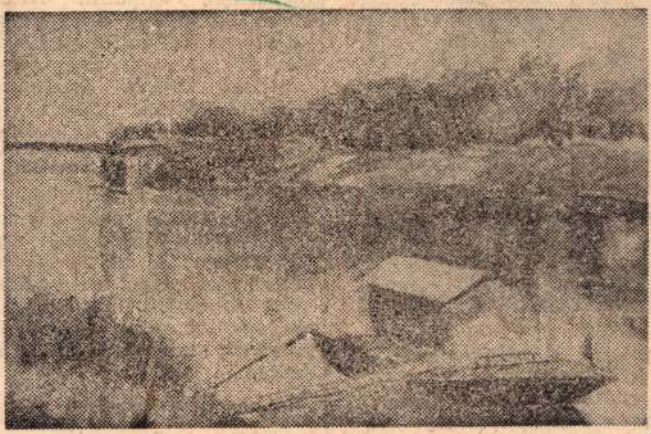

Molnárné Csizi Jolán: Reggel

tájékoztatót nem
leg már decemb
tassuk el az ig
az osztályfőnökö
ben a sablonos
lyett jó lenne
közölni, hogy m
mények elé állít
gatóit egy-egy e
ve főiskolai szal
kihelyezést is. I
az is: nem leni
pontozási rendszer lényeget megismertetni a pályázókkal? A pontozási rendszer ismerete ugyanis sok olyan pályázót visszatartana a jelentkezéstől, akiknek a felvétele eleve kilátástalan, s szétoszlatná a pontozással kapcsolatos sok téves hiedelmet.

B. Papp János
főiskolai adjunktus

NBÓL

ovinizta, militarista szelle-
nű oktatáspolitikai törekvé-
ei ellen, s ebben a küzde-
emben a szülők tömege is
ámogatja.

Az anyagi érdekvédelmi
éren jelenleg a fiatal peda-
ógusok helyzetének javítá-
ára törek

akkori iskolákban az olvasás, írás és a latin nyelv volt a fontos, sőt a görögöt is tanították 1809-ben kapott helyet a tananyagban a matematika és a természettudományok oktatása. 1850-ben csökkentették a latin, és növelték az úgynevezett reál tárgyak óraszámát. Akkor már megvolt az elemi iskola és a gimnázium. E két iskola elvégzése után mehetett az ifjúság az egyetemre. A kopenhágai egyetemet még 1479-ben alapították.

1871-ben hozták azt a nevelési törvényt, amely kimondta, hogy már az elemi iskolák is — a IV. osztálytól kezdve —

Köszönet a tokiói élménybeszámolóért

A *Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikumban* értékes, izgalmas és tanulságos tokiói élménybeszámolót tartott *Hoffer József*, az MTI tudósítója, valamint három olyan olimpikon, akik annak idején az iskola tanulói voltak, köztük az aranyérmes *Dömötör Zoltán*. Az iskola KISZ-bizottsága, diákjai és sportkedvelő tanárai levélben kérték meg szerkesztőségünket arra, hogy a felejthetetlen élménybeszámolókért lapunk hasábjain is kifejezhessék köszönetüket. Kérésüket, íme, teljesítettük — annál is inkább, mert hiszen ezt a köszönetet mindenki megérdemli, aki értékes szabad idejét iskoláinknak, ifjúságunknak áldozza.

„Az én múzeumom" 8. kötete

Imregh Pál
keresztelő medence kovácsoltxxx vasfödelei

Lukács Zs: Egyházművészeti kiáll. Magyar Iparművészet, 1908, 257-258 l.

Imre Márta M.D.K.

Művei a kiállitáson

Tél, repr.

A szolnoki tárlatról

Pedagógusok Lapja, 1965. jan. 5.ksz

Imre Márta MDK

Evés közben, szén

Mücsarnok 1960. Képző- és Diszitőművészeti körök kiáll.

MDK

Imre Márta

gépészipari technikumba jár. A szalmaki munkás-szakkörben fest. Festőnek készül. A szakkör vezetője szerint kitűnő karakterérzéke van.

Fodor Ágnes: Színek a Tisza-parton.

Nők Lapja, Bp. 1955. augusztus 25. [8-9. l.]

N. Imre Márta

A IV. megyei képző- ipari és népi díszítőmű-vészeti kiállításon pipacsakat ábrázoló textilképe szerepett. (említve)

Szabó János: Megyei kiállítás Mezőtúron.

Szolnak Megyei Néplap, 1972. máj. 6.

IMRE Péter szobrász

Gellér Katalin. A Főistolások munkái. = Magyar Nemzet, 1992. június 12.

M.D.K.

Imre Piroska, szobrász

kiállított az Aradi Képzőművészeti Főiskola 10 éves jubileumi kiállításán.

Contemporanul Bukarest , 1955.ápr.8.sz.

Imre Sándor

tabáni fazekasmester

Kresz Mária: Fazekas, korsós, tálas Bp. 1960.
334.v.

Imre Sándor

idős módmezővásárhelyi farekosmester

Kresz Mária: Fazekas, korsós, tálos Bp. 1960.
330.o.

IMRE Sándor

26/d jún. 16. Imre Sándor a múzeumi gyüjtemény tárgyait kőnyomatban kívánná levenni
34/c aug. 14. Imre Sándornak nem engedtetik meg e nemzeti múzeum ritkaságait lerajzolni és kiadni

Művtört Ért. 1990 1-2 122.

4. A megbízási díj összege: . . . . . Ft (a

. . . . . forint), me

5. A Művészettörténeti Kutató Csoport fenntartja a netben változtatás nélkül publikálja, vagy azt for szerződés tárgyát képező tanulmányt (anyagot) MTA Művészettörténeti Kutató Csoportjának hoz Amennyiben a tanulmány változtatás nélkül kerü tiszteletdíj kiegészítés illeti meg, ami a Művésze ív-honoráriuma között fennáll. Átdolgozás eset vonatkozásban az érvényben lévő szerzői jogi törv

A megbízási díjból progresszív jöv. adó és községf

A szerződés aláírása napján lép hatályba.

Budapest, 197 . . . . . hó . . . . . .

. . . . . .

megbízott

Az aláírt szerződés 4 példányát visszajuttatni szívesk

MTA KESZ

Imre Sándor

tájképfestő, szül. 1795-ben Budán. 1818-ban iratkozott be.

Imre Sándor, tájképfestő, szül. 1795-ben Budán, 1818 máj.-ban iratkozott be.

lásd Fleischer Béla 54. l.

Tervrajz.

Az oszlopokon és pillérek
ajtaján Ábrahám áldozata szeml
terjesztett szárnyú angyal ül,
szobrai képezik a diszt. Alól

Szines rajz, mér.

Imre Sándor

postréja a hódmezővásárhelyi gimnáziumban van.

Dömötör János: Szabó Iván
Tiszatáj, Szeged 1970. IV. 394.

IMRE SÁNDOR, fazekasmester

1967-ben Hódmezővásárhelyről Imre Sándor, /néhai/ korongját és közel száz kisebb szerszámát hozták be a Néprajzi Muzeumba. /67.145. csoport/. 81.old

KRESZ MÁRIA: A kerámia gyüjtemény gyarapodása 78.old

NÉPRAJZI ÉRTESITŐ, A Népr. Muz. évkönyve, Bp. LI. 1969

Imre Sándor

Magyar Hirdető
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest, V., Petőfi Sándor u. 17
Telefon: 188-296, 188-307

KISALFÖLD

1984 ÁPR 10.

3

Első kiállítás, első siker

a csornai Ifjúsági Házban

Két évvel ezelőtt határozták el a csornai Ifjúsági Házban, hogy a fiatalok foglalkoztatására, ügyességének, szépérzékének fejlesztésére szakköröket szerveznek. Ekkor alakult meg a repülő-hajómodellező szakkör, tavaly azután a képzőművészeti-, az idén a fotoszakkör. Jelenleg az Ifjúsági Házban hatvanan vesznek részt a szakkörök foglalkozásain. A fiatalok között felnőtt képzőművészek is vannak.

A napokban rendezték meg a szakkörök az Ifjúsági Házban első kiállításukat. Ügyesség, igényesség, a legtöbb rajzon, festményen pedig már a kifejlett érzék nyoma látható. A repülőhajómodellező szakkör alig két évi munkáját 9 repülőmodell és még több hajómodell szemlélteti. A „DELFIN" nevű sebességi motoros hajómodell 100—135 kilométeres sebességgel halad a vízen. A „Bukfenc" motoros repülőt kézzel irányítják. Vannak úttörők, akiknek nevével festmény, fénykép és modell mellett is találkozik az ember. *Imre Sándor*, VIII. osztályos tanuló mindhárom szakkörben tevékenykedik. *Nagy Péter*, *Szabó Péter* festményei, rajzai szintén kiváltják a látogatók tetszését.

Érdemes volt a csornai Ifjúsági Háznak megszervezni a szakköröket. A fiatalok nevelésének egyik hasznos eszközévé váltak a szakköri foglalkozások, és már nemcsak a csornai fiatalok látogatják ezeket, hanem a környék falvaiból is részt vesznek a fiatalok a foglalkozásokon.

Az első kiállítás után azt tervezik, hogy évente megrendezik a kiállítást, a modelleket pedig rövidesen kint, a szabadban is bemutatják.

p — i —

pattant, fel akar
Eközben Nagy
földre estem és
dára. A kezem
dához. De ha a
vette volna a já
badrúgást kellet
mi javunkra.
eset, amikor sz

KOSÁRLABDA

SMAFC—Oroszlányi Bányász 109:43 (47:18). Férfi mérkőzés. Az egyetemisták Orbay vezérletével nagyszerűen játszottak. A legjobb soproni kosárdobók: Orbay és Twordy 20—20, Balsay 18, Kelemen 16, G. Nagy 10, Bakk és Balsay 6—6.

SVSE—Komárom 65:56 (25:33). Női mérkőzés. Szünet után kiűnően hajráztak a soproniak és rászolgáltak a győzelemre. A lia-fehérek legjobb kosárdobói: Alpárné 21, Fekete és Tóth 13—

az utolsó percben a postások nyertek meg.

Eredmények:

Férfi mérkőzések:

Széchenyi Gimn. II.—Révai Gimn. 56:40 (22:14). Legjobb kosárdobók: Halmosi 16, ill. Horváth 7.

Győri Dózsa—STC II. 72:53 (30:26). Ld.: Kozma 17, ill. Bakonyi 23.

Női mérkőzés:

S. Postás II.—SFAC 30:29 (10:19). Ld.: Vargha 14, ill. Gyurasits 12.

NAGYKANIZSAI BÁNYÁSZ—VASAS ETO 51:44 (24:18)

NB II-es női mérkőzés.

Az április 4-én Nagykanizsán lejátszott bajnoki kosárlabdamérkőzésen a győriek megérdemelt vereséget szenvedtek a lényegesen gyengébb játékerőt képviselő hazaiaktól. A zöld-fehérek nem tudták megismételni az elmúlt héten mutatott játékot, rossz fel-

Kettős

Két mérkőzést játszott idegenben a Soproni Postás NB I-es női kosárlabda együttese. A postások a várakozás alatt szerepeltek és mindkét mérkőzésüket elveszítették. Eredmények:

Budapesti Vörös Meteor—Soproni Postás 62:29 (28:10). A többszörös bajnok Vörös Meteorral szemben nem remélhettek győzelmet a soproniak, játékuk azonban így is a várakozás alatt maradt. A postások közül csak Weiszné és Weszely nyújtottak elfogadható teljesítményt.

RTÖK

RÁDIÓ:

PÉNTE

KOSSUTH RA

Néphadsereg 1949. jul. 2.

Imre Sándor

Király Béla ezredes bajtárs

Látogatók

A néphadsereg képzőművészei

Nagyszabású ünnepség keretében, nagyszámú közönség előtt nyílt meg a Honvéd Képzőművészeti Kiállítás a Fővárosi Képtár termeiben. A megnyitáson megjelent *Nógrádi* Sándor altábornagy bajtárs, *Csillag* Miklós, a MDP kultúrpolitikai osztályának helyettes vezetője, *Antal* Jánosné, a kultuszminisztérium művészeti főosztályának vezetője, valamint a tábornoki kar számos tagja. Megnyitóbeszédet *Király* Béla ezredes bajtárs mondott.

— *Ennek a kiállításnak alapgondolata nem egyéb* — hangsúlyozta —, *mint hadüzenet a kapitalista hadseregben uralkodó »buta katonatípus« ellen. A célját nem tudó katona helyett az öntudatos, a kultúrált katona a mi eszményképünk. Példánk itt is a Szovjetunió és annak dicsőséges hadserege.*

A kiállítás a néphadsereg alakulataitól összegyűjtött rajzok, festmények és szobrok legjobbjait mutatja be. A honvédművészek

a hadsereg életéből veszik témájukat,

olyan témákat, amelyeket *eddig soha nem láttunk hazai művészeinknél.* Példát mutatnak hivatásos művészeinknek arra, hogy a szocialista építés ábrázolása mellett *néphadseregünk életének képzőművészeti feldolgozása is bő lehetőségeket nyújt jelentős művek létrehozására.*

A kiállítás felkelti a művészet iránti érdeklődést a honvéd bajtársak között, hogy megismertesse és megszerettesse a művészetet. A művészet azonban nem öncélú játék, hanem *kifejezője, harcos tolmácsolója a szocializmus felé haladó társadalmunknak* — amit a kiállításon szereplő honvéd bajtársak is felismertek.

A politikai tisztánlátás

jellemző példája *Legendi József* őrvezető katonát ábrázoló képe, aki Marx könyvéből tanulva *készül a béke megvédésére. Tüske* István törzsőrmester *Falujáró katonája* is bizonysága annak, hogy a helyes témaválasztás és annak sikerült művészi megoldása *hathatós propagandaeszköz a szocializmus építéséhez.* De a többiek is mind a honvédség életéből veszik festményeik tárgyát. *Imre* Sándor százados nagy kompozíciója a térkép fölé hajoló tisztek tanácskozását mutatja be.

Azok a bajtársak, akik nem önálló műveket állítottak ki, — akik másolás után festettek vagy rajzoltak, — azoknál is *érezni a politikai érettség jeleit, mert ahelyett, hogy szentimentális, holdvilágos tájképet másoltak volna le, nagyon helyesen, Geraszimov szovjet festőművész híres Lenin-képét igyekeztek tolmácsolni,* valamint más szovjet festők alkotásait s Rákosi Mátyás és Farkas Mihály portréit rajzolták és festették meg. Ki kell még emelni a fiatal *Schwalm* László honvéd rajzait, de különösen »*Partizánfej*« című szobrát, amely kész,

érett művészi alkotás

Ősz Mihály eredeti felfogású május 1-i felvonulása, *Kardos* Károly naivan festett, de jó színérzékű »*Lövegpózin*« című festménye, *Szabó* Sándor utászokat ábrázoló tollrajzai, *Patai* László honvéd és *Varga* Ferenc őrvezető, *Vincze* Lajos százados, *Szlinke* György rajzai, illetve festményei sikerült művek. *Almos József* honvéd, *Dobi* István honvéd neveit kell még feljegyezni. *Hevesi* László szobrai mellett *Goda* Ede és *Szabó* Iván képviselik a hivatásos szobrászokat.

A Honvédelmi Minisztériumnak ez a bátor kezdeményezése komoly lépéssel viszi közelebb a hadsereg tagjait a művészethez, és ezen túlmenően célja a

tehetségek felkutatása

és azok továbbtanítattása. A kiállítás komoly jelentőségének értékelése céljából a kiállításon résztvevő bajtársakat a Honvédelmi Minisztérium vendégül látja Budapesten, ahol *szakemberek bevonásával megbeszélik a kiállítás eredményeit és tanulságait, hogy a képzőművészet népszerűsítésének útját néphadseregünkben egyengessék.*

A kiállítás nyitva július 2—10-ig, naponta 10 órától 18 óráig, a Fővárosi Képtárban (Egyetem-utca 6.)

Fenyő A. Endre

NÉPHADS

A HONV

Imre Zoltánné, grafikus

Imre Zoltánné metszete

Imre
Élet

11.
XXX/16

győzedelmes és milyen esendő... A falon egy képen egy háromlábú ördög a vasvillával

ben végigsétált a pécsi utcákon és elment kedves helyeire. Ide, a szomszédos Ágoston

Imre Zoltánné, grafikus

Imre Zoltánné metszete

Imre Zoltánné

10

Élet és [illegible] 1986. máj. 23. XXX/21

del. (De sok kis teraszon [illegible]
már, de nagyon jó volt, de telenéz-

Imreh Zoltánné, grafikus

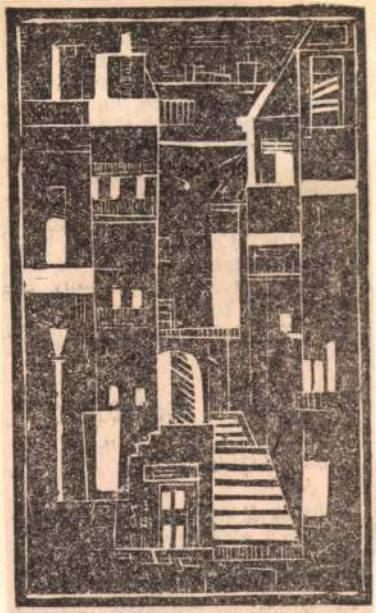

Imreh Zoltánné metszete

Imreh Zoltánné: Metszet

4

Élet és Irodalom Bp. 1986. jún. 20. XXX/25

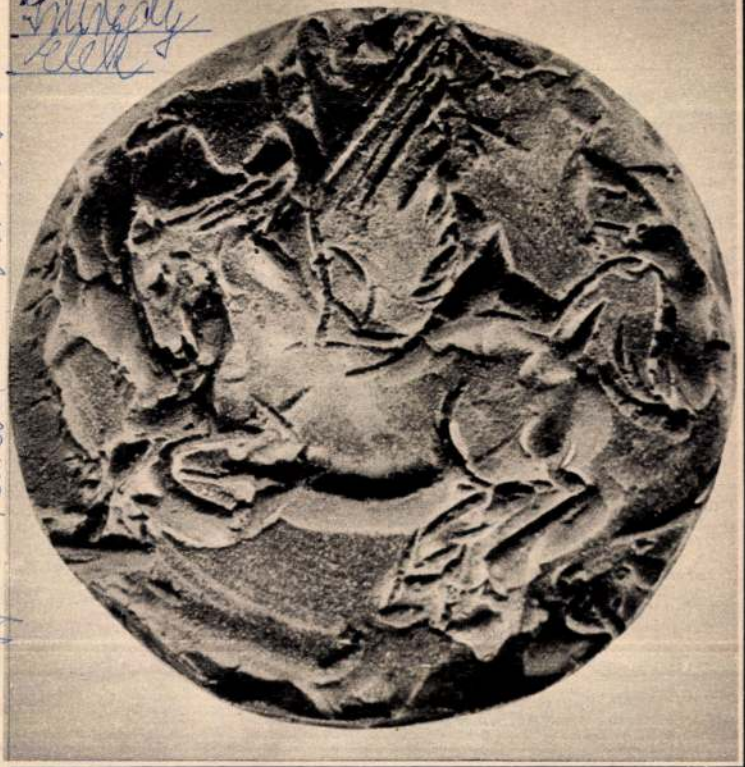

Imrédy Elek (Kanada): Pegazus. 1976.

gora. A magyar válogatott 1966 után újra ott lehet a világbajnokság döntőjében!

11204. — Hungarian Bookshop. 42. Montroe-Stereet. P. O. Box. 1455. Passaisc, N. J. 07055. — Hungarian Books and Gifts Shop 216 Somerset Street, New Brunswick, N. J. 08901. — Otto's Import Store, 2320, W. Clark Ave-Burbank, Ca. 91506. — Püski—Corvin, 1590 — 2nd Ave, New York, N. Y. 10028. — VENEZUELA: Luis Tarcsay Calle Iglesia Ed Villoria. Apt. 21—105. C. 24. Caracas.

Magyarországon a MAGYAR HÍREK-et a Magyar Posta terjeszti. Belföldön előfizethető a Posta Központi Hírlap Irodánál (PKHI) 1900 Budapest V., József nádor tér 1. közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Belföldön az éves előfizetési díj 150,— forint.

Kedves Olvasónk, amikor az előfizetési díjat megküldi, arra kérjük, hogy — a pontos címzés érdekében — nevét és címét NYOMTATOTT NAGYBETŰKKEL írja meg. Ha címe megváltozásáról értesít minket, vagy a rosszul leírt címzés helyesbítését kéri, ugyancsak használjon nyomtatott nagybetűket.

A MAGYAR HÍREK szerkesztősége (H—1905 Budapest 62, 292. postafiók) a jövőben is örömmel áll olvasói rendelkezésére, és bármely kérdésben szívesen ad felvilágosítást.

MAGYAR HÍREK

Hungarian News, Nouvelles Hongroises, Ungarische Nachrichten. A Magyarok Világszövetsége lapja. P. O. B. 292. Budapest 62. Főszerkesztő: SZÁNTÓ MIKLÓS. Főszerkesztő-helyettes: APOSTOL ANDRÁS. Szerkesztőség: 1905 Budapest, Benczúr u. 15. Telefon: 225-405. Kiadja a Lapkiadó Vállalat, 1073 BUDAPEST, Lenin krt. 9—11. Telefon: 221-285. Levélcím: 1906 Budapest, PF. 223. Felelős kiadó: SIKLÓSI NORBERT igazgató.

Készült az Egyetemi Nyomda fennállásának 400. évében

77.2046 Egyetemi Nyomda, Budapest
Felelős vezető: Sümeghi Zoltán igazgató

HU ISSN 0133—090X

INDEX: 26 506

1981

MŰVEK JEGYZÉKE

Önarckép	1934	pasztell	27×26
Erdőbénye	1935	pasztell	49×36,5
Leányarc	1936	pasztell	50×39
Miskolci részlet	1937	pasztell	56×47,5
Hegyaljai táj	1939	olaj	58×44
Kertrészlet	1941	pasztell	52×43
Erzsébet-tér	1941	pasztell	49×35
Szádalmási táj	1941	pasztell	47×39
Miskolc látképe	1941	pasztell	50×44
Edénycsendélet	1945	pasztell	63×48
Dália	1948	pasztell	50×41,5
Városszéle	1950	pasztell	50×35
Sarkantyú-virág	1951	pasztell	30×30
Utca toronnyal	1951	pasztell	42,5×42
Napsütéses tűzfal	1953	pasztell	53×49
Bükkösi temető	1953	pasztell	67×49*
Miskolci utca	1954	pasztell	47,5×39**
Napsütéses utca	1954	pasztell	60,5×49
Csendélet rokon színekben	1955	pasztell	40×28
Csendélet fehér köcsöggel	1955	pasztell	31×22
Alma, edények	1955	pasztell	41×37
Csendélet narancsszín fénnyel	1955	pasztell	35×35
Csendélet réz-tányérral	1955	pasztell	46×44
Fém-üveg	1955	pasztell	38×31
Csendélet vizespohárral	1955	pasztell	36×35
Fák alatt	1955	pasztell	44×37
Csendélet lila-sárga-zöld színben	1955	pasztell	35×25
Gesztenyefák	1956	pasztell	47×43
Tiszapart	1956	pasztell	50×38
Sétány	1956	pasztell	52×47
Őszirózsa	1956	pasztell	51×40
Hernád	1956	pasztell	60×44
Pataki utca	1956	pasztell	50×35
Virágcsendélet	1956	pasztell	50×44
Az utca	1956	pasztell	50×42
Vasúton		tus	
Férfifej		ceruza	
Tanulmányfej		ceruza	
Karsai bácsi I.		ceruza	
Karsai bácsi II.		ceruza	
Gyermekfej		ceruza	
Györgyi		ceruza	
Kislányfej		ceruza	

* O. Sz. M. tul.
** Borsod megyei Tanács

1968 NOV 19

Felelős kiadó: Palásti Józsefné

56/2293 — 400 pld. — Egyetemi Nyomda. Fv. Janka Gy.

325

A MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZEK
ÉS IPARMŰVÉSZEK SZÖVETSÉGE
ÉS A MŰCSARNOK KIÁLLÍTÁSA

IMREH ZSIGMOND

FESTŐMŰVÉSZ

KIÁLLÍTÁSA

Művészettörténeti Dokumentációs Központ
1951

FÉNYES ADOLF-TEREM
BUDAPEST, VII., RÁKÓCZI ÚT 30.
1956. OKTÓBER 12—OKTÓBER 28.

Hogy kiállítási lehetőségeink elégtelenek, s hogy kiállítási programjaink igazságtalanul egyoldalúak — közhelyszerű igazságok ezek, fájdalmas közhelyek — inkább tudott, mint érzett igazság volt képzőművészeti életünk irányító szervei előtt. Olyan kiállítások alkalmával azonban, mint Imreh Zsigmondé is, ez a visszás és tarthatatlan helyzet, számukra, számunkra is azonnal jól letapintható, közvetlenül érzékelhető valósággá válik: Imreh Zsigmond számára a felszabadulás óta ez az első alkalom, hogy képeit Budapesten önállóan bemutathatja. S kiállítása ilyen szempontból, sajnos, nem a fájdalmas kivétel közé tartozó; — sorolhatnánk számos kitűnő és egyébként megbecsült művészünk nevét, akik hasonló körülmények között munkálkodtak a közreadás, bemutatás reményének teljes híjával.

Ezek a művészek egyes műveiket az évi országos kiállításokon bemutathatták (többnyire egyet-egyet), s ott inkább e művek kvalitásai, mint mérete irányította alkotójukra a tárlatlátogató közönség figyelmét. A kritika méltánylóan emlékezett meg róluk, művészetük szélesebb bemutatására azonban sor nem került; talán azért is, mert művészetük nem tartozott a magyar művészet zenekarának leghangosabb hangszerei közé. S valljuk be, ez alatt az idő alatt sokszor szívesebben hallott hangszer volt az esetleg hamisan, de hangosan csörgő cintányér, mint a tisztahangú fuvola.

Imreh Zsigmond a magyar művészet e halkabb, de tisztaszavú művészei közé tartozik, művészetének hangvételét az a biztonság és egyéni íz jellemzi, amely művészetünk iskoláktól független legszebb hagyománya. 1900-ban született Illyefalván, Erdélyben. A Képzőművészeti Főiskolai tanulmányait 1918 és 1928 között, mint Vaszary növendéke végezte. Elvégzése után Miskolcon telepedett meg, azóta is ott él, tanít, dolgozik. E kiállításon bemutatott művei művészete fejlődésének mintegy keresztmetszetét kívánják adni, néhány képpel jelezve azokat az állomásokat, melyek e fejlődés, e lassú és logikus belső érés eredményeként jöttek létre.

Imreh Zsigmond festészetének műfaja a pasztell. Egyedüli műfaja anélkül, hogy ez művészetének bizonyos korlátozottságát jelentené: élményei ezen a technikán jelenhetnek meg legteljesebben. Élményeinek természete igényli ezt a formát és nem fordítva: a műfaj szabja meg élményei határát. E technikának kitűnő ismerője és művelője, aki azonban éppen ezért — bár nagyon is él vele — sohase él vissza lehetőségeivel. Kerüli a bravúros, látszólag bravúros megoldásokat, többnyire mindig az egyszerűbbet és egyben a nehezebbet választja. Nem törekszik, hogy a műfaj lehetőségein túli, a műfaj anyagszerű adottságain kívüli hatásokat érjen el. Nemcsak finom ízlése, de teoretizáló elméleti kérdéseket boncoló és számontartó kutató ösztöne is távoltartja ettől: Imreh művészetében valamennyi kérdést, így a színek festői, hangulati értékének kérdéseit is a kísérletezés rangján veti fel. Gondolhatnánk, hogy így élményei csupán kísérletek színteréül szolgálnak, holott: élményei épp e kísérletek érzelmi hevében teljesítik ki önmagukat.

Ezek a kísérletek minden ekzaktságuk ellenére sem bonyolíthatók automatikusan. A festő élmény- és érzelemvilágából szervesen nőnek fel, s annak legkisebb rezdülését is híven tolmácsolják. Kísérletei nem egy hely körül topognak: az egyszínen belüli gazdagság kimővelése, a fanyar egymás világító erejét még csak fokozó színharmóniák kibontása, a telt, erős színfoltoknak és finom tónusviszonylatoknak közös síkon történő képpéalakítása egyformán felelősségteljes vállalkozás számára. S ez persze mind konkrét feladat közben jelentkezik a fény, színreflekszek, az anyagszerűség, térábrázolás problémáinak megoldása közben.

Tájképfestészete bizonyítja ezt talán legerősebben. A táj portrészerű ábrázolása jegyében indult el, ma is ennek jegyében áll. Ezekből a tájakból éppen a portrészerűség fokozása érdekében kibontotta szerkezeti lehetőségeiket, erre építve a kép kompozícióját. Komponálási módját dísztelen egyszerűség jellemzi: egyszerű, szinte kopár ritmus, melyen belül azonban finom formai tagozódás húzódik meg. A kép szerkezetiségére aggályos gonddal figyel, anélkül azonban, hogy azt egyedüli témaként kezelné. E szerkezet differenciált mozgását a kép közvetlen alakításával is hangsúlyozza: a képen szereplő motívumokat modellálló faktúrának lélegzés természetességével váltakozó ütemével. S ez hitelesíti a legracionálisabbnak, legmérlegeltebbnek tűnő kompozícióját is: intellektuális analízis és intuitív alakítás egyszerre eggyé ötvöződve realizálja képpé élményeit. Ezért az, hogy még legszigorúbban konstruktív gondolatai sem hatnak tanárosnak, pedánsnak.

Imreh analizáló, kereső hajlama csendéletfestészetén keresztül nyilvánul meg legjobban. Az 1955-ös év csendéleteinek fanyar színharmóniái, derengő, foszforeszkáló fényei a kísérleten keresztüli gazdagodás lehetőségét ígérik számára, annál is inkább, mert ezek a kísérletek céltudatosak: egy belső emberi világon keresztül szűrt küzdő emberi világ mélyebb megértésének és kifejezésének érdekében történnek, mialatt önmaguk is e történés összefogó színhelyévé válnak.

Ebben az évben Imreh tájképfestészetünk hagyományainak feleleventése felé fordult, vérrel telítve meg e mostanában sokszor élettelen szkémaként felmerülő ránk származott motívumokat. Művészete itt is megtalálta sajátos formanyelvét, mely önkéntelenebb komponálás és kötetlenebb előadásmód által még csak gazdagodott, nyitvahagyva azt az izgalmas kérdést: művészete merre veszi útját az elkövetkezendő időben. Hisz lehetőségei szélesek. S a művész vállalkozó kedve töretlen. Elért eredményei biztos támpontot adnak számára. És mi volna biztatóbb, rangotadóbb ma, mint ez, egy jelentős művészi pályát befutott művész számára, amikor ma, sajnos, fiataljaink jó része — tisztelet a hősies kivételnek — akadémikus festőként indul pályafutására.

Imreh Zsigmond művészete nem volt eddig sem ismeretlen, méltányolatlan. Képeit a Szépművészeti Múzeum, számos közintézmény őrzi, működését a művészetpártoló közönség számontartja, s reméljük, ez a kiállítás hozzásegít ahhoz, hogy teljesebben ismerhessük meg művészetét, s művészetén keresztül — hisz tőle elválaszthatatlan — magát a művészt is.

Baránszky Jób László

MTI SAJTÓFIGYELŐ
MAHIR
1091 BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 337-748, 340-726

Imrédy Elek szobrász-művész

MAGYAR HÍREK

1984 AUG 18

1021

A vancouveri British Columbia University előcsarnokában nemrégiben felavatott Bartók-portré után leleplezték Kodály Zoltán bronz mellszobrát is. A vancouveri magyar szervezetek 1500 dollárral járultak hozzá az emlékmű felállításához. Az avatóünnepségen beszédet mondott Kodály Zoltánné Péczeli Sarolta, Archibald Mc Pharson elnök, Jerald Gernrecht akadémiai igazgató és Pál Sándor mérnök, a Kodály Bizottság elnöke. Képünkön Kodály Zoltán portréja, Imrédy Elek alkotása.

azonban kötik a Magyar Népköztársaság külkereskedelmi szerződései, valamint az egyes árukra megállapított kiviteli és behozatali előírások.

A társulás a könyvelést a szerződésben meghatározott konvertibilis pénznemben vezeti. Ügyleteit csak konvertibilis pénznemben kötheti meg. Ez alól a pénzügyminiszter felmentést adhat.

A társulás valuta- és devizakészleteit a befizetett alaptőkéje (törzstőkéje) összegéig belföldi, ezt meghaladó valuta- és devizakészleteit akár belföldi, akár külföldi pénzintézetnél tarthatja. Felveheti a hitelt mind belföldről, mind külföldről. A Magyarországon konvertibilis pénznemben elhelyezett követeléseiről — a törzstőke kivételével — szabadon rendelkezhet.

A társulás a működéshez szükséges forintösszegeket magyar pénzintézettől vásárolhatja meg konvertibilis deviza ellenében. A forintösszeget magyar pénzintézetnél nyitott számlán köteles tartani. E számla terhére kell fizetnie a közterheket, az alkalmazottak bérét és egyéb juttatásait, az ezeket terhelő járulékokat, közüzemi dí-

Ezenkívül kisebb (havi 50 líra értékű) **tanulmányi segéllyel** az intézetben töltötte a tanévet *Vinkler László* festőművész (Szegedről), aki az Accademia di Belle Artin Ferrazzi mesternél tanult freskófestést és több festményt készített el.

Vendégtagokként dolgoztak a kollégiumban: *Bányai Ödön* szobrász és oltárépítő, a zirci apátság támogatásával az Accademia di Belle Arti harmadik évfolyamát végezte el. — *Gács (Glück) Magda* festőművésznő (ápr.—jún.) több képet festett. — *Imrédy Mária Magdolna* egyetemi hallgató (ápr.—máj.) az egyetemen olasz irodalmi előadásokat hallgatott. — *Meszlényi Perina* német-olasz szakos tanárjelölt tanulmányainak III. évfolyamát végezte be a római egyetemen és kitűnő eredménnyel vizsgázott. — *Santelli Fiorenza* festőművész (ápr.—jún.) egy nagy vásznat („Múzeumi látogatás") festett — *Vincze Pál* szobrász-iparművész számos művészi plakettet készített. — *Voit Judit* okl. középiskolai tanár olasz irodalomtörténeti és történeti előadásokat hallgatott és anyagot gyüjtött „Garibaldi e l'Ungheria" címen készülő doktori értekezéséhez.

Az olasz állam és a Vatikán ösztöndíjasai is a kollégium tagjai voltak.

Csanai István 14 Lengyel Béla 47

préselt övveretei pedig az Itáliába szakadt avarság közvetlen vagy közvetett emlékei. Munkáján, amelyet az Archaeologia Hungarica-sorozat számára készít, még dolgozik. Ezenkívül a hercegprímás úr őeminenciája megbízásából a magyar koronázási jelvények közül a jogar és az országalma régészeti és művészettörténeti kritikai közzétételén dolgozik az 1938-ban megjelenő Szent István-emlékkönyv számára.

Tanulmányi segélyben részesült:

Kiss Géza (1891, Kákics, Baranya m., ref.), kákicsi (Baranya m.) ref. lelkész 350 P összegű tanulmányi segélyben részesülve, folytatta az Ormányság néprajzának kutatását, amelyet már hosszú évek óta végez. Hozzávetőlegesen 300 darabból álló dal- és dallamgyüjteményét még 1935 őszén átvizsgálásra Bartók Béla zeneakadémiai professzornak küldte meg, aki ezekből 58 eddig ismeretlen, vagy ismert dallamnak értékes változatát mutató darabot az országos gyüjtés számára is átvett. Az Ormányság néprajzáról készülő nagy monográfiáját csaknem teljesen befejezte. Eddig a következő fejezetekkel készült el: Az Ormányság földje és népe. Szállások. Ősfoglalkozások. Népviselet. Bölcső, koporsó, lakzi. Babonák, népies gyógyítások. Gyermekjátékok. Táncok. Népköltészet. Tájnyelv. Hát a jövő? Az Ormányság irodalma. Néhány fejezeten még dolgozik.

VÁLLALKOZÓK KÖZLÖNYE

ÉS

MAGYAR ÉPITŐK LAPJA

Tizennegyedik évfolyam. | 18. szám. | Budapest, 1908. április 29-én.

Előtizetési felhivás.

1908. évi május hó 1-től uj előfizetést nyitunk lapunkra és tisztelettel kérjük az esedékes előfizetéseknek minél előbbi megujitását, hogy a lap szétküldése zavartalanul eszközölhető legyen.

Az Iparművészeti Társulatból.

A magyar művészi életnek egyik legtevékenyebb tényezője, az Iparművészeti Társulat vasárnap tartotta XXIII. évi rendes közgyülését. Mint eddig is, most is érdemesnek találjuk lapunkban megemlékezni a Társulat ez évi működéséről, mint olyanról, mely kulturális intézeteink között szinte egyedül áll tevékenységének magyar szellemében, és a mi fő, ezen tevékenységének eredményeiben.

A Társulat e tevékenységének jó részét, mint mindig, a lefolyt évben is kiállitások előkészitése, rendezése s az ezzel járó ügyek lebonyolitása foglalta el.

A tavaszi lakásberendezési kiállitás az iparművészeti muzeum összes földszinti helyiségeit foglalta el. Mindössze 16 művészileg megoldott szobaberendezést mutattak be és pedig — különböző igényeknek megfelelően — két-, három-, négy- és egy hétszobás lakásnak a tipusát. Valamennyi lakosztályt, ugyszintén az egyes szobákat összefoglaló csarnok és folyosók berendezését a Társulat részéről megbizott művészek tervezték. Ilyképen egységes terv szerint megoldott, művészi, összhangzó kiállitást mutattak be a közönségnek, amely nem csupán gyönyörködtette, de amelyből sok tekintetben okulást és irányitást meritethetett.

A tavaszi kiállitás alkalmából a vallás- és közoktatásügyi minister iparművészeti állami nagy aranyérmét az illetékes biráló-bizottságnak egyhangu javaslatára Körösfői (Kriesch) Aladár festőművésznek adományozta, a hazai iparművészet különböző ágainak művészeti és nemzeti irányban való fejlesztéséért, jelesül pedig a szövőipar terén kifejtett uttörő munkásságának e kiállitáson bemutatott eredményeiért. A keresk. minister 2000 kor. állami diját Kántor Tamás asztalosmesternek, iparművészeti érmét pedig Paál Gergely, Hajts Jakab, Radócz János asztalosmestereknek és Imregh Pál fémművesmesternek adományozta.

A másik kiállitás, amelylyel foglalkoztak a pécsi orsz. kiállitás iparművészeti csoportja volt.

A pécsi kiállitáson, amelynek műcsarnoka junius hó 15-én nyilt meg nagy ünnepséggel, négy művészileg megoldott szobaberendezést mutattak be; közülük kettőt a Társulat részéről megbizott művészek terveztek. Emellett bemutatták szinét-javát iparművészetünk ujabb alkotásainak. A szép erkölcsi siker, amelyben az iparművészeti csoportnak része volt, nyilvánul a kiállitás biráló-bizottsága részéről megitélt számos kitüntetésben is, amelyben hetvennégy kiállitónak volt része.

A karácsonyi kiállitás az idén is vásár jellegü volt.

A kiállitási csarnok egyik folyosóját a tragikus véget ért jeles művésznek, Horti Pálnak emlékére rendezett kiállitás foglalta el, amelynek java része az elhunyt művész mexikói gyüjteményéből került ki. Amerikai gyárosok részére butor-, fémáru- és zongoratervek, valamint a művész sajátkezüleg készitett edényei egészitették ki az emlékkiállitás tartalmát.

A társulat résztvett a Fővárosi Kereskedők Egyesületének a városligeti nagy Iparcsarnokban tartott tavaszi vásárján eredeti tervrajzok gyüjteményével. Céljuk az volt, hogy az iparművészet és a kereskedelem, meg a tömeggyártással foglalkozó ipar között kapcsolatot létesitsenek, illetőleg ennek megteremtésére az utat előkészitsék. A vásáron tapasztalt érdeklődésből azt a meggyőződést meritették, hogy a kereskedők és iparosok első sorban a tömeges gyártásra alkalmas tárgyak terveit veszik figyelembe, mert ezeknek olcsó ára és könnyen hozzáférhetősége alapfeltételei a sikeres versenynek. A társulat a jövőben a művészek és a termelők közti kapcsolatot szervezni óhajtja, hogy a művészi izlésnek ebben a körben való terjesztése sikerrel járjon.

December hó folyamán nagyjelentőségü és jó eredményekkel biztató mozgalom indult meg Vaszary Kolos biboros hercegprimásnak az esztergomi főegyházmegye papságához intézett körlevelével, amelyben figyelmeztet arra, hogy a hivek téves uton járó buzgósága gyakran még az emlékszerü régi egyházakat is selejtes diszitésekkel, izléstelen gyári termékekkel torzitja el. Kivánatosnak tartja ezért, hogy a papság a kegyeletet és izlést sértő tárgyakat a templomokból igyekezzék eltávolitani. Felhivja még a hercegprimás a papságot arra is, hogy a hazai művészet és iparművészet felvirágoztatása céljából a templomokban szükséges felszerelést és diszitést, egyszóval a művészi és iparművészi tárgyakat ne külföldi, hanem hazai cégeknél szerezzék meg. A hercegprimás végül megjegyzi, hogy a Magyar Iparművészi Társulat készséggel ad ezen a téren is felvilágositást.

Ennek kapcsán felmerült az egyházművészeti kiállitás rendezésének eszméje, amelylyel az érdekelt fővárosi műiparosok résztvételével megtartott értekezlet behatóan foglalkozott. Minthogy a müiparosok a kiállitás eszméjét örömmel üdvözölték, elhatározták, hogy ez év őszén rendezik a szóban levő kiállitást, amelynek előmunkálatait azonnal meg is inditották. A kiállitás iránt való érdeklődés oly általános, hogy annak sikerére bizton számithatnak.

A hazai népmüvészet alkotásainak az iparmüvészet szempontjából való egybegyüjtését ez évben is folytatták. Nevezetesen a nyár folyamán Novák József Lajos Szolnokmegyében, Fábián Gyula Nógrádban, Örkény Dezső és Szendrői Lajos Somogyban és Baranyában, Holló Géza pedig Kisküküllőmegyében gyüjtöttek és rajzoltak. E gyüjtést jövőben is folytatják s módot keresnek arra, hogy népmüvészetünk formakincsét mennél szélesb körben ismertté tegyék s azt iparmüvészetünk javára felhasználják. Addig is a Magyar Iparmüvészet szerkesztősége időnként lapjában közli a népmüvészet köréből meritett gyüjtések kiválóbb példányait.

Az 1908. évre tervezett pozsonyi és debreceni kiállitások az érdekelt iparosság kivánságára az 1909. évre halasztattak el. A helyi iparosság ugyanis teljes erejét kivánja e kiállitásokon kifejteni, ami csupán kellő előkészület mellett lehetséges. Erre való tekintettel a Pozsonyban és Debrecenben az illetékes tényezőkkel folytatott tárgyalások során a kiállitásnak már emlitett későbbi időpontjában történt megállapodás, de az előkészitő munkálatok már ebben az évben megkezdődnek

Az 1908. évi londoni magyar kiállitáson való részvételre vonatkozólag a Társulat választmánya a kérdés beható megvitatása után a következő határozatot hozta:

„Müvészi iparosaink nem tartanak müveikből oly készletet, melylyel a világpiac egyik legnagyobb állomásán, Londonban, minden külön felkészülés nélkül, megjelenniök kivánatos lenne. Ahhoz pedig, hogy müvészi iparosaink egy Londonban való bemutatkozón sikereket érhessenek el, legalább két esztendei előkészület kell és emellett jelentékeny társadalmi és állami megrendelések is, mert a magyar iparosok a jelenlegi viszonyok közt nagy kockázatokba nem bocsátkozhatnak.

Az alkalom sem megfelelő, mert ugyanabban az évben egy nagyarányu és rendkivüli érdeklődés mellett rendezett francia-angol kiállitás nyilik meg Londonban, amely kiállitás nagyszabásu előkészületei folyamatban vannak. Egy ily impozáns kiállitás minden körülmények közt befolyást gyakorolna a vele egyidőben és egy városban rendezett bármely más kiállitás várható eredményeire, de valósággal lesujtó és megsemmisitő befolyással lenne egy oly konkurrens kiállitásra, mely a leghivatottabb összes tényezők lelkes közremüködése és komoly felkészülés nélkül létesült.

Hivatása teljes átérzésével s minden ereje felhasználásával müködik közre a Magyar Iparmüvészeti Társulat müvészi iparunk kiállitásainak létrehozásában és rendezésében mindenkor, amikor az ily kiállitások sikerének feltételei nem hiányoznak; de amidőn — mint a jelen esetben is — a viszonylatok a kiállitástól való tartózkodásra intenek, abban látja hivatásbeli hazafias kötelességét, hogy e körülményre határozottan rámutasson.

A Magyar Iparművészeti Társulat e percben még nem tudhatja, hogy a magyar kormány a szóban levő kiállitás ügyében a saját szempontjából miképpen fog határozni. A maga részéről, ha megkérdezi őt a kormány, kötelességszerüleg kijelenti, hogy a legnagyobb örömmel és lelkesedéssel fog egy Londonban rendezendő magyar kiállitás ügyéhez közremüködésével csatlakozni olyankor, amikor ily kiállitás rendezését a viszonylatok lehetővé és kivánatossá teszik. Az 1908-ra tervezett kiállitás rendezésében a fentemlitett okoknál, de legfőképen a rendelkezésre álló idő rövidsége miatt nem kiván részt venni."

E határozatot közölték a kiállitás igazgatóságával, amely ezekután magán uton igyekezett a müipari csoport anyagát összegyüjteni. Időközben a kormány is állást foglalt a kiállitás ügyében és kimondotta, hogy azt magánvállalkozásnak tekinti ugyan, de erkölcsileg támo-

Mázoló- és ércfényező- (akár uj, akár renoválási) **munkákra vállalkozik** HAJNAL (Honig) MIKSA Budapest, VII., Dembinszky-u. 34. TELEFON: 101—97.

TEICHNER ÁDÁM
vasszerkezet, mű- és épület-lakatos
BUDAPEST, VII., HÁRSFA-UTCZA 61. SZ.

Készit: **épületvasszerkezetet, mükovácsolásokat, kapu, kandalló és bronz-munka különlegességeket.**

A milanói kiállitáson két arany éremmel, **a pécsi orsz. kiállitáson** nagy állami ezüst éremmel kitüntetve.

URNIT olajvizelő FÉM-CEMENT
egy darabból, vizöblités nélkül, szagtalan
mint öntési-anyag három szinben
Vegyészeti gyárak AUNER és Társa Medgyes.

gatja. E kormánynyilatkozat a helyzetet némiképen megváltoztatta, amennyiben a kiállitás eszméje nem találkozott mindenütt oly merev visszautasitással már csak azért sem, nehogy a mindenképen létrejövő kiállitás esetleges kudarca kivivott jó hirnevünkön nagyobb csorbát üssön. Ezért többen a akik a kiállitástól eddig idegenked – tisztán hazafias indokokból — atlakoztak.

Ilyen körülmények l lat is, tekintettel arra, hogy a kiá körülmények között meglesz, hazafi ből is vállalkozik arra, hogy nagy ületeket nem igénylő iparművészeti üjt egybe és azt a kiállitás rendelk átja.

A kiállitás képzőm rnokában az iparművészetnek minte külön terme lesz, ahol, már a hel kiterjedésénél fogva is, a társulat cs emelvényeket mutathat be a magy észet alkotásairól.

Az 1910. évi brüssz ózi világkiállitásra meghivták Mag s a vallás- és közoktatásügyi min llatot felhivta, hogy a magyar iparm a kiállitáson való részvétele kérdés nyt adjon.

A társulat már mos zza, hogy a magyar iparművésze bemutatására csak akkor lehet szán kormány a csoportot megfelelő an tásban részesiti és ha az előkészit évben megindit ják. Minthogy a eddigi közzébocsátott tervezete a részvételt érintő sok fontos kérdésre nézve nem nyujtott kellő felvilágositást, a Társulat közvetlenül a kiállitás igazgatóságához fordul felvilágositásért s ennek tartalmától teszi függővé végleges állásfoglalását.

Az Orsz Iparegyesület mozgalmat inditott meg egy kiállitási központ szervezése érdekében, melynek célja általában a kiállitók érdekeit minden irányban képviselni és megvédeni, esetleg a kiállitások programmját bizonyos évekre előre kidolgozni és az idevonatkozó javaslatok érvényesitése körül azután közreműködni, illetve erre nézve a legilletékesebb szakférfiakat kijelölni és megnyerni.

A kiállitási központ az összes hazai ipari és gazdasági érdekeltségek bevonásával megalakult és meg is kezdte működését.

A hazai iparművészet fejlesztése érdekében meginditott akciót, amelylyel kiváló szakférfiak javaslatai alapján a fejlesztés eszközeinek és irányának megállapitását célozzák, a mult évben tovább folytatták. A műiparnak két ágával foglalkoztak főleg: a csipkeiparral és az aranyezüstműves- és ötvösműiparral.

A csipkeipar ügyének különös aktualitást adott, hogy a vallás- és közoktatásügyi minisiterium ugyanebben az időben foglalkozott e kérdés gyakorlati megoldásával, amelynek érdekében az első lépés az volt, hogy a Dékániféle csipkekészitő tanműhelyt az iparművészeti iskolához csatolták, azonkivül ugyanitt csipkeverő-tanfolyamot rendeztek a vidéken szervezendő csipkeverő-műhelyek vezetésére hivatott tanitónők kiképzésére. A társulat által tartott értekezletek azt a javaslatot vetették felszinre, hogy az érdekelt kereskedők és más szakférfiak közreműködésével csipkeértékesitő központ volna alakitandó, ahol az egész ország csipketermelésének szálai összefutnának és amely a fogyasztópiacok ellátásáról is gondoskodnék. A társulat a csipke fejlődését és történetét különös tekintettel Magyarországra tárgyaló szakmunka megirásával Divald Kornélt bizta meg.

Az ékszer- és ötvösműipar fejlesztésére vonatkozó javaslatok kidolgozására a társulat a magyar arany-ezüstművesek, ékszerészek országos szövetségét kérte fel.

A többi műipari szakmákra felkért előadók javaslatai és a szakférfiakról beérkezett vélemények most már sorba tárgyalás alá kerülnek, úgy, hogy a magyar müipar monografiájának első része remélhetőleg még ez év folyamán megjelenik.

Már a mult évi közgyülés foglalkozott a társulati külön ház épitésének a kérdésével. Azok a helyiségek ugyanis, melyeket az Iparművészeti Muzeum a kiállitások rendelkezésére bocsát, egyáltalán nem alkalmasak folyton változó időleges kiállitások rendezésére. De maga az Iparművészeti Muzeum sem nélkülözheti többé e helyiségeket, mert gyüjteményének egy része, hely hiánya miatt a raktárba szorul és hozzá nem férhető. Ezért közös érdeke a társulatnak épp ugy, mint a muzeumnak is, hogy k ü l ö n v á l j a n a k, mert az eddigi közös hajlék egyszerre nem felelhet meg mindkét intézmény igényeinek. A mult évi közgyülés bizottságot küldött ki azzal a felhatalmazással, hogy a ház épitésére alkalmas telket a kincstártól hivatalos uton megállapitandó becsáron megszerezze, a vétel módját és eszközeit megállapitsa, szóval a házépitésnél összefüggő ügyeket intézze. Ennek a bizottságnak a javaslatára a társulat a kiszemelt teleknek megvételére nézve nyilatkozatot is terjesztett föl a pénzügyminiszterhez, amelyet a miniszter elfogadott.

Utóbb azonban, a fölmerült pénzügyi nehézségek következtében, a társulat a teleknek adományképen való átengedését és az épitési költségekre felveendő kölcsön törlesztésének garantálását kérte. Ennek a kérésnek a törvényhozás előtt való támogatására a társulat az összes érdekelt szakminisztereket felkérte s e fölterjesztésre most a kormány további intézkedését várják, amelytől a házépités ügyének sorsa függ.

A választmány jelentése részletesen kiterjed még a társulati kiadványokra, a Magyar Iparművészet cimü lap belső dolgaira, valamint egyéb belső társulati ügyekre.

A társulati tagok száma ma 2335.

A közgyülésen alelnökválasztás is volt. E tisztségre ujból A l p á r Ignácot emelte a közbizalom.

A vállalkozás körében előforduló jogesetek.

Épitkezési engedélytől eltérő épitkezés.

A m. kir. belügyminister S. A. ellen a z é p i t k e z é s i e n g e d é l y t ő l e l t é r ő é p i t k e z é s m i a t t folyamatba tett kihágási ügyben a másodfoku határozatnak azt a részét, mely szerint az elsőfoku itélet vonatkozó részének helybenhagyásával S. A.-t a községi ut baloldalán 57 m. hosszuságban az uttöltés szélén elvonuló deszkakeritésének fennálló háza alsó sarkától a telek egész hosszában egyenes vonalban egy méter távolságra való beljebb helyezésére kötelezte, a nevezett által beadott fölebbezés folytán felülvizsgálat alá vevén, azt megsemmisitette.

Az indokolás szerint ugyanis nem volt törvényes alapja a keritès beljebb helyezésére vonatkozó intézkedésnek, mert ha az, az utca kiszélesitése céljából mutatkozott szükségesnek, kisajátitás utján lett volna eszközlendő.

(3344/907.)

Külföldi jogeset

A betegsegélyző pénztári jutalékot egyedül fizető vállalkozó jogosult-e azt, az alkalmazott táppénzébe beszámitani?

A majna-frankfurti biróság ezt a kérdést semlegesen döntötte el; indokul azt hozván fel, hogy mióta az alkalmazottak beteg biztositási kötelezettsége törvényileg fennáll, nem a vállalkozó önálló biztositása az, hanem az alkalmazottnak a törvényből folyó igénye a táppénzre, a melyhez járulni a vállalkozónak ugyancsak törvényben gyökerező kötelessége. Már most, ha a vállalkozó többet tesz és a teljes járulékot maga fizeti, ezt nem abból a célból teszi, hogy magát alkalmazottja esetleges megbetegedése következményei ellen biztositsa, hanem csakis azért, hogy az üzletmenetet egyszerüsitse (az elszámolás megejtésének elkerülése) és talán az, hogy ezen csekélységgel is emelje annak fizetését.

Szakbavágó szabadalmi feljegyzések.

Bejelentés találmányok szabadalmazására.

Az alább nevezettek a kitett cimek s kelt alatt szabadalmat jelentettek be. A bejelentés tárgya egyelőre a jogtalan használat ellen védelemben részesül (34. §). E bejelentés ellen a közzététel napjától számitandó két havi határidőn belül felszólalások adhatók be. (35. §)

1191 alapsz. Arnheim S. J. cég Berlinben. — Két kulcsra járó zár, melynél a második kulcs rekesztői az első kulcs segélyével oldható zárómű által rögzittetnek. VIII/d. oszt. 1908. jan. 12 (Képv.: Janssen.)

—

4035. alapsz. Baumann Izidor gépész Cirkvenicában. — Vizmelegitő II/h. oszt. 1908. febr. 19. (Képv.: Harsányi és Mesinger.)

—

1989. alapsz. Fock Rudolf épitésvezető Hannoverben. — Biztonsági szagelzárás házi csatorna berendezések számára. XXI/b. oszt 1908. jan. 13. (Képv.: Weisz Sándor.)

—

1998 alapsz. Báró Fechtig Imre földbirtokos Tiszaugon. — Ujitás főzőkályhákon. II/h. oszt. 1908. jan. 23. (Képv.: Kalmár.)

—

3101. alapsz. Hegemann Johann műépitész Arnsbergben. — Eljárás és készülék füst emésztésére. Ve 2. oszt. 1908. jan. 27. (Képv.: dr. Hebelt.)

—

A BUDAPESTI LÉGSZESZGYÁRAK felszerelési irodái: IV., Aranykéz-utca 6. VII., Erzsébet-körut 19.
Elvállalnak mindennemü **gázvezetékek szerelését** világitási, fütési és ipari célokra. Raktáron tartanak legjobb és legszolidabb kivitelü **gázcsillárokat,** egyszerü és diszes kivitelben, **mindennemü gázfőző és fütőkészülékeket** és melegitőket.

zását bizonyítja. Oberbauer ezüst-, Kulcsár bronzmunkái, Gottermayer kötései, Langer papi trónusa, művészi szépek s technikailag tökéletesek.

Smigelschi és Körösfői kartonjairól az iparművészet keretében is meg kell emlékeznünk. Előbbi a mai kornak egész tudását viszi bele abba a monumentális dekorativ egységbe, melyet egy bizanci templom belseje mutat; utóbbi lágyan összecsendülő vonalaival új érzésbeli finomságokban gyönyörködteti szemünket. Új — és mindjárt hozzátehetjük — minden tekintetben sikerült dolgok Vértes Rezső örökmécsesei (készítették Jancsurák és Sárváry) s a Hendrich Antal tervei után készült feszület és gyertyatartók, melyek Bittner János műhelyéből kerültek ki. Dékáni templomi használatra szánt új csipkéi az ismert jó kvalitásokat mutatják, Nagy Ida vert csipkéin pedig a régi magyar minták ügyes felhasználását látjuk.

Lajta Béla keresztelőkútja (készítette Galambos Jenő) új és művészi. Tengernyi gondolatot ébresztenek az apró medaillonok, melyek borítják. A nehezen formálható anyaghoz mért stilus pedig megadja nekik azt a régies patinát, melyet oly szívesen látunk az egyházi vonatkozású tárgyakon. Utóljára hagytuk a »Műhely« kápolnáját.[1] Az iparművészeti társulat módot akart nyujtani arra, hogy egy minden ízében modern alkotás is szerepelhessen a kiállításon. Erre vállalkozott a »Műhely« csoport a maga kápolnájával.

A szűk téren, mely rendelkezésére állott, egy minden tekintetben új és eredeti alkotást mutat be. Izlés uralkodik minden tárgyon, s ha egyes részletek zavaróan hatnak is, az egésznek nyugodt elökelősége nem téveszti el hatását. Igy, mint a kiállításnak egy része, egy kissé hidegen hágy minket, de azt hisszük, hogy egy rendeltetésének megfelelő helyen megtalálnók benne azt a melegséget, mely egy imádkozásra, belső elmélyedésre szánt kápolnát kell hogy betöltsön.

A mondottak kapcsán konstatálnunk kell, hogy az egyházművészet terén még sok a tennivalónk. Ez a tájékoztató kiállítás, melyet inkább lehet templomberendezési, semmint egyházművészeti kiállításnak neveznünk, feltárta szükségét annak, hogy az egyház és az iparművészet kölcsönösen támogatva egymást, igyekezzék azon, hogy a művészetet a templomba s a templomot a művészetbe belevigye. Sem tervezőművészeink, sem iparosaink, de még az iparművészeti társulat sem rendelkezik azokkal az anyagi eszközökkel, melyek szükségesek ahhoz, hogy egy kiállításra való művészi templomberendezési tárgyakat puszta kockázatra elkészítsenek, avagy megrendeljenek. Művészi munkákkal csak úgy tölthetni meg egy nagyobb kiállítást, ha az egyházi férfiak az egyéni kivánalmaiknak megfelelő művészi tárgyak elkészítésére megrendelés útján módot adnának (mint az a két év előtti drezdai kiállításon történt), akkor oly anyagot lehetne egybegyűjteni, mely a művészi jelzőre mindenképen méltó lenne.

Reméljük, hogy ez az első kiállítás útját egyengeti a hazai egyházművészeti kiállítások sorának, s hogy az ezután következők a mostaninak tanulságait úgy az egyház mint a művészet javára értékesíteni fogják.

---

[1] Berendezési tárgyai: Oltár: Tervezte Tátray Lajos, a famunkát készítette Mayböhm József és fia, a menzát műkőből Hämmerle és társa. Orgona: Tervezték Fehérkúty Bálint és Dósa Lukács, készítették Angszter József és fiai. Keresztelő medence: Tervezte Tátray L.; a kőmunkát készítette Hämmerle és társa; kovácsolt vasfödelét Imregh Pál. Üvegablakok: Tervezte Muhits Sándor, készítette Majoros (Mayböhm) Károly. Ülőbutorok és imazsámoly: Tervezték Fehérkuty és Dósa, készítette Mocsay József. Gyertyatartók: Tervezték Fehérkuty és Dósa. Örökmécses: Tervezte Tátray L., készítette Imregh Pál. Négy freskovázlat: Festette Muhits Sándor. Falfestés: Tervezte Tátray L. festette Bobitsch Arthúr. Mozaiktervezetek: Festette Bobitsch Arthúr.

Imregh Pál
Jancsurák Gustáv
Jungfer Tanula

tető tudomány világából, akár a zseniálist teremtő művészet birodalmából. Különösen a művészetek terén sürget minden ok és tekintély, hogy „nyissuk meg a templomok kapuit a modern művészeteknek — mint azt Beissel [1] nagylelküen mondja — mert ha elzárjuk a kapukat, behatolnak az ablakokon". De ezen elvi kijelentés után ne csapjuk be ugyanazon ajtókat a modern művészet előtt azzal a kijelentéssel, hogy még éretlen, kiskorú, kisérletező — mint ugyanaz a Beissel kislelküen teszi. Hogy a modern művészeteknek éretlen, sarlatán titánjai ne juthassanak be egyházainkba, ne állitsuk azok portáléjára a kákán is csomót kereső tudatlanság és maradiság nyöszörgő koldusait, hanem a strassburgi dóm kőből faragott Ecclesiájának élő szellemét: az alapos tanulmányokból, szemléletből, finomult izlésből kivirágzó: intelligenciát.

35/Pg

EGYHÁZMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS.

IRTA: LUKÁCS ZSOLT.

A JELENLEGI HELYZET megismerése, konkrét adatok gyűjtése, melyek alapján az érdekelt körök egyesült erővel vihetik majd előbbre az egyházművészet ügyét: ez volt a VIII. kath. nagygyűléssel egyidőben rendezett egyházművészeti kiállitás célja.

Szigorú művészi mértékkel nem mért a zsüri sem s nem mérhetünk mi sem, mihelyt e kiállitás célját s az előkészitésére szánt rövid időt ismerjük.

Úgy tudjuk, hogy a most alkalmazott enyhe mérték ellenére a zsüri mégis kénytelen volt számos olyan, a mai keresletnek megfelelő dolgot visszautasitani, mely a jóizlést egyenesen sértette. Ez okból éppen olyan templomberendezési tárgyak elől zárultak be a kiállitás kapui, melyek ma mint kereskedelmi cikkek nagy keresletnek örvendenek a hivők s a papság körében. Ez csak azt bizonyitja, hogy ma sok izléstelenséget termelünk e téren, rengeteg összeget költünk reá, s ennek oka az, hogy az intéző körök, a hivők nem becsülik vagy ismerik eléggé a művészetnek amaz erkölcsnemesitő, lelket felemelő hatását, melyet az a hivő lélekre gyakorol. Maga az iparművészet körébe tartozó anyag, mellyel itt foglalkozhatunk, viszonylag kevés volt: jele annak, hogy termelésünk e téren nagy hézagokat mutat fel. Szerencse, hogy akadt képzőművészeti alkotás elég, mely e hiányokat — legalább a kiállitás keretében — leplezze.

Minőség tekintetében eléggé változatosnak mondhatjuk a kiállitást. Megtaláltuk benne a ma uralkodó közizlésnek, a mult stilusainak, s a felszinre törekvő modern izlésnek képviselőit.

Az olcsó keresletnek megfelelő árúkról itt nem szólhatunk, ezekben nem igen találjuk meg a művészetet; az emlitésre érdemes munkák szépségüket vagy a régi stilusokból meritik, vagy új művészi formákat keresnek, melyeket a templom művészetébe beilleszthetnek.

A pozsonyi Izabella-háziiparegylet misemondó ruháin pompásan érvényesülnek a régi népies formák, melyeket az izléses elrendezés, a nemes anyag még csak szebbekké tesz. Mint utánzásra méltó példát emlithetjük föl azt a nagy szakértelmet és ügybuzgalmat, mellyel maga a fenséges főhercegnő vezeti és irányitja a védnöksége alatt álló háziiparegyesület munkásságát.

Jungfer kovácsoltvas és bronzmunkái nemes stilusérzékkel megcsinált dolgok, s megvan bennük a mesterségnek minden raffinált tudása. A Zsolnay-gyár gyűjteménye mindent tartalmaz, amit a legegyszerűbbtől a kényesebb izlésig megkivánhatunk. Róth Miksa, Waltherr Gida és Mayböhm Károly üvegablakai már ismert kitünő kvalitásaikkal ragadnak el, s Róthnak mozaikja egy minálunk még aránylag új iparág felvirág-

[1]) Beissel: i. m.

Magyar Iparművészet
1908, 258. l.

Imrech Gáspár

ötvös

1720-ban Löcsén itt.

Dr. Illéssy János: Magyarországi ötvösök 1732-ben. Arch. Ért. 1904 évf. 394. l.

Gleizes, Albert 11, 12, 19, 23, 24, 25, 124, 201, 203, 205, 206
Gogh, Vincent van 75, 101, 121, 124, 187
Greco, El 169, 193
Gris, Juan 201
Grosz, George 10, 12, 13, 16, 70, 81, 94, 99–100, 103–107, 200
Gulácsy Lajos 183–184

Hartnacke, Wilhelm 229, 230, 232
Hatvany Ferenc 159–160
Haulisch Lenke 241
Haupt, Albrecht 117
Heckel, Erich 7
Heemskerck, Jacoba van 101
Heine, Heinrich 148, 241
Hodler, Ferdinand 97, 118
Hofer, Karl 80, 118
Holbein, Hans 220
Hollósy Simon 139
Hummel, Erdmann 118
Huszár Vilmos 81, 201–203, 212

Imre Sándor 74, 238
Ingres, Jean Dominique 10, 70, 90, 159, 162
Iványi Grünwald Béla 126, 141, 142

Jándi Dávid 168

Kampmann, Walter 81
Kandinsky, Wasili 7, 9, 21, 31, 81, 101, 102, 118, 151, 207
Kassák Lajos 16–17, 28, 167, 198, 208, 212–213, 214, 235
Kádár Béla 82, 199, 200, 210
Kemény Alfréd 46, 241
Kernstok Károly 126, 163–164, 165, 171, 172
Kerschbaumer, Anton 80, 81
Kerschtein, Max 89
Kirchner, Ernst Ludwig 80, 81, 82
Klee, Paul 9, 81, 114, 118, 151
Kmetty János 160–161, 162, 163
Knaus, Ludwig 138
Kokoschka, Oskar 8, 156, 172
Komját Aladár 167, 198
Konijnenburg, Willem 201
Korda Vince 168
Koszta József 134, 141, 142
Körösfői–Kriesch Aladár 201
Kubin, Alfred 118
Kustodieff, Boris 45

Laurencin, Marie 161
Lehel Ferenc 184
Lehmbruck, Wilhelm 9, 74–80
Leibl, Wilhelm 89, 138
Lenin, Vladimir Iljics 44
Léger, Fernand 14, 19, 21, 25
Liebermann, Max 7, 80
Lindner, Werner 91
Lissitzky, El 32, 92, 95, 118
Lochner, Stephan 88, 89
Lotz Károly 136
Lukomskij, G.K. 117
Lunacsarszkij, Anatolij 45
Lyka Károly 132

Macke, August 8
Madarász Viktor 125, 131, 132–133, 137, 190
Maillol, Aristide 75, 77, 79
Manet, Edouard 7, 119, 120, 140
Marc, Franz 7, 124, 151, 191, 192, 195
Marcoussis, Louis Casimir 12, 25
Marées, Hans von 75, 97
Matisse, Henri 85, 87, 99, 118, 124, 151, 154, 158, 159, 161, 163, 173, 178, 180
Mattis Teutsch János 199
Márffy Ödön 96–99, 165, 173–174
Medgyes László 147, 157–158, 162, 182
Mednyánszky László 142
Meidner, Ludwig 8
Medunetzky, Konstantin 46
Mészöly Géza 139
Michelangelo 224
Millet, Jean Francois 176
Minne, George 77
Moholy–Nagy László 14–16, 28, 33, 46, 81, 92, 93, 96, 100, 102, 118, 203, 209–212, 213, 214, 241
Molnár Farkas 81, 213

Imre Sándor

Kállai Ernő: Összegyűjtött írások. Magyar nyelvű tanulmányok 1912–1925. Bp. 1999, Argumentum – MTA MKI

MDK

Imreh Sándor
nyomdász szakíró

írja: „Mikor nyomdászpályára léptem (1843) a technika nem volt annyira kifejlődve mint mostanság. Asztalos fából készített lineát, s ha nem felelt meg rongyot, esepüt, forgácsot dugdostunk a tabellás formába."

÷ Nyomdásztörténeti Mozaik

Magyar Grafika 1957 tsö évf. 3-4sz 158l

Imreh Sándor

nyomdász

l.

Kertész nyomtatott

274. l

275. l.

138. kép. *Daffinger : Nákó János gróf.*

Imreh Márta.

Mezőtúron a megyei amatőr képző-ipar és népi díszítőművészeti kiállításon batikolt textiliái szerepelnek. Az iparművészeti besoroláson első díjas lett P. Szebők Margittal együtt.

Sz. J.: amatőr művészek szeregszemléje.

Szolnok Megyei Néplap, Szolnok, 1941. máj. 6.

Imreh Gáspár

ötvös 1720. Lőcse.

Ez a név Illésy
rosz olvasása Imrvol=
Immerwohl helyett.

Heisler D.

Mellig, kissé jobbra, fordu
hadi tropheák vesznek kö
omlanak, bajusza s szak
kendőjének végei elöl lelóg

„GENERALIS DO

Rézmetszet, méretei

9

Imreghi minorita

templom és rendház

erőd

Emlkasszegyhm

II. k. 741. l.

A mozaik stilusa erő
kodik, s mintha az alakoknak ne
harmadik dimenziója annyira la
a művész. A tér érzékeltetését
lást a ruha végződések egységes
módon hullik le az alakról és
álló fejek sorozata / az u.n.is
száré emelkedik ki, még jobban
egyhanguságát. Egyedül a szin, me
élénkiti ezt az egyhanguságot.
tikus, ünnepi felfogása is. A cs
tékben a kiséret a drágakövek f

VLS PINCEMŰHELY

(Szentendre, Péter-Pál u. 6.)

A kiállítás megtekinthető:

1999. augusztus 8-tól - 19-ig

hétfő kivételével 10-től 18 óráig.

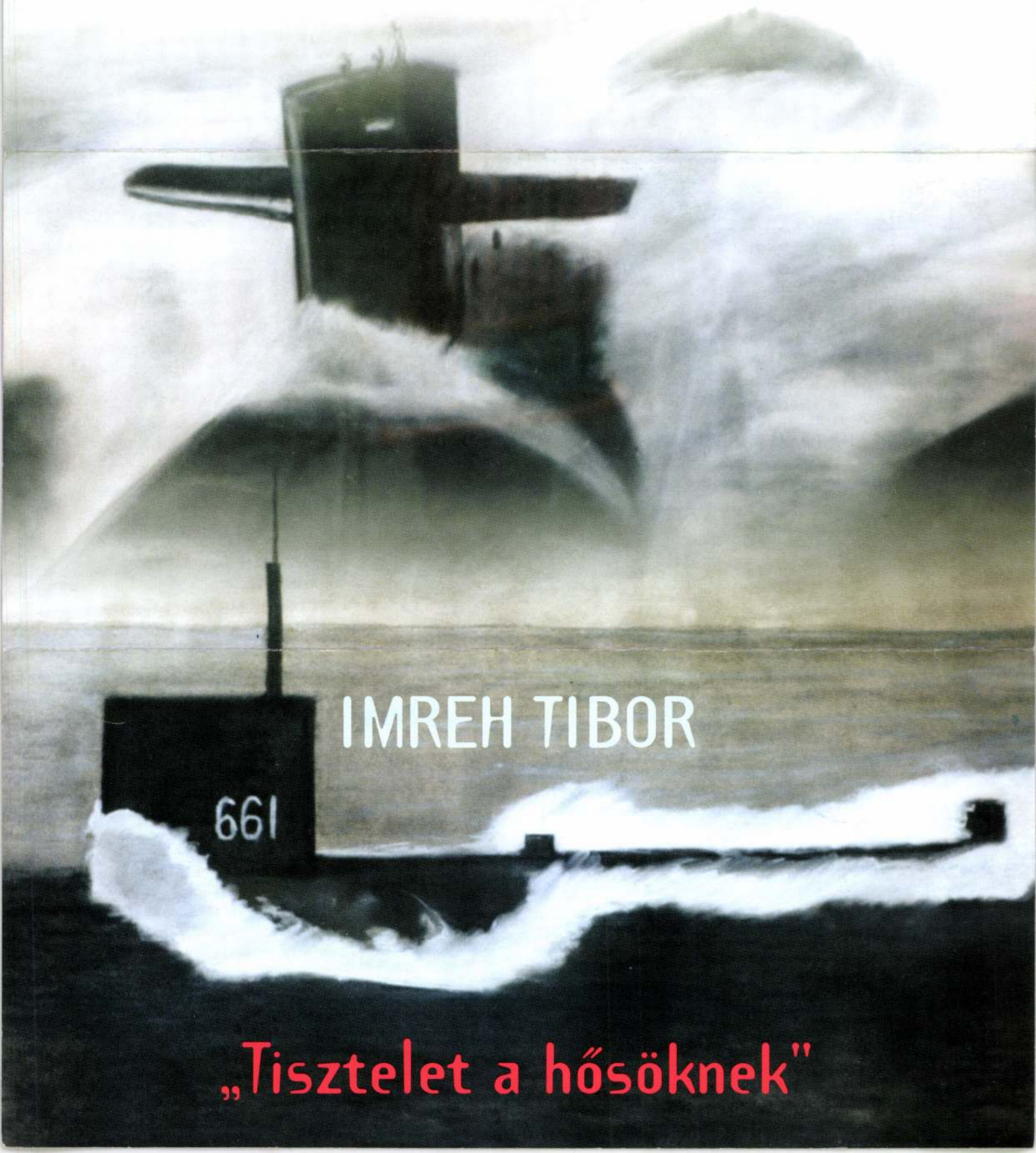

IMREH TIBOR

„Tisztelet a hősöknek"

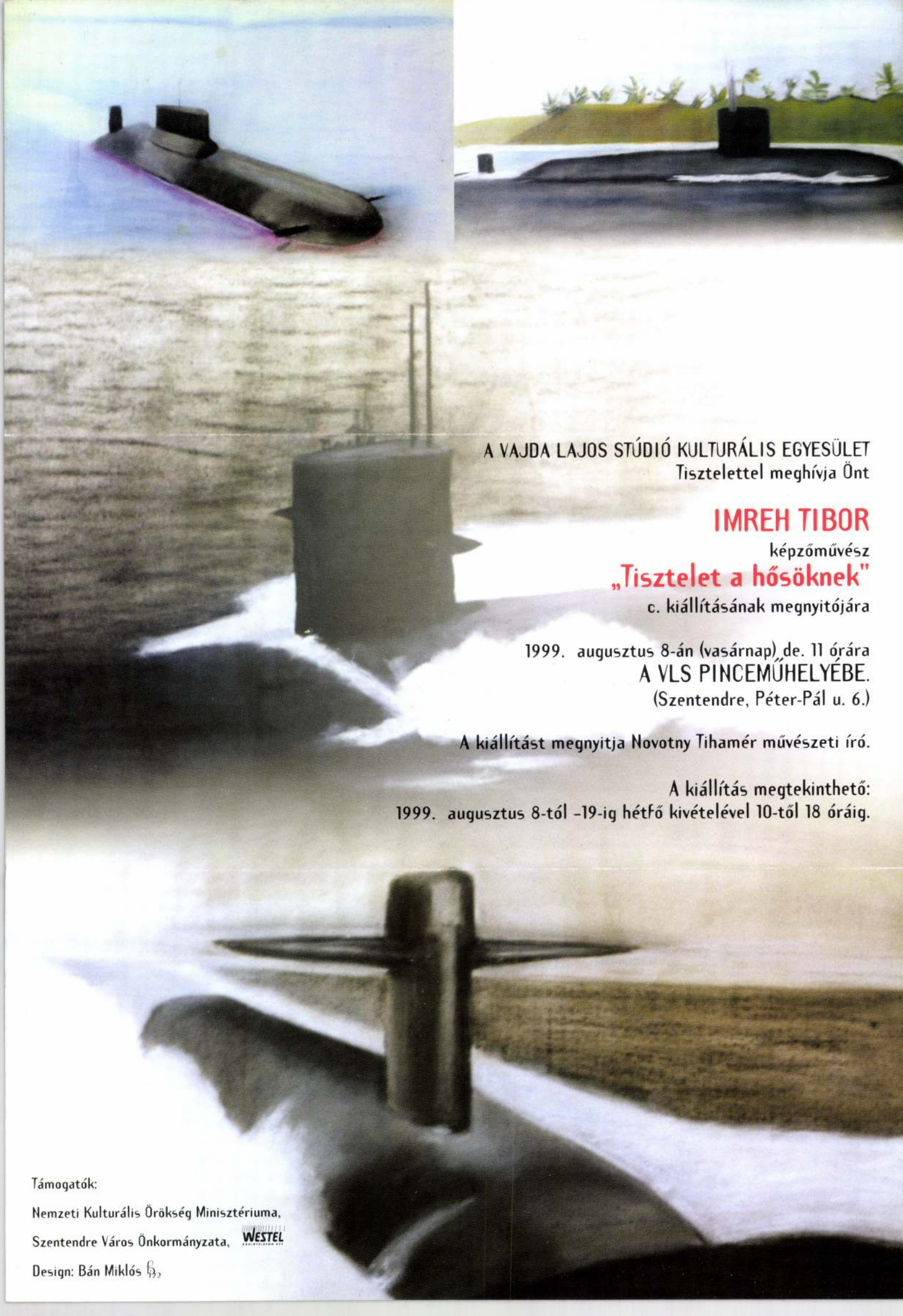

A VAJDA LAJOS STÚDIÓ KULTURÁLIS EGYESÜLET
Tisztelettel meghívja Önt

IMREH TIBOR

képzőművész

„Tisztelet a hősöknek"

c. kiállításának megnyitójára

1999. augusztus 8-án (vasárnap) de. 11 órára
A VLS PINCEMŰHELYÉBE.
(Szentendre, Péter-Pál u. 6.)

A kiállítást megnyitja Novotny Tihamér művészeti író.

A kiállítás megtekinthető:
1999. augusztus 8-tól -19-ig hétfő kivételével 10-től 18 óráig.

Támogatók:
Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma,
Szentendre Város Önkormányzata, WESTEL
Design: Bán Miklós

Imreh István
festő

Endes Károly mestere volt.

Horváth Béla: Kiállítási naptár.
(Művészet, 1974. április - 47 oldal.

MDK

Imregh Pál

Keresztelő medence "A mühely" kápolnájából; tervezte Tátray Lajos, fedelét vasból kovácsolta fenti. Repr.

Magyar Iparművészet 1908. évf. 234.l.

MDK

Imregh Pál fémmüves

Uri dohányzó-szoba, repr.

Tavaszi kiállitás. Magyar Iparmüvészet 1907.
132.l.

MDK

Imregh Pál

A műlakatosságban végzett munkájáról, csak elismeréssel lehet szólni.

Margitay cikke.

Magy. Iparművészet, 1908. 181. lap

Imregh Pál, mülakatos.

XV.Kápolna
készitette a Tátray Lajos által tervezett keresztelö medence födelét.
A Wiegand Ede által tervezett karos gyertyatartót.
Elkészitette a Fehérkuty Bálint és Dósa Lukács által tervezett gyertyatartókat.
Elkészitette a Tátray Lajos által tervezett örökmécsest.

Az Iparmüv.Társ. egyházmüv. kiáll. - a 1908.
Kat. 105-106.l.

Kiállitja a "Mühely"

Imregh Pál

230.

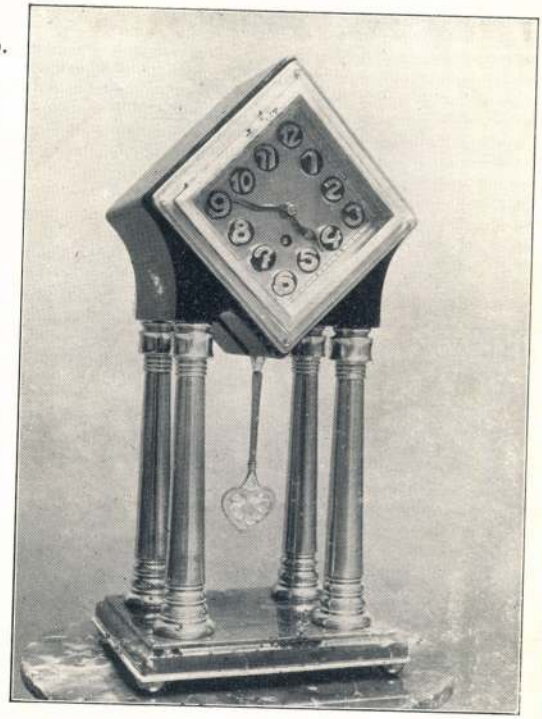

230. TERVEZTE HORTI PÁL.
KÉSZÍTETTE KIESSLING R. ÉS FIA.

A VALLÁS- ÉS KÖZOKTATÁSÜGYI MINISZTERIUM FOGADÓ- ÉS DOLGOZÓSZOBÁJA SZÁMÁRA KÉSZÜLT KANDALLÓ-ÓRÁK.

231.

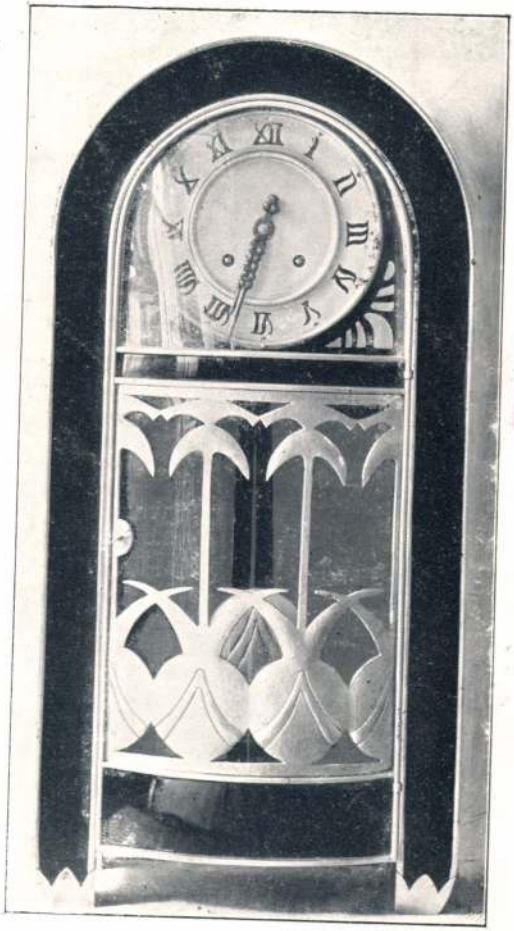

231. TERVEZTE KÖRÖSFŐI ALADÁR.
KÉSZÍTETTE MÓCSAI JÓZSEF ÉS IMREGH PÁL.

~~Horti Pál~~ Gurregh Pál

Körösfő Kriesch Aladár

229.

Imrefi Sanus ?

festō 1521.

Bartfa

Laid

Fos 609 l.

.....nevü munkás igazolta

.....

a művezető aláírása.

yezem:

.....

gy helyettesének
ása.

- Endrényi Imre, Szeged.

MDK

Imregh Pál fémművesmester

iparművészeti érmet kapott.

Iparműv. Társulatból. Vállalkozók Közl.
1908. ápr. 29. 3 l.

Imrédy Elek

MDK

Leányfej, kő

Mücsarnok 1938 Őszi tárlat

MDK

omoravicai Imrédy Elek szobr.

KMTárs őszi kiáll. 1938. nov. Mücs.

35 l.

IMRÉDY Elek református

† 1994 okt. 22. Vancouver

MN 1994 nov. 17.

tások .

Százalékos

á s a

50 %

12 %

11 %

8 %

5 %

5 %

1 %

8 %

iállítási programjá-

Imrédy Elek, ómora-
viczai,

Kobrász

Műcs. kiáll, 1938 tól
Pipics 114. l.

Imrédy Elek

nobrán

~~Műcs. kiáll, tól~~
Pipics 62. l.

A Magyar Nemzeti Múzeum Könyvtáráb

kölcsönvettem a következő munkát:

Szerző, vagy rendszó	czím, rész	darab-szám	alak	kötés

Kelt 1.....

Határidő 1.....

Hivatalos jegyzet: .....

Sajátkezü aláirás: .....

Állás: .....

Lakás: .....

Imrédi Elek.

szolvázművész

A Hunyadi János lovasszobor pályázaton résztvesz pályaművével.

Magyar Nemzet, 1951. Okt. 6.

IMREH TIBOR

A PEST MEGYEI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT ÉS KÖNYVTÁR
SZERETETTEL MEGHÍVJA ÖNT A **STÚDIÓ 5**

BALOGH ISTVÁN VILMOS
BELEZNAI PÉTER
IMREH TIBOR
SELÉNYI KÁROLY ISTVÁN
TÓTH ISTVÁN KIÁLLÍTÁSÁRA

****

A KIÁLLÍTÁS 1980. JÚLIUS 27-ÉN 12 ÓRAKOR NYÍLIK
A VAJDA LAJOS STÚDIÓ PINCEMŰHELYÉBEN
(SZENTENDRE, PÉTER PÁL U. 6.)

****

MEGTEKINTHETŐ: 1980. AUGUSZTUS 2-IG
HÉTFŐ KIVÉTELÉVEL NAPONTA 10–18 ÓRÁIG

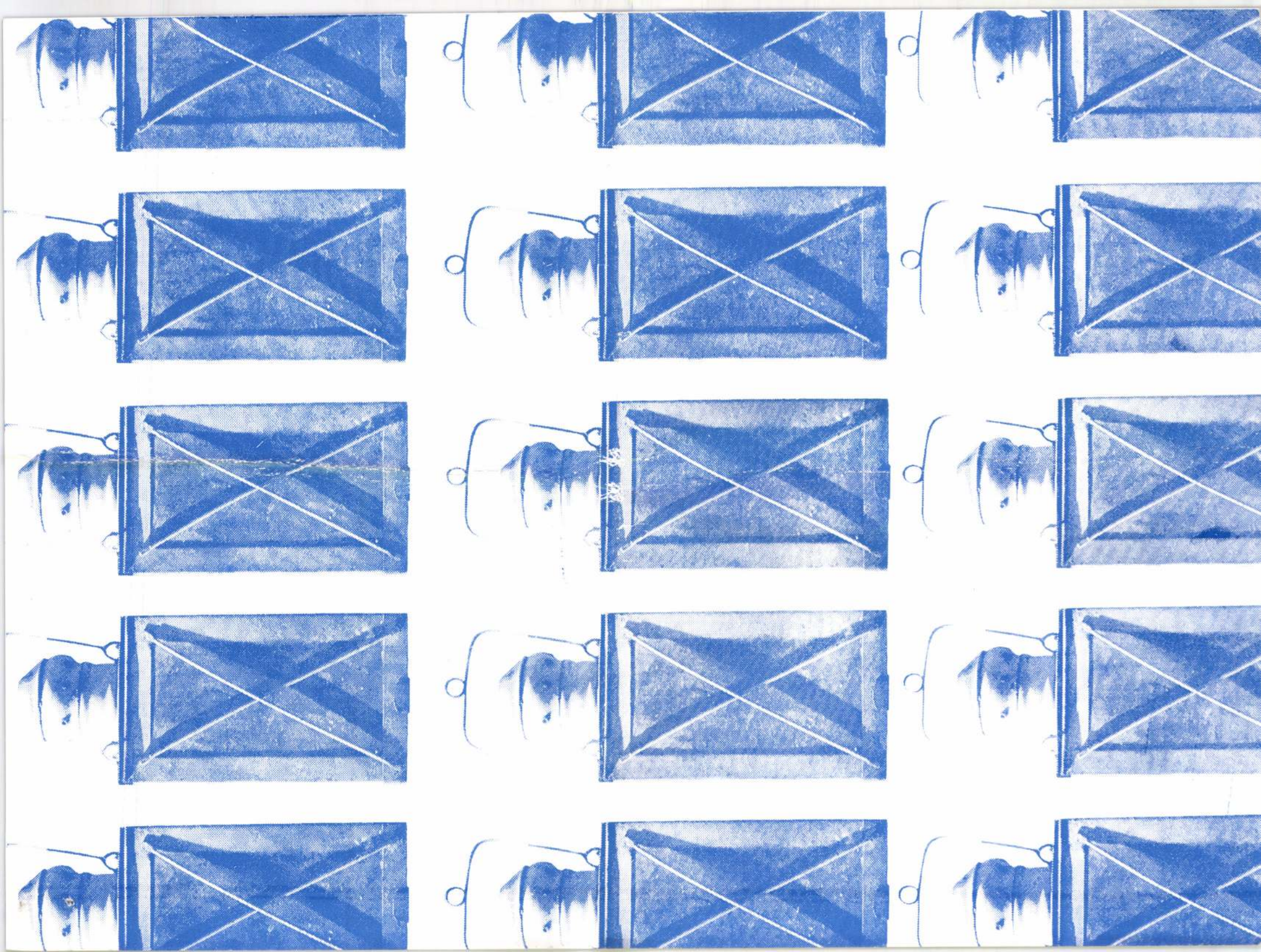

Ymreh Zsigmond

V. MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS 1954

MŰCSARNOK

V.
MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS
1954

MŰCSARNOK

A címlapot rajzolta

KATONA LÁSZLÓ

*

A fotókat készítette

PETRÁS ISTVÁN

Felelős kiadó

SZURDI MÁRTA,
a Műcsarnok vezetője

*

545625 Athenaeum (F. v. Soproni Béla)

BÍRÁLÓ BIZOTTSÁG TAGJAI

ANTAL KÁROLY
BAKSA-SOÓS GYÖRGY
BÁN BÉLA
BÁNÓ ENDRE
BENCZE LÁSZLÓ
BENEDEK JENŐ
BERNÁTH AURÉL
BORTNYIK SÁNDOR
DÁVID KATALIN
DOMANOVSZKY ENDRE
ÉK SÁNDOR
GÁDOR ENDRE
HÁY KÁROLY
HORVÁTH JÓZSEF
KAJÁN KALÁSZ TIBOR
KAMOTSAI ISTVÁN
KISFALUDI STRÓBL ZSIGMOND
KISS KOVÁCS GYULA
KOCSIS ANDRÁS
KONECSNI GYÖRGY
MIKUS SÁNDOR
NAGY GYULA
OLCSAI-KISS ZOLTÁN
PAPP GÁBOR
PÁTZAY PÁL
POGÁNY Ö. GÁBOR
PÓR BERTALAN
RASZLER KÁROLY
REDŐ FERENC
SZABÓ IVÁN
SZILÁGYI JOLÁN
TAR ISTVÁN
VINCE GERGELY
ZÁDOR ISTVÁN

RENDEZŐ BIZOTTSÁG TAGJAI

BÁN BÉLA
BENCZE LÁSZLÓ
DOMANOVSZKY ENDRE
KAMOTSAI ISTVÁN
KISS KOVÁCS GYULA
KONECSNI GYÖRGY
RASZLER KÁROLY
SZABÓ IVÁN
TAR ISTVÁN
VINCE GERGELY
ZÁDOR ISTVÁN

AZ V. MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS

Vizsgát tesz újból a magyar képzőművészet. Immár ötödik esztendeje hozzák el műveiket a festők, szobrászok, grafikusok a Műcsarnokba. Alkotásaik ismét több hónapon keresztül az érdeklődés középpontjában állnak. A művészek az év folyamán megtették a magukét, a szó most a közönséget, a kiállítás látogatóit illeti.

Felszabadulásunk 10 éve még nem nagy idő ahhoz, hogy egyértelműen megállapíthassuk: időtartama alatt készült művek közül melyek kerülnek művészetünk klasszikusai mellé. De ez a tíz év mégis módot nyujt számunkra, hogy visszatekintsünk a megtett útra. Felszabadulásunk évfordulója pedig kötelességévé is teszi művészeinknek, hogy ez alkalommal felmérjék eredményeinket, hiányosságaikat és mindkettőből okulva lépjenek az új élet második évtizedébe.

Hosszú a megtett út, amelyet a felszabadulás óta a magyar művészet megtett. Komoly lépéseket tett előre a szocialista realista alkotási mód kialakítása útján. Művészeink nagy többsége őszintén keresi a néphez vezető utat. Hozzájárul ehhez a művészek komoly elvi-eszmei fejlődése is. Bár még nem küzdöttük le a formalizmus különböző maradványait, mégis sok komoly mű jelzi az új művészetnek, a nép művészetének diadalát.

Kétségtelenül nagyjelentőségű volt az átalakulásban a Szovjetunió elvi és gyakorlati támogatása, útmutatása.

A művészek fejlődését elősegítette az a tény is, hogy alapjában megváltozott a közönség, kinek számára alkotnak. A néhány ezer kiváltságos helyett egyre inkább az egész dolgozó nép lesz közönségünk. Látható jele ennek a kapcsolatnak többek között az évente megrendezett műcsarnoki kiállítások hatalmas közönségsikere, látogatottsága.

De nagy szerepet játszott és játszik a haladásban az az útmutatás, amelyet a művészet Pártunk részéről kapott. Utalnunk kell csak a III. pártkongresszusra, hol külön utalás történt a képzőművészet helyzetére, fejlődésének útjára.

A kiállított művek nagyrészének keletkezésére tehát reányomta bélyegét felszabadulásunk évfordulója. Ugyanakkor azonban egy másik tény is elhatározó módon befolyásolta a magyar képzőművészet fejlődését, mégpedig az, hogy csaknem mind az új kormányprogram megjelenése után készült. Ahogy gazdasági és kulturális életünk egésze az új kormányprogram, úgy ezen belül képzőművészetünk idei arculatát is befolyásolta. Természetesen a művészetnek ez az ága reagál talán legnehezebben és legkevésbé közvetlenül a jelenségek gyors változására (kivételt képez itt a grafika) mégis még ezen a kiállításon is nagyobb szerepet kap az élet sokrétűsége ábrázolásának igénye, mint az előzőkön.

Mint ahogyan eszmei téren komolyan kihatott az új kormányprogram művészetünk fejlődésére, úgy anyagi vonatkozásban is elhatározó volt az elmúlt év a művészeti élet egészére és ezen belül személy szerint a művészekre. Olyan intézkedések történtek, melyek alapvetően megváltoztatták a művészek nagy többségének életlehetőségeit és rendezett anyagi viszonyok közé juttatták őket. Sok meghívásos pályázat, megbízás adott teret a művészek képzelőtehetségének és lehetővé tette, hogy nagyméretű művek alkotásával kapcsolatban kibontakozhassék képességük.

Komoly lendületet adott művészeink ez évi munkásságának és ugyanakkor segítséget is jelentett számukra a Népművelési Minisz-

térium felszabadulási pályázata. Erre meghívott nagyszámú művészt és a művek létrejöttének anyagi feltételeit is biztosította.

Ha azonban arról beszélünk, mennyiben fejlesztette művészeti életünket a több oldalról történt támogatás, nem hallgatjuk el azokat a komoly hibákat sem, melyek még fellelhetők-e területen.

Így a művészek anyagi természetű felvirágzása, helyzetének felemelkedése nemcsak egészséges gyümölcsöket termett. Sokan a könnyű pénzkeresés lehetőségét vélték maguk előtt felcsillanni és minőségre való tekintet nélkül szórták ki kezeik közül a leggyengébb műveket is, s ez nemcsak egyes művészek vásárlása iránt mindinkább érdeklődő dolgozók értékítéletét, de ízlését is nagy mértékben rontotta. Ennek ellenére, habár a legkirívóbb példányok nincsenek is jelen, mégis észlelhető egyes műveken az elmélyültség hiánya, az élménytelenség, a formalizmus különféle megnyilvánulása, a megoldás felületessége.

A kiállítás összefogja a művészek széles tömegeit. Különböző életkorú művészek alkotásai kerültek itt egymás mellé. Az idős mester műve mellett ott van a pályája kezdetén álló fiatal. Többfelől, több művészeti irányzattól indultak el évekkel ezelőtt a magyar művészek, hogy egyéniségük megőrzése mellett egyesüljenek egy közös eszmében: a tartalmában szocialista, formájában nemzeti művészet eszméjében.

A művészet nemzeti sajátossága azonban igen bonyolult és sokat vitatott kérdés. A jelen művészet termékeinek összevetése a magyar művészet klasszikusaink alkotásaival támogatást adhat ennek a nehéz problémának tisztázásához. És ez nemcsak a művészek számára jelent komoly tanulságot, hanem a művészetek iránt érdeklődő nagyközönség számára is segítséget nyujt a művészet bonyolult összefüggéseinek megértéséhez.

A kiállításon több példáját láthatjuk a népi típusok meggyőző ábrázolásának és helyes felfogását annak az előadási módnak, amely a nemzeti hagyományok megértéséből fakad. A tárlaton azonban

fellelhető a mult hagyományai követésének teljesen hibás értelmezése. Ennek kirívó példája néhány olyan festmény, melynek készítője a magyar klasszikusok festésmódjának utánzásában látja a művészet nemzeti sajátosságainak ismérvét (véli a hagyomány kérdésének megoldását). Ugyancsak helytelen értelmezése a hagyományoknak — ami főként a fiatalabb művésznemzedéknél mutatkozik — mestereik szemléletének, modorának átvétele, ismétlése, ami hovatovább egyéniségüknek, életszemléletük őszinteségének elsorvadásához vezet.

A kiállítás tematikai oldalát nézve igen érdekes jelenség, — mint már említettük —, hogy a mai élet ábrázolásának igénye sokkal nagyobb mértékben található meg, mint az előbbi tárlatokon. Elgondolkoztató tény azonban, hogy amikor az elmúlt években ugyanezeken a falakon szép számmal szerepeltek a magyar nemzeti multat, a munkásmozgalom eseményeit feldolgozó alkotások, művek, ebben az évben ilyenekkel alig találkozunk. Ugyancsak igen kis számban találhatunk olyan műveket, amelyek közvetlenül mutatnák be felszabadulásunk tizedik évfordulójával kapcsolatban a felszabadulás tényét, eseményeit, amelyek megrázóan és hitelesen örökítették volna meg Hazánk történelmének ezt a döntő szakaszát.

E néhány jelenség csak utalás arra, hogy a fejlődő magyar művészet előtt még komoly, leküzdésre váró akadályok tornyosulnak. Ezeknek leküzdése pedig csak egy úton történhetik: az alkotás, a szűntelen munka útján. A művészeknek itt további segítséget kell kapniok, egymástól és a művészettörténészektől, kollegiális bírálat formájában, az elvi kérdéseknek állandó és menet közben történő tisztázása formájában. Segítség szükséges a vezető szervek részéről is, mind az elvi és szervezeti, mind az anyagi természetű kérdéseknek módszeresebb megszervezése formájában. Elmaradhatatlan a segítség azok részéről, akiknek a művek készülnek: a magyar dolgozó nép részéről. A művészet további fejlődésének egyik alapfeltétele, hogy a művészek és a közönség mind közelebb kerüljenek egymáshoz. Ennek csak egyik módja, bár nem lebecsülendő módja — a kiállítások

nagytömegű látogatottsága és általában egyéni és csoportos kiállítások szervezése. Ezen a téren szintén számos helyes intézkedés történt ebben az évben. Sok fiatal és idősebb művészünknek volt gyűjteményes kiállítása. Az Árvízkárosultak javára rendezett tárlat komoly megmozdulás volt a művészek részéről a társadalmi segítés terén.

A vidék sem maradt ki ebből a kapcsolatból. Egyrészt sok pesti és vidéki művész között az elmúlt évben szorosabb alkotói barátság fejlődött, másrészt a helyi és a Budapesten szervezett »Vidéken élő művészek kiállítás«-án volt módjukban a Pesttől távol élő művészeknek beszámolni az érdeklődők előtt munkálkodásukról.

De mindez még csak a kezdet. Meg kell találnunk a módját annak, hogy alaposabb képzőművészeti műveltséget nyujtsunk a nagyközönség számára, több jó kiállítást kapjanak, de többen is járjanak kiállításra. Ismerjék meg közelebbről a képzőművészet klasszikusait, ismerkedjenek meg magukkal a művészekkel is. A művészek is kerüljenek közelebb a dolgozó nép mindennapi problémáihoz és merészen ábrázolják is azokat műveikben. Éppen ezért fel kell bátorítani a kiállítást látogatókat arra — de módot is kell nyujtani számukra ehhez —, hogy gátlás nélkül, bátran mondják el észrevételeiket a látottakról és gondoljanak arra, hogy tárgyilagos bírálatukkal nemcsak a művészt segítik, hanem a magyar művészet egészét is.

Egy ilyen országos kiállítás jó alkalom a már meglevő kapcsolatok még szorosabbá tételére. Minél szorosabb lesz e kapcsolat, minél közelebb kerül egymáshoz a művész és »nem művész« dolgozó, annál jobban megértik egymás problémáit, annál nagyobb lesz a kölcsönhatásuk egymásra. Ez pedig előmozdítja a dolgozók kulturális és egyben emberi fejlődését is. Ebben az esetben tudja csak a művészet »kitűnő«-re letenni a vizsgáját a dolgozó magyar nép egésze előtt.

FESTMÉNYEK

ÁRON NAGY LAJOS			
Naplemente a Zagyván	olaj	50x60	nem eladó
P. BAK JÁNOS			
Zsenyei kukoricatábla	olaj	62x85	eladó
Tapasztalatcsere (tanulmány)	olaj	40x50	eladó
Zagyvaparti táj	olaj	40x50	nem eladó
BAKOS—PATAI—SZALAI—SILBERHORN			
Művésztelep Tiszalökön	tempera	250x55	eladó
BALOGH ANDRÁS			
A tolcsvai kertekben	olaj	195x125	eladó
Ősz a Vértesben	olaj	65x55	eladó
BÁN BÉLA			
Üzemi ifjúsági röpgyűlés	olaj	170x190	eladó
Dávid Kata művészettörténész	olaj	80x93	eladó
Esti beszélgetés	olaj	140x200	megbízás
BÁNHIDI ANDOR			
Tanulmány	olaj	65x90	H. M. tul.
BENCZE LÁSZLÓ			
Tünődő	olaj	100x80	eladó
Anya gyermekével	olaj	80x65	eladó
Ökrös Teréz sztahanovista	olaj	80x65	eladó
Pihenő hegesztő	olaj	100x80	eladó
Hazatérő kirándulók	olaj	95x110	megbízás
BENEDEK JENŐ			
Békeküldöttek falun	olaj	190x300	eladó
A győztes brigád	olaj	80x140	megbízás
BENKHARD ÁGOST			
A Nagymihály	olaj	80x100	eladó
Dömösi táj	olaj	58x76	eladó
BERNÁTH AURÉL			
Röpgyűlés (tanulmány, részlet a Stadion-freskóhoz)	olaj temp.	150x90	eladó
Az ipari munkásság és a sport (A Stadion-állomás freskójának 1 : 5 vázlata)	olaj temp.	150x250	eladó
Szénagyűjtés	olaj	85x120	eladó
Nyár	pasztell	67x97	eladó
BÉR RUDOLF			
Otthon	olaj	95x130	eladó

BOLDIZSÁR ISTVÁN			
Eső esett Csobánkán	olaj	70x100	eladó
Az Oszolyhegy ősszel	olaj	80x90	eladó
BOLGÁR JÓZSEF			
Népi igazságszolgáltatás	olaj	80x160	eladó
BÓTOS SÁNDOR			
Csordaerdő	olaj	60x120	eladó
November	olaj	50x80	eladó
BREZNAY JÓZSEF			
Budai táj	olaj	50x70	eladó
Téli táj	olaj	60x80	eladó
Faluszínház	olaj	132x200	megbízás
BURGHARDT REZSŐ			
Hűvösvölgyi erdő	olaj	95x130	eladó
Vihar előtt	olaj	70x100	eladó
Virágcsendélet	olaj	100x80	eladó
Gellérthegyi játszótér	olaj	94x124	eladó
CSABAI KÁLMÁN			
Este	olaj	70x100	Tanács tul.
Dűlőút	olaj	60x90v	Tanács tul.
CSÁKI MARONYÁK JÓZSEF			
Festőnő Tihanyban	olaj	100x150	eladó
Tihanyi halászmóló	olaj	80x100	eladó
CSERNUS TIBOR			
Juhász Ferenc Kossuth-díjas költő	olaj	100x115	eladó
Téli táj	olaj	80x115	eladó
Taxiállomás előtt	olaj	100x130	eladó
CSÓK ISTVÁN			
Virágcsendélet	olaj	100x80	eladó
Mézevők	olaj	49x59	eladó
CZENE BÉLA és HIKÁDI ERZSÉBET			
Földosztás	olaj	118x276	eladó
DIENER DÉNES RUDOLF			
Szentendrei táj	olaj	75x100	eladó
Pismáni dombok	olaj	70x100	eladó
Virágcsendélet	olaj	65x80	eladó
DIENES JÁNOS			
Tanácselnök és mezőőr	olaj	130x105	megbízás
DOBROSZLÁV LAJOS			
Tavasz a tatai parkban	olaj	70x100	eladó
DOMANOVSZKY ENDRE			
Csapolás előtt	olaj	160x200	eladó

DOMANOVSZKY ENDRE			
Olvasztárok	olaj	200x160	megbízás
Készülődés	olaj	160x200	nem eladó
Arckép	olaj	75x92	nem eladó
DÖBRÖCZÖNI KÁLMÁN			
Ördögorom tája	olaj	100x120	eladó
DURAY TIBOR			
Őszi vetés	olaj	30x42	eladó
EDVI ILLÉS ALADÁR			
Szikes talaj átalakítása termőfölddé	olaj	70x60	eladó
Tegnap, ma és holnap	olaj	70x60	eladó
Pusztai tó	olaj	75x100	eladó
Faluvége	olaj	54x85	eladó
ELEKFY JENŐ			
Völgy	olaj	80x100	eladó
Faluvége	olaj	85x110	eladó
Ősszel	olaj	85x100	eladó
FÁY GYŐZŐ			
Kukoricás	olaj	67x102	eladó
ID. FEJES GYULA			
Nándorfehérvár	tempera	34x54	eladó
FENYŐ A. ENDRE			
Tokaji táj	olaj	60x80	eladó
FÓNYI GÉZA			
Virágárus leány	olaj	90x100	eladó
Olvasó nő	olaj	70x60	eladó
Falukönyvtár	olaj	80x100	megbízás
FRANK FRIGYES			
Őszi virágok	olaj	80x65	eladó
GÁBOR MÓRIC			
Géberth aranyozó mester	olaj	100x130	eladó
GLATZ OSZKÁR			
A Pak Den Aj koreai iskola kitüntetett portása	olaj	60x80	eladó
Gladiolák	olaj	76x63	eladó
Horgoló leány	olaj	70x55	eladó
HAY KÁROLY LÁSZLÓ grafika!			
Pesti utca	tempera	40x30	eladó
HERENDI GYULA			
Rabinovszky Máriusz	olaj	109x83	eladó
HINTZ GYULA			
Olvasztár	olaj	130x100	eladó
Szabad május 1.	olaj	130x150	megbízás
Könyöklő	olaj	60x50	eladó

HOCK FERENC			
Házi hangverseny	olaj	135x170	eladó
Uszályok	olaj	130x90	eladó
HOLLÓ LÁSZLÓ			
Tanulmányfej	olaj	46x54	nem eladó
Virágcsendélet	olaj	73x60	eladó
IMRE ISTVÁN			
Mosóleány	olaj	95x125	H. M. tul.
Dunai zátonyok	olaj	75x120	eladó
Gothardt Elemér	olaj	100x150	megbízás
IVÁN SZILÁRD			
Önarckép	olaj	95x70	eladó
Virágcsendélet	olaj	68x90	eladó
IZSÁK JÓZSEF			
Váróterem	olaj	115x130	nem eladó
JAKUBA JÁNOS			
Nézsai táj	olaj	65x80	eladó
Ősz a nagykovácsi állami gazdaságban	olaj	65x85	eladó
JÁNOSI FERENC			
Első havazás	olaj	100x90	eladó
JOBBÁGYI GAIGER MIKLÓS			
Árnyékos karám	olaj	134x155	eladó
KMETTY JÁNOS			
Csendélet	olaj	65x80	eladó
KONTRASZTY LÁSZLÓ			
Koratavaszi nap	olaj	32x42	eladó
KÖRÖSY LAJOS			
Délután Zsenyén	olaj	60x80	eladó
KUNFFY LAJOS			
Őszi táj	olaj	73x60	eladó
LUZSICZA LAJOS			
Szérűskert	olaj	60x80	eladó
MÁCSAI ISTVÁN			
Tanulmány a kalocsai pingáló asszonyokhoz	olaj	60x45	eladó
Tanulmány a kalocsai pingáló asszonyokhoz	olaj	100x70	megbízás
Kalocsai pingáló asszonyok	olaj	110x150	eladó
Klárika arcképe	olaj	75x80	eladó
MÁRFFY ÖDÖN			
Önarckép	olaj	73x95	eladó
MATTIONI ESZTER			
Ködös dömösi hegyek	olaj	70x100	eladó

MIHA NÁNDOR			
Petőfi a Pilvaxban	olaj	180x140	eladó
Egy család	olaj	50x63	eladó
MIHÁLTZ PÁL			
Szentendrei táj	olaj	60x70	eladó
MISKOLCZI LÁSZLÓ			
Reggeli hangulat Szálinvárosban	olaj	60x70	eladó
MOLDOVÁN ISTVÁN			
Magyar táj	olaj	80x100	eladó
MOLNÁR JÓZSEF			
Apám	olaj	68x53	eladó
MORINYI ÖDÖN			
Hortobágyi csikós	olaj	70x90	eladó
MORITZ SÁNDOR			
Kovácsműhely	olaj	100x130	megbízás
Az ajándék	olaj	66x77	eladó
MORÓTZ MIKLÓS			
Késő ősz	olaj	50x70	eladó
NAGY IMRE LÁSZLÓ			
Műterem-csendélet	olaj	70x80	eladó
NAGY GYULA			
Felszabadulás	olaj	125x170	megbízás
Tájkép	olaj	100x140	eladó
Palota vára	olaj	100x120	eladó
NURIDSÁNY ZOLTÁN			
Parkrészlet	olaj	80x100	eladó
ÓVÁRY LÁSZLÓ			
Kiránduló család	olaj	158x190	eladó
PAPP GYULA			
Kohász	olaj	115x100	eladó
Látogatók a nagykohónál	olaj	120x100	eladó
PERLROTT CSABA VILMOS			
Szentendrei utca	olaj	60x83	eladó
PÓR BERTALAN			
Rákosi elvtárs Leninnel 1920-ban	olaj	180x270	eladó
REICH KÁROLY			
Köszönjük a segítséget	tempera	60x43	megbízás
Játszótéren	tempera	18x24	megbízás
RIDOVICS LÁSZLÓ			
Marx István kiváló pedagógus	olaj	88x62	eladó

RUDNAY GYULA			
Felhős táj	olaj	40x50	eladó
SÁRDY BRUTUSZ			
Solymári hegyek	olaj	44x56	eladó
SOLTRA ELEMÉR			
Tányérfestő	olaj	100x130	MSZT tul.
id. Kapoli Antal fafaragó népművész	olaj	90x115	megbízás
A zsenyei tsz kazlai	olaj	40x50	eladó
Zsenyei naplemente	olaj	45x50	eladó
SCHOLCZ ERIK			
Jutta	olaj	62x50	eladó
Paprikatisztítás a konzervgyárban	olaj	100x140	megbízás
SOMOGYINÉ NAGY ÉVA			
Déryné a parasztok között	olaj	145x195	eladó
SZABÓ VLADIMIR			
Gombák és gesztenyék	olaj	45x60	eladó
SZENTGYÖRGYI KORNÉL			
Szabadságon	olaj	100x120	megbízás
Töltésoldal	olaj	55x60	eladó
Zagyvapart	olaj	50x60	eladó
SZERVÁNSZKY JENŐ			
Hajóépítés	olaj	34x48	eladó
SZILÁGYI JOLÁN			
Bodrog partján	tempera	44x31	eladó
Sárospataki hídnál	tempera	39x29	eladó
Lacikonyha a sárospataki vidámvásáron	tempera	47x43	eladó
SZILVÁSSY MARGIT			
Csendélet	olaj	60x70	eladó
Móricz Virág arcképe	olaj	80x62	eladó
SZINTE GÁBOR			
Présházban	olaj	90x110	eladó
Udvar	olaj	60x80	eladó
SZOBOTKA IMRE			
Cséplés	olaj	100x140	eladó
SZŐNYI ISTVÁN			
Nyár	olaj temp.	70x100	eladó
Gőzös	olaj temp.	50x70	eladó
Zivatar után	olaj temp.	50x70	eladó
TÓTH B. LÁSZLÓ			
Kisleányok	olaj	50x40	eladó
Ködben a tihanyi móló	tempera	37x49	eladó
Tihany ősszel	tempera	70x85	eladó

UDVARY PÁL			
Lelátás a Vágra	olaj	70x85	eladó
UJVÁRY LAJOS			
Ebédelők (színvázlat)	olaj	57x75	eladó
VASS ELEMÉR			
Csokor	olaj	80x60	eladó
VESZPRÉMI ENDRE			
Szűcs Béla, a Fogaskerékgyár dolgozója	olaj	180x96	megbízás
VÉN EMIL			
Tavaszi virágok	olaj	70x100	eladó
VIDÉKY BRIGITTA			
Jázmincsokor	olaj	60x50	eladó
Kerti virágok	olaj	50x60	eladó
VIDOVSZKY BÉLA			
Parkrészlet Zsenyén	olaj	60x80	eladó
A Duna Visegrádnál	olaj	80x100	eladó
Visegrádi táj	olaj	80x100	eladó
VINCZE LAJOS			
Tihanyi tó	olaj	70x40	H. M. tul.
VÖRÖS GÉZA			
Virágos udvar	olaj	72x100	eladó
ZILAHI EDITH			
Csendélet	olaj	82x71	eladó

GRAFIKA ÉS AKVARELL

ASZÓDI WEIL ERZSÉBET			
Szigliget	rézkarc	30x40	eladó
Lakodalmas menet Szigligeten	rézkarc	30x40	eladó
ÁCS LÁSZLÓ			
Rómaifürdői táj és hegyoldal	rézkarc		eladó
BALOGH ISTVÁN			
45 hold öntözését tettük lehetővé	plakát	100x70	eladó
BARÁT JÓZSEF			
Komjáti Gyula festőművész	ceruza	25x35	eladó
BARCSAY JENŐ			
Ember és drapéria I—II. tanulmány	ceruza	32x27	eladó
Ember és drapéria III—IV. tanulmány	ceruza	24x27	eladó
Ember és drapéria V. tanulmány	ceruza	31x29	eladó
Ember és drapéria VI. tanulmány	ceruza	20x14	eladó
Ember és drapéria VII. tanulmány	ceruza	25x37	eladó
BÁN BÉLA			
Hajógyár és hajógyári látkép	pasztell	24x34	eladó
Tél és esős idő	pasztell	24x34	eladó
BÁNÓ ENDRE			
Balaton	akvarell	26x39	eladó
Nyári délután	akvarell	40x27	eladó
BERON GYULA			
Lenin körút	akvarell	29,5x41,5	eladó
BAKY SÁNDOR			
Tanulmány	akvarell	40x27	eladó
K. BÓCZ ISTVÁN			
Ludas Matyi (sirató asszonyok)	guache	30,5x43,5	magántul.
Ludas Matyi (Erdő)	guache	30,5x43,5	magántul.
BOKOR MIKLÓS			
Túrkevei parasztok	ceruza		eladó
Ősz	akvarell	28x37	nem eladó

BOROMISSZA ZSOLT			
Könyvcímlap »Egy kínai leány«hoz	akv. és tus	19x27,5	nem eladó
Krokik Frida néniről	tus	20x18	eladó
BURATYINSZKY ANTON			
Illusztrációk	szén	26x20	eladó
Illusztrációk	szén	26x20	eladó
Illusztrációk	szén	26x20	eladó
CZIGLÉNYI ÁDÁM			
Megvédjük a békét	plakátterv	70x100	eladó
Tíz éve szabadok vagyunk	plakátterv	70x100	eladó
Béketalálkozó	plakátterv	70x100	eladó
CSANÁDY ANDRÁS			
Illusztrációk Petőfi »Apostolok« című költeményéhez	fametszet		megbízás, eladó
Illusztrációk Petőfi »Apostolok« című költeményéhez	fametszet		megbízás, eladó
CSOHÁNY KÁLMÁN			
Illusztráció Tersánszky Józsi Jenő »Legenda a nyúlpaprikásról« című művéhez	tus	11x15	eladó
Meseillusztrációk	tus		eladó
DARVAS ÁRPÁD			
Áradó Duna	gouache	27x36	eladó
Mosás előtt	gouache	22x32	eladó
DIÓSY ANTAL			
Novemberi eső	akvarell	38x28	eladó
Igáslovak	akvarell	25x31	eladó
DOBROSZLÁV LAJOS			
Tél a tatai nagytavon	akvarell	50x32	nem eladó
Tatai halágyak télen	akvarell	50x62	nem eladó
DOMJÁN JÓZSEF			
Aratóünnep	színes fametszet	67x93	m. b., eladó
Füvészkerti akvárium	színes fametszet	47x110	eladó
Virágcsendélet	színes fametszet	34x47	eladó
DUDÁS JENŐ			
Boci	tus	36x46	eladó
Lelátás az Óvárból	tus	44x64	eladó
ÉK SÁNDOR			
Magános fa (Szabadságunk köszöntése c. sorozatból)	szén	76x100	eladó
Olvasztár (Szabadságunk köszöntése c. sorozatból)	szén	76x100	eladó

ÉK SÁNDOR			
Öregasszony (Szabadságunk köszöntése c. sorozatból)	szén	76x100	eladó
A fasizmus alatt 1944. (Szabadságunk köszöntése c. sorozatból)	szén	76x100	eladó
A szovjet parlamenterek meggyilkolása (Szabadságunk köszöntése c. sorozatból)	szén	76x100	eladó
FELEDY GYULA			
Paul Robeson	rézkarc	28x25	mb., eladó
GACS GÁBOR			
Hódmezővásárhelyi parasztok	ceruza	15x19	eladó
Hódmezővásárhelyi parasztok	ceruza	14x21	eladó
Hódmezővásárhelyi parasztok	ceruza	12,5x19	eladó
GROSS ARNOLD			
Badacsony a szigligeti Várdombról	rézkarc	29x40	eladó
Örvényes	rézkarc	17,5x22	eladó
GUDICS JÓZSEF			
Illusztráció-vázlatok Csehov-novellákhoz	toll		eladó
GULYÁS DÉNES			
Kukoricás	akvarell	33x48	eladó
Jánoshegy	akvarell	48x33	eladó
GYŐRY MIKLÓS			
Honvédek a gáton	rézkarc	43x32	mb., eladó
Az első szabad május 1	rézkarc	43x32	eladó
HÁY KÁROLY LÁSZLÓ			
Frankel Leó az Általános Munkás Párt alakuló kongresszusán	kréta	40x60	nem eladó
Tanulmány	ceruza	39x29	eladó
HETEY LÁSZLÓ			
Napsütötte fák	gouache	34,5x48,5	nem eladó
Pontonok a Bodrogon	akvarell	37,5x55,5	nem eladó
HORVÁTH JÓZSEF			
Vasárnapi szoknya	akvarell	80x110	magántul.
Alvó leány	akvarell	34,6x36	magántul.
Az Ikva mellett	akvarell	90x120	megbízás
Műemlék-restaurálás	akvarell	140x100	eladó
Esti fényben	akvarell	110x80	eladó

IMREH ZSIGMOND			
Avasi út	pasztell	47x68,5	Tanács tul.
Dózsa György utca	pasztell	40,5x50	Tanács tul.
Gyümölcs-csendélet	pasztell	51x66,5	eladó
Virágok	pasztell	30x31	eladó
ISTOKOVITS KÁLMÁN			
Balatoni kép	akvarell	50x35	megbízás
Balatoni kép	akvarell	50x35	eladó
KAJÁRI GYULA			
1947 a fordulat éve	ceruza	47x78	eladó
Bányamunka	ceruza	50x82	megbízás
KASS JÁNOS			
1514.	ceruza	32x53	eladó
1944.	ceruza	27x16	eladó
1954.	ceruza	32x53	megbízás
KAVECZKY ZOLTÁN			
Kisoroszi	rézkarc	30x40	eladó
KAZAI SAJÓ PÉTER			
Pécsi utcarészletek	ecsetrajz	17x24	eladó
KÁKONYI ISTVÁN			
Buksi	akvarell	29x41	eladó
Csirkék	akvarell	27x37	eladó
KÁNTOR ANDOR			
A révész ladikja	pasztell	35x44	eladó
KERTI KÁROLY			
A Rába Erenyénél	szén és ceruza	38x33	eladó
Két tanulmányfej	ceruza	50x57	eladó
Öreg paraszt	ceruza	50x40	eladó
Munkásfej	ceruza	50x40	eladó
KOKAS IGNÁC			
Tájtanulmány	gouache	31x23	magántul.
KOLOZSVÁRI PÁL			
Parasztlakodalom	linóleummetszet	22x30	eladó
KOMJÁTI GYULA			
Viharos táj	lavírozott tus	38x55	eladó
KONDOR BÉLA			
Illusztrációk	rézkarc	18x12	eladó
Illusztráció	litográfia	21x26	eladó
KONDOR LAJOS			
Voltaire-illusztrációk	toll	40x50	eladó
Voltaire-illusztrációk	toll	40x50	eladó
KONOK TAMÁS			
Csendélet	pasztell	49x54	eladó
Pécsi és balatoni tájak	akvarell		eladó

KONTRASZTY LÁSZLÓ			
Magyar tájak	tus és toll	20x24	eladó
Kert	kréta	20x24	eladó
KUNT ERNŐ			
Behavazott falu	rézkarc		eladó
LANTOS LAJOS			
Látogasd az Állatkertet!	plakát	84x54	eladó
LÁSZLÓ GYULA			
Leányarckép	tus	25x20	eladó
LITTKEY JÓZSEF			
Domboldal	gouache	25x35	eladó
Őszi fák	gouache	25x35	eladó
Zugliget ősszel	akvarell	45x55	eladó
LUKOVSZKY LÁSZLÓ			
Sajóparti táj	szén	46x64	eladó
Tavasz	szén	70x50	eladó
Tavaszi domb	szén	21x38	eladó
Szentpéteri üveggyár	tus	21x48	eladó
MAKRISZ ZIZI			
Rosenberg gyerekek	fametszet	16x10	eladó
MIKUS GYULA			
Becei táj	akvarell	30x42	magántul.
MURAY RÓBERT			
Illusztráció a »Vadállatok« c. mesekönyvhöz	akvarell	50x130	nem eladó
Ifjúsági illusztrációk	monotípia	18x18	eladó
NOVÁK LÁSZLÓ			
Halászkunyhó	rézkarc	16x20	eladó
Tavasz	rézkarc	18x20	eladó
NOVOTNY EMIL RÓBERT			
Kukoricás ősszel	akvarell	45x32	eladó
PALLAY JÓZSEF			
Tölgyek	diófapác	25x30	eladó
Aratók pihenője	diófapác	30x40	eladó
PATAY LÁSZLÓ			
Tiszalök	akvarell	21x31	eladó
Tiszalök	akvarell	21x31	eladó
Tiszalök	akvarell	13x21	eladó
Alvó	pasztell	50x60	nem eladó
PALITZ JÓZSEF			
Nyírségi táj	rézkarc	15x10	eladó
PIRK JÁNOS			
Rajzok	ceruza és rézkarc	50x60	nem eladó
PITUK JÓZSEF			
Piacon	toll	35x50	eladó

RASZLER KÁROLY			
Sztálinvárosi nagykohó	lavírozott szén	76x50	eladó
Munkában a nagykalapács	lavírozott szén	76x50	eladó
Hazafelé (Sztálinváros)	lavírozott szén	76x50	megbízás
Csapolás (Sztálinváros)	lavírozott szén	76x50	megbízás
Sztálinvárosi rajzok	ceruza		nem eladó
REICH KÁROLY			
Meseillusztrációk	tus		nem eladó
Meseillusztrációk II.	tus		nem eladó
Tinók	tus	23x32	eladó
REITER ÁGOSTON			
Békatanya	toll	60x70	eladó
PÓR BERTALAN			
A nép jólétéért	plakát	125x95	eladó
ROZSNYAI ZOLTÁN			
Tanulmány	ceruza	28x20	eladó
SAJÓ GYULA			
Mackó	akvarell	23x31	eladó
SÁRKÁNY LORÁNT			
Tiszai táj	ceruza	30x40	eladó
SCHEY FERENC			
Ülő nő	ceruza	50x40	eladó
SERES JÁNOS			
Várakozó	tus	20x30	eladó
SINKÓ KÁROLY			
Az új Komló	diófapác	33x47	eladó
SÓTI KLÁRA			
Moliére : »A fösvény«	plakát	100x70	eladó
Dumas : »A három testőr«	plakát	100x70	eladó
STETTNER BÉLA			
Illusztráció Gromikó »Ének Mariórárol« című könyvéhez	fametszet	16x10,5	nem eladó
Illusztráció Gromikó »Ének Mariórárol« című könyvéhez	fametszet	16x10,5	nem eladó
Budapest felszabadulása	rézkarc	24,5x32,5	eladó
SZABÓ VLADIMIR			
Tanulmányok	akvarell, ceruza toll	70x90	eladó
SZALATNYAY JÓZSEF			
Medgyessy Ferenc szobrászművész	pasztell	47x35	eladó

SZALÓKI SÁNDOR			
Őszi napsütés Csobánkán	akvarell	28x36	eladó
SZALMÁS BÉLA			
Őszi kert	tus	30x95	eladó
Őszi napfény	tus	26x39	eladó
SZÁNTÓ PIROSKA			
Négy kis állat	monotípia	28x20	eladó
Állatok és virágok	monotípia	28x20	eladó
SZEMERÉDY MIKLÓS			
Domboldal	rézkarc	20,5x21	eladó
Erdőszéle	rézkarc	13x19	eladó
Sztálinvárosi rézkarcok			eladó
Sztálinvárosi rézkarcok			eladó
A nép vagyonáért (vázlat)	szén	29x46	megbízás
SZENTIVÁNYI LAJOS			
Dunai kikötő	akvarell	50x70	eladó
SZILVÁSSY NÁNDOR			
Romeltakarítás	lavírozott tus	91x30	megbízás
Téli táj	lavírozott tus	28x20,5	eladó
Illusztráció a »Vadállatok« című könyvhöz	ceruza	17,5x17,5	nem eladó
SZLOVÁK GYÖRGY			
Megbeszélés	kréta	25x16	H. M. tul.
SZOBOTKA IMRE			
Csépel a tsz	pasztell	50x65	megbízás
Gazdasági épületek	pasztell	50x70	eladó
TÖLGYESSY LÁSZLÓ			
Őszi fák	akvarell	20x29	eladó
VARSÁNYI PÁL			
1944. Nyilas vérengzés a Dunaparton	linóleummetszet	34x51	megbízás
1945. Beteg elhurcoltak felszabadulása	linóleummetszet	34x51	megbízás
VATI JÓZSEF			
Miénk a föld	aquatinta	30x22	eladó
VÁCI ANDRÁS			
Házak a Boglyason	rézkarc	30x40	eladó
Inotai öreg malom, inotai utca	rézkarc	30x40	eladó
VECSÉSI SÁNDOR			
Kazlak	gouache	23x30	eladó
VINCE GERGELY			
Próbál a tápéi tánc-együttes	pitt	81x63	megbízás
Tápéi parasztleány	pitt		eladó
Kínai dolgozók portréi	ceruza		ÁVB tul.

VINCE GERGELY			
Kínai tájak	kínai tus és ceruza		ÁVB tul.
Kínai tájak	ceruza		ÁVB tul.
WEINTRÄGER ADOLF			
Borús idő	akvarell	40x56	eladó
WÜRTZ ÁDÁM			
Békegyűlés a sztálinvárosi nagykohónál	rézkarc	42,5x22,5	eladó
Falusi látogatók a sztálinvárosi építkezésnél	rézkarc	33x24	mb., eladó
Disznóölés	rézkarc		mb., eladó
Szombat délután Tiszalökön	rézkarc	33x24	eladó
Illyés Gyula »Havas emlék« című verséhez illusztráció	akvatinta	29,5x39	mb., eladó
ZÁDOR ISTVÁN			
Diósgyőri vaskohó	szén és kréta	60x80	eladó
A Clark Ádám tér helyreállítása	szén és kréta	60x80	eladó
Dunapart az ostrom után	szén és kréta	60x80	eladó
ZILAHY GYÖRGY			
Tiszai táj	gouache	35x23	eladó
Csónak a Tiszán	gouache	36x22	eladó
Tiszapart eső után	gouache	36x26	eladó
ZÓRÁD ERNŐ			
Szindbád és útitársai	gouache		eladó

SZOBROK ÉS ÉRMÉK

ANTAL KÁROLY			
Csajkovszkij	gipsz	65 cm	eladó
BAKSA SOÓS GYÖRGY			
Rákosi elvtárs	bronzérem	11 cm	eladó
BAUMGARTNER JÁNOS			
Kakas tyúkkal	bronz	15x28 cm	eladó
BECK ANDRÁS			
Révai József	bronz	42 cm	eladó
Kirándulók	gipsz	300 cm	megbízás
Bartók Béla	gipsz	60 cm	eladó
BÍRÓ IVÁN			
Irókázó	bronz	22 cm	eladó
Leány báránnyal	bronz	19 cm	eladó
BÓDINÉ HADIK MAGDA			
Zsóka	gipsz	40 cm	eladó
BOLDOGFAI FARKAS SÁNDOR			
Őzek	gipsz	150 cm	eladó
Erkel Ferenc	gipsz	60 cm	eladó
BOKROS BIRMAN DEZSŐ			
Ifjúmunkás portréja	gipsz	57 cm	eladó
BORICS PÁL			
Pak Pok Hüm	vörösmárvány	35 cm	eladó
BUZI BARNA			
Paripa	bronz	24 cm	eladó
Öntő	bronz	55 cm	eladó
Bokszolók	alumínium	300 cm	megbízás
CSERI KLEIN LAJOS			
Kocsis István	terrakotta-érem	8,5 cm	eladó
CSILLAG ISTVÁN			
Olimpiai úszó-világbajnok	bronzérem	10 cm	eladó
Olimpiai birkozó-világbajnok	bronzérem	10 cm	eladó
CSONTOS LÁSZLÓ			
Női fej	terrakotta	50 cm	eladó
Dombormű-vázlat	gipsz	150 cm	eladó
CSORBA GÉZA			
Bartók Béla	gipsz	60 cm	eladó

DABOCZI MIHÁLY			
Bányász	diófa	110 cm	eladó
Klell Kálmán pedagógus	gipsz	33 cm	eladó
Verekedő kakasok	gipsz	30 cm	eladó
DÓZSA FARKAS ANDRÁS			
Nő hallal	domb. rézlemez	35 cm	eladó
ENGELS JÓZSEF			
Érmék (7 db)	bronz		eladó
ERDEI DEZSŐ			
Bartók Béla	gipsz	80 cm	eladó
FARKAS ALADÁR			
Próbaöntés	bronz	24 cm	eladó
Rontó Miklós martinásztanuló	bronz	40 cm	eladó
Gácsi Samu martinász brigádvezető	bronz	47 cm	eladó
FEKETE GÉZA			
Lenin és Szamuelly találkozása	bronz	60 cm	eladó
FERENCZY BÉNI			
Zenélő puttók (4 db.)	bronz	25 cm	eladó
Babits-síremlék	gipsz	139x103 cm	eladó
Érmék (4 db.)	bronz	8 cm	eladó
GARAMI LÁSZLÓ			
Pihenő	fa	97 cm	eladó
GARÁNYI JÓZSEF			
Érmék (13 db.)	bronz		eladó
GÁDOR MAGDA			
Virágültető	terrakotta	65 cm	eladó
GONDOS JÓZSEF			
Iluska	terrakotta	40 cm	eladó
GRANDTNER JENŐ			
Thököly Imre	bronz	280 cm	megbízás
GYENES TAMÁS			
Taksonyi Miklós, a Gottwald-gyár kétszeres sztahanovistája	gipsz	50 cm	eladó
Tornyai János	gipsz	75 cm	eladó
GYŐRY DEZSŐ			
Székesfehérvári pályaudvar homlokzati díszítése	gipsz	300x165	megbízás

GYŐRY DEZSŐ			
Tornászlány	gipsz	60 cm	eladó fémben
Tornászlány	gipsz	300 cm	megbízás
HERCZEG KLÁRA			
Pataknál	bronz	20 cm	eladó
Édesanyám	terrakotta	45 cm	eladó
Bányásznő	gipsz	70 cm	eladó
Sándor Judit opera-énekesnő portréja	terrakotta	45 cm	eladó
HERCZEG KLÁRA—VARGA OSZKÁR			
Labdázók	alumínium	300 cm	megbízás
HORVÁTH ILONA			
Agronómuslány	gipsz	35 cm	eladó
ILLÉS GYULA			
Parasztlány	gipsz	60 cm	eladó
ISPÁNKI JÓZSEF			
Óvónőképzőépület szobra	alumínium	260 cm	eladó
KAMOTSAI ISTVÁN			
Tanulmányfej	gipsz	40 cm	eladó
KASZAB KÁROLY			
Tanulmányfej	gipsz	32 cm	eladó
KÁKONYI ISTVÁN			
Nguyen Unuthut vietnámi építész-mérnök	terrakotta	31 cm	eladó
Nyerítő ló	gipsz	32 cm	eladó
KÁRPÁTI ANNA			
Zuhanyozóban	bronz	60x80 cm	eladó
Zuhanyozó nő	gipsz	40 cm	eladó
Parasztlány	gipsz	38 cm	eladó
Fej	gipsz	28 cm	eladó
KERÉNYI JENŐ			
Diszkoszvető	bronz	42,5 cm	eladó
Vetkőző	bronz	42 cm	eladó
Anya	bronz	47 cm	eladó
KIRCHMAYER KÁROLY			
Parasztlány	gipsz	30 cm	eladó
KISS ISTVÁN			
Dózsa emlékmű	gipsz	300 cm	megbízás

KISFALUDI-STRÓBL ZSIGMOND			
II. Rákóczi Ferenc és Esze Tamás	bronz	110x270 cm	megbízás
Latabár Kálmán	gipsz	54 cm	eladó
Edvi Illés Aladár	gipsz	43 cm	eladó
II. Rákóczi Ferenc	bronz	280 cm	megbízás
KISS SÁNDOR			
Női portré	mészkő	38 cm	eladó
Érmék (9 db)	bronz	10 cm	eladó
KIS-KOVÁCS GYULA			
Gereblyés lány	bronz	25 cm	megbízás
Úszás előtt	bronz	23 cm	eladó
Érmék (11 db)	bronz		eladó
KOCSIS ANDRÁS			
Lenin	gipsz	154 cm	eladó
Tanácsköztársasági emlékmű alakjai (4 db)	gipsz	25 cm	nem eladó
KÓTHAI NÁNDOR			
Borjúnevelő	gipsz	62 cm	eladó
Bürokrata	gipsz	35 cm	eladó
KUCS BÉLA			
Fiatal paraszt	gipsz	180 cm	eladó
Május 1.	bronz	25 cm	Népművelési Min. tul.
Fiatal bányász	bronz	32 cm	megbízás
Dombormű terv	gipsz	60x200 cm	eladó
LABORCZ FERENC			
Varrónő	bronz	37 cm	eladó
Orvosi vizsgálat az óvodában	bronz	20 cm	megbízás
LÁSZLÓ PÉTER			
Tanuló	gipsz	140 cm	nem eladó
LESENYEY MÁRTA			
Táncoló lányok	gipsz	20 cm	eladó
Kútfigura	mészkő	110 cm	eladó
Kislányfej	terrakotta	40 cm	eladó
MADARASSY VALTER			
Fürdés után	gipsz	166 cm	eladó
Érmék (9 db)	bronz		eladó, 1 db megbízás
MAKRISZ AGAMEMNON			
Marcel Cachin	gipsz	36 cm	eladó
Medgyessy Ferenc	gipsz	38 cm	eladó

MARTON LÁSZLÓ			
Kalló Viktor	terrakotta	40 cm	magántul.
Brigádvezető	gipsz	230 cm	eladó
MARTSA ISTVÁN			
Kenyeret vivő lány	ólom	31 cm	eladó
Portré	bronz	22 cm	eladó
Ujváry Lajos portréja	bronz	19 cm	eladó
Krajcsovics Margit	bronz	24 cm	eladó
Alice	gipsz	56 cm	eladó
MEDGYESSY FERENC			
Forrásnál	gipsz	44 cm	eladó
Kútfigura	gipsz	170 cm	eladó
MEGYERI BARNA			
Kislány labdával	bronz	26 cm	eladó
METKY ÖDÖN			
Rakodómunkás	gipsz	25 cm	eladó
MÉSZÁROS MIHÁLY			
H. A. arcképe	gipsz	25 cm	eladó
MIKUS SÁNDOR			
Felszabadulás	bronz	43 cm	eladó
NAGY ANDRÁS			
Román paraszt	bronz	32 cm	eladó
NAGY SÁNDOR			
Dohánytörő	gipsz	66 cm	eladó
Malacoltás	gipsz	106 cm	eladó
NYIRŐ GYULA			
Fej	gránit	38 cm	eladó
Leányfej	gipsz	29 cm	eladó
OLCSAI-KISS ZOLTÁN			
Könyvnap után	bronz	30 cm	eladó
OSVÁTH MÁRIA			
Mesefigura	gipsz	120 cm	eladó
PALOTAI GYULA			
Bartók Béla	gipsz	54 cm	eladó
Kodály Zoltán	bronz	54 cm	eladó
PÁNDI KISS JÁNOS			
Domborműterv a Rádió pályázatára	gipsz	220 cm	eladó
Hajógyári munkás	gipsz	175 cm	megbízás

PÁTZAY PÁL			
Ifjú	bronz	15 cm	nem eladó
Vízbelépő	bronz	18 cm	nem eladó
PETRI LAJOS			
Élmunkásportré	kő	53 cm	megbízás
Szilágyi Nagy István	terrakotta	50 cm	eladó
RAJKI JÓZSEF			
Marika	gipsz	43 cm	eladó
RUBLETZKY GÉZA			
Lyka Károly	bronzérem	8x12 cm	eladó
SAÁR ERZSÉBET			
Női fej	gipsz	42 cm	eladó
Leány malaccal	gipsz	12 cm	eladó
Laborfalvi Róza	gipsz	10 cm	eladó
SEGESDI GYÖRGY			
Bacsányi	gipsz	210 cm	eladó
SIMON FERENC			
Miska	gipsz	29 cm	eladó
SOMOGYI ÁRPÁD			
Földosztás	bronz	94x119 cm	megbízás
Ludas Matyi	gipsz	190 cm	eladó
SOMOGYI JÓZSEF			
Bőség	gipsz	155 cm	eladó
Táncolók	gipsz	50 cm	megbízás
SÓVÁRI JÁNOS			
Puskin	gipsz	38 cm	eladó
IFJ. SZABÓ ISTVÁN			
Palóc menyecske	fa	58 cm	eladó
Bethlen Gábor	bronz	110x250 cm	megbízás
SZABÓ IVÁN			
Táncolók	alumínium	300 cm	megbízás
SZÁNTÓ BÉLA			
Parasztlány	gipsz	120 cm	eladó
SZEBÉNYI IMRE			
Sztálin-emlékmű kapuja	vörösréz	205x144 cm	megbízás
SZÉKELY KOMOR ANNA			
Sz. Lőrinczy Vilma operaénekesnő	terrakotta	37 cm	eladó
Lechner Egon professzor	terrakotta	39 cm	magántul.
SZLÁVICS LÁSZLÓ			
Érmék (2 db)	réz	6 cm	eladó

SZÖLLÖSY ENDRE			
Mackó	gipsz	21 cm	eladó
TAR ISTVÁN			
Gránátvető	gipsz	3 m	megbízás
TÓTH GYULA			
Érmék (11 db)	bronz és ezüst		magántul.
TURCSÁNYI ÁRPÁD			
Fürdőzők	gipsz	47x45 cm	eladó
UNGVÁRY LAJOS			
Gorkij	gipsz	70 cm	eladó
VARGHA IMRE			
Parasztlány	fa	110 cm	eladó
VARGA MIKLÓS			
Apám	terrakotta	30 cm	eladó
VESZPRÉMI IMRE			
Leányfej	kő	33 cm	eladó
VIGH TAMÁS			
Lovak	viasz	12 cm	eladó
Csernus Kati	terrakotta	29 cm	eladó
Emlékszobor	bronz	44 cm	nem eladó
Nyár	bronz	12 cm	eladó
Feleségem arcképe	agyag	29 cm	eladó
VILT TIBOR			
Női portré	gipsz	40 cm	eladó
ZÓLYOMI WAGNER NÁNDOR			
Bód Lászlóné portréja	gipsz	53 cm	eladó

DOMANOVSZKY ENDRE Martinászok

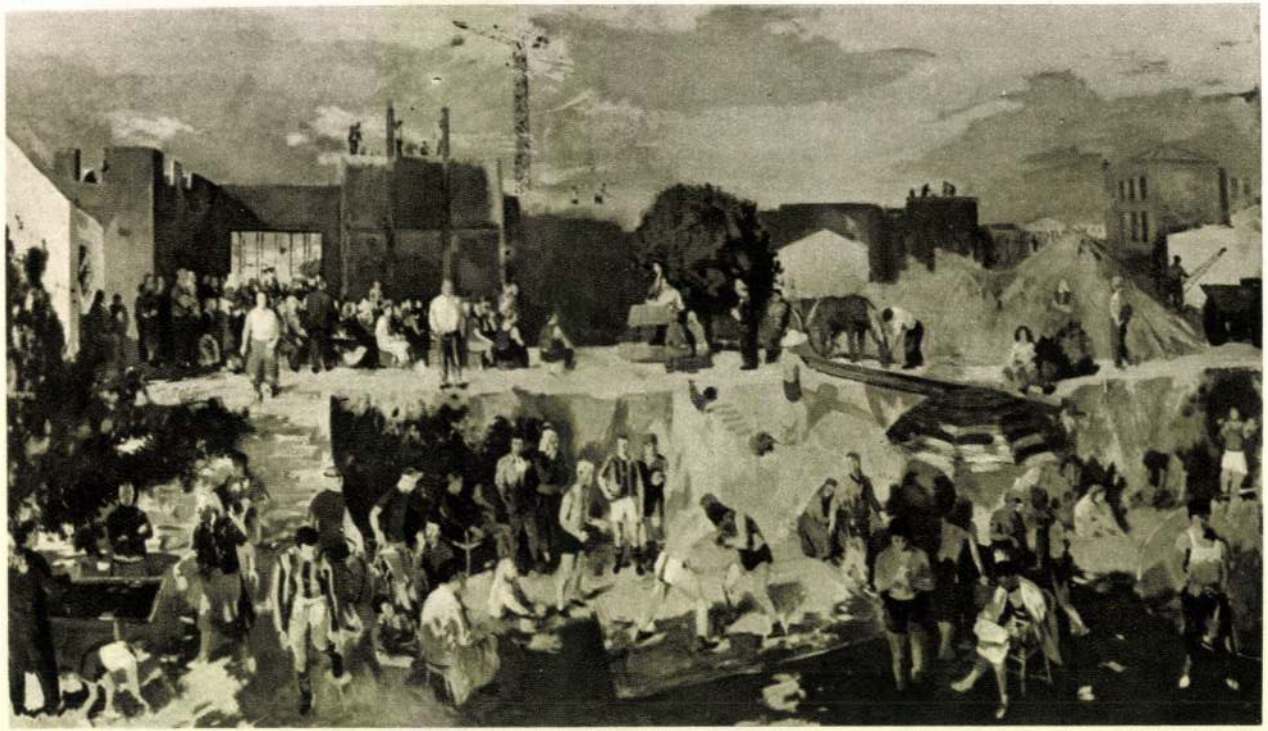

BERNÁTH AURÉL Az ipari munkásság és a sport

SZŐNYI ISTVÁN Nyár

CSÓK ISTVÁN Csendélet

HORVÁTH JÓZSEF Vasárnapi szoknya

BÁN BÉLA Ifjúsági röpgyűlés

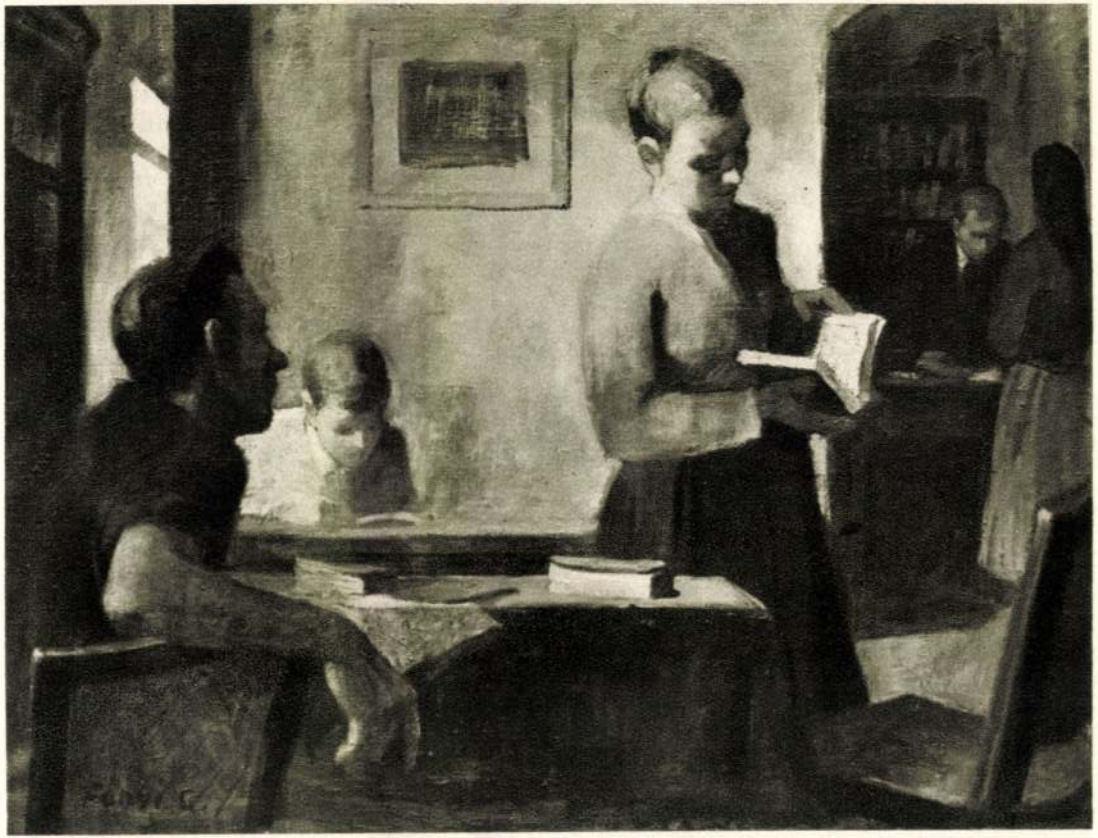

FÓNYI GÉZA Falukönyvtár

HINTZ GYULA Könyöklő

BENCZE LÁSZLÓ Anya

BÓTOS SÁNDOR November

CSERNUS TIBOR Téli táj

SZOBOTKA IMRE Cséplés

ÉK SÁNDOR Szovjet parlamenterek meggyilkolása

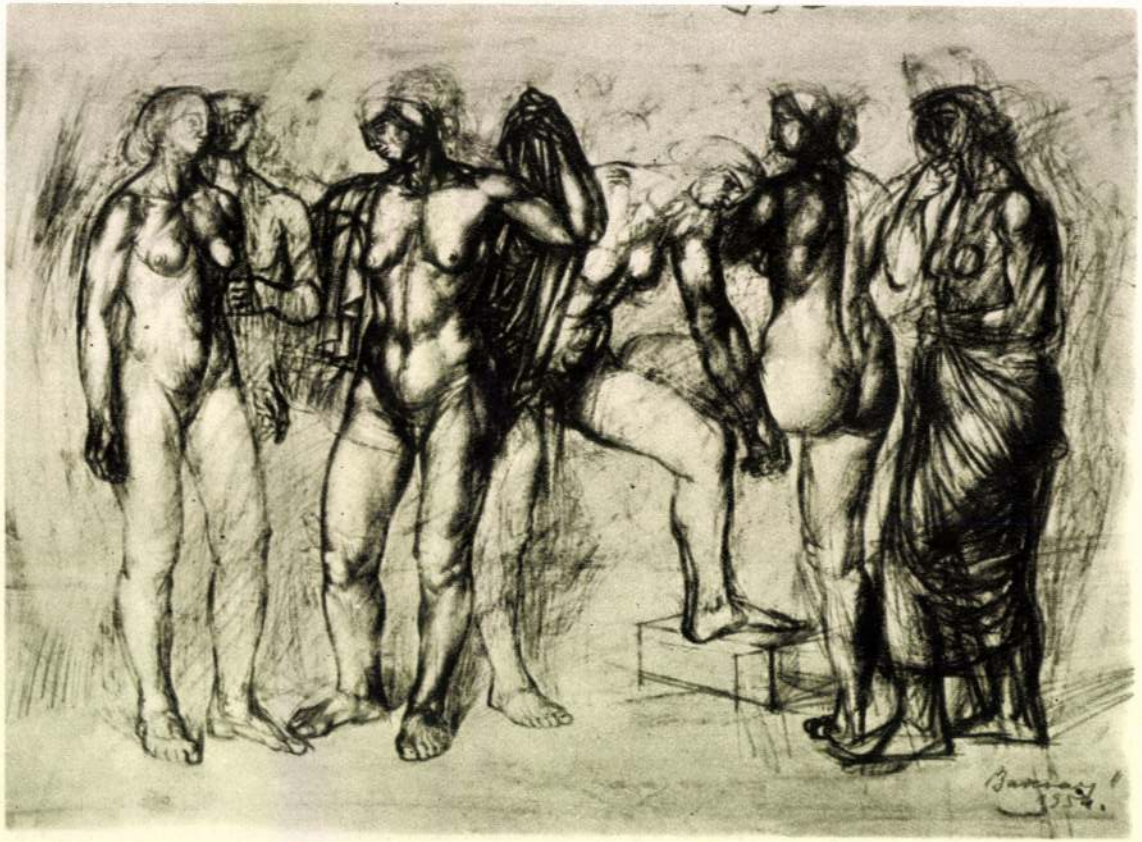

BARCSAY JENŐ Ember- és drapériatanulmány

RASZLER KÁROLY Csapolás

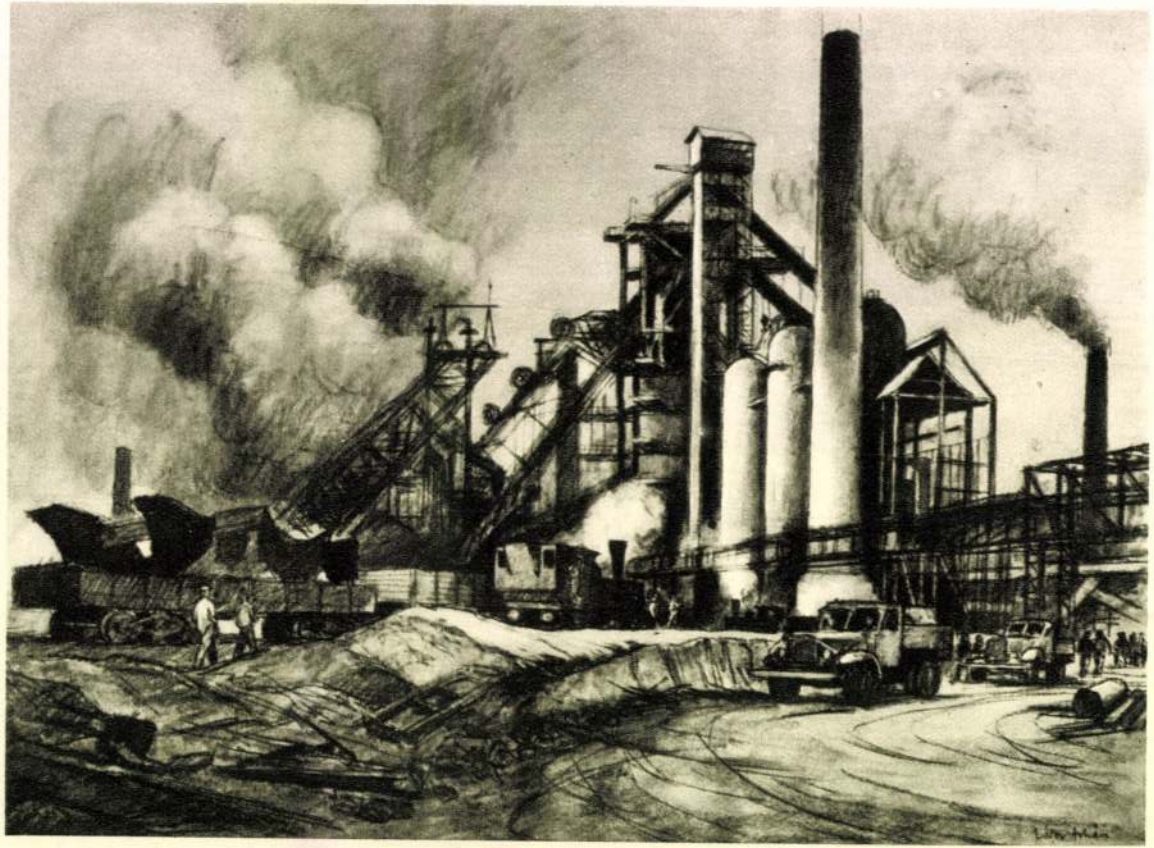

ZÁDOR ISTVÁN Diósgyőri vaskohó

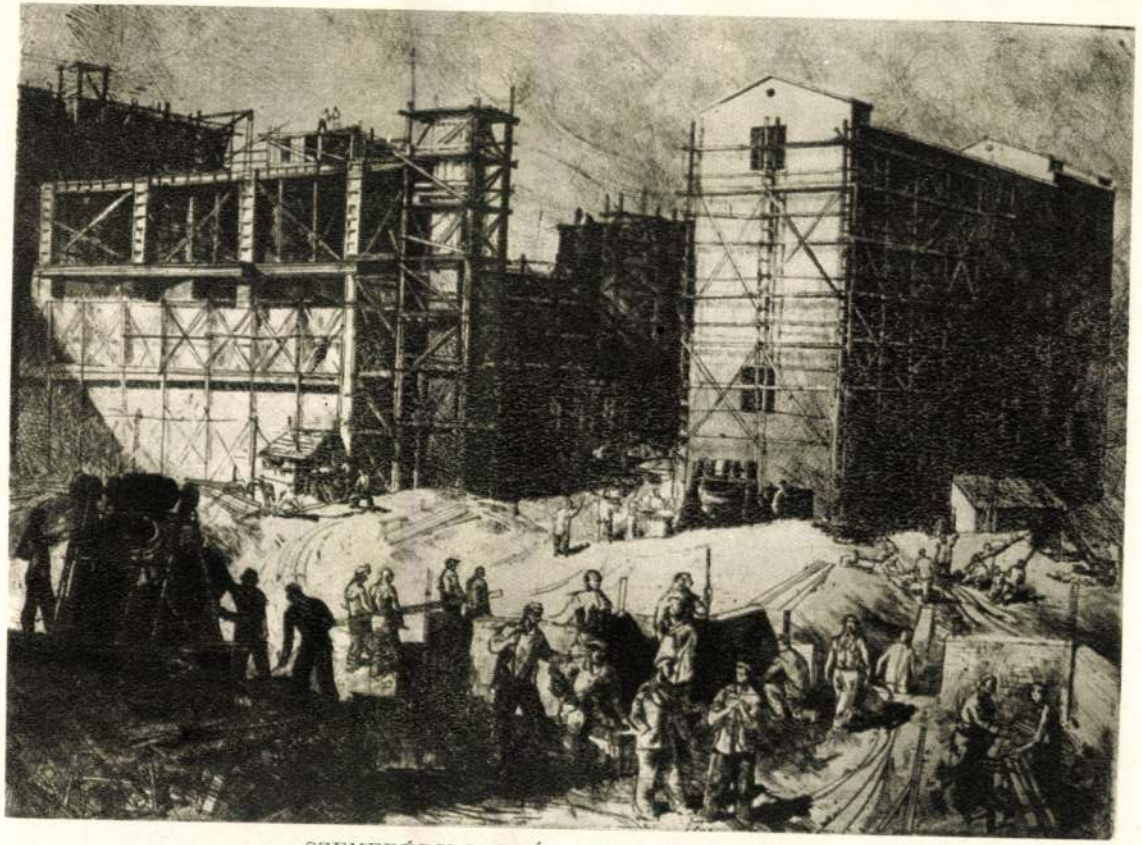

SZEMERÉDY MIKLÓS Sztálinvárosi építkezés

BOKOR MIKLÓS Túrkevei paraszt

VINCZE GERGELY Északkelet-kínai falu

DOMJÁN JÓZSEF Virágcsendélet

CSANÁDY ANDRÁS Illusztráció Petőfi »Apostolok« c. eposzához

REICH KÁROLY Meseillusztráció

GRANDTNER JENŐ Thököly Imre

KISS ISTVÁN Dózsa-emlékmű (részlet)

MIKUS SÁNDOR Felszabadulás

FERENCZY BÉNI Babits-síremlék

UNGVÁRY LAJOS Gorkij

SOMOGYI JÓZSEF Bőség

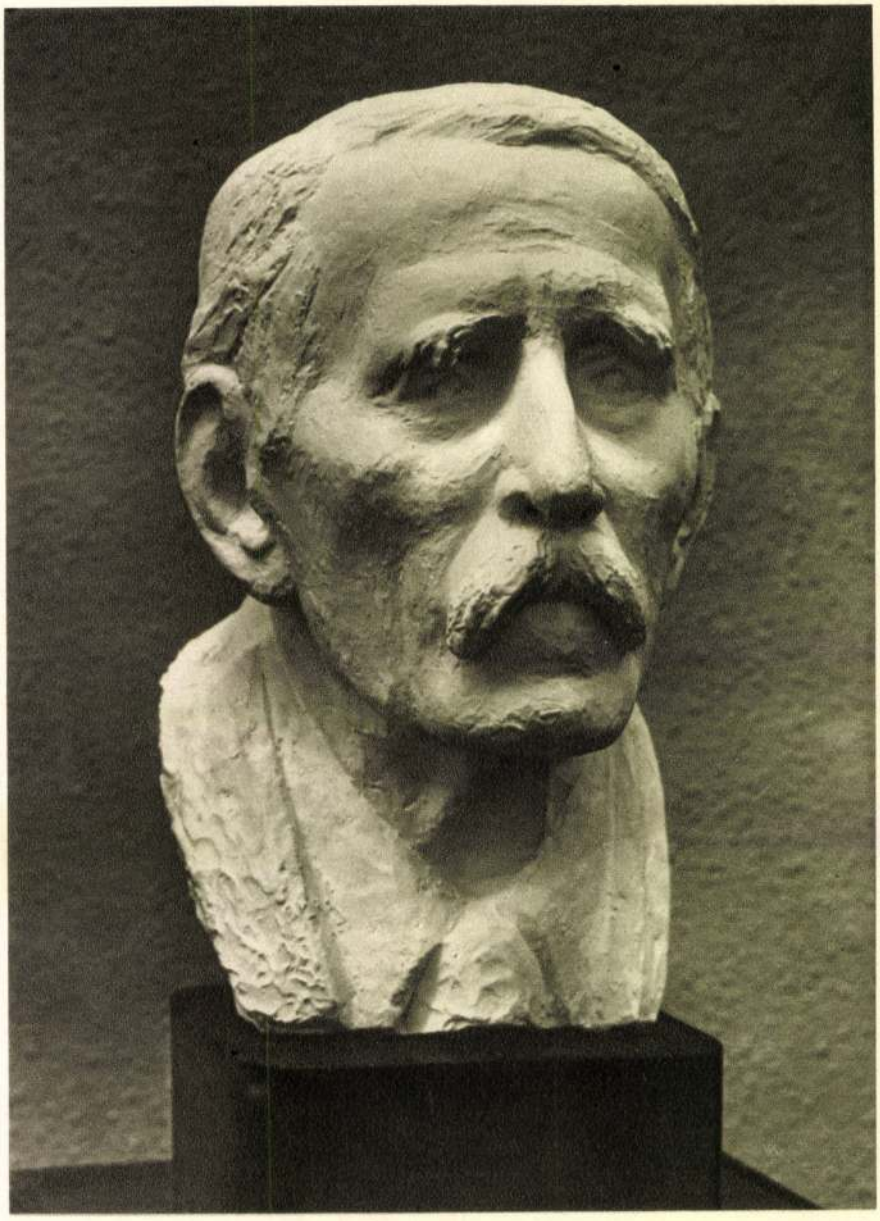

MACRIS AGAMEMNON Marcel Cachin

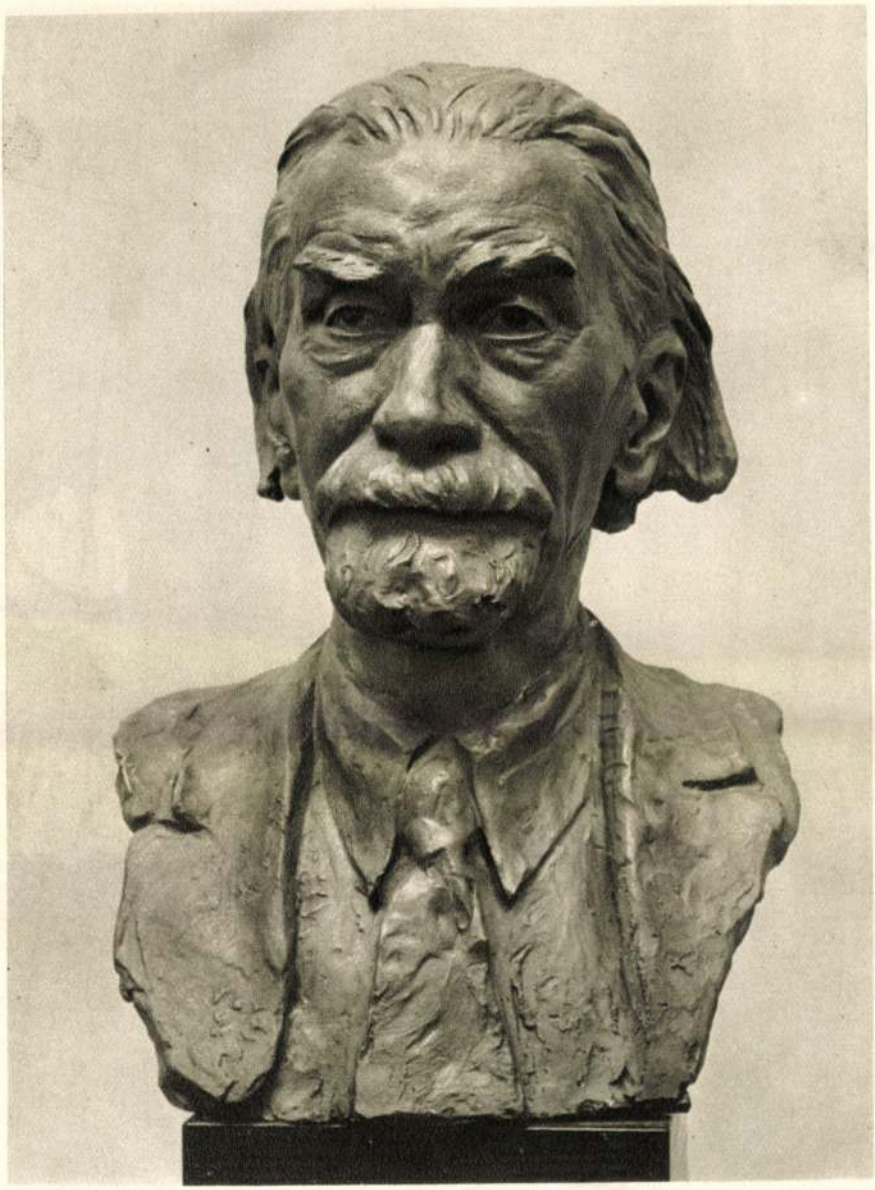

KISFALUDI-STRÓBL ZSIGMOND Edvi-Illés Aladár

VIGH TAMÁS Csernus Kati

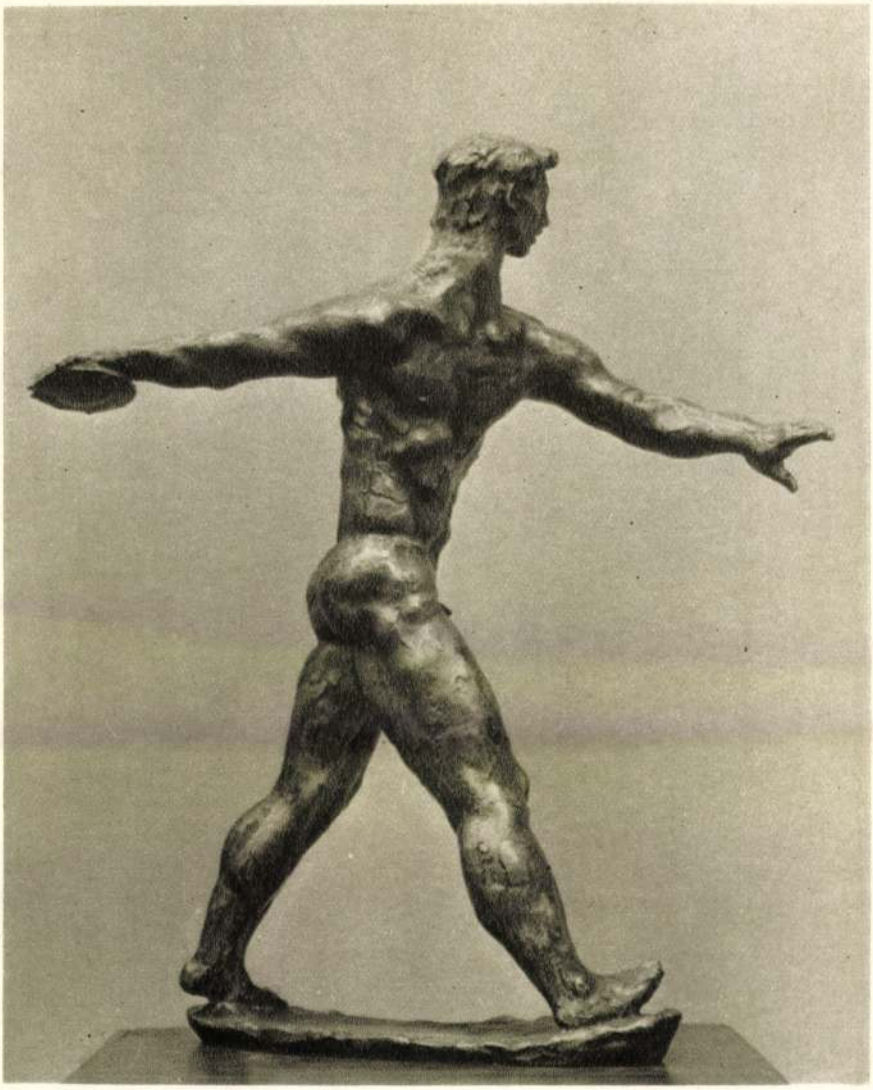

KERÉNYI JENŐ Diszkoszvető

BOLDOGFAI FARKAS SÁNDOR Őzek

Jurek Zigmond

13. l

Háy [illegible] László (2 [illegible]

Hercsey [illegible] 20 l

Hercsei [illegible] 13 l

Hetei László 20. l.

Hiner [illegible] 13. l

Hoch [illegible] 14. l

Holló László 14. l

Horváth [illegible] 20. l

Horváth [illegible] 20. l

Duplum

Jurek Zigmond

IMREH Tibor Új Vegyes Szelvény 1986

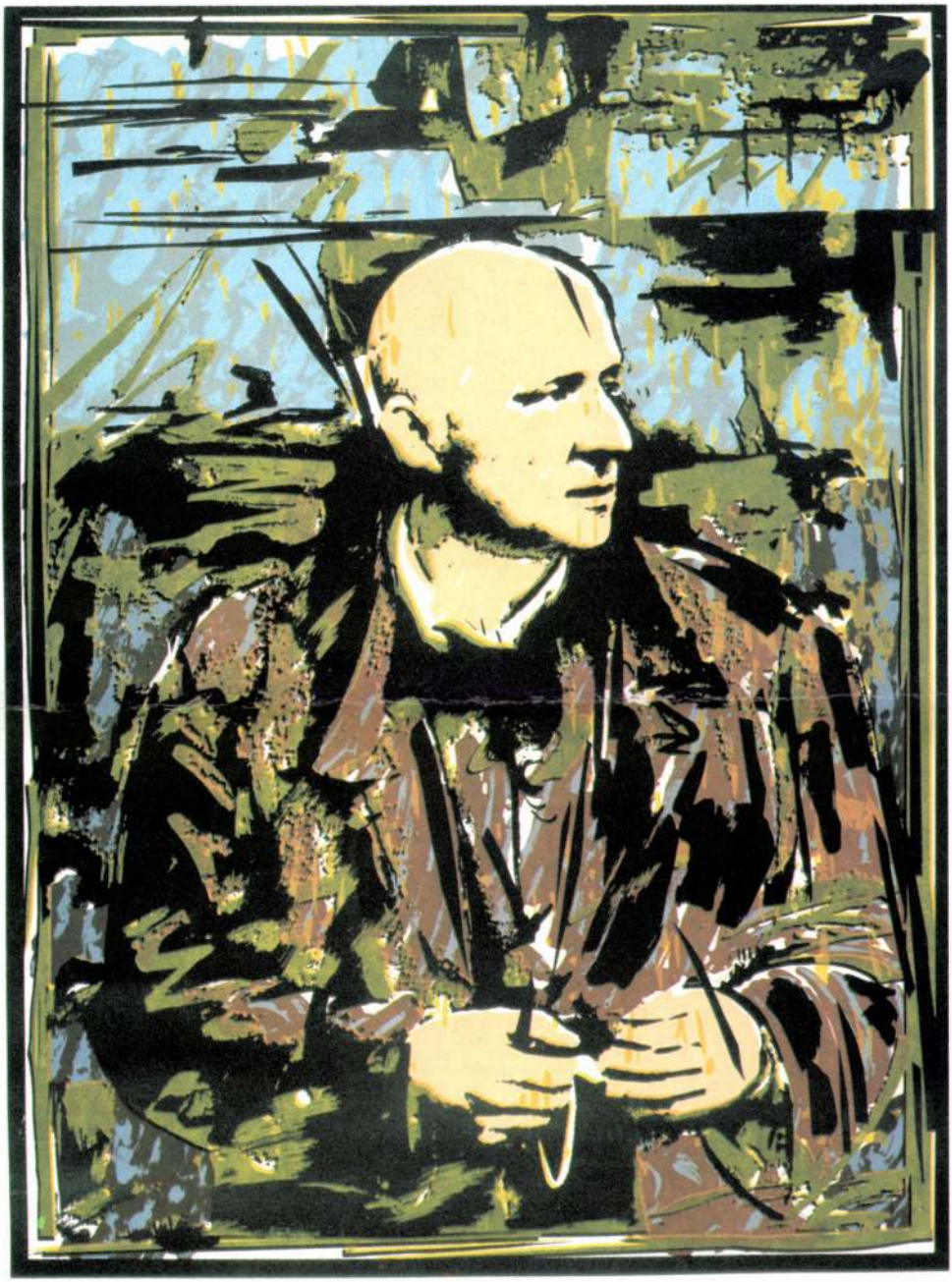

Ismeretlen festő önarcképe/Self-portrait of an Unknown Painter/Selbstbildnis unbekannten Malers

szitanyomat/silk-screen/Siebdruck

65x50 cm, 1986

IMREH Tibor

1952, Budapest

Lakcím/Address/Adresse:
H-1021 Budapest, Bognár u. 4.

Korunk művészeti színpadának kétségtelenül egyik legjelentősebb figurája Joseph Beyus mondta - s e kijelentése szlogenné is vált - "mindenki művész".

Az első hallásra meghökkentő és nyilvánvalóan polgárpukkasztónak is szánt mondás, (ha kissé átgondoljuk, rá kell jönnünk) csaknem ősi közhely, de legalábbis egy nyilvánvaló igazság megfogalmazása. A barlangrajzoló, a maya kor "művésze", az afrikai maszkok mesterei, a névtelen középkori miniátor, stb. megannyi bizonyítékát adják annak, hogy személy szerint minden ember eleve alkotói ösztönökkel születik e világra.

Az idézett gondolat "mindenki művész" természetesen egy lappangó kérdést is tartalmaz, vajon hová tűnt az emberek többségéből a fent említett tulajdonság? Hisz a kreativitásnak, a kezdeményező alkotó játéknak éppen a mai posztindusztriális korszakban specialistái vannak: a "Művészek", akiket a társadalom "egyszerű", különféle gépies munkát végző tagjainak csodálniok illik, mint az "alkotás" letéteményeseit. A kor egyik fintora éppen az, hogy a lakáskultúra, műtárgypiac, vagy éppen egy ideológia glorifikálása olyan szoros paramétereket hozott létre a "művészek" számára, hogy a játéknak, "alkotói ösztönnek" már semmi tere sincs. Erre a kontrasztra is rávilágít Beyus mondása, azonban itt nincs lehetőség arra, hogy a további metajelentések után kutassunk. Viszont történelmi tény, hogy az elmúlt évtizedekben kialakult egy mozgalom (ezt már sokan és mélyrehatóan analizálták) és ez a hullám a kultúrában - hisz korántsem csak képzőművészetről van itt szó, de nagy mértékben a zenéről is - a profizmussal szemben megkereste a maga lehetőségeit, fórumot teremtett magának itthon is. A bázis, a közönség természetesen maga az új generáció lett, őket eleve bosszantották az aranykeretbe zárt "értékes képek", vagy az előző nemzedék lagymatag, szentimentális muzsikája. Így találhattak egymásra - valószínűleg szinte észrevétlenül, egyszerűen saját érzékenységük okán - azok a radikális fiatalok, akik pecsétektől és diplomáktól eleve nem vártak semmit. Viszont energikusan nekiláttak - többnyire a hályogkovács biztonságával - formába önteni elgondolásaikat. Így született és vált fokról-fokra ismertté a Vajda Studió Szentendrén. A névadó (nem véletlenül) a szentendrei szent művész lett, akinek újító tehetsége és szeplőtelen élete fontos előzmény volt a csoport számára. Érdekes jelenség és feltétlenül említésre méltó, hogy ezek a fiatalok társul vették a zenét a képzőművészet mellé, s így teremtettek hidat népszerű muzsikával a nehezebb médiumok számára, mint a performance és environment, a tárgykollázs, vagy éppen a videoművészet.

Imreh Tibor az úttörőkhöz tartozott mindjárt kezdettől fogva, bár a kezdet meghatározását általában viták kísérik, a múltat, vagy kissé fennköltebben az Időt nehéz szeletekre vagdalni. Fotózott, koncept art-ot csinált, irtózott az erőszaktól, ezért fotómontázsokat készített katasztrófák utáni állapotokról. Világvége "exteriőröket" hozott létre a fotó eszközeivel, remélve, hogy felkelti a bűntudatot a rombolással szemben. Majd talán nem is logikátlanul, a keleti misztika felé fordult, igyekezett befogadni a Buddhista tanokat, csodálatba ejtette a japán írás és kalligráfia végtelen vizuális gazdagsága, százával készítette az ilyen jellegű interpretációkat. Számomra úgy tűnik: érdeklődése ismét más irányba fordul, de természetesen nem szeretnék jósolgatni. Bizonyos az, hogy résztvevője volt egy újító korszaknak, amikor tabuk omlottak le és kitágult a játéktér, szabad volt komolyan venni azt, amiről korábban csak megvetően lehetett beszélni.

Ma már beépült a művészeti köztudatba ennek a csoportnak a munkája, így Imreh Tiboré is, aki előbb tudta az igazságot mint ahogy a mondást megismerte: "mindenki művész".

KLIMÓ KÁROLY

TIBOR IMREH was from the beginning one of the pioneers, though the definition of a beginning is always open to debate, for it is difficult to cut Time up, like a pie.

He was a photographer, creator of concept art, abhored violence, and so made photo montages of post-catastrophe states. He created end-of-the-world "exteriors" with the methods of photography, hoping to call upon our conscience in face of destruction. Then, perhaps with a certain logic, he turned to Oriental mysticism and Buddhist teaching, and was attracted to the infinite richness of Japanese writing and calligraphy, of which he made hundreds of interpretations. It seems to me that his interest has once again taken a new direction, but I do not wish to prophesy. Be it as it may, he was a participant of a period of innovation, when taboos came tumbling down and the playing field expanded, and it was possible to take seriously what could only be pooh-poohed before.

By today the work of this group is known to everyone, and this includes the work of Tibor Imreh, who knew the truth before many of his contemporaries.

Károly Klimó

Tibor Imreh gehörte gleich zu Anfang zu den Bahnbrechern, obwohl die Bestimmung des Anfangs immer von Diskussionen begleitet ist; die Vergangenheit oder etwas erhabener ausgedrückt, die Zeit, kann man nur schwer in Stücke schneiden.

Er fotographierte, hat "konzept art" gemacht, sich vor der Gewalt gegraut, deshalb fertigte er Photomontagen über die nach den Kathastrophen entstandenen Zustände an. Er schuf Weltuntergangs-"Exterieurs" mit den Mitteln der Photographie, in der Hoffnung, das Schuldbewusstsein der Zerstörung wegen wecken zu können. Dann wandte er sich, vielleicht nicht ohne Logik, zur östlichen Mysthik; er versuchte, die Lehren von Buddha in sich aufzunehmen, bewunderte den unendlichen visuellen Reichtum der japanischen Schrift und Kalligraphie; er fertigte Hunderte solcher Interpretationen. Mir scheint es, dass sich sein Interesse gewendet hat, aber ich möchte natürlich nicht weissagen. Es ist sicher, dass er ein Teilnehmer der Neuererepoche war, in der Tabus zerstört wurden und sich der Spielraum erweiterte, man ernst nehmen durfte, worüber man früher nur abwertend sprechen konnte.

Heute ist die Arbeit dieser Gruppe, und dadurch auch die von Tibor Imreh, schon in das Bewusstsein der Künstlerischen Fachwelt aufgenommen. Er kannte die Wahrheit eher, als er den Spruch kennenlernte: "Alle sind Künstler".

KÁROLY KLIMÓ

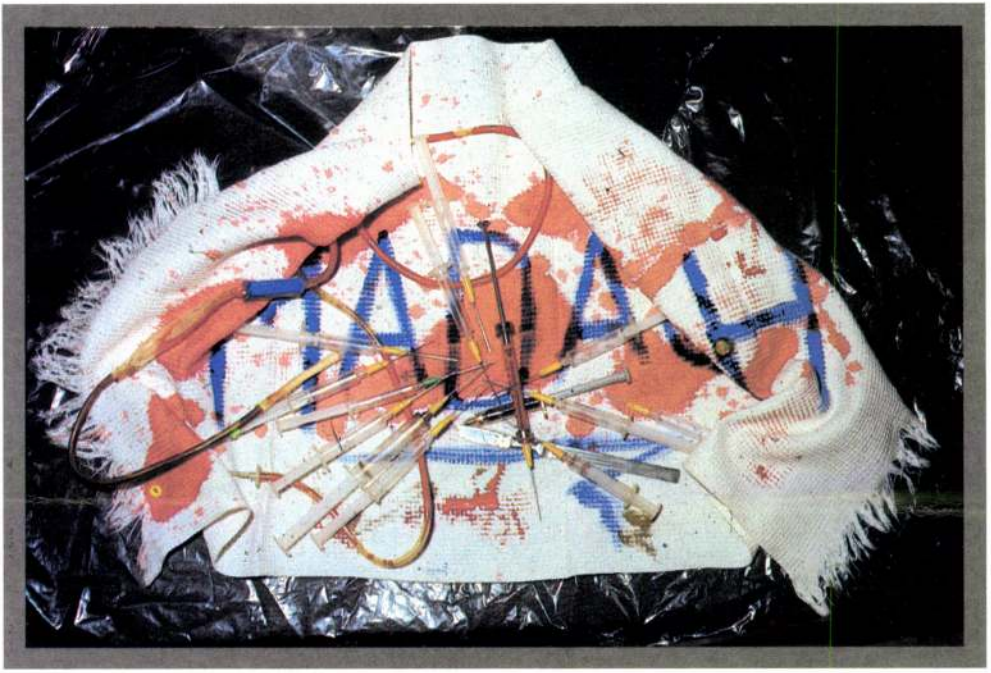

Madách I.
tárgykollázs/object-collage/Objekt-Collage
40x50 cm, 1985

IMREH Tibor

Pecsét/Stamp/Stempel
szitanyomat/silk-screen/Siebdruck
50x35 cm, 1982

1979 óta tagja a Vajda Lajos Stúdiónak.

1979: Csoportos kiállítás - Vajda Lajos Stúdió

1980: "Stúdió 5" kiállítás - Vajda Lajos Stúdió

1981: Csoportos kiállítás - Vajda Lajos Stúdió

1982: Csoportos kiállítás - Bercsényi Klub,

PECSÉT kiállítás - FMK Budapest

1983: Egyéni kiállítás - FMK Budapest

1985: Csoportos kiállítás - THE CANADIAN CORRESPONDENCE ART GALERY - Canada, Calgary,

Fiatal Művészek Stúdiójának tagja

1979 member of the Vajda Lajos Studio

collective exhibition, Vajda Lajos Studio

1980 "Studio 5" Exhibition, Vajda Lajos Studio

1981 collective exhibition, Vajda Lajos Studio

1982 collective exhibition, Bercsényi Students' Hostel, Budapest

Stamp Exhibition, Young Artists' Club, Budapest

1983 individual exhibition, Young Artists' Club, Budapest

1985 collective exhibition, The Canadian Correspondence Art Gallery, Calgary, Canada

member of the Young Artists'Studio

Seit 1979 Mitglied des Lajos Vajda-Studios.

1979: Gruppenausstellung -VLS

1980: Studió 5 - VLS

1981: Gruppenausstellung -VLS

1982: Gruppenausstellung - Bercsényi Klub

"Stempel" ausstellung -FMK, Budapest

1983: Einzelausstellung - FMK, Budapest

1985: Gruppenausstellung - THE CANADIAN CORRESPONDENCE ART GALERY, Calgary, Canada

Mitglied des Studios Junger Künstler.

LOIS Viktor

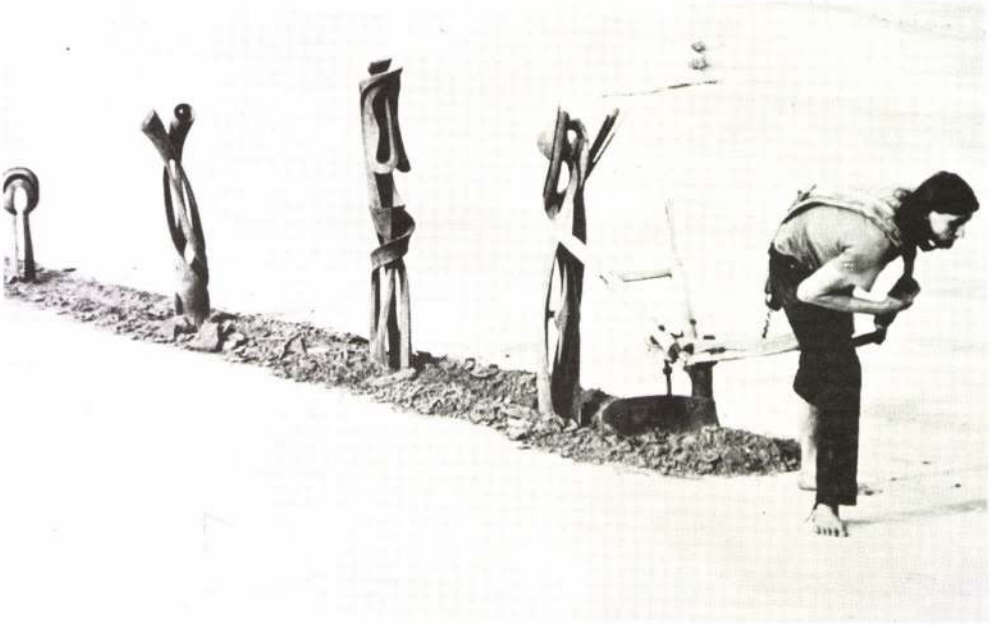

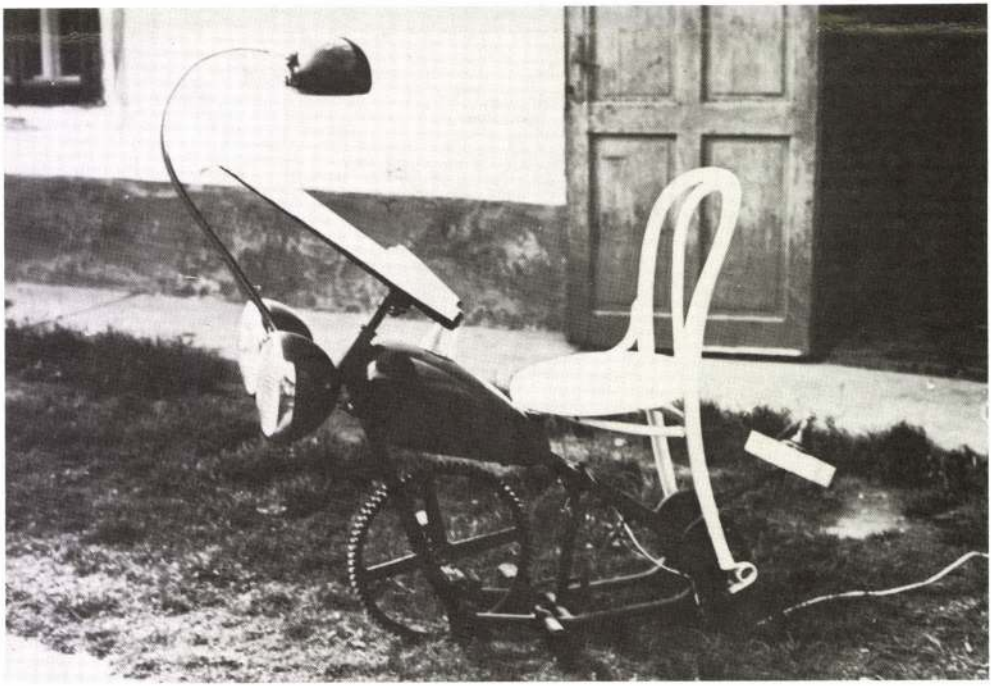

Imreh Tibor gyr

Turi Éva

MŰVÉSZET 1985/11-12/

38

MDK

Imrek Sándor

nyomdász 1830–1895

marosvásárhelyi ev. ref. collegium nyomdája, 1844 ben tanom 1848 zabadul marosvásárhelyen. Kolozsvárón az Ellenőr-c. lapnál zedő. Szabadságharcban rézt vez. Mátyás huzároknál zolgál. Csatázik, Fogaras mellett megsebesül. 1857 ig Olazorzágban katona. 1862 ujra nyomdász Bpesten Emich, Noseda s Tb. 1865. Marosvén nyomdát nyit ez 1867 ben a collegium nyomdájt lez.

Firtinger K. Imrek S. emlékezete

Grafikai Szemle 1896 évf 1 z 12.

M.D.K.

Imreh Zsigmond /1900-

318. Bélapátfalvai ut. Pastel 63x47.5 papir
319. Virágcsendélet. Pastel. 48x58 papir.

Háborus mütárgyveszteség-jegyzékek. IV. füzet.
MUMOK. Bp. 1952. 22. l.

MDK

Imreh Zsigmond, festö

Részlet az ujtanulóvárosból. Pasztell.

Bp.Mücs.-II.Magy.Képzöm.Kiáll. 1951.nov.4.-dec.2.
Kat.lp.1.

Imreh Sándor Marosvásárhely nyomdavezető

MDK

Imreh Sándornak megemlítette a marosvásárhelyi isk. Tanára Koncz József – hogy tudtával II. Rákóczi Ferencnek vándor tábori nyomdája volt, az iratot bárhol nyomtatták.

3) Mezőn, falun, táborban.

Viszaemlékezések.
Gyarkai Szemle 1892. 4 z. 58.

Smreh Sándor marosvásárhely
nyomdavezető viszaemlékezési

MDK

1a 1843ban lépett mint tanons a marosvásárhelyi nyomdába Kali Simon fudományos ember és hippografus mellé. Kalit mint öreg diákot küldtél fel Budapestre, hogy a betűzedést kitanulje.

-/.

Visza emlékezések.
Urafikai Szemle 1892 4 z. 5-8.

mDK

Imrel Sándor marosvásárhely
nyomdáz viszaemlékezései

2a

1843 ban a mvásárhely nyomda két fasajtóval
rendelkezett. A nagyobbik csaknem fekete volt.
Az idő barnitotta meg. Ezen a sajton nyomták
a világtörűzudos: Bolyai Farkas műveit.
Imrel nyomta azok nagy rezét bátyjával.

Viszaemlékezések.
Grafikai Szemle 1892 4 z 58 o.

Imrek Sándor marosvásárhely
nyomdáz.

MDK

4) a

Imrek S.a marosvásárhelyi könyvnyomda 100 éves
történetében buvárkodva a következő jegyzetre
akadt:

Egy régi 1717-beli quette sezen zá-
žadban nem használt félkéz sájtó megvan.

Ezzel bebizonyosodott hogy Marosvásárhelyen 1717-ben
69 évvel Kapromzay Nyerges Ádám előtt volt már
nyomda.

Vizsa emlékezések
Gratikai Szemle 1892 4 z. 58.

Imrek Sándor Marosvásárhely
nyomdavezető

Firtinger hozzá fordult az 1707 ből való nyomtatvány felderítéséhez. Imrek a marosvásárhelyi iskola tanárától és könyvtárosától megtudta, hogy az említett nyomtatvány szövege, Szabó Károly Régi magy. könyvtár ennek művében (megj. Brestenben 1879 ben) a 681 l. zárót-zárá megtalálható ./.

Visszaemlékezések
Grafikai Szemle 1892. 4 z. 58.

M.D.K.

Imreh Zsigmond

festő

Tájképeiről.

Ecsery Elemér: Országos tárlat Miskolcon.
Művészet, 1961, március. – 37 l

Imreh Zsigmond
festő

M.D.K.

Méltatás. — Csendélet üveggel (repro), Fajkép kis hárahhal (repro)

Xantus Gyula: Imreh Zsigmond
Művészet, 1961, március. — 16 l.

Imreh Zsigmond, Jertő

Az új Kilián-lakótelepről készült hangulatos pasztelljei régi miskolci realista hagyományokat idéz fel.

Péter Imre: A VI. miskolci képzőművészeti kiállítás 8.1

Népszabadság, 1961. jún. 7.

MDK

Imreh Zsigmond

Cigányleányka. Akt., paszt.

Képzőm.Főisk. ifj.kiáll. Ernst.Muz. 1924.

6. l.

Imrek Zoltán, építész

L: Harmos Zoltán

– Tervpályázat

3-7.

Magyar Építőművészet 1983

83/4

IMREH ZSIGMOND / riskolci festő

1.) Tiszapart	pastell	30 x 42
2.) Utcarészlet	pastell	46 x 40,5
3.) Kajnal	-1-	43,5 x 61,5
4.) Borús idő	-1-	41,5 x 61
5.) Bodrog-részlet	-11-	50 x 58
6.) Köd	-1-	51 x 45

Vidéken élő képzőművészek kiállitása 2. Bp., 1955. /Kat./

/14

Imreh Zsigmond

Született Illyefalván 1900-ban. Festő. Tanulmányai: a budapesti Képzőművészeti Főiskolán / Vaszary J. / 1918-28. Képzőművészeti tanár, később szaklelügyelő.

Fehete Márton: Prominent Hungarians Home and Abroad, München, 1966. 334 l
134 l

Iktatószám:
Ügyintéző:
Tárgy:

2

Imreh Zigmond

Tanárképző gimnázium tanára,
Eger. Miskolcon él.

Fekete Márton: Prominent Hungarians Home and Abroad, München,
1966. 334 l 134 l

Imrich Zsigmond
Bélapátfalvai út c.
képe repr.
(Magyar Képírók kiáll.
Nemzeti Salon)

Művészet
1937. 156. l.

KÓKUSZKANNA,
fedeles.
Augsburg, XVII. század.
Aranyozott ezüst, mag. 28 cm.
Gerevich PA, 260. l.

DÍSZTÁL,
ovális, szélén trébelt virgáfüzérrel, két fülle
Augsburg, XVII. század.
Ezüst, átm. 76·5 cm.
Gerevich PA, 260. l.

TALPAS POHÁR,
trébelt díszítéssel, kartusok közt csigákkal.
mester műve, Erdély, XVII. század.
Aranyozott ezüst, mag. 16·5 cm.
Az Ipolyi-gyüjteményből.
Gerevich PA, 260. l. — Erdélyi kiáll
1931., 202. szám.

KANÁL,
PK monogrammal,
Német munka, XVII. század.
Ezüst, hossza 16 cm.

KANÁL,
SJGM monogrammal.
Német munka, XVII. század.
Ezüst, hossza 19 cm.

KANÁLFEJ,
MSH monogrammal.
Német munka, XVII. század.
Ezüst, hossza 9 cm.

TÁNYÉRKA

Imrech Zsigmond
festő

cvád

Ujság. 1939. ápr. 19.
(e. a.: A magyar
Képírók kiállitása.)

Imrch Zsigmond
festő

irod.

Ujság. 1941. jan. 17.
(e.a.: A Magyar
Képirók kiállitása.)

384

1904. július 29.

Felterjesztés: a debreczeni co. ref. főiskolának a gyűjtemények bejzerzésének rovatából engedélyezett 500 kor. kiutalásának jóváhagyása tárgyában (194/1904.)

IMREH *Zsigmond*, festő, * Illyefalva 1900 szept. 26. A bpesti képzőm. főiskolán tanult s közben a Szinyei-Társaságtól több ízben ösztöndíjban és kitüntető elismerésben részesült. Pasztell táj- és csendéletképeket fest.

E-G I 488 l

Nyiri Kultura V. 165-168.

Imrich Zsigmond

1918/19 - 1927/28

Ferkèpzomfoiskèvk

94 l.

BOLTRAFFIO *(Beltraffio), Giovanni Antonio,* olasz festő, * 1467 Milánó, † 1516 u. o. Leonardo egyik leghívebb tanítványa és követője Milánóban. Rajza kemény, száraz, erősen modellál, sokszor fény- és árnyék segélyével, színei hűvösek, festése sima. Mint az idősebb Leonardo-növendékeknél mindig, úgy nála is érezhető a régi lombard-iskola kissé lomha formakaraktere és egyhangúsága; ez az őserejű kötöttség azonban éppen előnyére válik a fiatalabb Leonardo-növendékek (Gianpetrino, Lesto, Melzi) örökös édes mosolyával szemben. Főművei: a Casio-Madonna 1500-ból (Louvre), a lodi Madonna 1508 (Budapest), Szt. Borbála (Berlin), Casio költő arcképe (Milánó, Brera); ezeken kívül még több kisebb kép tulajdonítható neki, nem mindig egyforma biztonsággal. A budapesti múzeumban neki tulajdonított félalakú Madonna messze felette áll B.-nak hiteles műveiben mutatott képességein.

BOLUS, anyag, színe fehértől minden árnyalatban sárgán, barnán keresztül a vörösig. Alkalmazása többféle, mint festék, ragasztó, fényezőanyag, mint öntőformák és agyagedények nyersanyaga, sőt mint gyógyszer is *(terra sigillata).* A tűzben vörös vagy vörösesbarnára változik, a bennelévő vas- és mangánoxidok arányában. A legszebb vörös színek keleti eredetűek.

BOMBAY-MOZAIK, perzsa eredetű technika, most leginkább Bombayban van gyakorlatban. Úgy készül, hogy színezett fa, elefántcsont és fémrudacskákat úgy erősítenek össze, hogy keresztmetszetük geometriai mintát ad. A vékony keresztmetszeteket azután a díszítendő felületre erősítik.

BOMBELLI, *Sebastiano* (1635—1716), udinei származású olasz festő, Guercino tanítványa Bolognában. Műkö-

Imrek Zsigmond

Avasi pincék c.
képe
repr
Művészet
1937. 6 sz. 46 l.

Imreh Zsigmond

1925. SzMPT által díjarott mű-
vészek kiáll. N. Szalon.
Alkonyat, pasztell
Tavasz, pasztell.

1923. SzMPT-tól 100.000 K-ás
ösztöndíj.

1922. u. attól 5000 K-ás
ösztöndíj
továbbá ki-
tüntető elismerés 1923-ban

Adatoszám II. 206.

A g y ü j t e m é n y e k t ö r z

Könyvtár: .....könyv; .....

.....térkép; .....

Régiségtár:.....őskori;.....

.....kegyeleti tárg

Néprajzi tár:.....magyar;....

népi;.....külföldi

népek tárgyai.

Képzőművészeti gyüjtemény: .....

rajz és metszet; .....

Természetrajzi gyüjtemény: .....

vány és kőzet;.....ma

A könyvtárt.....nyitási napon.

.....db. könyvet. A többi

..... n látogatták. Látogatá

Imreh Zsigmond

1928. ápr. tav. szalon
(Nemzeti szalon)
Tájrép, olaff

Förster Jenő dr. IX. 70.

Imrch Zsigmond

rajztanár, festő

Élctr.

Laird

Csikó Miskolc

34. l.

MOB Kat. 3725.

Doszkár János és Ferenc

Háztatarozási, építési és átalakitási
vállalata

Budapest.

Iroda:
IV. Veres Pálné-u. 40.
Telefon 117-04

Telep:
IX. Márton-u. 3/B.
Telefon József 8-53.

Imrek Zsigmond

MAGYAR MÜVESZET
1928. 648

Imrch Zsigmond

szul. Illyefalván 1900 szept. 26

Ref. Gimmcritts

1919/20 I-II. elsőéves művész-

nőv. Ballőzde

Horvát siremlékek a IX. és X-ik századból

III. 47.

Imreh Zsigmond festőművész

Dáliák, past.
Völgy fűdővel, past.
Bélapátfalva, past.
Bélapátfalvai ut. past.
Bábonyi bérc, past.

Nemzeti Szalon, 1937. okt.3o.

337. kép. *24. (Mss. II. 5.) Psalterium*

Imreh Zsigmond, festőművész

Hegyi táj, olajf.
Bükki temető, olajf.
Avasi részlet, paszt.
Falu széle, paszt.
Bokréta, paszt.
Akác csoport, paszt.
Fák alatt, paszt.
Árnyas udvar, paszt.
Virág kék teritővel, paszt.
Patak, paszt
Avasi házak, paszt.

Nemzeti Szalon, 1939, ~~okt. 30.~~ IV. 16-

riae Virginis. XV. sz. 7b lap.

L 3

Imreh Zsigmond festőművész,
Nemzeti Szalon, 1941. január 12-26

Alkonyat, pasztell
Utcarészlet, pasztell
Tomai síkság, pasztell
Naplemente, pasztell
Hernád part, pasztell
Virágcsendélet, pasztell
Szádalmási völgy, pasztell
Erdőszéle, pasztell
Kaszáló, pasztell,
Mezei táj, pasztell
Szántóföld, pasztell

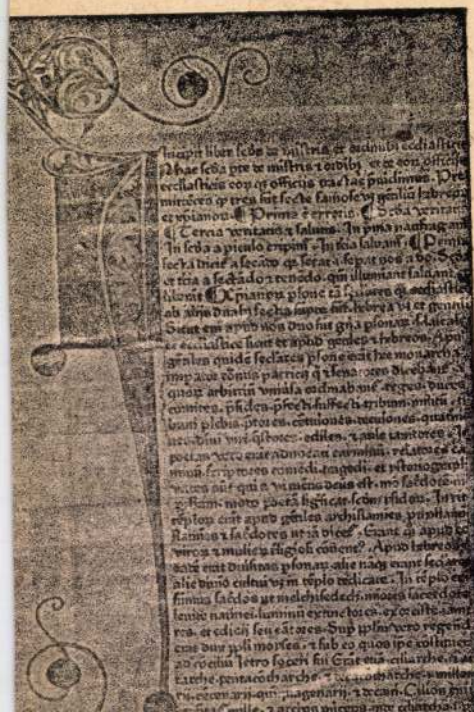

MTI SAJTÓFIGYELŐ
MAGYAR HÍRLAP
BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 138-068, 387-748, 340-726

Imreh Zsigmond festő-
művész

ESTI HÍRLAP

1975 VI. 27.

□ IMREH ZSIGMOND festőművész emlékkiállítását dr. Bodnár Éva művészettörténész, a Magyar Nemzeti Galéria osztályvezetője nyitja meg este 6 órakor a Miskolci Galériában. A tárlat július 27-ig látogatható.

lyettese, az Országos Tervhivatal elnöke, *dr.*

Imreh Zsigmond
fotókiállítása

1021

Hét végi kalauz

Imreh Zsigmond emlékkiállítása

Közintézmények birtokában, a családban és magántulajdonban, valamint a Nemzeti Galériában van *Imreh Zsigmondnak* (óvatos becslések szerint is) 6—700 festménye. Egyéves munkába került, amíg a Miskolci Galériában ma nyíló emlékkiállítás mintegy 140 képét összeszedték, hogy halála 10. évfordulóján azoknak, akik jól ismerték, és a későbbi generációnak is bemutathassák a miskolci művész munkásságát.

✱ *Imreh Zsigmond: Önarckép*

Édesapja életéről a tárlat katalógusában *Szántóné Imreh Gyöngyi* ír:

— Óvakodtam tőle, hogy nagyon szubjektív legyek. Régi tanítványait kérdeztem meg: milyen embernek ismerték az apámat? Szerette a munkát, az embereket, a tanítványait. Harmincöt esztendeig tanított a mai Földes Ferenc Gimnáziumban. Sokan emlékeznek rá, hogyan indította (jól) őket választott pályájukon. Mindenben és mindenkiben sikerült megtalálnia a lényeget. Zenetanár létemre többet tanultam tőle, mint a főiskolán. Ha a képeit nézzük, rájövünk, hogy a zene nyelvén is nagyon kifejezően beszélhetünk róluk. Ha például egy festményt dúr-jelleggel, vagyis kemény színekkel indított, akkor az egész (szín) skálát így építette végig. A fényben, árnyékban, de mindenekelőtt a színekben rejlő lehetőségek izgatták. Volt, amit harminc variációban is megfestett. A zöldnek például több mint kétezer árnyalatát ismerte. Rajztanár húgom talán felnő majd odáig, hogy a színelméletekről készülő, halála miatt félbemaradt könyvét valamikor befejezze.

Barcsay Jenő, Döbröczöni Kálmán tanulótársa Vaszary János növendéke volt. Mesterének sokat köszönt, neki pedig fiatalabb miskolci kollégáival volt hosszú éveken keresztül kitűnő kapcsolata. Az emlékkiállítást rendező *Papp László* miskolci képzőművész tanítványa volt.

— ... Tudom, hogy ezt az /agot így, ahogy van, nem hagyná jóvá. Szigorúbb lenne önmagához, mint én vagyok hozzá. Csakhogy életében hozzáférhetőbbek voltak a művei, most már nehezebb elérni őket. Minden képét ismerem és sokat, talán a legjobbakat hiányolom. De jó a kiállított anyag így is. Megmutatja kísérletező kedvét, bebizonyítja, hogy Miskolcon a legérettebb művész volt és azt is, hogy egy élet munkájának eredményeként az országban is a pasztell legfelkészültebb mesterei közé tartozott.

✱

Imreh Zsigmond emlékkiállításának megnyitója ma este 6 órakor lesz. A művész munkásságát *dr. Bodnár Éva* művészettörténész, a Magyar Nemzeti Galéria osztályvezetője méltatja.

Bábszínház, hangverseny

A jól ismert és igen népszerű *Bóbita Bábegyüttes* a hét végén Miskolcon vendégszerepel. Ma délelőtt 10 órakor az Ady Endre Művelődési Házban, délután 3-kor pedig a Molnár Béla Ifjúsági Házban mutatja be kétrészes (*Játékmaci kirándul* és a *Három kismalac* című) gyermekmsűorát. Ugyancsak gyermekeknek szól a június 28-án, szombaton délelőtt 11 órakor Miskolc-Tapolcán a fürdő teraszán látható *Krimi a kosárban*, valamint a *Vitéz László és az elátkozott malom* című darabokból készült összeállítás. Ezt láthatják az érdeklődők június 29-én délelőtt 10 órakor a diósgyőri várban is, este 7-kor pedig ugyanitt a felnőtteknek mutatkozik be a Bóbita-együttes. Műsoruk címe: *Kezek—mozgás—zene*. Várják a diósgyőri várba a közönséget ma este 6 órakor is. A *Miskolci Szimfonikus Zenekar* koncertjének műsorán Bizet, Borodin, Csajkovszkij, Gounod művei szerepelnek; az együttest *Antal Mátyás* vezényli.

A Rónai Sándor Művelődési Központban június 29-én, vasárnap délelőtt 10 órakor a *fotószakkörök első megyei kiállításának* megnyitóján vehetnek részt az érdeklődők. A bemutatóra nyolc fotókör küldte el a képeit, amelyek kitűnő alkalmat szolgáltatnak a miskolci, és a megyében működő szakkörök közötti tapasztalatcserére és természetesen arra is, hogy megfigyelhessük: hogyan és mit látnak amatőr fotósaink mindennapjainkból.

Június 28-án, szombaton este 7-kor is jeles rendezvény színhelye lesz a Rónai Művelődési Központ. Itt tartják a *II. szövetkezeti kulturális napot*, keretében *Varga Gábornénak*, a megyei tanács elnökhelyettesének megnyitója után a megye szövetkezeti kórusai és táncegyüttesei mutatják be tudásukat. A műsort *Vass Lajos* SZOT-díjas zeneszerző vezeti.

(M—)

Turistaprogram

A DVTK természetjárói barlangtúrára indulnak vasárnap reggel 7 órakor a LÁEV-kisvasút végállomásáról. Túravezető: Bárdos István. A természetjárás útvonala: Garadna, Hámorkúti völgy, Örvénykő, Barátságkert, Szeleta-barlang, Büdöspatak-barlang, Csanyikvölgy.

A Kazincbarcikai Vegyész turistái egyhetes táborozáson vesznek részt szlovák területen.

A Borsodi Bányász túrázói szombaton indulnak háromnapos túrára a Kassa, Kojsói havasok, Stószfürdő, Szádelő-völgy útvonalon.

A Nehézipari Műszaki Egyetem barlangászai jelenleg egyhetes magas-tátrai táborozáson tartózkodnak.

Edzett ifjúságért

A KISZ Kazincbarcikai városi Tanácsa június 22-én a Kazincbarcikai Vegyész sportegyesület stadionjában rendezte meg az „Edzett ifjúságért" jelvényszerző mozgalom egyik rendezvényét. A versenyen több mint száz fiatal mérte össze ügyességét a sprintszámokban.

Szétszedik a pajzsot

Már „csak" 95 méter utat kell megtennie annak a pajzsnak, amely a metró észak—déli vonalán a Felszabadulás tér irányából a Kálvin tér felé fúrja a jobb oldali alagutat. Az óriás gép napi 4—5 méteres sebességével várhatóan július utolsó napjaiban érkezik a Kálvin térre. A fúrógépet itt szétszedik és felújítják. Érdekes adat: a pajzs és tartozékainak súlya 170 tonna, a vasszerkezet szétszerelése, felújítása több hónapig is eltart, majd átirányítják az Arany János utca és az Élmunkás tér közötti szakaszon épülő metró-vonalra.

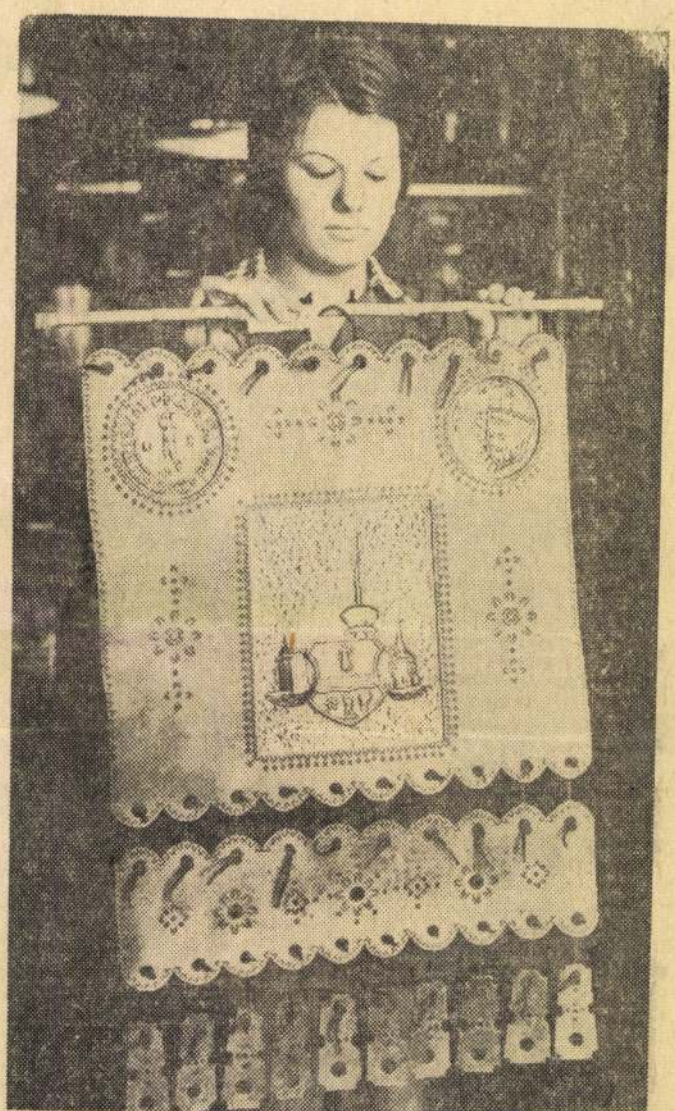

✸ *Mit visz haza a Miskolcra látogató turista? A kérdés sokkal inkább úgy fogalmazható meg, hogy egyáltalán mit vihet... Felvételünk a Souvenir boltban készült. Ez a réz—bőr kombinációs falikép bármely lakásnak díszére válna, s ez igazán Made in Miskolc.* *(Riport a 3. oldalon.)*

(Kerényi László felvétele)

Tovább az integrációs lehetőségek útján

Véget ért a KGST ülésszaka

A KGST XXIX., Budapesten megtartott ülésszaka Lázár Györgynek, hazánk kor-

problémák kidolgozását, szem előtt tartva azokat a lehetőségeket, amelyeket a KGST szocialista gazdasági integrációjának fejlesztése nyújt. Jóváhagyták az integrációs intézkedések ötéves egyeztetett tervét, létesítmények közös erővel való felépítésére és kiegészítő termelőkapacitások létrehozására, hozzávetőlegesen 9 milliárd transzferábilis rubel költségvetési értékben.

Genfben ma ismét összeül az európai biztonsági értekezlet koordinációs bizottsága, hogy — lehetőleg minél előbb — döntsön a zárócsúcs időpontjáról.

Az indiai rendkívüli állapot bevezetése után — összeesküvés miatt — több száz ellenzéki vezetőt letartóztattak.

arazat:

megmozdulnak az ellenerők. Ezeknek tudható be, hogy Genfben — a várakozással ellentétben — nem történt döntés a Helsinkiben megtartandó zárócsúcs időpontjáról. Ellene nyíltan senki sem foglalt állást, de egyes államok képviselői bizonyos „fenntartásokat" hangoztatva igyekeznek elhúzni a befejezést. A cél félreérthetetlen: taktikázással késleltetni a háború maradványainak felszámolását, a hidegháborút végleg lezáró európai megállapodás létrejöttét. — Hasonló jelenséget tapasztalhatunk Indiában, Ázsia szubkontinensén, ahol a legutób-

Nyolc ország úttörői

A Radeczky utasai

Június 30-án érkezik Magyarországra a Radeczky úttörőhajó, amely a bulgáriai Siliutrából indult el június 21-én, s fedélzetén nyolc ország nyolcvan úttörőjével és úttörővezetőjével a felszabadító szovjet hadsereg útját követi bratislaváig. A magyar úttörők képviseletében három pécsi és három budapesti pajtás vesz részt a dunai körúton. A nemzetközi expedíció tagjait július 1-én a mohácsi úttörők látják vendégül. Az egésznapos program során megkoszorúzzák a szovjet és a bolgár hősök helybeli emlékművét. Július 2-án és 3-án a magyar főváros nevezetességeivel ismerkednek a vendégek és ellátogatnak az úttörők tatai táborába. Ezután továbbhajóznak Csehszlovákiába.

Autókürt — exportra

A veszprémi Bakony Műveknél elkészült az a harsonakürt-kollekció, amelyet a kámai autógyár megrendelésére sorozatban gyártanak majd. A szovjet teherautógyárral a Budapesti Nemzetközi Vásáron kötöttek megállapodást.

A megállapodás értelmében 1980-ig összesen fél mil-

Imreh Zsigmond, festő

□ IMREH ZSIGMOND festőművész emlékkiállítását dr. Bodnár Éva művészettörténész, a Magyar Nemzeti Galéria osztályvezetője nyitja meg este 6 órakor a Miskolci Galériában. A tárlat július 27-ig látogatható.

– : Imreh Zsigmond ... 2.

ESTI HIRLAP, Bp. 1975. jún. 27.

1021

Tanárnak sok volt

70 éve, 1900. szeptember 26-án született Imreh Zsigmond festőművész, rajz-, ábrázoló geometria szakos tanár, a miskolci művésztelep alkotója. Tanárnak sok volt, mert teremteni tudott, művésznek nem elég önző, hisz szétosztogatta alkotásra is fordítható idejét tanítványai, igazgatói, szakfelügyelői munkája között. A faluból, a Háromszék megyei Illyefalváról jött a városba, amelyet még főiskolás korában szeretett meg, amikor az itteni művésztelepen dolgozott az egyik szünidőben. Jött, hogy színeivel, a nyugtalan változásban állandóságot kereső derűjével felfedezze a terjeszkedő körengetegben a visszaszorított természetet, a kisvárost a nagyvárosban. Ahogy Krúdy Budán, a Tabánban, ő a Népkertben, a Sötétkapu és a Rákóczi utca műemlék hangulatú épületeiben, Hámorban, Lillafüreden találta meg a csend, a nyugalom szigetét, az egyre inkább nagyvárosiasan nyugtalanító Miskolcon. Festészete mély természetmegfigyelésen alapul, egyszerű témái mindig az emberi lélek derűjét hirdették, éreztetve az alkotó alázatát a természet szépsége és végtelen gazdagsága iránt.

1926 óta szerepelt országos kiállításokon, első gyűjteményes tárlata Miskolcon volt, 1932-ben. Tagja volt a Képzőművészek Szövetségének. Városunkban hunyt el, 1965-ben, néhány hónappal azután, hogy Miskolc a Szőnyi-teremben rendezett kiállítással fejezte ki az idős mester iránti megbecsülését.

Z.

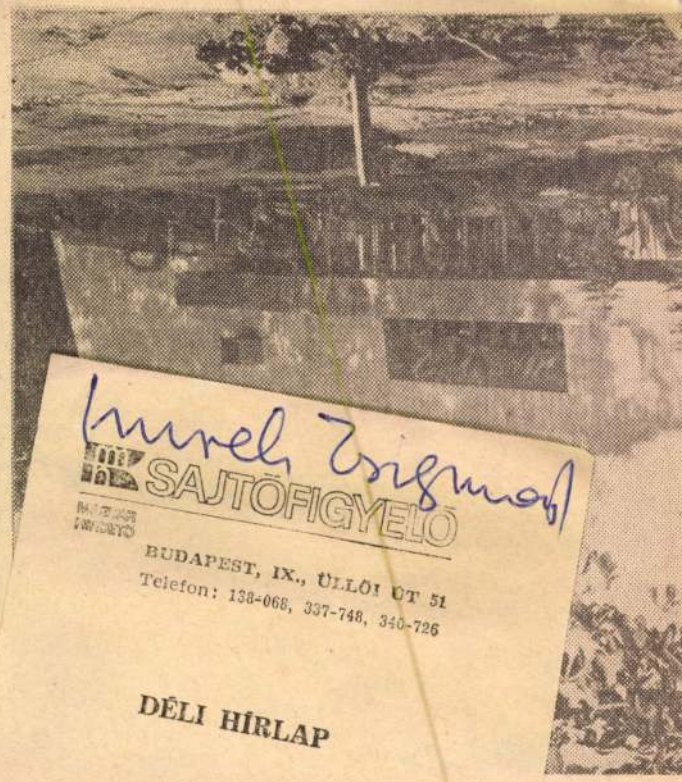

Imreh Zsigmond

SAJTÓFIGYELŐ

BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 138-068, 337-748, 340-726

DÉLI HÍRLAP

1970 SEP 25

Magyar Hirdető
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest, V., Petőfi Sándor u. 17
Telefon: 188-296, 188-307

Imreh Zsigmond

NAPJAINK
1965 MÁJ 1

Imreh Zsigmond

„A helyi mesterség munkáit emelte."

Ez a Dayka-idézet méltán vonatkoztatható Imreh Zsigmondra, a miskolci festőre, akit nemrégiben kísértünk ki a temetőbe.

Érzékeny ember volt. Idegesen reagált a csúfra, az aránytalanra, a groteszkre, de gyorsan, hálásan fedezte fel az új szépségeket, s egész életében kereste azt a többletet, mely a mindennapit nagygyá teszi.

Aki zöldekbe, barnákba feledkezett tájképeire emlékezik, narancs és téglavörös csendéleteinek harmóniáira, várost és falut összemosó miskolci vásznaira, az nem is gondolná, hogy milyen olthatatlanul vágyott a nagyság felé.

Diákkorunkban sokat beszélt Michelangelo-ról, e jellemétől, festői arcától oly távoli óriásról. Emlékszem, hogy milyen rajongó szemmel nézte a nápolyi múzeumban az archaikus szobrok gyűjteményét. Velence korántsem volt rá ilyen hatással, s a művészettörténetben gyorsan átugrotta Rafaelt.

Művészete mégsem lett monumentális: talán csak néhány fényben úszó, vakító házfala, utcája mutat a határtalant áhítóra. Műve zömében megmaradt a színek változatainak és értékeinek, a helyi viszonylatoknak laboratóriumában, ahol minden kép újabb kísérlet volt a kifejezés felé.

A kísérlet ebben az esetben nem jelent vázlatosságot, sem minőségi engedményt. Érzékenysége erősebb volt a monumentalitás-igénynél, de lehetőségei körén belül szervessé tudott tenni szín- és vonalelemeket, értelmessé tudta tenni a modern idők sokszor kalandossá váló kereséseit, s mindenkor a maga nyelvére tudta lefordítani azt, amit művelt szeme a nagyvilágban megismert.

Merőben idegen volt tőle a titánkodás. Talán legrokonszenvesebb emberi vonása volt szerénysége. Sokak szemében ez tette jelentős, példamutató, emlékezetes egyéniséggé. Érzékenység és ízlés, az arányok ismerete, a nagyság feltétlen elismerése s a kutató szenvedély: ezek emberi és festői jellemvonásai.

Tőle tanultam, hogy a képet nem lehet szavakká formálni. Tőle tanultam, hogy giccs és művészet között mi a különbség. Jó tanár volt. Pedagógusként is felismerte a tanulók lehetőségeit, művészeket indított el útjukon és művészet-szerető, művészet-értő embereket.

Miskolc neki is köszönheti, hogy várossá lett. Az ő miskolci képei nemcsak fényképként őriznek, de a művészetbe emelnek házsorokat, utcákat, természeti tájakat. Pasztelljei nélkül szegényebbek, falusiasabbak lennénk. Emlékét azok között kell őriznünk, akik a „helyi mesterség munkáit" emelték.

Sz. K. L.

Ünnep és jelleg

A május elsejék jelentősége nem halványul — éppen is növekszik, de jellege átalakul. Még élnek öregek, akik a magyar május elsejéket véres vagy néma tüntetéseken ünnepelték — s vannak országok, ahol e naptári számot az uralkodó osztály kitörölné még az emlékezetekből is. Ám az újabb május elsejék hazánkban egyre inkább más gondolatokat juttatnak eszébe a publicistának. Nem véres tüntetéseket (bár hálátlanság lenne nem leróni a kegyeletet a hősi tüntetők emléke előtt!), nem demonstrációt amellett, hogy az embernek elsősorban azt a jogot kell megadni, hogy dolgozhasson, alkothasson — s a munkát az év legszebb napján ünnepelhesse... Mindezek egy régmúltat idéznek s a gondolat logikusan arra a mezőre indul, ahol a mai május elsejéknek újabb értelmezését találja.

Társadalmi rendünkből fakad, hogy a legszentebb emberi tevékenységnek méltó ünnepe legyen. Az alkotó munka hovatovább nemcsak azt a célt szolgálja az emberek életében, hogy megteremtik maguknak az élethez szükséges javakat, lehetőségeket. Lépésről lépésre előrehaladva, a munka szükségességének, mindennél nagyobb boldogságadásának a korába tartunk, amikor az alkotás adta öröm többet jelent majd az embernek, mint a jóllakott test nyugalma, a szerelem megkönnyítő fáradsága, a turista rácsodálása egy ismeretlen hegyszorosra, melynek erdői káprázatos színeket s illatokat nyújtanak a fáradságért — mindennél többet jelent majd az a tudat, hogy az agy, a kéz és a gép harmónikus összhangja új s hasznos értéket hozott létre: egy új lakóházat, kultúrpalotát, ércek tonnáját, acélok bugaerdejét, verset vagy zeneművet. A teremtés, az alkotás érzését semmi sem pótolhatja majd az új korban.

A munkát ünnepelni — a legszebb ünnep a világon. Hiszen csak a munka teremtheti meg mindazokat a szükségeseket, melyek méltó lehetőséget adnak az emberi élethez. Hogy leromboljuk az utolsó nyomorúságos viskókat s a dolgozó ember kényelmes lakásban éljen családjával, pihenjen s gyűjtsön erőt a holnapi alkotó munkához Hogy minden betegnek kórházi ágy jusson s enyhüljön szenvedése s a fájdalom lázálmától megszabadulva, könyvekből csodálkozzon rá az ismeretlenre. Csak a munka, az alkotó emberi tevékenység emelhet száz és ezer iskolát, ahol a tudományokban részesülhetnek fiaink; s a professzorok munkája részesítheti mindazokban a javakban az ifjúságot, melyeket az évezredek folyamán nagy szorgalommal összegyűjtött az emberiség.

Késői unokáink, fellapozva a tör-

Imreh Zsigmond.

miskolci festő.

Emlétve:

Napjaink, 1965, 5. sz. 2. old.

Imreh Zsigmond

MDK

Avasi ut, pasztell

Dózsa György utca, pasztell

Gyümölcscsendélet, pasztell

Virágok, pasztell

Miccarnok 1954. V. Magy. Képzőm. Kiáll.

MDK

Imreh Zsigmond

Dózsa György ut, 1954, pasztell

Műcsarnok 1955 Képzőművészetünk tíz éve

M.D.K.

Imreh Zsigmond

Festőművész kiállitást rendez müveiből Miskolcon a Herman Otto muzeomban.

Országos képzőművészeti kiállitás Miskolcon.
Magyar Nemzet 1961. jan. 13. 4.old.

Imreh Zsigmond MDK

szerpelt a okt 6-án megnyilt kiállitáson.

Molnár Vera: A sátoraljaujhelyi megyei képzőmüvészeti kiállitásról.

ÉSZAKMAGYARORSZÁG 1963 okt. 11.

Imreh Zsigmond
szerepelt a II. megyei kiállításon/1963 okt./

Molnár Vera: Megyei képzőművészeti kiállítás
Sátoraljaújhelyen.
NAPJAINK 1963. okt.

Imreh Zsigmond

Két pasztellje szerepel a miskolci képtár kiállításán. „Erdő széle" (említve)

Borbély László: A miskolci képtár képzőművészeti gyűjteményének kiállításáról.

Napjaink, 1941. máj. (?)

Imrek Zsigmond

neve emlére

Napjaink 1965 december 1
5. old.

Imrek Zsigmond

neve emlékére

Napjaink 1971 május

f. old.

Imrek Zsigmond

„Erdő szele" c. munkája

szerepel a Miskolci Képtár gyűjteményének

Vállításán

Napjaink 1971 május

Scold.

Impek Zsigmond

Született Ilyefalván 1900-ban, elhunyt Miskolcon 1965-ben. A Képzőművészeti Főiskolán 1918-24-ig tanult Vaszary János festőnövendékeként.

Dorbély László: Borsodi gyűjtemények, Miskolci képtár, Miskolc, 1971

311

Imreh Zsigmond

2

1928-61-ig Miskolcon gimnáziumban tanított. Az negyvenes években nyaranta a szolnoki műcsztelepen dolgozott. 1935-től résztvett a Nemzeti Szalon kiállításain.

Borbély László: Városi gyűjtemény, Miskolci képtár, Miskolc, 1917

31 f

Impek Zsigmond

Egyéni kiállítása Miskolcon 1957-ben, 1961-ben és 1964-ben volt. Gyűjteményes kiállítását 1956-ban rendezte meg a Fényes Adolf-teremben.

Borbély Lóránd: Városi gyűjtemény, Miskolci képtár, Miskolc, 1971

311

Imreh Zsigmond

Tárlati képei: „Erdőszéle", 1963, papír, kréta, 41 x 62 cm; „Szentendrei dombok" 1964, papír, kréta, 40 x 60 cm /Reprodukció:/

Borbély László: Városi gyűjtemény, Miskolci képtár, Miskolc, 1971

Imreh Zsigmond festőművész

a Kohász-galériában látható

a művész kiállítása.

Kiállítás.

Esnak-Magyarország, 1975. okt. 3.

IMREH ZSIGMOND

IMREH ZSIGMOND FESTŐMŰVÉSZ emlékkiállítása nyílt meg pénteken, a diósgyőri Kohász Galériában, a képzőművészeti világhét alkalmából.

Magyar Hirlap 1975/253/8

Imreh Zsigmond festőművész

Az adásban Mazsaroff Miklós festőművész beszél Miskolc kiállítermeiről és új lehetőségeiről. Hallott arról, hogy van egy kisebb iker polgári épületház, amit össze lehetne kötni egy udvarrésszel, az egyik részébe be lehetne rendezni véglegesen a Kondor-féle teljes kiállítást, – a másik részbe lehetne Imreh Zsigmond festőművész műveinek otthont adni.

A miskolci stúdió (körzeti) műsora.

1981. VI. 30. URH. 11.05 |Áné|.

IMREH Zsigmond (festő)

"Volt egy Imreh Zsigmond nevü kiváló évfolyamtársam. Amikor Vaszary valami uj dologra akarta felhivni a figyelmünket, mindig mellé állt és ezt mondta; Fiuk jöjjenek ide, nézzék meg Imreh ur rajzát. - Most is látom egy szénrajzát, egy aktot -látják, igy kell fölfogni egy feladatot. Vaszarynak igaza volt, ösztönös tehetséget kapott a sorstól - de nem lett belőle az akinek indult."

Sümegi György-Tóth Piroska: Egy délután Barcsay Jenővel. = Forrás, 1985. 12.sz. 75.p.

Imreh Zsigmond

"A Képzőművészeti Főiskola kiállitása" cimmel a lap a Müvészet c. rovatában számol be a részt vevő művészekről.
A müvész tüzes, zománcos szinezésü csendéleteiről elismeréssel nyilatkozik.

A HÉT, Bp. 1921. ápr. 1.
XXXII. évf. 9. sz. 159. lap.

Imreh Zsigmond MDK

A Hermann Otto muzeum Miskolcon kiállitást rendez. Fenti müvész alkotásai is szerepelnek. /miskolci müvészek/

Esti Hirlap 1958. 237 sz. 1958. okt. 9. 2 old.

Imrch Zsigmond

Csendélet c. képe a „Művészeti Napok 1947. V. 11.-én nyílt tárlatán.

Északmagyarország 1966. szept. 18. 6.l.
H.B.: Műtörténeti adatok görbe tükörben

Imreh Zsigmond

kiállított grafikája:

Bodrogrészlet. Pantell, 50×58 cm.

Pécs-baranyai Országos képzőművészeti kiállítás 1956. Kat. irta: Vágvári Lajos. Bp. 1956. 32 l., 20 t.

27.l.

Imreh Zsigmond

19. Felsőhámor Lélen, pant., 43 x 52 cm.
20. Miskolci képtest, " , 46 x 62 "
21. Zúzmarás idő, " 50,5 x 63 "

Ébrah Magyarország tevékeny kiszámíténeti
kiállítás 1965 Bp. Kat. ben Arad
Nóra

Imrich Zsigmond

Riport Finogenov szovjet festő látogatásáról Imrich Zsigmonddal. Színelméleten dolgozik.

Északmagyarország 1963. jún. 3. 3. l.

Imich Zsigmond

Diósgyőri utca c. képéért a Sátoraljaújhelyi városi tanács II. díjjal jutalmazta.

Megyei képzőművészeti kiállitás nyilt Sátoraljaujhelyen.
Északmagyarország 1963, okt. 8. 6.1.

Smeh Zsigmond

Építkezést, műtermi sarkot ábrázoló képei a VI. miskolci országos kiállításon szerepeltek.

Hajdu Béla: A VI. Miskolci Országos Képzőművészeti Kiállitás

Északmagyarország 1960. dec. 22. 4.l

Imrek Zsigmond

Pasztell-tójak, városképek kiállítva tőle az V. miskolci országos kiállításon.

Hajdu Béla: Az V. Miskolci Országos Képzőművészeti Kiállítás

Északmagyarország 1959. okt. 30. 4.1

Imich Zsigmond

Műve szerepelt a IV. miskolci országos kiállításon

Hajdu Béla: A IV. Miskolci Országos Képzőművészeti Kiállitás

Északmagyarország 1958. nov. 18. 6.l.

Imrik Zsigmond

„Miskolci hatás" és friss hatási pasztellek 1957-es miskolci kiállításon.

Hajdu Béla: Néhány gondolat a III. Miskolci Országos Képzőművészeti kiállitásról
Északmagyarország 1957. nov. 16. 5.l

Imrek Zsigmond

Lívai pasztelljei a miskolci
művészek kiállításán a Képcsar-
nok Széchenyi utcai uj galériájában-

Artner Tivadar: A miskolci müvészetről
Északmagyarország 1962. jul. 22. 7.1.

M.D.K.

Janzek Zsigmond

festő

Méltatás -

Miklós Pál: Tanárművészek

Élet és Irodalom, 1968. jun. 15-8 kap

Imrich Zsigmond

1961. nov. 3-án nyílt meg kiállítása
a Kishodci Képcsarnok helyiségeiben.
Nov. 17-ig 55 képpel.

Északmagyarország 1961. nov. 4. 3. l.

Imrek Zsigmond, festő MDk

A Képcsarnok Váll. miskolci fiókja kiállítást rendez a művész 30 éves munkásságának legszebb darabjaiból.

— : Hír 10.1

NÉPSZABADSÁG, bsp. 1961. nov. 4 [Vidéki]

M.D.K.

IMREH Zsigmond

miskolci festőművész

A csaknem fél évszázados miskolci
művészélet legvégibb tagja
A képcsarnok bádolat miskolci fiórja
kiállítást rendezett műveiből

Nagló

Magyar Nemzet 1961. november 4. 4. e.

Imreh Zsigmond MDK

"Miskolci határ"

Hajdu Béla: Néhány gondolat a III. Miskolci Országos Képzőművészeti Kiállitásról. III.
ÉSZAKMAGYARORSZÁG.1957. nov. 16.

ImreH Zsigmond

festőművész halálának tizedik évfordulója alkalmából emlékkiállitást rendeztek a Miskolci Galériában. A tárlat junius 27-én nyilt meg, és a mintegy négy évtizened át Miskolcon élt müvész százötven alkotása látható

Magyar Hirlap 1975/177/8

MDK

Imreh Zsigmond

Miskolci V. Országos Képzőművészeti kiállításon elkotása szerepel

/pasztell/

Esti Hirlap 259 1958 nov. 4 2 old.

MDK

Imreh Zsigmond

Rónay K.: A "Magyar Képirók" a N. Szalonban. Képes Krónia 1939. máj. - 18. sz.

Településfejlesztési F

F e l j e

Dr. Trautmann Rezső m

Tárgy: A Müemlékjegyzé

Az Országos Müemléki F
vaslata alapján előter
zéknek müemlékeket /M/

A részletes fel~~esztá~~sorolást
miniszter elvtárshoz i
mazza. Kérem Miniszter
esetén azt Ilku elvtár

MDK

Imreh Zsigmond

festm.:

Csabai kapu	pasztell	62x81
Fűzfák	"	62x81

Hetedik Miskolci Országos Képzőművészeti Kiáll.Herman Ottó Múzeum.1962.Nov.Kat.

MŰVÉSZETTÖRTÉNETI DOKUMENTÁCIÓS KÖZPONT
Budapest, XIV., Dózsa György út 41

szövarch. 51. 16.ő

Imreh Zsigmond.

A kőszegi müvésztelep.

Varga N.Lajos életrajza.
feldolgozta Kopp Jenő.

MDK

Imreh Zsigmond, festö

Bükki temetö. pasztell, lemezpapir. Jelz. l. b. "Imreh"

Nemz. Szal. Müv. Egy. -Székf. v. Kpt. és Tört. Muz. uj szerzemények 1937/38. 1939 máj.-jun. kat.

MDK

Imreh Zsigmond, festő+graf.

Avasi ut.	Pasztell.
Dózsa György utca.	"
Gyümölcs-csendélet.	"
Virágok.	"

Mücs.-V.M.Képzm.Kiáll.1954.dec.-1955.jan. Kat.21.1.

MDK

Imreh Zsigmond festőm.

Hajnal

Tiszapart

Bodrog

Cifka: Közelebb a mai élethez. Magy.Nemz. 1955. dec. 2. 5.l.

Imreh Zsigmond

l.

Szépmíveszet

1941. 47. l.

A Félegyházi Takarékpé

jelenti, hogy az intézet ügyésze és a szé

Dr. FAZEKAS

IMREH ZSIGMOND

82. Hegyi táj, olajf.	160.-
83. Bükki temető, olajf.	150.-
84. Avasi részlet, paszt.	100.-
85. Falu széle, paszt.	60.-
86. Bokréta, paszt.	200.-
87. Akác csoport, paszt.	200.-
88. Fák alatt, paszt.	100.-
89. Árnyas udvar, paszt.	140.-
90. Virág kék terítővel, paszt.	80.-
91. Patak, paszt.	80.-
92. Avasi házak, paszt.	100.-

Magyar Képírók 1939.

NÉMET

NAGY KÉZI SZ

SZERKESZ

KELE

HARMADI

Tornyai Zsigmond

miskolci festő

koll. kiállítása

Miskolcon a

Korona szálloban

1943 március-

ápr.-

Reggeli Hirlap

(Miskolc)

1943. márc. 21.

(Öt miskolci

művész csoportos

kiállítása.)

HOFFMANN KERETEK
IV., GERLÓCZY-UTCA 5.
IV., KÁROLY KIRÁLY-ÚT 28.

NE VÁLTSON NAPIJEGYET

A MŰCSARNOKBA !

A 81 ÉV ÓTA FENNÁLLÓ ORSZÁGOS
MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT
SZIVESEN LÁTJA TAGJAI SORÁBAN

Tornyai Zsigmond

Tájkép, olaj.

Nemzeti Szalon

1928.

Tavaszi Szalon

T. 2734.

63, az 1790, az 1813 és az 1840.
k van puskája. Felirata fölül

REICHISCHE ARMEE.

felich.
Bermann & Sohn
ldenen Krone.

rosnak 28.8:42.1 cm.
österreichische Armee im Laufe
nn & Sohn in Wien.

Imreh Zsigmond

IMREH ZSIGMOND :

99. Bükki temető. - Peszt., p., 57 x 49 cm.
Jelz. l. b. "Imreh".

Kopp 1839/40. szerem II

2309. NAGY INDUS SZŐNYEG. 356×275 = 9.89 m² 600
2310. KARAMÁNI FÜGGÖNYSZÁRNY. Egy pár, összevarrva. (Hibás) 120
2311. BELUDZSISZTÁN, HÍMZETT 180×155 = 2.79 m² . . 130
2312. MUDZSUR IMASZŐNYEG. XIX. sz. eleje. 118×156 = 1.84 m² 250
2313. SZÉLES KARAMÁNI FÜGGÖNYSZÁRNY. (Hibás) . . 120
2314. KULA. XVIII. sz. 187×95 = 1.77 m² 200
2315. FERRAHÁN. 430×322 = 13.84 m². 1000
2316. SZŐTTES FÜGGÖNYSZÁRNY. Török 48
2317. KULA. XVIII. sz. 217×102 = 2.21 m² 200
2318. SZÉLES KARAMÁNI FÜGGÖNYSZÁRNY. (Hibás) . . 95
2319. KÍNAI SZŐNYEG. 353×264 = 9.31 m² 850
2321. MAGYAR PERZSA. 257×345 = 8.86 m² 380
2322. AUBUSSON. 390×490 = 19.11 m² 1000
2323. KARAMÁNI FÜGGÖNYSZÁRNY. (Két darabból összevarrva) 115
2324. AUBUSSON GOBELIN, mithologikus jelenettel. XVIII. század eleje. 273×200 = 5.46 m² 2500
2325. MAGYAR PERZSA. 165×90 = 1.48 m² 70
2326. ANATOL IMASZŐNYEG. 104×166 = 1.80 m² 160
2327. MAGYAR PERZSA. 140×70 = 0.98 m² 50
2328. PERZSA. 113×152 = 1.71 m² 180

IMREH ZSIGMOND

82.	Hegyi táj, olajf.	160.—
83.	Bükki temető, olajf.	150.—
84.	Avasi részlet, paszt.	100.—
85.	Falu széle, paszt.	60.—
86.	Bokréta, paszt.	200.—
87.	Akác csoport, paszt.	200.—
88.	Fák alatt, paszt.	100.—
89.	Árnyas udvar, paszt.	140.—
90.	Virág kék terítővel, paszt.	80.—
91.	Patak, paszt.	80.—
92.	Avasi házak, paszt.	100.—

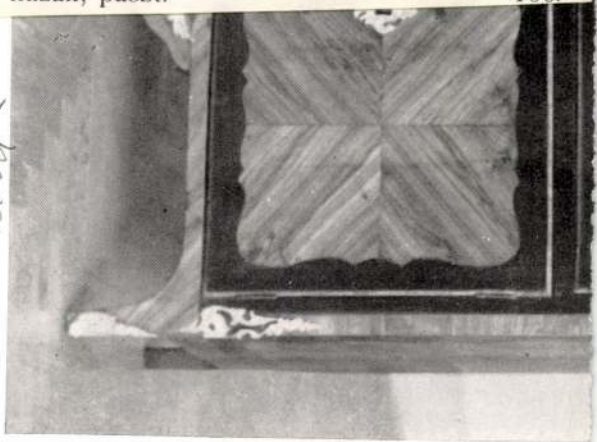

Nemzeti Szalon
1939 ápr
Magyar Képírók
kiáll.

2151.

IMREH ZSIGMOND:

63.	Alkonyat, pasztell	80.—
64.	Utcarészlet, pasztell	200.—
65.	Tomai síkság, pasztell	150.—
66.	Naplemente, pasztell	150.—
67.	Hernád part, pasztell	300.—
68.	Virágcsendélet, pasztell	300.—
69.	Szádalmási völgy, pasztell	250.—
70.	Erdőszéle, pasztell	150.—
71.	Kaszáló, pasztell	80.—
72.	Mezei táj, pasztell	80.—
73.	Szántóföld, pasztell	120.—

Nemzeti Szalon 1941 jan.
Magyar Képirók
Kiáll.

NEMZETI SZALON MŰVÉSZETI EGYESÜLET

1941. JANUÁR 12. — JANUÁR 26.

IMREH ZSIGMOND :

110. Bükki temető. - Paszt., p. 57 x 49 cm.
Jelz.l.b.: "Imreh".

Székesfőv. képt. jub. kiáll
1944

Imreh Zsigmond

JEGES ERNÖ :

120. Magyar karácsony. - Olajf., v. 89 x 79 cm. Jelz.l.b.: "Jeges E.Roma 1932".

121. Önarckép. - Olajf., v. 53 x 61.5 cm. Jelz. nélkül.

KADA ALAJOS :

122. Virágzó akácok. - Olajf., v. 62.5 x 52.5 cm. Jelz. a.j.s.: "Kada Alajos".

KARLOVSZKY BERTALAN / 1858 - 1938 / :

123. Magyar parasztasszony-fej. - Olajf., fa. 36 x 45.5 cm. Jelz.j.k.: " Karlovszky Bertalan".

MDK

Imre Zsiga

Képzőműv. Főisk. kiáll. Esti Kurir, 1924. dec. 19.

MDK

Imre Zsigmond

szerepelt a kiállitáson.

Szelesi Zoltán: A IV. Szegedi Nyári Tárlat.
Keletmagyarország, 1963. aug. 4. 6. lap.

MDK

Imreh Zsigmond festőművész, DIMÁVAG
5ooo frt-os dij.

Megnyilt az I.Miskolci o.képzm.kiáll. Magyar nemzet
1955. jul. lo. 4 l.

Imreh Zsigmond, Miskolc

Utcarészlet, paszt.
Facsoport utcán, paszt.
Gyümölcscsendélet, paszt.
Napsütötte facsoport, paszt.
Tanácsháza udvara, paszt.
Miskolci határ, paszt.

III. Miskolci Orsz. Képzőmüv. Kiáll.
Herman Ottó Muz. 1957.

MDK

Imreh Zsigmond festőművész.

Ma d.e. tárlatvez. a Koroknay-eml.kiáll.-on.
Miskolci Hirlap, 1949. okt. 2.

MDK

Imreh Zsigmond

rajztanárt rendes tagul felvette a Rajztanárok Egyesülete.

Rajzoktatás, 1937. 32 l.

MDK

Zubolyi Magyarszalon-viselett. VU 1914. 7.sz.

Imrek Zsigmond fest

n. gy. om. bejzám. Miall. Mikolcza

Nevisava 1955 jul. 27. 83 évf. 175 n.
4 l.

IMREH Zsigmond festőm

Hajdu B: Országos képzőmův. kiáll. Miskolcon

Művelt Nép 1955 II. évf. 29. sz. julius 17, 5. l.

IMREH ZSIGMOND
festőművész.

Miskolc
képtár
TKM 484

14. old.

MDK

Imreh Zsigmond

1926. áll. ösztöndijat kapott.

Képzőm. Főisk. Évk. 1925-27. 86 l.

MDK

Imreh Zsigmond

Bélaapátfalvai ut, paszt.

Virágcsendélet, "

Fővr. Képtár háborus veszteségeinek jegyzéke
Bp. 1952.

Imreh Zsigmond MDK

Diósgyőri részlet, pasztell

Kirándulás az Épitők napján /a városi tanács megbizása/, pasztell

VIII.Miskolci Orsz.g Képzőm. Kiáll. 1964

Imreh Zsigmond

A képzőművészek és Iparművészek Szövetsége borsod megyei csoportjának tagja. 1952. febr-ban tartott első ülésen a szovjet szakirodalomról felszólalt.

Északmagyarország 1952. márc. 12.

Imreh Zsigmond

Békeváros c. képével szerepelt a borsodmegyei képzőművészek 1952-es tárlatán.

Hajdu Béla: A borsodi képzőművészek megyei kiállitása az MSZT miskolci székházában

Északmagyarország 1952. aug. 29.

Imreh Zsigmond

A Fényes Adolf teremben megrendezett borsodi képzőművészek tárlatán 2 művel szerepelt /1952 okt. 11 - nov. 1./

Északmagyarország 1952. nov. 1.

M.D.V.

Imreh Zsigmond
festő

Kirándulás az Építőknapján"
" c. művét mutatta be.

Lancz Sándor: A VIII. miskolci országos kiállítás
Művészet, 1965. március – 40 kep

MDK.

Imreh Zsigmond

Kiállitási kritika

Hevesmegyei Népujság 1965~~4~~ juni.2o.

MDK

Imreh Zsigmond, Miskolc

Napsütötte házak, paszt,

Müteremsarok, paszt.

Felvonulási épületek, paszt.

Sötétkapu, paszt.

6. Miskolci orsz. képzőm. kiáll. Herman O.Muz.
1960.

Imreh Zsigmond.

Miskolcon, a Borsodi Képzőművészek megyei kiállításán „Békeváros" c. képe szerepelt. (említve)

Északmagyarország, Miskolc, 1952. aug. 29.

Lurch Zsigmond

Emlitve

Borbély László: A Miskolci Képtár
képzőművészeti gyűjteménye...
Napjaink, Miskolc, 1971. X. évf. 5. sz.

Imreh Zsigmond

1. Kertrészlet 1941 paszt. 52x47
2. Gyümölcs csendélet 1957
paszt. 30x42

Képek a Herman Otto Múzeum
gyűjteményéből 1970 Miskolci Képtár

Imreh Zsigmond

Utcarészlet, pasztell

Hajnal, pasztell

Bodrogrészlet, pasztell

Műcsarnok 1955 VI. Magy. Képsőn. Kiáll.

Imreh Zsigmond

Gyümölcscsendélet, 1945, pasztell

Műcsarnok 1955 Képzőművészetünk tíz éve

Imreh Zsigmond

~~B.~~ kiállított festményei:

Bodrog, pantell, 47 x 39 cm.
Park, — " — , 47 x 43 cm.
Miskolci utca, — " — , 57 x 41 cm.

Tavaszi tárlat. A Műcsarnok kiállítása. 1957- Kat. szerk.: Kisdiginé Kirimi Irén. Bp. 1957. 19 l.

10. l.

Imreh Zsigmond

Bodrog, pantell, 47 x 39 cm
Park, " 47 x 43 "
Mis Tolci utca, pantell, 57 x 41 cm

Budapest Műcsarnok Kiállítása 1957
Kat. szerk. Kisdéjiné Kirimi Irén.

10.

Imreh Zsigmond

Miskolc hangulatát adja vissza pasztellképein / Sajópart tüzesei/ Selyemrét. c. képe szerepelt 1955-ben Miskolcon a kiállitáson.

Péter Imre: Gondolatok az első vidéki országos képzőmüvészeti kiállitáson

Északmagyarország 1955. jul. 27.

Imrich Zsigmond

12 pasztellel szerepelt az 1953-as megyei kiállításon.

Hajdu Béla: A borsodi képzőművészek harmadik megyei kiállitása
Északmagyarország 1953. okt. 29

Smrcka Zsigmond

Tájképei, csendéletei szerepeltek a 4. megyei kiállításon.

Hajdu Béla: A borsodi képzőművészek negyedik megyei kiállitása /III/

Észak Magyarország 1954 okt. 27.

Imrich Zigmond

1000 Ft -nál nagyobb összegű képekkel a borsodi művészeknek az árvizkárosultak megsegitésére rendezett tárlatán 1956 ápr-ban részt vett.

Északmagyarország 1956. ápr. 24.

Smick Zigmund

"Köd" /pasztell/ és utcaképei
kiállítva az 5. borsodi tárlaton
Miskolcon.

Hajdu Béla: Az ötödik megyei képzőművészeti kiállitás
Északmagyarország 1955 okt. 23.

Gurevich Zsigmond

Virágcsendélete és tájképe
szerepel a magyar Képírók
Társasága kiállításán a
Nemzeti Szalonban (emlékül)

Lajos 1937 X. 30

Gunzek Zsigmond

Szerepel a magyar Kéjírók
kiállításán a Nemzeti
Szalonban

Pesti Hirlap 1937 X. 31

Imrek Zsigmond

Szerepel a magyar Képírók kiállításán a Nemzeti Szalonban

Nemzeti Cyrog 1937 X. 31

Ymsek Zsigmond

Pasztelekkel nezegyel a
magyar Kéjúrók kiállításán
a Nemzeti Szalonban

Pesti Napló 1937 X. 31

Nurch Zsigmond

„Diósgyőri utca" c. pasztell-
jéért a sátoraljaujhelyi
tanács II díját kapta.

— Megyei képzőművészeti kiállítás
nyílt sátoraljaujhelyen

Észak magyarország, 1963 okt 8

Dear Sir/Madam,

I am writing to [illegible]

Yours faithfully,

MDK

Imreh Zsigmond

Miskolci népkert, paszt.

Téli tárlat 1964 Székesfehérvár

Imreh Zsigmond

Bodrog, pasztell

Park, pasztell

Miskolci utca, pasztell

Miccarnok 1957 Tavaszi tárlat

MDK .

Imreh Zsigmond

Kiállitási hir

Uj szó 1967 jan.17.

MDK.

Imreh Zsigmond

Kiállitási kritika

Népszabadság 1961.I.7.8.lap

MDK

Imreh Zsigmond

Műteremsarok, repr.

6. Miskolci orsz. képzőm. kiáll. Herman O.Múz
1960.

Gurech Zsigmond

Meghalt 1963-66 között

Nógrád 1966 IV. 8 5 old.

Imrich Zsigmond

Szabadiskola tanára. Növendékei munkáiból 1949 jun. 27-ig nyitvatartó tárlat nyílt a Kossuth Szállóban.

A képzőművészeti szabadiskola növendékeinek kiállítása.
Északmagyarország 1948. jun. 22 4.l.

Imrich Zsigmond

A iparos tanonciskolában megnyílt a képzőművészeti szabadiskola, ~~aban~~ az első szakelőadást Imrich tartotta

Megnyitották a miskolci képzőművészeti szabadiskolát.
Szabad Magyarország 1948. febr. 6.

Imrich Zigmond

A miskolci szabadiskolán mint tanár müködik

. Képzőművészeti Szabadiskola Miskolcon
Szabad Magyarország 1948. jan. 4 4.l.

Imrek Zsigmond

Csendéletei kiállitva a miskolci képzőművészek 1946-os tárlatán

Képzőművészek kiállitása a Koronán
Szabad Magyarország 1946. dec. 17. 4.l.

Imreh Zsigmond

Részt vett a Borsod-Miskolci Képzőművészek Szabadszervezetének kiállitásán, amely 1945 jun. 17-én nyilt meg Miskolcon.

Megnyilt a Képzőművészek Szabadszervezetének kiállitása

Szabad Magyarország 1945. jun. 20. 2l.

Imreh Zsigmond

A Képző és Iparművészek Szövetsége borsodmegyei csoportjának kiállitásán, amely 1951 okt. 14-ig tartott nyitva részt vett.

Északmagyarország 1951. okt. 3.

Imrich Zsigmond

A Borsod-Miskolci Múzeum helyiségében megnyílt képzőművészeti kiállításon vezetést tart.

Északmagyarország 1950. máj. 14.

Imreh Zigmond

Sajátos, érzelmes festészet.
Bekuldte müveit a Borsod-Miskolci Muzeum kiállitására

Hajdu Béla: Ujjászületik a miskolci képzőművészeti élet
Északmagyarország 1950. nov. 5

M.D.K.

Imreh Zsigmond festő

gimn. tanár

A Miskolci Képzőművészeti Szabdiskola tanára,

Képzőművészeti élet a felszabaduláp után 263.1.
A MŰVÉSZETTÖRTÉNETI DOK. KÖZPONT FORRÁSKIADVÁNYAI II.
Bp. 1965.

Imreh Zsigmond
festő

M.D.K

Basha József tanulmányait iranyi-
totta a diósgyőri Vasas képzőmúvé-
szete körben.

Kovács Gyula: Basha József művészete
Művészet, 1967. november - 35 lap

B.P.A.

Imreh Zsigmond

Tanulmányokat folytatott a Miskolci Művésztelepen

Képzőművészeti élet a felszabadulás után 462.l.

A MŰVÉSZETTÖRTÉNETI DOK. KÖZPONTI FOTÓKIÁLLÍTÁSAI II.

Bp. 1965.

Imreh Zsigmond

MDK

Felhőhámor télen, pasztell 43x52

Miskolci Népkert, pasztell 46x62

Zuzmarás idő, pasztell 5o.5x63

I. Észak-Magyorsz.Ter.Képzőm.Kiáll.1965.
Salgótarján

Imreh Zsigmond (1900-)

Bélaapátfalvai ut.
Pstel 63x47.5 papir.Ltsz:3711.Sign.

Virágcsendélet.
Pastel 48x58 papir.Ltsz:5568.Sign.29.

A Fővárosi Képtár háborus veszteségeinek jegyzéke
Budapest 1952.

M.D.K.

Imrek Zsigmond, festő

felajánlott művét kiállitották a "Borsod képzőművészei az árvizkárosultakért" c. kiállitáson, a miskolci Herman Ottó muzeumban.

Északmagyarország, Miskolc, 1956. ápr. 24.

Surek Zsigmond.
Vaszary tanítványa.

Munkája szerepel a Képzőművészeti Főiskola kiállításán, a Műcsarnokban.

Nemzeti Ujság, 1928. Máj. 20.

Imre Zsigmond.

Az árvízkárosultak javára a Károlyi-palota két termében kiállítás nyílt meg, melyen kompoziciója szerepel. (említve)

Budapesti Hirlap, 1926. márc. 25.

Tisza Zsigmond.

Do źródła gruntowych jarów a Karolyi-
palota lat temelem kiszkiltán nyelt
nuzy, melyen kompozicija rezepel.
(einlitue)

Budapesti Hirlap, 1926. mkc. 25.

MDK

Imreh Zsigmond

Csabai kapu, paszt.

Füzfák, "

7. miskolci o.képzőm. kiáll. 1962. nov.
Herman O. Muz.

Imreh Zsigmond

Alkotásával szerepel a miskolci Lévay József-Egyesület képkiállításán.

P.H.930.XII.7.

Imreh Zsigmond

Mivével nesepel, Miszolci
Hét keretében rendezett
Kiállításra.

N. U. 934. VIII. 9.

Gunzek Zsigmond

„Csöndes utca" és „Parkkrémlet." c.
műveivel nekeszét a Képzőművészeti
Főiskola „Székely Bertalan Bajtársi
Egyesületének képkiállításán

Nemzeti Ujság 1926 XII. 29

Imreh Zsigmond MDK

Ködös utca, pasztell

Művészutca, pasztell

Napsütés, pasztell

Mücsarnok 1953 IV. Magy. Képzőm. Kiáll.

Gurek Zsigmond festő

Szerepel a nagymarosi művéntelep kiállításán

Budapesti Hirlap 1927 VIII. 18

Turek Zsigmond festő

Szerepel a Kép. Főiskola Vasary osztályának aug. 20-án nyíló magyarosi kiállításán.

Nemzeti Ujság 1927 VIII. 18.

Imreh Zsigmond MDK

Bükki temető, pasztell

Mücsarnok 1944 A Székesfőv.Képtár Jub. Kiáll.

Imreh Zsigmond

MDK

Részlet az uj tanulóvárosból, pasztell

Mücsarnok,1951.II.Magy. Képzőm. Kiáll.

MDK

Imreh Zsigmond

Utcarészlet. Pasztell 46x40.5
Hajnal. " 43.5x61.5
Bodrogrészlet " 50x58

VI.Magyar Képzőművészeti Kiállitás.Műcsarnok.
1955.Kat. 24.1.

MDK

Imreh Zsigmond

Műveivel szerepelt a "Magyar Képirók" kiállitásán.

Rónay Kázmér: A "Magyar Képirók" a Nemzeti Szalonban.

Képes Krónika,1939.XXI.18.sz. 64.l.

MDK

Imreh Zsigmond

Pasztelljei a "Magyar Képirók" kiál.-an.

(d.r.): Magyar képirók.

Függetlenség, 1939.apr.16. 11.l.

MDK

Imreh Zsigmond

Műveivel szerepelt a Magy.Képirók Társasága kiállitásán.

(K-f):Két kiállitás.

Az Est, 1939. apr. 16. 10.1.

MDK

Imreh Zsigmond

festő

Szerepelt az 1934 aug. 5-12 közt tartott Miskolci Hét keretében a Lévay József Közmüveldődési Egyesület 40 éves jubileuma alkalmából rendezett kiállitáson.

Hajdu Béla: Borus idők - napsütések.

Északmagyarország 1964 jan. 26.

Imreh Zsigmond MDK

Emlékplakettet kapott a kiállításon való részvételéért.

--: Megnyílt a III. Miskolci Országos Képzőművészeti Kiállítás.
ÉSZAKMAGYARORSZÁG, 1957. okt. 29.

MDK

Imreh Zsigmond, festö

Ködös utca.	Pasztell
Müvészutca.	"
Napsütés.	"

Mücs.-IV.M.Képzm.Kiáll. 1953.jan.-febr. Kat.11.1.

MOK.

Imreh Zsigmond festő

Miskolc

" Tiszapart"	/pasztell/
" Utcarészlet"	"
" Hajnal"	"
" Borus idő"	"
" Bodrogórészlet"	"
" Köd"	"

Vidéken élő képzőművészek kiállítása
Nemzeti Szalon, 1955. 14.1.

MDK.

Imreh Zsigmond festő

"Utcarészlet" / pasztell/
"Hajnal" "
~~Bodrogrészlet~~ "Bodrogrészlet" /pasztell/

VI.Magyar Képzőművészeti Kiállitás

Mücsarnok,1955. 24.1.

MDK

Imreh Zsigmond

Kisfiu, of.

Őszi napsütés, of.

Képzőm.Főisk. ifjusági kiáll. Ernst Múz. 1924.

7. l.

MDK

Imreh Zsigmond

Tavaszi nap, paszt.

Képzőm.Főisk. ifjusági kiáll. Ernst Muz. 1924.

7. 1.

MDK

Imreh Zsigmond

Kisleány nyári napsütésben, of.

Képzőm.Főisk. ifjusági kiáll. Ernst Muz. 1924.

7. l.

MDK

Imreh Zsigmond

Cigányasszony, paszt.

Képzőm.Főisk. ifjusági kiáll. Ernst Muz. 1924.
7. 1.

MDK

Imreh Zsigmond

Ablakon át, paszt.

Képzőm.Főisk. ifjusági kiáll. Ernst Múz. 1924.

15. l.

MDK

Imreh Zsigmond, Miskolc

Gyümölcscsendélet, paszt.

Avasi ut, "

"

Vidéken élő képzőmüv. kiáll. Ernst Brest Muz. 1954.
9. 1.

nov.

MDK

Imreh Zsigmond, Miskolc

Park,	paszt.
Miskolci patakmeder,	"
Fekete a Sajó,	"

Vidéken élő képzőműv. kiáll. Ernst Múz. 1954.
9. 1.
nov.

MDK

Imreh Zsigmond, Miskolc

Csendélet,	paszt.
Virágok,	"
Dózsa György-utca,	"

Vidéken élő képzőműv. kiáll. Ernst Múz. 1954.
9. 1.
nov.

MDK

Imreh Zsigmond

Csendélet, paszt. repr.

Vidéken élő képzőműv. kiáll. Ernst Muz. 1954.
19 1.
nov.

M. D. L.

IMREH Zsigmond festő

Napsütötte házak (pasztell)

Tamás István: Országos képzőművészeti kiállítás Debrecenben
Magyar Nemzet 1961. (XVII.) jan. 13. 4. l.

Imreh Zsigmond MDK

Barcsay osztálytársai közt Imreh Zsigmondot tartotta a legtehetségesebbnek, Miháltz Pállal volt a legjobb barátságban.

SZÉKELY ZOLTÁN: Beszélgetés Barcsay Jenővel 1958. Művészettörténeti tanulmányok. Bp. 1960. 185-199. l.

189.l.

Imreh Zsigmond MDK

készül a IV. Miskolci Országos Képző-
művészeti Kiállitásra.

(hb): Nem lesz könnyü a zsüri dolga.
ÉSZAKMAGYARORSZÁG. 1958. szept. 30.

MDK

Imreh Zsigmond

szerpelt a III. miskolci kiállitáson.

Hajdu Béla: Képzőművészetünk ezjedését tükrözi a III. miskolci országos kiállitás anyaga.
ÉSZAKMAGYARORSZÁG. 1957. szept. 29. 7. l.

M.D.K.

Imreh József

festő

Miskolcon nyílt meg a kiállítás

Hírek

Művészet, 1962. február. — 43 l.

Fényhép

Követség Hegedűsné

Imreh Zsigmond: Avasi út

Pasztell

Imreh Zsigmond.

Művei a VIII. Orr. Képzőművészeti Tárlaton, Miskolcon.

Cultura.

Napjaink, 1964 12. sz. 8. l.

Tusch Zsigmond fotó

Szabad Művészet. 1950 IV. 12. 503-504

F. A. E. Miskolczi képzőművészek
kiállítása

Imreh Zsigmond festő

Béke és Szabadság (VI.) 28. n.
1955 jul. 13

Smreh Zsigmond.

Tájképet akar festeni.

Ezakmagyarország, Miskolc, 1952. Jún. 15.

Dimek Tsiporek.

Toj Dekyet cele ar Yestevi.

Ty e Bunzgotatrós Nikolas, pre Yin le.

Imreh Zsigmond MDK

Szerepelt a kiállításon.

Két pasztellje.

Komáromi József: Néhány szó a sátoraljaújhelyi képzőművészeti kiállításról.
NAPJAINK 1962. okt. 1.

Imreh Zsigmond, festő MDh

Miskolci festőművész. Szerepel a Miskolci Orsz. Képzőművészeti Kiállításon.

R. R.: Miskolci művészet 8. p

NÉPSZABADSÁG, bp. 1962. dec. 15.

MDK

Imreh Zsigmond

"Csendélet" /pasztell/ c.kép repr.

A vidéken élő képzőművészek kiállitasa.
1954.nov.20. - dec.4-ig.Ernst Múzeum.

MDK

Imreh Zsigmond, Miskolc, Borsod m.

Miskolci patakmeder	pasztell
Fekete a Sajó	"
Gyümölcscsendélet	"
Avasi út	"

A vidéken élő képzőművészek kiállítása.
1954.nov.20 -dec.4-ig.Ernst Múzeum.

9.1.

MDK

Imreh Zsigmond, Miskolc, Borsod m.

Csendélet	pasztell
Virágok	"
Dózsa György-utca	"
Park	"

A vidéken élő képzőművészek kiállitása.
1954.nov.20 -dec.4-ig.Ernst Múzeum. 9.1.

IMREH Z sigmond festő M.D.K.

Résztvett a kiállitáson

Dutka Mária: Képzőművészeti utkeresések a miskolci kiállitáson

Magyar Nemzet 1962. november 18. 9.1.

MDK

Imreh Zsigmond

Dózsa György ut, festm. repr.

Miskolci kiáll. I. 1955. Herman O.Muz. 11. l.

MDK

Imreh Zsigmond

Csendélet, akv.

Miskolci kiáll.I. 1955. Herman O.Muz.
2o. l.

MDK

Imreh Zsigmond

Borus idő, paszt.

Bodrog-részlet,"

Köd, "

Vidéken élő kőpzőm.kiáll.II. N.Szal. 1955.

14. l.

MDK

Imreh Zsigmond

Tiszapart, paszt.

Utcarészlet, "

Hajnal, "

Vidéken élő kőpzőm.kiáll.II. N.Szal. 1955.

14. 1.

MDK

Miskolci kiáll.I. Herman Otto Muz. 1955.

MDK

Imreh Zsigmond

Gyümölcscsendélet, paszt.

Mátyás király utca, "

Dózsa György utca, "

Miskolci kiáll. I. 1955. Herman O. Muz.

17. 1.

MDK

Imreh Zsigmond

Gyüjtsdx a vasat, paszt.

Sajóparti füzes, "

Miskolci kiáll.,I. 1955. Herman O.Muz.

17. 1.

MDK

Imreh Zsigmond

Csendélet, paszt.

Selyemrét, "

Miskolci kiáll. I. 1955. Herman O. Muz.
17. 1.

MDK

Imreh Zsigmond

Dózsa György út 1954 pasztell Borsodm. Tan.t.

Képzőművészetünk tiz éve. Műcsarnok.
Kiállított művek jegyzéke. 10.1.

MDK

Imreh Zsigmond

Gyümölcscsendélet 1945 pasztell OSZM tul.

Képzőművészetünk tiz éve.Műcsarnok.
Kiállitott művek jegyzéke. 5.1.

Imreh Zsigmond

MDK

Tájkép, olf.

Nemzeti Szalon 1928. ápr.
Tavaszi Szalon

MDK

Imreh Zsigmond, festőm.

A Szinyei M.P.Társ.által dijazott.

Alkonyat.	Pasztell.
Tavasz.	"

Nemz. Szal. 333.kiáll.-1925.III.15-29.

Imreh Zsigmond, MDK

Kitüntető elismerésnek részesült.
100.000 K. öd./1923/
Dicsérő elismervényt is nyert.

Nemz. Szal. 333.kiáll. 1925. márc.15-29. K at.
A Szinyei Merse Pál Társ. által dijazott művészek
kiállitása.

MDK

Imreh Zsigmond, festö

Árnyas udvar. Pasztell.

A Vall. és Közokt. Min. vásárlásainak kiállitása. Az O.M. Szépmüv. Muz.-ban. 1938 jul.1.-a ug.1. Bp.1941. Kat. 14.1.

Imreh Zsigmond

a megyei tanács

3000 forintos díját nyerte el

Megnyilt a II. Miskolci Országos Képzőművészeti Kiállitás.

ÉSZAKMAGYARORSZÁG, Miskolc. 1956. szept.4. 2. l.

Imreh Zsigmond MDK

1923-ban ösztöndíjat kapott

Képzőm.Főisk.Évk. 1921-22, 22-23, 23-24, 24-25.
Bp. 1926.

Kicéduláva 1957. → Nemzeti Szalon.

1941

A MAGYAR KÉPIRÓK

KIÁLLITÁSÁNAK

KATALOGUSA

NEMZETI SZALON MŰVÉSZETI EGYESÜLET
1941. JANUÁR 12. — JANUÁR 26.

NEMZETI SZALON MŰVÉSZETI EGYESÜLET

ELNÖK

Gróf ZICHY JÁNOS

TÁRSELNÖK

PRESZLY ELEMÉR

ALELNÖKÖK

CSÓK ISTVÁN

GEREVICH TIBOR

FARKAS ZOLTÁN

HORVAI JÁNOS

IGAZGATÓ

HUBAY CEBRIAN ANDOR

FŐTITKÁR

LEHEL BÉLA

TITKÁR

KANIZSAI NAGY ANTAL

Előszó.

Viharos köröskörül a látóhatár. Azt a tenyérnyi kékséget nézzük reményteljesen — amelyik még derült a magyar gyepük fölött... És megfeszített erővel dolgozunk. Dolgozunk a magyar kultúrjövőért. Egy szebb és igaz magyar művészi jövőért, amelynek eljövetele soha időszerűbb nem volt, mint a mai jelszódús, zürzavaros világban.

Nemzeti vágyak kiteljesedése nem képzelhető el az azért fáradozók egyéni sorsának fellendülése nélkül.

És a magyar egyéni művészsorsok fellendülése egyedüli biztosítéka a magyar fajtaművészet boldogulásának. A magyar művészeti szellem felszabadulásának.

Nehezen tisztul a határ. Nehezen vajudik a magyar jövő. Mint még soha — nagyobb a várakozásunk, feszültebb a karunk és tűrőbb a türelmünk.

De már nem sokáig.

A feszülő tetterő munkát követel, mert berozsdásodik. Nem eltartottságot és nem... százszor nem vállveregetéses alamizsnát.

A magyar fajta jövendőjének kiépítésében helyet kell, hogy kapjanak, akiknek valamiben munkaképessége van. Észre kell, hogy vegyék, munkához kell, hogy juttassák, megélhetést kell, hogy biztosítsanak mindenkinek munkaértékének mértéke szerint.

Még igen sok a kívánni való. Képzőművészeink életében úgyszólván teljes a szociális gondozás hiánya. Nagy az elesettség. Az öntudat hiánya. Pedig csakis rendkívüli faji öntudattal bíró és magas emberi szinten mozgó egyénekből álló nemzet hirdetheti jogát az élethez.

Mi Magyar Képírók egy évtizede állunk ennek a tudatosító munkának szolgálatában. Éljük a tanyák, falvak életét, tanulmányozzuk sajátosan turáni szellemű művészetét és építünk erre az ősi fajtaerőre. Ebbéli hitünk és törekvésünk rendíthetetlen.

Ezt a gondolatot nem kell mesterségesen erőszakolni a magyar köztudatba... csupán biztosítani kell ennek a gondolatnak szabad fejlődési és érvényesülési lehetőségét. Minden mással szemben.

Abból a tenyérnyi kék égből, ami még fejünk fölött ragyog, egyszer csak kisugárzik a nap, aminek fényessége el fogja oszlatni a mai zavaros ködösséget.

Ismét itt állunk kiállítási anyagunkkal, miként az előző években, a nyilvánosság megítélése előtt. Meggyőződésünk, hogy a mai lehetetlenül nehéz körülmények között becsülettel, lelkiismerettel végeztük kötelességünket.

Budapest, 1941. január.

Magyar Képírók.

A kiállított műtárgyak jegyzéke.

ÁDÁMFFY LÁSZLÓ:

1. Domboldal, olajf.	400.—
2. Falu utcája, olajf.	200.—
3. Balatoni falu, olajf.	400.—
4. Virágcsendélet, olajf.	200.—
5. Hollókői utca, olajf.	500.—
6. Hómunkások, olajf.	500.—
7. Vörösköbánya, vízf.	100.—
8. Nyárfák a falu szélén, vízf.	100.—
9. Balatonalmádi, vízf.	100.—
10. Hegyi út, vízf.	100.—
11. A hídnál, vízf.	100.—
12. Vasút a völgyben, vízf.	100.—

BATHÓ LAJOS:

12/a. Áradás, vízf.	120.—
12/b. Arckép, vízf.	100.—
12/c. Ködben, vízf.	100.—

BODA GÁBOR:

13. Szabó Dezső arcképe, gipsz	mgt.
14. Boramisza Tibor arcképe, gipsz	mgt.
15. Szabó Pál arcképe, gipsz	mgt.
16. a Pósta központ díjnyertes pályázata, gipsz	mgt.
17. Hírvivő ősmagar, gipsz	mgt.
18. Aranybulla, gipsz	mgt.
19. Bolyai János, gipsz	mgt.
20. Betakarító paraszt, gipsz	mgt.

BOROMISZA TIBOR:

21. Viharos Balaton, vízf.	120.—
22. Buda felett, vízf.	120.—
23. Tavaszi eső, vízf.	120.—
24. Csendes Dunakanyar, vízf.	120.—
25. Sashegy tavasszal, vízf.	120.—
26. Halász a Dunazátonyon, vízf.	120.—
27. Gabonaérés ideje, vízf.	120.—
28. Hidegkút felett, vízf.	120.—
29. Szász Farkas I., vízf.	mgt.
30. Szász Farkas, vízf.	mgt.
31. Szász Farkas, olajf.	mgt.
32. Arckép, olajf.	mgt.
33. 1940., olajf.	eladó
34. Ködös hajnal Hortobágyon, olajf.	800.—
35. A Sió dunai torkolata, olajf.	800.—
36. Tavaszi hidivásár Hortobágyon, olajf.	eladó

BÜKY BÉLA:

37. Ormánysági öregasszony, olajf.	600.—
38. Erdélyi bevonulás, olajf.	1500.—
39. Párna filcrátét	25.—
40. Párna filcrátét	25.—
41. Komp a Garamon, olajf.	300.—
42. Krasznahorka, vízf.	80.—
43. Csendélet, temp.	100.—
44. Sió torkolata, vízf.	80.—
45. Halásztanya, vízf.	80.—
46. Dunai tájkép, vízf.	80.—
47. Dorozsmai szélmalom, vízf.	80.—
48. Kis zsellérlány, vízf.	50.—
49. Krasznahorka II., vízf.	80.—
49/a. Felvidéki bevonulás, olajf.	
49/b. Kendernyüvés, vízf.	40.—

FÁY ALADÁR:

50. Szarvas, rajz	80.—
51. Kert alatt, rajz	80.—
52. Medve, rajz	80.—

FUTÁSFALVI MÁRTON PIROSKA:

52/a. Tájkép, vízf.	60.—
52/b. Balatoni útépítés I., vízf.	80.—
52/c. Balatoni útépítés II., vízf.	80.—
52/d. Lacikonyha, vízf.	60.—
52/e. Kaktuszok, olajf.	250.—
52/f. Krumpliszedés, olajf.	300.—
52/g. Ciklámen, olajf.	250.—

HANGAI SZABÓ MIKLÓS:

53. Csendélet, olajf.	250.—
54. Szarvasok, olajf.	600.—
55. Cséplők, olajf.	500.—
56. Falu télen, olajf.	400.—
57. Kéméndi lány, olajf.	400.—
58. Szénrakodás, vízf.	100.—
59. Balatonpart, vízf.	100.—
60. Őrhalmi asszony, vízf.	100.—
61. Isaszegi utca, vízf.	100.—
62. Őrhalmi menyecske, vízf.	100.—

IMREH ZSIGMOND:

63. Alkonyat, pasztell	80.—
64. Utcarészlet, pasztell	200.—
65. Tomai síkság, pasztell	150.—
66. Naplemente, pasztell	150.—
67. Hernád part, pasztell	300.—
68. Virágcsendélet, pasztell	300.—
69. Szádalmási völgy, pasztell	250.—
70. Erdőszéle, pasztell	150.—
71. Kaszáló, pasztell	80.—
72. Mezei táj, pasztell	80.—
73. Szántóföld, pasztell	120.—

KARAY GYULA:

74. Alvó férfi, rézkarc 50.—
75. Szoptató anya, rézkarc 60.—
76. Női fej, rajz 250.—
77. Magyar paraszt, rajz mgt.

KERÉNYI JENŐ:

79. Öltözködő, terrakotta 200.—
80. Mosónő, terrakotta 200.—

LITKEY GYÖRGY:

81. Nándorféhérvári csata, olajf. 500.—
82. Munkálkodók, olajf. 500.—
83. Asszonyfejek a kapuvári utcán, olajf. 300.—
84. Kálmán kaszál, olajf. 300.—
85. Kukoricaszár vágás, olajf. 500.—
86. Kötögető leányka, vízf. 120.—
87. János bácsi, vízf. 120.—
88. Lemegy már a nap, vízf. 120.—
89. Tisza parton, vízf. 120.—
90. Faluszéli alkony, vízf. 120.—
91. Falu széle, vízf. 120.—
92. Delelő gulya a Tiszaparton, vízf. 120.—
93. Őszi hangulat, vízf. 120.—

MÉSZÁROS DEZSŐ:

94. Muhipuszta, olajf. 400.—
95. Köcsög, cserép 20.—
96. Köcsög, cserép 20.—
97. Korsó, cserép 20.—
98. Korsó, cserép 20.—
99. Korsó, cserép 20.—
100. Tulipános láda 80.—

MUHORAY MIHÁLY:

101. Felhő a falu felett, viasz 600.—
102. Sirató asszonyok, viasz eladó

103.	Palóc menyecskék, olajf.	200.—
104.	Tavaszi áradás, viasz	800.—
105.	Palóc udvarsarok, olaj-temp.	200.—
106.	Fűzek a Garam völgyében, olaj-temp.	800.—
107.	Tanyai csendélet, viasz	400.—
108.	Napfényes göcseji udvar, pasztell	200.—

NAGY-BÁNYAI NAGY ZOLTÁN:

109.	Kis labdarugó, olajf.	400.—
110.	Halászat a Balatonon, olajf.	500.—
111.	Bükkaljai szántók, olajf.	500.—
112.	Bükkaljai szántó, temp.	150.—
113.	Csendélet I., temp.	400.—
114.	Csendélet II., temp.	250.—
115.	Csendélet III., temp.	250.—
116.	Csendélet IV., temp.	250.—
117.	Hegyesd, temp.	150.—
118.	Öreg házak a Balaton mellett, temp.	250.—
119.	Templom a Balaton mellett, temp.	250.—
120.	Öreg halász ház, vízf.	150.—
121.	Öreg vizi malom, temp.	250.—
122.	Nyaraló hajócska, vízf.	150.—
123.	Csendélet, vízf.	120.—

K. NAGY SÁNDOR:

124.	Menyecske, színes tuss	300.—
125.	Küzdelem, színes tuss	400.—
126.	Magyarok, vízf.	200.—
128.	Böjti szelek, színes tuss	400.—

NAGY NÁNDOR:

129.	Kisőrsi hegy, vízf.	60.—
130.	Balaton. I., vízf.	60.—
130/a.	Badacsony, vízf.	60.—
130/b.	Balaton II., vízf.	60.—
130/c.	Balaton III., vízf.	60.—

NÉMETHY BÉLA:

131. Göcseji táj, vízf. 150.—
132. Dömösi Duna-kanyar, vízf. 100.—
133. Érdligeti őszi táj, olajf. 250.—
134. Erzsike, olajf. 150.—
135. Virágos kert, olajf. 150.—
136. Virág csendélet, vízf. 120.—
137. Rakodás a Dunán, vízf. 150.—

PAPP KÖKÉNYESSDYNÉ, SZEŐKE IZABELLA:

138. Cigánylány az ő szomorúságával, olajf. 300.—
139. A levél, olajf. 300.—
140. Narancsos csendélet, olajf. 200.—
141. Anya, olajf. 500.—
142. Csendélet, olajf. 100.—
143. Cigány szépség, olajf. 200.—
144. Ábrándozó, vízf. 200.—
145. Kunsági templomozók, olajf. 500.—
146. Gödöllői kiskastély, olajf. 150.—

SZALAY LAJOS:

148. Kivégzés, tollrajz mgt.
149. Tanulmány, tollrajz mgt.
150. Lovas, tollrajz mgt.
151. »Valami történt...«, tollrajz mgt.
152. Proletár lakás, tollrajz mgt.
153. Népszónok, tollrajz mgt.
154. Don Quixote, tollrajz mgt.
155. Kórházi látogatás, tollrajz mgt.
156. Szent Ferenc, tollrajz 70.—
157. Istállóban, tollrajz 40.—

MDK

Imreh Zsigmond

1925-ben ösztöndíjat kapott

Képzőm.Főisk. Évk. 1921-22, 22-23, 23-24, 24-25.
Bp. 1926.

MDK

Imreh Zsigmond

Bélapátfalva, paszt.

Bélapátfalvai ut, paszt.

Bábonyi bérc, paszt.

Magyar Képirók kiáll. N.Szal. 1937. okt.

MDK

Imreh Zsigmond

Dáliák, paszt.

Völgy fürdővel, paszt.

Magyar Képirók kiáll. N.Szal. 1937. okt.

MDK

Imreh Zsigmond

Magy. Képirók Társ. kiáll. Szépmüvészet, 1941. 47-48 l.

MDK

Imreh Zsigmond

Részlet az uj tanulóvárosból, paszt.

II. Képzőm. Kiáll. 1951. nov. 11 l.

MDK

Imreh Zsigmond

Kitüntető elismerést nyert

N.Szal. 333.kiáll. Dijazott müvészek, 1925, márc. 1.

Imreh Zsigmond MDK

Dicsérő elismerést nyert

N.Szal.333.kiáll. Dijazott művészek. 1925. márc.
9 1.

MDK

Imreh Zsigmond

Alkonyat, paszt.
Tavasz, paszt.

N. Szal. 333. kiáll. Dijazott müvészek. 1925. márc. 1 l.

Csabai Kálmán: A gépállomás segítsége

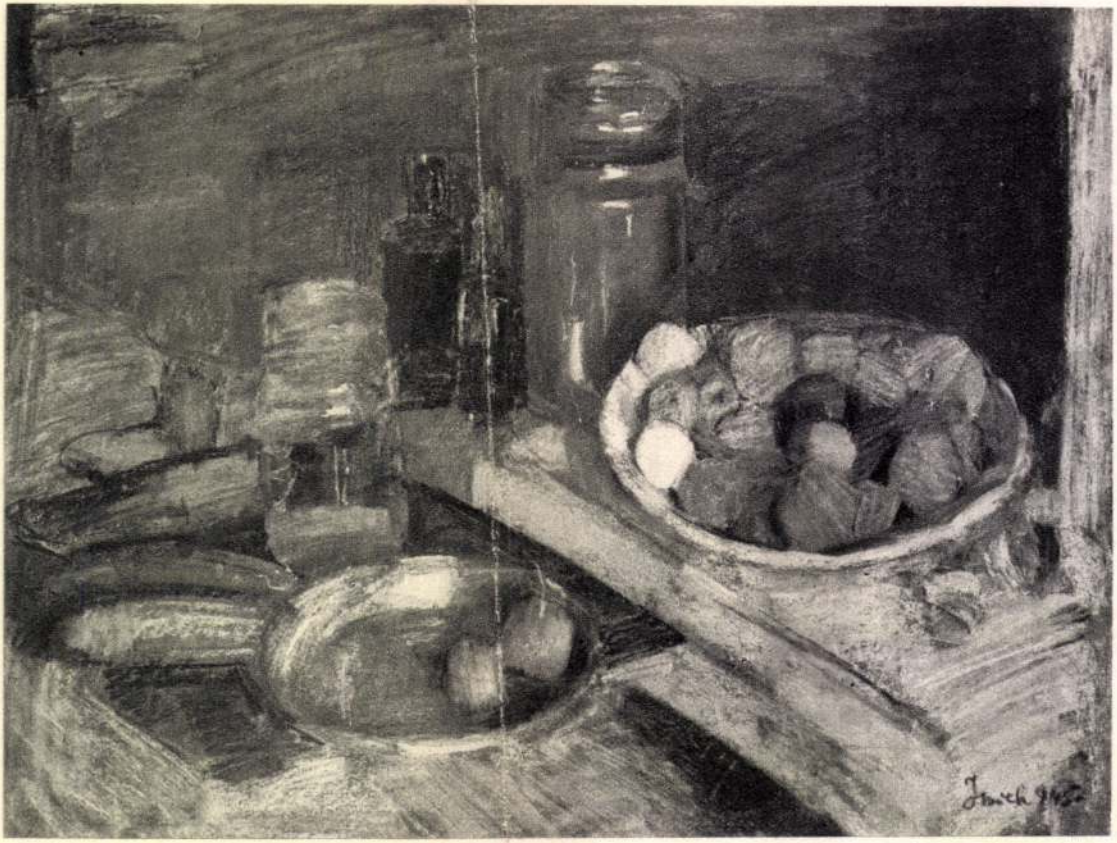

Imreh Zsigmond : Csendélet (pasztell)

MŰVEK JEGYZÉKE

Önarckép	1934	pasztell	27×26
Erdőbénye	1935	pasztell	49×36,5
Leányarc	1936	pasztell	50×39
Miskolci részlet	1937	pasztell	56×47,5
Hegyaljai táj	1939	olaj	58×44
Kertrészlet	1941	pasztell	52×43
Erzsébet-tér	1941	pasztell	49×35
Szádalmási táj	1941	pasztell	47×39
Miskolc látképe	1941	pasztell	50×44
Edénycsendélet	1945	pasztell	63×48
Dália	1948	pasztell	50×41,5
Városszéle	1950	pasztell	50×35
Sarkantyú-virág	1951	pasztell	30×30
Utca toronnyal	1951	pasztell	42,5×42
Napsütéses tűzfal	1953	pasztell	53×49
Bükkösi temető	1953	pasztell	67×49*
Miskolci utca	1954	pasztell	47,5×39**
Napsütéses utca	1954	pasztell	60,5×49
Csendélet rokon színekben	1955	pasztell	40×28
Csendélet fehér kócsöggel	1955	pasztell	31×22
Alma, edények	1955	pasztell	41×37
Csendélet narancsszín fénnyel	1955	pasztell	35×35
Csendélet réz-tányérral	1955	pasztell	46×44
Fém-üveg	1955	pasztell	38×31
Csendélet vizespohárral	1955	pasztell	36×35
Fák alatt	1955	pasztell	44×37
Csendélet lila-sárga-zöld színben	1955	pasztell	35×25
Gesztenyefák	1956	pasztell	47×43
Tiszapart	1956	pasztell	50×38
Sétány	1956	pasztell	52×47
Őszirózsa	1956	pasztell	51×40
Hernád	1956	pasztell	60×44
Pataki utca	1956	pasztell	50×35
Virágcsendélet	1956	pasztell	50×44
Az utca	1956	pasztell	50×42
Vasúton		tus	
Férfifej		ceruza	
Tanulmányfej		ceruza	
Karsai bácsi I.		ceruza	
Karsai bácsi II.		ceruza	
Gyermekfej		ceruza	
Györgyi		ceruza	
Kislányfej		ceruza	

* O. Sz. M. tul.
** Borsod megyei Tanács

Felelős kiadó: Palásti Józsefné

56/2293 — 400 pld. — Egyetemi Nyomda. Fv. Janka Gy.

A MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZEK
ÉS IPARMŰVÉSZEK SZÖVETSÉGE
ÉS A MŰCSARNOK KIÁLLÍTÁSA

IMREH ZSIGMOND

FESTŐMŰVÉSZ

KIÁLLÍTÁSA

FÉNYES ADOLF-TEREM
BUDAPEST, VII., RÁKÓCZI ÚT 30.

1956. OKTÓBER 12—OKTÓBER 28.

Hogy kiállítási lehetőségeink elégtelenek, s hogy kiállítási programjaink igazságtalanul egyoldalúak — közhelyszerű igazságok ezek, fájdalmas közhelyek — inkább tudott, mint érzett igazság volt képzőművészeti életünk irányító szervei előtt. Olyan kiállítások alkalmával azonban, mint Imreh Zsigmondé is, ez a visszás és tarthatatlan helyzet, számukra, számunkra is azonnal jól letapintható, közvetlenül érzékelhető valósággá válik: Imreh Zsigmond számára a felszabadulás óta ez az első alkalom, hogy képeit Budapesten önállóan bemutathatja. S kiállítása ilyen szempontból, sajnos, nem a fájdalmas kivétel közé tartozó; — sorolhatnánk számos kitűnő és egyébként megbecsült művészünk nevét, akik hasonló körülmények között munkálkodtak a közreadás, bemutatás reményének teljes híjával.

Ezek a művészek egyes műveiket az évi országos kiállításokon bemutathatták (többnyire egyet-egyet), s ott inkább e művek kvalitásai, mint mérete irányította alkotójukra a tárlatlátogató közönség figyelmét. A kritika méltányolóan emlékezett meg róluk, művészetük szélesebb bemutatására azonban sor nem került; talán azért is, mert művészetük nem tartozott a magyar művészet zenekarának leghangosabb hangszerei közé. S valljuk be, ez alatt az idő alatt sokszor szívesebben hallott hangszer volt az esetleg hamisan, de hangosan csörgő cintányér, mint a tisztahangú fuvola.

Imreh Zsigmond a magyar művészet e halkabb, de tisztaszavú művészei közé tartozik, művészetének hangvételét az a biztonság és egyéni íz jellemzi, amely művészetünk iskoláktól független legszebb hagyománya. 1900-ban született Illyefalván, Erdélyben. A Képzőművészeti Főiskolai tanulmányait 1918 és 1928 között, mint Vaszary növendéke végezte. Elvégzése után Miskolcon telepedett meg, azóta is ott él, tanít, dolgozik. E kiállításon bemutatott művei művészete fejlődésének mintegy keresztmetszetét kívánják adni, néhány képpel jelezve azokat az állomásokat, melyek e fejlődés, e lassú és logikus belső érés eredményeként jöttek létre.

Imreh Zsigmond festészetének műfaja a pasztell. Egyedüli műfaja anélkül, hogy ez művészetének bizonyos korlátozottságát jelentené: élményei ezen a technikán jelenhetnek meg legteljesebben. Élményeinek természete igényli ezt a formát és nem fordítva: a műfaj szabja meg élményei határát. E technikának kitűnő ismerője és művelője, aki azonban éppen ezért — bár nagyon is él vele — sohase él vissza lehetőségeivel. Kerüli a bravúros, látszólag bravúros megoldásokat, többnyire mindig az egyszerűbbet és egyben a nehezebbet választja. Nem törekszik, hogy a műfaj lehetőségein túli, a műfaj anyagszerű adottságain kívüli hatásokat érjen el. Nemcsak finom ízlése, de teoretizáló elméleti kérdéseket boncoló és számontartó kutató ösztöne is távoltartja ettől: Imreh művészetében valamennyi kérdést, így a színek festői, hangulati értékének kérdéseit is a kísérletezés rangján veti fel. Gondolhatnánk, hogy így élményei csupán kísérletek színteréül szolgálnak, holott: élményei épp e kísérletek érzelmi hevében teljesítik ki önmagukat.

Ezek a kísérletek minden ekzaktságuk ellenére sem bonyolíthatók automatikusan. A festő élmény- és érzelemvilágából szervesen nőnek fel, s annak legkisebb rezdülését is híven tolmácsolják. Kísérletei nem egy hely körül topognak: az egyszínen belüli gazdagság kimővelése, a fanyar egymás világító erejét még csak fokozó színharmóniák kibontása, a telt, erős színfoltoknak és finom tónusviszonylatoknak közös síkon történő képpéalakítása egyformán felelősségteljes vállalkozás számára. S ez persze mind konkrét feladat közben jelentkezik a fény, színreflexek, az anyagszerűség, térábrázolás problémáinak megoldása közben.

Tájképfestészete bizonyítja ezt talán legerősebben. A táj portrészerű ábrázolása jegyében indult el, ma is ennek jegyében áll. Ezekből a tájakból éppen a portrészerűség fokozása érdekében kibontotta szerkezeti lehetőségeiket, erre építve a kép kompozícióját. Komponálási módját disztelen egyszerűség jellemzi: egyszerű, szinte kopár ritmus, melyen belül azonban finom formai tagozódás húzódik meg. A kép szerkezetiségére aggályos gonddal figyel, anélkül azonban, hogy azt egyedüli témaként kezelné. E szerkezet differenciált mozgását a kép közvetlen alakításával is hangsúlyozza: a képen szereplő motívumokat modellálló faktúrának lélegzés természetességével váltakozó ütemével. S ez hitelesíti a legracionálisabbnak, legmérlegeltebbnek tűnő kompozícióját is: intellektuális analízis és intuitív alakítás egyszerre eggyé ötvöződve realizálja képpé élményeit. Ezért az, hogy még legszigorúbban konstruktív gondolatai sem hatnak tanárosnak, pedánsnak.

Imreh analizáló, kereső hajlama csendéletfestészetén keresztül nyilvánul meg legjobban. Az 1955-ös év csendéleteinek fanyar színharmóniái, derengő, foszforeszkáló fényei a kísérleten keresztüli gazdagodás lehetőségét ígérik számára, annál is inkább, mert ezek a kísérletek céltudatosak: egy belső emberi világon keresztül szűrt küzdő emberi világ mélyebb megértésének és kifejezésének érdekében történnek, mialatt önmaguk is e történés összefogó színhelyévé válnak.

Ebben az évben Imreh tájképfestészetünk hagyományainak feleleventése felé fordult, vérrel telítve meg e mostanában sokszor életlen szkémaként felmerülő ránk származott motívumokat. Művészete itt is megtalálta sajátos formanyelvét, mely önkéntelenebb komponálás és kötetlenebb előadásmód által még csak gazdagodott, nyitvahagyva azt az izgalmas kérdést: művészete merre veszi útját az elkövetkezendő időben. Hisz lehetőségei szélesek. S a művész vállalkozó kedve töretlen. Elért eredményei biztos támpontot adnak számára. És mi volna biztatóbb, rangotadóbb ma, mint ez, egy jelentős művészi pályát befutott művész számára, amikor ma, sajnos, fiataljaink jó része — tisztelet a hősies kivételnek — akadémikus festőként indul pályafutására.

Imreh Zsigmond művészete nem volt eddig sem ismeretlen, méltányolatlan. Képeit a Szépművészeti Múzeum, számos közintézmény őrzi, működését a művészetpártoló közönség számontartja, s reméljük, ez a kiállítás hozzásegít ahhoz, hogy teljesebben ismerhessük meg művészetét, s művészetén keresztül — hisz tőle elválaszthatatlan — magát a művészt is.

Baránszky Jób László

Kicédulésre 1957.

A

MAGYAR KÉPÍRÓK KIÁLLÍTÁSÁNAK

KATALOGUSA

NEMZETI SZALON MŰVÉSZETI EGYESÜLET

1939. április 16 — április 30.

NEMZETI SZALON MŰVÉSZETI EGYESÜLET

ELNÖK:

Gróf ZICHY JÁNOS

TÁRSELNÖK:

PRESZLY ELEMÉR

ALELNÖKÖK:

CSÓK ISTVÁN GEREVICH TIBOR HORVAI JÁNOS
FARKAS ZOLTÁN

IGAZGATÓ:

HUBAY ANDOR

TITKÁRNŐ:

V. CSERESNYÉS ERNA

FŐTITKÁR:

LEHEL BÉLA

Előszó.

Hat esztendővel ezelőtt jelentünk meg először — a Nemzeti Szalon kiállítási termeiben — hogy bemutassuk művészeti eredményeinket.

Az igaz magyar nemzeti kultúra kiépítésének jogos kívánsága ösztönzött bennünket — Magyar Képírókat — azidőben is, miként ma is. Megértettük korunk riadó szavát, fajtánk törhetlen élni akarását. Egy igazabb magyar művészet életjogainak kiharcolása tömörített bennünket ebben a fajta védő célkitűzésben.

Évek során ismételten jelentkeztünk kiállításainkkal. A legmostohább, legküzdelmesebb körülmények között is eredményesen vettük fel a mérkőzést minden idegen eszmeáramlattal szemben... De nem utolsó sorban a közönnyel szemben is, ami, miként ma Európaszerte, a szellemi élet lelki lezüllésének jeleit mutatja.

Hogy a szellemi tespedtség, a nemzeti szellem kultúrált egységességének hiánya mily végzetes következményekkel jár a népek életében — azt az értelmesen látók előtt nem kell külön kihangsúlyozni. Szinte szemünkelőtt omlott össze egy nemzetnek kikiáltott mesterséges alkotmány, éppen az egységes nemzeti kultúra teljes hiánya miatt.

Tisztában vagyunk azzal, hogy ma, mint annyiszor történelmünk folyamán, a magyar faj fönnmaradásának lehetősége fegyvereink élén áll. Ebbéli kötelességünket átérezzük, teljesíteni fogjuk, miként a multban is teljesítettük. Mi katona nemzet va-

gyunk. Minket nem téveszt meg semminémű dekadens, széplelkűséget émelygő pacifista nyámnyogás... Tudjuk azonban azt is, hogy *a fegyverek között a Muzsák éppenséggel nem hallgatnak.* Ellenkezőleg. Uj elrendeződések forrnak. Harcra készen állunk tehát egy magyarabb kultúra kiépítésére is.

A művészet nem nyárspolgári gyönyörűségeket kiszolgáló kényelmes foglalkozás.

A művészet örök harc az élet igazabb, szebb, emberibb megéléséért. Meg nem szünő fajta harc a jövendőért. Mi Magyar Képírók igazolva látjuk magunkat eddigi eredményeinkben. *Évekkel ezelőtti célkitűzéseink ma általános jelszavak...*

Ezeknek a jelszavaknak azonban csak akkor van jogosultságuk, ha azokat élő, újabb és újabb értékes tartalom tölti be.

Mi ezért dolgoztunk és ezt követeljük meg mindenkitől, aki a magyar fajvédelem harcosának hirdeti magát. Az üres jelszavak pufogtatásának ideje lejárt.

Mi jártuk és járjuk a magyar föld tájait és megismertük véreink lelkét. Éltük életét. Göcsej, Palócföld, Ormánság, Balaton vidéke, Duna-Tisza tája, hortobágyi pásztorság, a hegyvidékek és síkságok egyképpen közvetlen tapasztalataink és tanulmányaink színterei. Népünk lelki és testi szükségleteit, kiéléseit kendőzés nélkül ismertük meg... és legfőképpen anélkül, hogy hibáikat kipellengéreztük volna, avagy érdemeiket bárgyu dicséretekkel profanizálnánk. Tudjuk, hol ami megbecsülésre méltó és hol, miben és kikben a hiba.

Mi mindenekfölött hiszünk fajtánk minden idegen szellemet elsöprő, sajátos kultúráltságában. *A magyar művésznek ebben föltétlen hinnie kell, mert a magyar művész és munkássága nem egyéb, mint a nemzeti Géniusz kiteljesedése!*

Tisztában vagyunk azzal is, hogy az igazi fajvédő kultúrharcot először itthon, határainkon belül kell kivívnunk. A külföld *igazi* megbecsülését, elismerését ezek a belső eredmények

fogják biztosítani. Tisztában vagyunk azzal is, hogy *a művész egyéni értéke csupán annyit ér — amennyit a Magyar Nemzet egyetemes kultúrája szempontjából jelent!* Ennek az érték lemérésnek megállapítására azonban tiszta látású, tiszta lelkű vérbeli magyar gondolkodású — minden idegen áfiumtól mentes kultúr embereknek lesz a feladata.

Keleten ringatott bölcsőnk szabad fenkölt és tettekre serkentő dalai örökké élnek lelkünkben... Ebből merítjük az erőt, hogy ernyedetlenül küzdjünk és másokat is küzdelemre serkentsünk. A magyar nemzeti művészet diadalra juttatása, a magyar művész emberibb életlehetősége ma fajtaéletünk legkorszerűbb követelményei.

Budapest, 1939. április 15.

Magyar Képírók.

A kiállított műtárgyak jegyzéke:

ANTAL JÓZSEF

1. Dombtetőn, olajf.	1.000.—
2. Öregasszony, olajf.	400.—
3. Zalai táj, olajf.	400.—
4. Recski részlet, olajf.	400.—
5. Csendélet, olajf.	250.—
6. Játékváros, paszt.	400.—
7. Tájkép, paszt.	200.—
8. Téli táj, paszt.	200.—
9. Szántás, paszt.	200.—

ÁDÁMFFY LÁSZLÓ

10. Husvéti ájtatosság, olajf.	300.—
11. Csendélet, olajf.	150.—
12. Csendélet, olajf.	200.—
13. Lányok, olajf.	300.—
14. Udvarrészlet, vízf.	50.—
15. Hegyi út, vízf.	60.—
16. Falurészlet, vízf.	50.—
17. Domboldal, vízf.	300.—
18. Vége a vásárnak, vízf.	50.—
19. Balaton partján, vízf.	60.—
20. Balaton part, vízf.	50.—
21. Esti hangulat, vízf.	50.—

ÁLDOZÓ JÓZSEF

22. Tehenek nyári napsütésben, paszt.	eladó
23. Lábtörlő készítők, paszt.	eladó
24. Ülő parasztlány, paszt.	eladó
25. Főzés közben, paszt.	eladó
26. Reguta lett az egyik legény, paszt.	eladó

BODA GÁBOR

27. Vizsgálódó paraszt, gipsz, bronzban	800.—
28. dr. Ambrus Pálné	mgt.
29. Cigányasszony	300.—
30. Csasztvayné asszony, gipsz	mgt.

BOROMISZA TIBOR

31. Vihar a Balatonon, olajf.	700.—
32. Téli este a Hüvösvölgyben, olajf.	700.—
33. Foltozzák a hálót, olajf.	700.—
34. Egy jó fogás, olajf.	700.—
35. Nádvágás a Hortobágyon, olajf.	800.—
36. Téli halászat a Hortobágyon, olajf.	700.—
37. Május a csikóstanyán, olajf.	1200.—
38. Tavasz a budai hegyekben, olajf.	700.—
39. Ragyogó téli nap, olajf.	800.—
40. Szász Farkas, olajf.	mgt.
41. Vihar a Balatonon, vízf.	100.—
42. Solymár, vízf.	100.—
43. Ősszel, vízf.	100.—
44. Budai hegyek, vízf.	100.—
45. Hidegkúti völgy, vízf.	100.—
46. Esztergom, vízf.	100.—
47. Vörösvári szurdok, vízf.	100.—
48. Balaton, vízf.	100.—
49. Balaton reggel, vízf.	100.—

BÜKY BÉLA

50. Kazár, olajf. 1000.—
51. Szent István, temp. 300.—
52. Pozsonyi csata, temp. 150.—
53. Kenyér, freskóterv 200.—
54. Kenyér, freskóterv 200.—
55. Kecskepásztorok, vízf. 40.—
56. Kazári asszonyok, vízf. 40.—
57. Pincék, vízf. 40.—
58. Fiú kecskékkel, vízf. 50.—
59. Csendélet, vízf. 40.—
60. Hollókő, készítette: H-né Pintér Ágnes, szőnyeg 150.—

FÁY ALADÁR

61. Szarvascsapat, olajf. 400.—
62. Marhajárás, olajf. 200.—
63. Sárgarigó, olajf. 200.—
64. Bika, rajz 50.—
65. Szántó ökrök, rajz 50.—

FUTÁSFALVI MÁRTON PIROSKA

66. Holló kő, olajf. 200.—
67. Virágok, olajf. 200.—
68. Csendélet, olajf. 100.—
69. Esti tájkép, olajf. 200.—
70. Lóitatás, olajf. 200.—
71. Hollókői táj, vízf. 100.—
72. Gellérthegyi részlet, vízf. 50.—
73. Lágymányos, vízf. 50.—
74. Behordás, olajf. 150.—
75. Cséplés, olajf. 200.—

HANGAI SZABÓ MIKLÓS

76.	Lányok a cséplőgépnél, olajf.	2000.—
77.	Lópatkolás, olajf.	400.—
78.	Ülő akt, olajf.	300.—
79.	Palóc házaspár, olajf.	300.—
80.	Fonó öregasszony, olajf.	150.—
81.	Bivalyok a tó partján, olajf.	150.—

IMREH ZSIGMOND

82.	Hegyi táj, olajf.	160.—
83.	Bükki temető, olajf.	150.—
84.	Avasi részlet, paszt.	100.—
85.	Falu széle, paszt.	60.—
86.	Bokréta, paszt.	200.—
87.	Akác csoport, paszt.	200.—
88.	Fák alatt, paszt.	100.—
89.	Árnyas udvar, paszt.	140.—
90.	Virág kék terítővel, paszt.	80.—
91.	Patak, paszt.	80.—
92.	Avasi házak, paszt.	100.—

K. NAGY SÁNDOR

93.	Marokszedők, színes tuss	200.—
94.	Kalotaszegi lány, színes tuss	200.—

vitéz LITTKEY GYÖRGY

95.	Krumpliszedés, olajf.	250.—
96.	Ünnepi díszben, olajf.	150.—
97.	Kukoricatörés, olajf.	250.—
98.	Kép a falu életéből, olajf.	250.—
99.	Egy kis pihenő, olajf.	250.—
100.	Kapuvári menyecske kis gyerekkel, vízf.	100.—
101.	Kapuvári asszony, vízf.	100.—
102.	Kerülő, vízf.	100.—

103. Egy szegény magyar fiú, vízf. 100.—
104. Falu széle, vízf. 100.—
105. Őszi felhők között, vízf. 100.—
106. Pipázó magyar, vízf. 100.—
107. Ebéd után egy kis pihenő, vízf. 100.—
108. Őszi táj, vízf. 100.—
109. Fák között a falu, vízf. 100.—
110. Pihenő magyar, vízf. 100.—
111. Tisza partján hazafelé, vízf. 100.—

MOKRY MÉSZÁROS DEZSŐ

112. A temető, olajf. 400.—
113. Pincesorok, olajf. 400.—
114. Halász, olajf. 300.—
115. Rovásábécé és változatai, tusrajz mgt.
116. Rovásdíszítőtervek, tusrajz mgt.
117. Rovásdíszítőtervek, tusrajz mgt.
118. Fejfagyűjtemény és tervek, tusrajz mgt.
119. Síremléktervek, tusrajz mgt.
119/a. Síremlék és diszítménytervek, tusrajz mgt.
120. Himzésterv rovásjegyekkel, paszt. eladó.
121. Szőttesterv rovásjegyekkel, paszt. eladó.
122. Szőttesterv rovásjegyekkel, paszt. eladó.
123. Szönyegterv rovásjegyekkel, paszt. eladó.
124. Szőnyeg rovásjegyekkel, készítette Medgyessy Ferencné mgt.
125. Szőnyeg rovásjegyekkel, készítette Medgyessy Ferencné mgt.
126. Szőnyeg rovásjegyekkel, készítette Medgyessy Ferencné mgt.
127. Szőnyeg rovásjegyekkel, készítette Medgyessy Ferencné mgt.
128. Szőnyeg rovásjegyekkel, készítette Medgyessy Ferencné mgt.
129. Szőnyeg rovásjegyekkel, készítette Murányi Évi eladó

MUHORAY MIHÁLY

130. Palóc udvar, vízf.	80.—
131. Palóc konyha, past.	120.—
132. Rimóc, past.	150.—
133. Palóc menyecske, past.	150.—
134. Szobácska, past.	300.—
135. Gőcseji présház, olajf.	400.—
136. Dráma a falun, olajf.	2000.—

NAGY NÁNDOR

137. Balatoni táj I. vízf.	50.—
138. Balatoni part, vízf.	50.—
139. Balatoni műút, vízf.	50.—
140. Alkonyat, vízf.	50.—
141. Balatoni táj II., vízf.	50.—
142. Kisőrsi táj, II., vízf.	50.—
143. Kékkuti táj, vízf.	50.—
144. Tóti hegy, vízf.	50.—
145. Kiskőrösi táj, vízf.	50.—

NÉMETH KÁLMÁN

146. Kubikusok, gipsz,	megrendelhető
147. Terhes asszony, gipsz,	megrendelhető
147/a. Hadiemlék vázlat, gipsz,	megrendelhető

NÉMETHY BÉLA

148. Jézus születése, színes ruhaterv, temp.	mgt.
149. Hollókői öregasszony, past.	mgt.
150. Cséplés, past.	35.—
151. Munkátkereső magyarok, past.	120.—
152. Jézus halála, gobelin betét miseruhához,	mgt.
153. Litánia után, olajf.	50.—
154. Kóborló magyarok, olajf.	150.—

155. Templomozók Hollókőn, linóleum, 15.—
156. Göcsej, olajf. 50.—
157. Vasárnap délután Hollókőn, past. 45.—

UJVÁRI BÉLA

158. Barokk ház, vízf. mgt.
159. Régi ház, vízf. 60.—
160. Város széle, vízf. 100.—
161. Timár-ucca, vízf. 100.—
162. Udvar, vízf. 60.—
163. Műegyetem részlet, vízf. 100.—

VARGA FERENC

164. Kapisztrán, terrakotta 250.—
165. Szegény Madonna, fa 400.—
166. Emaus felé, pirobasalt, 500.—
167. Pipásfiú, pirobasalt, 50.—

DOZSA FARKAS SÁNDOR

168. »Bacsák« bácsi, gipsz terrakottában 200.—
169. Ádám Éva, gipsz terrakottában, 400.—

Artisztikus

KÉPKERETEK

SCHIFFER ÁRMIN

KÉPKERETGYÁRÁBAN KAPHATÓK

Budapest, Király-utca 79

Telefon: 144-485

Kicédulésve 1959.

1937

MAGYAR KÉPIRÓK

KIÁLLITÁSÁNAK

KATALOGUSA

Egy példány továbbítással már bevágva

NEMZETI SZALON MŰVÉSZETI EGYESÜLET

1937. OKTÓBER 30-TÓL NOVEMBER 14-IG.

NEMZETI SZALON MŰVÉSZETI EGYESÜLET

ELNÖK:

Gróf ZICHY JÁNOS

TÁRSELNÖKÖK:

WEISS FÜLÖP PRESZLY ELEMÉR

ALELNÖKÖK:

CSÓK ISTVÁN GEREVICH TIBOR HORVAI JÁNOS

FARKAS ZOLTÁN

IGAZGATÓ:

HUBAY ANDOR

TITKÁRNŐ:

V. CSERESNYÉS ERNA

FŐTITKÁR:

LEHEL BÉLA

MAGYAR KÉPIRÓK

Elnök:
BOROMISZA TIBOR

Igazgató:
BÜKY BÉLA

Alelnök:
FÁY ALADÁR

A kiállítást rendezték:
ANTAL JÓZSEF, BÜKY BÉLA, H. SZABÓ MIKLÓS

Amikor 1933. év januárjában a MAGYAR KÉPIRÓK társasága első kiállítását rendezte, itt a NEMZETI SZALON helyiségeiben, az a gondolat vezérelte, hogy nincsen emberi elgondolás, tevékenység, amelyik büntetlenül kivonhatja magát a kor felébredt eszmeáramlatai elől... Azóta az idő telt-múlott és mi célkitűzéseinkben, magyar fajtánk sajátos művészeti meglátásainak érvényesítésében előrejutottunk és igazolódtunk.

A MAGYAR KÉPIRÓK társasága évente országjáró tevékenységet fejt ki. Igyekezünk megismerni, átélni és értékelni törzsi népünk minden művészeti, szokásbeli, jellembeli faji sajátosságát a maguk romlatlanságában... Igyekszünk ebbe lelkileg felszívódni, amire a közös vér hatalma képesít...

A palócföld, Hollókő, Duna-Tisza mente, Hortobágy, Nyirség, Ormánság és Göcsej mind, mind megannyi munkaállomásunk.

Eredményeink természetszerűleg soha sem lehetnek véglegesek. Határtalan az út s a tudatosított munka ebben időhöz és térhez kötött.

Mi elvégeztük és végezzük az ugarszántás és magvetés nehéz munkáját. Majd jön utánunk egy diadalmas nemzedék, amelyik faji kötelességeinek tudatában kiteljesíti a dolgokat.

Keletről ideszakadt magyar fajtánk minden értéke értelmet nyer. Aminthogy kezdi felismerni az európai kultúrvilág, hogy mi mindent köszönhet évszázados fejlődése annak a ténynek, hogy egy magas műveltségű népfaj — a magyar állt őrt Európa keletén.

MAGYAR KÉPIRÓK.

A KIÁLLITOTT MŰTÁRGYAK

JEGYZÉKE

ANTAL JÓZSEF

1	Ozorai táj, past.	100.—
2	Márika, vízf.	100.—
3	Balatonvidéki táj, vízf.	60.—
4	Szécsiszigeti táj, vízf.	60.—
5	Vak leány, olajf.	150.—
6	Zalai táj, olajf.	200.—

ANTAL LORÁNT

7	Göcseji falu, vízf.	60.—
8	Nógrádi leány, olajf.	500.—
9	Faluvége, vízf.	50.—
10	Virágasztal, vízf.	50.—
11	Nógrádi menyasszony, vízf.	50.—

ÁDÁMFFY LÁSZLÓ

12	Szénaboglya, vízf.	60.—
13	Pihenő tehenek, vízf.	60.—

BARÁTH ISTVÁN

13/a	Faluvége, olajf.	80.—

BOROMISZA TIBOR

14	Pattogtatják a kukoricát, olajf.	400.—
15	Karika Bernát, olajf.	600.—
16	Nagy Andorné arcképe, olajf., mgt.	
17	Hólapátolók, olajf.	400.—
18	Délibábos puszta, olajf.	500.—
19	Varga János öreg juhász, olajf.	600.—
20	Kardos István csikós számadó, olajf., mgt.	
21	A Hortobágy olajf., Császár Ilona tulajdona	
22	Kovács Dániel csikós, olajf.	600.—

23	Eső után, olajf.	500.—
24	Péterfia Petrovics István bacsó, olajf., mgt.	
25	Dráma a pusztában (kivert bika), olajf.	1600.—
26	Csetneki Lajos bikagulyás, olajf.	600.—
27	Tél a pusztában, olajf.	1200.—
28	Kovács János csikós, olajf.	600.—
29	Bagdi Gábor kosos, olajf.	600.—
30	Fülöp Sándor ökörgulya számadó, olajf., mgt.	
31	Pápai István csikós, olajf.	600.—
32	Hegytetőn, vízf.	100.—
33	Őszi reggel, vízf.	100.—
34	Reggel a Duna, vízf.	100.—
35	Farkastorok, vízf.	100.—
36	Erdős völgy, vízf.	100.—
37	Borús Duna, vízf.	100.—
38	Budakeszi rét, vízf.	100.—
39	Ködös reggel Vörösváron, vízf.	100.—
40	Dunai rálátás Szentendrén, vízf.	100.—
41	Balaton, vízf.	100.—
42	Falu a völgyben, vízf.	100.—
43	Nyirlasi legelő, vízf.	100.—
44	Magyar szüret, olajf.	1000.—
45	Szántás a budai hegyek között, olajf.	100.—
46	Tavasz a Hárshegyen, olajf.	100.—

BÜKY BÉLA

47	Mocsár, olajf.	200.—
48	Őszi csendélet, tempera	80.—
49	Női arckép, tempera	300.—
50	Szőlős csendélet, tempera	100.—

51	Babáim, tempera	1000.—
52	Zsuzsi, tempera, mgt.	
53	Lepkés csendélet, tempera	150.—
54	Szőnyeg tervek, vízf. mgt.	
55	Kendernyüvés, vízf.	40.—
56	Hollókői leányok, vízf.	40.—
57	Mákvirágok, vízf.	40.—
58	Zöldséges csendélet, tempera	100.—

DABÓCZY MIHÁLY

59	Székely leány, gipsz	300.—
60	Furulyás fiú, gipsz	1000.—
61	Férfi fej, patinázott gipsz	200.—
62	Siratók, patinázott gipsz	100.—
63	Tánc, terracotta	80.—

FÁY ALADÁR

64	Hajnal, olajf.	200.—
65	Vízmosás, olajf.	300.—

FUTÁSFALVI MÁRTON PIROSKA

66	Hollókő I., olajf.	200.—
67	Hollókő II., olajf.	200.—
68	Erdélyi házak, olajf.	200.—
70	Hollókői ház, olajf.	150.—
71	Székely fiú libákkal, olajf.	250.—
72	Székely vízimalom, olajf.	300.—
73	Hollókői cséplés, olajvázlat, olajf.	60.—
74	Hollókő-falu, vízf.	50.—
75	Hollókői hegyoldal, vízf.	40.—
76	Lovaskocsi, vízf.	40.—
77	Ökrök, vízf.	40.—

HANGAI SZABÓ MIKLÓS

78	Két öreg, olajf.	500.—
79	Bivalyok Szécsi-szigeten, olajf.	500.—
80	Harmonikás Hollókőn, olajf.	800.—
81	Dáliák, olajf.	300.—
82	Asszonyok a falu végén, olajf.	500.—
83	Fésülködők, olajf.	400.—
84	Két leány Hollókőn, vízf.	80.—
85	Csirketisztítók, vízf.	80.—
86	Bivalyok a majorban, vízf.	80.—
87	Konyhában, vízf.	80.—
88	Hazafelé, vízf.	80.—

IMREH ZSIGMOND

89	Dáliák, past.	60.—
90	Völgy fürdővel, past.	100.—
91	Bélapátfalva, past.	50.—
92	Bélapátfalvai út, past.	200.—
93	Bábonyi bérc, past.	150.—

KAPUSSY GYÖRGY

94	Macedóniai tájék, olajf.	250.—
96	Erzsébet hídfő, olajf.	100.—
97	Kerepesi tájék, olajf.	150.—

LITKEY GYÖRGY

98	Szénhordó kubikos, olajf.	160.—
99	Aratás, olajf.	300.—
100	Varrogató asszony, olajf.	150.—
101	Kapuvári menyecske, olajf.	200.—
102	Krumpliszedők, olajf.	250.—
102/a	Hollókői templom előtt, olajf.	200.—

103	Vásárba indulók, olajf.	200.—
104	Öreg kőműves, olajf.	280.—
105	Hajnali nagymosás, olajf.	120.—
106	Rőzsehordók, olajf.	100.—
107	Szentendrei emlék, olajf.	160.—
108	Nagy fák alatt a falu, vízf.	50.—
109	Vihar előtt, vízf.	50.—
110	Hollókői menyecske gyerekkel, vízf.	50.—
111	Borús táj, vízf.	50.—
112	Hollókői uccán, vízf.	50.—
113	Litániázók, olajf.	80.—
114	Vargyas ucca felé, vízf.	70.—
115	Hollókői táj, vízf.	80.—
116	Kapuvári menyecskék, vízf.	70.—
117	Balaton, vízf.	70.—
118	Kapuvári faluszéle, vízf.	80.—
119	Ház a kerítés mögött, vízf.	50.—
121	Tavaszi fények, vízf.	60.—
122	Ebédszünet cséplésnél, vízf.	60.—
123	A Tisza, vízf.	60.—
124	Balatonparton, vízf.	50.—
125	Répakapálók, vízf.	50.—

MOKRY MÉSZÁROS DEZSŐ

126	Favágók, szénrajz	50.—
127	Oroszlán, szénrajz	50.—
128	Madárfészek, szénrajz	50.—
130	Szalonnasütés, szénrajz	50.—
131	Elefánt, szénrajz	50.—
132	Falusi udvar, szénrajz	50.—
133	Gereblyés asszonyok, szénrajz	50.—
134	Nyár, olajf.	600.—

135 Olasz temető, olajf. 100.—
136 Őszi táj, olajf. 300.—
137 Ős világ, olajf. 400.—
138 Sivatagi tanya, olajf. 150.—
139 Ősvilág, olajf. 100.—
140 Tengerpart, olajf. 400.—
141 Csordás, olajf. 400.—
142 Mongol szőnyeg 150.—
143 Mongol imádkozik, kő 100.—
144 Dzsingiszkán Khán, kő 100.—
145 Karos lóca, eladó
146 Kerámiák à 20.—, szobrok à 80.— P (vitrinben)

MUHORAY MIHÁLY

147 Asszonyok, past. 120.—
148 A kunvilág születése, past., eladó
149 Régi konyha Tolnában, olajf. 300.—

NAGY NÁNDOR

150 Hollókői szőlőhegy, vízf. 40.—
151 Hollókői falu I., vízf. 40.—
152 Hollókő II., vízf. 40.—
153 Hollókő III., vízf. 40.—
154 Hollókő IV., vízf. 40.—
155 Hollkő határa, vízf. 40.—
156 Nyárádpart, vízf. 40.—
157 Hináros Balaton, vízf. 50.—
158 Hollókő vára, vízf. 40.—
159 Balatoni szürkület, vízf. 60.—

NÉMETHY BÉLA

160 Hollókői templom előtt I., olajf. 80.—

161	Szánkázás, olajf.	100.—
162	Csendélet, olajf.	80.—
163	Gáborjánházi asszony, past.	30.—
164	Hollókői templom II., past.	80.—
165	Konyha előtt, past.	50.—
166	Gőcsei udvar, past.	50.—
166/a	Téli reggel Budán, olajf.	100.—

TÓTH JÁNOS

167	Gyenesdiás, tempera	70.—
168	Csatári dombok, tempera	100.—
169	Balatoni alkonyat, tempera	70.—
170	Kilátás ablakomból, tempera	70.—

VARGA NÁNDOR LAJOS

171	Esti felhők, fametszet	20.—
172	Keresztrefeszítés, fametszet	24.—
173	Lábmosás, fametszet	16.—

KÖVETKEZŐ KIÁLLITÁS:

K. U. T.

15 ÉVES
JUBILÁRIS KIÁLLITÁSA

MEGNYITÁS:

1937. november hó 20-án délután
½6 órakor.

Alapítva: 1 8 3 9.

Herendi Porcellángyár R. T.

GYÁRTMÁNYAI:

magyar művészek műveinek reprodukciója,

művészi dísztárgyak,

a világhírű herendi díszkészletek,

jutányos kézifestésű asztali készletek.

21 VILÁGKIÁLLITÁSON NAGYDIJ.

KÖZPONTI IRODA:

BUDAPEST, IV., VÁCI UCCA 37.

Telefon: 182—755.

Gyártelep:

HEREND

(Veszprém megye.)

Imreh Zsigmondi

Miskolczi Hirlap.
1949 OKT. 2

93

Ma délelőtt tárlatvezetés a Koroknay emlékkiállításon

Miskolc, október 1.

Koroknay Nándor emlékkiállításának páratlan művészi kivitelű anyaga mindjobban vonzza a közönséget. A kiállítás naponta reggel 9 órától este 7 óráig van nyitva. Ma, vasárnap délelőtt 11 órakor Imreh Zsigmond festőművész tárlatvezetésen mutatja be az értékes kiállítási anyagot.

2

10	92×70	—	62	64	66	70
10	92×70	—	62	64	66	70
5	68×43½	75×105	—	70	72	75
69	58×34	90×76	—	62	66	72
	36×20	75×52½	—	58	64	68
69	39×30	75×52½	—	58	64	68
38	17½×26½	40×50	—	—	—	—
45	47×31	80×60	—	54	56	60
46	33½×43½	70×90	—	60	62	65
45	34×17	60×40	—	54	56	60
46	46×32	70×90	—	60	62	65
5	13×27	40×50	—	—	—	—
38	17½×27½	40×50	—	—	—	—
44	29×29	49½×49½	—	47	48	52
46	21×21½	40×50	—	—	—	—
43	49×35	80×60	—	58	64	68
45	52×25	80×50	—	54	56	60
46	50×95	—	66	70	72	80
46	50×95	—	66	70	72	80
57	18×27	40×50	—	—	—	—
40	14×28	40×50	—	—	—	—
71	31×23½	47×32	—	12	14	16
50	28×44½	72×59	—	47	48	52
60	46×67	62×84	50	56	60	66
60	40×58½	54×72	46	50	52	58
49	28×44½	72×59	—	47	48	52
56	21½×21½	40×50	—	—	—	—

1964 — 4.

Gazdag képzőművészeti program

A Borsod megyében és a környező területeken dolgozó képzőművészek új szervezeti formában folytatják működésüket: a Magyar Képzőművészek Szövetségének észak-magyarországi területi szervezetében. A területi szervezet értékes, gazdag programot állított össze az 1964/65-i évadra.

Mindenekelőtt, a kialakított, jó hagyományokhoz híven, több kiállítást rendez: így a 8. miskolci Országos Képzőművészeti Kiállítást a városi tanács nagy- és kistanácstermében s az SZMT klubtermében. A kiállítással kapcsolatban Miskolc város tanácsa 13 helyi művésznek 100 ezer forint értékű megbízást adott. Az észak-magyarországi területi kiállítást Salgótarjánban rendezik meg, az anyagot később Sátoraljaújhelyen, Egerben és Nyíregyházán is bemutatják. Sor kerül a III. Országos Grafikai Biennálé megrendezésére Miskolcon.

Tárgyalásokat folytatnak a Szlovák Képzőművész Szövetség kassai területével és a balatonvidéki területi szervezettel cserekiállítások rendezésére. 50 igen színvonalas festmény és grafika cseréjéről lenne szó, amelyek beszédesen reprezentálják a terület képzőművészeti életét és alkotásait. A Képcsarnok Szőnyi-termében Imreh Zsigmond, majd Csabai Kálmán munkáit tanulmányozhatják a látogatók. Borsod, Heves, Nógrád és Szabolcs megye több helységében rendezik meg egy-egy művész kiállítását.

Képzőművészeti kultúránk további térhódítását segíthetik elő a tervezett vándorkiállítások. Ha négy kiállítási anyagot sikerülne összehozni, akkor minden megye számára félévenként más kiállítási anyagot lehetne biztosítani, és ilymódon az egész területen évente mintegy 100—120 kiállítást tudnának bemutatni.

A területi szervezet fontosnak tartja a bekapcsolódást a művészeti ismeretterjesztésbe, a szakavatott tárlatvezetésekbe, elsősorban a községekben. Üzemi szerződéseket kíván tető alá hozni ipari üzemekkel és termelőszövetkezetekkel. Javasolja társulatunk megyei szervezetének tárlatvezető tanfolyamok indítását rajztanárok és művészetbarátok részére. A tervek között szerepel művészklub életrehívása, amelyben természetesen a többi művészeti ág képviselői is helyet kapnának, s lehetőség nyílna értékes eszmecserékre művészeti életünk reprezentánsai között. A területi szervezet szorgalmazza a miskolci kiállítócsarnok és új, műtermes művészlakások építését.

Nyári egyetem Miskolcon

Régi terv közeledik

Az erről szóló előadást a Szeleta barlang platóján tartanák meg. A matyóművészetről Mezőkövesden, a hegyaljai borokról Tokajban hangzana el helyi bemutatóval egybekötött előadás. A résztvevők meglátogatnák a Zemplén hegységet, a Kossuth-kultusz egyik központját, Monokot, és a korszerű vegyipar egyik fellegvárát, Kazincbarcikát.

Az érdekes program előkészítése, összeállítása, megszervezése végett a

nyári
paszta
mint S
káját.
Az
vészet
Napok
film F
jük a
kolc s
tovább
ról va

Magyar Hírlapterjesztő
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest V., Petőfi Sándor u. 17.
Telefon: 188-296, 188-307
BORSODI SZEMLE

JEGYZETEK TUDOMÁNYOS ÉLETÜNKRŐL

Az amatőr csillagászok II. országos találkozója Miskolcon

A TIT csillagászati s űrhajózási országos választmányának Borsod megyei szervezete, a Miskolci Városi Tanács művelődésügyi osztályával és a diósgyőri Vasas Bartók Béla Művelődési Házzal karöltve rendezte meg augusztusban a második országos amatőr csillagász-találkozót. A találkozót *Fekete László*, a városi tanács vb-elnöke nyitotta meg.

A kétnapos gazdag programban több értékes, új megfigyelésekről és tudományos eredményekről számot adó előadás hangzott el. A Mars megfigyeléséről *dr. W. Sandner* (München), az amatőr bolygómegfigyelésekről *P. Polesny*, a C. budejovicei (Csehszlovákia) népi csillagvizsgáló igazgatója tartott előadást. *P. Ahnert* (Sonneberg) témája volt: Hogyan végezhetnek az amatőrök tudományos értékű megfigyeléseket? Az üstökösök megfigyeléséről *ifj. Bartha Lajos*, a budapesti Uránia Csillagvizsgáló munkatársa beszélt. A csillagászati ismeretterjesztés Borsod megyében címen *dr. Szabó Gyula*, a miskolci TIT Uránia Csillagvizsgáló vezetője tájékoztatta a résztvevőket. A csillagászati és űrhajózási előadások szemléltetéséről *Apostol Ince*, a miskolci csillagászati szakosztály elnöke tartott módszertani előadást.

A másnapi programban *H. Busch*, a harthai (NDK) csillagvizsgáló vezetője az intézet működéséről tájékoztatta a hallgatókat. Vita zajlott le ezután a csillagászati szakkörök működéséről. A vitaindító referátumot *Ponori Thewrewk Aurél*, a buda- tartotta. A külföldi előadók között csillagászati és űr-

LAPKIADÓ VÁLLALAT
SAJTÓFIGYELŐ SZOLGÁLAT
Budapest VII., Lenin körút 9—11
Telefon: 227-651, 221-285

Szabad Nép

1956 AUG 28

Imreh Zsigmond

Vasárnap nyílik a II. miskolci országos képzőművészeti kiállítás

(Tudósítónktól.)

Miskolcon rendezik és — *országos* kiállítás lesz. Az ország második városának képzőművészei immár másodszor látják vendégül a budapesti és vidéki festőket, szobrászokat, hogy közösen mutassák be termésüket. A szeptember 2-án nyíló kiállításra már javában folyik a készülődés. Négyszázharminckilenc kép érkezett az országból — 200 a fővárosból — és bizony alapos munkát kellett végezni a zsűrinek, hogy a legjobbakat válogassa ki, azokat a képeket, amelyek híven tükrözik művészeink fejlődését.

A miskolci Herman Ottó Múzeumban két napon át tartott a zsűrizés. Sok heves vitának volt tanúja, aki betoppant ide. Két-három szavazás is esett olykor egy-egy képről. A bírálóbizottság miskolci tagjai természetesen körömszakadtáig harcoltak a Borsod megyei művészek képeiért, a budapesti bizottsági tagok a provinciális jelleg ellen küzdöttek, hogy valóban országos legyen a kiállítás. A meg-megújuló szócsaták eredménye végül is: 183 festmény, rajz, karc fogadja szeptember 2-án a közönséget. A szobrok sorsa ezekben a napokban dőlt el. Sajnos, előreláthatólag kevés szobor, és főleg kisplasztika kerül kiállításra. Ennek oka a termek alacsony volta, és rossz térbeosztása.

A képek között nem egy figyelemre méltót találni már így, az előzetes tallózás során is. *Imreh Zsigmond* pasztelljei, *Ficzere László* tokaji tájai, *Csabai Kálmán Déryné Miskolcon* című nagyméretű olajképe, *Feledy Gyula* tusrajza, az *Anya*, *Kunt Ernő* ózdi festő *Tűzliliom — pünkösdi rózsa* című képe a kiállítás legszebb darabjainak ígérkeznek. Nem említve a „pesti nagyok": *Domanovszky*, *Konecsni*, *Szőnyi*, *Márffy*, *Czóbel*, *Diener-Dénes* képeit.

A bíráló bizottság munkájának utolsó része az „árzsűrizés" volt. Szomorúan jegyezték meg a zsűritagok, hogy teljesen felesleges ez a munka, mert Miskolcon képeket magánosok alig vesznek, közületek is ritkán. Igaz: a képek meglehetősen drágák, de azt hisszük, ez a színvonalasnak mutatkozó kiállítás hozzájárul majd ahhoz, hogy a miskolciak megszeressék a képzőművészetet. Ez a szeretet pedig talán megnyitja a magánosok pénztárcáit, s az intézmények, hivatalok gazdasági vezetőinek szívét is. A tavalyi kiállításon a *Lenin Kohászati Művek*, a *DIMÁVAG*, *Kazincbarcika*, *Ózd* üzemei már a művészet bőkezű pártfogóinak mutatkoztak. Remélhetőleg az idén ezek az üzemek — és példájukon újabbak is — mecénásai lesznek a magyar festőknek, szobrászoknak, az igazi művészetnek.

Már rendezik a kiállítás termeit, sok kép kerül szebb, előnyösebb keretbe, s hamarosan készen várja a már hagyományossá váló országos képzőművészeti kiállítás Miskolcon a szép képeket és szobrokat kedvelő közönséget.

arab országok s általában az ázsiai népek feltétlen támogatását, s a bagdadi paktum olyan oszlopainak, mint

Rágalomhadjárat

Nyugati hírügynökségek jelentése szerint *Lennox Boyd* brit gyarmatügyi miniszter egy vasárnap esti sajtóértekezleten beszélt több ezer okmányról, *amelyeket a ciprusi görögök szervezetétől, az EOKA-tól zsákmányoltak, és amelyek alapján bebizonyosodott, hogy az EOKA Makariosz érsek személyes irányítása alatt dolgozott.*

Az angol sajtó véleménye megoszlik: a *Daily Telegraph, a Scotsman* és a *Daily Mail helyeslik az okmányok közzétételét,* mert mint az utóbbi lap írja: *„ez mérhetetlenül megerősítette Nagy-Britannia erkölcsi helyzetét".* A *Manchester Guardian* fenntartással fogadja az okmányokat és megjegyzi: *„Ha a brit kormány arra az elhatározásra jutott, hogy nem tárgyalhat Makariosszal, és erre nincs is szükség, téves politikát követ. A ciprusi görögök továbbra is Makariosz hívei és Nagy-Britanniának végül is tárgyalnia kell vele."*

A görög kormányhoz közelálló hivatalos körök szerint a fő kérdés a ciprusiak követeléseinek kielégítése, nem pedig az, hogy ki az EOKA vezetője.

★

Vasárnap több ciprusi városban röplapokat terjesztettek, amelyeket egy új szervezet, a PEKA (Ciprusi Harc Politikai Bizottsága) adott ki.

[illegible] — olvasható a röplapon.

Ma 0 órakor járt le az ultimátum, amelyet az EOKA Harding tábornoknak adott. Amennyiben nem fogadja el az EOKA fegyverszüneti feltételeit, a harc valószínűleg újra fellángol.

Betörtek az ankarai görög nagykövetségre

A *Reuter* jelentése szerint a görög kormány közölte: tudomására hozták, hogy az ankarai görög nagykövetség épületében betörés történt. Az első jelentések szerint *több fontos akta, köztük a katonai attasé aktái is hiányzanak.*

A görög kormány augusztus 26-án tiltakozást juttatott el a török külügyminisztériumhoz, amiért diplomatái Ankarában nincsenek kellő biztonságban.

A kormány egyik szóvivője szerint a *betörés Görögország elleni kémcselekmény volt, amely súlyosan érinti a kormányt.*

Az AFP jelenti az athéni hírügynökség közlésére hivatkozva, hogy a görög kormány elrendelte az őrség megszilárdítását a görögországi török nagykövetség és az összes török konzulátusok előtt.

Magyar Hirdető
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest V., Petőfi Sándor u. 17.
Telefon: 188-296, 188-307
ÉSZAK-MAGYAR-
ORSZÁG
1971 FEB 21

Hajdu Béla:

Jegyzetek egy veszteséglistáról

(Szokatlan seregszemle)

II.

Képzőművészetünk elhullott öregjei

A két utóbbi esztendő képzőművészeti életünk maradék idősebb generációját is erősen megritkította. 1965. március 23-án a 65 éves *Imreh Zsiga*, április 10-én *Palcsó Irén* iparművész, május 3-án a 96 éves *Lyka Károly* művészettörténész, augusztus 9-én a miskolci művésztelep sokáig volt, utóbb Szombathelyen tanároskodó festője, a 72 éves *Burány Nándor*, 1966. augusztus 21-én a 79 éves *Palcsó Dezső*, október 26-án pedig — felesége, a drága Julika halála után néhány héttel — *Döbröczöni Kálmán* festő, az Iparművészeti Főiskola ny. tanára hullott ki a sorból. És ide kell sorolnunk a november 27-én 67 éves korában elhunyt *dr. Kalas Imre* műépítészt, aki az építő tudományok doktorátusát valamikor Rómában szerezte meg.

Lyka Károlyhoz, az ifjabb korában is haladó szellemű művészeti íróhoz, a főiskola egykori rektorához műtörténelmi könyvei, tanulmányai fűznek. A többiekhez harmincnegyven évi személyes ismeretség, barátság, közös kiállítások élményei, termékeny művészeti viták, közös akciók emlékei kapcsoltak erős szálakkal.

Zsiga, Dezső, Kálmán és ti, a két régi művész-szakállas: Burány Tata és Imrus! Hát elmentetek? Itt hagytatok engem? Zsiga, Zsiga... Mikor is láttalak utoljára?... Emlékszem már. A Hunyadi utcán az önkiszolgáló előtt horgonyoztál le tábori állványoddal, Lenke is ott volt. A Tanácsház téri városképet örökítetted pasztellbe... Aztán felkaptatok kocsitokra és a város másik, festői témának kínálkozó részébe vágtattatok. Palcsó Dezső! Öreg cimbora. A huszas években Simon Andor meg Csapó András, a bányász-poéta hozta híredet Sajókazáról. De nemcsak művészeti élmények kapcsoltak hozzád. Katonásdi 1939-ben Nagyecseden, ahol, — bizonyára szerencsédre — én voltam a parancsnokod... Később mint önfeláldozó jóbarátot ismertelek meg. 1944 november. A nyilasok egy alakulattal nyugatra akarnak kényszeríteni. Egy éjszakát Sajókazán nálatok töltök. Te és Irénke azt mondtátok, ne menjek tovább, maradjak nálatok, amíg a banda elvonul. Nem kockáztathattam, hogy nektek okozzak bajt miattam. Majd egy megfelelő időpontban faképnél hagyom őket, amikor már biztonságban nevethetek a markomba. Így is történt. De azt nem felejtem el, hogy ti mit kockáztattatok volna értem...

Kálmán, jó Döbröczöni Kálmán! Mikor is írtam Rólad, hogyan keserveskedted birtokoddá a művészetet „Döbröczöni Kálmán útja a gyalupadtól a festőpalettáig", cím alatt?... Nem felejtetted el évtizedek alatt sem. Hálás jóbarát voltál mindig. Amikor többféle betegség miatt Ancsurkámmal együtt nehéz helyzetbe kerültünk, sokáig naponta eljöttél, hogy segíts fát vágni, szenet hordani... 1965 újév napján te voltál első köszöntőnk — ahogy feljegyeztem — hoztál egy üveg vörösbort is, pedig magad nem voltál borissza. Mindig az egyszerű emberek, a szegények festője voltál. Szíved melegítette át minden képedet, rajzodat... Julikádat is évtizedek óta szerettük, de a múlt év augusztusában fájdalommal vettük halála hírét... s két hónapra rá már Bocsitól, tehetséges fiadtól kaptuk a gyászjelentést, hogy követted Julikát... Szerény, udvarias ember voltál mindig, de most megelőztél. Mért tetted ezt Kálmán!...

Burány Tata mint tanárségéd került a miskolci művésztelepre fiatalon. De hosszú szőke szakálla nagy tekintélyt kölcsönzött neki, a nála jóval idősebb művészek is Tatának szólították. Lapunk egyik gyászhirdetéséből értesültem haláláról. Azoknak a miskolciaknak szólt, akik még ismerték, szerették őt. Zsigának, Dezsőnek, Kálmánnak, még dobogott a szívük s dobogott a hasonló szakállt viselő Kalas Imréé is, ma már enynyivel kevesebben emlékszünk Tatára. Én mindenesetre szeretettel gondolok rá.

Kalas Imrének utolsó pillanatáig az építőművészet s általában a képzőművészet volt az életeleme. Amíg beteg lábaival járni tudott, nem mulasztott el egyetlen kiállítást, ő volt egyik legszorgalmasabb tárlatlátogató Miskolcon. Ismerőseivel mindig alaposan megvitatott minden kiállított műtárgyat. Ha az utcán találkoztunk, minden jelentősebb épületről elmondotta szakszerű véleményét.

Törleszthetetlen adósság

Élete utolsó évében is a művészet egyes kérdései izgatták, bár kijárni már nem tudott. 1966. január 1-én újévi levelet írt nekem, nem szokványos újévi üdvözletet, hanem sűrűn gépelt ívoldalnyi javaslatot, amelynek megvalósításához segítségemet kérte. Hiányolta, hogy Miskolc képzőművészeti múltját eddig nem dolgozták fel, pedig ez a feladat annál sürgetőbb, mert már kevesen élnek, akik a régi művészek életét, tevékenységét ismerték. Negyvenkét nevet sorolt fel azok közül, akik kezdve Latkóczy Mihálytól és Balogh Józseftől a két háború között itt tevékenykedtek. Járjunk el együtt a városi tanács művelődési osztályánál annak érdekében, hogy az évi képzőművészeti kiállítással kapcsolatban írjon ki pályázatot a város képzőművészeti életének feldolgozására s a legjobbnak ítélt dolgozat megjelenését is biztosítsa, amit — mondjuk — a Herman Ottó Múzeum kiadványai kapcsán könnyen megtehet..." Megírtam Imrusnak, hogy ekkor és ekkor az Északmagyarországban „Borús idők — napsütések" címmel írott visszaemlékezéseimben több folytatásos részben ismételten foglalkoztam a miskolci művészet múltjával s többek között az ő nevét is többször megemlítettem, hiszen a Termés első számát az ő „Műemlékvédelem és korhamisítás" című érdekes, bátor hangú írása is változatos, ígéretes színvonalú folyóirattá színezte Leszih Andor, Gyárfás Miklós, Vihar Béla, Ladányi Ferenc, Meskó Barna, Pórffy György és a többiek írásaival együtt. De meg aztán én sem vagyok olyan járóképes, makkegészséges fenelegény, aki egy ilyen, sok energiát követelő vállalkozás mozgatójává szegődhetnék.

A nyugtalan nyugdíjas Imre belenyugodott elhárító kibeszédembe, de pár hónappal halála előtt ismét kedveskedett egy baráti ajándékkal. Elküldte a Múzeum 1965-ben megjelent V. évkönyvét a „régi barátsággal" ajánlva: Kalas Imre „Borsodi népi lakóházak jellemzői" című, 35 fényképpel illusztrált tanulmánya. Mondhatom, nagy érdeklődéssel böngésztem végig a hiányt pótló értékes füzetet s még aznap elhatároztam, hogy hálás köszönő levelet írok Imrének. De torlódtak a magam gondjai-bajai s a köszönő, elismerő sorok valahogy elmaradtak, mígnem egy napon olvasom a szomorú hírt: nem róhatom le soha már köszönet-tartozásomat, mert Kalas Imre kilépett az élők sorából. Hej pedig hogy várhatta a jó szót régi barátaitól... a fájdalmakat enyhítő jószót... Lelkiismeretem vádol, mert régi élettapasztalatom: „Idős barátodat ne várakoztasd, mert ő már hónapokkal számolja a napokat is". Kedves mosolyú Imrém, engeszteltödésedre rovom soraimat, hogy élj tovább barátaid szívében.

(Folytatjuk.)

...hatvanat másnap átadtak a Szomáli Köztársaság határán. Sok ellenzéki vezető börtönben van. Mindez természetesen azt a célt szolgálja, hogy a népszavazáson minél nagyobb arányú „igen" szavazatot adjanak le a Franciaországhoz tartozás mellett.

tette az NSZK kormányának a kedden kezdődő leszerelési értekezlettel kapcsolatban kiadott nyilatkozatát.

A nyugatnémet kormány az esetleges aláírásra kerülő atomsorompó-egyezményt látatlanban és eleve elutasítja.

Az NSZK azt követeli, hogy

...tos hierjű leszerelés... További feltételt támaszt az NSZK kormánya akkor, amikor azt hangsúlyozza, hogy „az ellenőrző intézkedéseknek nem szabad a német (értsd: nyugatnémet) tudományos kutatást és annak gazdasági felhasználását megzavarniok". A nyilatkozat továbbá kijelenti, hogy a szerződéstervezet fontossága szükségessé és kívánatossá teszi az előzetes nyílt vitát és hogy az NSZK kormánya e vita terén „semmiféle nyomást, vagy határidőt nem hajlandó elfogadni".

Végezetül von Hase a nyilatkozatot ismertetve kijelentette, hogy az NSZK kormánya a szerződés szövegét „csak annak tárgyilagos tanulmányozása után és lelkiismeretétől függően" írja majd esetleg alá.

fegyveres erőket. Miskolcon a Hazafias Népfront és a Magyar—Szovjet Baráti Társaság együttesen rendezi meg a Szovjet Fegyveres Erők Napjának ünnepségeit. Február 22-én délután 15 órakor a helyőrség fegyveres erőinek

A ...tisztjei, ...csai is ...elbeszél... szovjet ... fejlődés ...legi ha... szerű f...

Befejezéshez közelednek az indiai választások

Befejező szakaszába érkezett az indiai választási küzdelem. Kedden, miután az utolsó urnákat is lezárják, megkezdődik a szavazatok összeszámlálása.

Vasárnap Delhi szavazott. Megfigyelők véleménye szerint a vártnál nagyobb számban járultak az urnákhoz az indiai főváros választópolgárai. A szavazás általában rendben folyt. *Bihar állam kivételével, ahol több súlyos összetűzésre került sor a rendőrség és politikai pártok hívei között.* Egy iskolát Muzaffarpur körzetében felgyújtottak, Patnában, Bihar állam fővárosában kilenc embert agyonlőttek.

A választások utolsó napján került sor az idei indiai parlamenti választások legizgalmasabb küzdelmére, a bombayi szavazásra. Itt S. K. Patil, a kormány tagja lép fel a választásokon George Fernandes-szel, az egyesült baloldal jelöltjével szemben és Delhiben általánosan elterjedt az a vélemény, hogy nemcsak Patil politikai jövője függ ettől az eredménytől. De a küzdelem az indiai jobb- és baloldal erőpróbája lesz. A baloldal többi jelöltje Bombayban Krishna Menon és S. A. Dange, akik másik jelölttel együtt a Kongresszus Párt balszárnya és a haladó pártok teljes támogatását élvezik. *Menon győzelme, vagy veresége változatlanul az indiai belpolitikai élet legizgalmasabb kérdése,* amelynek eldőlte mutatni fogja a belpolitikai viszonyok alakulását.

...ndonba látogat

Rapacki londoni látogatásának előestéjén Varsóban rámutatnak arra, hogy Nagy-Britannia negyedik helyen szerepel a lengyel külkereskedelemben. Az ipari együttműködés továbbfejlesztésének nagy lehetőségei rajzolódnak ki. Fejlődés mutatkozik a tudományos és a kulturális cserében is.

...gyhatja el Indonéziát

Malik külügyminiszter kijelentette, *Sukarno elnöknek nincs más választása, mint lemondani a hatalomról, vagy megvárni, míg a március 7-én összeülő kongresszus felmenti tisztségéből.*

A külügyminiszter szerint tovább folytatják az erőfeszítéseket, hogy meggyőzzék az elnököt: le kell mondania. Ehhez hozzátette, hogy Sukarnónak nem engedik meg a távozást Indonéziából.

Bővítik a vízvezeték-hálózatot Miskolc I. kerületében

Miskolc I. kerületében az idén is tovább bővítik a vízvezeték-hálózatot. Néhány utcában teljesen új vezetéket építenek, másutt pedig a már meglevő hálózatot bővítik, fejlesztik tovább.

A Kisfaludy utcában is megkezdik tavasszal az ivóvízhálózat bővítését. A szerződés már elkészült, a munkát március 1. és június 30. között végzik el. A Balassa utcában körülbelül 200 méter hosszúságban bővítik a hálózatot. Az Aggtelek utcában mintegy 170, a Visó utcában pedig 400 méter új vízvezetéket építenek meg. A Martintelepen a leendő új társasházak területén ugyancsak elkészítik a vízvezetéket, hogy az építkezés ezáltal könnyebbé váljon.

Ne tűrd a közömbösséget!

Az ózdi fiatalok versenyvállalása

A KISZ VII. kongresszusának tiszteletére számos megyei ifjúsági alapszervezetünk tett már értékes versenyvállalást. Fiataljaink fegyelmezettebb, pontosabb munkával, a társadalmi tevékenységben való fokozottabb részvétellel készülnek a nagy eseményre. Vállalásaik között is kiemelkedik az Ózdi Kohászati Üzemek durvahengerművében dolgozó ifjúsági brigádok nagyszerű ígérete, amelyet összekötöttek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére indított jubileumi versennyel.

A KISZ durvahengerműi közös vezetősége, alapszervezetei és tagjai felhívásukat a város és az üzem valamennyi közös vezetőségéhez és alapszervezetéhez intézték. Ebben a többi között vállalták, hogy az 1967. évi akcióprogramban foglaltakat az év vége helyett az 50. évforduló tiszteletére már november 7-re teljesítik. A „Borsodi Ifjúsági Radar" mozgalom kiszélesítésével fokozottabb mértékben harcolnak a pazarlás, a közömbösség ellen és e mozgalmat a takarékosság érzékeny fokmérőjévé teszik. „Ne tűrd a közömbösséget. Szóval és tettekkel küzdj a közösség érdekeiért" — mondják az ózdi KISZ-fiatalok, akik elhatározták, hogy június hónap számukra „kongresszusi hónap" lesz, s ki-ki saját munkaterületén és brigádjánál javaslatokat, vállalásokat tesz a több és jobb termelés, a KISZ-munka megjavítása érdekében.

A gyárrészleg terve: 775 ezer tonna öntecs legyártása. Felhívásukon felül a KISZ közös vezetősége vállalta, hogy az éves tervfeladatok megvalósításából is még intenzívebben, hatékonyabban veszik ki részüket. Végül a KISZ VII. kongresszusa és a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére tett felhívásuk, amelyhez a többi alapszervezetek és a közös vezetőségek csatlakozását várják, így fejeződik be:

Az 1967. évben a város területén társadalmi munkában a fizetett órák arányának megfelelően 20 százalékot ajánlunk fel a vietnami testvérnép megsegítésére, továbbá a KISZ-kongresszus tiszteletére vállaljuk, hogy fiataljaink 15 óra társadalmi munkával segítik az üzem és a város feladatainak megvalósítását.

Magyar Hirdető
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest, V., Petőfi Sándor u. 17
Telefon: 188-296, 188-307

Imreh Zsigmond

ÉSZAK-MAGYARORSZÁG
1965 MÁR 24

1021

Elhúnyt Imreh Zsigmond festőművész

Fájdalmas hír járta be Miskolcot március 23-án, kedden: 65 éves korában elhunyt Imreh Zsigmond festőművész.

Városszerte úgy ismerték: Zsiga bácsi, a miskolci festőművészek nesztora. 1928-tól 1961-ig tanított a miskolci Lévay József, majd a Földes gimnáziumban, s mint rajztanár e harminchárom év alatt miskolciak és borsodiak ezreit nevelte a művészet, a szép szeretetére, értésére, tiszteletére. Segítette más iskolák munkáját mint szakfelügyelő. Tanári munkásságáért Az oktatásügy kiváló dolgozója címmel is kitüntették. Tanári munkásságán kívül képzőművészeti tevékenysége tette ismertté és kedveltté. Miskolc utcáinak, a város környékének sok-sok szépségét ő fedezte fel elsőnek, ő látta meg a művész szemével és örökítette meg azokat festővásznán, hogy százak lakását díszítse, kiállításokon tízezreknek nyújtson művészi élményt.

Imreh Zsigmond kiállításait mindig igen sokan keresték fel Miskolc és Borsod lakói. Rendszeresen szerepelt országos tárlatokon is. Neve az egész ország képzőművészet iránt érdeklődő közönsége előtt ismert és elismert volt. Halálával a megye képzőművészeti élete sokat veszített.

Mindig emlékezni fognak rá volt tanítványai, művészetének tisztelői. Művészetét maradandóvá teszik alkotásai.

hagyománya

Felolvasta az itt székelő
rektórium egyik rendeletén
szövegét, mely a pedagógus
részére kötelezően előírja
ifjúság, szocialista nevelés
Később annak a táviratnak
felolvasására került sor, am
lyet a városban megtart
gyülés részvevői intéztek L
ninhez a földosztással kapc
latban.

Az est közönsége meleg
ünnepelte a jelenlevő vete
nokat, akiket úttörők, KIS
fiatalok virágcsokorral kösz
töttek.

A város és a járás veze
megkoszorúzták az egykori
rektórium épületén elhelyez
emléktáblát, a Tanácsközt
ság hőseinek emlékművét
koszorút helyeztek el a Cs
Károly volt direktóriumi
nök szülőházán levő eml
táblára is.

Fülöp Lászl

Misk
az Építésüg

Tegnap, március 23-án, k
den dr. *Trautmann Rezső* é
tésügyi miniszter elnökle
vel Miskolcon, az SZMT sz
házban tartotta soronle
ülését az Építésügyi Minisz
rium kollégiuma. Jelen v
tak az ülésen megyénk, vár
sunk párt- és állami vezet
köztük: *dr. Bodnár Ferenc*,
megyei pártbizottság első t
kára, *dr. Papp Lajos*, a m
gyei tanács vb-elnöke, *Hav
Béla*, a Miskolc városi Pá
bizottság első titkára, *Fek
László*, a városi tanács vb-
nöke, valamint az építőipa
vállalatok, tervezőintézet
és pénzintézetek vezetői.
Ugyancsak részt vettek az ül

Imreh Zsigmond

Magyar Hirdető
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest, V., Petőfi Sándor u. 17.
Telefon: 188-296, 188-307

ÉSZAKMAGYARORSZÁG

1964 OKT 1

Pénteken nyílik Imreh Zsigmond kiállítása

A Képcsarnok Vállalat miskolci Szonyi István termében ismét kiállítás nyílik: október 2-án, pénteken délután öt órakor nyitják meg Imreh Zsigmond műveinek kiállítását. Az ismert és köztiszteletben álló miskolci művész ez alkalommal negyvenöt művét mutatja be a közönségnek. A jórészt rasztell képeken Miskolc és környéke, valamint Szentendre legszebb tájrészletei, csendéletek, mindennapjaink egyéb jelenségei „vallanak" a művész munkásságáról, alkotó tevékenységéről. A tárlat megnyitásakor Fekete László, a városi tanács vb-elnöke méltatja Imreh Zsigmond művészi munkásságát. A kiállítás két hétig tekinthető meg.

hallott már akkor
épül, sokan építés
meglátogatták, his
tak, akik igényelt
ték, építtették, ma
ba vették. Az ott t
ról mondott szava
könyv bejegyzései,
sodó igények bizon
nagyon-nagyon kell
az üdülő. Létrehozásának gondolata csak néhány emberben formálódott meg. A termelőszövetkezetek vezetői (először csak mintegy húsz közösségé)

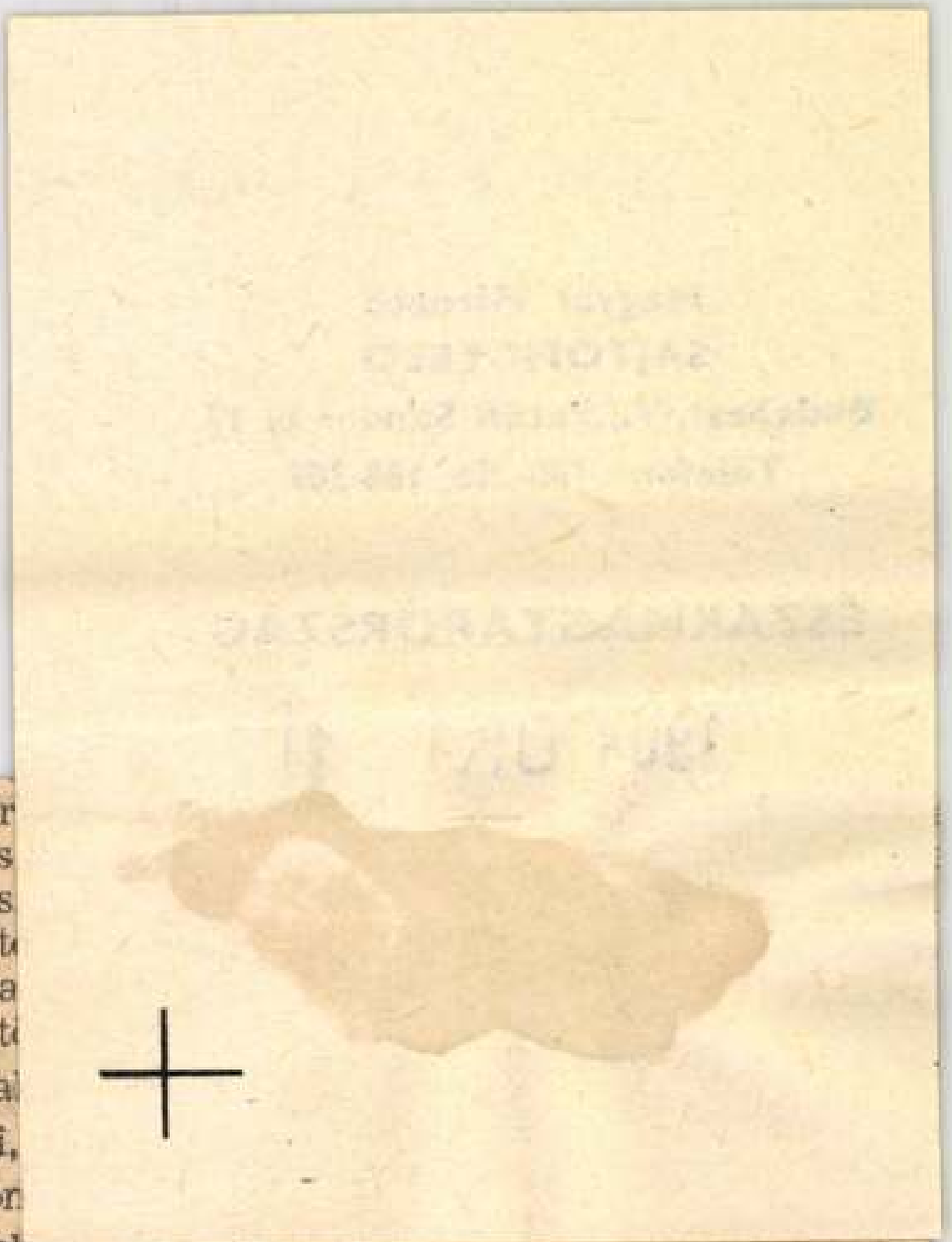

az üdülő. A vélemény a lát
gatás és az alapos eszmecse
után egybehangzó volt; n
előbb munkához kell látnu
Borsod megyében is.

Az első lépés tehát meg

Finogenov festőművész Imreh Zsigmond műtermében

Csupa derű, melegség, nyugalom, béke. Ez árad a műterem képeiből. És ez tükröződik a két ember arcáról is. Beszélgetnek. Mintha régi jóbarátok lennének, mintha mindennapos eszmecserék, közös munkák

A gyülés után Jakó András elvtárs megmutatta a vendégeknek az SZMT új székháza belsejét. Többek között megtekintették a kisplasztikai kiállítást. Buharceva művésznőnek legjobban a bodrogkeresztúri Kerámia Ktsz újvonalú virágvázája nyerte meg a tetszését. Finogenov festőművész nagy elismeréssel nyilatkozott a többi kiállított dísztárgyról is.

csiszolták volna egymáshoz ily nagyon hasonlóvá gondolataikat, céljaikat. Pedig a két ember — még sohasem találkozott. K. I. *Finogenov* festőművész, a Szovjetunió érdemes művésze először járt *Imreh Zsigmond* miskolci festőművész műtermében, először beszéltek egymással.

— *Ön arra törekszik, hogy megalapozzon egy általános, széleskörű színelméletet. Ezt az elméletet illusztrációkkal is bemutatja.* — Finogenov nézegeti Imreh Zsigmond színelméleti tanulmányait és nagy érdeklődéssel mondja:

— *Ha ez a tanulmány könyvben megjelenik, igen jelentős lesz nemcsak a művészetben, hanem az iparban is. Mert a színek mindenütt fontosak. Szépítenek. Megmagyarázom, hogyan értem ezt: nálunk, a Szovjetunióban és tapasztalataim szerint Magyarországon is a nép igénye, ízlése annyira megváltozott, csiszolódott, hogy ma már azt tartják: „ne csak meleg ruhánk legyen, hanem szép is legyen az a ruhánk". És ugyanígy szép legyen a ház, amelyben lakunk, a kerámiatárgyaink, a székeink, az asztalaink szépek legyenek. Imreh elvtárs munkája a színek szép harmóniáját mutatja be, ezért nagyon is időszerű munka ez és nagy szükség van rá...*

Finogenov egyébként minden iránt érdeklődik. Legtöbbet azonban természetesen a festőművészekről beszél.

— *A miskolci festőművészeknek jó hírük van. Ha visszamegyek Moszkvába és elmondom, hogy itt jártam, feltétlenül megkérdezik, hogy mit tapasztaltam. Ezért nagyon sajnálom, hogy nincs alkalmam hosszasabban és több miskolci, illetve borsodi festőművésszel találkozni...*

Ezért az Imreh Zsigmonddal való találkozás valahogy szimbólikus is. Finogenov Imreh Zsigmond által sok borsodi művészt ismer meg. És igen értékesnek tartja ezt az ismeretséget. Örül, hogy itt, Borsodban is a szovjet művészekével azonos elvi alapokon, a formalista törekvésektől mentesen bontakozik a szocialista-realista művészet.

A két festőművész régi jóbarátként búcsúzik a gondolatokban gazdag találkozás után.

— Viszontlátásra Moszkvában — mondja őszinte szívélyességgel Finogenov. S Imreh Zsigmond tudja: ha nem is személyesen, de minden alkotás születésénél találkoznak majd...

R. A.

Építők Magyarországa
1963 jun. 8

15. sz.

M.-Tapolcához közel, 1000 négyszögöl víkendház építésére is alkalmas nemes gyümölcsös alkalmi áron eladó. Érdeklődés: Palóczy utca 25. 914

Elcserélném kétszobás összkomfortos bérházi lakásomat udvari, vízvezetékes, kétszobás, konyhás földszintesért, vagy kétszobás földszintes bérháziért. Gyula utca 46., II/2. 921

Rendes férfi részére bútorozott szoba kiadó. Tetemvár 60/a., Alsósor. 986

Aktatáskámat Béke tér és a Lóversenytér közötti útvonalon elvesztettem. A becsületes megtaláló magas jutalom ellenében Tamás, LKM sajóparti vízmű címére adja le.

34 éves, 162 cm magas, barna gyárimunkás, társaság hiányában, ezúton keresi az a 25 és 34 év közötti leány, vagy özvegyasszony ismeretségét házasság céljából, ki hűséges feleség tudna lenni. Egy gyermek nem akadály. Leveleket „Nyári esküvő 835" jeligére a Kiadóhivatalba kér. Széchenyi u. 15-17.

MAGÁNOSOK, KÖZÜLETEK FIGYELEM!

A Gábor Áron u. 24. sz. alatti 4/12. sz. telepünkön

fűrészhulladék korlátlan mennyiségben

29,80 Ft/q áron beszerezhető.

34491 **MISKOLCI TÜZÉP VÁLLALAT**

HÁZIASSZONYOK!
DOLGOZÓ NŐK!

A második műszak megkönnyítésére a Köztisztasági Vállalat takarító részlege

lakástakarítást

vállal napi 4 és 8 órás foglalkoztatottság mellett. Érdeklődés személyesen, vagy telefonon Major utca 2 sz. alatt, Telefon: 16-825.

Szállítjuk

Megrendelését várja:

31. sz. önkiszolgáló fűszerbolt, Széchenyi u. 19. Tel.: 15-848.

32. sz. fűszer-csemege, Ady Endre u. 14. Tel.: 15-885.

A vásárlók szolgálatában a

Miskolci Élelmiszer-kiskereskedelmi Vállalat

34864

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak a kedves rokonoknak, barátoknak, munkatársaknak és ismerősöknek, akik felejthetetlen, drága halottunk, **dr. Knóth Miklós** koporsójára koszorút, virágot helyeztek és részvétükkel, együttérzésükkel, baráti segítségükkel mélységes fájdalmunkban osztoztak és azt enyhíteni igyekeztek.

Knóth- és Kendi-család

...zessétek be az iskolában

...SETBIZTOSÍTÁS

...a szünidőben is érvényes

...ORSOLÁS IS LESZ!

ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ

A LEGÚJABB MAGYAR FESTŐGENERÁCIÓ

A leghitelesebb történetírók mindig a művészek, mert alkotásaikban — akaratukon kívül is — annak a kornak szelleme és lelke tükröződik vissza, amelyben élnek.

A művész a kor életének az ütőere. Benne, mint gyújtópontban sok-sok ezer életszálacska fut össze, mely szerteszakadozva, külön-külön, mindmegannyi önálló élet — embertársainak, a levegőégnek, a fűszálnak, általában Isten világának más és más életmegnyilvánulása. A művész, miként valamely lélekszeizmográf, magába szívja kora szellemeit, vágyait, örömeit s bánatait, egész világlátását és ez a felfokozott, ezerarcú élet, mint kifejezés és megnyilatkozás teljesen új életet hoz benne létre: a műalkotást.

A műalkotás: tükör, mely híven mutatja, meg valamely kor arcát. Csakis ezt az arcot álíthatja elénk, mert a műalkotásban — ha életteljes — maga az élet nyilvánul meg, tehát a jelen élet, melyet csakis érezni és éreztetni lehet — kitalálni azonban sohasem.

Ez az oka annak is, hogy a művész — akinek az élete voltaképen műalkotásainak az élete — soha sem lehet a teremtő, az alakuló életnek a hordozója, a történelem csinálója, hanem csakis a másodlagos életnek a képviselője, a már meglévő, jóllehet dirib-darab, részekben szanaszét lélegző Nagyéletnek az újraalkotója, az emberiség életének a kifejezője s krónikása. A művész nőies természet, aki magába veszi az életet — tehát mindig a saját korának az életét — s ezáltal megtermékenyülve, új életet tud létrehozni.

A nagy világégés izzó lángjai közepette elperzselődött a művészi ihlet is. Inter arma sileut musae. Csak ha kihűlnek a háborús üszkök, foghat újra lobbot a művész alkotókedvének lángja.

A művészi nekilendülés egy-egy világégés után, a legbiztosabb jele a konszolidációnak, a nemzet újraéledésének. A világháború után az első komolyabb és gazdagabb életmegnyilvánulást azoknak a fiatal 23—28 éves, izmos tehetségű festőművészeinknek bátor és acélos hitű törekvéseiben észleljük, akik most állítottak ki nemrégiben sokatígérő műveket a Nemzeti Szalon tavaszi tárlatán. Csupa vérpezsdülő élet, lelkesedés, nagy hit, tomboló, szinte ficánkoló erő sugárzik ezekről a vásznakról.

Lássuk csak őket közelebbről!

Szemelvények a „fiatalok" műveiből

Nemessányi Kontuly Béla

Mindössze huszonhárom éves. Réti Istvántól tanult. Dudits mester tanársegédje a freskófestési tanszakon. Kiállított az Ernstben és a Szinnyey Tavaszi szalónban, ahol „Csodavárók" című művével kitüntető elismerést nyert el.

Rozgonyi László

Rozgonyi László budapesti származású, 31 éves. Réti Istvánnak volt kitünő növendéke. Többízben nyerte a Szinnyey Társaság díjait, legutóbb a Nemes Marcell-féle utazási ösztöndíjat is megkapta. A Műcsarnokban kiállított képeivel elnyerte a Harkányi és Petőfi-díjat.

Fégh József

sincs több 28 évesnél. Tóti nevű biharmegyei falucskában látta meg a napvilágot, korán jelentkezett nála a festészet iránti hajlam, tanulmányait Budapesten fejezte be *Rudnay* Gyula mesteriskolájában.

*

Döbröczöni Kálmán

baranyamegyei születésű, 28 éves, igen szorgalmas festőművész, Budapesten működik.

Imreh Zsigmond

Imreh Zsigmond Illyefalváról való. Ma 27 éves. Kolozsvár város ösztöndíjával került fel Pestre, ahol a felsőakadémián *Vaszarynál* tanult. A Szinnyey Társaság ifjúsági pályázatán kétszer kapott ösztöndíjat. Csupa tűz és erő árad belőle. Különösen a színek új meglátású harmóniája izgatja élénk fantáziáját.

Basilides Barna

A komáromi születésű *Basilides* Barna *Rudnay* Gyulának volt a tanítványa. Mindössze 24 éves, de már is számos ízben állított ki képet s legutóbb a Szinnyei Társaság tavaszi szalónján kitüntető elismerést nyert.

Varga N. L.

Varga N. L. a fiatal festők közül a legöregebb, 32 éves. Losoncon született. Résztvett a világháborúban, majd hazatérve újból nekifogott félbeszakadt tanulmányainak. Kitünő grafikus. 1923. és 1924. években megkapta a Szinnyey Társaság grafikai díját, 1925-ben pedig az utazási díjat is. Külföldi (Velence, London, Zürich, München) tárlatokon is szép sikerrel vett részt.

Goebel Jenő

Goebel Jenő Rákosszentmihályon született 1897-ben. Zemplényi Tivadarnak és Réti Istvánnak volt jeles növendéke.

A Szinnyey Társaság többször kitüntette. Párisban is kiállított szép sikerrel. Legutóbb az Ernst Múzeumban kollektív kiállítást rendezett.

Jánosa Lajos

E fiatal művész Kőszegen született 1907-ben. Glasz Oszkár és Réti István volt a mestere. Ezidőszerint Réti tanársegédje. Többször állított ki már képet a Műcsarnokban, az Ernstben, a Szalonban és Kőszegen. Még a főiskolán állami ösztöndíjat élvezett, megnyerte a Beneczur Társaság és a Szinnyey Társaság kitüntető elismerését.

Jeges Ernő

A 29 éves *Jeges* Ernő bánáti szüetésű, Réti Istvánnak volt a tanítványa. Többízben nyerte el a Szinnyey Társaság kitüntetését, köztük a Nemes Marcell-féle utazási ösztöndíjat. Párisban is tartóz-

kodott huzamosabb ideig és a párisi tavaszi szalónban kiállított képei elismerő kritikát arattak. A Műcsarnok mostani tavaszi tárlatán is négy képe szerepel.

Kántor Andor

Kántor Andor 1901-ben született Budapesten. Rudnaynak volt a tanítványa.

Első nyilvános szereplése 1925-ben volt egy csoportkiállításon, ahol egy sorozat grafikával szerepelt. Az ősszel az Ernst Múzeumban aratott szép sikert.

Mihálfy Pál

Mihálfy Pál Magyarvalkóról való. Jelenleg 28 éves. Még növendék korában nyert két ízben is ösztöndíjat. Résztvett

a Műcsarnok több kiállításán s mint a Kut művészegyesület tagja, ennek Ernst múzeumi és műcsarnoki kiállításain. A Szinnyey Társaságtól kitüntető elismerésben is részesült.

Hajcs Géza

MAGYAR UJSÁG

Előfizetési árai:

1 hóra 3 pengő, negyedévre 8 pengő 50 fillér (9 pengő helyett), félévre 16 pengő (18 pengő helyett), egészévre 31 pengő (36 pengő helyett).

A belügyminiszter szélmalomharca a megingathatatlan kártyavárak ellen

A kártyaklubokról mindenki tud és megírt mindent s még ma is fosztogatják a játékosokat — Mik az okai a rendőrség és a belügyminisztérium sikertelen akcióinak?

Az unalomig megírtak már a kártyaklubokról mindent. Szinte nem is lehet róluk már ujat mondani. Napról-napra jelennek meg az egyes eltünésekkel, öngyilkosságokkal, sikkasztásokkal és csalásokkal kapcsolatos tudósításokban a hiradások, hogy a delikvens, vagy az áldozat hol egyik, hol a másik kártyaklubban vesztette el pénzét, becsületét, jövőjét és az egzisztenciáját s minden hiába. Beszédek hangzottak el a parlamentben, a főváros közgyülésén, síró családanyák tettek panaszt a rendőrségen, azonban mindezideig eredménytelenül. Néhány héttel ezelőtt az *egész város örömmel hallotta annak az intézkedésnek a hirét, amelyet a belügyminiszter akart foganatositani és amely intézkedés nem jutott tovább a rendőrségi razziáknál, ahelyett, hogy a belügyminiszter eredeti szándékához hiven, egyszersmindenkorra beszüntette volna mindazokat az álklubokat, kártyabarlangokat és lebujokat,* ahol a XX. század sokszor börtönviselt pinkalovagjai fosztogatják áldozataikat.

A besugók

Nem állhat meg a hatóságok intézkedése az egyes klubok ellen folytatott razziáknál, annál kevésbé, mert ezek a razziák, mint az most már megállapitható, *eredménytelenek voltak.* A razzia maga rajtaütést és hirtelen megjelenést jelentene, azonban

az összes kártyaklubok felkészülten várták a razziát.

Nem a mi dolgunk megirni, hogy milyen uton-módon, de az összes klubok pontosan tudtak a rendőrségi razziák idejéről és az úgynevezett *„jobb játékosaikat"* el is küldték a klubok vezetői, hogy zaklatásnak ne legyenek kitéve és a detektívek rendszerint csak a klub belső embereiből összeállított tablót találták a kártyaszobában. Alig néhány garasos játék folyt azokon az asztalokon, ahol napokkal azelőtt még viharos és nagy differenciákra rúgó kártyacsaták folytak. Néha még az asztalokat is kicserélték és a detektívek csak rongyos és már a lomtárba került asztalokat vittek teherkocsikon a főkapitányságra.

Mint az az egyik parlamenti szónok beszédéből is kiderült, *besugók* jártak a kártyaklubok vezetőinek kezére és minden alkalommal bejelentették azt a pontos időt, amikorra a detektívek a klubokba érkeznek.

Átfestett cimtáblák

Ezek után a razziák után formálisan be is szüntették néhány klub működését, azonban ez csak annyit jelentett, hogy *kicserélték a kluboknak a kapu alatt szerényen meghuzódó cimtábláit* és a külső demokrata körből belső társasklub, a belső szabadelvű klubból nemzeti és urikaszinó, a lovasklubból gyalogos egyesület, a vitorlásklubból yacht kaszinó lett, egyébként pedig

minden maradt a régiben, folyik a játék

s hiábavalónak bizonyult a belügyminiszter szigorú fenyegetőzése és hiábavalók voltak a razziák.

Egy Andrássy-úti és egy másik a Károly-körút sarkán levő hirhedt klubban *kétszer is jártak a detektívek.* Beszüntették az első klubot, elvitték az asztalokat s mikor három nap mulva megjelentek, más cégtábla alatt nyugodtan folyt a játék, mintha semmi sem történt volna, azonban

még a második razzia sem járt eredménnyel,

mert azóta harmadik név alatt ülnek össze a klub látogatói s játszanak éjszakákon keresztül.

Kétszázharminc feljelentés egy klub ellen

Teljességgel érthetetlen, hogy miért türik például a Károly-körúti Royalista klub működését, amely csak bitorolta hosszú időn keresztül ezt a komoly nevet, mert semmiféle politikai, vagy társadalmi jellege nem volt a nevén kívül *s kizárólag csak kártyáztak a helyiségeiben,* érthetetlen annál is inkább, mert

a klub ellen a rendőrségen, az adóhivataloknál és a városnál

több mint kétszázharminc feljelentés van

és az eljárást nem tudják lefolytani ellene, pedig a világ kártyaklubjainak történetében unikumként áll ez a klub, mert reggelenként *huszonkét belső ember jelenik meg a pinkaládák felnyitásánál s a pinkajövedelmet huszonkét részre osztják szét minden reggel.*

Minden tét áll — az Erzsébet-körúton

A másik érdekessége a főváros kártyaklubjainak az az Erzsébet-körúti pinkavállalkozás, amely *Renassaince* társaság címen indult meg, s amelyet a belügyminiszter kétheti működés után betiltott. Néhány napos szünet után azonban újból megindult a játék, természetesen más név alatt, s egyet el kell ismerni, tétségtelenül a legmodernebb európai módon.

A klub elsőemeleti helyiségében előkelő termek várják a látogatót s külön szenzációja a klubnak a fehérfalú, vöröstapétás étterem, ahol *esténként megszólal a jazz-band,* megindul a tánc és egész olcsó áron pazar vacsorával várja a klub vezetősége — a vendégeket. Azokat a vendégeket, akiknek egy emelettel feljebb aztán bőven nyilik alkalmuk ráfizetni az olcsó vacsorára. Külföldi kártyakaszinók mintájára

maga a klub bérlője adja estétől-reggelig a bankot,

néha két három asztalnál is folyik a játék, s a játékosoknak nem kell számolniok a bank nagyságával, mert bankouvertet ad a klub pesti viszonyokhoz mérten nagystílű bérlője és

a játékosok minden tétje áll

minden egyes coup lezajlása alkalmával. Nem mintha komolyan jelentene ez valamit, hogy a klubok naponta jegyzőkönyvet kötelesek felvenni a pinkajövedelem nagyságáról, mert *hiszen a kártyaklubok összes pinkajegyzőkönyvei közönséges hamisítványok,* de a nyilt bank rendszere mellett még ez a hozzávetőleges ellenőrzési lehetőség is megszünik, mert egyszerűen nem szednek pinkát.

Helypénz

A társadalom minden rétegét, a tőrmelőt és a fogyasztót, csakúgy, mint a kereskedőt egyaránt sújtja a forgalmiadó és *számos komoly vállalkozást kergettek csődbe és a bukásba a szinte elviselhetetlenül nagy adók* s ime van Budapestnek egy helye, ahol néha *félmilliárdos forgalom bonyolódik le esténként* anélkül, hogy az állam, vagy a város ezután adót szedhetne. Ezzel szemben a klub legújabban gondoskodott az adózás egy új neméről — de csak a játékosokkal szemben. Mindenki, aki leül a tablóhoz és kártyát vesz a kezébe,

ötven fillér kártyapénzt köteles fizetni

a négy csomagból álló „koporsó" lejátszása után újból tizenkétszer ötven fillért köteles a tizenkét ülő játékos fizetni s ez egy éjszaka húszszor, harmincszor is megismétlődik s hatvanszáz pengő rizikó nélküli jövedelmet jelent a klubnak.

A játékos azonban a világ legegyügyübb lénye és *fizeti ezt az újabb adót is,* csakhogy játszhassék.

A kártyáztatók kasztja

Megtörtént az a különböző razziák során, hogy a játékosokat, a kifosztásra szemelt áldozatokat is bekisérték a rendőrségre és bírósági eljárás is indult ellenük „tiltott szerencsejáték" vétsége címen, azonban azok, akik a játékot vezetik, szervezik, ép bőrrel úszták meg ezeket a rajtaütéseket. Valóságos *kártyás-kaszt* alakult ki Budapesten, akiknek semmi más foglalkozásuk nincsen a kártyaklubokban elfoglalt pozicióikon kívül, dacára, hogy gyakran az előéletük is meglehetősen homályos ezeknek az embereknek.

Vállalkozók, bérlők, titkárok, prupiák, zsetonosok, férfi és női felhajtók, játékmesterek százával vannak ma már a városban, akiknek az egzisztenciájuk *nem a kártyára, hanem a kártyáztatásra van alapozva* s ez az egzisztencia legtöbbször fényes megélhetést biztosit számukra.

Hétmilliárd adót fizettek a kártyaklubok a városnak

Egyfelől erélyes intézkedésekkel fenyegették meg — eredmény nélkül — a kártyaklubokat, másfelől azonban maguk a hatóságok is részesednek kétes jövedelmükből. A fővárosi vigalmiadók jövedelmeinek jelentős tételeként szerepel a kártyaklubok pinkabérleteiből befolyó adó és a városházán éppen most áll feldolgozás alatt az elmult esztendő kártyajövedelmének statisztikája.

Több mint hétmilliárd koronát fizetett a város területén működő több mint százötven kártyaklub a fővárosnak

és — last not least — ebből az összegből nagyon sokszor végrehajtás útján hajtottak be bizonyos összegeket. Hiábavaló tehát oldalról a hatóságoknak a klubok ellen megindított harca, ha másfelől maguk a hatóságok is kivesznek maguk részét az adóztatás révén a kártyaklubok jövedelmeiből.

Amikről nem tud a belügyminiszter

Bizva a belügyminiszter intenciónak komolyságában, csak azt tételezhetjük fel, hogy a belügyminiszternek nincsen tudomása arról, hogy

1., *több mint száz játékklubban folyik éjszakánként a játék;*

2., *a legtöbb klubban nem elégszenek meg a pinkajövedelemmel, hanem hamisjátékkal szaporitják a bevételt;*

3., *csaknem minden klubban hamisitott jegyzőkönyveket vesznek fel a pinkajövedelmekről;*

4., *van klub, ahol bankouvertet adnak, de viszont nincs pinka;*

5., *A rendőrség munkáját lehetetlenné teszik a jólinformált besugók;*

6., *a csalók, a sikkasztók és az öngyilkosok 30 százaléka a kártyajáték elterjedtsége következtében került lejtőre.*

7., *a családanyák, a gyermekek, testvérek és rokonok tőle várják a kártyaklubok működésének egyszersmindenkorra való beszüntetését.*

Reméljük, hogy a kártyázás ellen indított harcnak végre is foganatja lesz és a belügyminiszter azt az igéretét, amelyet karácsony előtt tett, hogy „visszaadja a családanyáknak kártyázó férjeiket" — legalább husvét után beváltja.

Felelős kiadó: Végvári Lajos
3365 — Kelet-nyomda

Imreh Zsigmond

A FŐVÁROSI KÉPTÁR
FÉNYES ADOLF TERME
VII., RÁKÓCZI-ÚT 30., FÉLEMELET

MISKOLCI FESTŐMŰVÉSZEK KIÁLLÍTÁSA

12

1952 október 11-től november 1-ig

Ipld az anyagban

A MISKOLCI KÉPZŐMŰVÉSZETI MUNKACSOPORT KIÁLLÍTÁSA

Még néhány évvel ezelőtt vidéki képzőművészeti életről alig lehetett beszélni. A mult rendszer úgyszólván semmit sem tett a vidéki képzőművészeti élet fellendítéséért, ez nem is állt érdekében, de anyagi fedezetet sem tudott volna biztosítani, hiszen a pesti művészek nagy része is nyomorgott. Erkölcsi és anyagi támogatás hijján tehát vidéki tehetségeink nagy része elkallódott.

A Magyar Népköztársaság kultúrpolitikája gyökeresen különbözik ettől a nemtörődöm, sőt a művészettel szemben ellenséges magatartástól. Kultú politikai szerveink nemcsak arra törekszenek, hogy biztosítsák az alkotóművészek széles rétegének a gondtalan munkához szükséges megélhetési lehetőségeket, hanem szüntelenül fáradoznak eddig rejtett tehetségek felkutatásában. A vidék képzőművészeti életét megkülönböztetett gonddal és szeretettel figyeli, folyamatos munkával egymásután emelik napfényre az ismeretlenségből lappangó tehetségeinket. A fejlődésben nagy szerepet játszik a Magyar Képző és Iparművészek Szövetsége, amely a vidéki munkacsoportok kialakításával lehetővé tette a vidéki képzőművészek szervezett munkáját, elősegítve a szakmai és az elméleti önképzést. A Szövetség tömegkultúrális szerve állandó konzultációkkal, vidéki kiállítások szervezése, szakmai ankétek rendezése útján egyre elmélyültebben foglalkozik a vidéki munkacsoportokkal. A Szövetség tömegkultúrális bizottsága fontos feladatának tartja, hogy a főváros dolgozói is megismerhessék a vidéki művészek munkásságát, ezért tervbe vette, hogy sorozatosan bemutatkozó kiállításokat rendez az egyes vidéki munkacsoportok válogatott anyagából.

Elsőként a miskolci képzőművészek munkacsoportja jelentkezik a budapesti tárlatlátogató közönség előtt. Elmondható, hogy ez a munkacsoport rövid két év alatt a legjobb vidéki munkacsoport, a szolnoki mellé küzdötte fel magát. Pedig ez az életképes munkacsoport nem dicsekedhet nagyszerű képzőművészeti előzményekkel. Miskolcon ugyan valaha művésztelep is volt, de ez nem játszott szerepet az országos képzőművészeti életben. A rohamosan fejlődő miskolci képzőművészek a jó munkájáért kitüntetett Csabai Kálmán festőművész vezetésével sokat haladtak az igényesebb képzőművészeti ábrázolás megvalósítása felé. Nem véletlen, hogy ketten, Csabai Kálmán és Lukovszky László a Munkácsy-díj kitüntetettjei s az eddigi eredmények és munkamódszer láttán az sem tekinthető valami rendkívüli dolognak, hogy egy mozdonyvezetőből, Ficzere Lászlóból olyan festőt tudtak az ottani munkacsoport tagjai nevelni, aki rövid idő alatt elérte nagy évi állami kiállításaink átlagos nivóját.

A miskolci képzőművészek anyaga, ha minőségében még nem is egyöntetű, határozott fejlődésről tanuskodik. Ezek a festők nagyrészt megszabadultak a vidéki festészetre különösen jellemző kispolgári csökevényektől, a hamis idilltől és a megejtően csalóka színek érzelgősségétől. Mint az anyag bizonyítja, mindnyájan napjaink valóságának megragadására törekszenek; legfontosabb feladatuknak tartják, hogy az ötéves tervben szépülő városuk megváltozott életét, újtipusú embereit és tájait rögzítsék meg. Ugy vélem, hogy törekvéseik őszintesége és becsületessége megérdemli, hogy a budapesti dolgozók és képzőművészek egyaránt szeretettel foglalkozzanak a kiállítás anyagával és hozzászólásaikkal, biráló megjegyzéseikkel, érdemeik elismerésével a további fejlődést hathatósan elősegítsék.

Végvári Lajos

Festmények.

Csabai Kálmán: Loy Árpád Kossuth-díjas sztahanovista frontmester.
Csabai Kálmán: Aluljáró és kettősvágány építése.
Csabai Kálmán: Vadvirágok.
Ficzere László: Tanulmányfej.
Imreh Zsigmond: Út a szőllőbe.
Imreh Zsigmond: A békeváros építkezése.
Kunt Ernő: Hóolvadás Sárospatakon.
Lukovszky László: A Sajó völgye (Békeváros építkezés)
Lukovszky László: Színvázlat a „Sajó völgye — Békeváros építkezéséhez".
Lukovszky László: Festik a távvezetéket (Békeváros építkezés).
Mikó István: Próbavétel.
Nagymengyi András: Kohó.
Tenkács Tibor: Bodrogi táj.

Grafika.

Csabai Kálmán: Tavaszi eső
Klaudinyi László: Így épült a diósgyőri nagykohó.
Lukovszky László: Réselőgép üzembeállítása.
Lukovszky László: A Kazinczbarcikai bányában Donbasz-kombájnt szerelnek.
Seres János: Kapálók a csemetekertben.
Seres János: Hajógyári munkás.

A vidéki képzőművészek kiállításáról

A vidéki képzőművészetről a főváros közönsége eddig vajmi keveset tudott. De nem ismerték eléggé maguk a fővárosi művészek sem, és a folyóiratok és ujságok is csak ritkán adtak hírt róla. Éppen ezért régóta sürgető igényt elégít ki és régi adósságot ró le ez a kiállítás, amely felsorakoztatja a vidéken élő képzőművészek alkotásait, és elsőízben ad módot arra, hogy lemérhessük és kellően értékelhessük azt a munkát, amit a megyei munkacsoportokba tömörült festők és szobrászok az elmult évek folyamán végeztek.

Az Ernst Múzeumban megrendezett kiállítás általános jó színvonala bizonyítja: vidéki művészetünk nemcsak megindult a fejlődés útján, hanem számottevő eredményekkel is dicsekedhet. Pedig nem kis utat kellett megtennie. Igaz, a multban is éltek és dolgoztak kiemelkedő tehetségű és jelentős művészek vidéken. Sőt, nemzeti művészetünk történetének döntő állomásai fonódtak össze egy-egy vidéki művésztelep nevével. De ezeknek a munkája még a saját városukban, falujukban is sokszor elszigetelt maradt, nem hozhatta magával a vidék képzőművészeti kultúrájának általános emelkedését. E kivételektől eltekintve vidéki művésznek lenni szinte egyet jelentett a dilettantizmussal vagy elmaradottsággal. A helyzet most — mint ezt a kiállítás is mutatja — lényegesen megváltozott. Alig van város vagy megye, amelynek művészei ne küldtek volna jelentős műveket a kiállításra. Bátran elmondhatjuk: a vidéki művészek munkája nyomán képzőművészetünk alapjai kiszélesedtek, jó művek születtek ott is, ahol régen festészetnek vagy szobrászatnak hírét sem hallották. A vidéki művészek munkája ma szerves és fontos része az új magyar művészet egészének.

De meg kell mondanunk azt is, hogy ezen a kiállításon a vidéki képzőművészet színvonala magasabbnak tűnik, mint a vidéken rendezett kiállításokén külön-külön. Ez elsősorban a zsüri következetes munkájának tulajdonítható, annak, hogy visszautasították az ízlésromboló, gicscses műveket, amelyek sokszor lerontják a vidéken rendezett kiállítások összképét.

Ha végignézzük a kiállítást, és megkeressük, mi az, ami a művészeket elsősorban alkotásra ihleti, akkor meg kell állapítanunk, hogy a festmények nagy része a vidéki táj változatos szépségét tükrözi. Sok jó, hangulatos, emberi érzéssel átfűtött alkotást találunk köztük, mint például — hogy csak néhányat említsünk a sok közül — *Rezes Molnár Lajos, Imreh Zsigmond, Áron Nagy Lajos, Dobroszláv Lajos* tájképei. Örvendetes jelenség, hogy vidéki művészeink szeretettel fordulnak művészeti multunk értékeihez, felkutatják és felhasználják eddig nem eléggé értékelt, de nagyfontosságú hagyományainkat, beleolvasztják műveikbe a kialakult helyi hagyományokat. Igy tükrözi Tornyai János művészetének termékenyítő hatását a szentesi *Tokácsli Lajos* «Ősz» című, alacsonyhorizontú, feszült légkörű képe, vagy Nyilasy Sándorét, a szegedi *Vinkler Lászlónak* a tápéi kisegyüttest ábrázoló, kedves, színes alkotása. De ott van Koszta, Rudnai művészetének emléke is *P. Bak János, Pallay József* tájképein, és egészen Pettenkoffenig nyúl vissza a szolnoki hagyományokat kereső *Chiovini Ferenc.*

De jelentkezik itt-ott a hagyományok helytelen értelmezésének, puszta utánzásának veszélye is. Egyik példája ennek a fiatal és tehetséges szolnoki *Bótos Sándor* művészete. Tájképei már szinte egy-egy Paál László-kép másolatának tűnnek. Holott azzal, hogy ilyen mély átéléssel tudja kedves mesterének művészetét követni, egyben azt is elárulja: elég ereje lenne ahhoz is, hogy a saját nyelvén beszéljen.

A táj nyujtotta élmények mellett megtaláljuk — ha kisebb számban is — a vidék embereinek, életének, munkás hétköznapjainak művészi ábrázolását is. Az idős *Dienes János* nagy gonddal készült művein a mindennapok jeleneteit, a családi élet örömeit láthatjuk. A mezei munkát mutatja be *Csabai Kálmánnak* «A gépállomás segítsége» című képe, és színes, gazdag festőiségben bontakozik ki a pécsi *Soltra Elemérnek* Domanovszky Endre festői modorát idéző képén a «Tányérfestő» lány kedves alakja. Az elmélyült emberábrázolásra való törekvést mutatják a soproni *Mende Gusztáv* és a vaskúti *Weintrager Adolf* arcképei.

Vidéken élő művészeink egy része arra is törekszik, hogy egyre nagyobb, összetettebb, nehezebb feladatokat oldjon meg, drámai feszültségű, nagy kompozíciókat teremtsen. *Ficzere László* «Forradalom, 1919», *Jánoska Tivadar* «József Attila felolvassa verseit a munkásoknak», *Lukovszky László* «A diósgyőri munkások hősies ellenállása 1944-ben» című művei jelzik ezt a törekvést. Különösen értékelnünk kell ezt azért, mert vidéken a művészi munka feltételei — ha az utóbbi időben javultak is valamelyest — még mindig sokkal nehezebbek, mint a fővárosban. A további fejlődés biztosításához fokozott mesterségbeli és eszmei támogatásra van szükség.

A szobroknál kevésbbé biztató a helyzet. Ha találunk is néhány érdekes és figyelemreméltó alkotást, mint például *Vörös János* portréját, *Bori Jenő* Petőfi képmását, vagy *Szabó István* fából faragott, pátosztól fűtött szobrait — a vidéki szobrászat általános fellendüléséről még nem beszélhetünk. A kiállítás legnagyobb eredményének tekinthetjük, hogy kiragadta a vidéki képzőművészetet eddigi elzárkózottságából, megmutatta helyzetét, az új magyar művészet egészében elfoglalt helyét, és megszerezte számára a szükséges figyelmet és megbecsülést.

Cifka Péter

után kerülhet sor erre a megbeszélésre. Megjegyezte még, hogy az érjetunió közötti viszonyról. (MTI)

...ult ENSZ-bizottság ...egyesítésének

Thaiföld, Libanon, Libéria, Ecuador, India, Dánia, Irán, Nyugat-Németország, Uruguay, Pakisztán, a Szovjetunió, az Egyesült Államok, Anglia és Olaszország képviselője.

A közgyűlés egyhangúlag elfogadta az indiai kormány meghívását, hogy a közgyűlés következő, 1956-ra kitűzött 9. ülésszakát Uj-Delhiben, India fővárosában tartsák meg.

A Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetsége kéri hazánk felvételét az ENSZ tagjainak sorába

Nordmann, a Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetségének főtitkára levelet intézett az ENSZ főtitkárához. A levélben közli: a Magyar Jogász Szövetség felkérésének eleget téve a nemzetközi szövetség kéri, hogy a Magyar Népköztársaságot vegyék fel az Egyesült Nemzetek Szervezete tagjainak sorába.

Befejeződött a szovjet építőipari dolgozók országos tanácskozása

Moszkva, december 8. (TASZSZ)

December 7-én befejeződött Moszkvában a szovjet építőipari dolgozók országos tanácskozása, amelyet a kommunista párt központi bizottsága és a Szovjetunió Minisztertanácsa hívott össze. A tanácskozást a Kremlben tartották, 2200 részvevővel. A részvevők között ott voltak a népi demokráciák küldöttei is.

A tanácskozás munkájában résztvettek a kommunista párt és a szovjet kormány vezetői — *N. A. Bulganyin, N. Sz. Hruscsov, L. M. Kaganovics, G. M. Malenkov, A. I. Mikojan, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, P. N. Poszpjelov, N. N. Szatalin, N. M. Svernyik, M. Z. Szaburov, M. A. Szuszlov, K. J. Vorosilov.*

A teljes üléseken és a tizenegy tagozat ülésein megtárgyalták az ipari, a közlekedési, a falusi, a lakás- és kulturális építés különböző kérdéseit.

A tanácskozáson nagy beszédet mondott N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Kommunista Pártja központi bizottságának első titkára. A tanácskozás részvevői egyhangú határozattal felhívást intéztek a Szovjetunió építőiparának minden dolgozójához.

Jugoszlávia és Olaszország kölcsönösen nagykövetségi rangra emelte követségét

A római jugoszláv és a belgrádi olasz követséget *nagykövetségi rangra emelték.* Az új olasz nagykövet kedden átadta megbízólevelét *Kardeljnek,* aki Tito elnök távollétében ellátja az elnök hivatalát. Kardelj kijelentette, hogy a követségek nagykövetségi rangra való emelése a két ország közötti megjavult viszonyt jelképezi és hangsúlyozta: «Jugoszlávia mindent megtesz, hogy teljessé tegye az olasz-jugoszláv együttműködést». (MTI)

A Szakszervezeti Világszövetség elnökségének ülésszaka

December 6-án Varsóban megnyílt a Szakszervezeti Világszövetség elnökségének 26. ülésszaka. Az elnökség jóváhagyta a december 8-án összeülő Szakszervezeti Világszövetség végrehajtó bizottsága XI. ülésszakának napirendjét, és a Szakszervezeti Világszövetség főtanácsa december 9-től 14-ig tartó ülésszakának napirendjét.

— SZOVJET IFJÚSÁGI KÜLDÖTTSÉG indult Bécsbe, hogy részt vegyen a falusi ifjúság nemzetközi találkozóján. (TASZSZ)

mérőjű vasrudakból szőtt háló, a falakat képező vasbetonlemezek vasalása. A hálókat egyetlen nyomással megmereviti egy, a levegőből leereszkedő óriási «pecsétnyomó», egy másik nyomás a szükséges nagyságú és alakú darabokra szabdalja a vashálót. A harmadik nyomás a szükséges nagyságú és alakú darabokat bekeretezi. A darabok egy kádba öntőformába kerülnek. Alájuk és föléjük nedves, sűrű beton ömlik. Ismét egy hatalmas nyomás és a sík lappá vált betonlap, gyomrában a vashálóval, már fut is tovább.

— Ötven méterrel odább még egy nyomást kap a betonlemez a másik oldalról — magyaráz nekem Pitko elvtársnő — és akkor kész. Azok a betonlapok, amelyeknek egyik oldala sabban szólva kétannyi kapacitású gépünk lesz, mint ma van és a termelésünk a mainak 240—250 százaléka lesz. A mai 600 helyett akkor 800 munkás dolgozik a gyárban. A jövő — más oldalról nézve: egy-egy munkásunk reálbére 1956 őszén a mainál legalább 35—50 százalékkal lesz magasabb. Ljuberci mezővárost akkorára teljesen újjáépítjük. És harmadik oldalról nézve a jövendőt: a jövő év, 1955 júniusát, 80 szakembert adunk a most még épülő, akkor már dolgozó testvérgyáraknak. Azon túl évenként százhuszat, — öt éven át. Ez a közeli jövőnk. A távolabbi jövőről beszélni nem lenne reális. De azért már sokat gondolunk a távolabbi jövendőre.

Dimitrij Litvinjuk elvtárs társul

Imrich Zsigmond
festő

37. FESZTY MASA: Herceg Hohenlohe Ferencné. Mgt.
38. ARADI EDVI ILLÉS: Soproni udvar.

I. TEREM

1. PROHÁSZKA JÓZSEF: Leányarckép.
2. MORINYI ÖDÖN: Csendélet.
3. MORINYI ÖDÖN: Velencei hangulat.
4. MORINYI ÖDÖN: Velencei részlet.
5. GAÁL FERENC: Anikó leányom.
6. BASCH ANDOR: Nyár.
7. BASCH ANDOR: Tél.

28. JEGES ERNŐ: Kilátás a Rózsadombról. Rézkarc. A Székesfőváros tulajdona.
29. SZAUTNER LAJOS: Őszi hangulat. Vízfestmény.
30. BARANSKI E. LÁSZLÓ: A Békás-szoros. Rajz.
31. SZAUTNER LAJOS: Nyári felhők. Vízfestmény.
32. JEGES ERNŐ: Kilátás a Mátyás-hegyről. Rézkarc. A Székesfőváros tulajdona.
33. GRÓF TELEKI RALPH: Békás-patak (Csík megye). Fametszet.
34. G. SZABÓ KÁLMÁN: Vízmerítő. Tempera.
35. † MÁRTON FERENC: Deák Ébner Lajos. Ceruzarajz. Magántulajdon.
36. VARGA NÁNDOR LAJOS: Az új határ „Háromszéken". Tusrajz.
37. VARGA NÁNDOR LAJOS: Prometheus. Rézkarc.
38. VARGA NÁNDOR LAJOS: Illyefalva, határfalu. Tusrajz.
39. BEM JÓZSEF: A rajzoló keze. Rézkarc.
40. ARATÓ GYULA: Fasor. Rézkarc.
41. BEM JÓZSEF: Udvarrészlet. Rézkarc.
42. JEGES ERNŐ: Szent István napja. Rézkarc.
43. BARANSKI E. LÁSZLÓ: Az Apolló tábori örs. Rajz.
44. KAVECZKY ZOLTÁN: Dunakanyar Dömösnél. Vízf.
45. IMRE ISTVÁN: Mosónők. Vízfestmény.
46. KAVECZKY ZOLTÁN: Budai hegyek. Vízfestmény.
47. BARANSKI E. LÁSZLÓ: A Paltinis Gyergyóban. Rajz.
48. ŐSZ DÉNES: Fej. Mezzotinto.
49. GRÓF TELEKI RALPH: Erdélyi táj. Rézkarc.
50. BEM JÓZSEF: Varjak. Rézkarc.
51. SZAUTNER LAJOS: Balatoni út. Rézkarc.
52. ZARTLER GYÖRGY: Bolondos lány. Linoleummetszet.

Őszi Tárl. Mücs. 1940. okt.

5. F. ANTAL ELEMÉR: Dömsödi Dunapart. Tusrajz.
6. IMRE ISTVÁN: a) Táj, b) Dunaföldvár. Rézkarc.
7. BAJOR ÁGOST: Esztergom. Rézkarc.
8. SZŰCS PÁL: Balatoni táj. Szénrajz. Magántulajdon.
9. BAJOR ÁGOST: Kaci bácsi. Rézkarc.
10. JEGES ERNŐ: A Gerence-patak Bakonybélben. Vízfestmény.
11. GRÓF TELEKI RALPH: Erdélyi fatemplom. Linoleum-metszet.
12. KOMJÁTI GYULA: Parkrészlet a régi tabáni temetőből. Rézkarc.
13. KOMJÁTI GYULA: Őszi hangulat. Tempera.
14. KOMJÁTHY GYULA: Bánffyhunyad visszatért. Krétarajz.
15. KOMJÁTI GYULA: Vihar. Vízfestmény.
16. GRÓF TELEKI RALPH: A kolozsvári Szent Mihály-templom. Linoleum-metszet.
17. JEGES ERNŐ: Kolozsvár, a bevonulás napján. Vízf.
18. BARANSKI E. LÁSZLÓ: Alföldi tanya. Hidegtűkarc.
19. F. ANTAL ELEMÉR: Őszi fény. Vízfestmény.
20. IMRE ISTVÁN: Női fej. Vernis-mou.
21. F. ANTAL ELEMÉR: Szegényházi varrogató. Tusrajz.
22. VARGA MÁTYÁS: Megváltó. Linoleum-metszet.
23. ŐSZ DÉNES: Duna. Vízfestmény.
24. KAVECZKY ZOLTÁN: Festői házikó. Tollrajz.

XVIII. TEREM

MAGYAR GRAFIKUS MŰVÉSZEK EGYESÜLETE.

25. ZARTLER GYÖRGY: Helembai táj. Fametszet.
26. BEM JÓZSEF: Padlás-zug. Rézkarc.
27. G. SZABÓ KÁLMÁN: Illusztrációk. Fametszetek. Magántulajdon.

1928.

Adj. fd.

NEMZETI SZALON 395-IK KIÁLLITÁSA.

III. ik

TAVASZI SZALON

1928. ÁPRILIS HÓ.

EZT A KIÁLLITÁST
A SZINYEI MERSE PÁL TÁRSASÁG
MEGBIZÁSÁBÓL:

Aba Novák Vilmos
Beck Ö. Fülöp
Csók István
Herman Lipót
Iványi Grünwald Béla
Kernstok Károly
dr. Lázár Béla
Lux Elek
Magyar Mannheimer Gusztáv
Szentgyörgyi István
Szőnyi István
Vidovszky Béla
Ybl Ervin
Zádor István

A NEMZETI SZALON RÉSZÉRŐL
Déry Béla
rendezték.

A „TAVASZI SZALON" DIJ NYERTESEI

AZ 1926. ÉVBEN.

A Szinyei Társaság dija:
Istokovics Kálmán

A Szinyei Társaság Nemes Marcell-féle utazási dija:
Rozgonyi László

Barta Károly festészeti dija:
Miklós József

Barta Károly szobrászati dija:
Farkas Zoltán

Ernst Endre grafikai dija:
Komjáthy Wanyerka Gyula

Kitüntető elismerésben részesültek:

F. Antal Elemér
Barcsay Jenő
Barzó Endre
Basilides Barna
Bánk Ernő
Csúk Jenő †
Emőd Aurél
Goebel Jenő
Jeges Ernő
Leicht Lilly
oroviczai Szabó István
Pándy Lajos
Simkovics Jenő

AZ 1927. ÉVBEN

br. Herzog Mór Lipót tanulmányuti dij:
Medveczky Jenő

A Szinyei Társaság Nemes Marcell-féle utazási dija:
Ecsődi Ákos

Barta Károly dija:
Erdélyi Ferenc

Wolfner Gyula né[illegible]leti dija:
Vadász Endre

Ernst Lajos szobrászati dija:
Jálics Ernő

Kitüntető elismerést nyertek:

Farkas András
Jánosa Lajos
Kampler Kálmán
Nemescsányi Kontuly Géza
Lajos Béla
Miháltz Pál
Pekáry István
Pollatschek Lilly
Rauscher György
Réty Zsuzsa
Révész Pál
Sándor István †

A Szinyei Társaság a következő művészek alkotásait vásárolta meg:

Barzó Endre
Cserepes István
Ecsődi Ákos
Gärtner Marcell
Goebel Jenő
Komjáthy Wanyerka Gyula
Miklós József
Varga Nándor Lajos
Wilt Tibor
Wuchetich László

A Nemzeti Szalon a következő művészeknek adott elismerő oklevelet:

Csóka István
Ecsődi Ákos
Goebel Jenő
Komjáthy Wanyerka Gyula
Pollatschek Lilly
Réty Zsuzsa

A NEMZETI SZALON VEZETŐSÉGE:

ELNÖK:

Gróf ANDRÁSSY GYULA v. b. t. t.

ALELNÖKÖK:		IGAZGATÓ:
Gellért Jenő	Horvai János	Déry Béla

ÜGYÉSZ:	MŰTÁROS:
Dr. Képessy József	Kató Kálmán
PÉNZTÁRNOK:	TITKÁR:
Eckstein M. Miklós	Bende János

TISZTELETBELI TAGOK:

† Benczúr Gyula
† Munkácsy Mihály
† Szinyei Merse Pál
Eugen svéd királyi herceg

SOCIETAIREK:

Baditz Ottó
Déry Béla
Edvi Illés Aladár
Endrey Sándor
Gellért Jenő
Horvai János
dr. Ilosvay Lajos
Kacziány Ödön
Katona Nándor
Kézdi Kovács László
dr. Képessy József
† Kőrösfői Kriesch Aladár
László Fülöp Elek
† Br. Mednyánszky László
Mendlik Oszkár
Nádler Róbert
Rubovics Márk
† Székely Bertalan
† Szikszay Ferencz
Vajda Zsigmond

KÜLFÖLDI SOCIETAIREK:

Epstein Jehuda (Osztrák)
Goltz A. D. „
Harta Felix „
Hofner Otto „
Karlinsky Stephan „
Krausz Wilhelm „
Liljefors Bruno (Svéd)
Lindberg Erik Svéd
Milles Carl „
Ranzoni Hans (Osztrák)
Schönthal Otto „
Schultzberg Anshelm (Svéd)
Skocylas Ladislav (Lengyel)
Wilhelmson Carl (Svéd)
Wyczolkowski Leo (Lengyel)

ELŐSZÓ

A „TAVASZI SZALON" HARMADIK KIÁLLITÁSÁHOZ.

Mostoha, hosszú tél után ujra virágba borultak a magyar kertek gyümölcsfái és üde zöld vetéseket hozott a tavaszi szellő. Reménnyel, várakozással van tele a világ és dús termés álmait hozza a szenderitő alkonyat. E rügybontó, élet-inditó napokban nyitja meg kapuit, hüen a nevéhez a „Tavaszi Szalon", a Szinyei-Merse Pál Társaság e fiatal, három esztendős intézménye, hogy bemutassa a magyar képzőművészet életerős fáját tavaszi virágdiszben és szivünkbe oltsa a jövendő nyár bő termésének reményét és bizodalmát.

Budapest, 1928. év április havában.

JESZENSZKY SÁNDOR
a Szinyei Társaság főtitkára.

A KIÁLLITOTT MŰTÁRGYAK JEGYZÉKE

F. ANTAL ELEMÉR

1	Tájkép, keret nélkül	80.—
2	Csók, aquarell keret nélkül	80.—
3	Freskó vázlat	80.—

BARZÓ ENDRE

4	Népkonyhán, szénrajz	120.—
5	Hejő völgye, olajf.	Dr. Gaál András tulajd.
6	Kezdődő ősz, olajf.	Várallyay Sándor tulajd.

BASILIDES SÁNDOR

7	Vakok, olajf.	500.—

BASILIDES BARNA

8	Ismeretlen, olajf.	2000.—

BÁNÁTI-SVERÁK JÓZSEF

10	Élet	800.—
11	Nyár	1000.—

BÁNK ERNŐ

12	Csendélet, rézkarc	16.—
13	Buzahordás, rézkarc	16.—
14	Köszörüs, olajf.	1000.—
15	Furulyás, olajf.	1000.—

BÁNOVSZKY MIKLÓS

16	Csendélet	300.—

BERTALAN ALBERT

17	Önarckép, olajf.	400.—
18	Aktok, olajf.	400.—
19	Feleségem, olajf.	400.—
21	Feleségem és én, olajf.	700.—
22	Cassisi táj, olajf.	300.—

BERRY EMIL

24 „Attilia" női fej plastika, gipsz 100.—

BIAI FÖGLEIN ISTVÁN

25 Csendélet sokác köténnyel, olajf. 350.—
27 A Hippodrom tündére, aquarell 100.—
28 Téli délután, aquarell 100.—
29 Sárgaruhás nő kék sállal, olajf. 800.—

H. BURIÁN IRÉN

30 Félakt, paszt. 300.—

CSABAI RÓTT MARGIT

31 Tépelődő, olajf. 300.—

CSENGERI IBOLYA

32 Leányfej, pastell 150.—

CSERÉPES ISTVÁN

33 A hinta, ecsetrajz 80.—
34 Virágcsendélet, pastell 80.—
35 Magyaros csendélet, olajf. 400.—
36 Csendélet szegfüvel, olajf. 300.—

CSÓKA ISTVÁN

37 Vásár, rézkarc 25.—
38 Tájkép, rézkarc 25.—

DABIS RÓZSI

40 Galambdúcok a pusztán, olajf. 300.—
41 Szüret, vázlat 100.—
42 Ülő akt, olajf. 480.—
43 Férfiarckép tanulmány 560.—

DUCSAY BÉLA

44 Alvó nő 800.—

ECSŐDI ÁKOS

45	Kilátás a műteremből, szénrajz	100.—
46	Fésülködő, olajf.	200.—
47	Csendélet, olajf.	600.—
48	Kilátás a műteremből, olajf.	400.—

ERDŐS LAJOS

49	Alvó nő, rajz	50.—
50	Olvasó nő, rajz	50.—
51	Önarckép, olajf.	150.—
52	Külváros, olajf.	300.—
53	Nyári verőfény, olajf.	300.—

FABRÓ JÓZSEF

54	Madonna, rézkarc	20.—

FARKAS LÁSZLÓ

55	Nő virággal, szénrajz	150.—

FEHÉR JÓZSEF

56	Dani völgye, olajf.	300.—
57	Tél, olajf.	200.—
58	Kazlak, olajf.	250.—
59	Régi házak	250.—

FENYŐ A. ENDRE

60	Nagymaros, olajf.	300.—

FÓNÓ LAJOS

61	Faragó parasztgyerek	200.—
62	Törökkoppányi patak, olajf.	240.—

FRIML GÉZA

63	Csendélet, olajf.	300.—
64	Angyali üdvözlet, olajf.	400.—

GALLÉ TIBOR

65	Hazafelé, rézkarc	keret nélkül	20.—
66	Tanyák, rézkarc	keret nélkül	20.—
67	Csendes munka, akvarell		120.—
68	Öregasszony, akvarell		120.—

GÁSPÁR DEZSŐ

69	Nyitrai park, pasztell	300.—

GÄRTNER NÁNDOR

70	Csendélet, pastell	300.—
72	Arckép, olajf.	500.—

GOLDMANN GYÖRGY

74	Fiufej, gyps	Eladó

GÖLLNER MIKLÓS

75	Férfiarckép	200.—

zentai GRÓF JÓZSEF

76	Ady „Fehér kendő", grafit	Mgtul.
77	Ady „Elűzött a földem"	Mgtul.

GYŐRE GYÖRGY

79	A Fiumara, akvarell	100.—

GYÖRI FRIGYES

81	Betlehemi pásztorok	Mgtul.
82	Fölszáll a köd	300.—

HALMÁGYI ISTVÁN

83	Világtalan	Eladó

HALASI HORVÁTH ISTVÁN

84	Februári napsütés	400.—
85	Patakrészlet Egerben, pasztel	300.—

HANÁK JÓZSEF

86	Courteline portréje	120.—
87	Café Rotonde figurái	350.—
88	Párisi tipusok	350.—
89	Foujita	150.—
90	Pich Lili, olajf.	Nem eladó

HAY KÁROLY LÁSZLÓ

91	Vöröshaju Éva, olajf.	400.—

HEGEDÜS BÉLA

92	Konyha, pastell	300.—

HOLLOSNÉ MATTIONI ESZTER

93	Munkás ember, olajf.	500.—
94	Út, olajf.	250.—
95	Fiuk plenaireben, olajf.	250.—

HONTI PÁRISS ELZA

96	Nyár, olajf.	300.—
97	Tájkép, olajf.	300.—

SZ. HORVÁTH KÁLMÁN

98	Tavaszi napsütés	320.—

palocsai HORVÁTH MARGIT

99	Csendélet, olajf.	300.—
100	Cigányleány, olajf.	350.—
101	Völgyben, olajf.	300.—

	IMREH ZSIGMOND	
101a	Tájkép, olajf.	100.—
	ISPÁNKI JÓZSEF	
102	Judit	250.—
	nagyenyedi JENEY ZOLTÁN	
103	Káposztás föld, aquarell	100.—
104	Napos dombvidék	100.—
	JUNGER KATÓ	
105	Esztike, olajf.	400.—
	muzslai KAMPIS MARGIT	
106	Anya és gyermeke, aquarell	50.—
107	Hajátfonó leány, olajf.	400.—
	KÁNTOR ANDOR	
108	Zöld kancsós csendélet, olajf.	300.—
109	Csomorkány, olajf.	250.—
	KELEMEN EMIL	
110	Bedumon, olajf.	400.—
111	Magam, vizf.	80.—
113	Török koppány, olajf.	400.—
114	Hajmási, olajf.	200.—
	KIRCHNER JENŐ	
117	Önarckép, krétarajz	100.—
	KOLLARITS FERENC	
118	Fej, rajz	60.—

borbereki ifj. KOVÁCS L.

120	Olajf.	100.—
121	Ablak, olajf.	80.—

KUPFERSTEIN IMRE

122	Romantikus táj, olajf.	400.—
123	Alföldi táj, olajf.	400.—

LEICHT LILLY

124	Önarckép, olajf.	Mgtul.
125	Kisfiu, olajf.	Mgtul.
126	Öreg asszony, olajf.	Mgtul.
127	Öreg asszony, olajf.	Mgtul.

LÉVAY LAJOS

128	Kompozició, krétarajz	80.—
129	Áhitat, olajvázlat	150.—

MAGHY ZOLTÁN

131	Oktogon-tér	200,—
132	Karácsonyest Hajduböszörményben	200.—

MAKSAY NELLY

133	Cséplés, rézkarc	24.—
134	Téglagyár, rézkarc	20.—

MARIK BRIGITTA

135	H. F. úrnő arcképe, olajf.	—.—

MIHÁLTZ PÁL

136	Napsütés, olajf.	400.—

MÉSZÁROS LÁSZLÓ

138	Férfifejtanulmány	80.—

MOLNÁR TIBOR

139	Önarckép, olajf.	800.—

balatongyöröki NÓGRÁDY MAGDA

140	Szigligeti füzfa	240.—

NOVOTNY EMIL RÓBERT

141	Csendélet, olajf.	100.—
142	Fiúfej, olajf.	300.—

PAPP EMILIA

143	Ablakban, olajf.	500.—

PATAKY TIBOR

144	Nyári eső után, olajf.	360.—

PEKARY ISTVÁN

145	Vasárnap, olajf.	350.—
146	Csendélet, olajf.	280.—
147	Faluvége, olajf.	200.—
148	Falu udvarházzal, olajf.	350,—

PÉTER MARIANNE

149	Műtermem, olajf.	500.—
150	Önarckép, olajf.	500.—
151	Párisi nő, olajf.	250.—
152	Tükör előtt, olajf.	1200.—
153	Zöldkabátos nő, olajf.	600.—

PILTER FERENC

154	Kilátás Ajka-Csingervölgy felé, olajf.	300.—

RADNAI MARGIT

155	Kandalló, keramia		800.—
156	Cirokcseréptartó akt, keramia		600.—

RADNAY MIKLÓS

157	Napnyugta		300.—
158	Muló zivatar, olajf.	keret nélkül	800.—

G. RAIDL IDA

159	Hajógyári hid, pastell		80.—
160	Hüvösvölgy felé, vizf.		80.—

RÉTY ZSUZSKA

163	Pirosnyakkendős férfi, olajf.		400.—
164	Madonna, fémdombormű		Eladó
165	Madonna, fémdombormű		„
166	Szent Ferenc a madarakkal, fémdombormű		„
167	Áhitat, olajfestmény		500.—

RÓNA EMY

168	Mese, tempera		250.—

RÓNAY ERNŐ

169	Kora tavasz		500.—
170	Szőlőhegy		200.—
171	Női portrait		400.—

ROZGONYI LÁSZLÓ

172	Önarckép		300.—
173	Tájkép, olajfestmény		300.—

nádasdi SÁRKÖZY ELEMÉR

174	Sirbatétel		400.—

SCHAAR ERZSÉBET

176	Arckép, gipsz	Mgtul.
177	Klaber László arcképe, gipsz	Mgtul.
178	Tanulmányfej, gipsz	50.—

SCHALK LASZLÓ

179	Gellérthegy előtt, grafit	120.—
180	Legelőn, grafit	120.—
181	Tabáni házak, olajfestmény	400.—

SCHOSSBERGER KLARA bárónő

182	Kilátás a berlini műtermemből	1000.—
183	Olajfestmény,	Mgtul.
184	Önarckép, olajf.	Mgtul.
185	Dr. Géber Antalné arcképe	Mgtul.

SCHUBERT ERNŐ

186	Vasalónő, szénrajz	100.—

SZADAI LAJOS

187	Gyümölcs szedők, rézkarc	8.—
188	Vasárnap, rézkarc	8.—

SZARVASSY JÁNOS

189	Virágcsendélet, pasztell	80.—

SZÁNTÓ VERA

190	Portrait, olajf.	Nem eladó

SZEMERE LENKE

191	Kislányok, pastell	200.—
192	Asszony, pastell	100.—
193	Kisfiu, pastell	100.—

194	Kató, olajf.		600.--
195	Férfifej, olajf.		500.—
196	Pupos fiu, olajf.		250.—
197	Ember és asszony, olajf.		700.—
	SZENDY ARISZTID		
198	Öcsém, olajf.		100.—
199	Bábjátékos, olajf.		120.—
	SZENTE JÁNOS		
200	Zugligeti domboldal		800,—
	SZENTGÁLY DEZSŐ		
201	Sóhajok utja Keszthelyen, rajz		45,—
	TAKÁCS ÖDÖN		
202	Sanek László úr képmása, szobor		—.—
203	Önarckép, szobor		400 —
	TIHANYI JÁNOS LAJOS		
204	Alvó asszony, olajfestmény		400 —
	UDVARY PÁL		
205	A Velencei tóról, olajfestmény		800.—
206	Delelés, olajfesmény		700.—
207	Uszályvontatás, olajfestmény		600.—
	VADÁSZ ENDRE		
208	Olasz táj, rézkarc	keret nélkül	12.—
209	Halászbárkák, rézkarc	keret nélkül	12.—
210	Bácska, rézkarc	keret nélkül	12.—
211	Vasárnap a Dunán, rézkarc	keret nélkül	12.—

212	Kisborju, rézkarc	keret nélkül	12.—
213	Boronálás, rézkarc	keret nélkül	12.—
214	Malom, rézkarc	keret nélkül	16.—
215	Kápolna, olajfestmény		160.—
216	Mária kék köpenyben, olajfestmény		160.—
217	Angyali üdvözlet, olajfestmény kerettel		160.—

VAJDA LAJOS

219	Csendélet, pastell	300.—

VAJDA PÁL

220	Tavaszi napsütés, olajf.	160.—

VARGA BÉLA

220a	Kék ruhás fiu, olajf.	250.—

VARGA FERENC

221	Álom, gipsz	200.—

VAS BÉLA

222	Leányfej, szinezett gipsz	240.—

VASINKA GÉZA

223	Megpihenés, krétarajz	100.—
224	Vándor, olajfestmény	200.—

VRESITS LAJOS

225	Megered a zápor, olajfestmény	200.—
226	Töprengő fiu, olajfestmény	200.—

VÖRÖS GÉZA

228	Szájfestés, olajfestmény	800.—

Jurek Zigmond

WEIL ERZSÉBET

229	Menekülők, rézkarc	keret nélkül	30.—
230	Ikarusz, rézkarc	keret nélkül	20.—
231	Tűz, rézkarc	keret nélkül	20.—
232	Villámcsapás, rézkarc	keret nélkül	20.—

WEISZ KLÁRI

234	Önportré, gipsz	Mgtul.

WESZELSZKY BÉLA

235	Képmás, olajfestmény	Mgtul.
236	Önarckép, olajfestmény	200.—
237	Középkori ifju képe, olajfestmény	500.—
238	Tájkép, olajfestmény	Mgtul.

Vásárlási tudnivalók.

A műtárgyak eladását kizárólag a műtárosi hivatal, illetve **Kató Kálmán,** a Nemzeti Szalon műtárosa eszközli. A vételár 50 %-a a vásárláskor, 50% pedig 8 napon belül, legkésőbb azonban a kiállitás bezárásakor fizetendő.

A Zichy-centennárium alkalmából megjelent

Zichy Mihály élete és művészete

irta

BENDE JÁNOS

A 206 oldalas kötet részletesen tárgyalja a világhirü magyar festőművész eseményekben oly gazdag, érdekes életrajzát és hü képét adja az ő óriási regiszterü művészetének.

Ára P 4.80

Kapható a Nemzeti Szalon pénztáránál.

Ymreh Isiya
Yspánki József

1928

Tav. tal

[N. tal]
1928 ápr

KURIR. Esti Kurir Péntek, 1924 december 19

MŰVÉSZET

Fiatalok

Az Országos Magyar Királyi Képzőművészeti Főiskola kiállítása

A régi műcsarnok első emeleti termeit hatszáznál több festmény, rajz és szobor tölti meg: a Képzőművészeti Főiskola növendékei ez évi munkásságának eredményei. Már előljáró beszédben meg kell állapítanunk az általános benyomást, amit teremről-teremre járva észlelünk és ez az általános benyomás igen kedvező az új művészgeneráció képességére. Feltűnik a figurális művek tulsúlya a tájképekkel szemben, feltűnik a kompozíciók örvendetes gyarapodása az előző évek hasonló irányú műveivel szemben és ha ezekből a jelenségekből alkotjuk meg a tárlat általános művészi képét, azt mondhatjuk, hogy a nagyobb stúdiumokat igénylő figurális művek tulsúlya az induló művészek nagyobb felkészültségét jelenti. A művek termek szerint és a vezető tanárok csoportja szerint kerültek beosztásra.

Az első terem Csók Istváné. Legerősebb növendéke Ecsődi Ákos. Kár, hogy erősen megérezni rajta a mester bravúrját, de nem kétséges, hogy tehetsége egyéni útra fogja őt terelni. Igen értékes tehetség Nagy László, Göllner, Borsos István, Pap Emília, Handl Tibolt és Kemény, akiknek szimbólikus ábrázolásai egyelőre színekben mutatnak egészséges harmóniát.

Bosznay Istváné a következő terem. Itt Gát János alkotásai állítják meg a nézőt. E művész fejlődése elé a legnagyobb figyelemmel kell fordulni. Jó kvalitást mutat Várady Lajos, Linzdorf Károy és Kőrösmezei Kató.

Vaszary János tanítványai a harmadik teremben helyezkedtek el és itt Mihaltz Pál muzeális értékű alkotásai mellett Antal József egy bravúros színreflexekkel megalkotott portréját, Medveczky Jenő női arcképét, Imre Zsiga leányaktját, Dulien Edit portréját, Emőd Aurél és Bicsérdy Lajosnak az ujpesti bikaviadalról készített vásznait különös figyelemre kell méltatni. Itt láttuk még Mihály Gyula pusztai képét (186. sz.), amely tónusban és mozgásban egyik legjobb alkotása az egész kiállításnak. Mihály Gyula Bosznay növendéke.

A negyedik terem Glatz Oszkáré. Ebben a teremben van a kiállítás legválogatottabb anyaga. Ugyszólván minden növendék nevét fel kellene itt sorolni és nehéz volt Vadász, Pallay Imre, Szalai Lajos, Bolla Rezső nevei mellől a többit elhagyni. Ez a terem csupa érett, kiforrott művészi alkotást ad. Dísze az egész kiállításnak.

Réthy István csoportjában a nagyon tehetséges Sándor István, Szabó István, Tobisch Ilona és Gábel Jenő neveit jegyeztük fel.

Benkhardt Ágoston növendékei között Abonyi Tivadar, Döbröczöni Kálmán, Schuller Janka, Barcsó Endre, Hainer Ilona neveit, Rudnay növendékei között találtuk Czinober (szolnoki Miklóst, akinek kompozíciói, tömegeket mozgató ábrázolásai különleges értéket jelentenek. Rudnay elsőizben szerepel növendékeivel, s a kétségen kívül értéket jelentő Czinober (szolnoki) Miklóson kívül Istokovics és Pátaky nevelt kell megjegyeznünk. A szobrok nem nagy számából kiemeljük Bory Jenő tanitványait Ferenczy Istvánt és Jendrassik Tibort egyazon téma finom megoldásáért, a Sidló-iskolából Jálics Ernőt Farkas Zoltánt s Kisfaludi Stróbl Zsigmond növendékét Weisz Klárát. A művekből vásárt rendeznek, s az árak olyan olcsók, hogy nem kételkedünk az erkölcsi siker mellett a legtelitettebb anyagi sikerben is.

TETÉS.

zekötve, közvetlenül és eléggé talán nem
korolhatnak hatást vagy befolyást; de
gis a múzeum mindent elkövet, hogy köz-
ve eszközei által e feladatnak megfelel-
sen.

gen természetes, hogy e nagyszerű gyűj-
ények a szükség szerint katalogizálva is
ek; csakhogy épen a nagy tömeg s tán

életnek, a magyar jogaszvilág
gadelvű politikának egyaránt
sége *Grecsák* Károly dr. volt igazságügymi-
niszter halála. Hetven évet élt és gazdag,
tiszta, értékes multat hagyott maga után.
Több mint negyven éven át szerepelt a köz-
életben és mindenütt erőteljes szimpátiákat
váltott ki személye és munkája iránt. A par-
lamentben, ahova mint Versec követe került
be, Apponyi oldalán helyezkedett el és vég-
zett értékes és csöndes munkát, de leginkább
csak jogi problémákkal foglalkozott. Mint
publicista a *Budapester Tagblatt*-nál műkö-
dött, amelynek főszerkesztője is volt. Jogászi
tevékenysége is igen értékes volt. Szakcikkein
kivül gyakorlati szerepe is volt. Mint ügyvéd
indult, később azonban *Szilágyi* Dezső kine-
vezte táblai bíróvá a budapesti kir. Tábla-
hoz, öt év mulva pedig kúriai bíró lett, majd
tanácselnökké nevezték ki. Pályája akkor
kulminált, amikor az *Esterházy*-kabinet de-
misszionálása után *Vázsonyi* Vilmos vála-

életet. *Hannover*
tudósítója: A mai
vádlott ügyével fo
delem. A vádbeszédek
ügyész mondja. A védők beszéde után sor
kerül az ítéletre, amit még *a mai nap folya-
mán, a késő délutáni órákra várnak.*

— **A szegények karácsonya.** A *Magyar
Vöröskereszt Egylet* a székesfőváros tanú-
csával egyetértően és a kerületi előljáróság
csonyi ünnepek alkalmával, hívó, kérő szó-
val fordul a jószívű emberbarátokhoz, hogy
tehetségéhez mérten szerezzen csak egy csa-
ládnak karácsonyi örömet, meleg szobát,
meleg ételt. A munkanélküliség, a kedve-
zőtlen kereseti viszonyok és a betegség pusz
tításai folytán a szenvedés és a nélkülözés
nagyobb, mint valaha s ettől karácsony ün-
nepén százszorosan szenved[illegible]nki. Fel

Imre Zsigmond
Istokovits K.K.
Heintz Henrik

Újság 1926 márc. 24

13

45

** **Fiatal müvészek kiállitása.** Az egyetemutcai Károlyi-palota két hatalmas termében — igazi fejedelmi környezetben — rendezett kiállitást az árvizkárosultak javára tizenöt fiatal müvész, jobbára olyanok, kik az iskolától és tanitójuktól csak nemrég szakadtak el. Csak a fiatalságukat akartuk jelezni ezzel a rámutatással, nem a müvészetüket, amely kész, amellett, hogy a további fejlődés biztató igéreteivel duzzadozó. A két terem egyikében csupa rézkarc függ, köztük *Varga* L. Nándornak egész kis gyüjteménye. Két nagyméretü lap — a müvész ujabb munkái — messze kiválik közülök. Rajtuk minden külső befolyástól menten mutatkozik meg ennek a nagy jövőre hivatott müvésznek eredetisége. Vetekedik véle ebben *Istókovits* Kálmán, sőt képzeletének uj utakat járó merészségével tul is tesz rajta. De mesterségi tudás dolgában még meg kell tanulnia egyet-mást, elsősorban a biztosabb rajzot. Mind a két müvésznek festményei is függnek a kiállitáson. Vargának egy olaszországi akvarellje a legkülömb munkája, Istókovitsnak „Városrészlet" és „Szőke leány" cimü festménye. Jelentős fejlődés látszik *Barcsay* Jenő müvészetén is. Két keresztrefeszitése érdekes elvegyülés kompozicióban is, szinharmóniában is. *Heintz* Henrik a lágy festői hatás érdekében tulságosan feláldozza a rajzot. Fürdő leánya szép térmegoldásu kép. Müvészetére rokona *Bánáti-Schwerák* József. Szintén szinkereső és festői lágyságra törekvő festő. *Medgyesi Schwartz* Antalnak érdekes rézkarcai vannak és egy megragadó lókompoziciója. *Miháltz* Pál kitünő rajzu két pasztelképet állitott ki, egyéb kevésbé szerencsés képe mellett. *Imreh* Zsigmond is széptehetségü festő, épp ugy, mint *Csóka* István és *K. Klopfer* Erzsébet. *Gallé* Tibor a szines linoleummetszet stilusába kitünően beletanult már. Olajfestményein a „spachtli"val való festés modorától meg kell majd szabadulnia. Arnóparti képe és Pálos temploma dekorativ érzéssel összefogott sikerült munka. *Lajos* Béla és *Székely* Móric akttanulmányai alapos képzett-

analogia, hasonló tulajdonságok mellett, melyek inkább felüle-
tes szemléletkor tűnnek elő, több lényeges különb
ható meg: ezek főképpen az élőszervezet fejlődési v
és változékonyságában gyökereznek; az életjelenség
aktív mozgás, mely minden történés lényege. A
biologia nem elegendő az élet értelmezésére, ez nem
mányos megismerés körébe, *Du Bois Reymond:* ig
ignorabimus szállóigéje szerint, csupán jelenségeit
értelmezi. A szövődményes bonyolult szerkezetű,
zatú, folyamatos fejlődésű élőszervezet nem gép, leg
letesen, hasonlatokban tekinthető ennek. *Zelovich*
váló néhai technikus professzor mondotta, hogy bá
terműveket is alkosson a tudományos technika, az
isteni természetnek mesteralkotásaival összehason
lehet. Ebben minden élőlény a maga sajátos életét él
Baer száz év előtt ezt az élet melódiájának nevezt
több és többféle történik, mint a gépek működésébe

ségre mutatnak és sok jót ígérnek. Az értékes és
szép kiállítás mindenképpen megérdemli a na-
gyobb mértékü érdeklődést is. E hó 25-én lesz a
megnyitása. *(e. a.)*

Székesfővárosi képtár és Tört muzeum uj szerzemegei 1937/38

NEMZETI SZALON MŰVÉSZETI EGYESÜLET

1939 máj.-jun.

ELNÖK:

Gróf ZICHY JÁNOS

TÁRSELNÖK:

PRESZLY ELEMÉR

ALELNÖKÖK:

CSÓK ISTVÁN

GEREVICH TIBOR

FARKAS ZOLTÁN

HORVAI JÁNOS

IGAZGATÓ:

HUBAY ANDOR

TITKÁRNŐ:

V. CSERESNYÉS ERNA

FŐTITKÁR:

LEHEL BÉLA

1 pld bev.

A KIÁLLITÁST RENDEZTE:

Dr. KOPP JENŐ

Kiállított műtárgyak jegyzéke.

(A most bemutatásra kerülő székesfővárosi uj szerzemények anyagából 20 drb. műtárgy a varsói magyar reprezentativ kiállitáson.)

ANDRÁSSY KURTA JÁNOS:

1. Halottvivők. — Relief, terrakotta, 31x28.5 cm. Jelz. j. »Andrássy Kurta János«.

ANTAL KÁROLY:

2. Mátyás király. — Szobor, fehér márvány. Jelz. »Antal Károly 1938«.
3. Szent Ferenc. — Szobor, bronz, 52 cm. Jelz. »Antal Károly«.

BARTHA LÁSZLÓ:

4. Halász. — Olajf. Lem. p. 42x57 cm. Jelz. nélk.
5. Hazafelé. — Vízf. p. 46x30 cm. Jelz. l. j. »nagyborosnyói Bartha László«.
6. Ut. — Temp. és vízf. p. 44x29 cm. J. l. j. »nagyborosnyói Bartha László Tihany 1936..«.

BÁNOVSZKY MIKLÓS:

7. Ülő nő. — Olajf. v. 73x95 cm. Jelz. l. b. »Bánovszky 1932.«.

BECK Ö. FÜLÖP:

8. Alpár Ignác. — Plakett, br., jelz. »B. Ö. F.« monogr.

BENCZUR GYULA (1844—1920):

9. Díszmagyaros önarckép. — Olajf. v. 103x74.5 cm. Jelz. l. b. »Benczur Gyula 1914.«.
10. Édesanyja arcképe. — Olajf. v. 59x43.5 cm. Jelz. nélk.

11. Gyermekeinek képmása. — Olajf. v. 39x80 cm. Jelz. l. b. »Benczur« München«.
12. Mátyás fogadja a pápa követét. — Olajvázlat, v. 131.5x 60.5 cm. Jelz. nélk.
13. Mátyás és Holubár. — Olajvázlat v. 81.5x60.5 cm. Jelz. l. j. »Benczur Gy.«.
14. Mátyás művészei körében. — Olajvázlat v. 82x61 cm. Jelz. l. b. »Benczur Gy.«.
15. Pán a nádasban. — Olajf. v. 60x47 cm. Jelz. l. j. »Benczur Gy. 1910.«.
16. Pirosruhás hölgy. — Olajf. v. 68x82.5 cm. Jelz. l. b. »Benczur Gyula«.
17. Rózsacsendélet. — Olajf. v. 36x54 cm. Jelz. l. j. »Benczur Gyula Ambach«.

BERÉNY RÓBERT:

18. Jéghordás. — Olajf. v. 108x65 cm. Jelz. l. b. »Berény«.

BERKES ANTAL (1874—1937):

19. Utcarészlet. — Olajf. v. 58x48 cm. Jelz. l. j. »Berkes A. 1912.«

BERNÁTH AURÉL:

20. Önarckép. — Vízf. p. 27x35 cm. Jelz. l. b. »Bernáth«.

BIRÓ GYÖRGY:

21. Tavasz. — Vízf. p. 29x22 cm. Jelz. l. j. »Biró 1929.«

BODA GÁBOR:

22. Női fej. — Szobor, terrakotta, 40.5 cm. Jelz. l. j. »Boda G. 1937.«

BOKROS BIRMAN DEZSŐ:

23. Leánykafej. — Szobor, br., 31 cm. Jelz. »Bokros Birman 1936«.

BORBEREKI KOVÁCS ZOLTÁN:

24. Tehenes pásztorfiú. — Szobor, br., 100x90 cm. Jelz. j. »Borbereki 936«.

BOTH MENYHÉRT (1857—1916):

25. Both Menyhért családja. — Olajf. v. 130x90.5 cm. Jelz. l. j. »Both M.«

BUZI BARNA:

26. Női akt. — Szobor, br. 38 cm. Jelz. »Buzi B. 35.«
27. Mészáros Melinda. — Szobor, gipsz. 41 cm. Jelz. nélk.

CZENE JÁNOS:

28. Tájkép. — Olajf. v. 57x68 cm. Jelz. l. b. »Apátfalvi Czene János«.

CSÁKY JÓZSEF:

29. Ló. — Szobor, br. 19 cm. Jelz. »Csáky«.

CSÁNKY DÉNES:

30. Nyári délután. — Olajf. v. 98x76 cm. Jelz. l. b. »Csánky 1929.«

CSER KÁROLY:

31. Fájdalom. — Szobor, ruskicai márv. 36 cm. Jelz. »C ser K.«

CSEREPES ISTVÁN:

32. Robogó vonat. — Pasztell, p. 31.5x24 cm. Jelz. l. b. »1938. Cserepes«.

CSONTVÁRY TIVADAR (1853—1919):

33. Tájkép (Dalmátpart). — Olajf. v. 48x25 cm. Jelz. nélk.

CSUCS FERENC:

34. Férfifej. — Szobor, ólom, 30 cm. Jelz. nélk.
35. Bocskai István. — Bronz plakett.
36. Szent László. — Ezüst plakett.
37. Esze Tamás. — Bronz plakett.

DABÓCZI MIHÁLY:

38. Siratók. — Szobor, patinázott gipsz, 53 cm. Jelz. »Dabóczi M.«

DERKOVITS GYULA (1894—1934):

39. Pásztor. — Kréta. p. 18.5x35.5 cm. Jelz. l. j. »Derkovits 920.«

DIÓSY ANTAL:

40. Norvég táj. — Vízf. p. 37.5x27.5 cm. Jelz. l. j. »Diósy Antal 1937. Shätori«.

DURAY TIBOR:

41. Önarckép. — Olajf. v. 45.5x55 cm. Jelz. nélk.

EGRY JÓZSEF:

42. Tájkép. — Olajf. v. 100x80 cm. Jelz. l. j. »Egry József Badacsony 935«.

EŐSZE SEEMANN ANDRÁS:

43. Gyomláló anyám. — Szobor, gipsz, 60 cm. Jelz. »Eősze«.

ERDEY DEZSŐ:

43/a Miska. — Szobor, gipsz, 28 cm. Jelz. »Erdey D. 936«.

BOLDOGFAI FARKAS SÁNDOR:

44. Quattrocento fej. — Szobor, műkő, 27 cm. Jelz. »Boldogfai Farkas S.«
45. Vetkőző nő. — Szobor, br. 38 cm. Jelz. »Boldogfai Farkas S.«
46. Tüköri (előlap). — Bronz plakett.
47. Tüköri (hátlap). — Bronz plakett.
48. Mária. — Bronz plakett.

FÁY LÓRÁNT:

49. Gyümölcsös kert. — Olajf. v. 67x76 cm. Jelz. l. j. »Fáy L. 3«.

FERENCZI KÁROLY (1862—1917):

50. Kődobálók. — Olajf. v. 149x119 cm. Jelz. l. j. »Ferenczy K. 1890.«
51. Virágcsendélet. — Olajf. v. 81x81 cm. Jelz. f. j. »Ferenczy Károly 1911.«

FERENCZI NOÉMI:

52. Gobelin terv. — Vízf. p. 27x45 cm. Jelz. nélk.

FÉNYES ADOLF:

53. Tájkép lovasokkal. — Olajf. v. 35x22.5 cm. Jelz. nélk.

GAÁL FERENC:

54. Cigányasszony rajkókkal. — Olajf. v. 60x80 cm. Jelz. l. j. »Gaál F. 1927.«

GALLAS NÁNDOR:

55. Anya. — Szobor, terrakotta. 32 cm. Jelz. »Gallas«.

GALLÉ TIBOR:

56. Horgászó fiú. — Vízf. p. 44x34 cm. Jelz. l. b. »Gallé Tibor 1938«.

GULÁCSY LAJOS (1882—1932):

57. Adda Ba. — Szín. cer. rajz p. 13x21 cm. Jelz. l. b. s, »Gulácsy«.

58. Kávéházi asztalnál ülő férfi. — Szín. rajz p. 10.8x17.9 cm. Jelz. l. j. »Gulácsy....«

59. Velencei fej. — Színes cer. r. p. 21.8x29.7 cm. Jelz. l. b. »Gulácsy Venezia 1915.«

GYÖRFFY ISTVÁN:

60. Az új kaláris. — Olajf. 71x78.5 cm. Jelz. j. l. »Györffy«.

HALÁPY JÁNOS:

61. Alföldi aratás. — Olajf. v. 114x80.5 cm. Jelz. l. j. »Halápy János 1933.«

HENDE VINCE:

62. Margithíd. — Vízf. p. 37.5x25 cm. Jelz. l. j. »Hende Vince 1938«.

HESSKY IVÁN:

63. Haller-tér. — Vízf. l. p. 39x26 cm. Jelz. l. j. »Hessky Iván«.

HINCZ GYULA:

64. Borulat. — Vízf. p. 47x30 cm. Jelz. nélk.
65. Felhők Tihany felett. — Vízf. p. 47.5x30 cm. Jelz. nélk.
66. Utca. — Olajf. v. 80x60 cm. Jelz. l. j. »Hincz«.

HOLLÓSY SIMON (1857—1918):

67. Leányarckép. — Olajf. fa, 18.5x24 cm. Jelz. l. b. »Hollósy München 1885«.

HORVÁTH BÉLA:

68. Kilátás a Szemlőhegyről. — Olajf. v. 54x42 cm. Jelz. l. j. »Horváth Béla 1913«.

IMREH ZSIGMOND:

69. Bükki temető. — Pasztell, lemezpapír, 57x50 cm. Jelz. l. b. »Imreh«.

ISPÁNKI JÓZSEF:

70. Huszár Lajos (előlap). — Bronz plakett.
71. Huszár Lajos (hátlap). — Bronz plakett.
72. Laci fiam. — Bronz plakett.
73. dr. Voit Pál. — Bronz plakett.
74. Berzsenyi Dániel (előlap). — Bronz plakett.
75. Berzsenyi Dániel (hátlap). — Bronz plakett.
76. Női fej. — Bronz plakett.
77. dr. Némethy Károly. — Bronz plakett.
78. dr. Mihalik Sándor. — Bronz plakett.
79. Buda visszafoglalásának emlékére. I. (előlap). — Bronz plakett.
80. Buda visszafoglalásának emlékére. I. (hátlap). — Bronz plakett.
81. Buda visszafoglalásának emlékére. II. — Bronz plakett.

ISTÓK JÁNOS:

82. Bem József tábornok. — Szobor, br. 56 cm. Jelz. »Istók J. 1934«.

ISTÓKOVITS KÁLMÁN:

83. Cirkusz. — Temp. v. 73x58.5 cm. Jelz. l. b. »Istókovits«.

IVÁN SZILÁRD:

84. Öregasszony. — Temp. l. p. 24x31 cm. Jelz. l. b. »Iván 1936 R«.

IVÁNYI GRÜNWALD BÉLA:

85. Cselédszoba. — Olajf. v. 80x60 cm. Jelz. nélk.

JAKAB ANDRÁS:

86. József eladása. — Szobor, br. 63 cm. Jelz. »A. J.« monogram »1937«.

JEGES ERNŐ:

87. Bolognai részlet. — Temp. p. 69.7x52 cm. Jelz. l. b. »Jeges Ernő Bologna 1938«.

87/a Önarckép. — Olajf. v. 50.5x64.5 cm. Jelz. b. »Jeges Bp. 1938.«

JUHÁSZNÉ, RÁTH OLGA:

88. Piaci jelenet. — Vízf. kart. p. 32x23.5 cm. Jelz. l. j. »Juhászné Ráth Olga«.

JUSZKÓ BÉLA:

89. Szállingózó hó. — Olajf. v. 100x70 cm. Jelz. l. j. »934. Juszkó«.

KACZIÁNY ÖDÖN (1852—1933):

90. Önarckép. — Olajf. v. 32.5x39 cm. Jelz. l. j. »Kacziány«.

KARLOVSZKY BERTALAN (1858—1938):

91. Női arckép. — Olajf. v. 33x46.5 cm. Jelz. l. j. »Karlovszky Bertalan«.

KÁKAI SZABÓ GYÖRGY:

92. Női arckép. — Olajf. fa, 30x38.5 cm. Jelz. nélk.

KERÉNYI JENŐ:

93. Szent Mór és Szent Imre. — Szobor, műkő, 36 cm. Jelz. nélk.

KÉZDI KOVÁCS LÁSZLÓ:

94. Holdkelte a Velencei tavon. — Olajf. v. 185.5x125 cm. Jelz. l. b. »Kézdi Kovács L. 1898.«

KIMNACH LÁSZLÓ (1857—1906):

95. Női tanulmányfej. — Olajf. fa 27x35.5 cm. Jelz. fent j. »Kimnach«.

96. Szegény boldogok. — Kréta r. p. 27x17.5 cm. Jelz. l. j. »Kimnach László«. Pollatschek Elemér főorvos, szfőv. biz. tag ajándéka.

KMETTY JÁNOS:

97. Csendélet. — Olajf. v. 100x80 cm. Jelz. l. j. »Kmetty«.

KOMÁROMI KACZ ENDRE:

98. Holdfény. — Olajf. l. p. 45x31 cm. Jelz. l. b. »Komáromi Kacz E.«

KONTULY BÉLA:

99. Szt. Anna templom freskóterve. — Vízf. p 119x156 cm. Jelz. l. j. »Kontuly«.

KOSZTA JÓZSEF:

100. Önarckép. — Olajf. v. 38x48 cm. Jelz. l. j. »Koszta«

KOVÁCS MÁRIA:

101. Női fej. — Szobor, br. 36 cm. Jelz. »Kovács Mária«.

KÖRMENDY FRIMM ERVIN:

102. Virágcsendélet. — Olajf. v. 50x60 cm. Jelz. l. b. »Körmendy Fr.«

KÖRÖSFŐI KRIESCH ALADÁR (1863—1920):

103. Tordai országgyülés. — Olajf. v. 140x78.5. Jelz. l. b. »K. A. 896«.

KÖVÉR GYULA:

104. Tájkép. — Olajf. v. 50x40 cm. Jelz. l. b. »Kövér Gyula 28«.

LÁSZLÓ (LAUB) FÜLÖP (1869—1938):

105. Leányarckép. — Olajf. v. 19x26.5 cm. Jelz. j. »Laub 89«.

B. LŐTE ÉVA:

106. Lócsutakoló hun. — Szobor, 49x42 cm. Jelz. »B. Löte É«.

MADARASSY WALTER:

107. Madonna. — Dombormű, terrakotta, 28.8x42.2 cm. Jelz. f. b. »1936«, j. f. »Madarassy«.
108. Gizella királyné. — Szobor, terrakotta, 43 cm. Jelz. »Madarassy 1938«.
109. Nagy Lajos (hátlap). — Bronz plakett.
110. Molnár Béla (hátlap). — Bronz plakett.
111. Terstyánszky család (hátlap). — Bronz plakett.
112. Szent István. — Bronz plakett.
113. Önarckép. — Bronz plakett.
114. dr. Horváth Henrik (hátlap). — Bronz plakett.

MAKÓ BERTALAN:

115. Férfi arckép. — Olajf. v. 58x76 cm. Jelz. l. b. »P. B. Makó«.

MARGITAY TIHAMÉR (1859—1922):

116. Zongoránál. — Olajf. v. 30x40 cm. Jelz. l. j. »Margitay«.

MARKUP BÉLA:

117. Steindl Imre. — Szobor, gipsz, 61 cm. Jelz. »Markup B. 1939«.

MARTINELLI JENŐ:

118. Zsuzsanna — Szobor, gipsz, 46 cm. Jelz. »Martinelli«.

H. MATTIONI ESZTER:

119. Imádkozó asszonyok. — Freskó, gipszpreparátum, 66x50 cm. Jelz. nélk.

MATZON FRIGYES:

120. Järventans arcmása. — Szobor, br. 32 cm. Jelz. nélk.

MATTYASOVSZKY ZS. LÁSZLÓ (1885—1935):

121. Fiatal nő. — Vízf. p. 16.5x20.5 cm. Jelz. nélk.

MÁRFFY ÖDÖN:

122. Csinszka utolsó arcképe. — Olajf. v. 80x101 cm. Jelz. l. j. »Marffy Ödön«.

MEDGYESSY FERENC:

123. Művészet. — Szobor, br. 26 cm. Jelz. »Medgyessy«.
124. Magvető. — Szobor, br. 50 cm. Jelz. »Medgyessy«.

MEDNYÁNSZKY LÁSZLÓ br. (1852—1919):

125. Csavargófej. — Olajf. fa, 23x31 cm. Jelz. nélk.
126. Erdei temető. — Olajf. v., 21x28 cm. Jelz. l. j. »Mednyánszky«.
127. Hegyi patak. — Olajf. lemezpapír, 31.5x32 cm. Jelz. l. j. »Mednyánszky«.
128. Mocsaras táj. — Olajf. v. 88x68 cm. Jelz. l. j. »Mednyánszky«.
129. Önarckép. — Olajf. v. 27.5x38.5 cm. Jelz. nélk.
130. Sír a Kárpátokban. — Olajf. v. 51x42 cm. Jelz. l. j. »Mednyánszky«.
131. Viharos táj. — Olajf. v. 80x100 cm. Jelj. l. j. »Mednyánszky«.

MEDVECZKY JENŐ:

133. Mese. — Olajf. v. 98x102 cm. Jelz. l. b. »Medveczky 933«.

MEZEY ARTHUR:

133. Önarckép. — Olajf. v. 100.8x100.8 cm. Jelz. l. j. »M, A.«

MIKUS SÁNDOR:

134. Merengő munkásnő. — Szobor, br. 28 cm. Jelz. »Mikus S«
135. Tövishúzó. — Szobor, br. 23 cm. Jelz. »Mikus«.
136. Mayer néni. — Bronz plakett.
137. Cuoco. — Bronz plakett.
138. Pátzay Pál. — Bronz plakett.
139. Kata 22 éves. — Bronz plakett.
139/a Kata. — Bronz plakett.

MOLNÁR C. PÁL:

140. Négy evangelista. — Olajf. v. 86x95 cm. Jelz. l. b. »MCP/1936«.
141. Szent Anna templom freskóterve. — Tempera, p. 160x136 cm. Jelz. l. b. »Molnár-C. Pál«.

NADLER RÓBERT (1858—1938):

142. Halászkunyhó a Balatonnál. — Vízf. lp. 55.5x38 cm. Jelz. l. b. »Nadler Róbert Kenese 18. 9. F.«

OLGYAY FERENC (1872—1939):

143. Tájkép. — Olajf. d. 26x21 cm. Jelz. l. j. ›Olgyay F.«.

PATAKY LÁSZLÓ (1857—1912):

144. Virrasztás. — Olajf. v. 163x123 cm. Jelz. l. b. »Pataky L. 886«.

PÁLLYA CELESZTIN:

145. Arcképtanulmány. — Olajf. fa, 14.5x21 cm. Jelz. l. b. »Pállya«.

146. Tanulmány. — Olajvázl. fa, 8.5x9.5 cm. Jelz. l. j. »Pállya Cel.«

147. Tájkép. — Olajf. fa, 22x11 cm. Jelz. l. b. »Pállya Celesztin«.

148. Vendéglő udvar. — Olajvázl. fa, 17x10.8 cm. Jelz. l. b. »Pállya Cel.«.

PESKE GÉZA (1859—1934):

149. Csendélet. — Olajf. v. 105x66 cm. Jelz. f. b. »Peske Géza München«.

POGÁNY FERENC (1888—1930):

150. Önarckép. — Olajf. v., 34x48 cm. Jelz. l. b. »Pogány Ferenc 924.«.

PÓLYA TIBOR (1886—1938):

151. Cirkuszsátor. — Paszt. lp. 27x21 cm. Jelz. l. j. s. »Pólya Tibor«.

152. Fogat az erdőben. — Guache, p. 17x11 cm. Jelz. l. j. »Pólya Tibor«.

REMSEY JENŐ:

153. Reggeli napfény. — Olajf. v. 70x99 cm. Jelz. l. b. »R. 937.«

154. Tanulmányfej. — Cer. r. p. 27x33 cm. Jelz. l. j. »920. RJ«

RIPPL-RÓNAI JÓZSEF (1861—1927):

155. Flox és Filox. — Olajf. v. 49x66 cm. Jelz. l. b. s. »Rónai« és olvashatatlan írás.
155/a Csendélet. — Paszt. p. 33.3x29.3 cm. Jelz. nélk.
156. Istállóban. — Szín. cer. r. p. 16.4x22.3 cm. Jelz. l. j. »R. R. J.« paszpartun l. j. »Rippl Rónai«.
157. Terefere. — Szín. cer. r. p. 22x17.1 cm. Jelz. l. b. »R. R. J.«, paszpartun l. j. »Rippl Rónai«.

RÓNA JÓZSEF:

158. Savoyay Jenő. — Szobor, br. 63 cm. Jelz. nélk.

RUBOVICS MÁRK:

159. A Vág torkolata a nagy Dunáról. — Olajf. v., 65x31 cm. Jelz. l. j. »Rubovics«.

RUDNAY GYULA:

160. Öreg ember. — Olajf. v. 59x80 cm. Jelz. l. j. »Rudnay«.

RUMI-RAJKI ISTVÁN:

161. Vízhordó. — Szobor, gipsz 66 cm. Jelz. »Rumi-Rajki I.«

SÁRDY BRUTUS:

162. Tél. — Olajf. v. 66x51.5 cm. Jelz. l. b. »Sárdy Brutus 937«

SÁRKÁNY GYULA:

163. Pipás paraszt. — Olajf. v. 80x60 cm. Jelz. l. j. »Sárkány«

SIMON BÉLA:

164. Aratók. — Olajf. v. 101.5x101 cm. Jelz. l. b. »Simon B.«

SÓVÁRY JÁNOS:

165. Korsós nő. — Szobor, márvány, 52 cm. Jelz. »Sóváry J.«

v. SZABADOS BÉLA:

166. Női fej. — Szobor, terr. 32. cm. Jelz. nélk.
166/a. Zsuzsanna. — Szobor, terrakotta, 48.5 cm. Jelz. »Szabados«.

SZABADOS JENŐ:

167. A római magyar akadémia. — Olajf. v. 59.5x88.5 cm. Jelz. l. b. »Szabados Jenő 1938«

SZABÓ IVÁN:

168. Madonna. — Szobor, terr. 53 cm. Jelz. »Szabó Iván«.

SZAMOSY SOÓS VILMOS:

169. Tanulmányfej. — Szobor, br. 25 cm. Jelz. »Szamosy 1913«.

SZERVÁTIUS JENŐ:

170. Fahordó. — Szobor, fa, 44 cm. Jelz. »Szervátius«, felső lapján »1938«.

171. Önarckép. — Szobor, fa 35 cm. Jelz. »Szervátius J. 1931«

SZÉKELY KÁROLY:

172. Munkás. — Szobor, br. 59.5 cm. Jelz. »vt. Székely K.«

SZOBOTKA IMRE:

173. Tájkép. — Olajf. v. 100x80 cm. Jelz. l. j. »Szobotka«.

SZANDAY SÁNDOR:

174. Leányfej. — Szobor, terr. 32 cm. Jelz. »1936. Szanday S.«

SZŐNYI ISTVÁN:

175. Aratás után. — Olajf. v. 140x100 cm. Jelz. l. j. s. »Szőnyi I. 1936«.

176. Virágzás. — Vízf. p. 32.5x19.5 cm. Jelz. »Szőnyi I.«.

SZÜLE PÉTER:

177. Falusi utca. — Vízf. p. 22.5x14 cm. Jelz. l. b. »Szüle Péter«.

v. TAMÁSSY MIKLÓS:

178. Keresztről levétel. — Olajf. v. 23.5x29.5 cm. Jelz. l. j. »TM«.

TIHANYI JÁNOS LAJOS:

179. Dunaparti falu. — Olajf. v. 80x60 cm. Jelz. l. j. »Tihanyi János Lajos. 37.«

TULL ÖDÖN (1870—1911):

180. Női tanulmányfej. — Olajf. d., 36x48 cm. Jelz. j. »Polgár Alajos barátomnak Tull 1911.«

UDVARY PÁL:

181. Cirkusz. — Olajf. v. 80.5x70.5 cm. Jelz. l. b. »Udvary Pál«

UNGVÁRY LAJOS:

182. Fiú képmása. — Szobor, br. 28x20 cm. Jelz. »Ungváry L.«

ÜRMÖSY SÁNDOR (1863—1916):

183. Hegyi táj. — Olajf. v. 29x22 cm. Jelz. l. j. »Ürmösi S. 98.«

VALENTINY JÁNOS (1842—1902):

184. Pázmándy Dénesné arcképe. — Olajf. v. 51.5x67 cm. Jelz. f. j. »Valentinyi J. 1869«.

VARGA FERENC:

185. Szent Antal. — Szobor, vörösmárvány, 50 cm. Jelz. »Varga F. 1939«.

VASS ELEMÉR:

186. Táj. — Olajf. v. 81x64.5 cm. Jelz. l. b. »Vass E. 936«:

VÁSZARY JÁNOS (1867—1939):

187. Fürdő nők. — Olajf. v. 89x72 cm. Jelz. f. b. »Vaszary J.«

VESZTRÓCZY MANÓ:

189. Önarckép. — Olajf. v. 46x55.5 cm. Jelz. l. b. »Vesztróczy 99«

VILT TIBOR:

190. Csinszka. — Plakett, br. 21x26 cm. Jelz. »V. T.« »936«.

WAGNER SÁNDOR (1838—1919):

191. Nőrablás az Árpádok korában. — Olajvázlat, fa, 29.8x22 cm. Jelz. nélk.

ZÁDOR ISTVÁN:

192. Opera. — Guache festm. p. 37x27.2 cm. Jelz. l. j. »Zádor István 1938. V. 27.«

Imre István

Imre István—Szentgyörgyi Kornél : Almaszüret

III. M. Képzőmův. Kiáll.
1952. dec – 1953. márc

3

Szőnyi István : Megérkezik az első „Sztalinyec"
(A Moszkvai Magyar Mezőgazdasági Pavillon pannóiból)

HOLLÓSY SIMON / 1857 - 1918 / :

105. Tavaszi hangulat. - Olajf., v. 104 x 101 cm. Jelz.l.j.:"1916. Hollósy".

106. Zászlóvivő. - Olajf., v. 48 x 76.5 cm. Jelz.l.a középtől b.: "Hollósy".

HORVAI JÁNOS :

107. Madonna. - Szobor, fa. Mag.: 66 cm. Jelz.j.o. a talapz.: "Horvay".

sostai HORVÁTH ETEL :

108. v.nagybányai Horthy István. - Szobor, márv. Mag.: 74 cm. Jelz.b.: "Sostai Horváth".

HRABÉCZY ERNŐ :

109. Kártyavető öregasszony. - Olajf., fa. 46 x 55 cm. Jelz.f.b.: "Hrabéczy 41".

IMREH ZSIGMOND :

110. Bükki temető. - Paszt., p. 57 x 49 cm. Jelz.l.b.: "Imreh".

IPOLY SÁNDOR / 1857 - 1902 / :

111. Nő virággal. - Olajf., fa. 23.3 x 31.3 cm. Jelz.l.j.: "Ipoly S."

./.

Fővárosi Képtár pub. kiáll.
1944. jan.

Holbósy Simon

tovább

A NEMZETI SZALON 333-IK KIÁLLITÁSA

A SZINYEI MERSE PÁL TÁRSASÁG
ÁLTAL

DIJAZOTT MŰVÉSZEK KIÁLLITÁSA

1925. ÉVI
MÁRCIUS HÓ 15-TŐL
MÁRCIUS HÓ
25-IG

A KIÁLLITÁS TÁRGYMUTATÓJA

Szétvágatlan

BUDAPEST
1925.

A NEMZETI SZALON, 333-IK KIÁLLITÁS

A SZINYEI MERSE PÁL TÁRSASÁG
ÁLTAL

DIJAZOTT MŰVÉSZEK KIÁLLITÁSA

1925. ÉVI
MÁRCIUS HÓ 15-TŐL
MÁRCIUS HÓ
29-IG

A KIÁLLITÁS TÁRGYMUTATÓJA

BUDAPEST
1925.

A NEMZETI SZALON IGAZGATÓSÁGA:

ELNÖK:
gróf Andrássy Gyula v. b. t. t.

MŰVÉSZETI ALELNÖK:
Horvai János

IGAZGATÓ:
Déry Béla

IGAZGATÓSÁGI TAGOK:

Művészek:
Edvi Illés Aladár
Katona Nándor
Kézdi Kovács László
Rubovics Márk
Vajda Zsigmond

Műpártolók:
Bauman Márton
Gellért Jenő
alelnökkel teendőkkel megbízva
Dr. Ilosvay Lajos

MŰTÁROS:
Kató Kálmán

TITKÁR:
Bende János

ÜGYÉSZ:
Dr. Képessy József

SOCIETAIRE TAGOK:

Baditz Ottó
Déry Béla
Edvi Illés Aladár
Endrey Sándor
Gellért Jenő
Horvai János
dr. Ilosvay Lajos
Kacziány Ödön
Katona Nándor
Kézdi Kovács László
dr. Képessy József
† Kőrösfői Kriesch Aladár
László Fülöp Ölek
† br. Mednyánszky László
Mendlik Oszkár
Nádler Robert
Rubovics Márk
† Székely Bertalan
† Szikszay Ferencz
Vajda Zsigmond

A SZINYEI MERSE PÁL TÁRSASÁG TAGJAI:

Elnök: Csók István

Társelnökök: Lyka Károly és Petrovics Elek

Főtitkár: Jeszenszky Sándor Pénztáros: Zádor István

Tiszteleti tagok:

Múzeum Barátok Egyesülete
Berzeviczy Albert v. b. t. t.
Déri Frigyes †
Báró Kohner Adolf
jánoshalmi Nemes Marcell
Petrovics Elek

A Szinyei Merse-család meghivott tagjai:

Szinyei Merse Rózsi Szinyei Merse Félix
Szinyei Merse István v. b. t. t.

Külföldi levelező tag: Vittorio Pica (Venezia)

Rendes tagok:

Basch Andor
Csók István
Ernst Lajos
Falus Elek
Fényes Adolf
Glatz Oszkár
báró Hatvany Ferenc
Herman Lipót
Horthy Béla
Iványi Grünwald Béla
Jeszenszky Sándor
Kandó László
Kisfaludi-Stróbl Zsigmond
Koszta József
Lázár Béla
Lux Elek
Lyka Károly
Magyar-Mannheimer Gusztáv
Majovszky Pál
Mattyasovszky-Zsolnay László
Meller Simon
Mikola András
Molnár Géza
jánoshalmi Nemes Marcell
Pásztor János
Perlmutter Izsák
Petrovics Elek
Pólya Tibor
Rét: István
Rippl-Rónai József
Rudnay Gyula
Sidló Ferenc
Strobentz Frigyes
Szentgyörgyi István
Szép Ernő
Szmrecsányi Ödön
Szőnyi István
Thorma János
Vaszary János
Vidovszky Béla
lovag Ybl Ervin
Zádor István

Meghivott tagok:

Divald Kornél
Csányi Károly
Kuncz Ödön
Lándor Tivadar
Nagy Árpád
Révay Ödön
Schoen Arnold
Szladits Károly
Takáts Sándor

Pártoló tagok:

Bálint Lajos
Bárdossy László
Dömötör István
Elek Artur
Farkas Zoltán
felvinci Takács Zoltán
Földi Mihály
Gerő Ödön
Kállay Miklós
Kálmán Jenő
Kárpáti Aurél
Kemény Simon
König György
Lederer Sándor †
Lengyel Géza
Radisics Elemér
Schöpflin Aladár
Wolfner Gyula

Öt éves fennállását zárja le e kiállitással a Szinyei Merse Pál Társaság és egyben öt esztendős munkásságának legfontosabb részéről számol be, mikor összegyüjti mindazon művészek alkotásait, kiknek eddig dijat, jutalmat, ösztöndijat és kitüntető vagy dicsérő elismerést adott. E műveknek gyüjteménye minden programmnál érthetőbben mondja el a Társaság célját és a legőszintébben tesz bizonyságot művészi hitvallásáról.

Itt vannak az éves dijak nyertesei, a jelen kitünő mesterei, kiknek egy-egy remekbe készült alkotását koszorúzta meg a Társaság. Ezekben tejeződik ki és nyer megállapitást a Szinyei Társaság művészi igényeinek szinvonala. A Társaság jövőbe néző fantáziáját illusztrálják annak az ifjuságnak művei, mely külföldi tanulmányuti ösztöndijat, vagy a szünidei és karácsonyi ösztöndij pályázatokon kitüntető vagy dicsérő elismerést nyert. Az előbbiekre büszkén mutat a Társaság, az utóbbiakat szeretettel ajánlja a művelt magyar közönség figyelmébe. E fiatal gárda tehetségét, munkáját, sorsát féltő gonddal figyelte a Társaság öt éven át, mint a fagytól rettegő kertész, ki már fiatal rügyekben, feslő bimbókban gyönyörü virágzás, nagyszerü termés eljövetelét látja. Nem győzi eléggé hangsúlyozni, hogy a mai viszontagságos időkben is, minden áldozatot meg kell hozni érdekükben, mert megingathatatlan erős hite, hogy a jövő kiválóságai közöttük vannak.

Nem kétli a Társaság, mikor ez ifju gárdával a nyilvánosság elé lép, hogy a magyar műértő közönség, mely Szinyei Merse Pál művészi pályájának tanulságain nevelkedett, nem csupán a magyar művészet gazdag jelenének őszinte élvezője és támogatója, hanem a magyar művészet jövendőjének istápolója is tud lenni. Nem elfogult és méltányolni tudja az ujszerüt is. Tudja, hogy a magyar képzőművészet nagysága és gazdagsága ma már pár iskola, vagy irány kereteibe nem fér el és oly szines, oly sokféle, mint maga az élet. Ezen a kiállitáson is az egyéniségnek, temperamentumnak, a művészi meggyőződésnek teljesen szabad és különböző megnyilatkozásaival találkozik. De megérzi azt is, hogy a lényeg, az igaz művészi csak egy van, bármilyen különböző formában jelenik is meg. A művészi érték megitélésében e szigoru egyöntetüség, a kifejezésben a teljes szabadság: a Szinyei Társaság hitvallása és ezt hirdeti ez a kiállitás is. Ami a Társaság célját illeti, ez még messze van. Most csupán egy lépcsőfokkal jutottunk hozzá közelebb, de elérni csak akkor fogjuk, ha majd egyszer annak idején, akár csak egy nagy magyar mester, hálával fog megemlékezni arról, hogy az első elismerést a Szinyei Merse Pál Társaságtól kapta.

Budapest, 1925. március havában.

Jeszenszky Sándor

A SZINYEI TÁRSASÁG ÁLTAL DÍJAZOTT MŰVÉSZEK NÉVSORA.

I. A közgyülés által odaitélt éves díjak nyertesei:

Szinyei-jutalom:

1920. Szőnyi István.
1921. Szentgyörgyi István.
1922. Lux Elek.
1923. Pásztor János
1924. Ki nem adva.

Nemes Marcell-alapitvány Szinyei tájképfestési dija:

1921. Ki nem adva
1922. „ „ „
1923. „ „ „
1924. „ „ „

Grafikai díj:

1921. Azary Prihoda István
1922. Fáy Dezső
1923. Varga Nándor Lajos
1924. Varga Nándor Lajos

Ernst-Múzeum dija:

1922. Szüle Péter
1923, Feszty Mária

Kálmán Jenő 15 dolláros festészeti dija:

1923. Nagy István

Kálmán Jenő 15 dolláros szobrászati dija:

1923. Reményi József

Fränkl Ernő által felajánlott dijak a Műcsarnok jubiláris tárlatára:

I. Ligeti Miklós
II. Vass Elemér
III. Kohányi Károly

II. Ösztöndíjak:

a) *A közgyülés által adományozott ösztöndíjak:*

Nemes Marcell-Alapttvány külföldi tanulmányuti ösztöndija:

1922. Jeges Ernő (Párizs)
1923. Förster Dénes (Itália)

Szinyei Társaság külföldi tanulmányúti ösztöndija:

1922, Deli Antal (Németország)
1923. Patkó Károly (Itália)

b) *A szünidei és karácsonyi ösztöndij pályázatokon adományozott ösztöndíjak:*

1. Kitüntető elismerést nyertek:

Aba Novák Vilmos
Barta László 100,000 K ösztöndíj (1923).
Barcsay Jenő,
Deli Antal, 2 ízben, 3000 és 4000 K öd. (1921),
Ecsödi Ákos 100,000 K öd (1923),
Erdey Dezső,
Feszty Mária 3000 öd. (1920),
Förstner Dénes 5 ízben, 3000 és 4000 öd. (1921), 100,000 K öd. (1923),
Goebel Paizs Jenő 3 ízbev, 4000 K öd. (1922) 100,000 K öd. (1923),
Gróf József 100,000 K öd. (1923),
Heintz Henrik 2 izben, 4000 K öd.(1921)
Imreh Zsigmond 100,000 K öd. (1923),
Jeges Ernő 4000 K öd. (1921),
Lajos Béla 100,000 K öd. (1923),
Leicht Lilly,
Rajné Lóránt Erzsébet 2 izben,
Martyn Ferenc 100,000 K öd. (1923),
Patkó Károly 2000 K öd. (1921),
Pollatschek Lilly,
Sándor István,
Schwerák József 2 izben, 4000 K öd. (1922), 1oo,ooo K öd. (1923),
Szerencsi Zoltán,
Sztankó Gyula 2 izben, 100,000 és 1oo,ooo K öd. (1923),
Tóth Erzsébet 100,000 K öd. (1923),
Vadász Endre,
Varga Nándor Lajos 100,000 K öd. (1923),
Vörös Béla 2 ízben, 4000 K öd. (1922) 100,000 K öd. (1923)
Müllerné Wabrosch Berta 3 ízben 4ooo K öd. (1921), 5o,ooo K jut.
Weil Erzsébet 4ooo K öd. (1922)

2. Dicsérő elismervényt nyertek:

Antal Elemér 2 ízben, 5000 K öd. 1922,
ifj. Arató Gyula 2 ízben,
Bánovszky Miklós 2 ízben,
*Barta László
Bartoniek Anna,
Baumann Tivadar 4000 K öd. 1922,
Bertalan Albert,
Biró Béla,
Borovszky Zoltán,
Branczeiz János,
Barcsay Jenő 100,000 K öd. 1923,
Brenner Nándor,
Büky Béla 3 ízben,
Detre Lóránt 2 ízben, 5000 K öd. 1922,
Dullieu Ddit,
*Ecsődi Ákos 5ooo K öd. 1922,
Ehrenstein Györe György 2 ízben,2ooo K,
Wolfner Gyula, kar. jut. 1921,
Emőd Aurél,
Érczhegyi Irén,
Erdélyi Ferenc,
Farkas Zoltán,
Gadányi Jenő 3 izben, 2000 K öd. 1921, 5ooo K öd.
Gerber Magda,
*Goebel Paizs Jenő 5ooo K öd. 1922,
*Gróf József,
Halmágyi István,
Hatvani János 1ooo K jut. 1921.
Hellebranth Berta,

*Imreh Zsigmond 5000 K öd. 1922,
Istókovics Kálmán 3 ízben, 4000 K öd. 1922,
Jálics Ernő 2 ízben.
Jarosek László 3 ízbén, 5000 K öd. 1922,
*Jeges Ernő,
Kampis Margit 3 ízben, 1000 K jut. 1921,
Kampler Kálmán,
Kiss Vilma,
Kubicska Lajos 2 ízben, 4000 és 5000 K öd. 1922,
*Lajos Béla 5000 K öd. 1922,
*Rajné Lóránt Erzsébet,
Miháltz Pál 2 ízben, 4000 K öd. 1922, 100,000 K öd. 1923,
Moller Pál.
H. Nagy Karola,
Palcsó Dezső,
Pándy Lajos 2 ízben,
Parobek Alajos 2 ízben,
Podlipny Gyula,
Rauscher György,
Reichental Ferenc,
Rohovszky József,
Rozgonyi László 2 ízben,
*Sándor István,
*Schwerák József 2 ízben, 5000 K öd. 1922,
Simkó András 2 ízben, 1000 K Wolfner Gyula kar, jut. 1921, 4000 K öd. 1923,
Steinfeld Sándorné,
Szabó Kálmán 4000 K öd. 1922,
*Szerencsi Zoltán,
Szilárd Rózsi,
Szines-Sternberg Miklös,
*Sztankó Gyula,
Sztehló Lujza,
Szuly Angela 4 ízben, 5000 K öd. 1922,
Szüts Zoltán,
Vaszary Gábor 1000 K jut 1921,
*Vörös Béla 2 ízben, 5000 K öd. 1922,
*Müllerné Wabrosch Berta 50,000 K jut. 1923.
*Weil Erzsébet.
Weisz Jenő.

*-gal jelöltek kitüntető elismerést is nyertek!

E kiállitáson a következő díjak kerülnek lásra:

1. Csók István díj—Ernst Lajos adománya 2.000.000 korona.
2. Nemes Marcell alapitvány 1924. évi 10,000,000 koronás külföldi tanalmányuti ösztöndija.
3. Nemes Marcell alapitvány 1925. évi 10.000,000 koronás külföldi tanulmányuti ösztöndija.
4. Néhai Léderer Sándor p. tag emlékezetére özvegye által adományozott 10.000,000 K-nás külföldi tanulmányuti ösztöndij.

Versenyen kivül vesznek részt a kiállitason az éves díjak nyertesei:

Fáy D., Feszty Mária, Ligeti M., Lux E., Nagy I., Pásztor J., Reményi J., Szentgyörgyi I., Szőnyi I., Szüle P., valamint a külföldi tanulmányuti ösztöndijat nyert: Deli A., Förstner D., Jeges E., Patkó K.

A SZINYEI MERSE PÁL TÁRSASÁG ÁLTAL DÍJAZOTT MŰVÉSZEK KIÁLLITÁSÁNAK JURYJE:

Csók István elnök.

Ernst Lajos, Falus Elek, Glatz Oszkár, Herman Lipót, Iványi-Grünwald Béla, Jeszenszky Sándor, Kisfaludi-Strobl Zsigmond, Lux Elek, Lyka Károly, Magyar-Mannheimer Gusztáv, Petrovics Elek, Réti István, Rudnay Gyula, Sidló Ferenc, Szentgyörgyi István, Szőnyi István, Vaszary János és Zádor István

a Szinyei Társaság ösztöndij-bizottságának tagjai.

A KIÁLLITÁST RENDEZTÉK:

Déry Béla, Ernst Lajos, Jeszenszky Sándor.

A KIÁLLITOTT MŰTÁRGYAK JEGYZÉKE

Az árak ezer koronában értendők.

3. 228. 42. 17
107. 38.

Aba Novák Vilmos

1 Nyár, rézk. (keret nélkül) 400
2 Kató, vizf., magánt.
3 Fahordás, olajf., Szépműv. Muzeum tulajd.
4 Anya, olajf., 12000
5 Tizparancsolat, tusrajz 1000

Antal Elemér

6 Akt kompozició, rézkarc 350
7 Tanulmányfej, tollrajz 400
8 Koldus, rézkarc 350
9 Akt kompozició, rézkarc 350
11 Fástáj, tussrajz, magántulajdon
12 Patak mentén, tollrajz 500

ifj. Arató Gyula

13 Esti séta, olajf. 1500
14 Anya, kőrajz 500

Barcsay Jenő

15 Akt, olajf. 8000
16 Vihar, olajf. 6000
17 Hülye, olajf., magánt.
18 A vén koldus, rézkarc 250
19 Öreg ember, „ 250
20 Kompozició, rajz 250
20a Önarckép, rézkarc 200

Bánáti Swerák József

21 Női akt, olajf.
23 Tapolcai hegyek, olajf.

Bánovszky Miklós

24 Női arckép, olajf.
25 Tájkép „

Büky Béla

26 Gyermekláncfű, olajf. 10000

Deli Antal

27 Vizímalom, sepia (keret nélkül) 600
28 Lejtős út „ 500
29 Állomás „ (keret nélkül) 400
30 Öreg fa „ 500

Detre Loránd

31 Hegyes táj, olajf. 8000
32 Utca, vizf. 1600
33 Boglyás mező, vizf. 1800
34 Havas föld, krétarajz 2000
35 Esti tájkép „ magántul.
36 Leányfej „ 2000
37 Ülő kis lányka, olajf. 8000

Ecsődi Ákos

38 Fürdőzök, olajf. 2000
39 Kék sapkás leány, olajf. 1200
40 Akt, olajf., 2000

Emőd Aurél

41 Szabadban, olajf. 4000
42 Fürdés után „ 5000
43 Női fej „ Magántulajd.

Dr. Farkas Zoltán

44 A germán, Bronz 10000
45 Torqueamada inquisitor, bronzban 10000
46 Savonarola, bronzban 10000

Fáy Dezső

47 Sybilla, rajz, magántulajdon
48 Illustrációk Voltaire „Candid"-jához, rajzok (Rózsavölgyi és Tsa tulajdona)
49 Illustrációk Arany János „Nagy-Idai cigányok"-hoz, fametszetekhez készült rajzok. (Franklin-Társulat tulajdona)
50 „Vauquer-ház a Sainte-Geneviere utcában" szines rajz (Dr. Weisz Ármin úr tulajdona)
51 Campanile antica, szines rajz. (Fáy Dezsőné tulajdona)
52 Contarini Giovanni disputája Bembo Pietroval az agnadelloi csatáról, vizfestm. 1600
53 Il trattoria fortuna, szines rajz. (Dr. Bodroghy József úr tulajdona)

Feszty Masa

54 Rózsaszinruhás leány, olajf. 6000
55 Arckép, olajf. (Révész Sámuel úr tulajdona)
56 Kallós Ede, olajf. (Az Orsz. Magy. Szépművészeti Múzeum tulajdona)

Förstner Dénes

57 Gyár, olajf. 6000
58 Csendélet, olajf. 3000
59 Oláh fiu, olajf. 2000
60 Rutén paraszt, olajf. 8000
61 Kazlak, olajf. 4000
62 Fekvő akt, szénrajz 4000
64 Tájkép házakkal, szénrajz 1200
65 Rózsadombi táj, tussrajz 1500
66 Epreskert, vizf. 1200
67 Táj házakkal, rézkarc 250
69 Anya gyermekkel, szénrajz 3500
70 Férfi arckép, szénrajz 3500
72 Leány arckép, szénrajz 4500
74 Önarckép, olajf. 4000

Gáddnyi Jenő

75 Fehér akt, olajf. 5000
76 Delelő tehenek, olajf. 3500
77 Paraszt leány, olajf. 8000
78 Félkegyelmü, vizf. 1000

Gerber Magda

79 Jelmezbál, olajf. 6000
80 Pihenés, olajf. 4000

Goebel Jenő

81 Utca Macharinban, rajz 800
82 A barbizoni erdő, rajz 800
82a Páris, rajz, Szépművészeti Múzeum tulajd.
82b Millet-ház, rajz 7000 keret nélkül
82c Önarckép „ 10000 „ „

zentai Gróf József

83 Vizözön, grafika 4000
84 Ecce Homo, grafika 4000
85 Kis paraszt leány, grafika 1200
86 Nevető fej, grafika 1200
87 Malom, grafika 1200
88 Merengő öreg asszony, grafika 1200

Györe (Ehrenstein) György

89 Férfi fej, olajf. 6000
90 Akt, vizf. 1600
91 Párisi mulató, rajz 1600
92 Koszorúégetés a farkasréti temetőben. vizfestm. 1600
93 Farkasvölgyi táj, olajf. 5000

Hatvani János

93b Önarckép, olajf. Magánt.

Heintz Henrik

94 Diana, olajf. 10000
95 Pihanő nő, olajf. 8000

Hellebranth Berta

96 Arckép, magántulajdon.

Imreh Zsigmond

97 Alkonyat, pasztell 1000
98 Tavasz „ 1000

Istókovics Kálmán

99 Jézus kiüzi a kalmárokat, olajf. 3000
100 Tarna völgye, olajf. magánt.
101 Próféta, rézkarc 300
102 Levétel a keresztről, rézkarc 200
103 Apokalipsis, rézkarc 250

Jeges Ernő

104 Marisek, olajf. 12000
105 Önarckép „ 10000
106 Erdei táj „ 8000

Jálics Ernő

107 Női torzó, gipsz 7000
108 Női torzó, „ 7000
109 Fiu akt „ 7000

Kampler Kálmán

110 Este a kertben, olajf. 5000
111 Korallgyöngyös leány, olajf. 5000

muzslai Kampis Margit

112 Balokányi tó, olajfestm. 8000
113 Irma, olajf. 6000
114 Pécsi vásár, olajf. 10000

Kohányi Károly

115 Levétel a keresztről, olajf. 3000
116 Öregember fej, olajf. 15000
117 A gyermek Jézus a bölcsek között, olajf. (keret nélkül) 4000

Kubicska Lajos

118 Női akt, gipsz 1000
119 Tanulmány, gipsz, magántulajdon

Lajos Béla

120 Férfi fej, gipsz 1000
121 Cigányleány, rajz 600
122 Tatai táj, rajz 800

Ligeti Miklós

123 Kertész K. Róbert államtitkár, bronz.
(A Kertész-barátok adománya)

R. Loránt Erzsébet

124 Öregasszony arcképe, olajf., magánt.
125 Krisztus a keresztfán „ 6000

Lux Elek

126 Dr. Lázár Béla képmása, gipsz, magánt.
127 P. T.-né képmása, gipsz, magánt.
128 Öreg férfi fej, gipsz bronzban 15000
129 Vénusz, gipsz. Bronzban 11000

Martyn Ferencz

130 Önarckép, kréta 500
131 Tavaszi verőfény, ceruzarajz 1000
132 Hajdúböszörményi tér, ceruzarajz 500
133 Női akt, vízf. 1000
134 Lovas csata, vizf. 1000
135 Angyali üdvözlet, vizf., 1000

Miháltz Pál

136 Elhagyatva, olajf. 4000
137 Ülő leány, olajf. 1500
138 Én, olajf. 1500

Nagy István

139 Boglyák, pasztell 1500
140 Tájkép este, pasztell 1500
141 Egyedül „ 2000
142 Őszi rózsák „ 2000
143 Gyermek fej „ 1500
144 Székely öreg asszony, pasztell 2000

Palcsó Dezső

145 Pincesor, olajf. 12000

Parobek Álajos

146 Krisztus a betegek között, olajvázl. 5000
147 Cigányok, olajf. 10000

Pásztor János

148 Siremlék compositio, gipsz, magántulajdon
149 Várakozó, bronz 20000
150 Varrónő, fa 15000
151 Zsuzsanna, márv. 38000

Patkó Károly

152 Niobe, olajf. 12000
153 Mulatozók, olajf. 9000
154 Ádám és Éva, vázlat 4000

Pándy Lajos

155 Jézus Emausban, olajf. 25000

Podlipny Gyula

156 Édesanyám, rézkarc, magántulajdon
157 Világtalan „ 600
158 Késelők „ 600
159 Sinek „ 600

Pollatschek Lilly

160 Önarckép, olajf., magántulajdon
161 Fekvő akt „ 5000
162 Öreg néni „ 4000
163 Három királyok, olajf. 4000

Reményi József

164 Érmek, bronz, magántulajdon

Rohovszky József

165 Egy női fej, olajf. 5000

Rozgonyi László

166 Önarckép, olajf. Eladó
167 Pieta „ „

Sándor István

168 Öregasszony, olajf. 6000
169 Kocsmai verekedés, rézkarc 300
170 Rózsadombi táj, rézkarc 300
171 Tájkép, rézkarc 400

Szentgyörgyi István

172 Bigéző, gipsz.

Szerencsi Zoltán

175 Férfi akt, rajz 800
176 Altmüncheni utca, rajz 800
177 Erdei út, rajz 800

Szőnyi István

178 Tragikus nap, olajf. 6000
179 A baba, vizf. 1000
180 Duczy, „ 2000
181 Szalmakalapos önarckép, olajf. 15000
182 Csendélet, olajf. 6000
183 Prometheus, olajf. 5000
184 Ebéd, olajf. 4000
185 Erdő belseje, olajf. 6000

186 Anyai boldogság, rézkarc 200 (keret nélkül)
187 Kukorica kóró „ 250 „ „
188 Kápolna „ 300 „ „
189 Röghöz kötöttek „ 400 „ „
190 Vasuti töltés, tussrajz 1000
191 Mély völgy, tussrajz 1000
192 Dr. Barthóky József arcképe, rajz, magánt.

Szuly Angela

193 Havihegyi bucsu, olajf. 10000
194 Kató, olajf. 6000
195 Vasárnap a balokányi ligetben, olf. 7000

Szüle Péter

196 Öregség, olajf. 30000
197 Havas ház, olajf. 2000
198 Estefelé, olajf. 18000

Tóth Erzsébet

199 Fürdő után, majolika 4000
200 Tanulmányfej, gips, magántul.
201 Tanulmányfej, gips, magántul.

Vadász Endre

202 Katóci, olajf., 2500 (keret nélkül)
203 Alvó öreg, olajf., 2600
204 Vizhordó, rézkarc 150

Varga Nándor

205 Kompozició, rézkarc, magántul.
206 Rózsadombi rész, rézkarc 250
207 Kisleány fej „ magántul.
208 Akt „ „
209 Önarckép „ „
210 Fás táj „ „
211 Özvegyasszony képe, rézkarc 300
212 Ecce Homo, rézkarc, magántul.
213 Csary, hidegtü, magántul.
214 Akácfás táj, olajf. 6000
215 Leányfej, olajf., magántul.
216 Salgótarjáni táj, tussrajz, magánt.

Vörös Béla

217 Fiu bottal, rajz 2000
218 Cigányleány „ magántul.
219 Szoba „ „
220 Akt „ „
221 Ülő férfi „ „
222 Korsós fiu „ „
223 Önarckép „ 1200
224 Fej „ magántul,
225 Fej, gipsben 3500, bronzban 10000
226 Dombormü, gips 5000
227 Ülő akt, gips 5000
228 Férfi fej, márvány 10000

M. Wabrosch Berta

229 Akt tanulmány, contérajz 1000
230 Studium „ 800
231 Akt tanulmány „ 1000
232 Lemondás „ 1000
233 Interieur „ 1200

Weil Erzsébet

234 Niobe, olajf. 5000
235 Csábitás, rézkarc 400
236 Donjouan, rézkarc 400
237 Krisztus és a házasságtörő nő, rézkarc 400
238 Az est, rézkarc 400
239 Vihar előtt, rézkarc 400

A műtárgyak eladását **Kató Kálmán** műtáros eszközli.

A vételár 50%-a a vásárláskor, a többi 50% pedig 8 napon belül, legkésőbb azonban a kiállitás bezárásakor fizetendő. A kiirott árak ezer koronákban értendők.

Előkészületben:

Abel Pann
orosz művész

Osztrák művészek Representativ kiállitása

Lengyel grafikusok Representativ kiállitása

A „Szövetség" II-ik kiállitása

XLIV-ik Csoport-kiállitás

A kiállitási termek összes virág és növényi diszitéseit **Hendrich Károly** volt főhercegi „Virágcsarnoka" (VI., Eskü-ut 5. Telefon: J. 150—18.) végezte. E nembe vágó mindennemü növényei és virágai eladók és utána rendelhetők. Felvilágositást a műtárosi hivatal ad.

A műbutorokat kiállitotta

NAGY ZSIGMOND

cég

BUDAPEST, VI., LÁZÁR-UTCA 3.

(a bazilikánál az egész házban).

Megvételről a mütárosnál vagy a cégnél közvetlenül lehet tárgyalni. ∴ ∴ ∴

Vészi Gerzson könyvnyomdája, Budapest, Podmaniczky-u. 13.

Hermann Heinrich

Hermann Heinrich

Jurch Tiszt

1925. März

N. Szal.
1925 März

Dovádbitani

211/Pg

Vészi Gerzson
könyvnyomda
Budapest, VI.,
Podmanicky-u.
Telefon 108-03

Imreh Zsigmond festőművész
Alkonyat pasztell
Utcarészlet, pasztell
Tomai sikság, pasztell
Naplemente, pasztell
Hernád part, pasztell
Virágcsendélet, pasztell
Szádalmási völgy, pasztel(
Erdőszéle, pasztell
Kaszáló, pasztell
Mezei táj, pasztell
Szántóföld, pasztell
Magyqar Képirók kiállitása, 1941 január

1922. május hó 17. A miniszt

miniszteri tanácsos.

A hivatalos má

igazgat

MDK

Imreh Zsigmond

Bolgár K: Borsodmegyei Képzm. kiáll. SzM. 1953.
3o2 1, 3 képpel

MDK

Imreh Zsigmond

Csabai K: Vidéken élő képzőművészeink kérdéseiről.
SzM. 1954. 388 l. kép

MDK

Imreh Zsigmond

Öt miskolci müvész csop. kiállitása. Reggeli Hirlap, Miskolc. 1943.márc.21.

MDK

Imreh Zsigmond

Dutka M: A vidék képzőművészete. Magyar Nemzet.
1954. dec. 7. 7 l.

Imrényi Szabó Imre, épitész. MDK

Bp. Bécsi kapu tér 7. Helyreállitását tervezte.
repr.

MagyÉp 1945-55.

MDK

Imreh Zsigmond festő

Gönczi-Szabó:Az 1956.évi magyar müvészettörténeti irodalom bibliografiája Müvért 1957.VI.évf.4.sz.336. 1.

I Imrch Zsigmond, f. rajztanár

1900 szept 26 Ilyefalva

kép Fórsk 1928 rajztanár

Grünwald
Gergely Imre f.
t. 1868 jan 15 Bp

Julyás Zsó f.
1920 máj 4 Bp (Csapakon él)
kép Föisk. 1941–48
Btüredi Hajózási képen szakkönyv tanít

Gunde Antal gref
1929 márc 3
kép Föisk 1952

MDK

Imreh Zsigmond

Dózsa György ut, festm. repr.

Miskolci O. Képzőm. kiáll. Herman Ottó Muz. 1955.

1 l.

MDK

Imreh Zsigmond

Fiuközépiskolai rajztanári oklevelet kapott

Képzőm. Főisk. Évk. 1927-28. 22 l.

Eger (Heves)

Jókai-utca 8. Ház, egyemeletes,
Fellner Jakab müve, copfstilü, ?

/Eger V és MV. Bp. 1951, 8 1/

Imreh Zsigmond

Gál Sándor baráti köréhez tartozik a főiskolán Baressay Jenő, Mihálitz Pál és Imreh Zsigmond.

Forrás 1973/5-6/66

Sümegi: Bács Kiskun megyei képzőművészek

M.D.K.

Imreh Zsigmond

festő

Részt vesz az V. Miskolci Országos Kiállításon.

Magyar Nemzet, 1959. nov. 3.

Haydu Béla: Mozaikkep az V. Miskolci Országos képzőmű-
vészeti kiállításról. 4 l.

MDK

Imreh Zsigmond

Gyüjtsd a vasat, paszt.

Sajóparti füzes, "

Miskolci O.Képzőmüv.kiáll. Herman Ottó Muz. 1955.

17 l.

MDK

Imreh Zsigmond

Csendélet, paszt.

Selyemrét, "

Miskolci O. Képzőművk. kiáll. Herman Ottó Múz. 1955.

17 l.

Rómay Mária

Imreh Zsigmond: Csendélet, pasztell

SZABAD MŰVÉSZET

1954. dec. 388. l.

/Csabai K.: Vidéken élő képzőművészeink kérdéseihez/

Rónay Mária

Imreh Zsigmond: Ködös utca, pasztell

SZABAD MŰVÉSZET

1953.nov.-dec.sz. 300.l.

/Bolgár K.: Borsodmegyei képzőművészek kiállitása/

MDK

Imreh Zsigmond

Gyümölcscsendélet,	paszt.
Mátyás király utca,	"
Dózsa György utca,	"

Miskolci O.Képzőműv.kiáll. Herman Ottó Muz. 1955.

17 l.

MDK

Imreh Zsigmond

Csendélet, akv.

Miskolci O.Képzőm. kiáll. Herman Ottó
Múz. 1955.
20 l.

MDK

Imreh Zsigmond, festő.
/Miskolc/

Utcarészlet.	Paszt.
Facsoport utcán.	"
Gyümölcs csendélet.	"
Napsütötte facsoport.	"
Tanácsháza udvara.	"
Miskolci határ.	"

III. Miskolci Orsz. Képzőműv. Kiáll.
/Hermann Ottó Múz./ 1957.

Jaren Zeimond, Jeric.
Miskole.

Utsprungsplet. Paxat.
Transport utgår. "
Gyllande ceremonier. "
Kapellet för transport. "
Familjerna anhörig. "
Miskolet bytär. "

MDK

Imreh Zsiga, festő

31. l.

Ernst Max. – Artner T.: Vidéri mint. kiáll. – SzM. 1955.

Imreh Zsigmond
baráti köréhez tartozott a főiskolán
Gál Sándor.

Sümegi György: A 75 éves Gál Sándor kiállításáról.

Rajztanítás 1973/4 32 old.

Smreh Zsigmond
festő

Smreh nagy hatással volt sok
főiskolásra. Ő állott akkoriban
leghózelebb az absztrakt festészet-
hez.

Feljegyezte Székely Zoltán: Korniss Dezső önmagáról.
Müvészet, 1974.november - 4.oldal

Imreh Zsigmond

festő

Miskolcon a gimnáziumban Imreh Zsigmond tanítványa volt Seres János.

Dusza Éva: Miskolc grafikusai
Művészet, 1973, december - 12 oldal.

Gyurek Zsigmond
festő

Finom pasztellji láthatók a
Miskolci Képtárban.

Végvári Lajos: A Miskolci Képtár
Művészet, 1973. december – 28 oldal

Imreh Zsigmond festő

A Sárospataki Galériában az új szerzeményanyagból rendezett kiállításon szerepel festménye.

Északmagyarország, 1974. jan. 26.

Imreh Zsigmond

1. Erdő széle p. karton 41×62 cm
2. Szentendrei dombok p. karton
40×60 cm

Városi gyűjtemény, Miskolci képtár 1971.

Imreh Zsigmond (1900-1965)

A Képzőművészeti Főiskolán 1918-tól 1924-ig tanult Vassary János tanítványaként, majd 1928-ig öztöndíjas tanársegédként. 1928-1961-ig Miskolcon gimnáziumban tanított. A 40-es években nyaranta Szolnokon dolgozott. ~~életműréből~~

36. Gyümölcs csendélet 1957

pasztell, Zerton 30 x 42 cm

j.l.j. Imreh 57 ltsz. MK. 57.6

A XX. sz. festészete a miskolci képtárban. Katalogus 1975

Imreh Zsigmond.
Miháltz Pállal, Barcsay Jenővel, Medveczky Jenővel, Erdey Dezsővel, Jálics Ernővel, Strobl Alajos epreskerti mütermének nedves, egészségtelen gipsz raktárában lakott.

Dévényi Iván: Miháltz Pál

Látóhatár 1971/1-2 159 old.

Gyurkó Zsigmond

Elkészítette 1975. évi tervét a Magyar Képzőművészek Szöv.-nek Észak-magyarországi Területi Csoportja. - A Miskolci Galériában megrendezik a művész emlékkiállítását

Képzőművészek munkaterve.

Napjaink, 1975. jan.

Imreh Zsigmond

IMREH ZSIGMOND

A kiállítás megtekinthető
július 27-ig
hétfő kivételével 10-18 óráig

BMi 75

MDK

Imreh Zsigmond

e.a: Fiatal müvészek kiáll. Ujság, 1926. márc.24.

Ymveh Zsigmond

lásd.

Szabad Müveszet

1952. 10 sz. 509 l.

Imrch Zsigmond

l.

Rajzoltatás

1937. 4-6. n.

48-l.

486 27.

1927. dec. 29.

BUDAPEST, VI., ARADI-UTCA 14. • TELEF

POSTA-
TAKARÉK-
PÉNZTÁRI
CSEKK-
SZÁMLA:
9442. SZ.

Imreh Zsigmond
rajzlapai

l.
Erődi-Bodnár
156 l.

)usztítását.
n is eléggé gazdag, abban leli magyarázatát,
nonokok az ország szerencsésebb vidékeiről
zi tárgyakat.
ristálykeresztet mutat a Karoling-korból,
és egy kárpitot az Anjou-korból, 27 ötvös-
és a Hunyadiak korából, 8 ötvösművet és
ncset és 9 textilt a XVII. századból. Már a
logatottabb tárgyakat lehetett kiállítani és
összes stílusfajták képviselve legyenek.
n ismertető publikáció a legutóbbi időkig
leltárat Csányi Károly ny. r. műegyetemi
elmi, Műirodalmi és Okmánytári Részletek
ű Esztergomban 1880-ban megjelent dísz-
b darabok leírását adja. Gerevich Tibor dr.
ván dr. 1938-ban „Az esztergomi kincstár"
részét ismerteti. Számtalan kisebb-nagyobb
old Antal dr. 1929-ben „Adatok az eszter-
című értekezéssorozatában a meglévő és
sszes kéziratos leltárak és az irodalom föl-
cstár első nyomtatott leltára, mely Az esz-
címmel 1942-ben jelent meg.

Imrch Zsigmond

l.

Szabad Művészet

1948 - 269 l.

Attollite portas Principe vestr
öldök gerenda külső részén a k
kapuja; a völegény hiv lépjete
s igen gyakran használatos vol
Sponsus helyett Kristus állott

A szemöldök gerendán
a királyi vár előtt pedig a II
nál: Istenem légy kegyelmes ir
~~Bóláé pedig: Ki formáltál engem~~

A király és az érsek
flabellummal ugyanazon tengely
"Rota in medio rote" feliratta
részlet a jelképes ábrázolások
~~tozik.~~ Az angyalok kezében lévő
eszköz volt, mellyel a rovaroka
rek fémláppá alakul, melyen a
hatók. Képünkön még az előbbi r
kettős kerék Ezechiel látomás
Ezechiel leirása szerint tulaj
másra merőleges kerékre kettős
banegyaránt mozoghat. A felira

Imrey Zsigmond

festő

Szabad Művészet

1957. 469. l.

5893-1922. szám.

III/a.

A Műemlékek Orsz. Bizottságának,

Budapest.

Szives sürgős véleménynyilvánitás végett visszavárólag megküldöm.

Budapest, 1922. január hó 19.

A miniszter rendeletéből:

Kónay

miniszteri tanácsos.

Imreh Zsigmond

festő

2 miskolci vázos-
reszlet, pastel,
az egyik 1941-ből

a Borsod-Miskolci
Muzeumban

Láttam
1947. okt. 29.

Imreh Zsigmond

festő

kell: kiáll.

l.

Szabad Művészet

1957. 85. l.

belyegelt nyugtakra negyvenegy /-
80 fillért fizessen ki.

Miről a bizottságot f.é.
terjesztésére hivatkozva, tudomás
dő tudósitása végett értesitem.

Budapesten 1902 évi julius h

A minister meghag

Ytásé

osztálytanács

A Müemlékek országos B i z o t t

Imrek Zsigmond

laid

Vídeken élő képző-
művészek kiáll-
Ernst Mus. 1954.
nov. - dec

Kövy Katalin

Imreh Zsigmond
festő

lásd

Miskolci orsz. képzőmű-
kiáll. 1955.

a festők és
grafikusok
közt is.

Imreh Zsigmond

Pesti

lásd

Szabad Müveszet

10/55. 8. v. borítók.

401. l.

(Hírek)

Imreh Zsigmond

festő

Miskolc

lásd

Szabad Művészet

1952. 11. sz. 559. l.

59

...ius 8-án.)

...földre terített fehér lepleu nyugszik a szőke haju
...könyökö, balját fölemelve tartja s fölfelé néz.
...kibontott fürtje vállaira omlik, szeme kék s
... Jobb lábát félig összehuzta. Balra s mögötte
..., a melynek árnyékában pihen. A háttér hegyes
...óval, melynek tulsó partján piros paláston
...T játszik nádsipján. Körülötte birkák legelnek
... Az égbolt felhős.

...rétei ilg: 160 cm.
...hagy. 1857. IV. 22.

285.

Jonek Zsigmond

miskolci festő

Szabad Művészet

1950. 12. 7. - 504. l.

NÁDOSY TESTVÉREK UTÓDA
STORER VIKTOR
BUDAPEST, IV., VÁCZI-UTCZA 34. Klotild-palota.
Alapittatott 1824. M. kir. postatakarékpénztári csekk-számla 24582. Telefon: 82—98.

Nagyságos Ig. Szent

B. számla egyen

Nagyon szépen
hogy a könyvből kito
Kérésemet meg

Imreh Zsigmond
Ablakon át, paszt.

O.M.Kir.Képzőmüv. Főisk. kiáll. 1924. 15 l.

Imreh Zsigmond
Cigányleányka, akt, paszt.

O.M. Kir. Képzőműv. Főisk. kiáll. 1924. 6 l.

Imreh Zsigmond
Kisleány nyári napsütésben, olaj

O.M.Kir.Képzőműv. Főisk. kiáll. 1924. 7 l.

Imreh Zsigmond
Cigányasszony, paszt.

O.M.Kir. Képzőmiv. Főisk. kiáll. 1924. 7 l.

Imreh Zsigmond

Kisfiu, olaj

Őszi napsütés, olaj

O.M.Kir.Képzőművé Főisk. kiáll. 1924. 7 l.

Imreh Zsigmond
Tavaszi nap, paszt.

O.M.Kir. Képzőmüv. Főisk. kiáll. 1924. 7 l.

MDK

Imreh Zsigmond

Cifka P: A vidéki képzőművészek kiállitásáról.
SzN. 1954. dec. 9.

MDK

Imreh Zsigmond, Illyefalva

Hajcs Géza: A legujabb magyar fes ógeneráció. Magyar Ujság 1927. ápr. 17. 33-34 l.

MDK

Imreh Zsigmond

a főisk. kiállitásán MAPE 5o pengős dijat kapott

Képzőm.Főisk.Évk. 1927-28. 13 l.

MDK

Imreh Zigmond

Ut a szőllőbe, festm.
A békeváros épitkezése, festm.

Miskolci festőművészek kiáll. Főv.Képt. 1952. okt.

Hock Ferenc /Dunabogdány/Kőbányában, Uszályok, Utca, of.

Holló László/Debrecen/ Diák, Paprikás csendélet, of.

Imreh Zsigmond/Miskolc/ Utcarészlet, Facsoport utcán, Gyümölcscsendélet, Napsütötte facsoport, Tanácsháza udvara, Miskolci határ, paszt.

Jakuba János /Bp./Ács, Szérün, of.

Kalló József/Miskolc/ Dolyák néni udvara, paszt.

Kádár Jolán/Miskolc/Vásárhelyi utca, of.

Kántor Andor/Bp/Falusi utca, Az első tavaszi nap, of./

Kántor Lajos/Bp/ Dunakanyar, of.

Kerényi István/S.ujh./Szénaboglya a vízparton, of.

Kiss Gyula/Miskolc/ Csendélet, of.

Kocz József /S.ujh./Vörösberényi utca, of

Konecsni György /Ülő férfi, Tanulm. I-II. paszt./

Kondor Béla /Kompozició I-II. rézk.

Kontuly Béla / Táj, of./

Kun István/Baja/ Eső után, of.

Kurucz D. István /Bivalyvásár, of.

III. MISKOLCI ORSZ. KÉPZŐMŰKIÁLLÍTÁS

/Herman Ottó Muz./ 1957.

16

Imre Zsiga
Akt, festm.

Magyar egyetemi és főisk. hallg. össz. szövetségének kiáll. 1923. 6 l.

tovább
2

~~Bartha Aurélné~~
~~nemespani~~

Imrch Zsigmond

Papp Alajos
rajztanárokat
rendes tagokul fel-
vette a Rajztanárok
Egyesülete.

Rajzoktatás
1937. 32 l.

3

on ki.-

-én dr. Rónay Zoltán s.k. miniszteri

A hivatalos másolat hiteléül:

Petrivarm Károly

miniszteri s. hiv. igazgató.

Ymreh Isijmond
388. l. kép
Soltra Elemér
386. l. kép

SIM. 1954.

Csabai k: Vidéken élő képzőművészeink kérdéseiről.

(a cikkben mincsenek nevek.)

Imrch Zsigmond és

tovább Kaffka Albert

a förskola kiállítása

a MAPE 50-50 pengős

díjat kapták

Képzőm. Försk. Évk

1927-28. 13. l.

MŰEMLÉK ... 1 15h 30 1930 máj 2.

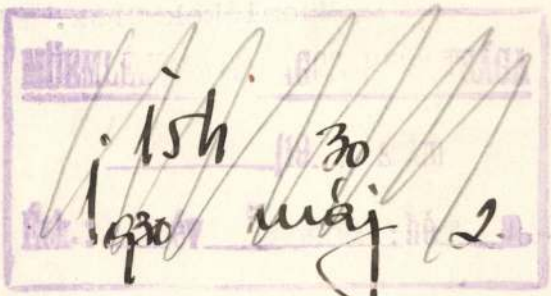

(2)

ORSZÁGOS TÁRSADAL

TELEFON: JÓZSEF 464—00. VIII., FIUM

198381/930. VI. d.

Tek.

Müemlékek Orsz. Bizott

-

Tsz: 28208.

Folyó évi ápr
hogy az 1700/eln. 1929. N.M.M.
ben a kirótt járulékok, dijak
meghagyás kézbesitését követő
esedékesek.- Az 1927. XXI. t.c

~~Ficzere László 302. l.~~
Imreh Zsigmond 302-35
Kiss János 303. l. (képpel)
Klaudinyi László 303. l.
Künt Ernő 303. l.
Lőkösházy László 302. l.
Meilinger Dezső 303. l.
Papp László 303. l.
Seress János 303. l.
Tenkács Tibor 303. l.

Bolgár k.: Borsodmegyei képzőm. kiállítása. SzM. 1953.

(10)

tovább

~~Andor Loránd~~

~~Bartha Ferenc~~

~~Basilides Sándor~~

~~Goldsand Frigyes~~

Imrch Zsigmond

Kántor Andor

Peitler István

Vasas Mihály

Viszt (Wiszt) Béla

Závory Zoltán

fiu középiskolai rajzlanári oklevelet kaptak

Képzőm. Főisk. Évk.

1927-28. 22. l.

10 Pg

A miniszter rendeletéből:

tanácsos.

A hivata

m

IMRÉNYI SZABÓ IMRE

Elegáns palota a Belvárosban

Százhatvan éve áll jelenlegi formájában a Vármegyeháza – Három építész munkáját dicséri a háztömb harmóniája

A Belváros egyik érdekes épületegyüttese a jelenlegi formájában 160 éve álló pesti Vármegyeháza hármas tagolású tömbje. A három eltérő iskolázottságú, más-más felfogású építész – Hild János, Hofrichter József, Zitterbach Mátyás – elképzelése szerint megvalósított épületek harmonikus egésszé formálódtak. A jelenlegi tömb középső része épült meg legkorábban, a Városház utcára néző főépület készült el a legkésőbb, 1841-ben.

Az udvar Hild tervezte reprezentatív gyűlési termében közvetlenül csatlakoztak egykor a börtöncellák a függőfolyosóval ellátott részen

A Városház utcai főépület terveit Zitterbach Mátyás készítette, a homlokzat háromíves kapubejáratának kocsibejárója bontja meg az árkádsor ritmusát

Pest vármegye nemesi szervezete Buda török kézre kerülése után sem zilálódott szét. Három évvel Buda visszafoglalása után Esterházy Pál nádor, a vármegye főispánja javaslatára a rendek állandó székházat vettek a Várban, az Úri utca 19. szám alatt. A képviselők azonban úgy vélték: a császári hatóságoktól távolabb, Pesten kéne letelepedni, s 1695–96 telén meg is vásároltak egy emeletes középkori épületet az Irgalmasok, a későbbi Gránátos, azaz a mai Városház utcában, és a renoválás után, 1697-ben ide költözött a Vármegyeháza.

A székház átépítésével, bővítésével az ezerhétszázas évek utolsó harmadában kezdtek foglalkozni. Végül is a ma is meglévő tömb középső részének építésével kezdődhetett meg a munka Hild János tervei alapján. Az alapkövet 1805. augusztus 4-én József nádor, a vármegye főispánja helyezte el a földben.

Hild nemcsak tervezője volt az épületnek, hanem kivitelező építőmestere is. Halálával, 1811-ben leállt a munka, az északi rész csonka maradt egészen 1850-ig. Hild tervei azonban idejében számoltak a már meglévő épületekkel. A szabad udvarban, a főépület tengelyében helyezte el a Gyűlési Palotát és a kápolnát is. A telek két oldalán keresztszárnyakkal összekötött szárnyépületeket emelt. A közgyűlési teremtől a kápolnáig terjedő udvari szárny a második világháború alatt oly mértékben megrongálódott, hogy le kellett bontani. Az impozáns gyűlési terem galériája valamikor körbefutott, de a század vége felé, egy átalakítás alkalmából, megbontották. A Pestre látogató Kazinczy Ferenc így írt róla: „Ha valami Pesten, a Vármegye gyűlési palotája, érdemli a látást...”.

A reprezentatív teremhez közvetlenül csatlakoztak az egykori börtöncellák. Börtönök voltak a kápolnaszárnyban is, amelynek alaprajza nyolcszög alakú, eredeti formájában három emelt magas belső terét kupola fedte. A székházban egészen 1921-ig használták a börtönöket, ekkor költöztették át a Fő utcában elkészült épületbe, a bírósággal és az ügyészséggel együtt. A cellák helyén hivatali helyiségek lettek, új függőfolyosóval. A kápolnát pedig a megye levéltára vehette birtokba, amely idén költözik a 2000-ben átadott új épületébe.

Az Újvilág – ma Semmelweis – utca felé való terjeszkedést sürgette, hogy a kibővült vármegyeháza is szűknek bizonyult. 1821-ben először Hofrichter József kapott megbízást az istállókat és a tűzoltókocsik fészereit is magában foglaló épület tervezésére. Felkérték rá Pollack Mihályt is, sőt harmadik terv is készült, a benyújtott költségvetések revizora Detsy József és a megyei építőmester, Düttrich József közreműködésével.

Az építkezés helyett évekig csak viták folytak, egészen 1828-ig, amikor a közgyűlés elfogadta – az eredeti elképzelésektől ugyan lényegesen eltérő – „...építő mester Hofrichter által készített rajzokat...”. Egy évvel később kezdetét vette az építkezés is, amely 1832-ig tartott.

A szakértők szerint Hofrichter világi épületei közül a megyeháza lakóépülete – elsősorban tartózkodó jellege miatt – lett a legkimagaslóbb alkotás. Az utcáról nézve a síkban tartott homlokzat egyenletes ritmusát a félköríves, hatalmas kapu bontotta meg. Az udvari front, két oldalszárnyán függőfolyosóval, puritán egyszerűségű, nem hivalkodó a lépcsőház sem. A tágas udvar egyik oldalán helyezték el az istállókat, másik oldalán pedig a tűzoltókocsikat.

De ez az építkezés is befejezetlen maradt, csak az 1850-es években, helyszükséglet szerinti bővítéssel nyert befejezést. Az épületet legutóbb az 1970-es években tatarozták és alakították át.

Bár a korabeli árvízi térkép szerint 1838 márciusában a vízmagasság alig érte el a fél métert a mai Városház utcában, a Vármegyeháza legrégebbi, egyemeletes épülete megroskadt. Hiába támasztották alá, a víz levonulása után a falak tovább repedeztek. Miután kiderült, hogy helyreállítása lehetetlen, március 21-én a közgyűlés úgy döntött, új épületre van szükség. Meghívásos pályázatot hirdettek Pollack Mihály, Hild József, ifj. Zitterbach Mátyás és Kasselik Ferenc részvételével. A megadott időpontig sem Pollack, sem Hild nem küldött terveket, így Zitterbach Mátyás kapta a megbízást. Az épület 1841 májusában elkészült, csak a belső munkák voltak hátra, s a tél folyamán be is költözött a vármegye új otthonába, Pest egyik legszebb klasszicista palotájába.

A palota különlegessége a homlokzat. Zitterbach a timpanont tartó hat korinthoszi oszlop mögötti falsíkot mélyebbre süllyesztette az oldalszárnyak falainál. A laikusoknak is szembetűnik, ezzel sikerült az épület méreteit, plaszticitását, monumentalitását illúziókeltő eszközökkel fokozni. Sajátos megoldású a háromíves diadalív motívumos kapubejárat. Csupán a kocsibejáró nagyobb, a középső ív bontja meg a homlokzati árkádsor ritmusát, a két oldalsó személy bejárat mérete azonos az árkádokéval.

Az udvart közrefogó U alakú árkádsor mind a három szinten végigfut. Innen lehet bejutni a hivatali helyiségekbe. Az első emelet kialakítása reprezentatívabb, mint a másik két szinté, itt volt a főispán hivatala, az első alispán hétszobás szállása, valamint a Cancellaria.

A Vármegyeháza mai látványának kialakításában később szerepe volt még egy építésznek, Imrényi Szabó Imrének is. A második világháború károsainak helyreállítása során ő bontatta le a szinte teljesen megsemmisült, a közgyűlési teremtől a kápolnáig terjedő udvari szárnyat, s a bontás helyén kialakította a ma látható új homlokzatot. Ugyancsak ő bontotta le a Hofrichter által tervezett épületrész második emeleti függőfolyosóját.

Pest megye önkormányzata a hagyományoknak megfelelően nem zárja el az épületet a nagyközönség előtt. Nyaranta a díszudvar hangversenyeknek és más rendezvényeknek ad otthont, s a kíváncsiskodók a hivatali idő alatt is bármikor átsétálhatnak a három udvaron. Eligazításukat a millennium alkalmából készített rövid ismertető is segíti.

Viktor Sándor

Provance várja Szentendrét

A MűvészetMalomból Franciaországba utazik a tárlat

FOTÓ: KOVÁTS ZSOLT

Franciaországba utaztatja Szentendre annak a kiállításnak az anyagát, amely tegnap nyílt meg a MűvészetMalomban. A település testvérvárosában, a Marseille közelében fekvő Salon de Provance-ban ugyanis ősz végén csaknem egy hónapos kulturális rendezvénysorozatot tartanak. A programon bemutatkozik Szentendre is. A franciák ízelítőt kaphatnak a gasztronómiai, zenei, tánc- és fotóművészeti termésből, lesznek népzenei produkciók és gyermekrajz-kiállítás is.

A jelenleg itthon látható tárlaton elsősorban a mintegy száz szentendrei képző- és iparművész mutatja be munkáját – mondta el *Magyar Éva*, a franciaországi fesztivált szervező Chouchou nevű civil szervezet tagja.

A malombeli tárlatra az összes francia érdekeltségű magyarországi cég és magyar vállalatok képviselői is meghívást kaptak: a szervezők a közönségén kívül a lehetséges szponzorok figyelmét is szeretnék felhívni. A fesztivál költségvetése ugyanis nagyobbnak ígérkezik, mint amennyi pénz eddig összegyűlt. A vendéglátók garantálják a szállást és az étkezést, de az utazás egyéb költségeit a magyar félnek kell állnia. A négyszer négy hét végén zajló nagyszabású fesztiválhoz pedig a pályázaton nyert 2,8 millió és az önkormányzat által adott 4 millió forint nem elegendő.

R. V.

PALETTA

KIRÁLYOK ÉS MŰVÉSZEK BÁLJA címmel jótékony célú rendezvény lesz ma este hét órától az Erzsébetligeti Színházban (XVI. kerület, Hunyadvár utca 43/C). Az eseményen tartják meg a Cigányzenekarok Millenniumi Országos Versenyének döntőjét, fellép a Fáklya Művészegyüttes, dr. Pálfi István és az Új Taigetosz Együttes, Oláh Viktor és Cigányzenekara, valamint Bagdi Erzsi.

ADAM GÉCZY Tündérmesék a múlt századból című fotókiállításához kapcsolódva Babarczy Eszter művészettörténész beszélget a művésszel és a meghívott vendégekkel hétfő délután öt órától a Trafó Galériában (IX. kerület, Liliom utca 41.).

A MAGYAR MŰHELY szerkesztői, valamint a MAMŰ Társaság tagjai várják az érdeklődőket a folyóirat estjére, kedd este hét órára a MAMŰ Pincébe (VII. kerület, Danjanich utca 39.). Az esten bemutatják a lap közelmúltban megjelent, a Magyar Műhely találkozók elméleti hozadékát feldolgozó különszámát.

UFÓ- ÉS PARAPSZICHOLÓGIAI kongresszust rendeznek ma és holnap az Újpesti Gyermek- és Ifjúsági Házban (IV. kerület, István út 17–19.). A nemzetközi eseményen a téma szakértői tartanak előadásokat, szó lesz a tenyérjóslásról, az álomfejtésről és filmeket is nézhetnek az érdeklődők.

Hét végi klubkínálat

A hét végén négy klubban, különböző stílusban szólal meg az elektronikus zene. A nemrég újra megnyílt Fáklya Klubban (VI. kerület, Csengery utca 69.) például útjára indul a World of Goa sorozat, amelyre egy-egy külhoni lemezlovast is meghívnak. Ezúttal az indiai dj *Roopak* lép fel *Radzsa*, *Ashipu* és *Dolphin* mellett. Vasárnap ugyanitt a Trance & Techno Café keretében fog zenélni *Soundsmith, Függöny* és *UFI*.

Az óbudai Supersonic Technikumban (Pacsirtamező utca 41.) Tech Zone címmel rendeznek partit, dj *Grega, Bence, Snoopy, Mike* és *Experte* közreműködésével.

Ugyancsak szombaton, a VIII. kerületi Jailhouse-ban (Tűzoltó utca 41.) az úgynevezett progresszív breakbeat stílus lesz az uralkodó, TB-Gonnal és Marvinnal.

A tegnap kezdődött, háromnapos Pszichológusnapok rendezvénysorozaton, az Almássy téri központban ma fellép a Neo, az Amorf Ördögök és Yonderboi, vasárnap pedig a Besh O Drom.

G. P.

Animációs Dimenziók

A grafikusművész, animációsfilm-rendező Cakó Ferenc két

rem, a Hamu, a Homok dala, a Fészek, a Vízió, a Labirintus, a

Imrényi Szabó Imre

és Agosthózi László tervei alapján állitották helyre a b.p.-i vármegyeházat 1945-48 és 1959-60 között.

Merényi F.: L'ultimo quatro di Secolo della Tutela dei Monumenti in Ungheria. Acta Hist. Artium, Budapest, 1972.
1-2 sz.

561

Imrényi Zabó Imre

teroei alapján állitottók helyre a bp-i Bécsi kapu téri késői barokk és klaszicista stílusu lakóházakat.

Merényi F.: L'ultimo quatro di Secolo della Tutela dei Monumenti in Ungheria. Acta Hist. Artium, Bp. 1972 1-2 sz. 601

Imrényi Szabó Imre és Lipták Iván

a budai Aranyszarvas étterem épületének

helyreállításánál és átalakításánál tervezője

Vendégváró régi házak. Bp. Műszaki kiadó 1979. 185. o.

IMREH ZSOLT
festőművész

Miskolc

Műemlékek, látnivalók

TKM 554

24. old.

K.Mentényi, A
kutatása, Műem
- **Clemens** Salernitanus (Cle
Schreiber, E. 15.Jh., Werke f
J.Balogh, A mű
Bp. 1966, Bd.I
[**Clementj** mensatore, ital. Ti
Ippolito d'Este, Erzbischof v
J.Balogh, A mű
Bp. 1966, Bd.I
- **Clementschich**, *Vincentius*
"Sussak" (=Sisak/Croatien?).
J.Kapossy, Épí
grafikusok Mag
1:1952(1)138.
[**Clerck**, *Jacob Friedrich*, öst
+nach 1821; 1802-09 im Dienst
MagyKépLex, 19
S.Meller, Az E
1915.
D.Pataky, A ma
1951, 98-99.
- **Cleyn**, *Andreas*, Münzpräge
(Košice).
J.Balogh, A mű
Bp. 1966, Bd.I
- **Cleyn**, *János (?, Johann?)*

M.D.K.

Imrelszky, Petrus, lengyel származásu
császári udvari festő

műve volt, 1699-es évszámmal, az a díszes Mária kép, melyet a hátlapján lévő hosszú latin felirat értel meben Telekessy István ex voto festetett.

Művészettörténeti Értesitő, 1968. XVII.évf. 3-4.sz.
Szabó Erzsébet: Joannes Battista Carlone.
216. old.

Iktatószám:
Ügyintéző:
Tárgy:

Imrelszky Péter
festő

I. Lipót nólvari festője

Sugár István: Az egri főszékesegyház II.
Fleres mennyi Idegenforg. tkv. 1967

Imrelszky Péter

lengyel származásu piktor 1704 körül a máriapócsi Mária képről másolatot készít.

Voit Pál stb.: Heves megye műemlékei II.
Magyarország műemléki topográfiája VIII. köt
Budapest, 1972

4081

K. D. V

IMRÉNYI Imre építész

Vásznegyed műemlék-épületeinek
restaurálása

Horler Miklós: Budapesti műemlékvédelem
Magyar Építőművészet 1959. 6. sz. 184. l.

Imrényi Imre

állította helyre az V. Városház u. 7. sz. a.

Vármegyeházat. /1945-48/

Berza László, Bernát György, Erdei

Ferenc stb.: Budapest Lexikon, Buda-

pest 1973 1335 l.

950 l

Lurdyi Lure

Uri u. 53. sz. épület

helyreállitásának tervező épitésze

-1958-

Magyar Müemlékvédelem 1971-72

Bp.Akadémiai Kiadó 1974 72.old.

IMRELSZKY Peter festő „pictor aulicus"

1699

M. Ért, 1993/3-4. 193

ndje

EL

7

UDIT

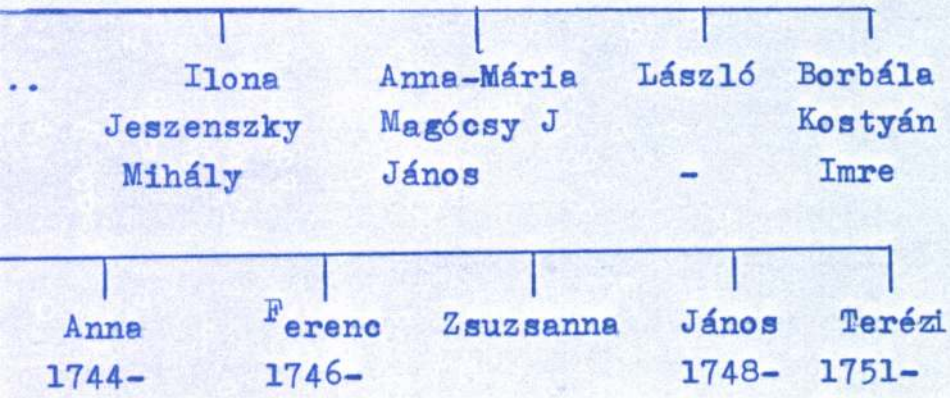

IMRELSZKY Péter festő

Az egri főtéksegyházban őtzil 1699-ben festett pózsi Tömyerő Hána Tegyiép másolatát

MÉrt 1995 169.

MŰCSARNOK KIÁLLÍTÁSAI

VIDÉKEN ÉLŐ KÉPZŐMŰVÉSZEK KIÁLLÍTÁSA

II.

1955

NEMZETI SZALON

MŰCSARNOK KIÁLLÍTÁSAI

VIDÉKEN ÉLŐ KÉPZŐMŰVÉSZEK KIÁLLÍTÁSA

II.

1955

NEMZETI SZALON

Állami Hirdető Vállalat — 1955/XI. 1000 db. Felelős kiadó: Keresztényi Ilona

3134 Globus Nyomda, Budapest — Felelős vezető: Kósa Zoltán

A vidéken élő képzőművészek kiállítása, a fővárostól távol élő művészek a megyei képzőművészeti munkacsoportok tevékenységéről, a megyék, a városok képzőművészeti életének fejlődéséről, eredményeiről ad számot.

A Képző és Iparművészek Szövetsége 5 évvel ezelőtt hívta életre vidéki szerveit, a megyei munkacsoportokat. Munkacsoportjaink szervezetileg szorosan a Szövetséghez kapcsolódva, annak elvi útmutatásával, irányításával célul tűzték ki művésztagjaik szakmai, eszmei fejlődésének elősegítését. Figyelemmel kísérik a megye minden képzőművészének, iparművészének és népművészének munkásságát. Szervezeti életet élnek és kultúrpolitikai feladataiknak tesznek eleget akkor, amikor a megye kulturális életének kibontakozásánál tevékenyen közreműködnek. A megyei munkacsoportok feladata így az is, hogy tevékenységükben elválaszthatatlanul kapcsolódjanak a Tanácsok népművelési osztályainak, a megye különféle társadalmi szerveinek munkájához és ezúton a képzőművészet területéről, a képzőművészet eszközeivel szolgálják a szocialista kultúra ügyét.

Öt évvel ezelőtt a képzőművészeti élet erősen a Fővárosra korlátozódott, a „vidéki" jelző a képzőművészet területén ekkor mint elmarasztaló, visszaminősítő jelző élt a köztudatban. A vidéki művész távol a fővárostól és így távol a képzőművészeti élet vérkeringésétől magárahagyatva élt és dolgozott, legtöbb esetben mint pedagógiai munkával túlterhelt rajztanár. Igényeit, törekvéseit, szándékait nem kísérték figyelemmel és általános eset volt az, hogy még saját megyéjétől sem kapott biztatást, útmutatást képességeinek kibontakoztatásához, hivatásérzettel telített kulturális tevékenységéhez. Ilyen volt a helyzet akkor, amikor a dolgozók vidéken élő milliói ezzel egyidőben ki voltak szolgáltatva az álművészet, a giccs romboló hatásának.

Öt év nem nagy idő. Mégis elmondhatjuk, hogy ezalatt az idő alatt képzőművészetünk decentralizálásnak útján jelentős lépést tettünk előre, komoly eredményeket értünk el. Az eredmények jórésze munkacsoportjaink energiától duzzadó művészi és kultúrpolitikai munkásságának köszönhető. Ki kell hangsúlyoznunk mint eredményt, dolgozó népünk

megnövekedett igényét, érdeklődését a képzőművészet és iparművészet iránt és azt, hogy tanácsszerveink a népművelési osztályok, kulturotthonaink ma már fokozottabb mértékben látják jelentőségét a képzőművészetnek is, a szocialista kultúra egészén belül. Kultúrpolitikai irányító tevékenységük kapcsán igénylik, felhasználják és támaszkodnak a képzőművészetre. Mindezeknél a kérdéseknél munkacsoportjaink helye, szerepe, munkásságuk pozitív értékelése nem mellőzhető.

A munkacsoportokba tömörült művészeink munkássága folytán egy-egy megye képzőművészeti élete, a munka minősége, a művészi alkotó munka színvonala szempontjából is jelentős eredményeket mutat. Az évenként megrendezett megyei képzőművészeti kiállítások, a megye székhelyeken és jelentősebb városokban, a megye kiemelkedő kultúreseményeivé váltak. A kiállítások színvonala évről-évre emelkedik. Az alkotói tevékenység elősegítését biztosító különféle előfeltételek megteremtése, így a művésztelepi munka lehetősége, a jelentősebb alkotói eredményeket felmutató rajztanárok órakedvezménye, üzemekkel kötött szocialista szerződések,

országos és helyi jellegű megbízások, pályázatok, fővárosi és vidéki kiállítási lehetőségek mind-mind jelentős mértékben elősegítették a vidéken élő művész fejlődését.

Jelentős mértékben éreztetik hatásukat mind a művészek fejlődése, mind az egész megye képzőművészeti kultúrájának gazdagodása szempontjából az ország különböző területein működő művésztelepek. A képzőművészet, a képzőművészek és a dolgozó nép kapcsolatának elmélyítésénél a kiállítások mellett, a művésztelepek jelentősége felmérhetetlen. A helyi művészek, a munkacsoport és a helyi szervek és dolgozók jó kapcsolata jelentős tényező egy-egy művésztelep munkájának fellendülésénél, a hivatásszerű, a dolgozó néppel való szoros kapcsolatra épülő művésztelepi munka kibontakozásánál. Így van ez Zsennyén, így van ez Hódmezővásárhelyen, Szolnokon és más helyeken is.

Miskolcon a nyár folyamán országos jellegű képzőművészeti kiállítás nyílott. Hódmezővásárhelyen a közelmúltban zárult az Őszi tárlat. Mindkét kiállítás a

képzőművészet és a dolgozó tömegek közötti kapcsolat elmélyítésében elért jelentős eredményekről adott számot. E két kiállítás a vidéki és a fővárosi művészek együttműködésének, a vidéki képzőművészeti élet további kibontakozását biztosító jó kapcsolatnak a gyümölcse volt. A város, a megye, a dolgozók saját ügyüknek tekintették a kiállítást. A művészet a dolgozó népé! A nép nemcsak sajátjának érzi, hanem tevékenyen részt is vesz a képzőművészet fejlődésének előmozdításában. Igy kell értékelnünk a miskolci és a vásárhelyi kiállítás alkalmából a megyei, a városi tanácsok, jelentős helyi üzemek, termelőszövetkezetek díját, melyyel a kiemelkedő alkotásokat jutalmazták és ösztönzést adtak művészeinknek a további még jobb eredmények elérésére.

A képzőművészet és a dolgozó nép kapcsolata évről évre mélyül. Tanácsszerveink, üzemek, termelőszövetkezetek, a kulturális élet felelős vezetői, dolgozói öntevékenyen és kezdeményezően segítik a képzőművészet fejlődését. Megyéink, városaink vannak, ahol virágzó képzőművészeti életről beszélhetünk. Ilymódon az egész ország képzőművészeti kultúrá-

jának, a dolgozók képzőművészet iránti igényének, izlésének fejlődéséről adhatunk számot. Az elért eredményeknél a Szövetség megyei szerveinek, a munkacsoportoknak aktív közreműködését, jó munkáját ki kell hangsúlyoznunk.

Megállapítottuk, hogy a munkacsoportjaink tagjai, a vidéken élő művészek szakmai és eszmei fejlődés tekintetében is komoly lépést tettek előre. A munkacsoportok tevékenysége folytán a vidéki képzőművészeti élet belső kikristályosodása van folyamatban. Bár vannak művészek — és nem is kevesen —, kik a fejlődés lehetőségeit nem tudták kielégítően felhasználni, szakmai felzárkózásuk még nem történt meg, mégis számos vidéki művészünk fejlődése, művészi eredménye, ma már azt igazolják, hogy a megkülönböztető határvonal vidék és főváros között megszünt. Vidéken élő művészek, köztük több Munkácsy-díjas, eredményesen szerepelnek a nemzeti kiállításainkon. Csoportos és egyéni kiállításokon mutatják be alkotásaikat a fővárosban, fővárosi és vidéki művészek közösen Budapesten, vidéki városokban, falvakban kiállítások útján egyre eredményesebben, egyre szín-

vonalasabb alkotásokkal tesznek eleget hivatásuknak, szolgálják a dolgozó nép ügyét. A Népművelési Minisztérium, és a Szövetség irányításával, támogatásával, a Képzőművészeti Alap közreműködésével képzőművészetünk, iparművészetünk évről-évre jelentős eredményeket ér el, kapcsolata a néppel mind szorossabb lesz. Miskolc, Vásárhely, Budapest eredményei a magyar képzőművészet egészének eredménye, a dolgozó tömegekkel való kapcsolat elmélyítésének útján.

A kiállítás a megyei kiállítások után összegyűjtve mutatja be az év java termését. Az eredmények, a törekvések azt mutatják, hogy megyéink, vidéki városaink képzőművészeti életének további fejlődésére, és arra, hogy a fővárostól távol élő művészeink a jövőben egyre nagyobb eredményekről számolhassanak be, minden biztosíték megvan.

KIÁLLÍTOTT MŰVEK JEGYZÉKE

ÁRON NAGY LAJOS, Székesfehérvár		
Vasárnap délután	olaj	40×50
Uszályok	olaj	40×50
Zagyvapartja	olaj	50×60
Hidon	olaj	50×60
Tanya	olaj	50×60
Tokaji táj	olaj	40×50
Tanulmány az „Árvíz" c. képhez	gouache	40×50
P. BAK JÁNOS, Szolnok		
Ebéd után	olaj	40×50
Leányka	olaj	40×50
BALÁZS ÁRPÁD, Ujszeged		
Erdőrészlet	olaj	50×60
BÓTOS SÁNDOR, Szolnok		
A puszta mélye	olaj	60×80
BUDAY LAJOS, Pécs		
Mecseki szőlőskertek	olaj	55×65
CHIOVINI FERENC, Szolnok		
Behavazott Zagyvapart	olaj	60×80
CSABAI KÁLMÁN, Miskolc		
Csendélet	olaj	40×60
Tölgyek alatt	olaj	100×70.5
Füzes	olaj	60×80
Háztartási földön	olaj	90×110
CSISZÁR LÁSZLÓ, Keszthely		
Alvó gyermek	tempera	57×44
DOBROSZLÁV LAJOS, Tata		
Sikló Tatabányán	olaj	50×70

ERDŐSI ANDRÁS, Pécs		
Csertetői vérengzés	olajtemp.	70×100
FICZERE LÁSZLÓ, Miskolc		
Koratavasz	olaj	70×100
FÜSTÖS ZOLTÁN, Hódmezővásárhely		
Műteremsarok	olaj	50×60
GÁDOR EMIL, PÉCS		
Anyám	olaj	97×70
Alkonyat	olaj	50×40
Sz. GÖLDNER TIBOR, Baja		
Platánok	olaj	50×60
GYERMELY IMRE, Gyula		
Csendélet	olaj	50×50
HOLLÓ LÁSZLÓ, Debrecen		
Csendélet	olaj	65×81
Virágcsendélet	olaj	60×70
IMREH ZSIGMOND, Miskolc		
Tiszapart	pasztell	30×42
Utcarészlet	pasztell	46×40,5
Hajnal	pasztell	43,5×61,5
Borús idő	pasztell	41,5×61
Bodrog-részlet	pasztell	50×58
Köd	pasztell	51×45
JÁNOSKA TIVADAR, Szeged		
József Attila konfliktusa	olaj	40×50
Parkban	olaj	32×45
József Attila a munkások között	olaj	40×50

KARSAI ZSIGMOND, Pécel		
Eső után	olaj	30×40
KELLE SÁNDOR, Pécs		
Este az ürögi völgyben	pasztell	28×32
A gépállomás szilvája	pasztell	30×42
Havas út az aknához	pasztell	30×42
Szeles november	olaj	50×65
KISS GYULA, Miskolc		
Kert-részlet	olaj	39×49,5
KISS ZOLTÁN, Kecskemét		
Tanya	olaj	19×24
KOLTAY ERNŐ, Tata		
Falurész	olaj	40×50
KUNFFY LAJOS, Somogytúr		
Szlányi Lajos arcképe	olaj	60×70
Önarckép	olaj	25×38
LIPTÁK PÁL, Békéscsaba		
Malom előtt	olaj	69×102
Alföldi táj	gouache	27×42
Felhős táj	gouache	28×42
LUKOVSZKY LÁSZLÓ, Miskolc		
A reggel	tempera	60×89.5
MAKAY JÓZSEF, Jászberény		
A citerás	olaj	78×98
B. MIKLI FERENC, Baja		
Csendélet	olaj	55×68
MÓROTZ MIKLÓS, Várpalota		
Erdőszéle	olaj	50×60
NAGY GYULA, Várpalota		
Cserfák	olaj	50×60

PALLAY JÓZSEF, Székesfehérvár		
Eső után	olaj	100×60
Tölgyek	olaj	60×50
Faluvége	olaj	50×60
PINTÉR JÓZSEF, Szeged		
Zagyvapart	olaj	60×80
PROHÁSZKA JÓZSEF, Kecskemét		
Öreg paraszt	olaj	32×51
RADNÓTI KOVÁCS ÁRPÁD, Szombathely		
Kombájn a zsennyei T. Sz. udvarán	olaj	40×50
Zsennyei csendélet	olaj	65×75
Szekér a fák alatt	olaj	45×60
Akácos a zsennyei dombon	olaj	70×86
A zsennyei parkban	olaj	60×62
REICHSTETTER JÓZSEF, Keszthely		
Balatoni táj	tempera	30×22
SASS ÁRPÁD, Békéscsaba		
Csónakház	pasztell	31,5×48
SOLTRA ELEMÉR, Pécs		
Bányamunka Komlón	olaj	170×185
Sudár Ferenc Kossuth-díjas vájár	olaj	60×80
Tölgyek	olaj	50×60
SOÓS ISTVÁN, Kaposvár		
Reggeli öltözködés	olaj	60×70
Dr. SZABÓ FERENC, Hejőcsaba		
Esős idő	olaj	60×70

SZLÁVIK LAJOS, Tatabánya

Ladik a Tiszán	gouache	47×60
Háztetők	gouache	47×60

SZŐKE GYŐZŐ, Szeged

Homokos hajók	olaj	60×80

M. TÓTH ISTVÁN, Székesfehérvár

Festők Tokajban	olaj	60×80
Udvar Tokajban	olaj	60×80
M. T. H. kollégium udvarán Székesfehérváron	olaj	80×100

WEINTRAGER ADOLF, Vaskút

Sárga virágok	gouache	43,5×61,5
Hóolvadás	gouache	43,5×61,5
Reggel	gouache	43,5×61,5
Patkolás előtt	gouache	43,5×61,5
Horgászó fiúk	gouache	43,5×61,5

VINCZE GYŐZŐ, Pécs

Kecskefejő	olaj	25×35

VINKLER LÁSZLÓ, Szeged

Tehénke a ligetben	olaj	75×100

GRAFIKA

ALMÁSSI GYULA

Látogatók	tus

ADLER MIKLÓS, Eger

Egri műemlékek	fametszet

BALLAGÓ IMRE, Székesfehérvár

Havas park	aquarell

BODOR ALADÁR, Székesfehérvár

Kecskék	aquarell

GÁDOR EMIL, Pécs

Rajzok	ceruza

SZ. GÖLDNER TIBOR, Baja

Bajai Halszövetkezet bárkái	aquarell
Lófürdetés	aquarell

HORVÁTH JÁNOS, Kőszeg

Borjak	aquarell

KÁDÁR JOLÁN, Miskolc

Téli örömök	rézkarc

KELLER LIVIA, Ujdiósgyőr

Őszi virágok	aquarell

KERTI KÁROLY, Orosháza

Tiszapart	szénceruza
Tokaj	tus
Leányfej	ceruza
Uszályok	szénceruza
Tanyai út	szénceruza
Hegyoldal	tus

KELBE MIHÁLY, Mohács

Zrínyi I.	mozaikterv
Zrínyi II.	mozaik

KRAJCSIROVITS HENRIK, Tatabánya

Munkából	színes linóleum metszet
A munkahely felé	színes linóleum metszet

KUNDT ERNŐ

Folyópart	kréta

LANTOS FERENC, Pécs

Vázlatok a Balatonról	ceruza
Tájvázlatok	ceruza

LIPOVNICZKY LÁSZLÓ, Vác

Esős utca	aquarell

LUKOVSZKY LÁSZLÓ, Miskolc

Viharos délután	tus
Tanulmány	ceruza
Kazincbarcikai erőmű	tus

PAMLÉNYI PÁL, Kazincbarcika

Sajóivánka	aquarell
Tardona patak völgye	aquarell

PAPP LÁSZLÓ, Miskolc

Este a Bodrogon	tus
Hejőpart	tus
Tokaji részlet	tus
Ősz	aquarell

PATAY MIHÁLY, Szolnok

Zagyvapart télen	ceruza

RUISZ GYÖRGY, Kaposvár

Tanulmányfej	ceruza

SERES JÁNOS, Miskolc

Tokaj	ceruza

SOLTRA ELEMÉR, Pécs

Nyári felhők	aquarell
Gabonakeresztek	aquarell

SÁROS ANDRÁS, Jászberény

Koratavasz	aquarell

SZÁNTHÓ IMRE, Szentendre

Szentendrei fűzfák	tus
Majdnem díszlet utca	diópác

SZIKRA JÁNOS, Marcali

Nádaspart a Balatonon	kréta

SZLÁVIK LAJOS, Tatabánya

Faluvége	gouache	

WEINTRAGER ADOLF, Vaskút

Tanya borús időben	aquarell	
Vaskúti táj	aquarell	
Kazlak alkonyatkor	aquarell	

SZOBROK

BERKY NÁNDOR, Nyiregyháza

Falfestő	gipsz	25 cm
Az első	gipsz	25 cm

GÁDY LAJOS, Máriabesnyő

Portyázó kuruc	gipsz	40×48 cm

RAJKI JÓZSEF, Orosháza

Fiú arcképe	gipsz	38 cm

SZABÓ ISTVÁN, Benczurfalva

Régi bányászok	diófa	60 cm

TÁPAI ANTAL, Szeged

A Szegedi Szinház Erkel F. szobrának modellje	gipsz	60 cm

ára 2. forint

Imrényi Szabó Imre

Építész

ind.

Vörösmarty Kálmán

Arvizkárosultak ház-
típusai. Magyar Építő-
művészet. 1941. 30-33. l.

alapraj szat

Imrényi Szabó Imre

építész

Pest vármegyei irány-
tervek fentitől.

Vörösmarty Kálmán:

Az 1940-évi árvíz által
elpusztított 13.000 ház
újjáépítése.

Tér és Forma

1941. 4-6. l. 9 (Képek-
kel.)

§ 7. l.

< Imrényi Szabó Imre)

építész

cikk

a

Magyar Építőművészet

1942. 16. l. (< >

A kiskunfélegyházai

múzeum épületének

helyreállítása, kép-

ekkel.)

A helyreállítást

tervezte fenti.

FÁZSÁRI GYULA
hírlapbizományos
ZALAEGERSZEG.

< Imreinyi Szabó Imre

cikke

< > Arvizek után.

Magyar Epitőmüvészet

1943. 84, 85. l.

Fontinek a solti,
páki és nyáregyhá-
zi lakótelepekről
készült fénszepfel-
vételei repr -

Imrényi Szabó Imre

Okl. építészmérnök

tervei szerint alakítottak át a váci járás székházát s építették az abonyi járási székházat.

Magyar Építőművészet.

1943. 33, 34. l. (Pest-megyei középületek, képekkel és alaprajzokkal.)

Szerkesztő Ur!

ük a mellékelt meghivónkon jelzett ki-
jának időpontját:

8-án szombaton d.e. 10-től 15 óráig.

ztatva lenne ebben az időben, úgy a ki-
a nyilvános látogatási órák alatt is

anuár hó 5-én.

Kiváló tisztelettel:

Imrényi Szabó

Imre

építész

terverte az alábbi

épületet

MÉ 1941. 348. l.

(A volóci sport-

szálló, képpel

és alaprajzal.)

lásd

Szabó Imre

alatt is

vegjes

i. 70

1 Rót. 4ᵗᵉ

Marci Chronica

de gestis Hungarorum
ab origine gentis ad annum MCCC. XXX. producta.

E codice omnium, qui exstant, antiquissimo
bibliothecae Palatinae Vindob. picto,
adhibitis in usum ceteris tam Mss. quam impressis
Chronicis genuino nunc primum restituto textu
recensuit, varias lectiones annotavit, praefatus
est Franciscus Toldy.

Versionem hungaricam adiecit [illegible]

< Imrenyi Szabó Imre >

. épitész (?) könyve

<) Öreg udvarhá-
zak Régi kuriák
és parasztházak Pest –
Pilis-Solt – Kiskun
Vármegyében
Bp 1944.

rett tojásdad medaillonban ~~van ábrázolva~~, a mely
llnak s fognak kezet, a mely felett (a Providentia
na lebeg. Hátra fésült haja hosszú, bajusza
lt. Vértbe ~~van~~ öltözött s köpenyegét lánczszemek
bér~~ünk~~ és tölgylevél-fűzér veszi körül, a melyek a
nőlesöz tartalmazó böségszarvakhoz csatlakoznak
ér és tölgykoszorú palmával s babérgalylyal meg
ata a kép alatt:

ELY.

rétnek 29 : 19·3 cm

140/95 N° 309.

IMRÉNYI SZABÓ IMRE építész

helyreállítási munkákat tervezett a 192oas években

TÓTH Antal: A Pesti Vármegyeháza. 2.bőv.kiad. bev.
Zádor Anna. Bp. : Pest M.Tcs., 1990

25.p.

(Imrényi Szabó Imre)

könyve

(-) Öreg udvarházak, régi kuriák és parasztházak Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyében. Bp. é n.

Pallas

...ultati 84 korona kifizete-
...si jegyzéket 1.drb mellékleté-
...mentvényem kegyes kiesz-
...ivatalos tisztelettel beterjesz-

...n 1908 január 22 á

Salamonferenz
várfelügelő.

Imrényi Szabó Imre

építész

Gentmüeml

9, 65. l.

tonarra hívtam fel, hogy a múlt 1904
tt utiszámlákat azonnal terjeszsze
yó hó 31-én lejáró u.n. pótelezelési
ségvetés terhére túlkiadaskép kiu-

ivásom folytán rövid uton beküldöt-
yesitett uti szamlákat.
3350 korona 03 fillért a budapesti
izottság elnökségének hivatalos nyug-
sége mellett egyidejüleg kiutal-

ványoztam továbbá ugyancsak a IX.ker.
számlák fedezésére 1534 koronát, vagyis
ttságnak a folyó évi költségvetésben

nak.

<Somrényi Szabó Imre>

könyve

1) Öreg udvarházak. Régi kuriák és parasztházak Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyében.

Bp. 1944.

...vetel: [illegible]

...iadás: 31722

...radvány 2676.

...8. november 30.-án

forster Gyula s.k.

A másolat hitelérül:

elsőrendő.

Imrényi Szabó Imre

építészem.

írta

Tóth Kálmán Géza

Új magyar falusi
házak. Technika
1941. 35. l. képekkel.

Pereg (Pest vm.) és Alpár
(Pest vm.) falusi tervezett
házak.

le décor.

I.–IV. + 1. – 476. ll.,
28 répes tábla.

Paris

librairies-imprimeries
réunies

c. n.

(Imrényi Imre)

építész

cikke

(1) A pesti vármegyeház újjáépítése. Építés — Építészet. 1950. 2. sz. 116—134. l. Sámos kerpel

Az 1944-45-ik ostrom utan a helyreallitást fenti terverte stilszerűen neoklasszikus szellemben

II. A Vármegyeház építésének története.

fordits

Az idegen vonos épületekből áthozott épületrészek beépítésével történeti nemzeti megvétoztatás a Vármegyeház épületét.

Budapest, 193 2 decz.31

ga urnak

H.

P. 247.20

40.-
40.-
40.-
20.-
20.-
20.-
20.-
20.-

Célja volt, az egykoru rom-
épületekből származó város-
történeti emlékeket megfelelő
környezetbe helyezve úgy
őrizze meg, hogy azok egy régi
épületben szinte élő muzeumot
alkossanak, s ne az élő

220.-

P. 27.20

küldését kérjük

tisztelettel

Környezetbőlkiszakítva,
muzeumokban raktá-
rozzak a
város régészeti emlé-
keit. Az összegyűjtött
korabeli díszítő elemek, régi szobrok
és kovácsolt vasmunkák rendeltetés-
szerű felhasználásával épültek újjá
a II. udvar összes homlokzatai, valamint
a III. udvar keleti és déli homlokzata

Imrényi Imre épitész MDK

49.sz. terv repr.

Bonta János:Négytanteremes alsótagozatu általános iskola tervpályázata Magyar Epitőmivészet 1955. IV.évf.7-8.sz.

Imrényi Imre

Tervezte az Úri u. 29. helyreállítását

Imrényi Imre: Vási lakóházak helyreállítása

Műemlékvédelem 1963 4. n. 228. l.

Imrényi Szabó Imre

Tervezte a Szarvas tér 1. helyreállítását
Lipták Irénnel

Zádor Mihály: Beszámoló a fővárosi műem-
lék~~védel mi~~ felügyelőség 1961. évben végzett
munkáiról

Műemlékvédelem 1962 4 sz. 200 l.

Kér

Név: . . . . . .

Születési év: . . . . . Hely: . . . . .

Hol, mikor és kinél tanult: . . . . . .

Önálló kiállításai: . . . . . .

Mely kiállításokon vett részt: . . . . .

Hol jelentek meg kritikák vagy méltatás

Imrényi Szabó Imre

1959-ben helyreállitotta a Szentháromság utca 7. sz. házat /Russwurm cukrászda/.

Repr.: 79. kép.

Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961.
48.1.

Imrényi Szabó Imre

Úri utca ∅ 52. sz. ház.
1700 körül középkori romokon épitette Scharffenstein Zenegg György Kristóf kamarai tanácsos.

Helyreállitotta 1959-60-ban Imrényi Szabó Imre.

Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961.

63.1.

Imrényi Imre

épitész

szül. 1899. Pécs.

Oposti Műegyetem

Szabó Ersi jegyz

Imrényi Szabó Imre

pestvármegyei műszaki tanácsos

az 1845-ös ostrom után restaurálta a vármegyeházat.

Nód

z

Magyar Művészet

1948. 182. l.

II

MDK

Imrényi Szabó Imre

1958-ban helyreállitotta a Szentháromság utca 5. sz. házat.

Repr.: 78. kép.

Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961. 47.l.
48.l.

Imrényi Szabó Imre

MDK

Uri utca 51. sz.

1872-ben Kauzer és Frey a bel.gyminisztérium részére megtoldotta.

A megmaradt rész helyreállitása Imrényi Szabó Imre gondozásában folyik.

Repr.: 119.kép.

Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961.

62.1.

Imrényi Szabó Imre

Uri utca 48-50. sz. házat az ő gondozásában állitják helyre.

Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961.
62.1.

Imrényi Szabó Imre

Uri utca 37. sz. házat helyreállitotta 1959-ben.

Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961.
60.l.

MMK

Imrényi Szabó Imre

Uri utca 53. Volt Ferences kolostor.

1786-ban Heppe Szaniszló budai épitési igazgató alakitotta át hivatalok céljára.

1929-ben két emelettel megtoldották.
1950-ben Meczner Lajos a tetőzetet helyreállitotta.
Teljes helyreállitása Imrényi Szabó Imre gondozásában folyik.

Zoltai és G. Sándor: Budapest. Bp. 1961.

63.1.

MDK

Imrényi Szabó Imre

Uri utca 47. sz. házat helyreállitotta 1958-ban.

Repr. 102. kép.

Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961.

61.1.

Imrényi Szabó Imre

[redacted]

gondozásában folyik az I. Szarvas tér 1. Sarókház helyreállitása.

Repr.: 68. kép.

ZAKARIÁS G. SÁNDOR: BUDAPEST. Bp. 1961.
41.1.

Imrényi Szabó Imre
építész

M.D.K

A Bécsi kapu tér 7. számú
házat állította helyre

Lohnay László: Ujjáépül a budai vármegyed.
Művészet, 1961. október 18 l.

Imrényi Szabó Imre

Bp. I. Táncsics Mihály utca 15. házat 1960ban helyreállitotta.

Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961.
51-52.l.

Imrényi Szabó Imre MEK

Bp. I. Úri utca. 8. sz. házat Hölbling János vette meg 1724-ben.
A ház felhasználásával 1903-ban Hauszmann Alajos épitette Széchenyi Gyula számára.
Helyreállitotta 1959-ben Imrényi Szabó Imre.
Repr: 95. kép.

Zakariás G. Sándor : Budapest. Bp. 1961.

BB/1 56.1.

Imrényi Szabó Imre

1951-ben helyreállitotta a Tárnok u. 6. sz. házat.

Repr. 93. kép.

Zolnay L. Sándor: Budapest. Bp. 1961.

54.1.

Imrényi Szabó Imre

1958-ban Az Uri utca 27. sz. ház
utcai részét ujjáépitette, az udvari barokk
részt helyreállitotta.

Az Uri utca 29. sz házat 1958-ban Helyreállitot
ta. /Repr. 106. kép/

Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961.
58.1. 54/71

Imrényi Szabó I[illegible]re

1960-ban helyreállitotta az. I. Szalag utca 20. sz. házat.

Repr.: 65. kép.

"Szalag u. 18-20. sz."

Zakariás G. Sándor : Budapest. Bp. 1961.
41. l.

MDK

Imrényi Szabó Imre

Országház u. 23. sz. ház 1730 körül épült. 1816-ban épült manzárdtetős melléképülete Orlics Ferenc lakatos részére.
Helyreállitása Imrényi Szabó Imre gondozásában folyik.

Zakariás G. Sándor: ~~Bp./X/~~ Budapest. Bp. 1961.
~~38/X~~. 39.l.

Imrényi Szabó Imre

MDK

Kapisztrán tér 2-3-4. Volt Nándor-laktanya.

Két régebbi oldalszárnyából Humel J. katonamérnök /1819/ építette egy épületté. Északi szárnyát Hoepfner Guido építette/1892/. Helyreállította 1957-1959-ben Imrényi Szabó Imre.

Zakariás G. Sándor : Budapest. Bp. 1961.

32.1.

Imrényi Szabó Imre

MK

1956-ban helyreállitotta az I. Szalag utca. 18. sz. házat.

Repr. : 65. kép.

Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961.
41.1.

Imrényi Szabó Imre

MTK

Bécsikapu tér 7. sz. házat

ujjáépitette 1950-52-ben.

Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961. 14. l.

Imrényi Szabó Imre

MTK

Repr: Bécsikapu tér 7.

Rest. 195052.

9. kép.

Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961.

Imrényi Szabó IMre. MDK

Szépmivészeti Muzeum.
Hősök tere.

Tervezte: Schickedanz Albert és Herzog Fülöp.
1900.

Belsőleg helyreállitva 1947-1953.

Külső helyreállitás folyamatban Imrényi Szabó Imre gondozásában.

Repr. 292. kép.
Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961.

185.1.

Imrényi Szabó Imre

MDK

Vármegyeháza./Városház u. 7/

Ifj. Zitterbarth Mátyás épitette 1838-41 között. /Első alakjában 1804-ben épült./
A hátsó homlokzat /Semmelweis utca 6/ kazettás boltozatu kapualjjal Hofrichter József müve.1829-1832. Benne Dunaiszky néhány mellszobra.
Az 1904-es épülethez csatlakozó közgyüléstermet, a börtönöket és rabkápolnát/jelenleg megyei levéltár kutatószobája/ Hild János épitette és 1811-ben készült el.

Az egész épülettömböt/ Imrényi Szabó Imre 1945-1948-ban és 1959-60-ban helyreállitotta. Ekkor hozták ide Károlyi Istvánné féti siremlékét /Ferenczy István müve . 1831/.
Zakariás G. Sándor: Budapest. Bp. 1961. 131.1.
Repr. 233. kép.

Imrényi Szabó Imre, [építész] 17 Dk

A Bécsi kapu tér 7. sz. ház vissza állítója.

Gerő László: Történelmi városok épületegyütteseinek és megújításuknak problémái
16–19.

MŰEMLÉKvédelem, Bp. 1961. 1. sz.

Imrényi Szabó Imre épitész M.D.K.

Bécsi kapu tér 7. sz. épület helyreállitása

/ 1950-52/

Gerő László: Történelmi városok épületegyütteseinek xxxxxi és megujitásuknak problémái

Müemlékvédelem 196[illegible] /V/ 1. sz. 29.1.

Imrényi Szabó Imre

építette újjá, 1950-52 között a Bécsi kapu tér 7. s. a. lakóházat.

Berza László, Bernát György, Erdei Ferenc stb.: Budapest Lexikon, Budapest 1973. 1335 l

991

Imrényi Szabó Imre

1960-ban állította helyre az I. Országház u. 23. sz. a. épületet.

Berza László, Bernát György, Erdei Ferenc stb.: Budapest Lexikon, Budapest 1973. 13351

8971

Ybrányi Imre

1945-48-között állíttatta helyre az ero-
szen megsérült Vármegyeház épületét.

Tóth Endréné: Budapest Enciklopédia,
Budapest, 1980.

3688

Imrényi Imre

Servei szerint átépítették a Hadtörténeti Levéltár és Muzeumot (I. Tóth Árpád sétány 40.) 1945 után.

Tóth Endréné: Budapest Enciklopédia, Budapest, 1970.

1859

Imrényi Imre

Bécsi kapu tér 7. sz. épület

helyreállításának tervező építésze

(1952)

Magyar Müemlékvédelem 1971-72

Bp. Akadémiai Kiadó 1974 72. old.

Lurényi Lure

Kapisztrán tér 2-3-4 sz. épület
helyreállításának tervező építésze
(1960)

Magyar Műemlékvédelem 1971-72
Bp. Akadémiai Kiadó 1974 72. old.

Imrényi Imre

a Tánoics M. u. 13. épület

helyreállitásának tervező épitésze

(1962)

Magyar Müemlékvédelem 1971-72

Bp.Akadémiai Kiadó 1974. 72.old.

Jurányi Lajos

a Tarnok u. 6.sz. épület

helyreállításának tervező építésze

(1951)

Magyar Műemlékvédelem 1971-72

Bp. Akadémiai Kiadó 1974. 72.old.

Imrényi Imre

Úri u. 52.y. épület

helyreállitásának tervező épitésze

1961

Magyar Müemlékvédelem 1971-72

Bp.Akadémiai Kiadó 1974 72.old.

Imrey

Irod

Hu Pomagyem

XLIII. Tabla

ben a történelmi órákban. Fegyvertársam a le-
lós, aki félországot hódított meg a nemzeti nép-
vertársam minden jóérzésű ember, aki rendet,
és kalandmentes külpolitikát akar.
nez, jóakaróimhoz. Szeretettel hivom őket, csat-
Én becsületes iparkodással szolgáltam minden
jáért, küzdöttem a panamák ellen és segitettem
n tehát a főváros közönségétől, hogy segitsen

e és bizalom fűz hozzám: **ne irjon alá senki-**
nem jönnek olyan ajánlási ivvel, melyen
repel.
sorsdöntő választások előestéjén

Payr Hugó.

Imrey Ferenc

festő

A sanfranciskói Golden Gate International Exposition keretében érdekes körkép is látható a szövetségi pavillonban. Ez a körkép az Egyesült Államok hadseregének és tengerészetének történetét mutatja be. Elkészítése több mint egy évig tartott. A kép hátterét egy fiatal magyar festőművész, Imrey Ferenc festette.

*

Az Est 1939. ápr. 7

Imrey Ferenc

Spanyolországi képek

(c. rajzai képp.

Vas. Ujs. 1914. 132. l.

Imrey Ferenc

1906/7 I 1913/14

Ferképzomfoiskèvk

94. 0.

Vasárnap
5
Kat. Fé Exaudi

Hétfő
6
Kat. Ján. aps. ev.
Ó-görög Ápr. 23. György
Ma zárul a Budapesti Nemzetközi Vásár!

Kedd
7
Kat. B. Gizella
Újhold 18 ó 7 p.

Szerda
8
Kat. Mih. f. megj.

Csütörtök
9
Kat. Naz.Sz.Ger.
Izr. 1. Ijar R. Kh.

Péntek
10
Kat. Antonin

Szombat
11
Kat. Hieron Fer.
Izr. 8. S. Emor 2. P.

1940 **Május** 31 nap

Imrey Ferenc

U 1252/a

Imrey Ferenc

sz. Pécsett 1885 jul. 6-

1911-12. I. harmadosztályban

Ferency Károlynál

1911/12. II. másodosztályban Ferency Károlynál. Középiskolai érettségi, rajztanári oklevél.

1912/13. I. harmadik osztályban Olgyay Viktor

1912/13. II. harmadosztályban u.o.

1913/14. I harmadosztályban u.o.

Limes dacicus VI. 202

Imrey Ferenc

szül. Pécsett 1885 jun.
17. rk. Reálisk. érettségi
1910/11. I. ötödéves továbbképző
művésznövendék a Képzőiskolan Tanára Ferenczy K.

1910/11. II. első osztály beli
továbbképző Olgyai V.
(Itt születési dátuma 1885
jul. 6.)

Csongrád vm. II. 174, 175.

KERESGÉL? INKÁBB STERN 188-775
IV., KÁROLY-KÖRÚT 26. VEGYÉSZMÉRNÖKKEL CIÁNOZTASSON!

KOMLÓSI takarit **CYÁNOZ**
V. Akadémia-u. 7. 123-734

Königstein
okl. vegyészmérnök
CIANOZ,
olcsón — jótállással
VI. Andrássy-út 57.
22-80-73

Kőváry
16 éve cianoz, takarit
Kazinczy-u 43. 423-581

KULCSÁR
cianoz-,
takarit,
IV. Váci-utca 11/b. sz.
Telefon: 181-694

LÁSZLÓ
takarit **CYÁNOZ**
V. Klotild-u. 10/c. 121-166

Laufer Béla okl. vegyészmérnök lásd: Cian Gázipari és Keresk. r. t. alatt.

„MARKOS"
SÁNDOR, vegyész-mérnök
CIÁNOZ (13 éve)
VIII. Vas-u. 14 134-979

MATTEINE Király-u. 16
CIÁNOZ 227-632

Mezey Vacuum
jogositott vegyészmérnöki ciánozó
VI. Jókai-tér 9.
113-095

Omega, okl. mérnökök cianozó váll 152-258

OMEGA
okl. vegyészmérnökök ciánozó vállalata. Tulajd.: OPPITZ KÁROLY XII. Gömbös Gyula-út 39/b. 15 év óta.
Olcsón,
Megbizhatóan,
Eredményesen,
Garanciával,
Alaposan cianoz.
Tel.: 152-258

Oppitz Károly okl. vegyészmérnök cianoz. XII. Gömbös Gyula-út 39/b. 152-258

Ottopál és Tsa
mérnöki vezetés. Budán: XII. Királyhágó-u. 5/a. 150-484

Papp Tibor okl. vegyészmérnök ciánozó váll. VIII. József-krt 40. 344-703

Párizs Gyula 259-013

PAX
CIÁNOZÓ
VILMOS CSÁSZÁR-ÚT 17
TELEFON:
123-114.
118-822.

Poór Gáspár
Ciánoz-takarit
VIII., József-krt. 11. 349-879

„PRECIZ"
cianozó és lakástakarító váll.
Beutum Antal és Warga Zoltán vegyészmérnök vezetésével.
„H.O.N.Sz.-tagja"
VI. Vörösmarty-u. 60. 126-599

PRIMUS
CIÁNOZÓ
Vegyészmérnök tul.
XIV. Szent Domonkos-u. 19.
227-720
Baross és Összetartás
Szöv. tagja Gazd. szöv.
Olcsó árak! Jó munka!

Rapid ciánozó és takarító váll. 134-634

RATINOL LABORATORIUM
TEL: 228-445. CYÁNOZ
VII. PÉTERFFY SÁNDOR U. 44.

Reich
ROVATOX
lakást, terményt cianoz
V Kálmán-u. 24. 119-857

Reiner Hermann 130-505

Schneider József, vegyész cianoz. VII. Vörösmarty-u. 13. 228-062

SOMLÓ
okl. mérnök *ciánozó*
VII. Király-u. 99. 228-663
Decembertől áprilisig 221-885

STANDARD IV. KOSSUTH LAJOS-U. 3.
CYÁNOZÓ TELEFON: 189-585

Steffkó S.
v. mérnökkel cianoz.
A világhirü
„Vermis"-
sel **„Patkányt"** irt
Csalogány-u. 55 357-782

Stern vegyészmérnök Cyánozó váll.:
inkább
STERN
okl. vegyészmérnökkel
CYÁNOZTASSON!
IV Károly király-út 26. 188-775
Korrekt munka szolid áron.

STRASSER Cianoz Takarit
VIII., Tisza Kálmán-tér 10. 142-480

„SZATHMÁRY-UNIVERSAL" CIANOZÓ
ablak és lakástakarító vállalat. Alapitva: 1899-ben. Általunk végzett munkáért TELJES GARANCIA.
VII. Csengery-u. 3.
228-292
Több közhivatal karbantartója.

Végh Ciánozó és lakástakaritási vállalat. IX. Üllői-út 23. 186-591

Witz Ferenc 428-573

Zyklon, lásd: **Cyan** gázipari és kereskedelmi r. t. alatt.

Cigarettapapir és hüvelyek.
(Lásd papirszakma alatt.)

Cimerfestők.

Fazekas Alajos V. Tátra-u 27/a 490-182

Heraldika nemességi iroda IV.Gr.Károlyi-u.14. 381-199 184-644

Imrei Aladár nemesi és megyei cimerek festése Szabadság tér 1 111-194

IMREI J követségek megyék városok **IBUSZ cimerfestője** diszkardok hadiemlékek marása **CSAK** Nagy diófa u 16 4 évtizede 223-415

MORZSÁNYI JÓZSEF IV. Váci-u. 36. 182-217

Remsey Elemér iparművész cimerfestő. IV. Kaas Ivor-u. 9. 185-714

Terán I. címerfestő Karpfenstein-u 31. 335-611

Cimerkutató irodák.
(Lásd nemességi és címerkutató irodák alatt.)

Cimfestők.
(Lásd festők alatt.)

Cimirodák.

BECK ANDRÁS
CIMIRODA
Modern speciális propaganda.
Cimanyagok eladása.
Körlevelek, árjegyzékek cimzése.
V. Wekerle Sándor-u. 11. 120-527

Címiroda és propaganda k. f. t. 118-262
Gál Sándorné 499-795

WITZ FERENC okl. vegyészmérnök **CIÁNOZ** VII. Thököly-út 38. Tel.: 428-573

Bőrbútorhoz SCHMOLL-PASTA

Budán 6. 1940. szept.

Harmat, Dohány-u. 16. Uj és megbizható cimek a mezőgazdaság, ipar, kereskedelem és értelmiségek minden ágából. **223-880**

Krón Ede **Hunnia** ált. cimiroda megbizható, pontos cimanyag. Körlevelek, árjegyzékek cimzése. Specialista gyermekcimekben születéstől érettségiig VII Peterdy-u 5. **225-134**

Löbl Jenő cimiroda, VII. Nagydiófa-u. 3. 223-739

Lukács Emil V., Hollán-utca 46. **299-392**
LEGELŐKELŐBB ÉS LEGGAZDAGABB társadalmi osztály CIMANYAGA

Margó leiró és sokszorositó iroda, VII. Lövölde-tér 7. 428-620

Reiner Géza 329-838

Cimirógépek.
(Lásd gép alatt.)

CIMKÉK.

1. Cimkegyárak és készitők.

Aesculap papirüzem, II. Margit-rkp. 54 150-774

BAKÁCS
LITOGRAFIA, OFFSETNYOMDA
VII. KAZINCZY-U. 3/b 223-205

ERVIN
cimkeszövőgyár
cimkék, ingdiszek, számok, betük, ankerek stb.
XIV. Egressy-tér 6.
496-727

Felsenburg Ernő szövött-cimkék speciális vállalata Gyári árak Király-u 9 226-492

FELSENFELD RUDOLF ÉS FIA, V Bálvány-u. 16/18. 110-394

Freimann és Társa. VI. Király-u 10. 226-667

Freyberger A.
specialista szövött cimkékben, gyári árak
IV. Aranykéz-u. 3. **386-753**

***Kurcz L.* utóda Vándor Pál. VIII. József-krt 9. 135-118**

MŰSZÖVŐGYÁR R.-T.
Gyárt: névvel ellátott és sima selyem- és pamutszalagot, jelvényt, hálóing-diszeket
XIV. Czobor-utca 99. 296-277

Signotechnika árjelző dombor bevasaló stb. cimkék minden szakma részére 118-330

Szeiler József, VI. Teréz-krt 21/23. 126-674

2. Fémcimkék (maratott).

Bossányi László dr. I., Attila-krt 2. **153-610**

Fazekas Alajos V. Tátra u 27/a 490-182

Fricker A. Károly jelvény és diszmüáru üzem. Sajtolt fémcimkék, kerékpár márkák, Rózsa u. 25. 428-525

Herbst marott, nyomott fémcimkék, reklámcikkek, jelvények, zománctáblák, sablon, henger mindennemü fémmarások, VIII. Bezerédj-u. 19. **130-424**

Imrei Aladár fémbetük Szabadság tér 1. 111-194

IMREI J cimerek fémcimkék diszkardok rézcimtáblák. Fa fémbetük. **CSAK** Nagydiófa u 16 4 évtizede 223-415

KOVÁCS LAJOS Károly kir.-út 7. 423-327

Markovits jelvény- és éremkészitő üzeme, Ujpest, Aradi-u. 43. 295-467
Vegyimarott felirati táblák 426-784

3. Papircimkék.

***GROSZÉSBÁNYÁSZ,* stancoló, öznizö és cimke üzem. VI. Aradi-u. 22. 120-137**

Halmos papir és kartonfeldolgozó üzem. Cimkegyár VI. Aradi-u. 11. **116-201**

KOVÁCS LAJOS Károly kir.-út 7. 423-327

«KRÁMER», VI. Nagymező-u. 46. 110-812
Mitzky Olga 312-716

Müller György cimke és papirárugyár, XIII. Lehel-u 66. **292-661**

Norma papir és kartonfeldolgozó üzem, függőcimkék, bérstancolás, öznizés, lukasztás. II. Zsigmond király-útja 12. **357-675**

4. Szövöttcimkék.

***Ervin* cimkeszövőgyár, XIV. Egressy-tér 6. 496-727**

GROSZ SÁNDOR
szövött cimkék vállalata
VI., Andrássy-út 76.
VI., Rózsa-u. 97/a. **126-289**

Guttmann Sándor, Arany ezüst ultra prägepapir (Folie) Saját gyártmányu bevasalható matricák börre harisnyára textilárura. Aggtelekiu. 11. 130-586

Müszövőgyár r.-t., XIV. Czobor-u. 99. 296-277
Schiller Lipót 345-017

Signotechnika nyomott bevarró cimke 118-330

ZERKOWITZ Textilmüvek R. T. Szalag-Zsinór-Csipke-Szövöttcimke. IV. Deák Ferenc-u. 17. *184-820

Cimtáblagyárak és öntödék.
(Lásd zománc alatt is.)

BEÉR SÁNDOR
V József-tér 1. **182-429**

Bossányi László dr. I., Attila-krt 2. **153-610**

Fazekas Alajos V. Tátra u 27/a. 490-182

Fekete J. és Társa
FÉMBETÜK GYÁRI RAKTÁRA speciális
FÉMFELIRATOK
VI Teréz krt 2. 225-675

Imrei Aladár felirati táblák zománc táblák plakátok betük Szabadság tér 1 111-194

Imrei J. réz és zománctábla fémbetü. 223-415

Kästner Ottó 347-902

Kovács Lajos, VII. Károly király-út 7. 423-327

Magyar Zománcmü és Fémárugyár Perczel Béla Bonyhád, VIII. József-krt 53. 132-648

Simon Lajos, cimtábla és fémöntöde, Rákosszentmihály, Szent Korona-u. 36. Tárcsázza először a *297-960 számot, azután kérje Rákosszentmihály 38

Cimtárak.
(Lásd könyv alatt.)

Cinkografiai müintézetek.
(Lásd klisék alatt.)

Cipőipari gépek.
(Lásd gép alatt.)

CIPŐSZAK MA.

1. Cipészek.

a) Cipészek.

Ádám Illés *KATONAI-ANGOL-LOVAGLÓ ÉS DISZCSIZMÁK* speciális készitője. I. Attila-u. 63/b. 160-216

Agócs György 325-181
Avar Ferenc 116-183
Baka Gábor 326-475
Balajthy László, IV. Mária Valéria-u. 7. 183-162
Baldauf László 358-292
Bartus Béla 346-894
Bella cipő 128-014
Belvárosi cipőszalon, IV. Kigyó-u. 2. 187-162
Bencze cipőszalon 180-682
Biró Adolf 111-447
Biaskó Jánosné 132-965
Bodnár Endre 115-102
Börony Ferenc 125-012
Borsy János 388-125

Brack cipősalon, IV. Váci-u. 12 182-660

Braun Andor 294-161
Budahegyi (Bernwallner) Ferenc 157-984
Burgondi Gyula 496-581
Csákány Károly 185-281
Csibi István 167-264
Csik Ágoston 151-781
Dániel Pál 161-526
Daróczy Pál 256-451
Dóczi Miklós 187-189

Fábián cipőszalon, IV. Váci-utca 19. 188-386

Faragó Sándor 386-018

Farkas János ifj. *ANGOL-LOVAGLÓCSIZMA* különlegességek a Ferenc J. lovassági laktanyánál. X. Hungária-krt 32/34. 134-883

Feiner Henrik 296-068
Friedmann Ferenc 338-638
Friedmann Lajos 185-498
Gabányi Béla 384-405
Gábriel István 423-608
Gazdag István 228-121
Gódy László 114-435
Gosch Varga Konrád 129-806
Grimling Ferenc 160-243
Grün Lipót 426-105
Guttmann Sándor 423-248
Gyimesi Miklós 366-711
Hajdina István 360-613
Hajduk Lőrinc 347-867
Hanft André 187-615
Hellauf Géza 384-206
Hetzmann Sándor, úri cipőszalon, Pestujhely, Gr. Andrássy Gyula út 33. 297-531
Hirsch Áron 110-611
Horváth Sándor 184-159
Humán Ferenc 420-470
Juszt Gyula 228-493
Kálmán Imre 499-905
Kálmán testvérek 188-050
Kalmár Jenő 327-882
Kelemen Pál 149-470
Kertész Aladár 329-202
Kiss János ifj. 256-463
Kiss Károly 184-876
Kiss Miklós 113-832
Kleiner Lőrinc 186-104
Kókay Pál 424-002
Kósa Károly vitéz 167-527

Kovács Bertalan k. f. t. IV. Váci-u. 17. 180-470

Körpöly Gyula 494-705
Kreisz János 319-969
Krekó Dávid 181-129
Laczik Pál 128-940
Lencz József 367-592
Lengyel Ferenc 184-097
Lepenye Antal, IV. Eskü-tér 1. 386-033
Loránd Jenő, IV. Kossuth Lajos-u 4. 389-112
Lőrincz Márton 425-629

Magyar cipőkészitők termelő és értékesitő szövetkezete, IV. Deák Ferenc-u. 21. 181-298

Malodeczky Albin 310 875
Mandel Mihály 294-190
Marbach Bernát, VI. Teréz-krt 3. 225-116
Marossy Istvánné özv. 146-975
Mayer János 160-850
Mérő Lipótné 187-194
Miszó Ferenc 469-641
Mocsári Mátyás 427-641
Móczár László 493-454

Mohácsi és Loránt, IV. Váci-utca 21. 185-656

MOLNÁR FERENC, cipőszalon, IX. Ferenc-krt 28. 381-409
Molnár Gyula 327-582
Molnár Imre 149-315
Moni Mihály ifj. IV. Eskü-tér 8. 387-046
Móritz és Gapel 125-505
Mosdóczy Miklós 383-039
Müncz Imre 310-707
Nagy Imre, IV. Kamermayer Károly-u. 2. 387-038
Nagy Sándor Ferenc 183-471
Németh Imre, IV. Kaplony-u. 3. 187-126
Németh Kálmán 167-336
Novota Zoltán, VII. Szövetség-u. 2/c. 424-475
Nyeste Mihály, IV. Duna-u. 6. 180-147
Öhlmacher Jakab 319-800

***Petrucz Lázár* cipő különlegességek készitője. IV. Váczi-u. 63. 385-029**

Petzkay József 184-548
Pländer Károly 110-579
Polgár József 149-890
Pottyondy István 185-490
Pusztay János 134-728
Pusztay Lajos 385-010
Rádai cipőszalon, IV. Kossuth Lajos-u. 11. 386-171
Radó Jenő 182-750
Rajner János 383-525

1. Trianda öble és városa. — 2. Sír a kamiroszi temetőben. — 3. Ásatás a kamiroszi temetőben. — 4. Fokasz falai. — 5. Vazilika falai. — 6. Oltár a szabad ég alatt Fokasz mellett.

ARCHEOLOGIAI KUTATÁSOK AZ ÉGEI SZIGETEKEN.

MAGYAR SZALON-VISELET.

A magyar ruha a múlt század harminczas és negyvenes éveiben harczias szinezetét, vagyis az ortodox magyar motivumokat lassanként kezdi levetkőzni. A pesti magyar szabók műtermeiben olyan műlapok és ruhák készülnek ez időben, melyek az európai öltözködési formákat nemcsak figyelembe veszik, hanem azok alkalmazásával kombinálják össze a magyaros viselet elemeit. Így születik aztán meg a magyar *szalon-ruha*, mely nálunk, mint minden egyéb vállalkozás, szándék vagy törekvés ez idő tájt, sokkal inkább politikai és kulturhistóriai termék, mint egyszerű öltözködési kérdés. A XIX. század elejétől kezdve a magyar intellektuelle-ek minden agitácziója abban a vágyban összpontosul, hogy a magyarság az európai kultura versenyében, vagyis a haladásban a maga helyét elfoglalja. Nem történik s nem is történhetik tehát évtizedeken át semmiféle kezdeményezés, melyen rajta ne volna az a bélyeg, mely e kulturális vágyakozásokat eltölti.

Széchenyi társadalmi téren, a rendi ellenzék a politikában, Kazinczy a nyelvujitás terén kimondják a jelszót, hogy haladni kell s ennek a programmnak esztétikai irányzata kifejeződik abban a közszólamban, mely minden magyar intézményben a *pallérozottságot* követeli. A pallérozottság értelme pedig nem más, mint a nemzeti vonások megőrzése mellett a nyugati szokásokhoz és intézményekhez való közeledés s ezek felhasználásával egy individuális kultura megteremtése. Ez a mozgalom a magyar társadalomban lassanként olyan egyetemessé vált, hogy az iparban és kereskedelemben is ki tudta fejleszteni hatását. A pallérozottság már nemcsak azt jelenti, hogy a revizió alá vett magyar nyelv szókincsével fejezzük ki magunkat s minden téren a civilizáczió szellemében működjünk, hanem hogy külsőségekben is megtegyük azt az egy lépést, a mi a nyugati szokásokkal összefűz. Magyarországon ez időtájt még a szabók, czipészek és kereskedők is ennek az agitácziós szellemnek a jegyében végzik munkájukat s mindezt sokkal inkább látjuk ma, évtizedek múlva, mint a hogy ők azt a maguk idejében elképzelhették.

Az iparos nem a pózok, hanem a szükségletek számára dolgozott, ámde olyan időben, mikor minden téren az a jelszó hallik, hogy: előre, az iparnak is a neologus irányzathoz kellett csatlakoznia. A ki szabó volt például, annak kultur-szabóvá kellett lennie, ha azt akarta, hogy az igényekhez hozzáférjen s logikai ellentmondás lett volna a sarkantyús csizma, csupa díszszel megterhelt dolmány vagy a nehéz menték divatját feltámasztani egy olyan társadalom számára, melynek életkörülményei legalább is a városokban az idők fejlődéséhez mérten amúgy is megváltoztak. A demokratikus mozgalmak és a kulturális törekvések hatása aztán a magyar viseletben is egy neolog jellegű irányzatot szült, melynek az egykori pesti magyar szabók voltak a kifejezői. Az ujjáalakulás előtt álló magyar társadalom számára ők készitik azokat a ruhákat, melyek a korábbi nemzeti viseletet feloldják és megegyeztetik az európai polgári viselet sablonjaival. Az egész XIX. század folyamán a magyar viselet terén nem is volt ennél jelentékenyebb és fontosabb ujitás, mert a mi ezután és ezenkívül történt, mindaz leginkább az ornamentika alkalmazásában mutatott némi változást. A modern magyar polgári viseletet a Széchenyi kora teremtette meg s ebben a korban szerepelnek először a magyar frakk, magyar mantel, magyar pantallon, sacco és a szalon öltözködésnek egyéb változatai. Egyesítve van bennök az a kettős czél, a mi a korszak minden törekvését áthatja: a nyugati formának magyar vonásokkal való harmoniája. És ezzel az eredménynyel a férfi és a női öltözködésben egyaránt kifejlődik a nemzeti viseletnek az a tipusa, mely a forradalomig egy új, speciális és érdekes divatot szült s mely nem is tartott ebben az egyetemes elterjedésében tovább a forradalom bekövetkezéséig. Mert az abszolutizmus alatt, különösen 1859 után, már nem ez a divat járja, ekkor, mint az 1790-iki évek hatalmas fellángolása alatt, az *ellenállási ruhák* kerülnek divatba, vagyis a legszertelenebb, legmagyarosabb, legdiszesebb öltözetek, melyek csak később vesznek fel az intelligenczia viseletében némi európai árnyalatot. A sarkantyús csizma, árvalányhajas kalap, czifra szűr, zsinóros dolmány, szűk magyar nadrág, mente és a többi változatok ismét a politika eszközei, csakhogy ezúttal már nem reformokról van szó, hanem védekezésről, demonstrácziókról és ellenállásról, ilyenkor pedig a költők még az Istent is magyar mentében látják, a mint Szelestey irta.

Legérdekesebb példák erre az abszolutizmus alatti divatlapok műlapjainak és divatképeinek illusztrácziói. A magyar viselethez fordult vissza ez a kor is, de mennyire más, menynyire lármás, kiabáló és demonstráló ez a divat a tiz, húsz év előttihez képest. A magyar társadalom egész egyeteme benne él ebben a divatban a gyermektől és a nőktől kezdve az öregekig. Csak rá kell nézni ezekre a képekre és az e korabeli fotografiákra, hogy az ellentét kiderüljön. A czifra szűrbe, lobogós ingbe és lobogós, tizrétű gyolcs nadrágba öltöztetett gyermekek épen úgy jelen vannak ebben a divatban, mint az à lá Lisznyai vagy Vahot öltözködő bohémek és hazafiak, a kik a sok zsinórtól, czifra sujtástól, sarkantyútól és diszes atillától alig birnak kilátszani. A bécsi nyomással küzködő nemesi rendnek a tizenkilenczedik század második felében ez volt a legimpozánsabb tüntetése. Hatását megérezte a külföld is ennek a divatnak s Párisban már elég korán észreveszik a magyar öltözködési formákat s maga a francziák világszép császárnéja, *Eugénia* az első, a ki a kanász kalap, a női mente és párta felvételével a naczionalista divatot népszerűsíti.

A magyar politikai reneszánsz nemzeti viseletét az egykori magyar pesti szabók és művészek készitették elő. *Barabás* Miklós, *Telepy* Károly, *Vizkelety*, *Rohn*, *Kálnai*, *Tyroler*, *Vidéki*, *Fuchsthaler*, *Raab*, *Perlaszka* és mások tervelték ki az öltözeteket *Tóth* Gáspár, *Keresztessy* Sámuel, *Klaszy* Venczel, *Kostyál* Ádám mesterek közreműködésével. Az új divat rohamosan népszerűvé vált s magyaros motivumait csakhamar a párisi szabóczégek is elfogadták és alkalmazták. Az új divat azonban nem sokáig tartott. Alig húsz évig szerkesztették a műlapokat ebben a stilusban, mert a forradalom után újra a régi viseletet elevenitették fel. Ezért ennek a korszaknak a divattermékei nagyrészt már a kulturhistória körébe tartoznak. Egyik műgyűjtő szivességéből nehányat bemutatunk ez érdekes műlapokból. Ezek képviselik a magyar reform-kor egykori öltözködésének elmúlt és elfeledett divatját.

Zuboly.

ESTÉLYI ÖLTÖZET 1844-BÖL.

SZALON-ÖLTÖZET 1847-BÖL. — Fuchsthaler rajza.

VÉDEGYLETI RUHA 1844-BŐL. — Vidéky metszete.

ESTÉLYI ÖLTÖZÉK 1846-BÓL. — Barabás rajza.

BÁLI RUHÁK 1846-BÓL. — Barabás rajza és Perlaszka metszete.

UTCZAI VISELET 1844-BŐL. (Háttérben a régi Nemzeti Szinház.)

RÉGI MAGYAR SZALON-VISELET.

A HAVAS SZIGET.

Drága olvasóm, volna egy pár perczed gyönge mondanivalóm meghallgatására? Bágyadtan adom át magamat a penna kényének, — én magam érzem veled szemben való kötelességemet, mint úgynevezett hirlapiró és töprengtem most is sokáig, mivel tudnék hizelkedni érdeklődésednek, drága olvasóm. Keresztül-kasul képzelődtem az egész világon, emlékezetemben elkérődztem a héten olvasott ujságokat, azután összeránczolt homlokkal végigborongtam Budapest életének külsőségein, utczai, kávéházi dolgokon, meg minden egyében, a mit a társadalmi osztályok dülő-útjain csavarogván látnom lehet. Azután a korcsolyázni siető fiatal leányok tündérlettek el előttem képzeletemben, azután a nyomorra gondoltam, meg a kórházak nehéz szagú termeiben merengő betegekre, meg a vizsgálati fogságban töprengő rabokra, azután a lezajlott Széchenyi-bálra, a melyen nem voltam jelen, de a báli névsort másnap végigolvastam az ujságban, azután a főúri vadászatokra gondoltam, azután a szinházi eseményekre gondoltam, azután minden átmenet nélkül a halál jutott eszembe. Ez a fekétébe öltözött ünnepélyes úriember mindennap bekopogtat magányomba, hogy fölajánlja szolgálatait. Leveszi a fejéről meredek, divattalan czilinderét, a melyen széles gyászszalagot hord, s halkan, hizelegve kezd beszélni, mint valami czigaretta-ügynök, a ki finom, ópiumos kairói készitményeket ajánl, parafa vagy szalmaszopókával. Szivesen állok szóba evvel a fekete látogatóval, nagyon kellemes ember, a legfrancziább courtoisie megtestesülése és a diszkrécziő eszménye. Soha nem tudja senki, hogy vizitelt nálam és csevegett velem, olyan előkelő modorban, a mi minden műveltségen és szellemességen felülemelkedik, egészen a csillagokig. Miután kidiskuráltuk magunkat, mindennap elküldöm, kikisérem és beteszem rá az előszoba ajtaját. Megállok, fülelem halkuló lépteit lefelé a lépcsőn és tudom, hogy nem sértődött meg, holnap megint benéz hozzám, s kimondhatatlan jól esik az az úri frázis, a melylyel búcsúzni szokott: «Kedves barátom, mindig számithat rám . . .» De nem őfelőle akartam árulkodni, ott szeretném folytatni, hogy tünődésemben tekintetem az ablakra szaladt s az ablakon keresztül elkezdtem nézni a Margitsziget fáit, a melyeken a hó fészkel s mintha mind csupa tavaszi almafa lenne. A szigeten megmaradt a leesett hó az ágakon, meg a földön. A városban a járdáról meg a kocsiútról elseprik a havat a közlekedés kényelme miatt, a korcsolyapályákon is egy sor rongyember szokott lépegetni a seprűje után, mikor esik a hó, s lehajtott fejjel, monoton mozdulatokkal söpörnek, mint az alázatosság néma kóristái, mig a korcsolyázó párok a katonazene igézetében kéjes ivben siklanak el előttük. A városban a tetőkről is körülbelül lekopott már a hó, de a sziget megőrizte a havat s a hó is szivesebben időzik a szigeten. Mintha álomban sétálna az ember, mikor végigmegy a nagy allée-n a mozdulatlan fehér fák, fehér mezők, behavazott pavillonok mellett. Szinte hihetetlen, hogy ettől a tiszta világtól tiz percznyire van mindaz, a mit gyűjtőnéven Budapestnek hivnak. Az úton vékony hó hosszan, hosszan az ember előtt, finom és andalitóan fehér, melyik császár lába elé terítenek ilyen szőnyeget, mikor a pályaudvarra kiszáll a szalonkocsiból?

A téli sziget Budapest partjai között mintha valami elvarázsolt világ lenne. Idegen regényekből, a melyeket a legérzékenyebb ifjúkorban olvastam, s régi operákból emlékemben szendergő képekhez próbálom hasonlítani, minden benne van, de semmihez se hasonlít, minden élő és lefestett tájtól, minden emléktől és képzelettől idegen a szépsége, bája és melancholiája. Az élet télire elhagyja a szigetet, a hotelekben alszik a homály a betett zsalugáterek mögött, a vendéglők oszlopos terraszain a székek felültek az asztalokra, a galamblövészet pavillonja néma s a dúczokban lakó galambok örök boldogságról ábrándoznak, a fehér tenniszpálya az angol szavakkal futkosó kisasszonyok után mélázik, néma és merengő az ünnepélyes kis czukrászda meg a vidám tejcsarnok, a parti kávéház most hallgatag, romantikus kastély s a czigányzene pavillonjának asztala, a melyen nyáron a czimbalom szokott hanyatt feküdni, teli van megfeketült falevelekkel, a melyeket még az őszi szél lebbentett oda. Az egyszerű emberek, a kik télen is itt tesznek-vesznek, oly különös, távoli alakokká gyöngédülnek: a kertész, a ki üvegházai felé sétál délelőtt, a levélhordó, a ki gondolkozva tünik tova a havas bokrok közt, az ősz portás, a ki fonnyadt arany sipkájában a néptelen hotel előtt sütkérezik a téli napsütésben, a vendéglős, a ki unalmában vadászfegyverrel leskelődik a romok körül, a hol a sűrűben nyulak bujkálnak és olykor borzot is láttak már előfutni valahonnét s átiramlani a fehér mezőn. A rendőr is, a ki a szigeten vigyáz, más lépésekkel jár itt, mint a városban, sokat megáll, felnéz és követi a szarka czéltalan repülését egyik fáról a másikra. A sziget alsó végében jégpálya van, a hid mellett, alkonyatkor szines villanykörték széles koszorúja gyullad fölötte s a bosnyák banda kezd játszani a korcsolyázóknak s az erőszakos katonazene megszelidülve s álmodozva terjeng befelé a csöndes szigetre. Ha az ember bent jár a sziget közepén, nem is tudja kivenni, mit játszanak a bosnyákok, csak tünődésének tétova zenekiséretét hallja és fehér lombok alatt fehér földön járva, úgy el tudja gondolni magában, milyennek kéne lenni a világnak. Egy-egy reggeli vagy esti sétát naplóba lehetne irni, mint az élet legdrágább eseményeit.

Szép Ernő.

HANGULATOK.

Csillagok.

Bujdostam záporverte éjszakában,
Sorra kiolták a csillagokat.
Én csüggedt vándor, a czélt nem találtam
Szivem verése s útam elakadt.

Kioltott csillagok, ti nekem újra
Kigyúltatok, világíttok tovább.
Lábam a régi rögöt töri, rója,
De a szemem a hegycsúcsokra lát.

Avarban.

Avarban járok, hervadt utakon,
Hervadt utakon újra álmodom.
Mint hajdanán: balgán és botorul.
S mint hajdanán: szemembe könny tolúl.

Valami fáj: csak álom, semmi más.
Egy dal, egy ábránd, egy szívdobbanás.
Ne járj ott, a hol álmok ébredeznek.
Nem az élet, hanem ábránd sebez meg.

Petri Mór.

BIKAVIADAL SEVILLÁBAN.

RÉSZLET A BARCELONAI SZÉKESEGYHÁZBÓL.

SPANYOLORSZÁGI KÉPEK. — Imrey Ferencz rajzai.

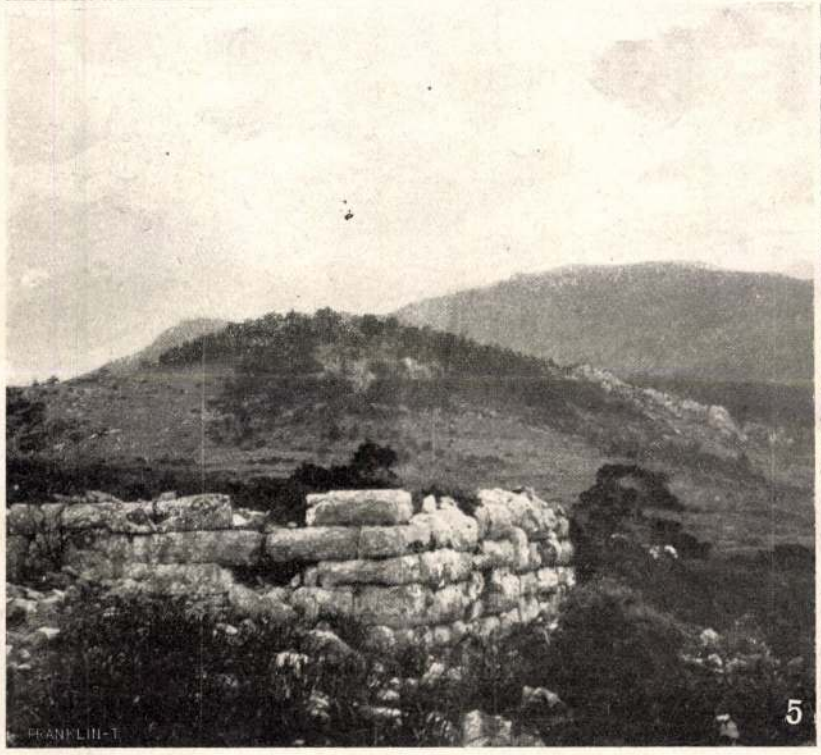

1. Trianda öble és városa. — 2. Sír a kamiroszi temetőben. — 3. Ásatás a kamiroszi temetőben. — 4. Fokasz falai. — 5. Vazilika falai. — 6. Oltár a szabad ég alatt Fokasz mellett.

ARCHEOLOGIAI KUTATÁSOK AZ ÉGEI SZIGETEKEN.

MAGYAR SZALON-VISELET.

A magyar ruha a múlt század harminczas és negyvenes éveiben harczias szinezetét, vagyis az ortodox magyar motivumokat lassanként kezdi levetkőzni. A pesti magyar szabók műtermeiben olyan műlapok és ruhák készülnek ez időben, melyek az európai öltözködési formákat nemcsak figyelembe veszik, hanem azok alkalmazásával kombinálják össze a magyaros viselet elemeit. Így születik aztán meg a magyar *szalon-ruha*, mely nálunk, mint minden egyéb vállalkozás, szándék vagy törekvés ez idő tájt, sokkal inkább politikai és kulturhistóriai termék, mint egyszerű öltözködési kérdés. A XIX. század elejétől kezdve a magyar intellektuelle-ek minden agitácziója abban a vágyban összpontosul, hogy a magyarság az európai kultura versenyében, vagyis a haladásban a maga helyét elfoglalja. Nem történik s nem is történhetik tehát évtizedeken át semmiféle kezdeményezés, melyen rajta ne volna az a bélyeg, mely e kulturális vágyakozásokat eltölti.

Széchenyi társadalmi téren, a rendi ellenzék a politikában, Kazinczy a nyelvujítás terén kimondják a jelszót, hogy haladni kell s ennek a programmnak esztétikai irányzata kifejeződik abban a közszólamban, mely minden magyar intézményben a *pallérozottságot* követeli. A pallérozottság értelme pedig nem más, mint a nemzeti vonások megőrzése mellett a nyugati szokásokhoz és intézményekhez való közeledés s ezek felhasználásával egy individuális kultura megteremtése. Ez a mozgalom a magyar társadalomban lassanként olyan egyetemessé vált, hogy az iparban és kereskedelemben is ki tudta fejleszteni hatását. A pallérozottság már nemcsak azt jelenti, hogy a revizió alá vett magyar nyelv szókincsével fejezzük ki magunkat s minden téren a czivilizáczió szellemében működjünk, hanem hogy külsőségekben is megtegyük azt az egy lépést, a mi a nyugati szokásokkal összefűz. Magyarországon ez időtájt még a szabók, czipészek és kereskedők is ennek az agitácziós szellemnek a jegyében végzik munkájukat s mindezt sokkal inkább látjuk ma, évtizedek múlva, mint a hogy ők azt a maguk idejében elképzelhették.

Az iparos nem a pózok, hanem a szükségletek számára dolgozott, ámde olyan időben, mikor minden téren az a jelszó hallik, hogy: előre, az iparnak is a neologus irányzathoz kellett csatlakoznia. A ki szabó volt például, annak kultur-szabóvá kellett lennie, ha azt akarta, hogy az igényekhez hozzáférjen s logikai ellentmondás lett volna a sarkantyús csizma, csupa díszszel megterhelt dolmány vagy a nehéz menték divatját feltámasztani egy olyan társadalom számára, melynek életkörülményei legalább is a városokban az idők fejlődéséhez mérten amúgy is megváltoztak. A demokratikus mozgalmak és a kulturális törekvések hatása aztán a magyar viseletben is egy neolog jellegű irányzatot szült, melynek az egykori pesti magyar szabók voltak a kifejezői. Az ujjáalakulás előtt álló magyar társadalom számára ők készítik azokat a ruhákat, melyek a korábbi nemzeti viseletet feloldják és megegyeztetik az európai polgári viselet sablonjaival. Az egész XIX. század folyamán a magyar viselet terén nem is volt ennél jelentékenyebb és fontosabb ujítás, mert a mi ezután és ezenkívül történt, mindaz leginkább az ornamentika alkalmazásában mutatott némi változást. A modern magyar polgári viseletet a Széchenyi kora teremtette meg s ebben a korban szerepelnek először a magyar frakk, magyar mantel, magyar pantallon, sacco és a szalon öltözködésnek egyéb változatai. Egyesítve van bennök az a kettős czél, a mi a korszak minden törekvését áthatja: a nyugati formának magyar vonásokkal való harmoniája. És ezzel az eredménynyel a férfi és a női öltözködésben egyaránt kifejlődik a nemzeti viseletnek az a tipusa, mely a forradalomig egy új, specziális és érdekes divatot szült s mely nem is tartott ebben az egyetemes elterjedésében tovább a forradalom bekövetkezéséig. Mert az abszolutizmus alatt, különösen 1859 után, már nem ez a divat járja, ekkor, mint az 1790-iki évek hatalmas fellángolása alatt, az *ellenállási ruhák* kerülnek divatba, vagyis a legszertelenebb, legmagyarosabb, legdiszesebb öltözetek, melyek csak később vesznek fel az intelligenczia viseletében némi európai árnyalatot. A sarkantyús csizma, árvalányhajas kalap, czifra szűr, zsinóros dolmány, szük magyar nadrág, mente és a többi változatok ismét a politika eszközei, csakhogy ezúttal már nem reformokról van szó, hanem védekezésről, demonstrácziókról és ellenállásról, ilyenkor pedig a költők még az Istent is magyar mentében látják, a mint Szelestey irta.

Legérdekesebb példák erre az abszolutizmus alatti divatlapok műlapjainak és divatképeinek illusztrácziói. A magyar viselethez fordult vissza ez a kor is, de mennyire más, menynyire lármás, kiabáló és demonstráló ez a divat a tiz, húsz év előttihez képest. A magyar társadalom egész egyeteme benne él ebben a divatban a gyermektől és a nőktől kezdve az öregekig. Csak rá kell nézni ezekre a képekre és az e korabeli fotografiákra, hogy az ellentét kiderüljön. A czifra szűrbe, lobogós ingbe és lobogós, tizrétű gyolcs nadrágba öltöztetett gyermekek épen úgy jelen vannak ebben a divatban, mint az à lá Lisznyai vagy Vahot öltözködő bohémek és hazafiak, a kik a sok zsinórtól, czifra sujtástól, sarkantyútól és diszes atillától alig birnak kilátszani. A bécsi nyomással küzködő nemesi rendnek a tizenkilenczedik század második felében ez volt a legimpozánsabb tüntetése. Hatását megérezte a külföld is ennek a divatnak s Párisban már elég korán észreveszik a magyar öltözködési formákat s maga a francziák világszép császárnéja, *Eugénia* az első, a ki a kanász kalap, a női mente és párta felvételével a naczionalista divatot népszerűsiti.

A magyar politikai reneszánsz nemzeti viseletét az egykori magyar pesti szabók és művészek készitették elő. *Barabás* Miklós, *Telepy* Károly, *Vizkelety*, *Rohn*, *Kálnai*, *Tyroler*, *Vidéki*, *Fuchsthaler*, *Raab*, *Perlaszka* és mások tervelték ki az öltözeteket *Tóth* Gáspár, *Keresztessy* Sámuel, *Klaszy* Venczel, *Kostyál* Ádám mesterek közreműködésével. Az új divat rohamosan népszerűvé vált s magyaros motivumait csakhamar a párisi szabóczégek is elfogadták és alkalmazták. Az új divat azonban nem sokáig tartott. Alig húsz évig szerkesztették a műlapokat ebben a stilusban, mert a forradalom után újra a régi viseletet elevenitették fel. Ezért ennek a korszaknak a divattermékei nagyrészt már a kulturhistória körébe tartoznak. Egyik műgyűjtő szivességéből nehányat bemutatunk ez érdekes műlapokból. Ezek képviselik a magyar reform-kor egykori öltözködésének elmúlt és elfeledett divatját.

Zuboly.

ESTÉLYI ÖLTÖZET 1844-BÖL.

SZALON-ÖLTÖZET 1847-BŐL. — Fuchsthaler rajza.

VÉDEGYLETI RUHA 1844-BŐL. — Vidéky metszete.

ESTÉLYI ÖLTÖZÉK 1846-BÓL. — Barabás rajza.

BÁLI RUHÁK 1846-BÓL. — Barabás rajzá és Perlaszka metszete.

UTCZAI VISELET 1844-BŐL. (Háttérben a régi Nemzeti Szinház.)

RÉGI MAGYAR SZALON-VISELET.

A HAVAS SZIGET.

Drága olvasóm, volna egy pár perczed gyönge mondanivalóm meghallgatására? Bágyadtan adom át magamat a penna kényének, — én magam érzem veled szemben való kötelességemet, mint úgynevezett hirlapiró és töprengtem most is sokáig, mivel tudnék hizelkedni érdeklődésednek, drága olvasóm. Keresztül-kasul képzelődtem az egész világon, emlékezetemben elkérództem a héten olvasott ujságokat, azután összeránczolt homlokkal végigborongtam Budapest életének külsőségein, utczai, kávéházi dolgokon, meg minden egyében, a mit a társadalmi osztályok dülő-útjain csavarogván látnom lehet. Azután a korcsolyázni sietö fiatal leányok tündérlettek el előttem képzeletemben, azután a nyomorra gondoltam, meg a kórházak nehéz szagú termeiben merengő betegekre, meg a vizsgálati fogságban töprengő rabokra, azután a lezajlott Széchenyi-bálra, a melyen nem voltam jelen, de a báli névsort másnap végigolvastam az ujságban, azután a főúri vadászatokra gondoltam, azután a szinházi eseményekre gondoltam, azután minden átmenet nélkül a halál jutott eszembe. Ez a feketébe öltözött ünnepélyes úriember mindennap bekopogtat magányomba, hogy fölajánlja szolgálatait. Leveszi a fejéről meredek, divattalan czilinderét, a melyen széles gyászszalagot hord, s halkan, hizelegve kezd beszélni, mint valami czigaretta-ügynök, a ki finom, ópiumos kairói készitményeket ajánl, parafa vagy szalmaszopókával. Szivesen állok szóba evvel a fekete látogatóval, nagyon kellemes ember, a legfrancziább courtoisie megtestesülése és a diszkréczió eszménye. Soha nem tudja senki, hogy vizitelt nálam és csevegett velem, olyan előkelő modorban, a mi minden műveltségen és szellemességen felülemelkedik, egészen a csillagokig. Miután kidiskuráltuk magunkat, mindennap elküldöm, kikisérem és beteszem rá az előszoba ajtaját. Megállok, fülelem halkuló lépteit lefelé a lépcsőn és tudom, hogy nem sértődött meg, holnap megint benéz hozzám, s kimondhatatlan jól esik az az úri frázis, a melylyel búcsúzni szokott: «Kedves barátom, mindig számithat rám . . .» De nem őfelőle akartam árulkodni, ott szeretném folytatni, hogy tünődésemben tekintetem az ablakra szaladt s az ablakon keresztül elkezdtem nézni a Margitsziget fáit, a melyeken a hó fészkel s mintha mind csupa tavaszi almafa lenne. A szigeten megmaradt a leesett hó az ágakon, meg a földön. A városban a járdáról meg a kocsiútról elseprik a havat a közlekedés kényelme miatt, a korcsolyapályákon is egy sor rongyember szokott lépegetni a seprűje után, mikor esik a hó, s lehajtott fejjel, monoton mozdulatokkal söpörnek, mint az alázatosság néma kóristái, mig a korcsolyázó párok a katonazene igézetében kéjes ivben siklanak el előttük. A városban a tetőkről is körülbelül lekopott már a hó, de a sziget megőrizte a havat s a hó is szivesebben időzik a szigeten. Mintha álomban sétálna az ember, mikor végigmegy a nagy allée-n a mozdulatlan fehér fák, fehér mezők, behavazott pavillonok mellett. Szinte hihetetlen, hogy ettől a tiszta világtól tiz percznyire van mindaz, a mit gyűjtőnéven Budapestnek hívnak. Az úton vékony hó hosszan, hosszan az ember előtt, finom és andalitóan fehér, melyik császár lába elé teritenek ilyen szőnyeget, mikor a pályaudvarra kiszáll a szalonkocsiból?

A téli sziget Budapest partjai között mintha valami elvarázsolt világ lenne. Idegen regényekből, a melyeket a legérzékenyebb ifjúkorban olvastam, s régi operákból emlékemben szendergő képekhez próbálom hasonlítani, minden benne van, de semmihez se hasonlit, minden élő és lefestett tájtól, minden eméktől és képzelettől idegen a szépsége, bája és melancholiája. Az élet télire elhagyja a szigetet, a hotelekben alszik a homály a betett zsalugáterek mögött, a vendéglők oszlopos terraszain a székek felültek az asztalokra, a galamblövészet pavillonja néma s a dúczokban lakó galambok örök boldogságról ábrándoznak, a fehér tenniszpálya az angol szavakkal futkosó kisasszonyok után mélázik, néma és merengő az ünnepélyes kis czukrászda meg a vidám tejcsarnok, a parti kávéház most hallgatag, romantikus kastély s a czigányzene pavillonjának asztala, a melyen nyáron a czimbalom szokott hanyatt feküdni, teli van megfeketült falevelekkel, a melyeket még az őszi szél lebbentett oda. Az egyszerű emberek, a kik télen is itt tesznek-vesznek, oly különös, távoli alakokká gyongedülnek: a kertész, a ki üveghazai felé sétál délelőtt, a levélhordó, a ki gondolkozva tünik tova a havas bokrok közt, az ősz portás, a ki fonnyadt arany sipkájában a néptelen hotel előtt sütkérezik a téli napsütésben, a vendéglős, a ki unalmában vadászfegyverrel leskelődik a romok körül, a hol a sűrűben nyulak bujkálnak és olykor borzot is láttak már előfutni valahonnét s átiramlani a fehér mezőn. A rendőr is, a ki a szigeten vigyáz, más lépésekkel jár itt, mint a városban, sokat megáll, felnéz és követi a szarka czéltalan repülését egyik fáról a másikra. A sziget alsó végében jégpálya van, a hid mellett, alkonyatkor szines villanykörték széles koszorúja gyullad fölötte s a bosnyák banda kezd játszani a korcsolyázóknak s az erőszakos katonazene megszelidülve s álmodozva terjeng befelé a csöndes szigetre. Ha az ember bent jár a sziget közepén, nem is tudja kivenni, mit játszanak a bosnyákok, csak tünődésének tétova zenekiséretét hallja és fehér lombok alatt fehér földön járva, úgy el tudja gondolni magában, milyennek kéne lenni a világnak. Egy-egy reggeli vagy esti sétát naplóba lehetne irni, mint az élet legdrágább eseményeit.

Szép Ernő.

HANGULATOK.

Csillagok.

Bujdostam záporverte éjszakában,
Sorra kiolták a csillagokat.
Én csüggedt vándor, a czélt nem találtam
Szivem verése s útam elakadt.

Kioltott csillagok, ti nekem újra
Kigyúltatok, világíttok tovább.
Lábam a régi rögöt töri, rója,
De a szemem a hegycsúcsokra lát.

Avarban.

Avarban járok, hervadt utakon,
Hervadt utakon újra álmodom.
Mint hajdanán: balgán és botorul.
S mint hajdanán: szemembe könny tolúl.

Valami fáj: csak álom, semmi más.
Egy dal, egy ábránd, egy szívdobbanás.
Ne járj ott, a hol álmok ébredeznek.
Nem az élet, hanem ábránd sebez meg.

Petri Mór.

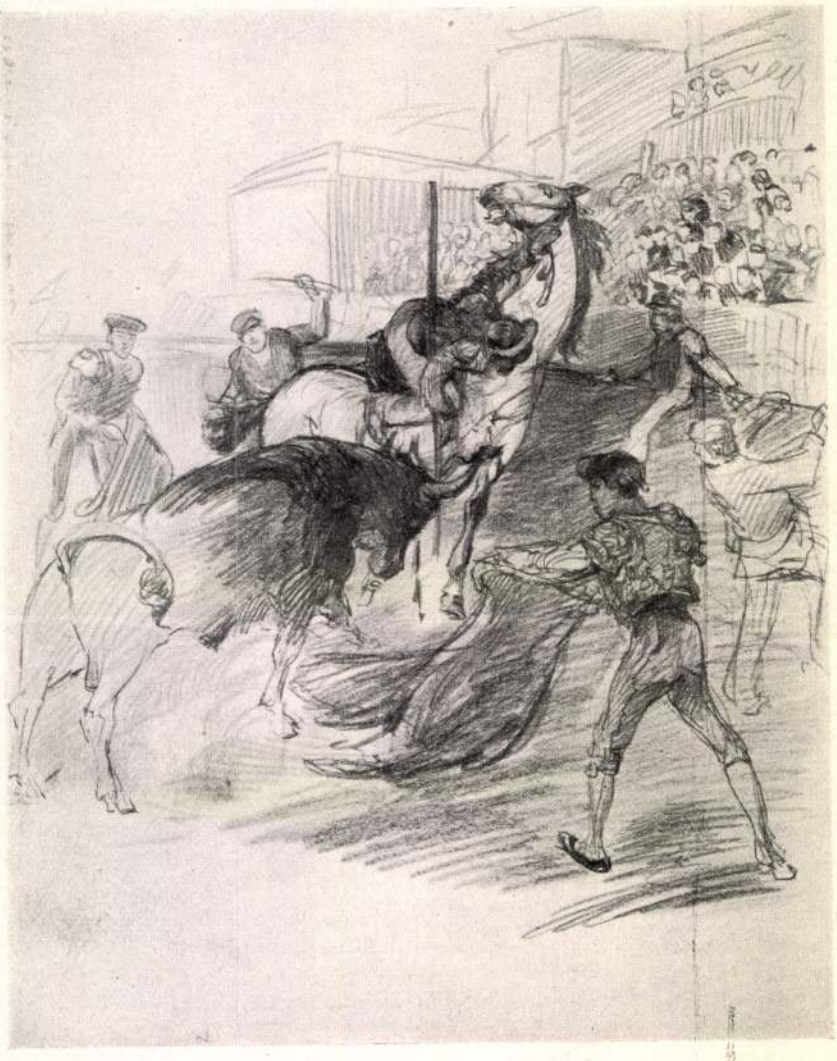

BIKAVIADAL SEVILLÁBAN.

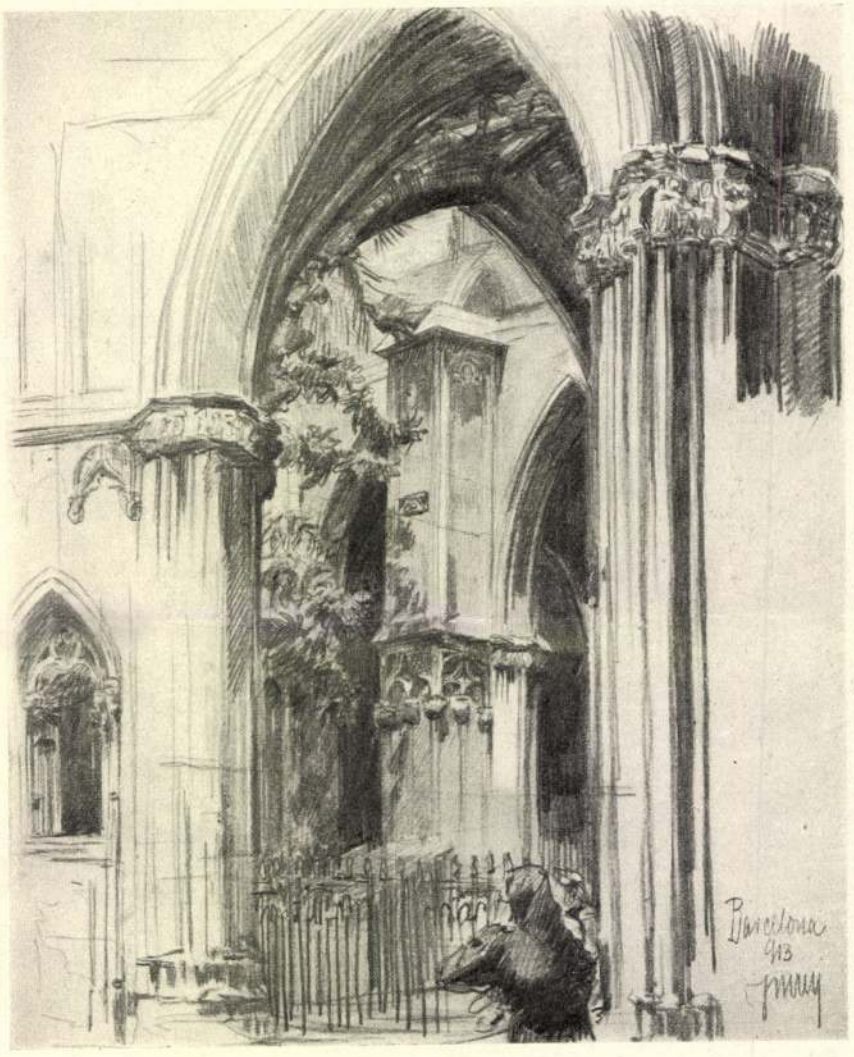

RÉSZLET A BARCELONAI SZÉKESEGYHÁZBÓL.

SPANYOLORSZÁGI KÉPEK. — Imrey Ferencz rajzai.

Imrei János

szül Losoncon (Nográd vm.)
1836 dec. 23. A szekelyudvarhelyi, lőcsei, pécsi és szolnoki középiskolákban működött rendes tanári minőségben 1893/94. tanévtől az alábbi iskolában ábrázoló mértant és szabadkézi rajzot tanított.

Hlatkörm

214. P.

Innocy József

építész.

New Yorkban él.

Tolnai Világlapja

1928 V. 16.

550

MDK

Imrei Ferenc festőművész

Találó jelkép. Szabad Nép, 1949. dec.8. 2 l.

MDK

Zuboly: Magyar szalon-viselet. VU 1914. 7.sz.

MDK

Imrey Ferenc
Bikaviadal Sevillában, rajz, repr.
Részlet a barcelonai székesegyházból, rajz, repr

VU 1914. 7.sz. 132 l.

EDK

Zuboly: Magyar szalon-viselet. VU 1914. 7.sz.

Imrey, Frank M.D.K.

festőművész, művészeti iró. Szül.: Pécs, 1885.jul.6.
Amerikában él. Cime: 84o Crittenden St., N.E.,
Washington.

vö. Who's who in America, 1952-1953.

Kassa, 1898), *Gróf Széchenyi István nézetei a nevelésről* (Die Ansichten des Grafen Stephan Széchenyi über die Erziehung, 1903), *Gróf Teleki Sámuel erdélyi kancellár* (1739/1822) *gyermekkora és ifjúsága* (Der erdélyer Kanzler Graf Samuel Teleki (1739/1822), seine Kindheit und seine Jugend, 1908), *A nevelés sorsa és a szocializmus* (Das Schicksal der Erziehung und der Sozialismus, 1909), *Nemzetnevelés, jegyzetek a magyar művelődési politikához* (Nationerziehung, Bemerkungen zur ungar. Kulturpolitik, 1912). Ausser diesen schrieb er zahlreiche Arbeiten über pädagog. Fragen in verschiedenen Zeitschriften.

Imre, Johann, Philosoph, geb. 28. Juli 1790 in Nagyfüged, gest. 12. Mai 1832 als Professor der Philosophie an der Budapester Universität. Grössere Werke: *Amicum foedis rationis cum experientia* (1818/24), *Logica novis curis edita* (1824), *Metaphysica pura cum historia eiusdem* (1825), *Metaphysica applicata* (1825), *Aretologia* (1829), A *gondolkozás tudománya* (Die Wissenschaft der Logik, 1829), *Az ifjú bölcselkedő* (Der junge Philosoph, 1830).

Imrédy, Béla, v. Ómoravica, Arzt, geb. 1865 in Moson, wurde 1888 an der internen Klinik des Professors Wagner Praktikant und 1890 an der Seite des Professors Karl Kétly erst zweiter, dann erster Assistent. 1896 wurde er zum Oberarzt der internen Abteilung des Roten-Kreuz-Spitales ernannt. 1897 habilitierte er sich als Privatdozent, 1912 wählte man ihn zum Direktor des Roten-Kreuz-Spitales. Die literar. Arbeiten I.'s bewegen sich auf dem Gebiete der internen Heilkunde und erschienen in ungar. und ausländ. Zeitschriften.

Imrey, Ludwig, Bildhauer, geb. 4. Jan. 1879 in Báté, absolvierte an der Budapester Universität die jurid. Studien und wurde 1905 in Kolozsvár zum Doktor jur. promoviert. Seine Vorliebe für bildende Künste veranlasste ihn zu eingehenden Studien auf diesem Gebiete, als deren erste Frucht er in der 1912-er Jubiläumsausstellung der Gesellschaft für bildende Künste mehrere gelungene Plaquettes ausstellte. Seither hat I. die 1913-er Münchener Internationale Kunstausstellung und mehrere heimische Ausstellungen mit Erfolg beschickt.

Incze, Heinrich, Journalist, Kunstschriftsteller, geb. 1871 in Nagyvárad, gest. 1913 in Budapest, absolvierte seine philosoph. Studien in Berlin und Bern und kehrte, nach Erlangung des philosoph. Doktorates, 1897 nach Budapest zurück, wo er als Professor von Theaterschulen wirkte und inzwischen auch Theaterreferent ungar. Tageblätter war. Seit 1901 redigierte I. mit grosser Umsicht den *Magyar Művészeti Almanach* (Ungar. Kunstalmanach). Selbständige Werke: *Die Geschichte des 15. März 1848 in Pest* (1897), *Operai kalauz* (Oper-Wegweiser, 1902).

Inczédi, Ladislaus, Dichter und Publizist, geb. 20. Dez. 1855 in Szarvas, gest. 10. Aug. 1902 in Budapest. Er studierte Jus, doch als seine Gedichte in den hauptstädt. Blättern Beifall fanden, wandte er sich gänzlich der Literatur zu. Als Journalist erwarb er sich durch seine scharfen polit. Artikel eine grosse Autorität und wurde einer der publizist. Partisane der Unabhängigkeitspartei. Die Partei betraute ihn auch mit der Leitung ihres Pressorganes, des polit. Tageblattes *Magyarország*. 1892

gariae (I. Band, 1644), doch bloss dieser erste Band erschien.

Imling, Konrad, Rechtsgelehrter, geb. 26. Nov. 1840 in Stoósz, gest. 27. März 1913 in Budapest, praktizierte eine Zeit lang als Advokat in Késmárk, wurde 1873 zum Gerichtsrat ernannt, 1889 dem Justizministerium zugeteilt und 1891 unter Belassung in seiner Stellung im Ministerium zum Kurialrichter befördert. Von seinen Fachwerken sind: A *végrehajtási törvény magyarázata* (Erklärung des Exekutionsgesetzes, 1884), *Telekkönyvi rendeletek* (Grundbuch-Verordnungen, 1887) bekannter. Überdies publizierte er in Fach- und Tageblättern hunderte von Beiträgen über Sachrecht, Grundbuchsangelegenheiten, besonders aber über die Reorganisierung des Richterstandes, in welcher Richtung er eine grosse reformator. Tätigkeit entwickelte.

Imre, Alexander, sen., Literaturhistoriker und Philologe, geb. 6. Aug. 1820 in Hegyközpályi, gest. 21. Dez. 1900 in Hódmezővásárhely. Er studierte in Nagyvárad und Debrecen, wo er ein Mitschüler Johann Arany's war. 1843 war er Professor in Marosvásárhely, 1847 Pastor in Gyoma. In dieser Zeit erschienen seine ersten literar. Arbeiten und Zeitungsartikel. 1849 wurde er zum Direktor des Gymnasiums von Hódmezővásárhely berufen, 1858 wurde er korresp. Mitglied der Akademie der Wissenschaften, 1862 erwählte man ihn an der Debrecener Akademie zum Professor der ungar. Sprache und Literatur. Seine umfangreiche philolog. und literarhistor. Tätigkeit, welche er mit immer steigendem Eifer fortsetzte, fand immer mehr Anerkennung. Bei der Gründung der Universität zu Kolozsvár wurde er zum Professor des ungar. Lehrstuhles ernannt, 1886 trat er dann in den Ruhestand. Seine literar. Tätigkeit ist ebenso umfangreich, als abwechslungsvoll. Am wertvollsten sind seine Forschungen auf dem Gebiete der alten Sprachdenkmale, der Volkssprache und der Volksdichtung. Bedeutendste Werke: *Magyar mondattan* (Ungar. Satzlehre, 1861), *Rövid magyar nyelvtan* (Kurze ungar. Sprachlehre, 1874), *A magyar nyelv és nyelvtudomány története* (Die Geschichte der ungar. Sprache und der ungar. Sprachwissenschaft, 1891), *A néphumor a magyar irodalomban* (Der Volkshumor in der ungar. Literatur, 1864), *A középkori magyar irodalom stiljáról* (Über den Stil der ungar. Literatur des Mittelalters, 1864), *A dal nyelvéről* (Über die Sprache des Liedes, 1882), *A magyar népdal nemei* (Die Arten des ungar. Volksliedes, 1891).

Imre, Alexander, jun., pädagog. Schriftsteller, geb. 13. Okt. 1877 in Hódmezővásárhely, absolvierte seine Studien an der Universität zu Kolozsvár, wo er auch das Doktordiplom der Philosophie erhielt und vervollständigte dann sein Wissen in Heidelberg und Leipzig. 1900/1908 war er Professor des ref. Obergymnasiums in Kolozsvár. Seit 1908 aber ist er Professor des Pädagogiums in Budapest für Philosophie und Pädagogie. 1904 habilitierte er sich als Privatdozent an der Universität zu Kolozsvár, 1912 an der Budapester Universität. Seit 1913 ist er Redakteur der Zeitschrift *Magyar Paedagogia* (Ungar. Pädagogie). Bedeutende Werke: *Alvinczi Péter kassai magyar pap élete* (Das Leben des Peter Alvinczi, ungar. Geistlichen in

A Műcsarnok téli kiállításából. Imrey Lajos: Plakettek

minden teher a férfi vállán legyen. Meglásd, eljön még az a kor, amikor majd az asszonynak is éppúgy törnie kell magát a mindennapi kenyérért, mint a férfinak.

Az asszony: Azt akarod, hogy mosni menjek? Egyebet nem tudok.

A férj (csúfolódva): „Egyebet nem tudok" . . . „Egyebet nem tudok" . . . Mert a szüleid aféle ósdi emberek, akik azt hitték, hogy a leánynak elég, ha kicsit mosni tud, kicsit franciául tud és néhány nótát ki képes verni a zongorán . . . Ezt nevezik ők „házias nevelés"-nek.

Az asszony: Már a szüleimnek sem hagysz békét.

A férj: Hja, lelkem, megváltozott a világ. Vége a régi iskolának. Borzasztó nehezek az életviszonyok, a legszükségesebb dolgok napról-napra drágulnak és ma már a férfi a maga erejéből nem tud fönntartani egy egész háztartást és egy divatozó nagyságos asszonyt.

Az asszony: Félév óta igéred az új kalapomat . . . Voltál már Horváthnál?

A férj (dühösen): Nem voltam! . . . És hagyj békén. Nem elég, hogy odakinn az életben küzködöm, még idehaza is folyton pénzkérdésről halljak? Másról már nem is tudsz beszélni. Pénzkereső gép lettem melletted . . .

Az asszony: Még arra sem vagy alkalmas.

A férj: Néha kegyelemből egy-egy csókkal megolajozod a gépet, hogy tovább zakatoljon és ha kell, akár bele is gebbedjen.

Az asszony: Finom kifejezéseid vannak!

A férj: Olyan kifejezéseim vannak, amilyenek nekem tetszenek. Talán még azt is előírnád, hogy miket mondjak? Te zsarnok!

Az asszony: Te vagy a zsarnok!

A férj: Igenis, zsarnok vagyok és ha nem hiszed el . . . (Lekap a falról egy díszes fayence-tányért és a földhöz csapja. A tányér három darabra válik szét . . . Az asszony szó nélkül kimegy.)

(Intermezzo: A férj némán bámul az eltört cserepekre, nagyot sóhajt, talán már meg is bánta hevességét. A szekrényből kikeresi a ragasztószert és igazi bűnbánattal igyekszik a cserepeket összeilleszteni és megragasztani.)

Az asszony (néhány perc múlva megjelenik): Két leveled érkezett. (Ledobja az asztalra a leveleket.)

A férj (elolvassa az egyik levelet, összegyűri, a földre dobja és többször rátapos).

Az asszony: Mi bajod?

A férj (fojtott dühvel): Semmi bajom. Kutyabajom sincs. Felőlem fölfordulhat akár a világ is . . . A háziúr azt írja, hogy kénytelen emelni a házbérünket.

Az asszony: És ezért vagy olyan dühös?

A férj: Én nem vagyok dühös . . . (A fayence-tányért, amelyet keservesen egyberagasztott, most könnyed mozdulattal lesodorja az asztalról.)

Az asszony: Add ide azt a másik levelet.

A férj: Minek?

Az asszony: Amilyen kedvedben vagy, még . . .

A férj: Nem adom. (Föltépi a borítékot, átfutja a levelet.) Ahá! (Gúnyosan fölkacag.) Azt hiszed talán, hogy meg vagyok lepve? Kétszázötven korona egy kalapodért! Mi az nekem? A mellényzsebemből kifizetem. (Vadul föl és alá jár a szobában.)

Az asszony (ezalatt leült a divánra és a kezébe temeti az arcát, néha fölsóhajt).

A férj (zordonan): Könnyekkel engem nem lehet meglágyítani. Régi trükk. Sírtál volna akkor, amikor a kalapodat megrendelted. Most fizesd ki magad, ha tudod. Nekem nincs pénzem. És nem is lesz. Minden forrást kimerítettem. Az lesz a vége, hogy fölakasztom magam!

Az asszony: Csak gyötörj, csak gyötörj, Béla . . . de én már föl sem veszem . . . már megszoktam . . . De a te lelkeden fog a dolog száradni.

A férj: Mi fog az én lelkemen száradni?

Az asszony: Minek mondjam meg? Megint nem fogod elhinni.

A férj: Mi? mi? (Mélyen a szemébe néz.) Lili!

Az asszony (utánozva a férjét): „Lili!" . . . Most meg vagy, úgy-e, ijedve? De azért az előbb halálosan meggyötörtél . . . a szavaiddal, mint valami csizmasarokkal megrugdostál . . . és most ámulsz-bámulsz . . . Én már meguntam mindezt . . . az életemet . . . mindent . . . Ölj meg és öld meg azt a pirinyó életet is, amelyet magamban hordok . . .

A férj: Lili!

Az asszony: Mit akarsz?

A férj: Az Isten szerelmére, beszélj őszintén, mondd meg az igazat.

Az asszony: Már megmondtam. Még mindig nem hiszed el?

A férj: Elhiszem . . . de te már kétszer használtad ezt a trükköt. Egyszer, amikor az ezerkoronás zongorát a hátam mögött rendelted meg. Másodszor, amikor Siófokra akartál menni . . .

Az asszony (fájdalmasan, aléltan): Csak kínozz, gyötörj! (Megfogodzik az asztal sarkába és úgy tesz, mintha el készülne szédülni.)

A férj (elkapja a derekát, könyörögve): Lili! (Gyöngéden:) Bocsáss meg, Lili.

Uj Idők 1913. II.

Baromfi-kiállítás Budapesten. Libatömő-készülék

Az asszony: Mit bocsássak meg? Hiszen ez a természeted!

A férj: Édes lelkem, ha tudtam volna . . . De miért nem mondtad hamarabb?

Az asszony: Mert te már egyáltalán nem hiszel nekem . . . (Magában.) Ha tudnád, hogy már harmadszor ugrasz be ugyanannak a trükknek . . .

A férj: De hiszek, hiszek . . . Bocsáss meg, oly rossz napom volt ma . . . és utálatos természetem van . . . de ezentúl uralkodni fogok magamon . . . Mondd, nem izgattalak föl túlságosan? Nem akarsz egy pohár cognacot?

Az asszony: Nem, nem, köszönöm.

A férj: Ülj le, lelkem, szépen a divánra. (Gyöngéden leülteti.) Várj. Párnát is hozok alád.

Az asszony (bágyadtan): Nem kell . . .

A férj: Ne tagadj most meg magadtól semmit.

Az asszony: De a házbér, ami fenyeget . . .

A férj: Ne törődj vele, az az én gondom.

Az asszony: És a kalapom. Ó, hogy megbántam már, hogy megrendeltem, de már vissza nem adhatom.

A férj: Ne gondolj mindezekre a dolgokra. Ne törődj most semmivel. Élj úgy, mint a madár a levegőben vagy a hal a vízben.

Az asszony: De . . . még valamit meg kell vallanom . . . Könnyelmü voltam . . . ruhát rendeltem.

A férj: Szót sem érdemel. Csak magaddal törődj.

Az asszony: És fehérneműt is rendeltem. Az most nagyon kell.

A férj: Természetesen. Minden rendbe jön. Ne törődj mással, csak az egészségeddel. Hogy érzed magad? Nincs valami különös kívánságod, vágyad?

Az asszony: De ne nevess ki.

A férj: Kérlek . . .

Az asszony: Egy váci-utcai kirakatban láttam két vázát . . . nem drágák . . . száz korona darabja . . .

A férj: Minden kívánságod teljesülni fog.

Az asszony: És valami szép, alkalmas pongyolát is szeretnék. De engedd meg, hogy én válasszam ki . . .

A férj: Ahogy akarod . . . Tudod, hogy most minden vágyadat teljesíteni kell. (Ránéz.) Most jut eszembe, hogy el kell mennem . . . Horváthoz . . .

Az asszony: Ne menj.

A férj: Az elébb küldtél és sürgettél. Tudod, hogy pénzről van szó. El kell mennem. Pá, Isten veled. Puszi. (Nagyon gyöngéden megöleli és megcsókolja.) És vigyázz, vigyázz, édes szentem, mindenekfölött magadra!

Az asszony: Vigyázok!

A férj (az ajtóból visszaint): Pá! Pá! Puszi! (Nehéz szívvel, aggodalommal eltelve elmegy.)

Az asszony: Pá, pá, puszi! (Amint a férje elmegy, fölugrik a diván tetejére és boldogan kiáltja:) Legalább néhány hónapig békém lesz!

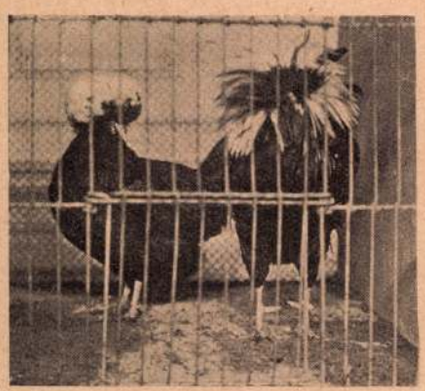

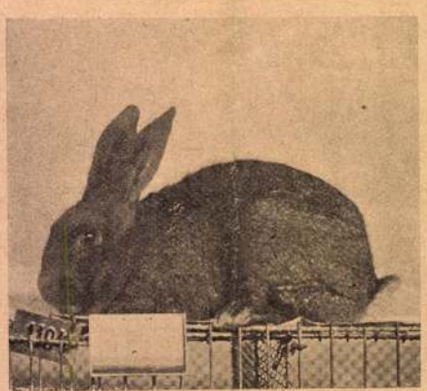

Baromfi-kiállítás Budapesten. Balra: első díjat nyert hollandi tyúkok. Özv. Till Antalné tenyésztése Kispesten. Középen: első díjat nyert órási házinyúl. Merényi Kálmán tenyésztése Galamboson. Jobbra: fekete hattyú a fiókájával. A Budapesti Állatkert tulajdona

Baromfi-kiállítás Budapesten. Libatömő-készülék

Az asszony: Mit bocsássak meg? Hiszen ez a természeted!

A férj: Édes lelkem, ha tudtam volna . . . De miért nem mondtad hamarabb?

Az asszony: Mert te már egyáltalán nem hiszel nekem . . . (Magában.) Ha tudnád, hogy már harmadszor ugrasz be ugyanannak a trükknek . . .

A férj: De hiszek, hiszek . . . Bocsáss meg, oly rossz napom volt ma . . . és utálatos természetem van . . . de ezentúl uralkodni fogok magamon . . . Mondd, nem izgattalak föl túlságosan? Nem akarsz egy pohár cognacot?

Az asszony: Nem, nem, köszönöm.

A férj: Ülj le, lelkem, szépen a divánra. (Gyöngéden leülteti.) Várj. Párnát is hozok alád.

Az asszony (bágyadtan): Nem kell . . .

A férj: Ne tagadj most meg magadtól semmit.

Az asszony: De a házbér, ami fenyeget . . .

A férj: Ne törődj vele, az az én gondom.

Az asszony: És a kalapom. Ó, hogy megbántam már, hogy megrendeltem, de már vissza nem adhatom.

A férj: Ne gondolj mindezekre a dolgokra. Ne törődj most semmivel. Élj úgy, mint a madár a levegőben vagy a hal a vízben.

Az asszony: De . . . még valamit meg kell vallanom . . . Könnyelmü voltam . . . ruhát rendeltem.

A férj: Szót sem érdemel. Csak magaddal törődj.

Az asszony: És fehérneműt is rendeltem. Az most nagyon kell.

A férj: Természetesen. Minden rendbe jön. Ne törődj mással, csak az egészségeddel. Hogy érzed magad? Nincs valami különös kívánságod, vágyad?

Az asszony: De ne nevess ki.

A férj: Kérlek . . .

Az asszony: Egy váci-utcai kirakatban láttam két vázát . . . nem drágák . . . száz korona darabja . . .

A férj: Minden kívánságod teljesülni fog.

Az asszony: És valami szép, alkalmas pongyolát is szeretnék. De engedd meg, hogy én válasszam ki . . .

A férj: Ahogy akarod . . . Tudod, hogy most minden vágyadat teljesíteni kell. (Ránéz.) Most jut eszembe, hogy el kell mennem . . . Horváthoz . . .

Az asszony: Ne menj.

A férj: Az előbb küldtél és sürgettél. Tudod, hogy pénzről van szó. El kell mennem. Pá, Isten veled. Puszi. (Nagyon gyöngéden megöleli és megcsókolja.) És vigyázz, vigyázz, édes szentem, mindenekfölött magadra!

Az asszony: Vigyázok!

A férj (az ajtóból visszaint): Pá! Pá! Puszi! (Nehéz szívvel, aggodalommal eltelve elmegy.)

Az asszony: Pá, pá, puszi! (Amint a férje elmegy, fölugrik a diván tetejére és boldogan kiáltja:) Legalább néhány hónapig békém lesz!

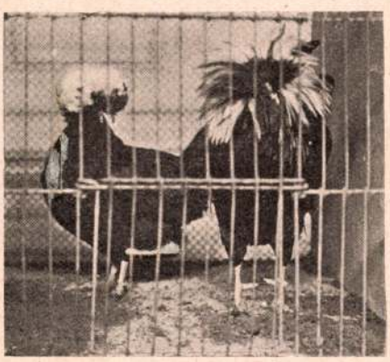

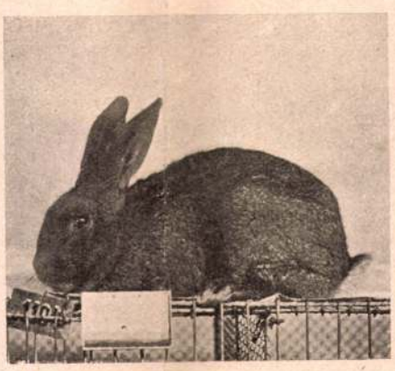

Baromfi-kiállítás Budapesten. Balra: első díjat nyert hollandi tyúkok. Özv. Till Antalné tenyésztése Kispesten. Középen: első díjat nyert órási házinyúl. Merényi Kálmán tenyésztése Galamboson. Jobbra: fekete hattyú a fiókájával. A Budapesti Állatkert tulajdona

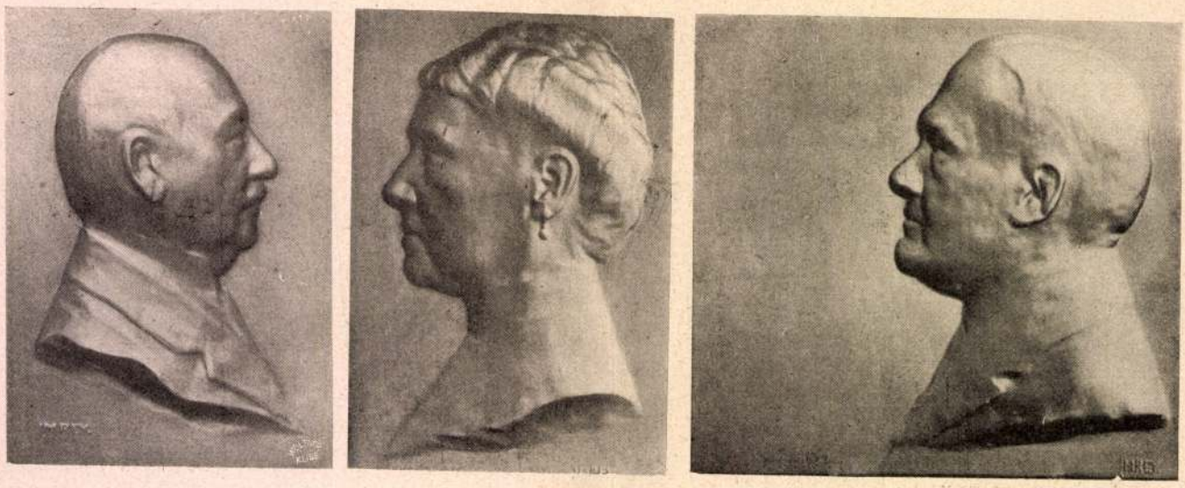

A Műcsarnok téli kiállításából. Imrey Lajos: Plakettek

minden teher a férfi vállán legyen. Meglásd, eljön még az a kor, amikor majd az asszonynak is éppúgy törnie kell magát a mindennapi kenyérért, mint a férfinak.

Az asszony: Azt akarod, hogy mosni menjek? Egyebet nem tudok.

A férj (csúfolódva): „Egyebet nem tudok" . . . „Egyebet nem tudok" . . . Mert a szüleid aféle ósdi emberek, akik azt hitték, hogy a leánynak elég, ha kicsit mosni tud, kicsit franciául tud és néhány nótát ki képes verni a zongorán . . . Ezt nevezik ők „házias nevelés"-nek.

Az asszony: Már a szüleimnek sem hagysz békét.

A férj: Hja, lelkem, megváltozott a világ. Vége a régi iskolának. Borzasztó nehezek az életviszonyok, a legszükségesebb dolgok napról-napra drágulnak és ma már a férfi a maga erejéből nem tud fönntartani egy egész háztartást és egy divatozó nagyságos asszonyt.

Az asszony: Félév óta igéred az új kalapomat . . . Voltál már Horváthnál?

A férj (dühösen): Nem voltam! . . . És hagyj békén. Nem elég, hogy odakinn az életben küzködöm, még idehaza is folyton pénzkérdésről halljak? Másról már nem is tudsz beszélni. Pénzkereső gép lettem melletted . . .

Az asszony: Még arra sem vagy alkalmas.

A férj: Néha kegyelemből egy-egy csókkal megolajozod a gépet, hogy tovább zakatoljon és ha kell, akár bele is gebbedjen.

Az asszony: Finom kifejezéseid vannak!

A férj: Olyan kifejezéseim vannak, amilyenek nekem tetszenek. Talán még azt is előírnád, hogy miket mondjak? Te zsarnok!

Az asszony: Te vagy a zsarnok!

A férj: Igenis, zsarnok vagyok és ha nem hiszed el . . . (Lekap a falról egy díszes fayence-tányért és a földhöz csapja. A tányér három darabra válik szét . . . Az asszony szó nélkül kimegy.)

(Intermezzo: A férj némán bámul az eltört cserepekre, nagyot sóhajt, talán már meg is bánta hevességét. A szekrényből kikeresi a ragasztószert és igazi bűnbánattal igyekszik a cserepeket összeilleszteni és megragasztani.)

Az asszony (néhány perc múlva megjelenik): Két leveled érkezett. (Ledobja az asztalra a leveleket.)

A férj (elolvassa az egyik levelet, összegyűri, a földre dobja és többször rátapos).

Az asszony: Mi bajod?

A férj (fojtott dühvel): Semmi bajom. Kutyabajom sincs. Felőlem fölfordulhat akár a világ is . . . A háziúr azt írja, hogy kénytelen emelni a házbérünket.

Az asszony: És ezért vagy olyan dühös?

A férj: Én nem vagyok dühös . . . (A fayencetányért, amelyet keservesen egyberagasztott, most könnyed mozdulattal lesodorja az asztalról.)

Az asszony: Add ide azt a másik levelet.

A férj: Minek?

Az asszony: Amilyen kedvedben vagy, még . . .

A férj: Nem adom. (Föltépi a borítékot, átfutja a levelet.) Ahá! (Gúnyosan fölkacag.) Azt hiszed talán, hogy meg vagyok lepve? Kétszázötven korona egy kalapodért! Mi az nekem? A mellényzsebemből kifizetem. (Vadul föl és alá jár a szobában.)

Az asszony (ezalatt leült a diványra és a kezébe temeti az arcát, néha fölsóhajt).

A férj (zordonan): Könnyekkel engem nem lehet meglágyítani. Régi trükk. Sírtál volna akkor, amikor a kalapodat megrendelted. Most fizesd ki magad, ha tudod. Nekem nincs pénzem. És nem is lesz. Minden forrást kimerítettem. Az lesz a vége, hogy fölakasztom magam!

Az asszony: Csak gyötörj, csak gyötörj, Béla . . . de én már föl sem veszem . . . már megszoktam . . . De a te lelkeden fog a dolog száradni.

A férj: Mi fog az én lelkemen száradni?

Az asszony: Minek mondjam meg? Megint nem fogod elhinni.

A férj: Mi? mi? (Mélyen a szemébe néz.) Lili!

Az asszony (utánozva a férjét): „Lili!" . . . Most meg vagy, úgy-e, ijedve? De azért az előbb halálosan meggyötörtél . . . a szavaiddal, mint valami csizmasarokkal megrugdostál . . . és most ámulsz-bámulsz . . . Én már meguntam mindezt . . . az életemet . . . mindent . . . Ölj meg és öld meg azt a pirinyó életet is, amelyet magamban hordok . . .

A férj: Lili!

Az asszony: Mit akarsz?

A férj: Az Isten szerelmére, beszélj őszintén, mondd meg az igazat.

Az asszony: Már megmondtam. Még mindig nem hiszed el?

A férj: Elhiszem . . . de te már kétszer használtad ezt a trükköt. Egyszer, amikor az ezerkoronás zongorát a hátam mögött rendelted meg. Másodszor, amikor Siófokra akartál menni . . .

Az asszony (fájdalmasan, aléltan): Csak kínozz, gyötörj! (Megfogodzik az asztal sarkába és úgy tesz, mintha el készülne szédülni.)

A férj (elkapja a derekát, könyörögve): Lili! (Gyöngéden:) Bocsáss meg, Lili.

Uj Idők 1913-14. XX. 12-14.

művel résztvesznek.

Az ily módon megválasztott pályabiróság azonban az aranyérmek kiadására csak abban az ese[illegible] tehet javaslatot, ha a választásnál a szavazásra jo[illegible] [illegible]vészek többsége leadta szavazatát.

A 4. számú díjat egy öt művészből é[illegible]
az 5. számú díjat egy négy művészbő[illegible] [illegible],
a 6. számú díjat egy öt művészből [illegible] [illegible]ól álló pályabiróság ítéli oda. A pál[illegible] [illegible]lat választmánya titkos szavazással [illegible]

A 7. számú díjat egy hétta[illegible] [illegible] oda, melynek négy tagját a Casi[illegible] [illegible]edig a Társulat választmánya küldi [illegible]

Az összes díjak a kiáll[illegible] [illegible]ámítandó négy héten belül ítélendők [illegible]

346 V. E. IMREY LAJOS.
347 A művész úrhölgy képmása. Bronzplakett. Magánt.
348 Dr. V. M. úr képmása. Bronzplakett. Magánt.
349 A művész édes anyja. Bronzplakett. Magánt.
350 R. B. képmása. Bronzplakett. Magánt.

Műcsarnok 1911/12. téli kiáll

AZ 1911/12. ÉVI TÉLI KIÁLLÍTÁSON KIOSZTÁSRA KERÜLŐ KITÜNTETÉSEK ÉS DÍJAK

1. *Állami aranyérmek.* Két nagy, illetve az egyik nagy helyett két kis állami aranyérem.

2. *Az 5000 koronás Jubileumi díj,* melyet az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat 50 éves jubileuma alkalmából Ő Felsége a király legkegyelmesebben alapított festők, szobrászok vagy építészek számára tanulmányúti célokra.

3. *A 4000 koronás Társulati díj.*

4. *A 2000 koronás Ipolyi Arnold-díj,* egyházi szent vagy nemzeti történelmi kész olajkép vagy hasonló tárgyú kész szobormű számára.

5. *Néhai Ráth György 1200 koronás díja* szoborművek számára.

6. *Gróf Eszterházy Miklós Móric-féle 600 koronás díj* vízfestmények számára.

7. *A Lipótvárosi Casino 1000 koronás díja* festészeti vagy szobrászati mű számára.

8. *Az Erzsébetvárosi Casino 500 koronás díja,* a legjobb olajban festett női vagy férfiakt számára.

Az 1., 2. és 3. számú kitüntetéseket, illetve díjakat egy kilenctagú pályabíróság ítéli oda, melyet azok a magyar művészek választanak, akik

Imrey Lajos +

Geboren in Báté (com. Somogy) am 4. Januar 1879, war I. Autodidakt, und befasste sich mit der Medailleurkunst, hauptsächlich Porträt-Medaillen verfertigend neben seinem Berufe als Gerichtsconcipist, bis zu seinem Tode.

10 nüve felvorolva.

Hu Prmagyérem 260. l.

T. 2131.

és a jobbról nejét karonfogva ve-
li ruhát visel, mig a középütt szi-
rata:

, Pest 1868
. és Török
zeti férfi-divat-közlönyhez Pest,

36.6 cm.

IMREY *Lajos*, szobrász. * Baté (Somogy vm.) 1879 jan. 4. Autodidakta; 1911. kezdett a szobrászattal foglalkozni. Első műve édesanyjának relief arcképe volt, melyet több plakettjével együtt a Műcsarnok 1911—2. jubiláris tárlatára kiállításra elfogadott. 1913. néhány munkájával már a müncheni nemzetközi kiállításon is szerepelt. 1913. tért át a teljes plasztikára (Anyjának mellszobra márványból).

E. G. I. 7881

Nógrádvármegyei Museum fejlő-
dése 1910-ben V. 168.

MADARASSY ERZSÉBET

A magyar művészet gyöngéd lelkű és finom kezű művelőjét veszítette el Madarassy Erzsébetben. Halálát nemcsak a hozzá közel állók s azok gyászolják, akik kedvelői voltak művészetének, hanem azoknak ezrei is, akiket az ő jóságos szociális tevékenysége szebb embersorba, az életnek nemesebb rendjébe emelt.

Madarassy Erzsébet született Szürte-Tégláson 1886-ban, mint gojzesti és mezőmadarasi Madarassy Móric min. tanácsos és gróf Festetich Julianna első gyermeke. Boldog gyermekkorát falun töltötte és a természet határtalan szeretetét édes anyja oltotta belé. Az egyszerű természet szépségei voltak a gyermeknek első szenzációi. Amint Millet e fontos eseményekről számolt be Corotnak és Rousseaunak barbizoni leveleiben: Ma gyönyörű napfelkelténk volt, tegnap leírhatatlanul misztikus volt az alkony, a mai felhőzetet sirathatod, hogy nem láttad, — úgy a gyermekleány lelke, mint az érzékeny lemez állandóan vonzotta magába a természet képeit. Mikor a családi körülményeik Budapestre szóllították, irtózott a nagyvárosi élettől, mint a börtöntől és szülei nem is merték valamely szűk bérkaszárnyába palántálni az eleddig szabadon szárnyaló képzeletet, oly házban kerestek lakást, amelynek legalább is kertté alakított udvara volt. És a fiatal leány most e tenyérnyi zöldhöz, e pár senyvedt fához kötözgette képzelete szálait.

Tehetsége korán nyiladozott, szülei siettek őt a Mintarajziskolába beíratni, ahol Székely Bertalannak volt kedvenc tanítványa. Már ekkor is kitünt a komponálásban úgy, hogy munkáit, mint a legtehetségesebbeket kiküldték az iskola kiállításában a párisi kiállításra. 1888-ban keresztapja gróf Nákó Kálmán kiküldte Párisba, hol 10 hónapig volt a Julian-iskola tanulója. Ott is a legjava közé számították. A 22 éves magyar leány már akkor elárulta gazdag lelkületét és csodálatos tehetségét az emberekkel való bánnitudásban. Annak az izgékony, szeszélyes, szertelenségre hajló, a világ minden tájából összesereglett konglomerántumnak, amit művésznövendékeknek hívunk, Madarassy Erzsike volt a központja. Mert mindenkivel tudott a maga nyelvén beszélni, mindenkit megértett, mindenkinek imponált tudásával, öntudatlanul tiszta lényével, nobilis jellemével.

Mint kész művésznő jött haza Párisból, és ekkor állt a legnagyobb dilemma előtt. Jöttek a megrendelések, de soha vagy ritkán birt nekik eleget tenni. Hangulatainak volt rabja. Ha nem volt ihlete, nem vette elő a megrendelt arcképet, jártak bár mindennap a nyakára. Ha pedig készen volt és tetszett neki, akkor meg éppenséggel nem birt tőle megválni. Belátta mindhamarabb, hogy nem bír kenyérért dolgozni és választotta két rossz közül a rosszabbat. Beállt az igába, elfoglalta egyik községi polgári leányiskolai rajztanárnői székét. Most hát maga kötötte meg magát; vége volt szép szabadságának, amelyet pedig olyan féltékenyen őrizgetett. De nem lett volna az az igazi fennenjáró szellem, ha ez az új helyzet békót vert volna rá. Sőt itt találta meg magát igazán. Itt kezdte meg szociális munkásságát,

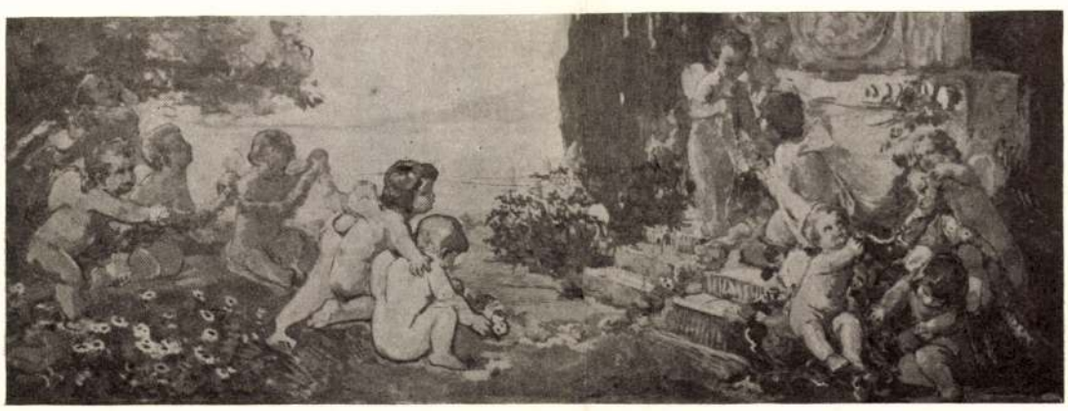

MADARASSY ERZSÉBET TAVASZ

amely később oly gazdag gyümölcsöket termett. Itt kezdte emelgetni a nép gyermekének lelkét a Ruskini «égi levegője» felé. A Dohány-utcai polgári leányiskola tanítványai nem a legdisztingváltabb társadalmi körökből származnak, és mit tudott ő belőlük kicsiholni! Rajztanítása nem annyira a kézügyesség, mint inkább a lelki meglátás szolgálatába szegődött. Arra törekedett, amit Jászi Oszkár így fejez ki: «A művészet szeretete az életet befelé tereli és annak anyagi eszközök igen szerény foka mellett is a szélesség és intenzitás olyan mérvét adhatja meg, mely királyok és milliomosok előtt ismeretlen.»

Madarassy Erzsébet ezt elérte nemcsak iskolai tanítványaiban, hanem ama sajátos körben, ott a legsötétebb Józsefvárosban, ahol házmester-lányok, nyomdász-lányok, masamód-lányok és cselédek sereglettek köré minden vasárnap délután. Angliában úgy hivják ezt, hogy Settlement, mi az Orsz. Kat. Nővédő Egyes. Kat. Leánykörének nevezzük. Van ilyen a fővárosban és a vidéken kb. 25, jár belé vasárnap délutánokon harmadfél ezer fiatal lélek, foglalkozik velük pár száz úri nő (patronessz), akiknek lelki atyjuk és vezérük Prohászka püspök. Hogy mit csinált velük festőnőnk? Beszélgetett utazásairól, mutogatott képeket, mestermüveket és olasz tájakat, elvitte őket a Szépművészeti múzeumba, szavaltatott, élőképeket rendezett velük úgy, hogy mikor alacsony alakja, arisztokratikus arcéle megjelent az ajtóban, az egész leánysereg ujjongva rohant feléje, mert tudták, hogy ma nagy jóban lesz részük!

Ugyanez a leánysereg boritotta virágba és kisérte zokogva utolsó útjára a budai Lágymányos egyik házából. Műterme mennyezettől földig fehérbe volt vonva, közepe táján egy virághalom. Alig látszott ki belőle a halott üdvözült arca. És valamint a virágözön nem pompázó díszkoszorúk, de szerény egy-két szál virágocskákból halmozódott össze, úgy a gyászoló gyülekezetben ott láttuk a magas arisztokrácia, a főváros művész és írói világa mellett igenigen nagy számban a nép lányait, akik földi nemtőjüket siratták Madarassy Erzsébetben.

Madarassy Erzsébet oeuvre-je megközelítette a másfélszázat, amelyből az év folyamán gyűjteményes kiállítást fognak rendezni Budapesten. Arcképei: Prohászka püspök portrait-ja az esztergomi papnöveldében, Majláth püspöké Nagyszebenben, Jekelfalussy miniszteré a honvédelmi miniszteriumban, Giesswein prelatus stb. Mintázta Nagy Imrét, a Nemzeti Szinház jeles hős szerelmesét és az időtájban Strobl mester erősen biztatta, segődjék az agyag mellé. Egy bájos Madonnája van özv. Pálffy Pálné grófné birtokában, valamint a Szent idill (Angyalkákkal játszadozó gyermek Jézus) Prohászka püspök rezidenciájában. Legújabb képe a Pénzintézetek Hadikórházának nagy oltárképe: Krisztus urunk a Gethsemáni kertben. ÖZV. BÁTHORY NÁNDORNÉ

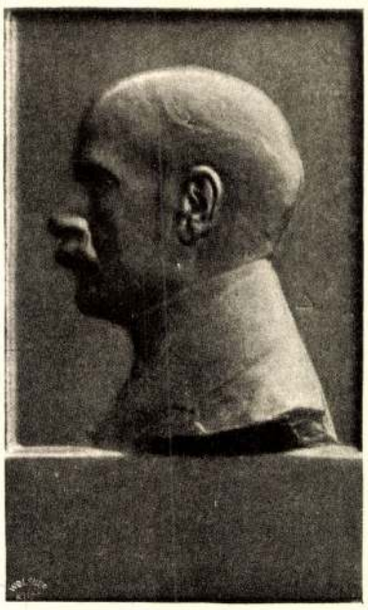

IMREY LAJOS MÜVE PLAKETT

Művészet 1915

Tamey Lajos

A téli kiállítás

Siklódi Lőrinc három rendbeli kis plasztikái, Esső Erzsébet Hungária-érmei, Körmendi Frim Jenő honvéd-plakettje, dobai Székely Andor «Hajnali álom felváltás előtt» c. bukovinai festménye, Vesztróczy Manó harmonikázó ujonca, Moiret Ödön sebesült harcosa. Látnivaló, hogy művészeink eléggé szaporán nyúltak a szomorúan aktuális tárgyhoz.

A háború viharával szemben a legbékésebb tárgycsoportot a csendélet képviseli. Ebből igen sokféle változatot mutat fel a téli kiállítás, úgy hogy a választék szokatlanul bő. A virágok színpompáját aknázták ki Csapó Jenő, Bruck Hermina, Podvinecz Erzsébet, Edvi Illés Aladárné, gr. Lázár Árpádné, Molnár Z. János, Oppel Magda, Komáromi Kacz Endréné, Hadzsy Olga, Nagy Lázár, Klammer Mariska, Garzó Bertalan, Konek Ida, L. Hilbert Irén, Vörös Géza, br. Splényi Ernesztin, E. Karinthy Ada, br. Pongrácz Sarolta; csipkék és textilmunkák szövedékének érdekességeit Frank Frigyes, Karl Ernő; üvegneműek és porcellán fényhatásait Gimzer Etta, Tamássy Miklós, Humayer Erzsébet, Pentelei Molnár János. Alma, barack, dinnye színes egyvelege szolgált tárgyul Gremsperger Ernő, Koroknyai Ottóné, Szlávik Dezső, Basch Andor, Stróbl Zsófia festményeinek. Zöldségfélét Kende István festett, szárnyast Romek Árpád, patinás bibliát Jurutka József. Ezzel még nem merítettük ki csendéletfestőink hosszú sorát: végigjárva a termeken mindenütt találkozunk műveikkel s ide jegyezhetjük még Gerritsen Vilmos, Bachmann Károly, Ujházy Ferenc, Páris Erzsi, Bükkerti Mariska, Csik Jolán, Muszély Ágost, Katonáné Madarász Adelin nevét.

E hosszú névsor mutatja, mennyire kedvelik festőink e csöndes műfajt.

Voltaképpen a csendélet térbe való felnagyítása az intérieur-kép, amely nagyobb teret kínál a hangulatnak, a tónus-változatoknak. Ily intérieur-képet is elegat találunk a kiállításon, Nevezetesen ilyen Koszkol Jenő «Szobasarok» c. pasztellje, Paczka Kornélia «Műteremsarka», Mészárosné napsütötte tornáca, Kacziány Ödön templombelseje, Edvi Illés Jenő «Intérieur»-je, Bodnár János előszobája, Kron Jenő műhelye,

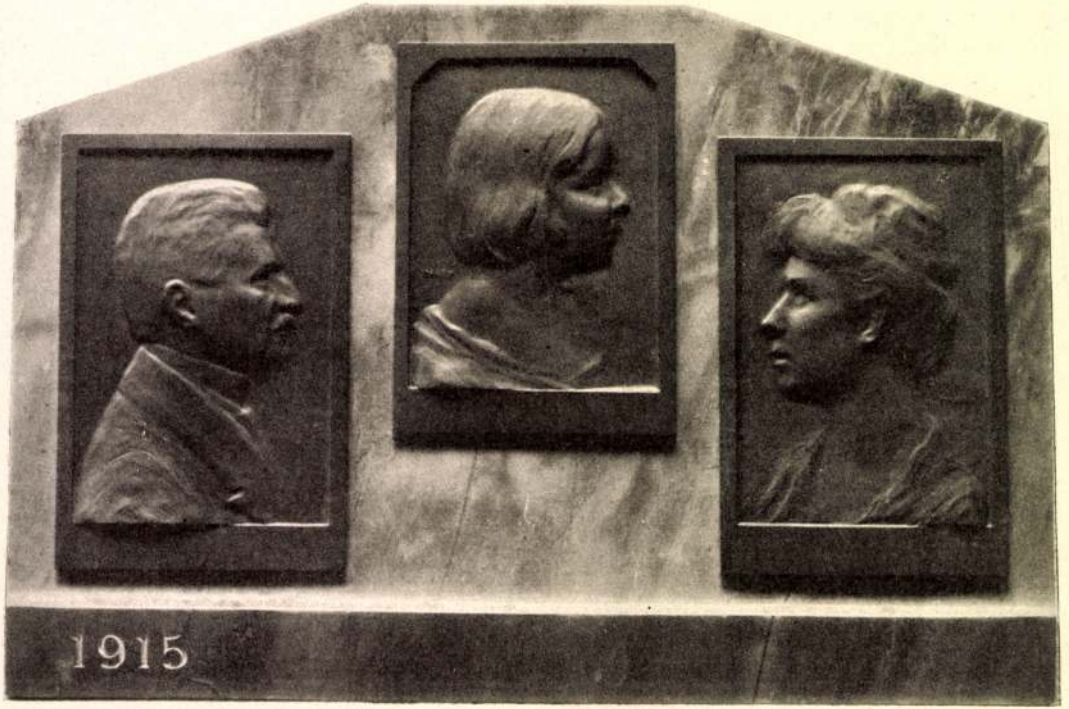

IMREY LAJOS

BRONZPLAKETTEK

Művészet 1916. 49. l.

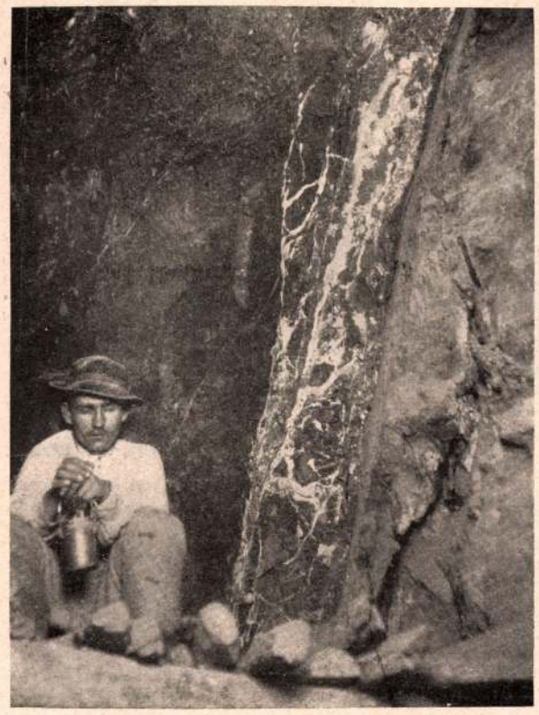

Élet a föld alatt

Aranyat rejtő érc

delmébe került, hogy az éhes bestiáktól megszabaduljon.

Alig van kenyérkereseti pálya, ahol annyi mindenféle ajku nép gyűl össze, mint a bányatelepeken. Az erdélyi érchegység bányáiban legtöbb az oláh munkás. A legkitartóbb és legszorgalmasabb a krajnai. Magyar ember csak ritkán vállalkozik a bányászatra, jóllehet ügyességét és munkaerejét itt is megbecsülik. A Mária Terézia idejében e vidékre telepített német bányászcsaládok majdnem mind beolvadtak az oláhságba s eredetüket legföljebb német hangzásu nevük árulja el. Zsidóember bányamunkára nem kapható. Cigány is csak elvétve száll le a bányába, de ha erre vállalkozik, rendkivüli ügyességével és hasznavehetőségével tünik ki.

Bármily nemzetiségü avagy vallásu legyen azonban a bányászember, megbizhatóság tekintetében valamennyi ugyanazon mérték alá esik: a kezeügyébe eső termésaranyat egyik sem adja oda gazdájának, a bányatársulatnak. Huszonöt-harminc év alatt két-három esetben fordult elő, hogy valaki sziklarepesztés alkalmával talált szabad aranyat önként adta oda tulajdonosának. Pedig hát a bányatársulat nemcsak hogy megjutalmazza az illetőt, de az arany értékét is kifizette neki. Mind hiába. Alig van ugyanis magántulajdon a világon, amellyel szemben az enyém-tied-övé fogalmak oly tág keretek közt mozognának, mint az aranyérccel szemben. A bányavidéken lakó emberek nem is tekintik aranyérc eltulajdonítását lopásnak. Szerintük, az aranyércet senkisem ültette, sem meg nem dolgozta s az Isten nem egy embernek, avagy társulatnak teremtette, hanem az emberiség összességének, amihez tehát mindenkinek egyforma joga van.

A föld méhében dolgozó bányászra a csillogó érc bűvös hatást gyakorol. Még arra is, ki anyagi helyzeténél fogva az arany értékére ráutalva nincs. A több száz főre menő bányamunkás közül alig akad egy-egy ember, aki vagy egy aranyszemet ne iparkodott volna eltulajdonítani.

Nagyon természetes, hogy a szigoru ellenőrzés mellett az aranylopás nem könnyü dolog. S mégis a legnagyobb felügyelet dacára az aranytermelésnek egy jelentékeny része nem a bányatulajdonos kezébe kerül. Pontos számítás szerint például a rudai tizenkét apostol bányatársulat bányáiból évenkint félmillió korona értékü aranyat tüntetnek el bűnös úton. Pedig a munkások csak alapos vizsgálat és motozás után mehetnek ki a bányából. De az arany csábítása oly leleményessé teszi őket, hogy a legéberebb ellenőrzés is kárba vész a bányában.

Régibb időben a bányász ruha- és cipőfoszlányai közé rejtette az aranyszemeket. De a felőrök és tisztviselők vizslaszeme csakhamar kiismerte a lopás ezen nemét. Később a munkások szájüregükbe s testrészeik hajlásai közé rejtettek el egy-egy darab ércet, de ez a turpisság is csakhamar ismertté vált. Nem maradt más hátra, minthogy az aranyat lenyeljék. Ez a lopási módszer sokáig ismeretlen maradt az ellenőrzők előtt.

Egy-egy bányász eredeti módon csempészte ki az aranyat. A reggelire hozott palack kávéját nem itta ki tisztára s a megmaradt néhány cseppbe rejtette el az aranyport. Van, aki füle tövébe helyez el egy-egy kövecset. Egy másik órájának üres tokját hozta el a bányába s megrakva vitte haza. Sokan hajuk közé szórták el az aranyport, mások erőszakkal sebet ejtettek testükön s annak belsejében rejtették el a lopott aranyat.

De nemcsak a bányamunkások iparkodnak néhány aranyszemet eltulajdonítani. Akad egy-egy felőr avagy munkavezető is, akit a kapzsiság bűnös útra csábít.

Pedig a bányatársulat horribilis összeget fizet az ellenőrző személyzetnek, csakhogy állásukat megbecsülve, az érdekeiket szolgálják.

Hogy csak a bányafelőrt említsük, akinek semmiféle iskolázottsága, semmiféle szakértelme nincsen s mégis 300—400 korona havi fizetésből, szabadlakás, fütés- és világitásból álló illetményt élvez. Oly jövedelem, amilyent jogvégzett ember csak tiz-tizenöt évi működés után élvez a tisztviselői pályán. S mindemellett gyakori eset, hogy a felőrben is föltámadt az aranylopás vágya, akárcsak sok jómódu emberben a vadorzás szenvedélye s a fizetésével nagyon is aránytalan kis aranyértékért kockára teszi jól jövedelmező állását.

A legutóbbi időben az erdélyi érchegység bányatermelőit valóságos lázba ejtette a már emlitett rudai tizenkét apostol bányatársulat aranytermelése. Bányái közül a gurabárzai és muszári valósággal ontják az aranyat. Pedig az utóbbi bánya még két-három évvel ezelőtt már mint kiaknázott, értéktelen tárna szerepelt

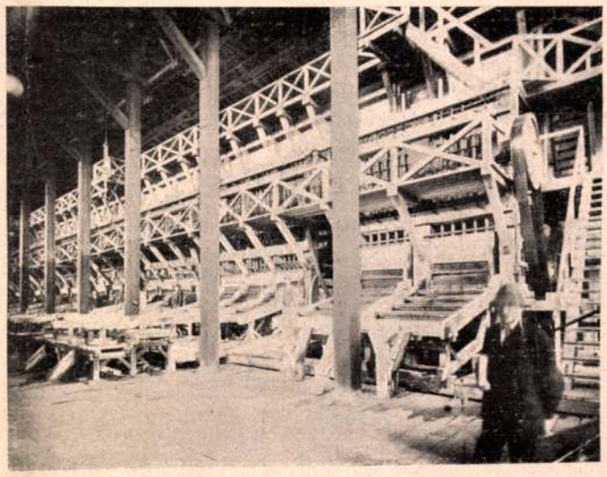

Élet a föld alatt

A nagy aranyzúzó

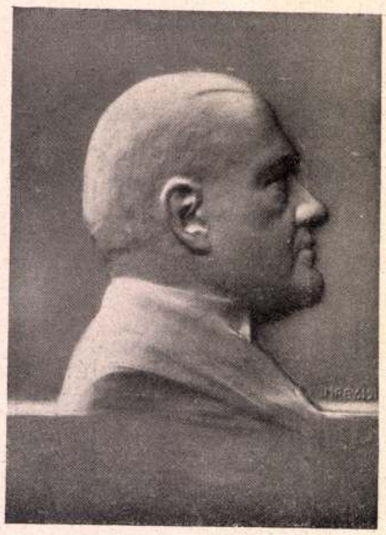

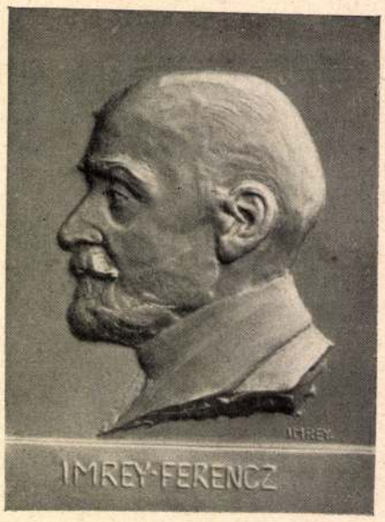

A Műcsarnok jubiláris kiállításából

Imrey Lajos: Plakettek

az üzleti könyvekben. Sorsa is megvolt pecsételve. A társulat már meg akarta szüntetni művelését. Ez időben a bányatársulat igazgatót cserélt s az új bányafőnök, Buchrukker Leonárd dr., egy tetőtől-talpig szakember, nagyobb figyelmet szentelt a még rómaiak idejéből származó bányának. A rengeteg befektetéssel megkezdett munkát azután bőséges siker koronázta.

Ez év tavaszán mindinkább nagyobb és nagyobb lett az aranytermelés.

Amíg az ideig a bányák átlagos termelése 150—180 kilogram közt váltakozott, folyó évi május hónapjában már 230 kilogramra emelkedett.

És e mennyiség mindinkább emelkedett, úgy hogy a lefolyt novemberi termelés 305 kilogramot tett ki.

Természetes, hogy e dús sikerek hallatára a környék román lakosságában is föltámadt a vágy, a föld gyomrában rejlő mérhetetlen kincsekből egy-egy részt kaparítani.

Valóságos rablóbanda szövetkezett e kockázatos munkára. A bányába ugyanis nem oly könnyü dolog bejutni.

Nappal és éjjel őrzik a tárnák bejáratát s vasár- és ünnepnapokon pedig súlyos vasajtók gátolják a bemenetet.

Az aranytolvajok azonban nem riadnak vissza ily csekélységektől. Sötét éjjel az erdők rengetegeiben preciz számítással nyílást vájnak a földbe s azon ereszkednek le kötélhágcsón a tárna mélységébe. Sokszor 30—40 méternyi mély földréteget kell átfúrniok, míg a tárnába érnek. Innen azután újra a száz méternél mélyebb bányába ereszkednek le, míg célhoz juthatnak.

A bánya tisztviselői azonban, mihelyest a lopás nyomára jutnak, résen állanak. Sokszor heteken, hónapokon át lesik a tolvajokat, akiket elcsípni ugyancsak nem könnyü dolog.

Az aranytolvajok ugyanis rendszeresen ismerik a bánya labirintusait s a legkisebb neszre százfelé menekülnek.

A lefolyt napokban valóságos küzdelem folyt le a bányabetörők és üldözőik között. A muszári telep bányamérnökét levélben figyelmeztették, hogy egy öt tagból álló tolvajbanda betörésre készül.

A mérnök látszólag eltávozott lakóhelyéről s a körülbelül tíz kilométernyi távolságra eső gurabárzai telepre ment át. Itt öt tisztviselő társával leszállott a bányába s egy, még a rómaiak idejéből származó földalatti folyosón Muszárira ment át. Ideérve, kettesével oszlottak el a bánya különféle irányában.

Úgy éjféltájban végre megérkeztek a tolvajok. Már-már munkához akartak látni, amidőn a bányamécs fényénél észrevették a rájuk leső mérnököt és társát.

A betörők nem sokáig gondolkoztak. El lévén készülve a tettenérésre, első gondjuk volt támadóikat elpusztítani. A legborzasztóbb halálra ítélték őket. A tolvajok egyike a kezében levő dinamitbombát szánta nekik. Már meg akarta gyújtani a dinamittöltény gyutacsát, amidőn a mérnök észrevette a veszedelmet, browningját előrántotta, elsütötte a tárnában. A lövés okozta detonáció oly annyira megijesztė a bányabetörőket, hogy a bombát, mielőtt az még meggyúlt volna, földre ejtették. A következő pillanatban szerteszét menekültek. Csakhogy a többi tisztviselők elállották a kijáratokat s rövid idő multával valamennyien a segítségükre jött csendőrök kezére kerültek, akik megvasalva a dévai ügyészség börtönébe kísérték őket.

Jellemző, hogy a bányabetörők szülei a vidék jobbmódu gazdái közé tartoznak. Kettő közülök a muszári községi bíró fiai.

Az aranylopást különben évszázadok óta űzik. Az aranyérchegység vidékén egyes családok rengeteg vagyonra tettek szert ezáltal. A bányák közelében tömérdek kereskedő és korcsmáros lakik, akiknek tulajdonképpeni foglalkozása a lopott aranyérc beváltása. És ez a foglalkozás tulajdonképp nem is jár veszedelemmel, mert ha a tolvajt tetten nem érik, már az orgazdát — lévén az aranynak szabad kereskedelme — büntetni sem lehet. Ezt a kolozsvári királyi ítélőtábla is kimondotta a legutóbbi nagy aranylopási pörből kifolyólag.

A lopott és termelt aranyércet különben a zalatnai és körmöcbányai bányahivatal váltja be. A lopott arany nagyrésze azonban budapesti kereskedők révén Németországba vándorol ki. *Gáspár Ármin.*

Email-pénztárca

Ezüst, arannyal ékes kék zománca,
Remekben készült pompás női tárca —
Ki hordta egykor? Grófné vagy kokott?
Ki adta e pazar ajándokot?

Szafir gyanánt sugárzik tiszta lapja,
S lehet, hogy hozzá szenny és vér tapadva,
Lehet, varázsán hőstett serkedett,
Lehet, fakasztott átkot, könnyeket.

Lenkei Henrik.

Uj Idők 1912. XVIII. 18.

Imrey Lajos (irodalom)

és önélet. adatok.

Imrey Lajos (dr. szobrász ~~szüb~~ *) 1879 ~~január 4-én~~ Batén (Somogy m.) ~~vármegye~~ Autodidakta; ~~A polgári életben~~ birósági tisztviselő. 1911. ~~tavaszán~~ kezdett a szobrászattal foglalkozni. Első műve édesanyjának relief arcképe volt, ~~mely egy szobrász barátjának annyira megtetszet, hogy a további munkára ösztönözte. Még ez év öszéig hét plakettet készitett, melyeket bronzba öntetvén beküldött a~~ melyet többplakettjével együtt az OMKT ~~Képzőművészeti Társulat~~ (1911–12. évi jubiláris tárlatára) ~~A jury rahamosnyit elfogadta kiállitásra s J. e siker óta minden szabadidejet a szobrászatnak szentelte~~ kiállitásra elfogadott. 1912-ben részt vett a pozsonyi ~~[illegible]~~ és a szegedi tavaszi tárlatokon, a következő évben pedig néhány művével már a müncheni nemzetközi kiállitáson is szerepelt. A kisplasztikáról 1913-ban tért át a teljes plasztikára s e nemben első műve édesanyjának mellszobra volt, melyet márványba is kifaragott. Még ugyanez évben készitette el atyja mellszobrát agyagban.

Imrey Lajos

Műcsarnok Rákoscsaba

1915-16. téli kiáll. 5, 37, 38
1916-17. téli kiáll. 328, 330
1918. tav. kiáll. 29, 30
1919-20. téli kiáll 191, 197, 418, 419.
1920-21. téli kiáll 91.
1921. őszi kiáll. 91. 92
1922. jub. kiáll. 204, 564.
1922. őszi kiáll. 436.
1924. tav. kiáll. 145, 553
1924. őszi kiáll. 379, 381
1928. tav. kiáll. 234.

Rákoscsaba

— ~~Aalpesöves VII. 245.~~

Imrey Lajos

szobrász

Szül. 1879 jan. 4. Bátén

Jogot végzett a pesti egyetemen, 1905-ben kolozsvárt doktori oklevelet szerz. szb.

art hiszen megvan

ind

z

Krück I. 542. l.

Régi Magyar Könyvtár II. 39

10 fol.

1904. október 7. 497

Felterjesztés: a Főfelügyelőség 1903. évi működéséről szóló jelentése 10. példányban megküldetik. (7352/1904.)

Imrey Lajos

Ungarnik Hobrasz Bpest

1911-12. jub. kiáll. 346-350, 361
409

1913. tav. kiáll. 299, 300.

1913-14. téli kiáll. 292, 293,
295, 300

[redacted]

Annuitásos törlesztésre való felhasználása
a múzeumi építkezésekre engedélyezett
államsegélyeknek

III. 61 – 65.

Imrey Lajós

a obrán

Rákoscsaba.

Mincsarnok

1922. jub. Kiáll

53/903.

ede és társa.

---

lopok és kőlemezek. (H. ép).
gó-munka. (Hátsó ép.)

Imrey Lajos

Művészet 1915

118

Solymári áll. el. iskolával kapcs. itj.
egyenület VI. 226.

Imrey Lajós

Önéletr

Brouzkanika III. 143.

Imrey Lajos

Művészet 1915. 118

Galaczkai lelet VIII. 176, 177

Imrey Lajos

Hobrán

Rákosczaba

Múczarnok

1915. Tav.

Pollaiolo, Antonio II. 24

1904. VII. 8.

Kaposvár áll. fögimn.

Nemz. Múzeum jelentése (436/1904)

Turcz Lajos

Műcsarnok 1918. tav.

~~Feliratok bártfai ötvösek pecsétjén~~

VI. 288.

Imrey Lajos
Hob
Miesarnik
1919-20 tele

Pongrácz Elemér V. 176.

Imrey Lajos

MDK

Női akt, bronz

Mücsarnok 1928 tavaszi kiállitás

MDK

Imrey Lajos, szobrászm.

234. Női akt. Bronz.

KMT. 1928. tav. kiáll. Kat. 14.l.

Imrey Lajos

MDK

Glasner nővérek, bronzplakett

Műcsarnok 1924 tavaszi kiállitás

Imrey Lajos MDK

Alvó akt, elefántcsont

Mücsarnok 1922 jubileumi kiállitás

Imrey Lajos

MDK

Női aktok, csontfaragvány

Műcsarnok 1922 őszi tárlat

Imrey Lajos

MDK

Fekvő akt

Álló akt

Léda, csontfaragványok

Műcsarnok 1922 jubileumi kiállítás

MDK

Imrey Lajos

Női akt. Elefántcsont

Léda. Elefántcsont

Az 1921.évi őszi kiáll.tárgym. Műcsarnok. 1921. nov. 6.l.

Imrey Lajos MDK

Éremtervezet és vert érmek, bronz és ezüst

Műcsarnok 1919-2o téli kiállitás

Imrey Lajos MDK

Tanulmány, bronz

Mücsarnok 1919-2o téli kiállitás

Imrey Lajos MDK

Kispéczi dr. Perl Gyula, Perl Gyuláné és Perl Évike képmása, bronzplakett

Műcsarnok 1916-17 téli tárlat

Imrey Lajos MDK

dr.Supka Géza képmása, bronzplakett

Mücsarnok 1916-17 téli tárlat

Imrey Lajos

Schey Ernőné képmása, plakett

Műcsarnok 192o. tavaszi kiállitás

Imrey Lajos MDK

Falusi kuria, rézkarc

Patak partja, aquatinta

Mücsarnok 1919-2o téli tárlat

Imrey Lajos

MDK

A müvész édesatyja, bronzplakett

R.B. képmása, bronzplakett

Műcsarnok 1911/12. Jubiláris kiállitás

Imrey Lajos MDK

P.J. urnő képmása, bronzplakett

Műcsarnok 1911/12. Jubiláris kiállitás

Imrey Lajos

MDK

B.L. ur képmása, bronzplakett

Műcsarnok 1911/12. Jubiláris kiállitás

Imrey Lajos MDK

V.E.urhölgy képmása, bronzplakett

A müvész édesanyja, bronzplakett

Dr. V.M. ur képmása, bronzplakett

Mücsarnok 1911/12. Jubiláris kiállitás

Imrey Lajos

MDK

Tanulmány, bronz

Műcsarnok 1919-2o téli kiállitás

Imrey Lajos

MDK

Falusi kuria, rézkarc

Patak partja, aquatinta

Mücsarnok 1919-2o téli kiállitás

Imrey Lajos

Akt tükörrel, elefántcsont

Műcsarnok 1920-21 téli kiállítás

Imrey Lajos MDK

Éremtervezet és vert érmek, bronz és ezüst

Műcsarnok 1919-2o téli kiállitás

Imrey Lajos MDK

Tibike, arckép, szobor

Liebner Olga képmása, szobor

Műcsarnok 1915-16 téli tárlat

MDK

Imrey Lajos

P.J.úrnő képmasa. Bronzplakett.Mgt.

Műcsarnok. 1911/12. téli kiáll. 55.lap

Imrey Lajos MDK

Arcképtanulmány, szobor

Dr. Bendel József képmása

Műcsarnok 1913. tavaszi kiállitás

Imrey Lajos MDK

Arcképtanulmány, szobor

Mücsarnok 1913-14 téli kiállitás

MDK

Imrey Lajos, szobrászm.

5. Szemere Árpád, m.kir. Operaház tagjának képmása.
Szobormü.

Szabad művészek csoportja.
KMT 1915/16 téli kiáll. Kat. 31.1.

Imrey Lajos MDK

Arcképtanulmány, szobor

Boglári Simon Jakab és felesége emlékérmei

Műcsarnok 1913-14 téli kiállitás

Imrëy Lajos MDK

Emlékplakett

Mücsarnok 1913-14 téli kiállitás

Imrey Lajos MDK

Szemere Árpád az Operaház tagjának képmása, szobor

Mücsarnok 1915-16 téli tárlat

MDK

Imrey Lajos szobrászm.

Arcképtanulmány. Szobormű.

Dr. Bendel József ur képmása. "

KMT.- 1913.Tavaszi kiáll. 57.1.

Imrey Lajos
Falusi kuria, rézkarc
Patak partja, aquatinta

[illegible] 21 l.

te in Slovenien gewendet,die dortigen Denk-
sst,dass Rottmann die Statuen für die Altä-

e Dissertation ziemlich ernst nimmt und
ill,was ihn einem Resultat näher bringen
Ungarn nachzuforschen,ob er dort nicht eine

e Freiheit,das Landesdenkmalamt zu bitten,
ieen mit dem ungarischen Material zu ver-
derselben Hand in Ungarn zu konstatieren

.e ich zurückzusenden,wenn aber das Denk-
hat,können wir davon neue Abzüge machen
mte zuschicken.
u entschuldigen und bin für jede Auskünft

die Herren meiner tiefsten Hochachtung

Dr. V. Hoffiller

D.Viktor Hoffiller
Univ.-Prof.,Direktor
des Archaelog.National
museums

Imrey Lajos
Tanulmány, bronz

Téli tárlat. Műcsarnok, 1919-20. 12 l.

MI NYOMDA
OLTJA
JOS-UTCA 18
UTOMATA 895-40
APÍTÁSI ÉV 1577

KIRÁLYI MAGYAR EGYETEMI NYOMDA BUDAPEST

Gesbitó számla 4679

ücmlékek Országos
Bizottsága
H.

CSAK JELEN LEMBE	EGYSÉGÁR		ÖSSZES ÁR		ÖSSZES ÁR	
	P	f	P	f	P	f
is a 'l'					alkalmi	
					áro	

Imrey Lajos

Éremtervezet és vert érmek, bronz és ezüst

Téli tárlat. Műcsarnok, 1919-20. 12 l.

336

Kir. Magy. Egyetemi Nyomda Budapest
Könyvesbolt és „Magyar Könyvbarátok“
Levélcím : Budapest IV, Postafiók 242. P

BÉLYEGMENTES
11858/1879. P. M. sz. rendelettel megállapított személyes illetékmentesség folytán

N

27 *P* -- *fil*

- - - - - - - - - - -

*mely összeget az 193*6. ápri

számlánk ellenértéke fejében

Bizottságá - - - -

Imrey Lajos

Női aktok, csontfaragv.

Őszi Tárlat. Műcs. miállitása. 1922. nov.

31 l.

Imrey Lajos

sz. 1879.

l.

Föv. Képt. Erem kiáll. 1949

23. l.

ILLUSZTRÁCIÓK.

Imrey Lajos MDK

Akt tükörrel, Elefántcsont faragvány

Műcsarnok 1920-21. Téli kiállitás

Imrey Lajos szobrászmüvész. MDK.

Képzőmüvészeti Társulatnak tavaszi kiállitásán vett részt a Szépmüvészeti Muzeumban.

Képzőmüvészet, 1918. 2. 1.

Imrey Lajos MDK

Schey Ernőné képmása, plakett

Műcsarnok 192o. tavaszi kiállitás

Imrey Lajos MDK

Gyuszi, bronz plakett

Mücsarnok 1924. tavaszi kiállitás

Imrey Lajos MDK

Falusi kuria, rézkarc
Patak partja, Aquatinta,

Műcsarnok 1919-20. télitárlat

MDK

Imrey Lajos

Gyöngyösy Nándor: A mai magyar művészet. Bpest. 1916. 20.l.

Imrey Lajos MDK

Tanulmány, bronz

Mücsarnok 1919-2o. téli tárlat

Imrey Lajos MDK

Éremtervezet és vert érmek, bronz és ezüst.

Műcsarnok 1919-20. téli tárlat

Imrey Lajos MDK

Glasner nővérek, bronzplakett

Műcsarnok 1924. tavaszi kiállítás

IMREY LAJOS, szobrász

Szigeti István, aki a lapban a szobrászokkal, éremművészekkel foglalkozik, többek között Imreyt is keresi. Aki közelebbit tud róla, kéri annak közlését. 16/144/.old.

NINCS-KÖZLÉSEK:....

AZ ÉREM, Közlemények az éremgyűjtés köréből.
------ XIV. 1958. 5.sz. Bp.

Imrey

Rajza strucctollas kalapot viselő női arcot ábrázol.
Repr.

ÉLET, Bp. 1910. okt. 23. II. évf. 41. sz. 531. lap.

IMREY LAJOS, éremművész

Gáty-Goldmann Fülöp 1921-ben az általa elérhető összes magy.szobrász-éremművésztől megrendelte önarcképüket 100+100 mm.plaketten.-A gyüjt. a MNM.-ban van. 116.drb.
A sorozathoz tartozó önarcképplakettek:
IMREY LAJOS.-Felirat: IMREY L.-MNM.-100+100 mm.Lévaár 2929. 31.old

GOSZTONYI JÁNOS: Magyar szobrászok és éremművészek önarcképplakettjei 24.old

AZ ÉREM. XXXII.évf. 1975-1. Bp. 1976

Ymreyhajós

M.D.K.

25.) Férfiképmás. Bronz.

Fővarósi képtár kiállítása XLIV.: Magyar érem és plakettművészet 1800 tól napjainkig. 23 lap, Budapest 1949.

A MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZEK EGYESÜLETE
ÉS A SZINNYEY-MERSE-TÁRSASÁG,

VALAMINT E CSOPORTOKON KÍVÜL ÁLLÓ MŰVÉSZEK
MŰVEIBŐL RENDEZETT

1924. ÉVI TAVASZI KIÁLLÍTÁS TÁRGYMUTATÓJA.

MÁJUS, JÚNIUS.

Kurtapataki P.
XI. Budafoki-út 76.

ORSZÁGOS MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT
BUDAPEST, MŰCSARNOK, VÁROSLIGET.

A BENCZÚR-TÁRSASÁG, A CÉHBELIEK, A KÉVE,
A MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZEK EGYESÜLETE
ÉS A SZINNYEY-MERSE-TÁRSASÁG,

VALAMINT E CSOPORTOKON KÍVÜL ÁLLÓ MŰVÉSZEK
MŰVEIBŐL RENDEZETT

1924. ÉVI
TAVASZI KIÁLLÍTÁS
TÁRGYMUTATÓJA.

MÁJUS, JÚNIUS.

Kurtapataki P.
XI. Budafoki-út 26.

ORSZÁGOS MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT
BUDAPEST, MŰCSARNOK, VÁROSLIGET.

M. kir. tud.-egyetemi nyomda.

ELADÁSI FELTÉTELEK.

Az *eladó művek* árai, a kiállítási termek ajtói mellett, vagy a termek sarkában vannak kifüggesztve. *A vásárlások közvetítését kizárólag a főtitkár végzi.* Azok a művek, melyeknek eladási ára nincsen kiírva, *nem eladók.* A vétel megkötésekor a vevő egy vásárlási nyilatkozatot köteles aláírni, amely föltétlen fizetésre kötelezi az aláírót, megállapított határidőn belül. A vételár egynegyedrésze a vásárlási nyilatkozat aláírásakor azonnal lefizetendő, a maradvány legkésőbb *négy nap alatt* a Társulat pénztárába készpénzben szolgáltatandó be, a törvényes forgalmi adóval együtt.

A kiállított és megvásárolt művek biztosításáról azok tulajdonosai tartoznak gondoskodni.

A megvásárolt műveket a Társulat a Műcsarnok helyiségeiben köteles átadni a befizetést igazoló nyugta és aláírott átvételi elismervény ellenében. Elszállításukról a tulajdonosok tartoznak gondoskodni, de csakis a kiállítás bezárása után.

Az 1924 július 10-én túl visszahagyott művekért a Társulat semminemű felelősséget nem vállal.

Az Igazgatóság.

A kiállítás festészeti anyagát Czencz János, Kiss Rezső; Déry Béla és Csánky Dénes; Komáromi Kacz Endre és Kukán Géza; Benkhardt Ágoston és Szablya Frischauf Ferenc; Iványi Grünwald Béla;

a szobrászati anyagot pedig: Róna József és Margó Ede; Gách István és Pásztor János; Kisfaludi Strobl Zsigmond és Szentgyörgyi István, valamint Simay Imre rendezték.

I. TEREM.

Az összes művészcsoportok közös terme. Olajfestmények, szobormüvek, eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

A Benczúr-Társaság műveit B., a Céhbeliek műveit CH., a Képzőművészek Egyesületének műveit KE., a Szinyei Merse Pál Társaság műveit SZM. betük jelzik.

1. SZŐNYI ISTVÁN: Kettős arckép. SZM.
2. SZMRECSÁNYI ÖDÖN: Füzes. SZM.
3. CSUK JENŐ: Kiverés a pusztára. B.
4. SZMRECSÁNYI ÖDÖN: Nyári est. SZM.
5. SZŐNYI ISTVÁN: Arcképtanulmány. SZM.
6. KUKÁN GÉZA: Női arckép. Magántulajdon. KE.
7. STETKA GYULA: Simonyi Semadam Sándor arcképe. Magántulajdon. B.
8. ROMEK ÁRPÁD: Műtermemből. KE.
9. PETRI PICK LAJOS: Hann Arnold. Bronz. Magántulajdon. CH.
10. KUKÁN GÉZA: A bánya áldozata. KE.
11. BERÁN LAJOS: Augenfeld J. Leó arcképe. Bronz. Magántulajdon. CH.
12. ROMEK ÁRPÁD: Csendélet. KE.
13. GLATTER GYULA: Gróf Apponyi Albert arcképe. Magántulajdon. KE.
14. BRÜLL ALADÁR: Figyelő. KE.
15. BORY JENŐ: Gyermekfej. Pyrobazalt-szobor. Magántulajdon. KE.
16. MERÉSZ GYULA: Kain és Ábel. KE.

17. MÁRK LAJOS: F. B. úrnő arcképe. Magántulajdon.
18. RUDNAY GYULA: Pásztorfiú. Magántulajdon. SZM.
19. SIDLÓ FERENC: Ugron Gábor mellszobra. Bronz. Magántulajdon. SZM.
20. CSÓK ISTVÁN: Tündérálom. Magántulajdon. SZM.
21. KISFALUDI STRÓBL ZSIGMOND: Tóth Lajos arcképe. Bronz. A pécsi Erzsébet-Egyetem tulajdona. SZM.
22. ~~Báró HATVANY FERENC~~: Női akt. SZM.
23. MÁRK LAJOS: G. R.-né úrnő arcképe. Magántulajdon.
24. ~~BORUTH ANDOR~~: Spanyol zsidónő. KE.
25. ~~BORY JENŐ~~: Gyermekfej. Pyrobazalt-szobor. Magántulajdon. KE.
26. KÁRPÁTHY JENŐ: A „Baja" vontatóhajó a Dunán. KE.
27. POLL HUGÓ: Virághintő-leánykák Úrnapján. Pastel. KE.
28. BOSZNAY ISTVÁN: Vízparton. KE.
29. ~~DAMKÓ JÓZSEF~~: Leányka. Terracotta-szobor. KE.
30. MERÉSZ GYULA: Magyarországi Szent Erzsébet. Magántulajdon. KE.
31. ~~DAMKÓ JÓZSEF~~: Menyecske. Terracotta-szobor. KE.
32. SZLÁNYI LAJOS: Utolsó hófoltok. CH.
33. MÁRK LAJOS: L. J. úrnő arcképe. Magántulajdon.
34. EDVI ILLÉS ALADÁR: Balaton partján. CH.
35. NÁDLER RÓBERT: Szepezdi paraszthász. CH.
36. SILIGAI FERENC: Hóolvadás az erdőben. B.
37. BALLÓ EDE: B. J. arcképe. Magántulajdon. CH.
38. SZENT ISTVÁNY GYULA: Didi. KE.
39. MIHALOVICS MIKLÓS: Merengés. KE.

II. TEREM.

A Magyar Képzőművészek Egyesületének művei. Olajfestmények, szoborművek eladók, a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

40. VÉRTSALAGI RUPPRECHT ANDOR: Női arckép. Magántulajdon KE.
41. MIHALOVICS MIKLÓS: Kain.
42. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Adagio. Vízf.
43. SÁRKÁNY GYULA: Alpár Ignác műépítész. Magántulajdon.
44. BRÜLL ALADÁR: Mese.
45. SÁRKÁNY GYULA: Alpár Ignácné. Magántulajdon.
46. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Őszi csendélet. Vízf.
47. KÖVESDY GÉZA: Az Olympus berkeiben.
48. KUKÁN GÉZA: A vágy.
49. RADNAI BÉLA: Putifárné. Gypszszobor.
50. MERÉSZ GYULA: Gróf Coreth Ernő arcképe. Magántulajdon.
51. ROMEK ÁRPÁD: Ugorkák.
52. SZENT ISTVÁNY GYULA: Biedermeyer.
53. ROMEK ÁRPÁD: Mezei virágok.
54. MERÉSZ GYULA: Feleségem. Magántulajdon.
55. KNOPPNÉ CURTIS GERTRUD: A Hyde-park Londonban.
56. ÉDER GYULA. A. K. arcképe. Magántulajdon.
57. RAKSÁNYI DEZSŐ. A Szent Péter templom főoltára Rómában.
58. MÁRTON FERENC: Sümegi Vilmos arcképe. Magántulajdon.

59. RAKSÁNYI DEZSŐ: Részlet a római Szent Péter templomból.
60. SÁRKÁNY GYULA: Dr. Békefy Remig zirci apát arcképe. Magántulajdon.
61. MÁRTON FERENC: Búbánatban.
62. SCHILLINGER GYULA: Afrikai teve. Szobormű. Magántulajdon. KE.
63. BORUTH ANDOR: Anyám arcképe. Magántulajdon.
64. KÁRPÁTHY JENŐ: Reggel a Dunán.
65. POLL HUGÓ: Nyári reggel. Pastel.
66. MÁRK LAJOS: Olvasó nő.
67. BOSZNAY ISTVÁN: Halásztanya a Tisza mellett.
68. BRÜLL ALADÁR: Dr. Tóth Lászlóné arcképe. Magántulajdon.
69. UDVARY PÁL: Parasztszekér.
70. KÖVESDY GÉZA: Fohász.
71. POLL HUGÓ: A vadálló kövek. Pastel.
72. RAKSÁNYI DEZSŐ: Mauzoleum.
73. MÁRTON FERENC: Zakor. Magántulajdon.
74. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Ma.
75. PÁDLY ALADÁR: Tabáni részlet.
76. BORUTH ANDOR: Öreg favágó.
77. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Holnap.
78. BARKÁSZ LAJOS: Hazafelé.
79. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Tegnap.
80. BRÜLL ALADÁR: Fehér szegfű.
81. ~~GIMES LAJOS~~: Tél a Dunán. Tempera.
82. KÖVESDY GÉZA: Tükör előtt.
83. KALLÓS EDE: Álom. Márványszobor. Magántulajdon.

III. TEREM.

A Magyar Képzőművészek Egyesületének művei. Olajfestmények, szoborművek eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

84. ISTÓK JÁNOS: Ökölvívó. Bronz.
85. TURY GYULA: Takács Sándor történettudós arcképe. Magántulajdon.
86. ARADI EDVI ILLÉS JENŐ: Szőllős csendélet.
87. SPÁNYIK KORNÉL: Részlet a királyi várból.
88. NAGY VILMOS: F. S.-né arcképe. Magántulajdon.
89. SZABÓ DEZSŐ: Virágoskert.
90. KRUCSAY FERENC: Dömösi tájrészlet.
91. DARVASSY ISTVÁN: Tanulmányfej.
92. FARKAS BÉLA: Russ Harryné képmása. Gipszszobor. Magántulajdon.
93. SPÁNYIK KORNÉL: Müteremrészlet.
94. FRIED PÁL: Arckép. Pastel. Magántulajdon.
95. GIMES LAJOS: Tavasz.
96. KÖVESDY GÉZA: Vitulus aureus.
97. GIMES LAJOS: Őszi napsugár.
98. DOLÁNYI BENCZUR IDA: Paeóniák.
99. MOLDOVÁN BÉLA: Uzsonna.
100. PÁSZTOR JÁNOS: Iluska. Terracotta.
101. MOLDVAI KRAJNA JÁNOS: A puszták temploma.
102. HAJDU REZSŐ: Arckép. Gipszszobor.
103. DAMKÓ JÓZSEF: Novicius. Terracotta szobor.
104. SZAMOSI SOÓS VILMOS: Az én fiam. Márványszobor.
105. PÁSZTOR JÁNOS: Barta Károly családi síremléke. Gipsz-szobormű. Magántulajdon.

106. PÁSZTOR JÁNOS: Zsuzsanna. Márványszobor.
107. Liptóújvári STROBL ALAJOS: Gróf Bánffy Miklós képmása. Márvány. Magántulajdon.
108. BORY JENŐ: Fájdalom. Pyrobazalt-szobor.
109. RADNAY BÉLA: A végzet. Gipszszobor.
110. SZAMOSI SOÓS VILMOS: Önarckép. Színezett márványszobor.
111. DAMKÓ JÓZSEF: A kovácspalotai plébános. Terracotta-szobor.
112. SZAMOSI SÓOS VILMOS: Horace D. Newson arcképe. Bronz-szobormű.
113. SZÁNTHÓ LAJOS: Női arckép. Magántulajdon.
114. SZAMOSI SOÓS VILMOS: Medgyessy Istvánné arcképe. Színesmárvány szobor. Magántulajdon.
115. KRUCSAY FERENC: Női arckép. Magántulajdon.
116. Muzsinszky NAGY ENDRE: A berlini-tér Budapesten.
117. KEMÉNY NÁNDOR: Önarckép.
118. JUSZKÓ BÉLA: Forduló.
119. UDVARY PÁL: Önarckép.
120. Muzsinszky NAGY ENDRE: Építkezés.
121. GREGERSEN HUGÓ: Kosok.
122. VASTAGH GYÖRGY: Bevonulás Jeruzsálembe. Bronz.
123. VAS FERENCNÉ: Báró Jeszenszky Andrásné arcképe. Pastel. Magántulajdon.
124. GIMES LAJOS: Tél az erdőben.
125. BACSA ANDRÁS: Csáky Ilona grófnő arcképe. Magántulajdon.
126. PÁDLY ALADÁR: Hóolvadás.

127. BACSA ANDRÁS: Örgróf Pallavicini Alfrédné. Magántulajdon.
128. RADNAI BÉLA: Mária Immaculata. Pyrobazalt-szobor.

IV. TEREM.

Az összes művészcsoportok közös szobrászati és grafikai terme. A kiállított művek eladók, a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

A Benczúr-Társaság műveit B., a Céhbeliek műveit CH., a Képzőművészek Egyesületének műveit KE., a Kéve műveit KV., a Szinyei Merse Pál Társaság műveit SZM. betűk jelzik.

129. ZALA GYÖRGY: Síremlék. Gipsz. KE.
130. KISFALUDI STRÓBL ZSIGMOND: Magurányi J.-né arcképe. Márvány. Magántulajdon. SZM.
131. KISFALUDI STRÓBL ZSIGMOND: Vitza. Márvány. Magántulajdon. SZM.
132. PETRI PICK LAJOS: A vágy. Bronz. CH.
133. PETRI PICK LAJOS: Ribáry Olga arcképe. Márvány. Magántulajdon. CH.
134. CSILLAG ISTVÁN: Évi és Klári arcképei. Bronz. Magántulajdon. KE.
135. VAS VIKTOR: Női fej. Gipsztanulmány. KE.
136. GÁBOR MÁTYÁS: Lacika. Gipsz. Magántulajdon. SZM.
137. TÉCSY LÁSZLÓ: Gróf Almássy Erzsébet arcképe. Márvány. Magántulajdon. KE.
138. ENGEL BEIERSDORF ERNA: Férfi-arckép. Bronz. Magántulajdon. KE.
139. KASZAB KÁROLY: Arckép. Gipsz. Magántulajdon. B.

140. B. HADZSY D.: Lotte. Bronz. KV.
141. GY. TAKÁCH BÉLA: Sarasusti. Tempera. KE.
142. KRAUSZ LAJOS: Dr. Gieswein Sándor arcképe. Gipsz. CH.
143. BOSKÓ LAJOS: Zsákmány. Bronz. KE.
144. BERÁN LAJOS: Bányászat. Ezüstplakett. CH.
145. IMREY LAJOS: Glasner nővérek. Bronz-plakett. Magántulajdon. KE.
146. KONCZ ANTAL: Petőfi. Fekete terracotta. KE.
147. KONCZ ANTAL: Tóth József színész. Fekete terracotta. KE.
148. KONCZ ANTAL: Kristó Nagy Istvánné. Fekete terracotta. KE.
149. KONCZ ANTAL: Polónyi Géza. Fekete terracotta. KE.
150. BERÁN LAJOS: Érmek. Bronz. Magántulajdon. CH.
151. BERÁN LAJOS: Érmek. Bronz. Magántulajdon. CH.
152. MARKUP BÉLA: Ugratóverseny. Bronz. KE.
153. BECK Ö. FÜLÖP: Hősemlék. Gipsz. CH.
154. MARKUP BÉLA: Ügetőverseny. Bronz. KE.
155. KÖVESHÁZY KALMÁR ELZA: Elesett hős. Mükőszobor. Magántulajdon. B.
156. SZŐDY SZILÁRD: Női akt. KE.
157. SIMAY IMRE: Haldokló anya. Gipsz. KV.
158. MAUGSCH GYULA: Oroszlánok. Gipsz. KE.
159. ZALA GYORGY: I. Ferenc József szobra az ezredévi emlékműre. Gipsz. Magántulajdon. KE.
160. ORBÁN ANTAL: 14 stáció. Kerámia. Magántulajdon. KE.
161. LÁNYI DEZSŐ: Tülekedő gyerekek. Kútcsoport. Márvány. B.

162. LÁNYI DEZSŐ: Zsuzsanna. Márvány. B.
163. VASTAGH GYÖRGY: Bivalybika. Gipsz. KE.
164. HORVÁTH GÉZA: Dr. Lénárd arcképe. Terracotta. SZM.
165. STRINGOVITS FERRY: Widler Károly arcképe. Gipsz. Magántulajdon. KE.
166. FARKAS BÉLA: Női akt. Gipsz. KE.
167. HORVÁTH GÉZA: A meglepett. Bronz. SZM.
168. SZODY SZILÁRD: Reggeli órán. Márvány. KE.
169. SIKLÓDY LŐRINC: Csikós. Bronz. KE.
170. CSERHALMI JENŐ: Elégia. Bronz. KE.
171. VAS VIKTOR: Gyermekfej-tanulmány. Gipsz. KE.
172. VISNYOVSZKY LAJOS: Dr. Zimmermann Ágoston arcképe. Bronz-plakett. SZM.
173. SZÉKELY MÓRIC: Dénes Katinka arcképe. Bronzérem. Magántulajdon. CH.
174. SZÉKELY MÓRIC: Hartmann Róbert arcképe. Bronzplakett. Magántulajdon. CH.
175. SZÁNTHÓ GERGELY: Érmek. Bronz. KE.
176. BORY JENŐ: Monna Vanna. Gipsz. KE.
177. HORVÁTH GÉZA: Arcképtanulmány. Eredeti terracotta. SZM.
178. SOMLÓ SÁRI: A mester. Márvány. KE.
179. HORVÁTH GÉZA: Fiatalság. Gipsz. SZM.
180. SZENTGYÖRGYI ISTVÁN: Mécses. Gipsz. SZM.
181. KISFALUDI STRÓBL ZSIGMOND: Aphrodite. Gipsz. SZM.
182. VISNYOVSZKY LAJOS: Kétségbeesés. Gipsz. SZM.
183. MAUGSCH GYULA: Szomjas elefántok. Gipsz. KE.

184. SZENTGYÖRGYI ISTVÁN: Somogyi L. O. arcképe. Márvány. Magántulajdon. SZM.
185. SIDLÓ FERENC: Mauthner Zoltánné arcképe. Márvány. Magántulajdon. SZM.
186. GÁRDOS ALADÁR: Éva. Bronz. B.
187. ORBÁN ANTAL: Fust Róbert arcképe. Gipsz. KE.
188. MINDSZENTI FERDEL LAJOS: Brutus. Kőszobor. KV.
189. MEDGYESSY FERENC: Kőemelő. Bronz. SZM.
190. STRINGOVITS FERRY: Schiffer Jenő arcképe. Márvány. Magántulajdon. KE.
191. MARKUP BÉLA: A kedvenc. Bronz. KE.
192. PUTZ JÁNOS: Szaffo. Terracotta. KE.
193. ZÁSZLÓS ISTVÁN: Hiszek Magyarország feltámadásában. Bronz. KE.
194. GY. TAKÁCH BÉLA: Vishvakarma. Tempera. KE.

Vízfestmények, rajzok, kőrajzok, rézkarcok.

195. WÉBER JÓZSEF: Eső után. Magántulajdon. KE.
196. PÁZMÁNDY ISTVÁN: Golgotha. KE.
197. MERÉNYI RUDOLF: Olvasó nő. KE.
198. KENDE ISTVÁN: Őszi rózsák. CH.
199. MAKOLDY JÓZSEF: Téli hangulat. KE.
200. RÁTHNÉ NAGY IRÉN. Őszi csokor. CH.
201. MERÉNYI RUDOLF: Három grácia. KE.
202. HOLLÓ LAJOS: Budai részlet. Magántulajdon. KE.
203. HOFBAUER KÁROLY: Ezeregy éjszaka. KE.
204. PÁRIS ERZSI. Ősz. KE.
205. KAVECZKY ZOLTÁN: Arcképtanulmány. KE.

206. EGYED ERNA: Hamelni patkányfogó. KE.
207. EGYED ERNA: Boszorkánykonyha. KE.
208. BICZÓ ANDRÁS: Agarászat. KE.
209. BICZÓ ANDRÁS: A kérők. KE.
210. ~~HESSKY IVÁN~~: A Kálvária-domb. KE.
211. MÁRTON FERENC: Komáromi Jankó arcképe. KE.
212. PÁRIS ERZSI: November. KE.
213. RAUSCHER JULISKA: Arab. KE.
214. RAUSCHER JULISKA: Tanulmányfej. KE.
215. FÁBIAN GYULA: Nürnbergi részlet. KE.
216. KAVECZKY ZOLTÁN: Tanulmányfej. KE.
217. GREGERSEN HUGÓ: Alföldi kép. KE.
218. GREGERSEN HUGÓ: Birkanyáj. KE.
219. BERRY BARTALICS EMIL: Basilica di Monte Santo. KE.
220. JÓZSA KÁROLY: Önarckép. KE.
221. CSULAK ELEMÉR: Erdei magány. CH.
222. AUGUSZTIN MARISKA: A zaandani szélmalom. CH.
223. CSERNA KÁROLY: Tanulmányfej. KE.
224. CSULAK ELEMÉR: Aratás. CH.
225. WÉBER JÓZSEF: Őszi este. Magántulajdon. KE.
226. SIMAY IMRE: A gyáva. Magántulajdon. KV.
227. KORDA VINCE: Tájkép. KV.
228. MIHÁLY RUDOLF: Szénégetők. Magántulajdon. KV.
229. SIMAY IMRE: Hiéna. Magántulajdon. KV.
230. ~~HARANGHY JENŐ~~: Jack London. KV.
231. CONRÁD GYULA: A Halászbástyáról. KV.
232. CONRÁD GYULA: Tabán. KV.
233. CONRÁD GYULA: Kilátás a Gellérthegyről. KV.
234. ~~HARANGHY JENŐ~~: Róbert bácsi levest oszt. KV.

235. CONRÁD GYULA: A kiscelli kastély. KV.
236. MIHÁLY RUDOLF: Temetőrészlet. Magántulajdon. KV.
237. SIMAY IMRE: Marabu-gólya. Magántulajon KV.
238. LÉNÁRD RÓBERT: Dürnstein. KV.
239. LÉNÁRD RÓBERT: Dürnsteini kapu. KV.
240. ZÁDOR ISTVÁN: Estefelé a tanyán. SZM.
241. ZÁDOR ISTVÁN: Akácos út. SZM.
242. GRÓF JÓZSEF: Tájkép. SZM.
243. GRÓF JÓZSEF: Étkező parasztok. SZM.
244. ZÁDOR ISTVÁN: Tanyák a Zagyva mentén. SZM.
245. ZÁDOR ISTVÁN: Faluvége. SZM.
246. MÁRKUS IMRE: Beszélgető emberek. SZM.
247. JÁNOSSA LAJOS: Korcsmában. SZM.
248. LÉNÁRD RÓBERT: Dürnstein este. KV.
249. LÉNÁRD RÓBERT: Vachau. KV.
250. UNDI MARISKA: Rózsa álma. Gobelin-szőnyeg. SZM.
251. UNDI MARISKA: Leányrablás. Gobelin-szőnyeg. Magántulajdon. SZM.

V. TEREM.

A Kéve művészegyesület művei. Olajfestmények eladók, a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

252. BENKHARDT ÁGOST: Dr. W. A.-né arcképe. Magántulajdon.
253. LOWAGH ERNESZTIN: Bárczay Erzsi arcképe. Elefántcsont-miniature. Magántulajdon.
254. LOWAGH ERNESZTIN: Bárczay Éva arcképe. Elefántcsont-miniatüre. Magántulajdon.

255. LOWAGH ERNESZTIN: nagybányai Horthy Miklósné arcképe. Vízfestmény. Magántulajdon.
256. DELI ANTAL: Felhős táj.
257., 258. REMÉNYI JÓZSEF: Plakettek és érmek.
259. DELI ANTAL: Öreg koldus.
260. Bánáti SCHWERÁK JÓZSEF: Kain. Magántulajdon.
261. KORDA VINCE: Pihenők.
262. GOEBEL JENŐ: Vénus.
263. GOEBEL JENŐ: Magyar ugar. Magántulajdon.
264. HARANGHY JENŐ: Vásár.
265. ROZGONYI LÁSZLÓ: Öreg malom.
266. Bánáti SCHWERÁK JÓZSEF: Fiatalság és öregség.
267. SZABLYA FRISCHAUF FERENC: Parasztleány.
268. KÁROLYI LAJOS: Reggeli köd. Magántulajdon.
269. BENKHARDT ÁGOST: Patakpart.
270. LOWAGH ERNESZTIN: Arckép. Magántulajdon.
271. BENKHARDT ÁGOST: Őszi pompa.
272. SZABLYA FRISCHAUF FERENC: Arcképtanulmány. Magántulajdon.
273. KÁROLYI LAJOS: Fehér rózsák. Magántulajdon.
274. Bánáti SCHWERÁK JÓZSEF: Tavasz.
275. REMSEY ZOLTÁN: Esthangulat télen.
276. KORDA VINCE: Irgalmas szamaritánus.
277. DELI ANTAL: Alvó nő.
278. ROZGONYI LÁSZLÓ: Művészek vacsorája.
279. DELI ANTAL: Kincsrejtők.
280. GOEBEL JENŐ: Önarckép.
281. KÁROLYI LAJOS: Őszi táj.
282. HARANGHY JENŐ: Falu vége.

283. SZABLYA FRISCHAUF FERENC: Arckép. Magántulajdon.
284. BENKHARDT ÁGOST: Alkonyat.
285., 286. REMÉNYI JÓZSEF: Érmek és plakettek.

VI. TEREM.

A Szinnyei Merse Pál Társaság művei. Olajfestmények eladók, a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

287. PÓLYA TIBOR: Téli táj. Magántulajdon.
288. MAGYAR MANNHEIMER GUSZTÁV: A Brenta völgyében.
289. MAGYAR MANNHEIMER GUSZTÁV: Behavazott park.
290. MAGYAR MANNHEIMER GUSZTAV: Faenzai kertek.
291. VASZARY JÁNOS: Virágcsendélet.
292. VASZARY JÁNOS: Paradicsomcsendélet. Magántulajdon.
293. VASZARY JÁNOS: Triton.
294. RUDNAY GYULA: Közelgő vihar. Magántulajdon.
295. CSÓK ISTVÁN: Tekeresi csárda. Magántulajdon.
296. RUDNAY GYULA: Domboldal. Magántulajdon.
297. Báró HATVANY FERENC: Tájkép.
298. GLATZ OSZKÁR: Acél és kova.
299. FÉNYES ADOLF: Alföldi országút eső után. Magántulajdon.
300. Báró HATVANY FERENC: Női arckép. Magántulajdon.

301. VIDOVSZKY BÉLA: A veneziai San Marco székesegyház keresztelőkápolnája.
302. RUDNAY GYULA: Tájkép. Magántulajdon.
303. VIDOVSZKY BÉLA: Napsugár a szobában.
304. PERLMUTTER IZSÁK: Álarcos nő. Magántulajdon.
305. MAGYAR MANNHEIMER GUSZTÁV: Erdőben.
306. IVÁNYI GRÜNWALD BÉLA: Cséplés. Magántulajdon.
307. IVÁNYI GRÜNWALD BÉLA: Parasztudvar Lellén. Magántulajdon.
308. IVÁNYI GRÜNWALD BÉLA: Borús idő.
309. Báró HATVANY FERENC: Csendélet.
310. MATTYASOVSZKY ZSOLNAI LÁSZLÓ: Horgoló nő. Magántulajdon.
311. MATTYASOVSZKY ZSOLNAI LÁSZLÓ: Páris ítélete.
312. MATYASOVSZKY ZSOLNAI LÁSZLÓ: Önarckép.
313. RIPPL RÓNAI JÓZSEF: Pirosajkú leány. Pastel.
314. HERMANN LIPÓT: Őszi táj.
315. HERMANN LIPÓT: Tanulmány Illés prófétához. Magántulajdon.
316. RIPPL RÓNAI JÓZSEF: Kezére támaszkodó leány.
317. CSÓK ISTVÁN: Petőfi a „Pilvax"-ban. Magántulajdon.
318. RIPPL RÓNAI JÓZSEF: Önarckép. Pastel.
319. HERMANN LIPÓT: Patak mellett.
320. HERMANN LIPÓT: A szerelem kapuja.
321. RIPPL RÓNAI JÓZSEF: Fehérkeztyűs nő. Pastel.
322. MATTYASOVSZKY ZSOLNAI LÁSZLÓ: Tavaszi virág.
323. FÉNYES ADOLF: Sziklavár.

VII. TEREM.

A Céhbeliek Egyesületének művei. Olajfestmények eladók, a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

324. TELCS EDE: Capricció. Öntött bronz-plakett.
325. TELCS EDE: Capricció. Öntött bronz-plakett.
326. EDVI ILLÉS ALADÁR: Tájkép kecskékkel.
327. KUNFFY LAJOS: Clavadeli hegyek.
328. Maróthi MAJOR JENŐ: Kertek alja. Pastel.
329. MÉRŐ ISTVÁN: Érdekes történet.
330. VÁRADY GYULA: Tél.
331. Maróthi MAJOR JENŐ: Borulás. Pastel.
332. UNGHVÁRY SÁNDOR: Április végén. Magántulajdon.
333. TELCS EDE: Zene és tánc. Öntött bronz-plakett.
334. VÁRADY GYULA: Falusi parasztudvar.
335. CSÁNKY DÉNES: Hazafelé.
336. VÁRADY GYULA: Balaton.
337. NAGY SÁNDOR: Paradicsomszüret.
338. KUNFFY LAJOS: Hazafelé a taligán.
339. NAGY SÁNDOR: Párisi emlék.
340. RÁB ERVIN: Kastély a parkban.
341. KOTÁSZ KÁROLY: Rákospatak.
342. KUNFFY LAJOS: Parasztbál.
343. BALLÓ EDE: Báró vitéz Thán Károly arcképe. Magántulajdon.
344. DÉRY BELA: Este Amsterdamban.
345. VÁRADY GYULA: Hóolvadás.
346. CSÁNKY DÉNES: Elisabetta. Vízf. Magántulajdon.
347. DÉRY BÉLA: Erzsébet-tér tavasszal.
348. CSÁNKY DÉNES: Tiltott élvezet.

349. DÉRY BÉLA: Reggel Scheveningenben.
350. NÁDLER RÓBERT: Képeslapok.
351. DÉRY BÉLA: Téli délután Finnlandban.

VIII. TEREM.

A Céhbeliek Egyesületének művei. Olajfestmények eladók, a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

352. NAGY SÁNDOR: Koronázási jelenet.
353. KATÓ KÁLMÁN: A telep vízvezetéke.
354. HORNYAI ÖDÖN: Kreuzen környéke. Pastel.
355. EDVI ILLÉS ALADÁR: Alföldi táj.
356. CSÁNKY DÉNES: Faluvége.
357. HORNYAI ÖDÖN: Hejce falu.
358. UNGHVÁRY SÁNDOR: Bach és Beethoven.
359. KOTÁSZ KÁROLY: Varázskerék.
360. SZLÁNYI LAJOS: Sajómenti táj:
361. Gróf BÁNFFY MIKLÓS: Arckép. Vízf. Magántulajdon.
362. NÁDLER RÓBERT: Balatoni fürdő.
363. Maróthi MAJOR JENŐ: Őszi este. Pastel.
364. MÉRŐ ISTVÁN: Indulás a templomba.
365. Maróhti MAJOR JENŐ: Holt Duna. Pastel.
366. NÁDLER RÓBERT: Halastó Bicskén.
367. BARANSZKY E. LÁSZLÓ: Őszi délután. Vízf.
368. SZLÁNYI LAJOS: Erdő széle.
369. KATÓ KÁLMÁN: Annatelepi részlet.
370. BALLÓ EDE: Drasche Lázár Alfréd arcképe. Magántulajdon.

371. KATÓ KÁLMÁN: Játszó gyermekek az erdőben.
372. SZLÁNYI LAJOS: Házak a patakpartján.
373. BARANSZKY E. LÁSZLÓ: Vásár egy erdélyi faluban. Vízf.
374. BARANSZKY E. LÁSZLÓ: Csendes Balaton. Vízf.
375. RÁB ERVIN: Tavasz a parkban.
376. BARANSZKY E. LÁSZLÓ: Vihar előtt. Vízf.

IX. TEREM.

A Benczur-Társaság művei. Olajfestmények eladók, a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

377. ~~GAÁL FERENC~~: Őszi hangulat.
378. UDVARY GÉZA: Pásztorcsalád.
379. SILIGAI FERENC: Erdei patak.
380. KRUSNYÁK KÁROLY: Vasárnapi készülődés.
381. UDVARY GÉZA: Egy fiú meg egy leány.
382. CSUK JENŐ: Hazatérő aratók.
383. KUNWALD CÉZÁR: Tanulmány.
384. STETKA GYULA: Gróf Pejacsevich Tivadar. (Tanulmány.)
385. GY. SÁNDOR JÓZSEF: Szegények otthona.
386. CSUK JENŐ: A pusztai úton.
387. ~~FRANK FRIGYES~~: Arckép. Magántulajdon.
388. KRUSNYÁK KÁROLY: Öregember.
389. GY. SÁNDOR JÓZSEF: Hetipiac.
390. KATONA NÁNDOR: Zuzmara. Magántulajdon.
391. STETKA GYULA: H. K. arcképe. Magántulajdon.
392. KATONA NÁNDOR: Vízesés. Magántulajdon.

393. CZENCZ JÁNOS: Fekvő akt.
394. GY. SÁNDOR JÓZSEF: Ősz.
395. CZENCZ JÁNOS: Ülő akt.
396. GY. SÁNDOR JÓZSEF: Téli táj.
397. CZENCZ JÁNOS: Siesta.
398. KATONA NÁNDOR: Téli hangulat. Magántulajdon.
399. CZENCZ JÁNOS: Nevető leány.
400. KUNWALD CÉZÁR: Gyermekfej.
401. SZÜLE PÉTER: Téli nap.
402. KISS REZSŐ: Gróf Festetich Sándor arcképe. Magántulajdon.
403. SZÜLE PÉTER: Egy orosz festő.
404. KRUSNYÁK KÁROLY: Varró asszony.
405. SZÜLE PÉTER: Erzsi.

X. TEREM.

A Magyar Képzőművészek Egyesületének művei. Olajfestmények eladók, a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

406. PÖRGE GERGELY: Csirkés kofák.
407. BARTUS ÖDÖN: Delelő tinók.
408. PAP EMIL: Kacsák a vizen.
409. BARKÁSZ LAJOS: Vásári bódék.
410. ~~HOSSZÚ MÁRTON~~: Páni Mihók Ily arcképe. Magántulajdon.
411. ~~HORVÁTH BÉLA~~: Svábhegyi részlet.
412. PÁLDY ZOLTÁN: Fekvő akt. Pastel.
413. SZŐLLŐSSY JÁNOS: Hófoltok.
414. NAGY VILMOS: Műterem-részlet.
415. ARADI EDVI ILLÉS JENŐ: Március.

416. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Ünnepi gondok. Vízf.
417. ÉDER GYULA: Bárcziházi Bárczy Elek arcképe. Magántulajdon.
418. MIHALOVICS MIKLÓS: Krisztus sírbavitele.
419. ÉDER GYULA: Rimély Gyöngyi arcképe. Magántulajdon.
420. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Ízlés. Vízf.
421. SÁRDY BRUTUS: Erdőrészlet.
422. SÁRDY BRUTUS: Tornyosuló felhők.
423. DOLÁNYI BENCZUR IDA: Chrysantemum.
424. KRUTSAY FERENC: Merengő. Magántulajdon.
425. SZABÓ BÉLA LEÓ: Palm Uci arcképe. Magántulajdon.
426. KÉZDI KOVÁCS LÁSZLÓ: Holt Dunaág őserdeje.
427. TAMÁSSY MIKLÓS: G. M. arcképe. Magántulajdon.
428. KÉZDI KOVÁCS LÁSZLÓ: Vén fűzfák.
429. KEMÉNY NÁNDOR: Levél Amerikából.
430. UDVARY PÁL: Nővérek.
431. KLAMMER MARISKA: Szoba belseje.
432. RÖKK KÁROLY: Tél a Dunán. Vízf.
433. MIHALOVICS MIKLÓS: Kisleány-fej.
434. KNOPPNÉ CURTIS GERTRUD: Halászbárkák.
435. TURY GYULA: Schmidtbauer Henrikné arcképe. Magántulajdon.
436. KÉZDI KOVÁCS LÁSZLÓ: Őszi álom.
437. KAMMERER MÁRIA: Férfi arckép. Magántulajdon.
438. TURY GYULA: Badacsonyi táj.
439. ENDREY SÁNDOR: Arckép. Magántulajdon.

XI. TEREM.

Közös terem. Olaj- és vízfestmények, pastelek eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

A Benczur-Társaság műveit B., a Céhbeliek műveit CH., a Képzőművészek Egyesületének műveit KE., a Szinnyei Merse Pál Társaság műveit SZM. betűk jelzik.

440. BENCZUR BÉLA: Erdei rét. KE.
441. WÁGNER GÉZA: Kártyavetés. Pastel. KE.
442. SZOKOL VILLIBÁLD: Fray Emmi arcképe. Magántulajdon. KE.
443. KAZACSAY GERŐNÉ: E. G. Lacika arcképe. Magántulajdon. KE.
444. BAUMANN TIVADAR: Önarckép. KE.
445. KOVÁCS JÓZSEF: Ősz. Vízf. KE.
446. TEUCHERT KÁROLY: Olga. KE.
447. RINGER ERZSÉBET: Aratás. CH.
448. AGGHÁZYNÉ BALLÓ MARISKA: Leányarckép. Pastel. Magántulajdon. KE.
449. KOSZKOL JENŐ: Tabáni részlet. Vízf. CH.
450. VÁG WEINMANN NÁNDOR: Falu vége. KE.
451. SZEGEDI KOVÁCS ÁGOSTON: A szibériai vasúton. Vízf. KE.
452. DIETRICH ADOLF: Utolsó napsugarak. KE.
453. SZEGEDI KOVÁCS ÁGOSTON: Havat lapátoló hadifoglyok. Vízf. KE.
454. TOEGEL HENRIK: A gödi szigetem. KE.
455. SZEGEDI KOVÁCS ÁGOSTON: Portyázó kirgizek. KE.
456. KERNSTOK ÁGOSTON: Tabáni részlet. CH.
457. PÖRGE GERGELY: Mezőtúri vásár. KE.

458. KACZIÁNY ÖDÖN: Halcsendélet. KE.
459. TURY GYULA: A gyöngyösi Szent Bertalan templom mennyezetképei. Magántulajdon. KE.
460. PÖRGE GERGELY: Őszi behordás. KE.
461. KACZIÁNY ÖDÖN: Levétel a keresztről. KE.
462. LINGAUER ISTVÁN: Ki a legelőre! CH.
463. VÁRADY LAJOS: Bakonyi táj. KE.
464. GÁL JÁNOS: Kertben: KE.
465. BERKES ANTAL: Tanulmányfej. KE.
466. SÁRDY BRUTUS: Patak a füzesben. KE.
467. GY. TAKÁCH BÉLA: Dülőút. KE.
468. MORÓTZ MIKLÓS: Halastó télen. KE.
469. CSERNA KÁROLY: Női tanulmányfej. KE.
470. CS. SZÜTS SÁNDOR: Téli tájkép. KE.
471. UJVÁRY FERENC: Budai Dunapart. KE.
472. PAP EMIL: Duett. KE.
473. CS. SZÜTS SÁNDOR: Tabáni udvar. KE.
474. GÁL JÁNOS: Alföld. KE.
475. BAKOSS TIBOR: Gyümölcsöskert. Vízf. KE.
476. BAKOSS TIBOR: Pihenő kacsák. Vízf. KE.
477. LÁPOSSY HEGEDŰS GÉZA. Mária. KE.
478. GÁBOR MÓRIC: Ugron Gáborné arcképe. Magántulajdon. CH.
479. KOSZKOL JENŐ: Szalón. Pastel CH.
480. RINGER ERZSÉBET: Kerner István arcképe. Magántulajdon. CH.
481. BENDÉNÉ K. FRIDERIKA: Önarckép. CH.
482. PORTER PAULA: Virágcsendélet. CH.
483. GÁBOR MÓRIC: Merengés. CH.
484. VADLER JENŐ: Őszi köd. CH.

485. BACSÁK GYÖRGY: Aszóvölgy. CH.
486. POLÁNYI GÉZA: Az öreg óra. CH.
487. NÁRAY AURÉL: Margit. CH.
488. PORTER PAULA: Kilátás Veneziára. CH.
489. MARSOVSZKY KÁLMÁN: Lámpafénynél. Magántulajdon. CH.
490. Eötvedi GACHAL JÓZSEF: Önarckép. B.
491. ASZTALOS GYULA: Olvasó öregember. B.
492. GAÁL FERENC: Fürdő nők. B.
493. BARTA ERNŐ: Holdkelte. Pastel. B.
494. KUNWALD CÉZÁR: Kronberger Miksáné. Magántulajdon. B.
495. HINDI SZABÓ KATA: Tájkép. B.
496. ifj. GAÁR VILMOS: Verebély falu vége. B.
497. HINDI SZABÓ KATA: Önarckép. Magántulajdon. B.
498. TELEK ANTAL: Téli napsütés. KE.
499. GALLA ENDRE: Leányarckép. Magántulajdon. B.
500. BARTA ERNŐ: Tél. Pastel. B.

Építészeti művek. (Vízfestmények.)

501. Dr. LUX KÁLMÁN: Margitszigeti templom.
502. MEDGYASZAY ISTVÁN. A néprajzi múzeum. Magántulajdon.
503. NAGY JENŐ: Tatihou szigetéről. Magántulajdon.
504. MEDGYASZAY ISTVÁN: A Gellérthegyi Pantheon terve. Magántulajdon.
505. MEDGYASZAY ISTVÁN: A Gellérthegyi Pantheon terve. Magántulajdon.
506. NAGY JENŐ: Tatihou-szigetről. (Normandia.) Magántulajdon.

507. KOPECZKY RAUL: A putnoki háztartási iskola-internátus képe. Magántulajdon.
508. TSCHEIKE HERMANN: Vidéki kastély. Magántulajdon.
509. KOSCH JENŐ: Présház a patacsi szőlőben. Magántulajdon.
510. MEDGYASZAY ISTVÁN: Park-kapuzat. Magántulajdon.

XII. TEREM.

A Magyar Képzőművészek Egyesületének művei. Olajfestmények eladók, a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

511. PÁLLYA CELESZTIN: Hetivásár.
512. PÁLLYA CELESZTIN: Piaci részlet.
513. PÁLLYA CELESZTIN: Hazatérő csorda.
514. KÖVÉR GYULA: Pauza.
515. HEYER ARTÚR: Kotlós tyúk csirkékkel.
516. BACHMANN KÁROLY: Csendélet.
517. BACHMANN KÁROLY: Virág- és gyümölcs-csendélet.
518. VOSINSZKY KÁZMÉR: Faunfej. Vízf.
519. MÉSZÁROSNÉ KISFALUDI MARISKA: Nyárutó.
520. DOBAI FERENC: Szőlők.
521. STEINHAUSER ÁGOSTON: Nappali szoba.
522. ZSOMBOLYA BURGHARDT JÓZSEF: F. A. úrnő arcképe. Magántulajdon.
523. PAP EMIL: A tóalmási parkból.
524. ENGLERT EMIL: Arckép. Magántulajdon.
525. LASZGALLNER OSZKÁR: Visegrádi Dunarészlet.

526. SZENES FÜLÖP: Arckép. Magántulajdon.
527. MERÉSZNÉ CORETH ERZSÉBET grófnő: Golgotha.
528. Báró PONGRÁCZ SAROLTA: Gyermektanulmány. Magántulajdon.
529. MERÉSZNÉ CORETH ERZSÉBET grófnő: Öreg tudós.
530. SENYEI JÓZSEF: Női arckép. Magántulajdon.
531. KISS KÁLMÁN: Szeptemberi hangulat.
532. HOSSZÚ MÁRTON: Önarckép.
533. GYERTYÁNYI NÉMETH GYULA: Női arckép. Magántulajdon.
534. SPÁNYIK KORNÉL: A Vajda tornya.
535. KRISTSORI SZEBENI JENŐ: Interieur.
536. VITÉZ MÁTYÁS: Külvárosi utca a felvidéken.
537. ROTTMANN MOZART: H. J. arcképe. Magántulajdon.
538. KNOPPNÉ CURTIS GERTRUD: Folyó partján.
539. JUSZKÓ BÉLA: Szilaj gulya.
540. KNOPPNÉ CURTIS GERTRUD: A Lukácsfürdő női uszodája.
541. ROTTMANN MOZART: F. H.-né arcképe. Magántulajdon.
542. KRUCSAY FERENC: Almafa.
543, DARVASSY ISTVÁN: Cigányok leánykérőben.
544. Gyertyányi NÉMETH GYULA: Feleségem.

Szobrászati művek.

545. PETRI PICK LAJOS: Akt vázlat. CH.
546. Mindszenti FERDEL LAJOS: Ádám és Éva. Bronz. KV.
547. TELCS EDE: Prédikátor. Bronz. CH.

548. FARKAS BÉLA: Női akt. KE.
549. VASTAGH ÉVA: Viaskodó vadkan. Bronz. KE.
550. VASTAGH ÉVA; Sasok. KE.
551. MARKUP BÉLA: Gyerek macskával. Bronz. KE.
552. TÉCSY LASZLÓ: Arckép. Bronz plakett. Magántulajdon. KE.
553. IMREY LAJOS: Gyuszi. Bronz-plakett. KE.
554. MEDGYESSY FERENC: Önarckép. SZM.
555. MARKUP BÉLA: Kis kecske. Bronz. KE.

XIII. TEREM.

Közös terem. Olajfestmények, eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.

A Benczúr-Társaság műveit B., a Céhbeliek műveit CH., a Képzőművészek Egyesületének műveit KE., a Kéve műveit KV., a Szinnyei Merse Pál Társaság műveit SZM. betűk jelzik.

556. BÁND VIKTORIA: Tanulmány. SZM.
587. HALÁSZ FERENC: A strandon. SZM.
568. PILLITZ OTTÓ EDE: Budakeszi táj. SZM.
559. BRENNER NÁNDOR: A sztrájk előtt. KV.
560. DÉCSY BÉLA: Hóolvadás. SZM.
561. ALBERT FERENC: Tabáni részlet. CH.
562. BRENNER NÁNDOR: Germinal. KV.
563. FESZTY MÁRIA: Anyám. SZM.
564. JÁNOSA LAJOS: Internáltak. SZM.
565. SZULY ANGELA: Bécsi park. SZM.
566. ZSÓTÉR ÁGOST: Önarckép. KV.
567. PILLITZ OTTÓ EDE: Vihar előtt. SZM.
568. FEIKS ALFRÉD: Bikaviadal. SZM.

569. BÖRTSÖK SAMU: Hortensiák. SZM.
570. FESZTY MÁRIA: Önarckép. SZM.
571. FEIKS ALFRÉD: Tengerpart. SZM.
572. KORB BÖSKE: Anyaság SZM.
573. VADÁSZ ILONA: Gellérthegyi táj ősszel. SZM.
574. Futásfalvi MÁRTON PIROSKA: Ritta. SZM.
575. BOLDIZSÁR ISTVÁN: Vihar után. SZM.
576. MÉSZÖLYI MUNKÁS BÉLA: Télen. SZM.
577. SZABÓ AURÉL: Tájkép. Színes rajz. KV.
578. GYÖRI GYÖRGY: Női fej. SZM.
579. BÁNÓ DEZSŐ: Sárosi téli táj. Magántulajdon. SZM.
580. BETTÁR GYÖRGY: Erdő szélén. KV.
581. BETTÁR GYÖRGY: Este. KV.
582. GALLA ENDRE: Hóolvadás. B.
583. EÖLVEDI GACHAL JÓZSEF: Hegedűművésznő. B.
584. KÁROLY ANDOR: Kecskeméti tanya a Tisza mentén. B.
585. ZÁHONYI GÉZA: Részlet a Városligetből. SZM.
586. TORDAI TAUSZ IMRE: Tavasz. SZM.
587. BENJAMIN HERMANN: Tabáni részlet. B.
588. PÁDUA KÁLMÁN: Őszi köd a falu végén. B.
589. BARDOCZ ÁRPÁD: Vízkereszt Bukovinában. B.
590. GYÖRE GYÖRGY: Csuzlizó fiú. SZM.
591. BENDÉNÉ K. FRIDERIKA: Gyümölcs csendélet. CH.

A KIÁLLÍTÓ MŰVÉSZEK NÉVSORA:

Aggházyné Balló Mariska f., Rákospalota, Villasor 6. (448.)
Albert Ferenc f., Szirtes-út 20. (561.)
Aradi Edvi Illés Jenő f., Tavaszmező-utca 1. (86, 415.)
Asztalos Gyula f., Rákosfalva, Vezér-utca 18. (491.)
Augusztin Mária f., Verbőczy-utca 23. (222.)
**Bachmann Károly* f., (516, 517.)
Bacsa András f., Abel Jenő-utca 13. (125, 127.)
Bacsák György f., Nagyhörcsök, u. p. Sárbogárd. (485.)
Bakoss Tibor f., Porrog. (475, 476.)
Balló Ede f., Vilma királyné-út 32. (37, 343, 370.)
Baranszky E. László f., Andrássy-út 71. (367, 373, 374, 376.)
Bardócz Árpád f., Kmetty-utca 29. (589.)
Barkász Lajos f., Pasaréti-út 123. (78, 409.)
Barta Ernő f., Baross-utca 127. (493, 500.)
Berry Bartalics Emil f., Róma, Via Sesia I. (219.)
Bartus Ödön f., Miskolc, Művésztelep. (407.)
Baumann Tivadar f., Bajza-utca 23. (444.)
Bánd Viktória f., Kinizsy-utca 50. (556.)
Gróf Bánffy Miklós f., Reviczky-utca 5. (361.)
Bánó Dezső f., Eperjes, Fő-utca 75. (579.)
Beck Ö. Fülöp sz., Teréz-körút 17. (153.)
Benczur Béla f., Üllői-út 105. (440.)
Bendéné K. Friderica f., Mihalkovics-utca 16. (481, 591.)
Benjamin Hermann f., Koráll-utca 6. (587.)
Benkhardt Ágost f., Lágymányosi-utca 17 (252, 269, 271, 284.)
Berán Lajos sz., Ybl Miklós-tér 4. (11, 144, 150, 151.)

Berkes Antal f., József-utca 12. (465.)
Biczó András f., Ipar-utca 11. (208, 209.)
Boldizsár István f., Személynök-utca 7. (575.)
Boruth Andor f., Felső erdősor-u. 19/a. (24, 63, 76.)
Bory Jenő sz., Andrássy-út 71. (15, 25, 108, 176.)
Boskó Lajos sz., Óriás-utca 37. (143.)
Bosznay István f., Andrássy-út 71. (28, 67.)
Börtsök Samu f., Nagybánya. (569.)
Brenner Nándor f., Üllői-út 55. (559, 562.)
Brüll Aladár f., Zoltán-utca 9. (14, 44, 68, 80.)
Zsombolya Burghardt József f., Rákosszentmihály. (522.)
Conrád Gyula f., Margit-körút 5/a. (231, 232, 233, 235.)
Csánky Dénes f., Margit-körút 64/b. (335, 346, 348, 356.)
Cserhalmi Jenő sz., Erkel-utca 13/a. (170.)
Cserna Károly f., Győry-út 14. (223, 469.)
Csillag István sz., Mária-utca 11. (134.)
Csók István f., Bajza-utca 23. (20, 295, 317.)
Csuk Jenő f., Túrkeve 3. (382, 386.)
Csulak Elemér f., Aggteleky-utca 2. (221, 224.)
Czencz János f., Peterdy-utca 39. (393, 395, 397, 399.)
Damkó József sz., Ybl Miklós-tér 4. (29, 31, 103, 111.)
Darvassy István f., Népszinház-utca 8. (91, 543.)
Deli Antal f., Gyarmat-utca 52. (256, 259, 244, 279.)
Dettár György f., Gödöllő, Lovarda-utca 11. (580, 581.)
Décsey Géza f., Vecsés. (560.)
Déry Béla f., Múzeum-utca 5. (344, 347, 349, 351.)
Dietrich Adolf f., Orlay-utca 2/b. (452.)
Dobay Ferenc f., Peterdy-utca 39. (520.)
Dolányi B. Ida f., Lendvay-utca 15. (98, 423.)
Edvi Illés Aladár f., Fürj-utca 32. (34, 326, 355.)
Egyed Erna f., Lövőház-utca 22. (206, 207.)
Endrey Sándor f., Alkotmány-utca 27. (439.)
Engel Beiersdorf Ernő sz., Pécs, Rákóczi-út 54. (138.)
Englerth Emil f., Andrássy-út 129. (524.)
Eölvedy Gachal József f., Mészáros-utca 10. (490, 583.)
Éder Gyula f., Szilágyi-tér 2. (56, 417, 419.)

Farkas Béla sz., Bercsényi-utca 6. (92, 166, 548.)
Fábián Gyula f., Szombathely. (215.)
Feiks Alfréd f., Donáti-utca 53. (568, 571.)
Mindszenti Ferdel Lajos sz., Ferenc-utca 33. (188, 546.)
Feszty Mária f., Budafoki-út 10. (563, 570.)
Fényes Adolf f., Nagymező-utca 8. (299, 323.)
Franck Frigyes f., Király-utca 112. (387.)
Fried Pál f., Síp-utca 6. (94.)
Gaál Ferenc f., Andrássy-út 83. (377, 492.)
Ifj. Gaár Vilmos f., Üllői-út 105. (496.)
Galla Endre f., Újpest, Viola-utca 2. (499, 582.)
Gábor Mátyás sz., Bethlen-tér 2. (136.)
Gábor Móric f., Százados-út, Művésztelep. (478, 483.)
Gál János f., Sashalom. (464, 474.)
Gárdos Aladár sz., Kelenhegyi-út 12. (186.)
Gimes Lajos f., Csengery-utca 72. (81, 95, 97, 124.)
Glatter Gyula f., Budafoki-út 9—11. (13.)
Glatz Oszkár f., Királyi Pál-utca 20. (298.)
Goebel Jenő f., Rákosszentmihály, Hunyadi-utca 5. (262, 263, 280.)
Gregersen Hugó f., Bajza-utca 32. (121, 217, 218.)
Gróf József f., Klotild-utca 18. (242, 243.)
Gyóri György f., Bajza-utca 23. (578, 590.)
B. Hadzsy D. sz., Apponyi-tér 1. (140.)
Hajdu Rezső sz., Szív-utca 63. (102.)
Halász Ferenc f., Podmaniczky-utca 75. (587.)
Haranghy Jenő f., Kinizsy-utca 31. (230, 234, 264, 282.)
Báró Hatvany Ferenc f., Hunyadi János-utca 26. (22, 297, 300, 309.)
Herrmann Lipót f., Kelenhegyi-út 12. (314, 315, 319, 320.)
Hessky Iván f., Lovag-utca 8. (210.)
Heyer Artúr f., Rákospalota, Villasor 5. (515.)
Hofbauer Károly f., Margit-körút 64/b. (203.)
Holló Alajos f., Bimbó-utca 15. (202.)
Horváth Béla f., Zsigmond-utca 68. (411.)

Horváth Géza sz., Százados-út, Művésztelep. (164, 167, 177, 179.)
Hornyai Ödön f., Tököly-út 85. (354, 357.)
Hosszú Márton f., Deák Ferenc-utca 6. (410, 532.)
Imrey Lajos sz., Rákoscsaba. (145, 553.)
Istók János sz., Várkert-bazár. (84.)
Iványi Grünwald Béla f., Deák-tér 3. (306, 307, 308.)
Jánosa Lajos f., Felsőerdősor-utca 39. (247, 564.)
Józsa Károly f., Népszinház-utca 35. (220.)
Juszkó Béla f., Izabella-utca 23. (118, 539.)
Kazziány Ödön f., Kelenhegyi-út 12—14. (458, 461.)
Kammerer Mária f., Lágymányosi-utca 17. (437.)
Kövesházy Kalmár Elza sz., Virányi-út 6/a. (155.)
Kallós Ede sz., Százados-út, Művésztelep. (83.)
Kaszab Károly sz., Farmos, Pest megye. (139.)
Katona Nándor f., Akácfa-utca 24. (390, 392, 398.)
Kató Kálmán f., Nemzeti Szalón. (353, 369, 371.)
Kaveczky Zoltán f., Lajos-utca 92. (205, 216.)
Kavacsay Gerőné f., Váci-utca 40. (443.)
Károly Andor f., Bajza-utca 5/b. (584.)
Károlyi Lajos f., Ferenciek-tere 4. (268, 273, 281.)
Kárpáthy Jenő f., Kelenhegyi-út 12. (26, 64.)
Kemény Nándor f., Thököly-út 35. (117, 429.)
Kende István f., Horthy Miklós-út 37. (198.)
Kernstock Ágoston f., Rákosszentmihály, Ilona-utca 73. (456.)
Kézdi Kovács László f., Keve-utca 48. Római fürdő. (426, 428, 436.)
Kisfaludi Stróbl Zsigmond sz., Százados-út, Művésztelep. (21, 130, 131, 181.)
Kiss Kálmán f., Orlay-utca 2/b. (531.)
Kiss Rezső f., Aradi-utca 59. (402.)
Klammer Mariska f., Mészáros-utca 12. (431.)
Knoppné Curtis Gertrude f., Király-utca 52. (55, 434, 538, 540.)
Komáromi Kacz Endre f., Király-utca 52. (74, 77, 79.)
Komáromi Kacz Endréné f., Király-utca 52. (42, 46, 416, 420.)

Koncz Antal sz., Szentes, Cicatritis-utca 41. (146, 147, 148, 149.)
Kopeczky Raol f., Rákóczi-út 40. (507.)
Korb Böske f., Bors-utca 4. (572.)
Korda Vince f., Gyarmat-utca 52. 227, 261, 276.)
Koszkol Jenő f., Üllői-út 55. (449, 479.)
Kotász Károly f., Rákoskeresztúr. (341, 359.)
Szegedi Kovács Ágoston f., Fehérvári-út 56/c. (451, 453, 455.)
Kováts József f., Zirzen Janka-utca 7. (445.)
Koósch Jenő é., Attila-körút 2. (509.)
Kövesdy Géza f., Népszinház-utca 8. (47, 70, 82, 96.)
Kövér Gyula f., Visegrádi-utca 23. (514.)
Moldvai Krajna János f., Horthy Miklós-út 10—12. (101.)
Krausz Lajos sz., Lehel-utca 14. (142.)
Krusnyák Károly f., Horánszky-utca 9. (380, 388, 404.)
**Krucsay Ferenc* f., (90, 115, 424, 542.)
Kukán Géza f., Bajza-utca 23/b (6, 10, 48.)
Kunffy Lajos f., Ferenc József-rakpart 16. (327, 338, 342.)
Kunwald Cézár f., Kmetty-utca 29. (383, 400, 494.)
Laszgallner Oszkár f., Verpeléti-út 8. (525.)
Lányi Dezső sz., Thököly-út 71. (161, 162.)
Lápossy Hegedüs Géza f., Aréna-út 84. (477.)
Lénárd Róbert f., Nádor-utca 8. (238, 239, 248, 249.)
Lingauer István f., Pécel, Kossuth-utca 7. (462.)
Lovagh Ernesztin sz., Damjanich-utca 3/a. (253, 254, 255, 270.)
Lux Kálmán é., Szabóky-utca 40. (501.)
Marothi Major Jenő f., Csillaghegy, Kertsor 3. (328, 331, 363, 365.)
Makoldy József f., Horthy Miklós-út 35. (199.)
Magyar Mannheimer Gusztáv f., Aradi-utca 59. (288, 289, 290, 305.
Markup Béla sz., Szirtes-út 5/a. (152, 154, 191, 551, 555.)
Marsovszky Kálmán f., Zsigmond-utca 20. (489.)
Mattyasovszky Zsolnay László, Horthy Miklós-út 40. (310, 311, 312. 322.)

Maugsch Gyula sz., Állatkert. (158, 183.)
Márk Lajos f., Nagy János-utca 7. (17, 23, 33, 69.)
Márkus Imre f., Eötvös-utca 8. (246.)
Marton Ferenc f., Damjanich-utca 52. (58, 61, 73, 211.)
Futásfalvi Márton Piroska f., Dombovári-út 1. (574.)
Medgyaszay István é., Lágymányosi-utca 5. (502, 504, 505, 510.)
Medgyessy Ferenc sz. Százados-út, Művésztelep. (189, 554.)
Merényi Rudolf f., Ranolder-utca 13. (197, 201.)
Merész Gyula f., Fő-utca 52. (16, 30, 50, 54.)
Merész Gyuláné, Fő-utca 52. (527, 529.)
Mérő István f., Kelenhegyi-út 12. (329, 364.)
Mészárosné Kisfaludi Mariska f., Visegrádi-utca 17. (519.)
Mészölyi Munkás Béla f., Magyar-utca 52. (576.)
Mihalovics Miklós f., Bajza-utca 23. (39, 41, 418, 433.)
Mihály Rudolf f., Lágymányosi-út 21. (228, 236.)
Moldován Béla f., Mecset-utca 14. (99.)
Morótz Miklós f., Külső bécsi-út 6023. (468.)
M. Nagy Endre f., Eötvös-utca 29. (116, 120.)
Nagy Jenő f., Lövőház-utca 28. (503, 506.)
Nagy Sándor f., Gödöllő. (337, 339, 352.)
Nagy Vilmos f., Budafoki-út 20. (88, 414.)
Nádler Róbert f., Lógody-utca 9. (35, 350, 362, 366.)
Náray Aurél f., Királyhágó-utca 26. (487.)
Gyertyánfy Németh Gyula f., Rottenbiller-utca 54. (533, 544.)
Orbán Antal sz., Kinizsy-utca 31. (160, 187.)
Pap Emil f., Kun-utca 12. (408, 472, 523.)
Pádly Aladár f., Váci-utca 20. (75, 126.)
Pádua Kálmán f., József-utca 2. (588.)
Páldy Zoltán f., István-út 40. (412.)
Pállya Celesztin f., Újpest, Kisgyár-utca 16. (511, 512, 513.)
Páris Erzsi f., Damjanich-utca 51. (204, 212.)
Pásztor János sz., Százados-út, Művésztelep. (100, 105, 106.)
Pázmándi István f., Esztergom. (196.)
Perlmutter Izsák f., Rákospalota, Villasor 11. (304.)
Petri Pick Lajos sz., Aranka-utca 4. (9, 132, 133, 545.)

Pillitz Ottó Ede f., Lajos-utca 70—72. (558, 567.)
Polányi Géza f., Csörsz-utca 9. (486.)
Poll Hugó f., Damjanich-utca 32. (27, 65, 71.)
Pólya Tibor f., Csáky-utca 15. (287.)
Pongrácz Sarolta bárónő f., Üllői-út 1. (528.)
Porter Paula f., Városmajor-utca 28/v. (482, 488.)
Pörge Gergely f., Újpest, Vasút-utca 63. (406, 457, 460.)
Putz János sz., Pacsirtamező-utca 32. (192.)
Raáb Ervin f., Damjanich-utca 9. (340, 375.)
**Radnai Béla* sz., (49, 109, 128.)
Raksányi Dezső f., Lövölde-tér 4. (57, 59, 72.)
Rauscher Juliska f., Horthy Miklós-út 10—12. (113, 214.)
Ráthné Nagy Irén f., Balatonszegezd. (200.)
Reményi József sz., Üllői-út 89. (257, 258, 285, 286.)
Remsey Zoltán f., Gödöllő, Kazinczy-utca 29. (275.)
Ringer Erzsébet f., Római fürdő. (447, 480.)
Rippl Rónay József f., Kelenhegyi-út 12. (313, 316, 318, 321.)
Romek Árpád f., Szűz-utca 5—7. (8, 12, 51, 53.)
Rottmann Mozart f., Nagy János-utca 33. (537, 541.)
Rozgonyi László f., Kaszinó-utca 2. (265, 278.)
Rökk Károly f., Kalocsa. (432.)
Radnay Gyula f., Kálvária-tér 2. (18, 294, 296, 302.)
Ruprecht Andor f., Mihály-utca 4/a. (40.)
Gy. Sándor József f., Stefánia-út 28. (385, 389, 394, 396.)
Sárdy Brutus f., Keve-utca 48. Római fürdő-telep. (421, 422, 466.)
Sárkány Gyula f., Garas-utca 7. (43, 45, 60.)
Schilinger Gyula sz., Budafok, Beniczky-utca 11. (62.)
Bánáti Schwerák József f., Bajza-utca 23. (260, 266, 274.)
Senyei József f., Baross-utca 76. (530.)
Sidló Ferenc sz., Százados-út, Művésztelep. (19, 185.)
Siklódy Lőrinc sz., Százados-út, Művésztelep. (169.)
Siligai Ferenc f., Vác, pályaudvar. (36, 379.)
Simay Imre f., Bors-utca 12. (157, 226, 229, 237.)
Somló Sári sz., Krisztina-körút 155. (178.)

Spányik Kornél f., Vilma királyné-út 32. (87, 93, 534.)
Steinhauser Ágoston f., Páfrány-út 13. (521.)
Stetka Gyula f., Bajza-utca 23. (7, 384, 391)
Stringovits Ferry sz., Hajós-utca 30. (165, 190.)
Ströbl Alajos liptóujvári sz., Bajza-utca 23. (107.)
Szablya Frischauf Ferenc f., Damjanich-utca 32. (267, 272, 283.)
Szabó Aurél f., Hidegkúti-út 49. (577.)
Szabó Béla Leó f., Rottenbiller-utca 15. (425.)
Szabó Dezső f., Zsolt-utca 11. (89.)
Rindi Szabó Katalin f., Szent János-tér 1/a. (495, 497.)
Szamosi Soós Vilmos sz., Ybl Miklós-tér 3. (104, 110, 112, 114.)
Szánthó Gergely sz., Szerb-utca 19. (175.)
Szánthó Lajos f., Bérkocsis-utca 3. (113.)
Kristsóri Szebeni Jenő f., Rákospalota, Mária-utca 7. (535.)
Szenes Fülöp f., Bécsi-utca 1. (526.)
Szentgyörgyi István sz., Százados-út, Művésztelep. (180, 184.)
Szent Istványi Gyula f., Kinizsy-utca 31. (38, 52.)
Székely Móric sz., Péterffy Sándor-utca 31. (173, 174.)
Szlányi Lajos f., Pozsonyi-út 4/c. (32, 360, 368, 372.)
Szmrecsányi Ödön f., Döbrentei-utca 16. (2, 4.)
Dr. Szokol Villibáld f., Sárkány-utca 1. (442.)
Szódy Szilárd R. sz., Mária Terézia-tér 8. (156, 168.)
Szőllősy János f., Gát-utca 25. (413.)
Szőnyi István f., Zebegény. (1, 5.)
Szuly Angela f., Batthyány-utca 25. (565.)
Szüle Péter f., Bajza-utca 23. (401, 403, 405.)
Sz. Szüts Sándor f., Zsolt-utca 11. (470, 473.)
Gy. Takách Béla Margit-rakpart 42. (141, 194, 467.)
Tamássy Miklós f., Damjanich-utca 52. (427)
Telcs Ede sz., Mészáros-utca 34. (324, 325, 333, 547.)
Telek Antal f., Fóth, Pest megye. (498.)
Teuchert Károly f., Kemenes-utca 8. (446.)
Técsy László sz., Keleti pályaudvar, érkezési oldal. (137, 552.)
Toegel Henrik f., Váci-út 10. (454.)

Tordai Tausz Imre f., Rottenbiller-utca 62. (586.)
Tscheike Hermann é., József-körút 37. (508.)
Tury Gyula f., Veres Pálné-utca 19. (85, 435, 438, 459.)
Udvary Géza f., Kelenhegyi-út 12. (378, 381.)
Udvary Pál f., Kelenhegyi-út 12. (69, 119, 430.)
Ujváry Ferenc f., Budafoki-út 41/b. (471.)
Undi Mariska f., Horthy Miklós-út 58. (250, 251.)
Unghváry Sándor f., Fő-utca 42. (332, 358.)
Vadász Ilona f., Teréz-körút 37. (573.)
Vadler Jenő f., Hársfa-utca 18. (484.)
Vas Ferencné f., Döbrentei-utca 8. (123.)
Vas Viktor sz., Százados-út, Művésztelep. (135, 171.)
Vastagh Éva sz., Tigris-utca 55. (549, 550.)
Vastagh György sz., Tigris-utca 55. (122, 163.)
Vaszary János f., Horthy Miklós-út 32. (291, 292, 293.)
Várady Gyula f., Verpeléti-út 3. (330, 334, 336, 345.)
Várady Lajos f., Fortuna-utca 18. (463)
Vidovszky Béla f., Munkácsy-utca 27. (301, 303.)
Visnyovszky Lajos sz., Bajza-utca 23. (172, 182.)
Vitéz Mátyás f., Damjanich-utca 23. (536.)
Vosinszky Kázmér f., Baef, Sopron megye. (518.)
Wágner Géza f., Egyetem-tér 5. (441.)
Vágh Weinmann Nándor f., Hungária-körút 57. (450.)
Wéber József f., Üllői-út 20. (195, 225.)
Zádor István f., Nagymező-utca 8. (240, 241, 244, 245.)
Záhonyi Géza f., Szent László-út 26. (585.)
Zászlós István sz., Ráday-utca 43/45. (193.)
Zsótér Ágost f., Újpest, Király-utca 16. (566.)
Zala György sz., István-út 81. (129, 159.)

A KITÜNTETETT MŰVÉSZEK NÉVSORA.

Az elhunytakat csillag (*) jelzi.

*Aggházy Gyula, Ráth-díj 1881., Tárkányi-díj 1884.
Albert Andor, Harkányi-díj 1900.
Angyal Géza, Grafikai díj 1912.
Árkay Aladár, Kitüntető elismerés 1921.
Baditz Ottó, Vallásalap-díj 1882., Társulati díj 1890.
Balló Ede, Kis aranyérem 1897.
Baranszky E. László, Eszterházy-díj 1919.
Barta Ernő, Kitüntető elismerés 1922.
Basch Andor, Kitüntető elismerés 1920.
*Dr. Benczur Gyula, Társulati díj 1882., Nagy aranyérem 1890., Társulati Műlap díj 1890.
Bednár János, Fészek-díj 1920., Kitüntető elismerés 1921.
*Beszédes László, Halmos-díj 1920., Wolfner-díj 1920., Tolnay Simon díj 1921.
*Béli Vörös Ernő, Társulati díj 1918., Kis aranyérem 1920., Lipótvárosi Kaszinó díj 1921., Székesfővárosi festészeti díj 1922.
*Bihari Sándor, Társulati díj 1886. és 1890., Nagy aranyérem 1893., Forster-féle Vaszary-díj 1898.
Boemm Ritta, Eszterházy-díj 1909.
Boray Viktor, Harkányi-díj 1902.
Boruth Andor, Károly-díj 1896., Rökk-díj 1897., Ráth-díj 1902., Társulati díj 1905. és Ipolyi-díj 1909.
Bory Jenő, Rökk-díj 1922., Kitüntető elismerés 1923.
Boszniay István, Kis aranyérem 1915., Wolfner-díj 1920., Horváth Nándor Balaton-díj 1922., Nagy aranyérem 1923.

*Bruck Miksa, Kis aranyérem 1916.

Brüll Aladár, Horváth Károly díj 1921., Kitüntető elismerés 1923.

Burghardt Rezső, Rudics-díj 1915., Kis aranyérem 1920.

Berán Lajos, Herbert-díj 1923.

Conrád Gyula, Grafikai díj 1912.

*Csáktornyai Zoltán, Rökk-díj 1912.

Csánky Dénes, Eszterházy-díj 1916., Halmos-díj 1921., Pállik Béla díj 1922.

*Csikász Imre, Ráth-díj 1911.

Csók István, Társulati díj 1891., Lipótvárosi Kaszinó díj 1905., Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1910., Nagy aranyérem 1911.

Csuk Jenő, Wahrmann-díj 1918., Wolfner-díj 1919.

Czencz János, Halmos-díj 1913., Rudics-díj 1918., Benkő-díj 1921., Társulati díj 1921.

Czigány Dezső, Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1915.

Damkó József, Kis aranyérem 1907., Ipolyi-díj 1907. és 1917., Lipótvárosi Kaszinó díj 1916., Tolnay Simon díj 1921., Kitüntető elismerés 1922., Székesfővárosi díj 1923.

Deák Ébner Lajos, Ráth-díj 1883., Társulati díj 1885., Ipolyi-díj 1886.

Dudits Andor, Ipolyi-díj 1897., Lotz-díj 1900., Társulati díj 1911.

Edvi Illés Aladár, Eszterházy-díj 1895., 1904., 1911., 1915., Állami vízfestmény díj 1909., Társulati díj 1910., Kis aranyérem 1916.

Éder Gyula, Erzsébetvárosi Kiszinó díj 1913.

*Eisenhut Ferenc, Nagy aranyérem 1886.

Endrey Sándor, Ráth-díj 1919.

Erdőssy Béla, Állami vízfestmény-díj 1912.

*Fadrusz János, Társulati díj 1892.

Faragó Géza, Harkányi-díj 1905.

Fayl Frigyes, Hakányi-díj 1917.

Fényes Adolf, Társulati díj 1895., Rudics-díj 1897., Lipótvárosi Kaszinó díj 1901.

*Ferenczy Károly, Ráth-díj 1900., Ipolyi-díj 1901., Lipótvárosi Kaszino díj 1902., Nagy aranyérem 1911., Forster-féle Vaszary-díj 1914., Társulati díj 1915.

*Feszty Árpád, Nagy aranyérem 1988.

Fleischer Mihály, Ráth-díj 1900.

Frank Frigyes, Harkányi-díj 1915., Halmos-díj 1916., Kitüntető elismerés 1920.

Fülöp Elemér, Ráth-díj 1921.

Farkas Zoltán, Kitüntető elismerés 1923.

Gách István, Kis aranyérem 1913., Kitüntető elismerés 1921., Lipótvárosi Kaszinó díj 1922., Ráth-díj 1922., Társulati díj 1923.

Garzó Bertalan, Esterházy-díj 1907. és 1917.

Gárdos Aladár, Rudics-díj 1906.

Gábor Móric, Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1922.

*Gindertné Bükkerti Mariska, Kitüntető elismerés 1920.

Glatter Gyula, Harkányi-díj 1908, Kis aranyérem 1909.

Glatz Oszkár, A Művészet díja 1909., Nagy aranyérem 1915., Társulati díj 1917.

Gyárfás Jenő, Társulati díj 1881.

Goebel Jenő. Kitüntető elismerés 1922.

Győrffy István, Kitüntető elismerés 1923.

Halmi Artúr, Munkácsy-díj 1890.

Háry Gyula, Esterházy- díj1902., Erzsébetvárosi Kaszinó-díj 1923.

Báró Hatvany Ferenc, Kis aranyérem 1915.

*Hegedűs László, Műbarátok díja 1898., Ipolyi-díj 1900. és 1905.

Hende Vince, Ipolyi-díj 1915.

Hermann Lipót, Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1918.

*Herrer Cézár, Lipótvárosi Kaszinó díj 1905.

*Holló Barnabás, Ráth-díj 1915. és 1917.

*Horovitz Lipót, Nagy aranyérem 1896.

Horvay János, Forster-féle Vaszary-díj 1917., Kis aranyérem 1917.

Haranghy Jenő, Halmos genre-díj 1922.

Hikisch Rezső, Társulati építészeti-díj 1922.
Horváth József. Esterházy-díj 1921.
Hosszú Márton, Kitüntetető elismerés 1921.
Horváth Géza, Kitüntető elismerés 1923.
Innocent Ferenc, Vallásalap-díj 1881.
Iványi Grünwald Béla, Műbarátok díja 1892., Lipótvárosi Kaszinó díj 1900., Társulati díj 1912., Kis aranyérem 1913., Nagy aranyérem 1916.
*Jantyik Mátyás, Lodz-díj 1901.
*Jávor Pál, Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1912.
*Jendrássik Jenő, Ráth-díj 1891.
Juszkó Béla, Wolfner Gyula díj 1891., Károlyi-díj 1894.
Kacziány Ödön, Wahrmann-díj 1922.
Kallós Árpád, Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1916.
Kallós Ede, Rökk-díj 1904.
Kálmán Péter, Rökk-díj 1918.
Karcsay Lajos, Ráth-díj 1886.
Karlovszky Bertalan, Károlyi-díj 1897., Társulati díj 1900., Nagy aranyérem 1908., Ráth-díj 1908., Jubileumi király díj 1911., Horovitz-díj 1920,
Karvaly Mór, Rökk-díj 1895.
Katona Nándor, Műbarátok díja 1900., Kis aranyérem 1910.
Kemenszky Árpád, Harkányi-díj 1899.
Keményi Nándor, Lipótvárosi Kaszinó díj 1918.
*Keményffi Jenő, Lipótvárosi Kaszinó díj 1911.
Kernstok Károly, Ráth-díj 1898., Műbarátok díja 1900., Rudics-díj 1904.
Kerthelyi Sándor, Harkányi-díj 1903.
Kimm Frigyes, Harkányi-díj 1914.
Kisfaludi Stróbl Zsigmond, Rudics-díj 1912. Lipótvárosi Kaszinó díj 1919., Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1922.
Kiss Rezső, Halmos-díj 1915., Fészek-díj 1921.
*Kléh János, Fészek-díj 1918.
Knopp Imre, Kis aranyérem 1895., Társulati díj 1896., Ráth-díj 1906., Nagy aranyérem 1917.

KNOPPNÉ CURTIS GERTRUD, Esterházy-díj 1922.
KOCSIS IVÁN, Kitüntető elismerés 1921.
KOHÁNYI KÁROLY, Szinnyei-díj 1922.
KOMÁROMI KACZ ENDRE, Kitüntető elismerés 1920., Halmos Izor genre-díj 1923.
KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ, Esterházy-díj 1913., Kitüntető elismerés 1922.
KOMLÓSSY EDE, Társulati díj 1887.
*KOROKNYAI OTTÓ, Munkácsy-díj 1886.
KOSZKOL JENŐ, Esterházy-díj 1896.
KOSZTA JÓZSEF, Műbarátok díja 1897., Rökk-díj 1910., Wolfner-díj 1917.
KOSZTOLÁNYI GYULA, Ráth-díj 1910.
SZÉKELY KOVÁCS OLGA, Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1921.
*KŐRÖSFŐI KRIESCH ALADÁR, Műbarátok díja 1896., Forster-féle Vaszary-díj 1900., Nagy aranyérem 1919.
KÖVESDY GÉZA, Kohner-díj 1922., Pállik Béla díj 1922., Kitüntető elismerés 1923.
KÖVÉR GYULA, Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1922.
KRENNER VIKTOR, Lotz-díj 1903.
KRUSNYÁK KÁROLY, Harkányi-díj 1916., Rökk-díj 1921., Kitüntető elismerés 1921., Fészek-díj 1923.
*KRUCSAY FERENC, Kitüntető elismerés 1922
KUKÁN GÉZA, Kohner-díj 1919., Kitüntető elismerés 1920., Székesfővárosi díj 1921., Ráth-díj 1922., Rudics-díj 1922., Halmi Artúr díj 1923.
KUNWALD CÉZÁR, Herbert Viktor díj 1922.
KOVÁTS JÓZSEF, Kitüntető elismerés 1922.
KRIVÁTSY SZŰTS GYÖRGY, Horváth Károly díj 1200., Székesfővárosi jubileumi díj 1922.
LÁNYI DEZSŐ, Lipótvárosi Kaszinó díj 1912.
LÁSZLÓ FÜLÖP, Műbarátok díja 1921., Kis aranyérem 1897., Nagy aranyérem 1900.
*LIGETI ANTAL, Ráth-díj 1886.
LIGETI MIKLÓS, Társulati díj 1904., Ipolyi-díj 1913., Szinyei-díj 1922.

*Lotz Károly, Ipolyi-díj 1880. és 1882., Vallásalap-díj 1881., Nagy aranyérem 1896.

Lowaghy Dénes, Harkányi-díj 1918.

*Löschinger Hugó, Forster-féle Vaszary-díj 1908.

Lux Elek, Kitüntető elismerés 1921., Halmos-díj 1922.

Lux Kálmán, Kitüntető elismerés 1922.

Magyar Mannheimer Gusztáv, Társulati díj 1901., Kis aranyérem 1902., Nagy aranyérem 1912.

Maróti Major Jenő, Harkányi-díj 1904., Kitüntető elismerés 1922., Ráth-díj 1923.

*Margitai Tihamér, Társulati díj 1888., 1892. és 1894., Ráth-díj 1889.

Markup Béla. Halmos-díj 1921., Wolfner-díj 1922.

Márk Lajos, Társulati díj 1902., Lipótvárosi Kaszinó díj 1904., Kis aranyérem 1912.

Márton Ferenc, Kitüntető elismerés 1921., Kis aranyérem 1922., Forster-féle Vaszary-díj 1923.

*Báró Mednyánszky László, Társulati díj 1888. és 1914., Nagy aranyérem 1898.

Meissl Ágost, Ráth-díj 1895.

Mendlik Oszkár, Ráth-díj 1897. Állami vízfestmény-díj 1909., Kis aranyérem 1909.

Merész Gyula, Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1919., Kohner-díj 1920.

Mérő István, Kis aranyérem 1912.

*Mészöly Géza, Társulati díj 1883.

*Mihalik Dániel, Ráth-díj 1903., Társulati díj 1907.

Mihalovics Miklós, Kitüntető elismerés 1920. és 1921., Kohner-díj 1923.

Miess Frigyes, Kis aranyérem 1917.

Moiret Ödön, Ráth-díj 1909.

Moldován Béla, Tolnai-díj 1919., Kitüntető elismerés 1922.

*Munkácsy Mihály, Nagy aranyérem 1888.

Makoldy József, Esterházy-díj 1922.

Martinelli Jenő, Halmos Izor díj 1923.

Nagy Sándor, Állami vízfestmény-díj 1912.

Nádler Róbert, Ráth-díj 1887., Esterházy-díj 1892., Halmos-díj 1921.

Neogrády Antal, Esterházy-díj 1894.

Neogrády László, Horváth Károly díj 1922.

Nyilassy Sándor, Lipótvárosi Kaszinó díj 1907.

Nagy Vilmos, Halmos Izor díj 1922., Fészek Műbarátok díja 1923.

Olgyay Ferenc, Nagy aranyérem 1905.

Olgyai Viktor, Esterházy-díj 1903. és 1906., Grafikai díj 1909., Állami tájrajz-díj 1912.

Oppel Magda, Harkányi-díj 1911.

Orbán Antal, Wolfner-díj 1917., Jendrássik-díj 1921., Társulati díj 1922.

Paczka Ferenc, Vallásalap-díj 1882., Társulati díj 1886.

Pap Emil, Herbert Viktor díj 1920.

Pap Lajos, Harkányi-díj 1913.

*Papp Bertalan, Harkányi-díj 1910., Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1911.

*Papp Henrik, Társulati díj 1893., Műlap-díj 1893.

*Pataky László, Munkácsy-díj 1888.

*Pállik Béla, Ráth-díj 1882., Kis aranyérem 1895., Társulati díj 1897.

Pásztor János, Harkányi-díj 1906., Ráth-díj 1913., Kis aranyérem 1920., Forster-féle Vaszary-díj 1921., Nagy aranyérem 1922.

Pentelei Molnár János, Wahrmann-díj 1908., Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1908., Rudics-díj 1909., Kis aranyérem 1910., Nagy aranyérem 1915.

Perlmutter Izsák, Kis aranyérem 1905., Nagy aranyérem 1906.

Perlrott Csaba Vilmos, Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1917.

Peske Géza, Jankó János díj 1922.

Pogány Willy, Állami vízfestmény-díj 1922.

Pongrácz D. Szigfried, Lipótvárosi Kaszinó díj 1921., Halmos-díj 1921.

Poll Hugó, Lipótvárosi Kaszinó díj 1909., Társulati díj 1913., Kitüntető elismerés 1921.

Pór Bertalan, Harkányi-díj 1901.

Pórge Gergely, Tolnai Simon díj 1921.

Pállya Celesztin, Wolfner Gyula díj 1923.

Raáb Ervin, Állami pastel-díj 1912.

Rayki István, Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1920.

Réty István, Lipótvárosi Kaszinó díj 1900., Ráth-díj 1912.

Révész Imre, Munkácsy-díj 1882.

Riegele Lajos, Harkányi-díj 1907.

Rippl Rónai József, Társulati díj 1906., Nagy aranyérem 1916.

Romek Árpád, Fészek-díj 1917., Székesfővárosi díja 1920., Kitüntető elismerés 1922.

Róna József, Rökk-díj 1889., Kis aranyérem 1899., Nagy aranyérem 1909.

*Roskovics Ignác, Vallásalap-díj 1882., Társulati díj 1885., Kis aranyérem 1900., Lotz-díj 1902.

Rudnay Gyula, Ráth-díj 1916.

Say Géza, Harkányi-díj 1921.

Sárkány Gyula, Fészek-díj 1922., Kitüntető elismerés 1923.

*Sámuel Kornél, Harkányi-díj 1909.

Gy. Sándor József, Kitüntető elismerés 1921., Lipótvárosi Kaszinó díj 1922.

Sidló Ferenc, Kitüntető elismerés 1922.

Siklódy Lőrinc, Kitüntető elismerés 1921., Jankó János díj 1923.

Siligai Ferenc, Kitüntető elismerés 1921, Fészek-díj 1923.

Simay Imre, Wahrmann-díj 1903., Ráth-díj 1905., Kis aranyérem 1907.

*Skutecky Dóme, Kis aranyérem 1905.

*K. Spányi Béla, Ráth-díj 1882., Társulati díj 1889., Nagy aranyérem 1893.

Stetka Gyula, Társulati díj 1916.

Ströbl Alajos, Nagy aranyérem 1901.

Strobentz Frigyes, Nagy aranyérem 1906.
Szabó Béla Leó, Kitüntető elismerés 1922.
Szamosi Soós Vilmos, Herbert-díj 1920., Lipótvárósi Kaszinó díj 1923.
*Szamovolszky Ödön, Kis aranyérem 1913.
Szentgyörgyi István, Rökk-díj 1908., Lipótvárosi Kaszinó díj 1910., Kis aranyérem 1919., Erzsébetvárosi Kaszinó díj 1921., Székesfővárosi díj 1922.
Szent István Gyula, Kohner-díj 1921., Székesfővárosi díj 1923.
Dobai Székely Andor, Esterházy-díj 1908. és 1912., Kitüntető elismerés 1922. és 1923.
*Székely Bertalan, Ipolyi-díj 1883.
*Szinyei Merse Pál, Nagy aranyérem 1910.
Szlányi Lajos, Esterházy-díj 1898., Kis aranyérem 1899. Társulati díj 1913., Rökk-díj 1916., Lipótvárosi Kaszinó díj 1923.
Szmrecsányi Ödön, Esterházy-díj 1918.
Szűle Péter, Kis aranyérem 1920., Halmos-díj 1920.
*Tahy Antal, Esterházy-díj 1900.
Tatz László, Harkányi-díj 1912., Lipótvárosi Kaszinó díj 1915., Benkő-díj 1917., Kis aranyérem, 1921.
Telcs Ede, Ráth-díj 1901., Rökk-díj 1902., Nagy aranyérem 1908., Lipótvárosi Kaszinó díj 1908.
*Telepy Károly, Ráth-díj 1890.
Temple János, Munkácsy-díj 1884.
*Thán Mór, Ipolyi-díj 1881.
Thorma János, Lipótvárosi Kaszinó díj 1903., Forster-féle Vaszary-díj 1906.
Tornyai János, Ráth-díj 1904., Kitüntető elismerés 1921.
Tóth István, Kis aranyérem 1921., Wolfner-díj 1921.
*Tóth László, Rökk-díj 1893.
*Tölgyessy Artúr, Ráth-díj 1884., Esterházy-díj 1897., Társulati díj 1899.
*Tull Ödön, Esterházy-díj 1899., 1902. és 1905.
Tury Gyula, Herbert-díj 1921.

Gy. Takách Béla, Esterházy-díj 1923.
Udvary Géza, Lipótvárosi Kaszinó díj 1917.
Udvary Pál, Bruck Miksa díj 1922., Kitüntető elismerés 1922.
Ujváry Ignác, Rökk-díj 1891., Műbarátok díja 1894., Ipolyi-díj 1895.
Ungváry Sándor, Horváth Károly díj 1923.
Vajda Zsigmond, Lotz-díj 1898.
Vass Elemér, Kitüntető elismerés 1921., Szinyei-díj 1922.
*Vastagh Géza, Ráth-díj 1888., Nagy aranyérem 1894.
Vastagh György, Károlyi-díj 1893., Ipolyi-díj 1911., Kis aranyérem 1922., Wolfner-díj, 1923.
Vaszary János, Társulati díj 1898., Kis aranyérem 1902.
Vágó Pál, Társulati díj 1887., Műlap-díj 1891., Lotz-díj 1899.
Vedres Márk, Radics-díj 1899.
Veress Zoltán, Károlyi-díj 1895.
Vesztróczy Manó, Rökk-díj 1906., Lipótvárosi Kaszinó díj 1909.
Vida Árpád, Esterházy-díj 1910.
Vidovszky Béla, Wahrmann-díj 1912., Kitüntető elismerés 1920.
Várady Gyula, Fészek-díj 1923.
Wiegand Ede, Társulati építészeti díj 1921.
Wälder Gyula, Társulati építészeti díj 1923.
Zala György, Társulati díj 1884. és 1909., Nagy aranyérem 1887., Ráth-díj 1907., Jubileumi királydíj 1916.
Zádor István, Állami illusztráció-díj 1912., Lipótvárosi Kaszinó díj 1913., Kis aranyérem 1919.
*Zemplényi Tivadar, Ráth-díj 1894., Műbarátok díja 1895., Nagy aranyérem 1900., Rökk-díj 1900.
Ziegler Károly, Ráth-díj 1896.
Zombory Lajos, Wolfner-díj 1921.

ORSZÁGOS MAGY. KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT.

TÉLI TÁRLAT.
1919–20.

AZ 1919—20. ÉVI

TÉLI KIÁLLÍTÁS TÁRGYMUTATÓJA

ORSZÁGOS MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT
BUDAPEST, MŰCSARNOK

ÁRA HÁROM KORONA.

TÁRGYMUTATÓ

A szabadművészek festészeti csoportját
JÁVOR PÁL,
a független művészekét
BALLÓ EDE,
az új művészekét
PENTELEI MOLNÁR JÁNOS
rendezte.

Az egyesített szobrászati csoportok rendezését
PÁSZTOR JÁNOS és HORVAY JÁNOS
végezte.

ELADÁSI FELTÉTELEK.

Az *eladó művek szabott* árai, a kiállítási termek ajtói mellett, vagy a termek sarkában vannak kifüggesztve. *A vásárlások közvetítését kizárólag a műtárnok végzi.* Azok a művek, melyeknek eladási ára nincsen kiírva, *nem eladók.* A vétel megkötésekor a vevő egy vásárlási nyilatkozatot köteles aláírni, amely föltétlen fizetésre kötelezi az aláírót, megállapított határidőn belül. A vételár egynegyedrésze a vásárlási nyilatkozat aláírásakor azonnal lefizetendő, a maradvány legkésőbb *1920 január 10-ikéig* a Társulat pénztárába szolgáltatandó be.

A kiállított műtárgyak csakis tűzkár ellen vannak biztosítva.

A megvásárolt műveket a Társulat a Műcsarnok helyiségeiben köteles átadni a befizetést igazoló nyugta és aláírott átvételi elismervény ellenében. Elszállításukról a tulajdonosok tartoznak gondoskodni.

Az 1920 január 31-én túl visszahagyott művekért a Társulat semminemű felelősséget nem vállal.

Az Igazgatóság.

I. TEREM.

SZABADMŰVÉSZEK CSOPORTJA.

1 FEIKS ALFRÉD. Erdő mélyén. Olajf. Eladó.
2 ANDAHÁZY KASNYA BÉLA. A barackfa alatt. Olajf. Eladó.
3 ROMEK ÁRPÁD. Pulyka. Olajf. Eladó.
4 ROMEK ÁRPÁD. Diási vasút mentén. Olajf. Eladó.
5 ROMEK ÁRPÁD. Körték. Olajf. Eladó.
6 UDVARY GÉZA. Zongoránál. Olajf. Eladó.
7 NAGY VILMOS. A kis szalon gróf Teleky Ádám kastélyában. Olajf. Eladó.
8 JÁVOR PÁL. Szolnoki táj. Olajf. Eladó.
9 JÁVOR PÁL. Arckép-tanulmány. Olajf. Eladó.
10 JÁVOR PÁL. Szabad ég alatt. Kompozíció. Olajf. Eladó.
11 JÁVOR PÁL. Dr. Szamek Emilné úrnő arcképe. Olajf. Magánt.
12 VÁRADY GYULA. Hámor belseje. Olajf. Eladó.
13 UDVARY PÁL. Apám. Olajf. Nem eladó.
14 DOLÁNYI B. IDA. Kertem dísze. Olajf. Eladó.
15 CSUK JENŐ. Tanyai úton. Olajf. Eladó.
16 MÉRŐ ISTVÁN. Olasz tűzhely. Olajf. Eladó.
17 KNOPP IMRE. Tavaszi szonáta. Olajf. Eladó.
18 KARLOVSZKY BERTALAN. Gyermekarckép. Olaj. Magánt.
19 KARLOVSZKY BERTALAN. Gróf Andrássy Gyula. Olajf. Magánt.
20 KARLOVSZKY BERTALAN. Tanulmányfej. Olajf. Eladó.
21 HÁRY GYULA. Nógrádi tájék. Olajf. Eladó.
22 HÁRY GYULA. Campagna Rómánál. Olajf. Eladó.
23 CSUK JENŐ. Őszi hangulat a pusztán. Olajf. Eladó.

24 SASSY ATTILA (AIGLON). Arcképkompozíció Gerlóczy Editről. Pasztel.
25 CSUK JENŐ. Pihenő a gátoldalon. Olajf. Eladó.
26 KEMÉNY NÁNDOR. A nehéz csomó. Olajf. Eladó.
27 KNOPP IMRE. London. Hyde Park Corner. Olajf. Eladó.
28 KNOPP IMRE. Műteremben. Olajf. Eladó.
29 KNOPP IMRE. Régi budai ház a Batthyány-téren. Olajf. Eladó.
30 KEMÉNY NÁNDOR. A kis maszatos. Olajf. Eladó.
31 KUKÁN GÉZA. Arckép. Olajf. Nem eladó.
32 SILIGAI FERENC. Csendes eső. Olajf. Eladó.
33 NAGY DÁNIEL F. Kilátás az Istenhegyről. Olajf. Eladó.
34 KNOPPNÉ CURTIS GERTRUD. A kecskeméti parkból. Olajf. Eladó.
35 VÁRADY GYULA. Téli tájkép. Olajf. Eladó.
36 ANDAHÁZY KASNYA BÉLA. Pomázi táj. Olajf. Eladó.
37 NAGY VILMOS. Incselkedés. Olajf. Eladó.
38 NAGY VILMOS. Terraszon. Olajf. Eladó.
39 KNOPPNÉ CURTIS GERTRUD. Részlet Selmecbányából. Olajf. Eladó.
40 MOLDOVÁN BÉLA. Arcképtanulmány. Olajf. Eladó.
41 UDVARY GÉZA. Magányos lovas. Olajf. Eladó.

II. TEREM.

FÜGGETLEN MŰVÉSZEK CSOPORTJA.

42 PILCH DEZSŐ. Kordések. Olajf. Eladó.
43 HELLER ÖDÖN. Vasárnap. Olajf. Eladó.
44 BEDNÁR JÁNOS. Bánlaky Margit. Olajf. Magánt.
45 KATÓ KÁLMÁN. Alkony a Dunaparton. Olajf. Eladó.
46 BURGHARDT REZSŐ. Arckép. Olajf. Nem eladó.
47 KATÓ KÁLMÁN. Erdei patak eső után. Olajf. Eladó.
48 MERÉSZ GYULA. Tanulmány. Olajf. Eladó.

49 JUSZKÓ BÉLA. Hazafelé. Olajf. Eladó.
50 KÁRPÁTHI JENŐ. Szeptemberi reggel. Olajf. Eladó.
51 GERGELY IMRE. Gardatói részlet. Olajf. Eladó.
52 TÚRY GYULA. Hegyi tájkép. Olajf. Eladó.
53 MERÉSZ GYULA. Zsákmány. Olajf. Eladó.
54 NÁDLER RÓBERT. Szegény asszony otthona. Olajf. Eladó.
55 GERGELY IMRE. Déltiroli tájrészlet. Olajf. Eladó.
56 BARDÓCZ ÁRPÁD. Tánc a faluban. Olajf. Eladó.
57 MERÉSZ GYULA. Pál bácsi. Olajf. Eladó.
58 KOSZKOL JENŐ. Vörös szalon. Pasztel. Eladó.
59 BURGHARDT REZSŐ. Kísértés. Olajf. Nem eladó.
60 ARADI EDVI ILLÉS JENŐ. Intérieur. Olajf. Eladó.
61 ROTTMANN MOZART. Tavasz. Olajf. Eladó.
62 GIMES LAJOS. Estefelé a Balaton partján. Olajf. Eladó.
63 BÉLI-VÖRÖS ERNŐ. Szegény lány. Olajf. Eladó.
64 KOSZKOL JENŐ. Intérieur. Pasztel. Eladó.
65 ENDREY SÁNDOR. Romanelli Guidó alezredes arcképe. Olajf. Nem eladó.
66 KRUSNYÁK KÁROLY. Anya. Olajf. Eladó.
67 NÁDLER RÓBERT. Nyaraló Leányfaluban. Olajf. Eladó.
68 BALLÓ EDE. Gr. Széchenyi Viktor arcképe. Olajf. Nem eladó.
69 NÁDLER RÓBERT. Fatornác. Olajf. Eladó.
70 KÖRÖSFŐI K. ALADÁR. Arckép. Tempera. Magánt.
71 MUZSINSZKI NAGY ENDRE. Női arckép. Olajf. Nem eladó.
72 KOSZKOL JENŐ. Hall-részlet. Pasztel. Eladó.
73 BÉLI-VÖRÖS. Öreg torreador. Olajf. Eladó.
74 BAYER ÁGOST. Román falu széle. Olajf. Eladó.
75 BALLÓ EDE. Töry Gusztáv arcképe. Olajf. Nem eladó.
76 FRANK FRIGYES. Lublinból. Olajf. Nem eladó.
77 ENDREY SÁNDOR. Dr. Hein Józsefné arcképe. Olajf. Nem eladó.
78 REICHL KÁLMÁN. Szomorú a nyárfaerdő. Olajf. Eladó.
79 GLATTER GYULA. H. M. úrnő arcképe. Olajf. Nem eladó.
80 KÖRÖSFŐI K. ALADÁR. Ostort fonó gazda. Olajf. Eladó.

81 FRANK FRIGYES. Dr. M. L.-né és gyermeke. Olajf. Nem eladó.
82 KÖRÖSFŐI K. ALADÁR. Misézés. Olajf. Eladó.
83 MIHÁLOVITS MIKLÓS. A jövendőmondó. Olajf. Eladó.
84 HEYER ARTHUR. A volt rákospalotai erdőben. Olajf. Eladó.
85 LUKÁCSY LAJOS. Halló. Terrakotta. Eladó.
86 RUBLETZKY GÉZA. Tavasz. Bronz. Eladó.
87 RADNAI BÉLA. Himnusz. Szoborcsoport. Eladó.
88 CSERHALMI JENŐ. Tavasz. Bronz. Eladó.
89 LUKÁCSY LAJOS. Mondok valamit. Gipsz. Eladó.

III. TEREM.

ÚJ MŰVÉSZEK CSOPORTJA.

90 KOMÁROMI KACZ ENDRE. A kommunizmus végső napjaiból. Olajf. Eladó.
91 KOHNER IDA. Arckép. Olajf. Nem eladó.
92 SZLÁNYI LAJOS. Ski-nyomok. Olajf. Eladó.
93 KUNWALD CÉZÁR. Heller Gyuláné arcképe. Olajf. Nem eladó.
94 SZLÁNYI LAJOS. Búcsúzó nap. Olajf. Eladó.
95 POGÁNY FERENC. Nehéz idők. Olajf. Eladó
96 DIENES LÁSZLÓ. Violák. Vízf. Eladó.
97 SCHRÉDER ÉTA. Szélcsend. Olajf. Eladó.
98 SZÜLE PÉTER. „Elvtárs". Olajf. Eladó.
99 SZLÁNYI LAJOS. Tükröződés. Olajf. Eladó.
100 KUNWALD CÉZÁR. Balázs Hugóné és gyermekei. Olajf. Nem eladó.
101 MUND HUGÓ. Virághegy. Olajf. Eladó.
102 SZÜLE PÉTER. Csendélet. Olajf. Eladó.
103 KUNWALD CÉZÁR. Női akt. Olajf. Eladó.
104 DOBAI SZÉKELY ANDOR. Arab falu Sziriában. Olajf. Eladó.

105 LIGETI MIKLÓS. Horthy Miklós. Bronzszobor. A művész tulajdona.
106 KISFALUDI STROBL ZSIGMOND. Bözsike. Márványszobor. Eladó.
107 KISFALUDI STROBL ZSIGMOND. Tanulmányfej. Bronz. Eladó.
108 SIKLÓDY LŐRINC. Munkakerülő. Piros márvány. Eladó.
109 STROBL ALAJOS. Mellszobor. Márvány. Nem eladó.
110 PÁSZTOR JÁNOS. Kísértés. Márványszobor. Eladó.
111 STROBL ALAJOS. Mellszobor. Márvány. Nem eladó.
112 STROBL ALAJOS. Márványmellszobor. Eladó.
113 SZAMOSI SOÓS VILMOS. Tanulmány. Márványszobormű. Eladó.
114 SZAMOSI SOÓS VILMOS. Tanulmány. Bronzszobormű. Eladó.
115 SZENTGYÖRGYI ISTVÁN. Sz. I. úrnő mellszobra. Gipsz. Magánt.
116 SZAMOSI SOÓS VILMOS. Tanulmány. Gipszszobormű. Eladó márványból.
117 BOSZNAY ISTVÁN. Pihenő az erdőben. Olajf. Eladó.
118 RÓZSAFFY DEZSŐ. Pipacsok. Olajf. Eladó.
119 SZÜLE PÉTER. Templomban. Olajf. Eladó.
120 PENTELEI MOLNÁR JÁNOS. Alkonyat. Olajf. Eladó.
121 CZENCZ JÁNOS. Arckép. Olajf. Nem eladó.
122 PENTELEI MOLNÁR JÁNOS. Régi szent dolgok. Olajf. Eladó.
123 CZENCZ JÁNOS. Pihenés. Olajf. Eladó.
124 PENTELEI MOLNÁR JÁNOS. Zöld papagály zöldben. Olajf. Eladó.
125 SZÜLE PÉTER. Képmás. Olajf. Nem eladó.
126 CZENCZ JÁNOS. Balaton partján. Olajf. Eladó.
127 KUNWALD CÉZÁR. Leányfej. Olajf. Eladó.
128 VIDOVSZKY BÉLA. Nyitott ablak. Olajf. Eladó.
129 KOHNER IDA. Régi kolostor Bécs közelében. Olajf. Eladó.
130 VIDOVSZKY BÉLA. Arckép. Olajf. Magánt.

131 ACZÉL HENRIK EMIL. Szieszta. Olajf. Eladó.
132 PENTELEI MOLNÁR JÁNOS. Hervadás. Olajf. Eladó.
133 KOMÁROMI KACZ ENDRE. A viciné. Olajf. Eladó.
134 HORVÁTH GÉZA. Bűnbánat. Márványszoborműi. Eladó.

IV. TEREM.

A HÁROM SZOBRÁSZ-CSOPORT EGYÜTTES KIÁLLÍTÁSA.
(A többi szobrászati művek a II-ik terem 85—89. és a III. terem 105—116-igés 134. szám alatt van kiállítva).

135 SZENTGYÖRGYI ISTVÁN. M. L. úr portraitja. Gipsz. Magánt.
136 DARABOS JÁNOS. Merengés. Gipsz. Eladó.
137 KISFALUDI STRÓBL ZSIGMOND. Sziklay Panni úriasszony. Márvány. Magánt.
138 ~~BESZÉDES~~ LÁSZLÓ. A várakozás. Gipsz. (Bronzban). Eladó.
139 SÁRDI NAGY LAJOS. Önarckép. Márvány. Eladó.
140 RADNAI BÉLA. Vázlat egy elesett hős szobrához. Lovasszobor. Eladó.
141 RADNAI BÉLA. Dr. T. S. I.-né úriasszony mellszobra. Nem eladó. Magánt.
142 RADNAI BÉLA. Mária Immaculata. Szoborműi. Eladó.
143 PICK LAJOS. Dr. H. F. úrnő arcképe. Gipszszoborműi. Nem eladó.
144 JEHRING ARANKA. Édes anyám. Gipsz szobor. Szoborműi. Eladó.
145 SZUHODOVSZKY MIHÁLY. Lakatos Sándor opera-énekes képmása. Gipsz. Nem eladó.
146 SCHMIDMANN LÁSZLÓ. Arcképmás. Gipsz.
147 KOPITS JÁNOS. Dr. L. J. úr képmása. Gipsz-szobor.
148 SCHIDMANN LÁSZLÓ. Olgica. Patinált gipsz. Eladó.
149 CSERHALMI JENŐ. „Új nemzedék". Bronz. Eladó.

150 SÁRDI NAGY LAJOS. Krisztusfej. Tanulmány. Gipsz. Eladó.
151 † KISS GYÖRGY. Aba Sámuel. Majolika-szobor. Eladó.
152 GÁRDOS ALADÁR. Özvegy K. B. úrnő mellszobra. Márvány. Magánt.
153 RÁPOLTI LAJOS. Női mellszobor. Carrarai márvány. Eladó.
154 MURÁNYI GYULA. Akt. Tanulmány. Márvány-szobor. Eladó.
155 VASZARY LÁSZLÓ. Feleségem. Márvány szobor. Nem eladó.
156 HORVÁTH ADORJÁN. Gróf Széchenyi Miklós. Gipsz mellszobor. Eladó.
157 HORVAI JÁNOS. Síremléktervezet. Gipsz.
158 HORVAI JÁNOS. Síremléktervezet. Gipsz.
159 HORVAI JÁNOS. Luther-szobor tervezet. Gipsz.
160 HORVAI JÁNOS. Síremlék tervezés. Gipsz.
161 BESZÉDES LÁSZLÓ. Nilus leánya. Gipsz. Szökőkút figura. Márványban eladó.
162 LÁNYI DEZSŐ. Br. Szurmay képmása. Márvány. Eladó.
163 HORVÁTH ADORJÁN. Furulyázó juhász. Gipsz szobor. Eladó.
164 PICK LAJOS. Pick Lajosné arcképe. Szobormű. Eladó.
165 RÁPOLTI LAJOS. Férfi-tanulmány. Szobormű. Eladó.
166 VAS VIKTOR. Önarckép. Gipsz-szobor. Eladó.
167 † KISS GYÖRGY. Elbukott huszár. Szobormű. Eladó.
168 BETLEN GYULA. Tanulmányfő. Gipsz Magánt.
169 RAJKI ISTVÁN. Vízhordó. (Vázlat). Gipsz-szobor. Nem eladó.
170 HAJDU REZSŐ. Arckép. Tanulmány. Pádua K. festőm. képmása. Eladó.
171 GARAM SÁNDOR. Tanulmányfej. Gipsz szobor. Eladó.
172 KEVICZKY HUGÓ. Pajor Frigyes képmása. Gipsz-szobor. Nem eladó.
173 GARAM SÁNDOR. L. J. úr arcképe. Gipsz-szobor. Nem eladó.

174 ANDREJKA JÓZSEF. R. K. festő mellszobra. Terakotta. Nem eladó.
175 BESZÉDES LÁSZLÓ. „Nem jön vissza". Gipsz. Bronzban eladó.
176 MURÁNYI GYULA. Tanulmányfej. Szobormű. Eladó.
177 RAJKI ISTVÁN. Leány-akt. Gipsz szobormű. Márványban eladó.
178 BORY JENŐ. Tinódi. Bronz. Eladó.
179 KISFALUDI STROBL ZSIGMOND. Jusi. Bronz-szobor Nem eladó.
180 STROBL ALAJOS. Mellszobor. Márvány. Nem eladó.
181 BESZÉDES LÁSZLÓ. Alkonyat. Gipszben és Bronzban. Eladó.
182 HORVÁTH GÉZA. Képmás. Tanulmány. Szobormű. Eladó.
183 SIRLÓDY LŐRINC. „Dunántúl". Gipsz. Eladó.
184 HORVÁTH GÉZA. Arckép. Tanulmány. Szobormű. Eladó.
185 LUKÁCSY LAJOS. Vöröskereszt plakett. Terakotta. Eladó.
186 LIGETI MIKLÓS. A debreceni 39-es gy. e. zászlótartója. Bronz-szobor márvány talppal. Eladó.
187 LIGETI MIKLÓS. Luczenbacher Pittyu. Márvány-szobor. Nem eladó.
188 SOMOGYI SÁNDOR. Képmás. Bronz. Nem eladó.
189 SZAMOSI SOÓS VILMOS. „Lehel" 1-ső díjat nyert pályamű.
190 SZÉKELY MÓRIC. Tanulmányfej. Ezüst érem.
191 IMREY LAJOS. Éremtervezet és vert érmek. Bronz és ezüst. Nem eladó.
192 MEDGYESSY FERENC. Menekülők. Bronz. Eladó.
193 AMBRUS KAMILLA. Arckép. Bronzplakett. Nem eladó.
194 SZÉKELY MÓRIC. Tanulmányfej. Ezüstplakett. Eladó.
195 MURÁNYI GYULA. Plakett. Eladó.
196 SZEGE SÁNDOR. Radócz J. úr arcképe. Plakett (gipsz). Eladó.
197 IMREY LAJOS. Tanulmány. Bronz. Eladó.
198 FÖLDES LENKE. Sárika. Szobormű. Eladó.
199 FARKAS BÉLA. Vénusz. Márvány. Eladó.

200 LÁNYI DEZSŐ. Józsika. Márvány. Magánt.
201 SCHWARCSUK LAJOS. Női akt. Gipsz szobor. Eladó.
202 RUBLETZKY GÉZA. Fränkl Lulu. Arckép. Bronz. Nem eladó.
203 CSILLAG ISTVÁN. M. I. úr portraitja. Bronz. Nem eladó.
204 BERÁN LAJOS. Orvosi vizsgálat (dr. Faludi Géza képmása.) Bronz. Magánt.
205 TELCS GINA. Két darab bronz plakett. Eladó.
206 REMÉNYI JÓZSEF. Édes atyám. Bronz. Eladó.
207 BERÁN LAJOS. Dr. Faludi Géza gyermekorvos képmása. Bronz. Magánt.
208 CSILLAG ISTVÁN. M. I.-né úrnő portraitja. Bronz. Nem eladó.
209 RUBLETZKY GÉZA. Szendergés. Karrarai márvány szobor.

V. TEREM.

FÜGGETLEN MŰVÉSZEK CSOPORTJA.

210 PÁLDY ZOLTÁN. Orgonavirágok. Pasztel. Eladó.
211 NAGY LÁZÁR. Présházak. Olajf. Eladó.
212 NAGY LÁZÁR. A zebegényi határ. Olajf. Eladó.
213 SZÁSZ ISTVÁN. Tükör előtt. Olajf. Eladó.
214 BEDNÁR JÁNOS. Páholyban. Olajf. Eladó.
215 GEIGER RICHÁRD. Olvasás közben. Olajf. Eladó.
216 GAÁL FERENC. Gitana. Olajf.
217 ZSOMBOLYA–BURGHARDT. Szomorú posta. Olajf. Eladó.
218 KÓBOR HENRIK. Napsugaras udvar. Olajf. Eladó.
219 JÁMBOR LAJOS. Első próba. Olajf. Eladó.
220 KÓBOR HENRIK. Öreg este. Olajf. Eladó.
221 JÁMBOR LAJOS. Kirándulók. Olajf.
222 KÓBOR HENRIK. „Erre jártam ő vele". Olajf. Eladó.
223 MIHÁLOVITS MIKLÓS. Öreg asszony. Olajf. Eladó.
224 SZÁSZ ISTVÁN. Parasztleány. Olajf. Eladó.

225 GAÁL FERENC. Dunaparti vásár. Olajf.
226 KRUTSAY FERENC. T. R.-né arcképe. Olajf. Nem eladó.
227 KRUTSAY FERENC. Dömösi hangulat. Olajf. Eladó.
228 GY.-SÁNDOR JÓZSEF. Hazatérő munkások. Olajf. Eladó.
229 KRUTSAY FERENC. Dömös. Olajf. Eladó.
230 MIHÁLOVITS MIKLÓS Leányakt. Olajf. Eladó.
231 KRUTSAY FERENC. Jelenés előtt. Olajf. Eladó.
232 TOLNAY ÁKOS. Női arckép. Olajf. Magánt.
233 GY.-SÁNDOR JÓZSEF. Kismartoni udvar. Olajf. Eladó.
234 GEIGER RICHÁRD. Apacsok. Vízf. Eladó.

VI. TEREM.

ÚJ MŰVÉSZEK CSOPORTJA.

235 BRETTSCHNEIDER KOCSÁRD. Csendélet. Olajf. Eladó.
236 GÁBOR MÓRITZ. Nagy Aurél. Olajf.
237 BOSZNAY ISTVÁN. Őszi vásár. Olajf. Eladó.
238 KÁDA ALAJOS. Tépelődés. Olajf.
239 KOMÁROMI-KACZ ENDRE. Csöndes este. Olajf. Eladó.
240 WÁGNER GÉZA. Napsugár a Balatonon. Olajf. Eladó.
241 GULYÁS JÁNOS. Önarckép. Olajf. Eladó.
242 DOBAI-SZÉKELY ANDOR. Arab mecset kapuja előtt. Olajf. Eladó.
243 TORNAI GYULA. A szégyenpad. Olajf.
244 BRUCK HERMINA. Pünkösdi bokréta. Olajf. Eladó.
245 PÁDUA KÁLMÁN. Józsefvárosi templom belseje. Olajf. Eladó.
246 KÁROLY ERNŐ. Félakt. Olajfestmény. Eladó.
247 KLAMMER MARISKA. Intérieur. Olajf.
248 BAY ALAJOS. Budai részlet. Olajf. Eladó.
249 STETKA GYULA. Arckép. Olajf Nem eladó.
250 KLAMMER MARISKA. Virágzó almafa. Olajf.
251 BÁRÓ SPLÉNY ERNESTA. Mályvák. Olajf. Eladó.

252 BARTA ERNŐ. A kék selyemruha. Olajf. Eladó.
253 WAGNER GÉZA. A Balaton. Pasztel. Eladó.
254 KEMÉNYFFI JENŐ. Sárga szalon. Olajf. Eladó.
255 KEMÉNYFFI JENŐ. Pócsmegyeri udvar. Olajf. Eladó.
256 KLAMMER MARISKA. Virágaim. Olajf. Eladó.
257 CZENCZ JÁNOS. Napfürdő. Olajf. Eladó.
258 KLAMMER MARISKA. Intérieur az Úri-utcában. Olajf. Eladó.
259 VIDOVSZKY BÉLA. Gyümölcsöskert Viszneken. Olajf. Eladó.
260 KEMÉNYFFI JENŐ. Kertben. Olajf. (Csak múzeumoknak eladó).
261 WÁGNER GÉZA. Balatoni hangulat. Pasztel. Eladó.
262 KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ. „A fehérek". Vízf. Eladó.
263 KEMÉNYFFI JENŐ. Fogadószoba. Olajf. Eladó.
264 SZŐNYI ISTVÁN. Kettős arckép. Olajf. Eladó.
265 BARTA ERNŐ. Esthangulat. Olajf. Eladó.
266 KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ. Halottak napján. Vízf. Eladó.

VII. TEREM.

FÜGGETLEN MŰVÉSZEK CSOPORTJA.

267 GLAUER FRANCI. Férfi arckép. Olajf.
268 LITKEI ANTAL. Olvasmány. Eladó.
269 STROBL ZSÓFIA. Szilvák. Olajf. Eladó.
270 MIHÁLOVITS MIKLÓS. Szegény ember. Olajf. Eladó.
271 KÉZDI-KOVÁCS LÁSZLÓ. Séta. Olajf. Eladó.
272 KÉZDI-KOVÁCS LÁSZLÓ. Tölgyesben. Olajf. Eladó.
273 KÉZDI-KOVÁCS LÁSZLÓ. Kirándulók. Olajf. Eladó.
274 KRAUSZ LAJOS. Csendélet. Olajf.
275 GERRITSEN VILMOS. Csendélet. Olajf. Eladó.
276 PÖRGE GERGELY. Vásárrészlet. Olajf. Eladó.
277 BACHMANN KÁROLY. Csendélet Olajf. Eladó.

278 BACHMANN KÁROLY Csendélet. Olajf. Eladó.
279 PÁLLYA CELESTIN. Boronálás. Olajf. Eladó.
280 PÁLLYA CELESTIN. Az erdő mélyében. Olajf. Eladó.
281 GERRITSEN VILMOS. Csendélet. Olajf. Eladó.
282 GERRITSEN VILMOS. Csendélet. Olajf. Eladó.
283 BURGHARDT REZSŐ. Menekülők. Olajf. Eladó.
284 KONEK IDA. Interieur. Olajf. Eladó.
285 BURGHARDT REZSŐ. Pihenő modell. Olajf.
286 PÖRGE GERGELY. Tátra-Lomnic. Olajf. Eladó.
287 JUSZKÓ BÉLA. Tehenek a sás közt. Olajf. Eladó.
288 HEYER ARTHUR. Angoramacska. Olajf. Eladó.
289 PÖRGE GERGELY. Az aquincumi Dunapartról. Olajf. Eladó.
290 PÖRGE GERGELY. Őszi behordás. Olajf. Eladó.
291 VÁMOSSYNÉ ELEŐD C. Siklódy Lőrinc szobrász arcképe. Vízf. Nem eladó.
292 JUSZKÓ BÉLA. Kacsák. Olajf. Eladó.
293 GERSTER KÁROLY. Roveretói látkép. Olajf. Eladó.
294 MARKÓ ERNŐ. Ködös hangulat. Olajf. Eladó.
295 MÁRTON FERENC. Sorile. Pasztell. Eladó.
296 MÁRTON FERENC. Conegliánóban. Pasztell. Eladó.
297 VAS FERENCZNÉ. Novák István püspök arcképe. Pastel. Nem eladó.
298 MÁRTON FERENC. Déltirol. Pasztel. Eladó.
299 MÁRTON FERENC. Elvonuló katonaság. Pasztel. Eladó.
300 MARKÓ ERNŐ. A Duna. Olajf. Eladó.
301 BERÓN GYULA. A Rózsadombon. Olajf. Eladó.
302 VÁMOSSYNÉ ELEŐD C. Tanulmány. Vízf.
303 KACZIÁNY ÖDÖN. Kelő hold Veneziában. Olajf. Eladó.
304 GY. SÁNDOR JÓZSEF. Ércolvasztó esti munkában. Olajf. Eladó.
305 TURY GYULA. Arcképtanulmány. Olajf. Művész tulajdona. Nem eladó.
306 KACZIÁNY ALADÁR. Női tanulmányfő. Olajf. Eladó.
307 KÓBOR HENRK. „Őszi est". Olajf. Eladó.
308 NÁDLER RÓBERT. Öregasszony. Olajf. Eladó.

309 KAMPIS JÁNOS. „Pythia". Olajf. Eladó.
310 GY. SÁNDOR JÓZSEF. Napkelte előtti hangulat. Olajf. Eladó.

VIII. TEREM.

FÜGGETLEN MŰVÉSZEK CSOPORTJA.

311 RABOCSKAY BÉLA. Arckép. Olajf. Magánt.
312 ENGLERTH EMIL. Intérieur. Olajf.
313 KOVÁTS JÓZSEF. Arckép. Olajf. Nem eladó.
314 EDVI ILLÉS ALADÁR. Tehénfej. Vízfest. Eladó.
315 EDVI ILLÉS ALADÁR. Fekvő borjú. Vízfest. Eladó.
316 MOLNÁR Z. JÁNOS. Csendélet. Olajf. Eladó.
317 KRUSNYÁK KÁROLY. Leányfej. Olajf. Eladó.
318 TÚRY GYULA. Nyári hangulat. Ojajf. Eladó.
319 SPÁNYIK KORNÉL. Csók. Olajf. Eladó.
320 TÚRY GYULA. Fenyveserdő. Olajf. Eladó.
321 PÁLDY ZOLTÁN. Gyermekarckép. Pasztel. Magánt.
322 KACZIÁNY ÖDÖN. Jelmezes mulatság a szabadban. Olajf. Eladó.
323 KACZIÁNY ÖDÖN. Kelő hold az Adrián. Olajf. Eladó.
324 PILCH DEZSŐ. Telivér mén. Olajf. Eladó.
325 PÁLLYA KÁROLY. Hegyvidék. Olajf. Eladó.
326 CSAPÓ JENŐ. Dunai részlet. Olajf.
327 LAKOS ALFRÉD. Csendélet. Olajf. Eladó.
328 CSAPÓ JENŐ. A városligetben. Olajf.
329 KATÓ KÁLMÁN. Próbamozdony jön. Olajf. Eladó.
330 GAÁL FERENC. Dunai kikötő. Olajf.
331 OTT ZOLTÁN. Őszi táj. Olajf. Eladó.
332 MUZSINSZKI NAGY ENDRE. Ősz a ligetben. Olajf.
333 RAINERNÉ ISTVÁNFFY GABRIELLE. Incselkedés. Olajf. Eladó.
334 BORZÁSY BÉLA. A készülő ruha. Olajf. Eladó.

335 RAINERNÉ ISTVÁNFFY GABRIELLE. Micóka. Olajf. Eladó.
336 MUZSINSZKI NAGY ENDRE. Pilótozás. Olajf.
337 SÁRDY BRUTUS. Ősz után. Olajf. Eladó.
338 SÁRDY BRUTUS. Kora tavasz. Olajf. Eladó.
339 MUZSINSZKI NAGY ENDRE. Piactéren. Olajf.
340 ROTTMANN MOZART. Siesta. Olajf. Eladó.
341 SZONTÁGH TIBOR. Téli táj. Olajf. Eladó.

IX. TEREM.

SZABADMŰVÉSZEK CSORORTJA.

342 TELKESSY VALÉR. Kazlak. Olajf. Eladó.
343 BARKÁSZ LAJOS. Lubinszky Tibi arcképe. Olajf. Eladó.
344 BERKES ANTAL. Városliget. Olajf. Eladó.
345 KEMÉNY NÁNDOR. Én és modelljeim. Olajf. Eladó.
346 KUKÁN GÉZA. Epilogus. Olajf. Eladó.
347 SÁNDOR MÓRIC. Váratlan vendég. Olajf. Eladó.
348 TELKESSY VALÉR. Fehér virág. Olajf. Eladó.
349 SZIRMAI ANTAL. Kosfej. Olajf. Eladó.
350 KÖVÉR GYULA. Béla öcsém arcképe. Olajf. Nem eladó.
351 KÖVÉR GYULA. Részlet a Maas-csatornából. Olajf. Eladó.
352 FEJÉRVÁRY EMIL. Táncosnő. Olajf. Eladó.
353 KÖVÉR GYULA. Tengerparti halászházak. Olajf. Eladó.
354 KÖVÉR GYULA. A grootekert Dordrechtben. Olajf. Eladó.
355 BACSA ANDRÁS. Arckép. Olajf. Eladó.
356 CSALÁNY BÉLA. Délutáni foglalkozás. Olajf.
357 PAP EMIL. Nyári vendéglő. Olajf. Eladó.
358 UDVARY PÁL. Tarka bornyú. Olajf. Eladó.
359 SÁNDOR MÓRIC. Önarckép. Olajf. Eladó.
360 PAP EMIL. Őszi munka. Olajf. Eladó.
361 MARKÓ LAJOS. Leányarckép. Olajf. Eladó.
362 BERKES ANTAL. Karakterfej. Olajf. Eladó.
363 MOLDVAI KRAJNA JÁNOS. Kihalt világ. Olajf. Nem eladó.

364 KUKÁN GÉZA. Segítség! Olajf. Eladó.
365 ROMBAY ISTVÁN. Képtárrészlet. Olajf. Eladó.
366 CSALÁNY BÉLA. Küzdelmes játék. Olajf.
367 JÓZSA KÁROLY. Öltözködő leány. Olajf. Eladó.
368 DOLÁNYI B. IDA. Tanulmány. Olajf. Eladó.
369 PAP EMIL. Csöndes délután. Olajf. Eladó.
370 KÜMMERLE PÁL. Leányakt. Olajf. Eladó.
371 CSUK JENŐ. Nyári felhők. Olajf. Eladó.
372 MÉRŐ ISTVÁN. Elülő vihar. Olajf. Eladó.

X. TEREM.

FÜGGETLEN MŰVÉSZEK CSOPORTJA.

373 TAMÁSSY MIKLÓS. Borjuhús. Olajf. Eladó.
374 KORCSEK JÁNOS. Pipázó férfi. Olajf. Eladó.
375 ANGYALFFY ERZSÉBET. Lachesis az élet fonalával. Olajf. Eladó.
376 G. BÜKKERTI MARISKA. Gyümölcs. Olajf. Eladó.
377 ROTTMANN MOZART. Enyelgés. Olajf. Eladó.
378 BOTTKA MIKLÓS. Birkák. Kazein és pasztelfestmény. Eladó.
379 STROBL ZSÓFIA. Arckép. Olajf. Nem eladó.
380 ZSOMBOLYA-BURGHARD. D. N. úr arcképe. Olajf. Magántulajdon.
381 CSERMELY JÁNOS. Műteremben. Olajf.
382 ULRICH GÉZA. Falusi ház. Olajf. Eladó.
383 MATKOVICS BÉLA. Futó rózsa. Olajf. Eladó.
384 ZORKÓCZY GYULA. Falusi udvar. Olajf. Eladó.
385 ORDÓDY PÁL. Táncos nő. Olajf. Eladó.
386 UNDI MARISKA. Tabáni úriház. Vízf. Eladó.
387 OPPEL MAGDA. Gyöngyvirág. Vízf.
388 GELENCSEI CZAKÓ RUDOLF. Korai tél a piacon. Olajf. Eladó.
389 FARKASFALVI IMRE Románc. Olajf. Eladó.

390 BORSZÉKY FRIGYES. Szégyenlősek. Olajf. Eladó.
391 KÁRPÁTHI JENŐ. Reggel a lágymányosi Dunaparton. Olajf. Eladó.
392 SZIGETI JENŐ. Tabáni tájkép. Olajf.
393 ORDÓDY PÁL. Müncheni leány. Olajf. Eladó.
394 SZIGETI JENŐ. Tabáni utca. Olajf.
395 ERDŐSSY BÉLA. Falu szélén. Olajf. Eladó.
396 CSABAI UY GÉZA. Szántás. Olajf. Eladó.
397 G. BÜKKERTI MARISKA. Hivatlan vendég. Olajf. Eladó.
398 KACZIÁNY ALADÁR. Csendélet. Olajf. Eladó.
399 SZIGETI JENŐ. Csendélet. Olajf.
400 PILCH DEZSŐ. Kanyargós út a Fertőbe. Olajf. Eladó.
401 CSAPÓ JENŐ. Csendélet. Olajf. Eladó.
402 KENDE ISTVÁN. Falusi udvar. Vízf. Eladó.

XI. TEREM.

A HÁROM FESTŐCSOPORT EGYÜTTES GRAFIKAI MŰVEI.

403 CONRAD GYULA. Török híd Berátban. Eredeti rézkarc. Eladó.
404 KARLOVSZKY BERTALAN. dr. Hódossy Gedeon. Ceruzarajz. Magánt.
405 SCHWARZ ELZA. Wien, Weissgärberlände. Szénrajz. Eladó.
406 LITKEI ANTAL. Tanulóleányok. Pasztel. Eladó.
407 KOVÁTS JÓZSEF. Sárga lombok. Vízf. Eladó.
408 MAKÓ BERTALAN. Boldog idők. Pasztel. Eladó.
409 GÁSPÁR M. MIKLÓS. Olasz falurészlet Déltirolban. Színes rajz. Eladó.
410 CONRAD GYULA. Lux ex tenebris. Eredeti rézkarc. Eladó.
411 GÁSPÁR M. MIKLÓS. Fűrészmalom Galiciában. Vízf. Eladó.
412 GÁSPÁR M. MIKLÓS. Lángvetők a Piave-fronton. Rajz. Eladó.

413 GREGERSEN HUGÓ. Szent-György. Vízf. Eladó.
414 DIÓSY ANTAL. Magyar temető Bukovinában. Vízf. Eladó.
415 VÁRADY LAJOS. Balatoni táj. Vízf. Eladó.
416 BAYER ÁGOST. Magyar Róma. Rézkarc. Eladó.
417 WANYERKA GYULA. Küzdelem. Ceruzarajz. Eladó.
418 IMREY LAJOS. Falusi kuria. Rézkarc. Eladó.
419 IMREY LAJOS. Patak partja. Aquatinta. Eladó.
420 WANYERKA GYULA. Kutyafogás a román fogságban. Ceruzarajz. Eladó.
421 MOLDOVÁN BÉLA. Schulek Frigyes arcképe. Rajz. Magánt.
422 BACSA ANDRÁS. Udvarrészlet. Vízf. Magánt.
423 GÁSPÁR M. MIKLÓS. Udvarrészlet Nagyszebenből. Vízf Eladó.
424 KOVÁCS ÁGOSTON. Nehéz úton. Vízf. Eladó.
425 DIÓSY ANTAL. Csatatér Szolka előtt. Vízf. Eladó.
426 VÁRADY LAJOS. Dunapart. Vízf. Eladó.
427 KOVÁCS ÁGOSTON. Tanulmány. Vízf. Magánt.
428 CONRAD GYULA. Öreg mecset. Eredeti rézkarc. Eladó.
429 BARANSKI E. LÁSZLÓ. A kerekes kút. Vízf. Eladó.
430 MOLDOVÁN BÉLA. Özv. dr. Murányiné arcképe. Rajz. Magánt.
431 BARANSKI E. LÁSZLÓ. Grado 1918. Vízf. Eladó.
432 HADZSY OLGA. Nena arcképe. Vízfestmény. Nem eladó.
433 BELÁNYI VICTOR. Sopronból. Rajz. Eladó.
434 GREGERSEN HUGÓ. Szántás Kis-Kabán. Ceruzarajz. Eladó.
435 BARDÓCZ ÁRPÁD. Tájkép. Vízfestmény. Eladó.
436 ÜRMÖS PÉTER. Hajójavítók Quintoban. Szénrajz. Eladó.
437 CONRAD GYULA. Az Osum partján. Eredeti rézkarc. Eladó.
438 THOMAS ANTAL. Zalozcei templom. Kőrajz.
439 GREGERSEN HUGÓ. Szántás négy ökörrel. Ceruzarajz. Eladó.
440 RATZKÁNÉ REISSMANN GIZELLA. „Krompecherék termése". Vízf. Eladó.
441 MOLDOVÁN BÉLA. Alkonyat. Olajf. Eladó.

442 BARANSKI E. LÁSZLÓ. A Gyenes-porta. Vízf. Eladó.
443 KOVÁCS ÁGOSTON. Szibériai alkonyat. Vízf. Eladó.
444 BARTA ERNŐ. Kilátás a műteremből. Vízf.
445 GLÖCK KLÁRI. Falusi kuria. Vízf. Eladó.
446 BELÁNYI VICTOR. Madonna. Rajz. Eladó.
447 GARZÓ BERTALAN. Sárga őszirózsák. Vízf. Eladó.
448 KOVÁCS ÁGOSTON. Szibéria. Vízf. Eladó.
449 GREGERSEN HUGÓ. TÁNCOSNŐ. Vízf. Eladó.
450 HORVAI ILONA. Tavasz hírnökei. Eladó.
451 HENDE VINCE. A tenger és szerelem hullámai. I. rész. Üvegablak kartonja. Szénrajz. Nem eladó.
452 HENDE VINCE. A tenger és szerelem hullámai. II. rész. Üvegablak kartonja. Szénrajz. Nem eladó.
453 HENDE VINCE. Részlet a „Trisztán és Izolde" üvegablak-ciklus kartonjaiból. Szénrajz. Nem eladó.

XII. TEREM.

ÚJ MŰVÉSZEK CSOPORTJA.

454 VASS ELEMÉR. Estefelé. Olajf. Eladó.
455 VASS ELEMÉR. Tanulmányfej. Olajf. Eladó.
456 VASS ELEMÉR. Délelőtti napsugárban. Olajf. Eladó.
457 VODICZAI SASHEGYI KÁLMÁN. Hűvösvölgyi részlet. Olajf. Eladó.
458 M. DÖMÖTÖR GIZELLA. Cigányleány. Olajf. Eladó.
459 VASS ELEMÉR. A Gellérthegy oldala. Olajf. Eladó.
460 BUDAI SÁNDOR. Női arcképtanulmány. Olajf. Eladó.
461 KADA ALAJOS. Búzakeresztek. Olajf. Eladó.
462 BOEMM RITTA. Csendélet. Olajf. Eladó.
463 LAKATOS ARTUR. Várkerti terrasz. Olajf. Eladó.
464 SOMOGYTÚRI KÚNFFY LAJOS. Somogyi kanász. Olajf. Eladó.
465 WÁGNER GÉZA. Intérieur. Olajf. Eladó.

466 BOEMM RITTA. Udvarrészlet. Olajf. Eladó.
467 HORVÁTH BÉLA. Rödönyi völgy. Olajf. Eladó.
468 BRUCK HERMINA. Mályvavirágzás. Olajf.
469 SZIKLAI LAJOS. Reggeli napsugár. Olajf.
470 RÓZSAFFY DEZSŐ. Kis város. Olajf. Eladó.
471 ZÁHONYI GÉZA. Tabáni részlet. Olajf. Eladó.
472 SZTROKAY GÉZA. Szeptember délelőtt. Olajf. Eladó.
473 LAKATOS ARTUR. Tabáni házak. Olajf. Eladó.
474 ALBERTH FERENC. Tájkép. Olajf. Eladó.
475 MUND HUGÓ. Nagybányai táj. Olajf. Eladó.
476 BELÁNYI VIKTOR. Betegség után. Olajf. Eladó.
477 HELLER JÓZSEF. Szüretre. Olajf.
478 SZŐNYI ISTVÁN. Kompozíció. Olajf. Eladó.
479 PALCSO DEZSŐ. Nagybányai táj. Olajf. Eladó.
480 BELÁNYI VIKTOR. Judith. Olajf. Eladó.
481 RÓZSAFFY DEZSŐ. Elhagyott cigánytanya. Olajf. Eladó.
482 ALBERTH FERENC. Részlet a Gellérthegyről. Olajf. Eladó.

XIII. TEREM.

FÜGGETLEN MŰVÉSZEK CSOPORTJA.

483 DAYKA ANTAL. Ősszel. Olajf. Eladó.
484 KLIMO ISTVÁN. Kártyavetés. Olajf. Eladó.
485 PORTER PAULA. Zászlós utca. Olajf. Eladó.
486 PÁN ARTUR. Tanulmányfej. Eladó.
487 GIMES LAJOS. Somogyi parasztudvar. Olajf. Eladó.
488 KALICZA ERZSÉBET. Mezei virág. Olajf. Eladó.
489 CSERMELY JÁNOS. Pihenő. Olajf.
490 CSIK JOLÁN. Weil Micike arcképe. Olajf. Nem eladó.
491 MARKUP BÉLÁNÉ. Arckép-tanulmány. Olajf. Nem eladó.
492 TARY LAJOS. Régiségek. Olajf. Eladó.
493 MARICH ROMEO. Anyai szeretet. Olajf. Eladó.
494 VADÁSZ GÉZA. Tanulmányfej. Olajf. Eladó.

495 L. HILBERTH IRÉN. Reggeli séta. Olajf. Eladó.
496 IVANÁC ZSOLT JÓZSEF. Nehéz időkben. Olajf. Eladó.
497 KALICZA ERZSÉBET. Annuska. Olajf. Eladó.
498 MERÁN VILMA. Csendélet. Olajf. Eladó.
499 PODVINECZ ERZSÉBET. Gróf Degenfeld Lajos arcképe. Olajf. Nem eladó.
500 LÁM ILONA. Esti hangulat. Olajf. Eladó.
501 BARDÓCZ DEZSŐ. Női arckép. Olajf. Eladó.
502 FÁBRI REZSŐ. A tó partján. Olajf. Eladó.
503 L. HILBERTH IRÉN. Fürdőzők. Olajf. Eladó.
504 CSERNA KÁROLY. Zöld udvar. Olajf. Eladó.
505 NÁRAY AURÉL. Az őrházban. Olajf. Eladó.
506 CSERNA KÁROLY. Merengés. Olajf. Eladó.
507 NÁRAY AURÉL. Az élet koronája. Olajf. Nem eladó.
508 PÁN ARTUR. Öreg nő. Arckép. Eladó.
509 RITTER GYULA. Gitározó fiú. Olajf. Eladó.
510 BARDÓCZ ÁRPÁD. Templomfeljáró Galiciában. Olajf. Eladó.
511 HORVÁTH NÁNDOR. Orosz húsvét. Színes krétarajz. Eladó.
512 SCHULZ ILA. Ladányi-Nitzky grófné múzeumából. Olajf. Eladó.
513 † ÖZV. KOROKNYAI OTTÓNÉ, KOSSY HORVÁTH JOLÁN. Piros szekfűk. Eladó.
514 BARDÓCZ DEZSŐ. Népfelkelő katona. Olajf. Eladó.
515 SEMJÉN FERENC. Legenda. Olajf. Eladó.
516 GARZÓ BERTALAN. Városi táj. Vízf. Eladó.
517 KOLBENHAYER FERENC LÁSZLÓ. Cyclamen csendélet. Olajf. Eladó.

A TÁRLATON RÉSZTVEVŐ MŰVÉSZEK NÉVSORA

Aczél Henrik, festő, VI., Aradi-utca 22. (131.)
Albert Ferenc, festő, I., Szirtes-út 20. (474, 482.)
Ambrus Kamilla, szobrásznő, VIII., József-körút 71. (193.)
Andaházy Kasnya Béla, festő, VI., Munkácsy-utca 27. (2, 36.)
Andrejka József, szobrász, Újpest, Tavasz-utca 18. (174.)
Angyalffy Erzsébet, festőnő, VII., Thököly-út 27. (375.)
Bachmann Károly, festő, Újpest, Zrinyi-utca 5. (277, 278.)
Bacsa András, festő, I., Ábel Jenő-utca 13. (355, 422.)
Ballő Ede, festő, VI., Városligeti fasor 26. (68, 75.)
Baransky E. László, festő, VIII., Kőris-utca 6. (429, 431, 442.)
Bardócz Árpád, festő, VI., Kmetty-utca 29. (56, 435, 510.)
Bardócz Dezső, festő, VIII., Luther-utca 1/c. (501, 514.)
Barkász Lajos, festő, VII., István-út 69. (343.)
Barta Ernő, festő, VIII., Baross-utca 127. (252, 265, 444.)
Bay Alajos, festő, I., Schwartzer Ferenc-utca 4. (248.)
Bayer Ágost, festő, Esztergom, Kossuth-utca 43. (74, 416.)
Bednáry Bednár János, festő, VII., Aréna-út 58. (44, 214.)
Belányi Viktor, festő, I., Budafoki-út 9. (433, 446, 476, 480.)
Berán Lajos, szobrász, I., Várkert-bazár (204, 207.)
Berkes Antal, festő, VIII., József-utca 12. (344, 362.)
Berón Gyula, festő, II., Zárda-utca 34. (301.)
Beszédes László, szobrász, X., Százados-út, Művésztelep. (138, 161, 175, 181.)
Betlen Gyula, szobrász, I., Kelenhegyi-út 12. (168.)
Béli Vörös Ernő, festőnő, VI., Bajza-utca 23. (63, 73.)
Boemm Ritta, festő, I., Kékgolyó-utca 15. (462, 466.)
Borszéky Frigyes, festő, IV., Veress Pálné-utca 19. (390.)
Bory Jenő, szobrász, VI., Andrássy-út 71. (178.)

Borzássy Béla, festő, VI., Reitter Ferenc-utca 75. (324.)
Bosznay István, festő, VI., Andrássy-út 71. (117, 237.)
Bottka Miklós, festő, VI., Andrássy-út 71. (378.)
Brettschneider Koesárd, festő, VII., Pálma-utca 10. (235.)
Bruck Hermina, festőnő, I., Döbrentei-utca 10. (244, 468.)
Budai Sándor, festő, IV., Ferenczieк-tere 9. (460.)
Burghardt Rezső, festő, I., Kelenhegyi-út 12. (46, 59, 283, 285.)
G. Bükkerti Mariska, festőnő, X., Százados-út, Művésztelep (376, 397.)
Conrád Gyula, festő, II., Margit-körút 5/a. (403, 410, 428, 437.)
Csalány Béla, festő, VII., Peterdy-utca 4. (356, 366.)
Csapó Jenő, festő, VI, Petőfi-utca 10. (326, 328, 401.)
Cserhalmi Jenő, szobrász, IX., Erkel-utca 13/a. (88, 149.)
Csermely János, festő, V., Falk Miksa-utca 22. (381, 489.)
Cserna Károly, festő, I., Győri-út 14. (504, 506.)
Csik Jolán, festőnő, VII., Damjanich-utca 49. (490.)
Csillag István, szobrász, VIII., Mária-utca 11. (203, 208.)
Csuk Jenő, festő, Turkeve. (15, 23, 25, 371.)
Gelenczei Czakó Rudolf, festő, VIII., Baross-utca 88. (388.)
Czencz János, festő, VII., Peterdy-utca 39. (121, 123, 126, 257.)
Darabos János, szobrász, VI., Szondi-utca 28. (136.)
Dayka Antal, festő, IX., Üllői-út 121. (483.)
Dienes László, festő, VI., Bajza utca 24. (96)
Diósy Antal, festő, III., Zsigmond-utca 70. (414, 425.)
Dolányi B. Ida, festőnő, VI., Lendvay-utca 15. (14, 368.)
M. Dömötör Gizella, festőnő, I., Mészáros-utca 10. (458.)
Edvi Illés Aladár, festő, I., Fürj-utca 32. (314, 315.)
Aradi Edvi Illés Jenő, festő, VIII., Tavaszmező-utca 1. (60.)
Endrey Sándor, festő, V., Alkotmány-utca 27. (65, 77.)
Englerth Emil, festő, VI., Andrássy-út 129. (312.)
Erdőssy Béla, festő, VI., Andrássy-út 71. (395.)
Fábri Rezső, festő, VII., Kertész-utca 43. (502.)
Farkas Béla, szobrász, VII., Utász-utca 7. (199.)
Farkasfalvi Imre, festő, VIII., Baross-utca 43. (389.)
Feiks Alfréd, festő, V., Alkotmány-utca 18. (1.)
Fejérváry Erzsi, festőnő, VI, Podmaniczky-utca 57. (352.)

Földes Lenke, szobrásznő, VI., Bulyovszky-utca 13. (198.)
Frank Frigyes, festő, V., Tükör-utca 5. (76, 81.)
Gaál Ferencz, festő, VI., Andrássy-út 83. (216, 225, 330.)
Garam Sándor, szobrász, VI., Eötvös-utca 23. (171, 173.)
Garzó Bertalan, festő, VIII., Práter-utca 9. (447, 516.)
Gábor Móric, festő, X., Százados-út 5. (236)
Gárdos Aladár, szobrász, I., Kelenhegyi-út 12. (152.)
Gáspár M. Miklós, festő, VIII., Baross-utca 98 (409, 411, 412, 423.)
Geiger Richárd, festő, VI., Eötvös-utca 29. (215, 234)
Gergely Imre, festő, I., Kelenhegyi-út 12. (51, 55.)
Gerritsen Vilmos, festő, II., Erőd-utca 4. (275, 281, 282.)
Gerster Károly, festő, I., Kelenhegyi-út 23. (293.)
Gimes Lajos, festő, VI., Kmetty-utca 29. (62, 487.)
Glatter Ármin, festő, I., Kelenhegyi-út 12. (267.)
Glatter Gyula, festő, I., Budafoki-út 9—11. (79.)
Glock Klári, festőnő, VII., Damjanich-utca 28/b. (445.)
Gregersen Hugó, festő, VI., Bajza-utca 32. (413, 434, 439, 449.)
Gulyás János, festő, Palotaújfalu, Bocskai-utca. (241.)
Hadzsy Olga, festőnő, I., Kelenhegyi-út 12. (432.)
Hajdú Rezső, szobrász, X., Százados-út, Művésztelep. (170)
Háry Gyula, festő, I., Átlós-út 26. (21, 22.)
Heller József, festő, VI., Teréz-körút 40. (477.)
Heller Ödön, festő, Szeged, Liliom-utca. (43.)
Hende Vince, festő, VI., Izabella-utca 65. (451, 452, 453.)
Heyer Arthur, festő, Rákospalota, Villasor 5. (84, 288.)
L. Hilberth Irén, festőnő, I., Budafoki-út 41/a. (495, 503)
Horvay Ilona, festőnő, VI., Lévay-utca 1. (450.)
Horvay János, szobrász, VI., Lévay-utca 1. (157, 158, 159, 160.)
Horváth Adorján, szobrász, I., Lágymányosi-út 20. (156, 163.)
Horváth Béla, festő, III., Zsigmond-utca 68. (467.)
Horváth Géza, szobrász, X., Százados-út. Művésztel. (134, 182, 184.)
Horváth Nándor, festő, I., Csaba-utca 7/e (511.)
Imrey Lajos, szobrász, Rákoscsaba. (191, 197, 418, 419.)
Ivanácz Zsolt József, festő, I., Fehérváry-út 88. (496.)
Jámbor Lajos, festő, VI., Király-utca 106. (219, 221.)

Jávor Pál, festő, VI., Aréna-út 80. (8, 9, 10, 11.)
Jehring Aranka, szobrásznő, I., Csurgói-út 21. (144.)
Józsa Károly, festő, VIII., Népszínház-utca 35. (367.)
Juszkó Béla, festő, VII., Izabella-utca 23. (49, 287, 292.)
Kacziány Aladár, festő, I., Alkotás-utca 31. (306, 398.)
Kacziány Ödön, festő, I., Kelenhegyi-út 12. (303, 322, 323.)
Kada Alajos, festő, VIII., Rákóczi-tér 10. (238, 461.)
Kalicza Erzsébet, festőnő, I., Döbrentei-utca 8. (488, 497.)
Kampis János, festő, I., Alkotás-utca 31. (309.)
Karlovszky Bertalan, festő, VII., Városligeti fasor 25. (18, 19, 20, 404.)
Kató Kálmán, festő, IV., Váci-utca 46. (45, 47, 329.)
Károly Ernő, festő, VII., Akácfa-utca 54. (246.)
Kárpáthy Jenő, festő, I., Fehérvári-út 30. (50, 391.)
Kemény Nándor, festő, VIII., Népszínház-utca 47. (26, 30, 345.)
Keményffi Jenő, festő, V., Sziget-utca 38. (254, 255, 260, 263.)
Kende István, festő, I., Fehérvári-út 35. (402.)
Keviczky Hugó, szobrász, Erzsébetfalva. (172.)
Kézdi-Kovács László, festő, III., Keve-utca 48. Római fürdőtelep. (271, 272, 273.)
Kisfaludi Stróbl Zsigmond, szobrász, X., Százados-út, Művésztelep. (106, 107, 137, 179.)
† Kiss György, szobrász. (151, 167.)
Klammer Mariska, festőnő, I., Mészáros-utca 12. (247, 250, 256, 258.)
Klimo István, festő, VII., Thököly-út 55. (484.)
Knopp Imre, festő, VI., Király-utca 58. (17, 27, 28, 29.)
Knoppné Curtis Gertrúd, festőnő, VII., Király-utca 58. (34, 39.)
M. Krajna János, festő, I., Fehérvári-út 10 (363.)
Krausz Lajos, festő, VI., Lehel-utca 14. (274.)
Krusnyák Károly, festő, VIII., Horánszky-utca 9. (66, 317.)
Krutsay Ferenc, festő, I., Orlay-utca 2/b. (226, 227, 229, 231.)
Kóbor Henrik, festő, VIII., Dugonics-utca 3. (218, 220, 222, 307.)
Kohner Ida bárónő, festőnő, VII., Damjanich-utca 20. (91, 129.)
Kolbenheyer Ferencz László, festő, IX., Mester-utca 1. (517.)
Komáromi Kacz Endre, festő, I., Fehérvári-út 50. (90, 133, 239.)
Komáromi Kacz Endréné, festőnő, I., Fehérvári-út 50. (262, 266.)

Konek Ida, festőnő, VI., Kmetty-utca 27. (284.)
Kopits János, szobrász, I., Kelenhegyi-út 12. (147.)
Korcsek János, festő, V., Bálvány-utca 5. (374.)
† özv. Koroknyai Ottóné, festőnő, VI., Szondy-utca 63. (513.)
Koszkol Jenő, festő, IX., Üllői-út 55. (58, 64, 72.)
Kovács Ágoston, festő, I., Fehérvári-út 56/e. (424, 427, 443, 448.)
Kováts József, festő, Zirzen Janka-utca. (313, 407.)
Kőrösfői Kriesch Aladár, festő, Gödöllő. (70, 80, 82.)
Kövér Gyula, festő, V., Visegrádi-utca 23. (350, 351, 353, 354.)
Kukán Géza, festő, Tatabánya. (31, 346, 364.)
somogytúri Kunffi Lajos, festő, IV., Ferencz József-rakpart 16. (464.)
Kunwald Cézár, festő, VII., István-út 88. (93, 100, 103, 127.)
Kümmerle Pál, festő, I., Fehérvári-út 38. (370.)
Lakatos Artur, festő, I., Pauler-utca 1. (463, 473.)
Lakos Alfréd, festő, VI., Lehel-utca 14. (327.)
Lám Ilona, festőnő, I., Budafoki-út 41. (500.)
Lányi Dezső, szobrász, X., Százados-ut, Művésztelep. (162, 200.)
Ligeti Miklós, szobrász, VII., Stefánia-út 20. (105, 186, 187.)
Littkei Antal, festő, Erzsébetfalva. (268, 406.)
Lukácsy Lajos, szobrász, I., Sánc-utca 5. (85, 89, 185.)
Makó Bertalan, festő, I., Budafoki-út 41/b. (408.)
Marich Rómeó, festő, V., Kálmán-utca 15. (493.)
Markó Ernő, festő, I., Attila-utca 9. (294, 300.)
Markó Lajos, festő, V., Visegrádi-utca 9. (361.)
Markup Béláné, festőnő, I., Szirtes-út 5/a. (491.)
Matkovics Béla, festő, VI., Szondy-utca 72. (383.)
Márton Ferenc, festő, VI., Lendvay-utca 4. (295, 296, 298, 299.)
Medgyessy Ferenc, szobrász, X., Százados-út, Művésztelep. (192.)
Merész Gyula, festő, II., Fő-utca 52. (48, 53, 57.)
Mérő István, festő, I., Kelenhegyi-út 12. (16, 372.)
Mihalovits Miklós, festő, VI., Kmetty-utca 19. (83, 223, 230, 270.)
Moldován Béla, festő, I., Attila-utca 9. (40, 421, 430, 441.)
Molnár Z. János, festő, Gödöllő. (316.)
Mund Hugó, festő, I., Mészáros-utca 10. (101, 475.)
Murányi Gyula, szobrász, VII., Damjanich-utca 52. (154, 176, 195.)

Murin Vilmos, festő, VIII, Baross-utca 98. (498.)
Nagy Dániel, festő, VI., Rózsa-utca 13. (33.)
M. Nagy Endre, festő, VI., Eötvös-utca 29. (71, 332, 336, 339.)
Nagy Lázár, festő, I., Lenke-út 65. (211, 212.)
Nagy Vilmos, festő, I., Budafoki-út 20. (7, 37, 38.)
Nádler Róbert, festő, Műegyetem. (54, 67, 69, 308.)
Náray Aurél, festő, I., Mozdony-utca 26. (505, 507.)
Oppel Magda, festőnő, V., Országház-tér 4. (387.)
Ordódy Pál, festő, München, Louisenstrasse 17. (385, 393.)
Ott Zoltán, festő, I., Berkenye-utca 7. (331.)
Palcsó Dezső, festő, Sajókaza. (479.)
Pap Emil, festő, VIII., Kun-utca 12. (357, 360, 369.)
Pádua Kálmán, festő, VIII., József-utca 2. (245.)
Páldy Zoltán, festő, VII., István-út 40. (210, 321.)
Pán Arthur, festő, VI., Lehel-utca 14. (486, 508.)
Pállya Celestin, festő, Ujpest, Kisgyár-utca 16. (279, 280.)
Pállya Károly festő, Ujpest, Palóc-utca 6. (325.)
Pásztor János, szobrász, X., Százados-út. Művésztelep. (110)
Pentelei-Molnár János, festő, VII., Aréna-út 17. (120, 122, 124, 132.)
Pick Lajos, szobrász, II., Aranka-utca 4. (143, 164.)
Pilch Dezső, festő, VI., Andrássy-út 71. (42, 324, 400.)
Podvinecz Erzsi, festőnő, VI., Nagymező-utca 33. (499.)
Pogány Ferenc, festő, II., Zivatar-utca 14. (95.)
Porter Paula, festőnő, I., Városmajor-utca 28/c. (485.)
Pörge Gergely, festő, Újpest, Vasút-utca 63. (276, 286, 289, 290.)
Rabocskay Béla, festő, VIII., Főherceg Sándor-utca 17. (311.)
Radnai Béla, szobrász, VI., Szondy-utca 98/a. (87, 140, 141, 142.)
Rayki István, szobrász, VI., Bajza-utca 23. (169, 177.)
Rápolti Lajos, szobrász, I., Ybl Miklós-tér 3. (153, 165.)
Reichl Kálmán, festő, IV., Városház-utca 14. (78.)
Reményi József, szobrász, IX., Üllői-út 89. (206.)
Reinerné Istvánffy Gabriella, festőnő, VI., Angyalföldi pályaudvar. (333, 335.)
Ratzkáné Reiszmann Gizella, festőnő, I., Átlós-út 24. (440.)
Ritter Gyula, festő, VI., Szondy-utca 19. (509.)

Rombay István, festő, VI., Király-utca 38. (365.)
Romek Árpád, festő, VIII., Szűz-utca 5—7. (3, 4, 5.)
Rottmann Mozart, festő, VII., Nagy János-utca 33. (61, 340, 377.)
Rózsaffy Dezső, festő, I., Tarczali-utca 12. (118, 470, 481.)
Rublecky Géza, szobrász, Arad, báró Bochus-palota. (86, 209.)
K. Sashegyi Kálmán, festő, VII., Péterffy Sándor-utca 41. (457.)
Sassy Attila (Aiglon), festő, VIII., Mária-utca 11. (24.)
Gy. Sándor József, festő, VII., Stefánia-út 28. (228, 233, 304, 310.)
Sándor Móric, festő, V., Visegrády-utca 9. (347, 359.)
Sárdy Brutus, festő, Keve-utca 48. Római fürdő. (337, 338.)
Sárdi Nagy Lajos, szobrász, VIII., József-körút (139, 150.)
Schmiedmann László, szobrász, VII., Erzsébet királyné-út 68. (146, 148,)
Schréder Eta, festőnő, I., Villányi-út 12. (97.)
Schultz Ila, festőnő, VI., Irányi-utca 15. (512.)
Schvarcsuk Lajos, szobrász, Erzsébetfalva, Hajnal-utca 38. (201.)
Schwarz Elza, festőnő, VI., Csengeri-utca 58. (405.)
Semjén Ferencz, festő, VII., Ilka-utca 33. (515.)
Siklódi Lőrinc, szobrász, X., Százados-út, Művésztelep. (108, 183.)
Siligai Ferenc, festő, Vácz pályaudvar (32.)
Spányik Kornél, festő, VI., Városligeti fasor 26. (319.)
báró Splényi Ernesta, festőnő, VII., Dohány-utca 57. (251.)
Somogyi Sándor, szobrász, I., Bercsényi-utca 15. (188.)
Stetka Gyula, festő, VI., Bajza-utca 23. (249.)
Stróbl Alajos, szobrász, VI., Bajza-utca 23. (109, 111, 112, 180.)
Strobl Zsófia, festőnő, VI., Bajza-utca 23. (269, 379.)
Szamosi Soós Vilmos, szobrász, II., Zárda-utca 34. (113, 114, 116, 189.)
Szász István, festő, VIII., Baross-utca 45. (213, 224.)
Szege Sándor, szobrász, VIII., Baross-utca 112. (196.)
Szentgyörgyi István, szobrász, X., Százados-út Művésztelep (115, 135.)
Dobai Székely Andor, festő, I., Fehérvári-út 49. (104, 242.)
Székely Móric, szobrász, VI., Andrássy-út 60. (190, 194.)
Szigeti Jenő, festő, IV., Károly-körút 19. (392, 394, 399.)
Sziklai Lajos, festő, VI., Király-utca 98/a. (469.)
Szirmai Antal, festő, I., Fadrusz-utca 5. (349.)

Szlányi Lajos, festő, V., Pozsonyi-út 4/c. (92, 94, 99.)
Szontagh Tibor, festő, Miskolc (341.)
Szőnyi István, festő, IV., Bálint-utca 6. (264, 478.)
Sztrakay Géza, festő, I., Logody-utca (472.)
Szuhodovszky Mihály, szobrász, VI., Szív-utca 86. (145.)
Szüle Péter, festő, VI., Bajza-utca 23. (98, 102, 119, 125.)
Tamássy Miklós, festő, VII., Damjanich-utca 52. (373.)
Tary Lajos, festő, VII., Gyarmat-utca 51. (492.)
Telcs Gina, szobrásznő, VI., Kmetty-utca 29. (205.)
Telkessy Valér, festőnő, II., Fő-utca 21. (342, 348.)
Thomas Antal,, festő, II., Fény-utca 1. (438.)
Tolnay Ákos, festő, VIII., Rákóczy-út 51. (232.)
Tornay Gyula, festő, II., Jávor-utca 5/b. (243.)
Tury Gyula, festő, IV., Veres Pálné-utca 19. (52, 305, 318, 320.)
Udvary Géza, festő, I., Kelenhegyi-út 12. (6, 41.)
Udvary Pál, festő, I., Kelenhegyi-út 12. (13, 358.)
Ulrich Géza, festő, VIII. Péterffy Sándor-utca 27. (382.)
Undi Mariska, festő, I., Fehérváry-út 56/a. (386.)
csabay Uy Géza, festő, Zsolt-utca. (396.)
Ürmös Péter, festő, II., Vitéz-utca 20. (436.)
Vadász Géza, festő, VII., Peterdy-utca 30. (494.)
Vas Ferencné, festőnő, I., Döbrentei-utca 8. (297.)
Vas Viktor, szobrász, X., Százados-út, Művésztelep. (166.)
Vass Elemér, festő, I., Attila-körút 2. (454, 455, 456, 459.)
Vaszary László, szobrász, VIII., Eszterházy-utca 25. (155.)
Vámossyné Eleőd Karola, festőnő, I., Mányoki-út 8. (291, 302.)
Várady Gyula, festő, I., József-műegyetem. (12, 35.)
Várady Lajos, festő, József-Műegyetem. (415, 426.)
Vidovszky Béla, festő, VI., Eötvös-utca 12. (128, 130, 259.)
Wanyerka Gyula, festő, IX., Üllői-út 21. (417, 420.)
Wágner Géza, festő, IV., Egyetem-tér 5. (240, 253, 261, 465.)
Záhonyi Géza, festő, Szent László-út 26. (471.)
Zorkóczy Gyula, festő, Ujpest, Vasút-utca 69. (384.)
Zsombolya Burghart József, festő, Rákosszentmihály. (217, 380.)

Hornyánszky V., Budapest.

TERMÉSZETTUDOMÁNYI
VIKTOR
BUDAPEST

Imrey Lajos
Józsa Károly

1924. ÉVI
ŐSZI TÁRLAT

ÉS
A MAGYAR HADTÖRTÉNELMI
MUZEUM GYÜJTEMÉNYÉNEK

TÁRGYMUTATÓJA

1924 OKTÓBER, NOVEMBER

ORSZÁGOS MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT
BUDAPEST, MŰCSARNOK

1924. ÉVI
ŐSZI TÁRLAT

ÉS
A MAGYAR HADTÖRTÉNELMI
MUZEUM GYÜJTEMÉNYÉNEK

TÁRGYMUTATÓJA

1924 OKTÓBER, NOVEMBER

ORSZÁGOS MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI TÁRSULAT
BUDAPEST, MŰCSARNOK

Budapesti Hirlap nyomdája

ELADÁSI FELTÉTELEK

Az *eladó művek* árai, a kiállítási termek ajtói mellett, vagy a termek sarkában vannak kifüggesztve. *A vásárlások közvetítését kizárólag a főtitkár végzi.* Azok a művek, melyeknek eladási ára nincsen kiírva, *nem eladók.* A vétel megkötésekor a vevő egy vásárlási nyilatkozatot köteles aláírni, amely föltétlen fizetésre kötelezi az aláírót, megállapított határidőn belül. A vételár egynegyedrésze a vásárlási nyilatkozat aláírásakor azonnal lefizetendő, a maradvány legkésőbb *négy nap alatt* a Társulat pénztárába készpénzben szolgáltatandó be, a törvényes forgalmi adóval együtt.

A kiállított és megvásárolt művek biztosításáról azok tulajdonosai tartoznak gondoskodni.

A megvásárolt műveket a Társulat a Műcsarnok helyiségeiben köteles átadni a befizetést igazoló nyugta és aláírott átvételi elismervény ellenében. Elszállításukról a tulajdonosok tartoznak gondoskodni, de csakis a kiállítás bezárása után.

Az 1924. december 15-én túl visszahagyott művekért a Társulat semminemű felelősséget nem vállal.

Az Igazgatóság.

A kiállitás festészeti és szobrászati anyagát
Komáromi Kacz Endre
rendezte.

I. TEREM.

(Olajfestmények, pastelek, szoborművek, eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.)

1. MARÓTHI MAJOR JENŐ: Erdőrészlet.
2. SÁRKÁNY GYULA: Assisii emlék.
3. NÁDLER RÓBERT: Öreg fák.
4. KÖVESDY GÉZA: Erdőben.
5. NÁDLER RÓBERT: Serkei park.
6. SÁRKÁNY GYULA: Sapkás férfi. Magántulajdon.
7. BARKÁSZ LAJOS: Buda környékén.
8. BOSZNAY ISTVÁN: Vihar előtt.
9. KNOPPNÉ CURTIS GERTRUDE: Lovas korzó a londoni Hyde-parkban.
10. ARADI EDVI-ILLÉS: Borus hangulat.
11. BRÜLL ALADÁR: Női arckép. Magántulajdon.
12. KÖVESDY GÉZA: Hegyoldal Karinthiában.
13. KARLOVSZKY Bertalan: Gróf Cziráky Antal. Magántulajdon.
14. KÖVESDY GÉZA: Eső után.
15. UDVARY PÁL: Lovaglás előtt.
16. ARADI EDVI-ILLÉS: Interieur.
17. UDVARY PÁL: Rue petite Bucherie.
18. POLL HUGÓ: Szilváskert.
19. ROMEK ÁRPÁD: Sárga rózsák.
20. MERÉSZ GYULA: Hajnali köd Somogyban.

21. POLL HUGÓ: Duna partján.
22. SZLÁNYI LAJOS: Patakmentén.
23. P. MESZLÉNYI P.: Makoldy J. szobra. Magánt.
24. KARLOVSZKY BERTALAN: József főherceg őfensége. Magántulajdon.
25. KEVICZKY HUGÓ: Férfiképmás. Szobormű.
26. BOSZNAY ISTVÁN: Tópart.
27. KEMÉNY NÁNDOR: Feleségem.
28. NÁDLER RÓBERT: San Marko templomának átriuma.
29. ROMEK ÁRPÁD: Gyümölcsök.
30. MERÉSZ GYULA: Öreg ember.
31. SZLÁNYI LAJOS: Halastó Zalamegyében.
32. ~~EÖLVEDY GACHÁL~~ JÓZSEF: Öreg klarinétos.
33. NÁDLER RÓBERT: Veneziai bárkák.
34. RAKSSÁNYI DEZSŐ: Díszterem. Magántulajdon.
35. BARKÁSZ LAJOS: Budai hegyvidék.
36. RAKSSÁNYI DEZSŐ: Kupolacsarnok. Magánt.
37. NAGY VILMOS: Varró nő.
38. KNOPPNÉ CURTIS GERTRUDE: Szürke idő.
39. POLL HUGÓ: Falu vége.
40. POLL HUGÓ: Disznócsorda.
41. ARADI-EDVI-ILLÉS: Tájkép.
42. BRÜLL ALADÁR: Ábránd.
43. MERÉSZ GYULA: Gróf Széchenyi Gézáné arcképe. Magántulajdon.
44. GULYÁS SÁNDOR: Szent György lovag.
45. BRÜLL ALARÁR: Gyermekarckép. Magánt.
46. BOSZNAY ISTVÁN: Kora tavasz.
47. Maróthi MAJOR JENŐ: Naplemente.

II. TEREM.

(Olajfestmények, pastelek, eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.)

48. PÁDLY ALADÁR: Falu vége.
49. TÚRY GYULA: September.
50. ROTTMANN MOZÁRT: Arckép.
51. † SILIGAI FERENC: Havas erdő.
52. DOLÁNYI B. IDA: Kerti virágok.
53. SÁRKÁNY GYULA: Női arckép. Magántul.
54. DOLÁNYI B. IDA: Rózsacsendélet.
55. SZEGEDI-KOVÁCS ÁGOSTON: Nympha és Satyr.
56. MÁNYAI JÓZSEF: Önarckép.
57. ÁLDOR JÁNOS LÁSZLÓ: A szürke Tabán.
58. PÁDLY ALADÁR: Gerezdek.
59. SÁRDY BRUTUS: Dunamenti táj.
60. KÓBOR HENRIK: B.-Kenesei utca.
61. Szentgyörgyvári GYENES LAJOS: Csendélet.
62. FRIED PÁL: Arckép. Magántul.
63. Szentgyörgyvári GYENES LAJOS: Csendélet.
64. KÓBOR HENRIK: Udvarrészlet.
65. SÁRDY BRUTUS: Mélyenjáró felhők.
66. MERÉSZNÉ CORETH ERZSÉBET grófnő: Kandalló előtt.
67. KÓBOR HENRIK: Csend.
68. SZÁNTÓ LAJOS: San Giorgio templom Velencében. Magántul.

69. ROTTMANN MOZART: A zsákmány.
70. SZÁNTÓ LAJOS: Hajójavítás Velencében.
71. KÓBOR HENRIK: Hangulat.
72. CSALÁNY BÉLA: Varró nők.
73. KISS KÁLMÁN: Patak Szigliget alatt.
74. VÁRADY GYULA: Balaton.
75. CSALÁNY BÉLA: Pihenő.
76. KNOPPNÉ CURTIS GERTRUDE: Az első paradicsomok.
77. KÖVESDY GÉZA: Wörthi-tó.
78. BRÜLL ALADÁR: Női arckép. Magántul.
79. VÁRADY GYULA: Siroki vár.
80. VÁRADY GYULA: Mátrai völgy.
81. BARKÁSZ LAJOS: Olvasó leány.
82. VÁRADY GYULA: Szigliget.
83. KISS KÁLMÁN: Erdei kastély.
84. MÉRŐ ISTVÁN: Nyírfák.
85. GYŐRFFY ISTVÁN: Csendélet (üvegek).
86. GYŐRFFY ISTVÁN: Farczádi dr. Sándor László. arcképe. Magántul.
87. GAÁL FERENC: Őszi hangulat.
88. MÉRŐ ISTVÁN: A mezőn.
89. SPÁNYIK KORNÉL: Jelenet Szt. Erzsébet életéből. Magántul.
90. CSALÁNY BÉLA: A mese.
91. GAÁL FERENC: Ligeti részlet.
92. GAÁL FERENC: Ily. Magántul.
93. HORVÁTH KÁLMÁN: Szadai domboldal.
94. MÉRŐ ISTVÁN: Leány a fa alatt.

III. TEREM.

(Olajfestmények, pastelek, szoborművek, eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.)

95. Z. HADZSY OLGA: Gyermekarckép. Magántul.
96. GALLA ENDRE: Alföldi táj.
97. KÖVÉR GYULA: A gyöngysor.
98. Kristsóri SZEBENI JENŐ: Őszi napfény.
99. SENYEI JÓZSEF: Galgóczi Heteés Alfrédné arcképe. Magántul.
100. ÁLDOR JÁNOS LÁSZLÓ: Szolnoki utca.
101. VAS FERENCNÉ: Báró Jeszenszky Miklósné. Magántul.
102. ERDŐSSY BÉLA: Kováchné szalonja.
103. KEMÉNY NÁNDOR: A bűnös.
104. ERDŐSSY BÉLA: Férfiszoba Zsoldoséknál.
105. HUBER ISTVÁN: Cs. J.-né arcképe. Magántul.
106. GULYÁS SÁNDOR: Tájkép.
107. SENYEI JÓZSEF: Dr. Zielinszki Szilárd arcképe. Magántul.
108. MARKUP BÉLA: Párduc.
109. SZŐDY SZILÁRD R.: Sportérem-tervek.
110. HORVÁTH BÉLA: S. M. úrhölgy. Magántul.
111. PETRI (PICK) LAJOS: P. Á.-né arcképe. Mgt.
112. MAUGSCH GYULA: Jegesmedve.

113. Szamosi SOÓS VILMOS: Vignáti Raffalné arcképe.
114. GLATTER GYULA: Báró Podmaniczky Attiláné. Szobormü. Magántul.
115. BETLEN GYULA: Fekvő akt.
116. Dr. FARKAS ZOLTÁN: A germán.
117. SCHILLINGER GYULA: Indiai elefánt.
118. HORVÁTH GYULA: Krisztus és a katona.
119. SZÁNTÓ GERGELY: Érmek, plakettek.
120. Dr. SZOKOL VILLIBÁLD: Dr. Térfy Gyula. Magántul.
121. Báró PONGRÁCZ SAROLTA: Fehérsas-tér.
122. WEISZ MARGIT: A vice lánya.
123. NYÁRY KÁLMÁN: Interieur.
124. BEDNÁR JÁNOS: A gímszarvas regéje. Magánt.
125. RIBARIK SÁNDOR: Tabáni részlet.
126. RABOCSKAY BÉLA: Arckép. Magántul.
127. Maróthi MAJOR JENŐ: Kilátás Csillaghegyről.
128. VÁGH WEINMANN NÁNDOR: Déli harang.
129. GREGERSEN HUGÓ: Kosok.
130. Maróthi MAJOR JENŐ: Falurészlet.
131. KÉZDI-KOVÁCS LÁSZLÓ: Erdő mélyén.
132. GÁL FERENC: A Baross-tér télen.
133. KOHÁNYI KÁROLY: Női akt.
134. SÁRDY BRUTUS: Kivénült füzek.
134a. MARKUP BÉLA: Sphynx-márványszobor.

IV. TEREM.

(Olajfestmények eladók)

135. KÁRPÁTHY JENŐ: Szénahordás a Dunán.
136. KÁRPÁTHY JENŐ: Gajibák (Kutyavilla).
137. KÁRPÁTHY JENŐ: Saracén-ház (Sejánó).
138. KÁRPÁTHY JENŐ: Uszodi lapító.
139. KÁRPÁTHY JENŐ: Dereglyejavítás.
140. KÁRPÁTHY JENŐ: Uszodi utca.
141. KÁRPÁTHY JENŐ: Uszodi rév.
142. KÁRPÁTHY JENŐ: Sorentói sikátor.
143. KÁRPÁTHY JENŐ: Dunai táj (Kalocsavidék).
144. KÁRPÁTHY JENŐ: Tengerpart. Santa Margarita.
145. KÁRPÁTHY JENŐ: Piniák a sziklán.
146. KÁRPÁTHY JENŐ: Falusi utca (Ercsi).
147. KÁRPÁTHY JENŐ: Utcarészlet Sorentóban.
148. KÁRPÁTHY JENŐ: Holt Dunaág. Uszodi sziget.
149. KÁRPÁTHY JENŐ: Vasárnapi pihenő.
150. KÁRPÁTHY JENŐ: Alszél a Dunán.
151. KÁRPÁTHY JENŐ: Reggeli csend a Dunán.
152. KÁRPÁTHY JENŐ: Csendes tó.
153. KÁRPÁTHY JENŐ: Kavicsos dereglye.
154. KÁRPÁTHY JENŐ: Áradás az erdőben.
155. KÁRPÁTHY JENŐ: Falurészlet (Ercsi).
156. KÁRPÁTHY JENŐ: Paragi sziklák Santa Margaritánál.
157. KÁRPÁTHY JENŐ: Dombvidék Ercsinél.
158. KÁRPÁTHY JENŐ: Kertek között.

159. KÁRPÁTHY JENŐ: Uszodi parasztudvar.
160. KÁRPÁTHY JENŐ: Falu a dombon (Ercsi).
161. KÁRPÁTHY JENŐ: Szürkület.
162. KÁRPÁTHY JENŐ: Holt Dunaág apadáskor.
163. KÁRPÁTHY JENŐ: Mohácsi kikötőből.
164. KÁRPÁTHY JENŐ: Sirokkó Capo di Sorento.
165. KÁRPÁTHY JENŐ: Borongás a Dunán.
166. KÁRPÁTHY JENŐ: Nyári áradáskor.
167. KÁRPÁTHY JENŐ: Sorento.
168. KÁRPÁTHY JENŐ: Narancsok között.

V. TEREM.

(Ojajfestmények, vizfestmények, eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.)

169. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Zivataros idő.
170. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Ave Maria.
171. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Este Méhesen. Magántulajdon.
172. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Vihar.
173. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Álom.
174. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Aranyhalak.
175. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Dickens.
176. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Kisvárosi utca. Magántulajdon.
177. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Székely Aladárné arcképe. Magántulajdon.

178. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Késő ősszel. Magántulajdon.
179. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Szöllők.
180. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Holdkelte.
181. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Gyümölcstanulmány.
182. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Farkas Márta hegedűművésznő. Magántulajdon.
183. KOMÁROMI KACZ ENDRE: A komáromi szigetből. Magántulajdon.
184. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Sugár Elemérné arcképe. Magántulajdon.
185. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Emlékezés egy októberi napra.
186. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Wein Klárika arcképe. Magántulajdon.
187. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Kilátás Magyarországra. Magántulajdon.
188. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Zilahy Lajos arcképe. Magántulajdon.
189. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Üres a hordó.
190. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Téli nap. Magánt.
191. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Újhelyi Náday Ferenc arcképe. Magántulajdon.
192. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Első hó. Magánt.
193. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Mackó úr utazásai.

VI. TEREM.

(Olajfestmények, vízfestmények, eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.)

194. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Fáskamra. Magántulajdon.
195. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Gróf Béldi Marianna arcképe. Magántulajdon.
196. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Árnyékos hely. Magántulajdon.
197. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Pünkösd reggel.
198. KOMÁROMI KACZ ENDRE: A Ménesi-kastély. Magántulajdon.
199. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Hol van Chile?
200. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Dr. Fonyó Jánosné arcképe. Magántulajdon.
201. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Zenélő óra.
202. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Park. Magánt.
203. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Akt-tanulmány.
204. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Műteremsarok.
205. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Vasárnap délelőtt.
206. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Június.
207. KOMÁROMI KACZ ENDRE: A fáradt modell.
208. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Három rózsa. Magántulajdon.
209. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Két cica.
210. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Előkelőség.

211. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Vörösek és Feketék. Magántulajdon.
212. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Adagio pathetique.
213. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Károlyi Mihály kályhája.
214. KOMÁROMI KACZ ENDRÉNÉ: Sárga rózsa.
215. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Szentlélek a világ fölött.
216. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Felhők.
217. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Dr. Babarczy Mária arcképe. Magántulajdon.
218. KOMÁROMI KACZ ENDRE: Kingyes-puszta. Magántulajdon.

VII. TEREM.

(Olajfestmények, eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.)

219. SZÜLE PÉTER: Őszirózsák.
220. SZÜLE PÉTER: Szénáskocsi a hídon.
221. SZÜLE PÉTER: Szegény ember ebédje.
222. SZÜLE PÉTER: Estefelé.
223. SZÜLE PÉTER: Édesanyám.
224. SZÜLE PÉTER: Zagyvapart.
225. SZÜLE PÉTER: Kik Sándor bácsi a napon.
226. SZÜLE PÉTER: Szolnoki Tabán.
227. SZÜLE PÉTER: Fehér Sándorné úrnő arcképe. Magántulajdon.
228. SZÜLE PÉTER: Kis ház, nagy felhők.

229. SZÜLE PÉTER: Szolnoki fürdő.
230. SZÜLE PÉTER: Tiszapart.
231. SZÜLE PÉTER: Rózsi olvas.
232. SZÜLE PÉTER: Öreg kerítések és házak a falu végén.
233. SZÜLE PÉTER: Kik Sándor bácsi útra készen.
234. SZÜLE PÉTER: Részlet a szolnoki művésztelepről.
235. SZÜLE PÉTER: Mosdás.
236. SZÜLE PÉTER: Városligetben.
237. SZÜLE PÉTER: 70 éves vén lány.
238. SZÜLE PÉTER: Nyári este.
239. SZÜLE PÉTER: Piroskabátos leány.
240. SZÜLE PÉTER: Útkaparó háza.
241. SZÜLE PÉTER: Szomorú leány a kertben.
242. SZÜLE PÉTER: A művésztelep folyosója.
243. SZÜLE PÉTER: Kik Sándor bácsi ujságot hallgat.
244. SZÜLE PÉTER: Homokhordás.
245. SZÜLE PÉTER: Anyám elgondolkozik a kertben.
246. SZÜLE PÉTER: Pihenő leány. Magántulajdon.
247. SZÜLE PÉTER: Várakozó öreg. Magántulajdon.
248. SZÜLE PÉTER: Lajos bácsi fest.

VIII. TEREM.

(Olajfestmények, vizfestmények, eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.)

249. ~~EÖLVEDY GACHÁL JÓZSEF~~: Imádkozó öregasszony.
250. MAKOLDY JÓZSEF: Vihar Visegrád környékén.
251. MAKOLDY JÓZSEF: Dunaparton.
252. MAKOLDY JÓZSEF: Vác és a Szentendrei-sziget a Borbélyhegyről.
253. BARKÁSZ LAJOS: Emma a babái közt.
254. BERKES ANTAL: Szérűskert.
255. MÁNYAY JÓZSEF: Üldözöttek.
256. BERKES ANTAL: Kévehordás.
257. ~~I. GYENES LAJOS~~: Feszület.
258. BARANSKI E. LÁSZLÓ: Felhőjárás.
259. KISS KÁLMÁN: Párás reggel a Kisdunán.
260. ENGLERTH EMIL: Csendélet.
261. KRISTSÓRI SZEBENI JENŐ: Interieur.
262. ACZÉL HENRIK: Őszi levelek.
263. ~~DAYKA ANTAL: Nyár végén.~~
264. VIGH BERTALAN: Przemysli-i bombák.
265. ~~HORVÁTH KÁLMÁN~~: Veresegyházi falurészlet.
266. ~~ERDŐSSY BÉLA~~: Zsoldosné szalonja.
267. SZABÓ DEZSŐ: Önarckép. Magántulajdon.
268. MEILINGER DEZSŐ: Aratás után.

269. KUNWALD CÉZÁR: Nagyszentmiklósi Dréhr Imre dr. Magántulajdon.
270. MEILINGER DEZSŐ: Őszi reggel.
271. PÁLDY ZOLTÁN: Olasz modell.
272. KEMÉNY NÁNDOR: A nehéz vers.
273. DIETRICH ADOLF: Őszi reggel.
274. KÜMMERLE PÁL: Tükör előtt.
275. MOLNÁR DÁNIEL F.: Nagyanyó.
276. PÁRIS ERZSI: Tél.
277. Zentai GRÓF JÓZSEF: Önarckép.
278. KÉZDI-KOVÁCS LÁSZLÓ: Erdő ősszel.
279. ~~I. GYENES LAJOS~~: Arckép. Magántulajdon.
280. ARADI EDVI ILLÉS: Balatonpart.
281. KÜMMERLE PÁL: Ábrándozó kis leány.
282. CSALÁNY BÉLA: Első öltések.

IX. TEREM.

(Olajfestmények, vízfestmények, rajzok, rézkarcok, eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.)

283. MÁRTON FERENC: Vízhordás. Magánt.
284. MÁRTON FERENC: Romok. Magántulajdon.
285. MEILINGER DEZSŐ: Falu vége.
286. MÁRTON FERENC: Napnyugta. Magántuladon.
287. MÁRTON FERENC: Szlovén falu. Magánt.
288. ~~HESSKY IVÁN~~: Nyárvégi kép.
289. LÁSZLÓ NÁNDOR: Budai részlet. Magánt.
290. VELTEN ARMAND FERENC: A győri székesegyház főoltára.

291. SZEGEDI KOVÁCS ÁGOSTON: 40°-os hideg köd.
292. ÜRMÖS PÉTER: Doge-palota udvarrészlete.
293. GREGERSEN HUGÓ: Ádám és Éva.
294. GREGERSEN HUGÓ: Kosok.
295. GREGERSEN HUGÓ: Szántás.
296. GY. TAKÁCH BÉLA: Szépvölgyi hegyoldal.
297. SPOLARICH TH. LÁSZLÓ: Tanulmány.
298. GY. TAKÁCH BÉLA: Ködös reggel a Hűvösvölgyben.
299. PÖRGE GERGELY: Részlet a Balaton partjáról.
300. PÖRGE GERGELY: Balatoni részlet.
301. PÖRGE GERGELY: Balatonföldvári részlet.
302. PÖRGE GERGELY: Reggeli hangulat a Balatonon.
303. PODLIPNY GYULA: Tanulmányfej.
304. SZERENCSI ZOLTÁN: Öregasszony.
305. GEBHARDT ISTVÁN: Kamra.
306. KAVECZKY ZOLTÁN: Arcképtanulmány.
307. ~~HESSKY IVÁN~~: Felhős táj.
308. UITZ JÁNOS: Tanulmány.
309. PREISZ LAJOS: Symbol.
310. BARANSKI E. LÁSZLÓ: Akácfás tanya.
311. VADÁSZ GÉZA: Férfiarckép. Magántulajdon.
312. BARANSKI E. LÁSZLÓ: Monori utca.
313. BAYER ÁGOST: Anyám.
314. ERB ARNOLD: Arcképminiatürök. Magánt.
315. †SILIGAI FERENC: Gyermek Jézus az Irástudók között.
316. ~~HALÁSI~~ HORVÁTH J.: Cigánysátor.

317. ~~HALASI HORVÁTH J.~~: Alkonyat novemberben.
318. MÉSZÁROSNÉ KISFALUDY MARISKA: Vízparton.
319. PÁLLYA CELESZTIN: Ökrök az istállóban.
320. PÁLLYA CELESZTIN: Patakrészlet Kis-Maroson.
321. PÁLLYA CELESZTIN: Vásárrészlet.
322. Zentai GRÓF JÓZSEF: Étkező öregasszony.
323. ~~HOLLÓ ALAJOS~~: Nyári délután.
324. SZERENCSI ZOLTÁN: Fasor.
325. RAINERNÉ ISTVÁNFFY GABRIELLA: Figyelő angórák.
326. SZEGEDI KOVÁCS ÁGOSTON: Arckép. Magánt.
327. RAINERNÉ ISTVÁNFFY GABRIELLA: Borjúk.
328. ~~FÁBIÁNNÉ BICZÓ ILONA~~: Bibliás nénike.
329. ~~EGYED ERNA~~: A férfi útja.
330. WEBER JÓZSEF: Csend. Magántulajdon.
331. ACZÉL HENRIK: Erdei út.
332. BALOGH MARGIT: Tanulmányfej.
333. BUNDSCHUH OTTÓ: Interieur.
334. RÁTHNÉ NAGY IRÉN: Irisek.
335. REISCHL KÁROLY: Arcképtanulmány. Magánt.
336. BALOGH MARGIT: Tanulmányfej.
337. TÁLOS GYULA: A családás virága. Magánt.
338. MERÉSZ GYULA: Mozaik-kartonok Somssich Béla gróf babócsai sirkápolnájához. Magánt.
339. ~~EGYED ERNA~~: Az utolsó virágok.
340. CSIZMADIA SÁNDOR: Aranykakas-utca Tabánban.
341. BICZÓ ANDRÁS: Meseillusztráció.
342. TIKÁCS ADOLF: Jégzajlás a Dunán.

X. TEREM.

(Olajfestmények, plaquettek, eladók; a magántulajdonnak jelzett művek nem eladók.)

343. JÓZSA KÁROLY: Leány zöld fátyollal.
344. KLAMMER MARISKA: Interieur a királyi palotában.
345. SZENTGÁLI ANTALNÉ RAUSCH VILMA: Kossalka János dr. arcképe. Magántul.
346. B. VASZKÓ ÖDÖN: Sztrájk a gyárudvaron.
347. JÓZSA KÁROLY: Asszony zöld korsóval.
348. MÉSZÁROSNÉ KISFALUDY MARISKA: Özvegyasszony.
349. TAMÁSSY MIKLÓS: Szerenád.
350. HORVÁTH BÉLA: Almerhorn.
351. SZUHANEK OSZKÁR: A vörös nő. Magántul.
352. MERÉSZNÉ CORETH ERZSÉBET grófnő: Szent Ágnes. Magántul.
353. CSÉPAINÉ HINDI-SZABÓ KATA: Tanulmányfej. Magántul.
354. HORVÁTH BÉLA: Antholzer-völgy.
355. KAZACSAY GERŐNÉ: Sacelláry Pipi arcképe. Magántul.
356. STRÓBL ZSÓFIA: Tanulmányfej.
357. CZ. SZÜTS SÁNDOR: Hollandiai faluvég.
358. L. HILBERTH IRÉN: Napsütésben.
359. BARDÓCZ ÁRPÁD: Vásár.
360. SCHUSCHNY ERNA: Interieur.

361. KARDOS GÁBOR: Visegrád.
362. BAY ALAJOS: Horváth-kert.
363. KLAUDY GYULA: Parkrészlet.
364. ENGLERTH EMIL: Arckép. Magántul.
365. BERKES ANTAL: Veresegyházi részlet.
366. STOLMÁRNÉ SZÁNTHÓ MÁRIA: Kakujay Károly neje. Magántul.
367. ENDRÉNÉ DEBRECZENI BÁRÁNY MARGIT: Nagybánya.
368. TAMÁSSY MIKLÓS: Hegytetőn.
369. MOLNÁR Z. JÁNOS: Gyümölcs.
370. TELEK ANTAL: Cséplés.
371. BETHLEN GYULA: Az idő.

PLAQUETTEK:

372. TÉCSY LÁSZLÓ: Képmás. Magántul.
373. Felsőeőri FÜLÖP ELEMÉR: Leányom.
374. SZŐDY SZILÁRD: Két testvér.
375. TAISZER JÁNOS: Szerzetes.
376. CSILLAG ISTVÁN: Malonyay J. úrhölgy képmása. Magántul.
377. Felsőeőri FÜLÖP ELEMÉR: Képmás. Magántul.
378. SEREGÉLY DEZSŐ: Seenger Viktor. Magántul.
379. IMREY LAJOS: Kenessey Gizella úrhölgy képmása.
380. SEREGÉLY DEZSŐ: Molnár Géza dr. Magántul.
381. IMREY LAJOS: Józan Miklós úr képmása.

SZOBORCSARNOK. (XI. terem.)

A Magyar Hadtörténelmi Múzeum gyüjteményes kiállitása.

Rendezte: *Horváth Károly.*

A kiállitott művek nem eladók.

A KIÁLLITÁSON RÉSZTVEVŐ MŰVÉSZEK NÉVSORA.

(A zárójelben levő számok a művek katalógus számait; a betűk a nyert dijakat és kitüntetéseket jelzik.)

Aczél Henrik f., Aradi-utca 22. (262, 331.)
Aradi Edvi Illés Jenő f., Tavaszmező-utca 1. (10, 16, 41, 280.)
Áldor János László f., Horthy Miklós-út 36. (57, 100.)
Balogh Margit f., Szeged, Tisza Lajos-körút 19. (332, 336.)
Baransky E. László f., Andrássy-út 71. (258, 310, 312.) **E.**
Bardócz Árpád f., Kmetty-utca 29. (359.)
Barkász Lajos f., Pasaréti-út 123. (7, 35, 81, 253.) **HI.**
Bay Alajos f., Schwarzer Ferenc-utca 4. (362.)
Bayer Ágost f., Akácfa-utca 59. (313.)
Bednár János f., Aréna-út 58. (124.) **F. KE.**
Berkes Antal f., József-utca 12. (254, 256, 365.)
Bethlen Gyula sz., Kelenhegyi-út 12. (115, 371.)
Biczó András f., Ipar-utca 11. (341.)
Bosznay István f., Andrássy-út 71. (8, 26, 46.) **KA. WCY. HN. MA.**
Bundschuh Ottó f., Kerepesi-út 38. (333.)
Brüll Aladár f., Zoltán-utca 9. (11, 42, 45, 78.) **HK. KE. HA.**

Csalány Béla f., Peterdy-utca 4. (72, 75, 90, 282.)
Csillag István sz., Mária-utca 11. (376.)
Csizmadia István f., Pacsirtamező-utca 32. (340.)
Dayka Antal f., Kecskemét, Mária-utca 17. (263.)
Dietrich Adolf f., Orlay-utca 2/b. (273.)
Dolányi B. Ida f., Lendvay-utca 15. (52, 54.)
Egyed Erna f., Lövőház-utca 22. (329, 339.)
Endréné Debreczeni Bárány Margit f., Tükör-utca 5. (367.)
Englerth Emil lf., Andrássy-út 129. (260, 364.)
Eötvedy Gachal József f., Mészáros-utca 10. (32, 249.) **RSZ.**
Erb Arnold f., Hold-utca 15. (314.)
Erdőssy Béla f., Andrássy-út 71. (102, 104, 266.) **ÁV.**
Farkas Zoltán sz., Bajza-utca 23. (116.) **KE.**
Fábiánné Bicó Ilona f., Szombathely. (328.)
Fried Pál f., Síp-utca 6. (62.)
Felsőeőri Fülöp Elemér sz., Alkotás-utca 31. (373, 377.) **R.**
Gaál Ferenc f., Andrássy-út 83. (87, 91, 92, 132.)
Galla Endre f., Ujpest, Viola-utca 2. (96.)
Gebhardt István f., Vörösmarty-utca 116. (305.)
Glatter Gyula sz., Budafoki-út 9—11. (114.) **H. KA.**
Gregersen Hugó f., Bajza-utca 32. (129, 293, 294, 295.)
Zentai Gróf József f., Bajza-utca 23. (277, 322.)
Gulyás Sándor f., István-út 69. (44, 106.)
Gyenes Lajos f., Dalnok-utca 5. (257, 279.)
Győrffy István f., Lehel-utca 14. (85, 86.) **KE.**
Z. Hadzsy Olga f., Kelenhegyi-út 12. (95.)
Halasi Horváth J. f., Bimbó-utca 105. (316, 317.)

Hessky Iván f., Lovag-utca 8. (288, 307.) **KE.**
L. Hilberth Iván f., Budafoki-út 41/a. (358.)
Csépainé Hindi Szabó Kata f., Ludoviceum-utca 2/b. (353.)
Holló Alajos f., Bimbó-utca 15. (323.)
Horváth Béla f., Zsigmond-utca 68. (110, 118, 350, 354.)
Horváth Kálmán f., Szondy-utca 37/a. (93, 265.)
Huber István f., Fővámház II. 26. (105.)
Imrey Lajos sz., Rákoscsaba. (379, 381.)
Józsa Károly f., Népszinház-utca 35. (343, 347.)
Kardos Gábor f., Szív-utca 28. (361.)
Karlovszky Bertalan f., Vilma királynő-út 25. (13, 24.) **KT. T. NA. R. JK. HL.**
Kaveczky Zoltán f., Lajos-utca 92. (306.)
Kazacsay Gerőné f., Pannónia-szálló. (355.)
Kárpáthy Jenő f., Kelenhegyi-út 12. (135 — 168.)
Kemény Nándor f., Thököly-út 35. (27, 103, 272.) **LK.**
Keviczky Hugó sz., Százados-út, Művésztelep. (25.)
Kézdi Kovács László f., Keve-utca 48. Római fürdőtelep. (131, 278.)
Kiss Kálmán f., Orlay-utca 2/b. (73, 83, 259.)
Klammer Mariska f., Mészáros-utca 12. (344.)
Klaudy Gyula f., Bertalan-utca 22. (363.)
Knoppné Curtis Gertrude f., Király-utca 58. (9. 38, 76.) **E.**
Kobor Henrik f., Ráday-utca 15. (60, 64, 67, 71.)
Kohányi Károly f., Dalnok-utca 9. (133.) **SZ.**
Komáromi Kacz Endre f., Horthy Miklós-út 52. (178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 186, 187, 188, 190,

191, 192, 195, 198, 200, 202, 203, 204, 205, 207, 209, 211, 213, 215, 216, 217, 218.) **KE. HI. KE.**

Komáromi Kacz Endréné f., Horthy Miklós-út 52. (170, 174, 185, 189, 193, 194, 196, 197, 199, 201, 206, 208, 210, 212, 214.) **E. KE.**

Kövesdy Géza f., Népszinház-utca 8. (4, 12, 14, 77.) **KA. D. PB. KE.**

Kövér Gyula f., Visegrádi-utca 23. (97.) **EK. EK.**

Kunwald Cézár f., Kmetty-utca 29. (269.) **HV.**

Kümmerle Pál f., Horthy Miklós-út 40. (274, 281.)

László Nándor f., József-körút 20. (289.)

Maróthi Major Jenő f., Csillaghegy, Kertsor 3. (1, 47, 127, 130.) **R. H. KE.**

Makoldy József f., Horthy Miklós-út 35. (250, 251, 252.) **E.**

Markup Béla sz., Szirtes-út 5/a. (108, 134a.) **HI. W. GY.**

Maugsch Gyula sz., Állatkert. (112.) **R.**

Mányai József f., Százados-út, Művésztelep. (56, 255.)

Márton Ferenc f., Damjanich-utca 52. (283, 284, 286, 287.) **FV. KE. KA.**

Meilinger Dezső f., Miskolc, Művésztelep. (268, 270, 285.)

Merész Gyula f., Fő-utca 52. II. udvar. (20, 30, 43, 338.) **EK. KA. D. FV.**

Merész Gyuláné Coreth Erzsébet grófnő f., Fő-utca 52. II. udvar. (66, 352.)

Mérő István f., Kelenhegyi-út 12. (84, 88, 94.) **KA.**

P. Meszlényi P. sz., Horthy Miklós-út 35. (23.)

Mészárosné Kisfaludi Mariska f., Visegrádi-utca 17. (318, 348.)
Molnár Dániel Ferenc f., Százados-utca 23. (275.)
Molnár Z. János f., Gödöllő, Váci-utca 20. (369.)
Nagy Vilmos f., Budafoki-út 20. (37.) **HI. F.**
Nádler Róbert f., Műegyetem. (3, 5, 28, 33.) **R. E. HI.**
Nyáry Kálmán f., Juranics-utca 453. (123.)
Pádly Aladár f., Váci-utca 20. (48, 58.) **HK.**
Páldy Zoltán f., István-út 40. (271.)
Pállya Celesztin f., Ujpest, Kisgyár-utca 16. (319, 320, 321). **WGV.**
Páris Erzsi f., Damjanich-utca 51. (276.)
Petri Pick Lajos sz., Aranka-utca 4. (111.)
Podlipny Gyula f., Hungária-út 75. (303.)
Poll Hugó f., Damjanich-utca 32. (18, 21, 39, 40.) **LK. T. KE. TS.**
Báró Pongrácz Sarolta f., Üllői-út 1. (121.)
Pörge Gergely f., Ujpest, Vasut-utca 77. (299, 300, 301, 302.) **TS.**
Preisz Lajos f., Stefánia-út 23. (309.)
Rabocskay Béla f., Százados-út, Művésztelep. (126.)
Rainerné Istvánffi Gabriella f., Ujpest, Kossuth-utca 35. (325, 327.)
Rakssányi Dezső f., Lövvölde-tér 4. (34, 36.) **KE.**
Ráthné Nagy Irén f., Balatonszepezd. (334.)
Reischl Károly f., Thököly-út 74. (335.)
Ribarik Sándor f., Nefelejts-utca 23. (125.)
Romek Árpád f., Szűz-utca 5—7. (19, 29.) **F. SZF. KE. J.**
Rottmann Mozart f., Nagy János-utca 33. (50. 69.)

Sárdy Brutus f., Keve-utca 48. Római fürdőtelep. (59, 65, 134.)
Sárkány Gyula f., Garas-utca 7. (2, 6, 53.) **F. KE. EK.**
Schillinger Gyula sz., Beniczky-utca 11. (117.)
H. Schuschny Erna f., Nagymező-utca 49. (360.)
Senyei József f., Baross-utca 75. (99, 107.)
Seregély Dezső sz., Vas-utca 17. (378, 380.)
† *Siligai Ferenc* f., (51, 315.) **KE. F.**
Spányik Kornél f., Vilma királynő-út 32. (89.) **KE.**
Spolarich László f., Budafok, Budaörsi-út 11. (297.)
Stollmárné Szánthó Mária f., Szondy-utca 78. (366.)
Strobl Zsófia f., Bajza-utca 23. (356.)
Szabó Dezső f., Zsolt-utca 11. (267.)
Szamosi Soós Vilmos sz., Ybl Miklós-tér. (113.) **HV. LK.**
Szántó Gergely sz., Szerb-utca 19. (199.)
Szánthó Lajos f., Bérkocsis-utca 3. (68, 70.)
K. Szebeni Jenő f., Rákospalota, Mária-utca 7. (98, 261.)
Szegedi Kovács Ágoston f., Fehérváry-út 56/c. (55, 291, 326.)
Szentgáliné Rausch Vilma f., Horthy Miklós-út 86. (345.)
Szentgyörgyvári Gyenes Lajos f., Lipót-körút 7. (61, 63.)
Szerencsi Zoltán f., Zárda-utca 26. (304, 324.)
Szlányi Lajos f., Pozsonyi-út 4/c. (22, 31.) **E. KA. T. R. LK.**
Dr. Szokoly Villibald f., Sárkány-utca 1. (120.)
Sződy Szilárd sz., Mária Terézia-tér 8. (109, 374.)

Szuhanek Oszkár f., Temesvár. (351.)
Szüle Péter f., Bajza-utca 23. (219, — 248.) **KA. HI. BD.**
Szüts Sándor f., Zsolt-utca 11. (357.)
Taiszer János sz., Teréz-körút 56. (375.)
Gy. Takách Béla f., Margit-rakpart 42. (296, 298.) **E.**
Tamássy Miklós f., Damjanich-utca 52. (349, 368.)
Tálos Gyula f., Petrőczy-utca 41. (337.)
Telek Antal f., Fót, Pestmegye. (370.)
Técsy László sz., Keleti pályaudvar, félemelet 12. (372.)
Tikáts Adolf f., Eötvös-utca 48. (342.)
Tury Gyula f., Veres Pálné-utca 19. (49.) **HV. I.**
Udvary Pál f., Kelenhegyi-út 12. (15, 17.) **BM. KE.**
Uitz János f., Rákoscsaba, Lajos-utca 46. (308.)
Ürmös Péter f., Vitéz-utca 20. (292.)
Vadász Géza f., Népszinház-utca 22. (311.)
Vas Ferencné f., Döbrentei-utca 8. (101.) **KE.**
B. Vaszkó Ödön f., Széher-út 1. (346.)
Várady Gyula f., Verpeléti-út 3. (74, 79, 80, 82.) **F.**
Velten Armand f., Dembinszky-utca 41. (290.)
Vigh Bertalan f., Budafoki-út 10/c. (264.)
Vágh Weinmann Nándor f., Hungária-körút 57. (128.)
Weisz Margit f., Tükör-utca 2. (122.)
Wéber József f., Üllői-út 20. (330.)

A MŰVÉSZEK NÉVSORÁBAN KÖZÖLT DÍJAK ÉS KITÜNTETÉSEK RÖVIDITÉSI JELEI.

PB. — Pállik Béla-díj.
J. — Jendrassik Jenő díja.
BD. — Bardócz Dezső díja.
BM. — Bruck Miksa díja.
NA. — Nagy aranyérem.
KA. — Kis aranyérem.
T. — Társulati díj.
R. — Ráth-díj.
I. — Ipolyi-díj.
RSz. — Rökk Szilárd-díj.
E. — Esterházy-díj.
Rd. — Rudics-díj.
FV. — Forster-féle Vaszary-díj.
W. — Wahrmann-díj.
H. — Harkányi-díj.
LK. — Lipótvárosi Kaszinó-díj.
EK. — Erzsébetvárosi Kaszinó-díj.
JK. — Jubileumi Király-díj.
HI. — Halmos Izor díja.
F. — Fészek-díj.
W. GY. — Wolfner Gyula díja.
KA. D. — Kohner Adolf díja.
TS. — Tolnai Simon díja.
HV. — Herbert (Herz) Viktor díja.

AV. — Állami vízfestmény-díj.
G. — Grafikai díj.
M. — A „Művészet" díja.
KT. — Károlyi Tibor-díj.
MBK. — Műbarátok Körének díja.
SZF. — Székesfőváros díja.
BK. — Benkő Kálmán díja.
L. — Lotz-díj.
HL. — Horovitz Lipót-díj.
HK. — Horváth Károly díja.
HN. — Horváth Nándor díja
HA. — Halmi Arthur díja
SZ. — Szinyei Merse Pál-díj.
KE. — Kitüntető elismerés.

BUDAPESTI HIRLAP
NYOMDAJA

Imrényi Imre

tervei szerint állitottók helyre a budai Bécsikapu tér J. sz. házat.

Tóth Endréné: Budapest Enciklopédia, Budapest, 1970. 4631

281

Imrik Zsuzsa gyermekművész

a X. Vit gyermekrajzkiállításon VIT-díjat kapott beküldött műveiért.

Takács István: A múzsák is eljöttek Berlinbe.

Magyar Ifjúság, 1973. aug. 17.

Imrik Zsuzsa, gyermekrajzoló

Díjat nyert a VIT-en.

9 éves.

Szabó Ferenc:

—: Tizenhárom fesztiváldíj 3.

Népszabadság, Bp. 1973. aug. 7.

Imrő Gábor, építész

9. Az Aero eszpresszó Imrő Gábor által 1960-ban tervezett portálja a rekonstrukció előtt

9

Magyar Építőművészet, 1984. 6., 23-old.

Ince fráter

Arinitarius festő
1738-ban képeket festett
az egri irgalmas rend-
házunak.

Br Kar Egri képérk
34 l.

Ince frater

92

INCE FRÁTER EGRI FESTŐ. *Ince* trinitárius fráterről nem találtam feljegyzést. Kérésemre dr. *Nagy* Béni tanár (†) kiírta az egri misericordiánusok protocollumából a következő, reávonatkozó adatot: 1738 Fr. Ince trinitárius, festő a misericordiánusok (első) egri épületét díszítette (festményekkel).

Magyar Művészet

1935. 135. l.

Nagy-nagy vágyam,
életkoporsóm, tüzes ágyam,
bocsáss meg nekem,
hogy egészen sohasem akartalak.
A földből csapott ki érted
ezernyi lobogó láng,
mindig parancsoltál velem,
még sem fogadtam meg
soha a szavadat.
Éreztem titkod,
gyönyörödet és tüzedet,
végigkisértél életem ciprusos útján,
megcsaltalak mégis mindenekkel,
elhagytalak, mint egy együgyű
balga leányt.
A cipruság már vállamra hajlik:
most fogsz elhagyni Te is engem.
Adj még nekem egy utolsó tavaszestét,
hadd öntsem ámított szivedbe
a legigazabb, esztelen
és elkésett szerelmet.

Ince frater

trinitarius festö
szeretes

Eger XVIII n

l.

Fallenbüchl Trinit

134. l.

26 festmaigt Elizabeth

9

Erdödy Gábor gróf
pinpók rezeré

1927. - ben Kendray János.
1928. - ban Alpár Ignác.
" " Töry Emil.
1929. - ben tóvári Soós Elemér.
1930. - ban ~~[illegible]~~ Rózsa Vitál lev. tap.
1932. - ben Kerrich Béla
" - " br. Forster Gyula
" - " gr. Klebelsberg Kunó

Ince frater testö

trinitarius,

Eger 1735 Körül

l. Frater Ince

Fallenbüchl Trinit

25. l.

83. l.

Nagyságos

Morbitzer Dezső főv.kertés

Ince fráter egri festő

trinitarius

1738-ben Egerben a misericordiánusok első egri épületét diszítette festményekkel.

Magyar Művészet

1935. 135. l.

Jubrikovics Janós

Ucuvénet 1914. 380

Ipolyi - gyűjtemény VIII. 156.

INCONNU Csoport
90 1. 11.15
91 3. 23
12. 12

Új Művészet

M. D. U

IMRÖ Gábor építész

A szálloda egyik építésze

(b. j.) Megmsilt a Royal.

Magyar Nemzet 1961. aug. 22. 4. l.

Invrő Gábor
építén

M.D.K.

A Grand Hotel Royal építén
terverője.

Kovács Ksuzsa: Grand Hotel Royal
Művészet, 1961. november. — 21 l

M.D.M

Turó Gábor

az alábbi pályázaton 9o.ooo forintos kiemelt megvételben részesült 1.sz. pályamü egyik szerzője.

Bakos Béla: Gyógyfürdőszállók és gyógyfürdők tervpályázata, 197o. - Magyar Építőművészet, 197o. 6.sz. 7-14. l.

Imrő Gábor, [építész] MDk

Vágó Pál tanulmány terve alapján a részletes terveket készítette el.

–: Szállóda – étterem épül a Guggerhegyen 6. l.

ESTI HIRLAP, bp. 1961. jún. 10.

IMRŐ Gábor M.É.K.

Imrő Gábor · építése .

résztvett a pályázaton / rangsorolás nélkül 13 000 Ft

Hatvanezer forint az országuti bixz tró-pályázat nyer-
teseinek
Magya r Nemzet 1962. szeptember 8. 5.1.

Imsey Zsigmond festö.

Katol.Szemle.1941.55-56.l.

Ináncs

l.

Csíkvári Abaúj

188. l.

VITÉZ NAGYBÁNYAI HORTHY MIKLÓSNÉ

ŐFŐMÉLTÓSÁGA LEGMAGASABB VÉDNÖKSÉGE ALATT ÁLLÓ

A „MAGYAR MŰVÉSZETÉRT"

KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLITÁS

KÉPES TÁRGYMUTATÓJA

M.D.K.

Ince fráter a Trinitárius rendből,festő

Azbgeri megyei kórház számára1735-ben 7 új félkerek képet festett Istenes János életéről.a gyógyszertári falra. 194.o.

Ringelhann Béla: Az egri megyei kórház. 189.o.

Az Egri Múz.Évkönyve.IV.Eger.1966

M.D.K.

Ince fráter a Trinitáriu rendből, festő

Az egri megyei kórház számára 1738-ban 12 képet festett Agostonról, Boromei Károlyról. És kisebbeket a refectoriumba. 194.o.

Ringelhann Béla: Az egri megyei kórház. 189.o.

Az Egri Múz. Évkönyve. IV. Eger. 1966

Frater Ince

festi

XVIII. n.

lásd

Ince frater,

trinitarius

-vertes

gyságodat, hogy Zsámbékra kiszállani

plomrom környékének rendezése ügyé-

én megtartott értekezlet határozata

elyszini tanulmányokat elvégezni

h.elnök

Ince

trinitárius szerzetes-festő az egri rendház-
ban működött 1735 körül.

Voit Pál stb.: Hevesmegye műemlékei II. kötet
Magyarország műemlékei topográfiája VIII. kötet
Budapest, 1972.

1961

~~Ince~~ Ince Judit MNK

Szerepelt a "Mai magyar kisplasztika" c. tárlaton.

"Női akt"

Cs. M.:Korányi , Pátzay, Mikus. Kisplasztikabemutató a Csók Galériában.
Esti Hirlap 1964 febr. 1.

1738-ban képeket festett az irgalmas rendházban.

A Hevesmegyei Topográfia adatgyüjtéséből. Voit

INCE trinitárius festő. Egerben 1735-ben a mizeriek kolostorában fest egy félköridomu képet Istenes Szent János életéből vett jelenetekkel./Szmrecsányi 242/

A Hevesmegyei Topográfia adatgyüjtéséből.Voit.

INCE egri trinitárius festő. 1735 körül Erdődy püspök pártolásaxx mellett csak egy egri zárda számára pár év alatt több mint 26 db részben nagy vászonképet festett /Eger Ujság 1866 p. 38./. Az irgalmas rendi templom számára megfestette Istenes Szent János életét 1735-ben. A sárospataki trinitárius templom szentháromság képét és más szentek képeit készitette. Az egri irgalmas rend historia domusa szerint·

A Hevesmegyei Topográfia adatgyüjtéséből. Voit

Ince trinitárius szerzetes festő

ki az egri rendházban működött 26 festmény elképzitésére kapott megrendelést Erdődy püspöktől 1735 körül.

Deresényi Dezső, Gólya József, Entz Géza:
Magyar műemlékvédelem II. (1959-60)
Budapest, 1964.

216 l.

M.D.K.

Ince, trinitárius festő,

művénez tulajdonítható
a domoszlós templom 1737 – 39.
körötti átépítése során készitett
két festmény

Heves megye műemlékei I. irta Voit Pál,
Magyarország műemléki topográfiája VII.köt.
Szerk.: Dercsényi Dezső.
Bp. 1969. Akadémiai Kiadó, 609. old.

M.D.K.

Ince, egri trinitárius festő

1736 körül. Erdődy püspök pártolására pár cv alatt több mint 25 db. részben nagy vászon, képet festett egy egri zárda számára. Tőle való továbbá az irgalmasok templomá; nak felhőrálaku képe Istenes Szt. János elektről a parospataki trinitarius templom Szentháromság képe 1735. Az egri irgalmas rend számára 1738-ban is festett kaparet.

Heves megye müemlékei I. irta Voit Pál,
Magyarország müemléki topográfiája VII. köt.
Szerk.: Dercsényi Dezső,
Bp. 1969. Akadémiai Kiadó, 349. old.

Inche István
Kőfaragó

Tusnádfalva 1569.

Balogh Ummel
550 l.

További forradalmi kilengéseket el tudott háritani a hatóság, de a nyugalmat nem tudta helyreállitani. Sőt éppen a hatóság volt az, amely a szegedi nép számára elégtételt követelt.

A katonaság a kezét mosta. Letagadta a forradalmi kirobbanást, de még azt is, hogy azt a koszorut, amely a nyugtalanságot előidézte, katonák helyezték el a szobron. Dehogyis. Katona nem véthet ilyen borzasztóan a reglama ellen. Sötétben bujkáló polgárok eszelték ki és hajtották végre ezt a merényletet, hogy konfliktusba keverjék az ártatlan katonaságot.

A város elutasitotta ezt a gyanusitást. Rendkivüli közgyüléséből feliratot intézett a kormányhoz és a képviselőházhoz az egyhanguan hozott következő határozat alapján:

— Miután a katonai hatóságnak azon ténye által, hogy a város birtokában levő és köztéren elhelyezett szoborról a koszorut kivezényelt fegyveres katonákkal és hatósági közeg elleni erőszak alkalmazásával, anélkül, hogy a katona-

INCONNU

AL 1984 janvier

bor pályázatára (l. Interpool,
a helybéli muzeum képvise-
d, William Jackson, Ned Smyth,
Cigler (Csehszlovákia), Helen
allanne (Franciaország) és

. Az egyes szobrok olyan ütem-
gatóra lelnek. A felállítási költ-
sává is válik, és a vásár végez-

t létre, amely hazai és kül-
nokat, rövidfilmeket tervez
szerben működik, és a ter-

ában kerül kiadásra.
16 oldalas füzetekre bontva,
öbb aktuális, rövidebb terje-

x

Kozma György rajza

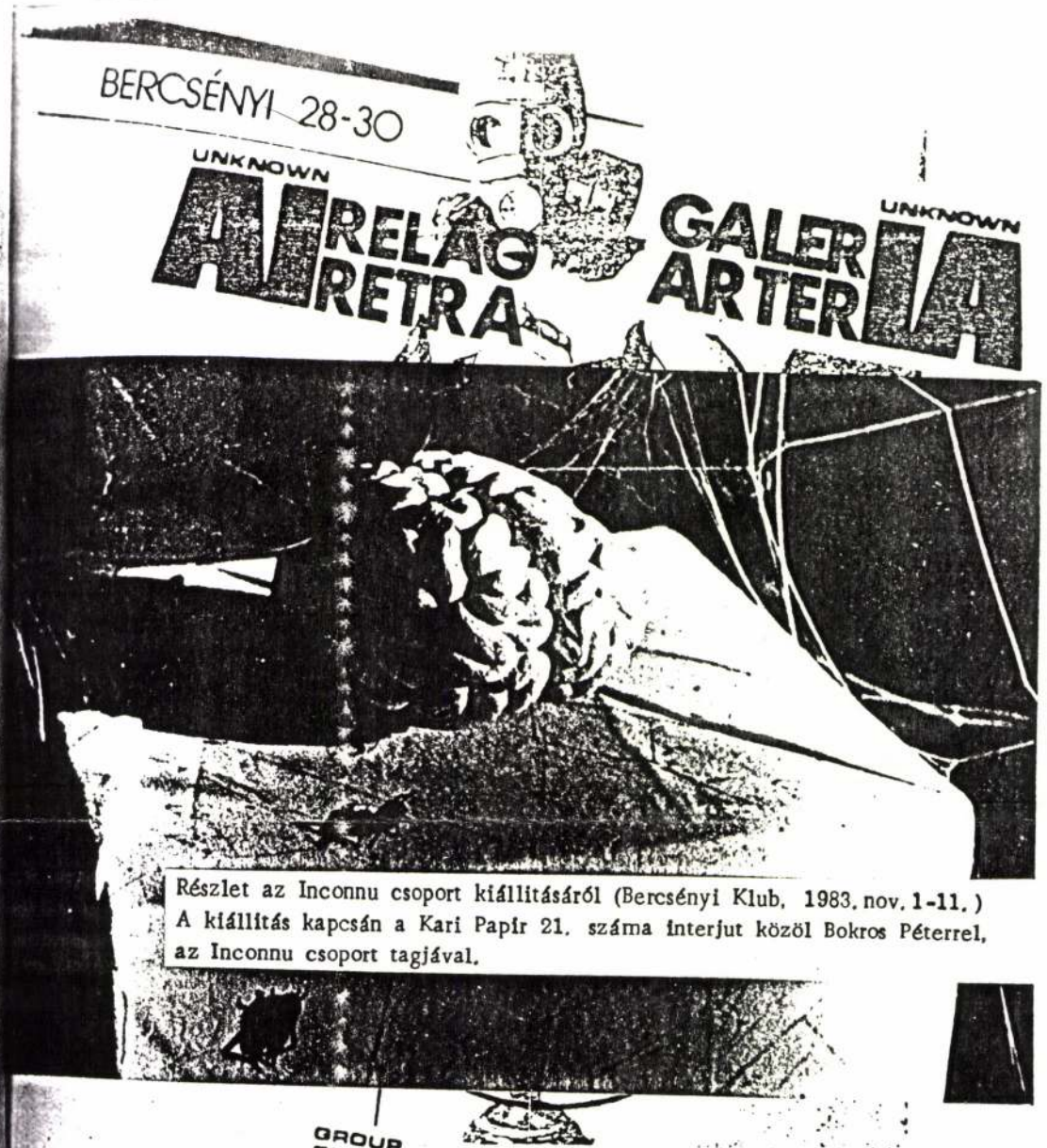

Részlet az Inconnu csoport kiállításáról (Bercsényi Klub, 1983. nov. 1-11.)
A kiállítás kapcsán a Kari Papír 21. száma interjut közöl Bokros Péterrel, az Inconnu csoport tagjával.

1985-ben a budapesti Kulturális Fórum évében a csoport lakásgalériát tart fenn, Arteria Galéria néven, ahol 32 alkalommal hirdetnek meg nyilvános rendezvényeket. Politikai tevékenységük és arculatuk egyre inkább az 1956-os magyar forradalom- és szabadságharchoz kötődik. Megemlékezéseket, kiállításokat, tüntetéseket szerveznek. Ezen események keretében kerül sor a The Fighting City (A harcoló város) című nemzetközi kiállításra, melyet 1986. augusztus 14-én beharangoz a The New York Review of Books. A kiállítás napján az anyagot elkobozza a rendőrség, radikalizmusukra sorozatos házkutatás a válasz.

1987-ben az Inconnu tagjai először utazhatnak nyugati országokba. Október 23-án egy időben Londonban és Budapesten a magyar emigráció bevonásával megemlékezést rendeznek, majd november első napjaiban felszólalnak az angol munkáspárt kongresszusán. Hazaérkezésükkor ismét bevonják útleveleiket.

1988-ban, másokkal együtt éhségsztájkot kezdeményeznek utazási jogaik korlátozása miatt, melynek hatására visszakapják úti okmányaikat Ez évben még felállítják a rákoskeresztúri köztemető 301-es parcellájában az ott nyugvó mártírok emlékére emelt kopjafát, majd augusztus 20-án elsőként kezdeményezik röplapjaikkal a Kossuth-címer visszaállítását.

1989-ben, Nagy Imre és mártírtársainak temetésén 300 db kopjafát állítanak fel az ismeretlen forradalmár emlékére, majd ez év közepétől tevékenyen részt vállalnak a Magyar Októ-ber Párt létrehozásában.

Összességében a csoport 10 éves fennállása alatt, közel 150 művészeti és politikai eseményt szervezett. 11 alkalommal tartottak a közösség tagjainál házkutatást, 16 szabálysértési eljárással súlytották tevékenységét.

Az Inconnu csoport munkásságát a külföldi sajtó és tömegkommunkációs eszközök révén jól ismerik számos országban.

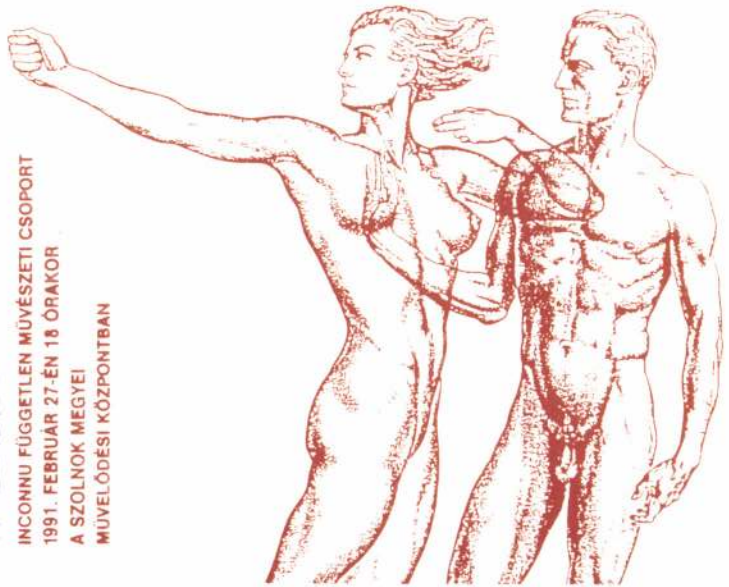

INCONNU FÜGGETLEN MŰVÉSZETI CSOPORT
1991. FEBRUÁR 27-ÉN 18 ÓRAKOR
A SZOLNOK MEGYEI
MŰVELŐDÉSI KÖZPONTBAN

ANATÓMIA

INCONNU

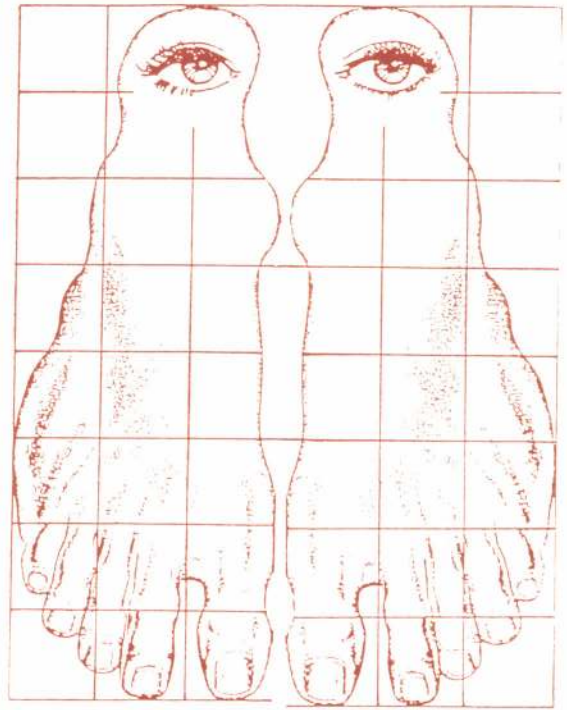

INCONNU FÜGGETLEN MŰVÉSZETI CSOPORT
1991. FEBRUÁR 27-ÉN 18 ÓRAKOR
A SZOLNOK MEGYEI
MŰVELŐDÉSI KÖZPONTBAN

ANATÓMIA

INCONNU

INCONNU Független Művészeti Csoport

Alakulás éve: 1978
A csoport tagjai: Bokros Péter, Molnár Tamás, Phillipp Tibor, Serfőző Magdolna

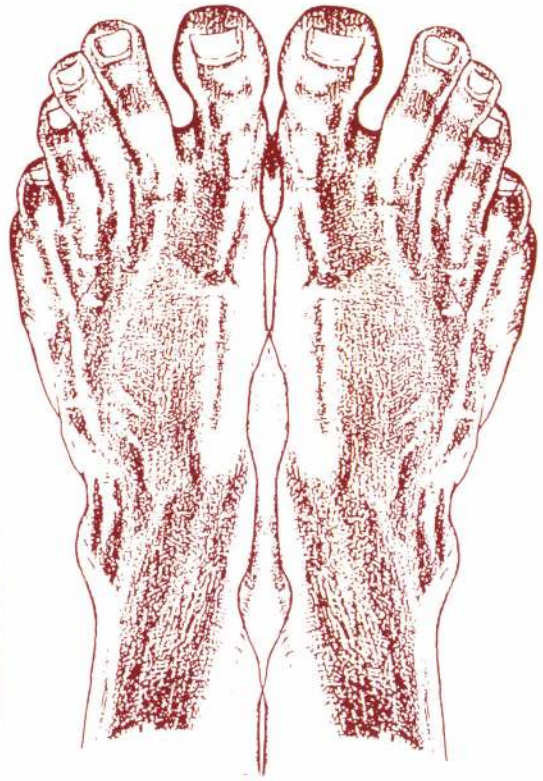

INCONNU FÜGGETLEN MŰVÉSZETI CSOPORT
1991. FEBRUÁR 27-ÉN 18 ÓRAKOR
A SZOLNOK MEGYEI
MŰVELŐDÉSI KÖZPONTBAN

A ma létező sokszínű politikai, közéleti formációk közül ez a csoport a legrégebben megalakult közösség. Alapító tagjai 1978. május 1-én szerveződtek össze, hogy a klasszikus művészeti ágazatokban bemutassák munkáikat. A tűzzománc grafika, festett gipszszobrok készítését — csatlakozva a Nyugat-Európában kibontakozó új alkotói folyamatokhoz —, hamarosan felváltotta a cselekvő, akcióművészetek bemutatása.

A tagok aktivitásuk során a már említett cselekvő művészetek mellett (happening, performance, body-art) különböző önkifejezési módokat érintettek. Műveik születtek a film, fotó, vizuális költészet elektronikus zene, land-art (táj- és tárgyművészet) területein. A csoport korlátozott kapcsolatrendszere a mail-art (postai művészet) önszerveződő információs csatornáin fejlődött számottevően.

Művészeti példaképeik lettek: Bódy, Erdély, Hajas, Najmányi, Szentjóby, a külföldi művészeti áramlatok közül az ún. Bécsi Csoport tevékenysége hatott rájuk.

Ez a sokszínű, intézményrendszeren kívüli, közéleti töltéssel rendelkező alkotói életforma nem maradt következmények nélkül. Növekvő számú „adminisztratív intézkedést" váltott ki a kultúrpolitikai és belügyi hatóságok részéről. Leveleiket felbontották és megsemmisítették, műalkotásaikat elkobozták, bemutatóikat szabálysértési eljárások követték, városi, később országos szinten kiállításaikat betiltották.

Az elnyomó intézkedések hatására a csoport radikalizálódott, megerősödött közéleti, politikai karaktere. Közösségük 1984-ben kapcsolatokat keresett és talált a magyar demokratikus ellenzék különböző csoportjaihoz, aktívan részt vett a második nyilvánosság előállításában, terjesztésében és a megjelenő kiadványok illusztrálásában. Tevékenységük azonban idővel átalakult, utcai plakátok, röplapok, matricák illegális előállítására és terjesztésére irányult.

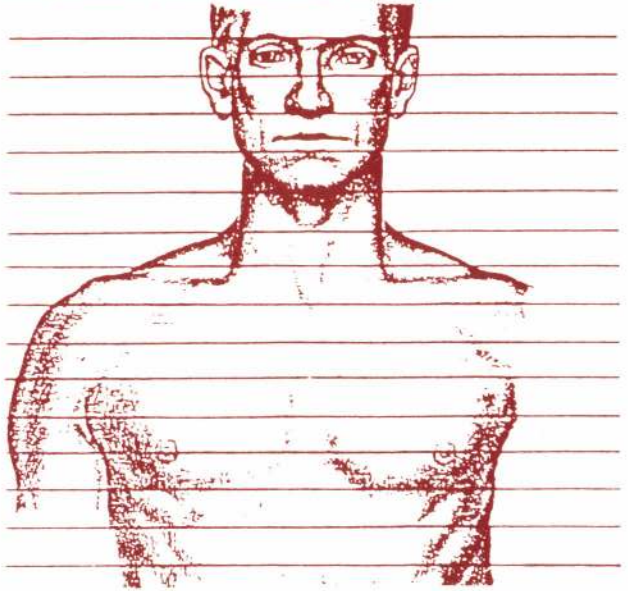

MDK

Inche István, kőmives

székely mester Tusnádfalváról 1569-ben.

A magyarországi müvészet története I.
Bpest, 1961. II. kiadás. 350.1.

M.D.K.

Ince festő (trinitárius szerzetes)

1735 Eger Irgalmasrendi t. S. Joannes de deo élete

1735 körül Eger Erdődy püspöknek 26 kép Sárospatak trinit. t. Szt. Háromság és szentek képei

Garas XVIII. 17. 77, 166, 225. l.

INCZE Ferenc festő

kiáll. Sieben, Bruckenthal Galéria, 1985

ism. Busján – Gál Emil: Titok nélkül.
= A hét, 1985. március 7. 7.

45 →

M. D. k.

INCE trinitárius szerzetes beteg

1735 körül Egerben

Garas XVIII. sz. 225. l.

Incze Elek

könyvkötő

l.

Közlezrkiáll!

1424. l.

OLVASD EL ÉS ADD TOVÁBB!

Loholsz, futsz új javak után...

Loholsz, futsz új javak után, kifúj a szél, megázol,
És a meglévő holmidra vajjon, miért nem vigyázol?
Még törekvő emberek is sokszor sárba ragadnak,
Hogy ha ezer dolgod is van, szakíts időt magadnak!
Biztosításod van már rég (jobbat nem is tehetnél),
De manapság **e kis pénzért** mondd, hogy mit is vehetnél?
Ezt az ügyet nem is lehet más oldalról szemelni,
Az értéket nagy sietve jó lesz ma felemelni!!

"Pátria" r.-t. Budapest — 485418

Incze Elek

könyvkötő

Kolozsvár

XIX

l.

Budakönyvkötők

33. l.

államtitk

A Müemlékek Országos B i z

Incze Ferenc

lexikon

1929-33.

Iparm. Isk. Évk.

1930-34. 45. l.

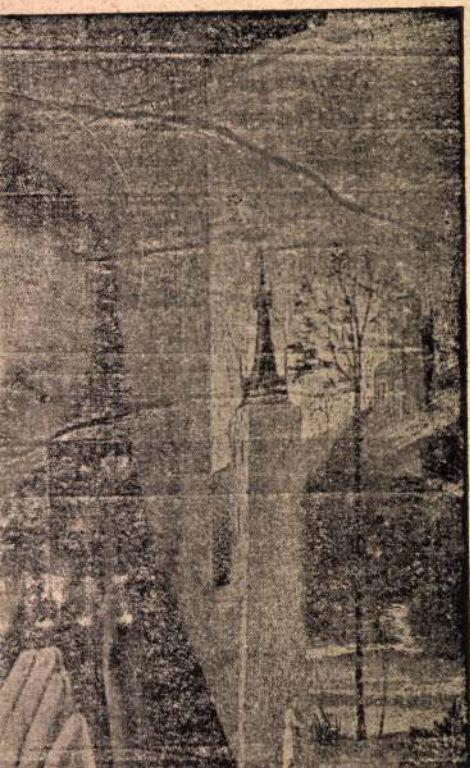

Incze Ferenc

textiles

1933. nagbir. elegs.

Iparm Isk Évk.

1930-34. 47. l.

Incze Frenc

textil

1929.

Éinnisk 1930. 84. l.

ed Sisley.

.n. † Moret-sur-Loingban 1899
29-én.

.jat. Az egyik jobbrafordultan
.kedett és előrehajoltan dolgo-
/a haladó ezen mellékfolyója
ső partján bozótok látszanak,
y, balról pedig több kopasz
olt felhős. Jelzése alól balra:

:m. — Lelt. sz. 3473. — Vétetett
'–907) és az 1907 szept. 10-iki
/ szerint 10960 K-án. — Kifizet-
— Elszámoltatott 1907 október
olást jóváhagyta az 1910 május
t (942–910).

III.

470 (3473)
650 (479).

470

Incze Ferenc „festő"

Keleti Ujság, Kolozsvár
Lap: .....
Megjelent: 1941 aug. 15.

30

Incze Ferenc mütermi kiállitása

Incze Ferencet 1941-ben, első kiállitása alkalmával ismerte meg Kolozsvár müértő közönsége, amikor a tehetséges festőmüvész, mint sikeres arcképfestő mutatkozott be. Az azóta eltelt idő alatt Incze kevés arcképet, de annál több tájképet festett. Mütermi kiállitása amelyet szombaton délelőtt nyitott meg a Mátyás király-tér 14. számu ház második emeletén lévő mütermében, 80 alkotást zár magába. Van közöttük olaj, aquarel (tempera), körülbelül egyenlő mennyiségben. De váltakozik az anyag is, amelyekre a müvész alkotásait álmodja. Legtöbb képét falemezre festette, mert amint mondja, a jó falemez jobb a mai silány vászonnál. Sőt a gipszet is felhasználja Incze, mint vászon-pótlót.

Különös hatással van a szemlélőre Incze müvészete. Mindenek előtt azt kutatja az ember, hogy vajjon a fiatal müvész melyik irányzathoz tartozik, vagy melyik irányzat felé törekszik?... Első szemlélődés után ezt aligha lehetne megállapitani. Ő maga „egyéni" irányzatnak nevezi müvészetét. No, Incze müvészetében van valami „egyéni". És a legtöbb a szinekkel való gazdálkodás, a szinekkel és formákkal való hadakozás. Van egy képe — talán ez a legértékesebb a kiállitott termése között. — a „Csend a mü-

teremben". Olajfestmény falemezre. Szinte megdöbbentő, hogy mennyire érzékeltetni tudta ezen a képen a csöndet és a magányt. Egy női aktot ábrázol, háttal a nézőnek, amint ül a heverő szélén, vállai közé ejtett fejjel. A képen nincs is egyéb semmi, csak ha jobban szemügyre vesszük, akkor fedezünk fel még a heverő mellett, a földön két kis vörös cipőcskét... És ahogyan tovább szemléljük a képet, szinte hallanunk kell, amint a csöndes müteremben elindul a két kis topánka. Még a kopogását is hallanunk kell, ha akarjuk, ha nem. Egyébként a kiállításon rengeteg akt sorakozik fel egymás után, akárcsak önarckép. Ahogyan ugy hevenyében összeszámláljuk, talán tizenöt. Akt is körülbelül ugyanannyi. A kiállitás többi darabjai tájképek és elmélyedő tanulmányok. Amolyan lélek- és hangulattöredék félék. Mert valahogy mindenikről érzik, hogy nincs befejezve, nincs kiforrva. Tájképei közül talán a legszebb „A nagyszebeni kispiac". Olajfestmény. Mozgalmas, színes és kifejező. Figurális képei közül kiemelkedik a „Pásztorgyerek".

Incze Ferenc általában — ugy látszik, — nem sokat törődik az ugynevezett „nagyközönség" előitéletével s talán éppen azért, nem törekedik természetességre sem. Számára nem a tárgy fontos festés közben, hanem az élmény. Ezért sok alkotása egészen idegenszerü a köznapi néző számára.

A fiatal müvész egyébként elvégezte a budapesti iparmüvészeti főiskolát s utána Bécsben barangolt, de — amint mondja, — anyagiak hiányában itt is inkább csak önmagától, mint hires mesterektől tanulhatott Igen, ez a magára való utaltság, már-már magárahagyatottság egész pontosan érezhető müvészetén is.

Ró.

Incze Ferenc

festő

„FIGYELŐ"
ÚJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT
Budapest, XIV., Nürnberg-u. 42.
Telefon: 299—632.

Lap: Keleti Ujság, Kolozsvár

Megjelent: 1943 aug. 14.

— MEGNYILT INCZE FERENC FESTŐMŰVÉSZ KIALLITASA. Incze Ferenc, a tehetséges, fiatal erdélyi festőművész uj alkotásaival jelentkezik Kolozsvár müértő közönsége előtt. Ez a második gyüjteményes kiállitása a fiatal festőnek s az első kiállitás óta eltelt idő alatt meglepően sokat fejlődött, tökéletesedett. Incze Ferenc kiállitása a Mátyás király-tér 14. szám alatt nyilt meg és nyitva lesz augusztus 30-ig. Művészetének ismertetésére még visszatérünk.

INCZE FERENC
ÚJ TÜKÖR 1980 (XVII.) 8. sz.

CSÁSZÁR ISTVÁN

Mesterdalnokok

Bevezetővel kezdem, ha lehetséges, de csak egy filmet akarok elmondani. Egy olyan filmet, amely még egyetlen moziban sem látható, pedig valóságos világfilm. Egy világdíjnyertes film. El is fogják lopni valami nagymenő külföldi filmesek. Elmondom, mert magamban mindig felnevetek rajta, ugyanakkor a szívem facsarodik. Meg kell ezt osztani másokkal, hadd nevessünk és facsarodjunk együtt.

Még mindig a bevezetőnél tartunk, majd szólok, ha kezdődik a film. Rögtön, rögtön...

Feküdtem egyik este otthon, éjjel fél egy felé és olvastam, az ablak nyitva volt. Nálunk, a kilencedik emeleten, az utca minden zaját tisztábban hallani, mint lent. A bejárat előtti kőasztalnál néha esténként a környéken lakó kamaszfiúk üldögélnek társalogva. Amikor már elcsendesedik a forgalom, szinte minden szavukat hallani. Irigykedve szoktam figyelni őket, mert valamikor, elég régen, én is így beszélgettem és nevetgéltem a barátaimmal a Duna-part lépcsőjén vagy egy téren. De a kamaszfiúk éjjel fél egykor már hazamentek aludni, csak én olvastam álmatlanul.

Lent éneklő társaság közeledett. Hallottam őket már néhányszor. A hónap bizonyos napján rendszeresen megjelennek az éjszakában. Mindig éjfél után, tisztára mint a kísértetek, és éppen olyan láthatatlanul, de a hangjuk úgy harsog, mintha közvetlenül az ablak alatt dülöngélnének. Mert a hangjuk után ítélve alaposan beszívott kísértetek.

Ezúttal, amikor közel értek, megálltak és ott maradtak. Álltak, énekeltek, én pedig olvastam. Nem olyan nehéz zajban olvasni. Csak két sor között gondolkodtam azon, hogy kik lehetnek a dalnokok. Erre a műsorukból lehetett következtetni. Régi katonadalokat adtak elő, aztán szintén régi műdalokat. Fiatalok nem ismerik ezeket, vagy ha ismerik, akkor sem éneklik. Ezek a lakótelepi gyerekek a panelházakhoz hasonló ízléssel és kultúrával rendelkeznek.

Megnéztem az órámat, már félórája énekeltek. Jobban mondva az ének csak anyaga volt a műsornak, ami tulajdonképpen az értelem betonfalai közül kiszabadult lélek és akarat égretörő erőfeszítését fejezte ki.

Letéve a könyvet a még mindig folyó előadás felépítésén elmélkedtem.

Kezdetben csak a nóták hangereje fokozódott. Amikor az együttes elérte a csúcspontot, ércesen zengő hangjukban egy széttéphetetlenné forrott közösség diadalittassága harsogott. A dallam szinte minden lehetőségét kihasználták, a zene határához érkeztek.

Egy újabb fokozatba azáltal sikerült átlépniük, hogy a nóták utolsó sorát vagy a refrént merész formabontással minden dallamtól mentesen üvöltötték. Mivel ezt a mesteri fogást már eleve égbekiáltó fortiszszimóban kezdték, a variációs lehetőségek számát úgy bővítették, hogy egyre váratlanabb helyen alkalmazták, mindazonáltal ügyelve arra, hogy ne váljék az egész dal üvöltéssé. Az interpretálás így bővelkedett meghökkentő ritmikai fordulatokban.

Elmélkedésemnek az volt az eredménye, hogy bosszúság helyett tiszta gyönyörűséget éreztem, amit kellemesen fűszerezett az is, hogy elképzeltem házunk azon lakóinak rideg érzéseit, akik járatlanok az elmélkedés világának útjain. És eszembe jutott a fiatalkorom és Anatole France. Az ő hősei, akik tanítóim voltak. Coignard Jeromos abbé, aki miután éjszaka elpáholják egy téren, megmossa a szökőkútban vérző orrát, aztán előveszi kedves Lukréciusát, és felolvas néhány vigasztaló sort hű kísérőjének, Nyársforgató Jakabnak. Vagy Bergeret úr, aki benyitva felesége szobájába, megpillantja őt tanítványával az ágyban; csendesen becsukja az ajtót, hogy észre ne vegyék, és oldalakon keresztül gondolkozik azon, miért hat ránk felzaklatóan mások nemi tevékenységének látványa. Vajon hány ilyen gondolkodásra mindig kész elme lakhat a mi házunkban és a mi buzgón cselekvésre törő korunkban? A korról még hozzávetőleges adataim sincsenek, de a házunkról tudom, hogy hat lépcsőháza van, minden lépcsőházban hatvan lakás, de ennek fele a túlsó oldalon van, tehát száznyolcvan lakásban hallhatták a mesterdalnokok előadását. Vajon hányban lakik olyan ember, aki képes élvezettel elemezni a formai tökélyt, amire eljutottak?

Azt csak képzeletem korlátoltsága és a már eddig nyújtott művészi élmény fölötti öröm hitette el velem, hogy a tökélyig jutottak. A műbe rejtett üzenet egy töredékének átvételekor és megfejtésekor (?) máris olyan gazdagnak éreztem magam, hogy beértem volna ennyivel is.

Ugye emlékszünk, hol tartottunk?

Nos, a következő rész ismét az együttes bámulatra méltó találékonyságát bizonyította. Most megőrizve a zenei téren elért vívmányokat, a dalszövegek gyökeres reformálásában találták meg életérzésük adekvát kifejezésmódját. Például azt, hogy a „...kocsmárosné azt hiszi, hogy a lányát elveszi...", úgy zárták be, hogy „...egy nagy..." A „nagy" után következő pontok helyén alkalmazott szót én még körülírni is alig merem, arról a kifejezésről van szó, amit őseink Illyés Gyula szerint „lofat"-nak neveztek.

A mesterdalnokok nyelve teljesen mai volt.

A műsor ezután hozzá nem értő fül számára a végzetes zűrzavar felé haladt. A szakértő előtt viszont nyilvánvalónak kellett lennie annak, hogy a különböző szövegváltozatok és az őket követő, illetve velük keveredő „Józsikám!" és „Bandikám, a pofád rohadjon el!", valamint az erőteljes lábdobbantások együttvéve avantgardista kihívást jelentettek az ember és a természet közönye ellen.

Ugyanis még ekkor, elemzésem végén sem hangzott semmilyen válasz a mi oldalunkról, a ház felé.

Szegény árváim odalent, mert mi mások lehettek ők, a boldogtalanok, itt, ahol mindenütt építkeznek, ők fizetésnapon most térnek haza a szállásra, és az italtól mindenféle téboly ordít belőlük a tízemeletes házfalak közé. Ismertem őket, mintha ott állnék velük, az éjszaka ocsmány randalírozóival.

És mégis olyan végzetes volt ez a műsor, hogy tudtam, minden elmélkedő hajlamom ellenére... Mert közösségi ember vagyok én is...

Na, most jön a film!

Főcím indul: „A mesterdalnokok mártírhalála".

Ott állnak az énekesek égre tárt torokkal, villogó fogakkal. Dagadtan verdes szájukban a nyelvük.

Velük szemben, föléjük magasodva a tízemeletes háznak majdnem négyszáz ablaka. Egyikben sem énekelnek.

Az együttest már ismerjük, de a felvevőgép most meg is mutatja őket. Öten vannak. A legidősebb hatvanöt, a legfiatalabb tizennyolc éves, a többi eközött van.

Cipők: hegyesorrútól bakancsig.

Vastag, szürke télikabátból alul csöpög a víz.

Amikor a már leírt műsor elviselhetetlenné válik, egyetlen ablakból kihajol egy trikós férfi és ledob valamilyen tárgyat. Egy pillanat szünet után, amikor azt hinnénk, hogy mindössze ennyi történik, egymás után kivilágosodnak az ablakok és mindegyikből dobálni kezdik az énekeseket, akik karjukat fejük fölé tartva védekeznek, de tovább harsognak.

Én is felkelek, mert megérzem, hogy történik valami.

Mintha az új év első perceiben lennénk, mindenhonnan serényen dobálóznak.

Nem bírok ellenállni a vágynak és az egyik hamutartónkat (van belőlük négy) odavágom az énekesekhez, a testvéreimhez, akikről az előbb elmélkedtem.

Jó tréfának látszik az egész.

Van egy rossz virágvázánk, ajándékba kaptuk. Azt is ledobom. Aztán egy rossz könyvet.

És ott van az ablaknál a padlón egy nagyon régi Royal írógép, lehet tizenöt kiló. Azt is.

A virágcserepet, a rossz órát...

Lent még mindig énekelnek. Már térdükig érnek a tárgyak.

„Józsikám! Józsikám! Itt vagyok, Bandi! Lajosra vigyázzatok! Lajoskám, az anyjuk keserves istenit! Haj, de kocsmárosné azt hiszi! Százados úr, ha felül a lovára! Kinek zsidólány a babája! Harcban halni a hazáért, dicső halál! Sej, ha nyílik a tárna! Sződd a selymet, elvtárs! Árpád apánk! Csaba királyfi! Krasznahorka büszke vára! Kovács vagyok, ifjú a lelkem. Moszkva, Peking! Schneider Fáni, de azt mondta..."

Már roskadoznak vérző fejjel, de még száll daluk.

A lemezjátszót nem is akartam kidobni, de most már egye meg a fészkes fekete fene! A sok-sok rohadt könyvet! Az ócska, zörgő hűtőszekrényt a feleségemmel hurcoljuk az ablakhoz, csak repüljön, benne a rohadt húsokkal!

Nézz körül te is a lakásodban, ha van, és gondold meg, ha elkezded egyszer, melyik tárgynál tudsz megállni!

Nézz körül és végy számba mindent! Mert én unom a felsorolást...

Ott repül minden a levegőben. Kinyílik a papírdoboz, Péterke és Andriska fényképei szálldosnak belőle.

„De hát... Józsikám..."

Már csak vonaglik a szemét közepe. Reggelre az első emeletig ér és minden lakás üres, egy gyufásdobozt sem találhatsz egyikben sem.

...Szép film, minden volt benne. Sem a síráshoz, sem a nevetéshez nem maradt könnyünk.

Felirat: „Vége".

Most már az utószó következik. Ha már bevezetővel kezdtük...

A mesterdalnokok műsora egyre halkabb lett, elment valamerre, és én tovább olvastam. Egészen hajnalig olvastam. Vajon hogy fogok holnap felkelni?

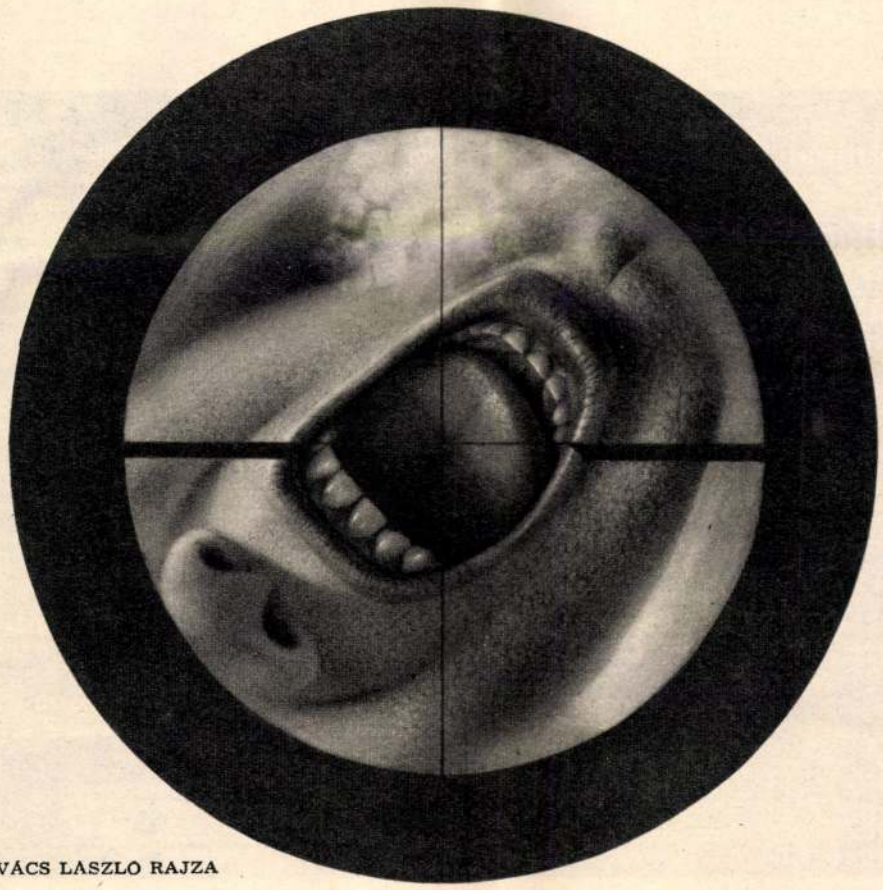

KOVÁCS LÁSZLÓ RAJZA

KISS JENŐ (Kolozsvár)

Ballada a paprikaárus asszonyról

– Incze Ferenc képe alá

KOVÁCS LÁSZLÓ REPRODUKCIÓJA

Halomban áll az őrölt paprika,
az asztal lapján csúcsosul hegye,
bíbor hegy, bűvös mesebéli csúcs
kitéve, hogy a vásár megvegye,
vegyen belőle ki-ki, mennyi kell:
erőt adó varázsos fűszere.

Egy parasztasszony ül mögötte, vén,
az arcát megtiporta az idő,
szeme borongó, bús is, konok is,
az ajka zárt s előrebiggyedő.
A keszkenős, a réklis, a szegény,
öreg paprikaárus asszony ő.

Úgy adná is a paprikát s nem is,
a balkezében ott a telt tasak,
rágörcsösülnek csontos ujjai,
egyszerre nyújtnak s visszatartanak,
két szó bennük, a „tessék" és a „nem" –
egymást némán marcangoló szavak.

A jobb keze, a féltő jobb keze,
az áru égő halmát fogja át,
halálkéz az már félig, ujja közt
paprikamérő csámpult falapát;
míg átkarolja, mintha már nem is
áruját féltené, de önmagát.

Igen, igen, a felcsúcsosodó
paprikahegy, a lángpiros, csodás,
maga az élet, az ő élete,
a vér színében égő lobogás!
Amint fogy, ő is úgy apad vele,
a kis lapát az ő ízébe ás.

Ha szeme bús is, konok is, ugye,
ha adna is, nem is, már érthető,
míg nyüzsög a vásár, fogy az élete,
még ennyi van belőle, tudja ő,
e kis halom – hogy majd egy nagy halom
borítsa be, a mindent elfedő . . .

Ajánlás

Pirosló, édes paprikahegyek!
Elfogytok egyszer, elfogy életünk.
Magunkat áruljuk ki rendre mi,
csak így, magunk-pusztítva élhetünk.
Ezt példázza e fájó asszony itt,
erről beszél e fájó kép nekünk.

INCZE FERENC tárlata a Korunk szerkesztőségében. /rövid hir./

Utunk, XXVIII.évf. 42./1303./sz. 1973. okt. 19. 12.old.

Incze Ferenc

A budapesti Iparművészeti Főiskolán és a bécsi Képzőművészeti Főiskolán végezte tanulmányait.

A Hét, 1973. júl. 20. 4. évf. 29. sz. 10 p.

Incze Ferenc

Egyéni kiállítást csak egyetlen egymes rendezett.

A Hét, 1973. júl. 20. 4. ef. 29m. 10p.

Incze Ferenc

A Kockavetők és az Égi tenger felé c. képei emlitve.

A Hét, 1973. júl. 20. 4. cf. 29 m. 11 r.

Incze Ferenc

Ezüstérmet nyert a párizsi Salon nemzetközi tárlatán.

A Hét, 1973. júl. 20. 4. éf. 29 m. 10 p.

Incze Ferenc

neve emlékve a 203. oldalon

Korunk 1974/2

ló lángolást takarnak. A festő arcán a már jólismert, mégis mindig újat is hozó megszállottság, a kéz (egyre gyakrabban) anatómiai pontossággal, mégis különleges erőt sugallva kap szerepet mai kompozícióin.

A büszke, a gőgös, az „összeférhetetlen" Incze összefér-e végre a köztudatban a romániai magyar képzőművészet más természetű nagy értékeivel? Miközben erre gondolok, Fülöp Antal Andor szelíd arcát látom magam előtt; mert ő volt az (Balázs Péterrel együtt), aki bíztatott annak idején, a hetvenes évek elején, hogy menjek fel Incze Ferenc főtéri műteremlakásába . . .

KÁNTOR LAJOS

KÜZDELEM (1980) — 142×138
A SORS KEGYE (1979) — 140×187
HUMANIZÁLT KOZMOSZ (1981) — 162×149
AZ ÉLET VIZÉNÉL (1980) — 138×142
MENEKÜLVE (1981) — 116,5×130
CÉL FELÉ (1981) — 109,5×86
ÖNARCKÉP I. (1979) — 33×25
A VÉGTELENBŐL ÉRKEZVE (1981) — 35×43
AZ EMBER ÖNMAGA MAGYARÁZÓJA (1979) — 48×62
SZISZÜPHOSZ (1979) — 66×55
AZ EMBERISÉG KIBÉKÜLÉSE (1979) — 65×56
MENEKÜLÉS SODOMÁBÓL (1979) — 74×52
ALÁZAT (1980) — 73×80
TÖBB FÉNYT! (1981) — 80×70
SZFINX (1981) — 80×70
AZ EMBERI SZELLEM FELEMELKEDÉSE (1981) — 80×70
AION—IDŐ—VILÁG (1981) — 80×70
A MENTŐ (1981) — 69,5×59,5
A VILÁG EGÉNEK FÖLDERÍTÉSE (1979) — 55×65
ÖNARCKÉP II. (1981) — 70×65
GENÉZIS (1979) — 55×65

176.

KORUNK GALÉRIA

1982. ÁPRILIS

I. P. Cluj, 1982-6393, 1000 ex.

Incze Ferenc

ECSETTEL AZ ÉG FELÉ

Képzőművészetünkben mintegy évtizede tart az Incze Ferenc-pör. Bizonyára megvolt ez korábban is, csak éppen a nyilvánosság teljes megkerülésével, szűk szakmai körben, a szövetségi tagságról való döntés (a kizárás) meg a zsürizések szintjén. Aztán jött a párizsi ezüstérem (melyet az idén újabb meghívás követett a Függetlenek Szalonjába) — és már nem lehetett hallgatni a változatlanul Kolozsvárt élő és megszállottan festő, szüntelenül dolgozó Incze Ferencről. Előbb a Korunk Galériában állított ki 1973-ban (a legelsők között), majd bemutatkozhatott új, látomásos munkáival a Március 6 utcai nagygalériában. Pár év múltán Hollandiában, Hoornban, Amsterdamban és Utrechtben aratott sikert egyéni kiállítása.

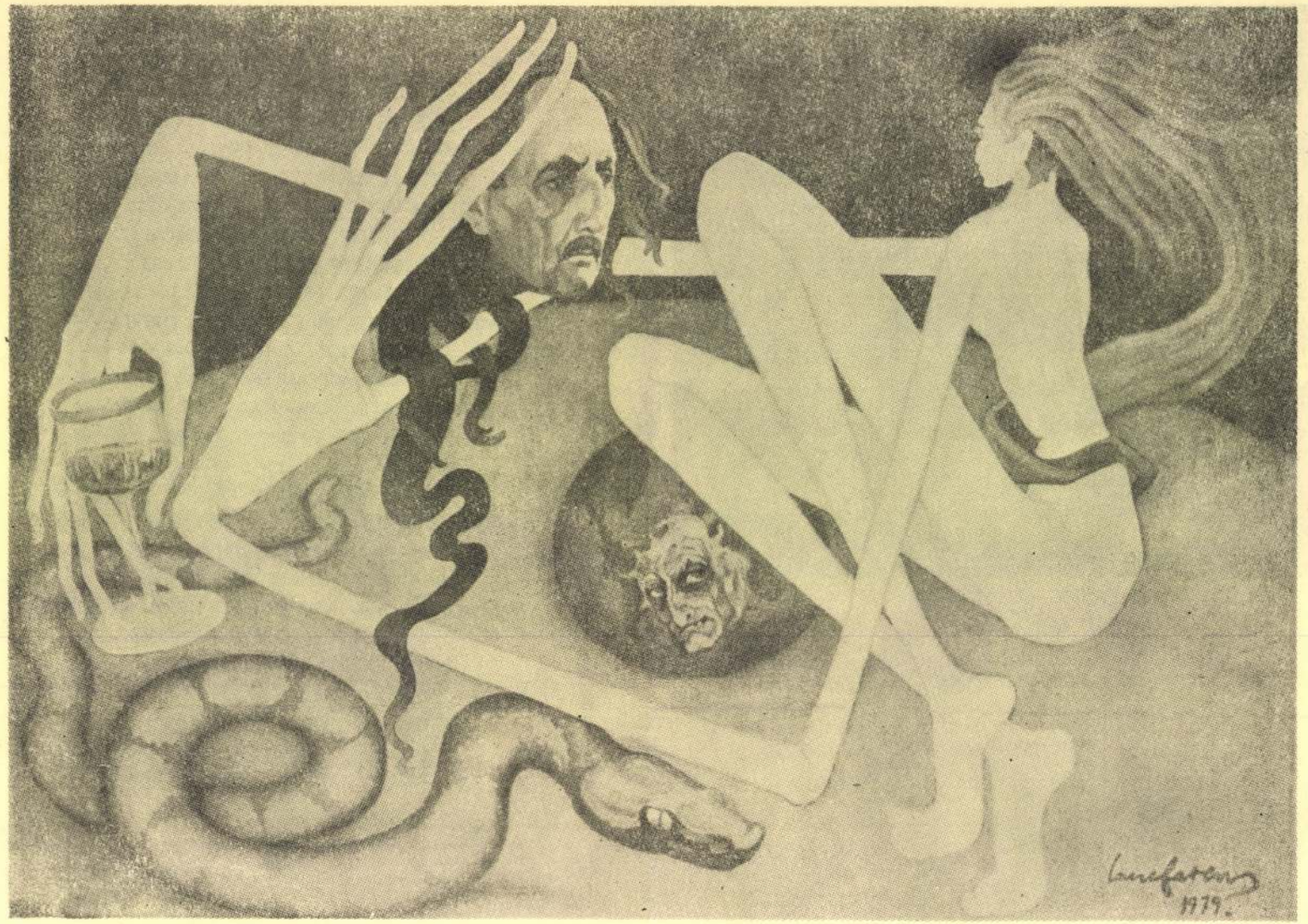

Minden rendbejött volna tehát? Korántsem. Incze Ferenc 1982-ben sem tagja a Képzőművészek Szövetségének, nagyméretű festményei továbbra is ott zsúfolódnak főtéri lakásában — csupán otthoni látogatói részesülhetnek a nem hétköznapi élményben, amelyet e különös képi világ sokkszerűen vált ki a nézőben. Ám hogy a nézőből befogadó lehessen (a szó esztétikai értelmében), ehhez tartósabb ismeretségre van szükség! Valahol talán ennek a biztosítására is nyílik majd lehetőség: egyelőre ismét a Korunk Galéria ad otthont, pár hétre, a 70. életévén átlépett művész legújabb alkotásainak.

De nem a periodikus találkozás jegyében! Incze Ferenc nyughatatlansága ugyanis régebbi hiveit is meglepő művészi eredményeket hoz a nyolcvanas években: anélkül, hogy feladná szürrealisztikus látásmódját, visszahoz valamit „a régi Incze" nagy szakmai tudásra alapozott, hagyományosabb (realisztikus? naturalista?) festőiségéből, zártabb szerkesztésmódjából. A nyolcadik évtizedben valamiféle megtérésre határozta volna el magát a művész? Azt hiszem, Incze Ferenc már ha akarna, se tudna (szerencsére) „megtérni". Alighanem eljött azonban a szintézis ideje. Jellemző ebből a szempontból **Alázat** című képe: a megnyújtott karokat, lábakat változatlan előszeretettel festő Incze lehajtott fővel ül a megtörtágú (vagy csak lehajló) csodafával szemben, amely mégis valamiképpen Csontváry magányos cédrusát juttatja eszünkbe. Az asszociációt az is segíti, hogy Incze Ferenc olajfestményei a hetvenes-nyolcvanas évek fordulóján szembetűnően „színesednek" — akkor is, amikor majdnem monokróm barna vagy zöld ül a vásznon. Természetesen még inkább tüzesednek pirosai és sárgái, sőt — ha szabad ilyet leírni — kékjei is. A **Menekülés Sodomából** (régi, ifjúkori szebeni motívumokkal) valósággal tűzben áll, de a világűrbe (nem tudományos vagy hadászati céllal!) vágyakozó, kozmikus gondolatokkal küzdő ember fölött, körött az eget takaró felhők szintén hason-

1021

Incze Ferenc alkotó szenvedélye

Incze Ferencnek nemcsak a Korunk *szerkesztőségében kiállított munkáit volt alkalmam megnézni, hanem eddig alkotott képeinek jó részét. Szeretném elmondani benyomásomat a látottakról, elmondani mindazt, amit kaptam, és mindazok (főként diákok) kaptak, akik láthatták e képeket.*

A nyáron jómagam is újságból értesültem, hogy Incze Ferenc kolozsvári festőművész egyik munkáját Párizsban ezüstéremmel díjazták. Mint sokan mások, én is elgondolkoztam: ki lehet ez a festő, hogyan lehetséges az, hogy mindeddig nem hallhattam róla, és most egyszerre több újság hasábjain is felbukkan a neve. Nagyon kíváncsi lettem, szerettem volna látni munkáit, nemcsak azokat, amelyeket az újságok akkor közöltek.

Váratlanul jött az alkalom (a Korunk *szerkesztőségében, majd a Gaál Gábor-körben), hogy óhajom teljesüljön. Végignéztem Incze Ferenc festményeit, s habár az elemzés több időt igényelne, az élmény közvetlen hatása alatt megpróbálom szavakba foglalni azt a külön világot, ahova a művész képei vezettek el. Egy olyan világba léptem, amelyet eddig nem ismertem, és mégis rájöttem, hogy ez a világ tőlünk nem független, nekünk is közünk van hozzá.*

Incze Ferenc a saját útján halad, magabiztosan, mindenre elszántan. Talán nagyon is egyéni ez az út, ez a világ, amelyet ábrázol. Mit látni képein? (Mik voltak vizuális élményeim?) Képeit át- meg átszövik a hosszúra megnyújtott emberi figurák, akik a földön vagy a légben egymásba kapaszkodnak, tekerőznek, vonaglanak, lebegnek. Izgalmassá teszik az egész képfelületet. Nagy műgonddal megfestett városok, fák és más természeti elemek, a meleg szürkék változatos színeiben. Néhol a meleg színfoltok izgalmas, nyers, hideg színekkel váltakoznak — s mindez végső soron a pucér valóság leleplezése érdekében. Szürrealista ábrázolás? Talán annak mondhatnók, de akkor rögtön hozzá is tehetjük, hogy nagyon is egyéni módon és nagyon is a valóságban gyökerezve.

Az Incze-képeken az emberi alakok legtöbbször magát a művészt mutatják. Kevés olyan festménye van, ahol ne szerepelne. Incze Ferenc úgy festi a képeit, hogy a természet elemeit felhasználva, saját énjét viszi a vászonra. Egy alkotó ember sorsát követhetjük nyomon, egy olyan emberét, aki tisztában van hivatásával, s ezt a hivatást bármi áron teljesíti. Mély drámaiság jellemzi munkáit. Megfesti az élet legsötétebb oldalait, de képeiről sohasem hiányzik a reménynek bár csekély fénye. Az optimizmus egy-egy meleg foltként vagy fényként van jelen képein.

Bármilyen kegyetlenül bánik is a sors egy emberrel, tovább kell menni, nincs megállás, nem szabad elveszíteni a reményt. Ezen a hosszú, rögös úton néha akad egy-egy barát, jóakaró, aki felemeli az embert, újabb reményt ébreszt benne. De a lényeg az, hogy akarjunk valamit, s véghez is akarjuk vinni azt, még akkor is, ha lehetetlennek tűnik.

A szubjektív én világa tárul elénk e képeken. A művész minden előítélettől mentesen tárja a néző elé azt, amit gondol, amit érez. Képein ott a sokarcú élet, a szenny, a tisztaság, a békesség, a gonoszság, mindez szimbolikus ábrázolásban. Ez az ember kaján mosollyal néz szembe a legádázabb ellenségével is: olyan erő van a kezében, melyet senki meg nem törhet.

A házi „dossziéd"-ban összegyűlt kiállítási beszámolók, elismerő méltatások és tanulmányok aláíróinak sokasága: neves írók, művészek, kritikusok, művészettörténészek mindent megírtak már festészetedről, helyéről művészetünk kincsestárában. Számosan közülük végre felismerték és hangsúlyozták, hogy alkotásaid nem csupán a tüzesen izzó-ragyogó világos színek és fények sárgákba ágyazott finom vetületei, hanem elsősorban az emberi lelkület megnemesítésének szuggesztív hatású költeményei. Művésztársaid és kritikusaid közül ma már senki sem ért egyet azokkal a kevesekkel, akik valaha csupán „szelíd csendéletfestőnek" kategorizáltak. Szentigaz, te valóban nagyon szelíd ember vagy, tele jósággal, bizalommal, de az is igaz, hogy férfias tudatossággal szerkeszted képeidet, elmélyült meditációval, és — költői értelemben véve — szinte apostoli elhivatottsággal. Csendéleteiddel is humanizmust hirdetsz — saját hasonlatosságodra akarván átformálni embertársaidat. Műveid kialakításának láttán, nem kis meghatódottsággal ismertem fel ecsetvonásaid nemesbítő szándékait, azt a törekvésed, hogy még a vásznaidon szimbólummá komponált erdélyi népművészeti motívumok, tárgyak és virágcsokrok szépségével is emberséget, szeretetet és megbékélést hirdetsz. Hát még a figurális kompozícióid, női arcképeid — mi humánumot sugároznak a néző felé! Az Iréne- és Antónia-portrék sokkal többet fejeznek ki, mint egy-egy személy hasonlatosságát, ezekbe az arcképekbe belesűrítetted minden nő szépségét és minden ember pozitív erkölcsi tulajdonságait. Ezek az arcképek úgy néznek ránk a falakról, mint valami ókori istennők, s valamennyiük arra int: emberek, legyetek olyan jók, olyan széplelkűek, olyan fenségesek, mint amilyenek mi vagyunk!

És immár nemcsak mi halljuk ezt a hangot, immár nemcsak hazai viszonylatban hat ilyetén Fülöp Antal Andor festészete, hanem — amint gyűjteményes kiállításod megnyitó beszédében és katalógusod előszavában Szabó T. Attila professzor is hangsúlyozta — immár „határok felettien" is, európai szinten is felfigyelhettek az emberek erre a hangra. Vagy talán a párizsi kiállítás az semmiség? Hisz épp a múltkorában mutattad meg azt a francia nyelvű levelet, amelyben egy híres párizsi műkereskedő arra kér: közöld vele a Függetlenek Szalonjában kiállított műveid árát, és add el neki az egyik képedet. (És te nemet mondtál, mert nem hagyod idegenben — hazavárod a képeid.) Akárhogy is szerénykedsz, ez csakugyan „határok feletti" elismerés.

Hatvanöt éves születési évfordulód alkalmából — amelyet, örökifjú voltodra, képességeidre gondolva, mi csupán anyakönyvi formaságnak tekintünk — a magam részéről még csak annyit szeretnék bevallani, hogy amiként eleddig, már nemcsak szívesen, hanem ezután már szinte büszkeséggel járok majd el hozzád, továbbra is, vásznat feszíteni, „kihúzni", újjávarázsolni megkopott, kedvenc ecseteidet.

Szeretettel köszönt:

Balázs Péter

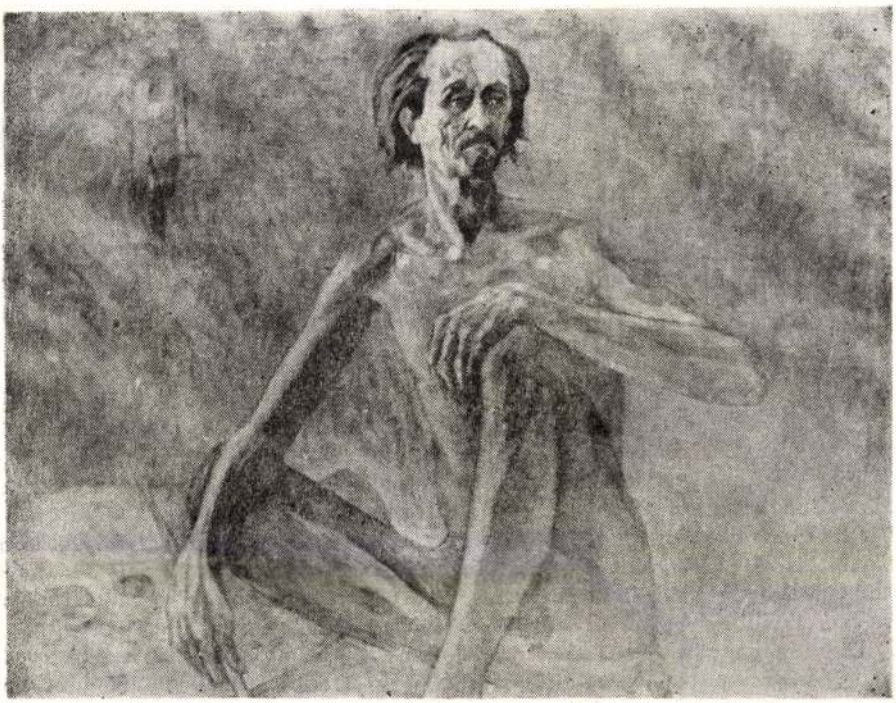

Incze Ferenc: Egyedül

Gyakran látni vásznain Szeben utcáit (annyi szeretettel tudja megfesteni azt a várost, melyhez sok emléke fűzi) — s az utcákon fény ömlik szét.

Honnan ennyi erő, honnan ennyi bátorság? Ilyen bátran farkasszemet nézni az élettel, saját sorsunkkal? A művész gyenge, vézna teste, melyet a sors szeszélyesen csavargatott ide-oda, szívósan állja a próbát. Grimaszt vág mindenre, és palettájával a kezében megy tovább, tovább a cél felé. Megfesteni mindent, hogy lássák az emberek, ismerjenek önmagukra, legyen bátorságuk szembenézni saját sorsukkal. Incze Ferenc sok mindenre tanít minket: szeretni, gyűlölni, élni, szenvedni tanít — mindarra, amit egy embernek meg kell tanulnia. Nem hiszem, hogy bárki is közömbösen tudná végignézni munkáit. Megtanít arra, hogy az életet nem haszontalanul kell eltölteni, hanem tenni kell valamit, bármilyen kevés is legyen az. Tenni kell az emberiség javára. Hisz végeredményben az ember nem élhet önmagáért, önmagának, hanem másokért, másoknak. És ha bármi keveset használhatunk a társadalomnak, így kap értelmet egész életünk.

Csodálatos, milyen alkotó szenvedély ég ebben az emberben, milyen fiatalos lendülettel tud dolgozni. Ezt a hatalmas szenvedélyét jól példázza egyik képe: amikor a betegségtől sokat szenvedett művész már-már a halál küszöbén áll, palettájához akkor is görcsösen ragaszkodik, mert számára az jelenti az életet, az emberséget. Legfontosabb az ember, a tettekre született ember, amely benépesíti a földtekét. Az embert kell megtartani — emberi mivoltában. Kimenteni az embert a szennyből, a mocsokból — és a fényre vinni, ahol béke és barátság uralkodik.

Szabó Vilmos

1879

Allende üzenete

A haladó emberiség, a kormányok, pártok és politikai szervezetek, szakszervezetek, a széles néptömegek, művészek, értelmiségiek és a legkülönfélébb orientációjú politikusok fejezték ki felháborodásukat, és tiltakoztak a szeptember 11-i államcsíny ellen, mely megdöntötte Chilében a Salvador Allende vezette, most három éve választási győzelem alapján az ország élére került törvényes kormányt. Kegyetlen és véres, antidemokratikus, munkás- és kommunistaellenes terrorhullám, tömegletartóztatások, deportálások, kivégzések, a haladó politikai pártok törvényen kívül helyezése, a politikai ellenfelek fizikai megsemmisítése — ezt hozta a chilei népnek a tábornokok juntája, melyet a külső és belső reakció állított az alkotmányos elnök és kormány helyébe. Mindez azt a múltat idézi, melyre a népek rettegéssel és felháborodással emlékeznek, a múltat, melynek feltámadása ellen az emberiség minden lehetőt elkövet.

„Az egész román nép — hangzik a Román Kommunista Párt Központi Bizottságának szeptember 13-án közzétett nyilatkozata — mély felháborodással vett tudomást az imperializmussal szövetkezett reakciós erők chilei államcsínyéről, amely eltávolította a chilei nép akaratát megtestesítő alkotmányos, demokratikus és haladó kormányt. Ugyszintén mély fájdalommal és megdöbbenéssel szereztünk tudomást Salvador Allende Gossens elnöknek, a kiváló haladó államférfinak és hazafinak, a baráti chilei nép vezetőjének, a népek közötti béke és együttműködés harcosának galád meggyilkolásáról." A továbbiakban a nyilatkozat rámutat arra, hogy a reakciós erők államcsínye súlyos támadás Chile és az egész világ munkásosztálya, parasztsága, értelmisége, az összes haladó, hazafias erők ellen, a chilei népnek a gazdasági-társadalmi haladásért vívott harca ellen, és erősen károsítja Chile nemzeti függetlenségét és szuverenitását. „A Román Kommunista Párt Központi Bizottsága és egész népünk — hangzik az idézett közlemény — kifejezésre juttatja mély felháborodását e reakciós összeesküvés, a chilei demokratikus, hazafias haladó erők ellen indított reakciós terror miatt. Követeljük a terrorcselekmények azonnali megszüntetését, és kifejezzük mélységes szolidaritásunkat a chilei hazafias, haladó és demokratikus erőkkel, azt a meggyőződésünket, hogy a chilei nép helyreállítja az összes demokratikus jogokat és szabadságjogokat, az alkotmányos rendet, kivívja akaratának tiszteletben tartását. Véleményünk szerint semmiféle erő sem győzheti le a chilei haladó demokratikus erőket, nem térítheti le a chilei népet a jobb életért, a haladásért, a független gazdasági-társadalmi fejlődésért vívott harc útjáról."

Új és erős tiltakozási hullámot váltott ki világszerte Luis Corvalan elvtárs, a chilei Kommunista Párt főtitkárának letartóztatása. Luis Corvalan a chilei köz-

Incze Ferenc

*** Incze Ferenc székely festőművész sikere Kolozsvárott.** Incze Ferenc a jeles székelyföldi festőművész kiállítást rendezett Kolozsvárott. Incze a bécsi döntés után a határon túl maradt, de otthagyott otthont, műtermet és mindent, hogy az új magyar életben teremtse meg új életlehetőségeit. Kolozsvári kiállításán nagyrészt portrék szerepeltek, amelyek szinesek, elevenek. Hazafias tárgyú képei közül méltán keltett feltünést a kincses városban a „Szenthivatás" és az „Őr az ősi rög felett". Amint értesülünk, Incze tavasszal a fővárosi közönség előtt is be fog mutatkozni legújabb székelytárgyú kompozicióval.

Uj magyarság 942 II. 15

gy út 41.), készpénzfizetés ellenében.
650-51 Művészettörténeti Dokumentá-
Ebben az esetben a kért könyvet pós-

cta Cassae Parochorum" egri anyaga,
ök utáni állapotát rögziti.

vészettörténeti Dokumentációs
Központ

INCZE FERENC
festőművész

Kántor Lajos:
Ecsettel az ég felé.
Utunk, XXXVII.évf. 16.sz. 1982. ápr.16.
7.old., kép: 6.old.

INCZE FERENC

festőművész

A Korunk Galériában Incze Ferenc legutóbbi években készült festményeiből nyilt kiállitás 1982 április 3.-án. /rövid hir./

Korunk, LXI. évf. 1982. 4.sz. /a hársó boritólapon./

INCZE FERENC festő"

„Göcsörtös fa"

– festmény

Korunk 1977/1-2 27 old

Sucze Ferenc

„Látomás"

– festmény

Kommr 1978/10 843. old

Incze Ferenc festő

- művészetéről elmélkedés
- „Önarckép"
- festményei

Kalona Ádám: Incze Ferenc

Igaz Szó 1975/5 461 old

Incze Ferenc festő

- Székelyudvarhelyen tartott tárlatot
- festészetének általános jellemzése
- a közönség lelkesen fogadta művészetének megújhodását

Hajdú Győző: Egy festő rendes feltámadása

Igaz Szó. 1975/7 68. old

Incze Ferenc

Crisan Mircioiu:

Látogatóban INCZE FERENC /festőművész/-nél.

Utunk, XXXII.évf. 40./1510./sz. 1977.
okt. 7. 7.old. 1 kép.

Jucze Ferencz

Arcok

Kornuk

474 994 oldal

Incze Ferenc, festőművész

A festő az 1973-as párisi Szalon kiállításán czüstérmet kapott önarcképéért: (említve). Műtermében, a falakon, állványon szürrealisztikus víziók, majd mindegyiken a festő és a sors, meg a múzsa alakja, – a hajdani városelmény, szeben. – Havonta 3 képet készít, gyorsan dolgozik.

Tóth Ildikó: Kolozsvár esőben, Kolozsvár napsütésben.

A Jövő Mérnöke, 1976. máj. 20.

Incze Ferenc, kolozsvári festőművész

A PÁRIZSI SZALON KIÁLLÍTÁSÁN EZÜSTÉRMET KAPOTT ÖNARCKÉP

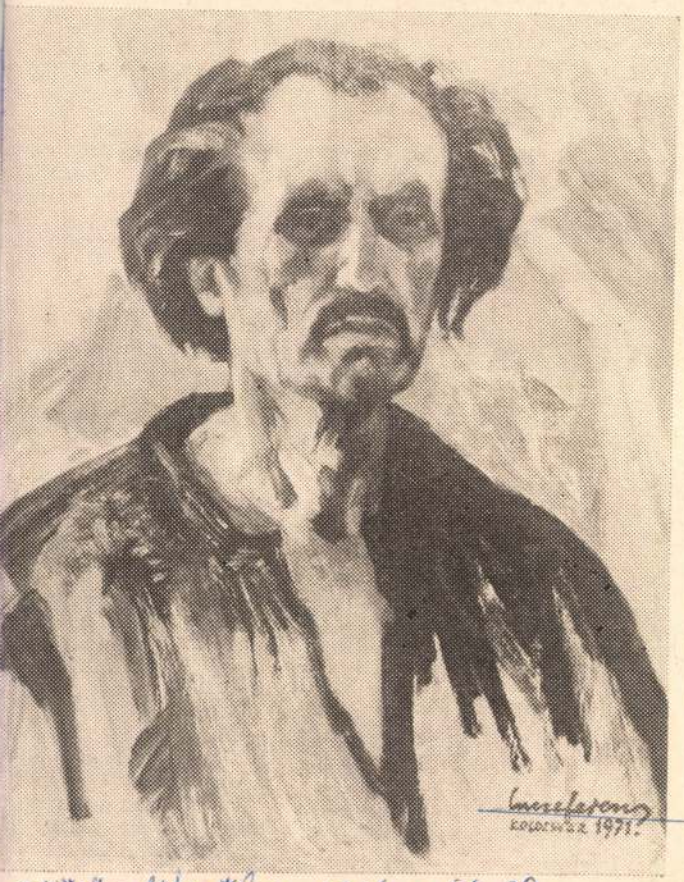

a Jövő Mérnöke, 1976. máj. 20.

nálni, hogy egy henger és öt perc szünet, mert olyan hosszú lesz a motorház, hogy nem lehet befordulni vele . . .

* * *

Ha ívelt fogú fogaskereket kell tervezniük, azonnal forduljanak szakemberekhez. Címük: BME Gépészmérnöki Kar Gépelemek Tanszék.

* * *

Definiálni kellene, hogy mit értünk tönkremenetelen. Mikor megy tönkre egy fogaskerék? Amikor az első foga kitörik, vagy amikor az utolsó?

DR. MOLNÁR

— A rosszul szabályzott fűtésrendszernél egy lakásban nagyon meleg lesz, a másikban pedig fagy a gyerek a bilire.

* * *

Fűtéstechnika előadáson, egy szorosan egymás mellett ülő párhoz:

— Kolléga és kollegina! Tegyék fel gyorsan a kezeket a padra, jobban szeretem ott látni!

Láttuk, hallottuk és többnyi

MECHANIKA VIZSGÁN

— Nézze, kolléga . . . maga semmit sem tudott. Én mégis adok magának egy kettest, de ha hazafelé találkozik egy kóbor kutyával, nagyon kérem, etesse meg!

ÁBRIS VIZSGA I.

Tanár: — Itt egy gömb, itt egy egyenes. Határozza meg a döféspontokat!

Vietnami hallgató: — Nem értem, kérek másik kérdést!

T: — Nézze, kérem! egy gömb (közben gesztikulál), itt egy egynes. A döféspontokat meghatároznia.

Vh: — Nem értem kérdést, kérek újat!

T: — Rendben van egy másik gömb, itt másik egyenes. A fela ugyanaz . . .

ÍRÁSBELIN

Pribék odasompolyo hallgatóhoz. Nyájasan:

— Kolléga úr, hadd ződjek meg arról, h üres a keze.

Incze Ferenc

A romániai magyar művelődés körét neve említve.

A Hét, 1974. máj. 14. 5. éf. 20 s. 6p.

Inczе Ferenc

Arcok (grafika)

Kossuth, 1974. szept. 33. eig. 9 sz. 994 p.

Incze Ferenc

Egyedül (fotó)

Konnyc, 1973. dec. 32. évf. 12 sz 1879 r.

Incze Ferenc

Egyik képét Párizsban ezüstérenmel díjazták.

Korunk, 1973. dec. 32. évf. 12 sz. 1878 p.

Incze Ferenc

Élet (fotó)

Koninc, 1973. dec. 32. évf. 12 sz. 1926 r.

INCZE FERENC

festőművész

Herédi Gusztáv:
Véleményem szerint .... /Incze Ferenc festőművészről./

Korunk, XL. évf. 1981. 2.sz. 136.old.

INCZE FERENC

INCZE FERENC festőművész és KABÁN JÓZSEF fotóművész alkotásaiból kiállitás nyilt a Kézdivásárhelyi Muzeumban. /Rövid hir./

Utunk, XXXIV.évf. 20. /1594./ sz. 1979. május 18. 8.old.

Imre Ferenc, festő

A Kornyk Galériában Lakatos Edit szobrász- és festőművész munkái láthatók. Nem jiditó látvány, amit képben, szoborban mutat a művész. Munkáit nyelvén magyarázza, nem tekinti a megnyugtató érzések, vagy a harmóniát teremtő szépség kifejezőinek. Utcaképei Imre Ferenc vízióival rokoníthatók.

Murádin Jenő: Lakatos Edit víziói.

Utunk, 1981. júl. 10.

INCZE FERENC

festőművész

Ditrói Ernő:
A boldogító átok. /Incze Ferenc festőművészről./

KORUNK, XLII.évf. 1983. 6.sz. Junius
470-472.old.

INCZE Ferenc *90*, **22**
Gyergyószentmiklós, 1910. augusztus 5.–Kolozsvár, 1988. augusztus 21.
Iparműv. Főisk. Bpest, festő

Banner Erdély

Keresztény ismerőseinek
évesen szülei tiltása el
sorába. Apját követve fi
vesen letette a katonai
rom évig katonáskodott,
hittanulóként tudott táv
ben nem osztozott.

Az evangéliumi tanitá
holnap miatt. Ezért zsol
porgatta, mint társai, h
méltó a keresztségre, é

"Akkortájt - irja Su

Incze Gabriella

1905/6 I.

Ferkèpzomfoiskèvk

94. l.

Weissmann Noé.
M. Noé Weissmann.

Dr. Gencsi Soma.
M. le docteur S. Gencsi.

Győri Ödön.
M. Edmond Győri.

erejét és családja unszolására nyugdíjaztatását kérte, amit a hitközség szerződésszerű nyugdíjjal teljesített, azt a hatáskört pedig, amelyet Weiszmann egyedül töltött be, három tisztviselővel töltette be, azonkívül kimondotta, hogy a hitközség közigazgatása teljesen elkülönitendő a chevra és a többi egyesületek beligazgatásától. Az így különvált Chevra Kadisa pedig méltányolva Weiszmann Noé értékes szolgálatait, intakt munkaerejét és alapos szakavatottságát, őt kérte fel egyhangúlag ügyeinek vezetésére, így tehát Weiszmann Noé nyugalomba vonulása ismét csak új munkálkodást jelent.

Incze Henrik.
M. Henri Incze.

ARCKÉPLELEPLEZÉS MISKOLCON. A miskolci izr. hitközség nagy ünnepségek között leplezte le két nagyérdemű volt elnökének, Győri Ödönnek és dr. Gencsi Somának arcképét. Győri Ödön másfél évtizedig, dr. Gencsi Soma kilenc évig viselte az elnöki tisztséget, mely idő alatt mindketten a hitközség összes intézményeit nagy áldozatkészséggel fejlesztették. Győri Ödön nevéhez fűződik a gabella házi kezelése, a modern pászkasütődének, a fürdőnek, húscsarnoknak és fiókimaháznak felépítése és hogy mennyire a szívén viselte a hitközség jövőjét, bebizonyitotta azzal is, hogy egy hézagpótló intézményének, a menháznak, egy szép telek adományozásával rakta le az alapjait. Dr. Gencsi Soma elnöki működéséhez fűződik a magyar szó meghonositása és állandósitása a szószéken, valamint a hitközség két leghatalmasabb instituciójának, az iskolaépületnek és az új templomnak a megteremtése és ma is mint elöljárósági tag vesz részt a hitközség kormányzásában. Az arcképleleplezési ünnepségen dr. Halmos Géza hitközségi elnök, dr. Spira Salamon rabbi és dr. Sidlauer Ármin magasszárnyalású beszédekben méltatták az ünnepeltek érdemeit, amire Győri Ödön meghatva mondott köszönetet úgy a maga, mint dr. Gencsi Samu nevében.

DR. INCZE HENRIK. Életének delén, alig 42 éves korában szólitotta el a halál az élők sorából, a fővárosi közéletnek ezt az igazán érdekes alakját. Incze Henrik Nagyváradon született és mint egyszerű talmudista indult az élet útjára, de már a jesiván is feltünt a zsenialitása és mint a pozsonyi jesiva hallgatója, megalakitotta a „Magyar Zsidó" cimű első magyar nyelvű orth. zsidó ujságot, mely azonban két hónapi fennállás után megszünt. Pozsonyból Frankfurtba, majd Budapestre került. Itt csakhamar érvényesülést nyert a tehetsége. Tanára lett a Vigszinház szinésziskolájának, szerkesztője a Szinészeti Almanachnak, az ötödik kerületnek városbirája, több napi és szépirodalmi lapnak munkatársa és Budapest székesfőváros törvényhatóságának is tagja volt. Ezen sokoldalú elfoglaltsága mellett minden zsidó kulturális törekvést igazi lelkesedéssel támogatott. Néhány év óta titkára volt az V. kerületi Izr. Nőegyletnek, melynek ügyeit igazi zsidó lelkesedéssel és szeretettel intézte. A Nőegylet az ő jelentőségének megfelelően rendkivüli gyűlésen rótta le kegyeletét elhunyt titkára iránt. A gyűlésen Eichbaum Mórné elnöknő megható kegyeletes szavakban emlékezett meg dr. Incze Henrik egyéniségéről. „Az ő zsidó szive megtalálta az utat sziveinkhez, mindnyájunkat meghódított. Az ő szelleme szolgáljon nekünk szövétnekül." Az elnöknő kegyeletes szavai után elhatározták, hogy dr. Incze Henrik emlékére, halálának évfordulóján minden évben 30 leánynak ingyen adnak ebédet a Nőegylet menzáján.

Mult és Jövő 1923.
maire. – apr

ügyvédjelöltet választották, a tisztikar többi tagjai lettek: Kohn Mátyás alelnök, Göndör Arnold titkár, Kun Imre főjegyző, dr. Klein Miksa pénztáros, Fenyő Béla háznagy, Schön Jenő ellenőr, Dömötör Kornél aljegyző. Karigazgatónak ismételten Burger Lajos hitközségi főpénztárost választotta meg a közgyűlés, elismerésül eddigi sikeres működésének. Az elnök indítványára ezután a közgyűlés elhatározta, hogy az énekkar az OMIKE nevet címébe felveszi, hogy ezáltal is szorosabbá váljék az a viszony, mely az énekkart eddig is az OMIKÉ-hez fűzte.

NYÍRBÁTOR DÍSZPOLGÁRA. Nyírbátor város képviselőtestülete Mandel Dezsőt a város díszpolgárává választotta. Mandel Dezső, de általában a Mandel-család sokat fáradozott Nyírbátor fejlődése érdekében és atyja, Mandel Eduárd is díszpolgára volt Nyírbátornak, amelynek egy utcája is a Mandel nevet viseli.

ORTHODOX NÉPASZTAL. November hó 16-án nyílt meg szép ünnepség keretében a budapesti orthodox népasztal (Wesselényi-u. 13), amelynek célja, hogy szigorúan orthodox koszthoz juttassa a szegénysorsúakat, akik a rendszerint drága orthodox vendéglőkbe nem járhatnak. A megnyitás napján már hetvennek adtak többfogásos ízletes ebédet a csekély 60 fillér díjért. A népasztal elnöke özv. Schreiber Sára, titkára dr. Deutsch Emil.

AZ EZRA IFJÚSÁGI EGYESÜLET Kolozsvárott a mult hóban tartott alakuló közgyűlésén a következő tisztikart választották meg: Elnök: dr. Blau Pál; alelnökök: Krausz Miksa szig. orvos, dr. Salamon Ignác ügyvéd; főtitkár: Markovics Ignác szig. orvos; titkár: Fischer Samu j. h.; pénztáros: Fischer Márton o. h.; ellenőrök: Geist Renée o. h., Krausz Irén o. h.; könyvtáros: Stern Vilmos o. h.; háznagy: Veres Márton o. h., Herschkovits Izidor o. h.; jegyző: Havas Andor o. h., Gersch Hillel o. h., Brunner Sándor j. h. és 16 választmányi tag. Közgyűlés után ismerkedési estély volt, melyen az újonnan belépett tagokat dr. Blau Pál és Krausz Miksa üdvözölték.

WEISZMANN NOÉ. Egy kiváló tudósunk állapította meg nemrég, hogy a zsidó hitközségi élet kialakulása túlnyomórészt azoknak a belső munkásoknak köszönhető, akik gyakran névtelenül, de mindig lelkük egész ambíciójával buzgólkodtak községeik felvirágoztatásán. És aki a budai hitközség történetét meg fogja írni, bizonyára az elsők között fog megemlékezni *Weiszmann* Noéról, aki két évtized munkáját szentelte a budai hitközségnek, mely alatta számban megtízszerezödött, erőben hatalmasan meggyarapodott és minden tekintetben nagyot haladt a fejlődés útján. Weiszmann Noé Kassán született 1852-ben, különböző jesivákon nagy héber tudásra tett szert, míg magánúton alapos világi műveltséget is szerzett. 1874-ben megnősült és magántanintézetet alapított Budapesten, majd 1878 ban gyöngyösi hitközségi jegyző lett, hol a kerületszervezéssel, a beligazgatás magyarosításával és nívójának emelésével szerzett nagy érdemeket. Díjtalanul vállalkozott a középiskolai tanulók hitoktatására, csakhogy itt is új szellemet teremtsen, számos humanisztikus és kultúrális intézményt hívott életbe, a szegények pedig, kiknek ügyét-baját szeretettel látta el, valósággal atyjuknak nevezték. 1895-ben újra a fővárosba kerül, mint a budai hitközség titkára. Itt azután tág tere nyílt az ő kiváló képességeinek érvényesítésére. A rohamosan fejlődő hitközség csak az ő odaadó buzgalma folytán bírt a főváros követelményeinek magaslatára emelkedni. Tizennyolc éves működése alatt 400-ról 4000-re emelkedett a hitközségi tagok száma, de ő csekély segítség mellett ugyanazon munkaerőkkel, mint működése elején, látta el nemcsak a hitközség, hanem a Chevra Kadisa és még 3 kebelbeli egyesület összes ügyeit és ezenkívül még heti több órai hitoktatást is végzett díjtalanul. Amellett sokoldalú irodalmi működést is fejtett ki. A különböző felekezeti lapokban megjelent cikkeinek nem egy ideája öltött testet. A „Magyar Zsidó Szemle"-ben egész cikksorozatokat tett közzé, a hitközségek pénzügyi szilárdítása, a tanügy fejlesztése, a rabbik hatáskörének emelése érdekében, valamint a hitközségek belviszonyai, hivatalnokok szakképzettsége, tekintélye és állandósítása ügyében. Csak nemrég valósult meg pl. az az eszme, amelyért Weiszmann már 1886-ban küzdött: a kántoriskola. Ez a sokoldalú tevékenység azonban kifárasztotta

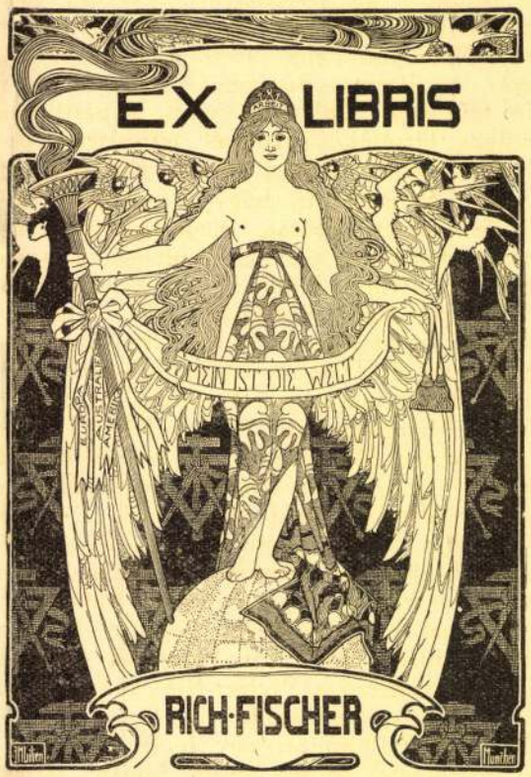

Lilien: Ex-libris. (Exposition de la Guilde Saint-Georges.)

Lilien: Ex-libris. (Szent György-Céh ex-libris-kiállítása.)

Ince Ilona

Neve, az 1972-es vásárhelyi táslat kezdőnikusa-
i közt említve.

A Hét, 1972. márc. 3. 3. elf. 9m. 9p.

Lucza István festőművész 1

(1905 Kézdivásárhely –)

A marosvásárhelyi művészeti líceum tanára. A bukaresti Szépművészeti Akadémián végzett 1943-ban.

Igaz Gó 1972 november

Meze/István

2

Első nyilvános szereplése

1938 - Marosvásárhely

Igaz Szó 1972 november

Lucze István

B

Hazai egyéni kiállításai:
1938, 1947 Marosvásárhely.

Igaz Gó 1972 november

Incze István

4

Külföldi szereplései:

Budapest (1940) Pécs (1942) Több

Képet őrzik a bukaresti, ploiesti-i,

marosvásárhelyi, budapesti minszemek

Igaz Gó 1972 november

INCZE ISTVÁN festményei, grafikái és INCZE ILONA iparmüvész kiállitása a marosvásárhelyi Kulturpalotában./rövid hir./

Utunk, XXX.évf. 43./1408./sz. 1975.okt.24. 8.old.

Incze István

- Siklódyhoz hasonlóan munkáin a marosvásárhelyi iskola jegyei láthatók

Említve: Bordi András, Barabás István, Simon Endre, Zsigmon Attila, Nyilka Róbert, Nagy Imre, Nagy Pál, Balázs Imre, Albert László, Zolcsák Sándor, Roboros Júlia, Török Pál, Szécsi András

Varro Ilona Siklódy és Marosvásárhely

Igaz Szó 1978/5 444 old.

Erdély Művészetéért Alapítvány
H-1675 Budapest, Postafiók 139

Vármegye Galéria
H-1052 Budapest, Vármegye u. 11.
Tel./fax: 118-8148

INCZE I, tan.

Tisztelt Szerkesztőség!

Örömmel tájékoztatjuk Önöket, hogy

1996. március 28-án, 17 órakor

Incze István

marosvásárhelyi festőművész
emlékkiállítása

nyílik kiállítótermünkben a
Vármegye Galériában
(Budapest, V. ker. Vármegye utca 11.)

A tárlatot Bába Iván nyitja meg, közreműködik Sinkovits Imre.

A bemutatásra kerülő műalkotások közül néhány 1940-ben és 1944-ben, a Barabás Miklós Céh által szervezett csoportos kiállításokon (Országos Magyar Művészeti Múzeum, Győri Képzőművészeti és Iparművészeti Társulat, Dunántúli Tárlat, A Magyar Művészetért MŰBARÁT Kiállítóhelyisége, Pécsi Képzőművészek és Művészbarátok Társasága) már szerepelt, azóta Incze István képeit nem láthatta a magyar nagyközönség.
A Vármegye Galériában 1996. május 30-ig megrendezésre kerülő emlékkiállítás a művész első önálló, gyűjteményes kiállítása Magyarországon, a tárlat anyagát a művész özvegye által Marosvásárhelyen gondozott hagyatékból állították össze.
Az idén 8 éves Erdély Művészetéért Alapítvány az 1992-es Zsögödi Nagy Imre emlékkiállításhoz hasonlóan széles körben kívánja megismertetni az erdélyi művészet egy kiemelkedő alkotójának munkásságát az anyaországi közönséggel.

Kérjük, ha az Erdély Művészetéért Alapítvány tevékenységével kapcsolatos cikket jelentetnek meg, 1 példányát archiválás céljára címünkre szíveskedjenek eljuttatni.

Az erdélyi képzőművészet megismertetése érdekében nyújtott segítségüket ezúton is köszönjük.

Budapest, 1996. március 18.

Tisztelettel:

Kulcsár Edit
galériavezető

Incze István

„Hideg völgy" (olajfestmény) 1944.

24.4. kép

Murádin Jenő: A Barabás Miklós Céh, Bukarest, Kriterion, 1978.

Incze István

Tudor neggert, olaj 34x49

Képrőművészeti Kiállítás
Ötven éves a Román Kommunista Párt

Incze István

MDK

Faluvége, olaj
Olvadó hó, "
Erdély, "
Befagyott Maros, olaj
Hóolvadás, olaj
Patak, "
Maros, "
Major, "

Barabás Miklós Céh kiáll. N.Szs. 1944. márc.

11 1.

1944.

Fel jfeld.

A Barabás Miklós Céh
képzőművészeti
kiállítása.

ERDÉLYI KÉPZŐMŰVÉSZEK
SZÖVETSÉGE

Nemzeti Salon Művészeti
Egyesület
1944. márc. 12-25.

A KIÁLLÍTOTT MŰVEKET *KÓS KÁROLY*, A BARABÁS MIKLÓS CÉH ELNÖKE, *DR. LÁSZLÓ GYULA* EGYETEMI M. TANÁR ÉS *SZOLNAY SÁNDOR* FESTŐMŰVÉSZ BÍRÁLTÁK. A KIÁLLÍTÁST *ANDRÁSY ZOLTÁN* FESTŐMŰVÉSZ, *FÜLÖP ANTAL ANDOR* FESTŐMŰVÉSZ ÉS *FUHRMANN KÁROLY* ÖTVÖSMŰVÉSZ RENDEZTE.

NEMZETI SZALON MŰVÉSZETI EGYESÜLET

TÁRSELNÖK

PRESZLY ELEMÉR

ALELNÖKÖK

CSÓK ISTVÁN

GEREVICH TIBOR

FARKAS ZOLTÁN

HORVAI JÁNOS

IGAZGATÓ

HUBAY CEBRIAN ANDOR

FŐTITKÁR

LEHEL BÉLA

TITKÁR

KANIZSAI NAGY ANTAL

A Barabás Miklós Céh 1927-ben alakult. Szándéka az volt, hogy Erdély valamennyi jelentős képzőművészét egyesítse. Célkitűzését már nagyrészt valóra váltotta. Minden tömörülés egyúttal fokozott felelősséget jelent a közösség felé s ezt a felelősséget a Céh felismeri és vállalja. Hivatásának tudja a magasrendű művész- és népnevelést, valamint a művészi érték érdekvédelmét.

Ezt a hivatását elsősorban azzal akarja szolgálni, hogy tagjai kemény önfegyelemmel művelik tehetségüket s művészi kifejező eszközeiket és munkásságukról évente kétszer, tavasszal és ősszel számot adnak. A tagok javarésze fiatal, most kibontakozó művészember s így a kiállítások vállandó látogatói tanui lehetnek annak a harcnak, amelyet a képesség vív saját kifejlesztéséért s az erre szolgáló eszközök birtokbavételéért. Bizonyára nem egy lesz közülük, akiben idővel ellankad a lendület, mások munkáiban meg az elhivatott kitartása mélyíti mindinkább a mondanivalót a teljes őszinteség felé. Az a szolgálat, amelyet a Céh magára vállalt, egyrészében tehát egyéni munkán keresztül történik, de a Céh tisztán felismerte, hogy az a tény, miszerint benne egyesülnek az erdélyi képzőművészek, a puszta egyéni munkánál többre hivatja.

A jövő építésére szóló közösségi hivatását az a tény szabja meg, hogy Erdélyben működik s Erdély művészei egyesülnek benne, így nevelő munkáját elsősorban az erdélyi adottságokhoz kell alkalmaznia. A Céh a következőkben akarja széles körökben szolgálni célkitűzéseit: 1. Meg akarja ismertetni mind a művelődni vágyó rétegekkel, mind

a művészekkel a mai művészet kialakulásának előzményeit, mind áttekintő összegezésekkel, mind pedig egyes kiváló képviselőinek egyéni bemutatásával. Különösképen kötelességének érzi, hogy olyan méltatlanul megítélt nagyságainknak, mint pl. Gyárfás Jenőnek vagy Nagy Istvánnak életművét külön kiállításon építse értékké az erdélyiekben épenúgy, mint az egyetemes magyarságban, s eljuttassa őket európai méltatásukig. 2. Meg akarja ismertetni a közelmult s a jelen művészeti irányait, amelyek forrongásában az akadémiák által guzsbakötött nemzeti egyéniség és egyetemes emberség új utakat vágott s egyre tisztábban bontakozik ki. Azt akarja, hogy az emberek ismét úgy lássák a művészetet, amilyen valójában. Érezzék át, hogy a művészi alkotás küzdelmében magasabb síkon ugyan, de ugyanaz az élet bontakozik ki, amelyik bennük is a tisztaság felé vágyik. 3. Munkájának egyik célja, hogy a művészi érték tudatára ébresztett közönség vásárlásával is az igazi művészetet keresse s ne a műkereskedelem legtöbbször selejtes tömegárúját. A kép vagy szobor ne legyen csupán szobadísz, hanem váljék tulajdonosa emberségének örök emlékeztetőjévé és nevelőjévé. Végül: 4. A Céh meg van győződve arról, hogy hivatásának ezzel a magasrendű munkálásával egyúttal értékeinek európai szintű fejlesztését s széles rétegeink műveltségre-serkentését szolgálja. 5. Kötelességének tartja, hogy munkájáról időről-időre a többi magyar területeken is számot adjon. Budapesti kiállítása is számolás jellegű. Épen ezért kéri a legkeményebb bírálatot, mert munkájának és belső értékének leméréséhez szüksége van a tiszta szóra.

LÁSZLÓ GYULA

FESTÉSZET, GRAFIKA

ABODI-NAGY BÉLA

1.	Étel, olaj	1600.—
2.	Boltban, olaj	1200.—
3.	Nyári délután, olaj	800.—
4.	Szénahányók, olaj	600.—
5.	Szemben az ablakkal, olaj	1000.—
6.	Szombat délután, olaj	800.—

ANDRÁS LÁSZLÓ

7.	Vásár, olaj	mgt.
8.	Gyimesi esztenán, olaj	1500.—
9.	Patak partján, olaj	1200.—
10.	Bivalyok, olaj	mgt.

ANDRÁSY ZOLTÁN

11.	Téli reggel, vizfestmény	900.—
12.	Kavicsbánya, vizfestmény	900.—
13.	Hazafelé, vizfestmény	900.—
14.	Fésülködő, vizfestmény	800.—
15.	Kertben, vizfestmény	800.—
16.	Lófürösztés, vizfestmény	900.—

BALÁZS PÉTER

17.	Jánoska, olaj	500.—
18.	Lujza néni, olaj	500.—

BENE JÓZSEF

19.	Pihenő székelyek, olaj	1200.—
20.	Déli pihenő, olaj	1200.—
21.	Őszi este, vizfestmény	600.—
22.	Tehenek, vizfestmény	800.—
23.	Disznópásztor, vizfestmény	800.—
24.	Lovak a Maroson, vizfestmény	600.—
25.	Tavasz, vizfestmény	600.—
26.	Ősz, vizfestmény	800.—
27.	Tehenek, vizfestmény	800.—

BORDY ANDRÁS

28. Félakt, vizfestmény 2000.—
29. Beszélgetők, vizfestmény 800.—
30. Felhők a Maros felett, vizfestmény 700.—

BRÓSZ IRMA

31. Árok, olaj 600.—
32. Fűzfák, olaj 600.—
33. Önarckép, olaj 600.—
34. Kovásznai Liget, pasztell 550.—
35. Szamoskanyar, pasztell 580.—

DEBITZKY ISTVÁN

36. Ősz a Küküllő partján, vizfestmény 550.—
37. Híd a Küküllőn, vizfestmény 600.—

ERDEI ERZSÉBET

38. Sárguló lombok, vizfestmény 400.—

ÉLESDY ISTVÁN

39. Havas háztetők, vizfestmény 500.—
40. Öregek, tusrajz 400.—
41. Az Olt partján, hidegtű 150.—

F. FERENCZY JÚLIA

42. András, olaj mgt.
43. Gladioluszok, olaj 800.—
44. Virágcsendélet, pasztell 800.—
45. Akt, pasztell 800.—

FÜLÖP ANTAL ANDOR

46. Birsalmát szedő leány, olaj
(+ 30% fényűzési adó) 3500.—
47. Hármas arckép-, Iréne, olaj mgt.
48. Madonna, olaj 1800.—
49. Iréne — 1942, olaj mgt.
50. Mi ketten, olaj mgt.
51. Őszi virágcsendélet, olaj 1200.—
52. Szilvás csendélet, olaj 1200.—
53. Sarkantyúvirág csendélet, olaj 900.—

NCZE ISTVÁN

54.	Faluvége, olaj	500.—
55.	Olvadó hó, olaj	1000.—
56.	Erdély, olaj	1000.—
57.	Befagyott Maros, olaj	1000.—
58.	Hóolvadás, olaj	1000.—
59.	Patak, olaj	1000.—
60.	Maros, olaj	800.—
61.	Major, olaj	500.—

NCZE JÁNOS

62.	Sörház-utca sarka, olaj	1900.—
63.	Külváros, olaj	950.—
64.	Udvar tyúkketrecekkel, olaj	900.—
65.	Vászonpiac, olaj	1200.—
66.	Raktárudvar, olaj	800.—
67.	Cigánysori domboldal, olaj	950.—
68.	Kiskút-utca, olaj	1800.—
69.	Kép a dési nagyvásárból, olaj	2000.—

ARÁCSONY JÁNOS

70.	Tatros völgye, olaj	1200.—
71.	Hólepte falu temetővel, tempera	450.—
72.	Letarolt erdő, tempera	450.—

UDELÁSZ KÁROLY

73.	Kolozsvár »Házsongárd«, vízfestmény	400.—

. MAKKAI PIROSKA

74.	A mester, fametszet	250.—
75.	Beszélgetés egy szekfüvel, fam.	180.—
76.	Asszony gyermekkel, fametszet	180.—
77.	Ünnep, fametszet	150.—

OHI SÁNDOR

78.	Festő és családja, olaj (+ 30% fényűzési adó)	5000.—
79.	Erdélyi öreg ház, olaj	1800.—
80.	Opálos színek, olaj (+ 30% fényűzési adó)	2500.—
81.	Női arckép, olaj	1800.—
82.	Önarckép, olaj (+ 30% f. adó)	2500.—

NAGY IMRE

83.	Pihenő lányok, olaj (+ 30% f. a.)	8000.-
84.	Bibliai kép, olaj (+ 30% fény. adó)	2500.-
85.	Mosakodó leány, olaj	mgt.
86.	Zsögödi táj, vizfestmény	1200.-
86/a	Disznópásztor, olaj	mgt.

OLAJOS ISTVÁN

87.	Fasor, vizfestmény	550.-

PIRK JÁNOS

88.	Fahordás, olaj	1950.-
89.	Siracusa, tempera	600.-
90.	Róma, tempera	500.-
91.	Római lovasok, tempera	500.-
92.	Taormina, tempera	600.-
92/a	Nagybánya, olaj	mgt.
92/b	Naplemente, olaj	mgt.

PISKOLTI GÁBOR

93.	Fürdetés, olaj	1200.-
94.	Patak, olaj	1400.-
95.	Kiskapuban, tempera	1300.
95.	Kiskapuban, olaj	1300.
97.	Öregasszony, olaj	mgt

K. RÓDÉ EDIT

98.	Patak, pasztell	600.
99.	Öregház udvara, pasztell	500.

SIMON BÉLA

100.	Kukoricatörő, olaj	600.

GY. SZABÓ BÉLA

101.	Lovak, fametszet	300.
102.	Ruhamosás, fametszet	300.
103.	Bozótban, fametszet	250.
104.	Kún gyerek, fametszet	300
105.	Halászok, fametszet	300
106.	Szánkózók, fametszet	250
107.	Bozót télen, fametszet	250
108.	Hármas önarckép, fametszet	200
109.	Juhász, fametszet	200
110.	Tél, fametszet	200

ZOLNAY SÁNDOR

111.	Önarckép, olaj	2000.—
112.	Május, olaj	1600.—
113.	Október, olaj	1800.—
114.	Augusztus, olaj	1600.—
115.	Január, olaj	1800.—

. TOLLAS JÚLIA

116.	Akt, vizfestmény	800.—
117.	Akt, vizfestmény	800.—
118.	Zöldfátyolos fej, vizfestmény	700.—
119.	Ülő akt, vizfestmény	1000.—

ARGA MÁTYÁS

120.	Surah, tempera	1500.—
121.	Láz, tempera	1500.—
122.	Randevú a Sefcsenkó parkban, temp.	mgt.
123.	F. A. A. arcképe, tempera	1500.—
124.	Két testvér, tempera (+ 30% f. a.)	3000.—

ÁSÁRHELYI Z. EMIL

125.	Ravasz László püspök arcképe, paszt.	mgt.
126.	Gyermek arckép, pasztell	mgt.
127.	Gyermek arckép, pasztell	mgt.
127/a	Gyermek arckép, pasztell	mgt.

S Z O B R Á S Z O K:

S ANDRÁS

128.	D. dr. feje, mészkő	mgt.
129.	F. K.-né feje, márvány	mgt.
130.	Álló akt, márvány (+ 30% f. a.)	5000.—
131.	Nányi — a falu bírája, tölgyfa (+ 30% fényűzési adó)	3000.—
132.	Lány kendővel, körtefa (+ 30% fényűzési adó)	3000.—
133.	Ősz, dombormű, tölgyfa	2000.—
134.	Önarckép, mészkő (+ 30% f. a.)	2500.—

KOSA HUBA FERENC

135. Est, márvány (+ 30% fény. adó) 6000.—
136. Önarckép, márvány (+ 30% f. a.) 6000.—
137. Méreyné, mészkő (+ 30% f. a.) 2500.—
138. Ilu, terrakotta 800.—

KUDELÁSZ KÁROLY

139. Bence, terrakotta 250.—
140. Figyel a Barcaság, műkő 800.—
141. Ágnes, mészkő 800.—
142. Eszter, műkő 800.—

KAÁLI NAGY JÓZSEF

143. Női fej, terrakotta 900.—

SZERVÁTIUSZ JENŐ

144. Művész és felesége, márvány mgt.
145. Gábor Áron, fa (+ 30% f. a.) 5000.—
146. Kismadár, terrakotta 2000.—
147. Gyermekfej, terrakotta 1500.—
148. Hazafelé, andezit (+ 30% f. a.) 3500.—
149. Székely férfifej, andezit (+ 30% fény. adó) 2500.—
150. Feszület, tiszafa (+ 30% f. a.) 3000.—

ÖTVÖSSÉG:

FUHRMANN KÁROLY

151. A besztercei Ref. Egyház úrasztali kancsója, ezüst mgt.
152. Keresztelő pohár tányérral, ezüst 1000.—
153. Kalapált ezüst tál, mgt.
154. Zománcozott, domborított kehely, ezüst 2000.—

KALAPÁLT EZÜST TÁLAK, POHARAK, ÉKSZEREK.

A KIÁLLITÓ MŰVÉSZEK NÉVSORA

Abodi-Nagy Béla festőművész Kolozsvár, Mussolini-út 69.
András László festőművész Kolozsvár, Apponyi-utca 6.
Andrásy Zoltán festőművész Kolozsvár, Damjanich-u. 23.
Balázs Péter festőművész Kolozsvár, Műcsarnok.
Bene József festőművész Marosvásárhely, Apafi-utca 4.
Bordy András festőművész Marosvásárhely, Közművelődési Ház.
Brósz Irma festőművésznő Kolozsvár, Petőfi-utca 13.
Debitzky István festőművész Kolozsvár, Majláth-utca 13.
Erdei Erzsébet festőművésznő Beszterce, Sétatér 25.
Élesdy István festőművész Marosvásárhely, Sándor János-utca 18.
Fuhrmann Károly ötvösm. Kolozsvár, Farkas-utca 8.
F. Ferenczy Júlia festőművésznő Kolozsvár, Farkas-utca 8.
Fülöp Antal Andor festőművész Kolozsvár, Csaba vezér-utca 95.
Incze István festőművész Marosvásárhely, Lajos király-utca 100.
Incze János festőművész Dés, Főtér 13.
Karácsony János festőművész Gyimesbükk, P. u. p.
Kós András szobrászművész Kolozsvár, Petőfi-utca 32.
Kósa-Huba Ferenc szobrászművész Kolozsvár, Rákóczi-kert 2.
Kudelász Károly szobrászm. Kolozsvár, Zrinyi-utca 14.
M. Makkai Piroska festőművésznő Szászrégen, Felső erdő-utca 15.
Mohi Sándor festőművész Dés, Kazinczy-u. 4.
Nagy Imre festőművész Csikszereda—Zsögöd.
Kaáli Nagy József szobrászm. Marosvásárhely, Kossuth Lajos-utca 38.
Olajos István festőművész Kolozsvár, Levente-utca 18.
Pirk János festőművész Nagybánya, Művésztelep.

Piskolti Gábor festőművész Marosvásárhely, Kazinczy-utca 9.

K. Rodé Edit festőművésznő Marosvásárhely, Teleki M.-utca 108.

Simon Béla festőművész Somlyómező, u. p. Selymesilosva, Szilágy vm.

Gy. Szabó Béla festőművész Kolozsvár, Múzeum-utca 13.

Szervátiusz Jenő szobrászm. Kolozsvár, Rákóczi-kert 2.

Szolnay Sándor festőművész Kolozsvár, Műcsarnok.

A. Tollas Júlia festőművésznő Kolozsvár, Apponyi-utca 6.

Varga Mátyás festőművész Kolozsvár, Tordai-út 40.

Vásárhelyi Z. Emil festőművész Kolozsvár, Görög-templom-utca 40.

Lap: Népszava
Megjelent: 1949 JUL - 7

Honvéd képzőművészeti kiállítás

Az újjászervezett magyar honvédség katonái rajzolták és festették azokat a képeket, amelyekből most szép kiállítást rendeztek a Fővárosi Képtár termeiben. (Egyetem ucca 6.) A kiállítás sok értékes tanulsággal szolgál. Mindenekelőtt megmutatja azt, hogy a népi demokrácia hadseregében a régi »kaszárnyaszellem« nyers dresszúrája helyett milyen fejlett nevelési elvek uralkodnak. A honvéd, aki kedvet és tehetséget érez magában a művészetre, a honvédség szervezetén belül megtalálja a művészi nevelés iskoláját is. A szabad optimizmus s a munka becsülete jellemzi az itt látható képeket, szobrokat, amelyek túlnyomó részét a magyar nép olyan fiai készítették, akik pár évvel ezelőtt még álmodni sem mertek arról, hogy a titkos óhajtásnál, a csodálkozás bizonytalan érzésénél több közük is lehet a művészethez.

Nem abból a szempontból kell elbírálnunk ezt a kiállítást, hogy mennyi máris kész műalkotást találunk a kiállított művek között, hiszen nem egy olyan honvéd műveit is elhozták ide, aki alig pár hónapja vett először ecsetet a kezébe. A művészet iránti lelkes érdeklődés elragadó őszintesége, az odaadó munkás buzgalom, a kezdet nehézségeivel való birkózás bátorsága szempontjából nagyjelentőségű dokumentum minden itt látható kép és szobor. Ami legnagyobb mértékben megnyugtató és bizalomkeltő a »kezdők« munkáiban is, az az egészséges szemlélet tisztasága.

Külön öröm a máris határozott tehetségek fölfedezése. Meg kell állnunk a 21 éves Schalm László honvéd kitűnő rajza és akvarelljei előtt Ez a fiatal művész néhány figyelemreméltó szoborművel is szerepel. Szabó Sándor szép rajzai a kiállítás legértékesebb darabjai közé tartoznak. Külön kell megemlékeznünk azoknak a honvéd-művészeknek munkáiról, akik régibb tanulmányaik alapján már jelentős eredményeiket mutathatják be ezen a kiállításon: Vincze Lajosról és Imre Istvánról. Nagyon helyesnek találjuk azt az elvet, hogy a honvédség körében folyó művészi műhelymunka teljes keresztmetszetét kívánta elénktárni ezt a kiállítás, hogy a »kész« művészek munkáit nem különítették el a teljes anyagtól s Szabó Ivánnak, a fiatal magyar szobrásznemzedék egyik legjelentősebb tagjának alkotásait is itt láthatjuk. (szegi)

Budapest, 1931. augusztus hó 25-én.

atásügyi miniszternek jelen kelet és
av. VII. és Csekkosztályhoz, II. Varga
észhez intézett rendeletének másolata:

I.

Számadási ág: "Művészeti célok támo-
Bizottsága. Rovat: 8. Az 1881:XXXIX.
emlékek stb. Bélyegilleték: nincs.

, hogy V a r g a K á r o l y ref.
nyirbátori ref. templom kriptáinak
falazási költségeire /:41:/ azaz Negy-
ámu kiadási csekkszámla terhére utal-

versenyeket.

Augusztus 15-én a legjobb magyar ifjúsági kultúrcsoportok a Városi Színházban bemutatják a

ÁBAN
N ÚJÍTÓI

tételére dolgozta ki az első újítását melyből naponta 8—9000 darabot készítenek. Ezzel az elgondolásával évente *3 kg 80 deka színezüs.*

Háromszázezer fiatal béketüntetése

Augusztus 25-ikén lesz a Világifjúsági kultúrversenyek döntője. Ezt a napot is tábortűz fejezi be: a népi demokráciák tábortüze.

A Találkozó záróünnepélye a világ demokratikus ifjúságának harcos békevágyát tükrözi majd. Háromszázezer fiatal menetel majd az Andrássy úton, hogy hirdesse a világnak: elszántan és kemény

INCZE István *40, 42, 54, 60, 66, 81, 82, 129,* **14**
Kézdivásárhely, 1905. szeptember 21.–Marosvásárhely, 1978. augusztus 18.
Szépm. Főisk. Kvár, és Képz. Főisk. Buk., festő

Banner Erdély

Szent Márton

Ünnepe: november 11.

317/?/ - 397.

A középkor talán legn
tét Sulpicius Severus /3
rajzot még Szent Márton
halálakor tette közzé. H
gelékét, s ezek a püspök
táján két dialógust irt,
rására történt csodákról
utóbbi münek tulajdonith

Incze István

Kilátás a Somoste-
tőről és Márcinsi
hó c. képei repr.

KiP. 52. tábla

Incze István

a marosvásárhelyi
kat. gimnázium
tanára, tájképfestő

Ki P. 177. l.

M. kir. postatakarékpénztári csekkszámla:
Filmkölcsönző osztály 7653. Egyéb 35710

G. HUNGARIAN FILM AGENCY

ÓRÚT 15. TELEFON: *146-346
ÓK 19

ON: *145-510, 56-os és 57-es m. á.
'ON: *145-510, 60-as és 172-es m. á.
T 45. TELEFON: 222-098 és 222-099
CA 7. TELEFON: 423-252

Ince István

festő

l.

Erdélyi képzőm. pünkösdi kiall. – Kolozsvár

1944.

Kunyhók c. képe

repr. a kat.-ban

Szépművészet

1944.

204. l.

1738. BABAKOMMODE, diófa, vor
intarsiert. Italienisch, XVII

1739. KAROSSZÉK, lábai és kává
XVIII. sz. — Armstuhl, Nus

1740. KABINETT-SZEKRÉNYKE,
mögött sok berakott diszitésü
reich mit Beineinlage. Die Fro
XVII. Jh.

1741. KABINETTSZEKRÉNY hat
lábu konzolasztalon áll. Vörösf
Reliefstickerei. Auf Konsoltisc

1742. SZÉK, támlája csipkésen kivá
XVII. sz. — Ladenstuhl, die

1743. KABINETSZEKRÉNY, diófa
és teteje kivül-belül, olda'ai és
szá ad. — Kabinettschrank, n

1744. KAROSSZÉK, zöldre lakkozv
Armstuhl, grün lackiert und v

1745. SZÁNKOÜLÉS, fekete lakkfes
schwarzer Lackmalerei und Le

Sammetüberzug. Italienisch, XVII. Jh.

s damaszt kárpitozással. Olasz, XVIII. sz. — Sechs
nd rotem Damast. Italienisch, XVIII. Jh.

ával, bőrkárpitozásán püspöki cimer. Olasz, 1600 k.
isterförmig, auf der Ledertapezierung Bischofwappen.

bakkal és támlával, point d'Hongrie kárpitozással.
e Füsse und Lehne gedreckselt, mit point d'Hongrie

t lábbal. Olasz, XVIII. sz. — Kleiner Schrank, Eichen-
XVIII. Jh.

akkal. Olasz, XVIII. sz. — Kleiner Schrank, Nuss-
XVIII. Jh.

MOLYSZÉK, hársfa, sávos szövetkárpitozással. Olasz,
r, Lindenholz, mit gestreiftem Überzug. Italienisch,

plüs kárpitozással. Olasz, XVIII. sz. — Zwei Bergère,
talienisch, XVIII. Jh.

teres lábakkal. XVII. sz. — Kleiner bologneser Tisch,

Incze István

Hófoltok c. Épe
repr. –

Győrdunántúli tárl
1944
katalogusában

T.

EUROPA

film-, könyv-, lapterjesztő és könyvkiadó rt.

Budapest, V.,

Visegrádi-utca 36.

Incze István

festő

Marosvásárhely

Lajos király u. 100.

l.

Győr dunántúli tárl

1944.

TAPOLCA

T.

EUROPA

film-, könyv-, lapterjesztő és könyvkiadó rt.

Budapest, V.,

Visegrádi-utca 36.

Incze István
festő

INCZE ISTVÁN		
54.	Faluvége, olaj	500.-
55.	Olvadó hó, olaj	1000.
56.	Erdély, olaj	1000.-
57.	Befagyott Maros, olaj	1000.
58.	Hóolvadás, olaj	1000.
59.	Patak, olaj	1000.
60.	Maros, olaj	800.
61.	Major, olaj	500.

Nemzeti Szalon
1944. márc.
Barabás Miklós Céh
Kiáll.

T.

EUROPA

film-, könyv-, lapterjesztő és könyvkiadó rt.

Budapest, V.,

Visegrádi-utca 36.

Szerző István

Jegyző

Marosvásárhely, Kat. főgimn.

Lásd

Barabás M. Cék kiáll.

Kolozsvár 1943.

Lepold: Esztergom egyházművészeti jelentősége. MIP, XXIII., 1920., 59. l. — Gerevich PA, 256—257. l. (Képe 257. l.) — Őszi kiállítás, 1930., Ipolyi, 123. szám. — Gerevich IPGY, 99. l. — Dutka 27—35. l. (Képe 28. l.) — Lepold—Lippay 60. l.

AZ IDŐ DIADALMENETE. (203. kép)

Francia munka 1510—1520 körülről. Petrarca versét illusztráló festmény vagy metszet után. Töredék: magasabb volt és balra szélesebb, szegélye idegen, hozzávarrott.

Gyapjú, 287×130 cm.

Az Ipolyi gyüjteményből.

Gerevich PA, 258. l. — Dutka 35—38. l. (képe 36. l.) — Lepold—Lippay 60. l.

Incze István

részt vett a Barabás
Miklós Céh 1939. évi dec.
kolozsvári kiállításán -

Makkay Aladár:
Kolozsvári kiállítások.
Pásztortűz 1940. 118. l.

Incze István
Jestő

Vásárhelyi Z. Emil:
Barabás Miklós Céh -
A fiatalok kiállítása.
Pásztortűz. 1941. 120-l.

1941. jan - febr.
Kolozsvár, vármegházán

Incze István

Hóolvadás, vlaff.

Művészeti hetek

Kolozsvár 1942.

94. l.

Imre István

Csősz

Művészeti hetek

Kolozsvár 1942.

44. l.

T.

Europa

Budapest V.

Visegradi ut. 36

Incze István

festő

jelenleg Marosvásár-
helyt.

Irod

Győri Mihály:

Marosvásárhely régi
és új képzőművész-
tehetségei kötelesnek.

Székely Nép

1943. aug. 18.

", szobrász, építész. Művéit jel-
zik az erő, nagyság, fenség.
ent Péter 150 m magas kupo-
t építette. A Medicick alatt
ődött naggyá. Rómában II
la síremlékét alkotta Mó-
szobrával. A sziktini kápol-
falfestményei híresek.
A Világ teremtése, Bünbeesés,
ó itélet. Reneszánsz épületei
l híres a velencei Doge-palota
herceg)

Leonárdó da Vinci.

tő", szobrász, építész mérnök
íres író.

Incze István

festő

Köd c. képe repr.

Művészet. 1942. 54. l.

stván kápolna monumentális belső
la miatt félbemaradt.Kompozició-
ptikus jelenete sajnos csak váz-
adt a bejárati ajtótól jobbra eső
bolizáló kép festése.A kápolna bel-
et be kell fejezni, az oltárt fel kell

M.D.K.

Incze István

Festményeinek repr.-ját hozza a lap a kolozsvári Mücsarnok kiállitsáról.

"Megnyilt a kolozsvi Mücsarnok" c.
Film Szinház Irodalom, Bp. 1943. május 21-27
VI. évf. 21. sz.

MDK

Incze István, x

Boru. of.

7.nemzeti képzőm.kiáll. 1944.jun. Mücs.

Incze István MDK

Maros, olf.

Micsarnok 1943 A magyar művészetért c.kiáll.

Incze István

Alkony, olf.

Micsarnok 1943 A magyar művészetért c.kiáll.

INCZE ISTVÁN BOTOND

Új MŰVÉSZET

2000/szept.

P-9765

4.0.

ég nem találtam rá. Pedig sokszor
de aztán kisült, hogy olyan gyürü
a gyerekek ujjukra huznak.
agy érdeklődéssel olvastam s egy-
át ugyan nem az értetlenségnek
az Ön munkatársai, mint
Ön irja, hogy a csattanóbb pofonokat
stéket? Hiába, kedves barátom, mi
ág ba. Ők javithatatlanok, de mi
ásában és levelében könyvkiadásról
g aláirom. Nem vagyok ugyan szak-
ő tapasztalatom van hozzá, hogy
se fogadja meg az ilyen jó taná-
vagyok, hogy a kávét szórjuk a

1104

...ább ...ben mellékszereplő ...Kevin Spaceyt tüntették ki ...kásos gyanúsítottak" (The ...l Suspects) című filmben ...újtott alakításért. (A filmnek

Sorrillo: Legjobb férfi epizódszereplő: **Kevin Spacey**. Legjobb eredeti forgatókönyv: **Christopher McQuarrie**. Legjobb operatőr: **John Toll**. Legjobb eredeti filmdal: **A szél színei**. Legjobb filmzene: **Neruda postása** (Il Postino).

szorakoztatóiparban ugyanis még mindig dollármilliókban mérik a hírnevet hozó díjak eszmei – és profitnövelő – értékét. (MTI)

Csurka-születésnap

Csurka István ma hatvankét éves.

– Hol tartana, ha megmarad drámaírónak?

– Valamelyik színház előtt kéregetnék. Merthogy a darabjaimat biztosan nem mutatnák be, mint ahogyan a régieket sem játssza ma egyik színház sem. Ez a hatalom kiközösíti a magyar eszméket.

– Ha változna a világ, tudná folytatni?

– Nem biztos. Az irodalom olyan része az életnek, amelyben folyamatosan jelen kell lenni. A drámaíró szellemi készenlétben figyeli a világot. Ha félreállítják, kizökkentik, elhallgattatják, akkor a talajt húzzák ki a lába alól. Márpedig az íráshoz érezni kell egy biztos pontot...

– Azért lehet olvasni az írásait...

– Politikai publicisztikákat írok, de hát az mégsem irodalom. Még akkor sem, ha az ember irodalmi igénnyel próbálja feldolgozni a témát.

– Sokat ír?

– Rengeteget. Soha ilyen termékeny nem voltam. Hetente írok a Magyar Fórumba, havonta tanulmányokat a havi Fórumba. Összeszámoltam, ez évente kitenne egy négyszáz oldalas kötetet.

– Kiadatlan munkák az íróasztalfiókban?...

– Nincsenek. A fejemben vannak. Néha egyik-másik ötletemet elkezdem, esetleg megjelentetek belőlük a Magyar Fórumban.

– Van kapcsolata mai magyar írókkal?

– Egy-két kivételt leszámítva nincs. Idegenkedve nézem, ami ma Magyarországon irodalom címen történik. Még szerencse, hogy van néhány rendkívüli fiatal, akiben együtt látni a tehetséget és a tisztességet. Mondok is egy nevet: Czigány Zoltán Erdélyből. Róla még hallani fogunk.

– Ha nem ír, nem politizál, mivel foglalkozik?

– Olvasok.

– Ha lehetne születésnapi kívánsága?...

– Két nyugalmas, boldog hét Balatonedericsen.

P. Gy.

A színészkamara a Tháliáért

Gyászos hangulatú sajtótájékoztatót tartott tegnap a Magyar Színészkamara. Elnöke, *Jordán Tamás* nem is palástolta fölindultságát, amikor a Thália és Tivoli Színház megmentésének utolsó esélyében reménykedett. A Fővárosi Közgyűlés ugyanis holnap fog szavazni a két társulat sorsáról. Ha a *Schiffer János* főpolgármester-helyettes által előterjesztett, s a kulturális bizottság jóváhagyta javaslatot elfogadják – útilaput kötnek mindkét színház művészeinek a talpára.

A kamara képviselői nem titkolták, hogy nyomásgyakorlás szándékával hívták össze ezt a sajtótájékoztatót, amiként a Magyar Színházművészeti Szövetség (a többi szakmai szervezettel közösen) is eljuttat egy levelet a közgyűlés képviselőihez, melyben, a tényeket számításba véve (s a jövőbeli, 1998-ra várható pályázati kiírások idejére átgondolt strukturális változtatásra alkalmas tervezetet szándékoznak majd a főváros asztalára letenni) tiltakoznak a fent nevezett két színház jogszerűtlen és szakszerűtlen, váratlan megszüntetése ellen. Jordán Tamás kétségekkel néz a közgyűlés döntése elé, hisz, mint elmondotta, korábbi, március 8-án kelt, szakmai indokokkal alátámasztott, ugyanakkor távlatban szerkezeti változtatásokat latolgató, ígérő tiltakozó levelüket a bizottsági tagok előtt fölolvasta, de szemmel láthatólag süket fülekre talált. Ezúttal is nyomatékosítja, hogy távlatosan egyetértve a strukturális változtatásokkal, az érték védelmében, e két társulat mellett továbbra is fölemeli a szavát. Ha a megszüntetés mellett döntenek, válsághelyzetbe hozzák a színházakat (mások sem bízhatnak már egy érvényben lévő kinevezésben), s hibás politikai lépést követnek el. Ugyanakkor leszögezi, hogy ha 1998-ra halasztják a színházak sorsa fölötti általános döntést, amikor is a legtöbb igazgató szerződése lejár, s egyikét-másikét meg ehhez lehetne igazítani, akkor, megmentve most a pusztulástól két társulatot – a főváros a szakmával együtt gondolkodva alakíthatná ki koncepcióját arra vonatkozólag, hogy mennyi pénzzel mennyi színházat képes fönntartani, melyeket privatizálja stb., s mindezt a paraméterek pontos fölmérése alapján. A pályázatokat már ebben a szellemben kellene kiírni, a korábbi, pontatlan feltételszabásokkal ellentétben.

Az ellen pedig végképp tiltakoznak a szakmai szervezetek, hogy a főváros színházistruktúra-racionalizálási tervezetében szereplő szövegből ítélve „a változások következtében", értsd: a két színház megszüntetése révén „felszabaduló pénzeszközöket a színházi szférába kell visszaforgatni", merthogy a szakma nem „kollégái pusztulása árán kíván többlettámogatáshoz jutni". A jelenlévők közül többen is keményen fölléptek a két társulat etikátlan bezárása ellen. *Margitai Ági* például hozzáfűzte a korábban elhangzottakhoz, hogy a szakmának nem szabad „homokba dugnia a fejét", mert különben bármelyik színházzal ez történhetik, mi több, a fölmorzsolt filmszakma sorára juthatnak, ha nem tartanak össze. Volt, aki hangoztatta: felelőtlenség az állam részéről addig kivonulni az értékteremtő kultúrából, amíg ki nem alakul a polgári mecenatúra. A magyar színházi élet legnagyobb vívmánya a társulati rendszer, mert csak így lehet minőséget teremteni. Nem lehet ezt egy tollvonással eltörölni. A távlati szűkítés gondolatát nem vetik el, de csak az értékek mentén szabad gondolkodni, s nem egy ilyen remek társulat váratlan föloszlatásával... Ma este a Thália Színházban szakmai demonstrációra kerül sor, amit a tévé is közvetít. Hátha nem hiába.

(metz)

Petíció

A Fővárosi Önkormányzat azon példátlan döntését, mely gazdasági okokra és egy színházépület rekonstrukciójára hivatkozva feloszlatja a Thália Színház társulatát, megszünteti repertoárját, művészi értékeket rombol le, elfogadhatatlannak tartom, és tiltakozom ellene!

Budapest, 1996. március

Eleddig 400 színművész, rendező, író, neves közéleti személyiség aláírása

- Nyugati Magyarság Estet rendeznek március 29-én este hat órakor a Magyarok Világszövetsége székházában (Budapest, Semmelweis u. 1–3.). A Nyugati Magyarság szerkesztősége kötetlen beszélgetésre invitálja olvasóit, s számítanak mindazok megjelenésére, akik szívesen megosztják a magyarság kulturális értékeit előadásukkal, fellépésükkel.

- *Alföldi népzenei együttesek találkozóját rendezik meg a csorvásiak március 30-án, szombaton a település honfoglalási évfordulós ünnepségeinek sorában. A Békés megyei falu sportcsarnokában lezajló találkozón tizenhét zenekar, pávakör, citeraegyüttes, parasztkórus és népdalkör lép majd közönség elé. A szereplők közt gyermekegyüttesek, valamint szlovák nemzetiségi csoportok is lesznek. Ezen a napon nyílik meg Csorváson a település harmincéves díszítőművészeti szakkörének kiállítása a művelődési ház galériáján. A honfoglalás 1100. évfordulója tiszteletére rendezendő kiállítást a tervek szerint a köztársasági elnök felesége, Göncz Árpádné nyitja meg.*

- Incze István marosvásárhelyi festőművész műveiből rendezett emlékkiállítás nyílik csütörtökön a Vármegye Galériában. Az emlékkiállítás a művész első önálló, gyűjteményes tárlata hazánkban, alkotóját az erdélyi művészet kiemelkedő alakjaként tisztelik szakmai körökben. A bemutatásra kerülő műalkotások közül néhány 1940-ben és 1944-ben, a Barabás Miklós Céh által szervezett csoportos kiállításokon már szerepelt, azóta a festőművész képeit a magyar közönség nem láthatta. A kiállítást március 28-án délután öt órakor Bába Iván nyitja meg, az ünnepi műsorban Sinkovits Imre működik közre. Az Erdély Művészetéért Alapítvány szervezésében megtartott kiállítás május 30-ig tekinthető meg az V. kerületi Vármegye utca 11. szám alatt.

A művész művész marad

Rendkívüli eseménynek lehettek tegnap részesei az Ódry Árpád Színészotthon lakói. A negyvennyolc esztendős színészház életében ugyanis nem volt még példa arra, hogy magyar kultuszminiszter tiszteletét tegye az idős művészeknél. *Magyar Bálint*, aki a magyar színészethez családi szálak révén is kötődik, szakított ezzel a szomorú hagyománnyal, és a színházi világnap alkalmából ellátogatott a művészotthonba.

Az épület megtekintése után a miniszter kötetlen beszélgetésbe elegyedett az ott élő, életüket az előadó-művészetnek szentelő lakókkal, akik nagy örömmel, jóleső izgalommal fogadták a miniszter érdeklődését. *Vasadi Gizella*, az otthon vezetője kérdésünkre válaszolva elmondta: az 1948-ban létrehozott intézményben alapítás óta 460 idős művész lakott, akik hosszú és mozgalmas életük után pályatársaik társaságában itt is tevékenyen vesznek részt hétköznapjaik megszervezésében. Mint mondta, a művész haláláig művész marad, így saját rendezvényeiken a bennlakók továbbra is mesterségüket.

Új Magyarország 1996 III 27.

…-20 százalékát birtokolja.

…vezérigazgatói tájékoztató…kitűnt, hogy a lendületes fejlő…és alapját az egy évvel ezelőtt lét…ejött egyesülés vetette meg. Ekkor alakult meg az rt. a Bácshús és a pécsi Möbiusz fúziójából. Az idei évre 20 milliárd forintos árbevétellel számolnak. Teszik ezt annak ellenére, hogy hazánkban az első negyedéves mutatók a húsiparban általános forgalom-visszaesésről árulkodnak. Megoldásnak az export növelése mutatkozik, abban 6,4 százalék elérésére van esély.

A Délhús 92 százalékban osztrák kézben van. A termelés fel…

Ugyanis ebből az alapanyagból… ló „serrano" sonkát kívánnak készíteni, aminek máris jelentős piaca ígérkezik Spanyolországban.

Lapunk kérdésére Brun József vezérigazgató elmondta, hogy ma még exportjukban nem érzékelhető a Nyugaton tapasztalható marhavész következménye. Minden árujuk a ma ismert legszigorúbb Európai Unió-szabványnak is megfelel, és arra nézvést is nyilatkozatot tettek, hogy fertőzött területnek számító országból nem hoztak be élőállatot. Vágóhídjukon pedig minden egyes állatot megvizsgálnak.

N. Zs.

HIRDETMÉNY A KAPOS VOLÁN

Autóbuszközlekedési Részvénytársaság Igazgatósága (7400 Kaposvár, Füredi u. 180.) értesíti a tisztelt részvényeseket, hogy 1996. május 10. péntek 10 órai kezdettel tartja évi rendes közgyűlését

A közgyűlés helye: Kaposvár Somssich P. u. 18., (nagyterem)
A közgyűlés napirendje:
1. Az igazgatóság jelentése a társaság 1995. évi működéséről (1995. évi rendes beszámoló: mérleg, kiegészítő melléklet, üzleti jelentés), javaslat az eredmény felosztására, osztalék fizetésére. 2. A könyvvizsgáló és a felügyelőbizottság jelentése a társaság 1995. évi működéséről, a mérleg- és az eredményfelosztási indítvány megvizsgálásáról. 3. Az 1995. évi mérleg elfogadása, az eredmény felosztása és az osztalék megállapítása. 4. Az igazgatóság javaslata a társaság 1996. évi üzletpolitikájának és gazdasági programjának jóváhagyására. 5. Az alapító okirat módosítása. 6. A társasággal munkaviszonyban álló igazgatósági tagok 1995. évi prémiumfeladatai teljesítésének értékelése, javaslat a prémium kifizetésekre és az 1996. évi javadalmazásukra. 7. Javaslat a könyvvizsgáló munkájának értékelésére és 1996. évi díjazásának megállapítására. 8. Az igazgatóság, a felügyelőbizottság tagjainak és a könyvvizsgálónak a megválasztása, 1996. évi díjazásuk megállapítása. 9. Egyebek.

A közgyűlésen való részvétel módja:
A névre szóló részvények tulajdonosai közül a közgyűlésen szavazati jogával az a részvényes élhet, aki a közgyűlés időpontját három nappal megelőzően, tulajdonosként a részvénykönyvbe bevezetésre került.
A bemutatóra szóló részvények tulajdonosai közgyűlésen való részvételének és szavazásának feltétele, hogy a részvényeiket és a be nem váltott osztalékszelvényeiket, illetőleg a letéti igazolást bemutassák a közgyűlés színhelyén, a regisztrálás során.
A részvényesek személyesen vagy képviseletükben az általuk írásban meghatalmazottak vesznek részt.
A közgyűlésen a szavazás szavazójeggyel nyíltan történik.
A szavazójegyeket a szavazásra jogosultság megállapítása után vehetik át a részvényesek, illetőleg a meghatalmazottak.
Kérjük a tisztelt részvényeseket, illetve képviselőiket, hogy a közgyűlés helyén a kezdési időpont előtt egy órával szíveskedjenek megjelenni a regisztrálás érdekében.
Amennyiben határozatképtelenség miatt ismételten össze kell hívni a közgyűlést, annak helye a fenti cím, időpontja: 1996. május 13. (hétfő) 10 óra.

A KAPOS VOLÁN Rt.
Igazgatósága

…nának beruházni. Az alacsonyabb inflációs szint az államháztartás számára is komoly pozitívumokat jelenthetne: egyszázalékos inflációnövekedés ugyanis egyszázalékos kamatláb-növekedést hoz magával, ami – a jelenlegi adósság mellett – százalékonként 10 milliárdos kamatkiadás-növekedést jelent. Tehát amikor 1994-ről 1995-re 10 százalékkal megnövekedett az …

…semmit sem tettek hagyják védelmében.

– Ezek valóban csak látszatmegmozdulásnak minősíthetők. Ugyanakkor ez nem jelenti a kormányzat egyértelmű sikerét. A 12 százalékos reálbércsökkenésnek fontos előidézője volt a forintleértékelés. Ismeretes, hogy minden egyszázalékos leértékelés 0,3-0,5 százalékos inflációt idéz elő. Ugyanakkor a ta… …vekedés tehát lényegében kötelező ezen szervezetek számára, amelyet az egész társadalom számára kellene érzékelhetővé tenni. A termelői árszínvonal az elmúlt időszakban sajnos az átlagos inflációnál jelentősebben emelkedett, ami önmagában nagyon erősen inflatorikus hatású. Emellett a hatékonysági kritériumokat nagyon elnézően állapí… …engedélyezte, az energia… …kezében van, akkor a miniszter… …elnök kijelentése közelebb áll a propagandafogáshoz, mint a valósághoz. *Horn Gyula* most is eljátssza a kisembert megvédő szerepét a nagy monopóliumokkal szemben. E fellépésnek azonban az őszi energiaszámlák fizetésénél sajnos nem lesz értékelhető jelentősége.

Információs klubot indít a marketingszövetség

Kisvállalkozóknak ingyenes konzultáció

Április utolsó hetétől kezdve marketingklubot indít a Magyar Marketing Szövetség a Hotel Mercure Budában (volt Buda Penta), amely lehetőséget biztosít arra, hogy kötetlen beszélgetésen minden alkalommal valamely közérdekű témában az MMSZ szakértői friss információkkal lássák el a vállalkozókat. A kis- és középvállalkozók részére pedig – az egyre növekvő igényekre való tekintettel – ingyenes marketingkonzultációkat biztosítanak – tájékoztatta lapunkat tegnap *Kandikó József*, a Magyar Marketing Szövetség (MMSZ) elnöke, aki sajtótájékoztatón értékelte a szövetség munkáját.

Az elnök utalt rá, hogy az öt éve megalakult MMSZ-nek 17 klubból álló hálózata révén sikerült eljutni a magyar gazdaság szereplőihez. Az elmúlt öt évben Magyarországon a piacgazdaság térhódításával és a nemzetközi cégek intenzív piacépítő munkájával párhuzamosan az egyre fokozódó verseny egyaránt elterjedt a csomagolás, az értékesítés és a tájékoztatás területén. Kandikó József kifejtette, hogy napjainkra valósággá vált a szakemberek évekkel előbbi jelzése, miszerint a hazai piac szereplőinek a belső piacért is meg kell küzdeniük. Különösen érvényes ez napjainkban, amikor a vásárlóerő csökkenése miatt a kereslet általános beszűkülésére számíthatnak a piac szereplői. Az elnök közölte, hogy az MMSZ Hajdúszoboszlótól Szombathelyig és Pécstől Sopronig az országot behálózó klubjain keresztül a fogyasztók érdekeinek előtérbe helyezését propagálja. Annak ellenére, hogy a reklámtörvény megjelenése még várat magára, és a kereskedelmi törvény is elavult, Magyarországon mára kialakult a piacgazdaság infrastruktúrája.

Kandikó József azt is elmondta, hogy a marketing szó említésére a fogyasztóknak még ma is elsősorban a mosópor és a kávé piaci bevezetése jut eszébe, holott a marketing nagy lehetőségeket nyitott meg a szolgáltatások területén, a nonprofit szektorban, valamint a gyógyszeripar és a turizmus területén is. Továbbá kiemelte, hogy tavaly az MMSZ kidolgozta a marketingszakértők minősítési rendszerét, és a tíz legjobb szakértőből álló bizottság alapos értékelés után ítélte oda 50 szakembernek a különböző ágazati szakértői címet. Mivel jelenleg az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium a megbízható, magas képesítésű és eredményes marketingtevékenységet felmutató szakértők részére nem állít ki igazolványt, hogy Magyarországon sok „marketingszakértő" működik, aki messze nem felel meg az alapvető követelményeknek.

T. B. S.

Két éve piacvezető a Westel

Benkó Sándor új CD-jüket idézte föl a sajtótájékoztatón, amelyet a Westel 900 szponzorált. Mellette Sugár András vezérigazgató
FOTÓ: KEREKES TAMÁS

Tavaly a központbővítésekre összpontosítottak, idén a rádiós hálózat fejlesztésének csúcsesztendeje következik, tízmilliárd forintos, vagy annál is nagyobb beruházással – hangsúlyozta *Sugár András*, a Westel 900 vezérigazgatója a cég tegnapi sajtótájékoztatóján, amelyet a kereskedelmi szolgáltatás megindulásának második évfordulója alkalmából rendeztek.

A következő időszakban a Westel 900 meg akarja őrizni piacvezető pozícióját, s a jelenlegi 133 500-as előfizetői táborát az év végére közel 200 000-re tervezi emelni. Ennek első számú eszköze a szolgáltatás minőségének magas szinten tartása.

A Westel 900 tavaly – az első teljes szolgáltatási évében – közel 1 milliárd forintos adózás előtti nyereséget ért el. Ez 19 milliárd forintos árbevétel nyomán alakult ki, így a cég 1995-ben Magyarország első 50 legnagyobb árbevétellel rendelkező vállalata közé lépett. Idén megpályázzák a legjobb 30 közé kerülést, ami a tervek szerint 30 milliárd forintos árbevétel elérését jelentheti.

Tavaly 647 alkalmazott dolgozott a Westel 900-nál, és a cég által megteremtett munkahelyek több mint 800 millió forinttal járultak hozzá a hazai vásárlóerő növekedéséhez. A vállalat különféle adók, járulékok, vámok és díjak befizetésével összesen 8 milliárd forinttal – ezen belül 5 milliárd forint áfával – járult hozzá az állami költségvetéshez.

Jelenleg Magyarország lakosságának 90 százaléka képes lakóhelyén igénybe venni a Westel szolgáltatásait, ami 2050 települést és több mint 6000 kilométernyi első és másodrangú országúti lefedettséget jelent. Nagy súlyt helyez a cég a beltéri, azaz az épületeken belüli ellátottság javítására is.

(hkj)

INCZE ISTVÁN BOTOND

ÚJ MŰVÉSZET

1999/szept.

14.0.

Incze István MDK

Boru, olf.

Műcsarnok 1944 VII. Nemzeti Képzőművészeti Kiáll.

Incze István MDK

Agyakbánya, olf.

Mücsarnok 1940 A magyar müvészetért c.kiáll.

Incze István

MDK

Hófoltok, olf.

Műcsarnok 1940 A magyar művészetért c.kiáll.

M.D.K.

Incze István, festő

„Tékutó" c. képét említi:

Zsoldos Álmos: Őszi TárlatMarosvásárhelyen

Utunk - Kolozsvár, 1954. nov. 26.

M.D.K.

Incze István
a tulajdonos aláírása.

BARABÁS MIKLÓS CÉH
ERDÉLYI KÉPZŐMŰVÉSZEK SZÖVETSÉGE

16. sz.

NÉV: INCZE ISTVÁN
FESTŐMŰVÉSZ

LAKIK: MAROSVÁSÁRHELY

A BARABÁS MIKLÓS CÉH TAGJA

KOLOZSVÁR, 1943. szeptember 8.

TITKÁR ELNÖK

BARABÁS MIKLÓS CÉH

MINERVA NYOMDA 2216

INCZE István festő

Incze István
Incze János

Telefon: 2[illegible]
Ellenzék, Kolozsvár
Lap: [illegible]
1943 FEBR 26.

A Barabás Miklós Céh marosvásárhelyi képzőművészeti kiállítása

Az erdélyi képzőművészek a Barabás Miklós Céhben már másfél évtizeddel ezelőtt szövetségbe tömörültek. Ez a művészi szakmai egyesület azonban csak most jutott el a székely fővárosba, Marosvásárhelyre, ahol e hó 14-én megnyílott kiállítása a Közművelődési Házban. Nagy esemény volt ez a város művészettörténetében, hisz a román megszállás éveiben nem volt itt a magyarságnak egyetlen képzőművészeti kiállítása sem. Pedig a székelységnek a képzőművészetek iránti érzékét mindenki ismeri, hisz a magyar művészetnek nem egy nagysága származott közülük.

A tárlat valóban keresztmetszetét adta a mai erdélyi képzőművészetnek. Ott találtuk minden festőnek és szobrásznak művét, aki értéket képvisel. A XX. század fordulójának minden komoly irányának megtalálhattuk erdélyi vetületét. Talán legerősebb nyomokat a francia impresszionisták hagytak festőinken, de találkozunk a müncheni iskola lehelletével is. Itt-ott klasszikus magyar mestereink szelleme szól hozzánk. Alig van csendélet a tárlaton, mely ne juttatná eszünkbe Cesanne hasonló képeit. A sok külföldi életképes irály azonban mindig sajátos erdélyi szemüvegen át jelentkezik. Komoly egyéniségek saját egyéniségükön átszűrt meglátásokat mutatnak. Feltűnő általánosságban a művészek erősen képzett mesterségbeli tudása. Persze akad néhány gyengébb tehetség is, de azok is mind jól értik mesterségüket. Nehéz lenne mind a harmincegy kiállítóról, ha csak pár sorban is, említést tenni, anélkül pedig, hogy mindegyik nevét felsoroljuk, méltán érezheti magát az megbántottnak, akinek neve kimaradt, mert alig van olyan közöttük, akiről rosszat lehetne mondani. Nem hagyhatjuk említés nélkül Szolnay Sándor színekben tobzódó, forró napsütést sugárzó képeit, Nagy Imre remek rajzu, tehetségtől duzzadó pompás vízfestményeit, Bordy András leszűrt modoru érett képeit, Mohi Sándor férfiasan erőteljes vásznait, Tollas Júlia fölényes rajzkészséggel, könnyedén odavetett akvarelljeit, Bebiczky István izgató színszimfóniát, Fülöp A. Andor egyéni uton járó, kitünő színérzékkel megfestett kompozicióit, de sok értéket kapott a tárlat iránt érdeklődő a többi festő művében is: Andrásy Zoltán sokat igérő, minden nagyképüségtől mentes, szerényességet lehellő képeiben, Simon Béla Berkesre emlékeztető mozgalmas vásznaiban, Abódi Nagy Béla mozgást remekül érzékeltető festményében. A többi kiállító piktornak: András Lászlónak, Balázs Péternek, Bene Józsefnek, Elesdy Istvánnak, Incze Istvánnak, a Muhi hatását mutató Incze Jánosnak, a Nagy Imre művészetével rokonlelkü Karácsony Jánosnak, a jószemü és fries színekkel dolgozó, tajzban erős Kudelász Károlynak, R. Nagy Józsefnek, a legfiatalabb kiállítónak Olájos Istvánnak, Pirk Jánosnak, Piskolthy Gábornak, Brósz Irmának és E. Ferenczy Juliának, mindnek tudás és tehetség látszik alkotásain. A fametszők közül föléleves tudásával, mély értékü képességeivel az egész kiállítás színtjét emeli Gy. Szabó Béla, mellette kiemelkedik Varga Mátyás erőteljes rajzu, biztos vésésü önarcképe és Makkai Piroska finomvonalu kis képei.

A szobrászok közül csodálatos középkori levegőt és hangulatot lehellnek Szervácziusz Jenő faszobrai, Kós András erőtől duzzadó kőszobrai, Kósa Huba Ferenc biztos formáju, a lényeg felé tekintő, lelket kereső szobrai és Kudelász Károly egyszerü eszközökkel, biztosan megformált terrakottái.

A kiállítást a tehetségek seregszemléjén kivül az tette igazán meghatóvá hogy igazi erdélyi hangulatot adott: a művészek, erdélyi levegőt, tájat, napot, fenyveseket, embereket és kedélyt jelenitettek meg. Még Puhrmann Károly gyönyörü ötvösmunkái is régi erdélyi ötvöseinket juttatták eszünkbe.

A Barabás Miklós Céh e tárlatával megmutatta, hogy képzőművészei Erdély legkomolyabb egyéniségeit tudta szövetségbe tömöriteni, akik megérdemlik a közönség érdeklődését és támogatását. (L. I.)

Széchenyi István gróf indítja meg a gazdasági és kulturális megerősödés mozgalmát minden téren, olyan sokoldalúsággal, amely Szent István és Mátyás király szellemi örökösévé avatja. Másfelől az ősi magyar alkotmányt, amelynek gyakorlati érvényesülését a bécsi kormány oly sokszor eltorzította, alakítják át korszerűvé a huszas évektől 1848-ig tartott ú. n. »reformországgyülések« s végül — az Európa-szerte megindult szabadságmozgalmak idején — az első felelős minisztérium és a parlamenti rendszer.

A világháború után nem egy magyar történetíró kifogásolta a Kossuth Lajos vezetése alatt álló reformerek áttérését a — szerintük gyökértelen — parlamentarizmusba a francia-európai

az erdélyi textilnagykereskedők nagyobb mennyiségű árut importálnak majd. — Egyébként a textilnagykereskedők számát is csökkentik, mert a gyakorlat is beigazolta, hogy igen sokan vannak.

yzete a román nemzeti ak megvilágításában

46.7 milliárd lej értéküt adtak ki. Ezidőszerint a Nemzeti Bank 15.2 milliárd lej értékü deviza fölött rendelkezik. Az 1941-ben 11.2 milliárd lej értékben kimutatott aranytartalék az elmult év folyamán körülbelül megháromszorozódott. Végezetül kitért még a nemrégiben kibocsátott pénztárjegyekre, amelyeknek jelentőségét a román gazdasági élet szempontjából különösen hangsulyozta.

NAGY A MUNKAKERESLET, KEVÉS A MUNKAKINÁLAT. A kolozsvári Állami Munkaközvetitő Hivatal február 24-iki közleménye szerint a hivatal müködési területén 3 asztalos, 4 borbély, 8 gyári munkás, 1 kádár, 1 kocsigyártó, 2 kovács, 1 lakatos, 2 férfiszabó, 1 takács, 1 fémesztergályos, 1 magántisztviselő, 1 kifutó, 2 bejáróno, 3 háziceléd kaphat munkát. Ezzel szemben munkát keres 9 ács, 15 asztalos, 5 szerelő, 2 fodrász, 10 cipész, 1 cipőfelsőrészkészitő, 1 faszobrász, 1 fényképész, 14 géplakatos, 2 gépkocsivezető, 60 gyári munkás és munkásnő, 2 kályhás, 1 kárpitos, 1 kelmefestő, 1 kerékgyártó, 1 kovács, 1 kőfaragó, 24 kőmüves, 1 csiszoló, 2 lakatos, 1 molnár, 31 napszámos, 1 órás, 6 pék, 14 férfiszabó, 11 szállodai szakmunkás, 8 szobafestő, 2 takács, 1 szücs; 1 üveges, 12 magántisztviselő, 9 üzleti alkalmazott, 5 gazdasági alkalmazott, 1 kertész, 2 gazdatiszt, 2 kapus, 6 szolga, 3 nevelőnő, 3 ápolónő, 10 bejárónő és 12 házicseléd. A munkakeresők a hivatalnál személyesen kell jelentkezzenek.

ELKÉSZÜLT AZ ÚJ TERMELÉSI REND

[illegible] ~~Hoffmann László~~

~~épitész, Pécs, Ráth u. 35~~

~~Hollós Mattioni Eszter~~

~~festő, Bpest, Tompa u. 19.~~

~~Hollósy Endre~~

~~festő, Pécs, Vitér u. 36.~~

~~Horváth Olivér~~

~~festő, Bonyhádi áll. gimn.~~

Incze István

festő, Marosvásárhely,

Lajos-király u. 100.

Istokovits Kálmán

festő, Bpest, II. Nyul u. 14.

Johann Hugo

üvegfestő, Bpest, VI. Lehel u. 14

Kálmándy Pap László

festő, Pécs, Vilmos u. 9.

A Pécsi Képzőművészek és Műbarátok Tánaságának Műveszfagja 1942-ben

2: 79

Müv. 1 köt. 8-ad r.

BOCK

D⌐. Fr.

Die kirchliche Stickkunst ehemals und heute unter besonderer Beachtung der betreffenden Leistungen der Genossenschaft vom armen Kinde Jesu zu Döbling bei Wien.

Mit mehreren Abbildungen

1.-36.11. 2 képes t.

Incze István

Székely falu, olaj

Keritás, olaj

Pécsi Képzőművészek és Műbarátok társasága első mohácsi kiállitása, Mohács, 1943. katalogusa 12 lap

XVIII. Magyar Grafikusok kiállítása, Budapest. 1923. december kataluguca

Incze István, festő

Győri Mihály: Marosvásárhely régi és uj képzőművésztehetségei. Székely Nép, 1943. augusztus 18. 4 l.

MDK

Incze Istvan

Boru. Olajf.

VII.Nemzeti Képzőművészeti Kiall.Kat.
Műcsarnok.1944.Jun.1-18-ig. 16.1.

MDK

Incze István, festö

Maros. Olajf.

Mücsarnok. IV. Képzömüv. kiáll. "A Magyar Müvészetért".
1943 máj. 16-30. Kat. 12.1.

MDK

Incze István, festö

Alkony. Ola jf.

Mücsarnok. IV. Képzömüv. kiáll. "A Magyar Müvészetért".
1943 máj. 16-30. Kat. 21.1.

~~Gyimessy Kováts~~

Incze István

Iván Szilárd

Kovács

~~Figlár Gáspár~~

~~Fülöp Antal Andor~~

E. Gáll Ferenc

Gyimessy Kováts Gábor

Incze István

Iván Szilárd

Kapussy György

B. Karácsonyi Emmy

Karácsonyi János

lásd

Kolozsvári Minsarnok megnyitó kiáll kat. 1943.

Vegyes

)43

;ágos Bizottsága

ány { száma: 56.310/1943.III. 194
kelte: X. 20. 1943
beérkezése: XI. 5 1943

ek száma:

elintézett szám:

:áma:

záma:

KIÁLLITÁSI TÁRGYMUTATÓ

K

1944 MOHÁCS

PÉCSI KÉPZŐMŰVÉSZEK ÉS MŰBARÁTOK TÁRSASÁGA 1926.

MARTYN FERENC

festőművész

1944. január 9-én este 6 órakor

a városháza közgyűlési termében a

Mohácsi Szabadliceum keretében

vetítettképes előadást tart

STÍLUSTÖREKVÉSEK NYUGATON

címen.

A

PÉCSI KÉPZŐMŰVÉSZEK ÉS MŰBARÁTOK TÁRSASÁGA

ÁLTAL MOHÁCSON, 1944. ÉVI JANUÁR HÓ 9-TŐL JANUÁR HÓ 17-IG
A VÁROSHÁZA KÖZGYŰLÉSI TERMÉBEN RENDEZETT
(HARMINCHARMADIK)

MÁSODIK MOHÁCSI KIÁLLITÁSÁNAK

TÁRGYMUTATÓJA

1944

Kiadja a Pécsi Képzőművészek és Műbarátok Társasága.
Felelős kiadó: dr Török Gyula.

FRIDRICH OSZKÁR KÖNYVNYOMDÁJA, MOHÁCS

„Aki nem érti a művészetet, az nem egyoldalúbb és szegényebb lelkű, hanem teljes emberi mivoltában csökkent értékű!"

(Fülep Lajos)

A Pécsi Képzőművészek és Műbarátok Társasága másodszor rendezi meg Mohácson képzőművészeti kiállítását. Reméljük, hogy a mult évi kiállítás benyomásai új fényt kapnak, emlékek felújulnak, megerősödnek, ítéletek igazolódnak vagy halványodnak és egy kívánatos belsőbb kapcsolat alakulhat ki művészek, alkotások és a közönség között.

Aki ráébred a művészet jelentőségére s bármilyen szerény formában bevezeti életébe, beláthatatlan lelki fejlődés és gazdagodás útján indul el.

Ezen az úton szeretnénk hasznára lenni a kiállítás minden látogatójának.

Mohács, 1944. év január havában.

Szervezőbizottság.

A PÉCSI KÉPZŐMŰVÉSZEK ÉS MŰBARÁTOK TÁRSASÁGA

T Á R G Y M U T A T Ó

Dr ENGELNÉ BAIERSDORF ERNA

1. Női fej, szénrajz — — — — — — — — — — — 400 P
2. K. hadnagy arcképe, szénrajz — — — — — — — — mgt.

BENCZE GÉZA

3. Pihenő lovak, olajf. — — — — — — — — — — 300 P

BOLVÁRI ALAJOS

4. Régi budavárosi temető, olajf. — — — — — — — — 300 P

ROSZMANITHNÉ CZENCZ RÓZSI

5. Csendélet, olajf. — — — — — — — — — — — 1000 P
6. Szekfűk, olajf. — — — — — — — — — — — 500 P

CSEHI NÁNDOR

7. Balatoni strandrészlet, olajf. — — — — — — — — mgt.

CSERNUS FERENC

8. Almák, olajf. — — — — — — — — — — — — 380 P
9. November, olajf. — — — — — — — — — — — 250 P
10. Füzes, krétarajz — — — — — — — — — — — 130 P
11. Készüi templom, krétarajz — — — — — — — — 120 P

EGRY JÓZSEF

12. A kaszás, pasztell — — — — — — — — — — — mgt.
13. Vitorlás a Balatonon, olajf. — — — — — — — — — mgt.

GÁBOR JENŐ

14. Kubikusok, olajf. — — — — — — — — — — 250 P
15. Halóácsok, olajf. — — — — — — — — — — mgt.

GÁDOR EMIL

16. Szakadékos domboldal, olajf. — — — — — — — 600 P
17. Kapucinus utca Budán, olajf. — — — — — — — 600 P
18. Koratavaszi napsütés, olajf. — — — — — — — — 300 P

GEBAUER ERNŐ

19. III. oszt. váróterem, olajf. — — — — — — — — mgt.

GODA EDE SÁNDOR

20. Női fej, gipsz — — — — — — — — — — 1000 P

GOSZTONYI GYULA dr

21. Háború és béke, grafika — — — — — — — — mgt.
22. „ „ „ „ — — — — — — — — mgt.
23. „ „ „ „ — — — — — — — — mgt.
24. „ „ „ „ — — — — — — — — mgt.

HÁZI JÓZSEF

25. Első királyunk a Szűzanya oltalmába ajánlja hazánkat, falfestmény tervezet — — — — — — — — — — mgt.

HOLLÓSY ENDRE

26. Március, vízf. — — — — — — — — — — — 120 P
27. Hegyoldal. grafika — — — — — — — — — — mgt.

INCZE ISTVÁN

28. Kilátó, olajf. — — — — — — — — — — — 500 P
29. Borszéki fenyők, olajf. — — — — — — — — — — 600 P
30. Erdélyi táj, olajf. — — — — — — — — — — 1000 P
31. Marospart, olajf. — — — — — — — — — — 600 P

KÁKONYI M. KONSTANTINA

32. Szent Margit, olajf. — — — — — — — — — — mgt.
33. Keresztút v. állomás — — — — — — — — — — mgt.

KELLE SÁNDOR

34. Zongoránál, olajf. — — — — — — — — — — mgt.
35. Parkrészlet, olajf. — — — — — — — — — — 800 P
36. Őszi parkhangulat, szén és aquarell — — — — — — mgt.
37. Kapálók, vízf. — — — — — — — — — — 300 P
38. Oroszok, vízf. — — — — — — — — — — 250 P
39. Házak, dombok, vízf. — — — — — — — — — 250 P
40. Tanya, vízf. — — — — — — — — — — — 250 P
41. Feri, vízf. — — — — — — — — — — — mgt.

KELLERMANN EMIL dr

42. Pécsi táj, vízf. — — — — — — — — — — 800 P
43. Kis-Makár, vízf. — — — — — — — — — — 450 P

KIRÁLY JÁNOS

44. A budai külvárosi temető kápolnája, pasztell — — — — 200 P
45. Kilátás a budai külvárosi temetőből Üszögre, pasztell — — 200 P
46. Kilátás a budai külvárosi temetőből Haviboldogasszonyra — 180 P

KIRÁLY LAJOS

47. Makárhegy, olajf. — — — — — — — — — — mgt.

KOLBE MIHÁLY

48. Vízmerőleány, tempera — — — — — — — — — mgt.
49. Itatás, tempera — — — — — — — — — — mgt.

KLUG GYÖRGY

50. A gép és az ember, olajf. — — — — — — — — mgt.
51. Romantika, tempera — — — — — — — — — mgt.

MARTYN FERENC

52. Napnyugta a Keleti Mecsekben, olajf. — — — — — 600 P
53. Az Ó-temető utca, olajf. — — — — — — — — mgt.
54. Fábián Eszter, olajf. — — — — — — — — — — mgt.

MARTINEK JÓZSEF

55. Novemberi erdőrészlet, olajf. — — — — — — — 1100 P
56. Borús tolnai határ, olajf. — — — — — — — — 1000 P
57. Őszi napsütés, olajf. — — — — — — — — — 1000 P
58. Halászbárkák a ködben, olajf. — — — — — — — — 800 P

MARTINSZKY JÁNOS

59. Ablakban, olajf. — — — — — — — — — — mgt.
60. Magyar csendélet, olajf. — — — — — — — — — mgt.
61. Virágcsendélet, ólajf. — — — — — — — — — mgt.

MARTINSZKY JÁNOSNÉ

62. Rézkarc I. — — — — — — — — — — mgt.
63. „ II. — — — — — — — — — — mgt.
64. „ III. — — — — — — — — — — mgt.
65. „ IV. — — — — — — — — — — mgt.

MIKLÓSI GYULA

66. Pálos-templom, pasztell — — — — — — — — 250 P
67. Ezeréves gesztenyefa, pasztell — — — — — — — 250 P

MOSSHAMMER GYÖRGY

68. Pécskörnyéki részlet, olajf. — — — — — — — — 650 P
69. Alsóőrsi part, vízf. — — — — — — — — — 380 P
70. Utcarészlet Pécsett, vízf. — — — — — — — — 300 P

NIKELSZKY GÉZA

71. Gyülekezés a halvásárra, vízf. — — — — — — — 600 P
72. Idegen vendégek Kopácson, vízf. — — — — — — 600 P
73. Gyárváros télen, olajf. — — — — — — — — — 500 P
74. Havas gyárudvar, olajf. — — — — — — — — — 300 P

PAÁL ISTVÁN

75. Téli reggel, vízf. — — — — — — — — — — 250 P
76. Pécsi Tabán, vízf. — — — — — — — — — — 250 P

M. REGŐS FERENC

77. Bosnyák vásár, olajf. — — — — — — — — — mgt.

RÓDER JUDIT

78. Csendélet I. olajf. — — — — — — — — — 230 P
79. Csendélet II. olajf. — — — — — — — — — 130 P

SOMLYÓ GÉZA

80. Rácváros, olajf. — — — — — — — — — — 400 P
81. Magyarürögi völgy, olajf. — — — — — — — — 400 P

VIRÁNYI ENDRE

82. Harsányi hegy, olajf. — — — — — — — — — 900 P
83. Dunapart, olajf. — — — — — — — — — — 800 P
84. Őszi hangulat, olajf. — — — — — — — — — 600 P
85. Tájkép, olajf. — — — — — — — — — — 1400 P
86. Tanulmányfej, olajf. — — — — — — — — — mgt.

SIKORSZKYNÉ ZSOLNAY JULIA

87. Sárga rózsák, olajf. — — — — — — — — — mgt.
88. Szőke kislány, olajf. — — — — — — — — — mgt.
89. Lussingrande, olajf. — — — — — — — — — mgt.

90. SÁRDI ENDRE úr grafikai gyüjteménye: Ex librisek, stb., fametszetek.

Yucze István

K

tovább

Mohacsi Kiall

Pécsi Kiprun Társ 1944 ian

(Mohács)

47/Pg

MDK

Incze István

Agyagbánya, olaj
Hófoltok, olaj

"A Magyar Művészetért" Képzőm.Kiáll.Kat.
Műcsarnok,1940 Dec.15 - 1941 Jan.12. 10.1.

MDK

Incze István festőm.

Müvészet, 1941. 39. sz. 48. l.

MDK

Incze István, festö

Marosvásárhely, La j os-király-u. 1oo.

A Pécsi Képzömüvészek és Mübarátok Társaságának müvésztagja. 1942-ben.

Incze István

Kolozsvári Műcsarnok megnyitó kiáll. 1943.

MIK

Incze István

Viharfelhők, olaj

MIbarát VIII.kiáll. Kréály. 1941. ápr.

MDK

Incze István

karács.

Erdélyi képzőmv.xxxxxxx.kiáll. Kolozsvári Műcs.

1943.

MDK

Incze István festőművész

L.I: A Barabás Miklós Céh marosvásárhelyi . . . kiáll
Ellenzék, Kolozsvár 1943. febr. 26.

Incze István

Pécsi kiáll. 1942. nov.

Őszi kiáll.

Kanyargó Maros, olaj.

Borszék, olaj

Fenyők, olaj.

Erdélyi falu, olaj.

Incze István

festő

l.

Pécsi kiáll. 1941. ön

MDK

Incze István festőmüv.

B.A: Erdélyi képzőművészek a Műbarátban. Magyar Nemzet, 1941. ápr. 27. 17 l.

MDK

Incze István

G.S: Erdélyiek kiáll. a N.Szal.-ban. Új Magyarság. 1944. márc. 18. 8 l.

MDK

Incze István

Virágzó fa, olaj

Műbarát VIII. kiáll. Erdély. 1941. ápr.

MDK

Incze István

Déli Kárpátok, olaj

Köd, olaj

Márciusi hó, olaj

Műbarát VIII. kiáll. Erdély. 1941. ápr.

MDK

Incze István

Erdélyi táj, of.

Marospart, of.

Pécsi Képzőműv.... Társ. 2. Mohácsi kiáll. 1944. jan.

5 l.

MDK

Incze István

Kilátó, of.

Borszéki fenyők, of.

Pécsi Képzőm. és Műbarátok Társ. 2. kiáll. Mohács, 1944. 5 l.

MDK

Incze István

Erdélyi táj, of.

Marospart, of.

Pécsi Képzőm. és Műbarátok Társ. 2. kiáll. Mohács, 1944.

5 l.

Marosvásárhelyi utcarészlet. Incze István linóleummetszete

Reformátusok Lapja 1991. jan. 13. 1. p.

hogy nekünk, az „Isten népének", nincs hatalmunk arra, hogy megszólítsuk, mozgásba hozzuk a minden emberben lappangó jót. „Egy istenarc van eltemetve bennem... a rámrakódott világszenny alól, kihült csillagok hamuja alól akarom kibányászni magamat" (Reményik Sándor).

Egyoldalú hitvallásunkra épülnek egyoldalú prédikációink. Ostorozzuk a csupa bűnös embert, leleplezzük a benne hemzsegő csupa rosszat, örök kárhozattal fenyegetjük a tetőtől talpig „bűnösöket" anélkül és ahelyett, hogy előhívnánk a bennuk is rejtőző jót, az eltemetett „istenarcot". Pedig ez is van. Van! Ezt lehetne megszólítani, életre támasztani. De persze ehhez a Szentlélek natalmas együttműködésére volna szükségünk és itt a prédikátorainknak is volna mit bepótolniuk.

Aki hajlandó tanulni, annak melegen ajánlunk egy most megjelent könyvet: „Kísértés a jóra". Szerzője: Mácz István (mellesleg: Ceglédi varosának polgármestere). Idézet: „Ha igaz, hogy rosszra hajlik az emberi természet, legalább annyira igaz, hogy hajlik a jóra is. Sőt inkább erre, hiszen ez felel meg neki. Legfeljebb a rosszat »könnyebb« megtenni, mint a jót." Új felismerés: nemcsak a rossz kísért szakadatlanul, hanem a jó is „kísért", hív, szólongat. Ismerjük fel ezeket a jófajta „kísértéseket" és engedjünk ezeknek!

való szent hívogatások alkalmain. De mintha meg-

Vezess, Uram!

Olvasandó: Zsolt. 25:1—11.

„Szívemet hozzád emelem, és benned bízom, Uram..." — énekeljük a jól ismert zsoltárt. Előkészület ez az Istennel való találkozásra és beszélgetésre. Minden imádságunkat így kellene kezdeni: eloldódok kötöttségeimtől, magam fölé emelkedem és érzékeny lelkemet Isten előtt megnyitom. Olyan érzékenyek vagyunk az emberek véleményére, hogy egy tekintet, vagy egy félmondat elég, hogy hangulatunk megváltozzék. Legyünk az „istenhatások" előtt is legalább ennyire fogékonyak!

Mit kér a zsoltáros?

Először azt, hogy *meg ne szégyenüljön*. A megszégyenülés az egyik legkínosabb élmény. Akkor éljük át, amikor valami rejtett fogyatékosságunk, bűnünk, vagy hibánk mások előtt kiderül és megvetést, gúnyt, szidalmat kapunk érte. Magunk is szégyenkezünk néha önmagunk előtt tévedéseinkért és vétkeinkért, nem is kell hozzá nyilvánosság. Ebben a szégyenérzésben benne van az, hogy mi is elítéljük magunkat másokkal együtt. Előfordul azonban olyan, hogy akkor is szégyenkezünk, amikor nem kellene. Például hencegő és önmutogató emberek között megszégyenül az, aki szerényen „csak" az igazat mondja és nem nagyítja eredményeit. Sok szenvedést okoz a fölösleges szégyenérzet. Isten vezetésére van szükségünk, hogy tudjunk különbséget tenni: a magunk bűnei miatt szégyenültünk meg, vagy mások hamis értékítéletének csapdájába estünk és oktalanul szégyenkezünk. Elég erős-e a hitünk ahhoz, hogy a hitetlenek gúnyolódását és nevetését méltósággal elviseljük? „Azok pironkodjanak, akik hitetlenül élnek!"

Másodszor azt kéri a zsoltáros: *„Útaidat, Uram, ismertesd meg velem."* Ézsaiás próféta azt írja: „Nem a ti útaitok az én útam, így szól az Úr! Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én útaim a ti útaitoknál, az én gondolataim a ti gondolataitoknál." (55,8—9.) Nem lehet tehát magunktól kitalálni, hogy mi az Isten akarata és nem lehet a keresztyén életet sablonossá tenni mondván: Ha azon az úton vezetett Isten az elmúlt esztendőben, akkor nyilván ugyanazt mutatja ebben az évben is. Isten útja titok és annyit ismertet meg belőle, amennyit szükségesnek lát. Isten útja történelem és szüntelen változás. Nem le-

INCZE ISTVÁN BOTOND festőművész.

Észrevenni a legegyszerűbbet

Bálmos a Beugró vendéglőben · Disznóvágás az unióban

Nyugvó nap, alkonyi pír a fodrozódó vízen. Maros-parti festmény alatt, bálmost falva lapozom a Beugró étterem vendégkönyvét: „Testi és szellemi táplálék értéke vetekedett egymással" – írja benne Tőkés püspök, és a mondat igazán időszerű, hiszen a Beugró olyasmire vállalkozott a fészkes fővárosban, amire eleddig nem volt példa. Megmutatni az unió divatdiktátorainak, hogy az erdélyi magyarság jogosan büszke a gasztronómiájára és képzőművészetére. Mi ezt adjuk a közösbe.

L U G A S

MURAY GÁBOR

Fekete Pál a mai erdélyi világ fonák dolgaira kacsint

Bár az olaszokról és a franciákról rögvest a gasztronómiájuk jut eszünkbe, amazok rólunk hallva nem biztos, hogy a magyar és erdélyi kulinaritásra gondolnak, holott tudvalévő, hogy az erdélyi konyha a kínai és az olasz–francia után a harmadik legizgalmasabb a világon. S ha már beléptünk az unióba, érdemes azt villogtatni, amink van: hungaricumjainkat, nemzeti konyhánkat, borainkat, büszkeségeinket; gasztronómiát és művészetet együtt. Így tesz a pesti Beugró: ehelyütt a marosvásárhelyi *Incze István Botond* festményei, *Fekete Pál* agyagszobrai között kóstolhatunk a bálmossal bástyázott erdélyi bárányfalatokból, amihez leginkább a villányba vándorolt, erdélyi *Kiss Gábor* szépséges borai dukálnak. A vendéglátó, *Fodor Márta* emlékeztet a borász szavaira: „jó bort sokan a szőlőnek lelke van". No, és lelke van a havasok alatt termett kukoricának, a csombornak, lestyánnak, lelke a művészek által vászonra vagy agyagba költött Erdélynek.

„Az emberi táplálkozásra rossz idők járnak" – írja *Krúdy* a Szigeti játékban, és mióta Szindbád hazament, az étkezéskultúrára még komorabb köd borult. Pedig volna mire tanítanunk Európát. Az erdélyi ember büszke a vetrecére, büszke a tokányra, a leveseire, kukoricadarából megannyi fogást, puliszkát, bálmost készít, és étkeihez a rét megbecsült, régi fűszernövényeit használja. Havasi legelők illata, erdők gombái, mezőn legeltetett állatok húsa; csorbák, ciberék, pityóka- és zellerfőzelékek, káposzta és paszuly – aki még nem ismeri, egy antikváriumban utánalapozhat mindennek *Kövi Pál* erdélyi receptgyűjteményében.

ZILAHY ÁGNES 1892-ben kiadott Valódi magyar szakácskönyvében írja: „A bálmost... lehet készíteni jó tehén tejből, vagy bivaly tejsürüből is, hanem az igazi ize csak a juhtejfelből készült bálmosnak van meg... A frissen beoltott juhtejnek a sürü tejfelét lekell szedni s egy liternyi beoltott tejsürüt lábasban tüzre kell tenni; ha a tejsürű felforrott, kevés sót is hintsünk a tejbe. A forró tejsürüt kavarjuk és hintsünk bele lassankint fél liternyi málélisztet. Ha nagyon jó a tejsürü, akkor sok vaj válik ki belőle. Kerek tálba kanalanként kell kirakni koszoru formába és az alatta lévő vajat a közepébe kell önteni."

Az Aradi és a Szív utca sarkán található Beugró vendéglő gazdái úgy hívják fel a figyelmet a méltatlanul mellőzött erdélyi magyar konyhára, hogy a *Szüsz Ádám* mesterszakács úr által megálmodott tálak köré havonta cserélődő erdélyi képzőművészeti kiállításokat szerveznek.

Nézem Incze István Botond festményeit, a ratosnyai csobogót, ahol a funtineli tündért látták *Wass Albert* pakulárjai, nézem a bíborszínbe boruló Hargitát, ahogy a nap alábukik a hegyormoknak, a művésztelepeknek otthont adó gyergyószárhegyi éjben világló kolostorfalakat, és Csíkot vaksötétben, apró fényekkel; harsány színek kápráztatnak, Incze István Botond művészetében valami dúl, de szelíden fenyeget. Az erőt sugárzó, néhol borongós festmények alatt aztán Fekete Pál agyagszobrai késztetnek mosolygásra: a marosvásárhelyi művész a mai erdélyi világ fonák dolgaira kacsint keserédesen: munkás élettől nyűtt góbé-arc lesi a rőfit, mellette a cím: Disznóvágás az unióban. *Tamási Áron* humora nem zárult be az öreg farkaslakai házba, Fekete Pál minden egyes szobrában ott lapul a turpisság, a ravaszság, a csalafintaság és a felszabadult kacaj, de ott van a csend is, a szívből jövő fohász. Szüsz Ádám konyhafőnök bölcselkedik efféleképpen: „Olyan a konyha, mint az ember: egyszerűségében nagyszerű." Így van ez: észrevenni a legegyszerűbbet, hogy nagyszerűségében tündökölhessen. Észrevenni a kukoricaszemet, a rét fűszereit, észrevenni a szőlőszem univerzumát, az agyag meséjét és a

...ztosítási Főigazgatóság ...bérbevételre kínálja ...érelt ingatlanterületet.

...er., Üllői út 200. (hrsz.: 162222) szám ...odaház.
...².
...és.
...31-ig, de az ingatlan tulajdonosával ...ésnek megfelelően ez az időtartam ...ató.

... átvehető vagy igényelhető az Ország... gazdasági főosztályán *(1132 Buda...*

...270-8040
...270-8189

...gjelenéstől számított két héten belül.

...yugdíjbiztosítási Főigazgatóság Gaz... ...osztályvezető asszony részére (1132 ...ldeni.

Pályázati felhívás

BALATONFÜRED VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
PÁLYÁZATOT HIRDET

az Ipoly Szálló Vagyonkezelő Kft. (a továbbiakban: Társaság) tulajdonát képező, **374 hrsz.-ú (Balatonfüred, Kisfaludy u. 3., Ipoly Szálló) ingatlan – amely szállásférőhelyek létesítésére alkalmas** – értékesítésére, átépítésére, hasznosítására. Értékesítésnek minősül a Társaság ingatlant megtestesítő üzletrészének megvásárlása is.

Részletes pályázati kiírás a Balatonfüredi Polgármesteri Hivatal Vagyongazdálkodási Osztályán (Balatonfüred, Szent István tér 1.) kapható ügyfélfogadási időben (hétfőn és szerdán 8–16 óra között, pénteken 8–13 óra között).

PÁLYÁZATI DÍJ:
100 000 Ft, melyet a Vagyongazdálkodási Osztályon beszerezhető csekken kell befizetni.

A PÁLYÁZAT BENYÚJTÁSÁNAK HATÁRIDEJE:
2004. június 10. 9–11 óra között.

A PÁLYÁZAT BENYÚJTÁSÁNAK HELYE:
Bartonné dr. Tóth Éva közjegyző, Balatonfüred, Kossuth L. u. 3. 204. számú szoba.

...Megyei Állami Közútkezelő ...emelten közhasznú szervezet ...évi

...ről szóló 1997. évi CLVI.
...ilvánosságra hozatal adatai

...mi Közútkezelő Közhasznú Társaság ...). az állam 100%-os tulajdonát képező ... a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei ...4-000017 számon került bejegyzésre, ... Alapítója a Gazdasági és Közlekedési ...edésről szóló 1988. évi I. törvényben ...rébe tartozó 2 095 km állami tulajdonban ...mint állami közútkezelő és az országos ...gben látja el a közhasznú szervezetekről ... 26. § c.) pontjának 22. alpontjában ...nyitott út, híd, alagút fejlesztéséhez, ...ódó közhasznú tevékenységet.

...adatai:

	1 223 MFt
	763 MFt
	1 508 MFt
...ó bevétel	1 489 MFt
	11 MFt
	...260 ft

Z(s)EPPELIN

Z(s)EPPELIN Utazási Iroda
Szeged, Feketesas u. 17. Tel.: 62/426-084*

SZÉKELYFÖLDI MAGYAR EMLÉKEK
06.12–; 07.15–, 5 nap, félpanzió ..... 59 500 Ft
BUKOVINA–MÁRAMAROS–MOLDVA–KOLOSTOROK
07. 01–; 08.14–, 9 nap, félpanzió .... 84 900 Ft
FELVIDÉK–KRAKKÓ–ZAKOPANE–WIELICZKA
06. 30–; 07.28–, 4 nap, félpanzió .... 48 000 Ft
VERECKEI SZOROSTÓL A TATÁR HÁGÓIG
07. 22–; 08.19–, 4 nap, félpanzió .... 39 800 Ft

NÖVÉNYVÉDŐ SZEREK, RÁGCSÁLÓIRTÓ
és RIASZTÓSZEREK széles választékával
várjuk a GAZDABOLTOKAT,
FELHASZNÁLÓKAT és SZOLGÁLTATÓKAT.

BAGI KFT.
NAGYKERESKEDELMI TELEPHELYEINK:
5000 Szolnok, Nagysándor József út 31.
Tel.: (56) 513-035, 06 (30) 998-7572

PÉNZE BIZTONSÁGA, ÉRTÉKÁ...
A LEGTELJESEBB GONDOSSÁGO...

FOLYAMATOSAN VÁSÁROLHATÓ, BÁRMIKOR VISSZAVÁLTHATÓ!

A KÖTVÉNY II. POSTAI ÚTON IS VÁSÁROLHATÓ!

KÖTVÉNY II.
®REÁLSZISZTÉMA

A névre szóló, bármikor visszaváltható értékpapír 10 000 forintos alapcímletben a futamidő alatt – mindvégig 100%-os árfolyamon – folyamatosan vásárolható. A sávos kamatozású értékpapír kamata a befektetés időtartamának függvényében emelkedik. A felhalmozott kamat 365 napos lekötés esetén további évi +0,5%, 730 napos lekötés esetén évi +1% extra prémiumkamattal növekszik a lekötés időtartamára. Az együttes kamat a befektetés 546. nap feletti sávjában az évi 13%-ot is elérheti.

A BEFEKTETÉS IDŐSZAKAI ÉS AZ EZEKHEZ TARTOZÓ ÉVES KAMATLÁBAK, PRÉMIUMKAMATOK

BEFEKTETÉS IDŐSZAKAI	ALAPKAMAT SÁVOS PRÉMIUMKAMATTAL	EXTRA PRÉMIUMK 365 NAPOS LEKÖTÉS	730 N IDŐTART.
1–180 nap	11,00%	+0,5%	+
181–365 nap	11,25%	+0,5%	+
366–545 nap	11,50%	+0,5%	+
546 naptól	12,00%	+0,5%	+

KIZÁRÓLAGOS FORGALMAZÓHELYEK:
Reálszisztéma Értékpapír-forgalmazó és Befektető Rt.
Budapest V., Kossuth Lajos utca 4. • Telefon: 266-9095
Reálszisztéma Autó Buda
1112 Budapest, Budaörsi út 185–195. • Telefon: 248-3000
M0 Autócentrum, M0 körgyűrű, Csepel-Halásztelek lejárónál •
Reálszisztéma Dabasi Nyomda Rt., Dabas, Vasút utca 105. • T...

...tudnak készíteni, de tudni kell, hogy ...

...színekét a Mátros vizén.

MDK

Incze István

Kilátó, of.

Borszéki fenyők, of.

Pécsi Képzőműv.... Társ. 2. Mohácsi kiáll. 1944. jan.

5 l.

Incze István

festő

Résztvett a marosvásárhelyi kiáki-

táson

Jánosházy György: képzőmű.-ünk sereg-

Korunk, Kolozsvár 1958 XVII. 294. szemléje

Incze István

I

Évi tárl. Marosvásárhely

Repr.: Ész.

A Magyar Autonóm Tart. képzőm. alkalmaiból.

Lelnök Kolozsvár
1956. febr. 24.

Incze János

ács 1792

l.

Entzszudvarhelyi rk

templ.

107. l.

MDK.

Incze János

1863. „Szent György" c. elefántcsontfaragványát a KT vendégműtárgy kiállítása elpusztult.

MDK-A-I.-1/90.

Lucze János

neve emlitve, szerepel a Barabás Céh fiataljainak 1939 decemberében, majd 1941 január -februárjában rendezett kiállitásokon.

Korunk Kolozsvár 1974/2 188.old.

Incze János festőművész

Tóbiás Áron: Ős festője: Incze János

Művészet, 1982. január

INCZE János festő

LÁSZLÓ Gyula: A kisváros festő poétája : Incze János - Dés - kiállításának megnyitója. = Somogy, XVIII.évf. 1. sz. 1990 23-24.p.

ÁZATOK

INCZE János festő

ERDÉLY FESTŐPOÉTÁJA

Dilmyet 1996 (No 36)

A magyar irodalomban a hegyek közé bújt kisvárosokat Krúdy Gyula babonás szépségekkel idézte meg. Olvasása közben megszününk a nagyváros lakói lenni, s izgatottan figyelünk a macskaköves utcák házainak beszédjére. Nos ezt a kisvárost tette meg a festészetben ,,nagy témává" Incze János. Nem hiába írja képei és írásai alá így a nevét: Incze János. – Dés. A Partiumból származik, de életét Désen élte le mint tanító és avatott karvezető – és mint festőművész. Mint egykori tanfelügyelő végigjárta Szolnok-Doboka dombjait, hegyi falvait éppenúgy ismerte mint a dési utcán ténfergőket, a vásárba menőket, a kopottruhásokat és a rikító színekbe öltözött fiatalokat. Az utóbbi évtizedekben Itáliát járva is ezek az emlékek irányították szemét az utcákon, a kikötők szegényei közt. Sok méltatójának feltűnt képeinek sajátos tere. Mintegy felülnézetből látja a világot. Így is van: sok képét első emelti ablakából festette, rálátva az utca képére, az áldogáló vagy tovasietö emberekre. Ez bizonyos szelíd feszültséget teremt képeiben, hiszen mi hozzá vagyunk szokva a vízszintes látáshoz: látóhatárunk ali emelkedik a föld szintje fölé! Képeire jellemző ez a ,,madártávlat".

Incze János mélyen átérzi a látványban benne rejlő emberit, mégha töppedt házakat, ferde villanypóznákat fest is. Mert nemcsak a bennelakóknak, a házaknak is megvan a maguk élete. A szegénysor házainak kis ablakai meghunyászkodva pillantanak a korhadó tetők alatt a nagyvilágba: régen meghaltak akik építették őket és őket is megroskasztotta az idő, megvénültek, sorsuk akár a bennük élőké. A házak, a tárgyak, a fák, a szegényes berendezés minden tárgya végigkíséri az emberi életet. ,,Sunt lacrimae rerum", a dolgoknak is vannak könnyei, sehol jobban nem jut eszébe az embernek, mint Incze János képeit nézve. Nála még a rikító színek is szomorúak!

Embereinek nem arcvonásait figyeli, hanem mozgásukat, roggyant járásukat vagy peckes fiatalságukat. De ugyanígy lovai, bivalyai is – akárcsak gazdáik – fáradtak, vagy a ,,ki vagyok én" merészségével élnek.

Incze János képei annyira hangulatiak, hogy nehéz szavakkal közeledni hozzájuk. Kíséreljük meg előbb talán azzal, hogy mi az amit nem ábrázol, s így fonákjáról közeledvén képeihez szinte észrevétlenül megtesszük az utat képei megérzése felé. Nos tehát: hiányzik belőle a cselekvés drámaiságának megragadása, nem ábrázol soha emberi drámákat vagy hősi történelmi jeleneteket. Idegen tőle a páthosz, a dikció, a szavalás, de még a beszélgetés is! Az élet egy-egy kiszakított darabját tárja elénk. Hiányzik nála minden szenvelgés, érzelgősség, nem akar szájunkbarágni semmiféle könnyfacsaró históriát. Örök témája: amit látott, s amit meglátott benne.

Mestere Nagybányán Ziffer Sándor volt és megbámulta Nagy Oszkár hallatlan bravúrral festett zöldes képeit (bár ő maga sohasem villantott fel fényeket képein). Désen is kiváló baráti körben élt: jóbarátja volt Mohi Sándor a nagy, töredezett formák építőmestere (bár ő maga sohasem törte fel a látványt), Varró Dezső a finomérzésű költő. Kolozsvárott pedig a kortársak serege volt mérce számára, de mintakép egy sem. Miklóssy Gábor velasquezes festőisége (bár ő maga sohasem volt a velencei piktura értelmében festői), Nagy Albert a csodálatos művész, aki idegesen érzékeny volt a teremtett világra (bár ő maga sohasem kísérletezett a dolgok jelképes értelmével), Kovács Zoltán, aki Aba-Novák hagyományát folytatta a kubizmustól megigézve (ez irányban Incze János sohasem tájékozódott), Abodi Nagy Béla, aki Szőnyi István örökségét ötvözte a formák téri játékával (bár ő maga sohasem kacsingatott efajta szintézisre), Bene József virtuóz vízfestményei (bár ő maga sohasem volt virtuóz), Gy. Szabó Gyula fekete-fehér fametszetes világa (bár ő maga sohasem törekedett grafikai hatásokra) és még néhány nemes festőtársa, akikkel csak a céh becsülete kötötte össze, a nagy öregek, mint Szolnay Sándor szivárványos palettája és Nagy Imre ácsolt, monumentális formavilága nem hatott rá. A román kollégák közül Aurel Ciupe nemes impresszinizmusa (bár ő maga sohasem esett a színek káprázatába), Catul Bogdan és Corneliu Baba nemes konzervativizmusa éppenúgy „számon kívül maradt Ixion", mint a múlt századot képviselő Szopos Sándor vagy Ács Károly. Bár e felsorolás korántsem teljes, de mutatja azt a nemes és sokrétű szellemi közeget, amelyben Incze János festői világa kialakult. Akárcsak témavilágánál, itt is azt láthatjuk, hogy tehetsége sajátja volt, nem kölcsönözte senkitől sem. Önálló, sajátos értéke volt szülőföldjének művészetében. Kortársai közül nemes illendőségből éppen csak megemlítem azt, a fiatal egyetemi tanárt, aki a Képzőművészeti Főiskolát is végigjárta, s akivel őszinte barátság fűzte össze: „az az ifjú én valék".

Most is előttem van, amint fegyelmezett kis dési énekkarával Bachot vezényel. Átszellemültség és mégis szigorú fegyelem áradt e muzsikálásból. Vagy egy másik alkalommal amikor olajfestékeket kapott, s a tubusokat egymás után nyitogatva elragadtatva szagolgatta a festékek illatát. Vagy amint palettájára minden színből csak kevéske festéket nyomott, s a képet igen vékonyan festette, talán hogy megőrizze a színek illatát is. Otthonában látom szép, üvegre festett román ikon-gyűjteményét és szép magyar cseréptálait. Egyforma áhitattal őrizte mindkettőt. Ugyanígy mestereitől és barátaitól cserélt néhány képét, a magáéival együtt. Kertjében áll Puskás Sándornak, a nagyerejű erdélyi szobrásznak egyik szép műve, szeretett virágai közt. Felesége és gyermekei, unokáig beletartoznak az otthonba – s végülis beletartoznak képeibe is! Hiszen a művész azzal, hogy szinte észrevétlenül átalakítja, a maga képére formálja a természetet amit fest, egyúttal otthonát sugározza bele a környező világba, ebbe pedig beletartozik valamiképpen a család is. Így válnak képei

igazában Incze János világává, s így válik tárlata Incze János otthonává, ahol íme most szívesen invitál.

Könyv jelent meg róla a Kriterion kiadásában és megjelent önéletrajza is. Ezekből becses dolgokat tudunk meg életsoráról és művészi hitvallásáról, de mindez nem feledteti a képeket: ezeket messziről és összetéveszthetetlenül fel lehet ismerni, lám Incze János képe! Voltaképpen ebben az összetéveszthetetlenségben rejlik az, amit egyéniségnek mondunk. Erről lehet beszélni, de átélni csak a képek láttán tudjuk. Ezért szép és nemes gondolat volt ennek a kiállításnak megrendezése. A kicsi hazánkban található képei elég jó áttekintést adnak festői alakulásáról. Nem „fejlődés" ez, hiszen korai képei éppen olyan sugalló erejűek, mint a későiek. Bár ez utóbbiakban az azelőtt „szegény színekkel" festő Incze János megszínesedett. Több nagy festőnknél tapasztaltam ezt az öregkori jelenséget: a fiatal elbírja a nyomor színeit, az idős szivárványt lát a világban. Így szép ez, s ez is mutatja Incze János őszinte, meleg emberségét.

LÁSZLÓ GYULA

Tóth Sándor: Széchenyi István

Tóth Sándor: Dr. Jósa András

INCZE János

TARCZY Péter: Hetvenöt éves Dés festőkorúnlása.
= M. Nemzet, 1985. jan. 14. 6.

INCZE JÁNOS-DÉS

Az ÚPMH tárlata

Incze János-Dés: Erdélyi háztetők

Új Pest Megyei Hírlap
1997.08.22.

Megyei Hírlap számára, illetve a Vác és Vidéke Hírlapba. Telefon: 27/311-133.

i

AP

VÉNY

... példányban,
tsék.

.....

.....

Ft, negyedévre 2805,– Ft,
0,– Ft.

.....
aláírás

ban, illetve a kézbesítőknél.
dában díjmentesen elhelyezhető.
ető: 1364 Budapest, Pf.: 310.)

Nyerő percek (kivéve csütörtökön: 19.30–20.00)

Hétfő:
00.00–01.00: Üzenet az éjszakába
20.30–24.00: Lotters-Seprűs élő telefonos kívánságműsor

Kedd:
00.00–01.00: Élő kívánságműsor Papp. L. Richivel
01.00–02.00: Zenevonat: Papp L. Richi műsora
23.30–22.00: Oldies: Fehérvári Zolt műsora
22.00–23.00: Talk-show Lui vagy Csepregi Éva
23.00–24.00: Magyaróra Fehérvári Zsolttal

Szerda:
00.00–01.00: After Midnight Seprűs László műsora
20.30–22.00: Zenemánia DJ. Tommal
22.00–23.00: Talk-show

Csütörtök:
00.00–01.00: Chart Top 20 ismétlése
01.00–02.00: Nyúz a News Szomolányi Gábor műsora

Péntek:
00.00–01.00: Kívánságműsor Luigival
01.00–02.00: Rock óra. Mv.: Luigi
18.30–19.00: Kertészkedők műsora. Mv.: Kállai Tünde
20.30–22.00: Newsic Telkes Tibor műsora
22.00–23.00: Soul a Funky Telkes Tiborral
23.00–01.00: Őrület a négyzeten. A mikrofonnál a Földi–Janovics duó

Szombat:
20.30–24.00: Szombat esti láz

Vasárnap:
00.00–01.00: Dvorák Tamás műsora
18.00–20.00: Útonállók kívánságműsora.
Mv.: Brezina Kinga, Gelle Zsóka, Szomolányi Gábor
21.00–22.00: Chart Top 20 Szomolányi Gábor és Brezina Kinga slágerlistája
22.00–23.00: Talk-show
Mv.: Brezina Kinga
23.00–24.00: Mixtúra Szomolányi Gáborral

INCZE János

Szatmári László: „Festék, palettám parancsol nekem." = Művelődés, 41, 1992, 5. 8-9. ill.

1945→

ım den Rahmen geschlungen. Während die Zwickelbilder darunter als Ovale angelegt sind, nehmen ie im Gewölbe davor und dahinter Kartuschenform an. Diese Hervorhebung der Langhausmitte beto- ıen zudem die beiden breiten stuckierten Gurte, die hier, neben kirchlichen Insignien, auch die Stuckre- iefs der vier Kardinaltugenden tragen.

Die Vierung ist bereits architektonisch als zentraler Kuppelraum hervorgehoben, die Dekoration un- erstreicht dies noch. Sogar der langgestreckte Chor ist in sich gegliedert und leicht zentriert. Im ersten Joch nach der Vierung und über dem leicht einrückenden Presbyterium sind Gurte in das Gewölbe ge- egt, die zusammen mit der Pilastergliederung darunter den Chor zu Beginn und zu Ende einfassen. Die Dekoration in diesen beiden Gewölbefeldern entspricht sich, wenngleich sich jedoch in der Ausführung die Einzelformen über dem Presbyterium, gemäß dessen Bedeutung etwas absetzen. Die mittleren drei Chorfresken sind durch einen rahmenden Blattstab zusammengeschlossen, wobei jedoch das Mittelbild in seiner Größe etwas hervorgehoben ist. Zwischen die seitlichen Stichkappenbilder sind nun in der Chormitte vier Ovalbilder mit Darstellungen der vier Evangelisten so eingefügt, daß sie das mittlere Scheitelfresko an den Ecken flankieren. Trotz der im ersten Moment dominierenden Länge und Rich- tungsbezogenheit des Chores erweist sich, daß mit Hilfe der Gliederung und Gewölbedekoration der Raum zusammengefaßt und auf die Mitte hin geordnet ist. Auch weitere Beispiele würden die Abstim- mung der Dekoration auf die einzelnen Raumteile und ihre Gliederung verdeutlichen.

Die ganze Vielfalt und die inneren Bezüge der Ausstattung erschließen sich unabhängig von formalen Gesichtspunkten in dem für den Kirchenraum entworfenen ikonographischen Programm. Insbesondere im Langhaus stehen Dekor, Figuren und Fresken in einer engen Beziehung zueinander. So sind die Putti auf den Gesimsen der Seitenkapellenarkaden mit ihren Attributen Verweis auf die an den Bogenflanken gelagerten Tugendfiguren. Diese wiederum werden durch die Inschriftentexte auf den großen Stuckkar- tuschen an den Bogenstirnen entschlüsselt. Der Freskenzyklus ist der Heilsgeschichte gewidmet, darge- stellt in den Geheimnissen des Rosenkranzgebetes. In der Abfolge zur Vierung hin erscheint in jedem Gewölbe jeweils das fünfte Geheimnis des freudenreichen, schmerzhaften und glorreichen Rosenkran- zes als Hauptbild. Diese Darstellungen des zwölfjährigen Jesus im Tempel, der Kreuzigung Christi und der Krönung Mariens werden durch die Zwickelbilder ergänzt. Die Prophetenfiguren des Alten Testa-

Incze János

- monográfia készült róla
- 1935-óta él Désen — 1941 elején a Barabás Miklós Céh kiállításán mutatkozik be Kolozsváron.
- kinte örökös témája - az utca
- Tánosházy György mutatja be a monográfiában

Agopcsa Marianna: Két város, két művész

A Hét. 1977 / dec. 2.

Incze János

- Désen telepedik le, a két világ-
háború között

Nagy Pál: Désről és Dési Huber István
ról

A Hét. 1977. okt. 28

Incze János

„Szerérút a dombon"

„Hosszú út"

„Bivalykán"

„A Szamos Árpástónál"

– festményei

A Hét. 1976. márc 12.

Incze János

„Önarckép" olajfestmény, 1945

29. v. kép

Murádin Jenő: A Barabás Miklós Céh, Kriterion, Bukarest, 1978.

Incze János

Murádin Jenő:
Látogatás INCZE JÁNOS mütermében.
Utunk, 1971. okt. 15.

Incze János

Murádin Jenő:

Az esszéiró elkötelezettségével./ismerteti:

Jánosházy György:
INCZE JÁNOS. Bukarest, 1977. könyvét./

Utunk, XXXIII.évf. 34./1556./sz. 1978.
aug. 25. 6.old.

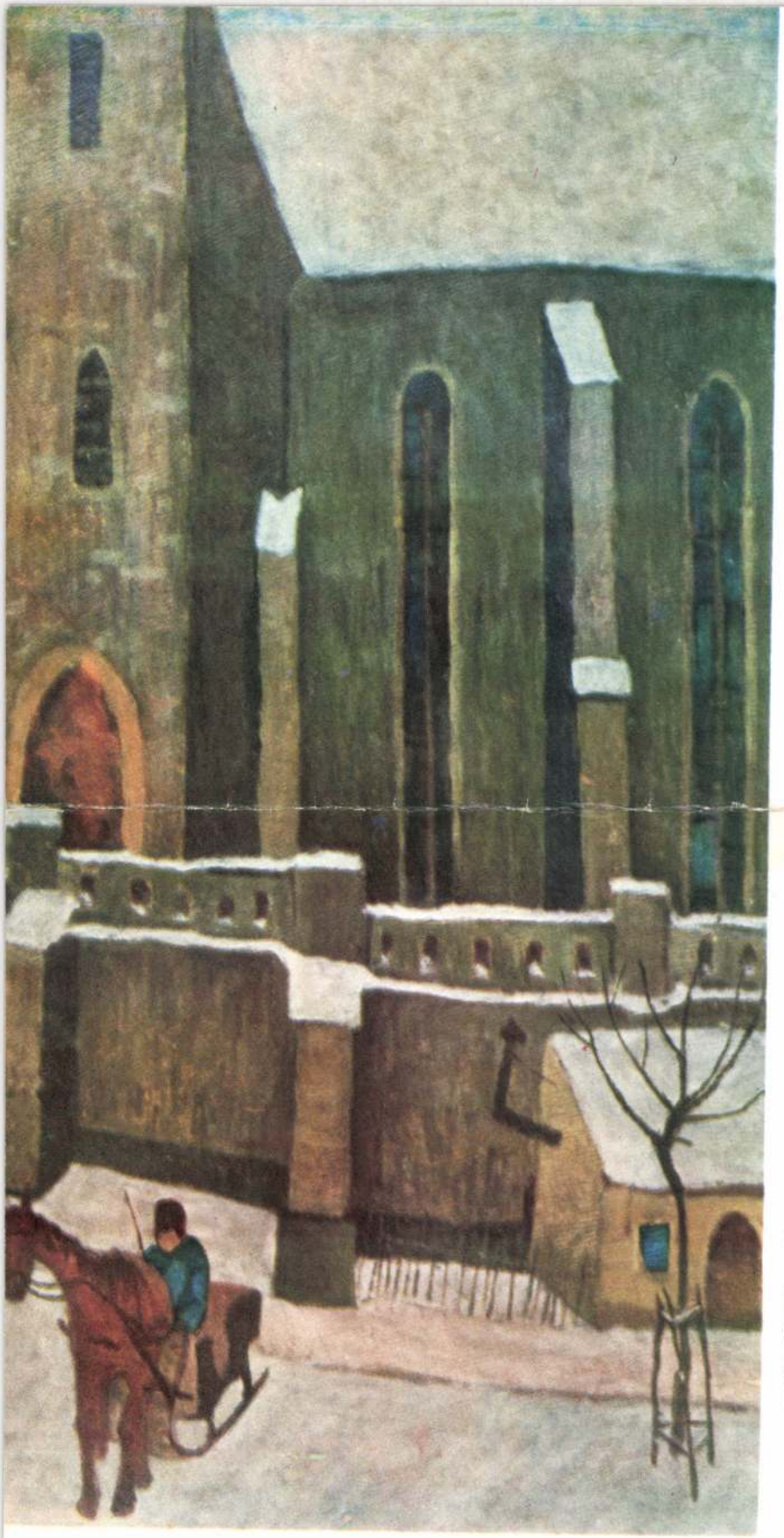

INCZE JÁNOS: DÉSI TEMPLOM

Incze János

Kerámia
Kolozsvár
1974/2

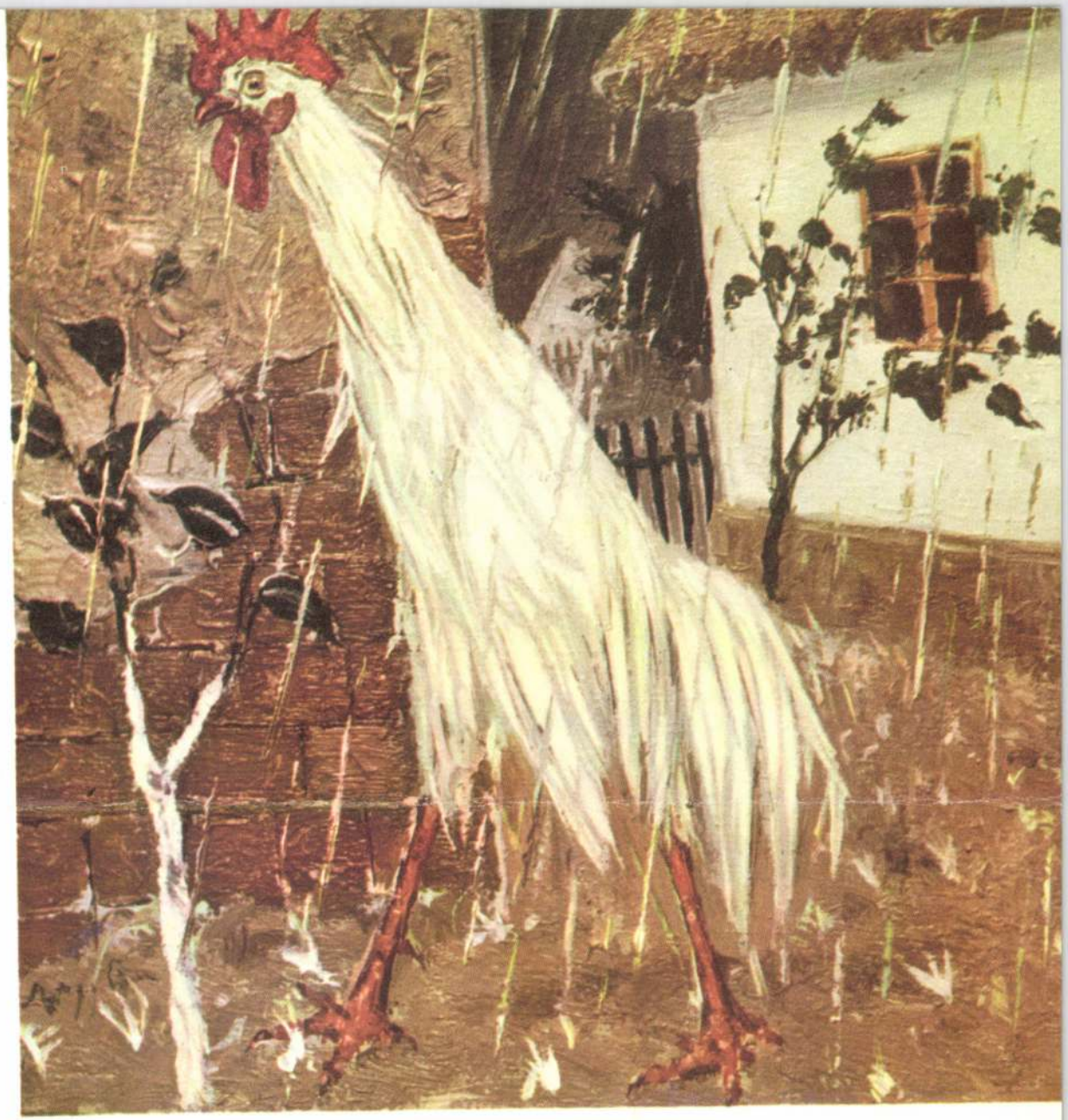

NAGY ALBERT: FEHÉR KAKAS

INCZE JÁNOS DÉS:

Portrék vásznon és kavicson. /részlet Incze János-Dés önéletrajzából./

A Hét, X.évf. 12.sz. 7.old., 9 képpel.

INCZE JÁNOS - DÉS

Cseke Péter:
100 kép alá. /Incze János-Dés festményeiről./

Utunk, XXXIV.évf. 13. /1587./ sz.
1979. márc. 30. 6.old.

INCZE JÁNOS DÉS

Erdélyi Lajos:
... amiért a harkálynak kopácsolnia kell. Beszélgetés Incze Jánossal. /Dési kiállitása alkalmával./

A Hét, X. évf. 30.sz. 1979. jul.27. 7.old.

INCE JÁNOS -DÉS szines grafikáinak kiállitása a kolozsvár-napocai Kisgalériában. /rövid hir./

Utunk, XXXI.évf. 22./1439./sz. 1976. máj. 28. 8.old.

Ineze János festőművész 1

(1909 Színérváralja.)

Désen él, Tanulmányait Nagy-
enyeden végezte (1934-ben)

Igaz Gó 1972 november

Lucze János

Első nyilvános szereplése
1941-ben volt. Egyéni kiállítása
volt Kolozsvárt, Marosvásárhelyen,
Budapesten, Nagyváradon, Szatmáron,
Nagybányán, Kovásznán

Igaz Gó 1971 november

Incze János

3

Külföldön szerepelt Ziállításon Torinóban, Titográdban, több művét a Zalaszvári és nagyváradi múzeumban őrzik.

Igaz Gó 1972 november

1) Incze János

festő

Szopos tározása után egy évvel

érkezik Désre.

A nagyenyedi tanítóképzőn szerzett

Murádin Jenő 769.

Korunk, 1972 5. n.

2) Incze János

festő

diplomát.

Tanít, fest. A nyarakat Nagy-

kányán tölti.

Munádin lenő: Dési évek 769.

Kornuk, 1972

3) Incze János

festő

Innen hívoli el első képeit a Barabás Miklós Cék tárlatania.

Egyéni kiállításon 1942 dec.-ben

Muvádia lenő: Dési évek 769.

Korunk, 1972 5.n.

4) Incze János

testő

mutathozik be.

Ténója szinte kizárólagosan: Dés,

a thidegköz, a Désaknai utca, a

Murádin lenő: Dési érek 769.

Kornak, 1972 5. sz.

5) Incze János

festő

cigánysor, a szegénynegyed, ele-

sett emberek.

Muvádin lenő: Dési érek 769.

Kornuk, 1972 5. sz.

Incze János

festő

~ 1942 októberében kiállítva a dési

városháza dísztermében rendezett

nagy kiállításon.

Murádin lenő: Dési évek 768.

Kornuk, 1972 s.n.

Incze János
festő

1942 dec.-ben mutatkozik be e-
gyéni kiáll.-on.

Muvádia Lenő: Dési évek 768.
Kornuk, 1972 5.n.

Incze János

festő

Városi dombolokal

Repr.

Kornak 1972. 5. sz. 680.

Lucze János

„Téli Tép" c. Tépének

~~fotója~~ reprodukciója a Tépmellékletben

Igaz Szó 1972 november

Incze István

Részt vett a marosvásárhelyi
téli táborban

Kovács István kritikája.

Igaz szó 6T/3 432.o.

Imre János Dés festmájai

Sepesvári utca
Két pillér hóban
Nagy Göpös és felesége
A dorbanti utca

Igor Szó 69/5 melléklet

Incze János festményei

Csermátoni utca télen
Utcasarok télen
Emberek, bivalyok hóban
Erzsébet utca télen

Ipoz Szó 67/6 melléklet

Incze János festő

Hajdu Győző írása

Igaz Szó 67/6 930. o.

Lucze János

Jánoskázy György méltatja a művészt

Igaz Szó 69/5 7T3.o.

Incze lá-nos

Festménye

Repr.

Korczak 1974. T.

Incze János

Neve a romániai magyar képzőművesek közöld

említve.

A Hét, 1971. ápr. 2. 2 evf. 14 sz. 9 p.

Incze János (fertő)

Neve emlitve.

A Het, 1974. jún. 21. 5. evf. 25 n. 6 p.

Incze János (festő)

Utca (fotó)

A Hét, 1974. jún. 14. 5. evf. 24 sz. 3 p.

Inaze János (festő)

Tél (fotó)

A Hét, 1974. jún. 14 5. ef. 24 r. 2 p.

Incze János (festő)

1974-ben Kolozsvárott gyűjteményes kiállítása volt.

A Hét, 1974. jún. 14. 5. éf. 24 m. 8 r.

Imre János (festő)

Bivalyok (fotó)

A Hét, 1974. jún. 14. 5. évf. 24. sz. 8 p.

Incze János (festő)

1940-ben volt utoljára Nagybányán. Akkor behívták katonának.

A Ket, 1974. jún. 14. 5. evf. 24n. 8p.

Inveze János, Dés

Tél (festmény)

A Het, 1971. aug. 27. 2. cf. 35 m. 9 r.

Incze János, Dés

Régi házak (repro)

A Ket, 1971. aug. 27. 2. cf. 35 m. 9r

Incze János, Dés.

Dés (reálet - repro)

A Hét, 1971. aug. 27. 2. evf. 35 m. 12 p.

Inaze János: Dés

Beszélgetés (repr.)

A Ket, 1971. aug. 27. 2. ef 35 n. 14 p.

Incze János, Dés

Nyár (repro)

A Het, 1971. aug. 27. 2. erg. 35 sz. 15 p.

Incze János, Dés

Utca (fotó)

A Hét, 1971. aug. 27. 2. old. 35 m. 1 p.

Incze János, Dés

Csend (fotó)

A Ket, 1971. aug. 27. 2. evf. 35 n. 2 p.

Incze János, Dés

Átjáró (fotó)

A Két, 1971. aug. 27. 2. ef. 35m. 4p.

Incze János

A romániai magyar művészek közt neve erkítve.

A Hét, 1974. máj. 17. 5. ef. 20 n. 6 p.

Incze János

A kulisszák mögött (fotó)

A Hét, 1973. jún. 8. 4. elf 23 m. 9 p.

Inveze János, Dés

Zöld házak (fotó)

Kosinec, 1974. júl. 33. évf. 7 sz. 836-837 p.

Inaze János; Dés

Somkerékei gótika (fotó)

Kanink, 1973. júl. 32. erf. 7 sz. 1116 p.

Jucze János Dés

Zöld Házak

Kornuk

1974 X. 836 oldal

Incze János-Dés

„Külváros"

Kornuk

1976 VIII.

569 oldal
613 „

Jucze János

Testőrmívész

Látás módja - szinvilága egyedül álló képeinek szépségét azeknak meghitt hangulatot adja

Hét

1974 VI. 14 2-3-8 oldal

Jucze János-Dés

„Házsor"

Kornuk

1976 VIII. 613 oldal

Incze János - Dés

INCZE JÁNOS-DÉS:

Lelátás hat évtized tetejéről. /Részletek egy készülő könyvből./

Korunk, XXXV.évf. 8.sz. 1976. aug. 610-614.old.

J.

INCZE János festő (1909 –)

életéről

Hajdú Demeter Dénes 1991

19 – 20.

kötelezett emberi
tásnak. *(Losonc /Lučenec/, Nógrádi Galéria, 1992. június 7—július 19.)*

SZ. HALTENBERGER KINGA

Leképzések
Piotr Miller kiállítása

Az idén diplomázó főiskolás lengyel festőnövendék a kiállítási meghívóban vallja meg rövid ars poeticáját: „...érzéseim belső világát igyekszem a legtisztább (érintetlen) formában átvinni a reális világ alakjába". Nonfiguratív képei tükrözik szándékát, a látottak nem akarják megragadni a látványt, amelyből rögtön ráismerhetünk környező valóságunk elemeire, ahonnan egyértelmű fogódzókat kaphatunk értelmezésükhöz. Miller nagy olajtáblái és a kelet-ázsiai művészetekben rendszeresen felbukkanó különös ember-állat figurái annyira sokértelműek, hogy éppen ezért is gondolhatta megfelelőnek elhagyni mellőlük a néző számára kapaszkodót jelentő megnevezéseket. Szabadjára engedi fantáziánkat, talán ne is gondoljunk semmire, egyszerűen csak asszociáljunk bármire, utalva ezzel a gesztussal a kép ősibb, egyszerűbb voltára a szavakkal szemben.

Bár a festészet folyama a leképzé-

Piotr Miller: Cí

sek különböző n
zájuk szervesen
közök története,
lalják, mindaz,
próbálnak, a sz
játéka, egyfajt
amelyet el lehe
adás a látvány sz
csupán. Vélhet
elkerülni rendh
kifejezve kicsit
ahhoz, hogy bá
vészet abszolú

Egyszerre d
rellel, törekedv
letisztultság,
felé. Ez utóbb
pot lehet, mi
közelségben
erdő mellett
képe, a — és
meg őket? –
lágy zöld enr
niának a tük
e két szín ár
nom eldolg
lóan szubtil

Incze János

A KISVÁROS MAGÁNYA

Incze János kiállításának megnyitása Kolozsvárott, 1947 őszén, a Bolyai Egyetemen.

Désen él, ódon sikátorok töppedt házai között. Ablakából látni, amint tarka hetivásárok zsibongó hullámaiból karcsún nő a fénylő égbe az ótemplom szürke tornya. A festő megviselt harmóniumán régi mesterek muzsikája lélegzik, énekében pedig népünk dalol bánatról, szerelemről, rabságról és szabadulásról. A macskaköves utcák póznáin feszülő húrok viszik az esteli fényt vagy a távolba futó, zümmögő beszédet. Az élet lassan hömpölyög itt, akár a kopott színű Szamos.

Nézem festékeit. A szivárvány minden színe bennük szunnyad. Bánatos kékek, elpiruló rózsaszínek, irigy sárgák, komor zöldek, bársonyos barnák, fénylő feketék, foltalan fehérek s más rideg, hamvas és fanyar színek tolonganak festékkeverő lapján. Mennyi csábítás van bennük! Olajos festékcsomóikban réved egy-egy világszép mezei csokor bujasága, selymes testek árnyalatainak gazdagsága, sugárzó eget csipkéző felhők káprázata, emberek, állatok, növények s földek minden színjátéka. Az olajfesték színeiben settenkedik a pitymalló terek nyújtózkodása, felhőfoltos tájak prémje s az alkonyi hangulatok szűrt zenéje.

Nézem képeit. Rajtuk van a színek minden árnyalata,

László Gyula: Művészetről, művészekről
Bp. 1978. Magvető.

Tehát: az egyéntől a jelképig, a sötéttől a fényig, a véletlentől a törvényig, a bensőségestől a monumentálisig és a valóságtól az álomvilágig tart Járitz Józsa kibontakozása. Ő maga, kedves humorral takargatva megilletődését, három korszakra bontja festői életművét: korai képeit „ókor"-nak, a párizsit és a tanyai képek egyrészét „középkor"-nak, s végül az utóbbi évtizedek termését „újkor"-nak nevezi...

...hadd vessek fel ezekkel kapcsolatban egy lényegesnek látszó kérdést. Festőnőink eleddig nagyrészt úgy festettek, hogy képeiket össze lehetett téveszteni férfikollégáik műveivel: egyazon festőiséggel bíbelődtek, egyazon látásmódból fakadtak, mintha a művészet „nem"-telen egység lenne, a művészet oszthatatlanul egy lenne. Márpedig mint régész is jól tudom, hogy újabban még az urnasírokban talált parányi, átégett csontszilánkokból is meg lehet állapítani, hogy férfi vagy női szervezetből származnak-e, annyira különböző a két nem testi – s jól tudjuk – lelki felépítése. Kell hogy a magukra ébredt nők művészete is lassan sajátos szépségekkel gazdagítsa a hagyományos férfiművészet világát. Nos, Járitz Józsa lírai ornamentikájában, mesevilágában valami ilyennek uralomra jutását sejtem, talán kissé azért is, mert emlékeztet a szőttesek, varrottasok, hímzések világára, a régi idők női művészetének szépségeire...

s még sincs nyoma annak a káprázatnak, ami előbb a festékekből tündökölt. Valami történt közben. A gyári festék és a kép közé iktatódott valami, amit nem fogott meg a színek öncélú bűvölete. A festékből kép lett, a színek beleszövődtek egy művészember mondanivalójába, s tüzüket már nem önmaguktól nyerik, hanem a beléjük ötvöződött ember áramától.

Incze János képeit ezernyi más közül is első pillanatra meg lehet ismerni. Mi az, ami bennük ezt a különvaló egyéniséget hordozza? Talán az a dési látomás, amiről elöljáróban szó volt? Igen, bizonyára így van, de a felelet talán mégsem ilyen egyszerű. Sok ideig élt Désen, s egyéniségének azok a vonásai erősödtek és gazdagodtak, amelyekre itt rátalált. A benne sarjadó alaphangulat rátapadt a szomorú házakra, tántorgó terekre, álldogáló gebékre s ténfergő vásárosokra. Az ő Dése legalább annyira Incze János hasonmása, mint amennyire őt alakította a környezet látomásvilága. Egymás képére és hasonlatosságára alakult a művészben a város, s a városban a művész. Szemünk előtt játszódik le ez a „hétköznapi csoda".

Egy pillanatig sem hihetjük, hogy képei csupán két látó szemünk jegyzetei a világról. Szemünk pontosan alkalmazkodó lencséje nem így rajzol: közömbösen és részvétlenül közvetíti koponyánk sötétkamrájába mindazt, aminek fénye belehatol, apró részletekig tárgyilagosan „képezi" a valóságot. Incze János nagy színtömbjeit s kínlódva viaskodó vonalait hiába keresnők a fényképezett világban. Ezek belőle valók, ezek azok az erővonalak, amelyek magukra vonzzák a kép témáit. Munkáin kevés a napfény, csak néha simogatja végig házai táját. Egeiből

hiányzik a kék vigasztalása, utcáiból az építmények függőleges nyugalma. Valami reménytelen szomorúság üli meg vásznait, a négy penészes fal közé rekedt ember társtalansága és bánata takarózik bennük színekkel. Egy-egy háza mintha Krúdy Gyula írásaiból kelt volna életre: a középkori város boszorkányhistóriáinak, sebes nyelvű, suttogó pletykáinak fojtott levegője villózik falainak redves vakolatán. Emberei nem kiabálnak, csendesek, hallgatnak: elbírják a csendet, ami csak igen kevés magábazárkózott ember átka-áldása. S tényleg Incze János szinte rokontalanul áll a festők között: legfeljebb a hollandi régi mester, a parasztinak nevezett Breughel hasonló igézetben fogant képeire gondolhat az ember, vagy dési sorstársának Mohi Sándornak festményein érzi meg a közös légkör alakító hatását.

Most harmincnyolc éves. Régente Nagybányán dolgozott néhány hónapig, más festőiskolába nem járt. Rajzában gyakorta látszik a rendszeres felkészülés hiánya, de ez csak képeinek megcsinálására vonatkozik, nem pedig sugallatára s mondanivalójára. Hasonlatos ő az olyan emberhez, aki nehezen beszél, de amit kimond, annak súlya van. A közelmúltban az előkelő festésmód, a szónoki és színészi előadás ragadta meg a képekben a közönséget, s ennek káprázatában nem figyelt a vallomás igaz vagy hazug voltára. Incze Jánosnál viszont e vallomás olyan erejű, hogy szinte nem is érdekel, hogy milyen eszközökkel mondja el.

Képeit nagyrészt felüllátásból szerkeszti. Ez is a kívül álló ember sajátos szemlélete: nem azon a földön áll, amelyet fest, kiemelkedik belőle, s onnan néz vissza hátraha-

gyott életére. Az alulról jövő vonalak mind felfelé törnek, s ebben az izgalomban a tér már nem hideg és konok törvény, hanem megbolydult örvény, amiben erők kavarognak, s torzítják, csavarják a maguk mentébe a látott világ dolgait. Ez a látomás az, ami kiemeli Incze Jánost a kisváros áporodott tereiből, s a világot nem járt, önmagára hajló művészembert a jelenkori Európa művészetével rokonítja. Olyan jelenség tanúi lehetünk, amely a dolgok bámulatos együteműségét árulja el: minél mélyebbre néz önmagába valaki, annál tisztábban érzékeli magában azokat az erőket, amelyek korának eszmélését és tömegeit mozgatják. A kor, a korszerűség bennünk van, óriási erők kényszerében egytestvérek vagyunk, egymásra ismerünk legtitkosabb gondolatainkban is. Értelmünket csak az zavarja meg sokszor, hogy az új tartalmat régi formákon keresztül, a megszokottban várjuk. Incze János művészetében a magából épülő ember rokonszenves küzdelmén keresztül új forma, új tartalom, új előadásmód sejtése bontakozik ki. Az *új*-ság minden értéke s minden esettsége megtalálható művein. A lázban fogant képek mögött egy ember arca tekint reánk, akiben életünk ismeretlen vagy csak homályosan sejtett szépségei keresik a képfelület izgalmát.

A VALÓSÁG KÉT ARCA

Schéner Mihály kaposvári kiállításának megnyitójából, Kaposvár, 1969 őszén, a Képcsarnok Kiállítási Termében.

Látunk itt természetelvű képeket, és látunk elvont, nem a megszokott világunkat ábrázoló képeket. Egy ember festette őket. Mi ez? Hát nem úgy van, hogy az ember vagy ez – tehát természetelvű festő –, vagy amaz – azaz elvont festő –, és a kettő kizárná egymást. Egy ember nem beszélhet kétféleképpen! Ez igaz, de talán beszélhet kétféléről vagy ugyanarról a dologról más vetületben, s akkor nyilván beszéde is más tartalmú lesz.

Schéner Mihály kettősségéről gondolkodván, korunk két nagy fizikusa jutott eszembe: Werner Heisenberg és Nils Bohr. Anélkül hogy teljes mélységében megérteném világképüket, úgy érzem, hogy a világkép egy-egy vonása éppen felvetett kérdésünkre felel.

Heisenberg fiatal emberként fedezte fel azt a törvényt, hogy az atomok két tulajdonságát (pl. sebesség és tömeg) egyszerre leírni, megállapítani nem lehet, ha az egyiket figyelem, a másik elsikkad, s fordítva (bizonytalansági reláció). Bohr is ilyenképpen gondolkozik, amikor úgy véli, hogy figyelmünk, kísérleteink a bonyolult valóságnak egyszerre csak egy-egy oldalát tudják megközelíteni, ezért tapasztalataink egymást kiegészítik, egymás

INCZE JUDIT
1114 Budapest, Szabolcska M. u. 7.

27

Budapesten született 1934-ben. Főiskolai tanulmányait Borsos Miklós és Illyés Gyula irányítása alatt 1962-ben fejezte be. Tagja a Művészeti Alapnak és a Magyar Képzőművészek Szövetségének. Több csoportos kiállítás mellett egyéni kiállítása volt: Lengyelországban (1977), Hamburgban (1979), Boglárlellén (1979), Budapesten a Fényes Adolf teremben (1980), Debrecenben (1986).

27. Gombvirág 1988. fa, 51 cm

HÚBER ANDRÁS
1214 Budapest, Nyírfa u. 4.

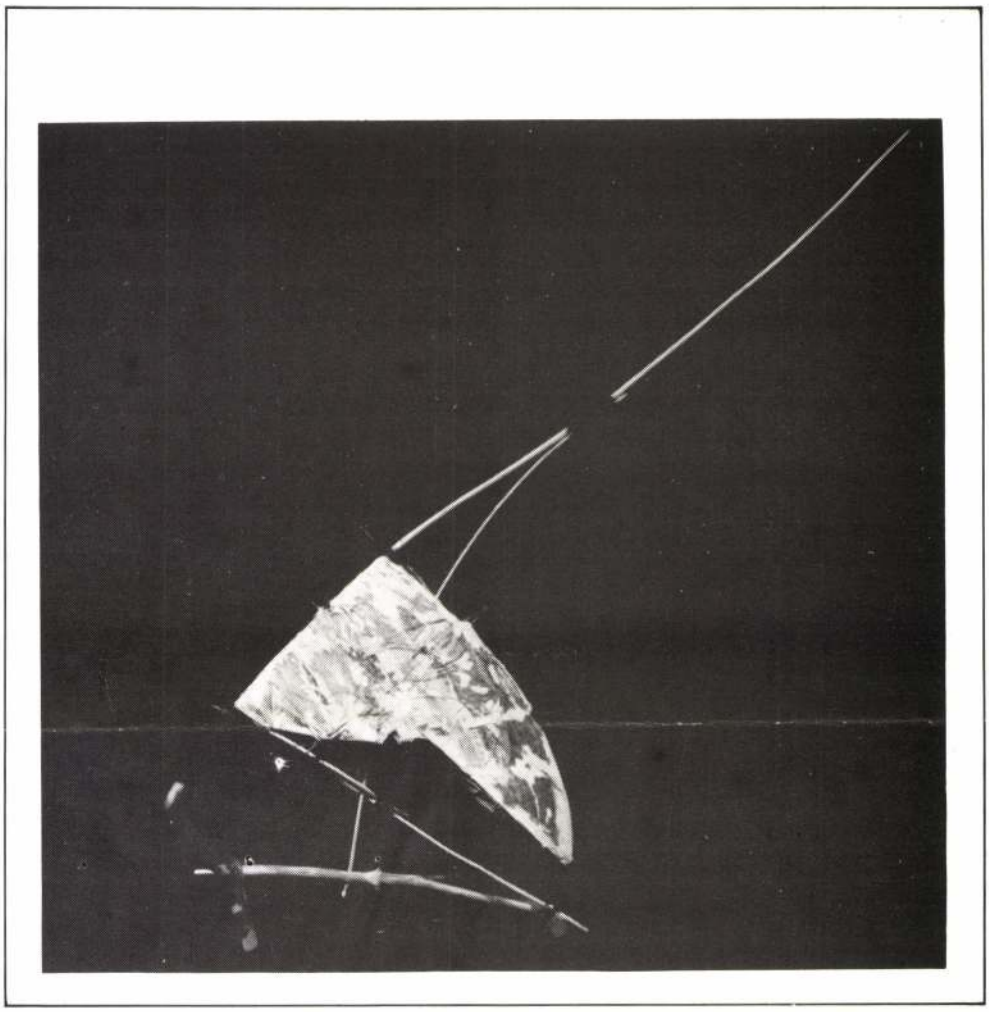

26

1949-ben született Budapesten. 1980-85 között tagja a Fiatal Képzőművészek Stúdiójának. Közel kilencven csoportos szereplés mellett tíz egyéni kiállítása volt. Öt köztéri plasztikája került felállításra.

24. Táltoskirály 1987. fa, spárga, 95 cm
25. Szélkiáltó 1987. fa, spárga, 100 cm
26. Fehér Sólyom 1987. fa, 95 x 100 x 38 cm

Incze János Dés: Párizsi beszélgetések

dijára érnek ezzel a verses tapogatózással, s mintha megkeseredett volna benne a játék korábbi öröme. Azon tűnődött, hogy az öreg írógép, mely ősidők óta használatlanul áll itt a sarokban, talán mintegy tíz-tizenöt esztendővel idősebb nála csupán, s még legalább hetven esztendőt kibír ebben az állapotban. Meg azon, hogy Lilike menynyire szereti a sárga színt, a blúzai, zsebkendői, de még a cipője is sárga, s egyszer két szál sárga nárcisszal állított be az irodába. Lilikének az arcbőre is sárgás volt, olyan, mint a sokáig izzadt markokban tartott nárciszok szirma. Aztán arra is gondolt, hogy mindössze másfél éve van a nyugdíjig, s ezt a másfél évet valahogyan ki kellene használni, mert egy nyugdíjas már visszavonhatatlanul öreg embernek számít. Makk úr úgy indult el, mintha azt a lehangoló tiszta kvint — szűkített kvint ismétlődő dallamot akarná követni, egészen a hangok forrásáig.

•

A főnök már kora reggel akkora patáliát csapott, hogy még a büszke Hadházi is meghúzta magát. Elmenőben gúnyosan végigmérte Lilike kisasszonyt, akiben meghűlt a vér. Az öt tisztviselő olyan odaadóan körmölt egész nap, hogy egy szót se szóltak, még az örök színésznő-téma sem vetődött fel. Csak Lilike sanditott lopva, majd egyre kihívóbban Béla felé, aki ezúttal a Fodor volt, de egyszer aztán annyira hosszasan, hogy Makk úrnak észre kellett vennie. Ebben a pillanatban egyáltalán nem találta kedvesnek a lány igyekezetét, pedig már a reggel észrevette, hogy Lilike vastagon kirúzsozta ajkát s az a széles rúzsvonással olyan volt most, mint váza alatt a fonnyadt vörös tulipánszirom, mely immár szo-

— Maga megbolondult? Mos akar megtanulni gépelni, vagy mi az ördög történt magával?! — csattant fel a Béla hangja, hogy Lilike rémülten ugrott el a gép mellől, s egyre inkább eltorzult arca, amint a férfi dühösen folytatta:

— Nem elég, hogy úgy kimázolja magát, hogy még az a fűrészpor-száraz főnök is a cirkuszra gondol, ha magára néz, hanem még az ember idegeire is megy ezzel a szüntelen kopogással. Istenemre, idegesítőbb, mint egy mankós nyomorék magányos hosszútávfutása egy üres kórház alagsori folyosóján!

Erre aztán olyan hahota tört ki, hogy alig tudtak lecsillapodni. Hadházi vetett véget a vad nevetésnek, amikor a Lilike könnyei végigszántottak púderes arcán, s eláztatták egész reggeli munkáját.

— Köszönöm, Hadházi úr, igazán köszönöm — zokogta Lilike. — Maga az egyetlen úr itt, meglátszik a diplomája... — s egész testében rázkódva kirohant.

•

Makk úr mogorván sétált fel-alá az üres irodában. Haragudott Bélára, a Fodorra, haragudott Lilikére, haragudott magára meg a nála jó tíz évvel idősebb Underwoodra is. Már alig volt hely a lap alján, így aztán hirtelen elhatározással kicsavarta ívet, vigyázva négyrét hajtogatta, s eltette ütött-kopott véltárcájába, miközben arra gondolt, hogy a tárca s benne a papír pontosan a „szív nyugszik". Ez aztán kissé fi vidította, s újabb ívet fűzött a gépbe. Egy ideig azon tűnődött, milyen furcsa, hogy ezekből az összevissza felkott betűkből olyan csod

1021

...amiért a harkálynak kopácsolnia kell

Beszélgetés Incze Jánossal

Százkét képet állított ki Incze János Désen, abban a városban, amely rá akart cáfolni jegyzetünkre, miszerint festőjét ismerik az országban, itt-ott Európában — csak éppen Désen nem. Hát most ismerik. Képei betöltötték a város pompás kiállítási csarnokát, amely öt egymásba nyiló, fényben úszó termével vetekedik a világvárosi kisgalériák hangulatával.

Túlságosan elfogult vagyok, semhogy értékelni merném Incze János Dés festészetét. Talán csak annyit mondhatok: ma már a városka égbetörő gótikus templomát is — amelynek szépségére Szabó T. Attila valahol a Westminster székesegyház tövén döbbent rá — annak tudatában szeretem, hogy falait-köveit oly gyakran fedezem fel Incze-képeken. Mint ahogyan Jeruzsálemben is, amelynek nagy történetű falaihoz a mi Fux Pálunk kalauzolt el, felötlött bennem: vajon mit hozna ki ezekből Incze János. Úgy hiszem, a legtöbbet, amit magyar festő beleláthatna Csontváry Kosztkától errefelé. És életem legszebb elismeréseként könyveltem el Halász Annának azt a megjegyzését, hogy a sajátos Incze János-i látásmódot véli felfedezni fotográfiáimban. Szóval az ő száz képéről, mint hogy hűvös-tárgyilagosan — hát inkább semmit.

— Mindig foglalkoztatott a művészi termelés mennyiségi vonatkozása. Hátlapjukon számozod képeidet, valahol az 1300-as opus felé közeledel. Említetted, hogy évi átlagban harminc vagy ennél valamivel több képet festesz. Még akkor sem adtad alább — tavaly —, amikor két unokád nevelése ugyancsak igénybe vette időtöket-energiátokat. Az opus-számok arról tanúskodnak, hogy életpályád során úgyszólván ismeretlen a törés, a lelassulás.

— Sok jó ötletem van, egy csomó vázlatom, ha belenézek, elrémülök: János, ez borzasztó, nyom nélkül tűnnek tova a napok, quanto è bella la giovinezza, ma si fugge tutta la vita, milyen szép a fiatalság és nyomtalanul elszalad... sokszor fekszem le nekikeseredve, elmúlt a nap, és nem csináltam semmit. Elmúlt egy hét, és nincs semmi... múlnak az esztendők, és alig van valami.

— Ténylegesen volt olyan hét, amikor nem vettél kezedbe ecsetet?

— Még hónap is!

— Miért?

(Közbeszól a felesége, aki eddig meghúzódott a háttérben: — Nem ment!)

— Úgy, úgy, nem ment, kétségbe voltam esve. Nem vagyok hangulatember, de ha egyszer az istennek sem megy!!! Olyankor kínlódom egy darabig, kérdi a feleségem: valami baj van?! Mondom, most is festek, csak épp fel és alá járkálok — rosszabb ez a sakkozásnál. Zölddel oda nem léphetek, a pirosakat már kiéltem, sárga oda nem jó, hát akkor hová a nagyapám fülibe menjek vele?! Nem sikerül semmi, le kell tennem. Azután még sokszor előszedem, nézegetem, egy éjszaka boldogan rátalálok egy pontra — na ez itten rossz. Rámegyek, és akkor megváltozik az egész helyzet, így valahogyan be is tudom fejezni a képet.

— Van valami szabadalmazott metódusod, hogy átlendítsd magad a holtpontokon?

— Semmi, semmi. A párizsi François Gall, a Feri mondotta: János, aki ilyen szép képeket fest, az vétkezik önmaga ellen, ha keveset fest. Bennünket hajt az ottani tempó. Picasso vasárnap is dolgozik... Van, amikor vasár- és ünnepnapon, éjjel meg nappal is dolgozom, válaszoltam. De azért igyekeztem megszívlelni tanácsát, megpróbálkoztam az Inczét sarkantyúzni. Nem megy. Hiába hiszem, hogy csak a szorgalom hiányzik, biztatom magam, na csak dolgozz, Incze. Dolgozom, de jobban tenném, ha nem nyúlnék a paletta után. Minden ecsetvonással romlik a kép. Nincs erre orvosság, hiába röntgenezem a lelkem — ez nem a korral jár, mindig így volt. A piktúra szempontjából nem érzem a koromat, más tekintetben talán igen, de festőként nem.

— Más festők, ha elkészülnek évi öt-tíz kompozícióval, rendkívüli termékenységről szólnak, fáradtságra panaszkodnak. Te viszont... A mostani kiállításodon is megragadott a száz kép egységes világa.

— Képszakértők-kollégák voltak a tárlaton, ők mondották — ez meglep bennünket, ez az egység. Mert a falakon harmincöt évi munkám keresztmetszete látható, az első kép 1945-ből való, az utolsót most fejeztem be. De hát csak így érdemes, az ember szólion a saját hangján. Furcsa volna, ha engem most miniszoknyában látnának viszont, és azt mondanák: vénségére megbolondult... Április írt még harminckettőben egy verset Varró Dezsőhöz, abban figyelmeztette: vigyázzon a versei hangjára, mert minden madár saját hangján dalol, csak a szajkó utánozza a másokét. Engem ez a sarkigazság már készen talált. Festőembrió voltam, amikor arra törekedtem, hogy lehetőleg Incze János legyek. Soha nem utánoztam másokat, soha nem öltöttem magamra idegen, divatos szoknyákat. Attól még lehetnek bizonyos ráhatások az emberre. Már az is sokat tesz, hogy milyen festékei vannak, melyikből van bőven a palettán. Az umbra, sziéna, fekete, az ultramarin — ezekből több van, az ember önkéntelenül ezeket keni fel — és már adott a kép alaptónusa. Akkor többé nem lehet hupikéket vagy sárgát tenni.

— Emlékszem, mesélted, talán Firenzében találtál valami kiárusításfélén igen olcsó sziénát; ivari menynyiségben vásároltál belőle. Azóta gyakrabban tűnik fel ez a szín a képeiden.

— Nem vagy feledékeny... csak hát nem Firenzében, Nápolyban vásároltam azt a sziénát. Szeretem.

— Úgy tíz évvel ezelőtt nyílt meg előtted a nagyvilág...

— Igen. Jól tette, nagyon jól tette.

— Sokat vesztettél azáltal, hogy nem korábban látogattad Európa jeles múzeumait?

— Hát nekem, mint turistának, bizonyára kellemes lett volna, de a festészetemnek nem ártott. Nagyon szép, amit ott láttam... de talán emlékszel, még ki is fényképezted itáliai jegyzetfüzetemből azt a mondatot, amit a Pitti-galériában írtam fel. A Galleria Moderna képei előtt álltam, és úgy véltem, jogosan írom le: „Azért nekem is vannak jó képeim!" A túlzott szerénység nem kenyerem, ennyivel tartoztam az igazságnak... Embriókoromtól húzódoztam attól, hogy valamelyik mester gyakorlati tanulságait felhasználjam. Elméletileg persze sokat lehet tanulni — tanultam is. Nagybányán például azt magyarázták, egy képnek kell hogy legyen előtere, azután jő a közepe, oda kerül a főtéma, meg a háttér, ott a perspektíva; van valőr meg mittudoménmicsoda... Azután láttam Nagy István kolozsvári kiállításán egy képet, egyetlen nagy kopasz fa, betöltötte az egész vásznat, se elő, se háttér, se valőr... Nagyon szép kép volt. Na, elvileg ezt tanultam el Nagy Istvántól. Ott volt a kiállításon ő is, de hát én, tizennyolcéves zöldfülű se-por-se-hamu, hogy menjek oda Nagy Istvánhoz... Tanultam Leonardótól is: „Festő, a te lelked legyen olyan, mint egy tükör" — come uno specchio. Mint a tükör, amelyik minden színre, minden formára, mozgásra reagál, de ő maga mindig hideg és mozdulatlan marad. A hidegség és mozdulatlanság nem kenyerem, de elvileg azért ezt is megtanultam. Minden munkád legyen egy új teremtmény ebben a teremtett világban... Ha láttam, hogy olyan képem alakul, amelyik erre vagy arra a festőre emlékeztet, hát inkább letöröltem. Mindjárt az elején. Ziffer dicsért is már harmincnyolcban: „Szeretem, Incze úr, hogy nem másik mások nyomdokaiba; itt Bányán, ahol ugye annyi kísértés van, a Klastromrét, a virágzó gesztenyefák, nagy elődök munkássága — hát maga kimegy Fernezelyre, kopott aranykohókat festeni." Olaszországban „in corpore" csodáltam Michelangelót, Giottót, Tiziant. De a magam tanulságait már fiatalkoromban leszűrtem, elegendő volt egy életre.

— Jó néhány képedet ismerem a harmincas évekből. Lényegében egy és ugyanazt a témát festetted egy életen át.

— Hiszek a franciáknak, akik azt mondják: ne menjen a múzeumba, a szépséget az utcán kell megkeresni! Hát meg lehet festeni mindazt a szépet, amit az utcán láthat az ember?! Igaz, ki kell azt még bontani a dióhéjból... Valamikor a barátaim is megpróbálkoztak továbblökdösni a „kitaposott" utamról, de hiába. Én ezen az ösvényen vagyok Incze János! Még valamiféle neokonformizmus hírébe is keveredtem, mert voltak olyan témák, amelyeket melegen is, hidegen is ajánlottak... Próbálkoztam velük, van egy-két tömbházas képem, másokon szerelik a neonvilágítást, festettem a hídépítőket. Nem is olyan rossz képek ezek, nem tagadom meg őket. A téma felől nézve, egy kép ugyanúgy lehet jó vagy rossz. Voltak, akik mélyebben belesüppedtek a roszszul értelmezett szocialista realizmusba — azok később mondogatták: te jártál jól, mert bele sem léptél. No de énnekem az volt a szerencsém, hogy a festő feje fölé fedelet, asztalára kenyeret az egyéb természetű munkám biztosított.

— Nagy Imre hangoztatta, milyen fontos a festő számára a rendezett anyagi háttér, ez biztosítja függetlenségét a vevőkkel szemben.

— Ha nem tudtam volna ezt, hát éreztették velem mások. Már a húszas években szidott Lujza néném, Nagybányán. „Festő akarsz lenni — a koldulással kötni házasságot?! Nézd meg Thormát — ő csak híres egy festő... és ami az anyjáról rámaradt, azt elherdálta, amit az apjától kapott, azt elköltötte, ma kettőért kenyér, egyért túró, úgy él, mint levél a vizen! Ő, a híres festő!"

— Mióta alapozhatod családod megélhetését a festészetedre?

— Amióta megtiszteltek a szövetségi tagsággal járó nyugdíjjal. Korábban tanítottam, orgonáltam, a bizonytalan képeladásokra nem lehetett számítani. Később a környéken dolgozó franciák „felfedeztek". Vásároltak tőlem, a hatvanas években kezdtem divatba jönni.

— Marosi Péteréknél láttam egy korai képedet — ezek szerint már fiatalon felfedeztek?!

— Azt még a Péter feleségének családja cserélte tőlem egy öreg harmóniumért. Nagy örömömre szolgált. Ma is Monteverdivel, Couperinnel, Bach úrral pihenek. A zene számomra mindent, de mindent jelent. Ha Gigli egy klasszikus áriát énekel, meghallgatom, egész napra rendbejöttem Bach H-moll szvitjétől három napig teljes értékű az ember. Nem vagyok valami nagy zongorista, a zongorát ütni kell, holott én az orgonáláshoz szoktam hozzá — de úgy, ahogy tudok, zongorázok, Bachot játszom — és ez megőriz a felületességtől, a kapkodástól. Casals mondotta egy hívének, hogy minden reggel hétkor előveszi a csellóját, és Bach-darabokat játszik, mert azok jót hoznak a házra. Én is hiszek ebben... Ha vonaton ülök, akkor legalább kottát olvasok, az is megteszi. Emberebb marad az ember. Nem, ne kérd, hogy játsszam. Mások előtt képtelen vagyok rá.

— Volt, amikor bíráltak, volt, hogy oktalanul dorongoltak is. Zavar ez? Vagy nyomtalanul lepereg rólad?

— Senki sem ismeri nálamnál jobban a képeim erényeit, gyengéit. Hiszen én verekedem velük naponta. Tudom tehát, hogy mit állítottam ki. Ha valakinek tetszik, örvendek, mert velem azonos hullámhosszon értekező embertársamra akadtam. Akinek pedig nem tetszik... A piktúra a leghumánusabb, legdemokratikusabb művészet. Ha egy alkotás nem tetszik, hátat fordít neki az ember, és már nem zavarja. Nem olyan, mint a gyatra minőségű, harsogó könnyűzene — nem tudom hallgatni, menekülök előle, hát a következő nyitott ablakból ugyanaz bömböl. A képnek hátat lehet fordítani. Én tudom, jó a kép — hogy valakinek nem tetszik, hát istenem, szőke, barna kislány. Ki mit szeret.

— Miért fest az ember?

— Csak azért, amiért a harkálynak kopácsolnia, a kutyának ugatnia kell. Nekem festeni muszáj. Ez olyan született bolondéria, rosszabb a pálinkaivásnál — mint Dóczyné mondotta volt, még Enyeden: „A piktúra ledér menyasszony; ha nem szolgálja teljes erejéből, egész lelkével, ha nem lélegzik vele szüntelenül együtt — úgy otthagyja a festőt, mint a huzat..." Igaza volt — de lehetetlen is őt nem szolgálni. Próbáltam, egy-két-három hónapig ment, mondtam, a fene azt egye meg, aki ecsetet vesz a kezébe. Azután láttam valami érdekeset, elragadott, felvázoltam — jól sikerült, s akkor ott vagyunk, ahol a pálinkával, na még egy pohárral, na még egy képpel... belehabarodik az ember. Nem lehet tőle szabadulni. Nem is tudom, mit művel egy életen keresztül az az ember, aki nem fest.

— Halászik.

— Na épp ezt akartam mondani. Ha cipész, asztalos lennék, ilyen idősen már tökéletesen uralnám a mesterségemet, a klienseim meg lehetnének elégedve velem — délután leteszem a kalapácsot, mehetek horgászni, kuglizni, se bú, se kár... De aki festeni kezd, annak öregkorára is jut éjszakáira gond, nem is kevés.

— Az árvíz napján láttalak keserűen nézni az akkor gyűlöletes Szamosra. A festészetedben azóta sem bukkant fel a romboló víz...

— Az egy olyan program lett volna, és azt én sohasem kerestem a piktúrában. Mondjuk a harmónia vagy a disszonancia, a kedves líra, a szép színek — ezeken kívül nem is vágyom többet ábrázolni. Soha nem jutott volna eszembe megfesteni s háború borzaimait — Goya vízióit. Pedig megéltem őket.

— Mint sokan festőkollégáid közül, te is írod önéletrajzi jellegű emlékezéseidet.

— Készen van belőle vagy háromszázhatvan oldal. Mielőtt még befejezném, írok Párizsról, az amatőrmozgalomról, néhány feltevést a piktúra jövendőjéről. Talán még húsz gépelt oldalt. Ez a mostani kiállítás kilendített a kerékvágásból, idő kell, míg visszatalálok ahhoz a hangulathoz, amikor megy a munka.

ERDÉLYI LAJOS

Vajúdó évek, sorsdöntő napok

Nem tartozik a történelemre, de ennek a folytatásokban közre adandó válogatásnak az előszavába talán igen, hogy 1945-ben, azokon az izzó hangulatú népgyüléseken Kolozsvár főterén előfordult, hogy ifjúkommunisták egy csoportja — többségben Dermata-munkások — valamely szónoklat végén elkezdtük követelően skandálni: Ve-ress Pa-li. Múltját nem ismertük, nem is a személyének vagy pillanatnyi tisztjének szólt az ünneplés, hanem egyszerűen szomjaztuk lelkesítő szavait. Emlékszem, szaggatott beszédében a mondatok külön éltek, megannyi lüktető áramimpulzus, kitünően vezető közegben. S ha már vallomással kezdtem: a szerkesztőségben legfiatalabbként éppen az én reszortom volt, hogy mint „kiküldött munkatársunk" mindig pontosan jelen legyek azokon a teremtéskezdeti szaktanácsi üléseken — amelyeknek emléke, lám, mennyi nosztalgiával átszőve él még ma is abban, aki mindig ott ült az elnöki asztalnál. A primér demokrácia egyik első élménye volt számomra ez a szakszervezeti mindenintézés. Mondom, idetartozhat mindez, mert a szerző önéletirása nyomtatás előtt álló negyedik kötetének 1938-ban kezdődő cselekménye, melyből válogatást közlünk, éppen ebbe a fényes-szeles időbe (1945) torkollik. Azóta persze sok tapasztalattal és valóságélménnyel lettünk öregebbek, edzettebbek. Ő maga még nem kért, de igazságtalanul kapott kegyetlenül keserves pótlásokkal is. Bevallom, ez utóbbi külön ok arra, hogy keressem ma a hajdani Ve-ress Pa-lit. Töprengő elégtétellel tapasztalom, hogy milyen könnyű a dolgom: mást itt hiába is keresnék. Jó ez a könyvnek, vagy nem? Tény, hogy sokak buktatója, naprakész szempontok visszavetítésének életrajzírói csábítása őt nem vonzza. Tisztelet érte. A többiért... ő tartja most is a hátát, meglátják.

Az itt elsőnek következő részletek középpontjában egy emlékezetes Petőfi-ünnepség áll, amelyet a költő hősi halálának 90. évfordulója alkalmából Fehéregyházán, a hősök emlékművénél szerveztek meg több ezer munkás és földmüves — köztük románok — részvételével, leküzdve, amit ehhez akkor mind le kellett küzdeni, és vállalva, amit akkor veszélyes volt vállalni. Gyökeresen megváltozott társadalmi viszonyaink az akkori kiállást külön is hitelesitik ma, amikor ismét július utolsó napjaira, Petőfi s a világszabadság megálmodott találkozásának dátumára fordítjuk a naptárlapot, egy ismét éppoly kerek évfordulóra, mint volt amaz, a százharmincadikon, 1979-ben.

KOVÁCS ANDRÁS

Petőfit ünnepeljük, munkás módra

A Nemzeti Újjászületési Arcvonal megalakulását követő napokban utasitást kaptunk, hogy mint egyszerű tagok, lépjünk be annak helyi (a mi esetünkben a marosvásárhelyi) szervezeteibe, és ott fejtsünk ki propagandát a király-diktatúra ellen. Ez az utasítás kissé elhamarkodott volt, mert nem vették figyelembe, hogy a NUA nem egy állandó tevékenységet kifejtő aktív szervezet, ahol mozgalmi élet is zajlik, hanem csupán a reakciós vezető csoportok diktatorikus irányitó szerve (. . .)

Úgy két héttel később új utasítások: nem lépünk be, akik beléptek, lépjenek ki. Akkorra már a fegyelmezett elvtársak jó része belépett. Az könnyű volt. Az ember felment a Városházára, ott egy hivatalnok beirta a nevét és a személyi adatait, s anélkül, hogy tagsági könyvet kapott volna, tag lett. De kilépni már nem volt ilyen egyszerű. Felmentem újra a Városházára, s kértem a hivatalnokot, húzzon ki a tagok közül . . . Nagy szemeket meresztett, s megkérdezte: miért akar kilépni a Frontból? Felkészültem a kérdésre, s azt válaszoltam: úgy hallottam, magyar alosztály is alakul, s oda akarok beiratkozni. A hivatalnok átment a másik szobába, tárgyalt valakivel, s amikor visszajött, „megnyugtatóan" mosolygott . . nem tesz semmit — ha lesz magyar alosztály, beléphetek oda is, nem mond az egyik a másiknak ellent . . . Erre a bölcs eligazításra több szavam nem lehetett, magamra bosszankodtam, hogy miért is voltam olyan fegyelmezett, hogy mindjárt az utasítás szerint beiratkoztam. Még jó, hogy most nem kerültem gyanúba.

A kilépési utasítást megkaptuk, de nem tudom, rajtam kívül felment-e még valaki a Városházára.

Egy kora tavaszi napon felkeresett Tárkányi a lakásomon, s elmondta, hogy a szervezkedő Magyar Népközösség elnöke, gróf Tholdalagi Mihály a magyar munkások vezetőit találkozóra hívta meg. Elmondta azt is, hogy úgy gondolta, ő, Soós Jóska bácsi és én kellene, hogy elmenjünk. Mondtam, várjon holnapig, addig gondolkozom. Nem gondolkozásra kellett nekem az idő, de meg kellett beszélnem a dolgot Nemes Jóskával, a kerületi párttitkárral.

Tudtunk a Magyar Népközösség szervezkedéséről, hiszen az újságok oldalakat irtak tele a gróf Bánffy Miklós és Szász Pál, Márton Áron (katolikus), Vásárhelyi János (református) és Józan Miklós (unitárius) püspökök, valamint Silviu Dragomir, a kisebbségi ügyek kormánybiztosa között lefolyt tárgyalásokról, s azt követően a Magyar Népközösség megalakulásáról. Azt is tudtuk, hogy a Magyar Népközösség a Nemzeti Újjászületési Arcvonal alosztálya- vagy szekciójaként alakul, de ugyanakkor a megállapodás értelmében az összmagyarság gazdasági, kulturális és társadalmi érdekeinek védelmi szerve is lesz. Erről tárgyaltunk Jóskával. (. . .)

A népközösség szervezeti állapotáról csak annyit tudtunk, amennyi az újságokból kiderült, vagyis hogy a központi ideiglenes vezetőség 11 grófból meg báróból, 13 doktori titulussal bíró személyből és ismert volt magyar párti politikusokból és egyetlenegy politizáló kisiparosból — a brassói Szabó Béni szűcsmesterből — áll. Ez bizony nem volt valami bizalmat keltő vezetőség.

Értesítettem Tárkányit, hogy a meghivást elfogadjuk. A megjelölt időben Tárkányi, Jóska bácsi és én egy sötét kis főtéri irodában találkoztunk. (. . .) Tholdalagi közölte, miért kérte a magyar munkások vezetőivel való találkozást. Véleménye szerint a munkások is részt kell vegyenek ezekben a nehéz időkben az összmagyarság közös nagy problémáinak megoldásáért folytatandó küzdelemben. Utalt anyanyelvi, iskolaügyi, néhány ismert gazdasági és kulturális vonatkozású kérdésre, amelyeknek megoldása minden magyarnak közös érdeke. Felszólított: fejtsük ki álláspontunkat. Először Jóska bácsi szólt a kérdéshez. Elmondta, hogy a magyar, nyelvet beszélő munkásság magyarnak tartja magát, és eddig is küzdött a volt Városi és Falusi Dolgozók Blokkján s a szakszervezeteken keresztül a magyarság nemzetiségi jogaiért, valamint a jogtiprás ellen. De nem voltunk és nem vagyunk soviniszták. A román munkássággal testvéri szolidaritás köt össze, s ez éppolyan drága nekünk, mint anyanyelvünk szabad használata, aminek akadályozása ellen készek voltunk minden becsületes magyarral együtt küzdeni a múltban, és készek vagyunk ma is. A munkásság komoly szervezeti tapasztalattal rendelkezik, és vannak vezetői, kipróbált bátor harcosai . . . mi azt szeretnénk, hogy vezetőink is szóhoz jussanak a Magyar Népközösség ügyeinek, küzdelmeinek irányításában.

A vélemények elhangzása után az azonnali tennivalókról beszéltünk. A mi véleményünk szerint a legfontosabb dolog a szervezés beindítása. Ezzel egyetértettek, de amíg szerintünk kerületi gyüléseken kell ismertetni az MN céljait, szerepét és programját, valamint egy információs irodát azonnal felállítani — ahol egy kis gyülésterem is legyen —, ők az embertől emberig való egyéni felvilágositás módszerét ajánlották. Kijelentették, hogy a gyűlések tartására nehezen lehet engedélyt szerezni. A további beszélgetés folyamán kiderült, hogy az ideiglenes megyei vezetőségnek igen szűk a hatásköre. Semmit sem csinálhatnak saját elgondolásuk szerint, minden ténykedésükhöz a központtól kell engedély. Ezek ismeretében világossá vált, hogy az MN ideiglenes központi vezetősége nem akar egy alulról felépített tömegszervezetet.

Kifejtettük mi is álláspontunkat. Elmondtuk, hogy a munkásság egy ilyen papíron létező szervezettől, amelynek még a helyi vezetőit is a központ nevezi ki, semmi lényeges eredményt nem várhat. (. .)

Az MN nem épített ki tömegszervezeteket, tömegmozgalmakat nem kezdeményezett. De 1939. július 31-ét, Petőfi hősi halála 90. évfordulójának megünneplését már nem lehetett elodázni. (. . .)

Vásárhelyen — Fehéregyháza közelsége miatt — úgy határoztunk, hogy minél nagyobb tömeget mozgósítunk az ünnepségre. Jó lett volna ezzel párhuzamosan Vásárhelyen is tartani egy ünnepi gyűlést. Voltak is tapogatózások, hogy az MN égisze alatt a Kollégium disztermében — ahol annyi ünnepély zajlott már le — tartsunk ünnepi gyűlést, de különböző opportunista meggondolások miatt nem született határozat. Tholdalagi, az MN elnöke becsületes ember volt, de félénk és befolyásolható. Az opportunista semmittevők, akik még az árnyékuktól is féltek, kielégítőnek találták Petőfi halálának megünneplését azzal, ha 150—200 ember részt vesz a fehéregyházi ünnepségeken.

Vásárhelyen az MN vezetősége elvben egyetértett azzal, hogy a nevében történjék a mozgósítás, de gyakorlatilag majd semmit sem tett az akció sikere érdekében. Emlékszem, Kovács Györggyel ostromoltuk a vezetőséget, hogy összeköttetéseik révén 3—4 nagy teherautót szerezzenek, és fizessék annak költségét. Megígérték, de aztán az ezzel megbízottak eltökéletlenkedték az autók bérelését arra való hivatkozással, hogy a megyei szervezet rendelkezésére nem áll ekkora összeg. Utolsó pillanatban Károly bátyám és néhány cukorgyári elvtárs szereztek egy nagy teherautót, és Csizmadia Pista, a MADOSZ volt aktivistája — akkor a párt megyei szervezetének titkára — a nagy mészárosmesterek valamelyikétől egy másik autót. Persze mindkettőért fizetni kellett. A mozgósítást 3—4 teherautóra végeztük, vagyis 160—200 emberre — a két túlzsúfolt teherautó 100—110 embert tudott elszállítani. Sokan keserűen csalódva Vásárhelyen maradtak. Egy csoport ifjú kerékpáron tette meg a mintegy 40 km-es utat. Ilyenformán körülbelül 150-en vettünk részt vásárhelyiek a fehéregyházi ünnepségen. A vásárhelyiek közé sorolom azt a néhány régeni munkást is, akik Tina Francisc vezetése alatt velünk együtt jöttek Fehéregyházára. Tina Francisc román volt, s a párt őt bizta meg, hogy a Maros völgyi román munkások nevében rövid beszéd kiséretében elhelyezze a piros szalagos koszorút a „népek szabadságáért tollal és karddal harcoló" költő emlékművénél.

Tina eleget is tett a megbizatásnak, 1941-ben, a nagy erdélyi letartóztatások alkalmával a horthysta kémelhárító pribékjei rájöttek, ki helyezett koszorút, s ki beszélt román nyelven a román munkások nevében. Szegény Tinát a megvadult soviniszták azért is elverték, mert román nyelven beszélt, s mert koszorút merészelt elhelyezni Petőfi emlékére. (. . .)

Mondanom kellett volna már az elején, hogy milyen kockázattal indultam el a lelket is kirázó autóútra. Az történt ugyanis, hogy mintegy 7—8 nappal az ünnepség előtt hirtelen rosszul lettem, s beszállítottak dr. Czakó klinikájára, ahol megállapították, hogy vakbélgyulladásom van. Harmadnapra a fájdalmak megszüntek, s én azon igyekeztem, hogy minél hamarabb elhagyjam a klinikát. Dr. Czakó — akit a Magyar Népközösség megyei vezetőségében ismertem meg — velem szemben nagyon emberséges és őszinte volt. Arra a kérdésemre, hogy mivel a jégzsákos kezelés a gyulladást megszüntette, szükségesnek tartja-e az operációt, őszintén felelte: megtörténhetik, hogy soha az életben nem lesz többé bajod a vakbeleddel (valóban, a vakbelem most is megvan és nem rendetlenkedik), de az is megtörténhetik, hogy valami zavar miatt néhány nap múlva újra előáll a gyulladás. Akkor pedig muszáj operálni . . . Megpróbálom — mondtam —, hátha elkerülhetem egyelőre a kést . . . Czakó bólintott.

Czakóval — a neves sebész a Cukorgyár orvosa volt Nevetve meséltem el, hogy akkor azért nem akartan magam megoperáltatni, mert a klinikáján egy ilyen mű tét legalább 4—5000 lejbe került volna, én pedig mé azt az 500 lejt sem tudtam kifizetni egyszerre, amibe kétnapi különszoba került. Dr. Czakó akkor készségge ajánlotta fel, hogy 2—3 hónapi haladékot is ad. „Ak kor fizetsz, amikor lesz annyi pénzed"...) Tehát amo lyan lábadozó állapotban voltam a fehéregyházi gyű lés idején. Hogy kibírjam a teherautó okozta rázkódás az elvtársak felsőkabátjaikból jó, kényelmes ülőhely készítettek a sofőrfülkében. (. . .)

Arra lettem figyelmes, hogy egy eléggé kopott szarva bőrkabátos, széles vállú alak antiszemita és antikomm nista előadást tart a gépkocsiban. Az ilyen piszkos b szédet nem lehet szó nélkül hagyni — gondoltam —, elég ingerülten rászóltam: mondja kérem, Petőfi emlé kének áldozni jött maga ide, vagy provokálni. A bőrka bátos hátranézett, majd felém fordult. Ahogy megfo dult, valaki jó hangosan mondta: hiszen ez Atzél bár

Atzél báró nevét már hónapokkal azelőtt hallottar de nem ismertem. Most megismertem a piros arcú, vo tatott beszédű, behemót alakot, aki nemrég azzal e tette ámulatba vendégeit, hogy egy rohanó fiatal bik szarvánál fogva földre tepert. Azt is tudtam róla, ho egy, a mozgalomból kimaradt volt elvtárs újságírónak 10 lejt ígért, ha engem bemutat neki. Nos, itt bemutatko tunk egymásnak — én, Károly bátyám s Csizmadia Pis alaposan leszedtük a keresztvizet a provokáló bárór (Két évvel később, a Horthy-fasiszta időben, letartózt tásom előtt egy-két hónappal, a báró felismert Vásá helyen, és rámtámadt: Ni-ni! a kommunista Veress Pa Hát maga szabadon van? Úgy tudtam, internáló tábo ba csukták. No várjon csak! Lesz rá gondom, hogy ag tációjával ne fertőzze felszabadult népünk lelkét . . Addig is, ne érezze, hogy adósa maradtam a Petőf ünnepélyen reám szórt mocskolódásért . . . Felemel marha-nagy öklét, és felém indult ... verekedést akc provokálni. Valaki a társaságból affektáló hangon sz oda: jó-jó, Édi, megértelek! de ne itt, a városháza előt A verekedés elmaradt. Nem kétséges, hogy erőfölényér fogva én húztam volna a kurtát.)

Amikor megérkeztünk a fehéregyházi emlékműhöz, mezőn már mintegy 4000 ember lehetett összegyűl Meglepett a sok dalárda, többségükben székelyhari nyás, csizmás földművesek voltak. De szép számmal jö tek a környékbeli városokból iparos- és munkásdalá dák is. Kolozsvárról már korábban értesítést kaptur hogy Józsa Béla is lejön az ünnepélyre, és beszél akar a kolozsvári munkások nevében. Kerestük Bél hogy köréje tömörüljünk és segítségére legyünk töme fellépésünkkel, ha erre szükség lenne. Meg is találta Néhány szóban informált, hogy az ünnepség rende nem emeltek semmi kifogást az ellen, hogy beszélje Béla tudott arról, hogy a Maros völgyéből egy rom munkást hoztunk magunkkal, aki koszorút helyez el, beszélni akar. Béla ismerte Tinát a mozgalomból, nem tudta azt, hogy őt akarjuk román nyelven felszólí tatni. Bélával a rendező bizottsághoz mentünk, és be lentettük a koszorúzást és a beszédet a román munkás nevében. A bizottság tagjai hideg közönnyel vették tud másul a dolgot.

Az ünnepély hamarosan megkezdődött. Sokan, nagy sokan beszéltek, s még több dalkar szerepelt Erdélv, főleg a Székelyföld minden részéből. Az ünnepély főszónoka a Magyar Népközösség központiának megbízott gróf Teleki Ádám volt. Amolyan se hideg, se meleg b szédet tartott . . . de hát mit lehetett várni többet T leki Ádi gróftól? Mi vártuk, mikor kerül sor Józsa Bél ra. Lassan nyomakodtunk előre a nagy tömegben, ho közel legyünk Bélához. Nehezen ment, de a piros vi gos, piros szalagos koszorú előtt utat nyitottak, s m Béláro került a sor, az emlékmű közvetlen közelébe k rültünk. Amikor Béla beszélni kezdett, egy kicsit izg tam. Ismertem nyugodt, halk beszédét az illegális ül sekről. Attól féltem, az ötezres tömeg morajában ne fog hallatszani a hangja. Tévedtem. Béla tudott ha gosan, lelkesen beszélni. A jól felépített beszéd világ szép, tiszta mondatai úgy illeszkedtek egymáshoz, m egy mozaikkép egymást kiegészítő kockái. A magyar eg ségről beszélt . . . szavai szétterültek a hallgató tömeg feje fölött.

„A magyar munkások nevében beszélek, akik ak juk az őszinte magyar egységet a magyar társadal többi rétegeivel, de nem úgy, hogy helyettünk más intézzék ügyeinket." (. . .) Az ünnepség vezetője s adott Tina Franciscnak, aki románul tolmácsolta a M ros völgyi román munkások hódolatát a lánglelkű k tő, a nem alkuvó szabadságharcos emléke előtt. Be jező szavai hitet tettek a román és magyar munkás testvéri szolidaritása mellett, és a két nép szoros együ működésének szükségességét hangsúlyozták, a kö ügy nevében. Beszéde végén felemelt hangon jelente be: a Maros völgyi román munkások nevében helyez el a kegyelet virágait a népek szabadságáért küzdő F tőfi sírjára!

A Magyar Népközösség vezérkara azonban fe gyelt a baloldali munkások jelenlétére, és még inká felfigyelt a Kolozsváron és más városokban tartott á álló Petőfi-emlékünnepélyekre. A baloldaltól irtózó Bá ffy elnök gyors tárgyalások után megegyezett a v szocdemekkel és két szenátorukat bevonta az MN k ponti bizottságába mint a romániai magyar munkás képviselőit. (. . .)

VERESS P

(Folytatjuk)

INCZE János

Incze János: Önarcképiaran lelátás hat évtized tetejéről. Budapest Kulcsár, 1983 319 p.

[rec.] Beros Judit: Romainian magyar tépromuvesztés ziadványok = Hungarológiai Értesítő, VI évf. 3/4 sz. 1984 309-310 p.

iltak és azoknál kedvező tapasztalatot szereztek.

és hosszúéletű égőkről informál; ehhez szakértői
gykereskedelmi áron vállalja a beszerzést. Intéze-
ezeket az égőket.

forintért és kedvező feltételek mellett különböző
asonlíthatják más cégekével az Autó-Piac 1992. jú-

nyagokban talál olyan termékeket, amelyek meg-
l hozzájárul könyvtára gazdaságosabb és hatéko-

kat, remélem, hogy hamarosan Önt is a Népjóléti

giális üdvözlettel:

Dr. Fedinecz Sándor
főigazgató

vostudományi
ézet és Könyvtár

1088 Budapest
Szentkirályi u. 21.
Tel.Fax: 117-6352

ERDÉLYI FIGYELŐ 90/13

INCZE János

Megkésett műteremlátogatás

Incze Jánosnál, Désen

Vajon még fest? — kérdezte egyik középkorú festő ismerősöm, amikor megtudta, hogy Désre készülök Incze Jánoshoz, aki félesztendeje töltötte be nyolcvanadik életévét.

Ám, ahogy elnézem nagy öregünket, amikor végre — hosszas tévelygés után, a református lelkész segítségével — megtalálom rég nem látott házának kapujában a festőköpenyből kirózsaszínlő ingben, nem állom meg, hogy örömteli szóval tudtára ne adjam: semmit nem vénült tíz esztendő alatt! Mire ő: — „Jó a karbantartóm".

Gyönyörűség látni, újra látni, a virágözönt a szobrokkal megtűzdelt, dombnak futó kertben (Márkos András, Puskás, Benczédi). A szobák is régi szépségükben pompáznak: a falakon sűrű egymásutánban, mint a halpikkelyek sorjáznak az övéi mellett a húszadik századi legjelesebb erdélyi festők munkái: Nagy Istvánok, Zifferek (az utóbbi a régi tanítómester szigorával néz le a magasból), továbbá Nagy Oszkár, Nagy Albert, Tasso Marchini, Bene József, Mohi Sándor, barátai akik régen elkerültek Erdély földjéről: Gáll Ferenc, László Gyula, Barcsay Jenő. Mindegyik munkához történetet fűz a házigazda: — Negyvenben Pestre hívtak. Állást is szereztek. Van nekem Désen is dolgom, nem megyek. — Majd sóhajtva: — Nem hagytam el a várost, azt kívánom, itt dugjanak a földbe, bár hosszú éveken át úgy éltünk, mint a ketrecben. Tizenhét évig nem kaptam útlevelet!

Kotta áll a pianínón, kinyitva. Zongorázva pihen: — Nagyon sok jó kottám van — közli a maga természetességével —, a vonaton is magammal viszem, olvasom... Édesanyámtól jó fület örököltem, valahányszor muzsikaszót hallok, mindig édesanyám jut eszembe. Az én bűbájos, kedves kis édesanyám, aki alig múlt harmincegy éves, amikor meghalt. Én tízet töltöttem. Öten maradtunk árván. — Ezt például most hallom tőle először. Meg hogy: — Édesapám, aki kiváló kertész volt, engem állandóan óvott, ehhez meg ahhoz nem volt szabad nyúlnom, mert nekem botkezem van.

Már rézsútosan süt be a teraszra a délutáni fény, amikor puhatolózni kezdek: a napnak milyen időszakában fest mostanság?

— Délelőtt, délután, este, éjszaka, amikor rámjön. Felkelek egy ötletért, hogy ne felejtsem el. Féligénél jobban beszélek olaszul, németül és franciául, úgyhogy sok szó van a fejemben — teszi hozzá —, s aztán a „róza". — Kérdésemre rábólint: — Most is több képen dolgozom egyszerre. Nyolc vázlatfüzetem van — mutatja az egyiket —, ha nem rögzítenék újabb élményt, akkor is volna amit fessek holtom napjáig.

Ezek itáliai vázlatok, lám, mégiscsak eljutott Olaszországba, kilencszer az elmúlt húsz esztendő alatt.

— Furcsa mesterség ez a piktúra, érdekes egy... vadászat! — elmélkedik. — Az ember elindul egy ismeretlen, vagy ismerős városban, jegyez, s évek múlva csodálkozva látja: mi izgatott engem akkor! Előveszem e füzetek egyikét, lapozok, lapozok, s egy motívum megragad. Ebből lehet valamit csinálni. Nekifogok. Elakadok. Előfordul, hogy másnap már laposnak tűnik az egész, már nem mond nekem semmit a téma, amiért tört a nyavalya azelőtt.

Tömör ceruzavázlatok: tér, közepére beírva: szükebb. Egy hórihorgas épületre: sárga. A sarokban: „széles asszonyok".

— Amikor megfestem, az anyja sem ismer rá.

Régi és új festményeket hordunk ki a napra a fényképezéshez.

Téli kép lovasszánkóval (1941): — Ez volt az első nagy sikerem. — A hátára ragasztott cédulák elárulják, hogy több kiállításon is megjárta magát. Muzsikáló házak. Rikkancs, stráfszekér (1947). Előtérben rohanó, groteszk alak. Majd egy másik képet hoz ki: — Ezen hatvanadik születésnapom reggelén kezdtem dolgozni — közli jókedvűen —, estére be volt fejezve. — Rákerül a székre, elárasztja a napfény. — Sok vad dolog van rajta — csóválja a fejét rosszallólag —, nem láttam ezt a szoknyát, pedig én csináltam. Milyen élénk! Az alak mollban volt elképzelve, s lám a napvilágnál túl színes! — Tudnivaló: Incze János műteremben dolgozik, neonfénynél. — Ezt a képemet soha nem láttam ilyen megvilágításban — csodálkozik egy tavalyi hárombivalyos festményét szemlélve.

Végignézve egy sereg munkáját, elmondhatjuk: Incze János hű maradt önmagához. Rálátásosan ábrázol, mert mint tudjuk, otthon Szinérváralján két szőlőhegyük is volt, aztán egy ideig emeleten laktak a dési főtéren. Megszokta a lelátást. — Jobban belemásztam ebbe a témába, mint a kollégáim. — Eget nem hagy, s ha mégis kerül egy keskeny égcsík, legszívesebben levágná ollóval. Színei kétségtelenül világosodtak, ami az öreg festőkre egyébként jellemző. Bár ő úgy véli, hogy nem a kedvelt szín az élénkebb, hanem fiatalkori képeinek színe sötétedett meg... Tán nem olyan „jól odamondóak" és frappánsak kis emberi alakjai, tán kissé megszelídült, elnézőbb lett.

— Nem szándékozik kiállítást rendezni? — kérdezem végül a sok összegyűlt munka láttán.

Némi tűnődés után így felel:

— A nyolcvanas években egyszer bementem Kolozsvárt a kiállítóterembe. S hát elámulok: Jaj, ezek az én képeim! Hogy tudtam ezt a részletet így hagyni! No és ott is! Kiállítás után majd mindegyiket át-átjavítottam itthon. Nem, nincs szándékomban elvinni a házból az anyagot. Aki látni akarja a képeimet, ide jön.

SZÉPRÉTI LILLA

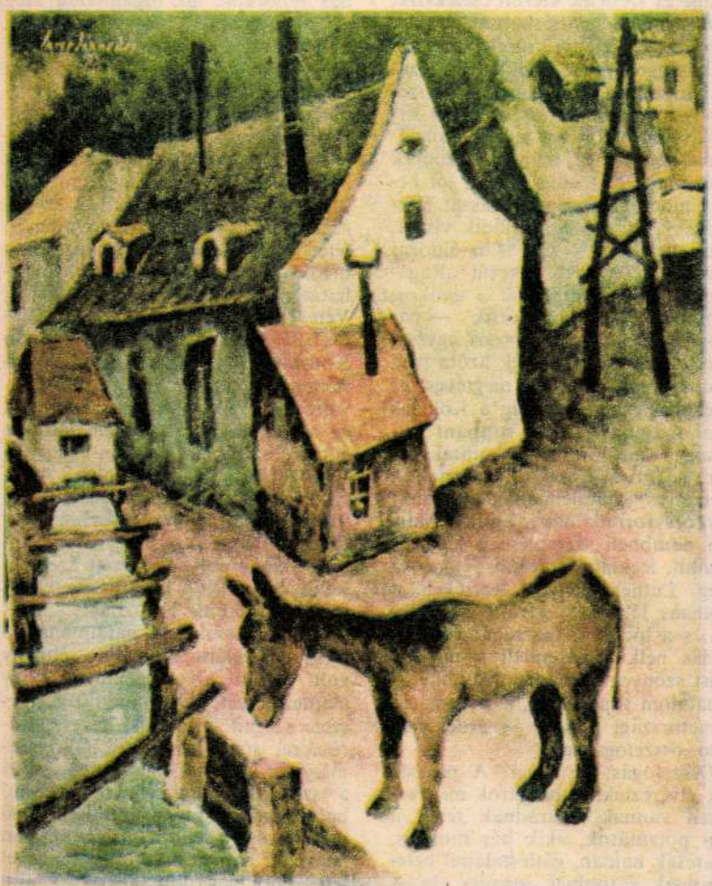

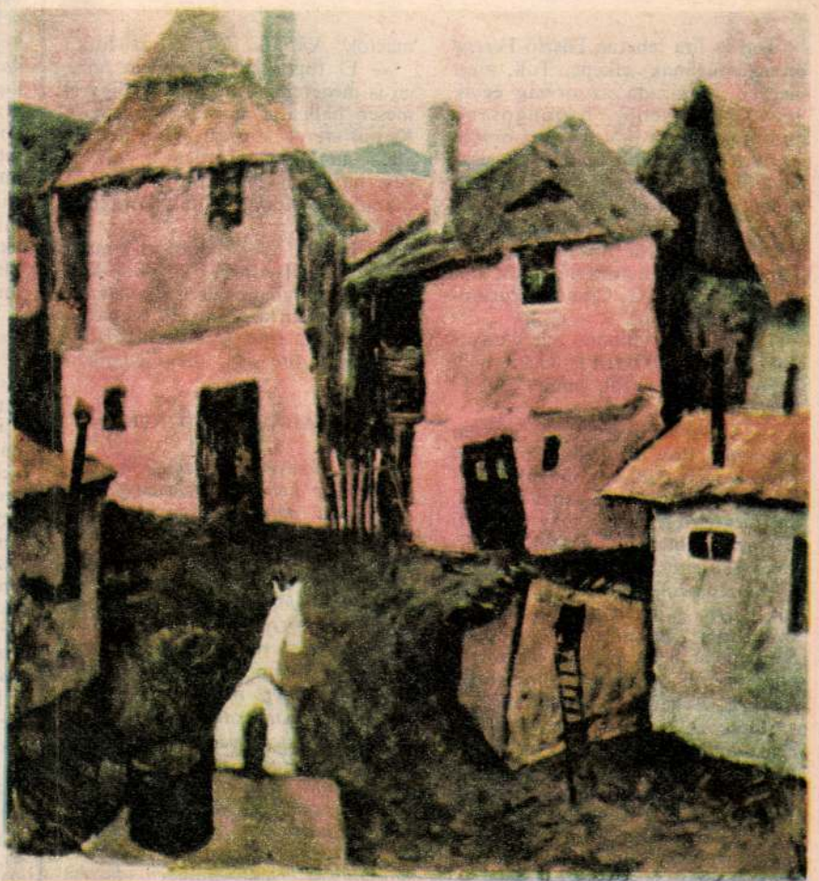

Két tavalyi képe: Házak szamárral (olaj) és Régi tér, fehér lóval (olaj)

Dombói Szabó Sándor felvétele

Ki mit szeret?

László Ferenc

Toll és líra lehetne László Ferenc munkásságának jelképe. Toll, mert negyed évszázada az ország egyik legtermékenyebb, legrangosabb tollforgatója, és líra, mert az ország egyik legműveltebb zenetudósa, legkiválóbb muzsikusa (... aki fuvolistaként végezte el a kolozsvári Gh. Dima Konzervatóriumot, muzsikált hét évig a szebeni filharmónia zenekarában, és kamarazenét tanít immár húsz éve a Ciprian Porumbescu Főiskolán).

Talán mégis mindig zenés anyagot kopogó IRÓGÉPE felelne meg leginkább jelképül, mint toll és líra modern ötvözete...

— Anikó kedves, húsz percem van számodra. Be kell fejeznem *A Hét*nek ígért cikket, pont ötkor fiatalabb hegedűs kollégádat várom, aki megtisztelt azzal, hogy fokozati dolgozatát beszéli meg velem. Miben segíthetek?

- Persze, nemsokára indul a vonat is, melyre minden hétfő este felszáll, mert Bukarestben várják a tanítványai... És minden csütörtökön visszajön, mert Kolozsváron várja a családja és íróasztala.

„Dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen..." Nem ismerek senkit, akire József Attila mondata jobban ráillene.

— A legfontosabb: európainak maradni. Még úgy is, ha évek óta — a (kő)fal egyre jobban szorít — nem jut külföldi könyvekhez az ember. Ott künn gyülnek az információk. Várnak. Várják az Időt.

— El fog jönni. Remélem, még én is megérem — mondja, és figyelmesen hallgatja magyarázatomat: a Ki mit szeret? sorozat maszek ellenállás, mert sorba kérdem a századvég hazai magyar muzsikusait, a maradókat, legyen róluk körkép a holnapnak...

— Helyes! — bólintott, majd magába mélyedten: -kop-kop-kop — íme, „meghangszerelte" válaszát. Ellenpontként a szomszéd szobából ezüsthangon (tán Éva lánya) dallamocska szőtte át... die Gedanken sind frei...

...DE SZABAD A GONDOLAT

–Nincs kedvenc zeneművem. Ha mégis meg kell neveznem egy alkotást, mely pályám vezércsillagának mondható, választásomnak Bach Musikalisches Opfer*jére kell esnie. Arról írtam első számon tartott tudományos dolgozatomat (1957-ben jelent meg). Gyakorló zenészként is többször részt vettem megszólaltatásában, és nemrég ismét írtam egy kis tanulmányt, mely szerkesztésének egy vonatkozásáról szól.*

Ám e percben közelebb áll szívemhez Zoltán Aladár Korondi táncmuzsika *című zenekari rapszódiája. Egykori tanárom az idén töltötte volna a hatvanat. Az este rá gondoltam. Huszonegy éves fővel szerzett maradandó értékű művében idéztem föl emlékét. Szép este volt.*

LÁSZLÓ BAKK ANIKÓ

Szelídség vagy lázadás?

„Kolhaas egyénisége, története, tragikus bukása létünk hármas dimenziójában — a múlt, jelen, jövendő terhelése alatt zsongó idegpályán — máig érvényes gondolat hordozója: ott kezdődik az ember, amikor összetéveszti magát mindazzal, amitől megfosztották" — írja Sütő András legnépszerűbb darabja, az *Egy lócsiszár virágvasárnapja* genéziséről szóló vallomásában. Ugyanott olvasható a drámában megidézett világról alkotott szűkszavú, de rendkívül pontos, és a mai helyzetre is illő jellemzés: *„nagy szenvedélyek kényszerű fellángolása a látszólagos társadalmi és egyéni lelki nyugalom kínzókamráiban"*. Nincs szükség tehát „kétgarasos aktualizálásra" ahhoz, hogy Kolhaas és Nagelschmidt vitáját emésztő gondjaink, sajgó sérelmeink nyilvános felvetésének érezzük, hogy féltő szeretettel kövessük e két meg nem alkuvó XVI. századi polgárt igazságteremtő próbálkozásaikban, aggódva szemléljük küzdelmüket a reformáció után konszolidálódó új hatalom által leghamarabb visszamentett régi gyakorlattal: a törvényességbe csomagolt önkénnyel és a megtévesztés intézményesítésével.

Kolhaas mit sem tart természetesebbnek, mint azt, hogy ha ő a reformáció győzelmével megszerzett jogok, érvénybe léptetett törvények betűje és szelleme szerint cselekszik, vele szemben sem járhatnak el másképp. Keresztényi türelemmel és szelídséggel, derűs lélekkel és bizakodva, a tiszta lelkiismeret jó érzésével folyamodik sérelmeinek orvoslásáért előbb az igazságszolgáltatási szervekhez, majd a közügyek intézőihez, ők pedig a régi, jól bevált módszer szerint panaszát elbírálás végett azokhoz küldik vissza, akik ellen szól — vagyis az áldozat újra a tettes markába kerül. „Rágalom, inszinuáció, kiabál a gyilkos, a hullát pedig szájba verik" — panaszolja Kolhaas a császári ügyésznek. Hányan tehetnének azóta még hasonló panaszt!... A megtévesztés intézményesítésére pedig a Kolhaas által nagyrabecsült, roppant tudású, a megfontoltság mintaképének, a törvényesség és a tisztesség személyes garanciájának tekintett egykori forradalmár, Luther Márton darabbeli szereplése a legmegrázóbb, legkiábrándítóbb példa. Az öreg Luther mélyen leértékeli a Kolhaas lázadását kiváltó sérelmeket, s a lócsiszár igazságát gondolkodás nélkül alárendeli a minden mást szőnyeg alá seprő nagy ügy — a hatalom gyakorlása, a reformáció németországi uralma — érdekében való összefogásnak.

Összefogás, de kivel? A parasztok elvéreztek. A polgárok még kevesen vannak. Maradnak tehát a régi potentátok, akik bár most is, akárcsak hajdan, gátlástalanul belegázolnak a többiek jogaiba, de — ha elnézik ezt nekik — kardjukra és befolyásukra bízvást számíthatnak a pápisták ellen... És miféle nagy ügy az, amelynek jegyében egy akolba csődíthetnek farkast és bárányt, egybemoshatnak garázdálkodó önkényt és állampolgári törvénytiszteletet? — Mindez már nem fér Nagelschmidt fejébe, s a Kolhaast szónoki fogásaival letaglózó, kapitulációra bíró Luthertől számonkéri egykori kijelentéseit, többek között azt, hogy nemrég még a császárt zsarnoknak és a szász herceget drezdai disznónak nevezte, a vámok és adók halmozóit rablóknak és gazembereknek titulálta, most pedig kész lepaktálni velük. Luther válasza — „Mindennek megvan a maga ideje. Aki nem tudja, hogy a történelemben minden órának más-más a parancsa, és valami mindig fontosabb, mint volt annakelőtte, az ne merészeljen a szavamba vágni" — becsületére válhatna bármelyik mai opportunistának, miként e választ szentesítő cselekedete is: a kényelmetlenné lett hű barát és eszmetárs, Kolhaas Mihály, szemrebbenés nélküli feláldozása napi politikai érdekből.

Nyitva marad azonban egy alapvető kérdés: a szelídség-e vagy a lázadás az, ami valóban célravezet, ami a Kolhaasoknak és Nagelschmidteknek megfelelő irányba tereli a történelem menetét. Kovács Levente, a szatmári *Lócsiszár*-előadás rendezője így fogalmazza meg ezt a dilemmát: „Beigazolódik-e ez a több mint keresztényi hit, hogy *van* olyan gesztus, mely a szent szelídség hatalmát sikerrel szegezheti szembe a politikai és gazdasági hatalmasságok templomszentségtelenítő hatalmával — avagy újra és újra Münzer Tamás útján kell menni? Ez ma is kérdés". A szelídség korántsem jelent csúszómászó létet, erőtlenséget, gyáva alázatot, s bizonyos helyzetben összehasonlíthatatlanul többet ér a lázadásnál. Vereségük beteljesedésekor, a halálos ítélet tudomásul vétele után Kolhaas az örök lázadó Nagelschmidtre tekintve valami furcsa elváltozást észlel: „Milyen szelíd most az arcod, Karl. Soha nem láttalak ennyire szelídnek. Mintha Jézus törülközőjét használtad volna. Amelyiken rajta vannak a vonásai. Az ő türelmére lett volna szükségünk — egymás iránt a közös veszedelemben". Hogy milyen lehetett az ő türelme, arról Bibó István fejtegetéseiből nyerhetünk eligazítást: „Jézus számára a szelídség hatalmának a megtapasztalása személyes élmény volt abban az értelemben, hogy alaptermészete vagy induló természete szerint indulatos, heves, kitörésekre, sőt agresszióra hajló személyiség volt, aki saját maga jött rá a szelídség mindenek fölött való hatalmára, és aki a szelídség felismerése után sem lett gyámoltalan emberré, hanem a szelídség erejével lett képes nagyobb dolgokra, mint amiket agresszióval el tudott volna érni". Nagelschmidt számára is ez a

Dés festője: Incze János

1

2

Dés, az erdélyi kisváros festőjeként sokáig csupán az aranyművesből festővé vált Dési Huber Istvánt ismertük. Dés templomtornyának képe, a városka házainak „építkező", kubista stílusban megfogalmazott látványa Dési Huber Istvánnak, az 1944 tavaszán elhunyt művésznek vásznairól ismerős, akinek sorsát Radnóti Miklós siratta meg: „Nem bírta hát tovább a roncsolt szív s tüdő / a múltat és e bomlott éveken / virrasztó gondokat, hitet, csalódást..."

Dés mai festője, Incze János, aki festői világával mindmáig megmaradt – szinte kizárólagosan – e különlegesen feszes atmoszférájú város mindennapjai krónikásának, 1941-ben tűnik fel sodró erejű táblaképeivel a Barabás Miklós Céh fiataljainak kolozsvári tárlatán.

– *Mi vezette a most hetvenéves festőt ebbe a városba?* – kérdem Incze Jánost dési műtermében, ami nem más, mint lakóházának „csendesebb", udvari szobája. Az erdélyi művészeti szakirodalom úgy tartja számon, hogy a festő a Szatmár megyei Szinérváralján született, ahol annak idején Erdősi Sylveszter János.

– Hogy mi vezetett? ... – néz maga elé elgondolkodva. – Talán nem más, mint maga az élet.

Incze János élete úgy alakult, hogy az algimnáziumot Szatmáron járja ki, ahol a helyben dolgozó művészek, Sarkadi Sándor szobrász és Popp Aurél festő bűvöletébe kerül. Minden szabad idejét műtermükben tölti, ahogyan a vakációs nyarakat Nagybányán, egy töpörödött bányászházban, nagynénjénél. Közelről figyelheti ott meg az 1920-as évek festőinek hétköznapjait.

– A nagybányaiaknál figyelhettem meg az úgynevezett „szabályszerű" komponálást – emlékezik. – Kínos gondossággal kidolgozták a kép előterét, azután következett a tulajdonképpeni téma, végül a háttér, az égbolt a kötelező felhőzettel... Igyekezni kellett a festői mondanivalót a kép közepén, lehetőleg háromszögben elhelyezni.

A jószemű ifjú, akiben ekkoriban még csak „mozoghat" a későbbi piktor, elraktározza mindazt, amit Nagybányán lát. Jól megismeri a festőket, különösen Lujza nénje elbeszélései alapján: – Hadd el, Janikám, a nehézséges nyavalyába azt az egész festészetet! Tán nem ettél nadragulyát, hogy egy ilyen link mesterséget válassz magadnak!? – hisz ebből senki nem tud megélni! Én itt vénültem meg Bányán, és úgy ismerem itt ezt az egész éhenkórász festőtársaságot, mint a kezem fejit...

– Dehogy gondolhattam akkoriban arra, hogy festőnövendékként vessem meg a lábam! Apám nem tudta tovább fizetni értem a kosztot-szállást Szatmáron, odébb kellett állnom – mondja a festő tizenéves koráról. – Apám kádárságot tanult, segéd volt nagyapám kádárműhelyében. Heten voltunk testvérek, én voltam a legidősebb.

Kereső foglalkozások következnek: végül is festőmunkásnak szegődik a kolozsvári porcelángyárba.

– A porcelángyár jó festőiskolának is bizonyult. Műhelytársam volt a három évvel fiatalabb Gáll Ferenc, aki azután meg sem állt Párizsig. Most már olyan hírű festő, François Gall néven, hogy az egyik legutóbbi nagy aukción Picasso, Campagnola, Dufy meg Vértes Marcell mellett bocsátották áruba a képeit!

A fiatal Incze János csakhamar felfedezi a sétatéri festőiskolát Kolozsvárott, ahol kitűnő művésztanárok működnek: Catul Bogdan, Tassy Demian, Pericle Capidan és a frissen Párizsból hazakerült Aurel Ciupe.

– A szükség azonban szorított, valami diploma kellett a kezembe a megélhetéshez... – most elérzékenyül, mert életének talán legfelhőtlenebb időszaka következik. – Ösztöndíjas diák lehettem Nagyenyeden, a nagyságos Fejedelem, Bethlen Gábor kosztosa-kvártélyosa! Szűkös évek voltak ezek is, de legalább gondtalanok. A tanítói oklevél elnyerése után Zilahra neveztek ki, majd a következő évben Dés következett.

1935-ben került Désre. Megkezdődik második élete. A nyarakat 1940-ig változatlanul Nagybányán tölti, a szabadiskolán. 1941-ben tűnik fel különös erejű festészetével, a már említett Barabás Miklós Céh kollektív kiállításán.

– *Mivel magyarázza, hogy festészetének értői és szemlélői egyaránt meghökkenve mérik fel Dést ábrázoló képeit, és szinte mindenki úgy sorozza be életművét, hogy azok „az erdélyi Brueghel" alkotásai? Azzal a „rálátásos" módszerrel...*

Nem könnyen születik meg a magyarázat. Festőtől legnehezebb a mesterség „titkai" felől érdeklődni, mivel ha nem adnak erre feleletet maguk a vásznak, akkor a szavak feleslegesek... Nem is válaszol másképpen, mint amit Jánosházy György idéz tőle, aki könyvet írt művészetéről.

– Kisfiú koromban sokat jártam a hegyeket. Nagyapám szőlőjén, a Központakon, meg a mienken, a Zúgón kívül még egy egész sereg magas hegy volt körülöttem: a Várhegy, Apahegy, Varjastető, Vigyorgó, Komzsa... Szerettem felkapaszkodni ezekre. Oly sok mindent lehetett a magasból egyszerre meglátni: házakat, ólakat, kerítéseket, boglyákat, fákat... Milyen kicsi-

jezi. Kiindulópontja a tradíciókat – erkölcsi értelemben is – felrúgó művész (Bocaccio, Pasolini, Rimbaud). Az előkészítő vázlatok és a megfelelő környezet megtalálása után, a téma szerteágazó vonatkozásait magába sűrítő rajzi megfogalmazást – plakátként sokszorosítva – elhelyezi a város néhány pontján. Az utcai megjelenés imagináriusan felidézi az elől lázadó gesztusát, a vele azonosuló művész akciójában. A plakát pusztulása – az akció ideje – egybeesik az új tradíció születésével. A plakát a környezet szerves része lesz, a lázadás éle elvész, szellemi hozadéka elfogadottá, törvénnyé válik. A kiállítóteremben sorozattá összemontírozva együtt láthatjuk az előkészítő fázist és az akciót dokumentáló fotókat. Az eseményt és saját gondolatmenetét dokumentáló képsorozatot az esztétikai értékteremtés igényével szervezi művé. A törvényszegők tradíciójának születését végigkísérve, szembesül önnön lázadásának végeredményével. Az avantgarde hagyományait megszegve kijelenti, hogy a lázadás a szankcionálás első fázisa. A klasszikus és a modern művészet közé állított mesterséges határvonalat rombolja szét. Szellemi elődjét a történelmi múltból és közelmúltból tudatosan választja ki, szemben azokkal az áramlatokkal, amelyek egy pszeudómitikus világot építenek fel, visszanyúlva az emberiség előtörténetének homályba vesző világához *(Charles Simonds, Anne* és *Patrick Poirier, Nikolaus Lang)*. Racionális rendszerbe szerveződött jelei túllépnek az egyéni kódexrendszer esetlegességén, önkényességén.

Jelen voltak a kiállításon a felvázolt két irányzattól független egyéni törekvések: az absztrakthoz közel álló *Robinson Mora* (Chile), *Jan Kenneth Weckman* (Finnország), az absztrakt expresszionizmust megidéző *Flavio Garciandia de Oraa* (Kuba) stb.

A kiállítás színvonala nem volt sem gyengébb, sem erősebb az előző évek átlagánál, csupán a képzőművészeti világban jelentkező új tendenciák növelték meg rangját a nemzetközi bemutatók között.

Újlaki Gabriella

3 Ziva Lieblich: Struktúrák homokból A, B, C, assemblage, homok, fa és fotóemulzió, 73x77x10 cm, 1980
4 Zrínyifalvi Gábor: Ikarusz üzenete, olaj, vászon 140x120 cm, 1980
5 Kyō Ikebe: A hely „3", akril, vászon, 146x89 cm, 1980
6 Philippe de Gobert: Palissade, festmény és kollázs fára, 29x36 cm, 1980
7 Pierre Nivollet: Arabeszk, olaj, vászon 130x160 cm, 1980
(fotók Újlaki G.)

6

7

3

4

1 Incze János: Vakációzó gyerekek, olaj, műanyag lemez, 80x60 cm, 1972
2 Incze János: Beszélgetők, olaj, műanyag lemez, 60x40 cm, 1968
3 Incze János: Hajnal, olaj, műanyag lemez, 70x55 cm, 1968
4 Incze János: Mesél az utca, olaj, műanyag lemez, 50x50 cm, 1966
(fotók Szabó T.)

nyek fentről az emberek, a tehenek! Vékony vonalka a patak, az út... Később a hegyeket a házak emeletei váltották fel: évek során át a lakásom is emeleten volt. Ezekből a látványokból születtek az én „lelátásos" képeim.

Emlékezünk még, hogyan figyelte meg az ifjú Incze János a nagybányai festők komponálását: a mondanivaló a kép közepén legyen, lehetőleg háromszögben.

– A csíkzsögödi Nagy Imrétől meg másoktól azután megtanultam, milyen előnyös felrúgni a szentséges sémákat! Különben is Dés, a kisváros és költészete valahogyan excentrikus, a központi szerkesztés idegen tőle, nem is kívánja ezt meg. Én inkább a kép szélére helyezem a mondanivalómat... Nálam a néző a kép közepén hiába keresi ezt a mondanivalót, mert ott olyasmit talál, ami azonnal kiviszi a tekintetét jobbra vagy balra, alulra vagy felülre.

Désen kedvére kereshetett Incze János „excentrikus" témát. A kisváros hullámzó élete szinte magától adta számára a megfestenivalókat: a hétköznapok különleges figurái, a vásárok és sokadalmak színes népe, az évszakok adta szórakozások. Télen szánkózás, nyáron lubickolás a vizekben, azután a tavaszi és őszi színekben parázsló vagy éppen elhunyó öreg házak meg házsorok. Dés festője, aki napközben tanít az iskolában, vasárnaponként meg kántorkodik a templomban, leginkább késő délután veheti a festékekkel teli „vándorló" ládát, hogy dolgozhasson.

– A búcsúzó napnak utolsó félóráját szeretem, késő délután, amikor már a nap nincs az égen, de még mindent jól lehet látni. A dolgok már nem a napsütés fényárnyék játékából kapják megvilágításukat: a maguk valódi színében mutatkoznak meg. Olyan színgazdagság ez, akár Palestrina négy-öt szólamú műveiben: a két szélső, álló szólam között hullámzanak ilyen színesen a többiek, azután szerepet cserélnek, összefonódnak, majd szétválnak.

Incze János képei az alkonyat színeibe ágyazódnak. Ám itt is, ott is érdekes figurák, furcsa kisvárosi utcarészek. Dés így került közelebb a holland mesterek ábrázolta kisvilághoz, amelyben minden vászonra rögzített figura végzi a számára kiszabott életes tevékenységet.

Tóbiás Áron

Atelier de la Martinerie: Jerikó harsonái (részlet), faliszőnyeg, 5x5 m, 1975

Atelier de la Martinerie: A csillagokba van írva, faliszőnyeg, 3x1,80 m, 1975

Atelier de la Martinerie

Élet egy Loire-völgyi műteremben

Három fiatal leány a párizsi Képzőművészeti Főiskolán elhatározza, hogy miután tanulmányaikat befejezik, vidékre költöznek, ahol zavartalanul élhetnek szellemi, esztétikai elgondolásaik megvalósításának. A barátnők álma Tourain megye egy kis falujában, Luzille-ben, 1956-ban vált valósággá. Műtermüket a szomszédos kis tanyáról nevezték el Martinerie-nek.

1961-ben a párizsi La Fondation de la Vocation pályázatára beküldött munkájukat első díjjal jutalmazták. A díj összegéből egy több épületből álló elhagyott apátságot béreltek a hozzá tartozó kertekkel, legelővel, ahol húsz merinói juhot és egy jól tejelő kecskét tarthattak. A legközelebbi nevezetesebb falu, Montresor – szép kastélyával s gótikus templomában Agnes Sorel fekete-fehér márvány szarkofágjával – három kilométerre volt. Mégis állandóan érkeztek az érdeklődő vendégek, hisz hírnevüket az 1956-ban megrendezett párizsi kiállításuk – mely már negyedik volt a fővárosban – különösen öregbítette.

Ekkor írta André Maurois katalógusuk bevezetőjében: „Egy XII. századi kolostor, benne három művésznő, jutaszálakkal forgó fahengerek, hazai színes gyapjú, íme ez a martinerie-i műterem, a közös művészi alkotások műhelye. A három művésznő úgy döntött, hogy a párizsi Képzőművészeti Főiskola elvégzése után, visszatérve a forráshoz, mesterüknek csak a természetet fogadják el, a lelkük mélyén élő gondolataikat formák és színek segítségével fejezik ki. – Miért választották éppen a faliszőnyeg-szövést? Mert ez a művészet – miként a freskó-, mozaik, üvegfestés – szorosan kapcsolódik az építészethez, de a faliszőnyeg emberibb, mint például a freskó; nem rejtegetve a szövés tech-

● *INCZE JÁNOS festőművész kiállítását holnap délután nyitják meg az Országos Széchényi Könyvtár épületében, amelylyel az idős mester 80. születésnapját köszöntik. A tárlatot az Erdély Művészetéért Alapítvány és az Országos Széchényi Könyvtár közösen rendezi.*

Népnaplódság, 1989. okt. 18.

Incze Judit

MTI SAJTÓFIGYELŐ
MAHIR
1091 BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 337-748, 340-726

1981 JAN 5

ÉSZAK-MAGYARORSZÁG

1021

4

Kislány

Incze Judit szobrászművész alkotása

Keres...k a Medicor-gyártmányok

Á Medicor Művek több termékétől is hosszú tá- piaci sikereket remél. A gy vállalat fejlesztőgár- ja más intézményekkel együttműködve komplex vizs- latok elvégzésére alkalmas orvosi műszercsaládok ki- lesztésére törekszik. Első- rban a műszaki egyetemek ülönböző fakultásaival vé- znek közös fejlesztéseket és sérleteket, amelynek anya- fedezetét teljes egészében vállalat biztosítja. A Me- cor gyártmányfejlesztési rve szerint az új ötéves vidőszakban a legkorsze- bb mikroprocesszorokkal zerelt diagnosztikai műsze- k és eszközök egész sorá- l jelennek meg a piacon. A legutóbbi évek jól be- lt, sikeres gyártmányaiból dig még többet készíte- k a következő években. gy részükhöz már piacot is reztek. Például az egyszer sználatos injekcióstűknek an nagy a sikerük, hogy igények jelentős részét r nem tudják kielégíteni. 81-ben 200 milliót állítanak , s valamennyit előre el- ták NSZK-beli, francia geknek, a fejlődő országok- k, új piacuk pedig Gö- gország és Mexikó. Jelen- megrendelésekre számí- nak az ugyancsak új- nságnak számító haemato- iai automatákból is. Ezt a dkívül korszerű eszközt

Ő cs...

Az a gyanúm, nem mind- egy, hogy valaki: hol kutat, hol mérnök, hol kutatómér- nök? Egy nagy kutatóintézetben mintha másként lát- nák a világot, s meglnt más- ként mondjuk az Ózdi Kohászati Üzemekben. Más sok esetben a feladat is de valójában a lényeges különbség az, hogy egy üzemi kutató- mérnöknek nem adatik meg annyi tevedési lehetőség... Ezen persze lehet vitatkozni, hiszen a vállalatoknál is szü- letnek „okoskodó" papírhal- mok, doktori disszertációk, amelyeknek különösebb hasz- na azután sincs.

Magyarországon viszonylag nagy tekintélynek örvendenek a különböző kutatóintézetek, kétségtelenül eredményes vállalkozások lehetnének, de sajnos, s ezt az üzemi „gon- dolkodók" mondják, nem egyszer nem lehet mit kez- deni a fényképes intézeti dolgozatokkal, mert nem a lényegi problémákat oldják meg, inkább csak általános- ságokban szólnak. Természe- tesen tudományosan. Ugyan- akkor az is tény, hogy me- gyénkben él, létezik a Ne- hézipari Műszaki Egyetem, s szellemi kapacitása, mondjuk meg őszintén, nincs kihasz- nálva. Bár az elmúlt évek során lényegében javult a helyzet, jobb az együttműkö- dés a vállalatok, az egyetem, s az intézetek között, úgy tűnik a jövőben erőteljesebb- ben kívánatos fokozni a ...zellemi árucserét".

Incze János

Magyar Nemzet
1985. I. 14.

Hetvenöt éves Dés festőkrónikása

A romániai magyar képzőművészet egyik jeles képviselője, Incze János 75 éves. Pályája rendhagyó: nem végzett akadémiát, de „mezítláb tolva a kultúra szekerét" a legjobb festők közt tartják számon Romániában. Színérváraljáni született 1909. október 19-én; gyermekkorának meghatározó élménye Nagybánya volt, ahol vakációit töltötte nagynénjénél. „Hadd el, Janikám, a nehézséges nyavalyába, hogy egy ilyen link mesterséget válassz magadnak! Hisz ebből senki nem tud megélni! Én itt vénültem meg Bányán, és úgy ismerem ezt az egész éhenkórász festő társaságot, mint a kezem fejit..." Lujza néni „keresetlen szavú fejtágítását afféle pályaválasztási jó tanácsait" az unokaöccshöz intézte. Ezeket Incze János nagy sikerű memoárkötetének, az *Önarckép*-nek *Jó tanítás — de rossz útravaló* fejezetéből idéztem.

A családi intelmek ellenére Incze János az „ördög sarkantyúzta" létmódot választotta. Már a szatmári gimnáziumban Sarkadi Sándor szobrász szavaira figyel elsősorban, aki gyakran elviszi Popp Aurélhoz, a festőhöz. A „nagyságos fejedelem" kollégiumában, Nagyenyeden szerzett tanítói oklevelet, így függetleníteni tudta magát anyagilag, s nem kényszerült alkut kötni nehéz szerelmével, a festészettel, hogy a közönségigényt maradéktalanul kiszolgálhassa.

Igazi mesterének Ziffer Sándort tartja, egyetemes képzőművészetünk egyik jelentős alakját, aki egyszer a következőképpen búcsúztatta (bár barátságuk Ziffer haláláig megmaradt): „Kedves Incze úr, Bányára már sokan jöttek és mentek el készen vagy dolgavégezetlenül... Önnek alapjában véve itt nincs is mit keresnie, amit lehetett, úgyis megtanulta — legjobban teszi, ha mindent elfelejt, amit Bányán látott, dolgozzék, haladjon a saját útját, menjen a saját orra után, fessen, ahogy akar, jobban mondva: ahogy tud, kérem..."

Egyéves zilahi tanítóskodás után Désre került, ahol immár ötven éve él. Első nyilvános bemutatkozása már igazi sikerrel járt: a Barabás Miklós Céh fiataljainak második kiállításán, a kolozsvári megyeháza üvegtermében öt művét állították ki. Ezen a tárlaton festményei, rajzai együtt szerepeltek többek közt Andrásy Zoltán, Balázs Péter, Ferenczy Júlia, Kós András és M. Makkai Piroska műveivel.

„Új név a fiatalok között: Incze János. Új egyéniség is. Sötét, borúsan látó, de határozott ember. Andrásy Zoltán mellett ő a másik festő, akinek a festésén technikai problémákon túlmenő szándékok látszanak. Erős dekoratív érzékkel megkomponált képei (Dés óvári részlete vagy a Kodor utca) kiforrott, saját útjait járó művész munkái" — írta róla Vásárhelyi Z. Emil, a kolozsvári Pásztortűz 1941. februári számában. Azóta számtalan kiállításon vett részt Bukaresttől Szatmárig. Munkásságáról László Gyula, Ditrói Ervin, Márkos András, Pap Gábor, Hajdú Győző és még sokan mások írtak elismeréssel. Jánosházy György nagyon alapos pályaképet rajzolt róla, amely a Kriterion gondozásában 1977-ben jelent meg.

Incze János Dési Huber István szülővárosának hűséges krónikása. E kisváros életének bensőséges bemutatására törekszik művein. Groteszk, arctalan figurái, hullámzó épületei, esetlen állatai gyakori motívumai. A téma exponálása során nem sűríti az eseményeket középpontba: képkivágása pillanatszerű. Műveinek sodrását még fokozza, hogy a tájelemek síkjait, egyeneseit megdönti, elhajlítja, már-már „görcsbe rántja". A perspektívát is saját művészi céljainak rendeli alá. Síkszerű, rálátásos képeinek mesebeli arányai, „kiterített" tárgyai meghökkentenek, és ezt a hatást még fokozza fény-árnyék nélküli, dekoratív színvilága. Belső izzású képein szelíd poézis hatja át „látszólag jelentéktelen dolgait".

Tarczy Péter

gos, ha ez nem kerül többe, mint egy hasonló szerkezetű ház megépítése, a bontás és a berlők elhelyezésének a költségével együtt. Hiszen, ha állékonyak a főfalak, végül is olcsóbb és kisebb procedúrával jár a felújítás, mint a bontás, kitelepítés és építés. S ma már nem a rekonstrukciót szorgalmazzuk, lakónegyedek eltörlését és a helyükön újak építését, hanem a tömbrehabilitációt. Amit érdemes, azt megtartjuk, beleértve az utca-, illetve a városszerkezetet, a jellemző stílusjegyeket.

— *A negyedik kategóriába sorolt lakások száma változik még?*

— Állandóan felülvizsgálják ezeknek az állapotát. Korábban idesoroltuk az építési tilalom alatt álló területeken levő, lebontásra szánt lakásokat is. Ezeknél csak arra törekedtünk, hogy lakhatók legyenek. A fővárosi tanács városrendezési és építési főosztálya most egymás után oldja fel a tilalmakat. Az a cél, hogy a lehető legkevesebb legyen a bontás. A szanálási bizottság — amelyet a tervidőszak elején újból megalakítottak — minden egyes épületet, lakást megvizsgál, ilyen szempontból

tűnhetnek az aládúcolások, megszűnhetnek a tetőtérbeázások.

— *Mindezzel kapcsolatosan még várhatók jogszabályok.*

— Az önállóságot azonban már próbálgatják a vállalataink, házkezelőségeink. Állami vállalatot is, kisiparost is megbízhatnak például a munkák elvégzésével.

— *Ez már tényleges verseny, valódi piac?*

— Valódi piacról akkor beszélhetnénk, ha annyi lakbért kérnénk, amennyivel fenntarthatók a lakóházak. De erre hosszú távon sem gondolunk. Az azonban elképzelhető, hogy *a házkezelőségek a kisebb javításokra is versenytárgyalást* hirdetnek meg. S ha a kisiparos vállalja olcsóbban, akkor őt bízzák meg és nem a saját kivitelezési részlegüket. Hiszen most már az az érdekük, hogy minél többet, olcsóbban végeztessenek el.

— *Lesz elég szakemberük mindehhez?*

— Javulnak a kilátásaink. Elképzelhető az is, hogy nagy iparvállalatok — az erőforrások megadóztatása miatt is — megválnak építőiktől. Hiszen a

Szczeffy Perorka kép és épannű vé
szeti kiállitás résztvevője

Pásztortűz 1922. VIII. évf. I. r.
476. l.
Kulturkrónika

A CSERNÁTONI VÉGH ANTAL

Egy 34×22 cm nagyságú, keménytáblájú füzet, fedőlapján kissé már elmosódva látszik a felirat: A Végh Antal Síremléke ügyében választott Gyűjtő Bizottság Jegyzőkönyve. Megnyittatott 1886. január 1-én. Benne harminchat kézírásos oldal tartalmazza a népi írás egyik műfajilag és tartalmilag egyaránt rendkívül értékes emlékét.

Megyénkből ugyanis ismerünk már jó néhány, főleg természeti jelenséget, s természetszerűleg a gazdálkodó embert igen közelről érdeklő termésviszonyokat rögzítő feljegyzést. Egyikemásika hosszú évtizedekről tudósít. Becses történelmi adatokat őriztek meg a verses krónikák vagy népi önéletrajz-írások is.

Ez a kéziratos füzet egy síremlékgyűjtő bizottságból emléktársasággá alakuló, tucatnyi csernátoni földész és iparos 48-as hagyományápoló tevékenységének mozzanatait őrizte meg. Éppen ezért értékes több szempontból is.

A Jegyzőkönyv (a rövidség kedvéért nevezzük így) ismeretlen a nagyközönség előtt. Kevesen ismerik meg Csernátonban is, ahol megőrizték, s egyesek némi fejcsavargatással kísért kétkedéssel fogadták a benne olvasható állítások lényegét. Dezső Andor csernátoni lakosnak köszönhető, hogy a becses írásos emléket féltve megőrizte, mint Végh Antal ükunokája, s egyben a jegyzőkönyvet vezető Fekete Andrásnak, felesége révén, rokona.

A Jegyzőkönyv mindenesetre járt Földi István kezében. Gábor Áron című regénye és színdarabja ez ideig a téma egyetlen szépirodalmi feldolgozása, melyben Végh Antal szerepel. III. felvonásának például négy jelenetében, Végh Antal egyik unokája, Végh Samu, zilahi főgimnáziumi tanár éppen Dezső Andorhoz 1943-ban intézett egyik levelében írja: **„Fekete Andrásnak a nagyapámról írott följegyzéseit tartalmazó könyve az én kezemben is járt. Annak nagy részét lemásoltam, s a másolatot hitelesítette Szabó T. Attila, jelenleg kolozsvári egyetemi tanár“.** Egyben óvatosságra is inti Dezső Andort: **„Nagyon sok a lelkiismeretlen firkász, aki olcsó kenyérkeresetképpen iparszerűleg űzi a könyvírást: jó lesz tartózkodni velük szemben“.** Majd egy másik levelében ez áll: **„Ezelőtt egy néhány évvel egy újságíró barátom a könyvből kimásolt részeket beküldte egy kolozsvári lapnak, de bizony nem közölték, még szerkesztői üzenetre sem méltatták“.**

E sorok íróját, a sepsiszentgyörgyi diákoknak 1969 februárjában, az Ika-vár javára Csernátonban tartott műsoros előadását követően szólította meg a számára addig ismeretlen Dezső Andor. Közlésének lényege az volt, hogy birtokában van egy kéziratos füzet, amely azt igazolja, hogy 1848—49-ben az ágyúkat voltaképpen ükapja, Végh Antal öntötte Kézdivásárhelyen. Rövidesen magam is láthattam, s kijegyzeteltem a kéziratot. Őszintén megvallva, bármennyire is hitelesnek és elhihetőnek tűntek a Jegyzőkönyvben foglaltak, ISMERETLENSÉGÜK BIZONYOS KÉTELYT TÁMASZTOTT.

Hogy a magam kétkedését eloszlassam, nyakamba szedtem a lábamat. Első utam Sombori Sándorhoz vezetett, aki meglepődve fogadta a hírt, be is építette a Végh Antal nevét az éppen előadásra váró Gábor Áronjába. Egyben azonban attól óvott, nehogy csupán valami helyileg felfújt túlzásról legyen szó. Árvay József már sűrűn bólogatni kezdett a Végh Antal neve hallatán, hiszen, a Végh-féle váltóekéről több helyen is olvasott.

Kolozsvárt Imreh Istvánt kerestem fel. Rendkívül érdekesnek tartotta az egész síremlékre gyűjtő bizottság-ügyet, s annak jegyzőkönyvét már önmagában véve. Kifejtette, hogy az 1848—49-es ágyúgyártásnak újabb és újabb részletei kerülnek elő, tehát hitelesítő bizonyítékok után kellene kutatni.

Így kerültem aztán el Bözödi György marosvásárhelyi lakására. Végh... Végh... ismételgette a nevet, majd kihozta az akkor még kiadatlan fizetési jegyzéket a kézdivásárhelyi ágyúgyárról, melyet éppen akkoriban talált meg, s felderült arccal közölte velem, hogy valóban, az ágyúcsőmintázó- és -öntőrészlegnél, tucatnyi ember nevének élén a Végh Antal neve áll legelől a lajstromban.

De miért maradt ismeretlen Végh Antal?

Miért nem írt róla a 48-as hagyományokért annyira lelkesülő Orbán Balázs? Miért hallgatnak róla a többi, századvégi alapvető forrásmunkák? Ezt kérdeztem magam is Bözödi Györgytől, mire következett is azonnal válasza:

— Ne feledje el, hogy Orbán Balázst is INFORMÁLTÁK itt-ott, lehet, hogy éppen Kézdivásárhelyt, s ő ennek megfelelően jegyzett fel mindent. Meg aztán emberek vagyunk, kisebb-nagyobb hibákkal. Közrejátszhatott egy nagyobb hiba: a többé-kevésbé szándékos elhallgatás.

Ki kell emelnünk, hogy mind ez idáig, tudomásunk szerint, néhány, a Jegyzőkönyvbe is bevezetett újságcikket, valamint Földi István munkáit nem számítva. Pálmai József az egyetlen, századunk elején kiadott, háromszéki családtörténeti könyvével, aki a 471. oldalon e szavakkal ír Végh Antalról: **„Végh Antal 1848—49-ben mint főhadnagy az ágyúk öntésénél Gábor Áron jobb keze vala, később a közönséges vaseke létesítője Háromszéken. Végh Abrahám 48-as százados, Végh antal testvére.“**

Mielőtt szemelvényekben, mozaikszerűen, mégis folyamatosan bemutatnánk a Jegyzőkönyvet, s vele a társaság munkáját, már felhívjuk az olvasó figyelmét arra, hogy bizonyos szubjektivizmus tapasztalható a szöveg második részében. A nyilvánvaló tények el nem ismeréséből táplálkozó keserűség, a jegyzőkönyvíró Fekete Andrásnál helyenkénti túlzásokban nyilvánul meg (Gábor Áron, Végh Antal, Turóczi Mózes századvégi értékelésére gondolunk). Ez azonban a Jegyzőkönyv szemelvényes bemutatásából kivehetően egy folyamat érthető eredménye volt.

A Jegyzőkönyv írásos anyaga három csoportba osztható. Benne van a Fekete András által ismert, s tegyük hozzá, egyetlen kivételével éppen általa írt, Végh Antalról szóló újságcikkek másolata. Fekete Andrásnak jobbára keltezéssel és aláírásával ellátott rövidebb-hosszabb megjegyzései, s természetesen, a bizottsági gyűléseknek kifogástalanul kiállított jegyzőkönyvei.

A címlap belső oldalán egy-egy Nádasi János hírlapíró, illetve Fekete András-idézet méltatja Végh Antalt, majd előbbinek a kolozsvári Magyar Polgár 1881. szeptember 22-i számában megjelent Egy öreg székely gépész című írása következik, Fekete Andrásnak 1886-ból való, pontokba foglalt megjegyzéseivel; majd folytatólagosan, ugyancsak utóbbinak a Nemere 1882. január 22-i számában, Végh Antal székely naturálista meghalt című cikkét olvashatjuk. Benne, és ezt jól jegyezzük meg, 1882-ben még egyforma magasztalással ír Gábor Áronról és Turóczi Mózesről is.

A több rendben 1887 folyamán bejegyzett észrevételek után, a síremlék gyűjtő-bizottság 1884-beli megalakulását ismerteti, az általa kiadott fölhívással együtt. Ezt követi az 1884—88 között tartott hat gyűlés megszámozott jegyzőkönyve, majd sorszám nélkül az 1891-ben és 95-ben felvett egy-egy jegyzőkönyv, sőt kivonatosan egy 1896-ban tartott községi képviselőtestületi díszgyűlésről készült jegyzőkönyv is.

A következő oldalakon már a Fekete András tollából az Emlékezés Végh Antalról címmel a Székelyföld 1898. évi 29. számában megjelent cikk másolata olvasható. Ebben már gyökeresen megváltozik (másfél évtized telt el!) a Gábor Áron, sőt még inkább a Turóczi Mózes irányában használt hang. Tegyük is azonnal hozzá: nem véletlenül, sőt nem is indokolatlanul.

Időközben ugyanis megjelent (utal is erre nem titkolt keserűséggel) Nagy Sándor Háromszék önvédelmi harcá című, máig is alapvető műnek tekintett kötete, amiben a rajongásig tisztelt Végh Antalnak, Fekete András „szent öregjének“ még csak a neve sem található meg. Érthető csalódását hírlapi cikkében is szóvá teszi. Valóban, kihagyhatatlannak tűnhetett számára, hogy Nagy Sándor az 1881-ben, illetve 1882-ben Végh Antalról megjelent cikkeket ne olvasta volna, amikor könyvében, sokkal frissebb, másfél évtizeddel későbbről keltezett adatok is szerepelnek.

A következőkben beszámol az 1898 áprilisában, Végh Antal sírjánál tartott ünnepélyről, s közli az ott elmondott saját versét is. Ezt követi az aznapi képviselő díszgyűlés jegyzőkönyvrészlete.

Az ezutáni oldalakon már a Végh Antal síremlékének 1899. évi felavatásáról számol be a Székelyföld számára írott tudósításában. Ezt követően bejegyezte újabb, A 48-as honvédek végrendelete című versét is.

Tízévi szünet után az utolsó jegyzőkönyv következik 1909-ből. Ez többek között részletesen tudósít a Végh Antal-Társaság megalakulásáról. Ennek tagjai között találjuk az ágyúöntő unokáját, az 1965-ben elhunyt Végh Mihályt, valamint vejét, Dezső Bélát, a Jegyzőkönyvet megőrző Dezső Andor édesapját.

A társaság további ténykedése egyelőre ismeretlen. Fekete András néhány év múlva, 1914. február 11-én, átmeneti adósságai okozta depressziós hangulatában öngyilkos lett. Hatvanegy esztendős volt akkor. Haláláról, Aki versben búcsúzott a világtól címmel, a Brassói Lapok egyik februári száma is beszámolt.

Mi a Fekete András érdeme?

Elsősorban az, hogy (ez éppen az általa feljegyzettekből sejthető) a mellőzés miatt egyre inkább megkeseredő, magábaforduló Végh Antal halálát követően létrehozta ezt a földészekből, iparosokból álló bizottságot, majd társaságot, amelynek minden jel szerint tulajdonképpeni éltetője volt. Másodszor, hogy számos értékes adatot rögzített, bár meg nem nevezett okok miatt, amint ezt maga is megjegyezte, egyes tényeket elhallgatott. Harmadszor pedig érdemes felfigyelni a nem mindennapi íráskészségre, erőteljes, lendületes és gördülékeny stílusára.

Ismételten felhívjuk a mai olvasó figyelmét arra, hogy ne szólja meg Fekete András Gábor Áron- és Turóczi Mózes-ellenes kifakadásaiért. Egyrészt, mert ez a valóban méltánytalan és teljes elhallgatás következtében — e sorok írója szerint — figyelembe véve Fekete András földrajzi, társadalmi és életkörülményeit, teljesen érthető. Másrészt pedig, mivel az ágyúöntésben játszott szerep tekintetében utólag Turóczi Mózes is panaszkodott Bodola Lajosnak, amint ez éppen a Nagy Sándor könyvében olvasható, **„hogy az írók minden érdemet csak Gábor Áronnak tulajdonítanak, holott ő (Turóczi) öntötte az ágyúk legnagyobb részét.“** Majd így folytatja Bodola: **„... tudomásom szerint Turóczi maga volt az oka ennek a félreértésnek, mert amikor a 70-es évek elején többen nyilatkozatra szólították fel... ő félénk ember lévén... igyekezett a felelősséget Gábor Áronra hárítani.“**

Hogy Végh Antalt, aki (amint az előbbiekben emlegetett fizetési jegyzék is bizonyítja, éppen a Turóczi Mózes aláírásával) valóban az ágyúgyár legfontosabb részlegének élén állt, milyen okból kifolyólag (esetleges személyi ellentétek miatt?) mellőzték, az egyelőre tisztázatlan. Kétségkívül, szerepet játszott ebben csendes, félrevonuló természete is. Az évtizedek múltával, éppen a Fekete András által feljegyzett esetek fényénél, egy meghasonlott ember arca vetítődik elénk.

Végh Antalról a felsorolt újságcikkeken kívül a jelen sorokban bemutatott Jegyzőkönyv tudósít részletesebben, valamint egy számára 1859-ben kiállított vagyoni bizonyítvány s két újabban előkerült, 1853-ban hozzá intézett levél, melyeket Antal Mária küldött be Zágonból s végül az ágyúgyári fizetési jegyzék. A tárgyi emlékek sorában megmaradt szerszámos ládája és kasztene, gőzgépének kazánrésze, valamint Csernátonban 528. szám alatt álló lakóháza. És természetesen, a sírkő.

Sajnos, nem ismerjük — bár lehet, hogy lappanganak valahol — a tragikusan elhunyt Fekete András kéziratait. Esetleges egyéb írásait, verseit. Arcképét egyetlen, Csernátonban megőrzött, fénykép alapján közöljük.

Kónya Ádám

„emlé

Ki vo

Mielőtt a síremlék
déséről szólanánk, l
Végh Antal?
Szeretném mind e
lapi téren megjele
jeles hazafi, igaz, b
és nagylelkű embe
jelentek de azokbó
sikerült megszerezhe
az olvasó ezekből
arról, hogy: „Ki volt
lamnál képzettebb em
nak alapján megírni a
... mint aki gyermek
tam Végh Antalt, köte
jellemzésére elmondani
Végh Antal őszinte,
segíteni kívánó aranyt
ember volt... mint atyj
fordultak az alsó-csernát
tanácsért és segítségért...
mindeniket megtanítsa az
lyeket ő tudott és kímo
midőn valakivel jót tehe
lyik mesterember nem fo
csát, melynek alapján
volna magának, szomorú
ime ő javát akarta az ill
morult“, hogy még magá
máson hogy segíthetne...

A jellemtelen emberek
ben utálta, úgy hogy ne
jár ma is szájról szájra,
berekre vonatkozólag el
a czifrálkodásnak, nem á
ket, kik kevélykedtek...
nagyobb társaságokba...
ezen magaviselete az ör

meg, hogy ezért kérdést
ilyen kérdezősködésekre
„Czifrák, kevélyek és cs
s nem akarom, hogy ör
sok gúnyt üzzenek az én
A fentebbieket azért
mondani a Szent öreg je
jobban meg legyen világ
(1882-beli Nemere-cikk
Végh Antalról és Turócz
És mi lön jutalmuk
hogy a leghősebbik, ki, h
te, ha kellett, ott volt ág
harczolva vitézül a bösz
ütközetben ágyúgolyó ál
cső halálát a csatamezőn,
el azóta, és ő ma is ott
temetőben, az országút
ban, melyen a bogáncsk
deti a hálás utókor kegy
ott nyugszik az alsó-cs
és meglehet, hogy az ut
méltatni, hogy egyszerű
pal megjelölje. A harma
helyt s szegénységgel ho
nehéz terhét...
Hogy jött létre a gyűjt

INCZE János festő

DÉS ÉS VELENCE

Dési Incze János sepsiszentgyörgyi tárlatának jó része olaszországi témákból ihletődött. Ezért tartjuk értékesnek a szerkesztőségünknek elküldött velencei útinaplójának közlését. A napló nemcsak a szomjas érdeklődésű ember rokonszenvesen szubjektív Velence-élményét közli, hanem a realista művész hitvallását, értékítéletét is — korunk művészetéről.

Nagy volt az örömöm, mikor a Romániai Képzőművészek Szövetsége ajánlására, helyi hatóságaink támogatásával az itáliai művészi tanulmányutam lehetségessé vált. Az örömöm még inkább nőtt, hogy erre az útra feleségem is elkísérhetett ...

★

Itáliába menet Bécsben is kiszálltunk. Tiszta, rendes, pedáns, szép hely ez, amit amúgy is érdemes megnézni, de minket főképp a hires Kunsthistorisches Múzeum vonzott. E gyönyörű, gazdag gyűjtemény egész földgömbre érvényesen egyedülálló ritkasága a Brueghel-terem. A nagy flamand mester életművéből több mint 15 „opus maior" — legfontosabb alkotása itt van, együtt, egyetlen teremben. Elhelyezésük nagyon jó, a megvilágításuk kitünő. Záráskor az őröknek innen legnehezebb távozásra birni a nézőket, pedig nagyon sok szép németalföldi mű, pontos rajzú Dürer, meghatóan őszinte Rembrandt, festői Velazquez-, Tizian- és Rubens-kép, sőt: remekmű — van még itt megcsodálnivaló ...

★

A régi Bécs valcer-illatú maradványa: a fiáker, most is fel-felbukkan a paloták kimért, hűvös tömegében: jényezett, „gumirádlis" kocsi ez, előtte két szép pej vagy szürke, vörös hámokkal. A fiákeres amolyan úrféle: fekete ruhában, fehér ing, fekete csokornyakkendővel, piros mellény, zsirárdi kalap, ferenejóska-szakáll és -bajusz. Százezer taxi — nem hagyja egymást futni —, mindenféle ügyének intézésére ezzel megy a polgár, de aki elegánsan akar Bécsben sétálni, csak fiákerbe ül. Előre figyelmeztetem az olvasót: méregdrága! Különben egész Bécs drága város.

★

Pontosan 23 órakor indul a Südbahnhofról Itáliába a gyors. Szeptember utolsó éjszakája, még nem fűtik a vonatot, pedig az „Alpok hófödte óriásai" közt (igy irták régen az újságban) ugyancsak hideg van! Még sötét van, hajnali fél öt, a határhoz értünk, az olasz vámtisztek már bon giorno! — jó napot-tal köszöntenek. El sem kérték az útlevelünket ... Gemona, Udine, Conegliano ... Szegény apámtól hallott nevek, még az első világháborúból, hadakozás Piavénál... Valami gúnydal töredékei is felmocorognak bennem e kis tiszta állomások láttán: Generál Cadorn Scrive a regina, bombardi, bomm-bomm ..." „A nove arrivamo a Mestre" ... hallom tereferélő olasz asszonyoktól, s csakugyan, negyed tizkor ott is vagyunk. Mestre az igazi Velence gyárvárosa, innen egy keskeny töltés vezet odáig: csak a vonat és autósztráda fér el rajta: két oldalán tenger, villanypóznák, daruk képe táncol benne. Rövid út végén helyben is vagyunk: Venezia — Santa Lucia. Modern pályaudvar, de aki kilép az ajtaján, csodát lát: Venezia: La sposa del mare! — A tenger menyasszonya, az Adria gyöngye: Velence. Pedig ez a hátsó bejárat! — az igazi szépséget a hajóval, a San Marcóra jövő utas látja. Ahogy kiléptünk a pályaudvar lépcsőjére, a Canale Grande fehér márványhidján nagy, vörös vászon: a 35. Biennále reklámja ... Ezt pazarul kifogtuk!! — lelkendezem a feleségemnek. Ahogy egy kicsit pihenünk, meg az úton szerzett náthánkat istápoljuk, el is megyünk megnézni! Itt aztán fogunk látni szép képeket, szobrokat ... A Művészet szine-java, az egész földgömbről ...!

— A San Marco bal oldalán meg is találtuk a helyet. Kellemetlen megtepetés a kapunál: a belépőjegy 500 lira, kettőnknek 1 000. (Alapjában véve nem sok, de pl. 60 lira egy csésze remek feketekávé ...) A kiállitás nem egy helyiségben van, ahogy én gondoltam, hanem egy nagy parkban, a tengerből egy kis csatorna is keresztülmegy a területén. A résztvevő országok különkülön pavilonokban állitják ki anyagukat. Térképet is adnak hozzá a be-

INCZE JÁNOS ◆ PONTE DEL SCALZI

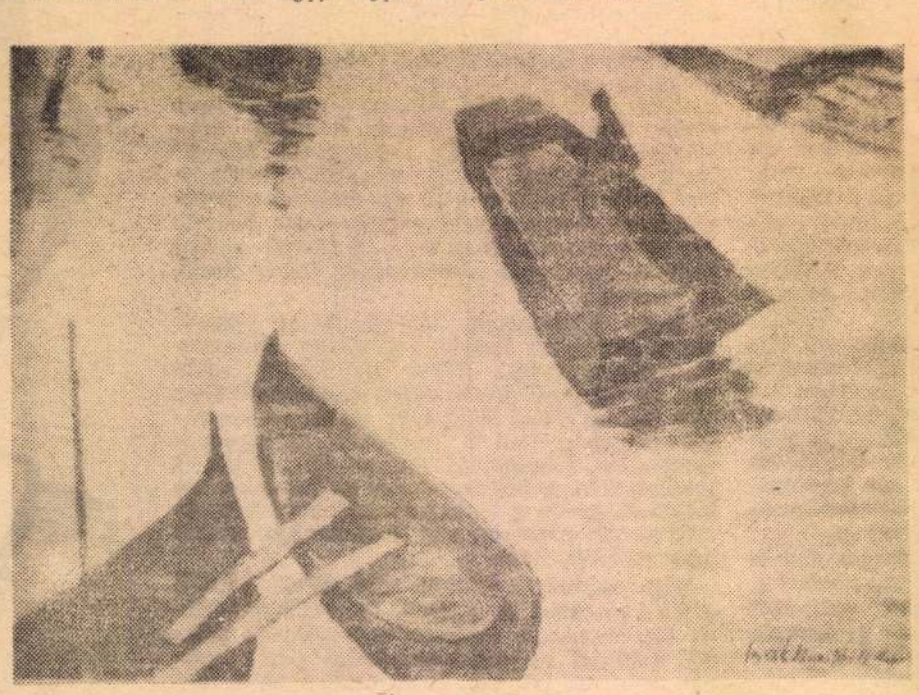

INCZE JÁNOS ◆ NÁPOLY, BÁRKÁK

lépéskor. Kellemetlen: az utak apró kaviccsal vannak felöntve, s kinszenvedés cubukkolni benne a nagy területen. Egyik ország helységébe belépünk: nagy teremben 2—3 méteres gyufásdoboz-szerű fehér hasábok, olyan ügyes útvesztővé formálva, hogy a teremőr segitsége nélkül bajosan jöttünk volna ki belőle. — Tán ez az élet útvesztője?? Egy másik pavilon előtt valami vastag gumitömlők hevernek szanaszéjjel. Azt hittük, tűzoltó-, vagy szerelőmunka folyik ... Nem, ezek is kiállitott műtárgyak ... Egy másik ország termében egy beállitott másik helyiség: sötét van benne, néha itt-ott felvillódzó neonfény, hol a padlóban, hol valamelyik falon, hol a mennyezeten. Furcsa bizsergés: valami gépzakata. Nem mertünk belépni — igaz, nem is lett volna miért ... Más ország: kis, homályos, műanyaggal bélelt terem, benne egy-két sorban akváriumféle medencék ... Egyik-másik homályos — üres? — másik neonnal átvilágitva, és aranyhalak helyett méhek zsibognak benne ... az Élet titkos műhelye ez?? Más ország: az előcsarnok oszlopai tele-televerve nagy szegekkel... Bent a képek a falakon: Különböző meretü és szinü négyszögü deszkaalap televerve különböző méretü és tipusú szegekkel ... Ilyenféle szöges alkalmatosság a gereben — a mi falusi asszonyaink kenderfésülője. Más ország: bádogvas, pucér és burkolt villanydrótokból összeállitott tárgyak szoborállványon; ócskaságok az útban: van, aki kikerüli: fantáziátlan ember! Aki átlépi, vagy átugrik rajta: ez igen, ez maga is „tevékenyen bekapcsolódik" a művészi alkotó munkába ... Egy arab ország festője Kandó bácsit — a gyermekkorom kecskeszakállú borbély-fodrászát (foghúzás, köpülyözés, érvágás eszközöltetik) juttatta eszembe: Unalmában Kandó bácsi a lenyirt vendégek különböző szinü és hosszúságú hajszálaiból képeket ragasztott össze. Ez az arab kolléga is efféléket csinált teveszőr, meg egyéb, különböző szinezett gyapjúszálakból és fonalakból. Szép, izléses, tüzesen mély szinek, sötét zsákvászonra ragasztva — igazán szépek voltak!... Kicsit gyanakodva álltunk meg egy nagy ajtó előtt... Entrez! — Bátoritott egy nagy hajú, barátságos fiatalember... Egy nagy és rendkivül rendetlen deszka-padlástérbe értünk, meredek lejtő, ferde sikok csuszamlós, nyakförő völgyek, veszélyes hajlatok, itt-ott deszkadarab felszegezve, hogyha a vállalkozó szellemü néző mégis belép, legyen, hol a lábát megvesse ... E teret épitész, szobrász, festő és műkritikus munkacsoport tervezte, és ügyes asztalosok készitették el. Én, aki az élet e veszélyes meredélyeit, bizonytalan, csúszós lejtőit amúgy is ügyetlenül és kevés sikerrel járom, csak pár lépést tettem e műben, lemondtam a további egyensúlyozásról és botladozásról: kijöttem. A nagy hajú párizsi egy katalógust is adott emlékül: szép papiron a mü leirása, „megfejtése", de a papirt nem rendesen négybe hajtva adta ide, hanem a gyerekek papircsákjához hasonló összetűréssel. A nyomtatott szöveg és képek ennek a tűrésnek a vonalában helyezkednek el ... Ha Désen jár az olvasó, nálam megnézheti.

Az elmondottakból látszik, hogy sok néznivalónk nem volt, mégis egy egész délelőttöt igénybe vett ez a Biennálé ... Feltünő, hogy az egész területen alig volt 10—15 látogató!! Agyonfáradtan, bosszúsan, hogy képet, szobrot, keveset láttunk, de mindenesetre a Biennálé-betegségből kigyógyulva húzódtunk a kijárat felé. Szép délszaki növényzet a park sétányain, egy bokor mögül nyolc-tiz bakalódzó kóbor macska ugrott széjjel... Kiértünk a tengerpartra. Előttünk ragyogó, fényes, világoszöld viz, átlátszó üdeség, még a hatodik lépcső is jól látszik benne a parton. Friss hullámverés és szelecske, jobbról a San Marco, déli napsütésben, előttünk a távolban a San Giorgio-sziget épületei, a vaporetto (vizi autóbusz) épp most indul ki előlünk a Lidóra ... Leültünk filozofálni: Nem akartam én a Biennálét kifigurázni, de „a lét keresztmetszetének illatától terhes" fejtegetésekkel sem közeledem hozzá — ahogy általában az újságok esztétikai méltatásai szokták. A magam különbejáratú véleménye az, hogy a Biennálé mindenképpen a MÁT akarja kifejezni, s ennek érdekében nyugodtan letér akár a művészet útjáról is. Nem válogat a kifejezés anyagában, eszközeiben sem; ha a cél érdekében neki úgy esik jól, még a képzőművészet eszközeit is feladja. Ezért maradtam hoppon én, aki itt képekre és szobrokra éhesen kóboroltam ... — ahogy Móricka elképzelte! De van a Biennálé egészében sok „csak azért is", vagy „csak azért sem" is, hadd csodálkozzék, hüledezzék, botránkozzék, essen hasra tőle a polgár ... De az embernek kell a csalódás is, ezt nem lehet a más kárán megtanulni, értékes tanulságokat nyertem a Biennálén (hiszen tanulmányúton vagyok), viszont, ha nem jöttem volna ide el, holtomig szidnám magamat érte.

★

A San Marcótól nem messze, a Canale Grande túlsó oldalán, szép helyen, szép épületben nagyon szép az Accademia képtára. Pár száz lépésre tőle csinos kis kora-barokk templom. Nem szolgálnak benne: kiállitó helyiség! A belső tere pannókkal van kiképezve, neonnal jól kivilágitva, három festőnek volt csoportkiállitása benne. Ügyesen öldották meg a bemutatkozást: a bejáratnál, egy drapériával borított táblán, a festők neve mellett a stilusukra legjellemzőbb képük van kifüggesztve. Meg is néztük őket.

Incze János

Incze János

Nagybánya művészete (katalógus)
Magyar Nemzeti Galéria, 1996

Szöveg : 189,

SAJTÓFIGYELŐ
MAGYAR HÍRDETŐ
BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 138-068. 337-748. 340-726
1971 OKT 19

UTUNK

Incze János

1021

Incze János Dés: Hegynek fel

...el száz év
...gyar irodalm

és gyűlölve a hatalmasabbét.
ult öntudatosság ez, ami nem
yes ember különös csillogását:
lehetne is, hogy egymás után
itnék a fejét [ti. a férjéét], lel-
vel soha életét meg nem tarta-

lőzni itt, de tovább kell lépnünk
lyalábain. De mi történt? Épp
ődtünk kissé a nehéz időkhöz, s
slegesen:

unk az sírással,
vergéssel,
, masérozzunk
ézekkel.

nem lehet! — így Amade László.

csak az éveket, az évszakokat is
Grazot, Linzet, Rómát járó Faludi
zi „gyönge szellők legyezését", és
,ekhóval tréfálni". A regény (ro-
t is megtanuljuk. Mészáros Ignác
nnyire fontos a hős s a hősnő
t sétálása: Minthogy ezáltal a
módot nyert Krisztinával magá-
masabban beszélgetni".
türelmes panaszából zsörtölődés
lcsregény. Dugonics Rókának ne-
llenséget, felnyársaltatja és bol-
ik:

özjó-szeretés s barátság
e kert soha még nem ismért
yszívű maga-társa-vesztőt,
-rontót.

egnyugtat bennünket Bessenyei
a": „nem lehet e nagy **mindenbe**
nely élhetni való, vagy éltethető

De „Boldog
rinc tábornok
beszédét. Hig

Higgyétek,
Pereputtya harmadi...
Szenvedni fog s pirulni
A varga-varga névért.

A művész magára vállalja a penitenciát: „Talán tündér előreérezésim / Rémítnek..." — Dayka „pszichopatológiai remeke", a **Titkos bú** „önnyugtának gyilkolója". Pillanatnyi orvosság csak a kert, a szelídített természet látványa: „... veteményeskertünk ajtaja megett, melyen a gyümölcsösbe járnak, a sövényt vastagon befutotta a komló... Itt olvasok orozva, itt írok, itt sírok orozva". Itt, a kertben talál rá Kármán az észrevétlen bűn jelzőire: „hidegség, megmerevedett indolencia, érzéketlenség".

De nemcsak az érzékelés, a gondolkodás is élesebbé válik: „... mit ér az összes nemzetek-nek ez a tévedése a szilárd filozófiai alapel-vekre támaszkodó igazsággal szemben?" Fel-emelő a Martinovics önbizalma: „Testem és lelkem összetétele... alkalmas volt a gondol-kodásra, s tökéletesen meg is felelt a köteles-ségének, gondosan megvizsgált premisszákból igazságokat következtetett ki, s nyugodtan élt ezek szerint." Csak a tények nyugtalanítóak: „A keresztények... Jeruzsálem visszafoglalá-sáért... kétmillió-háromszázötvenezer embert pusztítottak el. (...) Amerikában... tizenkét millió indián pusztult el". És a budai Vérme-zőn hét magyar jakobinus.

A költő tanul. A börtönben nem háborodik fel: mindent megfigyel, pontosságra törekszik. Kultuszt űz a nyelvből, stílusba öltözik. Mire kell a metrum, a pontos és választékos fogal-mazás? Hogy ne foghassák rá: vallástalan, gyö-kértelen, bár leírja a sort: „Hazám, barátom, istenem magam vagyok".

Ezentúl elre
Szülőföldé

Az eltűnt táj
varos mélabújá

Homokja sz
napomnak a
— — —
— — —
idő kezén le

Ha lenne idő
mokszemeket,
godtan mérle
mondatok hel
ügyre. De a
súlyt kidobnak
sovány magya
„holtak ítélősz
tékszíni költőr
tekező Katona
„a századok l
az író a most
telen aggatni."
Felicián!... E
len toll beszé

Az idézetek
logatás másfé
mű könyvben
lálja meg az
munkája.

---

garde csődjét annak polgári világnézeti megalapozása váltotta ki és semmiképpen sem avantgardista jellege. Ezt a konklúziót Gaál Gábor nem kizárólag a polgári avantgarde fejlődéstörté-netének elemzése eredményeként vonta le. Ott volt számára kézenfekvő összehasonlítási alapul még a harmincas évek leg-elején is a szovjet avantgarde, amely megőrizte kezdettől fogva meghirdetett forradalmi programját avantgarde jellege mellett is. Ez a program gyakorlatilag a szocializmus ügyét következe-tesen vállaló társadalmi-politikai elkötelezettséget jelentett.

A polgári és a szovjet avantgarde eredményeinek állandó szembesítése során jutott el Gaál Gábor egy, a problémánk ...mentjából másik nagy jelentőségű felismeréshez is. Utaltunk

hanyagolható csekélység. Ettő
mely mind ismeretelméleti, m
xista világnézet centrális köve
akkor sem tért el, amikor szi
vészet valóságát is) a megcso
ahelyett, hogy a fogalmainkat
tozó valóság tükrözésére. De
ben ennél többről van szó. G
kötelező differentia specifica-j
a két világháború között me
saiban sem tekint a marxist
ezzel szervesen összefüggő szoc
...l egyetlen olyan kritéi
...ági ábr

Incze János

Emlékre

Varga Mihály: Erdélyi alkotomii-
helyekben
Petőfi Népe, Kecskemét, 1970. sep. 8.

Incze János
festő

1947-ben volt Kolozsvárott kiál-
lítása a Bolyai Egyetemen. A mű-
vész Désen él. Képei a dési hangu-
latot tükrözik, a csendet tükrözik

László Gyula: Incze János kiállítása.
MŰVÉSZET, 1970.szeptember - 36.lap

Incze János

festő -

Februárban Bucurestiben a Petőfi Sándor Művelődési Kiárban, má-jusban pedig Szatmárra malatta be képeit Incze János

László Gyula: Incze János kiállítása.
MŰVÉSZET, 1970.szeptember - 36.lap

Incze János
festő

„Bivalyos ember" (repro)

Lasiló Gyula: Incze János kiállítása...
Művészet, 1970. szeptember – 36 kap.

Incze János
festő

Képeit magyrészt felüldlásból szer-
keszti. Ez a kivonulálló ember sa-
játos szemlélete. Most megtalálta
életébe a harmoniát, ami ny képem
tükröződik.

László Gyula: Incze János kiállitása.
MÜVÉSZET, 1970.szeptember - 36.lap

Incze János
festő-

A dési művész Nagybányán dol-
gozott néhány hónapig, más festő-
iskolába nem járt. Rajzaiban gya-
kosta látszik a rendszeres felkészülés
hiánya.

László Gyula: Incze János kiállitása.
MŰVÉSZET, 1970.szeptember - 36.lap

Incze János
festő

Az 1947-es kolozsvári kiállítását
László Gyula egyetemi tanár megnyitotta
meg és méltatta művészetét.

László Gyula: Incze János kiállítása.
MŰVÉSZET, 1970.szeptember - 36.lap

Incze János
festő

„Tél" Repr.

Kovnuk, Kolozsvár 1966. II. 318.

Incze János

„A Siamosan" Repül.

Kovnak, Kolozsvár 1966. VIII. 1164.

Incze János
festő

„Utcasarok szebenben" Repr.

„Toronyház" Repr.

„Szebeni feljáró" Repr.

Kornak, Kolozsvár XXIII. 1964. 1. 41; 134. old.

Incze János

„A templom oldala" Repr.

„Szamos-part" Repr.

Korunk, Kolozsvár XXIV. 1965. 2. 216–217. old,
2. 217. old.

Incze János

rajza I – II.

Nagy Olga: Széki anekdoták ...
Kosmuk, Kolozsvár XIX 1960. IX. 1077; 1079.

MDK

Incze János

Erdélyi képzőm. karács.kiáll. Kolozsvári MUcs.
1943.

MDK

Incze János festő

Szamosmenti festők. Keleti Ujság, Kolozsvár, 1943. márc. 6.

Incze János

l.

Szépmüvészet

1944. 204. l.

„EUROPA"
film-, könyv-, lap-
könyvkiadó r. t.
Bp, V., Rothermere-u. 12.
Telefon: 127-837.

INCZE János festő

BARABÁS MIKLÓS CÉH

ERDÉLYI KÉPZŐMŰVÉSZEK SZÖVETSÉGE

28 sz.

NÉV: Incze János

festőművész

LAKIK: Dézs.

A BARABÁS MIKLÓS CÉH TAGJA

KOLOZSVÁR, 1943. okt. 26.

TITKÁR ELNÖK

P. H.

MINERVA NYOMDA

Incze János

festő

Arcképe kiállítva

Zam 1947 Bpest

elogu, 184 l.
Ugolino da Siena

—

ősri kiállítás, Ipolyi 63. szám

—

éter, Andrea: „Ugolino Lorenzetti" e il Maestro di Ovile. Rivista d'Arte, Serie II. Anno III. Firenze, 1931, 44 l. (repr. Mózes 39 l, Daniel 41 l).
Maestro di Ovile

—

Mózes: Ipolyi, Behorvármegye, 40. szám
Daniel " " 43. szám

—

Ipolyi Arnold képgyűjteménye. Uj Magyar Sion II – 1871, 369 l.
Maestro Mino

Incze János

festő

39. Havas házbető, olaj.
40. Városi oldal, olaj.

Erdélyi képzőm. pinkösdi kiáll.

Kolozsvár, 1944.

STEFANO KNIEZSA

era ancora foresta vergine
popolazione numericamente considerevole.

Poiché esisteva una striscia di territorio, e precisamente la zona delle colline boscose, era preferita tanto dall'elemento ungherese che da quello slavo, troviamo che lungo tutta questa linea viveva una popolazione mista ungaro-slava. Queste terre a popolazione mista sono particolarmente vaste nella valle del fiume Ipoly e nella regione dell'Alto Tibisco : forse perché le condizioni geografiche di queste terre offrivano alle genti slave una maggiore sicurezza contro le invasioni barbariche.

Gli ungheresi nei secoli seguenti si spingono specialmente verso le zone orientali. Ritengo che l'occupazione di queste terre sia avvenuta nel secolo XII e fondo quest' asserzione oltre che su i dati storici, su quelli linguistici. Infatti nelle località le cui denominazioni non conservano più il suono nasale slavo, riflettendo invece ancora il suono slavo della *g*, la venuta degli ungheresi deve essersi verificata tra l'inizio dell'XI e la fine del XII secolo. Benché, secondo i suddetti criteri, come epoca della

Incze János festő

INCZE JÁNOS

62.	Sörház-utca sarka, olaj	1900.
63.	Külváros, olaj	950.
64.	Udvar tyúkketrecekkel, olaj	900.
65.	Vászonpiac, olaj	1200.
66.	Raktárudvar, olaj	800.
67.	Cigánysori domboldal, olaj	950.
68.	Kiskút-utca, olaj	1800.
69.	Kép a dési nagyvásárból, olaj	2000.

Nemzeti Szalon 1944. márc-
Barabás Miklós Céh
Kiáll-

T.

EUROPA

film-, könyv-, lapterjesztő és könyykiadó rt.

Budapest, V.,

Visegrádi-utca 36.

Incze János

festő

Dés, Fő tér 3.

Lásd

Barabás M. Céh kiáll.

Kolozsvár 1943

Incze János
festő

Vásárhelyi Z. Emil:
Barabás Miklós Céh -
A fiatalok kiállítása.
Pásztortűz. 1941. 120 l.
121. l.
nem azonos Incze István-
nal!

1941. jan - febr.
Kolozsvár, vármegyeháza
Kodor utca c - Gépe
repr.

TESTVÉREK
BUDAPEST

Incze János

Lásd

Művészeti hetek

Kolozsvár 1942.

44. l.

Tr.

EUROPA

film-, könyv-, lapterjesztő és könyvkiadó rt.

Budapest, V.,

Visegrádi-utca 36.

MDK

Incze János festőművész.

L.I: A Barabás Miklós Céh marosvásárhelyi . . . kiáll
Ellenzék, Kolozsvár 1943. febr. 26.

Incze János

MDK

Sörház-utca sarka, olaj
Külváros, olaj
Udvar tyukketrecekkel, olaj
Vászonpiac, olaj
Raktárudvar, "
Cigánysori domboldal, olaj
Kiskut-utca, olaj
Kép a dési nagyvásárból, olaj

Barabás Miklós Céh kiáll. N.Szal. 1944. márc.

11 1.

Incze János

festő

nincs cód

„FIGYELŐ"
UJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT
Budapest, XIV., Nürnberg-u. 42.
Telefon: 299—632.

Keleti Ujság, Kolozsvár

Lap: .....

Megjelent: 1943 MÁRC. 6.

SZAMOSMENTI FESTŐK

szép sikerrel szerepeltek a Barabás Miklós céh által Marosvásárhelyen rendezett kiállitáson. Mohi Sándor mély emberi liráju képei a tárlat legszebb darabjai közé tartoztak. Incze János képeinek finom megoldása és szinezése szintén tetszett. A Szamosmentéről elszármazott Simon Béla, Fülöp Andor és Piskolti Gábor képei ugyancsak meleg elismerésben részesültek.

*

5

M.D.K.

Ince János

"Kiskut-utca" c. képének repr.ját bemutatja a lap a Nemzeti Szalon kiállitásáról.

A hét kiállitásai c.
Film Szinház Irodalom, Bp. 1944. márc.23-29.
VII. évf. 13. sz.

MDK

Incze János

G.S: Erdélyiek kiáll. a N.Szal.-ban. Uj Magyarság, 1944. márc. 18. 8 l.

MDK

Kübarsát VIII. kiáll. Erdély. 1941. ápr.

MDK

Incze János

Kodor utca, olaj

Műbarát VIII. kiáll. Erdély. 1941. ápr.

Lucze Ádos

neve emlitve

Müvészettörténeti Érte sitő 1972

305. old.

Lucze János

„Dési templom" c. Zépének
János reprója a 224. oldalon

Korunk Kolozsvár 1974/2

lcc

Incze János festő

– 4 db festmény a
borítón

Igaz Szó 1973/9

Incze János festő

„Utca sok figurával"
„Két ló"
„Utcasepők"
„Beszélgetők"

festmények a
műmellékletben

Igaz Szó 1975/18

Incze János festő

- Dóczíné Berde Amália figyel fel tehetségére még enyedi diák korában.

Márkos András: Úttörő szerepet vállalt

Igaz Szó 1971/5 790 old

Incze János festő

- első kiállítás 1941-ben
- déshez-kötöttség
- munkáinak, témáinak, színeinek elemzése.

Fánosházy György: Emberek és utcák festője

Igaz Szó 1975/8 156 old

Incze János festő

„Téli kép" - festmény

Igaz Szó naptár 1973

Incze János festő

„Tél" (bonitólapra belül)

- festmény

Igaz Szó 1971/1

Trece días

Incze János

- tv. film, készült róla,
- Jánosházy György ír róla - az albumban amely monográfiaként jelent meg róla

Említve: Incze János, Szervátinsz Jenő, Vida Géza, Szolnay Sándor, Nagy Imre, Nagy István, Nagy Albert, Tihanyi, Berényi, Kmetty, Czigány, Fülöp Antal Andor, Molli Sándor, Kós András, Balázs Péter, Csontváry, Szőnyi István, Krizsán, Gyárfás Jenő, Balogh Péter, Bortnyik, Vasarely Victor, Moholy-Nagy, Kassák, Dési Huber István, Kemény Zoltán, Thorma János, Mattis Teutsch János, Klein József

Jakabovics Miklós: Művészeti monográfiákról és a képzőművészeti köznevelésről

Komur 1978/7 606 old.

INCZE JÁNOS

Incze János:
Önarckép.

Bukarest, Kriterion, 1982. 323.old.

Incze János,

Az 50-es évek végén, a 60-as évek elején az idősebb nemzedék tagjai sorra visszakanyarodtak fiatalkori stílusokhoz, vagy legalábbis annak tanulságaihoz. Incze János, Bordi András korábbi önmagát megújítva, új témákat is hódítva rendkívül termékennyé vált. Incze János a történelmi patinájú erdélyi kisvárosok naiv vonásokat is magára öltő, mondhatni középkori értelemben vett krónikása lett végképp.

Mezei József: Átlépni az empária küszöbén.

Korunk, 1979. febr. 61. old. – 62. old.

INCZE JÁNOS

Luczai András:
Önarckép háttérrel.
/Incze János: Önarckép, azaz lelátás hat évtized tetejéről c. könyvről./

A Hét, XIV.évf. 1.sz. 1983 jan.1.
8 - 9.old.

Incze János

tovább

~~Erdei Erzsébet~~

~~Ferenczy Julia~~

~~Figlá Gézáty~~

~~Fülöp Antal~~ Andor

Incze János

Incze István

B. Karácsony Emmi

Karácsony János

Keleti Dénes

Keleti Jolán

Kodreán Kornél

Kudela Karoly

Erdélyi képzőm. karács. kiáll. hat.

1943

Kolozsvári Műszaknoszlem

12

lásd

808 ..... szám.

19

Műemlékek Orsz

Tárgy:

Min. hiutalja Dr Lux K.
98 P.- ös hassai utiszám-
láját.

A beadvá

Melléklet

Egyúttal

Előirat sz

Utóirat sz

Másolta:

Incze János

festő

koll. kiáll. 1942. dec.

Désen.

Olajos István: Incze

János képkiállítása.

Pásztortűz 1943. 50. l.

Képpel-

Fenti 1935 óta él Désen

Főleg déri városrészle-

tek. Az anyag bő is-

mertetése. A cikk eset-

leg felhasználandó

MOB kutár

országos Bizottságának

Budapest.

nes válaszát 1910 évi októberhó
s a tüzei régi gör. kath. fa-
thozó megkeresésünkre.
1911 évi novemberhó 14-én.

Moldovan M. János
ált. érseki helynök

Incze János festő

Magyar Müvészet .1948.XV.évf.195-196.
lap.
A kolozsvári egyetem kiállitása

Incze János

dési festő koll.
kiáll. 64 képéből a
Bólyai Tudományegye-
temen

László Gyula: Kolozsvár
A Műgyűjtő (Magyar
Művészet) 1948. 196. l.

E kiállítással kapcs-
latban a helyi lapok
sokat foglalkoztak e
kiállítással

Tensi bő jellemzése László-
cikkeben

LAPUNK
MEGBÍZHATÓ CÉGI
TŐLÜK KI
AJÁNLA

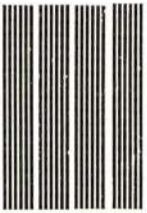

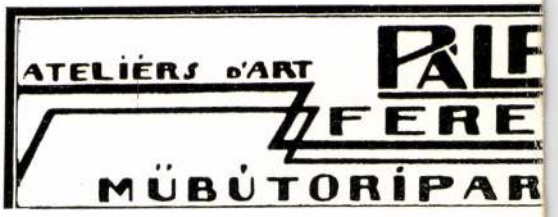

Fekete és sienna teljesen szagtalan. 2

SAPHIR FELLN

a legújabb fénymásolat műszaki papírgyárá

Incze János festő

M.D.V.

Méltatás. — „Bivalyszánok a hóban" (repro)

Pap Gábor: Erdély' képeslap
Művészet, 1963. november — 1 lap

Incze János (Románia)

Havasi Láj (repr.)

Valóság 1968/6. 48. l.

Lucze János

Gyerekek a kóban a lépének
reprodukciója

Utunk Évlényv 70
Cluj 1969

8. old.

Incze János

INCZE JÁNOS - DÉS festőművész kiállitása a szatmári Kisgalériában. /rövid hir/

Utunk, XXXIII.évf. 18./1540./sz. 1978. május 5. 8.old.

INCZE János festő

LÁSZLÓ Gyula: A kisvárosi festő-poétája:

– Incze János – Dés – kiállításának megyitója.

= Somogy, XVIII. évf. 1. sz. 1990. 23–24. p.

– Bp. kiáll

La nuit des Temps. [ism.] =
971 244. p.

ág müemléki topográfiája. 8.
:. Budapest : Akadémiai Kiadó,

munkássága. In. Magyar Müemlék-
lémiai Kiadó, 1974. 284 - 287. p.
udomány, 15. köt. 1/4.sz. 501 -

INCZE János Dés *53, 61, 67, 69, 86, 88, 89,* **26**
Szinérváralja, 1909. október 19.
Nagybánya, festő

Banner Erdély

Sirmium egyházközségéne
resztény hitben nevelke
noniai városban volt eg
Sirmium, Cibalae /Vinko
/Ptuj-Pettau/, Savaria
Közülük négyben: Sirmiu
sokban már püspök állt
szabadságban ezek száma

A legelső vértanú ez
püspöke. Aktái nem mara
totta éberen emlékét. A
a "négy megkoronázott s
püspök, s végül a Prude
Quirinus sisciai püspök

INCZE János festő

(* 1909 ~~Nagybánya~~ –)

M. Múzeum 1991/1-4. 319.p

akárcsak minálunk. De megegyeznek abban is, h
hajlamuk ellenére is *a konkrét ábrázolás felé hajl*
ink, s hogy *a jellemzőt kereső plasztikus látásukat*
festőivé, akárcsak a mi magyar festőinkét. Szeret
gazdag díszítést, ahogy ez a keleti vonás megvan
az anyaföldön, a természetben állnak, s a tiszta el
inknek.

És mégis, annyi érintkezési pont ellenére legm
szet nemcsak a többi európai nép művészetétől k
ereiben más vér folyik. A vér pedig – tudjuk –
vér meg éppenséggel az. Ám mi nem is erre a d
de azokra a hasonlóságokra gondolunk, melyek ö
hittel valljuk, hogy a magyar szellem mélyebben
az idegen. Banalitás volna ennek bizonytására ha
nemzet nekünk nem idegen; hogy a két nemzete
vérekké avatta Báthorytól Mányokin és Kupeczk
gyel hősein keresztül egészen máig, a boldog leng
kapcsolat, s a történelmi sorsközösség, meg a né

Incze János
Korunk, Kolozsvár 1974/2

LÁSZLÓ GYULA

BARÁTI SOROK INCZE JÁNOSRÓL

Nemrégiben Bécsben és Münchenben jártam, s ott a múzeumokban nagy festők társaságában éltem, hazajövet meg szegény Török Erzsi halálhíre fogadott. A művészet és a halál árnyékában kell most írnom Incze Jánosról, a nagyszerű festőről, tisztalelkű barátról. Egy emlék dereng bennem: műsoros est Désen a 40-es évek végén. Török Erzsi népdalainkat énekli, Jancsó Adrienne balladáinkat szavalja, Asztalos István a szegényember hétköznapjairól beszél, én az eke történetében mutatom meg az emberi tapasztalatok halmozódásának és az emberi találékonyságnak csodáját, Incze János kamarakórusa pedig Bach-motettákat énekel. Ez az emlék még inkább zavarba hoz, kiről is írjak most? Az emberről, a testté vált muzsikáról, a festőről, hiszen benne ez a három áthatja egymást. Vigyáznom kell arra is, hogy a barátság ne torzítsa el az arányokat.

Szegény Szabédi László írta egyik, Incze Jánosról szóló méltatásomról, őt nem érdekli, hogy a festő őszintén gondolja-e el képét, mert a kép őszintesége, jósága csak részben függ ettől, nagyrészt ugyanis a kifejezés telítettségén múlik. Ha ez sugallóerejű, akkor a kép jó, ha pedig nem, akkor a festő érezhetett bármi szépet is: a kép közömbös marad. S ha már holt jóbarátomra emlékezem, hadd írjak arról is, hogy ő a mű őszinteségén nemcsak a művész egyéni őszinteségét értette, hanem annak megformálását, ami mindannyiunkban benne van, bennünk, akik korunk és társadalmunk képletei vagyunk, s ez kell a mű magva legyen, a művész életérzése csak ennek változata.

Incze Jánosról írva most, halott barátom szavát fogadom meg, és megkísérlem kikutatni, hogy képei mennyiben hatnak alakító erővel egyik társára, akit mindannyijuk közül a legjobban ismerek — magamra! Sok száz és ezer kiváló festő mellett „bele tudott-e szólni életembe?". Azt formálta-e bennem, ami mindannyiunkban benne él? Ennek a kísérletnek nem úgy látok neki, hogy egy-egy képe előtt elgondolkozom festői erényeiről, vagy életútját követem, netán levelezésünket szedem elő, s abból idézek, vagy éppenséggel a jóbarátra emlékezem. Mindez ugyanis helytelen volna, mert ezzel Incze János szemlélődésem középpontjába kerülne, mintha mindig ott volna, pedig minket most éppen az érdekel, hogy hat-e a hétköznapokban, akkor, amikor nem is gondolunk képeire? Vajon van-e formálóereje a vele való ismeretségnek olyankor is, amikor látszólag nincsen jelen? (Bár Kassák Lajos azt tartja, hogy „ami mögöttünk van, az bennünk van".) Ezzel az „élveboncolási" kísérlettel talán a legnehezebb kérdést vetem fel, mert a szavak könnyen zsákutcába vihetnek, az emlékezés erőltetése észrevétlenül torzíthat. Nem is tudom, végzett-e valaha is valaki ilyenfajta vizsgálatot arra figyelvén, hogy egy másik ember, egy művész mennyiben alakította életérzését. Hiszen első pillanatra világos, hogy erről van szó, s nem festésmódjának ilyen vagy amolyan változásáról. Csak néhány példa an-

zik, hogyan kalapálta ki szívós kitartással, megszállott munkával, látásmódjának, stílusának kimüvelésével azt az egyéniséget, amely expresszszionizmuson túl és impresszionizmuson innen, iskolák és divatok fölött a világ teljességének a befogadására és átlényegítésére bizonyult alkalmasnak.

Hogy milyen nehézségekkel kellett megküzdenie a monográfusnak, amikor hiányos dokumentáció, elkallódott művek, halványuló emlékek ködéből kellett a barátot, a művészt, a művet felidéznie, rekonstruálnia és értelmeznie, akkor fogjuk fel igazán, ha összevetjük a munka első fejezeteit a két alkotó szakaszt minősítő, szintetizáló *Visszatekintés*sel. Az utóbbi, pályaelemző alapossággal, az agitatórikus szándék, a jelkép, az allegória fokozatos alakulásának követésével a teremtő sűrítés pontos vízióiig — szinte maradéktalanul kárpótol egyik-másik fejezet zsurnalisztikaibb fordulataiért. Leon Alex első feltámadásának előmozdítójaként, Borghida István ezzel a kismonográfiával utat nyitott a második, talán tartósabb, talán végleges feltámadásnak. Szükséges munkát végzett, mert jól tudjuk: a csodákat meg kell szervezni.

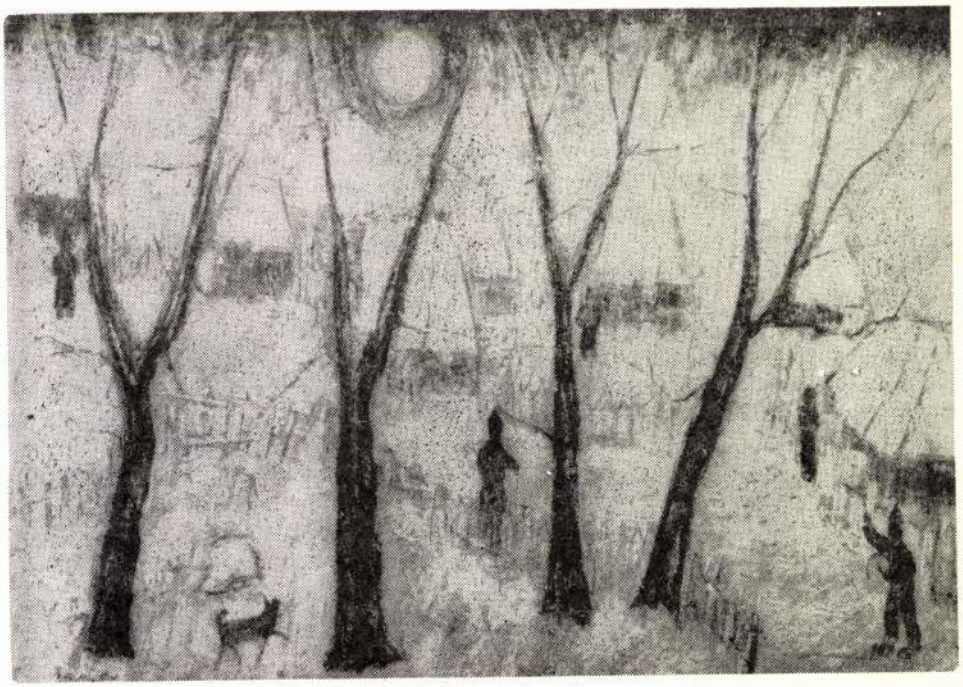

Györkös Mányi Albert: Közhírré tétetik

nak bemutatására, hogy mire gondolok: hány arcon, átsuhanó pillantásban fedeztük már fel Leonardo derengő mosolyát, hány meggyötört tekintetben emlékeztünk Goya rézkarcaira, aki az emberség hitét csillantotta fel még az akasztófa árnyékában is, ugyan ki ne látná az olajfák kíntól elfacsarodott testében vagy a csillagos ég „arany konfettizáporában" (Kosztolányi) Van Gogh könyörgő kétségbeesését, Rudnay fényességében a reánk boruló hatalmas teret, Egry igézetében a tapinthatóvá vált mocsoktalan fényt?! Ekként gazdagszik bennünk észrevétlenül a világ (emlékszem, egyszer a Szamos hídján álltunk meg Asztalos Istvánnal, s igézve bámultunk egy aranyló, tavaszi fényben sziporkázó trágyadombot, nem is sejtvén, hogy nagy festők látnak most bennünk és helyettünk!). De, ugyan nem sejlettek-e fel bennünk egy-egy társunk láttán Despiau nemes formái, amelyekben az érzelem és értelem gyengéden átöleli egymást, vagy nem sugárzik-e felénk Medgyessy telt egészsége munkában kiművelt testű emberek láttán? Pedig közben nem gondolunk sem Van Goghra, sem Rudnayra, sem Medgyessyre, csak észrevesszük a napról napra közömbössé kopott környezetünkben a szépséget, az emberséget, és boldogok vagyunk, hogy embernek születtünk. Nem pusztán szemünk látóidegeivel látunk, nem rideg, érzéktelen képekben tárul elénk a világ, hanem a művészet nevelte „lelki szemeink" adják a valóság valóságát.

Nos, ezt az Incze Jánost szeretném magamban-magunkban felfedezni. Van ugyan három gyönyörű képem tőle (egy nagy önarckép ikonnal, egy téli kép lovát takaró szánkóssal és egy sarki bódé, hárászkendős öregasszonnyal), de most nem nézem egyiket sem, hanem félig hunyt szemmel figyelem, mit is köszönhetek neki valójában. Beleépült-e életem észrevétlen tartalmába, jelen van-e még akkor is, amikor „gondtalanul" érzékelem a világot? Vagy mindez csak csalatkozás, és a barátság teszi tartalmassá a reá való emlékezést? Vajon hogyan éli át művészetét az, aki nem ismeri őt személy szerint? E töprengő kérdések helyett kezdjük meg az „élveboncolást".

Kíséreljük meg a lehetetlent. Eszünk természete a feltoluló tétova kuszaságban rendet akar teremteni, és egymásutánba szedi azt, ami voltaképpen egyetlen alapérzés. Engedelmeskedjünk értelmünknek — mit is tehetnénk mást —, s haladjunk „pontról pontra".

1. Ráismerek magamban Incze Jánosnak a művészetbe vetett mélységes hitére, arra, hogy szép és méltó dolog embernek lenni. E nélkül a hit nélkül egyikünk sem élhet, s életünk legszomorúbb szakaszai, amikor időről időre elveszítjük azt a hitet, hogy többre vagyunk hivatottak, semmint hogy napi munkánk gépeivé váljunk. Nos, Incze Jánosban ez a többre-hivatottság piktúrájában él: „reszketve és szilárdul, mint a hűség" (Kosztolányi). Képeinek hangulata mellé odakívánkozik átszellemült tekintete, ahogy a preklasszikusokat vezényelte (képe is van erről!); felidéződik bennem az az emlékem, hogy lecsavarta az olajfestékes tubusok tetejét, és itta magába a színek illatát; látom elérzékenyedését (ne szégyelljük: könnyeit), amikor 20 év után ismét megölelhettük egymást. Mindebből megszilárdul bennem: íme az ember, akinek időbe börtönzött életében az időtlen művészet öltött testet! Nem azért művész, mert fest, hanem mert enélkül nem lehet élni, ez teszi napjait a „tisztaság könyvévé" (Kassák).

Hogy min keresztül sugárzik belőle ez a meghatott hit, ki tudná megmondani, nyilván ő legkevésbé, de hogy benne van képeiben, az bizonyos. Hogy mi marad ebből bennünk? Az, hogy nem vagyunk társtalanok, nem vagyunk egyedül, és áldás embernek lenni.

2. Ezt az alapmagatartást sok minden árnyalja benne. A nagyváros—kisváros—falu élményvilágában is érzem magamban Incze János „lenyomatát". Mit értek ezen? Nagyvárosban lakom, ahol a hatalmas bérházban jóformán még a szomszédot sem ismerem, a város nagy tömegében ismeretlen férfiak, nők, gyermekek leltára zsibong. Mindez szinte csak számadat, közömbösen, hogy ki kicsoda. Milyen más a falusi-kisvárosi élet, ahol mindenki ismer mindenkit, családját, múltját, szokásait, képességeit, megszólni-dicsérnivalóját: mindenki egy nagy család tagja, csupa megértő tekintetű ember. Szinte pontosan tudja előre mindenki élete folyását a születéstől a házasságon keresztül az érett kor nyugalmán át a halálig. Mindez melegséggel, embertársi együttérzéssel tölti el, míg a nagyváros embere önmagára marad az emberáradatban. Mi köze mindennek a művészethez? Nagyon is sok! A nagyvárosi ember a művészetben is „elidegenedik" embertársaitól. Egyik modern festő barátom mondta, hogy amikor embert fest, nem gondol emberre, csak formai építményre. Lélek, szív, kedvesség, harag, szerelem, féltékenység, foganás és a halál idegen ettől a forma- és egyensúlyépítménytől! Lényege éppen az elidegenedés; hát nem borzalmas?

Ezzel szemben Incze János emberei emberek, terük-környezetük emberi környezet, akár bivalyt vezetnek, akár a dési templom tövében egymás kezét fogják, akár halásznak, nézelődnek, vagy vásárosként ténferegnek. Nem is csupán arcukban mutatkozik meg emberségük, hanem mozdulatukban, arányaikban, kopott ruhájukban, mindenben-mindenben emberek, olyanok, mint mi magunk. Még azt is elnézzük nekik, hogy bonctani építményük nem a képzőművészeti főiskolákon megtanulható hitelű. Íme: az egyik oldalon a lélektelen formai építmény, a másikon telített emberségű sorstársunk. Gyakran felötlő kettősség, s ebben én Incze Jánossal vagyok. Igen: az ember nemcsak hasznos energia- és formaépítmény, hanem érző, melegségre, szeretetre vágyó valaki. Ezt sugallják Incze János képei.

Nézzük csak (lapozgatok jegyzeteimben), a nagyvárosi ember is irtózik a társtalanságtól, és a természetes régi kötelékek helyett újakat keres. Egyesületek, asztaltársaságok, a sportszenvedély, színház-mozilátogatás és sok más a közösségi élet új formáinak csíráit melengeti. A pártélet is új lehetőségeket, elvi síkon való találkozást jelent. Új mozzanatok vannak tehát kibontakozóban a nagyvárosban is, és nyilvánvaló, hogy ezek majd véget vetnek az elembertelenedésnek, az arc nélküli, golyóbisfejű emberek uralmának a művészetben is. Incze János ösztönösen az ember közelségében marad: „utód, boldog ős, rokon, ismerős" — egyszóval olyan, mint mindannyian. Akár csak szegény Szabédi László gondolata kelt volna életre.

3. Mindez azonban nem érvényesül zavartalanul Incze János képein. Nem a felületes boldogsághit, a tartalmatlan derűlátás sugárzik ezekről. Ellenkezőleg! Látva fény és árnyék nélküli világát, néha elszomorodunk. Régi képei mintha esőfelhős ég szürkeségébe burkolnák a jelenségeket, bánat árnyalódik bennük. Néha szinte vigasztalásra késztet-

nek, mintha szeretteink egyikét-másikát simogatnók meg, hogy: nincsen semmi baj! Igen: Incze Jánosnál nem süt a nap, nincsenek tehát árnyékok sem, nem kerekedik domború forma, hanem a dolgok egymásra hasonlítanak: a házak az emberekre, a föld színe az égre, az égé a földre, mintha oszthatatlan erő fogná egybe a világot. Hát ez meg micsoda? Honnan tudhatnók, de bizonyos, hogy Incze János magatartásának egyik jellemvonása. Azt jelentené talán, hogy a létező világban minden egymás rokona? Nem kísértem tovább a magyarázatot, mert a szavak csapdáját érzem mögötte, inkább áttérek valamire, ami talántalán közelebb visz minket a megértéshez.

4. Az előbb azt írtam, hogy ez a szomorúság Incze János régebbi képeire jellemző. Ideje teltén ugyanis képei világosodnak, színei megélénkülnek, és a szomorúság helyett öröm dereng rajtuk. Érdekes, hogy több festőnknél észrevettem ezt az idősebb kori „fiatalodást". Fiatal korban elbírja az ember a szomorúságot, még vágyik is utána, idősödvén fázni kezd tőle, keresi a harmóniát, az örömöt. Incze János képeinek kivilágosodásában, színesedésében ezek szerint mindannyiunk életének természetrajza bontakozik ki, s ki érthetné ezt jobban, mint a vele egykorú magam. Piktúrája tehát az emberélet stációit példázza, és szinte cinkos örömet érzünk, hogy benne is ugyanúgy történnek a dolgok, mint mindannyiunkban: s ezzel megint csak megszabadít magányunktól, s elvezet embertársainkhoz.

Az eddigiekből is látnivaló, hogy e baráti sorok nem Incze János festésmódjáról, iskolázottságáról, témavilágáról, festői erényeiről vagy esettségeiről szólnak, hanem arról az alakítóerőről, amely képein keresztül bennünk munkál tovább. Ez az emberség hat közvetlenül s nem „festői kultúrája", bármilyen értékes is. Bárha műbírálóink is több gonddal keresnék ezt a tartalmat, s ne csak a „hatásokat" vennék észre.

5. Néha szorongás támad bennem arra gondolván, hogy időnket, életünket ki kell valamivel töltenünk. Vannak társaink, akik kertészkednek, mások földet művelnek, ismét mások gépekkel formálják az anyagot, vagy számítanak számunkra sejthetetlen számhalmazokat, vagy közéleti felelősséggel veszik magukra a társadalom gondjait. Egyszóval minden embernek el kell töltenie idejét, s vannak közöttük, akiknek éppen az az adottsága — művészek lévén —, hogy megmutassák, mindeme munkálkodásban a jobb ember, a tiszta ember, a szeretet hite serkent bennünket. Képeket festenek, hogy otthonosabban érezzük magunkat a világban, még ha egymásba ékelődő terekből áll is, embereket festenek, mintáznak, hogy jobbik magunkra ismerjünk bennük, még akkor is, ha gondolkodásuk erővonalait tárják elénk. Ezek közül az emberek közül való Incze János — hadd mondjam ki vele kapcsolatban a legdrágább szót: barátom — is. Nem „a kisváros festője" ő, mert töppedt házaiban, boszorkányos, „krúdys" utcáiban, ténfergőiben vagy ügyködőiben a magunkban meglévőre ismerünk, s közben egyre sugallóbb erővel érezzük: az ember maradjon ember, és szeresse a másikat, akár önmagát.

Ilyen laza gondolatokkal végződött az a kísérlet, hogy mindennapjaimban mérjem le Incze János képeinek maradandó hatását. Az emberség hite számomra a legnagyobb ajándék, amit tőle kaptam. S adhat-e nekünk ennél többet, melengetőbb szépségűt egy művészember?

NAGY ALBERT

RÓZSIKAÉDES

Az erdélyi művészek önéletíró kényszere — a végleg talán soha le nem győzhető ellenállásokkal folytatott küzdelem kimenetelétől, természetétől függően — tör fel az egyes művészi pályák legkritikusabb pontjain, vagy fojtódik anyag és forma beszédességébe, önéletírásosságába. Életük és munkásságuk legfőbb izgalma és mondanivalója az, hogy egyáltalán művészek lettek, és az, hogy *miként* váltak művészekké — nyomor, közöny, sors ellenében is.

A mi művészeink nem stílusforradalmi újításaik védelmében vagy magyarázataként nyilvánították ki ars poeticájukat, s nem nyomtatott manifesztumokba foglalták a kínnal meglelt művészi igazság, cél, módszer tételeit, hanem minden időkben azt bizonygatták, milyen nagy szükségük lenne az embereknek nálunk is a művészetre, s pénzért vagy szerelemért, szeretetért kolduló levelekben kanyarodik ki a tolluk az alkotás végső értelmét kutatni.

Egy ilyen hatalmas önéletrajzi levélből szakítottuk ki az alábbi részleteket is, amelyekben egyik legnagyobb művészünk, a már három éve halott Nagy Albert tusakodik önmagával, tulajdonképpen nem is a levélbeli Rózsika, hanem a festészet kegyeiért. Ebben a közel egy hónapon át vezetett napló-levélben (1945. december 6-áról keltezi az első részt, s az utolsó datálás, a kézirat utolsó harmadrésze élén, január 1-éről való) írásos hagyatékában egyedülálló részletességgel és összefoglaló igénnyel tárja fel mindig kifelé tekintő, örökké a közösség jövőjét faggató, s mind általánosabb érvényű válaszokra alkalmas képírásának a *személyes*, szinte biológiai megokolású indítékait.

Tégláról téglára építi önmagát a festői életműbe (nem véletlen pillanat tehát a Kőműves Kelemen-téma felbukkanása sem az ötvenes évek derekán), noha ez a művészi önépítkezés éppen e 45-ös sorok zárása után válik a Dohány utcai padlásműteremben valósággá, képi valósággá, vagyis azzá a festő-hatalommá, amely „... nem egyéb, mint az a képesség, hogy a képen szereplő minden lényt és dolgot önálló, tényleg élő élettel tudjuk felruházni... [A] jó ceruza [...], minden rokonával együtt (az ecsetet sem véve ki), hegyén kell hordja a művész nekifeszült, de fékentartott erejét..."

A világ birtokbavételének a sikere — mely végül is minden művészet értelme — nem feltételezi feltétlenül az aszkézist. De minél nagyobb ellenállást kell legyűrnie ennek a „nekifeszült, de fékentartott erőnek", annál pusztítóbban emészti fel az önmagára fordítható, művészeten kívüli érzelmi javakat.

Ennek a felismerésnek és sorsképnek a keserű inventáriuma ez a levél. Köszönet érte, ezúton is, a címzettnek, hogy megőrizte, s ily módon — és nemsokára könyv formájában is — elfoglalhatja méltó helyét a romániai magyar művészet levelesládájának legféltettebb kincsei között.

Banner Zoltán

[Kolozsvár, 1945. december 17.]

Szegény Rózsika! Tényleg kezdem sajnálni, mert nem tudtam, hogy mennyire teszem próbára szentimentalizmustól irtózó türelmét, pedig még sok minden hátra van. Ne haragudjon, hogy ilyen kitartóan időzöm az ábrándok világában, de a hétköznapok és Karácsony kénysze-

örökség gondolati tartalmától igen erős érzelmi tartalom fűződik március 15-éhez; ez szinte teljesen független attól, ami annak idején 1848-ban történt és ami közben történt. Következésképpen, ha most méltón akarunk ünnepelni és azt szeretnénk, hogy a naptárban március 15. végre a helyére kerüljön, akkor a bensőségességet kell felerősíteni, ami természetesen a legnehezebb. A mai érzelmi szükséglet is azt diktálja, hogy a márciusi örökség lényegének a nemzeti önértékelést, a helyes, a pontos nemzeti önértékelést tartsuk, azonkívül hogy megemlékezéseinkben helyet kapjon – hangsúlyosan – a nemzeti egyetértés, a bizalom és a józan önbizalom.

Festészet, zene, művelődés

Incze János Déssel beszélget Beke György

■ *Annyira hűséges fia ennek a városnak, ahol a két Szamos s annyi erdélyi sors, élet és tanulság találkozik, hogy a családjától örökölt nevét megtoldotta még egy „utónévvel", lett belőle Incze János Dés. Nem különcködésből, hanem mivel mikor elindult a művészpályája, még vagy négy Incze nevű képzőművész állított ki, felületes ítészek ne cseréljék össze őket. Mintha Incze János képeit össze lehetne téveszteni!*

Műtermedben itt, Dés városában, egészen közel került egymáshoz két munkád. Egyik az Opus 4-es, 1930-ban készült kisméretű festmény, falusi nagyvásár, kóberos szekerek, áruikat kínálgató vándorkereskedők, káposztáskofák. Nem messze tőle, „térben" persze, az állványon most készülő képed Velencéről. Ez hányadik munkád, János?

Ez még nem kapott számot. Majd a végén, ha elkészül. Hátha nem is lesz belőle semmi. Nem iszom előre a róka bőrére... A számozásban pedig ne láss semmiféle nagyképűséget. Egyszerű rendtartás. Barabás Miklóstól tanultam el. Mikor olvastam emlékirataiban, hogy számozta a munkáit, így hogy: Károly György (csak fej), vagy Katona Zsigmond (emlékezetből), s eljutott a 3146. sorszámig, arra gondoltam: igazán pedáns ember volt, nemcsak a portréinak aprólékos kidolgozásában, de élete műveinek számontartásában is. Én nem vagyok annak a stílusban a követője ecsettel, amit Barabás Miklós művelt, s mikor emlékiratát olvastam, még csak nyolcvan képem ha volt, de azt mondtam magamban, jó már kezdettől tudni, hogy mit végez az ember...

■ *Mondd János, hány dési képet festettél eddig?*

Fontos a szám? Ha éppen akarod, meg is mondhatom.

■ *Csak éppen nem lenne teljességgel hiteles számítás, mivel alighanem minden képeden ott van Dés, akármelyik várost ábrázolják is. Ott érezhetem dési utcák, sarkok, házak, emberek ihletését, hangulatát.*

Nagyon érdekes város ez, nem is vágytam elmenni innét soha, miután 1935-ben ide helyeztek, tanítói diplomával a zsebemben. Pedig nyílt volna út a számomra el innen, máshova, akár egyenesen Budapestre is. Az itteni református fiúiskolában olyan növendékeim voltak, akiket már csaknem öt éve tanítottam, egészen kicsi koruktól, nagyon összeszoktunk. 1942-ben betoppant hozzám egy tanfelügyelő, egyenesen a minisztériumból. Leült és végighallgatta az órámat. Aztán felállt, s azt mondta, hogy abban az évben vagy kétszázötven iskolában ellenőrizte az oktatást, de sehol nem talált ilyen kedvesen összenőtt társaságot, ahol mester és tanítványok ilyen szépen dolgoznak együtt. Volna négy üres katedra Budapesten, az egyikkel szolgálati lakás is jár. Ad egy papírt, írjam alá, és tíz nap múlva kezemben lesz a kinevezésem. Akkor ezek a kicsi dési sikátorok idéződtek fel bennem, a dombra-hegyre mászó utácskák, az ide-oda dülöngélő házak, ahogy én láttam őket, a jellegzetes dési tájak és az emberek, igen az emberek, az utcák proletárgyermekekkel. Nagy Lajikákkal és Szabó Lacikákkal, s azt feleltem a tanfelügyelőnek, hogy köszönöm a bizalmat, de nem megyek el innen.

■ *Mintha a kép, az ecset nem lenne elegendő életérzésed kifejezésére, könyvet is írtál életedről s főként Désről, az Önarcképet, amely 1982-ben jelent meg, a Kriterionnál, jellegzetesen Incze János-i alcímmel: „Lelátás hat évtized tetejéről". Ebből a könyvből tudom, hogy nemcsak ez a bizonyos tanfelügyelő látogatott el akkoriban hozzád, hanem a*

GLATZ: Azt is el kell mondani, hogy 1948-ban munkaszüneti nappá nyilvánítják – először a magyar történelemben! – március 15-ét. Igen ám, de 1949 után kezdtek jönni a politikai ünnepekkel a bajok. Miről van ugyanis szó? Augusztus 20. mint az alkotmány ünnepe, a bújtatott Szent István-ünnep, ami hagyományosan az egyik nagy nemzeti ünnepünk volt immáron több évtizede, az megmaradt munkaszüneti napnak. Ha most március 15. évfordulója az munkaszüneti nap, mi lesz április 4-ével? Március 15. sajátos módon túl közel esett április 4-éhez, ennyi ünnepet nem bír már el a közgondolkodás – gondolta a politikai vezetés –, ezért 1951. március 10-én már ismét munkanappá teszik a néhány évvel azelőtt még munkaszüneti nappá nyilvánított március 15-ét. A politikai vezetés 1957-ben rákényszerült, hogy valamit ismét kezdjen március 15-ével. Április 4-ét nem lehetett eltüntetni mint nemzeti ünnepet. 1957. március 10-én kompromisszum születik: nem munkaszüneti nap, hanem iskolai szünnap lesz március 15. Az 1960-as években ismét új ünnep válik aktuálissá, a Tanácsköztársaság kikiáltásának napja, amit a Rákosi-időszakban nem akartak megünnepelni. Mit csináljanak most már ezzel a két márciusi ünneppel és a rá három hétre következő április 4-ével? Olyan megoldás alakul ki, amelyik él máig, és hangsúlyozom, aminek semmi köze nincs a valós történelemhez, hogy megalkotják az ifjúság ünnepét, a tavaszi ünnepet, amelynek értelmében április 4. primátusával (munkaszüneti nap, nemzeti ünnep) március 15. és március 21. egy egységbe forrasztott forradalmi ifjúsági napok ünnepséget kap. Megítélésem szerint, mivel itt tartunk most, ennek a kritikája már politikai kritika kell hogy legyen. Én történészként ezt az eddigi összes ünnepléstípus közül a legrosszabbnak tartom, egyszerű állampolgárként, gondolkodó emberként pedig tulajdonképpen jellegtelennek.[1]

OCSOVAI: Az az érzésem, mindamellett, hogy ezek az ellentmondások fennállnak, valamiféle letisztulás mégiscsak folyik egy idő óta. Március 15. kezd közelebb kerülni valós eredeti tartalmához. A letisztulás abban is megmutatkozik, hogy mind jobban csitulnak azok a hosszan elhúzódó aggodalmak, amelyek március 15. megünneplését, mint beszélgetésünkből is kiderül, nem egészen indokolatlanul, kísérték. Történt utalás többször is arra, hogy valahol a márciusi eszmék mélyén ott lappangott az a nacionalizmus is, ami időről időre – természetesen manipulációk eredményeképpen – föllobbant. Minthogy a politika semmiképpen sem rekeszthető ki március 15. megünnepléséből, hiszen március 15. önmagában is szüntelenül politizál és politikai gondolatokat indukál, azért úgy gondolom, hogy igazságtalanok lennénk, ha – amint az eddigi beszélgetésünkben történt –, a politikát tekintenénk fekete báránynak, mert mindabból amit így együtt elmondtunk, egy kicsit olyan színezete támadt a dolognak, mintha pusztán az, hogy a politika a maga országútjára vonszolta – hogy Supka Gézát idézzem – március 15-ét, okozott volna minden bajt. Március 15. eredeti tartalmában, eredeti sugallataiban és üzeneteiben ezek szerint nincs is semmi hiba?

GLATZ: Való igaz, a politika torzít, nem lehet felmenteni a politikát, noha a politikustól soha nem szabad megkövetelni, hogy történész legyen. Mi meg szeretnénk megkövetelni, ha a történésztől nem kívánnák azt, hogy a mindenkori politikához varrjuk hozzá a történelmi ünnepeket. Azért valamit le kell szögezni: március 15. vagy más történelmi esemény is mindig fog tartalmazni természetesen mozgósítóerőt. Pontosabban felhasználható lesz bizonyos mozgósításokra mindaddig, amíg a társadalom hiányát érzi bizonyos vívmányoknak, amelyeket a történelem egy korábbi periódusában a társadalom, jelen esetben a magyar társadalom már elért. Ha a magyar társadalom egyszer már elérte 1848 márciusában, vagy ki akarta vívni a *sajtószabadságot*, a cenzúra eltörlését, akkor minden generáció a következő évszázadokban, ha úgy érzi, hogy nincsen sajtószabadság a jelenben, vagy cenzúra van, vissza fog nyúlni hozzá. Amikor *a nemzeti egységet* egy társadalom már egyszer elérte, természetes és nem torzítás, hogy visszanyúl ehhez; ha egy társadalom elérte *az emberi jogok*nak és *az állampolgári jogok*nak a tiszteletben tartását egyszer már 1848-ban, akkor ha később úgy érzi, hogy ezek megsérültek, nem torzít, amikor visszanyúl ehhez az 1848-as örökséghez.

OCSOVAI: Az imént Supka Gézát idéztem, hadd ragadjak ki egy másik idézetet ugyancsak tőle: ez úgy szól, hogy 1848. aktái a nemzet lelkiismerete számára nincsenek lezárva. 1938-ban írta le ezt, de beszélgetésünk bizonyítja, hogy ezek az akták vagy legalábbis az aktáknak bizonyos kötegei ma nagyon is elevenek és érdemes őket először. Egyvalamiről most elfeledkeztünk az egész diskurzus során, hogy függetlenül a márciusi

[1]Nemzeti ünnepünket, március 15-ét 1988. december 20-án az Országgyűlés egyhangúlag munkaszüneti nappá nyilvánította. *(Szerk.)*

...ak nagy prózaírója, Móricz Zsigmond is. Véletlen volt a látogatása éppen a te ...ádban, mégis, ahogy leírod, olyan érzésem támadhat, hogy az egész „ki volt csinálva", ...zen miután beinvitálod a szobádba, ott éppen a Kelet Népe számait láthatja az asztalodon...

Pedig szóról szóra így történt. Éppen énekórát tartottam, a gyermekek szívesen fújták, élvezet volt számukra a népdal. Az ablak nyitva. Látom, hogy jön egy köpcös ember. Kolozsváron már láttam volt, a könyvnapon, amint dedikált. Désre író barátja, Daday Lóránd hívta meg. De az állomáson nem várta senki, a Daday lakásán sem találta otthon a házigazdát, hát sétált egyet a városban, ki a Fő térre. Nagyon szép gyermekhangokat hallott, azt mondta, egy parasztdalt énekeltek, az énekszó elcsalta hozzám. Hogy ragyogott a szeme, ha láttad volna, mikor kicsi diákjaim az ő kedves parasztnótáját énekelték!

■ *Ha elfogadom Oscar Wilde véleményét, hogy a művészet elsősorban mindig a nézőt tükrözi vissza, akkor meg kell kérdeznem, hogy milyennek látják magukat a désiek ezeken a képeken? Nyilván jó néhány kiállításod volt fogadott városodban is.*

A désiek nem ismernek magukra a képeimen. Nem jutnak el addig a felismerésig, hogy ezek a figurák ők, vagyis – mi vagyunk. Nem így állunk az irodalommal is? Valaki azt mondja, hogy ez a vers csúnya. Hátha nem is verssel, hanem az illető ízlésével van baj? Valakinek nem tetszik egy festmény. Vajon csakugyan nem jó a kép? Vagy a néző látása beszűkült, maradi, mit tudom én mi... A kép előtt a néző mindig vizsgázik.

■ *Hát a festő nem vizsgázik a képeivel?*

Az író is! Hogy is mondta Flaubert? „Bovaryné én vagyok!" Ezért merem mondani én is, hogy ezek a képek én vagyok!

■ *A festményeidről hiányzó fényekről és árnyékokról Szabédi László írt elmarasztaló bírálatot a Bolyai Tudományegyetem által rendezett kiállításod nyomában támadt vita során. Úgy vélte, hogy ha egy képeden nincs fény, akkor nincs Nap az égen, ezért nincs árnyék, de így megbomlik az élet „egysége". Bekapcsolódott a vitába Nagy István, az akkori idők irodalmi „nagyhatalma", neki maga Dés nem nagyon tetszett, kisszerű városnak találta, ipar nélkülinek, szellemi lendület nélkülinek, ahol a főtéri templom uralja a városi tájat. Még Sztálinra is hivatkozott nagy nekibuzdulásában. Mindeme támadásokra – ezeket részletesen megírtad könyvedben – legfőbb pártfogód, a régészet és a művészet egyképpen kiemelkedő tudósa, László Gyula, akkoriban a kolozsvári magyar egyetem tanára válaszolt okosan, hatásosan. Engem most az érdekelne, hogy milyen személyes kapcsolatban maradtál az elmarasztalóiddal, Szabédivel, Nagy Istvánnal? Ez a korszak emberi és művelődési viszonyaira is „fényt" vethet.*

Minden festő el lehet készülve arra, hogy embertársai között vannak olyanok, akiket érdekelnek a munkái, másokat nem érdekelnek vagy nem értenek egyet a festő stílusával, ábrázolási módjával, úgy érzik, hogy a mű nem szól hozzájuk. Nagyon szerettem Szabédi Lacit, igen jó viszonyban voltunk egymással, én nagyra becsültem az ő verseit, ő az én képeimmel nem értett egyet. Azt képzelte, hogy a festmény is úgy készül, olyan esztétikai szabályok szerint, mint nála a vers. Nagy műveltsége is gátolta, igen ezt így érzem: a műveltségének a szemüvegén át nézte a képeimet, és ez a szemüveg talán nem az eredeti színeket mutatta. Én ezt tudomásul vettem, László Gyula pedig érvelve válaszolt neki az *Utunk*ban. Addig jó viszonyom semmit sem változott Szabédival. Még Nagy Istvánnal sem. Csak éppen csodálkoztam, hogy a Nagy István írásainak gyakran ugyanaz a környezete, az utca, a proletárvilág, ami az én festményeimnek, mégis idegenek maradtak neki az én képeim. Ez azonban, mondom, jó viszonyunkat nem zavarta meg.

■ *Hány tárlatod volt eddig összesen?*

Biztosan volt vagy tizenöt vagy tizenhat, nem számoltam össze őket. Arra emlékszem, hogy a legelső 1942-ben volt, addig már sok képem elkészült, köztük számos dési ihletésű. Mert el kell mondanom azt is, hogy 1940-ig minden nyarat Nagybányán töltöttem, a festőtelepen. Désen ismerték a képeimet és a leányiskola szép, nagy tornatermét kaptam meg a kiállításom számára. Több mint hatvan képemet mutattam volt be azon alkalommal.

■ *Incze János Dés festményein vissza-visszatérő motívumok a bivalyok. Falvaink életének egyféle, egzotikus színfoltja a bivaly, még itt, a Szamos mentén elég gyakori is.*

Nagybányán az állomástól Kővárhosszúfalu felé vivő út mentén volt egy kákával, náddal tele mocsaras rét, az úgynevezett Bivalyrét. Egy kánikulás délután a város központjában Ziffer mesterrel találkoztam össze. „Tudja kérem, mondta, valaki bivalyos képet kért tőlem. Ki kellett menjek a Bivalyrétre." Gyalog, kedves mester? – érdeklődtem. „Hát mivel, Incze

úr, nem telik az én zsebemből fiákerre." Előttünk volt egy kis szabad hely a földön papírra vagy hét jegyzetét rakta ki, a Bivalyréten készítette őket akkor délután...

Negyedik elemista korom óta ismertem Ziffer Sándort. A Zazar hídtól jobbra az első ha volt az övék, onnan háromszáz méterre állott egy malom, csúnya malomudvarral, de rengeteg festeni való akadt benne. Sokszor álldogáltam a mester háza előtt – az én falum, Szinérváralja nincs messze Nagybányától –, tisztes távolságból követtem, mikor a mester kijött a kapuján, majd felállította az állványát. Odasomfordáltam a háta mögé. Mikor aztán 1935-ben, nyáron jelentkeztem a bányai festőiskolába, ő válaszolt a levelemre, hogy a szabadiskolát mindenki látogathatja, ha egyszer s mindenkorra 250 lej beiratkozási díjat fizet, s a modell költségeihez minden hétfőn rendesen hozzájárul. Mikor megérkeztem a festőiskolába és elébe álltam, azt mondta: „Hát én ismerem magát, sokszor álldogált a hátam mögött". Életem legszebb időszaka volt az a száz-százötven óra, amit alkalmam volt Ziffer mester közelében tölteni.

■ *Korrigált is téged?*

Minden kedden és pénteken bejött egy-egy órára, másfél órára, olyankor elébe raktuk a dolgainkat. Öröm volt hallgatni a korrektúráit. Nagyon jó Hollósy-kritikák voltak ezek, persze, Párizzsal és Münchennel megtoldva. Engem különösen kedvelt. Egyik pénteken nem tudott bejönni, beteg lett, azt üzente, hogy ha akarok, szombaton délután menjek el hozzá, haza, szívesen megnézi a munkáimat.

■ *Mikor a harmincas évek közepén ide kerültél, hány lakója lehetett Désnek?*

Nem tudom, mert Dés olyan hely volt, ahol mintha titkolták volna a lakosság számát. Azt tudom, hogy két magyar református felekezeti iskola működött, a fiúiskolában 180 diák tanult, a leányiskolában vagy 200–250, a római katolikus iskolában jóval kevesebb.

(Könyvében Incze János szellemesen villantja fel Dés változásait az utóbbi négy évtizedben: „Aki Kolozsvár felől jövet a Bungur-erdő felé felkanyarodik a kis dűlőútból átvedlett autóútra, hirtelen azt sem tudja, hol jár: a nemrég kopasz dombokon Dés City áll előtte, a blokknegyed, egy hirtelen kinőtt új város! A Fő tér egyik oldalán ultramodern, hétemeletes szálloda – kacsalábon forgó várféle, mintha Párizsból, de inkább Chicagóból hozták volna ide, csak ha száz méterrel odébb megy az ember s a törvényszék háta mögött lévő árvacsalán-, keserűlapu-tenyészetet megpillantja, jő észhez. A Szajka-patak fegyelmezett betonmederben – elköltözött a régi helyéről, a százhúsz éves régi kórház mellé szép, modern ötemeletes újat építettek. Autóbuszok járnak, van egy célszerű szép buszállomás is.

A nagyipari fejlődést a cellulózkombinát képviseli, dicsérték, mert naponta hét vagon fát dolgoz fel, szidják, mert büdös gőzével fertőzi a levegőt.

A technika fejlődése során egy egész sereg kisipari szakma megszűnt. Nincs többé szitás, gubás, tímár, a piacon nem sürgölődik tepsije között a hurkás-pecsenyés asszony. Désnek híres fazekascéhe volt, ma még él két igazi fazekas, de egy faipari üzemből mentek nyugdíjba... Néha Bányáról jön egy fazekas a dési piacra. Kefekötő és kalapos van még egy-egy, de már öreg emberek, szalmakalapot sem csinálnak Désen, sem cirokseprűt – mint a csemegét kapkodják szét ha pár tucatot hoznak valahonnan. Fésűs van egy, de mint kárpitos dolgozik egy üzemben, nincs pogácsás sem. Tordáról jön ritkán a keddi vásárra, szíjgyártó, kötélverő, takács már kifogyott. Szűcs van néhány, de nem dolgozzák a szép régi mintákat, csak egész egyszerűeket. Egy kádár a bútorgyárban munkás. A híres egyemeletes csizmadiaszínben lábbelijavító részlegek vannak, csizmát rendelésre még készítenek, de inkább gumicsizmában jár a nép.

Van egy jó kenőember: rándulást, ficamodást, csigolyaferdülést a hüvelykujjával helyreugrat, még a kolozsvári prfesszor is küldött hozzá betegeket... van egy állatgyógyító, -herélő ember is, de a kappancsináló asszony meghalt, anélkül, hogy utódot hagyott volna reánk... Van még – a piacon is árul – főtt burjánleveleket ajánló asszony; szerinte torokfájásra nagyon jót tesz, ha fél kanál porcukorra petróleumot önt s bekapja. Akinek meg fáj a hasa: tapogassa, meleg fedővel borogassa.")

■ *E dési metamorfózis felkelti a kíváncsiságomat: hát a közművelődés milyen volt s milyenné változott? Kaszinó, könyvtár, kórus volt-e ebben a városban valaha?*

De még mekkora hagyományuk volt itt. A múlt század vége felé, 1896-ra készült el az úgynevezett Csizmadia-szín, annak a végében volt a Polgári Kaszinó, nagyon jó férfikar működött benne. Az egyik tanítókollégám, Béczi Ernő volt a karmestere. Voltak Désen színjátszó csoportok, az egyházaknak külön ifjúsági egyesületeik. A román gimnáziumnak is nagyon jó kórusa volt, meg kiváló rajztanára. Egyszóval élénk művelődési élet volt akkoriban Désen. Velem egy hónapban jött a városba Bányai Ferenc segédlelkész, ő

ıysorsú teológus korában gyakran statisztált a kolozsvári magyar színházban, értege- rendezéshez is, jó darabokat tanított be az ifjúságnak, én meg az éneklést vettem kézbe. Két református iskola tanulói közül vagy 250 tagú énekkart válogattam össze. Más előadóhelyünk nem volt, csak a hatalmas református templom, amely ott áll Dés főterén, annak is a hajdani sekrestyerésze kitűnő akusztikájú, sokszor szerepelt ott Béczi Ernő polgári dalköre is. Tartottak színielőadásokat, voltak persze táncvigalmak, amiket kedves műsorok vezettek be. Hát ilyen családias jellegű művelődési életünk volt.

■ *A kórusoddal miket énekeltettél? Móricz Zsigmond látogatása jut eszembe, mikor is az órán a kicsi diákok népdalokat énekeltek, az csalta be oda az írót. Mikor jelent meg Désen a magyar népdal, Bartók és Kodály?*

Családias jellegű volt Dés művelődési élete, mondom, de jócskán kispolgári színezetű. Az iskolákban azonban a fiatal tanítók révén egészségesebb szellem kezdett terjedni.

■ *A legtevékenyebb fiatal tanító alighanem éppen te voltál.*

Szerencsém volt, hogy kiváló pesti zenetanárokkal ismerkedtem össze, *Éneklő ifjúság* címmel nagyon jó havi folyóiratot adtak ki rengeteg kottával, külön gondoltak a gyermekkarokra is. Híve lettem az újfajta énekeknek. Tapasztaltam, hogy a gyermekek nagy szeretettel tanulják és éneklik a „parasztdalokat". Jókedvet váltottak ki a népdalok, nagy erő volt bennük. Igen ám, de az iskola vezetősége régi vágású emberekből állott, azt kérdezték tőlem, hogy mit akarok ezekkel a „görbe nótákkal", ezek nem szépek, maradjak csak meg én annál, hogy *Kis lak áll a nagy Duna mentében*... Szép iskolai dal a Petőfi-vers is, de eljött a népdalok ideje, feleltem. Nagy szerencsém volt azzal, hogy a leányiskola igazgatónője rendkívül művelt nő volt, ő aztán leszerelte nehezen kezelhető elöljáróimat. Ugyanis maga az esperes, az iskolaszék elnöke ellenezte a népdalokat, pedig saját magát büszkén nevezte szilágysági parasztembernek... Végül a templomba is bevihettem ezeket a „görbe" nótákat. Mikor a gyermekek belekezdtek, hogy *Erdő mellett estvéledtem, subám fejem alá tettem,* én is elcsodálkoztam, lám, ez az egészen egyszerű, egyszólamú dalocska milyen hanghatást tesz akkor, mikor egy nagyon jó akusztikájú teremben 250 gyermek ajkán csendül fel. Az esperes úr is elámult és kezdett szelídülni. Megengedte, hogy énekes ünnepélyt rendezzünk a templomban, világi dalokkal. Aztán elhívtak a polgári leányiskolába, ott láttam meg jövendő feleségemet, akkor még diákleányka volt, náluk is kórust vezettem. Tanított ott egy rendkívül művelt tanárnő, a neve Rácz Anna, éveken át nevelősködött Bethlen grófeknál, a későbbi főispánnál, ez a pipiskélő kisasszony mellettem állt, mikor a leányiskola vagy százötven tanulója begyűlt a terembe, ahol nekem éppen kiállításom volt, s elkezdtem nekik egy népdalt tanítani. „János – mondta Rácz Anna tanárnő –, hát maga mit tett, miféle tüzet gyújtott ezekben a leánykákban, akikből nem vagyok képes egy szót kiszedni, most meg nézze, úgy ragyog a szemük, mint a parázs. Mit tett velük?" „Én semmit – feleltem –, hanem a népdal, az igen, annak ilyen nagy az ereje."

■ *Désnek nemcsak jeles festői voltak, de „saját" írója is, Daday Lóránd, aki Besztercén született ugyan, de írói, tanári, közéleti tevékenysége egyképpen Déshez kötötte, sőt, közvetlenül 1944 őszén, a történelmi fordulat után a város polgármestere is volt. Milyen viszonyban voltál vele?*

Bátran mondhatom: nagyon jó viszonyban. Pedig a képeim meglehetősen idegenek maradtak számára, ha nem is annyira, mint Szabédi László ízlésének. Megérezte és tisztelte bennem a művészt s ez a legtöbb: a negyvenes évek elején tanfelügyelők lettünk mind a ketten. Pontosabban ő előbb, majd én az ő javaslatára. Úgy volt szokásban, hogy a jó pedagógusok közül kiválogattak hatot, Szolnok-Doboka megyét felosztották hat körzetre és ezekre a tanítókra bízták az oktatás ellenőrzését. Az én körzetem központja Nagyilonda lett. Előbb morogtam Dadaynak, aki a bécsi döntés után megyei tanfelügyelő lett, hogy én festeni akarok, nem jegyzőkönyvekkel bajlódni. Azt mondta, hogy János, fogadd el, te jól tudsz románul, szót fogsz érteni a román tanítókkal, nehogy olyan valaki jöjjön helyetted, aki nem tud szóba ereszkedni a román tanítókkal, nem érti meg a román gyermekeket s több bajt csinál, mint hasznot.

■ *Félbeszakítanálak: Nagyilonda járás tudtommal szinte teljes egészében román népességű. Negyven és negyvennégy között ebben a járásban román tanítók tanítottak?*

Persze, hogy román tanítók, román iskolákban. Mikor az egyik iskolába először beléptem, láttam, hogy furcsán, félve fogadnak engem, a „magyar tanfelügyelőt", de ahogy a gyermekekhez románul szóltam, mindjárt megbarátkoztak velem, kellemes légkör alakult ki körülöttem. Iskolai vizsgálataim általában nagyon szépen folytak le, sőt, 1945 után jöttek

hozzám egykori román kollégáim, hogy Incze úr, ha valami baja esnék, csak szóljon ne felverjük mi az egész járás román tanítóságát magáért, meg fogjuk védelmezni mindent

■ *Állami vagy felekezeti iskolák voltak ezek?*

Természetesen állami iskolák.

■ *Jól tudsz románul?*

Anyanyelvemen tudok legjobban. De a románt is majdnem anyanyelvi fokon bírom. Tudok még olaszul, franciául és úgy közepesen németül is.

■ *Könyvedben azt írod, hogy 1944 őszén te csináltál Dadayból dési polgármestert. Miként történt ez?*

Kedves furcsaság volt az, meg sem eshetett volna másként, csak akkor, 1944 őszén. De valamivel előbbről kell kezdenem... Könyvemben megírtam, hogy miként hagytak ki engem 1940 és 1944 között a magyar hadseregből és így a háborúból is. Még a félelmetes SAS-behívóra sem kellett bevonulnom. Így 1944 őszén, a front tovavonulása után én maradtam Szolnok-Doboka megyében az egyetlen férfi, aki a tanfelügyelőség dolgait tovább intézhette, mivel ismertem a tanügyi problémákat. Az orosz parancsnok egy pénzügyi tisztviselőt választott maga mellé tolmácsul, mivel az illető az első világháború idején vagy négy éven át orosz fogságban volt. Hát ennek a pénzügyi embernek a közvetítésével meghívtak a szovjet parancsnokságra, elmondták, hogy jó véleményük van rólam, demokratikus magatartásomról, végezzem tovább a megye magyar iskoláinak a felügyeletét és ugyanakkor nevezzek meg egy román kollégát, akit alkalmasnak gondolok a román iskolák tanfelügyelőjének. Mindezt minél előbb, mivel szeptember hónapban meg kell nyitnunk az iskolákat. Ez eddig rendben lett volna, de hozzátették, hogy szükség van egy polgármesterre is, magyar ember legyen, mert román jelölt már van egy hasonló tisztségre, kellene továbbá egy magyar alispán, mivel román főispán már van, s hogy el ne feledjék, egy magyar rendőrkapitány is kellene, mert román már van, orosz is van, csak magyar nincs még. Én soha nem foglalkoztam efféle közigazgatási ügyekkel, mosolyogva jöttem el a szovjet parancsnoktól. Csakhogy, gondoltam, ezek az emberek komolyan kérik a segítségemet, nem lehet egy mosolygással elintézni. Törni kezdtem a fejem. Alispán? Erre olyan valaki kellene, aki jól ismeri az egész megyét. Itt van Antal Dani, aki az Erdélyi Magyar Gazdasági Egyesület kirendeltségének vezetője, ismeri ő a megye minden barázdáját. Elmentem hozzá s megkérdeztem, hogy vállalná-e. Elvállalta. Volt egy kiváló román kollégám, azt ajánlottam tanfelügyelőnek. Polgármester? Annak a városi ügyeket kell alaposan ismernie, Daday alkalmas lenne. Ő is vállalta. Volt egy nagyon demokratikusan gondolkodó, mindenkivel szemben pártatlan, igazságos ügyvéd barátom, Balogh Pista, törvényszéki ember, éppen rendőrkapitánynak való. Másnap délelőtt elvittem a listát a szovjet parancsnokságra, délután ki voltak nevezve.

■ *Daday sorsát később is nyomon követted?*

Hűséges polgármester volt, már ameddig hivatalban maradt. Mikor a felrobbantott Szamos-híd helyébe másikat kellett állítani, méghozzá gyorsan, maga is fejszét vett a kezébe.

■ *Nem annyira átmeneti polgármesterkedésére gondoltam, hanem irodalmi meghurcoltatására...* (Az ötvenes évek elején, az intézményesített bizalmatlanság légkörében Daday Lóránd egyike lett a dogmatikus elfogultság céltábláinak. *Malomszeg* címmel kiadott novelláit az *Előre* alkalmi névtelenje – a cikk ugyan alá volt írva, de a fogalmazás más tollától származott – heves indulattal támadta meg, irodalmunk és olvasóink tisztánlátását féltve attól a Dadaytól, aki jóval 1944 előtt a régi *Korunk* munkatársa és Gaál Gábor barátja lett. Akkoriban az irodalmi támadások nemigen maradtak következmények nélkül, a nagy seprés szele még Gaál Gábort is megérintette ebben az ügyben is, Daday pedig 1954-ben meghalt, hatvanegy éves korában.)

Tudtommal tanárkodott végig a dési liceumban. Egyébként is, mindig volt mit aprítania a tejbe.

■ *Neked magyarázzam, hogy néha nem ez számít igazán?*

Látszott rajta, bántja, hogy nem bíznak benne, úgy érezte, hogy nagyobb hasznát is vehetné neki az épülő világ. Igaz az is, hogy Lóránd elég önfejű volt, tréfába csomagolva, de mindig megmondta a véleményét az embereknek. Ahogy a latin mondás tartja, kacagva mondjuk meg az igazat. Ez sok embernek nem esett jól, és amikor úgy fordult a sorsa, akkor biztosan szándékosan nagyobbat ütöttek rajta, mint ahogy még szerintük is kijárt volna.

■ *A kórusod tovább működött-e, miután tanfelügyelő lett belőled?*

Szerettem volna én sok mindennel foglalkozni, például színdarabokkal, de a piktúra nem

hagyott időt erre. A kórus volt végig a fő mozgásterem, de néha a zenére is csak éjszaka jutott időm.

■ *Éjszaka?*

Persze, nézegettem a kottákat, gyönyörködtem bennük. Kihallottam belőlük a művet. Van egy ilyen kedves „könyvem", 34 oldalas, naponta „olvasgatom": Johann Sebastian Bach úr 271 koráldallama. Elég belelapoznom, örül a lelkem...

■ *Ha a piktúra időt engedne neked, járhatnál-e magyar színházi előadásra Désen?*

Múltkoriban a nagybányai magyar műkedvelők voltak itt, Molière-darabbal. Csak hallottam róluk, nem láttam őket. Nekem már nemcsak a hónapjaimmal, de a heteimmel is számolnom kell, hiszen betöltöttem a hetvenhetet, és annyi még az elvégeznivalóm.

■ *Milyen a mostani dési magyar műkedvelés?*

A közművelődés más jelleget kapott. A tévé tette volna? Egy időben a magyar nyelvű szabadegyetem vált rangos fórummá nálunk. A *Korunk* folyóirat patronálta, küldte a kolozsvári előadókat, professzorokat, írókat, művészeket.

■ *Kedves János, ha egy olasz vagy francia művészkollégád toppana be hozzád azzal a kéréssel, hogy mutasd meg neki Dés műemlékeit meg más nevezetességeit, hová vinnéd?*

Sok műemléket nem mutogathatnék neki. Ami különleges szépség, az a főtéri református templom. Állítólag ugyanaz a mester építette, aki a kolozsvári Farkas utcabeli öreg templomot. Nagyon elegáns gótika. Eleganciáját az adja meg, hogy felfelé menő része jóval nagyobb, mint az, amelyik a talajon foglal helyet. Nagyon szép gótikus templomnak tartják a milánói dómot, de szerintem az egy nagy hombár, mert borzasztó nagy az alapterülete és ezért a magassága szinte nem is vevődik észre. Márpedig a gótika merész magasba törés... Templomunk belsejében is ott látni az elegáns gótika nyomait, a karzatmaradványokat lóhereíves kőfaragással a XV. század végéről. Jól összesimulnak Umling Lőrinc reneszánsz virágmintáival.

■ *Ez a templom, amely annyira hozzátartozik az életedhez – lévén hosszú ideig a kántora –, festményeiden nem jelenik meg.*

Csak részleteket festettem meg belőle, a bástyákat, azokat is, ha embereket állíthattam elébük. A százados köveket csodálom, de festőként az emberek érdekelnek igazán. Ezért aztán az érdeklődő franciát vagy olaszt elvinném a fejedelmek egykori szállásához is, a templomtól északra, de még inkább a régi kedves városrész, a Mulató maradványaihoz. „Mulatónak" hívják az itteni magyarok. Mikor ide kerültem, jó kétszáz éves kocsmák álltak még benne; plebejus és patrícius épületek, amelyeket azóta lebontottak.

■ *Désen született Pápai Páriz Ferenc, aki a neked is oly kedves nagyenyedi kollégiumnak volt a diákja, később a tanára s aki – Bod Péter Magyar Athenásának jellemzése szerint – „sok jó könyvet írt és fordított a' maga Nemzete hasznára".*

Jó lenne tudni, hol állt a szülőháza... De azt a képzeletbeli franciát vagy olaszt kivinném ide, a szomszédos Szentbenedekre, a Kornis család kastélyához. Sarokbástyás kolostorerőd, bencés alapítás várkastéllyá átalakítva... Reneszánsz kaputorony... Őrködő egyszarvú... Mégsem vinném el oda, miért lássa embernagyságú gyomerdőben...? Az aztán groteszk látvány, barátom, az idővel viaskodó egyszarvú! Mintha a boszorkányok ideje támadna fel.

■ *Egykori iskoládhoz nem vinnéd el a vendégedet? Oda, ahol Móricz Zsigmond meglátogatott.*

Autójavító műhelybe? Azt rendeztek be oda, mert jó tágas az udvara, van helyük az autóknak.

■ *Önarckép című könyvedet 1980-ban fejezted be, akkor az ezredik munkádnál tartottál. Most készülő velencei képed az 1500. lesz. Mennyit dolgozol naponta?*

A piktúra elsősorban nem szorgalom kérdése. Néha két-három kenéssel többet haladok, mint hosszú órák munkájával.

■ *Mi a pihenésed az örökös munkában?*

Maga a festés. Ha kedvemre tehetem. Bámultam Ziffert, panaszkodott nekem, hogy Incze úr, még a szakácsnak is képpel fizetek, még a cipésznek is, felüdülés számomra, mikor önarcképet festek, akkor csak magam vagyok és a kép, meg a festés öröme.

■ *A zenére gondoltam volna...*

Beleértendő az is... Néha, reggeli ébredés után a sóhajtásomban is egy-egy dallamot ismerek fel, az aztán velem marad egész nap. Zene nélkül nem tudnék élni...

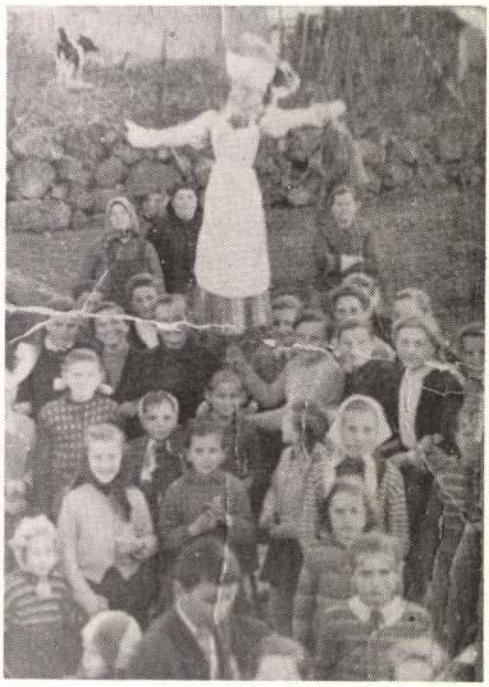

A húsvéti ünnepkör a Középső Ipoly mentén

Kiszehajtás Ipolybalogon az 1950-es években

A húsvétot és a közvetlen előtte álló vagy vele szorosan összefüggő jeles napok legtöbbjét a néprajzi szakirodalom a tavaszi ünnepkörbe sorolja. Ha az esztendő egyik legszínesebb és leggazdagabb ünnepnapjáról kívánunk szólni, feltétlen ki kell térnünk a nagyböjti napok tárgyalására, hisz ezeket tartalmilag elsősorban a húsvétra való készülődés tölti ki.

A *nagyböjt* hamvazószerdával veszi kezdetét, s a húsvét előtti föltámadásig tart. A csaknem két hónapig terjedő ünnepkört mindenekelőtt a keresztény tartalom tölti ki: a napokat a vidámabb hangulat visszafogottsága, a tilalmak szigorú rendje jellemezte s jellemzi részben ma is. Évtizedekkel ezelőtt vidékünkön, a Középső-Ipoly mentén az egész nagyböjti időszak alatt óvakodtak a húsételek és a zsíros eledelek fogyasztásától. Hamvazószerdán az addig használt fazekakat, lábasokat kimosták és félretették, hogy ne is főzhessenek azokban. Olyan edényeket vettek elő, melyekben eddig csak tejet tároltak. Tilos volt ez idő tájt a mulatozás meg a táncolás is. Elterjedt az a *hiedelem*, hogy ha nagyböjtben táncolnak, akkor majd lehullanak a fákról a virágok, s nem lesz bő gyümölcstermés. Még lakodalmakat se tartottak húsvét előtt.

A századforduló táján *negyvenöltek*, azaz negyven napig böjtöt tartottak. Naponta csak egyszer étkeztek: általában krumplit, vajas, olajos vagy tejes tésztát, savanyúkáposzta-levest, főtt vagy aszalt gyümölcsöt fogyasztottak. Ipolybalogon a második világháború végéig a gazdaasszonyok a helyben készült tökmagolajjal főzték a böjti ételeket.

A szigorú böjtölés később már csak a szerdai, a pénteki és a szombati napokra korlátozódott. Húst ilyenkor végképp nem ettek, sőt pénteken még zsírral sem főztek. Nagyböjtben a férfiak is tartózkodóbbak voltak. Legtöbbjük nem fogyasztott alkoholos italt, sőt némelyek még a cigarettázást is abbahagyták.

A húsvétra való készülődések során a katolikus falvakban nagy gondot fordítottak a lelki előkészületekre is. Az *olvasós asszonyok* hamvazószerdától naponta mondták a fájdalmas rózsafüzért, pénteki napokon pedig keresztúti ájtatatosságokat végeztek.

1909-okt. 19-én születtem Szinérváralján (Szatmár m.)
Apai dédapám szobrász, oltárépítő-ember volt, a képek szeretete bizonyára innen ragadt reám. Református vagyok.
Gimnáziumot Szatmáron jártam, tanítóképzőt az enyedi Bethlen Kollegiumban végeztem.
Szermekségemtől fogva sokszor fordultam meg Nagybányán, ide jártam festőiskolába is, ahol Ziffer Sándor volt a mesterem. Tanultam még a Kolozsvári román áll. festőiskolában kevés ideig.
Képzős diák koromban volt az első „önálló" képkiállításom, 1932-ben, a nagyenyedi magyar Kaszinóban, másik 1942-ben Désen.
Csoportkiállításokon a Barabás Miklós Céh-vel szerepeltem,
1941-ben Kolozsvárt; „Műbarát"-nál Budapesten,
1942-ben Kolozsvári Művészeti Heteken
1943-ban a Kolozsváron, Marosvásárhelyen rendezetteken.

Incze János

Mélyentisztelt Uram,
még mult év végén kapott
B. lapjára (szépkép, köszö-
nöm ...) csak most van
módomban válaszolni.
Ha még nem késő – a jelzett
célra életrajzi adataimat
túloldalt bocsátom b.
rendelkezésére.

Szíves üdvözlettel:

Jucze János

Dés, Horthytér 10

Nagyp.

Dr. Szentiványi Gyula
úrnak

XI. Budapest

Lágymányosi utca 16.

Jucze János

INCZE JÁNOS /DÉS/

75 éve, 1909 okt. 19.-én született Szinérváraljában Incze János /Dés/ festőművész. /"Naptár"/

Művelődés, XXXVII.évf.8.sz. 1984 aug. 48. oldal.

MDK.

Incze József

„Naturalista" szobrán. 1864-ben bankókamisításéit börtönben ül.

Hanke Leó kéri a KT-t, hogy fogadja be pályázatára Incze F. két faragványát, hogy szaládján segítsen:

1) „Petőfi lyrában szít s angyalok által koszorusott mellszobra" (elefántcsont)

2) „Hunyady kár diadalünnepe". Kókusdió faragvány.

„Szent György" szobra (elefántcsont) már ki volt állítva.

— A KT az ajánlatot elfogadja.

MDK-A-I.-1/224, és 225.

MDK.

Incze József

1864. „Petőfi" c. nobrát (elefántcsont) és a „Hunyadi kór diadalmenete" c. nobrát az ő nevében Hanke Leo kéri vissza a KT-től, ha a kért árát a KT nem fizeti meg.

MDK-A-I.--1/229.

Incze József

Debreczenbe fogva hartott bankóhamisító kokusdiohéjból egy mindenkitől bamult keghet faragott, mégen a Hunyady ház diadalmenete czím ismert kép van, mint basreleife kivésve. Több apró szobor műve is van, sundogúk nem Eötvöséges tehetség nyomat viselifajnos, hogy tehetséget nem ebben az irányban hasvalta fel.

Vas Nyp 18.63. 1791

(Egy bankó hamisító a fegházban)

Ince Judit, nobrán MDA

Női akt c. kisplasztikája

nincsenaltalan. (Csók Galéria –

– Kisplasztikai kiállítás.)

Cs. M.: Kerényi, Pátzay, Mikus 2.

ESTI HIRLAP Bp. 1964. febr. 1.

Incze Judit
szobrász

M.D.K

„Álló leány" (repro)

H-ss: Szép Otthon
Nők Lapja, 1964. márc 7 – 23 lap

MDK

Incze Judit

Almaszüret, fa

Nyár, fa

9. szegedi nyári tárlat. Móra F.Muz.

1968. aug.

Incze Judit

Almaszürlet 1968 körbeta 44cm

II. Országos Kisplasztikai Biennálé
Dés, 1969

MDK

Incze Judit

Pihenő, ón-ólom

Fiatalok Studiója 1966. Ernst Muz.

II. Zubbony

A XIX. sz. végéig a
/nagyjából az iskoláskor
lányok öltözéke egyaránt
zett be: a zubbony egyre
lett, hiszen az ő felnőt
jobban.[447] A századfordu
ték, 8-10 éves korig. 19
korban. 1930 táján már c
bonyt a fiuk. Nemsokára
bonyviselete. A lányok e
seletben/ lassubb a vált

MDK

Incze Judit

Nyár, fa

Varrónő, ólom

Dolgozó emberek között, képzőm. kiáll.

Ernst Muz. 1968. jan.

MDK

Incze Judit

Pihenő, ón-ólom

Fiatalok Studiója 1966. Ernst Múz.

Incze Judit

Álló leány.

kisplasztika

reprodukció.

Népművelés, 1964. 3. szám, 48. l.

Ince Judit

Házaspár

Alföld 1976/6/21

Inoze Judit, szobrász

A pécsi V. Országos Kisplasztikai Biennálén szerepelnek művei, Figurái mintha az orosz népmeséből lépnének ki. (említve)

Romváry Ferenc: Kisplasztikai biennálé, Dunántúli Napló, 1976. okt. 10.

1976 JUL

Alföld

Ince Judit

1021

Ince Judit: Házaspár

SAJTÓFIGYELŐ

MAGYAR HÍRLAP

BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51

Incze Judit, nobrán

L. : Lóránt J.

Rózsa Gy.: Bemületes ... 7,

Népszabadság, Bp. 1976. júl. 14

Incze Judit

A XIII. szegedi nyári tárlatra diáfaszobra, a „Házaspár" c. kisplasztikája szerepel. (említve)

Dél Magyarország, 1972. júl. 25.

Incze Judit

A keszthelyi múzeumban megrendezett Balatoni Nyári Tárlat-on (Július hó) „Emberpár" cimmi szobrával vett részt

D. I.: Rejszőművészet.

Vigilia 1972/9 634 old.

Incze Judit

Határsáv fa 52 cm

N. Debreceni Országos Nyári
Tárlat 1974.

Kuzse Judit

Emberpár ja 45 cm

6. Balatoni Nyári Tárlat

Incze Judit

Emberpár, fa, 45 cm

6. Balatoni Nyári Tárlat
Balatoni Múzeum, Keszthely, 1977.

Incze Judit

Házaspár diófa 55 cm

XIII. Szegedi Nyári Tárlat
1972. jul.—sept.

Incze Judit, nobrán

Háraspár c. alkotása kiállítva.

Laczó Katalin: Kiállítási napló

– XIII. Szegedi Nyári Tárlat

93-96.

XXVI

10.

TISZATÁJ. Szeged, 1972. október

Sncze Judit

Nyár, fa, 40 cm

Varrónő ólom, 6 cm

Dolgozó emberek között kiáll.

Ernst muzeum 1968. jan

Incze Judit

Nyár fa 40 cm
Varónő ólom 6 cm

Dolgozó emberek között
Képzőművészeti. Kiállítás
Ernst Múzeum 1968.

Incze Judit

Keszthelyen, július hóban rendezett Balatoni Nyári Tárlaton szerepelt szabormüve: „Emberpár" c. (emlétve)

D. S.: Képzőmüvészek.
Vigilia, Budapest, 1972. szept. 634. old.

Incze Judit

1934. május 29-én Budapesten. Az Iparmüvészeti Főiskolán végett. Résztvevője az országos- a szegedi , a balatoni és a studió kiállitásoknak. Tanulmányuton járt Francia-, Olaszországban és a Szovjetunióban. Müve: Almaszüret , 1968. körtefa 44 cm.

Romváry Ferenc: II. Országos Kisplasztikai Biennálé, Pécs 1969.

Turze Judit

Emberpár fa 30 cm

XII. Szegedi Nyári Tárlat

Incze Judit

A szegedi Horváth Mihály u.-i képtárban van kiállítva: „Házaspár" c. műve. (említve),

Kompozíció '72

1972, aug. 9, TV. 17.55 | 11 | Kovné

INCZE JUDIT

1934. május 29-én Budapesten született. Művészeti tanulmányait 1957—1962. között végezte, mesterének Borsos Miklóst tekinti. Kiállítását megrendezték 1977-ben Lengyelországban (Varsó, Przmysl, Krakkó). 1969—1973. közt Moszkvában, 1973—1977. közt Varsóban élt.

Lakcíme: Budapest XI., Szabolcska Mihály u. 7.

Ádám és Éva, 1976, festett fa, 69 cm

Magyar szobrászati kiállítás Bp. Műcsarnok, 1978. V. 5 - 28.

Imre Judit, szobrászművész

a Gorkij Színházban aug. 9.-én megnyílt a mai magyar szobrászatot kiállítás, melyen három művész alkotása – köztük a művésznő is, – szerepel. A kiállítás aug. 23.-án zárul.

T.V.: Szobrászat 1979.
Pesti Műsor, 1979. aug. 15. 49. old.

Incze Judit

Országos Képzőművészeti Kiállítás '84

Magyar Nemzet 1984. III. 25.

Lucze Judit

Müve szerepelt a Csontváry Teremben rendezett Faszobor-kiállitáson, emlitve

/Acikket lásd: Bencsik Istvánnál/

Magyar Nemzet, 1979. augusztus 24.

Incze Judit 1

Magyar Hirlap 197?
Wagner:Végre valami

A parkban *Nagy Sándor* koszobrai kísérnek, miközben a kissé lejebb álló *Vörös kápolna* felé haladunk. Itt *Incze Judit* állította ki öt faszobrát és négy textilképét. A biblikus-mitológikus témakör neoromán tömörségű természetes rönkjeit alig bontja ki a síkból, és alig festi. Kékkel színezi viszont két derűs-humoros karakterfiguráját *(Öregasszony, Pillangós lány)*, miként szinte a kékfestést ötvözi a karikatúrarajzzal keretezett vásznain.

Incze Judit 2

Magyar Hirlap 1979/2o5/9

INCZE JUDIT így indokolja rendhagyó eljárásmódját: *„Egy-egy fadarab meghatározó szerepet játszik a készülő munkáimnál. Gondolataimat legjobban embert ábrázoló szobrokkal tudom kifejezni. Szobraimhoz szorosan kötődnek textilképeim, melyek világából jönnek létre a festett szobrok. Képeimen keresztül lehetőségem nyílik azt elmondani, lerajzolni, amit a szobrászat nyelve nem enged."*

Cikkünk kezdeti gondolataihoz visszakanyarodva szívesen látnánk *Boglárlelle után Budapesten is* ezt a két kamarakiállítást.

Wagner István

Incze Judit, szobrász

□ INCZE JUDIT szobrászművész kiállítását Vizy Ottó művészettörténész nyitja meg január 17-én, csütörtökön délután fél 5-kor a Fényes Adolf teremben.

-.: □ Incze Judit.

Esti Hírlap, Bp. 1930. jan. 14.

2.

Incze Judit, szobrászművész

A KIÁLLÍTÁSI INTÉZMÉNYEK, MŰCSARNOK
MEGHÍVJA ÖNT

INCZE JUDIT
SZOBRÁSZMŰVÉSZ
KIÁLLÍTÁSÁRA

MEGNYITJA:

VIZY OTTÓ
MŰVÉSZETTÖRTÉNÉSZ

1980. JANUÁR 17-ÉN, CSÜTÖRTÖKÖN DÉLUTÁN 1/2 5 ÓRAKOR

FÉNYES ADOLF TEREM
BUDAPEST, VII., RÁKÓCZI ÚT 30

FNYV 1

Incze Judit.

Wiertz Ádám grafikusművész és Incze Judit szobrászművész a bogbárlelbi Kápolnatárlaton mutatták be műveiket.

---------:Kiállitások.
MŰVÉSZET,1979.augusztus - 47.oldal.

Incze Judit, szobrászművész

Boglárlelle/kápolnatárlatok:

Incze Judit szobrai és Würtz Ádám grafikái láthatók.

Művészet, Bpest, 1979. aug. 47. old.

MK SAJTOFIGYELO
MAHIR
1091 BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 337-748, 340-726

Incze Judit,
szobrászművész

SOMOGYI NÉPLAP

1980 MÁR 2

1021

Pillangós lány.
(Incze Judit szobrászművész alkotása.)

— Messze még a reggel — szó
dást nem tűrő hangon a gazda
günkre! — Iszunk, s a harmadi
nem titkoljuk tovább, elmondju
akartuk magunkban tartani —,
ratban vagyunk. A gazda, aki
génylegényeknek nézett bennün
a fejét Noszlopy Gáspár nevére.

— Hát igaz a hír?

— Milyen hír?

— Hogy Noszlopy Gáspár haza

— Talán, ha sikerül a tervé..

— Nahát, erre még egy korty
anyám? A szolgabíró úr hazajö
fordul: — A napokban itt járt
Kaposvárról, ő bökte le a hízón
hogy egyik reggelre a császári ő
ben levő házon kézzel írt falra
Sokan olvasták, s páran megtan
vegét. Az én sógorom is. Elmon
ötször, úgyhogy én is tudom. Fig
hangzik: „Édes magyar barátaim
csüggedtek, mert sokkal jobban
sem gondoljátok. Azon sok falra
haszontalanságok, rövid időt hagy
forgatjuk azokat, akik most híz
falragaszokat raggatják. Azért él
Lajos, a magyarok megszabadítój
nöke, Batthyány vele együtt."

— Miféle falragaszokról beszé

MTI SAJTÓFIGYELŐ
MAHIR MAGYAR HÍRLAP
1091 BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 337-748, 340-726
1980 FEB 10

ÉSZAK-MAGYARORSZÁG

Incze Judit
szobrászművész

1980. febru

6

1021

Incze Judit szobrászművész kiállításáról

Menyasszonyöltöztetés

Pillangós lány

A sajtolók

ÉSZA

rül

Kaz
a jel

Égő táklya — a Borsodi Vegyikombinát véggázkéményének lángja — jelzi a Sajószentpéter irányából érkezőknek a város: Kazincbarcika képzeletbeli határát. Az út néhány percig még a kombinát üzemrészei mellett halad, van időnk gondolkodni azon, milyen jelző illenék legjobban a város neve mellé. Mondhatnánk: múlt nélküli város, hiszen harminc évvel ezelőtt néhány, földbe bújó, kisablakos házon kívül tulajdonképpen semmi

MTI SAJTÓFIGYELŐ
MAGYAR HÍRLAP
1091 BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 337-748, 340-726

Incze Judit,
szobrászművész

NAPLÓ (VESZPRÉM)
1980 FEB 9

1021

Incze Judit szobrászművész kiállításáról:
Pillangós lány

yszüleink

gyerekkor

Ince Judit, szobrászművész

Nyári tárlat Kocsály emlékére.

Ince Judit: Leányanya balladája

Dolgozók Lapja, 1982. Júl. 24.

1021

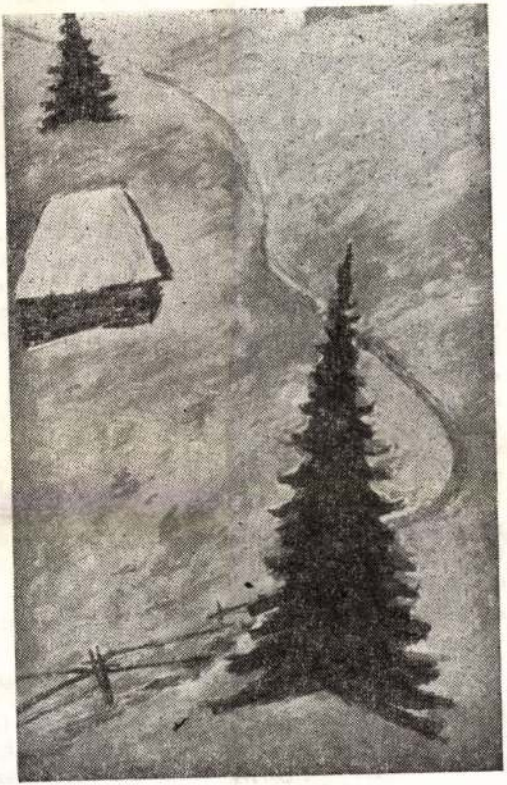

Incze János (Románia): Havasi táj

Látszólag kevés aktualitása van annak a t
Ránki György vetett fel *Az Osztrák—Mag*
néhány kérdéséhez címen.[1] Ténylegesen azonba
mai Magyarország életéhez, hanem általában
azt a kérdést teszi fel: *előnyös-e egy elmaradt*
goktól való gazdasági-politikai függőség? Hisz
ponti kérdése, a fejlődő országok par exce
György főleg a monarchia Magyarországár
igent, csatlakozva Hanák Péter korábbi
meg az olvasót a kérdés *elvi* vonatkozását i
már kiterjeszti a régi Török Birodalom s
sőt Katus László kiterjeszti általában az elmar

A mi véleményünk e kérdésben az, hogy az
musban — és a nem tőkés fejlődés során is — *a legelőnyösebb utat a gazdasági előr*
haladáshoz. A tőkés Magyarország azért maradt szegény, mezőgazdasági ország
még akkor is, ha „világhírű malomipara" fejlődött (amely azonban minimál
munkáslétszámával nem befolyásolhatta mezőgazdasági jellegét), mert 1848—49-e
polgári forradalmát és nemzeti függetlenségi háborúját elvesztette és ezért nen
önálló, hanem a monarchia keretében és közös vámterületén az iparos Ciszlajtániátó
függő népgazdaság kiépítésére kényszerült. Úgy véljük továbbá, hogy általában a
elmaradt országokat az importált tőkék csak akkor támogatják megfelelően, ha azoka
alárendelik a nemzeti gazdaság érdekeinek; s ez csak akkor következhet be, ha a
ország — demokratikus vagy szocialista — forradalma révén az önálló fejlődésr
való törekvését politikai eszközökkel is biztosítja. Mindez — mint látható — ellen
tétes az előbb említett felfogásokkal. Az alábbiakban konkrét megnyilvánulásaik
ban is megvizsgáljuk e vitatott történelmi cikkek és tanulmányok legfőbb elv
megállapításainak valóságtartalmát. Igyekszünk a történelmi tényekre s valóba
tudományos eredményekre támaszkodva választ találni a vitatott elvi kérdésekre
s nem utolsósorban az ellentmondásokat — a nyílt állásfoglalást gyakran elmos
„egyrészről-másrészről" szempontokat — feloldva, a vita lényegét tisztázni.

1. *A függő fejlődés vagy Anglia példája a kedvezőbb?*

Induljunk ki mindjárt ebből a gazdaságtörténeti kérdésből, amely legalábbis meg-
gondolásra intheti a függő — a külkereskedelem s a tőkebehozatal elsőbbségét
kiemelő — gazdaságfejlődés híveit. Történészeink azt állítják, hogy „Magyarország-

Magyar Hirdető
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest, V., Petőfi S. u. 17.
Telefon: 188-296, 188-307
VALÓSÁG
1968

INCZE
JUDIT

Incze Judit szobrai és képei

a Fényes Adolf Teremben

A népművészet, a középkori faszobrászat, a szecesszió időben is, szellemben is felettébb távol esik egymástól. Korunk művészetének forrásvidékén azonban mégis közel kerülhetnek: ha analógiákkal szeretné megközelíteni valaki *Incze* Judit szobrait és képeit, óhatatlanul szóba kell hogy hozza mind a hármat. Mert — tanú rá Incze műveinek, szobrainak és képeinek a *Fényes Adolf Teremben* megnyitott kiállítása — valóban: olyan rusztikusak ezek a fából faragott plasztikák, mintha valamely népi faragó ácsolta volna őket, olyan tisztán egyszerűek, mintha születésüknél ott bábáskodott volna a középkor szobrászának ábrázoló áhítata, és olyan kifinomultak, mint a szecesszió burjános képzeletű alkotásai; a képek jelképekkel zsúfolt indavilágán pedig lehetetlen ott nem látnunk a szecesszió ritmusképleteit és költői ábrándjait.

Célszerűbb azonban legyőzni az analógiás megközelítés kísértéseit. Mert csalóka út ez. Elhiteti, hogy a művekhez visz közelebb, pedig helyettük pótélményt ad: a megismerés hiedelmét az átélés valósága helyett.

Incze Judit szobrait ugyanis átélni érdemes. Akár többféle módon is. Hiszen átélhető bennük a tiszta mesterség játéka öröme: Incze otthonosan faragja a fát, barátságban van ereivel, feszültségeivel, okosan használja ki legfőbb tulajdonságát, hogy tudniillik egyszerre tudja elhordani magán a díszt és megmutatni a plasztikai formát, azaz engedelmes alanya a felületi megmunkálásnak és a szobrászi téralakításnak. És átélhető Incze Judit szobrait nézve a közlés öröme. Mert olyan ez a belőlük összeálló közlékeny galéria, mintha felhívás volna valamely párbeszédre: a szobrok meséi szinte kérik a viszonzást, a visszaszólást, a visszamosolyodást. Végezetül pedig egybe is kapcsolható ez a sokféle megközelítés, ez a több irányból közeledő átélés: és megszületik belőlük a közös játék, amelynek felszabadult örömét — sajna — nem is olyan egyszerű mostanában megteremteni. Legalábbis nem avval a természetes eredménnyel, amit Incze Judit kiállítása a maga kilenc szobrával — címeik: *Hercegnő, Alvó Vénusz, Táncoló pár, Anya gyermekével, Ádám, Éva, Pillangós lány, Öregasszony, Pihenők, Kislány* (születési dátumuk 1970-től 1980-ig terjed) — elérni képes.

Furcsa, de el nem hallgatható, hogy az Incze Judit szobrait kísérő képek — föntebb szecessziósnak mondott — indavilága a plasztikáknál jóval kevésbé homogén, közlése kacskaringós. Úgy tetszik, melléktermékek. A szobrok okkal borítják valamennyit árnyékba.

h.

Magyar Nemzet 1980. febr. 6.

Magyar Nemzet
1980. febr. 6.

zal a bevallott céllal, hogy „kifuttassák" az időből a parlamenti vitát. A képviselőház elnöksége ekkor összeült, hogy „értelmezze" a házszabályokat, és olyan döntést hozott: a vitában minden képviselő *csak egyszer* szólalhat fel. Akkor kell elmondania minden észrevételét az összes módosító indítványról. Ez a múlt hét elején történt. A 18 radikális képviselőnek egymás után felszólalva összesen két héten át kellett volna éjjel-nappal beszélnie ahhoz, hogy megbuktassa a törvénytervezetet. Ezt is tűzték ki célul, mire válamány helyzetét. Ezen az ügyesen megragadott alkalom, a bizalmi szavazás sem változtatott lényegesen. A kereszténydemokraták késleltették, ameddig csak tudták, a döntést a kormányzat tartósabb alapokra helyezéséről. Februárban dönteniük kell végre, de a jelek szerint a nemzetközileg felszított kommunistaellenes légkör ismét a kezükre játszik: most Afganisztán lesz az ürügy, amellyel vétót emelnek a demokratikus nemzeti egységkormány elé.

Magyar Péter

SAJTÓFIGYELŐ
MAGYAR HIRDETŐ
BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51
Telefon: 337-748, 340-726

1979 AUG 29

DAILY NEWS

Judit Incze

nohrámművén

1021

FOTO MTI — L. GYERTYÁS

In der Roten und der Blauen Kapelle in Boglárlelle am Balaton werden gegenwärtig die Werke zweier ungarischer Künstler gezeigt. Diese Schau bildet zugleich den Abschluß einer Serie von Ausstellungen in diesem Sommer. Oben: „Adam und Eva" von Judit Incze (Rote Kapelle). Unten: „Grotesker Traum" von Ádám Würtz (Blaue Kapelle).

r erschosse
jenseitig

Geisel von den Gefangenen f
gelassen werden, nachdem die Behörden schon am Wochenende auf die meisten ihrer Forderungen eingegangen waren.

Die Gegangenen wollten mit ihrer Aktion bessere Lebensbedingungen in dem kaum vier Kilometer von der „Glitzermeile" im Spielerparadies Las Vegas entfernten Haftanstalt erreichen. Sie verlangten regelmäßiges warmes Essen, angemessene ärztliche Versorgung und besser ausgebildete Gefängnisbeamte. Zuletzt war es nur noch um die Forderung der Häftlinge gegangen, die Verhandlungsergebnisse in einer Tageszeitung in Las Vegas zu veröffentlichen.

Daß es zwischen den Geiselnehmern Spannungen gab, hatte die Polizei schon vorher registriert. „Wir hatten allerdings keine Ahnung, daß es so ernst war", meinte ein Beamter nach dem Tod der beiden Gefangenen.

entdecken
n wieder

noch einen zusätzlichen Rabatt für alle Tage außer Freitag und Sonntag sichern. Auf diese Weise haben sich die Fahrpreise bis zu 58 Prozent verringert. Für die rund 520 Kilometer lange Reise von Stockholm nach Malmö beispielsweise, die vorher 200 Kronen (88 DM) kostete, sind jetzt nur noch 84 Kronen (37 DM) zu zah-

stellungen umfassenden Japan-Tournee in Tokio eingetroffen, der ersten Tournee innerhalb der letzten 15 Jahre. Die Künstler werden bis Anfang Oktober in den Städten Tokio, Osaka, Kobe, Fukuoka und Nagoya auftreten. Die Truppe wird vom stellvertretenden chinesischen Kulturminister He Kinghzi, Autor des „Mädchens mit den weißen Haaren", begleitet und bringt vor allem klassische chinesische Opern, unter anderem „Große Aufregung im himmlischen Palast". Nach Japan wird die Truppe in Kanada auftreten.

Venedig (DPA) — Carlo Lizzani, italienischer Filmregisseur und neuer Chef der wiederbelebten Filmbiennale von Venedig, nutzt die Gelegenheit, einen Streifen über das Festival zu produzieren. Drehbeginn war am Wochenende die Eröffnung der Filmschau am Lido der Lagunenstadt. Das aus elf Episoden bestehende Lichtspiel soll ein Krimi sein und den Titel „La mostra" (Das Festival) tragen.

Hyeres/Frankreich (AFP) — Unter der Beteiligung von 17 Ländern begann am Dienstag in dem südfranzösischen Hyeres das 15. Internationale Festival des jungen Films. Preise werden zum Abschluß am 4. September in den beiden Sparten „Film heute" und „Der andere Film" unter dem Vorsitz der französischen Schauspielerin Marie-Jose Nat beziehungsweise des Direktors der Cinematheque von Bologna, Sandro Toni, vergeben. Eine

Incze Judit
szobrászművész

1980. I. 25. Kossuth 17,50 Áné

Láttuk, hallottuk...

- Incze Judit szobrászművész kiállitása a Fényes Adolf Teremben látható a Rákóczi uton, és ha problémák vannak vele - amennyiben egy ilyen kis kiállitással problémák lehetnek - akkor éppen az, hogy itt sem történt semmi. Szokták kérdezni, hogy na, hogy tetszett a kiállitás, hazavinnél-e belőle valamit? Persze, én akár valamennyit hazavinném, mert rendkivül tetszetősek. De viszont az, hogy tetszetősek, az mindjárt értékitélet is, tetszetős, de nem több ennél.

Fából készült szobrokat láthattunk, festett és natur szobrokat, másrészt pedig nagyon finom grafikákat, amelyeket a művésznő ilyen laza szövésü vászonra tustollal vagy valami hasonlóval rajzol fel, és festékkel szövi meg a felületet. Nagyon kellemesek. Ezekkel a festett figurákkal, amelyek kissé groteszkek azonban van egy nagy baj, nincsen hátterük. Most ez egy szobornál rendkivül furcsán hangzik, hogy nincs háttér, de ha egyszer karikirozok valamit, akkor tudnom kell azt, hogy mihez viszonyitva karikirozom. Ha önmagában véve jelenik meg egy groteszk alak és ennek nincsen egy vizuális háttere, nem dekorativ felületre gondolok, vagyis egy olyan közeg, amelyben kontaktusban jelenne meg ez a koncentrált látvány, akkor gonoszkodási pontjaim nem lévén a szobor nem több, mint pontosan önmaga.

MTI SAJTÓFIGYELŐ
1091 BUDAPEST, IX., ÜLLŐI ÚT 51.
Telefon: 337-748, 340-726

Incze Judit szobrász

NÉPÚJSÁG (TOLNA)

1980 JUN 29

1021

Pillangós lány

Incze Judit szobra

ilmgyártásról

hasonlítani, még akkor is, ha jól tudom, hány gyengécske hazai film készül — s akkor még finoman fejeztem ki magam... de az is nyílt titok, számos francia művész csodálja az olaszokat... folytatta a francia filmlap riportere.

— Igazuk van, még akkor is, ha tudjuk, hogy senki sem lehet próféta a saját hazájában. Ha megkérdezik mondjuk Sergio Leonét, mi a véleménye a mai olasz filmről — szembe kacagja magukat. De nálunk itt van Costa Gavras, aki alkotásaiban sokkal messzebbre lát, mélyebb gondolatokat közöl. Talán csak Rosi-hoz hasonlítható témaválasztásában. Ma is féltőn őrzöm azt a táviratot, amelyet Rosi intézett hozzám egy Gavras-szal folytatott közös beszélgetés után.

Persze Yves Montand nemcsak a nyilatkozatok embere. A nyilvánvalóan politikai indíttatású Verneuil-film után, máris Gavras mellett dolgozik, egy másik régi barát, az író Jorge Semprun oldalán. Századunk súlyos, nagy kérdéseiről kívánnak szólni, egy olyan filmben, amelynek már nagyon sokan nekikezdtek, Szergej Eizensteintől Fred Zinnemannig, de még senki sem fejezte be. A film mi is lehetne más — Malraux remekművének, „Az emberi sors"-nak adaptációja.

(nemlaha)

s felhasználás

Az NSZK-ban a kutatók

INCZE MÓZSES

Az összetartozás nyugalma

Incze Mózes festményei az Art 9 Galériában

Fiatal, a Magyar Képzőművészeti Főiskolán alig fél évtizede végzett festőművész alkotásai szerepelnek az Art 9 Galéria tárlatán. Az erdélyi Baróton 1975-ben született, 1994-ben a marosvásárhelyi művészeti gimnáziumban murális festő szakon végzett, majd a Magyar Képzőművészeti Egyetemen Nagy Gábor növendékeként diplomázott művész messziről érkezett, de már otthon érezheti magát a „művészutca" egyre vonzóbb világában.

P. Szabó Ernő

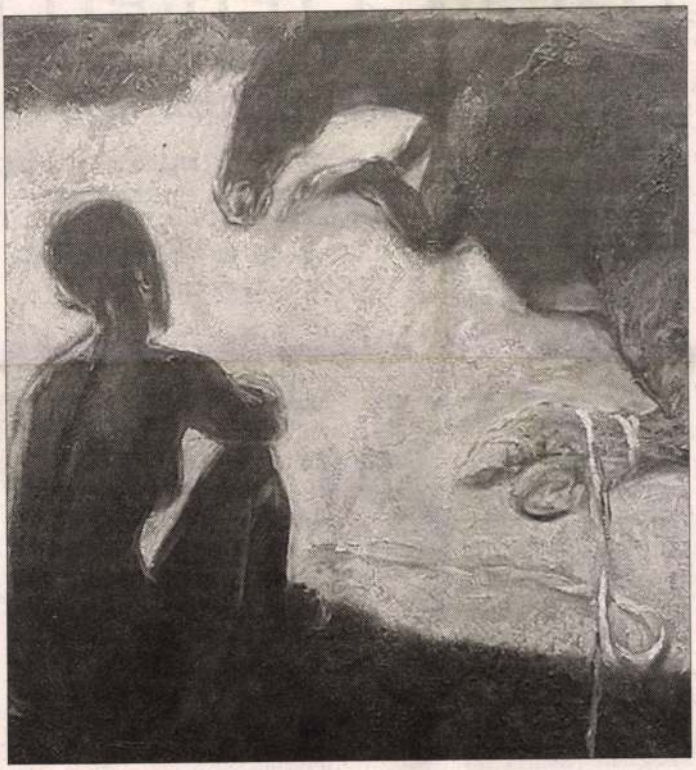

Incze Mózes csoportos kiállításon is részt vett már itt, az Erlin Galériában néhány évvel ezelőtt, mini műterme pedig néhány hónapja a közelben, a Lónyay utcában található, a Ferencvárosi Művészek Egyesülete közös műterme egyik kis, ha nem a legkisebb szobájában.

Akik korábbi képei alapján készülnek föl a látnivalóra, azt gondolhatják, nem abba a galériába érkeztek, ahová készültek, a fiatal művész művei akkorát változtak 2002–2004 között. 2003-ban, Szentdemeteren érték azok az élmények, amelyek alapján úgy érezte, be kell vonnia képeibe a végnapjait élő ottani világot, hogy párbeszédet kell folytatnia a még el nem söpört erdélyi népi kultúrával, le nem tarolt tájjal. A megerősítést a Szováta közeli kis zsákfaluban, Eheden kapta munkálkodása során. Így vetődött föl a lehetőség – a kényszer –, hogy korábbi, becsomagolt tájai helyét magának a tájnak, a figurának az együttszet a második–harmadik évezred fordulóján. Nem volt, nincs egyedül a kétségeivel, de azzal a felismeréssel sem, hogy az az új tárgyiasság, amelyhez festményei vagy például a néhány éve megalakult Szenzária csoport művészeinek munkái sorolhatók, valójában újabb lépést jelentenek azoknak az alapigazságoknak a megtalálása felé, amelyek a festészet klasszikus nyelvén kifejezhetők.

Incze Mózes legújabb képein többnyire kifejezetten az ember és az állat együttesére szűkíti képei világát, a táj elemei legfeljebb fölsejlenek. Mozdulatlanság, csönd, nyugalom, az álom vagy az ébren álmodás jellemzi a kompozíciókat, a „közös csönd", ahogyan többnyire meleg, barnás, okkeres árnyalatokból épül. Az összetartozás nyugalma érződik a műveken, a bizalom, a megérkezés okozta megelégedettség érzése. A nyugalom azonban nem tűnik mozdulatlanságnak, eseménytelen állapotnak: a szűk kivágásnak, a benne megjelenő, a kép kereteit szinte szétfeszítő, plasztikusan formált testeknek köszönhetően erő, dinamika jelenik meg a műveken, a fakturális értékekben gazdag felületen magán is egyféle mozgás, történés van, a kép megszületésének és befogadásának időben lejátszódó folyamata. Ez a folyamat pedig kivetíti a képi történést a képen kívüli világba: abba, amelyben a mű létrehozását inspiráló

ezet szakmai természetű, az agrár- az adófizetők érdekeit is szem előtt az. (Cz. I.)

nyugdíj körüli szakemberek lesznek érintettek. Németh Imre azonban nemcsak a gazdáktól, hanem saját pártjától is bírálatot kapott, mert az

Dobozi József, a Rendészeti Biztonsági Szolgálat parancsnoka, hogy be kívánnák vetni a speciális harcjárműveket a tüntetőkkel szem-

Dagad a reptéri telekügy

Megérkezett a Pénzügyminisztériumba a vizsgálati jelentés

Rendkívüli igazgatósági ülést hívott össze péntekre a Budapest Airport Rt., a tanácskozás témája a február közepén kipattant, 4,7 milliárd forintos telekvásárlási botrány lesz. Az ÁPV Rt. nem tudta megindokolni, miért kellett a szerződésben kikötni, hogy feltűnő értékaránytalanság miatt később nem lehet megtámadni.

Szabó Eszter

A Pénzügyminisztérium tegnap már megkapta a Budapest Airport (BA) Rt. 4,7 milliárd forintos telekvásárlási ügyének teljes vizsgálati anyagát; a BA péntekre újabb, rendkívüli igazgatósági ülést hívott össze az adásvétellel kapcsolatban – értesült a Magyar Nemzet. *Kőszegi Márk*, a pénzügyi tárca sajtóosztályának helyettes vezetője megerősítette: a pénzügyminiszter által bekért vizsgálati jelentés megérkezett, ám ennek tartalmáról csak az anyag áttanulmányozása után adnak további tájékoztatást.

A telekügylet vizsgálati anyagát bekérő, majd azt a PM-nek továbbító ÁPV Rt.-től lapunk azt szerette volna megtudni, hogy mi indokolta a telekvásárlási szerződésnek azt a pontját, amely kizárta a szerződés feltűnő értékaránytalanság miatti megtámadhatóságát. *Oravecz Péter*, az ÁPV Rt. kommunikációs igazgatója közölte: a vizsgálat jelenlegi fázisában nem tudnak válaszolni erre a kérdésre.

Eközben a reptérrel közvetlenül szomszédos vecsési ingatlanok tulajdonosai tegnap eljuttatták nyílt levelüket *Gyurcsány Ferencnek*. Ebben azt kérik a miniszterelnöktől, vizsgáltassa ki: miként köthetett a helyben kialakult forgalmi érték tízszereséért szerződést a BA úgy, hogy a közvetlen szomszédságban lévő ingatlanok tulajdonosaitól nem is kért ajánlatot. A vecsésiek arra is kíváncsiak, hogy a földhivatal miért nem képes évek óta naprakész tulajdoni lapokat kiadni részükre, miközben a most megvett ecseri ingatlan esetében egy nap alatt átvezették a változásokat.

Szijjártó Péter, a Fidelitas elnöke – aki február közepén független vizsgálatot kért az ügyben a miniszterelnöktől – tegnap a parlamentben interpellációban próbálta megtudni *Draskovics Tibor* pénzügyminisztertől, mi indokolta a piaci érték többszörösét jelentő vételárat, illetve azt, hogy míg az Állami Autópálya Kezelő Rt. kétezer forint körüli négyzetméteráron vásárolta a környékbeli telkeket, addig a BA 23 500 forintos négyzetméteráron kötötte meg adásvételi szerződését. *Katona Tamás*, a pénzügyi tárca politikai államtitkára hangsúlyozta: az ügyben vizsgálatot indítottak, és az adásvétellel kapcsolatos kifizetést felfüggesztették. Mint mondta, vállalják a nyilvánosság előtti vizsgálatot, jóllehet eddig az ellenzék már számos alkalommal gyanúsította csalással a szocialista–szabad demokrata kormányt – szerinte ezek a próbálkozások eredménytelenek maradtak.

Borúlátó hazai vállalkozások

Szabó

Fokozatos bizalomvesztést tükröz a kis- és középvállalkozások üzleti várakozásainak tendenciája – állapítja meg az Ecostat Gazdaságelemző és Informatikai Intézet legfrissebb jelentése, amely hangsúlyozza: 2005 februárjában a vállalkozások 46,5 százalékos konjunktúraindexe elmarad a tavalyi ötventés szerint az index csökkenésében a bizonytalanság érezhető, míg a hazai vállalkozások kedvezőtlenebb helyzetmegítélése a szektor erősödő pesszimizmusát közvetíti.

– Rövid távon a vállalkozások mind a nemzetgazdaság, mind saját cégük helyzetét borúlátóbban ítélik meg, mint az előző hónapokban – áll a kutatóintézet jelentésében, hozzátéve: az előbbit a utóbbit pedig a törékeny egyensúlyi helyzet indokolja. Figyelemre méltó, hogy a saját vállalkozásuk féléves lehetőségeit mindössze a cégek egynegyede tartja javulónak, amely az elmúlt tizenkét hónap legalacsonyabb értéke. Vállalkozásának bővítésére a következő fél évben a korábbinál szűkebb kör, a vállalkozások 36 százaléka lát lehetőséget, miközben javuló pénzügyi helyzettel a cégek

Incze Mózes: **Angyaltoll (részlet)**

A Forrás Galéria tisztelettel meghívja Önt,
családját és barátait

Incze Mózes

festőművész kiállításának megnyitójára,
2008. május 8-án, csütörtökön 18:00 órára.

A kiállítást megnyitja:
Antall István a Magyar Rádió irodalmi szerkesztője.
A kiállítást rendezte: Forrás Galéria.
Közreműködik: Túlpart együttes.

A kiállítás megtekinthető május 24-ig.

FORRÁS GALÉRIA

FORRÁS GALÉRIA
1067 Budapest, Teréz krt. 9.
tel. 06 1 411 1248
e-mail info@forrasgaleria.hu
web www.forrasgaleria.hu

NYITVA TARTÁS
Hétfő-Péntek 10:00-19:00
Szombat 10:00-13:00

Magyar Hirdető
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest V., Petőfi Sándor u. 17.
Telefon: 188-296, 188-307
Incze Sándor
Hajdúbiharmegyei Népujság

1966 APR 3
1021

Az anyagszerűség igényével

Incze Sándor iparművészeti kiállításáról

A TIT és a Népművelési Tanácsadó rendezésében, a Kisgrafika-barátok Körének bensőséges hangulatú tárlatával egyidőben zajlott le *Incze Sándor* kisbútorainak és fémműveinek kiállítása Debrecenben a Csokonai Értelmiségi Klubban. Már korábban mint finommechanikával foglalkozó technikus került kapcsolatba a nehezen megmunkálható krómacél anyagával, amelynek művészi „vallatása", formálása alapos technikai felkészültséget igényel. Eleinte csak kísérleti eszközöket készített munkahelyén: az Atommagkutató Intézetben, s közben érett meg benne, hogy a *krómacél* művészi értelmű felhasználhatóságát is kikísérletezze. Fokról fokra jutott el a magasabb szintű megmunkálási készséghez. Intézeti munkálkodása közben nyilván sokféle anyaggal találkozott, s hovatovább joggal érezte, hogy azon már messze túljutott, hogy iparművészeti kísérleteit csak önmaga kedvtelésére folytassa. Ehhez azonban sürgetően szükségessé vált grafikai kulturáltságának kimüvelése.

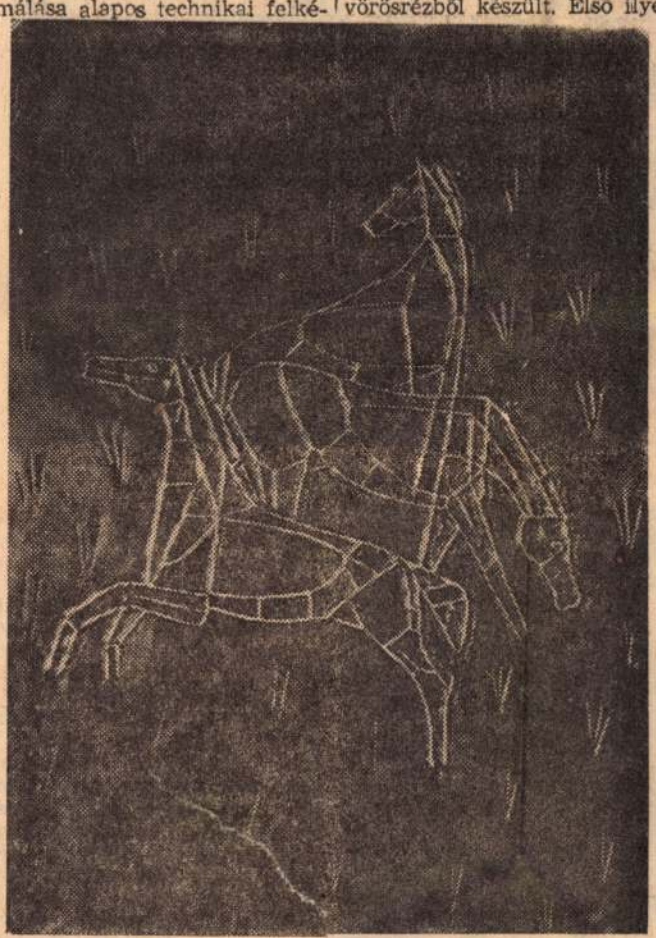

Incze Sándor: **LOVAK** (fémdomborítás)

A modern fémművesség újszerű értelmezése sokrétűben foglalja magában az iparművészet szerteágazó területeit, az ékszerek, edények, gyertyatartók s egyéb használati tárgyak világát. Ez már nem a régi, hagyományos ötvösség, amelynek munkamenete aprólékos cizellálást, miniatürizált finomságokat jelentett. Incze munkáit áttekintve már lemérhető, hogy a szándékolt primitíveskedés éppoly távol áll tőle, mint a természettől való elrugaszkodás. Nem szereti a groteszk, anatómia nélküli figurákat, s ez a reális szemlélet szerencsésen indította el útjára. Néhány művén már jól érti az elhagyás technikáját, a lényegre lehántolás munkáját, bár ezen a területen is még sok a tennivalója. Incze gyakran megy túlzásba a szükszavúság területén, ami könnyen vezet értelmetlenségbe. Némely művén erősen látszik a „hivatali szakma" túlbecsületesen megoldott műhelymunkája, ami ott kötelező is, hiszen egy műszer pontatlansága emberéleteket is követelhet. Így ennek folyamányaként fellelhető művein a kísérletezés, a naturális és mértanivá stilizált stílus küzdelme.

A fém pontos előre megtervezést kíván. Incze Sándor különböző mintázatú kalapácsokkal fog a munkához. Az anyagot helyes érzékkel mindig a maga természetességében mutatja be. Él azzal a lehetőséggel, hogy a különböző kalapálási nyomok más és más színhatásokat ébresztenek. Ugyanazzal a kalapáccsal természetű munkája. Négyféle kalapáccsal munkálta, a felületet mesterséges oxidréteggel vonta át, amelyet megdolgozás után a mélyedésekben visszamaradtak, míg a találkozó éleket polírozta. Gazdag lehetőségek ezek színhatások és fényárnyalatok éreztetésére! Mégis a *krómnikkelacél* anyaga áll legközelebb hozzá. Szerintem ez a jövő fémje, amely stabil, színálló, földbe ásva is megtartja tulajdonságait. Darabjain általában az egyszerű vonalvezetés a jellemző. A rozsdamentes acélt különben is rendkívül nehéz volna túl aprólékosan megmintázni. A gyűrűk, láncok s egyéb díszek fémrészeit is finom kalapácsütések ezreivel, „antikolással" munkálja, amelyekhez tengeri kagylókat, fekete üvegeket, időnként féldrágaköveket is felhasznál.

A *kisbútorokat* is először a saját kedvtelésére csinálta. A bambusznádat különösen szereti, mint természetes anyagot. Nem akarja leplezni, hogy a műtárgy miből készül, természetességre törekszik, kerüli az erőszakolt, az anyag természetétől messze álló mechanikai eljárásokat. Az összhang, a különböző anyagok társulása önmagában azonban még nem volna elegendő, a műtárgynak célszerűnek s hasznosnak is kell lennie. Ez az iparművészet vaslogikájú követelménye, amely minden stílusnál s minden időben kötelez. Incze úgy érzi, hogy minél többet foglalkozik a krómacéllal, annál inkább vonzza a művészeti rész s annál nagyobb erőt kíván tőle, hogy a „hivatalos" finommechanikai munkának is eleget tudjon tenni. Ez a kettősség szakadéka, amely Incze munkáin erősen nyomát viseli, de a fémművesség művészetének nemes vonzalma bizonyára felülkerekedik későbbi munkáin eme hiányosságokon.

Tóth Ervin

HAJDÚ-BIHARI NAPLÓ
5. oldal — 1966. április 3.

Építkezések Ron...

A NÁD KARRIERJE

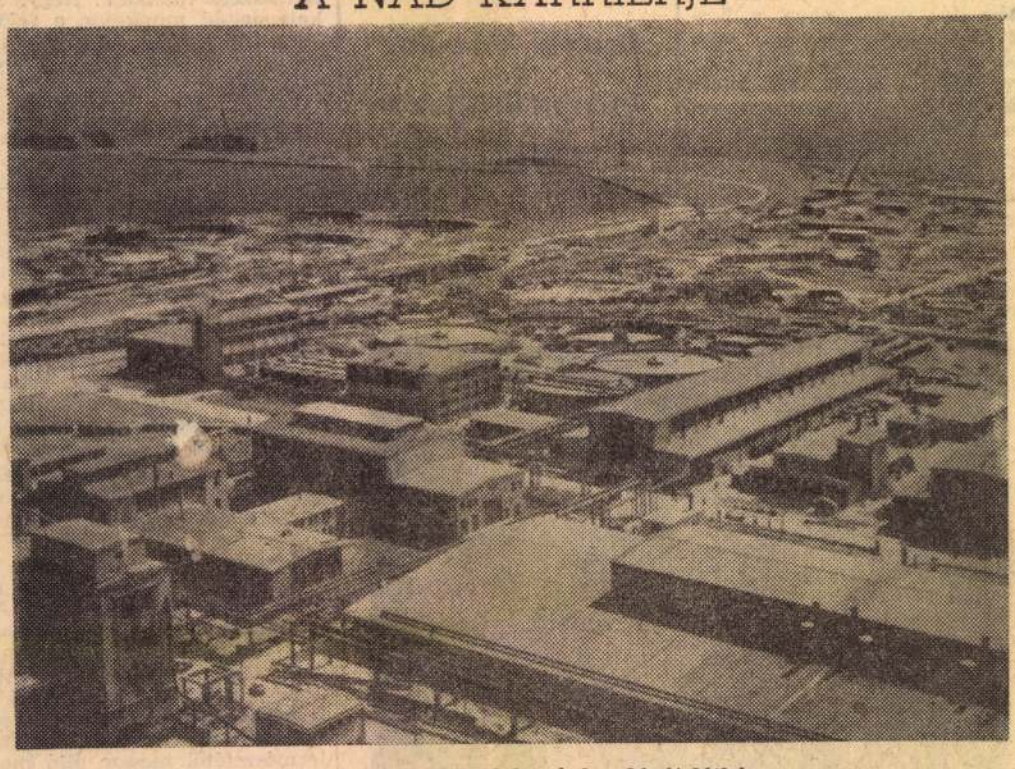

A brailai nádfeldolgozó kombinát látképe

2

Előző tudósításunkban a Dunáról, mint olcsó víziútról szóltunk. A Duna „melléktermé-ke" a jelentős halállományon kívül a nád is, ami a deltavidéken óriási mennyiségben található. Galac város közelében fekszik Braila városa, mely a múltban is fontos „tengeri" kikötő volt a Dunán, sőt némi hajóipara is volt. Azon túl, hogy a hajóépítő ipar a felszabadulás óta jelentős mértékben fejlődött, új ipart is kapott a város. Itt van Románia — s talán Európa — legnagyobb nádfeldolgozó kombinátja.

munka itt, mint egy késői aratás. Csak kicsit különleges módon takarítják be a termést. A nádaratő gépek által levágott, összekötött kévéket speciális hajók szállítják Brailába, ahol korszerű gépekkel és korszerű eljárással cellulózét illetve papírt és műszálat készítenek belőle. Nem pusztul már el többé a Duna-delta nagy kincse, a nád. A szocialista társadalmi rend lehetővé tette, hogy mindazok a természeti kincsek, amelyek a Román Szocialista Köztársaságban találhatók, a nép javát, a nép boldogulását szolgálják. A brailai kombinát ezenkívül feldolgozza a deltavidék nagy mennyiségű, de gyenge minőségű fáját is (fűz, nyár stb.), mert régen ezek is ott pusztultak, ott rohadtak és korhadtak el a vízben. Ma különféle furnérlemezek, farostlemezek és gyufa készül belőlük.

A nád mint természeti kincs egy korszerű feldolgozó ipar idetelepítését tette lehetővé. Braila, ez a múltban elhanyagolt kis település ma korszerű iparvárossá fejlődött, és Galac mellett a tartomány egyik legnagyobb ipari és kulturális központjává válik. Mert a Duna-delta kincse nemcsak nyersanyagot ad, hanem az embereknek munkát is, akik a korszerű technika segítségével igen értékes alapanyagokat illetve termékeket állítanak elő. S természetesen az ipari fellendülés magával hozza az anyagi és kulturális fellendülést is. A deltavidék olcsó nyersanyaga közkinccsé válik, a nép javát szolgálja.

P. I.

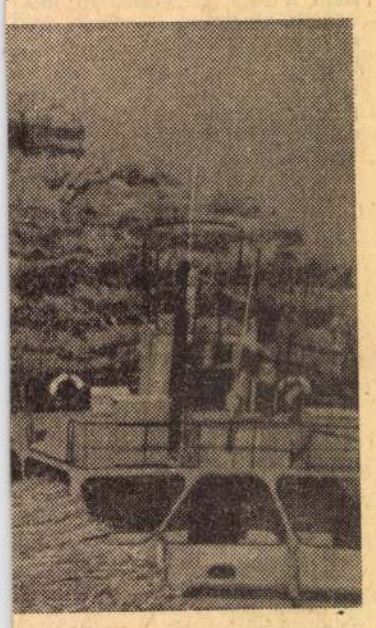

...ába a feldolgozó kombinátba

...jezik ...fásítását

...rokat. Ezenkívül a kisebb csatornák mentén is telepítenek.

Az új telepítések uralkodó fája a nyár. A gyorsan növő fafajták 10—12 esztendő alatt „beérnek", s utána megkezdhetik a kitermelésüket. Az idei telepítés során csak nyárfacsemeték kerülnek a Tiszántúli Vízügyi Igazgatóság felügyelete alá tartozó területe...

Magyar Hirdető
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest, V., Petőfi Sándor u. 17.
Telefon: 188-296, 188-307
HAJDÚ-BIHARMEGYEI
NÉPÚJSÁG

Az iparművészeti csoport kiállításra készül

1021

Debrecenben és Hajdú-Bihar megye más városaiban sok iparművész élt egymásról mit sem tudva, elszigetelten dolgozva. Ilyenformán a Magyar Képzőművészek Szövetségének kelet-magyarországi területi szervezete sem foglalkozhatott az iparművészekkel, akiknek a munkája így sok nehézségbe ütközött. Ez adta az ötletet, hogy a területi szervezeten belül létrehozzák az iparművészeti csoportot.

1966 júniusában Ince Sándor és Prim József hozzákezdett a megyében élő iparművészek felkutatásához, abból a célból, hogy az iparművészeti csoportba tömörítsék őket. Novemberben hivatalosan is megalakult a csoport, a területi szervezet konzultatív bizottsága tudomásul vette a csoport létét. Az alakuló ülésen tervet készítettek, amelyet benyújtottak a területi szervezethez. Kérték, hogy munkájukban támogassák őket. Céljuk: segítség a csoport tagjainak, kiállítások rendezése.

A budapesti mellett, vidéken elsőként megalakult iparművészeti csoport immár 18 tagot számlálhat. Közülük öten tagjai a Képzőművészeti Alapnak. Az egyik legnagyobb célt, az önálló iparművészeti kiállítás megrendezését is aránylag rövid idő alatt sikerült elérni a csoportnak. Március 18-án a debreceni Déri Múzeumban nyitják az első kiállítást. Ez lesz az első vidéki iparművészeti kiállítás, amely a nem Budapesten élő iparművészek munkáját reprezentálja. A kiállításon vázák, függönyök, falikképek, vörösréz domborítások, kovácsoltvas munkák, lakberendezési tárgyak kapnak majd helyet. Mintegy 150 tárgy kerül ez alkalommal a közönség elé. A kiállításon a csoport 13 tagja szerepel.

A csoportnak nincs kapcsolata a Medgyessy Teremmel, alkotásaikat eddig nem értékesítették. A kiállított tárgyak viszont megvásárolhatók. Eddig nem is volt különösebb igény a tárgyak eladására, de úgy látszik, hogy ez a jövőben egyre fokozottabban fog jelentkezni. Ezért időközönként zsűri árazza majd a csoport alkotásait, s így megvásárolhatók lesznek. Remélhetőleg később a debreceni tervezővállalatok is felfigyeinek a csoport munkásságára és az új létesítmények iparművészeti alkotásainak elkészítésére is adnak majd megrendelést, a Képzőművészeti Alap révén.

A képzőművészet és a szériagyártáson alapuló ipar ilyen határterületén, mint amilyen az iparművészet, óhatatlanul felmerül a művésziség kérdése. A csoport tagjai mind a saját munkásságukban, mind az új tagok felvételénél igyekeznek magukat elhatárolni a giccs veszélyétől. A csoportnak nem minden tagja kiforrott művészi egyéniség, ám éppen a szervezett, segítségnyújtáson alapuló munka sokukat hozzásegítheti a művészi érlelődéshez, hogy valóban esztétikai értéket is képviselő tárgyak kerüljenek ki műhelyükből.

Paládi József

Az ÉM Középület

ben emlékstafét
tak. A staféta há
nalon keresztül
Debrecenbe:
Hajdúhadházon,
sámsonon, Ny
Nyíracsádon,
csen keresztül;
ról Elepen, Nagyhegye-
sen, Balmazújvároson ke-
resztül; és Hajdúdorogról
Hajdúviden és Józsán ke-
resztül.

A stafétát mindhárom
községben kis ünnepségen
indították útjára a KISZ-
be Debrecenbe, ezeket a
szalagokat helyezik majd
el március 21-én a debre-
ceni munkásmozgalmi em-
lékmű talapzatán a debre-
ceni járás fiataljainak ne-
vében.

lnök és képviselő

ES A PARLAMENTBEN EGY SZÉP MEGBÍ

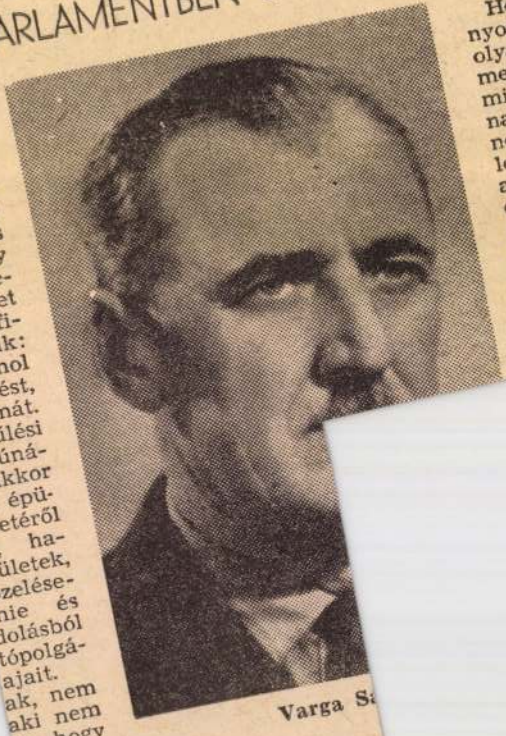

Varga Sá

öbb tár-
s szeré-
lán fél-
Hajdú-
st eljöt-
enek a
rt itt, s
a, hogy
igyeke-
többet
míg fi-
arognak:
y, ahol
kérdést,
oblémát.
ggyülési
lajdúná-
k, akkor
ent épü-
énetéről
ni, ha-
erületek,
pzelése-
lnie és
dolásból
tópolgá-
ajait.
ak, nem
aki nem
ja, hogy
ország-
is jut
s ül kö-
élmény

hajdúná-
hajdúvi-
hatódott,
t. Nem
az nem
kor a je-
én „Ha a
d válla-
d csaló-
om most

szólás —, annyiféle
gította meg Varga Sá
lajdonságait, munkájá
teljünk? Valamennyie
róla, egyhangúlag elfo
— Hogy ennyi em
hogy engem is minde
gyon jó és megnyugta
tén szólva egy kicsit
váró nagy feladatokt
vallja Varga Sándor.
gondoltam: a tsz-ber
gyok, már megbirkóz

Hogy mily
nyos segítsé
olyannak, h
megoldjanak
mint a tsz-b
nak neki ős
nek majd al
lehetősége
az emberek,
csak így leh
se, ha őszin
alakul ki kö
Ezt egyébké
mondja, his
megyei taná
lölték újra
széleskörű.

Magyar Hirdető
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest V., Petőfi Sándor u. 17.
Telefon: 188-296, 188-307

HAJDÚ-BIHARMEGYEI
NÉPÚJSÁG
1968 MÁR 30

1021

Vasárnap nyílik az iparművészeti kiállítás

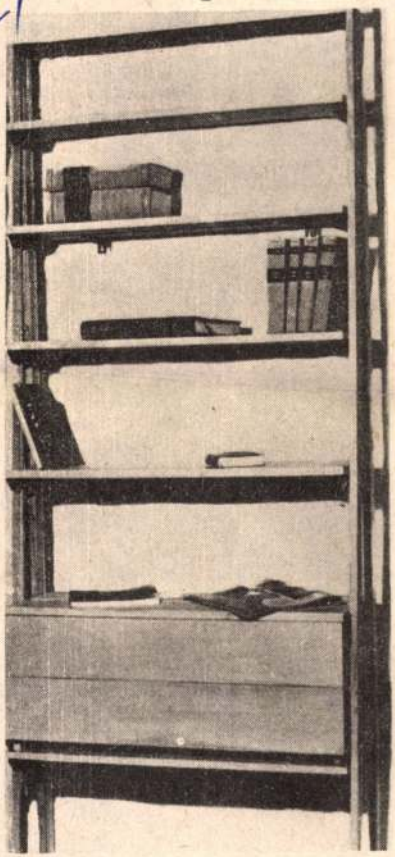

A II. iparművészeti kiállítást március 31-én, vasárnap délelőtt 11 órakor nyitják meg a debreceni Déri Múzeumban. A kiállításon művészi kivitelezésű ruhákat, cipőket, porcelánokat, kerámiákat, fémdomborításokat, kisbútorokat, batik-munkákat, díszletterveket és csontfaragásokat láthatnak az érdeklődők, melyek Hajdú-Bihar megyében élő és innen elszármazott iparművészek alkotásai. A kiállítás április 21-ig lesz nyitva.

Bal oldali képünkön Incze Sándor könyvespolca, alul Prim Zoltán ötvösművész rézdomborítása

n a sebész kezei között. A helyettesíti a kép alsó fel: a gépszív

(Sárkány

mellkassebészeti osztályán, a műtőben már ott lehet látni a legkorszerűbb szívtüdő készüléket, melyből Magyarországon mindössze hat van. Budapesten négy, és Szegeden is egy ilyen gépszív működik és segíti az orvosok, a sebészek munkáját. S nemrégiben Debrecenbe is eljutott ez az értékes berendezés. A szívátültetések korszakát éljük; így bizonyára többeket érdekel: milyen a debreceni gép és mire használják a klinikán?

A mellkassebészet vezetője válaszolt kérdéseimre:

– A tüdőklinika mellkassebészete éppen most ünnepli húszéves fennállását, működését. Talán a legszebb ajándék volt erre a jubileumra ez a korszerű, igen hasznos készülék, melyet a klinika tavaly augusztusban kapott. Gép nélkül is végeztünk már közel száz eredményes szívműtétet, e készülék segítségével azonban most már olyan műtéteket is elvégezhetünk, melyekhez eddig nem tudtunk hozzákezdeni. Ilyenek például egyes veleszületett szívhibák, belső szívfal rések, amikor az oxigénnel telt vér keveredik az elhasznált vérrel, aztán olyan billentyűszűkületek, melyeket a szív hosszabb időre való leállítása nélkül nem tudtunk

egyik
a má-
pcsol-
kerin-
rögzí-
ívcse-
hették

méltó,
et és

bennem is olyan érzések keltek, mint azokban az orvostanhallgatókban, akik máris felajánlották vérüket az első emberi műtétekhez. Minden operációhoz ugyanis legalább öt liter vér szükséges: ennyi kell az eredményes, folyamatos cirkulációhoz – a beteg vérén kívül. Emberek százai köszönhetik majd életüket, egészségüket ennek a készüléknek.

Megyénk orvostudománya, gyógyászata újabb értékes, emberéletet mentő készülékkel gazdagodott. A gépszív, az ember segítője az élet szolgálatában végzi majd nemes, hasznos feladatát.

Vattai Miklós

ÖNMAGÁT OPERÁLTA MEG. Nyikolaj Kolesznyicsenko, az Antarktiszon bálnára vadászó Szovjetszkaja Ukrajna hajóraj anyahajójának főorvosa a rendkívül heves szélvihartól hányódó járművön önmagát operálta meg, mert más sebész nem volt kéznél, amikor kiderült, hogy heresérvet kapott, és hogy a beavatkozás halaszthatatlan. A jelentés szerint az operáció négy órát vett igénybe, noha egy fog- és egy szemorvos is segédkezett.

INCZE Sándor festő

Honismeret, 1990.1.sz.

A vasútvonalak megszüntetése érdekes vasútbúcsúztató szokást alakított ki a lakosság körében. A szokásnak a vasúthoz fűződő mély érzelmi viszony az alapja. Már a vasutak felavatása is ünnepélyes külsőségek között ment végbe. Az első vonatot mindenütt virággal, énekszóval köszöntötték, a papok megáldották a mozdonyt. Az utolsó vonatok búcsúztatása hasonlóképpen ünnepélyes keretek között ment végbe. Az utolsó vonatok harsány dudaszóval haladtak végig a pályán, az emberek csapatostul mentek ki a vasútállomásra. Ünneplőbe öltöztek, sokan kezükben virágot, koszorút szorongattak. A felvirágozott, koszorúzott mozdonyok mozgó koporsókhoz hasonlítottak. Az emberek sírtak, megkönnyezték az utolsó vonatot. Előkerültek a vasútról szóló dalok, némelyeket ez alkalomra átköltöttek. A vasútbúcsúztatás néhol búfelejtő italozásba, „halotti torba" torkollott, de mindennél gyakoribb volt a csöndes, olykor befelé történő sírás.[6]

A vasút megszüntetését a helyi lakosság temetési szertartással fogadta. A temetési hangulat nemcsak érzelmi indítékból, hanem tudatosan jött létre. A vasút nélkül maradt falvak lakói jól tudták, hogy életmódjukban jelentős változás következett be. Az időszámításuk is két részre oszlik: a vasútvonal megindulása és megszüntetése utánira. Azóta a vasúti hidak elcsendesedtek és a közúti hidak forgalma élénkebb lett.

A vasúti szárnyvonal megszüntetése nem kedvező a terület infrastruktúrájára. Ez az életmódváltás a néprajz és a szociológia számára dokumentálandó feladat. A honismeret számára pedig ahol és amíg még állnak a vasúti őrházak, állomásépületek, raktárak, fényképezzük le őket. Értékes és megőrzendő egy-egy berendezési tárgy, vasúti felirat. A vasúthoz fűződő történeteket, emlékezéseket addig gyűjtsük össze, amíg ki nem vesznek az emlékezetből. Dolgozatomnak is ez a célja. Ki tudja, talán még visszaállítják a régi vasutat és jól fog jönni akkor egy-egy dokumentum.

Varga Gyula

HÍREK

Az Erdély Művészetéért Alapítvány az északerdélyi kisvárosban, Désen élő és alkotó **Incze János** festőművész képeiből rendezett kiállítást. A magyarországi magángyűjteményekből összeállított tárlatot a művész 80. születésnapja alkalmából, október 19-én nyitotta meg László Gyula professzor, a Budavári Palotában elhelyezett Széchényi Könyvtár kiállítóhelyiségében. (Incze János személyéről és művészetéről a Honismeret 1989. 2. száma közölte Beke György interjúját.) Ez évben Incze János nyerte el az alapítvány által létrehozott Kájoni János-díjat is. A XVII. században élt csíksomlyói ferences szerzetesről elnevezett művészeti díjat most ítélte oda első ízben az alapítvány kuratóriuma. A díjjal anyaországon kívül élő képzőművészt tisztel meg évente az alapítvány. *(H. D. D.)*

Művelődési tábor Gömörben. A rimaszombati Tompa Mihály Klub – a Csemadok járási bizottságával és városi szervezetével együttműködve – 1989-ben a Rimaszombathoz, az egykori Gömör-Kishont székhelyéhez tartozó Kurinc üdülőtelepen rendezte meg a járási művelődési tábort, festői helyen, tavas, erdős környezetben. B. Kovács István vetítéses néprajzi előadása hangzott el a Vály-völgyről. A második nap délelőttjén erdei séta keretében a kurinci védett erdőrészek élővilágát mutatta be a táborozóknak és érdeklődőknek dr. Gaál Lajos. Délután Szeberényi Zoltán irodalomtörténész, a nyitrai Pedagógiai Főiskola tanára Győry Dezsőről, Rimaszombat szülöttjéről tartott előadást. Ezt követte Budai Ilona énekművésznő és Sellei Zoltán előadóművész Anyaföldem, Erdély című közös műsora. A harmadik napon gyakorlati fafaragás-oktatást vezetett Nagyferenc Katalin. Vendége volt a Tompa-klubnak a Keleméren működő Tompa Mihály Kör vezetősége, élén É. Kovács László titkárral, aki e napon beszámolt körük munkájáról. *(Vörös Attila)*

egyszerűsített forgalmi szolgálatot. Csapod elveszítette állomás jellegét, megálló-rakodóhellyé szervezték át. 1977. december 8-án Vönöck és Kenyeri is megállóhely lett.

Míg évekkel korábban a gazdasági vezetés megakadályozta a vonal magyar szakaszának megszüntetését, az 1970-es évek végén a GYSEV részéről indult el a felszámolás kezdeményezése. A vonal megszüntetése mellett a következő érvek szóltak.[5] „Az elavult pálya tengelyterhelése messze elmaradt a mai korszerűsített – világszerte elfogadott – 23 tonna tengelyterhelést bíró pályáktól. Csak hasonló teherbírásúra lenne szabad felújítani a gyér forgalmat lebonyolító pályát is, hogy egységesíteni lehessen a hazai vagonparkot, de anyagi okok miatt ez lehetetlen. A megszüntetés mellett szólt az az érv is, hogy a kis forgalmú vasútvonal mentén ott a közút és így a két közlekedési pálya párhuzamos fenntartása fölöslegessé vált."

A Közlekedési és Postaügyi Minisztérium a vonalszakasz üzemének felszámolására az engedélyt megadta. Vas megye ugyan felszólalt a vasútvonal megszüntetése ellen, de csak annyi eredménnyel, hogy az eredetileg kitűzött határidő – 1978. december 31. helyett az 1979. évi menetrend változásakor, május 27-én – szüntették meg a forgalmat a Fertőszentmiklós–Celldömölk közötti vonalon. Evvel megszűnt a közvetlen kapcsolat Ausztria, Sopron és a Balaton között is.

Az 1968-ban elhatározott közlekedéspolitikai koncepció alapján Magyarországon több mint 2000 km vasútvonalat kívántak megszüntetni. A programot kisebb-nagyobb korrekciókkal az 1980-as évek elejéig végrehajtották. Az elképzeléseknek megfelelően az országos szempontból ráfizetésesnek ítélt helyi vonalakat – a régi helyiérdekű vasutak jogutódait –, szárnyvonalakat, valamint keskeny nyomközű vonalakat számoltak fel.

A kisvasutak közé sorolom a normál nyomkörű, ám csak helyi érdekű vasutakat is. Ezek „kis" vasutak, mert elsősorban egy kisebb közösség igényeit szolgálják. A kisvasút természetesen csak felső látószögből kicsi, hiszen annak a településnek – vagy vidéknek – amelyen keresztülhalad, ez a vasút volt a fő közlekedési eszköze. A közlekedésfejlesztési koncepció – az alatt rejtőzött a kisvasutak megszüntetése – az 1970-es „településfejlesztési koncepcióval" együtt, amit azóta már felülvizsgáltak – mérhetetlen károkat okozott az érintett településeknek, sőt egész vidékeknek.

A vasút megszüntetésnek vannak emberi és gazdasági hatásai. A vasút a település és táj számára gazdasági fejlesztőerőt és kulturális értéket (presztízst) jelent. A vasút a városhoz, az országhoz, a világhoz fűződő kapocs, kommunikációs eszköz, a település nagyvilágra nyitott kapuja. A vasútmegszüntetés társadalmi, gazdasági átrendeződéssel, új szokások, életmód kialakulásával jár együtt. Mindez nyilván erőteljes hatással van a népéletre.

A Fertőszentmiklós–Celldömölk közötti vasútvonal megszüntetésének indokai mellé odarakjuk mi is az ellenérveinket.

1. A Volán által szervezett, sok faluba jobbra-balra betérő ún. karácsonyfa járatok jelentősen megnövelték a távolabbról utazók menetidejét. Ilyen a Celldömölk–Sopron között közlekedő járat is.

2. A Volán autóbuszai általában nem igazodnak a vonatcsatlakozáshoz. Mind Celldömölkön, mind Sopronban két óra a várakozási idő.

3. A társadalmi rétegek közül elsősorban a nagycsaládosok, az idősek, valamint az ingázók kerültek hátrányos helyzetbe. Az autóbusszal való munkába járás sok ember számára lehetetlen. A megdrágult autóbuszjegyek miatt egy-egy városi kirándulást, szórakozást jobban meggondolnak.

4. A vasúti csomagszállítás megszűnése a piacozás visszafejlődésével járt együtt, így sokan elestek ettől a keresetkiegészítéstől. A buszokba ugyanis nem engedik fel a zsákokat, kosarakat, az élő kisállatokat.

5. Az autóbusz a vasúthoz képest jóval kevesebbet nyújt kommunikációs szolgáltatásokban. A vasúti állomások és vagonok kommunikációs központok is egyben (posta, telefon). A fűtött és őrzött várótermekben kulturált körülmények között lehetett várakozni. Az állomáson mindenütt volt kút, mellékhelyiség.

6. A vasútvonal megszüntetésére a helyi lakosság szinte mindenütt fokozottabb elvándorlással válaszolt. Bár ezeken a településeken a népesség fogyása már hosszabb ideje meglévő jelenség, ezt a folyamatot a vasút megszüntetése felgyorsította.

---

[4] A szerző nyolc éven át (1934–1942) a celldömölki vonalon volt bejáró diák.

[5] *Karczag László:* Határszéli vasútvonal. Népszabadság, 1983. május 12.

[6] *Balázs Géza:* A kisvasutak megszüntetésének hatása a népéletre. Honismeret, 1988. 1. sz. 39–41. old.

Ince Sára

l.

Özv. Margithayné

Ince S.

MDK

Incze Sári, festö

76. Gyermekfej, Olaj.

A Budai Képzőművészek Karácsonyi Kiállítása. 1947. Kat.

Ince Sári

a címer gipszmintáját mutáztá az alabbi munkán –

Magyar Iparművészet

1918. 100. l. (A magyar kereskedelmi és iparkamarák hódoló diszfelirata.)

u-
má-
llá-
on-
i
n
ő-
n-
e
.-
l-
b-
e-
lli-
ség
ák,
olgo-
ában

* ld. Adattár!

Πpe

Ynczе Sári

Dolgozott Zutt A. R.
Csernoch koronázási
kelyhén
Eimurk 1916/17
70 l.

I. Ferenc József megkoronáztatás

Az aranysarkantyús vite

A budavári hely
teljes koronazási diszbe
ván kardjával aranysar
jobbra s balra a főmélto
csőaljáu a hirnökök s a te
két hárának tagjait s a tró

Vázlat, olajfestés va
Képítette: Székely Be
Pulszky Károly aja
Az 1900. III. 12-én
tásra engedtetett át, hon

Incze Sándor MDK

1912-ben alapitotta a Szinházi Élet-et
Tipikusreklámlap.

234.o.

Dezsényi Béla - Nemes György:
A magyar sajté 250 éve. I. Kötet. 1954.

Jucze Sándor

Lisbútorral szerepelt a debreceni iparművészeti kiállításon (Déri Múzeum, III. 31 – IV. 22.).

Iparművészet, 1968. 3. sz., 60. l.

Incze Sándor

ipar müvész kiállitása. Debrecen. - Ism. Közal-kalmazott, 1966. ápr. 14. - Tóth Ervin, Hajdú-Bihar Megyei Népújság, 1966. ápr. 3.

Az 1966. évi magyar müvészettörténeti irodalom bibliográfiája. /Müvtört.Ért. 1969. 3.sz. 243-284.l./

267. l.

INCZE MÓZES

ÚJ MŰVÉSZET

2000/szept.

P - 9765

4.0.

8601
1078

MDK.

Incze Sándor

Kiállitási kritika

Alföld 1967 jun.p.7o.

MDK.

Incze Sándor

Kiállitási kritika

Hajdubiharmegyei Népujság 1967 ápr.6.

MDK.

Incze Sándor

Kiállitási hir

Hajdubiharmegyiei Népujság 1967 márc.19.

MDK.

Incze Sándor

Kiállitásának hiradása

Szocialista Művészetért 1966 máj.

Incze Miklós kép és iparművészeti
kiállítás résztvevője

Pásztortűz, 1922. VIII. évf. I. r.
476. l.
Kulturkiónika

Incze Mária

Csutkaföld, olaj

Debreceni Mipártoló Egyesület kiáll. 1929.

Incze Mária

1917/18 - 1922/23.

Ferképzomfoiskèvk

Gy.l.

Imre Margit ötvös

Sz. Kürti Katalin: A debreceni művészélet története

Művészet, 1982. június

Incze Judit, szobrán

L: Vígh Tamás

Láncz S: Képzőműv. krónika 927-931

Jelenkor, Pécs, 1981. okt. XXIV/10

Incze Judit

XXV. Nyári Tárlat Szegeden

Magyar Nemzet, 1986. VIII. 12.

Tucze Sári
Iván Liláid
Jálics Erno
Jantsoké Jancsó Béla
Forakb

Budai Képző-
ámvenek
karácsonyi kiáll.
1947
dec

K.

KATALÓGUS

A Budai Képzőművészek
Karácsonyi kiállitása

1947.

1.	Bagi Jenő	Kertben	Pastell	400·—
2.	Hosszu Pintér Gy.	Táj	„	100·—
3.	Hosszu Pintér Gy.	Zsibói utca	Szines tusr.	300·—
4.	Litkey György	Kenyérsütő	Aqvarell	800·—
5.	Lengyel Géza	Bakterház	„	600·—
6.	Székely Komor Anna	Virágvasárnap	Terrakotta	1200·—
7.	Kacziány Aladár	Női fej	Rajz	500·—
8.	Basilides Barna	Siófok	Kréta	600·—
9.	Basilides Barna	Száraz galyak	„	600·—
10.	Basilides Barna	Tisza	„	600·—
11.	Székely Komor Anna	Akt	Fa	800·—
12.	Morvay Ilus	Cigány	Rajz	200·—
13.	Kühnel Szabó József	Téli táj	Aqvarell	700·—
14.	Antal Eleménné	Tavaszi napsütés	Pastell	500·—
15.	Kemény László	Utcaseprő	Aqvarell	350·—
16.	Rozgonyi László	Pesti Dunapart	Pastell	400·—
17.	Kovács Lajos	Sikátor	Aqvarell	500·—
18.	Rozgonyi László	Lánchid 1945	Pastell	400·—
19.	Percz Jenő	Kárpátorosz tavasz	Mozaik	800·—
20.	Morvay Ilus	Zoltán Bácsi	Rajz	Nem eladó
21.	Tódor László	Szántóföld	Aqvarell	400·—
22.	Jancsó Béla	Partrészlet	„	400·—
23.	Vidéky Brigitta	Törülgető	„	400·—
24.	Kántor Andor	Staravodai házak	Pastell	500·—
25.	Kántor Andor	Késő délután	„	500.—
26.	Jancsó Béla	Fák	Aqvarell	400·—
27.	Tódor László	Udvar	„	400·—
28.	Várdeák Ferenc	Tetemvár	Kréta	300·—
29.	Morvay Ilus	Édesapám	Rajz	Mem eladó
30.	Raffael Viktor	Falu	Tempera	500.—
31.	Iván Szilárd	Halász	Kréta	400·—
32.	Kemény László	Rabok	Aqvarell	350·—
33.	Paál Albert	Kertészház	Olaj	1300·—
34.	Jálics Ernő	Bánat	Fából	1200.—
35.	Paál Albert	Udvarrészlet	Olaj	900·—
36.	Palkó Ferenc	Pihenő	Olaj	1500·—
37.	Németh László	Maszk almákkal	Olaj	800·—
38.	Szegedi Dobó Illés	Apolló parkrészlet	Olaj	120·—
39.	Huszár Imre	Galamb	Fa	Nem eladó
40.	Huszár Imre	Medve	Fa	Nem eladó
41.	Glatz Oszkár	Sokác assz. gyerekkel	Olaj	2000·—
42.	Baky Győző	Buda	Olaj	2000·—
43.	Réty Zsuzsa	Plenair akt	Olaj	1500·—

44.	Streda Károly	Téjkép	Olaj	1000·—
45.	Rubleczky Géza	Kévekötő	Bronz	
46.	Molnár C. Pál	Bibliai jelenet	Olaj	1500·—
47.	Basilides Barna	Halász II.	Olaj	Eladó
48.	Sz. Lám Ilus	Gyermekfej	Olaj	500·—
49.	Sz Lám Ilus	Virágok	Tempera	700·—
50.	Jálics Ernő	Batyus asszony	Fában	800·—
51.	Dr. Tscheligi József	Sashegy	Olaj	600·—
52.	Farkas György	Fej	Olaj	500·—
53.	Pataki Ferenc	Napozó leány	Olaj	800·—
54.	Németh László	Hegyalja	Olaj	600·—
55.	Csupor László	Csendélet	Olaj	600·—
56.	Dr. Tscheligi József	Erdélyi táj	Pastell	600·—
57.	Fenyő A. Endre	Keleti tenger	Olaj	600·—
58.	Perhács László	Ádám és Éva	Pastell	400·—
59.	Liszkay Kovács Zoltán	Akt	Terrakotta	800·—
60.	Tscheligi Lajos	Szentháromság tér 1945	Pastell	1000.—
61.	Tscheligi Lajos	Corsó kávéház	Pastell	1000·—
62.	Perhács László	Dunapart	Pastell	400·—
63.	Streda Károly	Turbános nő	Olaj	1000·—
64.	Farkas Eszter	Vihar előtt	Olaj	1500·—
65.	Réti Zsuzsa	Olvasó	Olaj	1500·—
66.	Urbán Géza	Hüvösvölgy	Olaj	800·—
67.	Streda Károly	Arckép (Megrend.)		1000·—
68.	Perhács László	Visegrádi emlék	Pastell	400·—
69.	Tscheligi Lajos	Tóváros	Pastell	800·—
70.	Kassai Farkas Ibolya	Akt	Gipsz	300·—
71.	Huszár Imre	Malac	Fa	Nem eladó
72.	Percz Jenő J.	Baranya népe	Mozaik	Eladó
73.	Huszár Imre	Pelikán	Fa	Nem eladó
74.	Székely Komor Anna	Fekvő női akt	Terrakotta	500·—
75.	Huszár Imre	Kakas	Fa	Nem eladó
76.	Incze Sári	Gyermekfej	Olaj	300·—
77.	Tscheligi Lajos	Budai hegyek	Pastell	800·—
78.	Szegedi Dobó Illés	Kalocsai nő	Olaj	600·—
79.	Szegedi Kovács Ágost	Pihenő	Aqvarell	250·—
80.	Tscheligi Lajos	Hunyadi János út	Pastell	600·—
81.	Réti Zsuzsa	Eső után	Olaj	500·—
82.	Lengyel Géza	Hegyi falu	Olaj	1000·—
83.	Várdeák Ferenc	Szinva	Olaj	1000·—
84.	Liszkay Kovács Zoltán		Szobor	
85.	Somogyi József	Fésülködő	Szobor	800·—
86.	Somogyi József	Vizmerő	Szobor	800·—
87.	Selmeczy Olga	Tanulmányfej	Szobor	1200·—

INCZÉNÉ SÁRKÁNY Ilona
Marosvásárhely, 1918.
Szabadiskolák, iparművész

Banner Erdély

Szent Demeter

Ünnepe: nyugaton ápr
keleten okt

Vértanúságot szenve

A sirmiumi egyházkö
legnépszerübb szentje
kinhaláláról semmit se
Szent Demeterrel össze
netek minden alap nélk
ból származtatták. Leh
lé menekülő sirmiumi h

M.D.K.

INCZÉDY Paula

1918-ban Nagybányán a Szabadiskola tagja

Réti: Nagybánya .....Bp. 1954, 333.l.

Inczédi Paula

szül. Ujpesten 1895 febr.
19. Izr. Gimn.
erettségi
1913/14 I. első osztálybeli mi-
vesznövendék Bosznay
J. és Pilch D.
1913/14 II. első
osztbeli n. o.

Bosznay emlékei II. 46

Erkezett 1905 máj. 16.

420/1905 sz. (Bpest, 1905 máj. 12. 204 sz. a.)

Az Iparmüv. Min. igazgatósága megküldi az intézet új szolgálati szabályzatának 10 példányát. (1.) válasz. 2.) Szétosztás. VI. 16.)

Inczédy Paula

festi

Mil. Ujpest 1895.

Gacsi Vilmosné

alatt

vetten be az

Éber lexikonban.

Gacsi Vilmos

Magyar Szinvenet

1928. 280

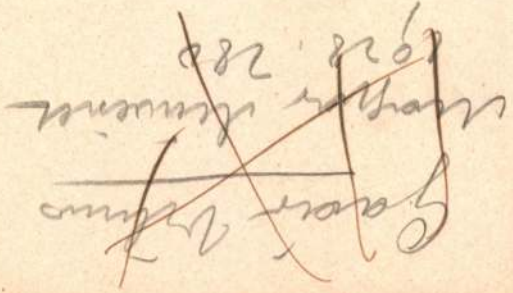

Krisztus siratása

961. Németalföldi festő a XV. századból.

Inczédy Paula

1913/14 - 1917/18

Ferkèpzomfoiskèvk

94.l.

renzei Orsanmichele egyik fülkéjében lévő, kissé modoros Szt. Lukács evangélista, B. nagy mestere a dekorativ szobrászatnak is. Maszkjai, szörnyei nagy alakító erővel, eleven formafantáziáról és humorról tanuskodnak. Stílusa tanítványainak művészetében virágzott tovább. — Irodalom: P. *Patrizzi*, Il. Giambologna; P. de *Bouchaud*, Jean de Bologne. *Ybl.*

BOLOGNAI SELYEMSZÖVETEK, már 1270-ben készültek. A XIV. sz. elején luccai szövőmesterek bevándorlásával a szövés nagy lendületet vett és különösen a XV. sz.-ban örvendtek a B.-ek nagy hirnévnek, noha semmi jellegzetes tulajdonságukról nem tudunk, mely ezeket egyéb olasz selymektől megkülönböztetné.

BOLSWERT, 1. *Boetius a*, rézmetsző, * Bolswert 1580, † Brüsszel 1633. Amsterdamban működött, ahol Rubens művei után dolgozott. 1631-ben jelent meg két nevezetes lapja, Lázár feltámasztása és Krisztus a keresztfán.

B., 2. *Schelte a*, rézmetsző, előbbinek fivére, * 1586 Bolswert, † 1659 Antwerpen. Öt tartják Rubens legjobb rézmetszőjének. Kétségtelenül ő volt a flamand grafikusok legtehetségesebbike. Erő és bátorság jellemzi műveit, amelyeken a fény és árnyék finom mérlegelése volt fő érdeme. Rubens után metszette a köv. műveket, amelyek a legsikerültebbek: Jézus születése, Oroszlánvadászat, Mária mennybemenetele, Van Dyck után Krisztus a keresztfán, Jordaens után Pan.

BOLTÍV, falnyílásoknak vagy oszlopok (pillérek) közeinek íves áthidalása. A B. kövei vagy téglái ékszerűen vannak összeszerkesztve s házagaik a középpont felé sugarasan futg-

Inczédy Paula festő l. Gaár Vilmosné.

~~Önéletr. adatok.~~

INCZÉDY *Paula*, festő, l. *Gaár Vilmosné*.

Nagy Iván - féle Könyvtár

V. 169.